KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 220 BIB·B Acc. No. 134032

Author. ബൈബിൾ

Title. പുതിയനിയമവും സങ്കീർത്തനങ്ങളും

987

പുതിയ നിയമകാലത്തെ
പലസ്തീൻ നാട്

അപ്പൊസ്തലനായ
പൌലൊസ്
യാത്ര ചെയ്ത ദേശങ്ങൾ
ഇത്തല്യ
ഇല്ലാത്യ
റോമ
ത്രിമണ്ഡപം
അപ്യപുരം
പൂത്യൊലി
മക്കെദോന്യ
ഫിലിപ്പി
തെസ്സലൊനീക്ക
ബെരോവ
സമൊത്രാക്ക
ത്രോവാസ്
അസ്സൊസ്
പെഗ്ഗമൊസ്
നിക്കൊപ്പൊലിസ്
രേഗ്യൊൻ
സുറക്കൂസ
മെലുിത്ത
വടക്ക്
കൊരിന്ത്
അഥേന
എഫെസൊസ്
മിലേത്തൊസ്
സ്മുന്നാ
സദ്ദീസ്
തുയത്തൈര
ഫിലദെൽഫ്യ
അന്ത്യൊക്ക്യ
ലവുദിക്യ
കൊലൊസ്സ്യ
ഇക്കോന്യ
ലുസ്ത്ര
ദെബ്ബ
തർസൊസ്
ബിഥുന്യ
പൊന്തൊസ്
ആസ്യ
ഗലാത്യ
കപ്പദോക്യ
അത്തല്യ
പെഗ്ഗ
പത്തര
മുറാ
കാസ്
ക്നീദൊസ്
രൊദോസ്
ക്രേത്ത
ഫൊയ്നിക്യ
ലസയ്യ
ശല്മോന
ക്ലൌദ
മ ദ്ധ്യ ധ ര ണി ക്ക ട ൽ
കുപ്ര
പാഫൊസ്
സലമീസ്
സെലൂക്യ
അന്ത്യൊക്ക്യ
സീദോൻ
സ്മോർ
ദമസ്കോസ്
പ്ലൊലെമായിസ്
കൈസയ്യ
യോപ്പ
യെരൂശലേം
കുറേന
കുറേന്യ
അലെക്സന്ത്രിയ
അറബി
മിസ്രയീം
സ്കെയിൽ
50 100 200 300

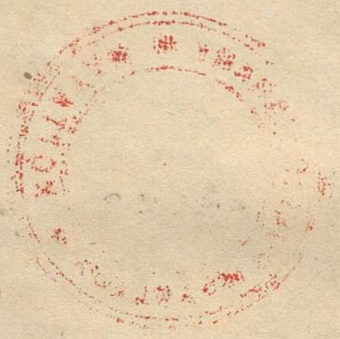

പുതിയനിയമവും സങ്കീർത്തനങ്ങളും

(ഒത്തുവാക്യങ്ങളോടുകൂടിയതു്)

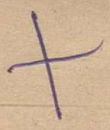

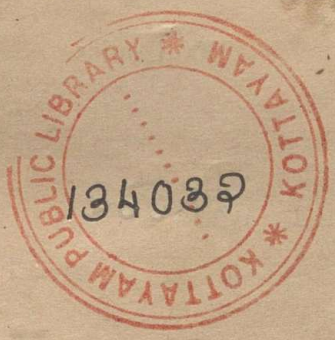

ഇൻഡ്യാ സിലോൺ ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി
എ/1 മഹാത്മാഗാന്ധി റോഡ്
ബാംഗ്ലൂർ

THE NEW TESTAMENT
AND
PSALMS

with References

Malayalam

260
BIB—B

1964
5000 Copies

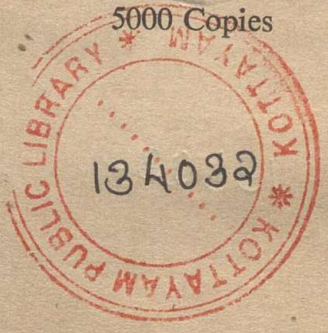

THE BIBLE SOCIETY OF INDIA AND CEYLON
A/1 MAHATMA GANDHI ROAD
BANGALORE

പുസ്തകക്രമം

	അദ്ധ്യായങ്ങൾ	പുറം
മത്തായി	28	1
മർക്കൊസ്	16	41
ലൂക്കൊസ്	24	65
യോഹന്നാൻ	21	106
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ	28	140
റോമർ	16	179
1 കൊരിന്ത്യർ	16	197
2 കൊരിന്ത്യർ	13	213
ഗലാത്യർ	6	224
എഫെസ്യർ	6	230
ഫിലിപ്പിയർ	4	236
കൊലൊസ്സ്യർ	4	240
1 തെസ്സലൊനീക്യർ	5	244
2 തെസ്സലൊനീക്യർ	3	248
1 തിമൊഥെയൊസ്	6	251
2 തിമൊഥെയൊസ്	4	256
തീത്തൊസ്	3	260
ഫിലേമോൻ	1	263
എബ്രായർ	13	264
യാക്കോബ്	5	276
1 പത്രൊസ്	5	281
2 പത്രൊസ്	3	286
1 യോഹന്നാൻ	5	289
2 യോഹന്നാൻ	1	294
3 യോഹന്നാൻ	1	295
യൂദാ	1	296
വെളിപ്പാട്	22	298
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എണ്ണം	150	317

THE GOSPEL
ACCORDING TO MATTHEW
മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലി

1 അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദി
ന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
2 വംശാവലി: അബ്രാഹാം യിസ്ഹാ
ക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യിസ്ഹാക്ക് യാ
ക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ്
യെഹൂദയെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാ
3 രെയും ജനിപ്പിച്ചു; യെഹൂദാ താമാരിൽ
പാരെസിനെയും സാരഹിനെയും ജനി
പ്പിച്ചു; പാരെസ് ഹെസ്രോനെ ജനി
4 പ്പിച്ചു; ഹെസ്രോൻ ആരാമിനെ ജനി
പ്പിച്ചു; ആരാം അമ്മീനാദാബിനെ ജനി
പ്പിച്ചു; അമ്മീനാദാബ് നഹശോനെ ജ
നിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ ശല്മോനെ ജനി
5 പ്പിച്ചു; ശല്മോൻ രഹാബിൽ ബോവ
സിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ബോവസ് രൂത്തിൽ
ഓബേദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് യി
6 ശ്ശായിയെ ജനിപ്പിച്ചു; യിശ്ശായി ദാവീ
ദ് രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ദാവീദ്
ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നവളിൽ
7 ശലോമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശലോമോൻ
രെഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രെഹബ്യാം
അബീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു
8 ആസയെ ജനിപ്പിച്ചു; ആസാ യോശാ
ഫാത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോശാഫാത്ത്
യോരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉസ്സീ
9 യാവെ ജനിപ്പിച്ചു; ഉസ്സീയാവു യോഥാ
മിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോഥാം ആഹാസി
നെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാസ് ഹിസ്കീയാ
10 വെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹിസ്കീയാവു മനശ്ശെ
യെ ജനിപ്പിച്ചു; മനശ്ശെ ആമോസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ആമോസ് യോശീയാവെ
11 ജനിപ്പിച്ചു; യോശീയാവു യെഖൊന്യാ
വെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും
ബാബേൽപ്രവാസകാലത്തു ജനിപ്പിച്ചു.

12 ബാബേൽപ്രവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു യെ
ഖൊന്യാവു ശെയല്തീയേലിനെ ജനി
പ്പിച്ചു; ശെയല്തീയേൽ സെരുബ്ബാബേ
13 ലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സെരുബ്ബാബേൽ അ
ബീഹൂദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീഹൂദ് എ
ല്യാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാക്കീം
ആസോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആസോർ സാ 14
ദോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക് ആ
ഖീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഖീം എലീഹൂ
ദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എലീഹൂദ് എലീയാ 15
സരെ ജനിപ്പിച്ചു; എലീയാസർ മത്ഥാ
നെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്ഥാൻ യാക്കോബിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ് മറിയയുടെ ഭ 16
ർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അവളിൽനിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള
യേശു ജനിച്ചു.

ഇങ്ങനെ തലമുറകൾ ആകെ അബ്രാ 17
ഹാം മുതൽ ദാവീദ്വരെ പതിന്നാലും
ദാവീദ് മുതൽ ബാബേൽപ്രവാസത്തോ
ളം പതിന്നാലും ബാബേൽപ്രവാസംമുത
ൽ ക്രിസ്തുവിനോളം പതിന്നാലും ആകുന്നു.

യേശുവിന്റെ ജനനം

എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം 18
ഈവണ്ണം ആയിരുന്നു. അവന്റെ അമ്മ
യായ മറിയ യോസേഫിന്നു വിവാഹം നി
ശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരുമു
മ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭിണിയാ
യി എന്നു കണ്ടു. അവളുടെ ഭർത്താവായ 19
യോസേഫ് നീതിമാനാകകൊണ്ടും അവ
ൾക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവ
ന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ ഗൂഢമാ
യി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. ഇങ്ങനെ നി 20
നെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ
അവന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാ
വീദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നി
ന്റെ ഭാര്യയായ മറിയയെ ചേർത്തുകൊൾ
വാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉല്പാദിത
മായതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു.
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവർ 21
തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ
നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു നീ അവ
ന്നു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം എന്നു പ
റഞ്ഞു.

"കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ 22
പ്രസവിക്കും. അവന്നു ദൈവം നമ്മോ
ടുകൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനൂവേൽ എ
ന്നു പേർ വിളിക്കും"

1: 1—17. ലൂക്കൊ. 3: 23—38; 1 ദിന. 17: 11; ഉല്പ. 5: 1; 22: 18.
1: 2. ഉല്പ. 21: 3, 12; 25: 26; 29: 35; 49: 10; 1 ദിന. 1: 34.
1: 3—6. രൂത്ത് 4: 18—22; 1 ദിന. 2: 5—9. **1: 3.** ഉല്പ. 38: 29, 30.
1: 5. 1 ദിന. 2: 10—12; എസ്ഥേ. 4: 13—17. **1: 6.** 2 ശമൂ 12: 24.
1: 11. 1 ദിന. 3: 15, 16; 2 രാജാ. 24: 14; യിരെ. 27: 19. **1: 18.** ലൂക്കൊ. 1: 26—38.
1: 19. ആവ. 24: 1. **1: 21.** ലൂക്കൊ. 2; 21; യോഹ. 1; 29; അ. പ്ര. 4: 12; 13: 23.
1; 22. യെശ. 7; 14.

23 എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇ
തൊക്കെയും സംഭവിച്ചു.

24 യോസേഫ് ഉറക്കം ഉണർന്നു. കർത്താവി
ന്റെ ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, ഭാ
25 ര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. മകനെ പ്രസവി
ക്കുംവരെ അവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചി
ല്ല. മകനു അവൻ യേശു എന്നു പേർ
വിളിച്ചു.

വിദ്വാന്മാരുടെ സന്ദർശനം

2 ഹെരോദാ രാജാവിന്റെ കാലത്തു യേ
ശു യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്‌ലഹെമിൽ ജ
നിച്ചശേഷം, കിഴക്കുനിന്നു വിദ്വാന്മാർ
2 യെരൂശലേമിൽ എത്തി: യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞ
ങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ടു അ
വനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എ
3 ന്നു പറഞ്ഞു. ഹെരോദാരാജാവു അതു
കേട്ടിട്ടു അവനും യെരൂശലേം ഒക്കെയും
4 ഭ്രമിച്ചു, ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിത
ന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവ
രുത്തി: ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കു
5 ന്നതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ
അവനോടു: യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്‌ല
ഹെമിൽ തന്നേ:

6 "യെഹൂദ്യ ദേശത്തിലെ ബേത്‌ല
ഹെമേ, നീ യെഹൂദ്യ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ
ഒട്ടും ചെറുതല്ല; എന്റെ ജനമായ യി
സ്രായേലിനെ മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നി
ന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരും"

എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻമുഖാന്തരം എഴു
തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

7 എന്നാറെ ഹെരോദാവു വിദ്വാന്മാരെ
രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളി
വായ സമയം അവരോടു സൂക്ഷ്മമായി ചോ
8 ദിച്ചറിഞ്ഞു, അവരെ ബേത്‌ലഹെമി
ലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവി
നെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിപ്പിൻ;
കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ
നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, വന്നു എന്നെ അ
9 റിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു പറ
ഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കി
ഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥ
ലത്തിന്നു മീതെ വന്നു നില്ക്കുവോളം അവ
10 ർക്കു മുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. നക്ഷ
ത്രം കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്തം സ
11 ന്തോഷിച്ചു: ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശു
വിനെ അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു,
വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു; നിക്ഷേപ
പാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവനു പൊന്നും കു
12 ന്തുരുക്കവും മൂരും കാഴ്ചവെച്ചു. ഹെരോദാ
വിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എ
ന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു അ
വർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു മ
ടങ്ങിപ്പോയി.

മിസ്രയീമിലേക്കുള്ള ഓടിപ്പോക്കു

അവർ പോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂ 13
തൻ യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യ
ക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെ
യും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമി
ലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറ
യുംവരെ അവിടെ പാർക്ക. ഹെരോദാ
വു ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അ
വനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവി 14
നെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂ
ട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു
പോയി. ഹെരോദാവിന്റെ മരണത്തോ 15
ളം അവൻ അവിടെ പാർത്തു: "മിസ്രയീ
മിൽനിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളി
ച്ചുവരുത്തി" എന്നു കർത്താവു പ്രവാച
കൻമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി
യാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.

ശിശുക്കളെ വധിക്കുന്നതു

വിദ്വാന്മാർ തന്നെ കളിയാക്കി എന്നു 16
ഹെരോദാവു കണ്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും കോപിച്ചു, വി
ദ്വാന്മാരോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞ കാലത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം രണ്ടു വയസ്സും താഴെയുമുള്ള ആ
ൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേത്‌ലഹെമിലും
അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും ആളയ
ച്ചു കൊല്ലിച്ചു.

"രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു, കരച്ചി 17
ലും വലിയ നിലവിളിയും തന്നേ;
റാഹേൽ മക്കളെച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞു;
അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ ആശ്വാസം
കൈക്കൊൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു."

എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം 18
അരുളിച്ചെയ്തതു അന്നു നിവൃത്തിയായി.

മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള തിരിച്ചുവരവു

എന്നാൽ ഹെരോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയ 19
ശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ മിസ്രയീമി
ൽവെച്ചു യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്ര
ത്യക്ഷനായി: ശിശുവിന്റെ പ്രാണഹാനി 20
വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ മരിച്ചുപോ
യതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെ
യും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേ
ൽദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മ 21
യെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തു
വന്നു. എന്നാൽ യെഹൂദ്യയിൽ അർക്കെ 22
ലായൊസ് തന്റെ അപ്പനായ ഹെരോദാവി
നു പകരം വാഴുന്നു എന്നു കേട്ടതുകൊ
ണ്ടു അവിടെ പോകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു, സ്വ
പ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഗലീലപ്ര

2: 1. ലൂക്കൊ. 2: 4—7.
2: 2. യിരെ. 23: 5; സെഖ. 9: 9; മൽക്കൊ. 15: 2; യോഹ. 1: 49; സംഖ്യാ 24: 17.
2: 5. യോഹ. 7: 42. **2: 6.** മീഖാ. 5: 2. **2: 11.** സങ്കീ. 72: 10, 15; യെശ. 60: 6.
2: 12. മത്താ. 2: 22; അ. പ്ര. 10: 22; എബ്രാ. 11: 7.
2: 15. ഹോശെ. 11; 1; പുറ. 4: 22. **2: 18.** യിരെ. 31; 15. **2: 19.** മത്താ. 1; 20; 2: 13.

23 ദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി. അവൻ നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാവാൻ തക്കവണ്ണം നസറെത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാർത്തു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകനും സന്ദേശവും

3 ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ വന്നു, യെഹൂദ്യമരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു: 2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 "മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കി അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ" എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 4 യോഹന്നാന്നു ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽവാറും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ആഹാരമോ വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു. 5 അന്നു യെരൂശലേമ്യരും യെഹൂദ്യദേശക്കാരൊക്കെയും യോർദ്ദാന്റെ ഇരുകരെയുമുള്ള എല്ലാ നാട്ടുകാരും പുറപ്പെട്ടു 6 അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു യോർദ്ദാൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 7 തന്റെ സ്നാനത്തിന്നായി പരീശരിലും സദൂക്യരിലും പലർ വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചു തന്നതു ആർ? 8 മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ. 9 അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ കല്ലുകളിൽനിന്നു അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 ഇപ്പോൾ തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വുവട്ടിന്നു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ 11 ഇട്ടുകളയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിന്നായി വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നുതേയുള്ളു; എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എന്നെക്കാൾ ബലവാൻ ആകുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. 12 വീശുമുറം അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.

യേശുവിന്റെ സ്നാനം

13 അനന്തരം യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യോർദ്ദാങ്കരെ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 14 യോഹന്നാനോ അവനെ വിലക്കി. നിന്നാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ എനിക്കു ആവശ്യം; പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യേശു അവനോടു: ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകലനീതിയും നിവൃത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എന്നാറെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു. 16 യേശു സ്നാനം ഏറ്റു ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറി; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു പ്രാവെന്നപോലെ ഇറങ്ങി തന്റെമേൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു; 17 ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

മരുഭൂമിയിൽ യേശുവിനുണ്ടായ പരീക്ഷ

4 അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിനെ ആത്മാവു മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി. 2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ചശേഷം അവന്നു വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ അടുത്തു വന്നു. നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലു അപ്പമായ്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു അവൻ: "മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകല വചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോടു: 6 നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു ചാടുക; "നിന്നെക്കുറിച്ചു അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; അവൻ നിന്റെ

2: 23. ലൂക്കൊ. 1: 26; 2: 39; യെശ. 11: 1; യോഹ. 1: 45, 46; മത്തൊ. 1: 24.
3: 1—12. മത്തൊ. 1: 3—8; ലൂക്കൊ. 3: 2—17; യോഹ. 1: 6—8; 19—28.
3: 2. മത്താ. 10: 7; 4: 17. **3: 3.** യെശ. 40: 3; യോഹ. 1: 23.
3: 4. 2രാജാ. 1: 8; സെഖ. 13: 4; ലേവ്യ. 11: 22.
3: 7. മത്താ. 12: 34; 23: 33; 1തെസ്സ. 1: 10. **3: 9.** യോഹ. 8: 33, 39; റോമ. 4: 12.
3: 10. യോഹ. 15: 6; മത്താ. 7: 19; ലൂക്കൊ. 13: 6—9.
3: 11. അ. പ്ര. 1: 5; യോഹ. 1: 15, 26, 27, 33. **3: 12.** മത്താ. 13: 30.
3: 13—17. മത്തൊ. 1: 9—11; ലൂക്കൊ. 3: 21—22; യോഹ. 1: 31—34.
3: 17. മത്താ. 12: 17; 17: 5; മത്തൊ. 9: 7; ലൂക്കൊ. 9: 35; സങ്കീ. 2: 7; യെശ. 42: 1.
4: 1—11. മത്തൊ. 1: 12—13; ലൂക്കൊ. 4: 1—13; എബ്രാ. 2: 18; 4: 15.
4: 2—3. യാക്കൊ. 1: 12. **4: 2.** 1രാജാ. 19: 8; പുറ. 34: 28. **4: 3.** ഉല്പ. 3: 1—7.
4: 4. ആവ. 8: 3. **4: 5.** മത്താ. 27: 53; നെഹ. 11: 1; ദാനീ. 9: 24; വെളി. 21: 10.
4: 6. സങ്കീ. 91: 11, 12. **4: 7.** ആവ. 6: 16.

കാൽ കല്ലിനോട്ട തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ
കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പ
7 റഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: "നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരു
ത്" എന്നുംകൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എ
8 ന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ
ഏറ്റവും ഉയർന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യ
ങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും കാ
9 ണിച്ചു: വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ
ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്നു അവ
10 നോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: സാ
ത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; "നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അ
വനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോ
യി; ദൂതന്മാർ അടുത്തുവന്നു അവനെ ശു
ശ്രൂഷിച്ചു.

യേശുവിന്റെ ഗലീലയിലെ വാസം

12 യോഹന്നാൻ തടവിൽ ആയി എന്നു
കേട്ടാറെ അവൻ ഗലീലെക്കു വാങ്ങിപ്പോ
13 യി, നസറെത്തു വിട്ടു സെബൂലൂന്റെയും
നഫ്താലിയുടെയും അതിരുകളിൽ കടല്പ
രയുള്ള കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു പാർത്തു;
14 "സെബൂലൂൻദേശവും നഫ്താലിദേ
ശവും കടല്പരയിലും യോർദ്ദാന്നക്കരെ
15 യുമുള്ള നാടും ജാതികളുടെ ഗലീലയും
ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം വ
ലിയോരു വെളിച്ചം കണ്ടു; മരണത്തി
ന്റെ ദേശത്തിലും നിഴലിലും ഇരിക്കു
ന്നവർക്കു പ്രകാശം ഉദിച്ചു"
16 എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇട
വന്നു.

യേശു പ്രസംഗിപ്പാൻ ആരംഭിക്കുന്നു

17 അന്നുമുതൽ യേശു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീ
പിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ
എന്നു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി.

ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ യേശു വിളിക്കുന്നതു

18 അവൻ ഗലീലക്കടല്പുറത്തു നടക്കുമ്പോ
ൾ പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ,
അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്
എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ രണ്ടു സ
ഹോദരന്മാർ കടലിൽ വല വീശുന്നതു ക
ണ്ടു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ; ഞാൻ 19
നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ 20
വല വിട്ടേച്ചു അവനെ അനുഗമിച്ചു. അ 21
വിടെനിന്നു മുമ്പോട്ടു പോയാറെ സെബെ
ദിയുടെ മകൻ യാക്കോബും അവന്റെ സ
ഹോദരൻ യോഹന്നാനും എന്നവരെ
രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ ഇരുന്നു
അപ്പനായ സെബദിയുമായി വല നന്നാ
ക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും വിളിച്ചു. അവ 22
രും ഉടനെ പടകിനെയും അപ്പനെയും വി
ട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.

യേശു ഗലീലയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു
പ്രവർത്തിക്കുന്നു

പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും 23
ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പ
ള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തി
ന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും ജന
ത്തിലുള്ള സകല ദീനത്തെയും വ്യാധിയെ
യും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവ 24
ന്റെ ശ്രുതി സുറിയയിൽ ഒക്കെയും പര
ന്നു. നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും
വലഞ്ഞവർ, ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരോഗിക
ൾ, പക്ഷവാതക്കാർ ഇങ്ങനെ സകലവി
ധ ദീനക്കാരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ അവരെ സൌഖ്യ 25
മാക്കി; ഗലീല, ദെക്കപ്പൊലി, യെരൂശ
ലേം, യെഹൂദ്യ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ എന്നീ
ഇടങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ പുരുഷാരം അ
വനെ പിഞ്ചെന്നു.

ഗിരിപ്രഭാഷണം

അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ മല 5
മേൽ കയറി. അവൻ ഇരുന്നശേഷം ശി
ഷ്യന്മാർ അടുക്കൽ വന്നു. അവൻ തിരു 2
വായ്തുറന്നു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ:

ഭാഗ്യവർണ്ണന

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാ 3
ന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു.

ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ 4
ആശ്വാസം ലഭിക്കും.

സൌമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അ 5
വർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും.

4: 10. ആവ. 6: 13; മത്താ. 8: 33. **4: 11.** മത്താ. 26: 53; ലൂക്കൊ. 22: 43; എബ്രാ. 1: 6, 14.
4: 12. ലൂക്കൊ. 4: 14; മത്താ. 14: 3; മർക്കൊ. 1: 14, 15; യോഹ. 1: 43.
4: 13. യോഹ. 2: 12; മർക്കൊ. 1: 21. **4: 15.** യെശ. 9: 1, 2.
4: 17. മർക്കൊ. 1: 14; മത്താ. 3: 2; 10: 7.
4: 18—22. മർക്കൊ. 1: 16—20; ലൂക്കൊ. 5: 1—11; യോഹ. 1: 35—42.
4: 19. യെഹെ. 47: 10. **4: 20.** മത്താ. 19: 27.
4: 23. മർക്കൊ. 1: 39; 3: 7, 8; ലൂക്കൊ. 4: 15, 44; അ. പ്ര. 10: 38; മത്താ. 9: 35; 24: 14; മർക്കൊ. 3: 7—8; ലൂക്കൊ. 6: 17.
4: 24. മർക്കൊ. 6: 55, 56. **4: 25.** മർക്കൊ. 3: 7, 8; ലൂക്കൊ. 6: 17—19.
5: 1—12. ലൂക്കൊ. 6: 17; 6: 20—23; മർക്കൊ. 3: 13; യോഹ. 6: 3.
5: 3. മർക്കൊ. 10: 14; ലൂക്കൊ. 22: 29; യെശ. 57: 15.
5: 4. യെശ. 61: 2, 3; സങ്കീ. 126; 5; യോഹ. 16: 20; വെളി. 7: 17. **5: 5.** സങ്കീ. 37: 11.

6 നീതിക്കു വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു തൃപ്തിവരും.
7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും.
8 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും.
9 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
10 നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. 11 എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാ തിന്മയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും അവർ അങ്ങനെ തന്നേ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ.

ഉപ്പു്, വിളക്കു് എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ

13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാൽ അതിന്നു എന്തൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം? പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാൻ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും പിന്നെ കൊള്ളുന്നതല്ല. 14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു; മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ പാടില്ല. 15 വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴല്ല തണ്ടിന്മേലത്രെ വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ തന്നേ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.

ന്യായപ്രമാണവും യേശുവിന്റെ പ്രമാണവും

17 ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നതു. 18 സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒരുനാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 19 ആകയാൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്നു അഴിക്കയും മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; അവയെ ആചരിക്കയും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 20 നിങ്ങളുടെ നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

കോപവും കൊലപാതകവും

21 കൊല ചെയ്യരുതു എന്നും ആരെങ്കിലും കൊല ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 22 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിസ്സാര എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കേണ്ടിവരും; മൂഢാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നിനരകത്തിന്നു യോഗ്യനാകും. 23 ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരന്നു നിന്നോടു വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ 24 നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു നിരന്നുകൊൾക; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക. 25 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നേ വേഗത്തിൽ അവനോടു ഇണങ്ങിക്കൊൾക; അല്ലാഞ്ഞാൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധിപന്നും ന്യായാധിപൻ ചേവകന്നും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ ആയ്പോകും. 26 ഒടുവിലത്തെ കാശു പോലും കൊടുത്തു തീരുവോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു.

അശുദ്ധി

27 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി. 29 എന്നാൽ വലങ്കണ്ണു

5: 6. യെശ. 55: 1, 2; യോഹ. 4: 14; 6: 48—51. **5: 7.** യാക്കോ. 2: 13.
5: 8. സങ്കീ. 24: 4; 51: 10; എബ്രാ. 12: 14; 1യോഹ. 3: 2; വെളി. 22: 4.
5: 10. 1പത്രൊ. 3: 14; 1പത്രൊ. 4: 14.
5: 12. 2ദിന. 36: 16; മത്താ. 23: 37; അ. പ്ര. 7: 52; 1തെസ്സ. 2: 15; യാക്കോ. 5: 10; എബ്രാ. 11: 33—38.
5: 13. മർക്കൊ. 9: 49, 50; ലൂക്കൊ. 14: 34, 35.
5: 14. എഫെ. 5: 8; ഫിലി. 2: 15; യോഹ. 8: 12.
5: 15—16. ലൂക്കൊ. 11: 33; മർക്കൊ. 4: 21; 1പത്രൊ. 2: 12.
5: 18. ലൂക്കൊ. 16: 17; മർക്കൊ. 13: 31. **5: 19.** യാക്കോ. 2: 10; 1കൊരി. 15: 9.
5: 21. പുറ. 20: 13; 51: 12; ആവ. 5: 17. **5: 25—26.** ലൂക്കൊ. 12: 57, 59.
5: 27. പുറ. 20: 14; ആവ. 5: 18. **5: 29—30.** മർക്കൊ. 9: 43—48; മത്താ. 18: 8, 9.

നിനക്കു ഇടച്ചു വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ ചുനെട്ടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ.
30 വലങ്കൈ നിനക്കു ഇടച്ചു വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു
31 നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ. ആരെങ്കിലും ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൾക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കട്ടെ എ
32 ന്നും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവളെക്കൊണ്ടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.

സത്യം ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു

33 കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യരുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കൎത്താവിന്നു നിവൎത്തിക്കേണം എന്നും പൂൎവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നി
34 ങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുതു; സ്വൎഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം; ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു
35 അരുതു; അതു അവന്റെ പാദപീഠം; യെരൂശലേമിനെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു
36 മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം. നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമവും വെളുപ്പിപ്പാനോ കറുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു കഴികയില്ലല്ലോ.

പ്രതികാരം

37 നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉവ്വു, ഉവ്വു എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വരുന്നു.

38 കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണും പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയു
39 ന്നതു: ദുഷ്ടനോടു എതിൎക്കരുതു; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു മ
40 റേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക. നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടു
41 കൊടുക്ക. ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിൎബ്ബന്ധിച്ചാൽ രണ്ടു
42 അവനോടുകൂടെ പോക. നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്ക; വായിപ്പ വാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു.

ശത്രുസ്നേഹം

43 കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നി
44 ങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൎക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ;
45 സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരായിത്തീരേണ്ടതിന്നു തന്നേ: അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ സൂൎയ്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും നീതിമാന്മാരുടെമേലും
46 നീതികെട്ടവരുടെമേലും മഴ പെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നവല്ലോ. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു
47 പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ
48 തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വൎഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂൎണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂൎണ്ണരാകുവിൻ.

ഭിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്

6 മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല.

2 ആകയാൽ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതിക്കരുതു; അവൎക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
3 പറയുന്നു. നീയോ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു വലങ്കൈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടങ്കൈ അറിയരുതു.
4 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.

രഹസ്യപ്രാൎത്ഥന

5 നിങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; അവർ മനുഷ്യൎക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവൎക്കു പ്രതിഫലം

5: 31—32. ലൂക്കൊ. 16: 18; മൎക്കൊ. 10: 11, 12; മത്താ. 19: 3—9; 1കൊരി. 7: 10, 11; ആവ. 24: 1—4.
5: 33—37. മത്താ. 23: 16—22; യാക്കോ. 5: 12; ലേവ്യ. 19: 12; സംഖ്യ. 30: 2; ആവ. 23: 21.
5: 35 യെശ. 66: 1; അ. പ്ര. 7: 49; സങ്കീ. 48: 2.
5: 38. പുറ. 21: 24; ലേവ്യ. 24: 20; ആവ. 19: 21.
5: 39—42. ലൂക്കൊ. 6: 29—30; 1കൊരി. 6: 7; റോമ. 12: 17; 1പത്രൊ. 3: 9; സദൃ. 24: 29.
5: 43—48. ലൂക്കൊ. 6: 27, 28; 32—36; ലേവ്യ. 19: 18; സദൃ. 25. 21, 22.
6: 1. മത്താ. 23: 5. **6: 4.** കൊലൊ. 3: 23, 24.
6: 5. മൎക്കൊ. 11: 25; ലൂക്കൊ. 18: 10—14. **6: 6.** 2രാജാ. 4: 33.

കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
6 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീയോ പ്രാർത്ഥി
ക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അ
ടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാ
വിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാ
ണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതി
7 ഫലം തരും. പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ നിങ്ങൾ
ജാതികളെപ്പോലെ ജല്പനം ചെയ്യരുതു;
അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും എന്ന
8 ല്ലോ അവർക്കു തോന്നുന്നതു. അവരോടു തു
ല്യരാകരുതു; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു
ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുമുമ്പെ നി
ങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലോ.

കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന

9 നിങ്ങൾ ഈവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർ
സ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ
10 നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ; നി
ന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേ
11 ണമേ; ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാ
12 രം ഇന്നു തരേണമേ; ഞങ്ങളുടെ കടക്കാ
രോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമി
13 ക്കേണമേ; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കട
ത്താതെ ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവി
ക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വ
14 വും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ. നിങ്ങ
ൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിഴകളെ ക്ഷ
മിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പി
15 താവു നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും. നിങ്ങൾ
മനുഷ്യരോടു പിഴകളെ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാ
ലോ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴ
കളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല.

ഉപവാസം

16 ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കപടഭ
ക്തിക്കാരെപ്പോലെ വാടിയ മുഖം കാണി
ക്കരുതു; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു മനുഷ്യ
ക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു മുഖം വിരൂപമാക്കു
ന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പ
17 റയുന്നു. നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നി
ന്റെ ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യ
ത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിന്നു വിളങ്ങേ
ണ്ടതിന്നു തലയിൽ എണ്ണതേച്ചു മുഖം ക
18 ഴുകുക. രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ
പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കും.

യഥാർത്ഥ നിക്ഷേപം

19 പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കയും കള്ളന്മാർ
തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമി
യിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരു
തു. പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കാതെയും ക 20
ള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കു
ന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചു
കൊൾവിൻ. നിന്റെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേ 21
ടത്തു നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.

ഇരുളും വെളിച്ചവും

ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു ആകുന്നു; 22
കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം
മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും. കണ്ണു 23
കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവ
നും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നി
ലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു
എത്ര വലിയതു! രണ്ടു യജമാനന്മാരെ 24
സേവിപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; അങ്ങ
നെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തനെ പകെച്ചു മറ്റവ
നെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോ
ടു പറ്റിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ നിരസിക്കും;
നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനെയും
സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

ആകുലചിന്തയും ദൈവാശ്രയവും

അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു 25
ന്നതു: എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്നു
നിങ്ങളുടെ ജീവന്നായിക്കൊണ്ടും എന്തു
ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
വിചാരപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ
ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വല
തല്ലയോ? ആകാശത്തിലെ പറവകളെ 26
നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊ
യ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതു
മില്ല; എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളു
ടെ പിതാവു അവയെ പുലർത്തുന്നു; അവ
യെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റവും വിശേഷത
യുള്ളവരല്ലയോ? വിചാരപ്പെടുന്നതിനാ 27
ൽ തന്റെ നീളത്തോടു ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ
നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? ഉടുപ്പിനെ 28
ക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തു? വയ
ലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു
നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല,
നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ ശലോമോൻ 29
പോലും തന്റെ സർവ്വമഹത്വത്തിലും ഇവ
യിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എ
ന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇന്നു 30
ള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇട്ടുന്നതുമായ വ
യലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമ
യിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാസികളേ,
നിങ്ങളെ എത്ര അധികം. ആകയാൽ നാം 31
എന്തു തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും
എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു.
ഈ വക ഒക്കെയും ജാതികൾ അന്വേഷി 32

6: 7. 1രാജാ. 18: 25—29; യെശ. 1: 15. **6: 8.** മത്താ. 6: 32; ലൂക്കൊ. 12: 30.
6: 9—13. ലൂക്കൊ. 11: 2—4. **6: 10.** മത്താ. 7: 21; ലൂക്കൊ. 22: 42.
6: 12 മത്താ. 14: 15; 18: 21—35. **6: 13.** 2തെസ്സ. 3: 3; യോഹ. 17; 15; യാക്കൊ. 1: 13.
6: 14—15. മർക്കൊ. 11: 25, 26; എഫെ. 4: 32; കൊലൊ. 3: 13; മത്താ. 18: 35.
6: 16. യെശ. 58: 5—9. **6: 18.** മത്താ. 6: 4, 6.
6: 19—21. ലൂക്കൊ. 12: 33, 34; മർക്കൊ. 10: 21; 1തിമൊ. 6: 17—19; യാക്കൊ. 5: 1—3.
6: 22—23. ലൂക്കൊ. 11: 34—36; മത്താ. 20: 15. **6: 24.** ലൂക്കൊ. 16: 13.
6: 25—33. ലൂക്കൊ. 12: 22—31; 10: 41; 12: 11; ഫിലി. 4: 6; 1പത്രൊ. 5: 7.
6: 26. മത്താ. 10: 29. **6: 29.** 1രാജാ. 10: 4—7. **6: 30.** മത്താ. 8; 26; 14; 31; 16; 8.
6: 32. മത്താ. 6; 8.

ക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം
33 എന്നു അറിയുന്നവല്ലോ. മുമ്പെ അവന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി
34 വിചാരപ്പെടരുതു; നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെട്ടുമല്ലോ; അതതു ദിവസത്തിന്നു അന്നന്നത്തെ ദോഷം മതി.

അന്യരെ വിധിക്കുന്നതു്

7 നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിധിക്കരുതു. നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും;
2 നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. എന്നാൽ സ്വന്ത കണ്ണിലെ കോൽ ഓർക്കാതെ സഹോദരന്റെ
3 കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു? അല്ല, സ്വന്ത കണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോടു: നില്ലു, നിന്റെ കണ്ണിൽ
4 നിന്നു കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ, എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? കപടഭക്തിക്കാരാ, മുമ്പെ സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തുകളക; പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും.

6 വിശുദ്ധമായതു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽകൊണ്ടു അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കളകയും ചെയ്യാൻ ഇട വരരുതു

പ്രാർത്ഥനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു

7 യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറ
8 ക്കും. യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവനു തുറക്കും. മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവനു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
10 നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? മീൻ ചോദിച്ചാൽ
11 അവനു പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവക്കു നന്മ എത്ര അധികം കൊടുക്കും!

സുവർണ്ണ പ്രമാണം

മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു 12
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിങ്ങൾ അവക്കും ചെയ്വിൻ; ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും ഇതു തന്നേ.

രണ്ടു പാതകൾ

ഇടുക്കുവാതിലൂടെ അകത്തു കടപ്പിൻ; 13
നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളതു; അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ. 14

സത്യമായതും വ്യാജമായതും

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; 15
അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പൂണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്കൾ ആകുന്നു. 16
അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയാം; മുള്ളുകളിൽനിന്നു മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽ നിന്നു അത്തിപ്പഴവും പറിക്കുമാറുണ്ടോ? നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്ത ഫലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന്നു നല്ല ഫലവും കായ്പാൻ കഴികയില്ല. നല്ല ഫലം കാ 17
യ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ 18
നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും. 19 20

വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും

എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു 21
പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു.
കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ 22
ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും.
അന്നു ഞാൻ അവരോടു: ഞാൻ ഒരുനാളും 23
നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ എന്നു തീർത്തു പറയും.

---

6. 33. റോമ. 14: 17; 1രാജാ. 3: 13; സങ്കീ. 37: 4; മത്തായി. 10: 29—30; ലൂക്കൊ 18: 29, 30.
6: 34. പുറ. 16: 19.
7: 1—5. ലൂക്കൊ. 6: 37—42; മത്തായി. 4: 24; 1 കൊരി. 4: 5. **7: 2.** റോമ. 2: 1, 3; 14: 10.
7: 7—11. ലൂക്കൊ. 11: 9—13; മത്തായി. 11: 24; യോഹ. 14:13; 15: 7; 16: 23; 1 യോഹ. 3: 22; 5: 14; യാക്കോ. 4: 3.
7: 8. സങ്കീ. 81: 10, 16; യോഹ. 14: 13, 14; 16: 23. **7: 11.** യാക്കോ. 1: 17.
7: 12. ലൂക്കൊ. 6: 31; റോമ. 13: 8—10; മത്താ. 22: 39, 40.
7: 13. ലൂക്കൊ. 13: 24; യോഹ. 10: 7, 9; യിരെ 21: 8; ആവ. 30: 19.
7: 14. മത്താ. 18: 8. 19: 24; അ. പ്ര. 14: 22.
7: 15. മത്താ. 24: 4, 5, 24; 1 യോഹ. 4: 1; യെഹെ. 22: 27; അ. പ്ര. 20: 29; മീഖ. 3: 5; യോഹ. 10: 12.
7: 16. ലൂക്കൊ. 6: 43, 44; യാക്കോ. 3: 12; മത്താ. 12: 33—35.
7: 19. മത്താ. 3: 10; യോഹ. 15: 2, 6. **7: 21.** ലൂക്കൊ. 6: 46; റോമ. 2: 13.
7: 22. 1 കൊരി. 13: 1, 2; ലൂക്കൊ. 13: 25—27; യിരെ. 14: 15; 27: 15,
7: 23. 2 തിമൊ. 2: 19; സങ്കീ. 5: 5; വെളി. 22: 15.

രണ്ടു അടിസ്ഥാനങ്ങൾ

24 ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു
25 തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാ
26 നമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യ
27 നോടു തുല്യനാകുന്നു. വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു.

28 ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവന്റെ ഉപദേശ
29 ത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു; അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെ അല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവൻ അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

കുഷ്ഠരോഗിയെ ശുദ്ധനാക്കുന്നതു്

8 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നാറെ വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു.
2 അപ്പോൾ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു കർത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴി
3 യും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കുഷ്ഠം
4 മാറി അവൻ ശുദ്ധമായി. യേശു അവനോടു: നോക്കു, ആരോടും പറയരുതു; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നീ ചെന്നു നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതനെ കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

ശതാധിപന്റെ ഭൃത്യനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

5 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ വന്നു അവനോടു:
6 കർത്താവേ, എന്റെ ബാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു കഠിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പ
7 റഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അതിന്നു ശതാധിപൻ: കർത്താവേ, നീ എന്റെ പുരെക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കു മാത്രം കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരനു സൌഖ്യം വരും. ഞാനും അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള മ 9
നുഷ്യൻ ആകുന്നു. എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകുന്നു; മറ്റൊരുത്തനോടു: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതു 10
കേട്ടിട്ടു യേശു അതിശയിച്ചു, പിൻചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിൽ കൂടെ ഇത്രവലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും 11
അനേകർ വന്നു അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പന്തിക്കിരിക്കും.
രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെയോ ഏറ്റവും 12
പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു തള്ളിക്കളയും; അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പി 13
ന്നെ യേശു ശതാധിപനോടു: പോക, നീ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അവന്റെ ബാല്യക്കാരനു സൌഖ്യം വന്നു.

ശിമൊന്റെ അമ്മാവിയമ്മയെയും മറ്റും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു്

യേശു പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാ 14
റെ അവന്റെ അമ്മാവിയമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അവൻ അവളുടെ 15
കൈ തൊട്ടു പനി അവളെ വിട്ടു; അവൾ എഴുന്നേറ്റു അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു.

വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്ര 16
സ്തരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ വാക്കുകൊണ്ടു ദുരാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കി സകല ദീനക്കാർക്കും സൌഖ്യം വരുത്തി. അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീ 17
നതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ ചുമന്നു എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ തന്നേ.

ശിഷ്യരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുള്ള പരിശോധന

എന്നാൽ യേശു തന്റെ ചുറ്റും വളരെ 18
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ അക്കരെക്കു പോ

7: 24—27. ലൂക്കൊ. 6: 47—49. **7: 26.** യാക്കോ. 1: 22—25: യെഹെ. 13: 10, 11.
7: 27. 1 കൊരി 3: 13. **7: 28—29.** മർക്കൊ. 1: 22; ലൂക്കൊ. 4: 32; മത്താ. 11: 1; [13: 53; 19: 1; 26: 1.
7: 28. യിരെ. 23: 29; മർക്കൊ. 6: 2. **7: 29.** യോഹ. 7: 46.
8: 2. മത്താ. 9: 18; 15: 25; 20: 20; യോഹ. 9: 38.
8: 2—4. മർക്കൊ. 1: 40—44; ലൂക്കൊ. 5: 12—14.
8: 4. മർക്കൊ. 3: 12; 5: 43; 7: 36; 8: 30; 9: 9; ലേവ്യ. 14: 2.
8: 5—13. ലൂക്കൊ. 7: 1—10; യോഹ. 4: 46—53. **10.** മത്താ. 15: 28.
8: 11—12. ലൂക്കൊ. 13: 28, 29; യെശ. 49: 12; 59: 19; മലാ. 1: 11; സങ്കീ. 107: 3.
8: 12. മത്താ. 13: 42, 50; 22: 13; 24: 51; 25: 30; ലൂക്കൊ. 13: 28. **8: 13.** മത്താ. 9: 29; 15: 28.
8: 14—16. മർക്കൊ. 1: 29—34; ലൂക്കൊ. 4: 38—41; മത്താ. 4: 23—24.
8: 17. യെശ. 53: 4.
8: 18—22. ലൂക്കൊ. 9: 57—60; മർക്കൊ. 4: 35; ലൂക്കൊ. 8: 22. **8: 20.** 2 കൊരി. 8: 9.

19 കൂവാൻ കല്പിച്ചു അന്നു ഒരു ശാസ്ത്രി അവ
ന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഗുരോ, നീ എവി
ടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമി
20 ക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു:
കുറുനരികൾക്കു കുഴികളും ആകാശത്തിലെ
പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്ര
നോ തല ചായിപ്പാൻ ഇടം ഇല്ല എന്നു
21 പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറൊരുത്തൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ മുമ്പെ പോ
യി എന്റെ അപ്പനെ അടക്കം ചെയ്വാൻ
അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
22 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ പിന്നാ
ലെ വരിക; മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ച
വരെ അടക്കം ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിക്കുന്നതു

23 അവൻ ഒരു പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ
24 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കുടെ ചെന്നു. പി
ന്നെ കടലിൽ വലിയ ഓളം ഉണ്ടായിട്ടു പ
ടകു തിരകളാൽ മുങ്ങുമാറായി; അവനോ
25 ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അവർ അടുത്തുചെ
ന്നു: കർത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമേ: ഞങ്ങൾ
നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവ
26 നെ ഉണർത്തി. അവൻ അവരോടു: അല്പ
വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ഭീരുക്കൾ ആകു
വാൻ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം എഴ
ന്നേറു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാ
സിച്ചപ്പോൾ വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി.
27 എന്നാറെ ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു:
ഇവൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കട
ലുംകൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.

ഗദരേനയിലെ ഭ്രതബാധിതൻ

28 അവൻ അക്കരെ ഗദരേനരുടെ ദേശത്തു
എത്തിയാറെ രണ്ടു ഭ്രതഗ്രസ്തർ ശവക്കല്ല
കളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനു എതിരെ
വന്നു; അവർ അത്യുഗ്രന്മാർ ആയിരുന്നതു
കൊണ്ടു ആർക്കും ആ വഴി നടന്നുകൂടാഞ്ഞു.
29 അവർ നിലവിളിച്ചു: ദൈവപുത്രാ, ഞ
ങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? സമ
യത്തിനു മുമ്പെ ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാൻ
30 ഇവിടെ വന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവ
ർക്കകലെ ഒരു വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞു
31 കൊണ്ടിരുന്നു. ഭ്രതങ്ങൾ അവനോടു:
ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ പന്നി
ക്കൂട്ടത്തിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപേ
32 ക്ഷിച്ചു. പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു പ
ന്നികളിലേക്കു ചെന്നു; ആ കൂട്ടം എല്ലാം
കടുത്തുക്കുത്തോടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു വെ
33 ള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തു. മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടി
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സകലവും ഭ്രതഗ്രസ്തരുടെ വസ്തുതയും അറിയിച്ചു. 34
ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം പുറപ്പെട്ടു യേശുവിനു എതിരെ ചെന്നു; അവനെ കണ്ടാറെ തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടുപോകേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

പക്ഷവാതക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു

9 അവൻ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു കടന്നു സ്വന്ത പട്ടണത്തിൽ എത്തി. അവർ 2
ടെ ചിലർ കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ, ധൈര്യമായിരിക്ക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ: 3
ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. യേശുവോ അവ 4
രുടെ നിരൂപണം ഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം നിരൂപിക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു — അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു: എഴുന്നേറ്റു, കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ 7
എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിൽ പോയി പുരുഷാ 8
രം അതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു മനുഷ്യർക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള അധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

മത്തായിയെ വിളിക്കുന്നതു

യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ മ 9
ത്തായി എന്നു പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു.

അവൻ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനു ഇരിക്കു 10
മ്പോൾ വളരെ ചുങ്കക്കാരും പാപികളും വന്നു യേശുവിനോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. പ 11
രീശന്മാർ അതു കണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അതു കേട്ടാറെ: 12
ദീനക്കാക്കല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല. യാഗത്തി 13
ലല്ല കരുണയിൽ അത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു പോയി പഠിപ്പിൻ. ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാ

8: 21. 1 രാജാ. 19: 20. **8: 22.** മത്താ. 9: 9; യോഹ. 1: 43; 21: 19.
8: 23—27. മർക്കൊ. 4: 36—41; ലൂക്കൊ. 8: 22—25. **8: 24.** സങ്കീ. 4: 8.
8: 26. മത്താ. 6: 30; 14: 31; 16: 8. **8: 28—34.** മർക്കൊ. 5: 1—17; ലൂക്കൊ. 8: 26—37.
8: 29. ന്യായാ. 11: 12; 2 ശമൂ. 16: 10; ലൂക്കൊ. 4: 41; മർക്കൊ. 1: 24; യോഹ. 2: 4;
9: 1—8. മർക്കൊ. 2: 1—12; ലൂക്കൊ. 5: 17—26.
9: 2. മത്താ. 9: 22; മർക്കൊ. 6: 50; 10: 49; യോഹ. 16: 33; അ. പ്ര. 23: 11; ലൂക്കൊ. 7: 48.
9: 9—13. മർക്കൊ. 2: 13—17; ലൂക്കൊ. 5: 27—32; 15: 1—2; 7: 34.
9: 13. ഹോശെ. 6: 6; മത്താ. 12: 7; 1തിമൊ. 1: 15.

പികളെ അത്രേ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.

ഉപവാസം

14 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും പരീശന്മാരും വളരെ ഉപവസിക്കുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു
15 ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴക്കാർക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ കഴികയില്ല; മണവാളൻ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടുന്ന നാൾ വരും; അന്നു അവർ ഉപവസിക്കും. കോടിത്തുണിക്കണ്ടം ആരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ ചേൎത്തു
16 തുന്നുമാറില്ല; തുന്നിച്ചേൎത്താൽ അതുകൊണ്ടു വസ്ത്രം കീറും; ചീന്തൽ ഏറ്റവും വ
17 ല്ലാതെയായിതീരും. പുതുവീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറുമില്ല; പക്ഷാൽ തുരുത്തി പൊളിഞ്ഞു വീഞ്ഞു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും. പുതുവീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തിയിലേ പകൎന്നു വെക്കയുള്ളു; അങ്ങനെ രണ്ടും ഭദ്രമായിരിക്കും.

യായിറോസിന്റെ മകളും രക്തസ്രവമുള്ള സ്ത്രീയും

18 അവൻ ഇങ്ങനെ അവരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രമാണി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ കഴിഞ്ഞുപോയി; എങ്കിലും നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവൾ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
19 യേശു എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യന്മാരുമായി അ
20 വന്റെ കൂടെ ചെന്നു. അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളൊരു
21 സ്ത്രീ: അവന്റെ വസ്ത്രം മാത്രം തൊട്ടാൽ എനിക്കു സൌഖ്യം വരും എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, പിറകിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊ
22 ട്ടു. യേശു തിരിഞ്ഞു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ: മകളേ, ധൈൎയ്യപ്പെടുക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴിക മുതൽ സ്ത്രീക്കു സൌഖ്യം വന്നു.
23 പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു, കുഴലൂതുന്നവരെയും ആരവാരക്കൂട്ട
24 ത്തെയും കണ്ടിട്ടു: മാറിപ്പോകുവിൻ; ബാല മരിച്ചില്ലല്ലോ ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ അവനെ പരിഹസിച്ചു.
25 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പുറത്താക്കി അകത്തു കടന്നു ബാലയുടെ കൈ പിടിച്ചു,
26 ബാല എഴുന്നേറ്റു. ഈ വൎത്തമാനം ആ ദേശത്തു ഒക്കെയും പരന്നു.

രണ്ടു കുരുടന്മാർ

27 യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ രണ്ടു കുരുടന്മാർ: ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചുംകൊണ്ടു പിന്തുടൎന്നു. അവൻ വീ
28 ട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുരുടന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ഇതു ചെയ്വാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു യേശു ചോദിച്ചതിന്നു: ഉവ്വു, കൎത്താവേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവൻ
29 അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പോലെ നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കട്ടെ
30 എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു. പിന്നെ യേശു: നോക്കുവിൻ; ആരും അറിയരുതു എന്നു അമൎച്ചയായി ക
31 ല്പിച്ചു. അവരോ പുറപ്പെട്ടു ആ ദേശത്തിലൊക്കെയും അവന്റെ കീൎത്തി പരത്തി.

ഊമനായ ഭ്രതബാധിതൻ

32 അവർ പോകുമ്പോൾ ചിലർ ഭ്രതഗ്രസ്തനായൊരു ഊമനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
33 കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ ഭ്രതത്തെ പുറത്താക്കിയശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു: യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല
34 എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. പരീശന്മാരോ: ഇവൻ ഭ്രതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

35 യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധദീനവും വ്യാധിയും സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവിനു ജനങ്ങളോടുള്ള ആർദ്രത

36 അവൻ പുരുഷാരത്തെ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മന
37 സ്സലിഞ്ഞു, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരോ
38 ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവരുടെ ശുശ്രൂഷയും

10 അനന്തരം അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അശുദ്ധാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകല

9: 14—17. മൎക്കൊ. 2: 18—22; ലൂക്കൊ. 5: 33—39; 18: 12.
9: 18. മത്താ. 8: 2; 15: 25; 18: 26; 20: 20: യോഹ. 9: 38.
9: 18—26. മൎക്കൊ. 5: 21—43; ലൂക്കൊ. 8: 40—56.
9: 20—21. സംഖ്യ. 15: 38; ആവ. 22: 12; മത്താ. 14: 36; മൎക്കൊ. 3: 10.
9: 22. മൎക്കൊ. 10: 52; ലൂക്കൊ. 7: 50; 17: 19; മത്താ. 15: 28; 9: 29.
9: 27—31. മത്താ. 20: 29—34.
9: 32—34. ലൂക്കൊ. 11: 14—15; മത്താ. 12: 22—24; മൎക്കൊ. 3: 22; യോഹ. 7: 20.
9: 35. മത്താ. 4: 23; മൎക്കൊ. 6: 6. **9: 36.** മൎക്കൊ. 6: 34; മത്താ. 14: 14; 15: 32; സംഖ്യ. 27: 17; സെഖ. 10: 2.
9: 37—38. ലൂക്കൊ. 10: 2; യോഹ. 4: 35.

വിധദീനവും വ്യാധിയും പൊറുപ്പിപ്പാനും
അവക്കു അധികാരം കൊടുത്തു.
2 പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരാ
വിതു: ഒന്നാമൻ പത്രൊസ് എന്നു പേ
രുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരൻ
അന്ത്രെയാസ്, സെബെദിയുടെ മകൻ യാ
3 ക്കോബ്, അവന്റെ സഹോദരൻ യോ
ഹന്നാൻ, ഫിലിപ്പൊസ്, ബത്തൊലൊ
മായി, തോമാസ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി,
4 അല്ഫായുടെ മകൻ യാക്കോബ്, തദ്ദാ
യി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ കാണിച്ചു
കൊടുത്ത ഈസ്കര്യോത്താ യൂദാ.
5 ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയക്കു
മ്പോൾ അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെ
ന്നാൽ: ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാ
തെയും ശമര്യരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാ
6 തെയും യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാ
തെ പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നേ
7 ചെല്ലുവിൻ. നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ: സ്വ
ർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഘോ
8 ഷിപ്പിൻ. രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കു
വിൻ; മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിപ്പിൻ; കുഷ്ഠ
രോഗികളെ ശുദ്ധമാക്കുവിൻ; ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുവിൻ; സൌജന്യമായി നിങ്ങ
ൾക്കു ലഭിച്ചു സൌജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ.
9 മടിശ്ശീലയിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും ചെ
10 മ്പും വഴിക്കു പൊക്കണവും രണ്ടു ഉടുപ്പും
ചെരിപ്പും വടിയും കരുതരുതു; വേലക്കാ
രൻ തന്റെ ആഹാരത്തിന്നു യോഗ്യനല്ലോ.
11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ കടക്കുമ്പോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ
ആർ എന്നു അന്വേഷിപ്പിൻ; പുറപ്പെടു
12 വോളം അവിടെത്തന്നേ പാർപ്പിൻ. ആ
വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം
13 പറവിൻ. വീട്ടിന്നു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ വര
ട്ടെ; യോഗ്യതയില്ല എന്നു വരികിൽ സ
മാധാനം നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ.
14 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെ
യും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെ
യുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടു
പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊ
15 ടി തട്ടിക്കളവിൻ. ന്യായവിധി ദിവസ
ത്തിൽ ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യ
രുടെയും ഗമോര്യരുടെയും ദേശത്തിന്നു സ
ഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ സത്യമാ
യിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
16 ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ ആടിനെപ്പോ
ലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആക
യാൽ പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവ
രും പ്രാവിനെപ്പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവ
രും ആയിരിപ്പിൻ. മനുഷ്യരെ സൂക്ഷിച്ചു 17
കൊൾവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാ
ധിപസഭകളിൽ ഏല്പിക്കയും തങ്ങളുടെ
പള്ളികളിൽവെച്ചു ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടി
ക്കയും എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾ 18
ക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോ
കയും ചെയ്യും; അതു അവർക്കും ജാതികൾ
ക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും. എന്നാൽ 19
നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയോ
എന്തോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേ
ണ്ടാ; പറവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ ത
ന്നേ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. പറയുന്നതു നി 20
ങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന നിങ്ങ
ളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവത്രേ. സ 21
ഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ മക
നെയും മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; അമ്മയ
പ്പന്മാർക്കു എതിരായി മക്കൾ എഴുന്നേറ്റു
അവരെ കൊല്ലിക്കും. എന്റെ നാമം നി 22
മിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും;
അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്ന വ
നോ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. എന്നാൽ ഒരു പട്ട 23
ണത്തിൽ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റൊ
ന്നിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവിൻ. മനുഷ്യപു
ത്രൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ
പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എ
ന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പ
റയുന്നു.
ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്മീതെയല്ല; ദാസൻ 24
യജമാനന്മീതെയുമല്ല; ഗുരുവിനെപ്പോ 25
ലെയാകുന്നതു ശിഷ്യന്നു മതി; യജമാന
നെപ്പോലെയാകുന്നതു ദാസന്നും മതി. അ
വർ വീട്ടുടയവനെ ബെയെത്സെബൂൽ എ
ന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ വീട്ടുകാരെ എത്ര അ
ധികം? അതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെടേ 26
ണ്ടാ; മറെച്ചുവെച്ചതു ഒന്നും വെളിപ്പെടാ
തെയും ഗുപ്തമായതു ഒന്നും അറിയാതെയും
ഇരിക്കയില്ല. ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങ 27
ളോടു പറയുന്നതു വെളിച്ചത്തു പറവിൻ;
ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതു പുരമു
കളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. ദേഹിയെ 28
കൊല്ലുവാൻ കഴിയാതെ ദേഹത്തെ കൊ
ല്ലുന്നവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ദേഹിയെയും
ദേഹത്തെയും നരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ

10: 1—4. മക്കൊ. 6: 7; 3: 16—19; ലൂക്കൊ. 9: 1; 6: 14—16; അ. പ്ര. 1: 13.
10: 5. ലൂക്കൊ. 9: 52; യോഹ. 4: 9; അ. പ്ര. 8: 5, 25
10: 6. മത്താ. 15: 24; 10: 23; യിരെ. 50: 6. **10: 7—8.** ലൂക്കൊ. 9: 2; 10: 9—11; മത്താ. 4: 17.
10: 9—14. മക്കൊ. 6: 8—11; ലൂക്കൊ. 9: 3—5; 10: 4—12; 22: 35—36.
10: 10. 1കൊരി. 9: 14; 1തിമൊ. 5: 18. **10: 14.** അ. പ്ര. 13: 51.
10: 15. മത്താ. 11: 24; ലൂക്കൊ. 10: 12; യൂദാ 7; 2പത്രൊ. 2: 6.
10: 16. ലൂക്കൊ. 10: 3; ഉല്പ. 3: 1; റോമ. 16: 19.
10: 17—22. മക്കൊ. 13: 9—13; ലൂക്കൊ. 12: 11—12; 21: 12—19; യോഹ. 16: 2.
10: 18. അ. പ്ര. 25: 24—26. **10: 20.** യോഹ. 16: 7—11.
10: 21 മത്താ. 10: 35, 36; ലൂക്കൊ. 12: 52, 53. **10: 22.** യോഹ. 15: 18; മത്താ. 24: 9.
10: 23. മത്താ. 16: 27; 1തെസ്സ. 4: 17. **10: 24.** ലൂക്കൊ. 6: 40; യോഹ. 13: 16; 15: 20.
10: 25 മത്താ. 9: 34; 12: 24; മക്കൊ. 3: 22; ലൂക്കൊ. 11: 15; 2രാജാ. 1: 2.
10: 26. മക്കൊ. 4: 22; ലൂക്കൊ. 8: 17; എഫെ. 5; 13. **10: 26—33.** ലൂക്കൊ. 12; 2—9.
10: 28. എബ്രാ. 10; 31.

29 കഴിയുന്നവനെ തന്നേ ഭയപ്പെട്ടവിൻ. കാ
ശിന്നു രണ്ടു കുരികിൽ വില്ക്കുന്നില്ലയോ?
അവയിൽ ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പി
താവു സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയി
30 ല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോ
31 മവും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആക
യാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ കുരികിലു
കളെക്കാളും നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവ
32 രല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ ഏ
റ്റുപറയുന്ന ഏവനെയും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും ഏ
33 റ്റുപറയും. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
തള്ളിപ്പറയുന്നവനെയോ എന്റെ പിതാ
വിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പറയും.

34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം വരുത്തു
വാൻ വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; സമാ
ധാനം അല്ല, വാൾ അത്രേ വരുത്തുവാൻ
35 ഞാൻ വന്നതു. മനുഷ്യനെ തന്റെ അപ്പ
നോടും മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ അ
മ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രേ ഞാ
36 ൻ വന്നതു. മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാർ തന്നേ
37 അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ആകും. എന്നെക്കാൾ
അധികം അപ്പനേയോ അമ്മയേയോ പ്രി
യപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എ
ന്നെക്കാൾ അധികം മകനേയോ മകളേ
യോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യ
38 നല്ല. തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനു
ഗമിക്കാത്തവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല.
39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ടെത്തിയവൻ അതി
നെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീ
വനെ കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും.

40 നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ള
ുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊ
41 ള്ളുന്നു. പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു പ്രവാ
ചകനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു പ്രവാചക
ന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാൻ
എന്നുവെച്ചു നീതിമാനെ കൈക്കൊള്ള
ുന്നവനു നീതിമാന്റെ പ്രതിഫലം ലഭി
42 ക്കും. ശിഷ്യൻ എന്നുവെച്ചു ഈ ചെറി
യവരിൽ ഒരുത്തനു ഒരു പാനപാത്രം ത
ണ്ണീർ മാത്രം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നവനു
പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ പോകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ

11 യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാ
രോടു കല്പിച്ചുതീർന്നശേഷം അതതു പട്ട
ണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാ
നും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി.

2 യോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു,
ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു കേ
3 ട്ടിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു: വ
രുവാനുള്ളവൻ നീയോ, ഞങ്ങൾ മറ്റൊ
രുവനെ കാത്തിരിക്കയോ എന്നു അവർ മു
4, 5 ഖാന്തരം അവനോടു ചോദിച്ചു. യേ
ശു അവരോടു: കൂടെർ കാണുന്നു; മുടന്തർ
നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായി
ത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരി
ച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു സുവിശേ
ഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു യോ
6 ഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. എന്നാ
ൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ എല്ലാം
7 ഭാഗ്യവാൻ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ
പോയശേഷം യേശു യോഹന്നാനെക്കുറി
ച്ചു പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു:
നിങ്ങൾ എന്തു കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു
8 പോയി? കാററിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ?
അല്ല, എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവ
വസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാർദ്ദവ
വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ രാജഗൃഹങ്ങളിലല്ലോ.
9 അല്ല, എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാച
കനെ കാണ്മാനോ? അതേ, പ്രവാചകനി
ലും മികച്ചവനെ തന്നേ എന്നു ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നു.

10 "ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മു
മ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മു
മ്പിൽ നിനക്കു വഴി ഒരുക്കും"
എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ അവൻ
11 തന്നേ. സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ജനിച്ചവരിൽ
യോഹന്നാൻസ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവ
ൻ ആരും എഴുന്നേററിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യ
ത്തിൽ ഏററവും ചെറിയവനോ അവനി
ലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ സത്യമായി
12 ട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ നാളുകൾ മുതൽ ഇന്നേവ
രെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യു
ന്നു; ബലാല്ക്കാരികൾ അതിനെ പിടിച്ചടു
13 ക്കുന്നു. സകല പ്രവാചകന്മാരും ന്യായ
പ്രമാണവും യോഹന്നാൻവരെ പ്രവചി
14 ച്ചു. നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെ
ങ്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലീയാവു അവൻ
15 തന്നേ. കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേ
16 ൾക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ ഏ
തിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? ചന്തസ്ഥലങ്ങ

10: 31. മത്താ. 12: 12. **10: 32.** മർക്കൊ. 8: 38; ലൂക്കൊ. 9: 26; വെളി. 3: 5; 2തിമൊ. 2: 12.
10: 34—36. ലൂക്കൊ. 12: 51—53; മത്താ. 10: 21; മർക്കൊ. 13: 12; മീഖ. 7: 6.
10: 37—39. ലൂക്കൊ. 14: 25—27; 17: 33; 9: 23, 24; മത്താ. 16: 24—25; മർക്കൊ. 8: 34, 35; യോഹ. 12: 25.
10: 40. ലൂക്കൊ. 10: 16; യോഹ. 13: 20; ഗലാ. 4: 14; മർക്കൊ. 9: 37; മത്താ. 18: 5; ലൂക്കൊ. 9: 48.
10: 42. മർക്കൊ. 9: 41; മത്താ. 25: 40.

11: 1. മത്താ. 7: 28; 13: 53; 19: 1; 26: 1.
11: 2—19. ലൂക്കൊ. 7: 18—35; മലാ. 3: 1.
11: 5. യെശ. 35: 5, 6; 61: 1; ലൂക്കൊ. 4: 18, 19; 11: 10; മലാ. 3: 1; മർക്കൊ. 1: 2.
11: 9. മത്താ. 14: 5; 21: 26; ലൂക്കൊ. 1: 76.
11: 14. മലാ. 4: 5; മത്താ. 17: 10—13; യോഹ. 1: 21; ലൂക്കൊ. 1: 17.
11: 15. മത്താ. 13; 9, 43; മർക്കൊ. 4: 23; വെളി. 2: 7; 13: 9.

17 ളിൽ ഇരുന്ന ചങ്ങാതികളോട്ട: ഞങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കായി കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ നൃത്തം
ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ വിലാപം പാടി,
നിങ്ങൾ മാറത്തടിച്ചില്ല; എന്നു വിളിച്ചു
18 പറയുന്ന കുട്ടികളോട്ട അതു തുല്യം. യോ
ഹന്നാൻ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യാ
ത്തവനായി വന്നു; അവനു ഭ്രാന്തുണ്ടെന്നു
19 അവർ പറയുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും
കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു; തിന്നിയും കുടിയ
നുമായ മനുഷ്യൻ; ചുങ്കക്കാരുടെയും പാ
പികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ
പറയുന്നു; ജ്ഞാനമോ തന്റെ പ്രവൃത്തി
കളാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിശ്വസിക്കാത്ത നഗരങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം

20 പിന്നെ അവൻ തന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തി
കൾ മിക്കതും നടന്ന പട്ടണങ്ങൾ മാനസാ
ന്തരപ്പെടായ്കയാൽ അവയെ ശാസിച്ചുതുട
21 ങ്ങി: കോരസീനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം;
ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; നി
ങ്ങളിൽ നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോ
രിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
അവർ പണ്ടുതന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും
22 മാനസാന്തരപ്പെട്ടമായിരുന്നു. എന്നാൽ
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ
സോരിന്നും സീദോന്നും സഹിക്കാവതാ
കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട്ട പറയുന്നു.
23 നീയോ കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയ
ർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളംവരെ താണു
പോകും; നിന്നിൽ നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തി
കൾ സൊദോമിൽ നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
24 അതു ഇന്നുവരെ നില്പുമായിരുന്നു. എന്നാ
ൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നിന്നെക്കാൾ
സൊദോമ്യരുടെ നാട്ടിന്നു സഹിക്കാവ
താകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട്ട പറയുന്നു.

ശിശുസഹജമായ മനസ്സു്

25 ആ സമയത്തു തന്നേ യേശു പറഞ്ഞതു:
പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും കർത്താ
വായുള്ളോവേ, നീ ഇതു ജ്ഞാനികൾക്കും
വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു
വെളിപ്പെട്ടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ നി
26 ന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങ
നെയല്ലോ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയതു.

യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ

27 എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭ
രമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആ
രും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്ര
ന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അ
റിയുന്നതുമില്ല. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാ 28
രം ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവ
രും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ഞാൻ സൌ 29
മ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എ
ന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നോട്ട പഠി
പ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്ക
ൾക്കു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. എന്റെ 30
നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആ
കുന്നു.

ശബ്ബത്താചരണം

ആ കാലത്തു യേശു ശബ്ബത്തിൽ വിള 12
ഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി; അവ
ന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിർ പറി
ച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി. പരീശർ അതു കണ്ടിട്ടു; 2
ഇതാ, ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്യുന്നു എന്നു അ
വനോട്ട പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോട്ട പ 3
റഞ്ഞതു: ദാവീദ് തനിക്കും കൂടെയുള്ളവ 4
ക്കും വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അ
വൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോ
ഹിതന്മാക്കു മാത്രമല്ലാതെ തനിക്കും കൂടെ
യുള്ളവക്കും തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാ
ഴ്ചയപ്പം തിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടി
ല്ലയോ? അല്ല, ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹിത 5
ന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശബ്ബത്തി
നെ ലംഘിക്കുന്നു എങ്കിലും കുറ്റമില്ലാ
തെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തി
ൽ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? എന്നാൽ ദൈ 6
വാലയത്തെക്കാൾ വലിയവൻ ഇവിടെ
ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട്ട പറയുന്നു.
യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിൽ അത്രേ, ഞാൻ 7
പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കുറ്റ
മില്ലാത്തവരെ കുറ്റം വിധിക്കയില്ലായിരു
ന്നു. മനുഷ്യപുത്രനോ ശബ്ബത്തിന്നും ക 8
ർത്താവാകുന്നു.

വരണ്ട കയ്യുള്ള മനുഷ്യനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

അവൻ അവിടം വിട്ടു അവരുടെ പള്ളി 9
യിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കൈ വരണ്ട ഒരു മ
നുഷ്യനെ കണ്ടു. അവർ അവനിൽ കു 10
റ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിൽ സൌ
ഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവ
നോട്ട ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോട്ട: 11
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു ആട്ടുണ്ടു എന്നി
രിക്കട്ടെ; അതു ശബ്ബത്തിൽ കുഴിയിൽ വീ
ണാൽ അതിനെ പിടിച്ചു കയറുകയില്ല

11: 16—19. ലൂക്കൊ. 7: 31—35. **11: 20—24.** ലൂക്കൊ. 10: 13—15.
11: 24. മത്താ. 10: 15; ലൂക്കൊ. 10: 12. **11: 25—27.** ലൂക്കൊ. 10: 21, 22.
11: 25. 1 കൊരി. 1: 26—29. **11: 27.** യോഹ. 3: 35; 5: 20; 7: 29; 10: 14; 13: 3; 17: 25; മത്താ. 28: 18.
11: 29. യോഹ. 13: 15; ഫിലി. 2: 5; 1 പത്രൊ. 2: 21; യിരെ. 6: 16.
12: 1. ആവ. 23: 25. **12: 1—8.** മർക്കൊ. 2: 23—28; ലൂക്കൊ. 6: 1—5.
12: 3. 1ശമൂ. 21: 1—6; ലേവ്യ. 24: 9. **12: 5** സംഖ്യ. 28: 9, 10.
12: 6. മത്താ. 12: 41, 42; ലൂക്കൊ. 11: 31, 32. **12: 7.** ഹോശെ. 6: 6; മത്താ. 9: 13.
12: 8. യോഹ. 5. 1—18; 7: 19—24; 9: 1—41.
12: 9—14. മർക്കൊ. 3; 1—6; ലൂക്കൊ. 6; 6—11. **12: 11.** ലൂക്കൊ. 14; 5.

12 യോ? എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ എത്ര വിശേഷതയുള്ളവൻ. ആകയാൽ ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം
13 തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അതു മറേറതുപോലെ സൌഖ്യമായി.

യേശുവിനെ കൊല്ലുവാനുള്ള കൂടിയാലോചന

14 പരീശന്മാരോ പുറപ്പെട്ടു അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി അവന്നു വിരോധമായി
15 തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു. യേശു അതു അറിഞ്ഞിട്ടു അവിടം വിട്ടുപോയി, വളരെ പേർ അവൻെറ പിന്നാലെ ചെന്നു; അ
16 വൻ അവരെ ഒക്കെയും സൌഖ്യമാക്കി, തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു എന്നു അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു.

17 "ഇതാ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എൻെറ ദാസൻ, എൻെറ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എൻെറ പ്രിയൻ; ഞാൻ എൻെറ ആത്മാവിനെ അവൻെറമേൽ വെക്കും; അവൻ ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി അറി
18 യിക്കും. അവൻ കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരുക്കളിൽ അവൻെറ ശബ്ദം കേൾക്കയുമില്ല.

19 ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല; പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം
20 നടത്തും. അവൻെറ നാമത്തിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും"

21 എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകനുമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതി വന്നു.

യേശു സാത്താൻെറ സഹായം തേടുന്നു എന്നുള്ള ആരോപണത്തിനു തൻെറ മറുപടി

22 അനന്തരം ചിലർ കുരുടനും ഊമനുമായൊരു ഭ്രതഗ്രസ്തനെ അവൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഊമൻ സംസാരിക്കയും കാൺകയും ചെയ്വാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ അ
23 വനെ സൌഖ്യമാക്കി. പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്മയിച്ചു: ഇവൻ ദാവീദ്പുത്രൻ
24 തന്നേയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു പരീശന്മാർ: ഇവൻ ഭ്രതങ്ങളുടെ തലവനായ ബെയെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു പ
25 റഞ്ഞു. അവൻ അവരുടെ നിരൂപണം അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ശൂന്യമാകും. ഒരു പട്ടണമോ ഗൃഹമോ തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കയില്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിന്നെ അവൻെറ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? ഞാൻ ബെ 27
യെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടു ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപന്മാർ ആകും. ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭ്രതങ്ങ 28
ളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. ബലവാനെ പിടിച്ചു കെ 29
ട്ടീട്ടല്ലാതെ ബലവാൻെറ വീട്ടിൽ കടന്നു അവൻെറ കോപ്പു കവർന്നുകളവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവൻെറ വീടു കവർച്ച ചെയ്യാം. എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു 30
പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു 31
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സകലപാപവും ദൂഷണവും മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും; ആത്മാവിനു നേരെയുള്ള ദൂഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല. ആരെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രനു 32
നേരെ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിനു നേരെ പറഞ്ഞാലോ ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും അവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല. ഒന്നുകിൽ വൃക്ഷം നല്ലതു, ഫലവും 33
നല്ലതു എന്നു വെപ്പിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ വൃക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു വെപ്പിൻ; ഫലംകൊണ്ടല്ലോ വൃക്ഷം അറിയുന്നതു. സർപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ട 34
രായിരിക്കെ നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതിൽനിന്നല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നതു. നല്ല മനുഷ്യൻ തൻെറ നല്ല നിക്ഷേ 35
പത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ദുർന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു തീയതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനു 36
ഷ്യർ പറയുന്ന ഏതു നിസ്സാരവാക്കിന്നും ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിൻെറ വാക്കുകളാൽ 37
നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും നിൻെറ വാക്കുകളാൽ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അടയാളത്തിനുള്ള അപേക്ഷ യേശു നിരസിക്കുന്നു

അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരീശന്മാ 38
രിലും ചിലർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം ചെയ്തുകാണ്മാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു

12: 12. മത്താ. 10: 31. **12: 14.** മർക്കൊ. 14: 1; യോഹ. 7: 30; 8: 59; 10: 39; 11: 53.
12: 15—16. മർക്കൊ. 3: 7—12; ലൂക്കൊ. 6: 17—19. **12: 18—21.** യെശ. 42: 1—4.
12: 22. മത്താ. 9: 32, 33. **12: 22—29.** മർക്കൊ. 3: 22—27; ലൂക്കൊ. 11: 14—22.
12: 24. മത്താ. 9: 34; 10: 25; യോഹ. 7: 20; 8: 52; 10: 20. **12: 30.** ലൂക്കൊ. 11: 23; മർക്കൊ. 9: 40.
12: 31—32. മർക്കൊ. 3: 28—30; ലൂക്കൊ. 12: 10.
12: 33—35. ലൂക്കൊ. 6. 43—45; മത്താ 7: 16—20; 15: 18; യാക്കോ. 3: 11—12.
12: 38—42. മത്താ. 16: 1—4; മർക്കൊ. 8: 11, 12; ലൂക്കൊ. 11: 16; 11: 29—32; യോഹ. 2: 18; 6: 30; 1കൊരി. 1: 22.

39 ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദോഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകന്റെ അടയാളമല്ലാതെ
40 അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല. യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ
41 ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും. നീനെവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ; ഇതാ,
42 ഇവിടെ യോനയിലും വലിയവൻ. തെക്കെ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറുതികളിൽനിന്നു വന്നുവല്ലോ; ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ.

അപൂർണ്ണനവീകരണത്തിന്റെ വിപത്തു

43 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടശേഷം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി തണുപ്പു അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു; കണ്ടെത്തുന്നില്ല താനും.
44 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു അവൻ പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു, അതു ഒഴിഞ്ഞതും അടിച്ചുവാരി അലങ്കരിച്ചതുമായി കാണുന്നു.
45 പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, തന്നിലും ദുഷ്ടതയേറിയ വേറെ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു; അവരും അവിടെ കയറി പാർക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തേതിലും വല്ലാതെ ആകും; ഈ ദുഷ്തലമുറെക്കും അങ്ങനെ ഭവിക്കും.

യഥാർത്ഥ സാഹോദര്യം

46 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ
47 ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു നിന്നു. ഒരുത്തൻ അവനോടു: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
48 അതു പറഞ്ഞവനോടു അവൻ: എന്റെ അമ്മ ആർ എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആർ
49 എന്നു ചോദിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ കൈ നീട്ടി: ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എ
50 ന്റെ സഹോദരന്മാരും. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ

13 അന്നു യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കടല്പുറത്തു ഇരുന്നു. വളരെ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം എല്ലാം കരയിൽ ഇരുന്നു. അവൻ അവരോടു പലതും ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ: വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നുകളഞ്ഞു. ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴ്ചയില്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളെച്ചുവന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടുതട്ടി, വേർ ഇല്ലായ്കയാൽ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി. മറ്റു ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു വളർന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു, നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനിയായി വിളഞ്ഞു. ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

ഉപമകളുടെ പ്രയോജനം

10 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 12 ഉള്ളവനു കൊടുക്കും; അവനു സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ അവനുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും. 13 അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടു കാണാതെയും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ ഉപമകളായി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു.

14 "നിങ്ങൾ ചെവിയാൽ കേൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ലതാനും; കണ്ണാൽ കാണും ദർശിക്കയില്ലതാനും. ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ചെവികൊണ്ടു മന്ദമായി കേൾക്കുന്നു; കണ്ണു അടെച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കണ്ണു കാണാതെയും ചെവി കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാതെയും ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ" 15 എന്നു യെശയ്യാവു പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിന്നു അവരിൽ നിവൃത്തി വരുന്നു. 16 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതുകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഭാഗ്യമുള്ളവ. 17 ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും നീതിമാന്മാരും നിങ്ങൾ കാണ

12: 40. യോന. 1: 17. **12: 41.** യോന. 3: 5. **12: 42.** 1രാജാ. 10: 1—10; 2ദിന. 9: 1—12.
12: 43—45. ലൂക്കൊ. 11: 24—26; 2പത്രൊ. 2: 20.
12: 46. യോഹ. 2: 1—12; 7: 1—10; 19: 25—27; മർക്കൊ. 6: 3; 1കൊരി. 9: 5.
12: 46—50. മർക്കൊ. 3: 31—35; ലൂക്കൊ. 8: 19—21.
12: 50. യോഹ. 15: 14; എബ്രാ. 2: 11; 1യോഹ. 2: 17.
13: 1—15. മർക്കൊ. 4: 1—12; ലൂക്കൊ. 8: 4—10. **13: 2.** ലൂക്കൊ. 5: 3.
13: 10—13. മർക്കൊ. 4: 10—12.
13: 12. മത്താ. 25: 29; മർക്കൊ. 21: 25; 4: 25; ലൂക്കൊ. 8: 18; 19: 26. **13: 13.** ആവ. 29: 3.
13: 14—15. യോഹ. 12: 39—41; അ. പ്ര. 28: 26, 27; യെശ. 6: 9—10; മർക്കൊ. 8: 18.
13: 17. ലൂക്കൊ. 10: 23, 24; എബ്രാ. 11: 13; 1 പത്രൊ. 1: 10—12; യോഹ. 8: 56.

ന്നതു കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമയുടെ വ്യാഖ്യാനം

18 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമകേട്ടു
19 കൊൾവിൻ. ഒരുത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടൻ വന്നു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു എടുത്തുകളയുന്നു; ഇതത്രേ വഴിയരികെ വിതെക്കപ്പെട്ടതു. പാറസ്ഥലത്തു
20 വിതെക്കപ്പെട്ടതോ, ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടിട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു ആകുന്നു എങ്കിലും വേരില്ലാതിരിക്കയാൽ അവൻ ക്ഷണികനത്രേ. വചനം
21 നിമിത്തം ഞെരുക്കമോ ഉപദ്രവമോ നേരിട്ടാൽ അവൻ ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു. മുള്ളിന്നിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ, ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും ഈ ലോകത്തിന്റെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വചനത്തെ ഞെരുക്കീട്ടു നിഷ്ഫലനായി തീരുന്നതാകുന്നു,
23 നല്ല നിലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനി നല്കുന്നു.

കളകളുടെ ഉപമ

24 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവൎക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു വിതെച്ച
25 തിനോടു സദൃശമാകുന്നു. മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രു വന്നു, കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കള വിതെച്ചു പൊയ്കളഞ്ഞു.
26 ഞാറു വളൎന്നു കതിരായപ്പോൾ കള
27 യും കാണായ്വന്നു. അപ്പോൾ വീട്ടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ, വയലിൽ നല്ലവിത്തല്ലയോ വിതെച്ചതു? പിന്നെ കള എ
28 വിടെനിന്നു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ പോയി അതു പറിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ദാ
29 സന്മാർ അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: ഇല്ല, പക്ഷേ കള പറിക്കുമ്പോൾ
30 കോതമ്പും കൂടെ പിഴുതുപോകും. രണ്ടും കൂടെ കൊയ്ത്തോളം വളരട്ടെ; കൊയ്ത്തുകാലത്തു ഞാൻ കൊയ്യുന്നവരോടു മുമ്പെ കള പറിച്ചുകൂട്ടി ചുടുകളേണ്ടതിന്നു കെട്ടുകളായി കെട്ടുവാനും കോതമ്പു എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

കടുകുമണിയുടെയും പുളിച്ച മാവിന്റെയും ഉപമകൾ

31 മറ്റൊരു ഉപമ അവൻ അവൎക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശം: അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ വയലിൽ ഇട്ടു. അതു എല്ലാ
32 വിത്തിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളൎന്നു സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വൃക്ഷമായി തീരുന്നു.

33 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു: സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച മാവിനോടു സദൃശം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ
മാവിൽ എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു. ഇതു ഒക്കെയും യേശു പുരുഷാ
34 രത്തോടു ഉപമകളായി പറഞ്ഞു; ഉപമകൂടാതെ അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

35 "ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ് തുറക്കും; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ ഗൂഢമായതു ഉച്ചരിക്കും"
എന്നു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.

കളകളുടെ ഉപമ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു

36 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ കളയുടെ ഉപമ തെളിയിച്ചുതരേണം എന്നു
37 അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു അവൻ ഉത്തരം
38 പറഞ്ഞതു: നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ; വയൽ ലോകം; നല്ലവിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ; കള ദുഷ്ടന്റെ
39 പുത്രന്മാർ; അതു വിതെച്ച ശത്രു പിശാചു; കൊയ്ത്തു ലോകാവസാനം; കൊ
40 യ്യുന്നവർ ദൂതന്മാർ. കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചുടുംപോലെ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും. മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാ
41 രെ അയക്കും; അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ഇടൎച്ചകളെയും അധൎമ്മം
42 പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെയും കൂട്ടിച്ചേൎത്തു തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും; അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. അന്നു നീതി
43 മാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂൎയ്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

നിധി, മുത്തു, വല ഇവയുടെ ഉപമ

സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച നി 44

13: 18—23. മൎക്കൊ. 4: 13—20; ലൂക്കൊ. 8: 11—15.
13: 22. മത്താ. 19: 23; 1 തിമൊ. 6: 9, 10, 17. **13: 24—30.** മൎക്കൊ. 4: 26—29.
13: 31—32. മൎക്കൊ. 4: 30—32; ലൂക്കൊ. 13: 18, 19; മത്താ. 17: 20.
13: 33. ലൂക്കൊ. 13: 20, 21; ഗലാ. 5: 9; ഉല്പ. 18: 6.
13: 34. മൎക്കൊ. 4: 33, 34; യോഹ. 16: 6; 16: 25 **13: 35** സങ്കീ. 78: 2.
13: 38. യോഹ. 8: 44; 1 യോഹ. 3: 10. **13: 39.** വെളി. 14: 15—19.
13: 40. യോഹ. 15: 6. **13: 41.** മത്താ. 24: 31; സെഫ. 1: 3.
13: 42. മത്താ. 13: 50; 8: 12; 22: 13; 24: 51; 25: 30; ലൂക്കൊ. 13: 28.
13: 43. ദാനീ. 12: 3. **13: 44.** സദൃ. 2: 4, 5.

ധിയോടു സദൃശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടുമറെച്ചിട്ടു തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി.

45 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു സദൃ
46 ശം. അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയാറെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു അതു വാങ്ങി.

47 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടലിൽ ഇട്ടു ന്നതും എല്ലാവക മീനും പിടിക്കുന്നതുമായ
48 ഒരു വലയോടു സദൃശം. നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതു വലിച്ചു കരയ്ക്കു കയറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു നല്ലതു പാത്രങ്ങളിൽ
49 കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്ത എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ തന്നേ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും; ദൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നീതി
50 മാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടന്മാരെ വേർതിരിച്ചു തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും; അവിടെ കരച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

51 ഇതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചുവോ? എന്നതിന്നു
52 അവർ ഉവ്വു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നു ശിഷ്യനായിത്തീർന്ന ഏതു ശാസ്ത്രിയും തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു പുതിയതും പഴയതും എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുടയവനോടു സദൃശനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു നസറേത്തിൽ തൃജിക്കപ്പെടുന്നു

53 ഈ ഉപമകളെ പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം
54 യേശു അവിടം വിട്ടു തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവർക്കു ഉപദേശിച്ചു. അവർ വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഈ ജ്ഞാനവും വീര്യപ്രവൃത്തികളും
55 എവിടെ നിന്നു? ഇവൻ തച്ചന്റെ മകൻ അല്ലയോ? ഇവന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവളല്ലയോ? ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ യാക്കോബ്, യോസെ, ശിമോൻ,
56 യൂദാ എന്നവർ അല്ലയോ? ഇവന്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മോടുകൂടെയില്ലയോ? ഇവന്നു ഇതു ഒക്കെയും എവിടെ
57 നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ഇടറിപ്പോയി. യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും സ്വന്ത
58 ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തില്ല.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ മരണം

14 ആ കാലത്തു ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു യേശുവിന്റെ ശ്രുതി കേട്ടിട്ടു: അവൻ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ; അവൻ 2
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതു എന്നു തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. ഹെരോദാവു തന്റെ 3
സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസിന്റെ ഭാര്യ ഹെരോദ്യനിമിത്തം, അവൾ നിനക്കു ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു 4
യോഹന്നാൻ അവനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നേ, അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവ 5
നെ പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ അവരെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഹെരോദാ 6
വിന്റെ ജനനദിവസം ആയപ്പോൾ ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ സഭാമദ്ധ്യേ നൃത്തംചെയ്തു ഹെരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. അ 7
തുകൊണ്ടു എന്തു ചോദിച്ചാലും അവൾക്കു കൊടുക്കാം എന്നു അവൻ സത്യംചെയ്തു വാക്കു കൊടുത്തു. അവൾ അമ്മയുടെ ഉപദേ 8
ശപ്രകാരം: യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു ദുഃഖിച്ചു എങ്കിലും ചെയ്ത 9
സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആളയച്ചു 10
തടവിൽ യോഹന്നാനെ ശിരഃച്ഛേദം ചെയ്യിച്ചു. അവന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ 11
കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു കൊടുത്തു; അവൾ അമ്മെക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു ഉടൽ എടു 12
ത്തു കുഴിച്ചിട്ടു: പിന്നെ വന്നു യേശുവിനെ അറിയിച്ചു.

യേശു അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു

അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടം വിട്ടു പട 13
കിൽ കയറി നിർജ്ജനമായൊരു സ്ഥലത്തേക്കു വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം അതു കേട്ടു പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു കാൽനടയായി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അ 14
വൻ വന്നു വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി. വൈകുന്നേര 15
മായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമിയല്ലോ, നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: അ 16
വർ പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതു 17 18

13: 46. സദൃ. 8: 10, 11. **13: 49.** മത്താ. 25: 32.
13: 50. മത്താ. 13: 40—42. **13: 53.** മത്താ. 7: 28; 11: 1; 19: 1; 26: 1.
13: 54—58. മർക്കൊ. 6: 1—6; ലൂക്കൊ 4: 16—30. **13: 56.** യോഹ. 7: 15, 52.
14: 1—2. മർക്കൊ. 6; 14—16; ലൂക്കൊ. 9: 7—9; മർക്കൊ. 8: 28.
14: 3. മർക്കൊ. 6: 17, 18; ലൂക്കൊ 3: 19, 20. **14: 4.** ലേവ്യ. 18: 16; 20: 21.
14: 5—12. മർക്കൊ. 6: 19—29.
14: 13—21. മർക്കൊ. 6; 32—44; ലൂക്കൊ. 9; 10—17; യോഹ. 6; 1—13; മത്താ. 15; 32—38.

ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു അവൻ പ
19 റഞ്ഞു. പിന്നെ പുരുഷാരം പുല്ലിന്മേൽ
ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആ അഞ്ചു അപ്പവും
രണ്ടു മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി
വാഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കല്പും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും
20 കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി;
ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറ
21 ച്ചെടുത്തു. തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും പൈ
തങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായി
രം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.

യേശു കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു

22 ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷാരത്തെ പറ
ഞ്ഞയക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ പട
കിൽ കയറി, തനിക്കു മുമ്പായി അക്കരെക്കു
23 പോകുവാൻ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അ
വൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പ്രാ
ർത്ഥിപ്പാൻ തനിയെ മലയിൽ കയറിപ്പോ
യി; വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനാ
24 യി അവിടെ ഇരുന്നു. പടകോ കരവിട്ടു
പലനാഴിക ദൂരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികൂല
മാകകൊണ്ടു തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു.
25 രാത്രിയിലെ നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ
കടലിന്മേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ
26 വന്നു. അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു ക
ണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു: അതു ഒരു ഭ്രമം
എന്നു പറഞ്ഞു പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു.
27 ഉടനെ യേശു അവരോടു: ധൈര്യപ്പെട്ടു
വിൻ; ഞാൻ ആകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എ
28 ന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു പത്രൊസ്: ക
ർത്താവേ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ വെ
ള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ അടുക്കെ വരേണ്ട
29 തിന്നു കല്പിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. വ
രിക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ്
പടകിൽനിന്നു ഇറങ്ങി, യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ
30 നടന്നു. എന്നാൽ അവൻ കാറ്റു കണ്ടു
പേടിച്ചു മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കർത്താ
വേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നില
31 വിളിച്ചു. യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി അ
വനെ പിടിച്ചു: അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ
എന്തിന്നു സംശയിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു
33 അമർന്നു. പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപു
ത്രൻ സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമ
സ്കരിച്ചു.

34 അവർ അക്കരെയെത്തി, ഗെന്നേസരെ
35 ത്തു ദേശത്തു ചെന്നു. അവിടത്തെ ജന
ങ്ങൾ അവർ ആരെന്നു അറിഞ്ഞു ചുറ്റു
മുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം ആളയച്ചു ദീനക്കാ
രെ ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു 36
വന്നു. അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങ
ൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം ചോദി
ച്ചു. തൊട്ടവർക്കു ഒക്കെയും സൌഖ്യം വന്നു.

കല്പനോല്ലംഘനങ്ങൾ അവഗണിച്ചു എന്നുള്ള ആരോപണത്തിനു യേശു മറുപടി നല്കുന്നു

15 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽനിന്നു പ
രീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂ 2
ർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം ലംഘിക്കുന്നതു എ
ന്തു? അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ കൈ കഴുകു
ന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവ 3
രോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സ
മ്പ്രദായംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന
ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? അപ്പനെയും അമ്മ 4
യെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെ
യോ അമ്മയെയോ ദുഷിക്കുന്നവൻ മരി
ക്കേണം എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചുവല്ലോ.
നിങ്ങളോ ഒരുത്തർ അപ്പനോടു എങ്കിലും 5
അമ്മയോടു എങ്കിലും: നിനക്കു എന്നാൽ
ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അവൻ അപ്പനെ ബഹുമാനി 6
ക്കേണ്ടാ എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ നി
ങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവ
വചനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക 7
പടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശ
യ്യാവു:

"ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു എന്നെ 8
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയം എന്നെ വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു.
മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അ 9
വർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വ്യ
ർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു"

എന്നിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചതു ഒത്തിരിക്കുന്നു.
പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരികെ 10
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കേട്ടു ഗ്ര
ഹിച്ചുകൊൾവിൻ. മനുഷ്യനെ അശുദ്ധി 11
വരുത്തുന്നതു വായിക്കകത്തു ചെല്ലുന്നതു
അല്ല, വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ;
അതു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. അ 12
പ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: പരീ
ശന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടു ഇടറിപ്പോയി എ
ന്നു അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അ 13
തിന്നു അവൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ ഒക്കെയും
വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും. അവരെ 14
വിട്ടുവിൻ; അവർ കുരുടന്മാരായ വഴി
കാട്ടികൾ അത്രേ; കുരുടൻ കുരുടനെ വ

14: 19. മക്കൊ. 14: 22; ലൂക്കൊ. 24: 30. **14: 20.** 2 രാജാ. 4: 44.
14: 22—23. മക്കൊ. 6: 45, 46; യോഹ. 6: 15—17. **14: 23.** ലൂക്കൊ. 6: 12; 9: 18.
14: 24—33. മക്കൊ. 6: 47—52; യോഹ. 6: 16—21. **14: 26.** ലൂക്കൊ. 24: 37.
14: 29. യോഹ. 21: 7. **14: 31.** മത്താ. 6: 30; 8: 26; 16: 8.
14: 33. മത്താ. 28: 9, 17; ലൂക്കൊ 4: 41. **14: 34—36.** മക്കൊ. 6: 53—56; യോഹ. 6: 22—26.
14: 36. മത്താ. 9: 21; മക്കൊ. 3: 10; ലൂക്കൊ. 6: 19; സംഖ്യാ. 15: 38.
15: 1—20. മക്കൊ. 7: 1—23. **15: 2.** ലൂക്കൊ. 11: 38.
15: 4. പുറ 20: 12; 21: 17; ആവ. 5: 16; ലേവ്യ. 20: 9.
15: 8—9. യെശ. 29: 13. **15: 11.** അപ്പൊ. പ്ര. 10: 14, 15; 1 തിമൊ. 4: 3.
15: 13. യെശ. 60: 21; യോഹ. 15: 1, 2, 6.
15: 14. മത്താ. 23: 16, 24; ലൂക്കൊ. 6: 39; യോഹ. 9: 40; റോമ. 2: 19.

ഴി നടത്തിയാൽ ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീ
15 ഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് അവനോടു: ആ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു തെളി
16 യിച്ചതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും ഇന്നുവരെ
17 ബോധമില്ലാത്തവരോ? വായിക്കകത്തു കടക്കുന്നതു എല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറപ്പുരയിൽ പോകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കു
18 ന്നില്ലയോ? വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതോ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; അതു മ
19 നുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ദുശ്ചിന്ത, കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം, ദൂഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു
20 പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു. മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു ഇതത്രേ; കഴുകാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല.

പുറജാതി ബാലികയെ യേശു സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു

21 യേശു അവിടം വിട്ടു, സോർ സീദോൻ
എന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോ
22 യി. ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു കനാന്യസ്ത്രീ
വന്നു, അവനോടു: കർത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ;
എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം കഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
23 അവൻ അവളോടു ഒരു വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു; അവളെ
പറഞ്ഞയക്കേണമേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
24 അതിന്നു അവൻ: യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ അയ
25 ച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ വന്നു: കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ന
26 മസ്കരിച്ചു. അവനോ: മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു
27 നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൾ: അതേ കർത്താവേ, നായ്ക്കുട്ടികളും
ഉടയവരുടെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്ന നുറുക്കുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
28 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു സൌഖ്യം വന്നു.

അനേകർ സൌഖ്യമാക്കപ്പെടുന്നു

29 യേശു അവിടെനിന്നു യാത്രയായി ഗലീ
ലക്കടലരികെ ചെന്നു മലയിൽ കയറി
അവിടെ ഇരുന്നു. വളരെ പുരുഷാരം മുട 30
ന്തർ, കുരുടർ, ഊമർ, ഊനർ മുതലായ പലരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു
അവന്റെ കാല്ക്കൽ വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി; ഊമർ സംസാരിക്കു 31
ന്നതും ഊനർ സൌഖ്യമാകുന്നതും മുടന്തർ
നടക്കുന്നതും കുരുടർ കാണുന്നതും പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

യേശു നാലായിരം പേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു

എന്നാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ 32
അടുക്കെ വിളിച്ചു: ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു മനസ്സലിവു തോന്നുന്നു; അവരെ പട്ടിണിയായി
വിട്ടയപ്പാൻ മനസ്സുമില്ല; അവർ വഴിയിൽവെച്ചു തളർന്നുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഇത്ര വ 33
ലിയ പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ
മതിയായ അപ്പം ഈ കാട്ടിൽ നമുക്കു എവിടെനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ 34
പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു യേശു
ചോദിച്ചു; ഏഴു; കുറെ ചെറുമീനും ഉണ്ടു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവൻ പുരുഷാ 35
രത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, ആ 36
ഏഴു അപ്പവും മീനും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാരുടെ പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ
പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും 37
തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ഏഴു വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു. തിന്നവർ 38
രോ സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.
പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പടകിൽ കയറി മഗദാദേശത്തു 39
എത്തി.

യേശു അടയാളത്തിന്നുള്ള അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നു

അനന്തരം പരീശന്മാരും സദൂക്യരും 16
അടുക്കെ വന്നു: ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു
അടയാളം കാണിച്ചുതരേണമെന്നു അവ
നെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. അവരോടു 2
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സന്ധ്യാസമയത്തു ആകാശം ചുവന്നുകണ്ടാൽ നല്ലതെളിവാകും എന്നും രാവിലെ ആകാശം മൂടി
ചുവന്നുകണ്ടാൽ ഇന്നു മഴക്കോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശ 3
ത്തിന്റെ ഭാവം വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു; എന്നാൽ കാലലക്ഷണങ്ങളെ

15: 19 ഉല്പ. 6: 5; 8: 21; ഗലാ. 5: 19—21; 1 കൊരി. 6: 9, 10; റോമ. 14: 14.
15: 21—28. മർക്കൊ. 7: 24—30. **15: 24.** മത്താ. 10: 6, 23.
15: 25. മത്താ. 8: 2; 18: 26; 20: 20; യോഹ. 9: 38.
15: 28. മത്താ. 9: 22, 28; ലൂക്കൊ. 17: 19; യോഹ. 4: 52, 53.
15: 29—31. മർക്കൊ. 7: 31—37. **15: 32.** മത്താ. 9: 36.
15: 32—39. മത്താ. 14: 14—21; മർക്കൊ. 8: 1—10.
16: 1—12. മർക്കൊ. 8: 11—21; 1 കൊരി. 1: 22; 12: 38; ലൂക്കൊ. 11: 16—27.
16: 2. ലൂക്കൊ. 12: 54, 55; മത്താ. 12: 38, 39. **16: 3.** യോഹ. 2: 18; 6: 30.

വിവേചിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ? ദോ
4 ഷവും വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാ
ളം തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാ
തെ അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല;
പിന്നെ അവൻ അവരെ വിട്ടുപോയി.

ശിഷ്യന്മാരുടെ അജ്ഞതയെ യേശു
ശാസിക്കുന്നു

5 ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ പോകുമ്പോൾ
6 അപ്പം എടുപ്പാൻ മറന്നുപോയി. എന്നാൽ
യേശു അവരോടു: നോക്കുവിൻ; പരീശ
ന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും പുളിച്ചമാവു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
7 അപ്പം കൊണ്ടുപോരായ്കയാൽ ആകു
രിക്കും എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറ
8 ഞ്ഞു. അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യേശു പറഞ്ഞതു:
അല്പവിശ്വാസികളേ, അപ്പം കൊണ്ടുവരാ
യ്കയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എ
9 ന്തു? ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നി
ല്ലയോ? അയ്യായിരം പേർക്കു അഞ്ചു അപ്പം
കൊടുത്തിട്ടു എത്ര കൊട്ട എടുത്തു എന്നും
10 നാലായിരം പേർക്കു ഏഴു അപ്പം കൊടു
ത്തിട്ടു എത്ര വട്ടി എടുത്തു എന്നും ഓർക്കുന്നി
11 ല്ലയോ? പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെ
യും പുളിച്ച മാവു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം
എന്നു പറഞ്ഞതു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചല്ല
12 എന്നു തിരിച്ചറിയാഞ്ഞതു എന്തു? അങ്ങ
നെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ചമാവല്ല, പരീ
ശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും ഉപദേശ
മത്രേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ അവൻ പറ
ഞ്ഞു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു.

യേശു ക്രിസ്തു ആണെന്നു പത്രൊസ്
ഏറ്റുപറയുന്നു

13 യേശു ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയുടെ
പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം തന്റെ ശി
ഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ
ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
14 ചിലർ യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നും
മറ്റു ചിലർ ഏലീയാവെന്നും വേറെ ചി
ലർ യിരെമ്യാവോ പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ
15 പറഞ്ഞു. നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു
പറയുന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു
16 ശിമോൻ പത്രൊസ്: നീ ജീവനുള്ള ദൈ
വത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഉത്ത
17 രം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ബർ
യോനാശിമോനേ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജഡ
രക്തങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
പിതാവത്രേ നിനക്കു ഇതു വെളിപ്പെടുത്തി
യതു. നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു; ഈ പാറ 18
മേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും;
പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്ക
യില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ 19
നിനക്കു തരുന്നു; നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു
ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും;
നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വ
ർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. പിന്നെ താൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു 20
എന്നു ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ ശിഷ്യ
ന്മാരോടു കല്പിച്ചു.

യേശു തന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാ
നവും മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കുന്നു

അന്നുമുതൽ യേശു താൻ യെരൂശലേമി 21
ൽ ചെന്നിട്ടു, മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിത
ന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും
സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണ്ടതു എന്നു ശി
ഷ്യന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചുതുടങ്ങി. പ 22
ത്രൊസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോ
യി: കർത്താവേ, അതു അരുതേ; നിനക്കു
അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചു
തുടങ്ങി. അവനോ തിരിഞ്ഞു പത്രൊസി 23
നോടു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ;
നീ എനിക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നു; നീ ദൈവ
ത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രേ കരുതുന്ന
തു എന്നു പറഞ്ഞു.

സ്വാർത്ഥം പരിത്യജിക്കുന്നതിനുള്ള
ആഹ്വാനം

പിന്നെ യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞ 24
തു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരു
വാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു,
തന്റെ കുരിശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമി
ക്കട്ടെ. ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ 25
രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും;
എന്റെ നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ
ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും.
ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടും 26
തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അ
വന്നു എന്തു പ്രയോജനം? അല്ല, തന്റെ
ജീവനെ വീണ്ടുകൊൾവാൻ മനുഷ്യൻ

16: 4. മത്താ. 12: 39; യോന. 2: 1; മക്കൊ. 8: 13—21.
16: 5. മക്കൊ. 8: 14; **16: 6.** ലൂക്കൊ. 12: 1; 1 കൊരി. 5: 6—8; 2 തിമൊ. 2: 16, 17.
16: 8. മത്താ. 6: 30; മത്താ. 8: 26; 14: 31. **16: 9.** മത്താ. 14: 17, 21.
16: 10. മത്താ. 15: 34—38. **16: 13—16.** മക്കൊ. 8: 27—29; ലൂക്കൊ. 9: 18—20.
16: 14. മത്താ. 14: 2; 17: 10; മക്കൊ. 6: 14, 15; ലൂക്കൊ. 9: 7, 8; യോഹ. 1: 21.
16: 16. യോഹ. 11: 27; 6: 59; സങ്കീ. 2: 7; യോഹ. 1. 49; അപ്പൊ. പ്ര. 9: 20; എബ്രാ. 1: 2, 5.
16: 17. 1 കൊരി. 15: 50; ഗലാ. 1: 16; എഫെ. 2: 8; 6: 12; മത്താ. 17: 4, 5; എബ്രാ. 2: 14; 1 യോഹ. 4: 15; 5: 20.
16: 18. യോഹ. 1: 42; 21: 15—17; എഫെ. 2: 20; യെശ. 54: 17; 1 കൊരി. 15: 5.
16: 19. യെശ. 22: 22; വെളി. 1: 18; യോഹ. 20: 23; മത്താ. 18: 18.
16: 20. മത്താ. 8: 4; 17: 9; മക്കൊ. 3: 12; 5: 43; 7: 36; 9: 9.
16: 21—28. മക്കൊ. 8: 31—9: 1; ലൂക്കൊ. 9: 22—27; യോഹ. 2: 19. **16: 23.** മത്താ. 4: 10.
16: 24. മത്താ. 10: 38, 39. **16: 26.** മത്താ. 4: 8; സങ്കീ. 49: 7, 8.

27 എന്നു മറുവില കൊടുക്കും? മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും; അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം പകരം നല്കും.
28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

രൂപാന്തരം

17 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി തനിച്ചു ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, 2 അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു അവന്റെ വസ്ത്രം വെളിച്ചംപോലെ വെള്ളയായി തീർന്നു. 3 മോശെയും ഏലീയാവും അവനോടു സംഭാഷിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മൂന്നു കൂടാരം ഉണ്ടാക്കാം, ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു 5 പറഞ്ഞു. അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നേ പ്രകാശമുള്ളൊരു മേഘം അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവനു ചെവികൊടുപ്പിൻ 6 എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു കവിണ്ണുവീണു. 7 യേശു അടുത്തുചെന്നു അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നേല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ 8 എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ തല പൊക്കിയാറെ യേശുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല.

9 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുംവരെ ഈ ദർശനം ആരോടും പറയരുതു 10 എന്നു കല്പിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: എന്നാൽ ഏലീയാവു മുമ്പെ വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു 11 ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: ഏലീയാവു വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കും 12 സത്യം. എന്നാൽ ഏലീയാവു വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എങ്കിലും അവർ അവനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു. അവ്വണ്ണം മനുഷ്യപുത്രനും അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അവൻ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു.

ഭൂതബാധിതനായ ബാലനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു

14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാറെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി: 15 കർത്താവേ, എന്റെ മകനോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാത്ത കഷ്ടത്തിലായിപ്പോകുന്നു. 16 ഞാൻ അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിന്നു യേശു: അവിശ്വാസവും കോട്ടുവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും? എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 യേശു ഭൂതത്തെ ശാസിച്ചു, അതു അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലൻ ആ നാഴികമുതൽ സൌഖ്യം വന്നു. 19 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കിക്കൂടാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ അല്പവിശ്വാസം നിമിത്തമത്രേ; നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോടു: ഇവിടെനിന്നു അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അസാദ്ധ്യമാകയുമില്ല. 21 [എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ ഈ ജാതി നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല] എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു തന്റെ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം മുൻകൂട്ടിപ്പറയുന്നു

22 അവർ ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു വാറായിരിക്കുന്നു. 23 അവർ അവനെ കൊല്ലുകയും മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും

16: 27. മത്താ. 10. 33; ലൂക്കൊ. 12: 9; യോഹ. 5. 29; 1 യോഹ. 2. 28; റോമ. 2: 6. വെളി. 22: 12; സങ്കീ. 62: 12.
16: 28. മത്താ. 10: 23; 1 കൊരി. 16: 22; 1 തെസ്സ. 4: 15—18; വെളി. 1: 7; യാക്കൊ. 5: 7.
17: 1. മത്താ. 26: 37; മർക്കൊ. 5: 37; 13: 3.
17: 1—9. മർക്കൊ. 9: 2—10; ലൂക്കൊ. 9: 28—36; 2 പത്രൊ. 1: 17, 18.
17: 5. മത്താ. 3: 17; യെശ. 42: 1; സങ്കീ. 2: 7; യോഹ. 12: 28.
17: 9. മത്താ. 8: 4; 16: 20; മർക്കൊ. 3: 12; 5: 43; 7: 36.
17: 10—13. മർക്കൊ. 9: 11—13; മത്താ. 11: 14; മലാ. 4: 5.
17: 12. മത്താ. 16. 21; 17: 22; 20: 17; 26: 2; ലൂക്കൊ. 17. 25.
17: 14—18. മർക്കൊ. 9: 14—27; ലൂക്കൊ. 9: 37—43. **17: 19—21.** മർക്കൊ. 9: 28—29.
17: 20. ലൂക്കൊ. 17: 6; മത്താ. 21: 21; മർക്കൊ. 11: 22, 23; 1 കൊരി. 13: 2; മർക്കൊ. 9: 23.
17: 22—23. മർക്കൊ. 9: 30—32; ലൂക്കൊ. 9: 43—45; മത്താ. 16: 21; 20: 17—19; 26: 2.

എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു.

ദൈവാലയത്തിലേക്കുള്ള നികുതി യേശു കൊടുപ്പിക്കുന്നു

24 അവർ കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തിയാറെ ദ്രാക്മപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ പത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ദ്രാക്മപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലയോ എന്നു
25 ചോദിച്ചതിന്നു: ഉവ്വു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു അവനോടു: ശിമോനെ, നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ ചുങ്കമോ കരമോ ആരോടു വാങ്ങുന്നു? പുത്രന്മാരോടോ അന്യരോടോ എന്നു മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിന്നു: അന്യരോടു എന്നു
26 അവൻ പറഞ്ഞു- യേശു അവനോടു: എന്നാൽ പുത്രന്മാർ ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ.
27 എങ്കിലും നാം അവർക്കു ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ കടലിലേക്കു ചെന്നു ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്ക; അതിന്റെ വായ് തുറക്കുമ്പോൾ ഒരു ചതുർദ്രാക്മപ്പണം കാണും; അതു എടുത്തു എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

താഴ്മയുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം

18 ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ എന്നു
2 ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി:
3 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയ്തീരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
4 ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു.
5 ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

അന്യർക്കു പ്രതിബന്ധം വരുത്തരുതെന്നു പ്രബോധനം

6 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു ആരെങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തിയാലോ അവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരിക്കല്ലു കെട്ടി അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു
7 അവനു നന്നു. ഇടർച്ച ഹേതുവായി ലോകത്തിന്നു അയ്യോ കഷ്ടം; ഇടർച്ച വരുന്നതു ആവശ്യം തന്നേ; എങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനു അയ്യോ കഷ്ടം.
8 നിന്റെ കയ്യോ കാലോ നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗഹീനനായിട്ടോ മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു.
9 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു.
10 ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
11 അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

കാണാതെപോയ ആടിന്റെ ഉപമ

12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു നൂറു ആടു ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവയിൽ ഒന്നു തെറ്റി ഉഴന്നുപോയാൽ തൊണ്ണൂറെണ്പതിനെയും വിട്ടേച്ചു തെറ്റിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ?
13 അതിനെ കണ്ടെത്തിയാൽ തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറെണ്പതിലും അധികം അതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
14 അങ്ങനെ തന്നേ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു ഇഷ്ടമല്ല.

കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരോടുള്ള മനോഭാവം

15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിഴച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവനു ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ
16 നീ സഹോദരനെ നേടി. കേൾക്കാഞ്ഞാലോ രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകല കാര്യവും ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക.
17 അവരെ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ സഭയോടു അറിയിക്ക; സഭയെയും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ അവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കട്ടെ.
18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയി

17: 24. പുറ. 30: 13; 38: 26. **17: 25.** റോമ. 13: 7; മത്താ. 22: 17—21.
17: 27. മത്താ. 5: 29; 18: 6—9; യോഹ. 6: 61; 1 കൊരി. 8: 13.
18: 1—5. മർക്കൊ. 9: 33—37; ലൂക്കൊ. 9: 46—48.
18: 3. മർക്കൊ. 10: 15; ലൂക്കൊ. 18: 17; 1 പത്രൊ. 2: 2.
18: 5. മത്താ. 10. 40; ലൂക്കൊ. 10: 16; യോഹ. 13: 20.
18: 6—9. മർക്കൊ. 9: 42—48; ലൂക്കൊ. 17: 1—2. **18: 8—9.** മത്താ. 5: 29—30.
18: 10. അപ്പൊ പ്ര 12: 11. **18: 11.** ലൂക്കൊ. 19: 10. **18: 12—14.** ലൂക്കൊ. 15: 3—7.
18: 15—17. ലൂക്കൊ. 17: 3; 1 കൊരി. 6: 1—6; ഗലാ. 6: 1; യാക്കൊ. 5: 19—20; ലേവ്യ. 19: 17; ആവ. 19: 15.
18: 18. മത്താ. 16: 19; യോഹ. 20: 23.
18: 19—20. മത്താ. 7: 7; 21; 22; യാക്കൊ. 1: 5—7; 1 യോഹ. 5: 14; യോഹ. 14: 13.

ൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ഒരുമനപ്പെട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന

19 ഭൂമിയിൽവെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഐകമത്യപ്പെട്ടാൽ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
20 പിതാവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കും; രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ കൂടിവരുന്നേടത്തൊക്കെയും ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ക്ഷമിക്ക എന്ന ധർമ്മവും നന്ദികെട്ട ഭൃത്യനെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപമയും

21 അപ്പോൾ പത്രൊസ് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: കർത്താവേ, സഹോദരൻ എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴെച്ചാൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കേണം? ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു
22 ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല, ഏഴു എഴുപതു വട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ദാസന്മാരുമായി കണക്കു
23 തീർപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടപ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
25 കൊണ്ടുവന്നു. അവനു വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവന്റെ യജമാനൻ അവനെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും അവനുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു കടം തീർപ്പാൻ
26 കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ മനസ്സലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു കടവും
28 ഇളെച്ചുകൊടുത്തു. ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്കു നൂറു വെള്ളിക്കാശു കടപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടുദാസനെ കണ്ടു തൊണ്ടെക്കു പിടിച്ചു ഞെക്കി: നിന്റെ കടം തീർക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവന്റെ കൂട്ടുദാസൻ എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം എന്നു അവനോടു അ
30 പേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം വീട്ടുവോളം അ
31 വനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. ഈ സംഭവിച്ചതു അവന്റെ കൂട്ടുദാസന്മാർ കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു ഒക്കെ
32 യും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു: ദുഷ്ടദാസനേ, നീ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം ഒക്കെയും ഇളെച്ചു തന്നുവല്ലോ.
33 എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും കൂട്ടുദാസനോടു കരുണ
34 തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ കടമൊക്കെയും തീർക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
35 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോടു ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രശ്നം

19 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടു യേശു ഗലീല വിട്ടു യോർദ്ദാന്നക്കരെ
2 യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു. വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിൻചെന്നു; അവൻ അവിടെവെച്ചു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി.

3 പരീശന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: 4
സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ ആണും 5
പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, അതുനിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായി തീരും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6
അതുകൊണ്ടു അവർ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ; ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 7
അവർ അവനോടു: എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ കല്പിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ 8
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചതു; ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം 9
നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അ 10
വനോടു: സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: വരം ലഭിച്ച 11
വർ അല്ലാതെ എല്ലാവരും ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ 12
നിന്നു ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവർ ഉണ്ടു; മനുഷ്യർ ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നേ ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

18: 21—22. ലൂക്കൊ. 17: 4; ഉല്പ. 4: 24 **11: 23.** മത്താ. 25: 19. **18: 25.** ലൂക്കൊ. 7: 42.
18: 26. മത്താ. 8: 2. **18: 35.** മത്താ. 6: 14.
19: 1. മത്താ. 7: 28; 11: 1; 13: 53; 26: 1. **19: 1—9.** മർക്കൊ. 10: 1—12.
19: 5. ഉല്പ. 1: 27; 2: 24; എഫെ. 5: 31; 1 കൊരി. 6: 16. **19: 7.** ആവ 24: 1—4.
19: 9. മത്താ. 5; 32; ലൂക്കൊ. 16: 18; 1 കൊരി. 7: 10—13. **19: 11, 1** കൊരി. 7; 7—9.

134039

യേശു ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു

13 അവൻ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അവരെ
14 വിലക്കി. യേശുവോ: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അങ്ങനെ അവൻ അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു പിന്നെ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി.

ധനവാനായ ഒരു യുവാവു് നിത്യജീവനെ അന്വേഷിക്കുന്നു

16 അനന്തരം ഒരുത്തൻ വന്നു് അവനോടു: ഗുരോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ
17 എന്തു നന്മചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: എന്നോടു നന്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു് എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളൂ. ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്ക
18 എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു. ഏവ എന്നു് അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: കൊലചെയ്യരുതു, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു;
19 അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക; കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്ക എന്നിവ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 യൌവനക്കാരൻ അവനോടു: ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളതു് എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവനോടു: സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ അ
22 നുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. യൌവനക്കാരൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഈ വചനം കേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു പൊയ്കളഞ്ഞു.

ധനംകൊണ്ടുള്ള അനർത്ഥങ്ങൾ

23 യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു പ്രയാസം തന്നേ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നി
24 ങ്ങളോടു പറയുന്നു. ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതു എളുപ്പം എന്നും
25 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകേട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ
26 ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരെ നോക്കി: അതു മനുഷ്യർക്കു അസാദ്ധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തിന്നു സകലവും സാദ്ധ്യം എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് അ 27
വനോടു: ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചുവല്ലോ; ഞങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു 28
പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ പുനർജ്ജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിന്നും ന്യായം വിധിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്റെ നാമം നിമിത്തം 29
വീടുകളെയോ സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരികളെയോ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടകളഞ്ഞവനും എല്ലാം നൂറുമടങ്ങു ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും അവകാശമാക്കും. എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ പലർ പിമ്പ 30
ന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും ആകും.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ വേലക്കാരുടെ ഉപമ

20 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിന്നു പുലർച്ചെക്കു പുറപ്പെട്ട വീട്ടുടയവനോടു സദൃശം. വേലക്കാരോടു് അവൻ 2
ദിവസത്തേക്കു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞൊത്തിട്ടു, അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു. മൂന്നാം മണിനേരത്തു 3
പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: നിങ്ങളും മുന്തിരി 4
ത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരാം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. അവൻ ആറാം മണിനേരത്തും 5
ഒമ്പതാം മണിനേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു. പതിനൊന്നാം മണിനേര 6
ത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽമുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങളെ ആരും കൂലിക്കു വിളിക്കായ്കകൊണ്ടത്രേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 7
സന്ധ്യയായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തി 8
ന്റെ ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു: വേലക്കാരെ വിളിച്ചു, പിമ്പന്മാർ തുടങ്ങി മുമ്പന്മാർവരെ അവർക്കു കൂലി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പതിനൊന്നാം 9
മണിനേരത്തു വന്നവർ ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി. മുമ്പന്മാർ വന്ന 10

19: 13—15. മർക്കൊ. 10. 13—16; ലൂക്കൊ. 18. 15—17; മത്താ. 18: 2—3; 1 കൊരി. 14: 20.
19: 16. ലൂക്കൊ. 10: 25; ലേവ്യ. 18: 5. **19: 16—22.** മർക്കൊ. 10: 17—22; ലൂക്കൊ. 18: 18—23.
19: 18. പുറ. 20: 12—16; ആവ. 5: 16—20; റോമ. 13: 9; യാക്കൊ. 2: 11.
19: 19. ലേവ്യ. 19: 18; മത്താ. 22: 39.
19: 21. ലൂക്കൊ. 12: 33; അപ്പൊ. പ്ര. 2: 45; 4: 34; മത്താ. 6: 20.
19: 23—26. മർക്കൊ. 10: 23—27; ലൂക്കൊ. 18: 24—27. **19: 26.** ഉല്പ. 18: 14; ഇയ്യോ. 42: 2.
19: 27—30. മർക്കൊ. 10: 28—31; ലൂക്കൊ. 18: 28—30; മത്താ. 4: 18—22.
19: 28. ലൂക്കൊ. 22: 30; മത്താ. 20: 21; വെളി. 3: 21.
19: 30. മത്താ. 20: 16; ലൂക്കൊ. 13: 30.
20: 1. മത്താ. 21: 28, 33. **20: 8.** ലേവ്യ. 19: 13; ആവ. 24: 15.

പ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു; അവക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി. 11 അതു വാങ്ങീട്ടു അവർ വീട്ടുടയവനെറ നേരെ പിറുപിറുത്തു: 12 ഈ പിമ്പന്മാർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും നീ അവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ച ഞങ്ങളോടു സമമാക്കിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവരിൽ ഒരുത്തനോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു ഒരു പണം പറഞ്ഞൊത്തില്ലയോ? 14 നിനക്കുള്ളതു വാങ്ങിപ്പൊയ്കൊൾക; നിനക്കു തന്നതുപോലെ ഈ പിമ്പന്നും കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു മനസ്സു. 15 എനിക്കുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു മനസ്സുപോലെ ചെയ്യാൻ എനിക്കു ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവൻ ആകകൊണ്ടു നിനെറ കണ്ണു കടിക്കുന്നുവോ? 16 ഇങ്ങനെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും ആകും.

യേശു തനെറ മരണത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നാമതും പ്രവചിക്കുന്നു

17 യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 18 നാം യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നുവല്ലോ; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനു മരണശിക്ഷ കല്പിച്ചു, 19 പരിഹസിപ്പാനും തല്ലുവാനും ക്രൂശിപ്പാനും അവനെ ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും, എന്നാൽ മൂന്നാംനാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും.

ലൗകിക ബഹുമാനത്തിനു ഒരു അപേക്ഷ

20 അന്നു സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ പുത്രന്മാരുമായി അവനെറ അടുക്കെ വന്നു നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ 21 കഴിച്ചു. നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു അവൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. അവൾ അവനോടു: ഈ എനെറ പുത്രന്മാർ ഇരുവരും നിനെറ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിനെറ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിനു ഉത്തരമായി യേശു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 23 കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: എനെറ പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കും നിശ്ചയം; എങ്കിലും എനെറ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കുന്നതു എനേറതല്ല; എനെറ പിതാവു് ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു.

യഥാർത്ഥ മഹിമ

24 ശേഷം പത്തുപേർ അതു കേട്ടിട്ടു് ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു നീരസപ്പെട്ടു. 25 യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുക്കൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം. 27 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസൻ ആകേണം. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തനെറ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതു പോലെ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.

രണ്ടു അന്ധന്മാർ കാഴ്ച പ്രാപിക്കുന്നു.

29 അവർ യെരീഹോവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു. 30 അപ്പോൾ വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടന്മാർ യേശു കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ടു: കർത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കർത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. 32 യേശു നിന്നു അവരെ വിളിച്ചു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണു തുറന്നു കിട്ടേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 34 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു; ഉടനെ അവർ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു, അവനെ അനുഗമിച്ചു.

20: 13. മത്താ. 22: 12; 26: 50.
20: 15. റോമ. 9: 15—24; മത്താ. 6: 23; മർക്കൊ. 7: 22; ആവ. 15: 9.
20: 16. ലൂക്കൊ. 13: 30; മത്താ. 19: 30; മർക്കൊ. 10: 31.
20: 17—19. മർക്കൊ. 10: 32—34; ലൂക്കൊ. 18: 31—34; മത്താ. 16: 21; 17: 12, 22, 23; 26: 2.
20: 20. മത്താ. 8: 2; 9: 18; 15: 25; 18: 26; യോഹ. 9: 38.
20: 20—24. മർക്കൊ. 10: 35—41. **20: 21.** മത്താ. 19: 28.
20: 22. മത്താ. 26: 39; യോഹ. 18. 11. **20: 23.** അ. പ്ര. 12: 2; വെളി. 1: 9; മത്താ. 13: 11.
20: 25—28. മർക്കൊ. 10: 42—45; ലൂക്കൊ. 22: 25—27.
20: 26. മത്താ. 23: 11; മർക്കൊ. 9: 35; ലൂക്കൊ. 9: 48.
20: 28. മത്താ. 26: 28; 1 തിമൊ. 2: 5, 6; യോഹ: 13: 15, 16; തീത്തൊ. 2: 14; 1 പത്രൊ. 1: 18.
20: 29—34. മർക്കൊ. 10: 46—52; ലൂക്കൊ. 18: 35—43; മത്താ. 9: 27—31.

യേശുവിന്റെ യെരുശലേമിലേക്കുള്ള ജയോത്സവ പ്രവേശനം.

21 അനന്തരം അവർ യെരുശലേമിനോട്ട സമീപിച്ചു ഒലിവ്മലയരികെ ബേത്ത്ഫഗയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു: നിങ്ങൾക്കു് എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും; അവയെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ: കർത്താവിനു ഇവയെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തൽക്ഷണം അവൻ അവയെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

"സീയോൻപുത്രിയോടു്: ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു സൌമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമൃഗത്തിന്റെ കുട്ടിയുടെ പുറത്തും കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ"

എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിനു നിവൃത്തിവരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു; അവൻ കയറി ഇരുന്നു. പുരുഷാരം മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറു ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവീദ്പുത്രനു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ യെരുശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം മുഴുവനും ഇളകി: ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവൻ ഗലീലയിലെ നസറെത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു് പുരുഷാരം പറഞ്ഞു.

യേശുക്രിസ്തു ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു

യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുറത്താക്കി, പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചുകളഞ്ഞു. അവരോടു്: എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു: നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. കുരുടന്മാരും മുടന്തന്മാരും ദൈവാലയത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും ദാവീദ്പുത്രനു ഹോശന്നാ എന്നു ദൈവാലയത്തിൽ ആർക്കുന്ന ബാലന്മാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരസപ്പെട്ടു: ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു്: ഉവ്വു; ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്നു നീ പുകഴ്ച ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ അവരെ വിട്ടു നഗരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെഥാന്യയിൽ ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാർത്തു.

ഫലമില്ലാത്ത അത്തിവൃക്ഷം

രാവിലെ അവർ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയം വിശന്നിട്ടു വഴിയരികെ ഒരു അത്തിവൃക്ഷം കണ്ടു, അടുക്കെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നും കാണായ്കയാൽ: ഇനി നിന്നിൽ ഒരുനാളും ഫലം ഉണ്ടാകാതെ പോകട്ടെ എന്നു അതിനോടു പറഞ്ഞു; ക്ഷണത്തിൽ അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയി. ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടാറെ: അത്തി ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണങ്ങിപ്പോയതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അതിനു യേശു: നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ ഈ അത്തിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും ചെയ്യും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു: നീങ്ങി കടലിലേക്കു ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതും സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു്

അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ എന്തു് അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.

21: 1—9. മർക്കൊ. 11: 1—10; ലൂക്കൊ. 19: 29—38; യോഹ. 12: 12—18.
21: 5. യെശ. 62: 11; സെഖ. 9: 9. **21: 8.** 2 രാജാ. 9: 13.
21: 9. സങ്കീ. 118: 26; ലൂക്കൊ. 2: 14; മത്താ. 21: 15; 23: 39.
21: 11. യോഹ. 6: 14; 7: 40; അ. പ്ര. 3: 22; മർക്കൊ. 6: 15; ലൂക്കൊ. 13: 33.
21: 12—13. മർക്കൊ. 11: 15—17; ലൂക്കൊ. 19: 45, 46; യോഹ. 2: 13—17; പുറ. 30: 13; ലേവ്യ. 1: 14.
21: 13. യെശ. 56: 7; യിരെ, 7: 11. **21: 15.** ലൂക്കൊ. 19: 39; മത്താ. 21: 9.
21: 16. സങ്കീ. 8: 2. **21: 17—19.** മർക്കൊ. 11: 11—14; ലൂക്കൊ. 13: 6—9.
21: 20—22. മർക്കൊ. 11. 20—24.
21: 21. മത്താ. 17: 20; ലൂക്കൊ. 17: 6; 1 കൊരി. 13: 2; യാക്കൊ. 1: 6.
21: 22. യോഹ. 14; 13—14; യോഹ. 16: 23.
21: 23—27. മർക്കൊ. 11: 27—33; ലൂക്കൊ. 20; 1—8; യോഹ. 2; 18—22.

24 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും ഞാനും നിങ്ങളോടു പറ
25 യും. യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം എവിടെ നിന്നു? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു അവൻ നമ്മോടു
26 ചോദിക്കും; മനുഷ്യരിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ, നാം പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ എന്നല്ലോ എണ്ണുന്നതു എന്നു പറ
27 ഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല.

രണ്ടു പുത്രന്മാരുടെ ഉപമ

28 എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഒന്നാമത്തവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: മകനേ ഇന്നു എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക
29 എന്നു പറഞ്ഞു. എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ചു അവൻ
30 പോയി. രണ്ടാമത്തവന്റെ അടുക്കൽ അവൻ ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നേ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ പോകാം അപ്പാ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; പോയില്ലതാ
31 നും. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തതു? ഒന്നാമത്തവൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു ഞാ
32 ൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. യോഹന്നാൻ നീതിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്നാൽ ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു; അതു കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ചില്ല.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമ

33 മറ്റൊരു ഉപമ കേൾപ്പിൻ: ഗൃഹസ്ഥനായൊരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി, അതിന്നു വേലി കെട്ടി, അതിൽ ചക്കു കുഴിച്ചിട്ടു ഗോപുരവും പണിതു; പിന്നെ കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന്നു ഏല്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി. 34 ഫലകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ തനിക്കുള്ള അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ ദാസന്മാരെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 35 കുടിയാന്മാരോ അവന്റെ ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, ഒരുവനെ കൊന്നു, മറ്റൊരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. 36 അവൻ പിന്നെയും മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു; അവരോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു. 37 ഒടുവിൽ അവൻ: എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 38 മകനെ കണ്ടിട്ടു കുടിയാന്മാർ: ഇവൻ അവകാശി; വരുവിൻ, നാം അവനെ കൊന്നു അവന്റെ അവകാശം കൈവശമാക്കുക എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു, 39 അവനെ പിടിച്ചു തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു. 40 ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കുടിയാന്മാരോടു എന്തു ചെയ്യും? 41 അവൻ ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു തക്കസമയത്തു അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന വേറെ കുടിയാന്മാർക്കു തോട്ടം ഏല്പിക്കും എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോടു:

> "വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു"

എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അതുകൊണ്ടു 43 ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു അതിന്റെ ഫലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഈ കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്നവൻ 44 തകർന്നുപോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 45 അവന്റെ ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു, അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു; 46 എന്നാൽ പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.

കല്യാണവിരുന്നിന്റെ ഉപമ

22 യേശു പിന്നെയും അവരോടു ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ പുത്രന്നു വേണ്ടി കല്യാണസദ്യ കഴിച്ച ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. 3 അവൻ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു ദാസന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവർക്കോ വരുവാൻ മനസ്സായില്ല. 4 പിന്നെയും അവൻ മറ്റു ദാ

21: 26. മത്താ. 11: 9; 14: 5; ലൂക്കൊ. 1: 76. **21: 28.** മത്താ. 20: 1; 21: 33.
21: 32. ലൂക്കൊ. 7: 29, 30.
21: 33—46. മർക്കൊ. 12: 1—12; ലൂക്കൊ. 20: 9—19; യെശ. 5: 1—7. **21: 34.** മത്താ. 22: 3.
21: 41. മത്താ. 8: 11; അ. പ്ര. 13: 46; 18: 6; 28: 28.
21: 42. സങ്കീ. 118: 22, 23; അപ്പൊ. പ്ര. 4: 11; 1 പത്രൊ. 2: 7.
22: 1—10. ലൂക്കൊ. 14; 16—24. **22: 2.** വെളി. 19: 7. **22: 3.** മത്താ. 21: 34, 36.

സന്മാരെ അയച്ചു: എന്റെ മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തീന്നു, എന്റെ കാളകളെയും തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും അറുത്തു, എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ എന്നു ക്ഷണിച്ചവരോടു പറയിച്ചു. 5 അവർ അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ നിലത്തിലേക്കും മറെറാരുത്തൻ ത 6 ന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ശേഷമുള്ളവർ അവന്റെ ദാസന്മാരെ പി 7 ടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. രാജാവു കോപിച്ചു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു ആ കൊലപാതകന്മാരെമുടിച്ചു അവരുടെ 8 പട്ടണം ചുട്ടുകളഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ദാസന്മാരോടു: കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കു 9 ന്നു; ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ യോഗ്യരായില്ല. ആകയാൽ വഴിത്തലെക്കൽചെന്നു കാണുന്നവരെ ഒക്കെയും കല്യാണത്തിന്നു വിളി 10 പ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ ദാസന്മാർ പെരുവഴികളിൽ പോയി, കണ്ട ദുഷ്ടന്മാരെയും നല്ലവരെയും എല്ലാം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു; കല്യാണശാല വിരുന്നുകാരെക്കൊ 11 ണ്ടു നിറഞ്ഞു. വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു അകത്തു വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ അ 12 വിടെ കണ്ടു: സ്നേഹിതാ നീ കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ 13 അവന്നു വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി. രാജാവു ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: ഇവനെ കയ്യും കാലും കെട്ടി ഏററവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പ 14 ല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം.

കരംകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്

15 അനന്തരം പരീശന്മാർ ചെന്നു അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കേണ്ടതിന്നു ആലോചിച്ചു 16 കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ശിഷ്യന്മാരെ ഹെരോദ്യരോടുകൂടെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പഠിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാത്തവൻ ആകയാൽ ആരെയും ശങ്കയില്ലാത്തവനും ആകു 17 ന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസൎക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു പ 18 റഞ്ഞുതരേണം എന്നു പറയിച്ചു. യേശു അവരുടെ ദുഷ്ടത അറിഞ്ഞു: കപടഭക്തിക്കാരേ, എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 19 കരത്തിന്നുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വെള്ളിക്കാശു കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവൻ അവരോടു: ഈ സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു കൈസരുടേതു എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ കൈസൎക്കുള്ളതു കൈസൎക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവനു അവരോടു പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേട്ടു് ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു്

23 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദൂകൎയ്യരും അന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: 24 ഗുരോ ഒരുത്തൻ മക്കൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭാൎയ്യയെ ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു തന്റെ സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോശെ കല്പിച്ചുവല്ലോ. 25 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു, സന്തതി ഇല്ലായ്കയാൽ തന്റെ ഭാൎയ്യയെ സഹോദരന്നു വിട്ടേച്ചു. 26 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും ഏഴാമത്തവൻവരെയും അങ്ങനെ തന്നേ. 27 എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 28 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ ഏഴുവരിൽ ആൎക്കു ഭാൎയ്യയാകും? എല്ലാവൎക്കും ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു. 29 അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടു തെറിപ്പോകുന്നു. 30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല, വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല; സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ അത്രേ ആകുന്നു. 31 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചോ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 32 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ. 33 പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു.

ഏററവും മുഖ്യ കല്പനയെക്കുറിച്ചു്

34 സദൂകൎയ്യരെ അവൻ മിണ്ടാതാക്കിയപ്രകാരം

22: 5. സദൃ. 1: 24, 25; റോമ. 2: 4. **22: 7.** മത്താ. 21: 41; ലൂക്കൊ. 19: 27.
22: 8. അപ്പൊ. പ്ര. 13: 46. **22: 10** മത്താ. 13: 47.
22: 11. വെളി. 16: 15; 2കൊരി. 5: 3; എഫെ. 4: 24.
22: 12. മത്താ. 20: 13; 26: 50.
22; 13. മത്താ. 8: 12; 13: 42, 50; 24: 51; 25: 30; ലൂക്കൊ. 13: 28; വെളി. 21: 27.
22: 14. മത്താ. 20: 16; ലൂക്കൊ. 13: 23, 24. **22: 15.** മൎക്കൊ. 3: 6; : 15.
22: 15—22. മൎക്കൊ. 12: 13—17; ലൂക്കൊ. 20: 20—26.
22: 21. റോമ. 13: 7; മലാ. 1: 6—8; 3: 8—10. **22: 22.** യോഹ. 8: 9.
22: 23. അപ്പൊ. പ്ര. 4: 1—2; 23: 6—10.
22: 23—33. മൎക്കൊ. 12: 18—27; ലൂക്കൊ. 20: 27—38. **22: 24.** ആവ. 25: 5.
22: 29. യോഹ. 20: 9. **22: 30.** 1 യോഹ. 3: 2. **22: 32.** പുറ. 3: 6. **22: 33.** മത്താ. 7: 28.
22: 34—40. മൎക്കൊ. 12: 28—34; ലൂക്കൊ. 20: 39, 40; 10: 25—28; 11: 45; 14: 3.

കാരം കേട്ടിട്ട പരീശന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി,
35 അവരിൽ ഒരു വൈദികൻ അവനെ പരീ
36 ക്ഷിച്ചു: ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ഏതു കല്പന വലിയതു് എന്നു ചോദിച്ചു.
37 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂ
ർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേ
38 ഹിക്കേണം. ഇതാകുന്നു വലിയതും ഒന്നാ
39 മത്തേതുമായ കല്പന. രണ്ടാമത്തേതു് അതി
നോടു സമം: കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോ
40 ലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. ഈ രണ്ടു ക
ല്പനകളിൽ സകല ന്യായപ്രമാണവും പ്ര
വാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

മശീഹായെ കുറിച്ചു്

41 പരീശന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കു
42 മ്പോൾ യേശു അവരോടു: ക്രിസ്തുവിനെ
കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? അ
വൻ ആരുടെ പുത്രൻ എന്നു ചോദിച്ചു;
ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു അവർ പറ
43 ഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു്: എന്നാൽ ദാ
വീദ് ആത്മാവിൽ അവനെ കർത്താവു്
എന്നു വിളിക്കുന്നതു എങ്ങനെ?
44 "ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിന്നു എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു കർത്താവു
എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു"
എന്നു അവൻ പറയുന്നുവല്ലോ.
ദാവീദ് അവനെ കർത്താവു എന്നു പറയു
ന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു
45 എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. അവനോടു
ഉത്തരം പറവാൻ ആരും കഴിഞ്ഞില്ല;
46 അന്നുമുതൽ ആരും അവനോടു ഒന്നും ചോ
ദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

ശാസ്ത്രിമാരെയും പരീശന്മാരെയും സംബന്ധിച്ചു് ശാപോച്ചാരണം

23 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തോടും
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞതു:
2 ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും മോശെയുടെ
3 പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അവർ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു് ഒക്കെയും പ്രമാ
ണിച്ചു ചെയ്വിൻ; അവരുടെ പ്രവൃത്തി
കൾപോലെ ചെയ്യരുതു താനും. അവർ
4 പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. അ
വർ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി മനുഷ്യ
രുടെ തോളിൽ വെക്കുന്നു; ഒരു വിരൽ
കൊണ്ടുപോലും അവയെ തൊടുവാൻ അ
വർക്കു മനസ്സില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃ 5
ത്തികൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതി
ന്നത്രേ ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ട
വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു.
അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പള്ളി 6
യിൽ മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദ 7
നവും മനുഷ്യർ റബ്ബീ എന്നു വിളിക്കുന്ന
തും അവർക്കു പ്രിയമാകുന്നു. നിങ്ങളോ 8
റബ്ബീ എന്നു പേർ എടുക്കരുതു. ഒരുത്തൻ
അത്രേ നിങ്ങളുടെ ഗുരു; നിങ്ങളോ എല്ലാ
വരും സഹോദരന്മാർ. ഭൂമിയിൽ ആരെ 9
യും പിതാവു എന്നു വിളിക്കരുതു; ഒരു
ത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർ
ഗ്ഗസ്ഥൻ തന്നേ. നിങ്ങൾ നായകന്മാർ എ 10
ന്നും പേർ എടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ
നിങ്ങളുടെ നായകൻ, ക്രിസ്തു തന്നേ. നി 11
ങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം. തന്നെത്താൻ 12
ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; ത
ന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്ത
പ്പെടും.

കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീ 13
ശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
അടെച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല,
കടക്കുന്നവരെ കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതു
മില്ല. [കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീട്ട
കളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്രുപേണ ദീർ
ഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു
ഹേതുവായി നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ ശി
ക്ഷാവിധി വരും;] കപടഭക്തിക്കാരായ 14
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ഒരുത്ത
നെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കടലും കരയും
ചുറ്റി നടക്കുന്നു; ചേർന്നശേഷം അവനെ 15
നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ
ആക്കുന്നു.

ആരെങ്കിലും മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം 16
ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും മന്ദിരത്തിലെ
സ്വർണ്ണത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവ
നോ കടക്കാരൻ എന്നും പറയുന്ന കുരു
ടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം. മൂഢന്മാരും കുരുടന്മാരുമായുള്ളോ 17

22: 37. ആവ. 6: 5; **22: 39.** ലേവ്യ. 19: 18.
22: 40. റോമ. 13: 8—10; ഗലാ. 5: 14; യാക്കോ. 2: 8.
22: 41—45. മർക്കൊ. 12: 35—37; ലൂക്കൊ. 20: 41—44; മത്താ. 22: 34.
22: 43. അപ്പൊ. പ്ര. 2: 34.
22: 44. അപ്പൊ. പ്ര. 2: 34, 35; എബ്രാ. 1: 13; 10: 13; സങ്കീ. 110: 1.
22: 46. ലൂക്കൊ. 14: 6; 20: 40—44; മർക്കൊ. 12: 34.
23: 1. മർക്കൊ. 12: 38—40; ലൂക്കൊ. 20: 45—47. **23: 2.** മലാ. 2: 7. **23: 3.** റോമ. 2: 17—23.
23: 4. ലൂക്കൊ. 11: 46; അപ്പൊ. പ്ര. 15: 10.
23: 5. മത്താ. 6: 1; 5: 16; പുറ. 13: 9; സംഖ്യ. 15: 38; ആവ. 6: 8; മത്താ. 9: 20.
23: 6—7. മർക്കൊ. 12: 38, 39; ലൂക്കൊ. 20: 46; 14: 7—11; 11: 43.
23: 8. യാക്കോ. 3: 1. **23: 11.** മത്താ. 20: 26; മർക്കൊ. 9: 35; 10: 43; ലൂക്കൊ. 9: 48; 22: 26.
23: 12. ലൂക്കൊ. 14: 11; 18: 14; സദൃശ. 29: 23; മത്താ. 18: 4; 1 പത്രൊ. 5: 6.
23: 13. ലൂക്കൊ. 11: 52. **23: 14.** 2 തിമൊ. 3: 6. **23: 15.** അപ്പൊ. പ്ര. 2: 10; 6: 5; 13: 43.
23: 16—22. മത്താ. 5: 33—37; 15: 14; 23: 17. **23: 17.** പുറ. 30: 29.

രേ, ഏതു വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണ
18 ത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മന്ദിരമോ? യാഗ
പീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതു
മില്ല; അതിന്മേലുള്ള വഴിപാടു ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നു
19 നിങ്ങൾ പറയുന്നു. കുരുടന്മാരായുള്ളോ
രേ, ഏതു വലിയതു? വഴിപാടോ വഴി
പാടിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠ
20 മോ? ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതി
ന്മേലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി സത്യം
21 ചെയ്യുന്നു. മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും അതിൽ വസി
ക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു.
22 സ്വർഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ,
ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അ
തിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നു.

23 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീ
ശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം? നിങ്ങൾ തുളസി, ചതകുപ്പ, ജീര
കം ഇവയിൽ പതാരം കൊടുക്കയും ന്യാ
യം, കരുണ, വിശ്വസ്തത ഇങ്ങനെ ന്യായ
പ്രമാണത്തിൽ ഘനമേറിയവ തൃജിച്ചുക
ളകയും ചെയ്യുന്നു. അതു ചെയ്കയും ഇതു
24 തൃജിക്കാതിരിക്കയും വേണം. കുരുടന്മാ
രായ വഴികാട്ടികളേ, നിങ്ങൾ കൊതുകി
നെ അരിച്ചെടുക്കയും ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങി
ക്കളകയും ചെയ്യുന്നു.

25 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീ
ശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പു
റം വെടിപ്പാക്കുന്നു; അകത്തോ കവർച്ചയും
26 അതിക്രമവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുരുട
നായ പരീശനേ, കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പു
റം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ അവയു
ടെ അകം വെടിപ്പാക്കുക.

27 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീ
ശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; വെള്ളതേച്ച ശവക്കല്ലറകളോടു
നിങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കുന്നു; അവ പുറമെ അ
ഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും അകമെ ച
ത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ അശു
28 ദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ത
ന്നേ പുറമെ നിങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു
മനുഷ്യർക്കു തോന്നുന്നു; അകമെയോ കപട
ഭക്തിയും അധർമ്മവും നിറഞ്ഞവരത്രേ.

29 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീ
ശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ല
റകളെ പണിയും നീതിമാന്മാരുടെ കല്ലറ
കളെ അലങ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ പി 30
താക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എ
ങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ കൂ
ട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറ
യുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാ 31
രെ കൊന്നവരുടെ മക്കൾ എന്നു നിങ്ങൾ
തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നുവല്ലോ. പിതാ 32
ക്കന്മാരുടെ അളവു നിങ്ങൾ പൂരിപ്പിച്ചു കൊ
ൾവിൻ. പാമ്പുകളേ, സർപ്പസന്തതികളേ, 33
നിങ്ങൾ നരകവിധി എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞു
പോകും?

അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെ 34
യും ജ്ഞാനികളെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചി
ലരെ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലുകയും ചില
രെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ചമ്മട്ടികൊ
ണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽനിന്നു പട്ടണ
ത്തിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. നീതിമാ 35
നായ ഹാബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ നി
ങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും
നടുവിൽവെച്ചു കൊന്നവനായി ബെരെ
ഖ്യാവിന്റെ മകനായ സെഖര്യാവിന്റെ
രക്തംവരെ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നീതി
യുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെ മേൽ വ
രേണ്ടതാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും ഈ തലമു 36
റമേൽ വരും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

യേശു യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുന്നതു

യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, പ്രവാ 37
ചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും ചെ
യ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ
ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നി
ന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ എനി
ക്കു എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾ
ക്കോ മനസ്സായില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭവനം 38
ശൂന്യമായ്തീരും. കർത്താവിന്റെ നാമ 39
ത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ദേവാലയനാശത്തെയും യുഗാന്ത്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചു യേശു പ്രവചിക്കുന്നു

24 യേശു ദൈവാലയം വിട്ടു പോകു
മ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ അവന്നു ദൈവാ

23: 19. പുറ. 29: 37. **23: 21.** 1 രാജാ. 8: 13; സങ്കീ. 26: 8; 2 ദിന. 6: 2. **23: 22.** മത്താ. 5: 34.
23: 23. മത്താ. 9: 13. **23: 23—24.** ലൂക്കൊ. 11: 42; ലേവ്യ. 27: 30; മീഖാ. 6: 8.
23: 25—26. ലൂക്കൊ. 11: 39—41; മർക്കൊ. 7: 4.
23: 27—28. ലൂക്കൊ. 11: 44; അപ്പൊ. പ്ര. 23: 3; സങ്കീ. 5: 9.
23: 29—32 ലൂക്കൊ. 11: 47, 48; അപ്പൊ. പ്ര. 7: 51—53. **23: 32.** ഉല്പ. 15: 16.
23: 33. മത്താ. 3: 7; ലൂക്കൊ. 3: 7. **23: 34.** മത്താ. 10: 17, 23.
23: 34—36. ലൂക്കൊ. 11: 49—51; 2 ദിന. 36: 15—16.
23: 35. ഉല്പ. 4: 8; എബ്രാ. 11: 4; സെഖ. 1: 1; 2 ദിന. 24: 21.
23: 36. മത്താ. 10: 23; 16: 28; 24: 34. **23: 37—39.** ലൂക്കൊ. 13: 34, 35.
23: 38. 1 രാജാ. 9: 7; യിരെ. 22: 5. **23: 39.** മത്താ. 21: 9; സങ്കീ. 118: 26.
24: 1—35. മർക്കൊ. 13: 1—31; ലൂക്കൊ. 21: 1—33.

ലയത്തിന്റെ പണി കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
2 അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അവൻ അവ
രോടു: ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇടി
ഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ
ശേഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അവൻ ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ തനിച്ചു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നും
നിന്റെ വരവിന്നും ലോകാവസാനത്തി
ന്നും അടയാളം എന്തു എന്നും പറഞ്ഞുതര
4 വേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു
യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആരും നിങ്ങ
ളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊ
5 ൾവിൻ. ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞു
അനേകർ എന്റെ പേർ എടുത്തു വന്നു
6 പലരെയും തെറ്റിക്കും. നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങ
ളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചു കേൾ
ക്കും; ചഞ്ചലപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾവിൻ; അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു ത
ന്നേ; എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല;
7 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും
എതിർക്കും; ക്ഷാമവും ഭൂകമ്പവും അവിടവി
8 ടെ ഉണ്ടാകും. എങ്കിലും ഇതു ഒക്കെയും
9 ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ. അന്നു
അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിന്നു ഏല്പിക്ക
യും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; എന്റെ നാമം
നിമിത്തം സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പ
10 കെക്കും. പലരും ഇടറി അന്യോന്യം ഏ
ല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അന്യോന്യം പകെക്ക
11 യും ചെയ്യും. കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പല
12 രും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും. അധ
ർമ്മം പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു അനേകരുടെ
13 സ്നേഹം തണുത്തുപോകും. എന്നാൽ അവ
സാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷി
14 ക്കപ്പെടും. രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേ
ഷം സകല ജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യമായി
ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കപ്പെ
ടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും.

15 എന്നാൽ ദാനീയേൽ പ്രവാചകൻ മു
ഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ശൂന്യമാ
ക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കു
ന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ—വായിക്കുന്ന
16 വൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ—അന്നു യെഹൂ
ദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോ
17 കട്ടെ. വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടി
18 ലുള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിന്നു ഇറങ്ങരുതു; വയ
ലിലുള്ളവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോ
കരുതു. ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും മുല 19
കൊടുപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! എ 20
ന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓടിപ്പോക്കു ശീതകാല
ത്തോ ശബ്ബത്തിലോ സംഭവിക്കാതിരി
പ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. ലോകാരംഭമുതൽ 21
ഇന്നുവരെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇ
നിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ
കഷ്ടം അന്നു ഉണ്ടാകും. ആ നാളുകൾ ചു 22
രുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്ക
പ്പെടുകയില്ല; വൃതന്മാർ നിമിത്തമോ ആ
നാളുകൾ ചുരുങ്ങും. അന്നു ആരാനും നി 23
ങ്ങളോടു: ഇതാ, ക്രിസ്തു ഇവിടെ, അല്ല
അവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്ക
രുതു. കള്ളക്രിസ്തുക്കളും കള്ളപ്രവാചക 24
ന്മാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വൃത
ന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അട
യാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. ഓ 25
ർത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി നിങ്ങ
ളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നി 26
ങ്ങളോടു: അതാ, അവൻ മരുഭൂമിയിൽ
എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ,
അറകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസി
ക്കരുതു. മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു 27
പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങുംപോലെ മനു
ഷ്യപുത്രന്റെ വരവു ആകും. ശവം ഉള്ളേ 28
ടത്തു കഴുകൾ കൂടും.

ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ 29
സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും; ചന്ദ്രൻ പ്രകാ
ശം കൊടുക്കാതിരിക്കും; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആ
കാശത്തുനിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശ
ക്തികൾ ഇളകിപ്പോകും. അപ്പോൾ മനു 30
ഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വി
ളങ്ങും; അന്നു ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്ര
ങ്ങളും പ്രലാപിച്ചുകൊണ്ടു, മനുഷ്യപു
ത്രൻ ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ
മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ വരു
ന്നതു കാണും. അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ 31
മഹാ കാഹളധ്വനിയോടുംകൂടെ അയക്കും;
അവർ അവന്റെ വൃതന്മാരെ ആകാശത്തി
ന്റെ അറുതിമുതൽ അറുതിവരെയും നാല
ുദിക്കിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും.

ജാഗ്രതയുടെ ആവശ്യമെന്തു

അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പഠിപ്പി 32
ൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു ഇളതായി ഇല ത
ളിർക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങ

24: 2. മത്താ. 26: 61; 27: 39, 40; ലൂക്കൊ. 19: 44; യോഹ. 2: 19.
24: 3. ലൂക്കൊ 17: 20; മത്താ. 13: 39, 40, 49; 16: 27; 28: 20.
24: 5. മത്താ. 24: 11, 23, 24; 1 യോഹ. 2: 18.
24: 6—7. വെളി. 6: 3—8; 12—17; യെശ. 19: 2; 2 ദിന. 15: 6.
24: 9. മത്താ. 10: 17, 18, 22; യോഹ. 15: 18; 16: 2. **24: 11.** മത്താ. 7: 15.
24: 23. മത്താ. 10: 22; വെളി. 2: 7. **24: 14.** മത്താ. 28: 19; റോമ. 10: 18.
24: 25 ദാനീ. 9: 27; 11: 31; 12: 11. **24: 17—18.** ലൂക്കൊ. 17: 31. **24: 19.** ലൂക്കൊ. 23; 29.
24: 20. അപ്പൊ. പ്ര. 1: 12. **24: 22.** ദാനീ. 12: 1; യോവേൽ 2: 2.
24: 24. മത്താ. 24: 5, 11; ആവ. 13: 1—3. **24: 26—27.** ലൂക്കൊ. 17: 22—24; വെളി. 1: 7.
24: 28. ലൂക്കൊ. 17: 37; ഇയ്യോ. 39: 30.
24: 29. വെളി. 8: 12; 2 പത്രൊ. 3: 10; യെശ. 13: 10; 34: 4; യെഹെ. 32: 7; യോവേൽ 2: 10, 11; സെഫ. 1: 15.
24: 30. മത്താ. 16: 27; ദാനീ. 7: 13; വെളി. 1: 7.
24: 31. 1 കൊരി. 15: 52; 1 തെസ്സ. 4: 16; യെശ. 27: 13; ആവ. 30: 4; സെഖ. 9: 14; 2: 6. വെളി. 7: 1.

33 ൾ അറിയുന്നവല്ലോ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഇ
തു ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ അവൻ അട്ട
ക്കെ വാതില്ക്കൽതന്നേ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു്
34 അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. ഇതൊക്കെയും സം
ഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോ
കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങ
35 ളോടു പറയുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴി
ഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴി
36 ഞ്ഞുപോകയില്ല. ആ നാളും നാഴികയും
സംബന്ധിച്ചോ എന്റെ പിതാവു മാത്ര
മല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും
37 പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. നോഹയു
ടെ കാലംപോലെ തന്നേ മനുഷ്യപുത്ര
38 ന്റെ വരവും ആകും. ജലപ്രളയത്തിന്നു
മുമ്പുള്ള കാലത്തു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ
കയറിയനാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും
വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു കൊ
39 ടുത്തും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു എല്ലാ
വരെയും നീക്കിക്കളയുവോളം അവർ അ
റിഞ്ഞതുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും
40 അങ്ങനെ തന്നേ ആകും. അന്നു രണ്ടുപേർ
വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈ
41 ക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. രണ്ടു
പേർ ഒരു തിരിക്കല്ലിൽ പൊടിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും,
42 മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ക
ർത്താവു ഏതു ദിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു് ഉണർന്നിരി
പ്പിൻ.

നല്ല ദാസനെയും ആകാത്ത ദാസനെയും സംബന്ധിച്ച ഉപമ

43 കള്ളൻ വരുന്ന യാമം ഇന്നതെന്നു വീട്ട
ുടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ അവൻ ഉണ
ർന്നിരിക്കയും തന്റെ വീടു തുരക്കുവാൻ സ
മ്മതിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും എന്നു് അറി
44 യുന്നവല്ലോ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിനെ
ക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരു
ന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
45 എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാരെ
തത്സമയത്തു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു്
അവരുടെ മേൽ ആക്കിവെച്ച വിശ്വാസ്യ
46 നും ബുദ്ധിമാനും ആയ ദാസൻ ആർ? യജ
മാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു
47 ന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ അവ
നെ തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്മേലും യജമാ
നൻ ആക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമാ
48 യിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ
അവൻ ദുഷ്ടദാസനായി: യജമാനൻ വരു
വാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു, കൂട്ടദാസന്മാരെ അടിപ്പാനും കുടി 49
യന്മാരോടുകൂടി തിന്നുകുടിപ്പാനും തുടങ്ങി
യാൽ ആ ദാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളി 50
ലും അറിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ 51
വന്നു് അവനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു് അവനു കപ
ടഭക്തിക്കാരോടുകൂടെ പങ്കു കല്പിക്കും; അ
വിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമ

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേ 25
റ്റുപ്പാൻ വിളക്കു എടുത്തുംകൊണ്ടു പുറ
പ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദൃശം ആ
കും. അവരിൽ അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയി 2
ല്ലാത്തവരും അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും
ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു 3
എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല. ബുദ്ധി 4
യുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടെ പാത്രത്തിൽ
എണ്ണയും എടുത്തു. പിന്നെ മണവാളൻ 5
താമസിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും മയക്കംപി
ടിച്ചു ഉറങ്ങി. അർദ്ധരാത്രിക്കോ മണവാ 6
ളൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറ
പ്പെടുവിൻ എന്നു ആർപ്പുവിളി ഉണ്ടായി.
അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴു 7
ന്നേറ്റു വിളക്കു തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ 8
ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു:
ഞങ്ങളുടെ വിളക്കു കെട്ടുപോകുന്നതുകൊ
ണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾ
ക്കു തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ബുദ്ധിയു 9
ള്ളവർ: ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ
എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്ന
വരുടെ അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾ
വിൻ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ വാ 10
ങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു;
ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ കല്യാ
ണസദ്യെക്കു ചെന്നു; വാതിൽ അടെക്ക
യും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം മറ്റെ ക 11
ന്യകമാരും വന്നു: കർത്താവേ, കർത്താവേ
ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അതിന്നു് അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ അറി 12
യുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ നാ 13
ളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

താലന്തുകളുടെ ഉപമ

ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകു 14

24: 34. മത്താ. 16: 28. **24: 35.** മത്താ. 5: 18; ലൂക്കൊ. 16: 17.
24: 36. അപ്പൊ. പ്ര. 1: 6, 7; 1 തെസ്സ. 5: 1, 2.
24: 37—39. ലൂക്കൊ. 17: 26, 27; ഉല്പ. 6: 5—8; 7: 6—24.
24: 40—42. ലൂക്കൊ. 17: 34, 35. **24: 42.** മർക്കൊ. 13: 35; ലൂക്കൊ. 12: 40; മത്താ. 25: 13.
24: 43. 1 തെസ്സ. 5: 2; വെളി. 3: 3; 16: 15; 2 പത്രൊ. 3: 10.
24: 43—51. ലൂക്കൊ. 12: 39—46. **24: 44.** വെളി. 16: 15. **24: 45.** മത്താ. 25: 21, 23.
24: 47. മത്താ. 25: 21, 23. **24: 49.** ലൂക്കൊ. 21: 34.
24: 51. മത്താ. 8: 12; 13: 42, 50; 22: 13; 25: 30; ലൂക്കൊ. 13: 28.

25: 1. ലൂക്കൊ. 12: 35—38; വെളി. 19: 7; മർക്കൊ. 13: 34. **25: 2.** മത്താ. 7: 24—27;
25: 8. ലൂക്കൊ. 12: 35. **25: 10.** വെളി. 19: 9.
25: 11—12. ലൂക്കൊ. 13: 25—27; മത്താ. 22: 2; 24: 44.
25: 13. മത്താ. 24: 42; മർക്കൊ. 13: 35; ലൂക്കൊ. 12: 40.
25: 14—30. ലൂക്കൊ. 19: 12—27; മത്താ. 21: 33.

മ്പോൾ ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ
15 സമ്പത്തു അവരെ ഏല്പിച്ചു. ഒരുവന്നു
അഞ്ചു താലന്തു, ഒരുവന്നു രണ്ടു, ഒരുവ
ന്നു് ഒന്നു് ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തന്നു അവ
നവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു യാത്ര
16 പുറപ്പെട്ടു. അഞ്ചു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ
ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേറെ
17 അഞ്ചു താലന്തു സമ്പാദിച്ചു. അങ്ങനെ
തന്നേ രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വേറെ
18 രണ്ടു നേടി. ഒന്നു ലഭിച്ചവനോ പോയി
നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു യജമാനന്റെ
19 ദ്രവ്യം മറെച്ചുവെച്ചു. വളരെ കാലം കഴി
ഞ്ഞശേഷം ആ ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ
20 വന്നു് അവരുമായി കണക്കു തീർത്തു. അഞ്ചു
താലന്തു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെ വന്നു, വേറെ
അഞ്ചുകൂടെ കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ,
അഞ്ചു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു;
ഞാൻ അഞ്ചു താലന്തുകൂടെ നേടിയിരി
21 ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യജമാ
നൻ: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ
ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായി
രുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വി
ചാരകനാക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ
സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു്
22 അവനോടു പറഞ്ഞു. രണ്ടു താലന്തു ലഭി
ച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ,
രണ്ടു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏല്പിച്ചതു;
ഞാൻ രണ്ടു താലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു
23 എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യജമാനൻ
നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ,
നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാ
ൻ നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാ
ക്കും; നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷ
ത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക എന്നു് അവനോടു
24 പറഞ്ഞു. ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടു
ക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, നീ വിതെക്കാ
ത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും വിതറാത്തേ
ടത്തുനിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഠിന
മനുഷ്യൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു ഭയ
25 പ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു നിലത്തു
മറെച്ചുവെച്ചു; നിന്റേതു ഇതാ, എടുത്തു
26 കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യജ
മാനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ദുഷ്ടനും മടി
യനും ആയ ദാസനേ, ഞാൻ വിതെക്കാ
ത്തേടത്തുനിന്നു കൊയ്യുകയും വിതറാത്തേ
ടത്തുനിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എ
27 ന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ. നീ എന്റെ
ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭക്കാരെ ഏല്പിക്കേ
ണ്ടിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വന്നു് എ
ന്റേതു പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊ
28 ള്ളുമായിരുന്നു. ആ താലന്തു് അവന്റെ
പക്കൽനിന്നു് എടുത്തു പത്തു താലന്തുള്ള
29 വന്നു കൊടുപ്പിൻ. അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു്
ഏവന്നും ലഭിക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയും
ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതും കൂ
ടെ എടുത്തുകളയും. എന്നാൽ കൊള്ളരു 30
ത്താത്ത ദാസനെ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരു
ട്ടിലേക്കു തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കര
ച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

ന്യായവിധി ദിവസം

മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ 31
സകല വിശുദ്ധദൂതന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ
അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാ
സനത്തിൽ ഇരിക്കും. സകല ജാതികളെ 32
യും അവന്റെ മുമ്പിൽ കൂട്ടും; അവൻ അ
വരെ ഇടയൻ ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോ
lാട്ടുകളെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നതു
പോലെ വേർതിരിച്ചു, ചെമ്മരിയാടുക 33
ളെ തന്റെ വലത്തും കോലാട്ടുകളെ ഇട
ത്തും നിറുത്തും. രാജാവു തന്റെ വലത്തു 34
ള്ളവരോടു് അരുളിച്ചെയ്യും: എന്റെ പി
താവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരു
വിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾ
ക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാ
ശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു, 35
നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു, നി
ങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ അതിഥിയാ
യിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു;
നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പി 36
ച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണ്മാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അതി 37
ന്നു നീതിമാന്മാർ അവനോടു: കർത്താവേ,
ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നുകണ്ടിട്ടു
ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചുകണ്ടിട്ടു
കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? ഞങ്ങൾ എ 38
പ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായി കണ്ടിട്ടു
ചേർത്തുകൊൾകയോ നഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു
ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? നിന്നെ രോഗിയാ 39
യിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞ
ങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽവന്നു എന്നു് ഉത്ത
രം പറയും. രാജാവു് അവരോടു്: എന്റെ 40
ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരി
ൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം
എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സ
ത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അ
രുളിച്ചെയ്യും. പിന്നെ അവൻ ഇടത്തുള്ള 41
വരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, എന്നെ വിട്ടു
പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരു
ക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോ
കുവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭ 42
ക്ഷിപ്പാൻ തന്നില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ
കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല. അതിഥിയായിരുന്നു, 43
നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടില്ല; നഗ്ന

25: 15. റോമ. 12: 6. **25: 19.** മത്താ. 18: 23.
25: 21. മത്താ. 24: 45; ലൂക്കൊ. 16: 10; വെളി. 3: 21.
25: 29. ലൂക്കൊ. 8: 18; മർക്കൊ. 4: 25; മത്താ. 13: 12.
25: 30. മത്താ. 8: 12; 13: 42, 50; 22: 13; ലൂക്കൊ. 13: 28.
25: 31. മത്താ. 16: 27; 19: 28. **25: 32.** റോമ. 14: 10; യെഹെ. 34: 17.
25: 34. ലൂക്കൊ. 12: 32; മത്താ. 5: 3; വെളി. 13: 8; 17: 8.
25: 35—36. യെശ. 58: 7; യാക്കൊ. 1: 27; 2: 15—16; എബ്രാ. 13: 2; 2തിമൊ. 1: 16.
25: 40. മത്താ. 10: 42; മർക്കൊ. 9: 41; എബ്രാ. 6: 10; സദൃ. 19: 17.
25: 41. മർക്കൊ. 9: 48; ലൂക്കൊ. 16: 23; വെളി. 20: 10.

നായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നില്ല എന്നു അരുളി
44 ച്ചെയ്യും. അതിന്നു അവർ: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ ദാഹിക്കുന്നവനോ അതിഥിയോ നഗ്നനോ രോഗിയോ തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു
45 ഉത്തരം പറയും. അവൻ അവരോടു: ഈ ഏററവും ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്യാഞ്ഞേടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കു ആകുന്നു ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നു
46 ഉത്തരം അരുളും. ഇവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ നിത്യജീവനിലേക്കും പോകും.

യേശുവിനെ കൊല്ലുവാനുള്ള ഗൂഢാലോചന

26 ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു തീർന്ശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു:
2 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ; അന്നു മനുഷ്യപുത്രനെ ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിക്കും
3 എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും കയ്യഫാ മഹാപുരോഹിതന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ
4 വന്നു കൂടി. യേശുവിനെ ഉപായത്താൽ
5 പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു; എങ്കിലും ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.

ബഥാന്യയിൽവച്ചു യേശു അഭിഷിക്തനാകുന്നതു

6 യേശു ബെഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
7 ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ പരിമളതൈലം നിറഞ്ഞ ഒരു വെൺകൽഭരണി എടുത്തുംകൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു, അവൻ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു.
8 ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടു മുഷിഞ്ഞു: ഈ വെറും
9 ചെലവു എന്തിന്നു? ഇതു വളരെ വിലെക്കു വിററു ദരിദ്രക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 യേശു അതു അറിഞ്ഞു അവരോടു: സ്ത്രീയെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൾ എങ്കൽ നല്ല
11 പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു. ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും ഇല്ലതാനും. 12
അവൾ ഈ തൈലം എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചതു എന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിന്നായി ചെയ്തതാകുന്നു. ലോകത്തിൽ എ 13
ങ്ങും, ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം, അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മെക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യൂദായുടെ വഞ്ചന

അന്നു പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാ 14
ഈസ്കര്യോത്താവു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: നിങ്ങൾ എന്തു 15
തരും? ഞാൻ അവനെ കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവന്നു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അന്നുമുതൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ 16
തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു.

അന്ത്യ അത്താഴം

പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം 17
നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: നി 18
ങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹ കഴിക്കും എന്നു ഗുരു പറയുന്നു എന്നു പറവിൻ. ശി 19
ഷ്യന്മാർ യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു പെസഹ ഒരുക്കി. സന്ധ്യയായപ്പോൾ അ 20
വൻ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ 21
അവൻ: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു: ഞാ 22
നോ, ഞാനോ, കർത്താവേ, എന്നു ഓരോരുത്തൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവൻ ഉത്തരം 23
പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ താലത്തിൽ മുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയി 24
രിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ ഹാ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നാറെ അവനെ 25
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാ: ഞാനോ,

25: 46. ദാനീ. 12: 2; യോഹ. 5: 29.
26: 1. മത്താ. 7: 28; 11: 1; 13: 53; 19: 1.
26: 2—5. മർക്കൊ. 14: 1—2; ലൂക്കൊ. 22: 1—2; യോഹ. 11: 47—53. **26: 3.** വാ. 58, 69.
26: 6—13. മർക്കൊ. 14: 3—9; യോഹ. 12: 1—8; ലൂക്കൊ. 7: 37—39.
26: 11. ആവ. 15: 11. **26: 12.** യോഹ. 19: 40.
26: 14—16. മർക്കൊ. 14: 10, 11; ലൂക്കൊ. 22: 3—6.
26: 15. സെഖ. 11: 12; പുറ. 21: 32; യോഹ. 11: 57. **26: 16.** 1തിമൊ. 6: 9, 10.
26: 17—19. മർക്കൊ. 14: 12—16; ലൂക്കൊ. 22: 7—13; പുറ. 12: 18—20.
26: 18. മത്താ. 26: 45; യോഹ. 7: 6; 12: 23; 13: 1; 17: 1.
26: 19. മത്താ. 21: 6; ആവ. 16: 5—8.
26: 20—24. മർക്കൊ. 14: 17—21; ലൂക്കൊ. 22: 14, 21—23; യോഹ. 13: 21—26.
26: 24. സങ്കീ. 41: 9; ലൂക്കൊ. 24: 25; 1കൊരി. 15: 3; മത്താ. 18: 7; അപ്പൊ. പ്ര. 17: 2, 3.

റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: നീ തന്നേ
26 എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്നു
27 പറഞ്ഞു. പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവക്കു കൊടുത്തു: എല്ലാവരും ഇതിൽനിന്നു കുടിപ്പിൻ.
28 ഇതു് അനേകക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നായി ചൊരിയുന്ന പുതിയനിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ രക്തം; എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കുടിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽനിന്നു്
29 ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

ശിഷ്യന്മാർ തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു യേശു പ്രവചിക്കുന്നു

30 പിന്നെ അവർ സ്തോത്രം പാടിയ ശേഷം ഒലീവ്മലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി.

31 യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറും; ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
32 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലെക്കു പോകും.
33 അതിന്നു പത്രൊസ്: എല്ലാവരും നിങ്കൽ ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരുനാളും ഇടറുകയില്ല എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
34 യേശു അവനോടു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നി
35 ന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു പത്രൊസ് അവനോടു പറഞ്ഞു; അതുപോലെതന്നേ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു.

യേശു ഗത്ത്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽ

36 അനന്തരം യേശു അവരുമായി ഗെത്ത്ശെമന എന്ന തോട്ടത്തിൽ വന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ
37 എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രൊസിനെയും സെബെദിപുത്രന്മാർ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു ദുഃഖിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തു
38 ടങ്ങി: എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു് എന്നോടുകൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ 39
അവൻ അല്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു കവിണ്ണുവീണു: പിതാവേ, കഴിയും എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണമേ; എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ അവൻ 40
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പത്രൊസിനോടു: എന്നോടുകൂടെ ഒരു നാഴികപോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ എന്നു 41
പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും പോയി: പിതാവേ, ഞാൻ കുടിക്കാതെ അതു നീങ്ങിക്കൂടാ എങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം അവൻ വന്നു, അവർ 42
കണ്ണിന്നു ഭാരം ഏറുകയാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അവരെ വിട്ടു മൂന്നാമതും 43
പോയി ആ വചനം തന്നേ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ 44
വന്നു: ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു; 45
എഴുന്നേല്പിൻ, നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 46

യേശു ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നതു്

അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അയച്ച വലിയോരു പുരുഷാരവും വാളും വടികളുമായി വന്നു. 47
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ 48
ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു് അവക്കു ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: റബ്ബീ, വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ ചുംബിച്ചു. യേശു അവനോടു: സ്നേഹിതാ നീ വന്ന കാര്യം എന്തു് 49 50
എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു യേശുവിന്മേൽ കൈ വെച്ചു് അവനെ പിടിച്ചു. അപ്പോൾ യേശുവിനോടുകൂടെയുള്ള 51
വരിൽ ഒരുവൻ കൈ നീട്ടി വാൾ ഊരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ കാതു് അറുത്തു. യേശു അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; വാൾ എടു 52

26: 26—29. മത്ഥാ. 14: 22—25; ലൂക്കൊ. 22: 17—20; മത്താ. 14: 19; 15: 36; 1കൊരി. 11: 23—25; 10: 16.
26: 28. പുറ. 24: 6—8; മത്താ. 20: 28; എബ്രാ. 9: 20; മത്ഥാ. 1: 4.
26: 30—35. മത്ഥാ. 14. 26—31; ലൂക്കൊ. 22. 33—39; യോഹ. 18: 1; 14: 31.
26: 31. സെഖ. 13; 7; യോഹ. 16: 32. **26: 32.** മത്താ. 28: 7.
26: 36—46. മത്ഥാ. 14: 32—42; ലൂക്കൊ. 22: 40—46. **26: 34.** യോഹ. 13: 38.
26: 38. യോഹ. 12: 27; എബ്രാ. 5: 7, 8. **26: 39.** യോഹ. 18: 11; മത്താ. 20: 22.
26: 41. മത്താ. 6: 13; ലൂക്കൊ. 11: 4. **26: 42.** യോഹ. 4: 34; 5: 30; 6: 38.
26: 44. 2കൊരി. 12: 8; **26: 45.** യോഹ. 12: 23, 27; 13: 1; 17: 1; മത്താ. 26: 18.
26: 47—56. മത്ഥാ. 14: 43—50; ലൂക്കൊ. 22: 47—53: യോഹ. 18: 3—11.
26: 50. മത്താ. 20: 13; 22: 12. **26: 52.** ഉല്പ. 9: 6; വെളി. 13: 10.

ക്കുന്നവർ ഒക്കെയും വാളാൽ നശിച്ചുപോ
53 കും. എന്റെ പിതാവിനോട്ട് ഇപ്പോൾ
തന്നേ പന്ത്രണ്ടു ലെഗ്യോനിലും അധികം
ദൂതന്മാരെ എന്റെ അരികെ നിറുത്തേണ്ട
തിന്നു എനിക്കു അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു
54 തോന്നുന്നുവോ? എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സം
ഭവിക്കേണം എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾ
ക്കു് എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും എന്നു പറ
55 ഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ യേശു പുരുഷാ
രത്തോടു്: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്ന
പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ
വാളും വടിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവാ
ലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പി
56 ടിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇതു് ഒക്കെയും പ്രവാ
ചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേ
കേണ്ടതിന്നു സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവ
നെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോയി.

മഹാപുരോഹിതന്റെ മുമ്പിൽവച്ചു
യേശു വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നതു്

57 യേശുവിനെ പിടിച്ചവരോ മഹാപു
രോഹിതനായ കയ്യഫായുടെ അടുക്കൽ
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും ഒന്നിച്ചു കൂടിയി
58 രുന്നേടത്തു അവനെ കൊണ്ടുപോയി. എ
ന്നാൽ പത്രൊസ് ദൂരവെ മഹാപുരോഹി
തന്റെ അരമനയോളം പിൻചെന്നു, അ
കത്തു കടന്നു അവസാനം കാണ്മാൻ സേവ
59 കന്മാരോടുകൂടി ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹി
തന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും
യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു് അവന്റെ
60 നേരെ കള്ളസ്സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു; കള്ള
സ്സാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും പറ്റിയില്ല.
61 ഒടുവിൽ രണ്ടുപേർ വന്നു: ദൈവമന്ദിരം
പൊളിച്ചു മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു വീണ്ടും
പണിവാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു് ഇ
62 വൻ പറഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. മ
ഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നേറ്റു അവനോ
ടു: നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ?
ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്ന
63 തു എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു. യേശുവോ മി
ണ്ടാതിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെ
യും അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രി
സ്തുതന്നേയോ? പറക എന്നു ഞാൻ ജീവ
നുള്ള ദൈവത്തെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു ആണ
64 യിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: ഞാൻ ആകുന്നു; ഇനി മനു
ഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തു ഭാഗ
ത്തു് ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളെ
വാഹനമാക്കി വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
65 ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി:
ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി
സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവ
ശ്യം? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവദൂഷണം
കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു 66
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവൻ മരണ
യോഗ്യൻ എന്നു് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ അവർ അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി, 67
അവനെ മുഷ്ടിചുരുട്ടി കുത്തി, ചിലർ അ
വനെ കന്നത്തടിച്ചു: ഹേ, ക്രിസ്തുവേ, നീ 68
ന്നെ തല്ലിയതു ആർ എന്നു ഞങ്ങളോടു പ്ര
വചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നതു

എന്നാൽ പത്രൊസ് പുറത്തു നടമുറ 69
റ്റത്തു് ഇരുന്നു. അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു
വേലക്കാരത്തി വന്നു: നീയും ഗലീലക്കാ
രനായ യേശുവിനോടു കൂടെ ആയിരുന്നു
വല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: 70
നീ പറയുന്നതു് എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എ
ന്നു് എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.
പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറ 71
പ്പെട്ടപ്പോൾ മറ്റൊരുത്തി അവനെ കണ്ടു്
അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും നസറാ
യനായ യേശുവിനോടുകൂടെയായിരുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു. ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറി 72
യുന്നില്ല എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആണ
യോടെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. അല്പനേരം കഴി 73
ഞ്ഞിട്ടു് അവിടെ നിന്നവർ അടുത്തുവന്നു
പത്രൊസിനോടു: നീയും അവരുടെ കൂട്ട
ത്തിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാര
ണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എ
ന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനു 74
ഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകു
വാനും ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ
കോഴി കൂകി എന്നാറെ: കോഴി കൂകുമു 75
മ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും
എന്നു യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ്
ഓർത്തു പുറത്തുപോയി അതിദുഃഖത്തോടെ
കരഞ്ഞു.

യേശു റോമാഗവർണ്ണറായ പീലാത്തൊ
സിന്റെ മുമ്പാകെ

പുലർച്ചെക്കു മഹാപുരോഹിതന്മാരും **27**
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം യേശു
വിനെ കൊല്ലുവാൻ കൂടി വിചാരിച്ചു, അ 2
വനെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നാട്ടുവാ
ഴിയായ പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു.

യൂദായുടെ മരണം

അവനെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചു എന്നു അവ 3
നെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദാ കണ്ടു അനുത
പിച്ചു, ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു് മഹാപു
രോഹിതന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും അടു
ക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു: ഞാൻ കുറ 4
റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതി

26: 53. യോവേൽ 3: 11. **26: 55.** ലൂക്കൊ. 19: 47; യോഹ. 18: 20, 21, 23.
26: 57—68. മർക്കൊ. 14: 53—65; യോഹ. 18: 12—27; ലൂക്കൊ. 22: 54—71.
26: 61: മത്താ. 24: 2; 27: 40; യോഹ. 2: 19; അപ്പൊ. പ്ര. 6: 14.
26: 63. മത്താ. 27: 11; യോഹ. 18: 33. **26: 64.** മത്താ. 16: 28; ദാനീ. 7: 13; സങ്കീ. 110: 1.
26: 65. സംഖ്യ. 14: 6; അ. പ്ര. 14: 14; ലേവ്യ. 24: 16; യോഹ. 10: 33, 36.
26: 66. യോഹ. 19: 7; ലേവ്യ. 24: 16. **26: 67.** യെശ. 50: 6. **26: 75.** മത്താ. 26: 34.
27: 1—2. മർക്കൊ. 15: 1; ലൂക്കൊ. 23: 1; യോഹ. 18: 28.
27: 3. മത്താ. 26: 51; പുറ. 21: 32. **27: 3—10.** അ. പ്ര. 1: 16—20.

നാൽ പാപം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്കിക്കൊൾക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
5 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാശു മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു, ചെന്നു കെട്ടിഞാന്നു ചത്തുകളഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ വെള്ളിക്കാശു എടുത്തു: ഇതു രക്തവിലയാകയാൽ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി ആലോചിച്ചു, പരദേശികളെ കുഴിച്ചിടുവാൻ അതു
8 കൊണ്ടു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. ആകയാൽ ആ നിലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ രക്തനിലം എന്നു പേർ പറയുന്നു.

9 "യിസ്രായേൽമക്കൾ വിലമതിച്ചവന്റെ വിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
10 അവർ എടുത്തു, കർത്താവു എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കുശവന്റെ നിലത്തിന്നു വേണ്ടി കൊടുത്തു"

എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു അന്നു നിവൃത്തിവന്നു.

യേശു പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പാകെ

11 എന്നാൽ യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു; നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; ഞാൻ
12 ആകുന്നു എന്നു യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും കുറ്റം ചുമത്തുകയിൽ അവൻ ഒന്നും
13 ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പീലാത്തൊസു അവനോടു: ഇവർ നിന്റെ നേരെ എത്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു കേൾക്ക
14 ന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു വാക്കിന്നും ഉത്തരം പറയായ്കയാൽ നാടുവാഴി അത്യന്തം ആശ്ചർയ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ
15 ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം ഇച്ഛിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ നാടുവാഴി വിട്ടയക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു. അന്നു ബറബ്ബാസു
16 എന്നു ശ്രുതിപ്പെട്ടോരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാ
17 ത്തൊസു അവരോടു: ബറബ്ബാസിനെയോ, ക്രിസ്തു എന്നു പറയുന്ന യേശുവിനെയോ, ആരെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം
18 എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ അസൂയകൊണ്ടാകുന്നു അവനെ ഏല്പിച്ചതു എന്നു അവൻ
19 ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യ ആളയച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു
20 എന്നു പറയിച്ചു. എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനെ ചോദിപ്പാനും യേശുവിനെ നശിപ്പിപ്പാനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. 21
വാഴി അവരോടു: ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ വിട്ടുതരേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ബറബ്ബാസിനെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. പീലാത്തൊസ് അവരോടു: എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്ന യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു? എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു അവർ ഏറ്റവും നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ആരവാരം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പീലാത്തൊസ് കണ്ടിട്ടു വെള്ളം എടുത്തു പുരുഷാരം കാൺകെ കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ എനിക്കു കുറ്റം ഇല്ല; നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മേലും വരട്ടെ എന്നു ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഏല്പിച്ചു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണം

അനന്തരം നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യേശുവിനെ ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവന്റെ നേരെ വരുത്തി, അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി ധരിപ്പിച്ചു. മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, വലങ്കയ്യിൽ ഒരു കോലും കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവന്റെ മേൽ തുപ്പി, കോൽ എടുത്തു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു. അവനെ പരിഹസിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ മേലങ്കി നീക്കി അവന്റെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി.

അവർ പോകുമ്പോൾ ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേനക്കാരനെ കണ്ടു, അവന്റെ ക്രൂശുചുമപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. തലയോടിടം എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊൽഗോഥാ എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവനു കൈപ്പു കലക്കിയ വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതു രുചി നോക്കിയാറെ അവനു കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല. അവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ചശേഷം അവർ ചീട്ടിട്ടു അവന്റെ വസ്ത്രം പകുത്തെടുത്തു,

---

27: 6. ആവ. 23: 18. **27: 9.** സെഖ. 11: 12, 13; യിരെ. 32: 6—15; 18: 2—3.
27: 11—26. മത്തായി. 15: 2—15: ലൂക്കൊ. 23: 3; 18—25; യോഹ. 18: 29—19: 16.
27: 14. ലൂക്കൊ. 23: 9; മത്താ. 26: 62; മത്തായി. 14: 60; 1തിമൊ. 6: 13.
27: 19. ലൂക്കൊ. 23: 4. **27: 21.** അ. പ്ര. 3: 13—14. **27: 24.** ആവ. 21: 6—9; സങ്കീ. 26: 6.
27: 25. അപ്പൊ. പ്ര. 5: 28; യോശു. 2: 19.
27: 27—31. മത്തായി. 15: 16—20; ലൂക്കൊ. 23: 11; യോഹ. 19: 2—3.
27: 32. മത്തായി. 15: 21; ലൂക്കൊ. 23: 26; യോഹ. 19: 17; എബ്രാ. 13: 12.
27: 33—44. മത്തായി. 15: 22—32; ലൂക്കൊ. 23: 33—39; യോഹ. 19: 17—24.
27: 35. സങ്കീ. 22: 18.

36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് അവനെ കാത്തു.
37 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശു എന്ന അവന്റെ കുറ്റസംഗതി എഴുതി അവ
38 ന്റെ തലെക്കുമീതെ വെച്ചു. വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു കള്ളന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ ക്രൂശിച്ചു.

39 കടന്നുപോകുന്നവർ തല കുലുക്കി അവ
40 നെ ദുഷിച്ചു: മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു നാൾകൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിക്ക; ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു.
41 അങ്ങനെതന്നേ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും പരിഹസിച്ചു:
42 ഇവൻ മറുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു് ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസി
43 ക്കും. അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവനു ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
44 അങ്ങനെ തന്നേ അവനോടു കൂടെ ക്രൂശിച്ചിരുന്ന കള്ളന്മാരും അവനെ നിന്ദിച്ചു.

യേശുവിന്റെ മരണം

45 ആറാംമണി നേരംമുതൽ ഒമ്പതാംമണി നേരംവരെ ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി.
46 ഏകദേശം ഒമ്പതാംമണി നേരത്തു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, ലമ്മാ ശബക്താനി? എന്നു് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു; എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈ
47 വിട്ടതു എന്തു് എന്നർത്ഥം. അവിടെ നിന്നിരുന്നവരിൽ ചിലർ അതു കേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
48 ഉടനെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോങ്ങു് എടുത്തു പുളിച്ച വീഞ്ഞു നിറെച്ചു ഓടത്തണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവനു കുടി
49 പ്പാൻ കൊടുത്തു. ശേഷമുള്ളവർ: നില്ല; ഏലീയാവു് അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുമോ
50 എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണ
51 നെ വിട്ടു. അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളം രണ്ടായി
52 ചീന്തിപ്പോയി; ഭൂമി കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച
53 വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശരീരങ്ങൾ പലതും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശേഷം കല്ലറകളെ വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ചെന്നു പലർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി. 54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ യേശുവിനെ കാത്തുനിന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: അവൻ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 55 ഗലീലയിൽനിന്നു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു അനുഗമിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും ദൂരത്തു നിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 56 അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയയും സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ കബറടക്കം

57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അരിമഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, 58 പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു; പീലാത്തൊസ് അതു് ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 59 യോസേഫ് ശരീരം എടുത്തു നിർമ്മലശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു, 60 താൻ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ കല്ലറയിൽ വെച്ചു കല്ലറയുടെ വാതില്ക്കൽ ഒരു വലിയ കല്ലു് ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോയി. 61 കല്ലറെക്കു് എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറെറ മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു.

62 ഒരുക്കനാളിന്റെ പിറെറ ദിവസം മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരിശന്മാരും പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുകൂടി: 63 യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു് ഓർമ്മ വന്നു. 64 അതുകൊണ്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു് അവനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു്, അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ജനത്തോടു പറകയും ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തേതിലും വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാം നാൾവരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 65 പീലാത്തൊസ് അവരോടു: കാവൽഭടന്മാരുണ്ടു; പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുന്നേടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 66 അവർ ചെന്നു കല്ലിന്നു മുദ്രവെച്ചു കാവൽഭടന്മാരെ നിറുത്തി കല്ലറ ഉറപ്പാക്കി.

27: 39. സങ്കീ. 22: 7, 8; 109: 25. **27: 40.** യോഹ. 2: 19; അ. പ്ര. 6: 14; മത്താ. 26: 61.
27: 43. സങ്കീ. 22: 8.
27: 45—56. മർക്കൊ. 15: 33—41; ലൂക്കൊ. 23: 44—54; യോഹ. 19: 28—30.
27: 46. സങ്കീ. 22: 1. **27: 48.** സങ്കീ. 69: 21; ശ്രേഷ്ഠ 2: 14.
27: 51. പുറ. 26: 31—35; മത്താ. 28: 2; എബ്രാ. 9: 8; 10: 19.
27: 53. ദാനീ. 12: 2; അ. പ്ര. 26: 23. **27: 54.** മത്താ. 3: 17; 17: 5; **27: 55.** ലൂക്കൊ. 8: 2, 3.
27: 56. ലൂക്കൊ. 24: 10.
27: 57—61. മർക്കൊ. 15: 42—47; ലൂക്കൊ. 23: 50—56; യോഹ. 19: 38—42; അ. പ്ര. 13: 29.
27: 60. യെശ. 53: 9. **27: 63.** മത്താ. 16: 21; 17: 23; 20: 19.
27: 64. 28: 13. **27: 66.** ദാനീ. 6: 17; മത്താ. 27: 60; 28: 11—15.

യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്

28 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞു് ആഴ്ചവട്ടത്തി
ന്റെ ഒന്നാം ദിവസം വെളുക്കുമ്പോൾ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റെ മറിയ
2 യും കല്ലറ കാണ്മാൻ ചെന്നു. പെട്ടെന്നു
വലിയോരു ഭൂകമ്പമുണ്ടായി; കർത്താവി
ന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവ
ന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനീക്കി അതിന്മേൽ ഇരു
3 ന്നിരുന്നു. അവന്റെ രൂപം മിന്നലിനു
ഒത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പു ഹിമംപോലെ
4 വെളുത്തതും ആയിരുന്നു. കാവല്ക്കാർ അ
വനെ കണ്ടു പേടിച്ചു വിറെച്ചു മരിച്ചവ
5 രെപ്പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവി
നെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാ
6 ൻ അറിയുന്നു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല;
താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേ
റ്റു; അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നു കാ
7 ണ്മിൻ. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനി
ന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വേഗം ചെ
ന്നു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ;
അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു
പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ
8 കാണും; ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ
വേഗത്തിൽ ഭയത്തോടും മഹാസന്തോഷ
ത്തോടും കൂടി കല്ലറ വിട്ടു അവന്റെ ശി
ഷ്യന്മാരോടു് അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി.
9 എന്നാൽ യേശു അവരെ എതിരേറ്റു:
നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു; അ
10 വർ അടുത്തുചെന്നു് അവന്റെ കാൽ പി
ടിച്ചു് അവനെ നമസ്കരിച്ചു. യേശു അവ
രോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിങ്ങൾ പോയി
എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു ഗലീലെക്കു
പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിടെ അവർ
എന്നെ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.

11 അവർ പോകുമ്പോൾ കാവൽക്കൂട്ടത്തി
ൽ ചിലർ നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവി
ച്ചതു എല്ലാം മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു
അറിയിച്ചു. അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി മൂപ്പന്മാ
12 രുമായി ആലോചന കഴിച്ചിട്ടു പടയാളി
കൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു:
13 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ വന്നു
ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവനെ കട്ടുകൊ
ണ്ടു പോയി എന്നു പറവിൻ. വന്നുതു നാ
14 ടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി
എങ്കിലോ ഞങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പി
ച്ചു നിങ്ങളെ നിർഭയരാക്കിക്കൊള്ളാം എ
15 ന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പണം വാങ്ങി ഉപ
ദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ കഥ ഇന്നുവ
രെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരക്കെ
നടപ്പായിരിക്കുന്നു.

ഗലീലയിൽ വെച്ചു് യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു

16 എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗ
ലീലെയിൽ യേശു അവരോടു കല്പിച്ചി
17 രുന്ന മലെക്കു പോയി. അവനെ കണ്ട
പ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ
18 സംശയിച്ചു. യേശു അടുത്തു ചെന്നു:
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാ
19 രവും എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആക
യാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു്, പിതാവിന്റെ
യും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
20 യും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും പ്രമാണി
പ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു
സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊ
ൾവിൻ; ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം
എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു് എ
ന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു.

28: 1. ലൂക്കൊ. 8: 2; മത്താ. 27: 56.
28: 1—8. മർക്കൊ. 16: 1—8; ലൂക്കൊ. 24: 1—10; യോഹ. 20: 1—2; ലൂക്കൊ. 8: 2.
28: 2. മത്താ. 27: 51. 60. **28: 3.** യോഹ. 20: 12. **28: 4.** മത്താ. 27: 62—66.
28: 6. മത്താ. 27: 63. **28: 7.** മത്താ. 26: 32; 28: 16; യോഹ. 21: 1—23.
28: 9. യോഹ. 20: 14—18. **28: 11.** മത്താ. 27: 62—66.
28: 16—17. 1കൊരി. 15: 5; യോഹ. 21: 1—23.
28: 18. മത്താ. 11: 27; ലൂക്കൊ. 10: 22; ദാനീ. 7: 13, 14; എഫെ. 1: 20—22; ഫിലി. 2: 9, 10.
28: 19. മർക്കൊ. 16: 15, 16; ലൂക്കൊ. 24: 47; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 8.
28: 20. യോഹ. 14: 15, 23; മത്താ. 13: 39, 49; 24: 3; 18: 20; അപ്പൊ. പ്ര. 18: 10.

THE GOSPEL
ACCORDING TO MARK
മർക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും അവന്റെ സന്ദേശവും

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം:
2 "ഞാൻ നിനക്കു മുമ്പായി എന്റെ
ദൂതനെ അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ വ
3 ഴി ഒരുക്കും. കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരു
ക്കുവിൻ അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കു
വിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറ
യുന്നവന്റെ വാക്കു"
എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പു
സ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
4 യോഹന്നാൻ വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിനായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടി
5 രുന്നു. അവന്റെ അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേ
ശം ഒക്കെയും യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും
വന്നു പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു യോ
ർദ്ദാൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം കഴി
6 ഞ്ഞു. യോഹന്നാനോ ഒട്ടകരോമംകൊ
ണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽവാറും ധ
രിച്ചും വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ഉപ
7 ജീവിച്ചും പോന്നു. എന്നിലും ബലമേറി
യവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; അ
വന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു കുനിഞ്ഞഴി
8 പ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. ഞാൻ നിങ്ങ
ളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും എന്നു അവൻ പ്രസം
ഗിച്ചു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ സ്നാനം

9 ആ കാലത്തു യേശു ഗലീലയിലെ നസ
രെത്തിൽ നിന്നു വന്നു യോഹന്നാനാൽ
10 യോർദ്ദാനിൽസ്നാനം കഴിഞ്ഞു. വെള്ളത്തി
ൽനിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം പിള
രുന്നതും ആത്മാവു പ്രാവുപോലെ തന്റെ
11 മേൽ വരുന്നതും കണ്ടു: നീ എന്റെ പ്രി
യപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചി
രിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശ
ബ്ദവും ഉണ്ടായി.

യേശുവിനുണ്ടായ പരീക്ഷകൾ

അനന്തരം ആത്മാവു അവനെ മരുഭൂമി 12
യിലേക്കു പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അ 13
വിടെ അവൻ സാത്താനാൽ പരീക്ഷിക്ക
പ്പെട്ടു നാല്പതുദിവസം മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടു
മൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു: ദൂതന്മാർ
അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുപോന്നു.

യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നു

എന്നാൽ യോഹന്നാൻ തടവിൽ ആ 14
യശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്നു ദൈ
വരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗി
ച്ചു: കാലം തികഞ്ഞു ദൈവരാജ്യം സ 15
മീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സു
വിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പ
റഞ്ഞു.

ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചതു

അവൻ ഗലീലക്കടല്പുറത്തു നടക്കുമ്പോ 16
ൾ ശിമോനും അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസും കടലിൽ വല വീശുന്നതു
കണ്ടു; അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആ
യിരുന്നു. യേശു അവരോടു: എന്നെ അ 17
നുഗമിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ
പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉട 18
നെ അവർ വല വിട്ടു അവനെ അനുഗ
മിച്ചു. അവിടെനിന്നു അല്പം മുന്നോട്ടു 19
ചെന്നപ്പോൾ സെബെദിയുടെ മകനായ
യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാനും പടകിൽ ഇരുന്നു വല ന
ന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു. ഉടനെ അവരെയും 20
വിളിച്ചു; അവർ അപ്പനായ സെബെദി
യെ കൂലിക്കാരോടുകൂടെ പടകിൽ വിട്ടു
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച മനുഷ്യനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു

അവർ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; ശ 21
ബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉ
പദേശിച്ചു. അവന്റെ ഉപദേശത്തിങ്ക 22
ൽ അവർ വിസ്മയിച്ചു; അവൻ ശാസ്ത്രി

1: 2. മലാ. 3: 1; മത്താ. 11: 10; ലൂക്കൊ. 7: 27.
1: 2—8. മത്താ. 3: 1—11; ലൂക്കൊ. 3: 2—16; യോഹ. 1: 6, 15, 19—28.
1: 3. യെശ. 40: 3. 1: 4. അപ്പൊ. പ്ര. 13: 24; സെഖ. 13: 4. 1: 7. അപ്പൊ. പ്ര. 13: 25.
1: 9—11. മത്താ. 3: 13—17; ലൂക്കൊ. 3: 21—22; യോഹ. 1: 32—34.
1: 11. സങ്കീ. 2: 7; യെശ. 42: 1.
1: 12—13. മത്താ. 4: 1—11; ലൂക്കൊ. 4: 1—13; സങ്കീ. 91: 13.
1: 14—15. മത്താ. 4: 12—17; ലൂക്കൊ. 4: 14, 15.
1: 16—20. മത്താ. 4: 18—22; ലൂക്കൊ. 5: 1—11; യോഹ. 1: 40—42.
1: 21—22. മത്താ. 7: 28, 29; ലൂക്കൊ. 4: 31, 32.

മാരെപ്പോലെയല്ല, അധികാരമുള്ളവനാ
23 യിട്ടത്രേ അവരെ ഉപദേശിച്ചതു്. അവ
രുടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു
24 മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നില
വിളിച്ചു: നസറായനായ യേശുവേ, ഞ
ങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഞങ്ങ
ളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
25 പരിശുദ്ധൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേ
ശു അതിനെ ശാസിച്ചു: മിണ്ടരുതു്; അ
26 വനെ വിട്ടുപോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
അശുദ്ധാത്മാവു് അവനെ ഇഴെച്ചു്, ഉറ
ക്കെ നിലവിളിച്ചു് അവനെ വിട്ടുപോയി.
27 എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഇതെന്തു?
ഒരു പുതിയ ഉപദേശം; അവൻ അധി
കാരത്തോടെ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടും കല്പി
ക്കുന്നു; അവ അവനെ അനുസരിക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ വാദി
28 ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ശ്രുതി വേഗ
ത്തിൽ ഗലീലനാട്ടെങ്ങും പരന്നു.

യേശു പത്രൊസിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

29 അനന്തരം അവർ പള്ളിയിൽനിന്നു് ഇറ
ങ്ങി യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി ശി
മോന്റെയും അന്ത്രെയാസിന്റെയും വീ
30 ട്ടിൽ വന്നു. അവിടെ ശിമോന്റെ അമ്മാ
വിയമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു; അ
വർ അവളെക്കുറിച്ചു് അവനോടു പറഞ്ഞു.
31 അവൻ അടുത്തുചെന്നു് അവളെ കൈക്കു
പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു; പനി അവളെ
വിട്ടുമാറി, അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

സന്ധ്യാസമയത്തു് അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്

32 വൈകുന്നേരം സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചശേഷം
അവർ സകലവിധ ദീനക്കാരെയും ഭൂത
ഗ്രസ്തരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
33 വന്നു. പട്ടണം ഒക്കെയും വാതില്ക്കൽ വന്നു
34 കൂടിയിരുന്നു. നാനാ വ്യാധികളാൽ വല
ഞ്ഞിരുന്ന അനേകരെ അവൻ സൌഖ്യമാ
ക്കി, അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും പുറത്താക്കി;
ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അറികകൊണ്ടു സംസാ
രിപ്പാൻ അവയെ സമ്മതിച്ചില്ല.

യേശു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി വേറിട്ടു പോകുന്നതു്

35 അതികാലത്തു് ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴു
ന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു് ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്തു
36 ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശിമോനും കൂടെയുള്ള
37 വരും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു, അവ
നെ കണ്ടപ്പോൾ: എല്ലാവരും നിന്നെ അ
38 ന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവരോടു: ഞാൻ അടുത്ത ഊരുകളിലും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു നാം അവിടേക്കു
പോക; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ ഞാൻ പുറ
പ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു. അ 39
ങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും അ
വരുടെ പള്ളികളിൽ ചെന്നു പ്രസംഗി
ക്കയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു.

കുഷ്ഠരോഗിയെ ശുദ്ധനാക്കുന്നതു്

ഒരു കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ 40
വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു്
അപേക്ഷിച്ചു. യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ 41
നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു; മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധ 42
മാക എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ കുഷ്ഠം വിട്ടു
മാറി അവന്നു ശുദ്ധിവന്നു. യേശു അവ 43
നെ അമർച്ചയായി ശാസിച്ചു: നോക്കു്, ആ
രോടും ഒന്നും പറയരുതു്; എന്നാൽ ചെന്നു
പുരോഹിതനു നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു, 44
നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടി മോ
ശെ കല്പിച്ചതു് അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
അർപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ വിട്ടയ
ച്ചു. അവനോ പുറപ്പെട്ടു വളരെ ഘോ 45
ഷിപ്പാനും വസ്തുത പ്രസംഗിപ്പാനും തു
ടങ്ങി; അതിനാൽ യേശുവിന്നു പരസ്യ
മായി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞു
കൊണ്ടു് അവൻ പുറത്തു നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങ
ളിൽ പാർത്തു; എല്ലാടത്തുനിന്നും ആളുകൾ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി.

യേശു പക്ഷവാതക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്

ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ 2
പിന്നെയും കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു; അ
വൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു ശ്രുതിയായി. ഉ 2
ടനെ വാതില്ക്കൽപോലും ഇടമില്ലാതവണ്ണം
പലരും വന്നുകൂടി, അവൻ അവരോടു
തിരുവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ 3
നാലാൾ ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ ചുമന്നു്
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. പുരു 4
ഷാരം നിമിത്തം അവനോടു സമീപിച്ചു
കൂടായ്കയാൽ അവൻ ഇരുന്ന സ്ഥല
ത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു, പ
ക്ഷവാതക്കാരനെ കിടക്കയോടെ ഇറക്കി
വെച്ചു. യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം ക 5
ണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ, നി
ന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ ചില ശാസ്ത്രി 6
മാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ ഇങ്ങനെ ദൈവ
ദൂഷണം പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരു 7
വൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അവർ 8
ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ മന
സ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചു് അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹൃദ

1: 23—28. ലൂക്കൊ. 4: 33—37. **1: 24.** യോഹ. 6: 69. **1: 26.** മക്കൊ. 9: 26.
1: 29—31. മത്താ. 8: 14, 15; ലൂക്കൊ. 4: 38, 39.
1: 32—34. മത്താ. 8: 16, 17; ലൂക്കൊ. 4: 40, 41.
1: 35—38. ലൂക്കൊ. 4: 42—44. **1: 39.** മത്താ. 4: 23—25; ലൂക്കൊ. 4: 44.
1: 40—45. മത്താ. 8: 2—4; ലൂക്കൊ. 5: 12—16. **1: 43.** മക്കൊ. 3: 12; 7: 36.
1: 44. ലേവ്യ. 13: 49; 14: 2—32.

2: 3—12. മത്താ. 9: 2—8; ലൂക്കൊ. 5: 18—26.

യത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതു് എന്തു?
9 പക്ഷവാതക്കാരനോടു നിന്റെ പാപ
ങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറ
യുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു
10 എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂമി
യിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യ
പുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു്—അവൻ പക്ഷവാതക്കാ
11 രനോടു്: എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീ
ട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ
12 എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു് എല്ലാവരും
കാൺകെ പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു് എ
ല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും
കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മ
ഹത്വപ്പെടുത്തി.

ലേവിയെ വിളിക്കുന്നതു്

13 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു;
പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
14 വന്നു; അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. പി
ന്നെ അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അ
ൽഫായിയുടെ മകനായ ലേവി ചുങ്ക
സ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അ
നുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴു
ന്നേറ്റു് അവനെ അനുഗമിച്ചു.

യേശു ചുങ്കക്കാരോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു്

15 അവൻ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കു
മ്പോൾ പല ചുങ്കക്കാരും പാപികളും യേ
ശുവിനോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും
കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു; അവനെ അനു
ഗമിച്ചുവന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു.
16 അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും
കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാ
ർ കണ്ടിട്ടു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: അ
വൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ
തിന്നുകുടിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു.
17 യേശു അതു കേട്ടു് അവരോടു: ദീനക്കാർ
ല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെ
ക്കൊണ്ടു് ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ നീതിമാ
ന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ അത്രേ വിളി
പ്പാൻ വന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു.

ഉപവാസത്തെക്കുറിച്ചു്

18 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പരീശ
ന്മാരും ഉപവസിക്കുപതിവായിരുന്നു; അ
വർ വന്നു അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ
യും പരീശന്മാരുടെയും ശിഷ്യന്മാർ ഉപ
വസിക്കുന്നുവല്ലൊ; നിന്റെ ശിഷ്യ
ന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതു് എന്തു് എന്നു
ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 19
മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴക്കാ
ർക്കു് ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമോ? മണവാ
ളൻ കൂടെ ഇരിക്കുംകാലത്തോളം അവർക്കു
ഉപവസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ 20
മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന
കാലം വരും; അന്നു്, ആ കാലത്തു് അവർ
ഉപവസിക്കും. പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ കോടി 21
ത്തുണിക്കണ്ടം ആരും ചേർത്തു തുന്നുമാറില്ല;
തുന്നിയാൽ ചേർത്ത പുതുക്കണ്ടം പഴയ
തിൽനിന്നു വലിഞ്ഞിട്ടു ചീന്തൽ ഏറ
വും വല്ലാതെ ആകും. ആരും പുതിയ 22
വീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകർന്നു വെ
ക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ പുതുവീഞ്ഞു തുരു
ത്തിയെ പൊളിക്കും; വീഞ്ഞും ഒഴുകിപ്പോ
കും; തുരുത്തി നശിച്ചുപോകും; പുതിയ
വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തിയിലത്രേ പകർന്നു
വെക്കേണ്ടതു.

ശബ്ബത്തു് ആചരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു്

അവൻ ശബ്ബത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി 23
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യ
ന്മാർ വഴി നടക്കയിൽ കതിർ പറിച്ചു
തുടങ്ങി. പരീശന്മാർ അവനോടു: നോക്കു, 24
ഇവർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്യുന്നതു് എന്തു് എന്നു പറഞ്ഞു. അ 25
വൻ അവരോടു: ദാവീദ് തനിക്കും കൂടെ
യുള്ളവർക്കും മുട്ടുണ്ടായി വിശന്നപ്പോൾ
ചെയ്തതു് എന്തു്? അവൻ അബ്യാഥാർ 26
മഹാപുരോഹിതന്റെ കാലത്തു ദൈവാ
ലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ആർക്കും തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത
കാഴ്ചയപ്പം തിന്നു കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടു
ത്തു എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചി
ട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ അ 27
വൻ അവരോടു: മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്തു് നി
മിത്തമല്ല; ശബ്ബത്തു് മനുഷ്യൻ നിമിത്ത
മത്രേ ഉണ്ടായതു; അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ 28
ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവു് ആകുന്നു എന്നു പ
റഞ്ഞു.

വരണ്ട കയ്യുള്ള മനുഷ്യന്റെ സുഖപ്രാപ്തി

അവൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ ചെന്നു; **3**
അവിടെ വരണ്ട കയ്യുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവനെ കുറ്റം 2
ചുമത്തേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിൽ അവനെ
സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊ
ണ്ടിരുന്നു. വരണ്ട കയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു 3
അവൻ: നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റു നില്ക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവരോടു: ശ 4
ബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുകയോ, തിന്മ ചെയ്യു
കയോ, ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുക
യോ ഏതു വിഹിതം എന്നു ചോദിച്ചു.

2: 12. മത്താ. 9: 33. **2: 14.** യോഹ. 1: 43.
2: 14—17. മത്താ. 9: 9—13; ലൂക്കൊ. 5: 27—32.
2: 16. ലൂക്കൊ. 15: 2; അപ്പൊ. പ്ര. 23: 9.
2: 18—22. മത്താ. 9: 14—17; ലൂക്കൊ. 5: 33—38. **2: 20.** ലൂക്കൊ. 17: 22.
2: 22. ഇയ്യൊ. 32: 19. **2: 23.** ആവ. 23: 25.
2: 23—28. മത്താ. 12: 1—8; ലൂക്കൊ. 6: 1—5.
2: 26. 1 ശമൂ. 21: 1—6; 2 ശമൂ. 8: 17. **2: 27.** പുറ. 23: 12; ആവ. 5: 14.
3: 1—6. മത്താ. 12: 9—14; ലൂക്കൊ. 6; 6—11. **3: 2.** ലൂക്കൊ. 11; 54.

5 അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവൻ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അവന്റെ
6 കൈ സൌഖ്യമായി. ഉടനെ പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഹെരോദ്യരുമായി ആലോചന കഴിച്ചു.

പുരുഷാരം യേശുവിനെ
അനുഗമിക്കുന്നതു്

7 യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കടല്പുറത്തേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി; ഗലീലയിൽനിന്നു വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗമിച്ചു;
8 യെഹൂദ്യയിൽനിന്നും യെരൂശലേമിൽനിന്നും ഏദോമിൽനിന്നും യോർദ്ദാന്നക്കരെനിന്നും സോരിന്റെയും സീദോന്റെയും ചുറുപാട്ടിൽനിന്നും വലിയോരു കൂട്ടം അവൻ ചെയ്തതു് ഒക്കെയും കേട്ടിട്ടു് അവ
9 ന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. പുരുഷാരം തന്നെ ഞെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം ഒരു ചെറുപടകു തനിക്കു് ഒരുക്കി നിറുത്തുവാൻ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു
10 പറഞ്ഞു. അവൻ അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവനെ തൊടേണ്ടതിന്നു തിക്കിത്തിരക്കി വന്നു. അശുദ്ധാത്മാക്കളും അവനെ
11 കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു: നീ ദൈവപുത്രൻ എന്നു നിലവിളിച്ചു പറയും. തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ അവരെ
12 വളരെ ശാസിച്ചുപോന്നു.

പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ
തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്

13 പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി തനിക്കു ബോധിച്ചവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു;
14 അവർ അവന്റെ അരികെ വന്നു. അവൻ തന്നോടുകൂടെ ഇരിപ്പാനും പ്രസംഗിക്കേ
15 ണ്ടതിന്നു അയപ്പാനും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും
16 പന്തിരുവരെ നിയമിച്ചു; ശിമോന്നു പത്രൊസ് എന്നു പേരിട്ടു: സെബെദിയുടെ
17 മകനായ യാക്കോബു, യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാൻ; ഇവർക്കു ഇടിമക്കൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ബൊവനേ
18 ർഗ്ഗെസ് എന്നു പേരിട്ടു— അന്ത്രെയാസ്, ഫീലിപ്പൊസ്, ബർത്തൊലോമായി, മത്തായി, തോമാസ്, അൽഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്, തദ്ദായി, കനാന്യ
19 നായ ശിമോൻ, തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കര്യോത്ത് യൂദാ എന്നിവരെ തന്നേ.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായി
ദൂഷണം പറയുന്നതു്.

അവൻ വീട്ടിൽ വന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷ 20
ണം കഴിപ്പാൻപോലും വഹിയാതവണ്ണം പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി കൂടി വന്നു. അവന്റെ ചാർച്ചക്കാർ അതു കേട്ടു, 21
അവന്നു ബുദ്ധിഭ്രമം ഉണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ പിടിപ്പാൻ വന്നു. യെ 22
രൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിമാരും: അവന്നു ബെയെത്സെബൂൽ ഉണ്ടു, ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു് അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവ 23
ൻ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു് ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സാത്താന്നു സാത്താനെ എങ്ങനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയും? ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നേ 24
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ രാജ്യത്തിന്നു നില നില്പാൻ കഴികയില്ല. ഒരു വീടു തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ വീടിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. സാത്താൻ തന്നോടു തന്നേ എതിർത്തു ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ അവന്നു നിലനില്പാൻ കഴിവില്ല; അവന്റെ അവസാനം വന്നു. ബല 27
വാനെ പിടിച്ചു കെട്ടീട്ടല്ലാതെ അവന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു് അവന്റെ കോപ്പു കവർന്നുകളവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ അവന്റെ വീടു കവർച്ച ചെയ്യാം. മനുഷ്യരോടു സകല 28
പാപങ്ങളും അവർ ദൂഷിച്ചുപറയുന്ന സകല ദൂഷണങ്ങളും ക്ഷമിക്കും; പരിശു 29
ദ്ധാത്മാവിന്നെ നേരെ ദൂഷണം പറയുന്നവനോ ഒരുനാളും ക്ഷമ കിട്ടാതെ നിത്യ ശിക്ഷെക്കു യോഗ്യനാകും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അ 30
വന്നു് ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു് ഉണ്ടു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു.

യഥാർത്ഥ സാഹോദര്യം.

അനന്തരം അവന്റെ അമ്മയും സഹോദ 31
രന്മാരും വന്നു പുറത്തു നിന്നു് അവനെ വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു. പുരുഷാരം അവ 32
ന്റെ ചുറും ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ അവനോടു: നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും പുറത്തു നിന്നു നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവരോടു: 33
എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ആർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ചുറിലും ഇരിക്കുന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്: 34
എന്റെ അമ്മയും

3: 4. ലൂക്കൊ. 14: 3. **3: 6,** മത്താ. 12: 14; 22: 15; മർക്കൊ. 12: 13.
3: 7—12. മത്താ. 4: 24, 25; 12: 15, 16; ലൂക്കൊ. 6: 17—19. **3: 8.** മത്താ. 11: 21; 4: 25.
3: 10, മർക്കൊ. 5: 29—34; 6: 56; മത്താ. 14: 36. **3: 11.** മത്താ. 14: 33; ലൂക്കൊ. 4: 41; 8: 28.
3: 12. മർക്കൊ. 1: 45. **3: 13.** മത്താ. 5: 1; ലൂക്കൊ. 6: 13. **3: 14—15.** മത്താ. 10: 1.
3: 16—19. മത്താ. 10: 2—4; ലൂക്കൊ. 6: 14—16; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 13.
3: 16. യോഹ. 1: 42. **3: 17.** ലൂക്കൊ. 9: 54. **3: 19.** മർക്കൊ. 2: 1; 7: 17.
3: 20. മർക്കൊ. 6: 31. **3: 21.** മർക്കൊ. 3: 31—35; യോഹ. 10: 20; 7: 20; 8: 48, 52.
3: 22. മത്താ. 9: 34; 10: 25. **3: 22—27.** മത്താ. 12: 24—29; ലൂക്കൊ. 11: 15—22.
3: 27. യെശ. 49. 24, 25. **3: 28—30.** മത്താ. 12: 31, 32; ലൂക്കൊ. 12; 10.
3: 29. എബ്രാ. 10: 29. **3: 30.** മർക്കൊ. 3: 22.
3: 31—35. മത്താ. 12; 46—50; ലൂക്കൊ. 8: 19—21.

35 സഹോദരന്മാരും ഇതാ: ദൈവത്തിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എന്റെ സ
ഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകു
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

വിതെയ്ക്കുന്നവന്റെ ഉപമ

4 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെവെച്ചു ഉ
പദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ
വും വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടു
ക്കൽ വന്നു കൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകി
ൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു; പുരുഷാരം
ഒക്കെയും കടല്കരെക്കു കരയിൽ ആയിരു
2 ന്നു. അവൻ ഉപമകളാൽ അവരെ പല
തും ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശത്തിൽ അവ
രോടു പറഞ്ഞതു: കേൾപ്പിൻ; വിതെ
3 ക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. വി
തെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീ
4 ണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നുകള
5 ഞ്ഞു. മറ്റു ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏ
റെ മണ്ണില്ലാത്തേടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു
താഴ്ച ഇല്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുളെച്ചു
6 വന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി,
7 വേരില്ലായ്കകൊണ്ടു ഉണങ്ങിപ്പോയി. മ
റ്റു ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ള
ുമുളെച്ചു വളർന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്ക
8 ളഞ്ഞു; അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. മറ്റു ചി
ലതു നല്ല മണ്ണിൽ വീണിട്ടു മുളെച്ചു വള
ർന്നു ഫലം കൊടുത്തു; മുപ്പതും അറുപതും
9 നൂറും മേനി വിളഞ്ഞു. കേൾപ്പാൻ ചെ
വി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നും അവൻ
പറഞ്ഞു.

വിതെയ്ക്കുന്നവന്റെ ഉപമയുടെ താല്പര്യം

10 അനന്തരം അവൻ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ പന്തിരുവരു
മായി ആ ഉപമകളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.
11 അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവ
രാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവർക്കോ സകലവും
12 ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു. അവർ മനംതി
രിയാതെയും അവരോടു ക്ഷമിക്കാതെയും
ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ കണ്ടിട്ടും അ
റിയാതിരിപ്പാനും കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതി
13 രിപ്പാനും സംഗതിവരും. പിന്നെ അവ
ൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഈ ഉപമ ഗ്ര
ഹിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെ മറെറ ഉപമ
14 കൾ ഒക്കെയും എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും? വി
15 തെക്കുന്നവൻ വചനം വിതെക്കുന്നു. വ
ചനം വിതെച്ചിട്ടു വഴിയരികെ വീണതു,
കേട്ട ഉടനെ സാത്താൻ വന്നു ഹൃദയങ്ങ
ളിൽ വിതെക്കപ്പെട്ട വചനം എടുത്തുകള
യുന്നതാകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ പാറസ്ഥ 16
ലത്തു വിതെച്ചതു വചനം കേട്ടു ഉടനെ
സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ;
എങ്കിലും അവർ ഉള്ളിൽ വേരില്ലാതെ ക്ഷ 17
ണികന്മാർ ആകുന്നു; വചനം നിമിത്തം
ഉപദ്രവമോ പീഡയോ ഉണ്ടായാൽ ക്ഷ
ണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു. മുള്ളിന്നിട 18
യിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ വചനം കേട്ടി
ട്ടു ഇഹലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും ധന 19
ത്തിന്റെ വഞ്ചനയും മറ്റു വിഷയമോ
ഹങ്ങളും അകത്തു കടന്നു, വചനത്തെ
ഞെരുക്കി നിഷ്ഫലമാക്കി തീർക്കുന്നതാ
കുന്നു. നല്ല മണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ 20
വചനം കേൾക്കയും അംഗീകരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവർ തന്നേ; അവർ മുപ്പതും അ
റുപതും നൂറും മേനി വിളയുന്നു.

തണ്ടിന്മേൽ വെക്കുന്ന വിളക്കു്

പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: 21
വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴിലോ കി
ട്ടിലിൻകീഴിലോ വെക്കുമാറുണ്ടോ? വിളക്കു
തണ്ടിന്മേലല്ലയോ വെക്കുന്നതു? വെളി 22
പ്പെടുവാനുള്ളതല്ലാതെ ഗുപ്തമായതു് ഒന്നും
ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ
മറവായതു് ഒന്നും ഇല്ല. കേൾപ്പാൻ ചെ 23
വി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ കേൾ
ക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവി
ൻ; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു 24
നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും 25
കിട്ടും. ഉള്ളവനു കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവ
നോടോ ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തുകളയും എ
ന്നും അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.

വിതെയ്ക്കുന്നവൻ അറിയാതെ മുളെച്ചു വരുന്ന വിത്തു്

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാ 26
ജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്തു് എ
റിഞ്ഞശേഷം രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും 27
എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കെ അവൻ അറിയാ
തെ വിത്തു മുളെച്ചു വളരുന്നതുപോലെ
ആകുന്നു. ഭൂമി സ്വയമായി മുമ്പെ ഞാറും 28
പിന്നെ കതിരും പിന്നെ കതിരിൽ നിറ
ഞ്ഞമണിയും ഇങ്ങനെ വിളയുന്നു. ധാന്യം 29
വിളയുമ്പോൾ കൊയ്ത്തായതുകൊണ്ടു്
അവൻ ഉടനെ അരിവാൾ വെക്കുന്നു.

കടുകുമണി

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാ 30
ജ്യത്തെ എങ്ങനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു്
ഉപമയാൽ അതിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു? അതു 31
കടുകുമണിയോടു സദൃശം; അതിനെ മ
ണ്ണിൽ വിതെക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ എ

4: 1—9 മത്താ. 13: 1—9; ലൂക്കൊ. 8: 4—8.
4: 10—12. മത്താ. 13: 10—15; ലൂക്കൊ. 8: 9—10.
4: 11. 1 കൊരി. 5: 12, 13; കൊലൊ. 4: 5; 1 തെസ്സ. 4: 12; 1 തിമൊ. 3: 7.
4: 12. യെശ. 6: 9, 10; യോഹ. 12: 40; അപ്പൊ. പ്ര. 28: 26.
4: 13—20. മത്താ. 13: 18—23; ലൂക്കൊ. 8: 11—15. **4: 19.** മർക്കൊ. 10: 23, 24.
4: 21 മത്താ. 5: 15; ലൂക്കൊ. 8: 16; 11: 33. **4: 22.** മത്താ. 10: 26; ലൂക്കൊ. 8: 17; 12: 2.
4: 23. മത്താ. 11: 15; മർക്കൊ. 4: 9. **4: 24.** മത്താ. 7: 2; ലൂക്കൊ. 6: 38.
4: 25. മത്താ. 13: 12; 25: 29; ലൂക്കൊ. 8: 18; 19: 26. **4: 26—29.** മത്താ. 13: 24—30.
4: 27. യാക്കൊ. 5: 7. **4: 29.** ഇയ്യോ. 5: 26; യോവേൽ 3: 13.
4: 30—32. മത്താ. 13: 31, 32; ലൂക്കൊ. 13: 18, 19; ലൂക്കൊ. 13: 18, 19.

32 ല്ലാ വിത്തിലും ചെറിയതു്. എങ്കിലും
വിതെച്ചശേഷം വളൎന്നു, സകല സസ്യ
ങ്ങളിലും വലുതായിത്തീൎന്നു, ആകാശത്തി
ലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ നിഴലിൽ വ
സിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വലുതായ കൊമ്പു
കളെ വിടൎന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ഉപമയായി
സംസാരിക്കുന്നതു്

33 അവൻ ഇങ്ങനെ പല ഉപമകളാൽ
അവൎക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയുംപോലെ അ
34 വരോടു വചനം പറഞ്ഞുപോന്നു. ഉപമ
കൂടാതെ അവരോടു് ഒന്നും പറഞ്ഞതുമി
ല്ല; തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യ
ന്മാരോടു സകലവും വ്യാഖ്യാനിക്കും.

യേശു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും
ശാസിക്കുന്നതു്

35 അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോൾ: നാം അക്ക
രെക്കു പോക എന്നു് അവൻ അവരോടു
36 പറഞ്ഞു. അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു,
താൻ പടകിൽ ഇരുന്നപാടെ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി; മറ്റു ചെറുപടകുകളും
37 കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ വലിയ
ചുഴലിക്കാറ്റു് ഉണ്ടായി; പടകിൽ തിര
തള്ളിക്കയറുകകൊണ്ടു് അതു മുങ്ങുമാറാ
38 യി. അവൻ അമരത്തു തലയണ വെച്ചു്
ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവർ അവനെ ഉ
ണൎത്തി: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകു
ന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ എ
39 ന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാ
റ്റിനെ ശാസിച്ചു, കടലിനോടു: അന
ങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞു;
കാറ്റു് അമൎന്നു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടാ
40 യി. പിന്നെ അവൻ അവരോടു: നിങ്ങ
ൾ ഇങ്ങനെ ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു?
നിങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ
41 എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വളരെ ഭയപ്പെ
ട്ടു: കാറ്റും കടലുംകൂടെ ഇവനെ അനു
സരിക്കുന്നവല്ലോ; ഇവൻ ആർ എന്നു ത
മ്മിൻ പറഞ്ഞു.

ഗദരദേശത്തിലെ ലെഗ്യോൻ ബാധി
തനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

5 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ ഗദരദേ
2 ശത്തു് എത്തി. പടകിൽനിന്നു് ഇറ
ങ്ങിയ ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മ
നുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽനിന്നു വന്നു് അവ
3 നെ എതിരേറ്റു. അവന്റെ പാൎപ്പു കല്ല
റകളിൽ ആയിരുന്നു; ആൎക്കും അവനെ ച
ങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചുകൂടാഞ്ഞു.
4 പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങല
യുംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല
വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും വിലങ്ങു് ഉരുമ്മി ഒടി
ച്ചുംകളഞ്ഞു; ആൎക്കും അവനെ അടക്ക
5 വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ രാവും പക
ലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും ഇടവിടാ
തെ നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൻ കല്ലുകൊ
ണ്ടു ചതെച്ചും പോന്നു. അവൻ യേശുവി 6
നെ ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ടു് ഓടിച്ചെന്നു്
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ ഉറക്കെ 7
നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ, മഹോന്നത
നായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു്? ദൈവത്താണ,
എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു് അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അശുദ്ധാത്മാ 8
വേ, ഈ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോ
ക എന്നു യേശു കല്പിച്ചിരുന്നു. നിന്റെ 9
പേരെന്തു് എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ച
തിന്നു്: എന്റെ പേർ ലെഗ്യോൻ; ഞ
ങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു എന്നു് അവൻ ഉ
ത്തരം പറഞ്ഞു; നാട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളെ 10
അയച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ ഏറിയോന്നു്
അപേക്ഷിച്ചു. അവിടെ മലയരികെ ഒരു 11
വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
ആ പന്നികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നു് ഞങ്ങ 12
ളെ അയക്കേണം എന്നു് അവർ അവനോ
ടു് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം 13
കൊടുത്തു; അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പ
ന്നികളിൽ കടന്നിട്ടു കൂട്ടം കുത്തനെക്കുത്തുടെ
കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു വീണ്ടുമുട്ടി ചത്തു.
അവ ഏകദേശം രണ്ടായിരം ആയിരുന്നു.

ലെഗ്യോൻ ബാധിതന്റെ സാക്ഷ്യം

പന്നികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടിച്ചെന്നു 14
പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു: സം 15
ഭവിച്ചതു കാണ്മാൻ പലരും പുറപ്പെട്ടു.
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ലെഗ്യോ
ൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭ്രാതഗ്രസ്തൻ വസ്ത്രം ധരി
ച്ചും സുബോധം പൂണ്ടും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു
ഭയപ്പെട്ടു. കണ്ടവർ ഭ്രാതഗ്രസ്തനു സംഭവി 16
ച്ചതും പന്നികളുടെ കാര്യവും അവരോടു
അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ അവനോ 17
ടു തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടുപോകുവാൻ അ
പേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. അവൻ പടകു് ഏറു 18
മ്പോൾ ഭ്രാതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ താനും
കൂടെ പോരട്ടെ എന്നു് അവനോടു് അപേ
ക്ഷിച്ചു. യേശു അവനെ അനുവദിക്കാ 19
തെ: നിന്റെ വീട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, കൎത്താവു നിനക്കു ചെ
യ്തതു് ഒക്കെയും നിന്നോടു കരുണകാണി
ച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക എന്നു് അവനോടു പ
റഞ്ഞു. അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു 20
ചെയ്തതൊക്കെയും ദെക്കപ്പൊലിനാട്ടിൽ
ഘോഷിച്ചുതുടങ്ങി; എല്ലാവരും ആശ്ചൎയ്യ
പ്പെടുകയും ചെയ്തു.

യായീറൊസ് തന്റെ മകൾക്കായി
അപേക്ഷിക്കുന്നതു്

യേശു വീണ്ടും പടകിൽ കയറി ഇക്ക 21
രെ കടന്നു കടലരികെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ

4: 32. ദാനി. 4: 12, 21; യെഹെ. 31: 6; 17: 23. **4: 34.** മത്താ. 13: 34; യോഹ. 16: 25.
4: 35—41. മത്താ. 8: 18, 23—27; ലൂക്കൊ. 8: 22—25.
5: 1—20. മത്താ. 8: 28—34; ലൂക്കൊ. 8: 26—39.
5: 7. അപ്പൊ. പ്ര. 16: 17; എബ്രാ. 7: 1; മക്കൊ. 1: 24.
5: 20. മക്കൊ. 7; 31; മത്താ. 4; 25. **5:: 21—43.** മത്താ. 9; 18—26; ലൂക്കൊ. 8; 40—56.

22 വന്നകൂടി. പള്ളിപ്രമാണികളിൽ യാ
യീരൊസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരുത്തൻ വ
23 ന്നു അവനെ കണ്ടു കാല്ക്കൽ വീണു: എ
ന്റെ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നത്തിൽ ഇ
രിക്കുന്നു: അവൾ രക്ഷപ്പെട്ടു ജീവിക്കേ
ണ്ടതിന്നു നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ
വെക്കേണമേ എന്നു വളരെ അപേക്ഷി
24 ച്ചു. അവൻ അവനോടുകൂടെ പോയി,
വലിയ പുരുഷാരവും പിൻചെന്നു അവ
നെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

രക്തസ്രവമുള്ളവളെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

25 പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമു
ള്ളവളായി പല വൈദ്യന്മാരാലും ഏറി
26 യോന്നു സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ ഏ
27 റ്റവും പരവശയായിത്തീർന്നിരുന്ന ഒരു
സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ വർത്തമാനം കേട്ടു:
28 അവന്റെ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ ഞാ
ൻ രക്ഷപ്പെട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു പുരുഷാര
ത്തിൽകൂടി പുറകിൽ വന്നു അവന്റെ
29 വസ്ത്രം തൊട്ടു. ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ ര
ക്തസ്രവം നിന്നു; ബാധ മാറി താൻ സ
ുഖമായി എന്നു അവൾ ശരീരത്തിൽ
30 അറിഞ്ഞു. ഉടനെ യേശു തങ്കൽനിന്നു ശ
ക്തി പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞി
ട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: എന്റെ
വസ്ത്രം തൊട്ടതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
31 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു പുരുഷാരം നി
ന്നെ തിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ട
തു ആർ എന്നു ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു
32 പറഞ്ഞു. അവനോ അതു ചെയ്തവളെ കാ
33 ണ്മാൻ ചുറ്റും നോക്കി. സ്ത്രീ തനിക്കു
സംഭവിച്ചതു അറിഞ്ഞിട്ടു ഭയപ്പെട്ടും വി
റെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വീണു വസ്തുത ഒക്കെയും അവനോടു പറ
34 ഞ്ഞു. അവൻ അവളോടു: മകളേ, നി
ന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കു
ന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ
ഒഴിഞ്ഞു സ്വസ്ഥയായിരിക്ക എന്നു പ
റഞ്ഞു.

യായീരൊസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്

35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽനി
ന്നു ആൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു
പോയി; ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെ
ടുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
36 യേശു ആ വാക്കു കൂട്ടാക്കാതെ പള്ളി
പ്രമാണിയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വ
37 സിക്ക മാത്രം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. പ
ത്രൊസും യാക്കോബും യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനും അല്ലാതെ
മറ്റാരും തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ സമ്മ
തിച്ചില്ല. പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ വ 38
ന്നാറെ ആരവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു
വിലപിക്കുന്നവരെയും കണ്ടു; അകത്തു കട 39
ന്നു: നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും കരച്ചലും എ
ന്തിന്നു? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രേ
എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു; അവരോ അ
വനെ പരിഹസിച്ചു. അവൻ എല്ലാവ 40
രെയും പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരേയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കുട്ടി കിടക്കുന്ന ഇടത്തു ചെ 41
ന്നു കുട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു: ബാലേ,
എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എ
ന്നു അർത്ഥത്തോടെ തലീഥാ കൂമി എന്നു്
അവളോടു പറഞ്ഞു. ബാല ഉടനെ എഴു 42
ന്നേറ്റു നടന്നു; അവൾക്കു പന്ത്രണ്ടു വയ
സ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.
ഇതു ആരും അറിയരുതു എന്നു അവൻ 43
അവരോടു ഏറിയോന്നു കല്പിച്ചു. അവൾക്കു
ഭക്ഷിപ്പാൻകൊടുക്കേണം എന്നും പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ നസറെത്തുകാർ പുറംതള്ളുന്നതു്

6 അവൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ത
ന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ ചെന്നു; അവ 2
ന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അനുഗമിച്ചു. ശബ്ബ
ത്തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ ഉപ
ദേശിച്ചുതുടങ്ങി; പലരും കേട്ടു വിസ്മയി
ച്ചു: ഇവന്നു് ഇവ എവിടെനിന്നു? ഇ
വന്നു കിട്ടിയ ഈ ജ്ഞാനവും ഇവന്റെ
കയ്യാൽ നടക്കുന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികളും എ
ന്തു? ഇവൻ മറിയയുടെ മകനും യാക്കോ 3
ബ്, യോസെ, യൂദാ, ശിമോൻ എന്നവ
രുടെ സഹോദരനുമായ തച്ചനല്ലയോ?
ഇവന്റെ സഹോദരികളും ഇവിടെ ന
മ്മോടുകൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു് അ
വങ്കൽ ഇടറിപ്പോയി. യേശു അവരോ 4
ടു്: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗ
രത്തിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ ഇടയിലും സ്വ
ന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമി
ല്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ഏതാ 5
നും ചില രോഗികളുടെമേൽ കൈ വെ
ച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തിയതു് അല്ലാതെ അ
വിടെ വീര്യപ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്വാൻ ക
ഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ അവിശ്വാസം ഹേ
തുവായി അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

പന്തിരുവരുടെ വേല

അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിൽ ഉപദേ 6
ശിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചുപോന്നു.

അനന്തരം അവൻ പന്തിരുവരെ അടു 7
ക്കെ വിളിച്ചു, അവരെ ഈരണ്ടായി അയ
ച്ചുതുടങ്ങി, അവർക്കു് അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ

5: 22. ലൂക്കൊ. 13: 14; അപ്പൊ. പ്ര. 13: 15; 18: 8, 17.
5: 23. മർക്കൊ. 6: 5; 7: 32; 8: 23; അപ്പൊ. പ്ര. 9: 17; 28: 8.
5: 30. ലൂക്കൊ. 5: 17. **5: 34.** ലൂക്കൊ. 7: 50; മർക്കൊ. 10: 52.
5: 37. മർക്കൊ. 9: 2; 13: 3. **5: 39.** യോഹ. 11: 4, 11.
5: 41. ലൂക്കൊ. 7: 14; അപ്പൊ. പ്ര. 9: 40. **5: 43.** മർക്കൊ. 1: 43, 44; 7: 36.
6: 1—6. മത്താ. 13. 53—58; ലൂക്കൊ. 4: 16—30; യോഹ. 6: 42.
6: 2. മർക്കൊ. 1: 21; മത്താ. 7. 28. **6: 3.** മത്താ. 11:6. **6: 4.** യോഹ. 4: 44.
6: 5. മർക്കൊ. 5: 23; 7: 32; 8: 23. **6: 6.** മത്താ. 9: 35. **6: 7.** ലൂക്കൊ. 10: 1.
6: 7—11. മത്താ. 10: 1, 5, 7—11; ലൂക്കൊ. 9: 1—5. **6: 11.** മത്താ. 10: 14.

8 മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു. അവർ വഴി
ക്കു വടി അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുതു്: അ
പ്പവും പൊക്കണവും മടിശ്ശീലയിൽ കാ
9 ശും അരുതു; ചെരിപ്പു് ഇട്ടുകൊള്ളാം; ര
ണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു് എന്നിങ്ങനെ അവ
10 രോടു കല്പിച്ചു. നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും
ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടം വിട്ടു പുറ
11 പ്പെടുവോളം അതിൽതന്നേ പാർപ്പിൻ. ആ
രെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും
നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഇരു
ന്നാൽ അവിടം വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നി
ങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവർക്കു സാ
ക്ഷ്യത്തിന്നായി കുടഞ്ഞുകളവിൻ എന്നും
12 അവരോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ പു
റപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടേണം എന്നു പ്ര
13 സംഗിച്ചു; വളരെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കു
കയും അനേകം രോഗികൾക്കു് എണ്ണ തേ
ച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മരണം

14 ഇങ്ങനെ അവന്റെ പേർ പ്രസിദ്ധമാ
യി വരികയാൽ ഹെരോദാരാജാവു കേട്ടി
ട്ടു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കു
ന്നു; അതുകൊണ്ടു് ഈ ശക്തികൾ അവ
നിൽ വ്യാപരിച്ചിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവൻ ഏലീയാവാകുന്നു എന്നു മറു ചി
ലർ പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ: അവൻ
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ ഒ
16 രു പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അതു
ഹെരോദാവു കേട്ടാറെ: ഞാൻ തല വെ
ട്ടിച്ച യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ; അ
വൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പ
17 റഞ്ഞു. ഹെരോദാ തന്റെ സഹോദര
നായ ഫിലിപ്പൊസിന്റെ ഭാര്യ ഹെരോ
ദ്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു് അവൾ
നിമിത്തം ആളയച്ചു യോഹന്നാനെ പിടി
18 ച്ചു തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. സഹോദര
ന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു നിനക്കു
വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഹെരോ
19 ദാവോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഹെരോദ്യയോ
അവന്റെ നേരെ പക വെച്ചു് അവനെ
കൊല്ലുവാനും ഇച്ഛിച്ചു; സാധിച്ചില്ല താ
20 നും. യോഹന്നാൻ നീതിയും വിശുദ്ധി
യുമുള്ള പുരുഷൻ എന്നു ഹെരോദാവു്
അറിഞ്ഞു് അവനെ ഭയപ്പെട്ടകയും അവ
നെ കാത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു; അവന്റെ
വചനം കേട്ടിട്ടു വളരെ കലങ്ങിയെങ്കിലും
21 സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു. എന്നാ
ൽ ഹെരോദാവു തന്റെ ജനനോത്സവ
ത്തിൽ തന്റെ മഹത്തുക്കൾക്കും സഹസ്രാ
ധിപന്മാർക്കും ഗലീലയിലെ പ്രമാണികൾ
ക്കും വിരുന്നു കഴിച്ചപ്പോൾ ഒരു തരം വ
22 ന്നു. ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ അകത്തു ചെ
ന്നു നൃത്തം ചെയ്തു ഹെരോദാവിനെയും
വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം:
മനസ്സുള്ളതു് എന്തെങ്കിലും എന്നോടു ചോ
ദിച്ചുകൊൾക; നിനക്കു തരാം എന്നു രാ
ജാവു ബാലയോടു പറഞ്ഞു. എന്തു ചോ 23
ദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം ആ
യാലും നിനക്കു തരാം എന്നു സത്യം ചെ
യ്തു. അവൾ പുറത്തിറങ്ങി അമ്മയോടു: 24
ഞാൻ എന്തു ചോദിക്കേണം എന്നു ചോ
ദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ
തല എന്നു് അവൾ പറഞ്ഞു. ഉടനെ അ 25
വൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: ഇപ്പോൾ തന്നെ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ തല ഒരു തളികയിൽ തരേ
ണം എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു് അതി 26
ദുഃഖിതനായി എങ്കിലും ആണയെയും
വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു് അവളോടു
നിഷേധിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. ഉടനെ 27
രാജാവു് ഒരു് അകമ്പടിയെ അയച്ചു് അ
വന്റെ തല കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു.
അവൻ പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃ 28
ച്ഛേദം ചെയ്തു; അവന്റെ തല ഒരു തളി
കയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു കൊടു
ത്തു; ബാല അമ്മെക്കു കൊടുത്തു. അവ 29
ന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു് അ
വന്റെ ശവം എടുത്തു് ഒരു കല്ലറയിൽ
വെച്ചു.

യേശു അയ്യായിരത്തെ പോഷി
പ്പിക്കുന്നതു്

പിന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവി 30
ന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി തങ്ങൾചെയ്തതും
ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. വരു 31
ന്നവരും പോകുന്നവരും വളരെആയിരുന്ന
തിനാൽ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻപോലും സമ
യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു് അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്തു വേറിട്ടു
വന്നു് അല്പം ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ എ
ന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ പടകിൽ 32
കയറി ഒരു് ഏകാന്തസ്ഥലത്തു വേറിട്ടു
പോയി. അവർ പോകുന്നതു പലരും ക 33
ണ്ടു് അറിഞ്ഞു്, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽനി
ന്നും കാൽനടയായി അവിടേക്കു് ഓടി,
അവർക്കു മുമ്പെ എത്തി. അവൻ പടകിൽ 34
നിന്നു് ഇറങ്ങിയാറെ വലിയ പുരുഷാര
ത്തെ കണ്ടു്, അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആ
ടുകളെപ്പോലെ ആകകൊണ്ടു് അവരിൽ
മനസ്സലിഞ്ഞു പലതും ഉപദേശിച്ചുതുട
ങ്ങി. പിന്നെ നേരം നന്നേ വൈകിട്ടു ശി 35
ഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; ഇതു
നിർജ്ജനപ്രദേശം അല്ലോ; നേരവും നന്നേ
വൈകി; ഭക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലായ്കയാൽ അ 36
വർ ചുറ്റുമുള്ള കുടികളിലും ഊരുകളി
ലും ചെന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ വല്ലതും കൊള്ളെ

6: 12—13. മത്താ. 11: 1; ലൂക്കൊ. 9: 6. **6: 13.** യാക്കോ. 5: 14, 15.
6: 14—16. മത്താ. 14: 1, 2; ലൂക്കൊ. 9: 7—9; 9: 19; മത്താ. 21: 11.
6: 17—18. മത്താ. 14: 3, 4. **6: 18.** ലൂക്കൊ. 3: 19, 20; ലേവ്യ. 18: 16.
6: 19—29. മത്താ. 14: 5—12. **6: 20.** മത്താ. 21: 26. **6: 23.** എസ്ഥേ. 5: 3—6; 7: 2.
6: 30—31. ലൂക്കൊ. 9: 10; 10: 17; മർക്കൊ. 3: 20.
6: 32—44. മത്താ: 14: 13—21; ലൂക്കൊ. 9: 11—17; യോഹ. 6: 5—13; മർക്കൊ. 8: 1—10; മത്താ. 15: 32—39.
6: 34. മത്താ. 9: 36; യെഹെ. 34: 5.

ണ്ടതിന്നു് അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എ
37 ന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങ
ൾ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു
കല്പിച്ചതിന്നു്: ഞങ്ങൾ പോയി ഇരുനൂ
റു വെള്ളിക്കാശിന്നു് അപ്പം കൊണ്ടിട്ടു്
അവക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കയോ എന്നു് അ
38 വനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾക്കു് എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു? ചെന്നു
നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ നോ
ക്കീട്ടു്: അഞ്ചു, രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു് എന്നു
39 പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവരോടു:
എല്ലാവരെയും പച്ചപ്പുല്ലിൽ പന്തിപന്തി
40 യായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ നൂ
റും അമ്പതും വീതം നിരനിരയായി ഇരു
41 ന്നു. അവൻ ആ അഞ്ചു് അപ്പവും രണ്ടു
മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാ
ഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി അവക്കു വിളമ്പുവാൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാക്കു കൊടുത്തു; ആ രണ്ടു
മീനും എല്ലാവക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു.
42 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി. കഷണങ്ങ
43 ളും മീൻനുറുക്കും പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെ
44 ടുത്തു. അപ്പം തിന്നവരോ അയ്യായിരം പു
രുഷന്മാർ ആയിരുന്നു.

യേശു കടലിൻ മീതെ നടക്കുന്നതു്

45 താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയക്കുന്നതി
നിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉടനെ പ
കു കയറി അക്കരെ ബേത്ത്സയിദെക്ക
46 നേരെ മുന്നോടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അവ
രെ പറഞ്ഞയച്ചു വിട്ടശേഷം താൻ പ്രാ
47 ർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ പോയി. വൈകു
ന്നേരം ആയപ്പോൾ പടകു കടലിന്റെ ന
ടുവിലും താൻ ഏകനായി കരയിലും ആയി
48 രുന്നു. കാറ്റു പ്രതികൂലം ആകകൊണ്ടു്
അവർ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നതു് അവൻ
കണ്ടു് ഏകദേശം രാത്രി നാലാം യാമ
ത്തിൽ കടലിന്മേൽനടന്നു് അവരുടെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു് അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ
49 ഭാവിച്ചു. അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്ന
തു കണ്ടിട്ടു ഭൂതം എന്നു അവർ നിരൂപിച്ചു
50 നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു
ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോടു
സംസാരിച്ചു: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ
തന്നേ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പ
51 റഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവരുടെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു പടകിൽ കയറി, കാറ്റു അ
മന്നു; അവർ ഉള്ളിൽ അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചാ
52 ശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ ഹൃദയം കട്ടിച്ചിരു
ന്നതുകൊണ്ടു് അപ്പത്തിന്റെ സംഗതി അ
വർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

ഗെന്നേസരത്തിലെ വ്യാധിക്കാർ സൌഖ്യമാക്കപ്പെട്ടതു്

53 അവർ അക്കരെ എത്തി ഗെന്നേസരത്തു്
54 ദേശത്തു അണഞ്ഞു. അവർ പടകിൽനി
ന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ അവനെ
അറിഞ്ഞു. ആ നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി 55
ഓടി, അവൻ ഉണ്ടു് എന്നു കേൾക്കുന്ന ഇട
ത്തേക്കു ദീനക്കാരെ കിടക്കയിൽ എടുത്തു
കൊണ്ടുവന്നു തുടങ്ങി. ഊരുകളിലോ പട്ട 56
ണങ്ങളിലോ കൂടികളിലോ അവൻ ചെ
ന്നെടത്തൊക്കെയും അവർ ചന്തകളിൽ
രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു, അവ
ന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ എങ്കിലും
തൊടേണ്ടതിന്നു് അപേക്ഷിക്കയും അവ
നെ തൊട്ടവക്കു് ഒക്കെയും സൌഖ്യം വരി
കയും ചെയ്തു.

പിതൃപാരമ്പര്യം

യെരൂശലേമിൽനിന്നു പരീശന്മാരും 7
ചില ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു കൂടി. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ 2
ചിലർ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത എന്നുവെച്ചാൽ,
കഴുകാത്ത, കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കു
ന്നതു് അവർ കണ്ടു. പരീശന്മാരും യെ 3
ഹൂദന്മാർ ഒക്കെയും പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദാ
യം പ്രമാണിച്ചു കൈ നന്നായി കഴുകീട്ടു
അല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. ചന്തയിൽ 4
നിന്നു വരുമ്പോഴും കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷ
ണം കഴിക്കയില്ല. പാനപാത്രം, ഭരണി,
ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക മുതലായി പല
തും പ്രമാണിക്കുന്നതു് അവക്കു ചട്ടമായിരി
ക്കുന്നു. അങ്ങനെ പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രി 5
മാരും: നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരു
ടെ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം ക
ഴിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു് അവനോടു ചോ
ദിച്ചു. അവൻ അവരോടു് ഉത്തരം പറ 6
ഞ്ഞതു: കപടഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കു
റിച്ചു യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചതു ശരി:

"ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു് എന്നെ
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ
ഹൃദയം എങ്കൽനിന്നു ദൂരത്തു അകന്നിരി
ക്കുന്നു. മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശ 7
ങ്ങളെ അവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്
എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു"

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.

ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതു്

നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുംകളഞ്ഞു മ 8
നുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിക്കുന്നു;
പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ 9
സമ്പ്രദായം പ്രമാണിപ്പാൻ വേണ്ടി നി
ങ്ങൾ ദൈവകല്പന തള്ളിക്കളയുന്നതു ന
ന്നായി. നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെ 10
യും ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ പ്രാകുന്നവൻ മരിക്കേണം
എന്നും മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിങ്ങ 11
ളോ ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനോടോ അമ്മ
യോടോ: നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമാ
യി വരേണ്ടതു വഴിപാടു് എന്നർത്ഥമുള്ള
കൊർബ്ബാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി എന്നു

6: 37. 2 രാജാ. 4: 42—44. **6: 39.** മത്താ. 15: 35; മക്കൊ. 8: 6.
6: 41. മക്കൊ. 14—22; ലൂക്കൊ. 24: 30, 31. **6: 43.** ആവർത്ത. 28: 5.
6: 45—56. മത്താ. 14: 22—36; യോഹ. 6: 15—21. **6: 51.** മക്കൊ. 4: 39.
6: 56. മക്കൊ. 5: 27, 28; അപ്പൊ. പ്ര. 5: 15; 19: 11, 12.
7: 1—23. മത്താ. 15: 1—20. **7: 2.** ലൂക്കൊ. 11: 38. **7: 6.** യെശ. 29: 13.
7: 10. പുറ. 20: 12; 21: 17; ആവ. 5: 16.

12 പറയുന്നു; തന്റെ അപ്പനോ അമ്മെക്കോ
മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അവനെ സമ്മ
13 തിക്കുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഉപ
ദേശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പന
ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു; ഈ വക പലതും നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നു.

അശുദ്ധി ഹൃദയത്തിൽനിന്നും
പുറപ്പെടുന്നു

14 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരി
കെ വിളിച്ചു് അവരോടു് എല്ലാവരും കേട്ടു
15 ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. പുറത്തുനിന്നു മനു
ഷ്യന്റെ അകത്തു ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നി
നും അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിക
യില്ല; അവനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ
16 മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു [കേൾപ്പാൻ
ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ] എന്നു പറ
17 ഞ്ഞു. അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു വീ
ട്ടിൽ ചെന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ആ ഉപ
18 മയെക്കുറിച്ചു് അവനോടു ചോദിച്ചു. അ
വൻ അവരോടു്: ഇങ്ങനെ നിങ്ങളും ബോ
ധമില്ലാത്തവരോ? പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യ
ന്റെ അകത്തു ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിനും
അവനെ അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല
19 എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അതു അ
വന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ല വയറ്റിലത്രേ
ചെല്ലുന്നതു; പിന്നെ മറപ്പുരയിലേക്കു
പോകുന്നു; ഇങ്ങനെ സകല ഭോജ്യങ്ങൾ
20 ക്കും ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മ
നുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനു
21 ഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നതു; അകത്തുനി
ന്നു, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ത
22 ന്നേ, ദുശ്ചിന്ത, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം,
കൊലപാതകം, മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം,
ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കർമ്മം, വിടുകണ്ണു, ദൂഷ
ണം, അഹങ്കാരം, മൂഢത എന്നിവ പുറപ്പെ
23 ടുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അകത്തു
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാ
ക്കുന്നു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.

സുറൊഫൊയ്നീക്യ സ്ത്രീയുടെ അപേക്ഷ

24 അവൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സീ
ദോന്റെയും സോരിന്റെയും അതിർനാ
ട്ടിൽ ചെന്നു് ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു; ആരും
അറിയരുതു് എന്നു് ഇച്ഛിച്ചു എങ്കിലും മ
25 റഞ്ഞിരിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. അശുദ്ധാ
ത്മാവു ബാധിച്ച ചെറിയ മകൾ ഉള്ളോരു
സ്ത്രീ അവന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു വന്നു അ
26 വന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു. അവൾ സുറൊ
ഫൊയ്നീക്യ ജാതിയിലുള്ള ഒരു യവന
സ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽനിന്നു ഭൂ
തത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ അവൾ അവനോ
27 ടു് അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവളോടു: മുമ്പെ
മക്കൾക്കു തൃപ്തി വരട്ടെ; മക്കളുടെ അപ്പം
എടുത്തു ചെറുനായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു
28 നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ അവ
നോടു്: അതെ, കർത്താവേ, ചെറുനായ്ക്കളും
മേശെക്കു കീഴെ കുട്ടികളുടെ അപ്പനുറുക്കു
കളെ തിന്നുന്നവല്ലോ എന്നു് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു. അവൻ അവളോടു്: ഈ വാക്കു 29
നിമിത്തം പൊയ്ക്കൊൾക: ഭൂതം നിന്റെ
മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറ
ഞ്ഞു. അവൾ വീട്ടിൽ വന്നാറെ, മകൾ 30
കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്നതും ഭൂതം വിട്ടുപോ
യതും കണ്ടു.

ചെകിടരേയും ഊമരേയും സൌഖ്യ
മാക്കിയതു്

അവൻ വീണ്ടും സോരിന്റെ അതിർ 31
വിട്ടു സീദോൻവഴിയായി ദെക്കപ്പൊലി
ദേശത്തിന്റെ നടുവിൽകൂടി ഗലീലക്കട
ല്പുറത്തു വന്നു. അവിടെ അവർ വിക്കനാ 32
യോരു ചെകിടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെമേൽ കൈ വെ
ക്കേണം എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ 33
അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു പേരിട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവന്റെ ചെവി
യിൽ വിരൽ ഇട്ടു, തുപ്പി അവന്റെ നാ
വിനെ തൊട്ടു, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി നെ 34
ടുവീർപ്പിട്ടു് അവനോടു: തുറന്നുവരിക എ
ന്നു് അർത്ഥമുള്ള എഫഥാ എന്നു പറഞ്ഞു.
ഉടനെ അവന്റെ ചെവി തുറന്നു നാവി 35
ന്റെ കെട്ടും അഴിഞ്ഞിട്ടു് അവൻ ശരിയാ
യി സംസാരിച്ചു. ഇതു ആരോടും പറയ 36
രുതു് എന്നു് അവരോടു കല്പിച്ചു എങ്കിലും
അവൻ എത്ര കല്പിച്ചുവോ അത്രയും അവർ
പ്രസിദ്ധമാക്കി. അവൻ സകലവും ന 37
ന്നായി ചെയ്തു; ചെകിടരെ കേൾക്കുമാ
റാക്കുന്നു; ഊമരെ സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു് അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

നാലായിരം പേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു്

ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ 8
പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കെ അവക്കു ഭക്ഷി
പ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യേശു ശി
ഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു് അവരോടു്:
ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി 2
എന്നോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷി
പ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു് എനിക്കു് അ
വരോടു് അലിവു തോന്നുന്നു; ഞാൻ അവ 3
രെ പട്ടിണിയായി വീട്ടിലേക്കു് അയ
ച്ചാൽ അവർ വഴിയിൽവെച്ചു തളർന്നു
പോകും; അവരിൽ ചിലർ ദൂരത്തുനിന്നു
വന്നവരല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു 4
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇവിടെ
മരുഭൂമിയിൽ അപ്പം കൊടുത്തു തൃപ്തിവരു
ത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ 5
പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു് എന്നു ചോദി
ച്ചു. ഏഴു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അ 6
വൻ പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ
കല്പിച്ചു; പിന്നെ ആ ഏഴപ്പം എടുത്തു
സ്തോത്രം ചെയ്തു നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കൽ വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ

7: 15. അപ്പൊ.പ്ര. 10: 14, 15. **7: 24—30.** മത്താ. 15: 21—28. **7: 31.** മത്താ. 15: 29—31.
7: 32. മക്കൊ. 5: 23. **7: 33.** മക്കൊ. 8: 23. **7: 34.** മക്കൊ. 6: 41; യോഹ. 11: 41.
7: 36. മക്കൊ. 1: 43—45. **7: 37.** യെശ. 35: 5.
8: 1—10. മത്താ. 15: 32—39. **8: 2.** മക്കൊ. 6: 34—44.

7 പുരുഷാരത്തിന്നു വിളമ്പി. ചെറിയ മീ
നും കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതും അവൻ
അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു, വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു.
8 അവർ തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷ
9 ണങ്ങൾ ഏഴു വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു. അവർ
ഏകദേശം നാലായിരാപേർ ആയിരുന്നു.
10 അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച ഉടനെ ശി
ഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പടകു കയറി ദല്മനൂഥ
അംശങ്ങളിൽ എത്തി.

പരീശന്മാർ അടയാളം അന്വേ ഷിക്കുന്നതു്

11 അനന്തരം പരീശന്മാർ വന്നു് അവനെ
പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ആകാശത്തു നിന്നു
ഒരു അടയാളം അന്വേഷിച്ചു് അവനുമാ
12 യി തർക്കിച്ചുതുടങ്ങി. അവൻ ആത്മാവിൽ
ഞരങ്ങി: ഈ തലമുറ അടയാളം അന്വേ
ഷിക്കുന്നതു് എന്തു്? ഈ തലമുറെക്കു അട
യാളം ലഭിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമാ
യിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറ
13 ഞ്ഞു. അവരെ വിട്ടു പിന്നെയും പടകു ക
യറി അക്കരെക്കു കടന്നു.

പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ച മാവു്

14 അവർ അപ്പം കൊണ്ടുപോരുവാൻ മറ
ന്നുപോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പ
ക്കൽ ഒരു അപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു
15 ള്ളു. അവൻ അവരോടു: നോക്കുവിൻ,
പരീശരുടെ പുളച്ചമാവും ഹെരോദാവി
ന്റെ പുളിച്ചമാവും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ
16 എന്നു കല്പിച്ചു. നമുക്കു അപ്പം ഇല്ലാഴ്ക
യാൽ എന്നു് അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ
17 റഞ്ഞു. അതു യേശു അറിഞ്ഞു അവരോടു
പറഞ്ഞതു്: അപ്പം ഇല്ലാഴ്ക്കയാൽ നിങ്ങൾ
തമ്മിൽ പറയുന്നതു് എന്തു്? ഇപ്പോഴും
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല
യോ? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കടുത്തിരിക്കുന്നു
18 വോ? കണ്ണു ഉണ്ടായിട്ടും കാണുന്നില്ല
യോ? ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നി
19 ല്ലയോ? ഓർക്കുന്നതുമില്ലയോ? അയ്യായിരം
പേർക്കു ഞാൻ അഞ്ചു് അപ്പം നുറുക്കിയ
പ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര കൊട്ട നിറ
ച്ചെടുത്തു? പന്ത്രണ്ടു് എന്നു അവർ അവ
20 നോടു പറഞ്ഞു. നാലായിരം പേർക്കു ഏഴു
നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര വട്ടി
നിറച്ചെടുത്തു? ഏഴു് എന്നു് അവർ അവ
21 നോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അവ
രോടു്: ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നി
ല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബേത്ത്സയിദയിലെ കുരുടനു കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നതു്

22 അവർ ബേത്ത്സയിദയിൽ എത്തിയ
പ്പോൾ ഒരു കുരുടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു അവനെ തൊടേണമെന്നു്
23 അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ കുരുടന്റെ കൈ
ക്കുപിടിച്ചു് അവനെ ഊരിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി അവന്റെ കണ്ണിൽ തുപ്പി
അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചു: നീ വല്ലതും
കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ 24
മേല്പൊട്ടു നോക്കി: ഞാൻ മനുഷ്യരെ കാ
ണുന്നു; അവർ നടക്കുന്നതു മരങ്ങൾപോ
ലെയത്രേ കാണുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു.
പിന്നെയും അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ കൈ 25
വെച്ചാറെ അവൻ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു
മിഴിച്ചുനോക്കി എല്ലാം സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു.
നീ ഊരിൽ കടക്കപോലും അരുതു് എന്നു് 26
അവൻ പറഞ്ഞു് അവനെ വീട്ടിലേക്കു്
അയച്ചു.

184039

പത്രൊസ് യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു് ഏററു പറയുന്നതു്

അനന്തരം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി ഫീ 27
ലിപ്പോസിന്റെ കൈസര്യെക്കു അടുത്ത
ഊരുകളിലേക്കു പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു
ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ
എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. യോ 28
ഹന്നാൻ സ്നാപകനെന്നു ചിലർ, ഏലീ
യാവെന്നു ചിലർ, പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരു
ത്തൻ എന്നു മററു ചിലർ എന്നു് അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: 29
എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പ
റയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു്: നീ ക്രി
സ്തു ആകുന്നു എന്നു പത്രൊസ് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. പിന്നെ തന്നെക്കുറിച്ചു് ആരോ 30
ടും പറയരുതെന്നു് അവൻ അവരോടു ഖ
ണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു.

യേശു തന്റെ മരണത്തേയും പുനരു ത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചു പ്രവചിക്കുന്നതു്

മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മൂ 31
പ്പന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രി
മാരും അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുക
യും മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു് അവൻ ഉയി
ർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണം എന്നു് അവരെ
ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി. അവൻ ഈ വാക്കു 32
തുറന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പത്രൊസ്
അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി ശാസി
ച്ചുതുടങ്ങി; അവനോ തിരിഞ്ഞുനോക്കി 33
ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ടു പത്രൊസിനെ ശാ
സിച്ചു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ;
നീ ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രേ
കരുതുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു.

ആത്മശിക്ഷണവും ത്യാഗമനോഭാവവും

പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെയും ത 34
ന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും അരികെ വിളിച്ചു്
അവരോടു പറഞ്ഞതു്: ഒരുവൻ എന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെ
ത്താൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തു
കൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ആരെ 35
ങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛി

8: 8. ആവർത്ത. 28: 5. **8: 11—21.** മത്താ. 16. 1—12. **8: 11.** യോഹ. 6: 30.
8: 15. ലൂക്കൊ. 12: 1; മക്കൊ. 3: 6. **8: 17.** മക്കൊ. 6: 52. **8: 18:** യിരെ. 5: 21; യെഹെ. 12: 2.
8: 19. മക്കൊ. 6: 41—44. **8: 20.** മക്കൊ. 8: 6—9. **8: 22.** മക്കൊ. 6: 56.
8: 23. മക്കൊ. 7: 32, 33; യോഹ. 9: 6. **8: 26.** മക്കൊ. 7: 36.
8: 27—9: 1. മത്താ. 16: 13—28; ലൂക്കൊ. 9: 18—27. **8: 28.** മക്കൊ. 6: 15.
8: 29, യോഹ. 6; 67—69. **8: 30.** മക്കൊ, 9: 9. **8: 35.** മത്താ. 10; 39.

ച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും എ
ന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമി
ത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതി
36 നെ രക്ഷിക്കും. ഒരു മനുഷ്യൻ സ്വർലോ
കവും നേടുകയും തന്റെ ജീവനെ കള
യും ചെയ്താൽ അവന്നു് എന്തു പ്രയോജ
37 നം? അല്ല, തന്റെ ജീവന്നുവേണ്ടി മനു
ഷ്യൻ എന്തൊരു മറുവില കൊടുക്കും;
38 വ്യഭിചാരവും പാപവും ഉള്ള ഈ തലമുറ
യിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെയും എന്റെ വ
ചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവ
നെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ പിതാ
വിന്റെ തേജസ്സിൽ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരു
മായി വരുമ്പോൾ നാണിക്കും.

9 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ദൈവരാ
ജ്യം ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോ
ളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ
ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു് എന്നു ഞാൻ സ
ത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പ
റഞ്ഞു.

യേശു മറുരൂപപ്പെട്ടതു്

2 ആറുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു പ
ത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോ
ഹന്നാനെയും കൂട്ടി ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേ
ക്കു തനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മു
3 മ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഭൂമിയിൽ ഒരു
അലക്കുകാരനും വെളുപ്പിപ്പാൻ കഴിയാത
വണ്ണം അവന്റെ വസ്ത്രം അത്യന്തം വെളു
4 പ്പായി തിളങ്ങി. അപ്പോൾ ഏലീയാവും
മോശെയും അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി യേശു
5 വിനോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ
ത്രൊസ് യേശുവിനോടു: റബ്ബീ നാം ഇ
വിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു
കൂടാരം ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു
മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു
6 പറഞ്ഞു. താൻ എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു്
7 അവൻ അറിഞ്ഞില്ല; അവർ ഭയപരവ
ശരായിരുന്നു. പിന്നെ ഒരു മേഘം വന്നു
അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു: ഇവൻ എന്റെ
പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനു ചെവി കൊടുപ്പി
ൻ എന്നു മേഘത്തിൽനിന്നു് ഒരു ശബ്ദവും
8 ഉണ്ടായി. പെട്ടെന്നു് അവർ ചുറ്റും നോ
ക്കിയാറെ തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ
മാത്രം അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല.

ഏലീയാവു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി

9 അവർ മലയിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുമ്പോൾ:
മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് എഴ
ന്നേറ്റിട്ടില്ലാതെ ഈ കണ്ടതു് ആരോടും
അറിയിക്കരുതു് എന്നു അവൻ അവരോടു
10 കല്പിച്ചു. മരിച്ചവരിൽനിന്നു് എഴുന്നേ
ല്ക്ക എന്നുള്ളതു് എന്തു് എന്നു തമ്മിൽ ത
ർക്കിച്ചുംകൊണ്ടു് അവർ ആ വാക്കു് ഉള്ളി
ൽ സംഗ്രഹിച്ചു; ഏലീയാവു മുമ്പെ വരേ 11
ണ്ടതു് എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ വാദിക്കുന്നതു്
എന്തു് എന്നു് അവർ ചോദിച്ചു. അതി 12
ന്നു യേശു: ഏലീയാവു മുമ്പെ വന്നു സ
കലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം;
എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു: അവൻ
വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടകയും ധിക്കരിക്കപ്പെട്ട
കയും ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നു് എഴുതിയി
രിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? ഏലീയാവു വന്നു; 13
അവനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്ന തു
പോലെ അവർ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു്
എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു.

ഊമനായ ആത്മാവു ബാധിച്ചവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്

അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കെ വന്നാ 14
റെ വലിയ പുരുഷാരം അവരെ ചുറ്റി
നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ അവരോടു തർക്കി
ക്കുന്നതും കണ്ടു. പുരുഷാരം അവനെ കണ്ട 15
ഉടനെ ഭ്രമിച്ചു് ഓടിവന്നു് അവനെ വ
ന്ദിച്ചു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അ 16
വരുമായി തർക്കിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു 17
ത്തൻ: ഗുരോ, ഊമനായ ആത്മാവുള്ള എ
ന്റെ മകനെ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. അതു് അവനെ എവിടെ 18
വെച്ചു പിടിച്ചാലും അവനെ തള്ളിയിടു
ന്നു; പിന്നെ അവൻ നുരെച്ചു പല്ലുകടിച്ചു
വരണ്ടുപോകുന്നു. അതിനെ പുറത്താക്കേ
ണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞിട്ടു് അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു്: അ 19
വിശ്വാസമുള്ള തലമുറയേ, എത്രത്തോളം
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും? എത്ര
ത്തോളം നിങ്ങളെ പൊറുക്കും? അവനെ
എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ അവ 20
ന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ
കണ്ട ഉടനെ ആത്മാവു് അവനെ ഇഴെച്ചു;
അവൻ നിലത്തു വീണു നുരെച്ചുരുണ്ടു.
ഇതു അവന്നു സംഭവിച്ചിട്ടു് എത്ര കാല 21
മായി എന്നു് അവന്റെ അപ്പനോടു ചോ
ദിച്ചതിന്നു് അവൻ: ചെറുപ്പംമുതൽ ത
ന്നേ. അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു 22
പലപ്പോഴും തീയിലും വെള്ളത്തിലും ത
ള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നാൽ വല്ലതും കഴിയും
എങ്കിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ സഹാ
യിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അ 23
വനോടു: നിന്നാൽ കഴിയും എങ്കിൽ എ
ന്നോ! വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു സകലവും ക
ഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. ബാലന്റെ അ 24
പ്പൻ ഉടനെ നിലവിളിച്ചു: കർത്താവേ,
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ അവി

8: 38. മത്താ. 10: 33
9: 2—13. മത്താ. 17: 1—13; ലൂക്കൊ. 9: 28—36,
9: 7. മർക്കൊ. 1: 11; 2 പത്രൊ. 1: 17; ആവ. 18: 15; അപ്പൊ. പ്ര. 3: 22.
9: 9. മർക്കൊ. 8: 30. **9: 12.** മലാ. 4: 5; യെശ. 53: 3.
9: 13. മത്താ. 11: 14; 1 രാജാ. 19: 2, 10.
9: 14—29. മത്താ. 17: 14—21; ലൂക്കൊ. 9; 37—42. **9: 23,** മർക്കൊ. 11; 23,
9: 24. ലൂക്കൊ. 17; 5.

ശ്വാസത്തിന്നു സഹായിക്കേണമേ എന്നു
25 പറഞ്ഞു. എന്നാറെ പുരുഷാരം ഓടി
കൂട്ടുന്നതു യേശു കണ്ടിട്ടു് അശുദ്ധാത്മാവി
നെ ശാസിച്ചു: ഊമനും ചെകിടനുമായ
ആത്മാവേ, ഇവനെ വിട്ടു പോ; ഇനി അ
വനിൽ കടക്കരുതു് എന്നു ഞാൻ നിന്നോ
26 ടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
അതു നിലവിളിച്ചു് അവനെ വളരെ ഇഴെ
ച്ചു പുറപ്പെട്ടുപോയി. മരിച്ചുപോയി എ
ന്നു പലരും പറവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ
27 മരിച്ചപോലെ ആയി. യേശു അവനെ
കൈക്കു പിടിച്ചു നിവിർത്തി, അവൻ എഴു
28 ന്നേറ്റു. വീട്ടിൽ വന്നശേഷം ശിഷ്യ
ന്മാർ സ്വകാര്യമായി അവനോടു: ഞങ്ങൾ
ക്കു് അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയാ
29 ഞ്ഞതു് എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു. പ്രാർത്ഥ
നയാൽ അല്ലാതെ ഈ ജാതി ഒന്നിനാലും
പുറപ്പെട്ടുപോകയില്ല എന്നു് അവൻ പ
റഞ്ഞു.

യേശു തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുന്നതു്

30 അവിടെനിന്നു് അവർ പുറപ്പെട്ടു ഗലീ
ലയിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു; അതു് ആരും അ
31 റിയരുതെന്നു് അവൻ ഇച്ഛിച്ചു. അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു അവ
രോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈ
യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ
കൊല്ലും; കൊന്നിട്ടു മൂന്നാൾ കഴിഞ്ഞ
ശേഷം അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു
32 പറഞ്ഞു. ആ വാക്കു് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല;
അവനോടു ചോദിപ്പാനോ ഭയപ്പെട്ടു.

യഥാർത്ഥ ശ്രേഷ്ഠത

33 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ വന്നു വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു
തമ്മിൽ വാദിച്ചതു് എന്തു് എന്നു് അവ
34 രോടു ചോദിച്ചു. അവരോ തങ്ങളുടെ ഇ
ടയിൽ വലിയവൻ ആർ എന്നു വഴിയിൽ
വെച്ചു വാദിച്ചതുകൊണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു.
35 അവൻ ഇരുന്നു പന്തിരുവരെയും വിളിച്ചു:
ഒരുവൻ മുമ്പൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
അവൻ എല്ലാവരിലും ഒടുക്കത്തവനും എ
ല്ലാവർക്കും ശുശ്രൂഷകനും ആകേണം എന്നു
36 പറഞ്ഞു ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു് അ
വരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി അണെച്ചുകൊ
37 ണ്ടു അവരോടു: ഇങ്ങനെയുള്ള ശിശുക്ക
ളിൽ ഒന്നിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ കൈ
ക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ എന്നെ
യല്ല എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ള
ുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

നമുക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവർ നമുക്കു് അനുകൂലം

യോഹന്നാൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഒരു 38
വൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറ
ത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു; അവൻ നമ്മെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
വിരോധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു 39
യേശു പറഞ്ഞതു: അവനെ വിരോധി
ക്കരുതു്; എന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു വീര്യ
പ്രവൃത്തി ചെയ്തിട്ടു വേഗത്തിൽ എന്നെ
ദുഷിച്ചുപറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും
ഇല്ല. നമുക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നമു 40
ക്കു് അനുകൂലമല്ലോ. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവി 41
ന്നുള്ളവർ എന്നീ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും
ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം നിങ്ങൾക്കു കുടി
പ്പാൻ തന്നാൽ അവന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടാ
തിരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ഏറ്റം ചെറിയവനു് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതു്

എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയ 42
വരിൽ ഒരുത്തനു് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നവ
ന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലു
കെട്ടി അവനെ കടലിൽ ഇട്ടുകളയുന്നതു
അവന്നു് ഏറെ നല്ലു. നിന്റെ കൈ നി 43
നക്കു് ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെ
ട്ടിക്കളക: ഊനനായി ജീവനിൽ കടക്കു 44
ന്നതു രണ്ടു കയ്യുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത
തീയായ നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാ
ൾ നിനക്കു നല്ലു. നിന്റെ കാൽ നിന 45
ക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി
ക്കളക: മുടന്തനായി ജീവനിൽ കടക്കു 46
ന്നതു രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത
തീയായ നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ
നിനക്കു നല്ലു. നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു് ഇ 47
ടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചൂന്നുകളക;
ഒറ്റക്കണ്ണനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കട
ക്കുന്നതു രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനര
കത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നു
ല്ലു. അവിടെ അവരുടെ പുഴു ചാകുന്നി 48
ല്ല; തീ കെടുന്നതുമില്ല. എല്ലാവനും തീ 49
കൊണ്ടു് ഉപ്പിടും. ഉപ്പു നല്ലതു തന്നേ; ഉപ്പു 50
കാരമില്ലാതെ പോയാലോ എന്തൊന്നി
നാൽ അതിന്നു രസം വരുത്തും? നിങ്ങളി
ൽ തന്നേ ഉപ്പുള്ളവരും അന്യോന്യം സമാ
ധാനമുള്ളവരും ആയിരിപ്പിൻ.

വിവാഹമോചനപ്രശ്നം

അവിടെ നിന്നു് അവൻ പുറപ്പെട്ടു 10
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യെഹൂദ്യദേശത്തി
ന്റെ അതിരോളം ചെന്നു; പുരുഷാരം

9: 26. മർക്കൊ. 1: 26. **9: 30—32.** മത്താ. 17: 22, 23; ലൂക്കൊ. 9: 43—45. **9: 30.** യോഹ. 7: 1.
9: 31. മർക്കൊ. 8: 31; 10: 32—34. **9: 32.** ലൂക്കൊ. 9: 45; 18: 34.
9: 33—50. മത്താ. 18: 1—9; ലൂക്കൊ. 9: 46—50. **9: 33.** മത്താ. 17: 24.
9: 35. മർക്കൊ. 10: 44. **9: 36.** മർക്കൊ. 10: 16. **9: 37.** മത്താ 10: 40; യോഹ. 13: 20:
9: 38. സംഖ്യാ. 11: 27, 28. **9: 39.** 1 കൊരി. 12: 3. **9: 40.** മത്താ. 12: 30.
9: 41. മത്താ. 10: 42. **9: 43.** മത്താ. 5: 30. **9: 47.** മത്താ. 5: 29. **9: 48.** യെശ. 66. 24.
9: 49. ലേവ്യ. 2: 13. **9: 50.** മത്താ. 5: 13; ലൂക്കൊ. 14: 34; കൊലൊ. 4: 6.
10: 1—12. മത്താ. 19: 1—9. **10: 1.** മർക്കൊ. 9; 33.

പിന്നെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂ
ടി, പതിവുപോലെ അവർ അവരെ പി
2 ന്നെയും ഉപദേശിച്ചു. അപ്പോൾ പരീശ
ന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷി
ക്കുന്നതു പുരുഷന്നു വിഹിതമോ എന്നു്
അവനെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അവനോടു
3 ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു: മോശെ
നിങ്ങൾക്കു് എന്തു കല്പന തന്നു എന്നു ചോ
4 ദിച്ചു. ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടു
ത്തു് അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അ
5 നുവദിച്ചു എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം
നിമിത്തമത്രേ അവൻ നിങ്ങൾക്കു് ഈ ക
6 ല്പന എഴുതിത്തന്നതു്. സൃഷ്ടിയുടെ ആരം
ഭത്തിങ്കലോ ദൈവം അവരെ ആണും പെ
7 ണ്ണുമായി ഉണ്ടാക്കി. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യ
ൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാൎയ്യ
8 യോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേ
ഹമായിത്തീരും; അങ്ങനെ അവർ പി
9 ന്നെ രണ്ടല്ല ഒരു ദേഹമത്രേ. ആകയാൽ
ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേ
10 ർപിരിക്കരുതു് എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
വീട്ടിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അ
തിനെക്കുറിച്ചു് അവനോടു ചോദിച്ചു.
11 അവൻ അവരോടു: ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവ
ൻ അവൾക്കു വിരോധമായി വ്യഭിചാരം
12 ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീയും ഭൎത്താവിനെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തനുമായി വിവാഹം
കഴിഞ്ഞാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

യേശു ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു്

13 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശു
ക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
14 ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. യേശു
അതു കണ്ടാറെ മുഷിഞ്ഞു് അവരോടു: ശി
ശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വി
ടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാ
15 ജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ. ദൈവ
രാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ കൈ
ക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും അതി
ൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 പിന്നെ അവൻ അവരെ അണെച്ചു അവ
രുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു, അവരെ അനുഗ്ര
ഹിച്ചു.

നിത്യജീവൻ അന്വേഷിക്കുന്ന ധനികനായ യുവാവു്

17 അവൻ പുറപ്പെട്ടു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ
ഒരുവൻ ഓടിവന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ മു
ട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ അ
വകാശം ആക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേ
18 ണം എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചു. അതി
ന്നു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയു
ന്നതു് എന്തു? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ
നല്ലവൻ ആരുമില്ല. കൊല ചെയ്യരുതു്, 19
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു,
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു, ചതിക്കരുതു,
നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹു
മാനിക്ക എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നു
വല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവ 20
നോടു: ഗുരോ, ഇതു ഒക്കെയും ഞാൻ ചെ
റുപ്പം മുതൽ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. യേശു അവനെ നോക്കി അവ 21
നെ സ്നേഹിച്ചു: ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു;
നീ പോയി നിനക്കുള്ളതു് എല്ലാം വിറ്റു
ദരിദ്രൎക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിനക്കു
സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പി
ന്നെ വന്നു് എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പ
റഞ്ഞു. അവൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവൻ 22
ആകകൊണ്ടു് ഈ വചനത്തിങ്കൽ വിഷാ
ദിച്ചു ദുഃഖിതനായി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

സമ്പത്തിനാലുള്ള വാകുന്ന അപകടം

യേശു ചുറ്റും നോക്കി തന്റെ ശിഷ്യ 23
ന്മാരോടു: സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യ
ത്തിൽ കടക്കുന്നതു് എത്ര പ്രയാസം എന്നു
പറഞ്ഞു. അവന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ 24
ശിഷ്യന്മാർ വിസ്മയിച്ചു; എന്നാൽ യേ
ശു പിന്നെയും: മക്കളേ, സമ്പത്തിൽ ആ
ശ്രയിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കു
ന്നതു് എത്ര പ്രയാസം. ധനവാൻ ദൈവ 25
രാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം
സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നതു് എളുപ്പം എ
ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ ഏറ്റവും 26
വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ
ആൎക്കു കഴിയും എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പ
റഞ്ഞു. യേശു അവരെ നോക്കി; മനുഷ്യ 27
ൎക്കു് അസാദ്ധ്യം തന്നേ, ദൈവത്തിന്നു അ
ല്ല താനും; ദൈവത്തിന്നു സകലവും സാ
ദ്ധ്യമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

പത്രൊസ് അവനോടു: ഇതാ, ഞങ്ങൾ 28
സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അതിന്നു 29
യേശു: എന്റെ നിമിത്തവും സുവിശേ
ഷം നിമിത്തവും വീടോ സഹോദരന്മാ
രെയോ സഹോദരികളെയോ അമ്മയെ
യോ അപ്പനെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങ
ളെയോ വിട്ടാൽ, ഈ ലോകത്തിൽ ത 30
ന്നേ, ഉപദ്രവങ്ങളോടുംകൂടെ നൂറു മടങ്ങു
വീടുകളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോ
ദരികളെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും
നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ
നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവർ ആ
രുമില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങ
ളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും മുമ്പന്മാർ പ 31
ലരും പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും
ആകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

10: 4. ആവ. 24: 1; മത്താ. 5: 31, 32. **10: 6.** ഉല്പ. 1: 27. **10: 7.** ഉല്പ. 2: 24.
10: 11. ലൂക്കൊ. 16: 18. **10: 13—16.** മത്താ. 19: 13—15; ലൂക്കൊ. 18: 15—17.
10: 15. മത്താ. 18: 3. **10: 16.** മൎക്കൊ. 9: 36.
10: 17—31. മത്താ. 19: 16—30; ലൂക്കൊ. 18: 18—30.
10: 19. പുറ. 20: 12—17; ആവ. 5: 16—20; 24: 14. **10: 21.** മൎക്കൊ. 8: 34; മത്താ. 10: 38.
10: 24. സങ്കീ. 62: 10; 1 തിമൊ, 6: 17. **10: 27.** ഉല്പ. 18: 14; ഇയ്യോ. 42: 2.

യേശു തന്റെ മരണത്തെപ്പററി മുന്നറിയിക്കുന്നു

32 അവർ യെരുശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തായിരുന്നു; യേശു അവർക്കു മുമ്പായി നടന്നു; അവർ വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ പിന്നെയും പന്തിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അവരോ
33 ടു: ഇതാ, നാം യെരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ മരണത്തിന്നു വിധിച്ചു ജാതികൾ
34 ക്കു് ഏല്പിക്കും. അവർ അവനെ പരിഹസിക്കയും തുപ്പുകയും തല്ലുകയും കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു് അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ തനിക്കു സംഭവിക്കാനുള്ളതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

യാക്കോബിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും അപേക്ഷ

35 സെബെദിയുടെ മക്കളായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ നിന്നോടു യാചിപ്പാൻ പോകുന്നതു് ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറ
36 ഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ
37 ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. നിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിക്കുവാൻ വരം നല്കേണം എന്നു് അവർ പറ
38 ഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു് ഇന്നതു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാനും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന സ്നാനം ഏല്പാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദി
39 ച്ചതിന്നു കഴിയും എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കയും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന
40 സ്നാനം ഏല്പുയും ചെയ്യും നിശ്ചയം. എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കുന്നതോ എന്റേതല്ല; ആർക്കു് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറ
41 ഞ്ഞു. അതു ശേഷം പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു യാക്കോബിനോടും യോഹന്നാനോടും നീ
42 രസപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. യേശു അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു് അവരോടു: ജാതികളിൽ അധിപതികളായവർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു; അവരിൽ മഹത്തുക്കളായവർ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തു
43 ന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം; നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇ 44
ച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ദാസനാകേണം. മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാ 45
നല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അത്രെ വന്നതു്.

ബർത്തിമായി എന്ന കുരുടനു കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു

അവർ യെരീഹോവിൽ എത്തി; പി 46
ന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടും വലിയ പുരുഷാരത്തോടുംകൂടെ യെരീഹോവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ തിമായിയുടെ മകനായ ബർത്തിമായി എന്ന കുരുടനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ വഴിയരികെ ഇരുന്നിരുന്നു. നസറായനായ യേശു എന്നു കേട്ടിട്ടു് അ 47
വൻ: ദാവീദ്പുത്രാ, യേശുവേ, എന്നോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചുതുടങ്ങി. മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും 48
അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവീദ്പുത്രാ, എന്നോടു കരുണതോന്നേണമേ എന്നു് അവൻ ഏററവും അധികം നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു നിന്നു; അ 49
വനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ധൈര്യപ്പെടുക, എഴുന്നേല്ക്ക, നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു കുരുടനെ വിളിച്ചു. അവൻ തന്റെ പുതപ്പു ഇട്ടുംകളഞ്ഞു ചാടിയെഴുന്നേററു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. യേശു അവനോടു: ഞാൻ 51
നിനക്കു് എന്തു ചെയ്തുതരേണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: റബ്ബൂനീ, എനിക്കു കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണമെന്നു കുരുടൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു 52
അവനോടു: പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ അനുഗമിച്ചു.

യേശു ജയവീരനായി യെരുശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

അവർ യെരുശലേമിനോടു സമീപിച്ചു് ഒലീവ് മലയരികെ ബേത്ത്- 11
ഫാഗയിലും ബേഥാന്യയിലും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു് അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു് എ 2
തിരേയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടന്നാൽ ഉടനെ ആരും ഒരിക്കലും കയറീട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. ഇതു ചെയ്യുന്നതു് എ 3
ന്തു് എന്നു് ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ കർത്താവിന്നു് ഇതിനെക്കൊണ്ടു് ആവശ്യം ഉണ്ടു് എന്നു പറവിൻ; അവൻ

10: 32—34. മത്താ. 20: 17—19; ലൂക്കൊ. 18: 31—34.
10: 32. യോഹ. 11: 16, 55; മർക്കൊ: 9: 31. **10: 35—45.** മത്താ. 20: 20—28.
10: 38. മർക്കൊ. 14: 36; ലൂക്കൊ. 12: 50; റോമ. 6: 3.
10: 39. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 12: 2; വെളി. 1: 9. **10: 42** ലൂക്കൊ. 22: 25—27.
10: 43. മർക്കൊ. 9: 35. **10: 46—52.** മത്താ. 20: 29—34; ലൂക്കൊ. 18: 35—43.
11: 1—10. മത്താ. 21: 1—9; ലൂക്കൊ. 19; 29—38; യോഹ: 12: 12—16.
11: 3. മർക്കൊ. 14: 14.

ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ട് അയ
4 യ്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തെ
രുവിൽ പുറത്തു വാതിലൂൽ കഴുതക്കുട്ടി
യെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് അതിനെ
5 അഴിച്ചു. അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴി
6 ക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു. യേ
ശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു
പറഞ്ഞു; അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു.
7 അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ അടു
ക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അ
തിന്മേൽ ഇട്ടു; അവൻ അതിന്മേൽ കയ
8 റി ഇരുന്നു. അനേകർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ പറ
മ്പുകളിൽ നിന്നു ചില്ലികൊമ്പു വെട്ടി വ
9 ഴിയിൽ വിതറി. മുമ്പും പിമ്പും നടക്കുന്ന
വർ: ഹോശന്നാ, കർത്താവിന്റെ നാമ
10 ത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ: വരു
ന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാ
വീദിന്റെ രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടമാറാകട്ടെ;
അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു് ആ
ർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

11 അവൻ യെരൂശലേമിൽ ദൈവാലയ
ത്തിലേക്കു ചെന്നു സകലവും ചുറ്റും നോ
ക്കിയശേഷം നേരം വൈകിയതുകൊണ്ടു
പന്തിരുവരോടുംകൂടെ ബേഥാന്യയിലേ
ക്കു പോയി.

ഫലം ഇല്ലാത്ത അത്തിവൃക്ഷം

12 പിറ്റെന്നാൾ അവർ ബേഥാന്യ വിട്ടു
13 പോരുമ്പോൾ അവന്നു വിശന്നു; അവൻ
ഇലയുള്ളോരു അത്തിവൃക്ഷം ദൂരത്തുനിന്നു
കണ്ടു, അതിൽ വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടുമോ എ
ന്നു വെച്ചു ചെന്നു, അതിന്നരികെ എത്തി
യപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല;
അതു് അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ കാലമല്ലാ
14 ഞ്ഞു. അവൻ അതിനോടു: ഇനി നിങ്ക
ൽനിന്നു് എന്നേക്കും ആരും ഫലം തിന്നാ
തിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അതു ശിഷ്യ
ന്മാർ കേട്ടു.

യേശു യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു്

15 അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു, ദൈ
വാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്ന
വരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി; പൊൻ
വാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാക്കളെ
വില്ക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു
16 കളഞ്ഞു; ആരും ദൈവാലയത്തിൽകൂടി
ഒരു വസ്തുവും കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതി
17 ച്ചില്ല. പിന്നെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു:
എന്റെ ആലയം സകല ജാതികൾക്കും
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എ
ന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങ
ളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി
18 ത്തീർത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടിട്ടു മ
ഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവ
നെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്നു്
അന്വേഷിച്ചു. പുരുഷാരം എല്ലാം അവ
ന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അതിശയിക്കയാൽ
അവർ അവനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

19 സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ അവൻ നഗരം വിട്ടു
പോകും.

വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി

20 രാവിലെ അവർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ
അത്തിവൃക്ഷം വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയ
തു കണ്ടു. 21 അപ്പോൾ പത്രൊസിന്നു് ഓർമ്മ
വന്നു: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ച അത്തി ഉണ
ങ്ങിപ്പോയല്ലോ എന്നു് അവനോടു പറ
ഞ്ഞു. 22 യേശു അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞ
തു: ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ ആ
യിരിപ്പിൻ. 23 ആരെങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ സംശയിക്കാതെ താൻ പറയുന്നതു
സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു
ഈ മലയോടു: നീ നീങ്ങി കടലിൽ ചാ
ടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറ
ഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 അതു
കൊണ്ടു നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ യാ
ചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വി
ശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു
ണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
ന്നു. 25 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ നില്ക്കുമ്പോ
ൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതി
ന്നു നിങ്ങൾക്കു് ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിപ്പിൻ. 26 നി
ങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെ
യും ക്ഷമിക്കയില്ല.

യേശുവിന്റെ അധികാരത്തെ
പ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യം

27 അവർ പിന്നെയും യെരൂശലേമിൽ ചെ
ന്നു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചുറ്റി ന
ടക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാ
സ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ
28 വന്നു: നീ എന്തു് അധികാരംകൊണ്ടു്
ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നും ഇതു ചെയ്വാനുള്ള
അധികാരം നിനക്കു തന്നതു് ആർ എന്നും
29 അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോ
ടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു് ഒരു വാക്കു ചോ
ദിക്കും; അതിന്നു് ഉത്തരം പറവിൻ; എ
ന്നാൽ ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു് ഇതു ചെ
യ്യുന്നു എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും.
30 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനി
ന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു്?
എന്നോടു് ഉത്തരം പറവിൻ എന്നു പറ

11: 9. സങ്കീ. 118: 25, 26. **11: 11—24.** മത്താ. 21: 12—22; ലൂക്കൊ. 19: 45—48.
11: 13. ലൂക്കൊ. 3: 9; 13: 6—9. **11: 14.** മർക്കൊ. 11: 20. **11: 15.** യോഹ. 2: 14—16.
11: 17. യെശ. 56: 7; യിരെ. 7: 11. **11: 20.** മർക്കൊ. 11: 14. **11: 22.** യോഹ. 14: 1.
11: 23. മത്താ. 17: 20; ലൂക്കൊ. 17: 6. **11: 24.** മത്താ. 7: 7; യോഹ. 14: 13; 16: 23.
11: 25. മത്താ, 5: 23. **11: 26.** മത്താ. 6: 14, 15.
11: 27—33. മത്താ. 21: 23—27; ലൂക്കൊ. 20: 1—8.

31 ഞ്ഞു. അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു് എന്തു് എന്നു അവൻ പറയും.
32 മനുഷ്യരിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ— എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ എന്നു് എണ്ണുകകൊണ്ടു് അവർ
33 ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാനും ഇതു് ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു.

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപമ

12 പിന്നെ അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു്: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലി കെട്ടി ചക്കും കുഴിച്ചുനാട്ടി
2 ഗോപുരവും പണിതു കുടിയാന്മാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി. കാലം ആയപ്പോൾ കുടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു് അവൻ
3 ഒരു ദാസനെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ അവനെ പിടിച്ചു
4 തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. പിന്നെ മറ്റൊരു ദാസനെ അവരുടെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ അവർ തലയിൽ മുറിവേല്പിക്കയും അപമാനിക്കയും ചെയ്തു.
5 അവൻ മറ്റൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും ചിലരെ അടിക്കയും ചിലരെ കൊല്ലുക
6 യും ചെയ്തു. അവന്നു് ഇനി ഒരുത്തൻ, ഒരു പ്രിയമകൻ, ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു് ഒടുക്കം അവനെ അവരുടെ അടുക്കൽ പറ
7 ഞ്ഞയച്ചു. ആ കുടിയാന്മാരോ: ഇവൻ അവകാശി ആകുന്നു; വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം
8 നമുക്കാകും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു തോട്ടത്തിൽ നിന്നു് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ
9 തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ എന്തു ചെയ്യും? അവൻ വന്നു് ആ കുടിയാന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു തോട്ടം മറ്റുള്ളവരെ ഏല്പിക്കും.
10 "വീട്ടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
11 കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു"
എന്ന തിരുവെഴുത്തു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടി
12 ല്ലയോ? ഈ ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ആകുന്നു പറഞ്ഞതു് എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു് അവനെ വിട്ടു പോയി.

കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം

അനന്തരം അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ പരീശന്മാരിലും ഹെരോദ്യരിലും ചിലരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അവർ വന്നു: ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും ആരെയും ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കയോ കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടതു് എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരുടെ കപടം അറിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്തു്? ഒരു വെള്ളിക്കാശു് കൊണ്ടുവരുവിൻ; ഞാൻ കാണട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ രൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു് എന്നു് അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: കൈസരുടേതു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവങ്കൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യം

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു ഭാര്യ ശേഷിച്ചാൽ ആ ഭാര്യയെ അവന്റെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു തന്റെ സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; മൂന്നാമത്തവനും അങ്ങനെ തന്നേ. ഏഴുവരും സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ അവരിൽ ഏവന്റെ ഭാര്യയാകും? ഏഴുവർക്കും ഭാര്യ ആയിരുന്നുവല്ലോ. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടല്ലയോ തെറ്റിപ്പോകുന്നതു? മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ ആകും. എന്നാൽ മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ

12: 1—12. മത്താ. 21. 33—46; ലൂക്കൊ. 20: 9—19. **12: 1.** യെശ. 5: 1, 2.
12: 8. എബ്രാ. 13: 12. **12: 10.** സങ്കീ. 118: 22, 23.
12: 13—17. മത്താ. 22: 15—22; ലൂക്കൊ 20: 20—26. **12: 13.** മർക്കൊ. 3—6.
12: 17. റോമ. 13: 7. **12: 18—27.** മത്താ. 22: 23—33; ലൂക്കൊ. 20: 27—38.
12: 19. ആവ. 25: 5, 6; ഉല്പ. 38: 8.
12: 25. പുറ. 3: 2, 6; മത്താ. 8: 11; ലൂക്കൊ. 16: 22.

മുൾപടപ്പുഭാഗത്തു ദൈവം അവനോടു: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു.

എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യ കല്പന

ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു് അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്നതു കേട്ടു് അവൻ അവരോടു നല്ലവണ്ണം ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ടു്: എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പന ഏതു് എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പനയോ: 'യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു് ഏക കർത്താവു. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണ ശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു' ആകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതോ: 'കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം' എന്നതത്രേ; ഇവയിൽ വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു കല്പനയും ഇല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രി അവനോടു: നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ; ഏകനേയുള്ളു; അവനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല. അവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും തന്നെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സകല സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു യേശു കണ്ടിട്ടു: നീ ദൈവരാജ്യത്തോടു് അകന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം അവനോടു് ആരും ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.

ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ

യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?

"കർത്താവു് എന്റെ കർത്താവിനോടു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളം എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു ദാവീദ് താൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിലായി പറയുന്നു. ദാവീദ് തന്നേ അവനെ കർത്താവു് എന്നു പറയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ അവൻ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു് എങ്ങനെ? എന്നാൽ വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ വാക്കു സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു.

ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ

അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു്: അങ്കികളോടെ നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും ഇച്ഛിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീണ്ട പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്കു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നു പറഞ്ഞു.

വിധവയുടെ രണ്ടു കാശു്

പിന്നെ യേശു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ധനവാന്മാർ പലരും വളരെ ഇട്ടു. ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്നു് ഒരു പൈസക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാശു് ഇട്ടു. അപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു: ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട എല്ലാവരെക്കാളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു ഇട്ടു; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തനിക്കുള്ളതു് ഒക്കെയും തന്റെ ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇട്ടു എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു.

ദൈവാലയത്തിന്റെ നാശം

13 അവൻ ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ, എങ്ങനെയുള്ള കല്ലു്, എങ്ങനെയുള്ള പണി എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു: യേശു അവനോടു: നീ ഈ വലിയ പണി കാണുന്നുവോ? ഇടിക്കാതെ കല്ലിന്മേൽ കല്ലു് ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

ലോകാവസാന ലക്ഷണങ്ങൾ

പിന്നെ അവൻ ഒലിവുമലയിൽ ദൈവാലയത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും അന്ത്രെയാസും സ്വകാര്യമായി അവനോടു്: അതു് എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? അതിന്നു എല്ലാം നിവൃത്തി വരുന്ന കാലത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്തു് എന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങ

12: 28—34. മത്താ. 22: 34—40; ലൂക്കൊ. 20: 39, 40. **12: 28.** ലൂക്കൊ. 10: 25—28.
12: 29. ആവ. 6: 4, 5. **12: 30.** യോഹ. 15: 12. **12: 31.** ലേവ്യ. 19: 18.
12: 32. ആവ. 4: 35; 6: 4. **12: 33.** 1 ശമൂ. 15: 22. **12: 34.** അപ്പൊ. പ്ര. 26: 27—29.
12: 35—37. മത്താ. 22: 41—46; ലൂക്കൊ. 20: 41—44.
12: 36. സങ്കീ. 110: 1; 2 ശമൂ. 23: 2; യോഹ. 7: 42.
12: 38—40. മത്താ. 23: 1—39; ലൂക്കൊ. 20: 45—47. **12: 41—44.** ലൂക്കൊ. 21: 1—4.
12: 41. 2 രാജാ. 12: 9. **12: 44:** 2 കൊരി. 8: 12.
13: 1—37: മത്താ. 24: 1—51; ലൂക്കൊ. 21: 5—36. **13: 8.** യെശ. 19: 2; 2 ദിന. 15: 6.

ളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊ
6 ൾവിൻ. ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
കൊണ്ടു് അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു
7 വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും. എന്നാൽ
നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെ
യും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ ഭ്രമിച്ചുപോ
കരുതു്. അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ;
8 എന്നാൽ അതു് അവസാനമല്ല. ജാതി ജാ
തിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിൎക്കും;
അവിടവിടെ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാ
കും; ഇതു് ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭ
മത്രേ.

ഉപദ്രവത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു്

9 എന്നാൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധി
പ സംഘങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കയും പള്ളിക
ളിൽ വെച്ചു തല്ലുകയും എന്റെ നിമി
ത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാൎക്കും
മുമ്പാകെ അവൎക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നിറു
10 ത്തുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ സുവിശേഷം
മുമ്പെ സകല ജാതികളോടും പ്രസംഗി
11 ക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർ നിങ്ങളെ കൊ
ണ്ടുപോയി ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എന്തു പറയേ
ണ്ടു എന്നു മുൻകൂട്ടി വിചാരപ്പെടരുതു്.
ആ നാഴികയിൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു
തന്നേ പറവിൻ; പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അ
12 ല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവത്രേ. സഹോദരൻ
സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും മര
ണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; മക്കളും അമ്മയപ്പ
ന്മാരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു് അവരെ
13 കൊല്ലിക്കും. എന്റെ നാമം നിമിത്തം എ
ല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും; എന്നാൽ
അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും.

അവസാനകാലത്തെ കഷ്ടങ്ങൾ

14 എന്നാൽ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത നില്ക്കു
രുതാത്ത സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാ
ണുമ്പോൾ,—വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചു
കൊള്ളട്ടെ—അന്നു യെഹൂദ്യദേശത്തു് ഉ
ള്ളവർ മലകളിലേക്കു് ഓടിപ്പോകട്ടെ.
15 വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അകത്തേക്കു
ഇറങ്ങിപ്പോകയോ വീട്ടിൽനിന്നു വല്ലതും
16 എടുപ്പാൻ കടക്കയോ അരുതു്. വയലിൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങി
17 പ്പോകരുതു്. ആ കാലത്തു ഗൎഭിണികൾക്കും
മുലകൊടുപ്പിക്കുന്നവൎക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
18 എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തു സംഭവിക്കാ
19 തിരിപ്പാൻ പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ. ആ നാളുകൾ
ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മു
തൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇ
നിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ കഷ്ടകാ
20 ലം ആകും. കൎത്താവു ആ നാളുകളെ ചുരു
ക്കീട്ടില്ല എങ്കിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്ക
പ്പെടുകയില്ല. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വൃത
ന്മാർ നിമിത്തമോ അവൻ ആ നാളുകളെ 21
ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. അന്നു് ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളോടു: ഇതാ ക്രിസ്തു ഇവിടെ എ
ന്നോ അതാ അവിടെ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ
വിശ്വസിക്കരുതു്. കള്ളക്രിസ്തുക്കളും കള്ള 22
പ്രവാചകന്മാരുംഎഴുന്നേറ്റു, കഴിയും എ
ങ്കിൽ വൃതന്മാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി അ
ടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും.
നിങ്ങളോ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഞാൻ 23
എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞു
വല്ലോ.

മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവു്

എങ്കിലോ ആ കാലത്തെ കഷ്ടം കഴി 24
ഞ്ഞശേഷം സൂൎയ്യൻ ഇരുണ്ടുപോകയും ച
ന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കയും ആ 25
കാശത്തുനിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണുകൊ
ണ്ടിരിക്കയും ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ
ഇളകിപ്പോകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ മനു 26
ഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും തേജ
സ്സോടുംകൂടെ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു അ
വർ കാണും. അന്നു് അവൻ തന്റെ ദൂത 27
ന്മാരെ അയച്ചു, തന്റെ വൃതന്മാരെ ഭൂമി
യുടെ അറുതി മുതൽ ആകാശത്തിന്റെ
അറുതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽനിന്നും കൂ
ട്ടിച്ചേൎക്കും.

അത്തിമരത്തിൽനിന്നുള്ള പാഠം

അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പഠി 28
പ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു ഇളതായി ഇല
തളിൎക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു നി
ങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ നിങ്ങ 29
ളും ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ
അവൻ അടുക്കെ വാതില്ക്കൽ തന്നേ ആയി
രിക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. ഇ 30
തു് ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തല
മുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സ
ത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആകാശ 31
വും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ
വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.

സൂക്ഷ്മതയോടെ ഉണൎന്നിരിപ്പിൻ

ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ 32
പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൂത
ന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല.
ആ കാലം എപ്പോൾ എന്നു നിങ്ങൾ അ 33
റിയായ്കകൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഉണൎന്നും പ്രാൎത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ.
ഒരു മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ടു പരദേശത്തു പോ
കുമ്പോൾ ദാസന്മാൎക്കു് അധികാരവും അ
വനവന്നു അതതു വേലയും കൊടുത്തിട്ടു വാ
തിൽകാവല്ലാരനോടു് ഉണൎന്നിരിപ്പാൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ. യജമാനൻ സ 35
ന്ധ്യക്കോ അൎദ്ധരാത്രിക്കോ കോഴി കൂകു
ന്ന നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ
വരും എന്നു് അറിയായ്കകൊണ്ടു്, അവൻ 36

13: 9—13. മത്താ. 10: 17—22; ലൂക്കൊ. 21: 12—17. **13: 10.** മൎക്കൊ. 16: 15.
13: 12. മീഖാ. 7: 6. **13: 13.** യോഹ. 15: 21. **13: 14.** ദാനീ. 9: 27; 12: 4, 10.
13: 19. ദാനീ. 12: 1; യോവേ. 2: 2. **13: 22.** ആവ. 13: 1. **13: 24.** യെശ. 13: 10.
13: 25. യെശ. 34: 4. **13: 26.** ദാനീ. 7: 13.
13: 27. സെഖ. 2: 6; ആവ. 30: 4; മത്താ. 13: 41.
13: 34. മത്താ. 25: 14; ലൂക്കൊ. 19: 12. **13: 35.** ലൂക്കൊ. 12: 38.

പെട്ടെന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ടെത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതോ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

യേശുവിനു വിരോധമായി കൂടിയാലോചന

14 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്നു് അന്വേഷിച്ചു. ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ഉത്സവത്തിൽ അരുതു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ തൈലം പൂശിയതു്

അവൻ ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടാമാംസിതൈലവുമായി വന്നു ഭരണി പൊട്ടിച്ചു് അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ: തൈലത്തിന്റെ ഈ വെറും ചെലവു് എന്തിന്നു്? ഇതു മുന്നൂറിൽ അധികം വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ നീരസപ്പെട്ടു അവളെ ഭർത്സിച്ചു. എന്നാൽ യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ; അവളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു് എന്തു്? അവൾ എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു്. ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു് എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു നന്മ ചെയ്വാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും; ഞാനോ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. അവൾ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു; കല്ലറയിലെ അടക്കത്തിന്നായി എന്റെ ദേഹത്തിന്നു മുമ്പുകൂട്ടി തൈലം തേച്ചു. സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മെക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

യൂദായുടെ ദ്രോഹം

പിന്നെ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായി ഈസ്കര്യോത്താവായ യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവർ അതു കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു് അവന്നു പണം കൊടുക്കാം എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു: അവനും അവനെ എങ്ങനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു.

അന്ത്യ പെസഹ

പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കുന്നതായ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു്: നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടു പേരെ അയച്ചു: നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്പതും. അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു് അവൻ കടക്കുന്നേടത്തു് ആ വീട്ടുടയവനോടു: ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ നമുക്കു് ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്നു് അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കി.

സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ പന്തിരുവരോടുംകൂടെ വന്നു. അവർ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നേ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ദുഃഖിച്ചു, ഓരോരുത്തൻ: ഞാനോ, ഞാനോ എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. അവൻ അവരോടു: പന്തിരുവരിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ താലത്തിൽ കൈ മുക്കുന്നവൻ തന്നേ. മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നതു തന്നെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ അയ്യോ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങുവിൻ; ഇതു് എന്റെ ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവർക്കു കൊടുത്തു; എല്ലാവരും അതിൽനിന്നു കുടിച്ചു; ഇതു് അനേകർക്കുവേണ്ടി ചൊരിയുന്നതായി നിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ രക്തം. മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ദൈവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി അനുഭവിക്കും നാൾവരെ ഞാൻ അതു് ഇനി അനുഭവിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു.

14: 1—2. മത്താ. 26: 1—5; ലൂക്കൊ. 22: 1—2.
14: 3—9. മത്താ. 26: 6—13; യോഹ. 12: 1—8. **14: 3.** ലൂക്കൊ. 7: 36.
14: 7. ആവ. 15: 11. **14: 10—11.** മത്താ. 26: 14—16; ലൂക്കൊ. 22: 3—6.
14: 12—16. മത്താ. 26: 17—19; ലൂക്കൊ. 22: 7—13. **14: 14.** മർക്കൊ. 11: 3.
14. 17—25. മത്താ. 26: 20—29; ലൂക്കൊ. 22: 14—23; യോഹ. 13: 21—26.
14: 18. സങ്കീ. 41: 10. **14. 22.** 1കൊരി. 11: 23—25. **14: 24.** പുറ. 24: 8; സെഖ. 9: 11.
14: 26—31. മത്താ. 26: 30—35; ലൂക്കൊ. 22: 31—34, 39.

ശിഷ്യന്മാർ ചിതറിപ്പോകുമെന്നു യേശു പ്രവചിക്കുന്നതു

26 പിന്നെ അവർ സ്തോത്രംപാടിയ ശേഷം ഒലീവ്മലെക്കു പോയി.

27 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇടറിപ്പോകും; "ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും, ആട്ടുകൾ ചിതറിപ്പോകും" എന്നു 28 എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. എന്നാൽഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു പോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 29 പത്രൊസ് അവനോടു: എല്ലാവരും ഇടറിയാലും ഞാൻ ഇടറുകയില്ല എന്നു പ 30 റഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ഇന്നു, ഈ രാത്രിയിൽ തന്നേ, കോഴി രണ്ടു വട്ടം കൂകുമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു 31 പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു് അധികമായി പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ തന്നേ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു.

യേശു ഗത്ത്ശേമന തോട്ടത്തിൽ

32 അവർ ഗത്ത്ശേമന എന്ന പേരുള്ള തോട്ടത്തിൽ വന്നാറെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുതീരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ 33 അവൻ പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഭ്രമി 34 പ്പാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതി ദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാർത്തു് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു് അവരോടു പറ 35 ഞ്ഞു. പിന്നെ അല്പം മുമ്പോട്ടു ചെന്നു നിലത്തു വീണു, കഴിയും എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകേണം എന്നു പ്രാർത്ഥി 36 ച്ചു: അബ്ബാ, പിതാവേ, നിനക്കു് എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണമേ: എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല നീ ഇച്ഛിക്കുന്നതത്രേ ആകട്ടെ എ 37 ന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രൊസിനോടു: ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിഞ്ഞി 38 ല്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായ്വാൻ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു് ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ 39 എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പിന്നെയും പോയി ആ വചനം തന്നേ ചൊല്ലി പ്രാ 40 ർത്ഥിച്ചു. മടങ്ങി വന്നാറെ അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവർ അവനോടു് എന്തു് ഉത്തരം പറയേണം എന്നു് അറി 41 ഞ്ഞില്ല; അവൻ മൂന്നാമതു വന്നു് അവരോടു്: ഇനി ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; മതി, നാഴിക വന്നു; ഇതാ മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42

യേശു ബന്ധനസ്ഥനാകുന്നതു

43 ഉടനെ, അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ, പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ, മൂപ്പന്മാർ എന്നിവർ അയച്ച ഒരു പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു. 44 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നേ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചു സൂക്ഷ്മതയോടെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ എന്നു് അവർക്കു് ഒരു അടയാളം പറഞ്ഞുകൊട്ടത്തിരുന്നു. 45 അവൻ വന്നയുടനെ അടുത്തു ചെന്നു: റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ ചുംബിച്ചു. 46 അവർ അവന്റെമേൽ കൈവെച്ചു് അവനെ പിടിച്ചു. 47 അരികെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഒരുവൻ വാൾ ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി കാതു് അറുത്തു. 48 യേശു അവരോടു: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടുവന്നുവോ? 49 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന്നു് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 50 ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോയി.

51 ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വെറും ശരീരത്തിന്മേൽ പുതപ്പു പുതെച്ചുംകൊണ്ടു് അവനെ അനുഗമിച്ചു; അവർ അവനെ പിടിച്ചു. 52 അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു നഗ്നനായി ഓടിപ്പോയി.

യേശു മഹാപുരോഹിതന്റെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നതു

53 അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ അടുക്കൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നുകൂടിയിരുന്നു. 54 പത്രൊസ് മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനെക്കകത്തോളവും അവനെ ദൂരവേ അനുഗമിച്ചു, ഭൃത്യന്മാരോടു ചേർന്നു തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 55 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു് അവന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു കണ്ടില്ലതാനും. 56 അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം

14: 26. സങ്കീ. 113—118. **14: 27.** സെഖ. 13: 7. **14: 28.** മർക്കൊ. 16: 7.
14: 30. യോഹ. 13: 38. **14: 31.** യോഹ. 11: 16.
14: 32—42. മത്താ. 26: 36—46; ലൂക്കൊ. 22: 40—46. **14: 32** യോഹ. 18: 1.
14: 34. യോഹ. 12: 27; സങ്കീ. 43: 5. **14: 36.** മർക്കൊ. 10: 38. **14: 42.** യോഹ. 14: 31.
14: 43—54. മത്താ. 26: 47—58; ലൂക്കൊ. 22: 47—55; യോഹ. 18: 2—18.
14: 55—65. മത്താ. 26: 59—68; ലൂക്കൊ. 22: 63—71; യോഹ. 18: 19—24.

57 ഒത്തുവന്നില്ല. ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവ
58 ന്റെ നേരെ: ഞാൻ കൈപ്പണിയായ
ഈ മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു ദിവസംകൊ
ണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറെറാന്നു പണി
യും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞതു ഞങ്ങൾ കേ
59 ട്ടു എന്നു കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. എന്നി
60 ട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തുവന്നില്ല. മ
ഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
യേശുവിനോടു: നീ ഒന്നും ഉത്തരം പറയു
ന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെനേരെ സാ
ക്ഷ്യം പറയുന്നതു് എന്തു് എന്നു ചോദി
61 ച്ചു. അവനോ മിണ്ടാതെയും ഉത്തരം പറ
യാതെയും ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ
പിന്നെയും അവനോടു: നീ വന്ദ്യനായവ
ന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോ
62 ദിച്ചു. ഞാൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ
സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഇരിക്കു
ന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതും
നിങ്ങൾ കാണും എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
63 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീ
64 റി: ഇനി സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നമുക്കു
എന്തു് ആവശ്യം? ദൈവദൂഷണം നി
ങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു് എന്തു തോ
ന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ മരണ
യോഗ്യൻ എന്നു് എല്ലാവരും വിധിച്ചു.
65 ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും അവന്റെ മു
ഖം മൂടി അവനെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി കുത്തുകയും
പ്രവചിക്ക എന്നു് അവനോടു പറകയും
ചെയ്തുതുടങ്ങി; ചേവകർ അവനെ അടി
ച്ചുംകൊണ്ടു കയ്യേറ്റു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നതു്

66 പത്രൊസ് താഴെ നടുമുറ്റത്തു് ഇരിക്കു
മ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ ബാല്യ
67 ക്കാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു, പത്രൊ
സ് തീ കായുന്നതു കണ്ടു് അവനെ നോ
ക്കി: നീയും ആ നസറായനായ യേശുവി
നോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
68 നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല, ബോദ്ധ്യ
മാകുന്നതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ അവൻ തള്ളി
പ്പറഞ്ഞു; പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെട്ട
69 പ്പോൾ കോഴി കൂകി. ആ ബാല്യക്കാര
ത്തി അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു സമീപ
ത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു്: ഇവൻ ആ കൂട്ട
ത്തിൽ ഉള്ളവൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞുതുട
ങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.
70 കുറയനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു് അരികെ നിന്ന
വർ പത്രൊസിനോടു: നീ ആ കൂട്ടരിൽ
ഉള്ളവൻ സത്യം; ഗലീലക്കാരനല്ലോ
71 എന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനു
ഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു് അ
വൻ പ്രാകുവാനും ആണയിടുവാനും തുട
72 ങ്ങി. ഉടനെ കോഴി രണ്ടാമതും കൂകി;
കോഴി രണ്ടുവട്ടം കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവ
ട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു ത
ന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു്
അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു കരഞ്ഞു.

യേശു പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നതു്

15 1 ഉടനെ അതികാലത്തു തന്നെ മഹാ
പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രി
മാരുമായി ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും
കൂടി ആലോചിച്ചു യേശുവിനെ കെട്ടി
കൊണ്ടുപോയി പീലാത്തൊസിനെ ഏ
ല്പിച്ചു. 2 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ
യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദി
ച്ചതിന്നു്: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു് അവ
ൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 3 മഹാപുരോഹിത
ന്മാർ അവനെ ഏറിയോന്നു കുറ്റം ചുമ
ത്തി. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവ
നോടു ചോദിച്ചു: നീ ഒരുത്തരവും പറയു
ന്നില്ലയോ? ഇതാ, അവർ നിന്നെ എ
ന്തെല്ലാം കുറ്റം ചുമത്തുന്നു എന്നു പറ
ഞ്ഞു. 5 യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം ഒന്നും
പറയായ്കയാൽ പീലാത്തൊസ് ആശ്ചര്യ
പ്പെട്ടു.

യേശുവിനെയോ ബറബ്ബാസിനെയോ?

6 അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ ചോദി
ക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ അവർക്കു വിട്ടുകൊ
ടുക്ക പതിവായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ ഒരു കല
ഹത്തിൽ കൊല ചെയ്തവരായ കലഹക്കാ
രോടുകൂടെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബ്ബാസ്
എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
8 പുരുഷാരം കയറി വന്നു, അവൻ പതിവു
പോലെ ചെയ്യേണം എന്നു് അപേക്ഷി
ച്ചുതുടങ്ങി. 9 മഹാപുരോഹിതന്മാർ അസൂ
യകൊണ്ടു് അവനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു പീ
ലാത്തൊസ് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അവ
രോടു: 10 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ നി
ങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു് ഇച്ഛിക്കുന്നു
വോ എന്നു ചോദിച്ചു. 11 എന്നാൽ അവൻ
ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
ചോദിപ്പാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർ പു
രുഷാരത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരു
ന്നു. 12 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവ
രോടു്: എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാ
വു് എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അ
വനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു് അവർ വീണ്ടും നി
ലവിളിച്ചു. 14 പീലാത്തൊസ് അവരോടു:
അവൻ എന്തു ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പറ
ഞ്ഞാറെ, അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു് അവ
ർ അധികമായി നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാ
ത്തൊസ് പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തി വരുത്തു
വാൻ ഇച്ഛിച്ചു ബറബ്ബാസിനെ അവർക്കു
വിട്ടുകൊടുത്തു യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊ
ണ്ടു് അടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു.

14: 58. യോഹ. 2 : 19 ; 4 : 21, 23. **14: 61.** മക്കൊ. 15 : 5 ; യെശ. 53 : 7.
14: 62. ദാനീ. 7 : 13 ; സങ്കീ. 110 : 1. **14: 64.** യോഹ. 19 : 7.
14: 66—72. മത്താ. 26 : 69—75 ; ലൂക്കൊ. 22 : 56—62 ; യോഹ. 18 : 25—27.
14: 72. മക്കൊ. 14 : 30.
15: 1. മത്താ. 27 : 1—2 ; ലൂക്കൊ. 22 : 66 ; 23 : 1 ; യോഹ. 18 : 28.
15: 2—19. മത്താ. 27 : 11—30 ; ലൂക്കൊ. 23 : 2—25 ; യോഹ. 18 : 29—19 : 16.
15: 5. മക്കൊ. 14 ; 61 ; യെശ. 53 ; 7. **15: 10.** യോഹ. 11 : 48 ; 12 ; 19 ; മത്താ. 21 : 38.

പടയാളികൾ യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നതു്

16 പടയാളികൾ അവനെ ആസ്ഥാനമായ
മണ്ഡപത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോയി പ
17 ട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവനെ
രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു് ഒ
18 രു കിരീടം മെടഞ്ഞു് അവനെ ചൂടിച്ചു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എ
19 ന്നു പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു: കോൽകൊണ്ടു്
അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ
തുപ്പി, മുട്ടുകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
20 അവനെ പരിഹസിച്ചശേഷം അവർ ര
ക്താംബരം നീക്കി സ്വന്ത വസ്ത്രം ധരിപ്പി
ച്ചു് അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണം

21 അലക്സന്തരിന്റെയും രൂഫൊസിന്റെ
യും അപ്പനായി വയലിൽനിന്നു വരുന്ന
കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ അവന്റെ
22 ക്രൂശു് ചുമപ്പാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ത
ലയോടിടം എന്നർത്ഥമുള്ള ഗോൽഗോഥാ
എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് അവനെ കൊണ്ടു
23 പോയി; കണ്ടിവെണ്ണ കലർത്തിയ വീ
ഞ്ഞു് അവനു കൊടുത്തു; അവനോ വാ
24 ങ്ങിയില്ല. അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അ
വന്റെ വസ്ത്രം ഇന്നവനു് ഇന്നതു കിട്ടേ
25 ണം എന്നു ചീട്ടിട്ടു പകുതിചെയ്തു. മൂന്നാം
മണി നേരമായപ്പോൾ അവനെ ക്രൂശിച്ചു.
26 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു് എന്നിങ്ങനെ
അവന്റെ കുറ്റം മീതെ എഴുതിയിരുന്നു.
27 അവർ രണ്ടു കള്ളന്മാരെ ഒരുത്തനെ വല
ത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി അവനോടു
28 കൂടെ ക്രൂശിച്ചു. [അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അവനെ എണ്ണി] എന്നുള്ള തിരുവെഴു
29 ത്തു നിവൃത്തിയായി.] കടന്നുപോകുന്നവർ
തല കുലുക്കിക്കൊണ്ടു: ഹാ, ഹാ, മന്ദി
രം പൊളിച്ചു മൂന്നു നാളുകൊണ്ടു പണിയു
30 ന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിച്ചു ക്രൂശിൽ
നിന്നു് ഇറങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു് അവ
31 നെ ദുഷിച്ചു. അങ്ങനെ തന്നേ മഹാപു
രോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും അവനെ പരി
ഹസിച്ചു: ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു
32 തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ. നാം
കണ്ടു വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു എന്ന
യിസ്രായേൽ രാജാവു ക്രൂശിൽനിന്നു് ഇറ
ങ്ങിവരട്ടെ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു; അവ
നോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ
പഴിച്ചു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ മരണം

33 ആറാംമണി നേരമായപ്പോൾ ഒമ്പതാം
മണി നേരത്തോളം ദേശത്തു് എല്ലാം ഇ
34 രുട്ടു് ഉണ്ടായി. ഒമ്പതാം മണിനേരത്തു
യേശു: എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈ
വമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു് എന്തു്
എന്നു് അർത്ഥമുള്ള എലോഹീ, എലോ
ഹീ, ലമ്മാ ശബ്ബക്താനീ എന്നു് അത്യുച്ച
ത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. അരികെ നിന്നവ 35
രിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു്: അവൻ ഏലീയാ
വെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുത്തൻ 36
ഓടി ഒരു സ്പോങ്ങിൽ പുളിച്ച വീഞ്ഞു
നിറെച്ചു് ഒരു ഓടക്കോലിന്മേലാക്കി:
നില്പിൻ; ഏലീയാവു് അവനെ ഇറക്കു
വാൻ വരുമോ എന്നു നമുക്കു കാണാം എ
ന്നു പറഞ്ഞു് അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു.
യേശു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ 37
വിട്ടു. ഉടനെ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല 38
മേൽതൊട്ടു് അടിയോളവും രണ്ടായി ചീ
ന്തിപ്പോയി. അവന്നു് എതിരെ നിന്നി 39
രുന്ന ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രാ
ണനെ വിട്ടതു കണ്ടിട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ
ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു
പറഞ്ഞു. സ്ത്രീകളും ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കി 40
കൊണ്ടിരുന്നു; അവരിൽ മഗ്ദലക്കാര
ത്തി മറിയയും ചെറിയ യാക്കോബിന്റെ
യും യോസെയുടെയും അമ്മ മറിയയും ശ
ലോമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഗലീല 41
യിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർ അവനെ അ
നുഗമിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും പോന്നു; അവ
നോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്ന മ
റു സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ ശവസംസ്കാരം

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശബ്ബത്തിന്റെ 42
തലനാളായ ഒരുക്കനാൾ ആകകൊണ്ടു
ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രിയും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തി 43
രുന്നവനുമായ അരിമഥ്യയിലെ യോസേ
ഫ് വന്നു ധൈര്യത്തോടെ പീലാത്തൊ
സിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ
ശരീരം ചോദിച്ചു. അവൻ മരിച്ചുകഴി 44
ഞ്ഞുവോ എന്നു പീലാത്തൊസ് ആശ്ചര്യ
പ്പെട്ടു ശതാധിപനെ വിളിച്ചു: അവൻ
മരിച്ചിട്ടു് ഒട്ടുനേരമായോ എന്നു ശതാധി 45
പനോടു വസ്തുത ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു് ഉടൽ
യോസേഫിന്നു നല്കി. അവൻ ഒരു ശീ 46
ല വാങ്ങി അവനെ ഇറക്കി ശീലയിൽ ചു
റ്റിപ്പൊതിഞ്ഞു, പാറയിൽ വെട്ടീട്ടുള്ള
കല്ലറയിൽ വെച്ചു, കല്ലറവാതില്ക്കൽ ഒരു
കല്ലു് ഉരുട്ടിവെച്ചു. അവനെ വെച്ച ഇ 47
ടം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസെയു
ടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം

ശബ്ബത്തു കഴിഞ്ഞശേഷം മഗ്ദലക്കാ **16**
രത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അ
മ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്നു അവനെ
പൂശേണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി. ആ 2
ഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ അതികാല

15: 20—41. മത്താ. 27: 31—56; ലൂക്കൊ. 23: 26—49; യോഹ. 19: 16—30.
15: 21. റോമ. 16: 13. **15: 23.** സങ്കീ. 69: 21. **15: 24.** സങ്കീ. 22: 18.
15: 29. സങ്കീ. 22: 7; 109; 25; മക്കൊ. 14: 58. **32.** മത്താ. 16: 1, 4.
15: 33. ആമോ. 8: 9. **15: 34.** സങ്കീ. 22: 1. **15: 36.** സങ്കീ. 69: 21.
15: 40. ലൂക്കൊ. 8: 2, 3.
15: 42—47. മത്താ. 27: 57—61; ലൂക്കൊ. 23: 50—55; യോഹ. 19: 38—42.
16: 1—8. മത്താ. 28: 1—8; ലൂക്കൊ. 24: 1—12; യോഹ. 20: 1—10.

ത്തു സൂയ്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ കല്ലറെ
3 ക്കൽ ചെന്നു: കല്ലറയുടെ വാതില്ക്കൽനി
ന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു് ഉരുട്ടിക്കള
4 യും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവർ നോ
ക്കിയാറെ കല്ലു് ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി ക
ണ്ടു; അതു് ഏറ്റവും വലുതായിരുന്നു.
5 അവർ കല്ലറെക്കകത്തു കടന്നപ്പോൾ വെ
ള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ച ഒരു ബാല്യക്കാരൻ
വലത്തു ഭാഗത്തു് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമി
6 ച്ചു. അവൻ അവരോടു: ഭ്രമിക്കേണ്ടാ;
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ
നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉയി
ത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അ
7 വനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ. നിങ്ങൾ
പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പ
ത്രൊസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ
ഗലീലെക്കു പോകുന്നു എന്നു പറവിൻ;
അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു പോലെ
അവിടെ അവനെ കാണും എന്നു പറ
8 വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ വിറയലും
ഭ്രമവും പിടിച്ചു അവർ കല്ലറ വിട്ടു് ഓടി
പ്പോയി; അവർ ഭയപ്പെടുകയാൽ ആരോ
ടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

യേശു മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്കു് പ്രത്യക്ഷനാകുന്നതു്

9 [അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ
രാവിലെ ഉയിത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു താൻ ഏഴു
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാ
രത്തി മറിയെക്കു് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി.
10 അവൾ ചെന്നു് അവനോടുകൂടെ ഇരുന്ന
വരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കു
11 ന്നവരോടു് അറിയിച്ചു. അവൻ ജീവനോ
ടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അവനെ കണ്ടു
എന്നും അവർ കേട്ടാറെ വിശ്വസിച്ചില്ല.

യേശു ശിഷ്യന്മാക്കു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നതു്

പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ നാട്ടിലേ 12
ക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ മറെറാരു രൂപ
ത്തിൽ അവക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അവർ 13
പോയി ശേഷമുള്ളവരോടു അറിയിച്ചു;
അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല.

പിന്നത്തേതിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണ 14
ത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവക്കു പ്രത്യ
ക്ഷനായി, തന്നെ ഉയിത്തെഴുന്നേറ്റവനാ
യി കണ്ടവരുടെ വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്ക
യാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ഹൃ
ദയകാഠിന്യത്തെയും ശാസിച്ചു. പിന്നെ 15
അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഭൂലോക
ത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടി
യോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ. വി 16
ശ്വസിക്കയും സ്നാനം ഏല്ക്കയും ചെയ്യുന്ന
വൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്ത
വൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും. വി 17
ശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ ന
ടക്കും: എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂത
ങ്ങളെ പുറത്താക്കും; പുതുഭാഷകളിൽ സം
സാരിക്കും; സർപ്പങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും; 18
മരണകരമായ യാതൊന്നു കുടിച്ചാലും
അവക്കു ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളു
ടെ മേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവക്കു സൌ
ഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോടു 19
അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എ
ടുക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗ
ത്തു ഇരുന്നു. അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാട 20
ത്തും പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവു് അവരോടുകൂ
ടെ പ്രവർത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അട
യാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും
പോന്നു.]

16: 7. മത്ത്വാ. 14 : 28. **16: 9.** ലൂക്കൊ. 8 : 2; യോഹ. 20 : 11—18.
16: 12. ലൂക്കൊ. 24 : 13—35.
16: 14—18. ലൂക്കൊ. 24 : 36—49; യോഹ. 20 : 19—23.
16: 14. 1കൊരി. 15 : 5. **16: 15.** മത്ത്വാ. 28 : 18—20. **16: 16.** അ. പ്ര. 2 : 38.
16: 17. അ. പ്ര. 16 : 18; 2 : 4, 11; 10 : 46.
16: 18. ലൂക്കൊ. 10 : 19; അ. പ്ര. 28 : 3—6; യാക്കൊ. 5 : 14, 15.
16: 19. ലൂക്കൊ. 24 : 50—53; അ. പ്ര. 1 : 4—11; 1തിമൊ. 3: 16; സങ്കീ. 110 : 1;
16: 19. അ. പ്ര. 7 : 55; 2രാജാ. 2 : 11.
16: 20. എബ്രാ. 2 : 4.

THE GOSPEL
ACCORDING TO LUKE
ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം

1 ശ്രീമാനായ തെയോഫിലോസേ, ആദി
മുതൽ കണ്ട സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരുമായവർ നമ്മെ ഭരമേല്പി
2 ച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണ
മായി പ്രമാണിച്ചുവരുന്ന കാര്യങ്ങളെ വി
വരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം ചമെപ്പാൻ പല
3 രും തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു, നിനക്കു ഉപ
ദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാർത്തയുടെ നിശ്ച
4 യം നീ അറിയേണ്ടതിന്നു് അതു ക്രമമായി
എഴുതുന്നതു നന്നെന്നു് ആദിമുതൽ സകല
വും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു് എനി
ക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനത്തെ പ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

5 യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ
കാലത്തു് അബീയാക്ലാറിൽ സെഖര്യാവു്
എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടാ
യിരുന്നു; അവന്റെ ഭാര്യ അഹരോന്റെ
പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു; അ
വൾക്കു് എലീശബെത്തു് എന്നു പേർ.
6 ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയു
ള്ളവരും കർത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളി
ലും ന്യായങ്ങളിലും കുറവില്ലാത്തവരായി
7 നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. എലീശബെ
ത്തു് മച്ചിയാകകൊണ്ടു് അവർക്കു സന്തതി
ഇല്ലാഞ്ഞു; ഇരുവരും വയസ്സുചെന്നവരും
ആയിരുന്നു.

8 അവൻ കുറിന്റെ ക്രമപ്രകാരം ദൈവ
സന്നിധിയിൽ പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ
9 ചെയ്തുവരുമ്പോൾ: പൌരോഹിത്യമര്യാ
ദപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ
ചെന്നു ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവന്നു നറുക്കു
10 വന്നു. ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജനസ
മൂഹം ഒക്കെയും പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
11 ണ്ടിരുന്നു: അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദൂ
തൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
നില്ക്കുന്നവനായിട്ടു് അവന്നു പ്രത്യക്ഷനാ
12 യി. സെഖര്യാവു് അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു
13 ഭയപരവശനായി. ദൂതൻ അവനോടു പ
റഞ്ഞതു: സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ:
നിന്റെ പ്രാർത്ഥനെക്കു ഉത്തരമായി: നി
ന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്തു് നിനക്കു് ഒരു
മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു യോഹ
ന്നാൻ എന്നു പേർ ഇടേണം. നിനക്കു സ 14
ന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും; അവ
ന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ പലരും സന്തോഷി
ക്കും. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധി 15
യിൽ വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യ
വും കുടിക്കയില്ല; അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ
വെച്ചു തന്നേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
നിറയും. അവൻ യിസ്രായേൽ മക്കളിൽ 16
പലരേയും അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താ
വിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുത്തും. അവൻ അ 17
പ്പന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മക്കളിലേക്കും വ
ഴങ്ങാത്തവരെ നീതിമാന്മാരുടെ ബോധ
ത്തിലേക്കും തിരിച്ചുംകൊണ്ടു് ഒരുക്കമു
ള്ളോരു ജനത്തെ കർത്താവിന്നുവേണ്ടി ഒരു
ക്കുവാൻ അവന്നു മുമ്പായി ഏലീയാവി
ന്റെ ആത്മാവോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ ന
ടക്കും. സെഖര്യാവു ദൂതനോടു: ഇതു ഞാൻ 18
എന്തു്ന്നിനാൽ അറിയും? ഞാൻ വൃദ്ധ
നും എന്റെ ഭാര്യ വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. ദൂതൻ അവനോടു: ഞാൻ 19
ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രീയേൽ
ആകുന്നു; നിന്നോടു സംസാരിപ്പാനും ഈ
സുവാർത്തമാനം നിന്നോടു് അറിയിപ്പാനും
എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. തക്കസമയത്തു 20
നിവൃത്തിവരുവാനുള്ള എന്റെ ഈ വാക്കു
വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു് അതു് സംഭവിക്കും
വരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മൌ
നമായിരിക്കും എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
ജനം സെഖര്യാവിന്നായി കാത്തിരുന്നു, 21
അവൻ മന്ദിരത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ പുറത്തു വന്നാറെ 22
അവരോടു സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല;
അതിനാൽ അവൻ മന്ദിരത്തിൽ ഒരു ദർശ
നം കണ്ടു എന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു; അ
വൻ അവർക്കു് ആംഗ്യം കാട്ടി ഊമനായി
പാർത്തു. അവന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലം തിക 23
ഞ്ഞശേഷം അവൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി.

ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു് അവന്റെ 24
ഭാര്യ എലീശബെത്തു് ഗർഭം ധരിച്ചു: മന്നു 25

1: 1. അപ്പൊ. പ്ര. 1: 1. 1: 2. യോഹ. 1: 1; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 21.
1: 5. മത്താ. 2: 1; 1 ദിന. 24: 10; 2 ദിന. 3: 2. 1: 9. പുറ. 30: 7.
1: 11. ലൂക്കൊ. 2: 9; അപ്പൊ. പ്ര. 5: 19.
1: 15. സംഖ്യാ. 6: 3; ന്യായാ. 13: 4, 5; 1 ശമൂ. 1: 11; ലൂക്കൊ. 7: 33.
1: 17. മത്താ. 17: 11—13; മലാ. 3: 1; 4: 5, 6. 1: 18. ഉല്പ. 18: 11; ലൂക്കൊ. 1: 34.
1: 19. ദാനീ. 8: 16; 9: 21; എബ്രാ. 1: 14. 1: 20. ലൂക്കൊ. 1: 45.
1: 25. ഉല്പ. 30: 23; യെശ. 4: 1. 1: 27. ലൂക്കൊ. 2: 5; മത്താ. 1: 16, 18.

ഷ്യരുടെ ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ നീക്കുവാൻ കർത്താവു് എന്നെ കടാക്ഷിച്ച നാളിൽ ഇങ്ങനെ എനിക്കു ചെയ്തതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അഞ്ചു മാസം ഒളിച്ചുപാർത്തു.

യേശുവിന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

26 ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ നസറെത്തു് എന്ന ഗലീല
27 പട്ടണത്തിൽ, ദാവീദ്ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷനു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ മറിയ എ
28 ന്നു് ആയിരുന്നു. ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു: കൃപ ലഭിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്ദനം; കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ
29 ഉണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ ആ വാക്കു കേട്ടു ഭ്രമിച്ചു: ഇതു് എന്തൊരു വന്ദനം
30 എന്നു വിചാരിച്ചു. ദൂതൻ അവളോടു: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവ
31 ത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു. നീ ഗർഭം ധരിച്ചു് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യേശു
32 എന്നു പേർ വിളിക്കേണം. അവൻ വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ
33 സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കും. അവൻ യാക്കോബ്ഗൃഹത്തിനു എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിനു അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറ
34 ഞ്ഞു. മറിയ ദൂതനോടു: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇതു് എങ്ങനെ സം
35 ഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മേൽ വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിടും; ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശു
36 ദ്ധപ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരത്തി എലീശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവ
37 ന്നവൾക്കു് ഇതു് ആറാം മാസം. ദൈവത്തിന്നു ഒരു കാര്യവും അസാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ
38 എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതിനു മറിയ: ഇതാ, ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി: നിന്റെ വാക്കുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു; ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി.

മറിയ എലീശബെത്തിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതു—മഹത്വീകരണ ഗാനം

39 ആ നാളുകളിൽ മറിയ എഴുന്നേറ്റു മലനാട്ടിൽ ഒരു യെഹൂദ്യ പട്ടണത്തിൽ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, സെഖർയ്യാവിന്റെ വീ 40
ട്ടിൽ എത്തി എലീശബെത്തിനെ വന്ദിച്ചു. മറിയയുടെ വന്ദനം എലീശബെത്തു് 41
കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ തുള്ളി: എലീശബെത്തു് പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവളായി, ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്ക 42
പ്പെട്ടവൾ; നിന്റെ ഗർഭഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു: എന്റെ കർത്താവിന്റെ 43
മാതാവു എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം എനിക്കു് എവിടെനിന്നു് ഉണ്ടായി. നി 44
ന്റെ വന്ദനസ്വരം എന്റെ ചെവിയിൽ വീണപ്പോൾ പിള്ള എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ടു തുള്ളി. കർത്താവു തന്നോ 45
ടു് അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി.

അപ്പോൾ മറിയ പറഞ്ഞതു്: 46
"എന്റെ ഉള്ളം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു;
എന്റെ ആത്മാവു് എന്റെ രക്ഷിതാവായ 47
ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുന്നു.
അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ച കടാക്ഷി 48
ച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാ
ഗ്യവതി എന്നു വാഴ്ത്തും.
ശക്തനായവൻ എനിക്കു വലിയവ ചെ 49
യ്തിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ നാമം പരിശുദ്ധം തന്നെ.
അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു് അവന്റെ കരു 50
ണ തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കുന്നു.
തന്റെ ഭുജംകൊണ്ടു അവൻ ബലം പ്രവ 51
ർത്തിച്ചു, ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു.
പ്രഭുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽനിന്നു 52
ഇറക്കി
താണവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറെ 53
ച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്ത 54
തുപോലെ
അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നേക്കും കരുണ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു,
തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ തു 55
ണെച്ചിരിക്കുന്നു."

മറിയ ഏകദേശം മൂന്നു മാസം അവളോ 56
ടു കൂടെ പാർത്തിട്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

എലീശബെത്തിന്നു പ്രസവിപ്പാനുള്ള 57
കാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; കർത്താവു് അവൾക്കു വ 58
ലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്നു് അയല്പക്കാരും

1: 28. ന്യായാ. 5: 24. **1: 30.** ലൂക്കൊ. 1: 13.
1: 31. ന്യായാ. 13: 3; യെശ. 7: 14; മത്താ. 1: 21—23.
1: 32. യെശ. 9: 7; 2 ശമൂ. 7: 12, 13, 16. **1: 33.** മീഖാ. 4: 7; ദാനീ. 7: 14.
1: 34. ലൂക്കൊ. 1: 18. **1. 35.** മത്താ. 1: 18, 20. **1: 37.** ഉല്പ. 18: 14. **1: 41.** ഉല്പ. 25: 22.
1: 45. ലൂക്കൊ. 1: 20; 11: 28. **1: 46.** 1 ശമൂ. 2: 1—10.
1: 48. ലൂക്കൊ. 1: 25; 1 ശമൂ. 1: 11; സങ്കീ. 113: 5, 6. **1: 50.** സങ്കീ. 103: 13, 17.
1: 51. സങ്കീ. 89: 10; 2 ശമൂ. 22: 28. **1: 52.** സങ്കീ. 147: 6; ഇയ്യോ. 5: 11.
1: 53. 1 ശമൂ. 2: 5; സങ്കീ: 34: 10; 107: 9. **1: 54.** യെശ. 41: 8; സങ്കീ. 98: 3.
1: 55. മീഖാ. 7: 20; ഉല്പ. 17. 7; 18: 18; 22: 17.

ചാച്ക്കാരും കേട്ടിട്ട് അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനം—
സെഖര്യാവിന്റെ പാട്ട്

59 എട്ടാം നാളിൽ അവർ പൈതലിനെ പരിച്ഛേദന ചെയ്വാൻ വന്നു; അപ്പന്റെ പേർ പോലെ അവനു സെഖര്യാവു എന്നു
60 പേർ വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അവന്റെ അമ്മയോ: അല്ല, അവനു യോഹന്നാൻ
61 എന്നു പേരിടേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവളോടു: നിന്റെ ചാച്ചിയിൽ ഈ പേരുള്ളവർ ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പ
62 റഞ്ഞു. പിന്നെ അവനു എന്തു പേർ വിളിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പനോ
63 ടു ആംഗ്യം കാട്ടി ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു എഴുത്തു പലക ചോദിച്ചു: അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്നു എഴുതി; എ
64 ല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഉടനെ അവന്റെ വായും നാവും തുറന്നു, അവൻ സംസാരി
65 ച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. ചുറ്റും പാർക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം ഭയം ഉണ്ടായി; യെഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ എങ്ങും ഈ വാർത്ത ഒക്കെയും
66 പരന്നു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും അതു ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു: ഈ പൈതൽ എന്തു ആകും എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവിന്റെ കൈ അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

67 അവന്റെ അപ്പനായ സെഖര്യാവു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി പ്രവചിച്ചു പറഞ്ഞതു:

68 "യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.
അവൻ തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു് ഉദ്ധാരണം ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു.
69 ആദിമുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
70 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ വശത്തുനിന്നും
നമ്മെ പകെക്കുന്ന ഏവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ
71 തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ നമുക്കു രക്ഷയുടെ കൊമ്പു് ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു,
72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കരുണ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനും
73 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു
74 നാം ആയുഷ്കാലം ഒക്കെയും ഭയം കൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമുക്കു കൃപ നല്കുമെന്നു
75 അവൻ നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത സത്യവും
തന്റെ വിശുദ്ധ നിയമവും ഓർത്തുകൊണ്ടും ആകുന്നു.
76 നീയോ പൈതലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.
കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവാനും
77 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രകരുണയാൽ അവന്റെ ജനത്തിനു പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷാപരിജ്ഞാനം കൊടുപ്പാനുമായി
78 നീ അവനു മുമ്പായി നടക്കും.
ഇരുളിലും മരണനിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശിച്ചു,
നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തേണ്ടതിനു
79 ആ ആർദ്രകരുണയാൽ ഉയരത്തിൽനിന്നു ഉദയം നമ്മെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു."

80 പൈതൽ വളർന്നു ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു; അവൻ യിസ്രായേലിനു തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാൾവരെ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ ജനനം

2 ആ കാലത്തു ലോകം ഒക്കെയും പേർ
വഴി ചാർത്തേണം എന്നു ഔഗുസ്തൊസ്
2 കൈസരുടെ ഒരു ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. കു
3 രേന്യൊസ് സുറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ ഈ ഒന്നാമത്തെ ചാർത്തൽ ഉണ്ടായി. എ
4 ല്ലാവരും ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിനു താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി. അ
ങ്ങനെ യോസേഫും ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിലും കുലത്തിലും ഉള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു് തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന
5 മറിയ എന്ന ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയോടും കൂടെ ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിനു ഗലീലയിലെ നസറെത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, യെഹൂ
6 ദ്യയിൽ ബേത്ത്ലേഹെം എന്ന ദാവീദിൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു പ്രസവത്തി
7 നുള്ള കാലം തികഞ്ഞു. അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു, ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി.

8 അന്നു് ആ പ്രദേശത്തു് ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാവൽ കാ
9 ത്തു വെളിയിൽ പാർത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെ നിന്നു, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സു് അവരെ ചുറ്റി മിന്നി, അവർ ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു. ദൂതൻ അവരോടു: ഭയ
10 പ്പെടേണ്ടാ; സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. കർത്താവായ
11 ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു് ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനി

1: 59. ലേവ്യ. 12: 3; ഉല്പ. 17: 12. 1: 63. ലൂക്കൊ. 1: 13; 7: 26. 1: 76. മലാ. 4: 5.
1: 77. മർക്കൊ. 1: 4. 1: 78. മലാ. 4: 2; എഫെ. 5: 14.
1: 79. യെശ. 9: 2; 58: 8; മത്താ. 4: 15. 1: 80. ലൂക്കൊ. 2: 40, 52.
2: 1. ലൂക്കൊ. 3: 1. 2: 4. ലൂക്കൊ. 1. 27. 2: 7. മത്താ. 1: 25.
2: 9. ലൂക്കൊ. 1: 11; അപ്പൊ. പ്ര. 5: 19.
2: 11. യോഹ. 4: 42; അപ്പൊ. പ്ര. 5: 31; മത്താ. 16: 16.

12 ച്ചിരിക്കുന്ന. നിങ്ങൾക്കു് അടയാളമോ: ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിട
ക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും
13 എന്നു പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു സ്വർഗ്ഗീയ
സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം ദൂതനോ
ടു ചേൎന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി.
14 "അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു
മഹത്വം, ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമു
ള്ള മനുഷ്യൎക്കു സമാധാനം"
എന്നു പറഞ്ഞു.
15 ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പോയശേഷം ഇടയന്മാർ: നാം ബേ
ത്ലേഹേമോളം ചെന്നു കൎത്താവു നമ്മോ
ടു് അറിയിച്ച ഈ സംഭവം കാണേണം,
16 എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവർ ബദ്ധ
പ്പെട്ടു ചെന്നു, മറിയയെയും യോസേഫി
നെയും പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശി
17 ശുവിനെയും കണ്ടു. കണ്ടശേഷം ഈ
പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
18 വാക്കു് അറിയിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും
ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആശ്ച
19 ൎയ്യപ്പെട്ടു. മറിയ ഈ വാൎത്ത ഒക്കെയും ഹൃ
ദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊ
20 ണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളോടു് അറിയിച്ചതുപോ
ലെ ഇടയന്മാർ കേട്ടതും കണ്ടതുമായ എ
ല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വ
പ്പെടുത്തിയും പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങി
പ്പോയി.
21 പരിച്ഛേദന കഴിപ്പാനുള്ള എട്ടു ദിവ
സം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഗൎഭത്തിൽ
ഉല്പാദിക്കും മുമ്പെ ദൂതൻ പറഞ്ഞതു
പോലെ അവനു യേശു എന്നു പേർവി
ളിച്ചു.

യേശുവിനെ ദൈവാലയത്തിൽ സമൎപ്പിക്കുന്നതു്

22 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അ
വളുടെ ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞ
23 പ്പോൾ കടിഞ്ഞൂലായ ആണൊക്കെയും ക
ൎത്താവിനു വിശുദ്ധം ആയിരിക്കേണം എ
ന്നു കൎത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
24 എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവനെ ക
ൎത്താവിനു് അൎപ്പിപ്പാനും ഒരു ഇണ കു
പ്രാവിനെയോ രണ്ടു പ്രാക്കുഞ്ഞിനെയോ
കൎത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ക
ല്പിച്ചതുപോലെ യാഗം കഴിപ്പാനും അ
വർ അവനെ യെരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടു
പോയി.

ശിമ്യോന്റെ പാട്ടു്

25 യെരുശലേമിൽ ശിമ്യോൻ എന്നു പേ
രുള്ളോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ
മനുഷ്യൻ നീതിമാനും യിസ്രായേലിന്റെ
ആശ്വാസത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവനും
ആയിരുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവും അവന്റെ
മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൎത്താവിന്റെ ക്രി 26
സ്തുവിനെ കാണുംമുമ്പെ മരണം കാൺക
യില്ല എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അ
വനു് അരുളപ്പാടു് ഉണ്ടായിരുന്നു. അ 27
വൻ ആത്മനിയോഗത്താൽ ദൈവാലയ
ത്തിൽ ചെന്നു. യേശു എന്ന പൈതലി
നു വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ചട്ട
പ്രകാരം ചെയ്വാൻ അമ്മയപ്പന്മാർ അവ
നെ അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അവൻ
അവനെ കയ്യിൽ ഏന്തി ദൈവത്തെ പുക
ഴ്ത്തി: "ഇപ്പോൾ നാഥാ തിരുവചനംപോ 28
ലെ നീ അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ വി 29
ട്ടയയ്ക്കുന്നു. ജാതികൾക്കു വെളിപ്പെടുവാനു 30
ള്ള പ്രകാശവും നിന്റെ ജനമായ യിസ്രാ
യേലിന്റെ മഹത്വവുമായി
നീ സകല ജാതികളുടെയും മുമ്പിൽ ഒരു 31
ക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ
എന്റെ കണ്ണു കണ്ടുവല്ലൊ" എന്നു പറ 32
ഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ 33
തിൽ അവന്റെ അപ്പനും അമ്മയും ആ
ശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. പിന്നെ ശിമ്യോൻ അവരെ 34
അനുഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ അമ്മയായ മറി
യയോടു: അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാ
രം വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു് ഇവനെ യി
സ്രായേലിൽ പലരുടെയും വീഴ്ചെക്കും എ
ഴുന്നേല്പിന്നും മുറ്റും പറയുന്ന അടയാള
ത്തിന്നുമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ 35
സ്വന്ത പ്രാണനിൽകൂടിയും ഒരു വാൾ ക
ടക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

ഹന്നാ

ആശേർഗോത്രത്തിൽ ഫനൂവേലിന്റെ 36
മകളായ ഹന്നാ എന്നൊരു പ്രവാചകി
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ കന്യാകാലത്തിൽ
പിന്നെ ഭൎത്താവിനോടുകൂടെ ഏഴു സംവ
ത്സരം കഴിച്ചു് എൺപത്തുനാലു സംവ
ത്സരം വിധവയും വളരെ വയസ്സു ചെന്ന
വളുമായി ദൈവാലയം വിട്ടുപിരിയാതെ 37
ഉപവാസത്തോടും പ്രാൎത്ഥനയോടുംകൂടെ
രാവും പകലും ആരാധന ചെയ്തുപോന്നു.
ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു 38
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു, യെരുശലേമിന്റെ
വീണ്ടെടുപ്പിനെ കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോ
ടും അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു.

യേശുവിന്റെ ബാല്യകാലം

കൎത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ക 39
ല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും നിവൎത്തിച്ചശേ
ഷം അവർ ഗലീലയിൽ തങ്ങളുടെ പട്ട
ണമായ നസറെത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
പൈതൽ വളൎന്നു ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞു, 40

2: 12. 1 ശമൂ. 2: 34; യെശ. 7: 14; 2 രാജാ. 19: 29. **2: 13.** ദാനീ. 7: 10.
2: 14. ലൂക്കൊ. 3: 22; 19: 38; യെശ. 57: 19; എഫെ. 2: 14, 17. **2: 19.** ലൂക്കൊ. 2: 51.
2: 21. മത്താ. 1: 25; ലൂക്കൊ. 1: 59; ലേവ്യ 12: 3. **2: 22—24.** ലേവ്യ. 12. 2—8.
2. 23. പുറ. 13: 2, 12, 15. **2: 24.** ലേവ്യ. 5: 11; 12: 8. **2: 25.** ലൂക്കൊ. 2: 38; 23: 50.
2: 30. യെശ. 40: 5; 52: 10; ലൂക്കൊ. 3: 6. **2: 32.** യെശ. 42: 6; 49: 6.
2: 34. യെശ. 8: 14. **2: 36.** അപ്പൊ. പ്ര. 21: 9; യോശു. 19: 24; 1 കൊരി. 1: 23.
2: 37. 1 തിമൊ. 5: 5. **2: 38.** യെശ. 52: 9.
2: 40—43. ലൂക്കൊ. 1: 80; 2: 52; പുറ. 23: 14—17; 12: 18.

ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു പോന്നു; ദൈവ
കൃപയും അവന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

41 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ആണ്ടുതോ
റും പെസഹപെരുനാളിന്നു യെരൂശലേ
42 മിലേക്കു പോകും. അവന്നു പന്ത്രണ്ടു വ
യസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ
43 പെരുനാളിന്നു പോയി. പെരുനാൾ ക
ഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ ബാലനായ
യേശു യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു; അ
44 മ്മയപ്പന്മാരോ അറിഞ്ഞില്ല. സഹയാത്ര
ക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു്
അവർ ഊഹിച്ചിട്ടു് ഒരു ദിവസത്തെ വ
ഴി പോന്നു; പിന്നെ അവനെ ബന്ധുക്ക
ളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ
45 തിരഞ്ഞു. കാണാഞ്ഞിട്ടു് അവനെ അ
ന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു മ
46 ടങ്ങിപ്പോയി. മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞശേ
ഷം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേ
ഷ്ടാക്കന്മാരുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും
അവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കയും അവ
47 രോടു ചോദിക്കയും ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു.
അവന്റെ വാക്കു കേട്ടവക്കെല്ലാവർക്കും അ
വന്റെ വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും
48 വിസ്മയം തോന്നി. അവനെ കണ്ടിട്ടു് അ
വർ അതിശയിച്ചു; അമ്മ അവനോടു:
മകനേ, ഞങ്ങളോടു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു്
എന്തു്? നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും വ്യ
സനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞു എന്നു
49 പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: എന്നെ
തിരഞ്ഞതു് എന്തിന്നു്? എന്റെ പിതാ
വിന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതു് എ
ന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു പ
50 റഞ്ഞു. അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാ
51 ക്കു് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. പിന്നെ അ
വൻ അവരോടുകൂടെ ഇറങ്ങി, നസറെ
ത്തിൽ വന്നു് അവർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു.
ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ അമ്മ
ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

52 യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയി
ലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും
കൃപയിലും മുതിർന്നുവന്നു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും തന്റെ സന്ദേശവും

3 തീബെര്യൊസ്കൈസരുടെ വാഴ്ചയുടെ
പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ പൊന്തിയൊസ്
പീലാത്തൊസ് യെഹൂദ്യനാടു വാഴ
മ്പോൾ, ഹെരോദാവു ഗലീലയിലും അ
വന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസ്
ഇതൂര്യത്രഖോനിത്തി ദേശങ്ങളിലും ലുസാ
2 ന്യാസ് അബിലേനയിലും ഇടപ്രഭുക്കന്മാ
രായും ഹന്നാവും കയ്യഫാവും മഹാപു
രോഹിതന്മാരായും ഇരിക്കുംകാലം സെഖ
ര്യാവിന്റെ മകനായ യോഹന്നാന്നു മരു
ഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ അരുള 3
പ്പാടു് ഉണ്ടായി. അവൻ യോർദ്ദാന്നരി
കെയുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും വന്നു പാപ
മോചനത്തിന്നായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം
പ്രസംഗിച്ചു.

"മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവ 4
ന്റെ വാക്കാവിതു്: കർത്താവിന്റെ വ
ഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാത നിര
പ്പാക്കുവിൻ. എല്ലാ താഴ്ചരയും നികന്നു
വരും; എല്ലാ മലയും കുന്നും താഴും; 5
വളഞ്ഞതു ചൊവ്വായും ദുർഘടമായതു
നിരന്ന വഴിയായും തീരും; സകല 6
ജഡവും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ
കാണും"

എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പോ
ലെ തന്നേ.

അവനാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ വന്ന പു 7
രുഷാരത്തോടു് അവൻ പറഞ്ഞതു്: സർപ്പ
സന്തതികളെ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ
ഒഴിഞ്ഞു് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു്
ഉപദേശിച്ചുതന്നതു് ആർ? മാനസാന്തര 8
ത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം കായിപ്പിൻ.
അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടു്
എന്നു് ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരു
തു്; അബ്രാഹാമിന്നു് ഈ കല്ലുകളിൽനി
ന്നു മക്കളെ ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു
കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
ന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവ 9
ട്ടിന്നു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല
ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീ
യിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ 10
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു പുരുഷാരം അ
വനോടു ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ: 11
രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവന്നു കൊ
ടുക്കട്ടെ; ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉള്ളവനും
അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. ചുങ്കക്കാരും സ്നാനം ഏല്പാൻ 12
വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേ
ണം എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചു. നി 13
ങ്ങളോടു കല്പിച്ചതിൽ അധികം ഒന്നും പി
രിക്കരുതു് എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. പട 14
ജ്ജനവും അവനോടു: ഞങ്ങൾ എന്തു ചെ
യ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ആരെ
യും ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയാ
യി ഒന്നും വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പ
ളം മതി എന്നു വെപ്പിൻ എന്നു് അവരോടു
പറഞ്ഞു.

ജനം കാത്തുനിന്നു; അവൻ ക്രിസ്തുവോ 15
എന്നു് എല്ലാവരും ഹൃദയത്തിൽ യോഹ
ന്നാനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു 16
മ്പോൾ യോഹന്നാൻ എല്ലാവരോടും ഉ

2: 48. മർക്കൊ. 3: 31—35. **2: 49.** യോഹ. 2: 16. **2: 51.** ലൂക്കൊ. 2: 19.
2: 52. 1 ശമൂ. 2: 26; ലൂക്കൊ. 1: 80; 2: 40.
3: 1. ലൂക്കൊ. 23: 1; 9: 7; 13: 31; 23: 7. **3: 2.** യോഹ. 18: 13; മത്താ. 26: 3.
3: 3—18. മത്താ. 3: 1—12; മർക്കൊ. 1: 1—8. **3: 4.** യെശ. 40: 3—5.
3: 6. ലൂക്കൊ. 2: 31; അപ്പൊ. പ്ര. 28: 28. **3: 7.** മത്താ. 12: 34; 23: 33.
3: 8 യോഹ. 8: 33, 39. **3: 9.** മത്താ. 7: 19; എബ്രാ. 6: 7, 8. **3: 11.** ലൂക്കൊ. 6: 29,
3: 16—18. മത്താ. 3: 11, 12; മർക്കൊ. 1: 7, 8; യോഹ. 1: 26, 27; അപ്പൊ. പ്ര. 13: 25,

ത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ വെ
ള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എ
ന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരു
ന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു് അ
ഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നി
ങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും തീകൊ
17 ണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. അവന്റെ വീശു
റം കയ്യിൽ ഉണ്ടു്; അവൻ കളത്തെ
മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുര
യിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീ
യിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.

18 മറ്റു പലതും അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടു ജനത്തോടു സുവിശേഷം അറി
19 യിച്ചു. എന്നാൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോ
ദാവു് സഹോദരന്റെ ഭാര്യ ഹെരോദ്യ
നിമിത്തവും ഹെരോദാവു ചെയ്ത സകല
ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തവും യോഹന്നാൻ
20 അവനെ ആക്ഷേപിക്കയാൽ അതെല്ലാം
ചെയ്തതു കൂടാതെ അവനെ തടവിൽ ആക്കു
കയും ചെയ്തു.

യേശുവിന്റെ സ്നാനം

21 ജനം എല്ലാം സ്നാനം ഏല്ക്കുകയിൽ യേശു
വും സ്നാനം ഏറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വ
22 ർഗ്ഗം തുറന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവു ദേഹരൂപ
ത്തിൽ പ്രാവു് എന്നപോലെ അവന്റെ
മേൽ ഇറങ്ങി വന്നു. നീ എന്റെ പ്രിയ
പുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഒരു ശ
ബ്ദവും ഉണ്ടായി.

യേശുവിന്റെ വംശാവലി

23 യേശുവിന്നു താൻ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കു
മ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സായിരു
ന്നു. അവൻ യോസേഫിന്റെ മകൻ എന്നു
24 ജനം വിചാരിച്ചു; യോസേഫ് ഹേലിയു
ടെ മകൻ, ഹേലി മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ,
മത്ഥാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി മെ
ല്ക്കിയുടെ മകൻ, മെല്ക്കി യന്നായിയുടെ
25 മകൻ, യന്നായി യോസേഫിന്റെ മകൻ,
യോസേഫ് മത്ഥെയ്യാസിന്റെ മകൻ,
മത്ഥെയ്യാസ് ആമോസിന്റെ മകൻ,
ആമോസ് നാഹൂമിന്റെ മകൻ, നാഹൂം
26 എസ്ലിയുടെ മകൻ, എസ്ലി നഗ്ഗായിയുടെ
മകൻ, നഗ്ഗായി മയാത്തിന്റെ മകൻ,
മയാത്ത് മത്ഥെയ്യാസിന്റെ മകൻ, മ
ത്ഥെയ്യാസ് ശെമയിയുടെ മകൻ, ശെമ
27 യി യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ്
യോദയുടെ മകൻ, യോദാ യോഹന്നാ
ന്റെ മകൻ, യോഹന്നാൻ രേസയുടെ
മകൻ, രേസ സൊരൊബാബേലിന്റെ
മകൻ, സൊരൊബാബേൽ ശല്ഥീയേലി
ന്റെ മകൻ, ശല്ഥീയേൽ നേരിയുടെ 28
മകൻ, നേരി മെല്ക്കിയുടെ മകൻ, മെല്ക്കി
അദ്ദിയുടെ മകൻ, അദ്ദി കോസാമിന്റെ
മകൻ, കോസാം എല്മാദാമിന്റെ മകൻ,
എല്മാദാം ഏരിന്റെ മകൻ, ഏർ യോശു
വിന്റെ മകൻ, യോശു എലീയേസരി 29
ന്റെ മകൻ, എലീയേസർ യോരീമിന്റെ
മകൻ, യോരീം മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ,
മത്ഥാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി ശി 30
മ്യോന്റെ മകൻ, ശിമ്യോൻ യെഹൂദയു
ടെ മകൻ, യെഹൂദാ യോസേഫിന്റെ
മകൻ, യോസേഫ് യോനാമിന്റെ മകൻ,
യോനാം എല്യാക്കീമിന്റെ മകൻ, എ
ല്യാക്കീം മെല്യാവിന്റെ മകൻ, മെല്യാ 31
വു മെന്നയുടെ മകൻ, മെന്നാ മത്തഥയുടെ
മകൻ, മത്തഥാ നാഥാന്റെ മകൻ, നാ
ഥാൻ ദാവീദിന്റെ മകൻ, ദാവീദ് യി
ശ്ശായിയുടെ മകൻ, യിശ്ശായി ഓബേദി 32
ന്റെ മകൻ, ഓബേദ് ബോവസിന്റെ
മകൻ, ബോവസ് സല്മോന്റെ മകൻ,
സല്മോൻ നഹശോന്റെ മകൻ, നഹ 33
ശോൻ അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ, അ
മ്മീനാദാബ് അരാമിന്റെ മകൻ, അരാം
എസ്രോന്റെ മകൻ, എസ്രോൻ പാരെ
സിന്റെ മകൻ, പാരെസ് യെഹൂദയുടെ
മകൻ, യെഹൂദാ യാക്കോബിന്റെ മകൻ, 34
യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്റെ മകൻ,
യിസ്ഹാക് അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ,
അബ്രാഹാം തേരഹിന്റെ മകൻ, തേര
ഹ് നാഹോരിന്റെ മകൻ, നാഹോർ 35
സെരൂഗിന്റെ മകൻ, സെരൂഗ് രെഗൂവി
ന്റെ മകൻ, രെഗൂ ഫാലെഗിന്റെ മകൻ,
ഫാലെഗ് ഏബെരിന്റെ മകൻ, ഏ
ബെർ ശലാമിന്റെ മകൻ, ശലാം കയി 36
നാന്റെ മകൻ, കയിനാൻ അർഫക്ഷാദി
ന്റെ മകൻ, അർഫക്ഷാദ് ശേമിന്റെ
മകൻ, ശേം നോഹയുടെ മകൻ, നോഹ,
ലാമേക്കിന്റെ മകൻ, ലാമേക്ക് മെഥൂ 37
ശലയുടെ മകൻ, മെഥൂശലാ ഹാനോക്കി
ന്റെ മകൻ, ഹാനോക്ക് യാരെദിന്റെ
മകൻ, യാരെദ് മലലേയേലിന്റെ മകൻ,
മലലേയേൽ കയിനാന്റെ മകൻ, കയി
നാൻ എനോശിന്റെ മകൻ, എനോശ് 38
ശേത്തിന്റെ മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ
മകൻ, ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

യേശുവിന്റെ പരീക്ഷ

4 യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനാ
യി യോർദ്ദാൻ വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവു്
അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി; പി
ശാചു് അവനെ നാല്പതു ദിവസം പരീ

3: 19—20. മത്താ. 14: 3, 4; മർക്കൊ. 6: 17, 18.
3: 21—22. മത്താ: 3: 13—17; മർക്കൊ. 1: 9—11; യോഹ. 1: 29—34.
3: 21. ലൂക്കൊ. 5: 16; 6: 12; 9: 18. **3: 22.** ലൂക്കൊ. 9: 35; സങ്കീ. 2: 7; യെശ. 42: 1.
3: 23—38. മത്താ. 1: 1—17; ഉല്പ. 5: 3—32; 11: 10—26; ശ്രുത് 4: 18—22; 1 ദിന. 1: 1—4; 2: 1—15.
3: 23. ലൂക്കൊ. 4: 22; യോഹ. 8: 57. **3: 27.** 1 ദിന. 3: 17; എസ്രാ. 3: 2.
3: 31. 1 ശമൂ. 16: 1, 13; 2 ശമൂ. 5: 14; ഉല്പ. 29: 35.
3: 34. ഉല്പ. 11: 10—26; 21: 2, 3; 1 ദിന. 1: 24—27.
3: 36. ഉല്പ. 5: 3—32; 1 ദിന. 1: 1—4; ഉല്പ. 4: 25; 11: 10. **3: 38.** ഉല്പ. 5: 1—3.
4: 1—13. മത്താ. 4: 1—11; മർക്കൊ. 1: 12, 13.

2 ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ
അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല; അവ കഴിഞ്ഞ
3 പ്പോൾ അവന്നു വിശന്നു. അപ്പോൾ പി
ശാചു് അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രൻ
എങ്കിൽ ഈ കല്ലിനോടു് അപ്പമായിത്തീ
4 രുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാ
ത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു് എന്നു് എഴുതിയിരി
5 ക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ
പിശാചു് അവനെ മേലോട്ടു കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യ
ങ്ങളെയും ക്ഷണനേരത്തിൽ അവന്നു കാ
6 ണിച്ചു: ഈ അധികാരം ഒക്കെയും അതി
ന്റെ മഹത്വവും നിനക്കു തരാം; അതു
എങ്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു മന
7 സ്സുള്ളവന്നു ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു. നീ എന്നെ
നമസ്കരിച്ചാൽ അതെല്ലാം നിന്റെതാകും
8 എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അ
വനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവി
നെ നമസ്കരിച്ചു് അവനെ മാത്രമേ ആരാ
ധിക്കാവു എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു എ
9 ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ
അവനെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്ര
ത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോടു: നീ ദൈ
വപുത്രൻ എങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നു താഴോട്ടു
ചാടുക.

10 "നിന്നെ കാപ്പാൻ അവൻ തന്റെ
ദൂതന്മാരോടു നിന്നെക്കുറിച്ചു കല്പിക്കയും
11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തട്ടാതവണ്ണം
അവർ നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ള
കയും ചെയ്യും"
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു.

12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു് എന്നു് അ
രുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു.

13 അങ്ങനെ പിശാചു സകല പരീക്ഷയും
തികെച്ചശേഷം കുറെ കാലത്തേക്കു് അവ
നെ വിട്ടുമാറി.

യേശു നസ്രെത്തിൽ

14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ
ഗലീലെക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു; അവന്റെ
ശ്രുതി ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും പര
15 ന്നു. അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉ
പദേശിച്ചു; എല്ലാവരും അവനെ പ്രശം
സിച്ചു.

16 അവൻ വളർന്ന നസറെത്തിൽ വന്നു:
ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ പതിവുപോലെ പ
ള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ എഴുന്നേ
റ്റുനിന്നു. യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പു 17
സ്തകം അവന്നു കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്ത
കം വിടർത്തി:

"ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറി 18
യിപ്പാൻ കർത്താവു് എന്നെ അഭിഷേകം
ചെയ്കയാൽ അവന്റെ ആത്മാവു് എ
ന്റെമേൽ ഉണ്ടു; ബദ്ധന്മാർക്കു വിടുതലും
കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും
പീഡിതന്മാരെ വിടുവിച്ചയപ്പാനും ക 19
ർത്താവിന്റെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗി
പ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു.

പിന്നെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി ശുശ്രൂഷ 20
ക്കാരനു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു് ഇരുന്നു;
പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അ
വങ്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അവരോ 21
ടു്: ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം കേൾ
ക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
എല്ലാവരും അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവന്റെ 22
വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യവാക്കു
കൾ നിമിത്തം ആശ്ചർയ്യപ്പെട്ടു; ഇവൻ
യോസേഫിന്റെ മകൻ അല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: വൈദ്യാ, 23
നിന്നെത്തന്നേ സൌഖ്യമാക്കുക എന്നുള്ള
പഴഞ്ചൊല്ലും കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായി
കേട്ടതു് എല്ലാം ഈ നിന്റെ പിതൃനഗര
ത്തിലും ചെയ്ക എന്നും നിങ്ങൾ എന്നോടു
പറയും നിശ്ചയം. ഒരു പ്രവാചകനും 24
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ സമ്മതനല്ല എ
ന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറ
യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഏലീയാവിന്റെ 25
കാലത്തു ആകാശം മൂവാണ്ടും ആറു മാസ
വും അടഞ്ഞിട്ടു ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാ
മം ഉണ്ടായപ്പോൾ യിസ്രായേലിൽ പല
വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ
യഥാർത്ഥമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
എന്നാൽ സീദോനിലെ സരെപ്ത്തയിൽ 26
ഒരു വിധവയുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ അ
വരിൽ ആരുടെയും അടുക്കലേക്കു ഏലീയാ
വിനെ അയച്ചില്ല. അവ്വണ്ണം ഏലീശാ 27
പ്രവാചകന്റെ കാലത്തു യിസ്രായേലിൽ
പല കുഷ്ഠരോഗികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറി
യക്കാരനായ നയമാൻ അല്ലാതെ അവരാ
രും ശുദ്ധമായില്ല എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.
പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു കേട്ടിട്ടു് എല്ലാവ 28
രും കോപം നിറഞ്ഞവരായി എഴുന്നേറ്റു
അവനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി അവ 29
രുടെ പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വ
ക്കോളം കൊണ്ടുപോയി തലകീഴായി ത
ള്ളിയിടുവാൻ ഭാവിച്ചു. അവനോ അവ 30
രുടെ നടുവിൽ കൂടി കടന്നുപോയി.

4: 2. ആവ. 9: 9; 1 രാജാ. 19: 8. **4: 4.** ആവ. 8: 3. **4: 6.** 1 യോഹ. 5: 19.
4: 8. ആവ. 6: 13, 14. **4: 10—11.** സങ്കീ. 91: 11, 12.
4: 12. ആവ. 6: 16; ലൂക്കൊ. 22: 28. **4: 13.** എബ്രാ. 4: 15; മത്താ. 4: 23; 9: 35; 11: 1.
4: 14—15. മത്താ. 4: 12—17; 9: 26; മർക്കൊ. 1: 14, 15.
4: 16—30. മത്താ. 13: 53—58; മർക്കൊ. 6: 1—6; അപ്പൊ. പ്ര. 13: 14—16.
4: 18—19. യെശ. 58: 6; 61: 1, 2. **4: 22.** യോഹ. 6: 42; 7: 15.
4: 23. മത്താ. 4: 13; മർക്കൊ. 1: 21;2 : 1. **4: 24** യോഹ. 4: 44.
4: 25. 1 രാജാ. 17: 1, 8—16; 1 രാജാ. 18: 1; യാക്കൊ. 5: 17, 18. **4: 27.** 2 രാജാ. 5: 14.
4: 29. അപ്പൊ. പ്ര. 7: 58; നഹൂം 15: 35. **4: 30.** യോഹ. 8: 59; 10: 39.

ഭ്രതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

31 അനന്തരം അവൻ ഗലീലയിലെ ഒരു
പട്ടണമായ കഫൎന്നഹൂമിൽ ചെന്നു ശബ്ബ
32 ത്തിൽ അവരെ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. അ
വന്റെ വചനം അധികാരത്തോടെ ആക
യാൽ അവർ അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
33 വിസ്മയിച്ചു. അവിടെ പള്ളിയിൽ അശു
ദ്ധഭ്രതം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാ
34 യിരുന്നു. അവൻ നസറായനായ യേശു
വേ, വിട്ടു; ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
എന്തു? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നിരി
ക്കുന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു ഞാൻ അറി
യുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ ത
35 ന്നേ എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. മിണ്ടാ
രുതു; അവനെ വിട്ടുപോക എന്നു യേശു
അതിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ ഭ്രതം അവനെ
നടുവിൽ തള്ളിയിട്ടു കേടു ഒന്നും വരുത്താ
36 തെ അവനെ വിട്ടുപോയി. എല്ലാവൎക്കും
വിസ്മയം ഉണ്ടായി: ഈ വചനം എന്തു?
അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ അ
വൻ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടു കല്പിക്കുന്നു;
അവ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു എന്നു തമ്മിൽ
37 പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവനെ കുറിച്ചു
ചുറ്റുമുള്ള നാടെങ്ങും പരന്നു.

ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മയേയും മറ്റു
ചിലരേയും സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

38 അവൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി ശി
മോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. ശിമോന്റെ
അമ്മാവിയമ്മ കഠിനജ്വരംകൊണ്ടു വല
ഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവർ അവൾക്കുവേണ്ടി
39 അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ അവ
ളെ കുനിഞ്ഞു നോക്കി, ജ്വരത്തെ ശാസി
ച്ചു: അതു അവളെ വിട്ടുമാറി; അവൾ ഉ
ടനെ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

40 സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ നാനാവ്യാധി
കൾ പിടിച്ച ദീനക്കാർ ഉള്ളവർ ഒക്കെ
യും അവരെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു
വന്നു; അവൻ ഓരോരുത്തന്റെയുംമേൽ
41 കൈവെച്ചു അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. പ
ലരിൽ നിന്നും ഭ്രതങ്ങൾ: നീ ദൈവപുത്ര
നായ ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു
കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു
എന്നു അവ അറികകൊണ്ടു മിണ്ടുവാൻ
അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാ
സിച്ചു.

42 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു
ഒരു നിൎജ്ജനസ്ഥലത്തേക്കു പോയി. പുരു
ഷാരം അവനെ തിരഞ്ഞു അവന്റെ അ
രികത്തു വന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പോകാതിരി
43 പ്പാൻ അവനെ തടുത്തു. അവൻ അവരോ
ടു: ഞാൻ മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവ
രാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇ
തിനായിട്ടല്ലോ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു്
എന്നു പറഞ്ഞു.

44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ പള്ളി
കളിൽ പ്രസംഗിച്ചുപോന്നു.

ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ വിളിക്കുന്നതു്

5 അവൻ ഗന്നേസരെത്തടാകത്തി
ന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം
ദൈവവചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നു് അവ
2 നെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ രണ്ടു പടകു
കരെക്കു അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു;
അവയിൽനിന്നു മീൻപിടിക്കാർ ഇറങ്ങി
3 വല കഴുകുകയായിരുന്നു. ആ പടകു
കളിൽ ശിമോന്നുള്ളതായ ഒന്നിൽ അവൻ
കയറി കരയിൽനിന്നു അല്പം നീക്കേണം
എന്നു് അവനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങ
നെ അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നു പുരുഷാര
ത്തെ ഉപദേശിച്ചു. സംസാരിച്ചു തീൎന്ന
4 പ്പോൾ അവൻ ശിമോനോടു്: ആഴത്തി
ലേക്കു നീക്കി മീൻപിടിത്തത്തിന്നു വല
ഇറക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു ശി
5 മോൻ: നാഥാ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല; എങ്കി
ലും നിന്റെ വാക്കിന്നു ഞാൻ വല ഇറ
ക്കാം എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അ
6 ങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ പെരുത്ത മീൻകൂട്ടം
അകപ്പെട്ടു വല കീറാറായി. അവർ മറ്റെ
7 പടകിലുള്ള കൂട്ടാളികൾ വന്നു സഹായി
പ്പാൻ അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ വ
ന്നു പടകു രണ്ടും മുങ്ങുമാറാകുവോളം നി
റെച്ചു. ശിമോൻ പത്രൊസ് അതു കണ്ടിട്ടു
8 യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു: കൎത്താവേ,
ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകകൊ
ണ്ടു് എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ എന്നു പ
റഞ്ഞു. അവൎക്കു ഉണ്ടായ മീൻപിടിത്ത
9 ത്തിൽ അവനും അവനോടു കൂടെയുള്ളവ
ൎക്കു് എല്ലാവൎക്കും സംഭ്രമം പിടിച്ചിരുന്നു.
ശിമോന്റെ കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ്
10 യോഹന്നാൻ എന്നു സെബെദിമക്കൾക്കും
അവ്വണ്ണം തന്നേ. യേശു ശിമോനോടു:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഇന്നു മുതൽ നീ മനുഷ്യരെ
പിടിക്കുന്നവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
11 പിന്നെ അവർ പടകുകളെ കരെക്കു് അടു
പ്പിച്ചിട്ടു സകലവും വിട്ടു് അവനെ അനു
ഗമിച്ചു.

ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെ ശുദ്ധനാക്കുന്നതു്

12 അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കു
മ്പോൾ കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞൊരു മനുഷ്യൻ യേ
ശുവിനെ കണ്ടു കവിണ്ണുവീണു: കൎത്താവേ,
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാ
ക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു് അവനോടു് അ

4: 31—37. മൎക്കൊ. 1: 21—28.
4: 32. മത്താ: 7: 28, 29; 13: 54; 22. 33; യോഹ. 7: 46; മൎക്കൊ. 11: 18.
4: 38—44. മത്താ: 8: 14—17; മൎക്കൊ. 1: 29—39. **4: 41.** മത്താ. 8: 29; മൎക്കൊ. 3: 11, 12.
4: 43. ലൂക്കൊ. 8: 1. **4: 44.** മത്താ. 4: 23; 9: 35; മൎക്കൊ. 1: 39.
5: 1—11. മത്താ. 4. 18—22; മൎക്കൊ. 1. 16—20; യോഹ. 1. 40—42; 21. 1—19.
5: 3. മത്താ. 13. 1—2; മൎക്കൊ. 4. 1. **5: 4.** യോഹ. 21. 6.
5: 5. ലൂക്കൊ. 8. 24, 45; 9. 33; 17. 13. **5: 11.** മത്താ. 19. 27.
5: 12—16. മത്താ. 8. 1—4; മൎക്കൊ. 1. 40—45; ലൂക്കൊ. 17. 11—19.

13 പേക്ഷിച്ചു. യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ
തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; ശുദ്ധമാക
എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ
14 വിട്ടുമാറി. അവൻ അവനോടു: ഇതു ആ
രോടും പറയരുതു; എന്നാൽ പോയി നി
ന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, അ
വർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി മോശെ കല്പിച്ച
തുപോലെ നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നുള്ള
വഴിപാടു അർപ്പിക്ക എന്നു അവനോടു
15 കല്പിച്ചു. എന്നാൽ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള
വർത്തമാനം അധികം പരന്നു. വളരെ പു
രുഷാരം വചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നും ത
ങ്ങളുടെ വ്യാധികൾക്കു സൌഖ്യം കിട്ടേ
16 ണ്ടതിന്നും കൂടി വന്നു. അവനോ നിർജ്ജ
നദേശത്തു വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു.

പക്ഷവാതക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു

17 അവൻ ഒരു ദിവസം ഉപദേശിക്കു
മ്പോൾ ഗലീലയിലും യെഹൂദ്യയിലുമുള്ള
സകല ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും യെരൂശലേ
മിൽനിന്നും വന്ന പരീശന്മാരും ന്യാ
യശാസ്ത്രിമാരും അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു.
സൌഖ്യമാക്കുവാൻ കർത്താവിന്റെ ശക്തി
18 അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ
ചില ആളുകൾ പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു
മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ എടുത്തു കൊണ്ടു
വന്നു; അവനെ അകത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു.
19 പുരുഷാരം ഹേതുവായി അവനെ അകത്തു
കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി കാണാഞ്ഞിട്ടു
പുരമേൽ കയറി ഓട്ടു നീക്കി അവനെ കി
ടക്കയോടെ നടുവിൽ യേശുവിന്റെ മു
20 മ്പിൽ ഇറക്കിവെച്ചു. അവരുടെ വിശ്വാ
സം കണ്ടിട്ടു, അവൻ: മനുഷ്യാ, നിന്റെ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എ
21 ന്നു പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും:
ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന ഇവൻ ആർ?
ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു
22 ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. യേശു അവരുടെ ചി
ന്തകളെ അറിഞ്ഞു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു?
23 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരി
ക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ എഴുന്നേറ്റു
നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ ഏതുകൂടുന്നു
24 എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. എങ്കിലും ഭൂമി
യിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യ
പുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു—അവൻ പക്ഷവാതക്കാ
രനോടു: എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീ
ട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
25 പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ
കൺകെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു, താൻ കി
ടന്ന കിടക്ക എടുത്തു ദൈവത്തെ മഹത്വീ
കരിച്ചുംകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പോയി. എ 26
ല്ലാവരും വിസ്മയംപൂണ്ടു ദൈവത്തെ മഹ
ത്വപ്പെടുത്തി ഭയം നിറഞ്ഞവരായി: ഇന്നു
നാം അപൂർവ്വകാര്യങ്ങളെ കണ്ടു എന്നു പ
റഞ്ഞു.

ലേവിയെ വിളിക്കുന്നതു

അതിന്റെശേഷം അവൻ പുറപ്പെട്ടു, 27
ലേവി എന്നു പേരുള്ളൊരു ചുങ്കക്കാരൻ
ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
അവൻ സകലവും വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു അ 28
വനെ അനുഗമിച്ചു. ലേവി തന്റെ വീ 29
ട്ടിൽ അവനു ഒരു വലിയ വിരുന്നു ഒരു
ക്കി; ചുങ്കക്കാരും മറ്റും വലിയോരു പുരു
ഷാരം അവരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നു.
പരീശന്മാരും അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും അ 30
വന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ചുങ
ക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ തിന്നുകു
ടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിറു
പിറുത്തു. യേശു അവരോടു: ദീനക്കാർ 31
ല്ലാതെ സൌഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെ
ക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ നീതിമാ 32
ന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രേ മാനസാ
ന്തരത്തിന്നു വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഉപവാസത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നം

അവർ അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ 33
ശിഷ്യന്മാർ കൂടെക്കൂടെ ഉപവസിച്ചു പ്രാ
ർത്ഥന കഴിച്ചുവരുന്നു; പരീശന്മാരുടെ ശി
ഷ്യന്മാരും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യുന്നു;
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ തിന്നുകയും കുടി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു 34
അവരോടു: മണവാളൻ തോഴക്കാരോടു
കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ ഉപവാസം
ചെയ്യിപ്പാൻ കഴിയുമോ? മണവാളൻ അ 35
വരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും;
അന്നു, ആ കാലത്തു, അവർ ഉപവസിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു ഉപമയും അവരോടു 36
പറഞ്ഞു: ആരും കൊടിത്തുണിക്കണ്ടം കീ
റിയെടുത്തു പഴയ വസ്ത്രത്തോടു ചേർത്തു തു
ന്നുമാറില്ല. തുന്നിയാലോ പുതിയതു കീ
റുകയും പുതിയകണ്ടം പഴയതിനോടു ചേ
രാതിരിക്കയും ചെയ്യും. ആരും പുതുവീ 37
ഞ്ഞു പഴയതുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല,
പകർന്നാൽ പുതുവീഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊ
ളിച്ചു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചു
പോകും; പുതുവീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തി 38
യിൽ അത്രേ പകർന്നുവെക്കേണ്ടതു. പി 39
ന്നെ പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു ആരും പുതിയതു

5: 14. ലേവ്യ. 13. 49; 14. 2—32. **5: 15.** ലൂക്കൊ. 4. 14; മത്താ. 9. 26.
5: 16. മർക്കൊ. 1: 35; ലൂക്കൊ. 3: 21; 6: 12; ലൂക്കൊ. 9: 18; 11: 1.
5: 17—26. മത്താ. 9: 1—8; മർക്കൊ. 2; 1—12; യോഹ. 5: 1—9.
5: 21. ലൂക്കൊ. 7: 49; യെശ. 43: 25; യോഹ. 5: 12.
5: 27—32. മത്താ. 9: 9—13; മർക്കൊ. 2: 13—17.
5: 29—30. ലൂക്കൊ. 15: 1—2.
5: 33. മത്താ. 9: 14—17; മർക്കൊ. 2: 18—22; ലൂക്കൊ. 7: 18; 11: 1; യോഹ. 3: 25—26.
5: 35. ലൂക്കൊ. 9: 22; 17: 22.

ഉടനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; പഴയതു് ഏറെ നല്ലതു് എന്നു പറയും.

ശബ്ബതാചാരം

6 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ വിളഭൂമിയിൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പറിച്ചു കൈകൊണ്ടു തിരുമ്മി തിന്നു. പരീശന്മാരിൽ ചിലർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് എന്തു് എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: ദാവീദു് തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു് എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ ആരും തിന്നരുതാത്ത കാഴ്ചയപ്പം വാങ്ങി തിന്നുകയും കൂടെയുള്ളവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവു് ആകുന്നു എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു.

6 മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ വലങ്കൈ വരണ്ടുള്ളോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ 7 ഉണ്ടായിരുന്നു. ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവൻ ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 8 അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞിട്ടു് അവൻ വരണ്ട കയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റു നടുവിൽ നില്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു് ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ: ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുയോ തിന്മ ചെയ്യുയോ ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ നശിപ്പിക്കയോ ഏതു വിഹിതം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കീട്ടു: ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, അവന്റെ കൈക്കു സൌഖ്യം വന്നു. 11 അവരോ ഭ്രാന്തു നിറഞ്ഞവരായി യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു തമ്മിൽ ആലോചന കഴിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ

12 ആ കാലത്തു് അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു് ഒരു മലയിൽ ചെന്നു ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി കഴിച്ചു. 13 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു്, അവരിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവർക്കു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നും പേർ വിളിച്ചു. 14 അവർ ആരെന്നാൽ: പത്രൊസു് എന്നു് അവൻ പേർവിളിച്ച ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസു്, യാക്കോബു്, യോഹന്നാൻ, ഫീലിപ്പൊസു്, ബർത്തൊലൊമായി, 15 മത്തായി, തോമസു്, അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബു്, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യൂദാ, ദ്രോഹിയായിത്തീർന്ന ഈസ്കര്യോത്തു് യൂദാ എന്നിവർ തന്നേ. 17 അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇറങ്ങി സമഭൂമിയിൽ നിന്നു; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടവും യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തുനിന്നും യെരൂശലേമിൽ നിന്നും സോർ സീദോൻ എന്ന സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നിന്നും അവന്റെ വചനം കേൾപ്പാനും രോഗശാന്തി കിട്ടുവാനും വന്ന ബഹുപുരുഷാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരും സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 19 ശക്തി അവനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു് എല്ലാവരേയും സൌഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

അനുഗ്രഹവചനങ്ങളും ശാപങ്ങളും

20 അനന്തരം അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ നോക്കി പറഞ്ഞതു: ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളതു്. 21 ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ: നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരും; ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദ്വേഷിച്ചു ഭ്രഷ്ടരാക്കി നിന്ദിച്ചു നിങ്ങളുടെ പേർ വിടക്കു് എന്നു തള്ളുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 23 ആ നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയതു്; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകന്മാരോടു് അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സമ്പന്നന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുപോയല്ലോ. 25 ഇപ്പോൾ തൃപ്തന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം: നിങ്ങൾക്കു വിശക്കും. ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു കരയും. 26 സകല മനുഷ്യരും നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ അങ്ങനെ ചെയ്തുവല്ലോ.

ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക

27 എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരായ നിങ്ങളോ

6: 1—5. മത്താ. 12: 1—8; മർക്കൊ. 2: 23—28. **6: 1.** ആവ. 23: 25.
6: 2. പുറ. 20: 10; 23: 12; ആവ. 5: 14. **6: 3.** 1ശമൂ. 21: 1—6. **6: 4.** ലേവ്യ. 24: 9.
6: 12—16. മർക്കൊ. 3: 13—19; മത്താ. 10: 2—4; അ. പ്ര. 1. 13.
6: 12. ലൂക്കൊ. 3: 21; 5: 16; 9: 18, 28; 11: 1.
6: 17—19. മത്താ. 5: 1—2; 4: 24—25; മർക്കൊ. 3: 7—12.
6: 19. മർക്കൊ. 3: 10; മത്താ. 9; 21; മത്താ. 14: 36; ലൂക്കൊ. 5: 17.
6: 20—23. മത്താ. 5: 3—12. **6: 22.** 1പത്രൊ. 4: 14; യോഹ. 9: 22; 16: 2.
6: 24—26 ലൂക്കൊ. 10: 13—15; ലൂക്കൊ. 11: 38—52; 17: 1; 21: 23; 22: 22.
6: 24. ലൂക്കൊ. 16: 25; യാക്കൊ. 5: 1—5; മത്താ. 6: 2.

ട്ട് ഞാൻ പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവക്കു ഗുണം ചെയ്വിൻ. 28 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 29 നിന്നെ ഒരു ചെകിട്ടത്തു് അടിക്കുന്നവന്നു മറേറതും കാണിച്ചുകൊടുക്ക; നിൻെറ പുതപ്പു് എടുത്തുകളയുന്നവന്നു വസ്ത്രവും തടുക്കരുതു്. 30 നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ഏവന്നും കൊടുക്ക; നിനക്കുള്ളതു് എടുത്തുകളയുന്നവനോടു മടക്കി ചോദിക്കരുതു്. 31 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ അവക്കും ചെയ്വിൻ. 32 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു് ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവല്ലോ. 33 നിങ്ങൾക്കു നന്മ ചെയ്യുന്നവക്കു നന്മ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു് ഉപചാരം കിട്ടും? പാപികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34 മടക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നവക്കു കടം കൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു കിട്ടും? പാപികളും കുറയാതെ മടക്കി വാങ്ങേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവക്കു നന്മ ചെയ്വിൻ; ഒന്നും പകരം ഇച്ഛിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ ആകും; നിങ്ങൾ അത്യുന്നതൻെറ മക്കൾ ആകും; അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും ദുഷ്ടന്മാരോടും 36 ദയാലുവല്ലോ. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു മനസ്സലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സലിവുള്ളവർ ആകുവിൻ.

മറുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനെപ്പററി

37 വിധിക്കരുതു്; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷെക്കു വിധിക്കരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെ 38 യും വിടുവിക്കും. കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അമർത്തി കുലുക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും.

39 അവൻ ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞു: കുരുടനു കുരുടനെ വഴികാട്ടുവാൻ കഴിയുമോ? ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയോ? 40 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്നു മീതെയല്ല, അഭ്യാസം തികഞ്ഞവൻ എല്ലാം 41 ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകും. എന്നാൽ നീ സഹോദരൻെറ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കുകയും സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് എന്തു്? 42 അല്ല, സ്വന്ത കണ്ണിലെ കോൽ നോക്കാതെ: സഹോദരാ, നില്ലു; നിൻെറ കണ്ണിലെ കരടു് എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു സഹോദരനോടു പറവാൻ നിനക്കു് എങ്ങനെ കഴിയും? കപടഭക്തിക്കാരാ, മുമ്പെ സ്വന്ത കണ്ണിലെ കോൽ എടുത്തുകളക; എന്നാൽ സഹോദരൻെറ കണ്ണിലെ കരടു് എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണുമല്ലോ. 43 കാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വൃക്ഷമില്ല; നല്ല ഫലം കായ്ക്കുന്ന കാത്ത വൃക്ഷവുമില്ല. 44 ഏതു വൃക്ഷത്തെയും ഫലംകൊണ്ടു് അറിയാം. മുള്ളിൽനിന്നു് അത്തിപ്പഴം ശേഖരിക്കുകയും ഞെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങാ പറിക്കയും ചെയ്യുമാറില്ലല്ലോ. 45 നല്ല മനുഷ്യൻ തൻെറ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ ദോഷമായതിൽനിന്നു ദോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതല്ലോ വായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്.

കേട്ടനുസരിക്കുന്നതു്

46 നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്നു വിളിക്കയും ഞാൻ പറയുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു് എന്തു്? 47 എൻെറ അടുക്കൽ വന്നു് എൻെറ വചനം കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു തുല്യൻ എന്നു ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. 48 ആഴെക്കുഴിച്ചു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു് അവൻ തുല്യൻ. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായിട്ടു് ഒഴുക്കു വീട്ടിനോടു് അടിച്ചു; എന്നാൽ അതു നല്ലവണ്ണം പണിതിരിക്കകൊണ്ടു് അതു് ഇളകിപ്പോയില്ല. 49 കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മണ്ണിന്മേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ. ഒഴുക്കു് അടിച്ച ഉടനെ അതു വീണു; ആ വീട്ടിൻെറ വീഴ്ച വലിയതുമായിരുന്നു.

ശതാധിപൻെറ ഭൃത്യനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

7 ജനം കേൾക്കെ തൻെറ വചനം ഒക്കെയും പറഞ്ഞുതീർന്നശേഷം അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു.

2 അവിടെ ഒരു ശതാധിപന്നു പ്രിയനായ ദാസൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു. 3 അവൻ യേശുവിൻെറ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു, അവൻ വന്നു തൻെറ ദാസനെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു

6: 27—30. മത്താ. 5: 39—44; റോമ. 12: 17; 1കൊരി. 6: 7.
6: 31. മത്താ. 7: 12. **6: 32—36.** മത്താ. 5: 44—48. **6: 35.** മത്താ. 5: 9.
6: 37—38. മത്താ. 7: 1—2; റോമ. 2: 1. **6: 38.** മർക്കൊ. 4: 24; അ. പ്ര. 20: 35.
6: 39. മത്താ. 15: 14. **6: 40.** മത്താ. 10: 24—25; യോഹ. 13: 16; 15: 20.
6: 41—42. മത്താ. 7: 3—5. **6: 43—45.** മത്താ. 7. 18—19; 12: 33—35; യാക്കൊ. 3: 11—12.
6: 45. മർക്കൊ. 7: 20; 6: 46; മത്താ. 7: 21. **6: 47—49.** മത്താ. 7: 24—27; യാക്കൊ. 1: 22—25.
7: 1—10. മത്താ. 8: 5—13. **7: 2.** യോഹ. 4: 47.

ക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടു അപേക്ഷി
പ്പാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ മൂപ്പന്മാരെ അ
4 വന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അവർ യേ
ശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവനോടു
താല്പര്യമായി അപേക്ഷിച്ചു: നീ അതു
5 ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അവൻ യോഗ്യൻ; അ
വൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞ
ങ്ങൾക്കു ഒരു പള്ളിയും തീർപ്പിച്ചു തന്നി
6 രിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോ
ടുകൂടെ പോയി, വീട്ടിനോടു അടുപ്പാറാ
യപ്പോൾ ശതാധിപൻ സ്നേഹിതന്മാരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: കർത്താവേ,
പ്രയാസപ്പെടേണ്ടാ; നീ എന്റെ പുരെ
ക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ പോരാത്ത
7 വൻ. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ വ
രുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ എന്നു എനിക്കു
തോന്നീട്ടില്ല. ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ എ
ന്റെ ബാല്യക്കാരനു സൌഖ്യം വരും.
8 ഞാനും അധികാരത്തിന്നു കീഴ്പ്പെട്ട മനു
ഷ്യൻ; എന്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ
ഉണ്ടു; ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറ
ഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു; മറ്റൊരുവ
നോടു: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അ
വൻ വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു: ഇതു
ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെ
9 യ്യുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. യേശു അതു കേ
ട്ടിട്ടു അവങ്കൽ ആശ്ചർയ്യപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞു
നോക്കി, അനുഗമിക്കുന്ന കൂട്ടത്തോടു: യി
സ്രായേലിൽകൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാ
സം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
10 ളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; ശതാ
ധിപൻ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നവർ വീട്ടിൽ
മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ദാസനെ സൌഖ്യ
ത്തോടെ കണ്ടു.

നയീനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതു

11 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയീൻ എന്ന പ
ട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ
12 പോയി. അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ വാതി
ലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരു
ത്തനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ
അമ്മെക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവ
ളോ വിധവ ആയിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ
ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ
13 ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു
മനസ്സലിഞ്ഞു അവളോടു: കരയേണ്ടാ
എന്നു പറഞ്ഞു: അവൻ അടുത്തുചെന്നു
14 മഞ്ചം തൊട്ടു ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. ബാ
ല്യക്കാരാ എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു ഞാൻ നി
നോടു പറയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു സംസാ
രിപ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ അവനെ അ
16 മ്മെക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. എല്ലാവർക്കും
ഭയം പിടിച്ചു: ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ
നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു;
ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വീ
കരിച്ചു. അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശ്രുതി 17
യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റുമുള്ള നാ
ടെങ്ങും പരന്നു.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ

ഇതു ഒക്കെയും യോഹന്നാന്റെ ശി 18
ഷ്യന്മാർ അവനോടു അറിയിച്ചു. എ 19
ന്നാറെ യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാ
രിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു, കർത്താവിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീ
യോ? അല്ല; ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനെ
കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു പറയിച്ചു.
ആ പുരുഷന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വ 20
ന്നു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല,
ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേ
ണമോ എന്നു ചോദിപ്പാൻ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകൻ ഞങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ 21
നാഴികയിൽ അവൻ വ്യാധികളും ദണ്ഡ
ങ്ങളും ദുരാത്മാക്കളും പിടിച്ച പലരെയും
സൌഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടന്മാക്കും കാ
ഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരോടു: കുരു 22
ടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠ
രോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെകി
ടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴ
ന്നേല്ക്കുന്നു; ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കാ
ണുകയും കേൾക്കയും ചെയ്യുന്നതു യോഹ
ന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. എ 23
ന്നാൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാ
ഗ്യവാൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യോഹന്നാന്റെ ദൂതന്മാർ പോയശേ 24
ഷം അവൻ പുരുഷാരത്തോടു യോഹന്നാ
നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ
എന്തു കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോ
യി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ?
അല്ല, എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവ 25
വസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മോടിയു
ള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുഖഭോഗികളായി നട
ക്കുന്നവർ രാജധാനികളിൽ അത്രേ. അല്ല, 26
എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാച
കനെയോ? അതേ, പ്രവാചകനിലും മിക
ച്ചവനെ തന്നേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു:

"ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിനക്കു മു 27
മ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മു
മ്പിൽ നിനക്കു വഴി ഒരുക്കും"

എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് അവനെക്കു
റിച്ചാകുന്നു. സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ജനിച്ചവ 28
രിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ വലിയവൻ
ആരുമില്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.—എ 29

7: 12. ലൂക്കൊ. 8: 42; 1രാജാ. 17: 17. **7: 15.** 1രാജാ. 17: 23.
7: 16. ലൂക്കൊ. 1: 68. **7: 18—35.** മത്താ. 11: 2—19.
7: 19. സങ്കീ. 40: 7; സങ്കീ. 118: 26; മലാ. 3: 1; ദാനീ. 9: 26.
7: 22. യെശ. 35: 5; 61: 1: **7: 26.** ലൂക്കൊ. 1: 76. **7; 27.** മലാ. 3: 1.
7: 28. ലൂക്കൊ. 1: 15. **7: 29.** ലൂക്കൊ. 3: 7, 12; മത്താ. 21: 32.

ന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും ചുങ്കക്കാരും കേട്ടിട്ടു
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം ഏറ്റതിനാൽ
30 ദൈവത്തെ നീതീകരിച്ചു. എങ്കിലും പരീ
ശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവനാൽ
സ്നാനം ഏല്ക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ആലോ
ചന തങ്ങൾക്കു വൃഥാവാക്കിക്കളഞ്ഞു.—
31 ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഏതിനോ
ട്ടു ഉപമിക്കേണ്ടു? അവർ ഏതിനോടു തു
32 ല്യം? ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലൂതി,
നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ നി
ങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ ക
രഞ്ഞില്ല എന്നു ചന്തസ്ഥലത്തു് ഇരുന്നു്
അന്യോന്യം വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോ
33 ടു് അവർ തുല്യർ. യോഹന്നാൻ സ്നാപ
കൻ അപ്പം തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു കുടി
ക്കാതെയും വന്നിരിക്കുന്നു; അവനു ഭ്രതം
34 ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. മനുഷ്യ
പുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കു
ന്നു; തിന്നിയും കുടിയനും ആയ മനുഷ്യൻ
ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹി
35 തൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ജ്ഞാന
മോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും നീതീകരി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യേശുവിനെ പരിമളതൈലം പൂശുന്നതും, രണ്ടു കടക്കാരുടെ ഉപമയും

36 പരീശന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു;
അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഭക്ഷ
37 ണത്തിന്നിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ പാ
പിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പരീശന്റെ
വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതു് അറി
ഞ്ഞു് ഒരു വെൺകൽ ഭരണി പരിമള
38 തൈലം കൊണ്ടുവന്നു, പുറകിൽ അവ
ന്റെ കാല്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു കണ്ണു
നീർകൊണ്ടു് അവന്റെ കാൽ നനെച്ചുതുട
ങ്ങി; തലമുടികൊണ്ടു തുടെച്ചു കാൽ ചും
39 ബിച്ചു തൈലം പൂശി. അവനെ ക്ഷണി
ച്ച പരീശൻ അതു കണ്ടിട്ടു്: ഇവൻ പ്ര
വാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നെ
തൊടുന്ന സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ള
വൾ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ
പാപിയല്ലോ എന്നു് ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു.
40 ശിമോനേ, നിന്നോടു് ഒന്നു പറവാനുണ്ടു്
എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്നു: ഗുരോ, പറ
41 ഞ്ഞാലും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. കടം
കൊടുക്കുന്ന ഒരുത്തന്നു രണ്ടു കടക്കാർ ഉ
ണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു വെള്ളി
ക്കാശും മറ്റവൻ അമ്പതു വെള്ളിക്കാശും
42 കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുവാൻ അ
വക്കു വക ഇല്ലായ്കയാൽ അവൻ ഇരുവക്കും
ഇളെച്ചുകൊട്ടുത്തു; എന്നാൽ അവരിൽ
ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും?
43 അധികം ഇളെച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ
ഊഹിക്കുന്നു എന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു.
അവൻ അവനോടു: നീ വിധിച്ചതു ശരി
എന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീയുടെ നേരെ തിരി 44
ഞ്ഞു ശിമോനോടു പറഞ്ഞതു്: ഈ സ്ത്രീ
യെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീ
ട്ടിൽ വന്നു, നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം
തന്നില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു്
എന്റെ കാൽ നനെച്ചു തലമുടികൊണ്ടു
തുടെച്ചു. നീ എനിക്കു ചുംബനം തന്നില്ല; 45
ഇവളോ ഞാൻ അകത്തു വന്നതു മുതൽ ഇ
ടവിടാതെ എന്റെ കാൽ ചുംബിച്ചു.
നീ എന്റെ തലയിൽ തൈലം പൂശിയി 46
ല്ല; ഇവളോ പരിമളതൈലംകൊണ്ടു്
എന്റെ കാൽ പൂശി. ആകയാൽ ഇവളു 47
ടെ അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചി
രിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു,
അവൾ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ; അല്പം
മോചിച്ചു കിട്ടിയവൻ അല്പം സ്നേഹിക്കു
ന്നു. പിന്നെ അവൻ അവളോടു: നിന്റെ 48
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു കൂടെ പന്തി 49
യിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും കൊ
ടുക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറ
ഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവനോ സ്ത്രീയോടു: നി 50
ന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കു
ന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു
പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ച സ്ത്രീകൾ

അനന്തരം അവൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസം 8
ഗിച്ചും സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു പട്ടണം
തോറും സഞ്ചരിച്ചു. അവനോടുകൂടെ പ 2
ന്തിരുവരും അവൻ ദുരാത്മാക്കളെയും വ്യാ
ധികളെയും നീക്കി സൌഖ്യം വരുത്തിയ
ചില സ്ത്രീകളും ഏഴു ഭ്രതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും ഹെരോദാവി 3
ന്റെ കാര്യവിചാരകനായ ഖൂസയുടെ ഭാ
ര്യ യോഹന്നയും ശൂശന്നയും തങ്ങളുടെ വ
സ്തുക്കൊണ്ടു അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു
പോന്ന മറ്റു പല സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായി
രുന്നു.

വിതക്കുന്നവന്റെ ഉപമ

പിന്നെ വലിയോരു പുരുഷാരവും ഓ 4
രോ പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവന്റെ അടു
ക്കൽ വന്നവരും ഒരുമിച്ചു കൂടിയപ്പോൾ
അവൻ ഉപമയായി പറഞ്ഞതു: വിതെ
ക്കുന്നവൻ വിത്തു വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.
വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ 5
വീണിട്ടു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തി
ലെ പറവജാതി അതിനെ തിന്നുകളകയും
ചെയ്തു. മറ്റു ചിലതു പാറമേൽ വീണു 6
മുളെച്ചു നനവില്ലായ്കയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോ
യി. മറ്റു ചിലതു മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; 7
മുള്ളുംകൂടെ മുളെച്ചു് അതിനെ ഞെരുക്കി
ക്കളഞ്ഞു. മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു 8
വീണു മുളെച്ചു നൂറുമേനി ഫലം കൊടുത്തു.

7: 30. അ. പ്ര. 13: 46. **7: 34.** ലൂക്കൊ 15: 2. **7: 36.** ലൂക്കൊ. 11: 37,
7: 38. മത്താ. 26: 7—13; യോഹ. 12: 3—8. **7: 44.** ഉല്പ. 18: 4.
7: 45. റോമ. 16: 16. **7: 48.** ലൂക്കൊ. 5: 20, 21.
7: 50. ലൂക്കൊ. 8: 48; 17: 19; ലൂക്കൊ. 18: 42.
8: 1. ലൂക്കൊ. 4: 43. **8: 2.** മൎക്കൊ. 15: 40, 41; 16: 9.
8: 4—15. മത്താ. 13: 1—23; മൎക്കൊ. 4: 1—20.

ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു: കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

9 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു ഈ
ഉപമ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അ
10 വൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ
മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ല
ഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ശേഷമുള്ളവക്കോ കണ്ടി
ട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹി
11 ക്കാതിരിപ്പാനും ഉപമകളിലത്രേ. ഉപമ
യുടെ പൊരുളോ: വിത്തു ദൈവവചനം;
12 വഴിയരികെയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എ
ങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാ
തിരിപ്പാൻ പിശാചു വന്നു അവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വചനം എടുത്തുകള
13 യുന്നു. പാറമേലുള്ളവരോ കേൾക്കുമ്പോൾ
വചനം സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളു
ന്നവർ എങ്കിലും അവക്കു വേരില്ല: അവർ
തല്ക്കാലം വിശ്വസിക്കയും പരീക്ഷാസമയ
ത്തു പിൻവാങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു.
14 മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണതോ കേൾക്കുന്ന
വർ എങ്കിലും പോയി ചിന്തകളാലും ധന
ത്താലും സംസാരഭോഗങ്ങളാലും ഞെരു
ങ്ങി പൂർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവര
15 ത്രേ. നല്ല മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടു
ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു
ക്ഷമയോടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ തന്നേ.

വിളക്കിൽനിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ

16 വിളക്കു കൊളുത്തീട്ടു ആരും അതിനെ
പാത്രംകൊണ്ടു മൂടുകയോ കട്ടിലിന്നീഴെ വെ
ക്കയോ ചെയ്യാതെ അകത്തു വരുന്നവർ
വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്നു തണ്ടിന്മേൽ
17 അത്രേ വെക്കുന്നതു. വെളിപ്പെടാതെ ഗൂ
ഢമായതു ഒന്നുമില്ല; പ്രസിദ്ധമായി വെ
ളിച്ചത്തു വരാതെ മറവായിരിക്കുന്നതും ഒ
18 ന്നുമില്ല. ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ
കേൾക്കുന്നു എന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
ഉള്ളവന്നു കിട്ടും; ഇല്ലാത്തവനോടോ
ഉണ്ടു് എന്നു തോന്നുന്നതും കൂടെ എടുത്തുക
ളയും.

യഥാർത്ഥ സാഹോദര്യം

19 അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, പുരുഷാരം നി
മിത്തം അവനോടു് അടുപ്പാൻ കഴിഞ്ഞി
20 ല്ല. നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
നിന്നെ കാണ്മാൻ ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു
നില്ക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനോടു് അറി
21 യിച്ചു. അവരോടു് അവൻ: എന്റെ അ
മ്മയും സഹോദരന്മാരും ദൈവവചനം
കേട്ടു ചെയ്യുന്നവരത്രേ എന്നു് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു.

യേശു കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിക്കുന്നു

22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പടകിൽ കയറി; നാം തടാകത്തിന്റെ
അക്കരെ പോക എന്നു് അവരോടു പറ
ഞ്ഞു. അവർ നീക്കി ഓടുമ്പോൾ അവൻ 23
ഉറങ്ങിപ്പോയി. തടാകത്തിൽ ഒരു ചുഴ
ലിക്കാറ്റു് ഉണ്ടായി പടകിൽ വെള്ളം നി
റഞ്ഞിട്ടു് അവർ പ്രാണഭയത്തിലായി അ 24
ടുക്കെ ചെന്നു: നാഥാ, നാഥാ, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ
ഉണർത്തി; അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ
യും വെള്ളത്തിന്റെ കോപത്തെയും ശാ
സിച്ചു; അവ അമർന്നു ശാന്തത ഉണ്ടായി.
പിന്നെ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാ 25
സം എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ
ഭയപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ? അവൻ കാറ്റി
നോടും വെള്ളത്തോടും കല്പിക്കയും അവ
അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

ഗെരസേന്യയിലെ ഭൂതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നു

അവർ ഗലീലെക്കു നേരെയുള്ള ഗെര 26
സേന്യദേശത്തു് അണഞ്ഞു. അവൻ കരെ 27
ക്കു് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ബഹുകാലമായി ഭൂ
തങ്ങൾ ബാധിച്ചോരു മനുഷ്യൻ പട്ടണ
ത്തിൽനിന്നു വന്നു എതിർപ്പെട്ടു; അവൻ
ബഹുകാലമായി വസ്ത്രം ധരിക്കാതെയും
വീട്ടിൽ പാർക്കാതെയും ശവക്കല്ലറകളിൽ
അത്രേ ആയിരുന്നു. അവൻ യേശുവിനെ 28
കണ്ടിട്ടു നിലവിളിച്ചു് അവനെ നമസ്കരി
ച്ചു: യേശുവേ, മഹോന്നതനായ ദൈവ
ത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും ത
മ്മിൽ എന്തു്? എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതേ
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു് ഉറ
ക്കെ പറഞ്ഞു. അവൻ അശുദ്ധാത്മാവി 29
നോടു് ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോകുവാൻ
കല്പിച്ചിരുന്നു. അതു വളരെ കാലമായി
അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നു; അവനെ ചങ്ങ
ലയും വിലങ്ങും ഇട്ടു ബന്ധിച്ചു സൂക്ഷിച്ചി
രുന്നിട്ടും അവൻ ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കയും
ഭൂതം അവനെ കാട്ടുകളിലേക്കു് ഓടിക്ക
യും ചെയ്യും. യേശു അവനോടു: നിന്റെ 30
പേർ എന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം
ഭൂതങ്ങൾ അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊ
ണ്ടു: ലെഗ്യോൻ എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു.
പാതാളത്തിലേക്കു പോകുവാൻ കല്പിക്ക 31
രുതു് എന്നു് അവ അവനോടു് അപേക്ഷി
ച്ചു. അവിടെ മലയിൽ വലിയോരു പ 32
ന്നിക്കൂട്ടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവ
യിൽ കടപ്പാൻ അനുവാദം തരേണം എ
ന്നു് അവനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ
അനുവാദം കൊടുത്തു. ഭൂതങ്ങൾ ആ മനു 33
ഷ്യനെ വിട്ടു പന്നികളിൽ കടന്നപ്പോൾ
കൂട്ടം കടുത്തുക്കുത്തായുടെ തടാകത്തിലേക്കു പാ
ഞ്ഞു വീണുമുട്ടി ചത്തു. ഈ സംഭവിച്ചതു 34
മേയ്ക്കുന്നവർ കണ്ടിട്ടു് ഓടിപ്പോയി പട്ട

8: 10. യെശ. 6: 9, 10. **8: 11.** 1പത്രൊ. 1: 23. **8: 12.** 1കൊരി. 1: 21.
8: 15. അ. പ്ര. 16: 14; എബ്രാ. 10: 36; വെളി. 3: 10.
8: 16—18. മർക്കൊ. 4: 21—25. **8: 16.** മത്താ. 5: 15. **8: 17.** മത്താ. 10: 26.
8: 18. ലൂക്കൊ. 19: 26. **8: 19—21.** മത്താ. 12: 46—50; മർക്കൊ. 3. 31—35.
8: 22—25. മർക്കൊ. 4: 35—41; മത്താ. 8: 18, 23—27.
8: 26—39. മത്താ. 8: 28—34; മർക്കൊ. 5: 1—20.

35 ണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു. സംഭ
വിച്ചതു കാണ്മാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു യേശു
വിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടു
പോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുബോ
ധം പൂണ്ടും യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരിക്കു
36 ന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. ഭൂതഗ്രസ്തനു സൌ
ഖ്യം വന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു കണ്ടവർ അ
37 വരോടു് അറിയിച്ചു. ഗെരസേന്യദേശ
ത്തിലെ ജനസമൂഹം എല്ലാം ഭയപരവശ
രായി തങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണം എന്നു് അ
വനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ
38 പടകുകയറി മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഭൂതങ്ങൾ
വിട്ടുപോയ ആൾ അവനോടുകൂടെ ഇരി
39 പ്പാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. അതിനു്
അവൻ: നീ വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈ
വം നിനക്കു ചെയ്തതു് ഒക്കെയും അറിയിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ അയച്ചു. അ
വൻ പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതു് ഒ
ക്കെയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാടവും അറി
യിച്ചു.

യായീറൊസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പി
ക്കുന്നതും—രക്തസ്രവമുള്ളവളെ
സൌഖ്യമാക്കുന്നതും

40 യേശു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം
അവനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊ
ണ്ടു; അവർ എല്ലാവരും അവനായിട്ടു
41 കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പള്ളി
പ്രമാണിയായ യായീറൊസ് എന്നു പേ
രുള്ളോരു മനുഷ്യൻ വന്നു യേശുവിന്റെ
42 കാല്ക്കൽ വീണു. അവനു് ഏകദേശം പ
ന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഏകജാതയായോരു മ
കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ മരിപ്പാറായ
തുകൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ വരേണം എ
ന്നു് അവനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ
പോകുമ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ തി
ക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

43 അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായി രക്ത
സ്രവമുള്ളവളും മുതൽ എല്ലാം വൈദ്യന്മാ
ക്കു കൊടുത്തിട്ടും ആരാലും സൌഖ്യം വരു
44 ത്തുവാൻ കഴിയാഞ്ഞവളുമായോരു സ്ത്രീ പു
റകിൽ അടുത്തുചെന്നു് അവന്റെ വസ്ത്ര
ത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു; ഉടനെ അവളു
45 ടെ രക്തസ്രവം നിന്നുപോയി. എന്നെ
തൊട്ടതു് ആർ എന്നു് യേശു ചോദിച്ചു.
എല്ലാവരും ഞാനല്ല, ഞാനല്ല എന്നു പറ
ഞ്ഞപ്പോൾ: ഗുരോ, പുരുഷാരം നിന്നെ
തിക്കിത്തിരക്കുന്നു എന്നു പത്രൊസും കൂടെ
46 യുള്ളവരും പറഞ്ഞു. യേശുവോ: ഒരാൾ
എന്നെ തൊട്ടു; എങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുറ
പ്പെട്ടതു ഞാൻ അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു.
47 താൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു
വിറച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു് അവന്റെ മുമ്പിൽ
വീണു, അവനെ തൊട്ട സംഗതിയും തൽ
ക്ഷണം സൌഖ്യമായതും സകല ജനവും
48 കേൾക്കെ അറിയിച്ചു. അവൻ അവളോ
ടു: മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ
പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു 49
മ്പോൾ തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഒരാൾ
വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗു
രുവിനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാ എന്നു പ
റഞ്ഞു. യേശു അതു കേട്ടാറെ: ഭയപ്പെ 50
ടേണ്ടാ, വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്തു; എ
ന്നാൽ അവൾ രക്ഷപ്പെടും എന്നു് അവ
നോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. വീട്ടിൽ എത്തി 51
യാറെ പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ, യാക്കോ
ബ്, എന്നിവരെയും ബാലയുടെ അപ്പനെ
യും അമ്മയെയും അല്ലാതെ ആരെയും അ
വൻ തന്നോടുകൂടെ അകത്തു വരുവാൻ സ
മ്മതിച്ചില്ല. എല്ലാവരും അവളെച്ചൊല്ലി 52
കരകയും മുറയിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ: കര
യേണ്ടാ, അവൾ മരിച്ചില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രേ
എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. അവരോ അ 53
വൾ മരിച്ചുപോയി എന്നു് അറികകൊ
ണ്ടു് അവനെ പരിഹസിച്ചു. എന്നാൽ 54
അവൻ അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു; ബാ
ലേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു് അവളോടു് ഉറ
ക്കെ പറഞ്ഞു. അവളുടെ ആത്മാവു മട 55
ങ്ങിവന്നു. അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു;
അവൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ അവൻ
കല്പിച്ചു. അവളുടെ അമ്മയപ്പന്മാർ വിസ്മ 56
യിച്ചു. സംഭവിച്ചതു് ആരോടും പറയരു
തു് എന്നു് അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു.

പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ നിയോ
ഗിക്കുന്നതു്

അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കൽ വിളി 9
ച്ചു, സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും വ്യാധികളെ
സൌഖ്യമാക്കുവാനും അവക്കു ശക്തിയും
അധികാരവും കൊടുത്തു; ദൈവരാജ്യം 2
പ്രസംഗിപ്പാനും രോഗികൾക്കു സൌഖ്യം
വരുത്തുവാനും അവരെ അയച്ചു പറഞ്ഞ
തു: വഴിക്കു വടിയും പൊക്കണവും അപ്പ 3
വും പണവും ഒന്നും എടുക്കരുതു്; രണ്ടു്
ഉടുപ്പും അരുതു്. നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ 4
എങ്കിലും ചെന്നാൽ അവിടം വിട്ടു പോ
കുംവരെ അവിടെത്തന്നേ പാർപ്പിൻ. ആ 5
രെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതിരു
ന്നാൽ ആ പട്ടണംവിട്ടു് അവരുടെ നേരെ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നിങ്ങളുടെ കാലിൽനി
ന്നു പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ. അവർ പുറ 6
പ്പെട്ടു് എങ്ങും സുവിശേഷിച്ചും രോഗിക
ളെ സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു് ഊർതോ
റും സഞ്ചരിച്ചു.

ഹെരോദാവിന്റെ സംഭ്രമം

സംഭവിക്കുന്നതു് എല്ലാം ഇടപ്രഭുവായ 7
ഹെരോദാവു കേട്ടു. യോഹന്നാൻ മരിച്ച 8
വരിൽ നിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു
ചിലരും ഏലീയാവു പ്രത്യക്ഷനായി എ
ന്നു ചിലരും പുരാതനപ്രവാചകന്മാരിൽ

8: 40—56. മത്താ. 9: 18—26; മർക്കൊ. 5: 21—43. **8: 42.** ലൂക്കൊ. 7: 12.
8: 48. ലൂക്കൊ. 7: 50. **8: 52.** ലൂക്കൊ. 7: 13. **8: 56.** ലൂക്കൊ. 5: 14; മർക്കൊ. 7: 36.
9: 1—6. മത്താ. 10: 1, 7, 9—14; മർക്കൊ. 6: 7—13. **9: 4.** ലൂക്കൊ. 10: 5—7.
9: 5. ലൂക്കൊ. 10: 11. **9: 7—9.** മത്താ. 14: 1, 2; മർക്കൊ. 6: 14—16.

ഒരുത്തൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു മറ്റു
ചിലരും പറകകൊണ്ടു ഹെരോദാവു ച
9 ഞ്ചലിച്ചു: യോഹന്നാനെ ഞാൻ ശിരഃ
ച്ഛേദം ചെയ്തു; എന്നാൽ ഞാൻ ഇങ്ങനെ
യുള്ളതു കേൾക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു.

അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു

10 അപ്പൊസ്തലന്മാർ മടങ്ങിവന്നിട്ടു തങ്ങൾ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും അവനോടു അറിയി
ച്ചു. അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബേ
ത്ത്സയിദ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു തനി
11 ച്ചു വാങ്ങിപ്പോയി. അതു പുരുഷാരം അ
റിഞ്ഞു അവനെ പിന്തുടർന്നു. അവൻ അ
വരെ കൈക്കൊണ്ടു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറി
ച്ചു അവരോടു സംസാരിക്കയും രോഗശാ
ന്തി വേണ്ടിയവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
12 ചെയ്തു. പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ പ
ന്തിരുവർ അടുത്തുവന്നു അവനോടു: ഇ
വിടെ നാം മരുഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കകൊ
ണ്ടു പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിലും
കൂടികളിലും പോയി രാത്രി പാർപ്പാനും ആ
ഹാരം വാങ്ങുവാനും വേണ്ടി അവരെ പറ
13 ഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ തന്നേ അവർക്കു ഭക്ഷി
പ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു:
അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ അധി
കം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇല്ല; ഞങ്ങൾ
പോയി ഈ സകല ജനത്തിന്നും വേണ്ടി
ഭോജ്യങ്ങൾ കൊള്ളേണമോ എന്നു അ
14 വർ പറഞ്ഞു. ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ അ
വൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: അവരെ
അമ്പതു വീതം പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തു
15 വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അങ്ങനെ
16 ചെയ്തു എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി. അവൻ
ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു
കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി അവയെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി പുരുഷാരത്തിന്നു
വിളമ്പുവാൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൊ
17 ടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, ശേ
ഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടുകൊട്ട എടുത്തു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറ്റു പറയുന്നതു

18 അവൻ തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരി
ക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരു
ന്നു; അവൻ അവരോടു: പുരുഷാരം എ
ന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
19 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും ചിലർ
ഏലീയാവു എന്നും മറ്റു ചിലർ പുരാത
നപ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഉയിർത്തെ
ഴുന്നേറ്റു എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: 20
എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെന്നു പറയു
ന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ദൈവത്തി
ന്റെ ക്രിസ്തു എന്നു പത്രൊസ് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു.

യേശു തന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാ നവും പ്രവചിക്കുന്നു

ഇതു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ 21
അവരോടു അമർച്ചയായിട്ടു കല്പിച്ചു. മനു 22
ഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മൂപ്പന്മാർ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ശാസ്ത്രികൾ എന്നി
വർ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുകയും
അവൻ മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
വേണം എന്നു പറഞ്ഞു.

സ്വയവഞ്ചനക്കായുള്ള ആഹ്വാനം

പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞ 23
തു: എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ ഒരുത്തൻ ഇ
ച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ നിഷേധി
ച്ചു നാൾതോറും തന്റെ ക്രൂശു എടുത്തും
കൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ. ആരെ 24
ങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛി
ച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമി
ത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ കള
ഞ്ഞാലോ അതിനെ രക്ഷിക്കും. ഒരു മനു 25
ഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടു തന്നെ
ത്താൻ നഷ്ടമാക്കിക്കളകയോ ചേതം വ
രുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവനു എന്തു പ്ര
യോജനം? ആരെങ്കിലും എന്നെയും 26
എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണി
ച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെയും പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധ
ദൂതന്മാരുടെയും മഹത്വത്തിൽ വരുമ്പോൾ
നാണിക്കും. എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം കാ 27
ണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ
ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സ
ത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

മറുരൂപം

ഈ വാക്കുകളെ പറഞ്ഞിട്ടു ഏകദേശം 28
എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ പ
ത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും യാ
ക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥി
പ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. അവൻ 29
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുഖത്തിന്റെ ഭാവം മാ
റി, ഉടുപ്പു മിന്നുന്ന വെള്ളയായും തീർന്നു.
രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംഭാഷി 30
ച്ചു; മോശെയും ഏലീയാവും തന്നേ. അ 31
വർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി അവൻ
യെരൂശലേമിൽ പ്രാപിപ്പാനുള്ള നിർ്യാ
ണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. പത്രൊസും 32
കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടി

9: 9. ലൂക്കൊ. 23: 8. **9: 10—17.** മത്താ. 14: 13—21; മർക്കൊ. 6: 30—44; യോഹ 6: 1—13.
9: 17. 2രാജാ. 4: 44, **9: 18—27.** മത്താ. 16: 13—28; മർക്കൊ. 8: 27—9: 1.
9: 19. ലൂക്കൊ. 9: 7. **9: 20.** യോഹ. 6: 69.
9: 22. ലൂക്കൊ. 9: 44; ലൂക്കൊ. 18: 32, 33.
9: 24. ലൂക്കൊ 17: 33; മത്താ. 10: 39; യോഹ. 12: 25. **9: 26.** മത്താ. 10: 33.
9: 28—36. മത്താ. 17: 1—9; മർക്കൊ. 9: 2—9. **9: 31.** ലൂക്കൊ. 9; 22.
9: 32. 2പത്രൊ. 1, 16—18; യോഹ. 1: 14.

രുന്നു; ഉണർന്നശേഷം അവൻെറ തേജസ്സിനെയും അവനോടുകൂടെ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ടു. 33 അവർ അവനെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കൂടിലുകൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ, ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു താൻ പറയുന്നതു് ഇന്നതു് എന്നു് അറിയാതെ പറഞ്ഞു. 34 ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു മേഘം വന്നു് അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു. അവർ മേഘത്തിൽ ആയപ്പോൾ പേടിച്ചു. 35 മേഘത്തിൽനിന്നു്: ഇവൻ എൻെറ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവനു ചെവി കൊടുപ്പിൻ എന്നു് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 36 ശബ്ദം ഉണ്ടായനേരത്തു യേശുവിനെ തനിയേ കണ്ടു; അവർ കണ്ടതു് ഒന്നും ആ നാളുകളിൽ ആരോടും അറിയിക്കാതെ മൌനമായിരുന്നു.

ഭൂതം ബാധിച്ച ഒരു ബാലനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

37 പിറെറന്നാൾ അവർ മലയിൽ നിന്നു് ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ ബഹുപുരുഷാരം അവനെ എതിരേറ്റു. 38 കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു് ഒരാൾ നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എൻെറ മകനെ കടാക്ഷിക്കേണമെന്നു് ഞാൻ നിന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ എനിക്കു് ഏകജാതൻ ആകുന്നു. 39 ഒരാത്മാവു് അവനെ പിടിച്ചിട്ടു് അവൻ പൊടുന്നനവേ നിലവിളിക്കുന്നു; അതു് അവനെ നുരെപ്പിച്ചു പിടെപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ അവനെ ഞെരിച്ചിട്ടു പ്രയാസത്തോടെ വിട്ടുമാറുന്നു. 40 അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ നിൻെറ ശിഷ്യന്മാരോടു് അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതിന്നു യേശു: അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ സഹിക്കും? നിൻെറ മകനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 42 അവൻ വരുമ്പോൾ തന്നെ ഭൂതം അവനെ തള്ളിയിട്ടു പിടെപ്പിച്ചു. യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു ബാലനെ സൌഖ്യമാക്കി, അപ്പനെ ഏല്പിച്ചു. 43 എല്ലാവരും ദൈവത്തിൻെറ മഹിമയിങ്കൽ വിസ്മയിച്ചു.

യേശു തൻെറ മരണത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം പ്രവചിക്കുന്നതു്

യേശു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കെയും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ 44 തൻെറ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ഈ വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊൾവിൻ: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വാക്കു് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; അതു തിരിച്ചറിയാതവണ്ണം അവക്കു മറഞ്ഞിരുന്നു; 45 ആ വാക്കു സംബന്ധിച്ചു് അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ശങ്കിച്ചു.

വിനയവും സഹിഷ്ണതയും

അവരിൽവെച്ചു് ആർ വലിയവൻ എന്നു് ഒരു വാദം അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 46 യേശു അവരുടെ ഹൃദയവിചാരം കണ്ടു് ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു് അരികെ നിറുത്തി: 47 ഈ ശിശുവിനെ എൻെറ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും കൈക്കൊണ്ടാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; 48 നിങ്ങളെല്ലാവരിലും ചെറിയവനായവൻ അത്രേ വലിയവൻ ആകും എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു.

49 നാഥാ, ഒരുത്തൻ നിൻെറ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു; ഞങ്ങളോടുകൂടെ നിന്നെ അനുഗമിക്കായ്കയാൽ അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതിന്നു യേശു അവനോടു: വിരോധിക്കരുതു; 50 നിങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു് അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു—ഔദാര്യമില്ലാത്ത ശമര്യക്കാർ

51 അവൻെറ ആരോഹണത്തിന്നുള്ള കാലം തികയാറായപ്പോൾ അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയാവാൻ മനസ്സു് ഉറപ്പിച്ചു തനിക്കു മുമ്പായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ പോയി 52 അവന്നായി വട്ടം കൂട്ടേണ്ടതിന്നു ശമര്യക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു. 53 എന്നാൽ അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. 54 അതു് അവൻെറ ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ, [ഏലീയാവു ചെയ്തതുപോലെ] ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു നിനക്കു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 55 അവൻ തിരിഞ്ഞു് അവരെ ശാസിച്ചു: [നിങ്ങൾ ഏതു് ആത്മാവിന്നു് അധീനർ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; 56 മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു.] അവർ വേറൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി.

ശിഷ്യരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ പരിശോധിക്കുന്നതു്

അവർ വഴി പോകുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ 57 അവനോടു: നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം എന്നു പ

9: 35. ലൂക്കൊ. 3: 22. **9: 37—45.** മത്താ. 17: 14—23; മർക്കൊ. 9: 14—32.
9: 42. ലൂക്കൊ. 7: 15. **9: 44.** ലൂക്കൊ. 9: 22. **9: 45.** ലൂക്കൊ. 18: 34; മർക്കൊ. 9: 32.
9; 46—50. മത്താ. 18: 1—5; മർക്കൊ. 9: 33—40. **9: 48.** മത്താ. 10; 40.
9: 50. ലൂക്കൊ. 11: 23; ഫിലി. 1: 18. **9: 51.** മർക്കൊ. 10: 32; യോഹ. 7: 1.
9: 52. യോഹ. 4: 4. **9: 53.** യോഹ. 4: 9. **9: 54.** 2രാജാ. 1; 10, 12,
9: 57—60. മത്താ. 8: 19—22.

58 റഞ്ഞു. യേശു അവനോട്ട: കുറുനരികൾക്കു കുഴിയും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിക്കു കൂട്ടം ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായിപ്പാൻ സ്ഥലമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
59 വേറൊരുത്തനോട്ട: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവൻ: ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അപ്പനെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
60 അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോട്ട: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടട്ടെ; നീയോ പോയി ദൈവരാജ്യം അറിയിക്ക എന്നു പറ
61 ഞ്ഞു. മറ്റൊരുത്തൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ അനുഗമിക്കാം; ആദ്യം എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോടു യാത്ര പറവാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
62 അവനോട്ട: കലപ്പെക്കു കൈ വെച്ചശേഷം പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതും അവരുടെ തിരിച്ചുവരവും

10 അനന്തരം കർത്താവു വേറെ എഴുപതു പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്വാനുള്ള ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ തനിക്കു മുമ്പായി ഈരണ്ടായി അയച്ചു്, അവരോടു പറഞ്ഞതു:
2 കൊയ്ത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ കൊയ്ത്തിന്നു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു
3 അപേക്ഷിപ്പിൻ. പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ
4 ഞാൻ നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു. സഞ്ചിയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പും എടുക്കരുതു; വഴിയിൽവെച്ചു് ആരെയും വന്ദനം ചെയ്യരു
5 തു: ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ: ഈവീട്ടിന്നു സമാധാനം എന്നു് ആദ്യം പ
6 റവിൻ. അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവന്മേൽ വസിക്കും; ഇല്ലെന്നു വരികിലോ
7 നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും. അവർ തരുന്നതു തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ വീട്ടിൽ തന്നേ പാർപ്പിൻ; വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലോ; വീട്ടിൽ
8 നിന്നു വീട്ടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു. ഏതു പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതു ഭക്ഷിപ്പിൻ.
9 അതിലെ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സമീപിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു് അവരോടു പറ
10 വിൻ. ഏതു പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ
11 പോയി: നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ കാലിന്നു പറ്റിയ പൊടിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കുടഞ്ഞേച്ചു പോകുന്നു; എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു പറവിൻ. ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യർക്കു് ആ നാളിൽ സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. കോരസീനേ, നിനക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം! ബേത്ത്സയിദേ, നിനക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ടു തന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും ഇരുന്നു മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോരിന്നും സീദോന്നും സഹിക്കാവതാകും. നീയോ കഫർന്ഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളത്തോളം താണുപോകും. നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു.

ആ എഴുപതുപേർ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവരോടു: സാത്താൻ മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തുനിന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പാമ്പുകളെയും തേളുകളെയും ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും ചവിട്ടുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് അധികാരം തരുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു് ഒരിക്കലും ദോഷം വരുത്തുകയും ഇല്ല. എങ്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല, നിങ്ങളുടെ പേർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ സന്തോഷിപ്പിൻ.

യേശുവിന്റെ നന്ദിപ്രകടനം

ആ നാഴികയിൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ, നീ ഇവ ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയല്ലോ. എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രൻ ഇന്നവൻ എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല; പിതാവു് ഇന്നവൻ എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും

9: 61. 1രാജാ. 19: 20. **10: 1—12.** മത്താ. 10: 7—16. **10: 1.** മർക്കൊ. 6: 7. **10: 2.** യോഹ. 4: 35; മത്താ. 9: 37, 38. **10: 4.** ലൂക്കൊ. 9: 3—5; 2രാജാ. 4: 29. **10: 7.** 1തിമൊ. 5: 18; 1കൊരി. 9: 5—14. **10: 8.** 1കൊരി. 10: 27. **10: 11.** അ. പ്ര. 18: 6. **10: 13.** മത്താ. 11: 21—23. **10: 15.** യെശ. 14: 13, 15. **10: 16.** മത്താ. 10: 40; യോഹ. 5: 23; യോഹ: 15: 23. **10: 18,** യോഹ. 12: 31; വെളി. 12: 8. 9. **10: 19.** മർക്കൊ. 16: 18; സങ്കീ. 91: 13, **10: 20.** പുറ. 32: 32; ഫിലി. 4: 3; വെളി. 3: 5; മത്താ. 7: 22, **10: 21—22.** മത്താ. 11: 25—27,

23 അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതുമില്ല. പി
ന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു;
നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണു
24 ഭാഗ്യമുള്ളതു. നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ
കാണ്മാൻ ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും രാ
ജാക്കന്മാരും ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നി
ങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾപ്പാൻ ഇച്ഛി
ച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല; എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു.

നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

25 അനന്തരം ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേ
റ്റു: ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവനു അവ
കാശി ആയിത്തീരുവാൻ എന്തു ചെയ്യേ
ണം എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദി
26 ച്ചു. അവൻ അവനോടു: ന്യായപ്രമാണ
ത്തിൽ എന്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ
എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ച
27 തിന്നു അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ ക
ർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂ
ർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും പൂർണ്ണ
മനസ്സോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും
കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേ
ഹിക്കേണം എന്നും തന്നെ എന്നു ഉത്തരം
28 പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നീ പറ
ഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്ക; എ
ന്നാൽ നീ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അ
29 വൻ തന്നെത്താൻ നീതികരിപ്പാൻ ഇ
ച്ഛിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു:

നല്ല ശമര്യക്കാരന്റെ ഉപമ

30 എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദി
ച്ചതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഒരു
മനുഷ്യൻ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു യെരി
ഹോവിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കള്ളന്മാരു
ടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ
വസ്ത്രം അഴിച്ചു മുറിവേല്പിച്ചു അർദ്ധപ്രാ
31 ണനായി വിട്ടേച്ചുപോയി. ആ വഴിയാ
യി യദൃച്ഛയാ ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു
അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നു പോയി.
32 അങ്ങനെ തന്നേ ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥ
ലത്തു എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി
33 കടന്നുപോയി. ഒരു ശമര്യക്കാരനോ വഴി
34 പോകയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ എ
ത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു അ
രികെ ചെന്നു എണ്ണയും വീഞ്ഞും പക
ർന്നു അവന്റെ മുറിവുകളെ കെട്ടി അവ
നെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കയറ്റി വ
ഴിയമ്പലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി രക്ഷ
35 ചെയ്തു. പിറ്റെന്നാൾ അവൻ പുറപ്പെ
ടുമ്പോൾ രണ്ടു വെള്ളിക്കാശു എടുത്തു വ
ഴിയമ്പലക്കാരനു കൊടുത്തു; ഇവനെ ര
ക്ഷചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും ചെ
ലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ത
ന്നുകൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
36 കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടവനു
ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായിത്തീ
ന്നു എന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നു? അവനോ 37
ടു കരുണ കാണിച്ചവൻ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു നീയും പോ
യി അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്ക എന്നു പ
റഞ്ഞു.

മാർത്തയും മറിയയും

പിന്നെ അവർ യാത്രപോകയിൽ അവ 38
ൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി; മാർത്താ എ
ന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവനെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊണ്ടു. അവൾക്കു മറിയ എന്ന 39
ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ
കർത്താവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരുന്നു അ
വന്റെ വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മാ 40
ർത്തയോ വളരെ ശുശ്രൂഷയാൽ കുഴങ്ങിട്ടു
അടുക്കെ വന്നു: കർത്താവേ, എന്റെ സ
ഹോദരി ശുശ്രൂഷെക്കു എന്നെ തനിച്ചു വി
ട്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരമില്ലയോ?
എന്നെ സഹായിപ്പാൻ അവളോടു കല്പി
ച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. കർത്താവു അവ 41
ളോടു: മാർത്തയേ, മാർത്തയേ, നീ പലതി
നെച്ചൊല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം കലങ്ങി
യുമിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്പമേ വേണ്ടു; 42
അല്ല, ഒന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം തി
രഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു ആരും അവ
ളോടു അപഹരിക്കയുമില്ല.

കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന

11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു; തീർന്നശേഷം ശിഷ്യ
ന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കർത്താവേ,
യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠി
പ്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥി
പ്പാൻ പഠിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ 2
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലേണ്ടിയതു:
[സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ] പിതാവേ,
നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ
മേ; നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ;
[നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂ
മിയിലും ആകേണമേ;] ഞങ്ങൾക്കു ആവ 3
ശ്യമുള്ള ആഹാരം ദിനംപ്രതി തരേണമേ.
ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമി 4
ക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു കടംപെട്ടിരിക്കു
ന്ന ഏവനോടും ഞങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നു; ഞ
ങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ: [ദു
ഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ.]

മുട്ടിപ്പായുള്ള പ്രാർത്ഥനയും—അർദ്ധരാത്രി
യിലെ സ്നേഹിതന്റെ ഉപമയും

പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: 5
നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹിതൻ
ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവൻ അർദ്ധരാ
ത്രിക്കു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: സ്നേ
ഹിതാ, എനിക്കു മൂന്നപ്പം വായ്പ തരേണം;

10: 23. മത്താ. 13: 16, 17. **10: 24.** 1പത്രൊ. 1: 10.
10: 25—28. മത്താ. 22: 35—40; മർക്കൊ. 12: 28—34. **10: 25.** ലൂക്കൊ. 18: 18—20.
10: 27. ആവ. 6: 5; ലേവ്യ. 19: 18. **10: 28.** ലേവ്യ. 18: 5; മത്താ. 19: 17.
10: 38. യോഹ. 11: 1; യോഹ. 12: 2, 3. **10: 42.** മത്താ. 6: 33.
11: 1. ലൂക്കൊ. 5: 33. **11: 2—4.** മത്താ. 6: 9—13; മർക്കൊ. 14: 38; 11: 25.

6 എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വഴിയാത്രയിൽ
എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവന്നു വിള
മ്പിക്കൊടുപ്പാൻ എന്റെ പക്കൽ ഏതും
7 ഇല്ല എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ: എ
നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതു; കതകു അടെ
ച്ചിരിക്കുന്നു; പൈതങ്ങളും എന്നോടുകൂടെ
കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനി
ക്കു കഴികയില്ല എന്നു അകത്തു നിന്നു
8 ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും അവൻ സ്നേഹിത
നാകകൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു അവന്നു കൊടു
ക്കയില്ലെങ്കിലും അവൻ ലജ്ജകൂടാതെ മുട്ടി
ക്കനിമിത്തം എഴുന്നേറ്റു അവന്നു വേ
ണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
9 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. യാചിപ്പിൻ, എ
ന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷി
പ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ട
10 വിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. യാ
ചിക്കുന്നവന്നു ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു; അ
ന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവ
ന്നു തുറക്കും എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
11 യുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പ
നോടു മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു
കല്ലു കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മീൻ ചോദി
ച്ചാൽ മീനിന്നു പകരം പാമ്പിനെ കൊ
12 ടുക്കുമോ? മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ
13 കൊടുക്കുമോ? അങ്ങനെ ദോഷികളായ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാന
ങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു തന്നോടു യാചി
ക്കുന്നവക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എത്ര
അധികം കൊടുക്കും.

സാത്താന്റെ സഹായത്താൽ താൻ പ്രവ
ർത്തിക്കുന്നു എന്ന ദോഷാരോപണത്തിനു
യേശു മറുപടി പറയുന്നതു

14 ഒരിക്കൽ അവൻ ഊമയായോരു ഭൂത
ത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം വിട്ടുപോയശേ
ഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു, പുരുഷാരം ആ
15 ശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവരിൽ ചിലരോ: ഭൂത
ങ്ങളുടെ തലവനായ ബെയെത്സെബൂലെ
ക്കൊണ്ടാകുന്നു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താ
16 ക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ
അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ആകാശത്തുനിന്നു
17 ഒരടയാളം അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ
അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞു അവരോ
ടു പറഞ്ഞതു: തന്നിൽതന്നേ ഭിന്നിച്ച രാ
ജ്യം എല്ലാം പാഴായ്പോകും; വീടു ഓരോ
18 ന്നും വീഴും. സാത്താനും തന്നോടു തന്നേ
ഭിന്നിച്ചു എങ്കിൽ, അവന്റെ രാജ്യം എ
ങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? ബെയെത്സെബൂലെ
ക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ
19 ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പു
റത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആ
രെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപതികൾ
ആകും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി 20
കൊണ്ടു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു
എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടു
ക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. ബലവാൻ 21
ആയുധം ധരിച്ചു തന്റെ അരമന കാക്കു
മ്പോൾ അവന്റെ വസ്തുവക ഉറപ്പോടെ
ഇരിക്കുന്നു. അവനിലും ബലവാനായ 22
വൻ വന്നു അവനെ ജയിച്ചു എങ്കിലോ
അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന സർവ്വായുധവർഗ്ഗം
പിടിച്ചുപറിച്ചു അവന്റെ കൊള്ള പകു
തിചെയ്യുന്നു. എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്ത 23
വൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എ
ന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു.

അപൂർണ്ണമായുള്ള നവീകരണത്തിന്റെ
വിപത്തു

അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു 24
പോയിട്ടു നീരില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ തണ്ണീർ തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നു. കാണാഞ്ഞിട്ടു:
ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി
ച്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു ചെന്നു, അതു അ 25
ടിച്ചുവാരിയും അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു.
അപ്പോൾ അവൻ പോയി തന്നിലും ദുഷ്ട 26
തയേറിയ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടു വരുന്നു, അവയും അതിൽ കടന്നു പാ
ർത്തിട്ടു ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥി
തി മുമ്പിലത്തേതിനെക്കാൾ വല്ലാതെയാ
യി ഭവിക്കും.

ഇതു പറയുമ്പോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു 27
സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു: നിന്നെ ചുമ
ന്ന ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലയും ഭാഗ്യമുള്ള
വ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: 28
അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടു പ്ര
മാണിക്കുന്നവർ അത്രേ ഭാഗ്യവാന്മാർ എ
ന്നു പറഞ്ഞു.

അടയാളങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനെ
തിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പു

പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അ 29
വൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ഈ തലമുറ
ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അതു അട
യാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ അട
യാളമല്ലാതെ അതിന്നു ഒരു അടയാളവും
കൊടുക്കയില്ല. യോനാ നീനെവേക്കാർക്കു 30
അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
ഈ തലമുറെക്കും ആകും. തെക്കെ രാജ്ഞി 31
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയിലെ ആള
കളോടു ഒന്നിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അവ
രെ കുറ്റം വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോ
ന്റെ ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറു
തികളിൽനിന്നു വന്നുവല്ലോ. ഇവിടെ ഇ
താ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ. നീനെ 32
വേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറ
യോടു ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കു

11: 7. മത്താ. 26: 10. **11: 8.** ലൂക്കൊ. 18: 5. **11: 9.** മത്താ. 21: 22.
11: 9—13. മത്താ. 7: 7—11. **11: 14—26.** മത്താ. 12: 22—30, 43—45; മർക്കൊ: 3: 22—27.
11: 16. മർക്കൊ. 8: 11. **11: 20.** പുറ. 8: 19. **11: 22.** കൊലൊ. 2: 15.
11: 23. ലൂക്കൊ 9: 50. **11: 26.** യോഹ. 5: 14. **11: 27.** ലൂക്കൊ. 1; 28, 42, 48.
11: 28. ലൂക്കൊ. 8: 15, 21. **11: 29—32.** മത്താ. 12: 38—42.
11: 29. 1കൊരി. 1: 22. **11: 31.** 1രാജാ. 10: 1. **11: 32.** യോനാ 3: 5.

ററം വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടവല്ലോ. ഇവിടെ ഇതാ, യോനയിലും വലിയവൻ.

വിളക്കിൽനിന്നുള്ള പാഠം

33 വിളക്കു കൊളുത്തിട്ടു ആരും നിലവറയിലോ പറയിൻകീഴിലോ വെക്കാതെ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്നു തണ്ടിന്മേൽ അത്രേ വെക്കുന്നതു. 34 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു: കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും; ദോഷമുള്ളതാകിലോ, ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതുതന്നേ. 35 ആകയാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുക. 36 നിന്റെ ശരീരം അന്ധകാരമുള്ള അംശം ഒട്ടുമില്ലാതെ മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ വിളക്കു തെളിക്കുംകൊണ്ടു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുംപോലെ അശേഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും.

യേശു പരീശന്മാരേയും ശാസ്ത്രിമാരേയും കുറ്റപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നതു

37 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഒരു പരീശൻ തന്നോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകത്തു കടന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. 38 മുത്താഴത്തിന്നു മുമ്പെ കുളിച്ചില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 39 കർത്താവു് അവനോടു: പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾ കിണ്ടിയുടെയും കിണ്ണങ്ങളുടെയും പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ കവർച്ചയും ദുഷ്ടതയും 40 നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൂഢന്മാരേ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലയോ അകവും ഉണ്ടാ 41 ക്കിയതു? അകത്തുള്ളതു ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധം ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.

42 പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസിയിലും അരുതയിലും എല്ലാ ചീരയിലും പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും വിട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു ത്യജിക്കാ 43 തിരിക്കയും വേണം. പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും പ്രിയമാകുന്നു. 44 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കാണ്മാൻ കഴിയാത്ത കല്ലറകളെപ്പോലെ ആകുന്നു; അവയുടെ മീതെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ അറിയുന്നില്ല.

45 ന്യായശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനാൽ നീ ഞങ്ങളെയും അപമാനിക്കുന്നു എന്നു 46 പറഞ്ഞു. അതിന്നു് അവൻ പറഞ്ഞതു: ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ കഷ്ടം, എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു ചുമപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽകൊണ്ടുപോലും ആ ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ലറകളെ പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളായിരിക്കയും സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അവരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ കല്ലറകളെ പണിയുന്നു. 49 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും പറയുന്നതു: ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും, അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്യും. 50 ഹാബേലിന്റെ രക്തം തുടങ്ങി യാഗപീഠത്തിന്നും ആലയത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു പട്ടുപോയ സെഖര്യാവിന്റെ രക്തംവരെ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സകല പ്രവാചകന്മാ 51 രുടെയും രക്തം ഈ തലമുറയോടു ചോദിപ്പാൻ ഇടവരേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അതേ, ഈ തലമുറയോടു് അതു ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ എടുത്തുകളഞ്ഞു; നിങ്ങൾ തന്നേ കടന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ തടുത്തും കളഞ്ഞു.

53 അവൻ അവിടംവിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും അവനെ അത്യന്തം വിഷമിപ്പിപ്പാനും അവന്റെ വാ 54 യിൽനിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു വെച്ചു് അവന്നായി പതിയിരുന്നുകൊണ്ടു പലതിനെയും കുറിച്ചു കടുക്കെ ചോദ്യം ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.

കപടഭക്തിക്കെതിരായി യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ശാസിക്കുന്നതു

12 അതിന്നിടെ പുരുഷാരം തമ്മിൽ ചവിട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം ആയിരം ആയിരമായി തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ചമാവായ കപടഭക്തി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 2 മൂടിവെച്ചതു ഒന്നും വെളിച്ചത്തു വരാതെയും ഗൂഢമായതു് ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്തു പറഞ്ഞതു് എല്ലാം വെളിച്ചത്തു കേൾക്കും; അറകളിൽ വെച്ചു ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചതു പുരമുകളിൽ ഘോഷിക്കും.

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതു

4 എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു: ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു പിന്നെ അധികമായി ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടാ.

11: 33. ലൂക്കൊ. 8: 16; മത്താ. 5: 15. **11: 34—36.** മത്താ. 6. 22, 23.
11: 37. ലൂക്കൊ. 7: 36; 14: 1. **11: 38.** മത്താ. 15: 2.
11: 39—52. മത്താ. 23: 1—36. **11: 43.** ലൂക്കൊ. 20: 46.
11: 51. ഉല്പ. 4: 8; 2ദിന. 24: 20. **11: 54.** ലൂക്കൊ. 20: 20.
12: 1. മത്താ. 16: 6; മർക്കൊ. 8: 15. **12: 2—9.** മത്താ. 10: 26—33. **12: 2.** ലൂക്കൊ. 8: 17.

5 ആരെ ഭയപ്പെടേണം എന്നു ഞാൻ നി
ങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം. കൊന്നിട്ടു നര
കത്തിൽ തള്ളിക്കളവാൻ അധികാരമുള്ള
വനെ ഭയപ്പെട്ടവിൻ: അതേ, അവനെ ഭ
യപ്പെട്ടവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ
6 റയുന്നു. രണ്ടു കാശിന്നു അഞ്ചു കുരികിലി
നെ വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നിനെ
7 പ്പോലും ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല. നി
ങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിപോലും എല്ലാം
എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഭയപ്പെടേ
ണ്ടാ; ഏറിയ കുരികിലിനെക്കാളും നി
8 ങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവർ. മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെ ഏറ്റുപറ
ഞ്ഞാൽ അവനെ മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവ
9 ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയും. മനു
ഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്ന
വനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തള്ളി
10 പ്പറയും. മനുഷ്യപുത്രനെറ നേരെ ഒരു
വാക്കു പറയുന്നവനോടു ക്ഷമിക്കും;
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെറ നേരെ ദൂഷണം
പറയുന്നവനോടോ ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു
11 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ
നിങ്ങളെ പള്ളികൾക്കും കോയ്മകൾക്കും
അധികാരങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോ
കുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ എന്തോ പ്രതി
വാദിക്കേണ്ടു? എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു
12 വിചാരപ്പെടേണ്ടാ; പറയേണ്ടതു പരിശു
ദ്ധാത്മാവു് ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങ
ളെ പഠിപ്പിക്കും.

അത്യാഗ്രഹവും ധനവാനായ ഭോ
ഷനെറ ഉപമയും

13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു:
ഗുരോ, ഞാനുമായി അവകാശം പകുതി
ചെയ്വാൻ എനെറ സഹോദരനോടു കല്പി
14 ച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു് അ
വൻ: മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായ
കർത്താവോ പങ്കിടുന്നവനോ ആക്കിയതു്
15 ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. പിന്നെ അവരോ
ടു: സകല ദ്രവ്യാഗ്രഹവും സൂക്ഷിച്ചു ഒഴി
ഞ്ഞുകൊൾവിൻ; ഒരുത്തനു സമൃദ്ധി ഉ
ണ്ടായാലും അവനെറ വസ്തുവകയല്ല അവ
നെറ ജീവനു് ആധാരമായിരിക്കുന്നതു്
16 എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുപമയും അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ധനവാനായൊരു മനുഷ്യ
17 നെറ ഭൂമി നന്നായി വിളഞ്ഞു. അപ്പോൾ
അവൻ: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എ
നെറ വിളവു കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം പോ
18 രാ എന്നു് ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. പിന്നെ
അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇതു ചെയ്യും;
എനെറ കളപ്പുരകളെ പൊളിച്ചു് അധി
കം വലിയവ പണിതു് എനെറ വിളവും
വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ കൂട്ടിവെക്കും.
19 എന്നിട്ടു് എന്നോടതന്നേ; നിനക്കു് ഏറി
യ ആണ്ടുകൾക്കു് മതിയായ അനവധി വ
സ്തുവക സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആ
ശ്വസിക്ക, തിന്നുക, കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക
എന്നു പറയും. ദൈവമോ അവനോടു:
മൂഢാ, ഈ രാത്രിയിൽ നിനെറ പ്രാണ 20
നെ നിന്നോടു ചോദിക്കും. പിന്നെ നീ
ഒരുക്കിവെച്ചതു് ആർക്കാകും എന്നു പറ
ഞ്ഞു. ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാ 21
കാതെ തനിക്കു തന്നേ നിക്ഷേപിക്കുന്നവ
നെറ കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു.

ചിന്താകുലത്തിനു് എതിരായുള്ള
ഉപദേശം

അവൻ തനെറ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞ 22
തു്: ആകയാൽ എന്തു തിന്നും എന്നു ജീവ
ന്നായിക്കൊണ്ടു് എന്തു് ഉടുക്കും എന്നു ശ
രീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടരു
തു് എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെ 23
ക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലോ. കാക്കയെ
നോക്കുവിൻ; അതു വിതെക്കുന്നില്ല, കൊ 24
യ്യുന്നില്ല, അതിന്നു പാണ്ടികശാലയും കള
പ്പുരയും ഇല്ല; എങ്കിലും ദൈവം അതിനെ
പുലർത്തുന്നു. പറവജാതിയെക്കാൾ നി
ങ്ങൾ എത്ര വിശേഷതയുള്ളവർ! പിന്നെ 25
വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തനെറ നീള
ത്തിൽ ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആ
ർക്കു കഴിയും? ആകയാൽ ഏറ്റവും ചെറി 26
യതിന്നുപോലും നിങ്ങൾ പോരാത്തവർ
എങ്കിൽ ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വിചാ
രപ്പെടുന്നതു് എന്തു്? താമര എങ്ങനെ വ 27
ളരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ; അവ അ
ദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ
ശലോമോൻ പോലും തനെറ സകല മഹ
ത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമ
ഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ
റയുന്നു. ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടു 28
ന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇ
ങ്ങനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാ
സികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം? എന്തു 29
തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ ചി
ന്തിച്ചു ചഞ്ചലപ്പെടരുതു്. ഈ വക ഒ 30
ക്കെയും ലോകജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്കു്
ആവശ്യം എന്നു് അറിയുന്നു. അവനെറ 31
രാജ്യം അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ
നിങ്ങൾക്കു് ഇതും കിട്ടും. ചെറിയ ആ 32
ട്ടിൻ കൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടരുതു; നിങ്ങളുടെ
പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ പ്രീ
തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കുള്ളതു വി 33
റ്റു ഭിക്ഷകൊടുപ്പിൻ; കള്ളൻ അടുക്ക
യോ പുഴു കെടുക്കയോ ചെയ്യാത്ത സ്വർ
ഗ്ഗത്തിൽ പഴകിപ്പോകാത്ത മടിശ്ശീലകളും
തീർന്നുപോകാത്ത നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾക്കു
ണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ. നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേ 34
പം ഉള്ളേടത്തു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇ
രിക്കും.

12: 7. ലൂക്കൊ. 21: 18. **12: 9.** ലൂക്കൊ. 9: 26. **12: 10.** മത്താ. 12: 32; മർക്കൊ. 3. 28, 29.
12: 11. ലൂക്കൊ. 21. 14, 15; മത്താ. 10: 19, 20. **12: 14.** അ. പ്ര. 7: 27.
12: 15. 1തിമൊ. 6: 9, 10. **12: 20.** എബ്രാ. 9: 27. **12: 21.** മത്താ. 6: 20.
12: 22—31. മത്താ. 6: 25—33. **12: 24.** സങ്കീ. 147: 9.
12: 32. ലൂക്കൊ. 22: 29; യെശ. 41: 14. **12: 33—34.** മത്താ. 6: 20, 21.
12: 33. ലൂക്കൊ. 18: 22.

ജാഗരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും, വിശ്വസ്തദാസന്റെ ഉപമയും

35 നിങ്ങളുടെ അരകെട്ടിയും വിളക്കു കത്തി
36 യും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. യജമാനൻ കല്യാ
ണത്തിന്നു പോയി വന്നു മുട്ടിയാൽ ഉടനെ
വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും എന്നു കാത്തുനില്ക്കു
ന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തുല്യരായിരി
37 പ്പിൻ. യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നിരി
ക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ദാസന്മാർ ഭാഗ്യ
വാന്മാർ; അവൻ അര കെട്ടി അവരെ ഭ
ക്ഷണത്തിന്നിരുത്തുകയും വന്നു അവർക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ
38 സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അ
വൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ വന്നാലും മൂന്നാമ
തിൽ വന്നാലും അങ്ങനെ കണ്ടു എങ്കിൽ
39 അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. കള്ളൻ ഇന്ന നാ
ഴികെക്കു വരുന്നു എന്നു വീട്ടുടയവൻ അറി
ഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉണർന്നിരുന്നു
തന്റെ വീടു തുരപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല എ
40 ന്നറിവിൻ. നിനയാത്ത നാഴികയിൽ മ
നുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒ
രുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.

41 കർത്താവേ, ഈ ഉപമ പറയുന്നതു ഞങ്ങ
ളോടോ എല്ലാവരോടും കൂടെയോ എന്നു
പത്രൊസ് ചോദിച്ചതിന്നു കർത്താവു പറ
42 ഞ്ഞതു: തക്കസമയത്തു് ആഹാരവീതം
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനൻ തന്റെ വേ
ലക്കാരുടെമേൽ ആക്കുന്ന വിശ്വസ്തനും ബു
ദ്ധിമാനുമായ ഗൃഹവിചാരകൻ ആർ?
43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യു
44 ന്നതു കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ ത
നിക്കുള്ള സകലത്തിന്മേലും അവനെ വിചാ
രകനാക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമാ
45 യിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ദാ
സൻ: യജമാനൻ താമസിച്ചേ വരികയു
ള്ളു എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു ബാല്യ
ക്കാരെയും ബാല്യക്കാരത്തികളെയും തല്ലു
വാനും തിന്നുകുടിച്ചു മദിപ്പാനും തുടങ്ങി
46 യാൽ, അവൻ നോക്കിയിരിക്കാത്ത നാളി
ലും അറിയാത്ത നാഴികയിലും ആ ദാസ
ന്റെ യജമാനൻ വന്നു അവനെ ദണ്ഡി
പ്പിക്കയും അവന്നു അവിശ്വാസികളോടുള്ള
47 ടെ പങ്കു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. യജമാന
ന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ടു് ഒരുങ്ങാതെയും
അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന
48 ദാസന്നു വളരെ അടികൊള്ളും. അറിയാ
തെ രണ്ടു അടിക്കു യോഗ്യമായതു ചെയ്തവ
ന്നോ കുറെ അടികൊള്ളും; വളരെ ലഭി
ച്ചവനോടു വളരെ ആവശ്യപ്പെട്ടും; വള
രെ അധികം ഏറ്റു വാങ്ങിയവനോടു്
അധികം ചോദിക്കും.

കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ

49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നിരി
ക്കുന്നു; അതു് ഇപ്പോഴേ കത്തിയെങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ മ
റ്റെന്തു് ഇച്ഛിക്കേണ്ടു? എങ്കിലും എനിക്കു 50
ഒരു സ്നാനം ഏല്ക്കാൻ ഉണ്ടു്: അതു കഴിയു
വോളം ഞാൻ എത്ര ഞെരുങ്ങുന്നു. ഭൂമി 51
യിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ വന്നി
രിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ലല്ല,
ഛിദ്രം വരുത്തുവാൻ അത്രേ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഇനിമേൽ ഒരു 52
വീട്ടിൽ ഇരുവരോടു മൂവരും മൂവരോടു ഇ
രുവരും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ
ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും. അപ്പൻ മകനോടും മ 53
കൻ അപ്പനോടും അമ്മ മകളോടും മകൾ
അമ്മയോടും അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളോടും
മരുമകൾ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഛിദ്രി
ച്ചിരിക്കും.

പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തോടു പറ 54
ഞ്ഞതു. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു മേഘം പൊ
ങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ പെരുമഴ വരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ ഉടനെ പറയുന്നു; അങ്ങ
നെ സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. തെക്കൻ 55
കാറ്റു് ഊതുന്നതു കണ്ടാലോ അത്യുഷ്ണം ഉ
ണ്ടാകും എന്നു പറയുന്നു; അതു സംഭവിക്ക
യും ചെയ്യുന്നു. കപടഭക്തിക്കാരേ, ഭൂമിയു 56
ടെയും ആകാശത്തിന്റെയും ഭാവത്തെ വി
വേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു് അറിയാം; എ 57
ന്നാൽ ഈ കാലത്തെ വിവേചിപ്പാൻ അ
റിയാത്തതു് എങ്ങനെ? ന്യായമായതു് എ
ന്തെന്നു നിങ്ങൾ സ്വയമായി വിധിക്കാത്ത
തും എന്തു്? പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അ 58
ധികാരിയുടെ അടുക്കൽ പോകുമ്പോൾ വ
ഴിയിൽവെച്ചു് അവനോടു നിരന്നുകൊൾ
വാൻ ശ്രമിക്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൻ നി
ന്നെ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽ ഇഴെച്ചു
കൊണ്ടു പോകയും ന്യായാധിപൻ നിന്നെ
കോല്ക്കാരന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയും കോ
ല്ക്കാരൻ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്യും. ഒട്ടു 59
ക്കു തരാതെ കാശുപോലും കൊടുത്തുതീരു
വോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരിക
യില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

അനുതാപത്തിനുള്ള പ്രബോധനങ്ങൾ

13 ആ സമയത്തു തന്നേ അവിടെ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന ചിലർ പീലാത്തൊസ് ചില
ഗലീലക്കാരുടെ ചോര അവരുടെ യാഗ
ങ്ങളോടു കലർത്തിയ വർത്തമാനം അവനോ
ടു് അറിയിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ ഉത്ത 2
രം പറഞ്ഞതു്: ആ ഗലീലക്കാർ ഇതു്
അനുഭവിക്കയാൽ എല്ലാ ഗലീലക്കാരിലും
പാപികൾ ആയിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു
തോന്നുന്നുവോ? അല്ലല്ല, മാനസാന്തര 3
പ്പെടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങ
നെ തന്നേ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അല്ല, ശീലോഹാ 4
മിലെ ഗോപുരം വീണു മരിച്ചുപോയ ആ

12: 35 – 46 മത്താ. 24: 42—51. **12: 35.** പുറ. 12: 11; 1പത്രൊ. 1: 13.
12: 36. മത്താ. 25: 1—13 **12: 37.** യോഹ. 13: 4. **12: 39.** 1തെസ്സ 5: 2.
12: 42. 2തിമൊ. 2: 15. **12: 44** മത്താ. 25: 21. **12: 47.** യാക്കൊ 4: 17.
12: 50. മത്താ. 20: 22; 26: 38; യോഹ. 12: 27.
12: 51—53. മത്താ. 10: 34—36. **12: 53.** മീഖാ 7: 6.
12: 54. മത്താ. 16: 2, 3. **12: 58.** മത്താ. 5: 25, 26.
13: 1. അ. പ്ര. 5: 37. **13: 2.** യോഹ. 9: 2. **13: 3.** സങ്കീ. 7: 12,

പതിനെട്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന സകല മനുഷ്യരിലും കുറ്റക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ലല്ല, 5 മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെ തന്നേ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ഫലം കായ്ക്കാത്ത അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ ഉപമ

6 അവൻ ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു: ഒരുത്തന്നു തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവൃക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു: അവൻ അതിൽ ഫലം തിരഞ്ഞുവന്നു, ക
7 ണ്ടില്ല താനും. അവൻ തോട്ടക്കാരനോടു: ഞാൻ ഇപ്പോൾ മൂന്നു സംവത്സരമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം തിരഞ്ഞു വരുന്നു, കാണുന്നില്ല താനും; അതിനെ വെട്ടിക്കളക അതു നിലത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതു
8 എന്തിന്നു് എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു് അവൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ അതിന്നു ചുറും കിളെച്ചു വളം ഇട്ടുവോളം ഈ ആ
9 ണ്ടുകൂടെ നില്ക്കട്ടെ. മേലാൽ കായിച്ചെങ്കിലോ—ഇല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിക്കളയാം എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ശബ്ബത്തുനാളിൽ സൌഖ്യമാക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ

10 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ ഒരു പള്ളി
11 യിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ഒരു രോഗാത്മാവു ബാധിച്ചിട്ടു് ഒട്ടും നിവിരുവാൻ കഴിയാതെ കുനിയായോരു സ്ത്രീ
12 ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു അവളെ കണ്ടു് അടുക്കെ വിളിച്ചു: സ്ത്രീയേ നിന്റെ രോഗബന്ധനം അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് അവളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു.
13 അവൾ ക്ഷണത്തിൽ നിവിർന്നു ദൈവത്തെ
14 മഹത്വപ്പെടുത്തി. യേശു ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി നീരസപ്പെട്ടു പുരുഷാരത്തോടു: വേല ചെയ്യാൻ ആറു ദിവസമുണ്ടല്ലോ; അതിന്നകം വന്നു സൌഖ്യം വരുത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; ശബ്ബത്തിൽ അരുതു് എന്നു
15 പറഞ്ഞു. കർത്താവു് അവനോടു: കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ കഴുതയെയോ തൊട്ടിയിൽനിന്നു് അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ?
16 എന്നാൽ സാത്താൻ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ബന്ധിച്ചിരുന്ന അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ ഇവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഈ ബന്ധനം അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ
17 ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ വിരോധികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു; അവനാൽ നടക്കുന്ന സകല മഹിമകളാലും പുരുഷാരം ഒക്കെയും സന്തോഷിച്ചു.

കടുകുമണിയുടേയും പുളിച്ച മാവിന്റേയും ഉപമ

18 പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഏതിനോടു സദൃശം? ഏതിനോടു് അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ടു?
19 ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട കടുകുമണിയോടു് അതു സദൃശം; അതു വളർന്നു വൃക്ഷമായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും വന്നു് അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിച്ചു.
20 പിന്നെയും അവൻ ദൈവരാജ്യത്തെ
21 ഏതിനോടു് ഉപമിക്കേണ്ടു? അതു പുളിച്ചമാവിനോടു തുല്യം; അതു് ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നു പറ മാവിൽ ചേർത്തു് എല്ലാം പുളിച്ചു വരുവോളം അടക്കിവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഇടുങ്ങിയ വാതിൽ

22 അവൻ പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു.
23 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കർത്താവേ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു് അവനോടു
24 പറഞ്ഞതു: ഇടുക്കുവാതിലൂടെ കടപ്പാൻ പോരാടുവിൻ. പലരും കടപ്പാൻ നോക്കും കുഴികയില്ലതാനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. വീട്ടുടയവൻ എഴുന്നേറ്റു ക
25 തകു അടെച്ചശേഷം നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, തുറന്നുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കതകിന്നു മുട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു് എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, എന്നു് അവൻ ഉത്തരം പറയും. അന്നേരം നിങ്ങൾ: നിന്റെ
26 മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ഞങ്ങളുടെ തെരുക്കളിൽ നീ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും.
27 അവനോ: നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു പറയും. അവിടെ
28 അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകല പ്രവാചകന്മാരും ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ പുറത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞതും നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. കിഴക്കു
29 നിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകർ വന്നു ദൈവരാജ്യ

13: 6. ലൂക്കൊ. 3: 9; മത്താ. 3: 10; മത്താ. 21: 19; മർക്കൊ. 11: 13.
13: 8. 2പത്രൊ. 3: 9, 15. **13: 13.** മർക്കൊ. 7: 32. **13: 14.** പുറ. 20: 9; ആവ. 5: 13.
13: 15. ലൂക്കൊ. 14: 5. **13: 16.** ലൂക്കൊ. 19: 9; അ. പ്ര. 3: 25.
13: 18—21. മത്താ. 13: 31—33; മർക്കൊ. 4: 30—32.
13: 19. ദാനീ. 4: 12, 21; യെഹെ. 17: 23; 31: 6.
13: 24. മത്താ. 7: 13, 14; ഫിലി. 3: 12; 1തിമൊ. 6: 12. **13: 25.** മത്താ. 25: 11, 12.
13: 26. മത്താ. 7: 22, 23. **13: 27.** സങ്കീ. 6: 8. **13: 28—29.** മത്താ. 8: 11, 12.
13: 29. മലാ. 1: 11; യെശ. 49: 12; 59: 19; സങ്കീ. 107: 3; ലൂക്കൊ. 14: 15.

30 ത്തിൽ പന്തിയിലിരിക്കും. മുമ്പന്മാരായ്തീ
രുന്ന പിമ്പന്മാരുണ്ടു, പിമ്പന്മാരായ്തീരുന്ന
മുമ്പന്മാരും ഉണ്ടു.

ഹെരോദാവിന്റെ ശത്രുത

31 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ ചില പരീശ
ന്മാർ അട്ടത്തുവന്നു: ഇവിടം വിട്ടു പൊ
യ്ക്കൊൾക; ഹെരോദാവു നിന്നെ കൊല്ലു
വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു് അവനോടു പറ
32 ഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നി
ങ്ങൾ പോയി ആ കുറുക്കനോടു: ഞാൻ
ഇന്നും നാളെയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കു
കയും രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും മൂന്നാം നാ
33 ളിൽ സമാപിക്കയും ചെയ്യും. എങ്കിലും
ഇന്നും നാളെയും മറെറന്നാളും ഞാൻ സ
ഞ്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യെരൂശലേമിനു
പുറത്തുവെച്ചു് ഒരു പ്രവാചകൻ നശിച്ചു
പോകുന്നതു് അസംഭവ്യമല്ലോ എന്നു പറ
വിൻ.

യെരൂശലേമിനെപ്പററിയുള്ള വിലാപം

34 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, പ്രവാ
ചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അട്ട
കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും
ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങ
ളെ ചിറകിൻകീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നി
ന്റെ മക്കളെ എത്രവട്ടം ചേർത്തുകൊൾ
വാൻ എനിക്കു മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങ
35 ൾക്കോ മനസ്സായില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭവനം
ശൂന്യമായ്തീരും; കർത്താവിന്റെ നാമ
ത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട
വൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നി
ങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ശബ്ബത്തുനാളിൽ മഹോദരമുള്ള മനു
ഷ്യനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്

14 പരീശപ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തന്റെ
വീട്ടിൽ അവൻ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ
ശബ്ബത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർ അവ
2 നെ ഒററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഹോ
ദരമുള്ളോരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ
3 ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു ന്യായശാസ്ത്രിമാ
രോടും പരീശന്മാരോടും: ശബ്ബത്തിൽ
സൌഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ല
യോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാ
4 തിരുന്നു. അവൻ അവനെ തൊട്ടു സൌ
5 ഖ്യമാക്കി വിട്ടയച്ചു. പിന്നെ അവരോടു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്റെ മകനോ കാള
യോ ശബ്ബത്തുനാളിൽ കിണററിൽ വീ
6 ണാൽ ക്ഷണത്തിൽ വലിച്ചെടുക്കയില്ല
യോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പ്രത്യുത്തരം
പറവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

വിനയവും അതിഥിസല്ക്കാരവും

7 ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ തി
രഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് അവൻ അവരോ
ടു് ഒരുപമ പറഞ്ഞു: ഒരുത്തൻ നിന്നെ 8
കല്യാണത്തിനു വിളിച്ചാൽ മുഖ്യാസന
ത്തിൽ ഇരിക്കരുതു; പക്ഷെ നിന്നിലും
മാനമേറിയവനെ അവൻ വിളിച്ചിരി
ക്കാം. പിന്നെ നിന്നെയും അവനെയും 9
ക്ഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവനു് ഇടം കൊ
ടുക്ക എന്നു നിന്നോടു പറയുമ്പോൾ നീ
നാണത്തോടെ ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തുപോ
യി ഇരിക്കേണ്ടി വരും. നിന്നെ വിളി 10
ച്ചാൽ ചെന്നു് ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു് ഇ
രിക്ക; നിന്നെ ക്ഷണിച്ചവൻ വരുമ്പോൾ
നിന്നോടു: സ്നേഹിതാ, മുമ്പോട്ടു വന്നു്
ഇരിക്ക എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടെ; അ
പ്പോൾ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ മു
മ്പിൽ നിനക്കു മാനം ഉണ്ടാകും. തന്നെ 11
ത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെ
ടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്ത
പ്പെടും.

തന്നെ ക്ഷണിച്ചവനോടു് അവൻ പറ 12
ഞ്ഞതു: നീ ഒരു മുത്താഴമോ അത്താഴമോ
കഴിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിതന്മാരെയും സ
ഹോദരന്മാരെയും ചാർച്ചക്കാരെയും സമ്പ
ത്തുള്ള അയല്ക്കാരെയും വിളിക്കരുതു; അ
വർ നിന്നെ അങ്ങോട്ടും വിളിച്ചിട്ടു നിന
ക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും. നീ വിരുന്നു 13
കഴിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന്മാർ, അംഗഹീന
ന്മാർ, മുടന്തന്മാർ, കുരുടന്മാർ എന്നിവരെ
ക്ഷണിക്ക; എന്നാൽ നീ ഭാഗ്യവാനാകും; 14
നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്വാൻ അവർക്കു
വകയില്ലല്ലോ; നീതിമാന്മാരുടെ പുനരു
ത്ഥാനത്തിൽ നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ഉ
ണ്ടാകും.

കല്യാണവിരുന്നിന്റെ ഉപമ

കൂടെ പന്തിയിലിരുന്നവരിൽ ഒരു 15
ത്തൻ ഇതു കേട്ടിട്ടു: ദൈവരാജ്യ
ത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യ
വാൻ എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു; അവ
നോടു് അവൻ പറഞ്ഞതു്: ഒരു മനു 16
ഷ്യൻ വലിയോരു അത്താഴം ഒരുക്കി പ
ലരെയും ക്ഷണിച്ചു. അത്താഴസമയത്തു് 17
അവൻ തന്റെ ദാസനെ അയച്ചു് ആ ക്ഷ
ണിച്ചവരോടു്: എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കു
ന്നു; വരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. എല്ലാ 18
വരും ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുതു
ടങ്ങി; ഒന്നാമത്തവൻ അവനോടു്:
ഞാൻ ഒരു നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു
ചെന്നു കാണേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടു്;
എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
മറെറാരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ചേർ കാളയെ
കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്; അവയെ ശോധന ചെ
യ്വാൻ പോകുന്നു; എന്നോടു ക്ഷമിച്ചുകൊ
ള്ളേണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. വേറൊരുത്തൻ: ഞാൻ 20

13: 30. മത്താ. 19: 30. **13: 34—35.** മത്താ. 23: 37—39.
13: 35. യിരെ. 12: 7; 22: 5; സങ്കീ. 69: 25; 118: 26.
14: 1. ലൂക്കൊ. 6: 6—11; ലൂക്കൊ. 11: 37. **14: 5.** ലൂക്കൊ. 13: 15; മത്താ. 12: 11.
14: 7. മത്താ. 23: 6. **14: 8.** സദൃശ. 25: 6. **14: 11.** ലൂക്കൊ. 18: 14; മത്താ. 23: 12.
14: 13. ആവ. 14: 29. **14: 14.** യോഹ. 5: 29. **14: 15.** ലൂക്കൊ. 13: 29.
14: 16—24. മത്താ. 22: 2—10. **14: 20.** 1കൊരി. 7: 33.

ഇപ്പോൾ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; വ
21 രുവാൻ കഴിവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ദാ
സൻ മടങ്ങിവന്നു യജമാനനോട്ടു് അറി
യിച്ചു. അപ്പോൾ വീട്ടുടയവൻ കോപിച്ചു
ദാസനോടു: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ
വീഥികളിലും ഇടത്തെരുക്കളിലും ചെന്നു
ദരിദ്രന്മാർ, അംഗഹീനന്മാർ, കുരുടന്മാർ,
മുടന്തന്മാർ എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വ
22 രിക എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ദാസൻ:
യജമാനനേ, കല്പിച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു.
23 യജമാനൻ ദാസനോടു: നീ പെരുവഴിക
ളിലും വേലികൾക്കരികെയും പോയി,
എന്റെ വീടു നിറയേണ്ടതിന്നു കണ്ടവരെ
24 അകത്തു വരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക. ആ ക്ഷ
ണിച്ച പുരുഷന്മാർ ആരും എന്റെ അ
ത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

ശിഷ്യത്വത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചി
രിക്കുന്ന ത്യാഗം

25 ഏറിയ പുരുഷാരം അവനോടുകൂടെ
പോകുമ്പോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞു് അവ
26 രോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ അടുക്കൽ വരി
കയും അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെ
യും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സ
ഹോദരികളെയും സ്വന്ത ജീവനെയുംകൂടെ
പകെക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു്
എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയി
27 ല്ല. തന്റെ ക്രൂശു് എടുത്തുകൊണ്ടു് എന്റെ
പിന്നാലെ വരാത്തവനും എന്റെ ശിഷ്യ
28 നായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും ഒരു ഗോപുരം പണിവാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ ആദ്യം ഇരുന്നു് അതു തീ
പ്പാൻ വക ഉണ്ടോ എന്നു കണക്കു നോ
29 ക്കുന്നില്ലയോ? അല്ലെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ടശേഷം തീർപ്പാൻ വകയില്ല എന്നു വ
30 ന്നേക്കാം; കാണുന്നവർ എല്ലാം: ഈ മ
നുഷ്യൻ പണിവാൻ തുടങ്ങി, തീർപ്പാനോ
31 വകയില്ല എന്നു പരിഹസിക്കുമല്ലോ. അ
ല്ല, ഒരു രാജാവു മറ്റൊരു രാജാവിനോടു
പട ഏല്പാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ മുമ്പെ ഇരുന്നു,
ഇരുപതിനായിരവുമായി വരുന്നവനോടു
താൻ പതിനായിരവുമായി എതിർപ്പാൻ
മതിയോ എന്നു് ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ?
32 പോരാ എന്നു വരികിൽ മറ്റവൻ ദൂരത്തി
രിക്കുമ്പോൾ തന്നേ സ്ഥാനാപതികളെ അ
യച്ചു സമാധാനത്തിന്നായി അപേക്ഷിക്കു
33 ന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളിൽ ആരെ
ങ്കിലും തനിക്കുള്ളതു് ഒക്കെയും വിട്ടുപിരി
യുന്നില്ല എങ്കിൽ അവനു് എന്റെ ശി
34 ഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ഉപ്പു ന
ല്ലതു തന്നേ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ
എന്തൊന്നുകൊണ്ടു് അതിന്നു രസം വരു
35 ത്തും? പിന്നെ നിലത്തിന്നും വളത്തിന്നും
കൊള്ളുന്നതല്ല; അതിനെ പുറത്തു കള
യും. കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേ
ൾക്കട്ടെ.

കാണാതെ പോയ ആടു്

ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം അ **15**
വന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. ഇവൻ പാപികളെ 2
കൈക്കൊണ്ടു് അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും പറ
ഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. അവരോടു് അവൻ 3
ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഒരു ആ 4
ൾക്കു നൂറു് ആടുണ്ടു് എന്നിരിക്കട്ടെ. അ
തിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയാൽ അവൻ
തൊണ്ണൂറൊമ്പതിനെയും മരുഭൂമിയിൽ
വിട്ടേച്ചു്, ആ കാണാതെ പോയതിനെ
കണ്ടെത്തുംവരെ നോക്കി നടക്കാതിരിക്കു
മോ? കണ്ടുകിട്ടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു ചു 5
മലിൽ എടുത്തു വീട്ടിൽ വന്നു സ്നേഹിത 6
ന്മാരെയും അയല്പക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
കാണാതെപോയ എന്റെ ആടിനെ കണ്ടു
കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് എന്നോടുകൂടെ സന്തോ
ഷിപ്പിൻ എന്നു് അവരോടു പറയും. അ 7
ങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരംകൊണ്ടു് ആവ
ശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നീതിമാ
ന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ മാനസാന്ത
രപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എ
ന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

കാണാതെപോയ ദ്രഹ്മം

അല്ല, ഒരു സ്ത്രീക്കു പത്തു ദ്രഹ്മ ഉണ്ടു് എ 8
ന്നിരിക്കട്ടെ; ഒരു ദ്രഹ്മ കാണാതെ പോ
യാൽ അവൾ വിളക്കു കത്തിച്ചു വീടു് അ
ടിച്ചുവാരി അതു കണ്ടുകിട്ടുംവരെ സൂക്ഷ്മ
ത്തോടെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമോ? ക 9
ണ്ടുകിട്ടിയാൽ സ്നേഹിതിമാരെയും അയ
ല്പക്കത്തികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി: കാണാ
തെപോയ ദ്രഹ്മ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു്
എന്നോടുകൂടി സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പ
റയും. അങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരപ്പെ 10
ടുന്ന ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാ
രുടെ മദ്ധ്യേ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

മുടിയനായ പുത്രൻ

പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു 11
മനുഷ്യന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരു
ന്നു. അവരിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോടു: 12
അപ്പാ, വസ്തുവിൽ എനിക്കു വരേണ്ടുന്ന പ
ങ്കു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ
അവക്കു മുതൽ പകുത്തുകൊടുത്തു. ഏറെ 13
നാൾ കഴിയുംമുമ്പെ ഇളയമകൻ സകല
വും സ്വരൂപിച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു യാത്രയാ
യി അവിടെ ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു
വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. എല്ലാം 14
ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തു കഠിന

14: 26—27. മത്താ. 10: 37, 38.
14: 26. ആവ. 33: 9, 10; ലൂക്കൊ. 18: 29, 30; യോഹ. 12: 25.
14: 27. ലൂക്കൊ. 9: 23. **14: 34.** മത്താ. 5: 13; മർക്കൊ. 9: 50.
15: 2. ലൂക്കൊ. 5: 30. **15: 4—7.** മത്താ. 18: 12—14.
15: 4. യെഹ. 34: 11, 16; ലൂക്കൊ. 19: 10. **15: 10.** എഫെ. 3: 10. **15: 13.** സദൃശ. 29: 3.

ക്ഷാമം ഉണ്ടായിട്ട് അവന്ന മുട്ടവന്നുതുട
15 ങ്ങി. അവൻ ആ ദേശത്തിലെ പൌരന്മാ
രിൽ ഒരുത്തനെ ചെന്ന് ആശ്രയിച്ച: അ
വൻ അവനെ തന്റെ വയലിൽ പന്നിക
16 ളെ മേയ്പാൻ അയച്ചു. പന്നി തിന്നുന്ന
വാളവരകൊണ്ട വയറു നിറെപ്പാൻ അ
വൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവ
17 ന്ന കൊട്ടത്തില്ല. അപ്പോൾ സുബോധം
വന്നിട്ട് അവൻ: എന്റെ അപ്പന്റെ എ
ത്ര കൂലിക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശേഷി
പ്പിക്കുന്ന; ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ട ന
18 ശിച്ചുപോകുന്ന. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് അ
പ്പന്റെ അട്ടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോട്: അ
പ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും
19 പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്ന. ഇനി നിന്റെ
മകൻ എന്ന പേരിന്ന് ഞാൻ യോഗ്യന
ല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ
പ്പോലെ എന്നെ ആക്കേണമേ എന്ന പറ
20 യും എന്ന പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റ് അപ്പന്റെ അട്ടുക്കൽ പോ
യി. ദൂരത്തുനിന്ന തന്നെ അപ്പൻ അവനെ
കണ്ട മനസ്സലിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്ന് അ
വന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ
21 ചുംബിച്ചു. മകൻ അവനോട: അപ്പാ,
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്ന; ഇനി നിന്റെ മകൻ എ
ന്ന വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന
22 പറഞ്ഞു. അപ്പൻ തന്റെ ദാസന്മാരോട: വേഗം മേൽത്തരമായ അങ്കി കൊണ്ടു വ
ന്ന് ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ; ഇവന്റെ
കൈക്കു മോതിരവും കാലിന്ന ചെരിപ്പും
23 ഇടുവിപ്പിൻ. തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ
കൊണ്ടുവന്ന് അറുപ്പിൻ; നാം തിന്ന് ആ
24 നന്ദിക്ക. ഈ എന്റെ മകൻ മരിച്ചവ
നായിരുന്ന; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാ
തെ പോയിരുന്ന; കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്ന
എന്ന പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവർ ആന
25 ന്ദിച്ചുതുടങ്ങി. അവന്റെ മൂത്ത മകൻ വ
യലിൽ ആയിരുന്ന; അവൻ വന്ന വീട്ടി
നോട്ട് അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും നൃത്ത
26 ഘോഷവും കേട്ട, ബാല്യക്കാരിൽ ഒരു
ത്തനെ വിളിച്ചു: ഇതെന്തു് എന്ന ചോ
27 ദിച്ചു. അവൻ അവനോട: നിന്റെ സ
ഹോദരൻ വന്ന; നിന്റെ അപ്പൻ അവ
നെ സൌഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ട ത
ടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു എന്ന പ
28 റഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു, അ
കത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്ന; അ
പ്പൻ പുറത്തു വന്ന് അവനോട് അപേ
29 ക്ഷിച്ചു. അവൻ അവനോട: ഇത്ര കാല
മായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്ന;
നിന്റെ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടി
ല്ല; എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതികളുമാ
യി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്ന നീ ഒരിക്കലും
എനിക്ക് ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല.
30 വേശ്യമാരോട കൂടി നിന്റെ മുതൽ തിന്ന
കളഞ്ഞ ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേ
ക്കോ തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അവന്ന
വേണ്ടി അറുത്തുവല്ലോ എന്ന് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു. 31 അതിന്ന് അവൻ അവനോട: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടുകൂടെ ഇ
രിക്കുന്നവല്ലോ; എനിക്കുള്ളതു് എല്ലാം
നിന്റേതു് ആകുന്ന. 32 നിന്റെ ഈ സ
ഹോദരനോ മരിച്ചവനായിരുന്ന; വീ
ണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്ന;
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്ന. ആകയാൽ ആന
ന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരു
ന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.

അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ

16 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു പറ
ഞ്ഞതു: ധനവാനായൊരു മനുഷ്യന്ന
ഒരു കാര്യവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്ന;
അവൻ അവന്റെ വസ്തുവക നാനാവിധ
മാക്കുന്ന എന്ന ചിലർ അവനെ കുറ്റം പ
റഞ്ഞു. 2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു: നി
ന്നെക്കൊണ്ടു ഈ കേൾക്കുന്നതു് എന്തു്?
നിന്റെ കാര്യവിചാരത്തിന്റെ കണക്ക്
ഏല്പിച്ചു തരിക; നീ ഇനി കാര്യവിചാര
കനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്ന പറഞ്ഞു.
3 എന്നാറെ കാര്യവിചാരകൻ: ഞാൻ എ
ന്തു ചെയ്യേണ്ടു? യജമാനൻ കാര്യവിചാ
രത്തിൽനിന്ന എന്നെ നീക്കുവാൻ പോകു
ന്ന; കിളെപ്പാൻ എനിക്കു പ്രാപ്തിയില്ല;
ഇരപ്പാൻ ഞാൻ നാണിക്കുന്ന. 4 എന്നെ
കാര്യവിചാരത്തിൽ നിന്ന നീക്കിയാൽ
അവർ എന്നെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ചേ
ർത്തുകൊൾവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ ചെ
യ്യേണ്ടതു് എന്തു് എന്ന് എനിക്ക് അറി
യാം എന്ന് ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 5 പി
ന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ കടക്കാരിൽ
ഓരോരുത്തനെ വരുത്തി ഒന്നാമത്തവ
നോട: നീ യജമാനന്നു് എത്ര കടംപെ
ട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന ചോദിച്ചു. 6 നൂറു കുടം
എണ്ണ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ
അവനോട: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു വാങ്ങി
വേഗം ഇരുന്ന് അമ്പതു് എന്ന് എഴുതുക
എന്ന പറഞ്ഞു. 7 അതിന്റെ ശേഷം മ
റ്റൊരുത്തനോട: നീ എത്ര കടംപെട്ടി
രിക്കുന്ന എന്ന ചോദിച്ചു. നൂറു പറകോ
തമ്പു് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു; അവ
നോട നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു വാങ്ങി എ
ൺപതു് എന്ന് എഴുതുക എന്ന പറഞ്ഞു.
8 ഈ അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ ബു
ദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു യജമാ
നൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചമക്കളെ
ക്കാൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ തങ്ങ
ളുടെ തലമുറയിൽ ബുദ്ധിയേറിയവരല്ലോ.

ധനത്തിന്റെ ശരിയായ വിനിയോഗം

9 അനീതിയുള്ള മമ്മോനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങ
ൾക്കു സ്നേഹിതന്മാരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾ
വിൻ എന്ന ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
ന്ന. അതു് ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ
നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചേർത്തുകൊ
ൾവാൻ ഇടയാകും. 10 അത്യല്പത്തിൽ വി

15: 16. സങ്. 23: 31. **15: 18.** യിരെ. 3: 12, 13; സങ്കീ. 51: 4. **15: 24.** എഫെ. 2: 1, 5; 5: 14
15: 28. ലൂക്കൊ. 15. 2. **15: 31.** യോഹ. 17: 10.
16: 8. എഫെ. 5: 8; 1 തെസ്സ. 5: 5.
16: 9. ലൂക്കൊ. 14: 14; മത്താ. 6: 20; 10: 40; 19: 21. **16: 10.** ലൂക്കൊ. 19: 17.

ശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ നീതികെട്ടവൻ അ
11 ധികത്തിലും നീതികെട്ടവൻ. നിങ്ങൾ അന്യായധനത്തിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു നിങ്ങളെ ആർ
12 ഭരമേല്പിക്കും? അന്യമായതിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമാ
13 യതു് ആർ തരും? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരു ഭൃത്യനും കഴികയില്ല; അവൻ ഒരുവനെ പകെച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറ്റിച്ചേന്നു മറ്റവനെ നിരസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മമ്മോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

പരീശന്മാരെ ശാസിക്കുന്നതു്

14 ഇതൊക്കെയും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളായ പരീശന്മാർ കേട്ടു് അവനെ പരിഹസിച്ചു.
15 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നേ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നീതീകരിക്കുന്നവർ ആകുന്നു; ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അറിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായതു ദൈവ
16 ത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അറെപ്പത്രേ. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻവരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു; എല്ലാവരും ബലാല്ക്കാരേ
17 ണ അതിൽ കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു പുള്ളി വീണുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴി
18 ഞ്ഞുപോകുന്നതു് എളുപ്പം. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഭർത്താവു് ഉപേക്ഷിച്ചവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.

ധനവാനും ലാസരും

19 ധനവാനായൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമ്രവസ്ത്രവും പട്ടും ധരിച്ചു
20 ദിനമ്പ്രതി ആഡംബരത്തോടെ സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ലാസർ എന്നു പേരുള്ളൊരു ദരിദ്രൻ വ്രണം നിറഞ്ഞവനായി
21 അവന്റെ പടിപ്പുരക്കൽ കിടന്നു. ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്നതു തിന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; നായ്ക്കളും
22 വന്നു് അവന്റെ വ്രണം നക്കും. ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രാഹാമിന്റെമടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോ
23 യി. ധനവാനും മരിച്ചു് അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി ദൂരത്തുനിന്നു് അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ മടിയിൽ
24 ലാസരിനെയും കണ്ടു: അബ്രാഹാംപിതാവേ, എന്നോടു കനിവുണ്ടാകേണമേ; ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു് അവനെ അയക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
25 അബ്രാഹാം: മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്മയും ലാസർ അവ്വണ്ണം തിന്മയും പ്രാപിച്ചു എന്നു് ഓക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശ്വസിക്കുന്നു: നീയോ
26 വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. അതുമല്ല ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയോരു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നവരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ല; അവിടെനിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാനും
27 പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു് അവൻ: എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ അയക്കേണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു;
28 എനിക്കു് അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു്; അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അബ്രാഹാം അവനോടു്: അവർക്കു മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്കു് അവർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അതിന്നു് അവൻ; അല്ല, അബ്രാഹാംപിതാവേ, മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എങ്കിൽ അവർ
31 മാനസാന്തരപ്പെട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: അവർ മോശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ ചില പ്രസ്താവനകൾ

17 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു: ഇടർച്ചകൾ വരാതിരിക്കുന്നതു് അസാദ്ധ്യം; എങ്കിലും അവ വരുത്തുന്നവനു് അയ്യോ കഷ്ടം. അവൻ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു തിരികല്ലു് അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി അവനെ കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നതു് അവനു നന്നു്. സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ; സഹോദരൻ പാപംചെയ്താൽ അവനെ ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക. ദിവസത്തിൽ ഏഴുവട്ടം നിന്നോടു പിഴെക്കയും ഏഴുവട്ടവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു്: ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ കർത്താവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു കർത്താവു

16: 13. മത്താ. 6: 24. **16: 14.** മത്താ. 23: 14.
16: 15. ലൂക്കൊ. 18: 9—14; മത്താ. 23: 28; സങ്കീ. 7: 9; സദൃശ. 6: 16, 17.
16: 16. മത്താ. 11: 12, 13. **16: 17.** മത്താ. 5: 18. **16: 18.** മത്താ. 5: 32; 19: 9.
16: 21. മത്താ. 15: 27. **16: 29.** 2 തിമൊ. 3. 16. **16: 31.** യോഹ. 11: 45—53.
17: 2. മത്താ. 18: 6, 7. **17: 3.** മത്താ. 18: 15. **17: 4.** മത്താ. 18: 21, 22.
17: 5. മർക്കൊ. 9: 24. **17: 6.** മത്താ. 17: 20; 21: 21.

പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോ
ളം വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തി
യോടു: വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ ന
ട്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നിങ്ങളെ
7 അനുസരിക്കും. നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും
ഉഴുകയോ മേയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാ
സൻ ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അവൻ വയ
ലിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ: നീ ക്ഷണത്തിൽ
വന്നു ഊണിന്നു ഇരിക്ക എന്നു അവ
8 നോടു പറയുമോ? അല്ല: എനിക്കു അ
ത്താഴം ഒരുക്കുക; ഞാൻ തിന്നു കുടിച്ചു തീ
രുവോളം അരകെട്ടി എനിക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്ക; പിന്നെ നീയും തിന്നുകുടിച്ചുകൊ
9 ൾക എന്നു പറകയില്ലയോ? തന്നോടു ക
ല്പിച്ചതു ദാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവനു
10 നന്ദി പറയുമോ? അവ്വണ്ണം നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതു് ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം: ഞ
ങ്ങൾ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ദാസന്മാർ;
ചെയ്വാൻ തക്കതേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു എന്നു നിങ്ങളും
പറവിൻ.

യേശു പത്തു കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധമാക്കുന്നതു്

11 അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെ
യ്തുയിൽ ശമര്യ്യെക്കും ഗലീലെക്കും നടുവിൽ
12 കൂടി കടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെ
ല്ലുന്നേരം കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു പുരു
13 ഷന്മാർ അവനു് എതിർപെട്ടു് അകലെ
നിന്നുകൊണ്ടു: യേശു, നായകാ, ഞങ്ങ
ളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു് ഉറ
14 ക്കെ പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ കണ്ടിട്ടു:
നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങ
ളെ തന്നേ കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
പോകയിൽ തന്നേ അവർ ശുദ്ധരായ്തീർന്നു.
15 അവരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു സൌഖ്യംവ
ന്നതു കണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹ
16 ത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങി വന്നു് അ
വന്റെ കാല്ക്കൽ കവിണ്ണുവീണു് അവനു
നന്ദി പറഞ്ഞു; അവനോ ശമര്യ്യക്കാരൻ
17 ആയിരുന്നു. പത്തുപേർ ശുദ്ധരായിത്തീ
18 ർന്നില്ലയോ? ഒമ്പതുപേർ എവിടെ? ഈ
അന്യജാതിക്കാരനല്ലാതെ ദൈവത്തിനു മ
ഹത്വം കൊടുപ്പാൻ മടങ്ങിവന്നവരായി
ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു യേശു
പറഞ്ഞിട്ടു് അവനോടു്: എഴുന്നേറ്റു പൊ
യ്ക്കൊൾക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വരവു്

20 ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു
പരീശന്മാർ ചോദിച്ചതിന്നു: ദൈവരാ
21 ജ്യം കാണത്തക്കവണ്ണമല്ല വരുന്നതു; ഇതാ
ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും
പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ തന്നേ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു് അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ 22
ടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
ഒരു ദിവസം കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാ
ലം വരും; കാണുകയില്ല താനും. അന്നു 23
നിങ്ങളോടു്: ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അ
താ അവിടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ
പോകരുതു; പിൻചെല്ലുകയുമരുതു. മി 24
ന്നൽ ആകാശത്തിങ്കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെ
ല്ലാം തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യ
പുത്രൻ തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും. എ 25
ന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനു
ഭവിക്കയും ഈ തലമുറ അവനെ തള്ളിക്ക
ളകയും വേണം. നോഹയുടെ കാലത്തു 26
സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
നാളിലും ഉണ്ടാകും. നോഹ പെട്ടക 27
ത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കു
ടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തി
ന്നു കൊടുത്തും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു,
അവരെ എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു.
ലോത്തിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോ 28
ലെയും തന്നേ; അവർ തിന്നും കുടിച്ചും
കൊണ്ടും വിറ്റും നട്ടും പണിതും പോന്നു.
എന്നാൽ ലോത്തു് സൊദോം വിട്ട നാ 29
ളിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീയും ഗന്ധകവും
പെയ്തു് എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. മനു 30
ഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അവ്വ
ണ്ണം തന്നേ ആകും. അന്നു വീട്ടിന്മേൽ ഇ 31
രിക്കുന്നവൻ വീട്ടിന്നകത്തുള്ള സാധനം
എടുപ്പാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകരുതു്; അവ്വണ്ണം
വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും പിന്നോക്കം
തിരിയരുതു്. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ഓ 32
ർത്തുകൊൾവിൻ. തന്റെ ജീവനെ നേടു 33
വാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം അതിനെ കള
യും; അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം അതി
നെ രക്ഷിക്കും. ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേർ 34
ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും; ഒരുത്ത
നെ കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷി
ക്കും. രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു പൊടിച്ചുകൊ 35
ണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും;
മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും [രണ്ടുപേർ വയ 36
ലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈക്കൊ
ള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും] എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അവർ അ 37
വനോടു: കർത്താവേ, എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ശവം ഉള്ളേടത്തു കഴു
ക്കൾ കൂടും എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു.

അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ

18 മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാ
ർത്ഥിക്കേണം എന്നുള്ളതിന്നു് അവൻ
അവരോടു് ഒരുപമ പറഞ്ഞതു: ദൈവ 2

17: 11. ലൂക്കൊ. 9: 51; 13: 22. **17: 12.** ലേവ്യ. 13: 45, 46.
17: 14. ലൂക്കൊ. 5: 14; ലേവ്യ. 13: 49; 14: 2, 3.
17: 19. ലൂക്കൊ. 7: 50. **17: 20.** യോഹ. 18: 36; 3: 3.
17: 21. മത്താ. 24: 23; യോഹ. 1: 26; 12: 35. **17: 23.** ലൂക്കൊ. 21: 8.
17: 24. മത്താ. 24: 26, 27. **17: 25.** ലൂക്കൊ. 9: 22.
17: 26. മത്താ. 24: 37—39. **17: 27.** ഉല്പ. 7: 7—23. **17: 28.** ഉല്പ. 18: 20.
17: 29. ഉല്പ. 19; 24, 25. **17: 31.** മത്താ. 24: 17, 18; ഉല്പ. 19: 26.
17: 33. ലൂക്കൊ. 9: 24. **17: 35.** മത്താ. 24: 40, 41. **17: 37.** ഇയ്യോ. 39; 30; മത്താ. 24: 28.
18: 1. റോമ. 12; 12; കൊലൊ. 4: 2; 1തെസ്സ. 5: 17.

തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശങ്കയുമില്ലാത്ത
ഒരു ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
3 ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വി
ധവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ പ്രതിയോഗി
യോടു പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കേണ
4 മേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനു കുറേ കാല
ത്തേക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിന്നെ അ
വൻ: എനിക്കു ദൈവത്തെ ഭയവും മനു
5 ഷ്യനെ ശങ്കയുമില്ല എങ്കിലും വിധവ എ
ന്നെ അസഹ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവളെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ഒടുവിൽവന്നു എ
ന്നെ മുഖത്തടിക്കും എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു പ
6 റഞ്ഞു. അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ പ
7 റയുന്നതു കേൾപ്പിൻ. ദൈവമോ രാപ്പ
കൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ
വൃതന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ദീർഘക്ഷമയു
ള്ളവൻ ആയാലും അവരെ പ്രതിക്രിയ ന
8 ടത്തി രക്ഷിക്കയില്ലയോ? വേഗത്തിൽ
അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും എ
ന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എ
ന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ
ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ എന്നു
കർത്താവു പറഞ്ഞു.

പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും

9 തങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു ഉറെച്ചു മ
റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുറി
ച്ചു അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്തെ
10 ന്നാൽ: രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ
11 പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ. പരീ
ശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നേ: ദൈ
വമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ,
വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യ
രെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോ
ലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാ
12 ഴ്ത്തുന്നു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കു
ന്നു; നേടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പതാരംകൊ
13 ടുത്തുവരുന്നു എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചു
ങ്കക്കാരനോ ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗ
ത്തേക്കു നോക്കുവാൻപോലും തുനിയാതെ
മാറത്തടിച്ചു: ദൈവമേ, പാപിയായ എ
ന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ എന്നു പറ
14 ഞ്ഞു. അവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി
വീട്ടിലേക്കു പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെ
യല്ല. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം
താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
ളോടു പറയുന്നു.

യേശു ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു

15 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശു
ക്കളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവ
ന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടു അവരെ
ശാസിച്ചു. യേശുവോ അവരെ അരിക 16
ത്തു വിളിച്ചു: പൈതങ്ങളെ എന്റെ അ
ടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ ത
ടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവ
രുടേതു ആകുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തെ ശി 17
ശു എന്നപോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ
ആരും ഒരുനാളും അതിൽ കടക്കയില്ല എ
ന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറ
യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

നിത്യജീവനു ധനം തടസ്സം

ഒരു പ്രമാണി അവനോടു: നല്ല ഗുരോ, 18
ഞാൻ നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കേണ്ട
തിന്നു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന്നു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു 19
പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവനല്ലാ
തെ നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല. വ്യഭിചാരം
ചെയ്യരുതു; കൊല ചെയ്യരുതു; മോഷ്ടിക്ക 20
രുതു; കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു; നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക
എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ 21
ചെറുപ്പം മുതൽ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു യേശു: 22
ഇനി ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു; നിനക്കുള്ള
തൊക്കെയും വിറ്റു ദരിദ്രന്മാർക്കു പകുത്തു
കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു
നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എ
ന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അ 23
വൻ എത്രയും ധനവാനാകകൊണ്ടു ഇതു
കേട്ടിട്ടു അതിദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. യേശു 24
അവനെ കണ്ടിട്ടു: സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവ
രാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം!
ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതി 25
നെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്ന
തു എളുപ്പം എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ട 26
വർ: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ആർക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അ 27
വൻ: മനുഷ്യരാൽ അസാദ്ധ്യമായതു ദൈ
വത്താൽ സാദ്ധ്യമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ഇതാ ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായതു വിട്ടു നിന്നെ 28
അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പത്രൊസ്
പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: ദൈവരാ 29
ജ്യം നിമിത്തം വീടോ ഭാര്യയെയോ സ
ഹോദരന്മാരെയോ അമ്മയപ്പന്മാരെയോ
മക്കളെയോ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു ഈ കാല 30
ത്തിൽ തന്നേ പല മടങ്ങും വരുവാനു
ള്ള ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും പ്രാ
പിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

യേശു തന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി മൂന്നാമതു പ്രവചിക്കുന്നതു

അനന്തരം അവൻ പന്തിരുവരെ കൂട്ടി 31
ക്കൊണ്ടു അവരോടു: ഇതാ നാം യെരൂശ

18: 5. ലൂക്കൊ. 11: 7, 8. **18: 11.** യെശ. 58: 2, 3; ലൂക്കൊ. 16: 15. **18: 12.** മത്താ. 23; 23.
18: 13. സങ്കീ. 51: 1. **18: 14.** ലൂക്കൊ. 14: 11; മത്താ. 23: 12; യെഹെ. 21: 31.
18: 15—17. മത്താ. 19: 13—15; മർക്കൊ. 10: 13—16. **18: 17.** മത്താ, 18: 3.
18: 18—30. മത്താ. 19: 16—29; മർക്കൊ. 10: 17—30.
18: 20. പുറ. 20: 12—16; ആവ. 5: 16—20. **18: 22.** മത്താ. 6: 20.
18: 31—34. മത്താ. 20: 17—19; മർക്കൊ. 10: 32—34. **18: 31.** ലൂക്കൊ. 9: 22, 44,

ലേമിലേക്കു പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രനെ
ക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയിരിക്കു
32 ന്നതു് എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും. അവനെ
ജാതികൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അവർ
അവനെ പരിഹസിച്ചു് അവമാനിച്ചു തു
33 പ്പി തല്ലിട്ടു കൊല്ലുകയും മൂന്നാംനാൾ അ
വൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും എന്നു
34 പറഞ്ഞു. അവരോ ഇതു് ഒന്നും ഗ്രഹി
ച്ചില്ല; ഈ വാക്കു് അവർക്കു മറവായിരു
ന്നു; പറഞ്ഞതു് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു
മില്ല.

യേശു കുരുടനു കാഴ്ച നല്കുന്നതു്

35 അവൻ യെരീഹോവിനു് അ ടു ത്ത
പ്പോൾ ഒരു കുരുടൻ ഇരന്നുകൊണ്ടു വഴി
36 യരികെ ഇരുന്നിരുന്നു. പുരുഷാരം കട
ന്നു പോകുന്നതു കേട്ടു്: ഇതെന്തു് എന്നു്
37 അവൻ ചോദിച്ചു. നസറായനായ യേശു
കടന്നുപോകുന്നു എന്നു് അവർ അവനോ
38 ടു് അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ: യേ
ശുവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ
39 തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. മുൻ
നടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ
ശാസിച്ചു; അവനോ: ദാവീദ്പുത്രാ എ
ന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു് ഏ
40 റവും അധികം നിലവിളിച്ചു. യേശു നി
ന്നു, അവനെ തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവ
41 രുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ അടുക്കെ വന്ന
പ്പോൾ: ഞാൻ നിനക്കു് എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, എനിക്കു
കാഴ്ച കിട്ടേണം എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു.
42 യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക; നി
ന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കു
43 ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ക്ഷണത്തിൽ അവൻ
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരി
ച്ചുംകൊണ്ടു് അവനെ അനുഗമിച്ചു; ജനം
എല്ലാം കണ്ടിട്ടു ദൈവത്തിനു പുകഴ്ച കൊ
ടുത്തു.

സക്കായി

19 അവൻ യെരീഹോവിൽ എത്തി കട
2 ന്നുപോകുമ്പോൾ ചുങ്കക്കാരിൽ പ്ര
മാണിയും ധനവാനുമായ സക്കായി എന്നു
3 പേരുള്ളോരു പുരുഷൻ, യേശു എങ്ങനെ
യുള്ളവൻ എന്നു കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു, വള
ച്ചയിൽ കുറിയവൻ ആകകൊണ്ടു പുരുഷാ
4 രം നിമിത്തം കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാറെ അ
വൻ മുമ്പോട്ടു് ഓടി, അവനെ കാണേണ്ട
തിനു ഒരു കാട്ടത്തിമേൽ കയറി. യേശു
5 ആ വഴിയായി വരികയായിരുന്നു. അ
വൻ ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേ
ലോട്ടു നോക്കി: സക്കായിയേ, വേഗം ഇ
റങ്ങിവാ; ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ
പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു് അവനോടു പറ
6 ഞ്ഞു. അവൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു് ഇറങ്ങി സ
ന്തോഷത്തോടെ അവനെ കൈക്കൊണ്ടു.
കണ്ടവർ എല്ലാം: അവൻ പാപിയായോ 7
രു മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാപ്പാൻ പോയി
എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. സക്കായി 8
യോ നിന്നു കർത്താവിനോടു: കർത്താവേ,
എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാതി ഞാൻ ദരി
ദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; വല്ലതും ചതിവായി
വാങ്ങീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലുമടങ്ങു മടക്കി
ക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അ 9
വനോടു്: ഇവനും അബ്രാഹാമിന്റെ മ
കൻ ആകയാൽ ഇന്നു് ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ
വന്നു. കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു 10
രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു്
എന്നു പറഞ്ഞു.

താലന്തിന്റെ ഉപമ

അവർ ഇതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 11
അവൻ യെരൂശലേമിന്നു സമീപിച്ചിരി
ക്കയാലും ദൈവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വെ
ളിപ്പെടും എന്നു് അവർക്കു തോന്നുകയാലും
അവൻ ഒരു ഉപമയും കൂടെ പറഞ്ഞതു് എ
ന്തെന്നാൽ: കുലീനനായൊരു മനുഷ്യൻ 12
രാജത്വം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരേണം എ
ന്നുവെച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു യാത്ര പോയി.
അവൻ പത്തു ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു് അവ 13
ർക്കു പത്തു റാത്തൽ വെള്ളി കൊടുത്തു:
ഞാൻ വരുവോളം വ്യാപാരം ചെയ്തു
കൊൾവിൻ എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു.
അവന്റെ പൌരന്മാരോ അവനെ പകെ 14
ച്ചു് അവന്റെ പിന്നാലെ പ്രതിനിധിക
ളെ അയച്ചു: അവൻ ഞങ്ങൾക്കു രാജാവാ
യിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു
ബോധിപ്പിച്ചു. അവൻ രാജത്വം പ്രാപി 15
ച്ചു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ താൻ ദ്രവ്യം കൊടു
ത്തിരുന്ന ദാസന്മാർ വ്യാപാരം ചെയ്തു്
എത്ര നേടി എന്നു് അറിയേണ്ടതിന്നു് അ
വരെ വിളിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഒന്നാമത്ത 16
വൻ അടുത്തുവന്നു: കർത്താവേ, നീ തന്ന
റാത്തൽകൊണ്ടു പത്തു റാത്തൽ സമ്പാദി
ച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അ 17
വനോടു: നന്നു നല്ല ദാസനേ, നീ അത്യ
ല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തൻആയതുകൊണ്ടു പത്തു
പട്ടണത്തിന്നു അധികാരമുള്ളവൻ ആയി
രിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. രണ്ടാമത്തവൻ വ 18
ന്നു: കർത്താവേ, നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു
അഞ്ചു റാത്തൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു. നീയും അഞ്ചു പട്ടണത്തി 19
ന്നു മേൽവിചാരകൻ ആയിരിക്ക എന്നു്
അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചു. മറ്റൊരു 20
വൻ വന്നു: കർത്താവേ, ഇതാ, നിന്റെ റാ
ത്തൽ; ഞാൻ അതു് ഒരു ഉറുമാലിൽ കെ
ട്ടി വെച്ചിരുന്നു. നീ വെക്കാത്തതു് എടു 21
ക്കയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്കയും ചെയ്യു
ന്ന കഠിന മനുഷ്യൻ ആകകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അ 22
വൻ അവനോടു: ദുഷ്ട ദാസനേ, നിന്റെ
വായിൻനിന്നു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ ന്യാ

18; 34. മത്ഥാ. 9: 32. **18: 35—43.** മത്ഥാ. 20: 29—34; മർക്കൊ. 10: 46—52.
18: 42. ലൂക്കൊ. 17: 19. **19: 7.** ലൂക്കൊ. 15: 2. **19: 8.** പുറ. 22: 1; സംഖ്യാ. 5, 6, 7.
19: 9. ലൂക്കൊ. 13: 16; അ. പ്ര. 3: 25; 16: 31.
19: 10. യെഹെ. 34: 16; യോഹ. 3: 17; ലൂക്കൊ. 5: 32; 1തിമൊ. 1: 15.
19: 11—27. മത്ഥാ. 25: 14—30. **19: 11.** ലൂക്കൊ. 24: 21; അ. പ്ര. 1: 6.
19: 12. മർക്കൊ. 13: 34. **19: 14.** യോഹ. 1: 11. **19: 17.** ലൂക്കൊ. 16: 10.

യം വിധിക്കും. ഞാൻ വെക്കാത്തതു് എടു
ക്കയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്കയും ചെയ്യു
ന്ന കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞു
23 വല്ലോ. ഞാൻ വന്നു എന്റെ ദ്രവ്യം പ
ലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു
അതു നാണ്യപീഠത്തിൽ ഏല്പിക്കാഞ്ഞതു്
24 എന്തു്? പിന്നെ അവൻ അരികെ നില്ക്കു
ന്നവരോടു: ആ റാത്തൽ അവന്റെ പ
ക്കൽനിന്നു് എടുത്തു പത്തു റാത്തലുള്ളവ
25 നു കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. കർത്താ
വേ, അവന്നു പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ടല്ലോ
26 എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. ഉള്ളവന്നു് ഏ
വന്നും കൊടുക്കും ഇല്ലാത്തവനോടു് ഉള്ള
തും കൂടെ എടുത്തുകളയും എന്നു ഞാൻ നി
27 ങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ത
ങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു സമ്മതമി
ല്ലാത്ത ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടു
വന്നു എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു കൊന്നുകള
വിൻ എന്നു് അവൻ കല്പിച്ചു.

യേശുവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള ജയോത്സവപ്രവേശനം

28 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ മുമ്പായി നട
ന്നുകൊണ്ടു് യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്തു.

29 അവൻ ഒലീവു് മലയരികെ ബേത്ത്
ഫാഗെക്കും ബേഥാന്യെക്കും സമീപിച്ചു
പ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയ
30 ച്ചു: നിങ്ങൾക്കു് എതിരെയുള്ള ഗ്രാമ
ത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടക്കു
മ്പോൾ ആരും ഒരിക്കലും കയറീട്ടില്ലാത്ത
ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാ
ണും; അതിനെ അഴിച്ചുകൊണ്ടു വരുവിൻ.
31 അതിനെ അഴിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു്
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ:
കർത്താവിന്നു് ഇതിനെക്കൊണ്ടു് ആവ
ശ്യം ഉണ്ടു് എന്നു പറവിൻ എന്നു പറ
32 ഞ്ഞു. അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി തങ്ങ
33 ളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു. കഴുത
ക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉട
യവർ: കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എ
34 ന്തു് എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: കർത്താവിന്നു
ഇതിനെക്കൊണ്ടു് ആവശ്യം ഉണ്ടു് എന്നു്
35 അവർ പറഞ്ഞു. അതിനെ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ കയ
36 റ്റി. അവൻ പോകുമ്പോൾ അവർ തങ്ങ
37 ളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു. അവൻ
ഒലീവു മലയുടെ ഇറക്കത്തിന്നു അടുത്ത
പ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം ത
ങ്ങൾ കണ്ട സകല വീര്യപ്രവൃത്തികളെയും
കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു് അത്യുച്ചത്തിൽ
38 ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: കർത്താവിന്റെ നാ
മത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങ
ളിൽ മഹത്വവും എന്നു പറഞ്ഞു. പുരു 39
ഷാരത്തിൽ ചില പരീശന്മാരോ അവ
നോടു: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വി
ലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: 40
ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ ആർത്തു
വിളിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
ന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യെരൂശലേമിനെ ഓർത്തു യേശു വിലപിക്കുന്നതു്

അവൻ നഗരത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ 41
അതിനെ കണ്ടു് അതിനെക്കുറിച്ചു കര
ഞ്ഞു: ഈ നാളിൽ നിന്റെ സമാധാനത്തി 42
ന്നുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ കൊ
ള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ അതു നിന്റെ
കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ സന്ദ 43
ർശനകാലം നീ അറിയാത്തതുകൊണ്ടു നി
ന്റെ ശത്രുക്കൾ നിനക്കു ചുറ്റും വാടകോ
രി നിന്നെ വളഞ്ഞു നാലുപുറത്തും ഞെരു 44
ക്കി നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള നിന്റെ മക്ക
ളെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, നിങ്കൽ കല്ലി
ന്മേൽ കല്ലു ശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന കാ
ലം നിനക്കു വരും.

യേശു ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു

പിന്നെ അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ചെ 45
ന്നു വില്ക്കുന്നവരെ പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി:
എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും 46
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അ
തിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ ആക്കിത്തീർത്തു
എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു.

അവൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ 47
ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; എന്നാൽ മഹാപു
രോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിൽ
പ്രധാനികളായവരും അവനെ നശിപ്പി
പ്പാൻ തക്കം നോക്കി. എങ്കിലും ജനം 48
എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേട്ടു രഞ്ജിച്ചി
രിക്കയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു് അ
വർ അറിഞ്ഞില്ല.

യേശുവിന്റെ അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്

ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അവൻ 20
ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തോടു് ഉപദേ
ശിച്ചു സുവിശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ മ
ഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പ
ന്മാരുമായി അടുത്തുവന്നു് അവനോടു: നീ 2
എന്തു് അധികാരംകൊണ്ടു് ഇതു ചെയ്യു
ന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ?
ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. അതി 3
ന്നു് ഉത്തരമായി അവൻ: ഞാനും നിങ്ങ

19: 26. ലൂക്കൊ. 8: 18; മത്താ. 13: 12.
19: 29—38. മത്താ. 21: 1—9; മർക്കൊ. 11: 1—10; യോഹ. 12: 12—16.
19: 36. 2രാജാ. 9: 13. **19: 38.** സങ്കീ. 118: 26; ലൂക്കൊ. 2: 14.
19: 41. 2രാജാ. 8: 11; യോഹ. 11; 35. **19: 42.** ആവ. 32: 29; മത്താ. 13: 14; യോഹ. 12: 38
19: 44. ലൂക്കൊ. 21: 6; സങ്കീ. 137: 9.
19: 45—48: മത്താ. 21: 12—16; മർക്കൊ. 11: 15—18; യോഹ. 2: 13—16.
19: 46. യെശ. 56: 7; യിരെ. 7: 11. **19: 47.** ലൂക്കൊ. 21: 37; 22: 53; യോഹ. 18: 20.

20: 1—8. മത്താ. 21: 23—27; മർക്കൊ. 11: 27—33.

ളോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും: അതു് എ
4 ന്നോടു പറവിൻ. യോഹന്നാന്റെ സ്നാ
നം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽനി
5 ന്നോ ഉണ്ടായതു് എന്നു ചോദിച്ചു. അ
വർ തമ്മിൽ നിരൂപിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു് എന്തു് എ
6 ന്നു് അവൻ ചോദിക്കും. മനുഷ്യരിൽനി
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ ജനം ഒക്കെയും
യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു്
ഉറച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നമ്മെ കല്ലെറിയും എ
7 ന്നു പറഞ്ഞിട്ടു്: എവിടെനിന്നോ ഞ
ങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം പറ
8 ഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: എന്നാൽ ഞാൻ
ഇതു ചെയ്യുന്നതു് ഇന്ന അധികാരംകൊ
ണ്ടാകുന്ന എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു
പറയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

മുന്തിരിത്തോട്ടക്കാരുടെ ഉപമ

9 അനന്തരം അവൻ ജനത്തോടു് ഉപമ പ
റഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി കൂടിയാന്മാരെ
പാട്ടത്തിന്നു് ഏല്പിച്ചിട്ടു് ഏറിയ കാലം
10 പരദേശത്തു പോയി പാർത്തു. സമയമാ
യപ്പോൾ കൂടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ
അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു് അവരുടെ അ
ടുക്കൽ ഒരു ദാസനെ അയച്ചു; അവനെ കൂ
ടിയാന്മാർ തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു.
11 അവൻ മറ്റൊരു ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവനെയും അവർ തല്ലി അപമാനിച്ചു
12 വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. അവൻ മൂന്നാ
മതു് ഒരുത്തനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവർ അ
വനെയും മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കള
13 ഞ്ഞു. അപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
ഉടമസ്ഥൻ: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
എന്റെ പ്രിയപുത്രനെ അയക്കും; പക്ഷേ
അവർ അവനെ ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
14 കൂടിയാന്മാർ അവനെ കണ്ടിട്ടു്: ഇവൻ
അവകാശി; അവകാശം നമുക്കു് ആകേ
ണ്ടതിന്നു നാം അവനെ കൊന്നുകള
15 എന്നു തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞു. അ
വർ അവനെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താ
ക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ തോട്ട
ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അവരോടു് എന്തു
16 ചെയ്യും? അവൻ വന്നു ആ കൂടിയാന്മാരെ
നിഗ്രഹിച്ചു തോട്ടം അന്യന്മാക്കു് ഏല്പിച്ചു
കൊടുക്കും. അതു കേട്ടിട്ടു് അവർ അങ്ങ
നെ ഒരുനാളും സംഭവിക്കയില്ല എന്നു പ
17 റഞ്ഞു. അവനോ അവരെ നോക്കി: "എ
ന്നാൽ വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നു" എന്നു് എഴു
18 തിയിരിക്കുന്നതു് എന്തു്? ആ കല്ലിന്മേൽ
വീഴുന്ന ഏവനും തകർന്നുപോകും; അതു്
ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവ
നെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

കരം കൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നം

19 ഈ ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എ
ന്നു ശാസ്ത്രിമാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവ
നെ മേൽ കൈവെപ്പാൻ നോക്കി എ
ങ്കിലും ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. പിന്നെ അ 20
വർ അവനെ നാടുവാഴിയുടെ അധീനത
യിലും അധികാരത്തിലും ഏല്പിപ്പാന്തക്ക
വണ്ണം അവനെ വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതി
ന്നു തക്കം നോക്കി നീതിമാന്മാർ എന്നു ന
ടിക്കുന്ന ഒറ്റുകാരെ അയച്ചു. അവർ അ 21
വനോടു: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു ഉപ
ദേശിക്കയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ ദൈ
വത്തിന്റെ വഴി യഥാർത്ഥമായി പഠിപ്പി
ക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.
നാം കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹി 22
തമോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവ 23
രുടെ ഉപായം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് അവൻ അവ
രോടു്: ഒരു വെള്ളിക്കാശു് കാണിപ്പിൻ;
അതിന്മേലുള്ള സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആ 24
രുടേതു് എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു; കൈസ
രുടേതു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ 25
കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നു
ള്ളതു ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു്
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ 26
അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു് അവ
നെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ അ
വന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മി
ണ്ടാതിരുന്നു.

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദ്ദു 27
കൃരിൽ ചിലർ അടുത്തുവന്നു് അവനോടു
ചോദിച്ചതു: ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോ 28
ദരൻ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടു മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ
അവന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു സഹോ
ദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു
മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 29
ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ
വരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാ
ഹം കഴിച്ചു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി.
രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും അവളെ 30
പരിഗ്രഹിച്ചു. അവ്വണ്ണം ഏഴുപേരും ചെ 31
ന്നു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. ഒടുവിൽ 32
സ്ത്രീയും മരിച്ചു. എന്നാൽ പുനരുത്ഥാന 33
ത്തിൽ അവൾ അവരിൽ ഏവന്റെ ഭാര്യയാ
കും? ഏഴുവർക്കും ഭാര്യയായിരുന്നവല്ലോ.
അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്: ഈ 34
ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം കഴിക്ക
യും വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്യു
ന്നു. എങ്കിലും ആ ലോകത്തിന്നും മരിച്ചു 35
വരിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിന്നും
യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കയുമി
ല്ല വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമി
ല്ല; അവർക്കു് ഇനി മരിപ്പാനും കഴികയി
ല്ല. അവർ പുനരുത്ഥാനപുത്രന്മാരാകയാൽ 36
ദൈവദൂതതുല്യരും ദൈവപുത്രന്മാരും ആ
കുന്നു. മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്ന 37
എന്നതോ മോശെയും മുൾപ്പടപ്പുഭാഗത്തു

20: 9—19. മത്താ. 21: 33—46; മർക്കൊ. 12: 1—12. **20:** 9. യെശ. 5: 7.
20: 10. 2 ദിനവൃ. 36: 15, 16. **20: 17.** സങ്കീ. 118: 22. **20: 18.** യെശ. 8: 14.
20: 19. ലൂക്കൊ. 19: 48. **20: 20—26.** മത്താ. 22: 15—22; മർക്കൊ. 12: 13—17.
20: 20. ലൂക്കൊ. 11: 54. **20: 27—40.** മത്താ. 22: 23—33; 22: 46; മർക്കൊ. 12: 18—27, 34.
20: 28. ഉല്പ. 38: 8; ആവ. 25: 5, 6. **20: 36.** 1 യോഹ. 3; 1, 2. **20; 37.** പുറ. 3: 2, 6.

കത്താവിനെ അബ്രാഹാമിൻെറ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിൻെറ ദൈവവും യാക്കോബിൻെറ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നതിനാൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; എല്ലാവരും അവനു 39 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരല്ലോ. അതിനു ചില ശാസ്ത്രിമാർ: ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു ശരി 40 എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവനോടു് ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ അവർ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

41 എന്നാൽ അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു ദാവീദിൻെറ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതു് എങ്ങനെ?

42 "കത്താവു് എൻെറ കത്താവിനോടു: ഞാൻ നിൻെറ ശത്രുക്കളെ നിൻെറ പാദപീഠമാക്കുവോളം എൻെറ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു"

43 എന്നു സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ്തന്നേ പറയുന്നുവല്ലോ. 44 ദാവീദ് അവനെ കത്താവു് എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ അവൻെറ പുത്രൻ ആകുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു.

ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ

45 എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും കേൾക്കെ അവൻ 46 തൻെറ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിലയങ്കികളോടെ നടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കയും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സൂ 47 ക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്തിനു പേണ ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്കു് ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും.

വിധവയുടെ കാശു്

21 അവൻ തലപൊക്കി ധനവാന്മാർ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു് ഇടുന്നതു കണ്ടു. 2 ദരിദ്രയായൊരു വിധവ രണ്ടു കാശു് ഇടു 3 ന്നതു കണ്ടിട്ടു് അവൻ: ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാളും അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോ 4 ടു പറയുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്നല്ലോ വഴിപാടു് ഇട്ടതു്; ഇവളോ തൻെറ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തനിക്കുള്ള ഉപജീവനം ഒക്കെയും ഇട്ടിരിക്കുന്നു.

യെരുശലേമിൻെറ നാശത്തെയും യുഗാന്ത്യത്തെയും കുറിച്ചു യേശു മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കുന്നു

5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു് അതു മനോഹരമായ കല്ലുകളാലും വഴിപാടുകളാലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഈ കാണുന്നതിൽ ഇടിഞ്ഞു 6 പോകാതെ കല്ലു കല്ലിന്മേൽ ശേഷിക്കാത്ത കാലം വരും എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ, അതു് എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും? അതു സംഭവിപ്പാറാകുമ്പോഴുള്ള ലക്ഷണം എന്തു് എന്നു് അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 8 അതിനു് അവൻ: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ ആകുന്നു എന്നും സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു് അനേകർ എൻെറ പേരെടുത്തു വരും; അവരെ അനുഗമിക്കരുതു്. 9 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോകരുതു്; അതു് ആദ്യം സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ. അവസാനം ഉടനെ അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും മഹാവ്യാധികളും അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും; ഭയങ്കര കാഴ്ചകളും ആകാശത്തിൽ മഹാലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 ഇതു് എല്ലാറ്റിനും മുമ്പെ എൻെറ നാമം നിമിത്തം അവർ നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ചു രാജാക്കന്മാരുടെയും നാടുവാഴികളുടെയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപദ്രവിക്കയും പള്ളികളിലും തടവുകളിലും ഏല്പിക്കയും ചെയ്യും. അതു നി 13 ങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തരം ആകും. 14 ആകയാൽ പ്രതിവാദിപ്പാൻ മുമ്പുകൂട്ടി വിചാരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു മനസ്സിൽ ഉറെച്ചുകൊൾവിൻ. 15 നിങ്ങളുടെ എതിരികൾക്കു് ആക്കും ചെറുപ്പാനോ എതിർപറവാനോ കഴിയാത്ത വാക്കും ജ്ഞാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. 16 എന്നാൽ അമ്മയപ്പന്മാരും സഹോദരന്മാരും ചാച്ചക്കാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും നിങ്ങളിൽ ചിലരെ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 17 എൻെറ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും. 18 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമംപോലും നശിച്ചുപോകയില്ലതാനും. 19 നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും.

20 സൈന്യങ്ങൾ യെരുശലേമിനെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അതിൻെറ ശൂന്യകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 21 അന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു് ഓടിപ്പോകട്ടെ; അതിൻെറ നടുവിലുള്ളവർ പുറപ്പെട്ടുപോകട്ടെ; നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ളവർ അതിൽ 22 കടക്കരുതു്. എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം

---

20. 38. റോമ. 14: 8. **20: 41—44.** മത്താ. 22: 41—45; മർക്കൊ. 12: 35—37.
20: 42. സങ്കീ. 110: 1; യോഹ. 7: 42.
20: 45—47. മത്താ. 23: 1, 5—7, 14; മർക്കൊ. 12: 38—40. **20: 45.** ലൂക്കൊ. 11: 43.
21: 1—4. മർക്കൊ. 12: 41—44. **21: 3.** 2 കൊരി. 8: 12.
21: 5—24. മത്താ. 24: 1—21; മർക്കൊ. 13: 1—19. **21: 6.** ലൂക്കൊ. 19: 44.
21: 8. ദാനീ. 7: 22. **21: 9.** ദാനീ. 2: 28. **21: 10.** യെശ. 19: 2; 2 ദിനവൃ. 15: 6.
21: 12. ലൂക്കൊ. 12: 11. **21: 14.** മത്താ. 10: 19. **21: 15.** അ. പ്ര 6: 10.
21: 17. മത്താ. 10: 21, 22. **21: 18.** ലൂക്കൊ. 12: 7; 1ശമൂ. 14: 45.
21: 19. 2 ദിനവൃ. 15: 7; എബ്രാ. 10: 36.
21: 22. ആവ. 32; 35; ഹോശെ. 9: 7; യിരെ. 5: 29,

നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ആ നാളുകൾ പ്ര
23 തികാരകാലം ആകുന്നു. ആ കാലത്തു ഗ
ർഭിണികൾക്കും മുല കൊടുപ്പിക്കുന്നവക്കും അ
യ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ ഞെരുക്ക
വും ഈ ജനത്തിന്മേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാ
24 കും. അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തല
യാൽ വീഴുകയും അവരെ സകല ജാതി
കളിലേക്കും ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോക
യും ജാതികളുടെ കാലം തികയുവോളം
ജാതികൾ യെരൂശലേം ചവിട്ടിക്കളകയും
25 ചെയ്യും. സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്ര
ങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; കടലി
ന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും മുഴക്കം നി
മിത്തം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു നിരാശ
26 യോടുകൂടിയ പരിഭ്രമം ഉണ്ടാകും. ആകാ
ശത്തിന്റെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകുന്ന
തിനാൽ ഭൂലോകത്തിന്നു എന്തു ഭവി
പ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പേടിച്ചും നോ
ക്കിപ്പാർത്തുംകൊണ്ടു മനുഷ്യർ നിർജ്ജീവ
27 ന്മാർ ആകും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ
ശക്തിയോടും മഹാതേജസ്സോടും കൂടെ മേ
28 ഘത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. ഇതു
സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വീ
ണ്ടെടുപ്പു അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു നിവി
ന്നു തല പൊക്കുവിൻ.

ജാഗ്രതയായിരിക്കുവാൻ ആവശ്യം

29 ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു: അ
ത്തി മുതലായ സകല വൃക്ഷങ്ങളെയും നോ
30 ക്കുവിൻ. അവ തളിർക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാ
ണുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എ
31 ന്നു സ്വതവെ അറിയുന്നുവല്ലോ. അവ്വണ്ണം
തന്നേ ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ
ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഗ്ര
32 ഹിപ്പിൻ. സകലവും സംഭവിക്കുവോളം
ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
33 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോക
യില്ല.

34 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും
മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാ
ലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ടു ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു
പെട്ടെന്നു കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ
35 സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അതു സർവ്വഭൂതല
36 ത്തിലും വസിക്കുന്ന ഏവക്കും വരും. ആക
യാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിന്നും
ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ
മുമ്പിൽ നില്പാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകേണ്ട
തിന്നു സദാകാലവും ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും
കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.

അവൻ ദിവസേന പകൽ ദൈവാലയ 37
ത്തിൽ ഉപദേശിച്ചു പോന്നു; രാത്രി ഒ
ലീവ്മലയിൽ പോയി പാർക്കും. ജനം 38
എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേൾക്കേണ്ട
തിന്നു അതികാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലും.

യൂദായുടെ ദ്രോഹം

പെസഹ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അ 22
പ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ അടുത്തു.
അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാ 2
സ്ത്രിമാരും ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടകയാൽ അ
വനെ ഒടുക്കുവാൻ ഉപായം അന്വേഷിച്ചു.

എന്നാൽ പന്തിരുവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉ 3
ള്ള ഈസ്കര്യോത്തായൂദയിൽ സാത്താൻ
കടന്നു: അവൻ ചെന്നു മഹാപുരോഹി 4
തന്മാരോടും പടനായകന്മാരോടും അവ
നെ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വഴി
യെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അവർ സന്തോ 5
ഷിച്ചു അവന്നു ദ്രവ്യം കൊടുക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞൊത്തു. അവൻ വാക്കു കൊടുത്തു, 6
പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു
പോന്നു.

അന്ത്യ അത്താഴത്തിനായുള്ള ഒരുക്കം

പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന 7
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
ആയപ്പോൾ അവൻ പത്രൊസിനെയും 8
യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: നിങ്ങൾ പോ
യി നമുക്കു പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കു
വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ എവിടെ 9
ഒരുക്കേണം എന്നു അവർ ചോദിച്ചതി
ന്നു: നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ 10
ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മ
നുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു എതിർപെടും; അ
വൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്കു പിൻചെന്നു
വീട്ടുടയവനോടു: ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യ 11
ന്മാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല
എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോടു ചോദിക്കു
ന്നു എന്നു പറവിൻ. അവൻ വിരിച്ചൊ 12
രുക്കിയോരു വമ്പാളിക കാണിച്ചുതരും;
അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തങ്ങളോടു പ 13
റഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കി.

21: 23. 1 കൊരി. 7: 26.
21: 24. ആവ. 28: 64; സെഖ. 12: 3; യെശ. 63: 18; സങ്കീ. 79: 1; ദാനീ. 8: 10; റോമ. 11: 25; വെളി. 11: 2.
21: 25—28. മത്താ: 24: 29, 30; മർക്കൊ. 13: 24—26. 21: 25. സങ്കീ. 65: 7.
21: 26. യെശ. 34: 4. 21: 27. ദാനീ. 7: 13; മത്താ. 26: 64. 21. 28. ഫിലി. 4: 4, 5.
21: 29—33. മത്താ. 24: 32—35; മർക്കൊ. 13: 28—31. 21: 33. ലൂക്കൊ. 16: 17.
21: 34. ലൂക്കൊ. 17: 27; മർക്കൊ. 4: 19; മത്താ. 24: 49.
21: 35. യെശ. 24: 17; 1തെസ്സ. 5: 3. 21: 36. മർക്കൊ. 13: 33; വെളി. 6: 17.
21: 37. ലൂക്കൊ. 19: 47; യോഹ. 8: 1.
22: 1—2. മത്താ. 26: 1—5; മർക്കൊ. 14: 1, 2. 22: 2: ലൂക്കൊ. 20: 19.
22: 3—6. മത്താ. 26: 14—16; മർക്കൊ. 14: 10, 11. 22: 3. യോഹ. 13: 2, 27.
22: 7—23. മത്താ. 26: 17—29; മർക്കൊ. 14: 12—25. 22: 7. പുറ. 12: 18—20.
22: 13. ലൂക്കൊ. 19: 32.

അന്ത്യ അത്താഴം

14 സമയം ആയപ്പോൾ അവൻ അപ്പൊ
സ്തലന്മാരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരുന്നു.
15 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ കഷ്ടം അനു
ഭവിക്കും മുമ്പെ ഈ പെസഹ നിങ്ങളോ
ടുകൂടെ കഴിപ്പാൻ വാഞ്ഛയോടെ ആഗ്ര
16 ഹിച്ചു. അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിവൃ
ത്തിയാകുവോളം ഞാൻ ഇനി അതു കഴി
ക്കയില്ല എന്നു ഞാൻനിങ്ങളോടു പറയുന്നു
17 എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പാനപാത്രം
എടുത്തു വാങ്ങി: ഇതു വാങ്ങി പങ്കിടു
18 കൊൾവിൻ. ദൈവരാജ്യം വരുവോളം
ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ഇന്നു
മുതൽ കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
19 ളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു
വാങ്ങിനുറുക്കി അവൎക്കു കൊടുത്തു: ഇതു
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീ
രം; എന്റെ ഓൎമ്മെക്കായി ഇതു ചെ
20 യ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവ്വണ്ണം തന്നേ
അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാന
പാത്രവും കൊടുത്തു: ഈ പാനപാത്രം നി
ങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എന്റെ ര
ക്തത്തിലെ പുതിയ നിയമം ആകുന്നു.
21 എന്നാൽ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
വന്റെ കൈ എന്റെ അരികെ മേശപ്പു
22 റത്തു ഉണ്ടു. നിൎണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോ
ലെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എ
കിലും അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനു
ഷ്യന്നു അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു.
23 ഇതു ചെയ്വാൻ പോകുന്നവൻ തങ്ങളുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ആർ ആയിരിക്കും എന്നു അ
വർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചുതുടങ്ങി.

യഥാൎത്ഥ മാഹാത്മ്യം

24 തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെ ആകുന്നു വ
ലിയവനായി എണ്ണേണ്ടതു എന്നതിനെ
ച്ചൊല്ലി ഒരു തൎക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ
25 ഉണ്ടായി. അവനോ അവരോടു പറഞ്ഞ
തു: ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ
കൎത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരുടെമേൽ അ
ധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ
26 എന്നു പറയുന്നു. നിങ്ങളോ അങ്ങനെയ
ല്ല; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ഇളയവനെ
പ്പോലെയും നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവ
27 നെപ്പോലെയും ആകട്ടെ. ആരാകുന്നു വ
ലിയവൻ? ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനോ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ഭക്ഷണത്തിന്നി
രിക്കുന്നവനല്ലയോ? ഞനോ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ
28 ആകുന്നു. നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ പ
രീക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടെ നിലനിന്ന
29 വർ. എന്റെ പിതാവു എനിക്കു രാജ്യം
നിയമിച്ചു തന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങ
ൾക്കും നിയമിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ 30
എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എന്റെ മേശയി
ങ്കൽ തിന്നുകുടിക്കയും സിംഹാസനങ്ങ
ളിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽഗോത്രം പന്ത്ര
ണ്ടിനെയും ന്യായംവിധിക്കയും ചെയ്യും.

പത്രൊസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിലിനെ കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പു

ശിമോനേ, ശിമോനേ, സാത്താൻ നി 31
ങ്ങളെ കോതമ്പുപോലെ പാറോൎത്തതി
ന്നു കല്പന ചോദിച്ചു. ഞാനോ നിന്റെ 32
വിശ്വാസം പൊയ്പോകാതിരിപ്പാൻ നിന
ക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ നീ ഒ
രു സമയം തിരിഞ്ഞുവന്നശേഷം നിന്റെ
സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക. അ 33
വൻ അവനോടു: കൎത്താവേ, ഞാൻ നി
ന്നോടുകൂടെ തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതി 34
ന്നു അവൻ: പത്രൊസേ, നീ എന്നെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറ
യുംമുമ്പെ ഇന്നു കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നി 35
ങ്ങളെ മടിശ്ശീലയും പൊക്കണവും ചെ
രിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല കു
റവുമുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഒരു
കുറവുമുണ്ടായില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ 36
മടിശ്ശീലയുള്ളവൻ അതു എടുക്കട്ടെ; അ
വ്വണ്ണം തന്നേ പൊക്കണമുള്ളവനും; ഇ
ല്ലാത്തവനോ തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റു വാൾ
കൊള്ളട്ടെ. അവനെ അധൎമ്മികളുടെ കൂട്ട 37
ത്തിൽ എണ്ണി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന
തിന്നു ഇനി എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണം
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എ
ന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു നി
വൃത്തി വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. കൎത്താ 38
വേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ടു എന്നു
അവർ പറഞ്ഞതിന്നു: മതി എന്നു അ
വൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവൻ പതിവുപോലെ ഒലീ 39
വുമലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി; ശിഷ്യന്മാ
രും അവനെ അനുഗമിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തു 40
എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവരോടു: നി
ങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. താൻ അ 41
വരെ വിട്ടു ഒരു കല്ലേറുദൂരത്തോളം വാ
ങ്ങിപ്പോയി മുട്ടുകുത്തി: പിതാവേ, നിന 42
ക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എ
ങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും
എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നേ

22: 16. ലൂക്കൊ. 13: 29. **22: 19.** 1 കൊരി. 11: 23—25; അപ്പൊ. പ്ര. 27: 35.
22: 20. പുറ. 24: 8; യിരെ. 31. 31; സെഖ. 9: 11. **22: 21.** യോഹ. 13: 21, 22.
22: 24. ലൂക്കൊ. 9: 46. **22: 25—27.** മത്താ. 20: 25—27; മൎക്കൊ. 10: 42—44.
22: 27. യോഹ. 13: 4—14. **22: 29.** ലൂക്കൊ. 12: 32. **22: 30.** മത്താ. 19: 28.
22: 31—34. മത്താ. 21: 31—35; മൎക്കൊ. 14: 27—31; യോഹ. 13: 36—38.
22: 31. 2 കൊരി. 2 11; ആമോ. 9: 9. **22: 32** യോഹ. 17: 11, 15, 20; സങ്കീ. 51: 13.
22: 35. ലൂക്കൊ. 9 :3; 10: 4. **22: 37.** യെശ. 53: 12; ലൂക്കൊ. 22: 52.
22: 39—46. മത്താ. 26: 30, 36—46; മൎക്കൊ. 14: 26, 32—42.
22: 39. ലൂക്കൊ. 21: 37; യോഹ. 18: 1. **22: 42.** മത്താ. 6: 10.

43 ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവനെ ശ
ക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു
44 ദൂതൻ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. പിന്നെ
അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതി ശ്ര
ദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയ
ർപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളി
45 പോലെ ആയി. അവൻ പ്രാർത്ഥന കഴി
ഞ്ഞു് എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യന്മാരുടെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു, അവർ വിഷാദത്താൽ ഉറ
46 ങ്ങുന്നതു കണ്ടു് അവരോടു: നിങ്ങൾ ഉറ
ങ്ങുന്നതു് എന്തു്? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെ
ടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ പിടികൂടുന്നതു്

47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഇ
താ, ഒരു പുരുഷാരം; പന്തിരുവരിൽ ഒ
രുവനായ യൂദാ അവർക്കു മുന്നടന്നു യേശു
48 വിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. യേ
ശു അവനോടു: യൂദയേ, മനുഷ്യപുത്രനെ
ചുംബനംകൊണ്ടോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
49 തു് എന്നു പറഞ്ഞു. സംഭവിപ്പാൻ പോ
കുന്നതു് അവന്റെ കൂടെയുള്ളവർ കണ്ടു:
കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടേ
50 ണമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരിൽ ഒരു
ത്തൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ
വെട്ടി അവന്റെ വലത്തെ കാതു് അറു
51 ത്തു. അപ്പോൾ യേശു: ഇത്രെക്കു വിടു
വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു് അവന്റെ കാതു
52 തൊട്ടു സൌഖ്യമാക്കി. യേശു തന്റെനേ
രെ വന്ന മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും ദൈ
വാലയത്തിലെ പടനായകന്മാരോടും മൂപ്പ
ന്മാരോടും: ഒരു കള്ളന്റെനേരെ എന്ന
പോലെ നിങ്ങൾ വാളും വടിയുമായി പുറ
53 പ്പെട്ടു വന്നുവോ? ഞാൻ ദിവസേന ദൈ
വാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും
എന്റെ നേരെ കൈ ഓങ്ങിയില്ല; എ
ന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും ഇരു
ളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു എന്നു പ
റഞ്ഞു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നു

54 അവർ അവനെ പിടിച്ചു മഹാപുരോ
ഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി; പ
55 ത്രൊസും അകലംവിട്ടു പിൻചെന്നു. അ
വർ നടുമുറ്റത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ തീ കത്തി
ച്ചു് ഒന്നിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രൊസും അ
56 വരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. അവൻ തീ
വെട്ടത്തിനടുക്കെ ഇരിക്കുന്നതു് ഒരു ബാ
ല്യക്കാരത്തി കണ്ടു് അവനെ ഉറ്റുനോ
ക്കി: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരു
57 ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: സ്ത്രീയേ,
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു തള്ളി
58 പ്പറഞ്ഞു. കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു മ
റ്റൊരുവൻ അവനെ കണ്ടു: നീയും അവ
രുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
പത്രൊസോ: മനുഷ്യാ, ഞാനല്ല എന്നു പറ
ഞ്ഞു. ഏകദേശം ഒരു മണി നേരം കഴി 59
ഞ്ഞാറെ വേറൊരുവൻ: ഇവനും അവ
നോടുകൂടെ ആയിരുന്നു സത്യം; ഇവൻ
ഗലീലക്കാരനല്ലോ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു പ
റഞ്ഞു. മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നതു് എനി 60
ക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറ
ഞ്ഞു. അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ത
ന്നേ പെട്ടെന്നു കോഴി കൂകി. അപ്പോൾ 61
കർത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനെ ഒന്നു
നോക്കി: ഇന്നു കോഴി കൂകും മുമ്പെ നീ
മൂന്നവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു ക
ർത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊ 62
സ് ഓർത്തു പുറത്തിറങ്ങി അതിദുഃഖത്തോ
ടെ കരഞ്ഞു.

യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ അവനെ പ 63
രിഹസിച്ചു കണ്ണുകെട്ടി തല്ലി: പ്രവചി 64
ക്ക; നിന്നെ അടിച്ചവൻ ആർ എന്നു
ചോദിച്ചു മറു പലതും അവനെ ദുഷിച്ചു 65
പറഞ്ഞു.

യേശു പ്രധാനാചാര്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ

നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മൂ 66
പ്പന്മാരായ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാ
സ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി അവനെ ന്യായാധി
പസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ ക്രിസ്തു എ
ങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു 67
പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല;
ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറകയുമി 68
ല്ല. എന്നാൽ ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ 69
ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു് ഇരി
ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നീ ദൈ 70
വപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു് എല്ലാവരും
ചോദിച്ചതിന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശ
രി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു് അവൻ പറ
ഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ ഇനി സാക്ഷ്യം 71
കൊണ്ടു നമുക്കു് എന്തു് ആവശ്യം? നാം
തന്നേ അവന്റെ വായൊഴി കേട്ടുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ

അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂട്ട 23
മേ എഴുന്നേറ്റു് അവനെ പീലാത്തൊ
സിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി: ഇ 2
വൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ മറിച്ചുകളക
യും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസർക്കു കരംകൊ
ടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി
ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കുറ്റം ചുമത്തിത്തു
ടങ്ങി. പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ 3

22: 43. 1 രാജാ. 19: 5; യോഹ. 12: 29.
22: 47—53. മത്താ. 26: 47—56; മർക്കൊ. 14: 43—49; യോഹ. 18: 2—11.
22: 52. ലൂക്കൊ. 22: 37. **22: 53.** യോഹ. 7: 30; 8: 20; കൊലൊ. 1: 13.
22: 54—62. മത്താ. 26: 57, 58, 69—75; മർക്കൊ. 14: 53, 54, 66—72; യോഹ. 18: 12—18. 25-27.
22: 61. ലൂക്കൊ. 22: 34. **22: 63—65.** മത്താ. 26: 59—66; മർക്കൊ. 14: 55—64.
22: 67. യോഹ: 3: 12; 8: 45; 10: 25. **22: 69.** ദാനീ. 7: 13; സങ്കീ. 110. 1.
23: 1—25. മത്താ. 27: 2, 11—31; മർക്കൊ. 15: 1—20; യോഹ. 18: 28—19: 16.
23: 1. ലൂക്കൊ. 20: 25. **23: 3.** 1തിമൊ. 6: 13.

യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവനോ
4 ട്ടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും പുരുഷാരത്തോ
ടും: ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം ഒന്നും
5 കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവർ: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യെ
ഹൂദ്യയിൽ എങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു പറഞ്ഞു.

യേശു ഹെരോദാവിന്റെ മുമ്പാകെ

6 ഇതു കേട്ടിട്ടു ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീല
ക്കാരനോ എന്നു പീലാത്തൊസ് ചോദി
7 ച്ചു: ഹെരോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു, അന്നു യെ
രൂശലേമിൽ വന്നു പാൎക്കുന്ന ഹെരോദാ
വിന്റെ അടുക്കൽ അവനെ അയച്ചു.

8 ഹെരോദാവു് യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു അ
ത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; അവനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവനെ കാണ്മാൻ
വളരെക്കാലമായി ഇച്ഛിച്ചു, അവൻ വല്ല
അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു
9 ആശിച്ചിരുന്നു. ഏറിയോന്നു ചോദിച്ചി
ട്ടും അവൻ അവനോടു് ഉത്തരം ഒന്നും പ
10 റഞ്ഞില്ല. മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാ
സ്ത്രിമാരും കഠിനമായി അവനെ കുറ്റം
11 ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഹെരോദാവു
തന്റെ പടയാളികളുമായി അവനെ പരി
ഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരി
പ്പിച്ചു പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ മ
12 ടക്കി അയച്ചു. അന്നു ഹെരോദാവും പീ
ലാത്തൊസും തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരായി
ത്തീൎന്നു; മുമ്പെ അവർ തമ്മിൽ വൈരമാ
യിരുന്നു.

പീലാത്തൊസും, ബറബ്ബാസും, യേശുവും

13 പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാ
രെയും പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വി
14 ളിച്ചു കൂട്ടി. അവരോടു് ഈ മനുഷ്യൻ
ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊ
ണ്ടുവന്നുവല്ലോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മു
മ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തി
യ കുറ്റം ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല; ഹെ
15 രോദാവും കണ്ടില്ല; അവൻ അവനെ ന
മ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചുവല്ലോ;
ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു് ഒന്നും പ്രവ
16 ൎത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്പഷ്ടം; അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ
അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിടയ്ക്കും എന്നു പ
17 റഞ്ഞു. ഇവനെ നീക്കിക്കളക; ബറബ്ബാ
സിനെ വിട്ടുതരിക എന്നു് എല്ലാവരും കൂ
18 ടെ നിലവിളിച്ചു, [ഉത്സവംതോറും ഒരു
ത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്ക പതിവായിരുന്നു.]
19 അവനോ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരു കല
ഹവും കൊലയും ഹേതുവായി തടവിലായ
വൻ ആയിരുന്നു. പീലാത്തൊസ് യേ 20
ശുവിനെ വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു പി
ന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അ 21
വരോ: അവനെ ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക എന്നു
എതിരെ നിലവിളിച്ചു. അവൻ മൂന്നാമ 22
തും അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം
എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു് ഒന്നും അ
വനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിടയ്ക്കും എന്നു പറ
ഞ്ഞു. അവരോ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതി 23
ന്നു ഉറക്കെ മുട്ടിച്ചു ചോദിച്ചു; അവരു
ടെ നിലവിളി ഫലിച്ചു; അവരുടെ അ 24
പേക്ഷപോലെ ആകട്ടെ എന്നു പീലാ
ത്തൊസ് വിധിച്ചു. കലഹവും കൊലയും 25
ഹേതുവായി തടവിലായവനെ അവരുടെ
അപേക്ഷപോലെ വിട്ടുകൊടുക്കയും യേ
ശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു ഏല്പി
ക്കയും ചെയ്തു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണം

അവനെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വയ 26
ലിൽനിന്നു വരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു
കുറേനക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു ക്രൂശ് ചു
മപ്പിച്ചു യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ നടക്കു
മാറാക്കി.

ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും അവനെ 27
ച്ചൊല്ലി വിലപിച്ചു മുറയിടുന്ന അനേകം
സ്ത്രീകളും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
യേശു തിരിഞ്ഞു് അവരെ നോക്കി: യെ 28
രൂശലേംപുത്രിമാരേ, എന്നെച്ചൊല്ലി കര
യേണ്ടാ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്ക
ളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ. മച്ചികളും പ്ര 29
സവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്ത
മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറയുന്ന കാ
ലം വരുന്നു. അന്നു മലകളോടു: ഞങ്ങള 30
ുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു:
ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞുതുട
ങ്ങും. പച്ചമരത്തോടു് ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ 31
ഉണങ്ങിയതിന്നു് എന്തു ഭവിക്കും എന്നു പ
റഞ്ഞു.

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരായ വേറെ രണ്ടുപേരെ 32
യും അവനോടു കൂടെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു
കൊണ്ടുപോയി.

തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു് എത്തി 33
യപ്പോൾ അവർ അവിടെ അവനെയും
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും, ഒരുത്തനെ വലത്തും
ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി, ക്രൂശിച്ചു. എ 34
ന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യു
ന്നതു് ഇന്നതു് എന്നു് അറിയായ്കകൊ
ണ്ടു് ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പ
റഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവന്റെ വ
സ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു. ജനം നോക്കി 35
ക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ ര
ക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത
ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ

23: 7. ലൂക്കൊ. 3: 1. **23: 8.** ലൂക്കൊ. 9: 9.
23: 26. മത്താ. 27: 32; മൎക്കൊ. 15: 21. **23: 29.** ലൂക്കൊ. 21: 23.
23: 30. ഹോശെ. 10: 8; വെളി. 6: 16; 9: 6. **23: 31.** 1പത്രൊ. 4: 17.
23: 33—49. മത്താ. 27: 33—56; മൎക്കൊ. 15: 22—41; യോഹ. 19: 17—30.
23: 34. മത്താ. 5: 44; യെശ. 53: 12; സങ്കീ. 22: 18. **23: 35.** സങ്കീ. 22: 7.

എന്നെ പ്രധാനികളും പരിഹസിച്ചു പറ
36 ഞ്ഞു. പടയാളികളും അവനെ പരിഹ
സിച്ചു് അടുത്തു വന്നു് അവനു പുളിച്ച
37 വീഞ്ഞു കാണിച്ചു. നീ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു് എങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിക്ക
38 എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു് എന്നു് ഒരു മേലെഴുത്തും അ
വന്റെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

39 തൂക്കിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ:
നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തന്നെയും
ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു് അ
40 വനെ ദുഷിച്ചു. മറുവനോ അവനെ ശാ
സിച്ചു: സമശിക്ഷാവിധിയിൽ തന്നേ
ആയിട്ടും നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നി
41 ല്ലയോ? നാമോ ന്യായമായിട്ടു ശിക്ഷ അ
നുഭവിക്കുന്നു; നാം പ്രവൃത്തിച്ചതിന്നു
യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു്; ഇവനോ
അരുതാത്തതു് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പ
42 റഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ
രാജത്വം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർത്തുകൊള്ളണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
43 യേശു അവനോടു്: ഇന്നു നീ എന്നോടു
കൂടെ പരദീസയിൽ ഇരിക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ മരണം

44 ഏകദേശം ആറാം മണി നേരമായ
പ്പോൾ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയിട്ടു് ഒമ്പ
താം മണി വരെ ദേശത്തു് ഒക്കെയും അന്ധ
45 കാരം ഉണ്ടായി. ദൈവമന്ദിരത്തിലെ തി
46 രശ്ശീല നടുവെ ചീന്തിപ്പോയി. യേശു
അത്യുച്ചത്തിൽ പിതാവേ, ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ തൃക്കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നു എ
ന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ഇതു പറ
47 ഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. ഈ സംഭവിച്ച
തു ശതാധിപൻ കണ്ടിട്ടു്: ഈ മനുഷ്യൻ
വാസ്തവമായി നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെട്ട
48 ത്തി. കാണ്മാൻ കൂടിവന്ന പുരുഷാരം ഒ
ക്കെയും സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു മാറത്തടിച്ചു
49 കൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. അവന്റെ പരി
ചയക്കാർ എല്ലാവരും ഗലീലയിൽനിന്നു്
അവനെ അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകളും ഇതു നോ
ക്കിക്കൊണ്ടു ദൂരത്തു നിന്നു.

യേശുവിന്റെ കുഴിമാടം

50 അരിമത്യ എന്നൊരു യെഹൂദ്യപട്ടണ
ക്കാരനായി നല്ലവനും നീതിമാനും ദൈവ
51 രാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ യോസേ
ഫ് എന്നൊരു മന്ത്രി—അവൻ അവരുടെ
ആലോചനെക്കും പ്രവൃത്തിക്കും അനുകൂല
52 മല്ലായിരുന്നു—പീലാത്തൊസിന്റെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോ
53 ദിച്ചു, അതു് ഇറക്കി ഒരു ശീലയിൽ പൊ
തിഞ്ഞു പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും ആ
രെയും ഒരിക്കലും വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ
54 കല്ലറയിൽ വെച്ചു. അന്നു് ഒരുക്കനാൾ
ആയിരുന്നു, ശബ്ബത്തും ആരംഭിച്ചു. ഗലീ
55 ലയിൽനിന്നു് അവനോടു കൂടെ പോന്ന
സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു കല്ലറയും അ
വന്റെ ശരീരം വെച്ച വിധവും കണ്ടിട്ടു മ
ടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പരിമള
56 തൈലവും ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു
ശബ്ബത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു.

ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറ

24 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗം എടു
ത്തു് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം
അതികാലത്തു കല്ലറെക്കൽ എത്തി, കല്ലറ 2
യിൽനിന്നു കല്ലു് ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി ക
ണ്ടു. അകത്തു കടന്നാറെ കർത്താവായ 3
യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ടില്ല. അതി 4
നെക്കുറിച്ചു് അവർ ചഞ്ചലിച്ചിരിക്കു
മ്പോൾ മിന്നുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരു
ഷന്മാർ അരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഭയ 5
പ്പെട്ടു മുഖം കുനിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മ
രിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതു്
എന്തു്? അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല ഉയിർത്തെഴ 6
ന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; ഗലീലയിൽ ഇ 7
രിക്കുമ്പോൾ തന്നേ അവൻ നിങ്ങളോടു:
മനുഷ്യപുത്രനെ പാപികളായ മനുഷ്യരു
ടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിക്കയും അവൻ
മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണം
എന്നു പറഞ്ഞതു് ഓർത്തുകൊൾവിൻ എ
ന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവന്റെ വാക്കു് 8
ഓർത്തു, കല്ലറ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതി 9
നൊരുവർ മുതലായ എല്ലാവരോടും ഇതു
ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. അവർ ആരെ 10
ന്നാൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, യാക്കോബി
ന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ
തന്നേ. അവരോടു കൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീക
ളും അതു് അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു പറഞ്ഞു.
ഈ വാക്കു് അവർക്കു വെറും കഥപോലെ 11
തോന്നി; അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. [എ 12
ന്നാൽ പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു കല്ലറെ
ക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു കുനിഞ്ഞുനോക്കി, തു
ണി മാത്രം കണ്ടു, സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു്
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.]

എമ്മവുസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

അന്നു തന്നേ അവരിൽ രണ്ടുപേർ യെ 13
രൂശലേമിൽനിന്നു് ഏഴു നാഴിക ദൂരമുള്ള
എമ്മവുസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോക
യിൽ ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് ഒ 14
ക്കെയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരു

23: 36. സങ്കീ. 69: 21. **23: 42.** മത്താ. 16. 28. **23: 44.** ആമോസ് 8: 9.
23: 45. പുറ. 36: 35; ആമോ. 9: 1 **23: 46.** സങ്കീ. 31: 5; അ. പ്ര. 7: 59.
23: 49. സങ്കീ. 38: 11; 88: 8; ലൂക്കൊ. 8: 2.
23: 50—56. മത്താ. 27: 57—61; മർക്കൊ. 15: 42—47; യോഹ 19: 38—42.
23: 51. ലൂക്കൊ. 2; 25, 38, **23: 56.** പുറ. 12: 16; 20: 10; ലേവ്യ. 23: 8.
24: 1—12. മത്താ. 28: 1—8; മർക്കൊ. 16: 1—8; യോഹ. 20: 1—13.
24: 7. മത്താ. 17; 22, 23. **24; 10.** ലൂക്കൊ. 8; 2, 3. **24: 13—35.** മർക്കൊ. 16; 12. 13.

15 ന്ന. സംസാരിച്ചും തർക്കിച്ചുംക�ൊണ്ടിരി
ക്കുമ്പോൾ യേശുതാനും അട്ടുത്തുചെന്നു
16 അവരോടു ചേന്നു നടന്നു. അവനെ അറി
യാതവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചി
17 രുന്നു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ വഴി
നടന്നു തമ്മിൽ വാദിക്കുന്ന ഈ കാര്യം എ
ന്തു് എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ വാടിയ മു
18 ഖത്തോടെ നിന്നു. ക്ലെയൊപ്പാവു് എന്നു
പേരുള്ളവൻ: യെരുശലേമിലെ പരദേ
ശികളിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അ
വിടെ സംഭവിച്ച കാര്യം അറിയാതിരിക്കു
19 ന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഏതു്
എന്നു് അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതി
ന്നു് അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു: ദൈ
വത്തിന്നും സകല ജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ
പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും ശക്തിയുള്ള പ്ര
വാചകനായിരുന്ന നസറായനായ യേശു
20 വിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു തന്നേ. നമ്മുടെ മഹാ
പുരോഹിതന്മാരും പ്രമാണികളും അവ
നെ മരണവിധിക്കു് ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിച്ചു.
21 ഞങ്ങളോ അവൻ യിസ്രായേലിനെ വീ
ണ്ടെടുപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു് ആശിച്ചിരു
ന്നു; അതുമല്ല, ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു് ഇന്നു
22 മൂന്നാം നാൾ ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ട
ത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറെ
23 ക്കൽ പോയി അവന്റെ ശരീരം കാണാ
തെ മടങ്ങിവന്നു് അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കു
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ദൂതന്മാരുടെ ദർശനം ക
ണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു.
24 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ കല്ലറെക്കൽ
ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ
25 കണ്ടു; അവനെ കണ്ടില്ലതാനും. അവൻ
അവരോടു: അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ, പ്ര
വാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എല്ലാം
26 വിശ്വസിക്കാത്ത മന്ദബുദ്ധികളേ, ക്രിസ്തു
ഇങ്ങനെ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മ
ഹത്വത്തിൽ കടക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നു
27 പറഞ്ഞു. മോശെ തുടങ്ങി സകല പ്രവാ
ചകന്മാരിൽനിന്നും എല്ലാ തിരുവെഴുത്തു
കളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു് അവക്കു വ്യാ
28 ഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ പോകുന്ന ഗ്രാ
മത്തോടു് അടുത്തപ്പോൾ അവൻ മുമ്പോട്ടു
29 പോകുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു. അവരോ:
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാൎക്ക; നേരം വൈകി
അസ്തമിപ്പാറായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവ
നെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ
30 പാൎപ്പാൻ ചെന്നു. അവനുമായി ഭക്ഷണ
ത്തിന്നു ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എ
ടുത്തു് അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവൎക്കു കൊ
31 ടുത്തു. ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അ
വർ അവനെ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവൎക്കു
32 അപ്രത്യക്ഷനായി. അവർ വഴിയിൽ ന
മ്മോടു സംസാരിച്ചു തിരുവെഴുത്തുകളെ
തെളിയിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മു
ടെ ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ
എന്നു് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 33 അന്നു
ഴികയിൽ തന്നേ അവർ എഴുന്നേറ്റു യെ
രുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. കൎത്താ 34
വു വാസ്തവമായി ഉയിൎത്തെഴുന്നേറ്റു ശി
മോന്നു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു
പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും കൂടെയുള്ള
വരെയും കണ്ടു. വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും 35
അവൻ അപ്പം നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു അ
റിയായ്കയുന്നതും അവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.

യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടി 36
രിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവരുടെ നടുവിൽ
നിന്നു: [നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പ
റഞ്ഞു.] അവർ ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂ 37
തത്തെ കാണുന്നു എന്നു അവൎക്കു തോന്നി.
അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു് 38
എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംശയം
പൊങ്ങുന്നതും എന്തു? ഞാൻ തന്നേ ആകു 39
ന്നു എന്നു് എന്റെ കയ്യും കാലും നോക്കി
അറിവിൻ; എന്നെ തൊട്ടു നോക്കുവിൻ;
എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിന്നു
മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറ
ഞ്ഞു. [ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ കൈ 40
യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു.] അവർ സ 41
ന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശ
യിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു: തിന്നു
വാൻ വല്ലതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ
ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ ഒരു ഖ 42
ണ്ഡം വറുത്ത മീനും [തേൻകട്ടയും] അവന്നു
കൊടുത്തു. അതു് അവൻ വാങ്ങി അവർ 43
കാൺകെ തിന്നു.

പിന്നെ അവൻ അവരോടു്: ഇതാകു 44
ന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
പറഞ്ഞ വാക്കു. മോശെയുടെ ന്യായപ്ര
മാണത്തിലും പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങളിലും
സങ്കീൎത്തനങ്ങളിലും എന്നെക്കുറിച്ചു് എഴു
തിയിരിക്കുന്നതു് ഒക്കെയും നിവൃത്തിയാ
കേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
തിരുവെഴുത്തുകളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു 45
അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തുറന്നു. ക്രിസ്തു ക 46
ഷ്ടം അനുഭവിക്കയും മൂന്നാം നാൾ മരിച്ച
വരിൽനിന്നു് ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്ക്കയും അവ 47
ന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാ
പമോചനവും യെരുശലേമിൽ തുടങ്ങി
സകല ജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും വേ
ണം എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇ 48
തിന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. എ 49
ന്റെ പിതാവു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ അയക്കും. നിങ്ങ
ളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കു

24: 15. മത്താ. 18: 20. **24: 19.** മത്താ. 21: 11.
24: 21. ലൂക്കൊ. 1: 68; 2: 38; 19: 11; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 6. **24: 22.** ലൂക്കൊ. 24: 1—11.
24: 24. ലൂക്കൊ. 24: 12; യോഹ. 20: 3—10.
24: 27. ആവ. 18: 15; സങ്കീ. 22: 1—21; യെശ. 53: 1—12. **24: 30.** ലൂക്കൊ. 22: 19.
24: 34. 1 കൊരി. 15: 4, 5.
24: 36—49. മൎക്കൊ. 16: 14—18; യോഹ. 20: 19—23; 1 കൊരി. 15: 5.
24: 37. മത്താ. 14: 26. **24: 42.** യോഹ. 21: 5, 10. **24: 44.** ലൂക്കൊ. 19: 22, 45; 18: 31—33.
24: 46. 1 തിമൊ. 3: 16. **24: 49.** യോഹ. 15: 26; 16: 7; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 4.

വോളം നഗരത്തിൽ പാർപ്പിൻ എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

50 അനന്തരം അവൻ അവരെ ബേഥാന്യയോളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയ
51 ർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു [സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു]. അ 52
വർ [അവനെ നമസ്കരിച്ചു] മഹാസന്തോഷത്തോടെ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി
ച്ചെന്നു എല്ലായ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ 53
ഇരുന്നു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

24: 50—53. മക്കൊ. 16: 19; അപ്പൊ. പ്ര. 1: 4—14. **24. 52.** യോഹ. 16: 22; 14: 28.

THE GOSPEL
ACCORDING TO JOHN
യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം

ആമുഖം

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ഉളവായതു് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കിയില്ല. ദൈവം അയച്ചിട്ടു് ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു; അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ. അവൻ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി, താൻ മുഖാന്തരം എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നേ വന്നു. അവൻ വെളിച്ചം ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടുന്നവനത്രേ. ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. അവനെ കൈക്കൊണ്ടു് അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു. അവർ രക്തത്തിൽനിന്നല്ല, ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രേ ജനിച്ചതു. വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സു് പിതാവിൽനിന്നു് ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു. യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്കു മുമ്പനായി തീർന്നു; അവൻ എനിക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവന്റെ നിറവിൽനിന്നു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായപ്രമാണം മോശെമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം വന്നു. ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ സാക്ഷ്യം

19 നീ ആർ എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ: 20 അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു; ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ എന്തു? നീ ഏലീയാവോ എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആ പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്നു: അല്ല എന്നു് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവർ അവനോടു: നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോടു് ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന്നു നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിന്നു അവൻ: യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ: കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അയക്കപ്പെട്ടവർ പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25 എന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല എന്നു വരികിൽ

1: 1. ഉല്പ. 1: 1; 1 യോഹ. 1: 1, 2; വെളി. 19: 13; യോഹ. 17: 5.
1: 3. 1 കൊരി. 8: 6; കൊലൊ. 1: 16; എബ്രാ. 1:2 .
1: 4. യോഹ 5: 26; 11: 25; 1 യോഹ. 1: 2; 5: 11; യോഹ. 8: 12; 9: 5; 14: 6.
1: 5. യോഹ. 3: 19; 9: 5; 12: 46.
1: 6. മത്താ. 3: 1; മർക്കൊ. 1: 4; ലൂക്കൊ. 3: 2, 3; യോഹ. 1: 19—23.
1: 9. 1 യോഹ. 2: 8. **1: 12.** ഗലാ. 3: 26; യോഹ. 3: 18; 1 യോഹ. 5: 13.
1: 13. യോഹ. 3: 5; 1 പത്രൊ. 1: 23; യാക്കൊ. 1: 18; 1 യോഹ. 3: 9.
1: 14. ഗലാ. 4: 4; ഫിലി. 2: 7; 1 തിമൊ. 3: 16; എബ്രാ. 2: 14; 1 യോഹ. 4: 2.
1: 15. യോഹ. 1: 30. **1: 16.** കൊലൊ. 1: 19; 2: 9; എഫെ. 1: 23; റോമ. 5: 21.
1: 17. യോഹ. 7: 19. **1. 18.** യോഹ. 6: 46; 1 യോഹ. 4: 12; പുറ. 33: 20; യോഹ. 3: 11.
1: 19. യോഹ. 1: 6; ലൂക്കൊ. 3: 15, 16. **1: 20.** യോഹ. 3: 28.
1: 21. മത്താ. 11: 14; 16: 14; മർക്കൊ. 9: 13; ആവ. 18: 15, 18.
1: 23. യെശ. 40: 3; മർക്കൊ. 1: 3; മത്താ. 3: 3; ലൂക്കൊ. 3: 4.

നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു്
26 അവർ ചോദിച്ചു. അതിന്നു യോഹ
ന്നാൻ: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴി
പ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാത്ത
ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നു
27 ണ്ടു്; എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ ത
ന്നേ; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു അ
ഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു് ഉ
28 ത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു യോർദ്ദാന്നരെ
യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി
രുന്ന ബേഥാന്യയിൽ സംഭവിച്ചു.

29 പിറെറന്നാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു് അവൻ കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ലോക
ത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തി
30 ന്റെ കുഞ്ഞാടു്. എന്റെ പിന്നാലെ ഒരു
പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു മു
മ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് എനിക്കു മു
മ്പനായി തീർന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ
31 ഇവൻ തന്നേ. ഞാനോ അവനെ അറി
ഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ യിസ്രായേലി
ന്നു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ വെള്ള
ത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ വന്നിരിക്കു
32 ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ പി
ന്നെയും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു: ആത്മാവു
ഒരു പ്രാവുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇ
റങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതു് അവ
33 ന്റെ മേൽ വസിച്ചു. ഞാനോ അവനെ
അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാ
നം കഴിപ്പിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ എ
ന്നോടു: ആരുടെമേൽ ആത്മാവു് ഇറങ്ങു
ന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ അ
വൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പി
34 ക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങ
നെ ഞാൻ കാണുകയും ഇവൻ ദൈവപു
ത്രൻ തന്നേ എന്നു സാക്ഷ്യം പറകയും ചെ
യ്തിരിക്കുന്നു.

യേശുവും സ്നാപകന്റെ ശിഷ്യന്മാരും

35 പിറെറന്നാൾ യോഹന്നാൻ പിന്നെയും
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി
36 അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ കടന്നുപോകുന്ന
യേശുവിനെ നോക്കിട്ടു: ഇതാ, ദൈവ
37 ത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു് എന്നു പറഞ്ഞു. അ
വൻ പറഞ്ഞതു് ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ കേ
38 ട്ടു യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. യേശു തിരി
ഞ്ഞു് അവർ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു്
അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്തു് അന്വേഷിക്കു
ന്നു എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ: റബ്ബീ, എ
ന്നുവെച്ചാൽ ഗുരോ, നീ എവിടെ പാർക്ക
39 ന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു:
വന്നു കാണ്മിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങ
നെ അവൻ വസിക്കുന്ന ഇടം അവർ കണ്ടു്
അന്നു് അവനോടുകൂടെ പാർത്തു; അ
പ്പോൾ ഏകദേശം പത്താംമണി നേരം
ആയിരുന്നു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു കേ 40
ട്ടു് അവനെ അനുഗമിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒ
രുത്തൻ ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ സ
ഹോദരനായ അന്ത്രെയാസു് ആയിരുന്നു.
അവൻ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമോ 41
നെ ആദ്യം കണ്ടു് അവനോടു: ഞങ്ങൾ മ
ശീഹയെ എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തുവെ ക
ണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അ 42
വനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവ
ന്നു; യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോ
ഹന്നാന്റെ പുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു;
നിനക്കു കേഫാ എന്നു പേരാകും എന്നു പ
റഞ്ഞു; അതു പത്രൊസു് എന്നാകുന്നു.

പിറെറന്നാൾ യേശു ഗലീലെക്കു പുറ 43
പ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പൊ
സിനെ കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു്
അവനോടു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൊസോ 44
അന്ത്രെയാസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും
പട്ടണമായ ബേത്ത്സയിദയിൽനിന്നുള്ള
വൻ ആയിരുന്നു. ഫിലിപ്പൊസു് നഥന 45
യേലിനെ കണ്ടു് അവനോടു: ന്യായപ്രമാ
ണത്തിൽ മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും
എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ കണ്ടെത്തിയിരി
ക്കുന്നു; അവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനാ
യ യേശു എന്ന നസറെത്തുകാരൻ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. നഥനയേൽ അവനോടു: 46
നസറെത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും വരുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൊസു് അവ
നോടു: വന്നു കാൺക എന്നു പറഞ്ഞു.
നഥനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു 47
യേശു കണ്ടു്: ഇതാ, സാക്ഷാൽ യിസ്രാ
യേല്യൻ; ഇവനിൽ കപടം ഇല്ല എന്നു്
അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. നഥനയേൽ 48
അവനോടു്: എന്നെ എവിടെവെച്ചു് അ
റിയും എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഫിലിപ്പൊ
സു് നിന്നെ വിളിക്കുമുമ്പെ നീ അത്തിയു
ടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ
കണ്ടു എന്നു് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ന 49
ഥനയേൽ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവ
പുത്രൻ, നീ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു്
എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവ 50
നോടു: ഞാൻ നിന്നെ അത്തിയുടെ കീ
ഴിൽ കണ്ടു എന്നു നിന്നോടു പറകകൊണ്ടു
നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ ഇതിനെ
ക്കാൾ വലിയതു കാണും എന്നു് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. ആമേൻ ആമേൻ ഞാൻ നി 51

1: 26. മത്താ. 3: 11; മർക്കൊ. 1: 7, 8; ലൂക്കൊ. 3: 16. **1: 28.** യോഹ. 3: 26; 10: 40.
1: 29. 1 യോഹ. 2: 2; 3: 5; 4: 14; യോഹ. 1: 36; യെശ. 53: 7; അ. പ്ര. 8: 32; 1 പത്രൊ. 1: 19; വെളി. 5: 6.
1: 30. യോഹ. 1: 15. **1: 32,** മത്താ. 3: 16; മർക്കൊ. 1: 10; ലൂക്കൊ. 3: 22.
1: 33. അ. പ്ര. 1: 5. **1: 35.** ലൂക്കൊ. 7: 18.
1: 40—42. മത്താ. 4: 18—22; മർക്കൊ. 1: 16—20; ലൂക്കൊ. 5: 2—11.
1: 41. ദാനീ. 9: 25, 26; യോഹ. 4: 25. **1: 42.** മത്താ. 16: 18.
1: 43. മത്താ. 10: 3; യോഹ. 6: 5; 14: 8. **1: 45.** ലൂക്കൊ. 24: 27, 44.
1: 46. യോഹ. 7: 41, 52; മർക്കൊ. 6: 2.
1: 49. മർക്കൊ. 15: 32; യോഹ. 12: 13; സങ്കീ. 2: 7.
1: 51. ലൂക്കൊ. 3: 21; അ. പ്ര. 7: 56; 10: 11; ഉല്പ. 28: 12.

ങ്ങളോട പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടുക്കൽ ദൈവദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നും അവനോട പറഞ്ഞു.

കാനാവിലെ കല്യാണം

2 മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ 2 അമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും കല്യാണത്തിന്നു 3 ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. വീഞ്ഞു പോരാതെ വരികയാൽ യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോട്ട്: അവർക്കു വീഞ്ഞു് ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോട: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു്? എന്റെ നാഴിക 5 ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ അമ്മ ശുശ്രൂഷക്കാരോട്ട്: അവൻ നിങ്ങളോട്ട് എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ ശുദ്ധീകരണനിയമം അനുസരിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ പറ വീതം കൊ 7 ള്ളുന്ന ആറു കല്ലാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു അവരോട്ട് ഈ കല്പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ 8 വക്കോളവും നിറെച്ചു. ഇപ്പോൾ കോരി വിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പിൻ എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ 9 കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. അതു് എവിടെനിന്നു എന്നു വെള്ളം കോരിയ ശുശ്രൂഷക്കാരല്ലാതെ വിരുന്നുവാഴി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വീഞ്ഞായിത്തീർന്ന വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി രുചിനോക്കിയാറെ മണവാളനെ 10 വിളിച്ചു: എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീഞ്ഞും ലഹരി പിടിച്ചശേഷം ഇളപ്പമായതും കൊടുക്കുമാറുണ്ടു; നീ നല്ല വീഞ്ഞു് ഇതുവരെയും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു് 11 അവനോട പറഞ്ഞു. യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭമായി ഗലീലയിലെ കാനാവിൽവെച്ചു ചെയ്തു തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെട്ടുത്തി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

12 അനന്തരം അവനും അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; അവിടെ ഏറെ നാൾ പാർത്തില്ല.

ദേവാലയ ശുദ്ധീകരണം

13 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ സമീപം ആകകൊണ്ടു യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 14 ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു് എന്നിവയെ വില്ക്കുന്നവരെയും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന പൊൻവാണിഭക്കാരെയും കണ്ടിട്ടു 15 കയറുകൊണ്ടു് ഒരു ചമ്മട്ടി ഉണ്ടാക്കി ആടുമാടുകളോടും കൂടെ എല്ലാവരെയും ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ നാണ്യം തൂകിക്കളഞ്ഞു മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു; 16 പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരോട്ട്: ഇതു് ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവിൻ; എന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ വാണിഭശാല ആക്കരുതു് എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: നിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു് എന്നെ തിന്നുകളയുന്നു എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് ഓർത്തു. 18 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവനോട്ട്: നിനക്കു് ഇങ്ങനെ ചെയ്വാൻ എന്നതിന്നു നീ എന്തു് അടയാളം കാണിച്ചു തരും എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോട്ട്: ഈ മന്ദിരം പൊളിപ്പിൻ; ഞാൻ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം അതിനെ പണിയും എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യെഹൂദന്മാർ അവനോട്ട: ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറു സംവത്സരംകൊണ്ടു പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം അതിനെ പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു: 21 അവനോ തന്റെ ശരീരം എന്ന മന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചത്രേ പറഞ്ഞതു്. 22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവും വിശ്വസിച്ചു.

23 പെസഹപെരുന്നാളിൽ യെരൂശലേമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ എല്ലാവരെയും അറികകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ അവരുടെ പക്കൽ വിശ്വസിച്ചേല്പിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളതു് എന്തു് എന്നു സ്വതവെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

നിക്കോദേമൊസുമായുള്ള സംഭാഷണം

3 പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പ്രമാണിയായി നിക്കോദേമൊസ് എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് അവനോട്ട: റബ്ബീ, നീ

2: 1. യോഹ. 4: 46; 21: 2. **2: 3.** യോഹ. 19: 26; മർക്കൊ. 3: 31.
2: 4. മത്താ. 12: 48; മർക്കൊ. 1: 24; 5: 7; യോഹ. 7: 6, 30; 8: 20.
2: 6. യോഹ. 3: 25; മർക്കൊ. 7: 3, 4. **2: 11.** യോഹ. 2: 23; 3: 2; 4: 54, 6: 2.
2: 12. മർക്കൊ. 3: 31. **2: 13.** യോഹ: 6: 4; 11: 55; ആവ. 16: 1—16; ലൂക്കൊ. 2: 41
2: 14—17. മത്താ. 21: 12, 13; മർക്കൊ. 11. 15—17; ലൂക്കൊ. 1: 9: 45, 46.
2: 16. ലൂക്കൊ. 2: 49. **2: 17.** സങ്കീ. 69: 9.
2. 18. മത്താ. 12: 38; മർക്കൊ. 11: 28; യോഹ. 6: 30. ലൂക്കൊ. 20: 2;
2: 19. മർക്കൊ. 14: 58; അ. പ്ര. 6: 14.
2; 21. 1 കൊരി. 6: 19; യോഹ. 8: 57. കൊലൊ. 2: 9; എഫെ. 2: 21, 22.
2: 22. യോഹ. 12: 16; 14: 26; ലൂക്കൊ. 24: 7, 8.
2: 25. യോഹ. 1: 47; 6: 61; 13: 11; മർക്കൊ. 2: 8.
3: 1, യോഹ. 7: 50; 19; 39. **3: 2,** യോഹ. 2: 11; 7: 31; 9; 16; അ. പ്ര. 10: 38.

ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു് ഉപദേ
ഷ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടുകൂടെ ഇല്ലെ
ങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ
ചെയ്വാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നു പറ
3 ഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആ
മേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതു
തായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം
കാണ്മാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല എന്നു ഉ
4 ത്തരം പറഞ്ഞു. നിക്കോദേമൊസ് അവ
നോടു: മനുഷ്യൻ വൃദ്ധനായശേഷം ജനി
ക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും അമ്മയു
ടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാമോ എന്നു
5 ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: വെ
ള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല
എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആ
6 ർക്കും കഴികയില്ല. ജഡത്താൽ ജനിച്ചതു
ജഡം ആകുന്നു; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ച
7 തു് ആത്മാവു് ആകുന്നു. നിങ്ങൾ പുതു
തായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോ
8 ടു പറകയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു്. കാ
റ്റു് ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു് ഊതുന്നു; അ
തിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും
അതു് എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എ
വിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല;
ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതു
പോലെ ആകുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 നിക്കോദേമൊസ് അവനോടു: ഇതു് എ
ങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു.
10 യേശു അവനോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്:
നീ യിസ്രായേലിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായി
11 രുന്നിട്ടും ഇതു് അറിയുന്നില്ലയോ? ആ
മേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയു
ന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്ക
യും കണ്ടതു സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈക്കൊ
12 ള്ളുന്നില്ല താനും. ഭൂമിയിലുള്ളതു നിങ്ങ
ളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കു
ന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു നിങ്ങളോ
ടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?
13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് ഇറങ്ങി വന്ന [വനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ] മനു
ഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
14 കയറീട്ടില്ല. മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പ
ത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്ര
15 നെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു. അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ
16 പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. തന്റെ ഏ
കജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും നശിച്ചു പോകാതെ നിത്യജീ
വൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവ
നെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേ
ഹിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോക 17
ത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാന
ല്ല ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന
ത്രേ. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു 18
ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവ
ന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പു
ത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ
ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു. ന്യായവി 19
ധി എന്നതോ, വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ
വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമു
ള്ളതു് ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെ
ക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നേ. തി 20
ന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ച
ത്തെ പകെക്കുന്നു; തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു്
ആക്ഷേപം വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചത്തി
ങ്കലേക്കു വരുന്നതുമില്ല. സത്യം പ്രവർത്തി 21
ക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവ
ത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു വെളിപ്പെ
ടേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നു.

യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്നാപകന്റെ വിശേഷാൽ സാക്ഷ്യം

അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരു 22
മായി യെഹൂദ്യദേശത്തു വന്നു് അവരോടു
കൂടെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
യോഹന്നാനും ശലേമിന്നു് അരികത്തു് 23
ഐനോനിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടി
രുന്നു; അവിടെ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടായി
രുന്നു; ആളുകൾ വന്നു സ്നാനം ഏറ്റു.
അന്നു യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കിയി 24
രുന്നില്ല. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാ 25
രിൽ ചിലർക്കു് ഒരു യെഹൂദനുമായി ശു
ദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു വാദം ഉണ്ടാ
യി; അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ 26
വന്നു് അവനോടു്: റബ്ബീ, യോർദ്ദാന്ന
രെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ, നീ സാ
ക്ഷീകരിച്ചിട്ടുള്ളവൻ തന്നേ, ഇതാ, സ്നാ
നം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അ 27
തിന്നു യോഹന്നാൻ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
കൊടുത്തിട്ടല്ലാതെ മനുഷ്യന്നു് ഒന്നും ല
ഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ഞാൻ ക്രിസ്തു അ 28
ല്ല, അവന്നു മുമ്പായി അയക്കപ്പെട്ടവനത്രേ
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ ത
ന്നേ എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. മണ 29

3: 3. യോഹ. 1: 13; ഗലാ. 6: 15; 1പത്രൊ. 1: 5, 23; യാക്കൊ. 1: 18; 1യോഹ. 3: 9.
3: 5. യെഹെ. 36: 25—27; യോഹ. 1: 13; അ പ്രൊ. 2: 38; എഫെ. 5: 26; തീത്തൊ. 3: 6.
3: 6. 1കൊരി. 15: 50; 2കൊരി. 5: 17. **3: 8.** യെഹെ. 37: 9; സഭാപ്ര. 11: 5.
3: 11. യോഹ. 1: 18; 3: 32. **3: 12.** യോഹ. 8: 26, 28; 12: 49.
3: 13. റോമ. 10: 6; എഫെ. 4: 9; സദൃ. 30: 4. **3: 14.** സംഖ്യാ. 21: 9; യോഹ. 8: 28. 12: 34.
3: 16. റോമ. 5: 8; 8: 32; എഫെ 2: 4; 1യോഹ. 4: 9, 10.
3: 17. യോഹ 8: 15; 12: 47; 19: 10; അ. പ്ര. 17: 31. **3: 19.** യോഹ. 1: 4, 5; 8: 12.
3; 20. എഫെ. 5: 11, 13; സദൃശ. 4: 18, 19. **3: 21.** 1യോഹ. 1: 6.
3: 22. യോഹ. 4: 1, 2 **3: 23.** 1ശമൂ. 9: 4. **3: 24:** മത്താ. 14: 3.
3: 26. യോഹ 1: 7, 15, 28; സങ്കീ 65: 2.
3: 27. യാക്കൊ. 1: 17; 1കൊരി. 2: 12—14; 4: 7; എബ്രാ. 5: 4.
3: 28. യോഹ. 1: 20, 23, 27. **3: 29.** മത്താ. 9; 15; 25; 1; മർക്കൊ. 2: 19, 20; യോഹ. 15; 11,

വാട്ടിഉള്ളവൻ മണവാളൻ ആകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; ഈ എന്റെ സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30 അവൻ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

31 മേലിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ളവൻ ഭൌമികൻ ആകുന്നു; ഭൌമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനായി 32 താൻ കാണുകയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആ 33 രും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. അവന്റെ സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ ദൈവം സത്യ 34 വാൻ എന്നുള്ളതിന്നു മുദ്രയിട്ടുന്നു. ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ 35 അളവുകൂടാതെയല്ലോ കൊടുക്കുന്നതു. പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ദൈവക്രോധം അവന്റെ മേൽ വസിക്കുന്നതേയുള്ളു.

യേശുവും ശമര്യസ്ത്രീയും

4 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം ശിഷ്യന്മാരെ ചേർത്തു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ട എന്നു കർത്താ 2 വു അറിഞ്ഞപ്പോൾ—യേശു അല്ലാതെ, യേശു തന്നേ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ല 3 താനും—അവൻ യെഹൂദ്യദേശം വിട്ടു പി 4 ന്നെയും ഗലീലെക്കു യാത്രയായി. അവൻ ശമര്യയിൽകൂടി കടന്നുപോകേണ്ടി 5 വന്നു. അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നൊരു ശമര്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബു തന്റെ പുത്രനായ യോസേഫിന്നു കൊടുത്ത നില 6 ത്തിന്നരികെ എത്തി. അവിടെ യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഉറവിന്നരികെ ഇരുന്നു; അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം 7 മണി നേരം ആയിരുന്നു. ഒരു ശമര്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു അവളോടു: 8 എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ പട്ടണ 9 ത്തിൽ പോയിരുന്നു. ശമര്യസ്ത്രീ അവനോടു: നീ യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ ശമര്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യർക്കും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമില്ല—അതിന്നു യേശു: നീ ദൈവ 10 ത്തിന്റെ ദാനവും നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, നിനക്കു 11 കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലല്ലോ; കിണറു ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു് എവിടെനിന്നു? നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ 12 നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു ഈ കിണറു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു്; അവനും അവന്റെ മക്കളും മൃഗങ്ങളും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: ഈ വെള്ളം 13 കുടിക്കുന്നവന്നു് എല്ലാം പിന്നെയും ദാഹിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടി 14 ക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവനുള്ള പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായിത്തീരും എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, എനിക്കു 15 ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിന്നു് ആ വെള്ളം എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: പോ 16 യി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. എനിക്കു ഭർത്താവു് ഇല്ല 17 എന്നു സ്ത്രീ അവനോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു്: എനിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരി. അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ നിനക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ 18 ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ 19 അവനോടു: യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞങ്ങളുടെ 20 പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ നമസ്കരിച്ചുവന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരൂശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു 21 പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു് ഈ മലയിലും അല്ല യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ 22

3: 31. യോഹ. 3: 13; 8: 23; എഫെ. 1: 21; 1കൊരി. 15: 47; 1യോഹ. 4: 5.
3: 32. യോഹ. 3: 11, 19. **3: 33.** 1യോഹ. 5: 10. **3: 36.** യോഹ. 3: 16, 18; 5: 24.
4: 1. യോഹ. 3: 22, 26. **4: 4.** ലൂക്കൊ. 13: 33; 9: 52; 17: 11.
4: 5. ഉല്പ. 33: 19; 48: 22; യോശു. 24: 32.
4: 9. മത്താ. 10: 5; യോഹ. 8: 48; എസ്രാ. 4: 3, 10.
4: 10. യോഹ. 7: 37, 38. **4: 11.** വെളി. 21: 6; 22: 17.
4: 14. യോഹ. 6: 35; 7: 37, 38. **4: 15.** യോഹ. 6: 34.
4: 18. 2 രാജാ. 17: 24; ഹോശെ. 2: 7.
4: 20. ആവ. 11: 29; യോശു. 8: 33; ലൂക്കൊ. 9: 53.
4: 21. യോഹ. 5: 25; 16: 2, 32; മലാ. 1: 11.
4: 22. 2 രാജാ. 17: 28—41; യെശ. 2: 3; റോമ. 3: 1, 2; 9: 4, 5.

23 നിന്നല്ലോ വരുന്നതു. സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണം
24 എന്നു പിതാവു് ഇച്ഛിക്കുന്നു. ദൈവം ആത്മാവു് ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമ
25 സ്കരിക്കേണം. സ്ത്രീ അവനോടു: മശീഹ —എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തു—വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറ
26 ഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നേ മശീഹ എന്നു പറഞ്ഞു.

27 ഇതിന്നിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു് അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ ആശ്ചർയ്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും: നീ എന്തു ചോദിക്കുന്നു? അവളോടു് എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു് ആരും ചോദി
28 ച്ചില്ല. അനന്തരം സ്ത്രീ പാത്രം വെച്ചിട്ടു
29 പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു: ഞാൻ ചെയ്തതു് ഒക്കെയും എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ വന്നുകാണ്മിൻ; അവൻ പക്ഷേ ക്രിസ്തു ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറ
30 ഞ്ഞു. അവർ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെ
31 ട്ടു് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ, ഭക്ഷിച്ചാലും എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു.
32 അതിന്നു് അവൻ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു് ഉണ്ടു് എ
33 ന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ വല്ലവനും അവന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറ
34 ഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു്: എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു് അവന്റെ പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നെ
35 എന്റെ ആഹാരം. ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊയ്ത്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല പൊക്കി നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ കൊയ്ത്തിന്നു വെളുത്തിരിക്കുന്നതു കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
36 പറയുന്നു. വിതെക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരുമിച്ചു സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി വാങ്ങി നിത്യജീ
37 വങ്കലേക്കു വിളവു കൂട്ടിവെക്കുന്നു. വിതെക്കുന്നതു് ഒരുത്തൻ, കൊയ്യുന്നതു മറ്റൊരുത്തൻ എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊൽ ഇതിൽ ഒ
38 ത്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊയ്വാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ അദ്ധ്വാനിച്ചു; അവരുടെ അദ്ധ്വാനഫലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ചെയ്തതു് ഒക്കെയും അവൻ എ 39
ന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ വാക്കുനിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലെ പല ശമര്യരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെ ശമര്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ വ 40
ന്നു് തങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണം എന്നു് അവനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടു
നാൾ അവിടെ പാർത്തു. ഏറ്റവും അധി 41
കാപേർ അവന്റെ വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു: ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല 42
ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നേ കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു് എന്നു് അറികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു.

യേശു ഗലീലയിലെ രാജഭൃത്യന്റെ മകനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു് അവൻ അ 43
വിടം വിട്ടു ഗലീലെക്കു പോയി. പ്രവാ 44
ചകന്നു തന്റെ പിതൃദേശത്തു ബഹുമാനം ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ ഗലീലയിൽ എത്തി 45
യപ്പോൾ ഗലീലക്കാർ തങ്ങളും പെരുന്നാളിന്നു പോയി അവൻ യെരൂശലേമിൽ വെച്ചു പെരുനാളിൽ ചെയ്തതു് ഒക്കെയും കണ്ടതുകൊണ്ടു് അവനെ അംഗീകരിച്ചു.

അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം വീ 46
ഞ്ഞാക്കിയ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ വന്നു. അന്നു മകൻ രോഗിയായിരുന്നോരു രാജഭൃത്യൻ കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു യെഹൂദ്യദേശത്തുനിന്നു ഗലീല 47
യിൽ വന്നു എന്നു് അവൻ കേട്ടു് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകൻ മരിപ്പാറായിരിക്കകൊണ്ടു് അവൻ വന്നു് അവനെ സൌഖ്യമാക്കേണം എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ 48
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
രാജഭൃത്യൻ അവനോടു: കർത്താവേ, പൈ 49
തൽ മരിക്കും മുമ്പെ വരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: പൊയ്ക്കൊ 50
ൾക; നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു് ആ മനുഷ്യൻ പോയി. അ 51
വൻ പോകയിൽ അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്നു ഭേദം വ 52
ന്ന നാഴിക അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു്

4: 24. 2 കൊരി. 3: 17; ഫിലി. 3; 3. **4: 26.** യോഹ. 8: 24.
4: 29. യോഹ. 7: 26; മത്താ. 12: 23. **4: 32** മത്താ. 4: 4.
4: 34. യോഹ. 5: 30; 6: 38; 17: 4. **4: 35.** മത്താ. 9: 37; ലൂക്കൊ. 10: 2.
4: 36. റോമ. 6: 22; 1 കൊരി. 3: 5—9. **4: 37.** മീഖ. 6: 15.
4: 42. 1 യോഹ. 4: 14; 2 തിമൊ. 1: 10.
4: 44 മത്താ. 13: 57; മൎക്കൊ. 6. 4; യോഹ. 2: 23; ആവ. 16: 16.
4: 46. യോഹ. 2: 1—11; മത്താ. 8: 5—10. **4: 47.** ലൂക്കൊ. 7: 2—10.
4: 48. ദാനി. 4: 2; മൎക്കൊ. 13: 22; അ. പ്ര. 2: 19: 4: 30: 1 കൊരി. 1: 22; റോമ. 15: 19; എബ്രാ. 2: 4.
4: 49: യോഹ. 11: 22, 32. **4: 50.** മത്താ. 8: 13; മൎക്കൊ. 7: 29.

അവർ അവനോട്ട: ഇന്നലെ ഏഴ മണി
53 ക്കു പനി വിട്ടുമാറി എന്നു പറഞ്ഞു. ആ
കയാൽ നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു യേശു പറഞ്ഞ നാഴികയിൽ തന്നേ
എന്നു് അപ്പൻ ഗ്രഹിച്ചു താനും കുടുംബം
54 ഒക്കെയും വിശ്വസിച്ചു. യേശു യെഹൂദ്യ
യിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു
രണ്ടാമത്തെ അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

ബേഥെസ്ദാ കുളത്തിനരികെ കിടന്ന മുടന്തൻ

5 അതിന്റെശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു
ഉത്സവം ഉണ്ടായിട്ടു യേശു യെരൂശലേമി
ലേക്കു പോയി.

2 യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതിലൂൽ ബേ
ഥെസ്ദാ എന്നു് എബ്രായഭാഷയുള്ള ഒരു
കുളം ഉണ്ടു്; അതിന്നു് അഞ്ചു മണ്ഡപം
3 ഉണ്ടു്. അവയിൽ വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ,
മുടന്തർ, ക്ഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലി
യോരു കൂട്ടം [വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാ
4 ത്തുകൊണ്ടു] കിടന്നിരുന്നു. [അതതു സമ
യത്തു് ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെ
ള്ളം കലക്കും; വെള്ളം കലങ്ങിയശേഷം
ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു വ്യാധി പി
ടിച്ചവനായിരുന്നാലും അവന്നു സൌഖ്യം
5 വരും.] എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു് ആണ്ടു് രോ
ഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു മനുഷ്യൻ അവി
6 ടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കിടക്കുന്നതു
യേശു കണ്ടു്, ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമാ
യിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു: നിനക്കു സൌ
ഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു് അവ
7 നോട്ടു ചോദിച്ചു. രോഗി അവനോട്ട:
യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എ
ന്നെ കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ എനിക്കു് ആ
രും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നേ ചെല്ലുമ്പോൾ മ
റ്റൊരുത്തൻ എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു
8 എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോ
ട്ടു: എഴുന്നേറ്റു് നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു
9 നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ മനുഷ്യ
ൻ സൌഖ്യമായി കിടക്ക എടുത്തു നടന്നു.

10 എന്നാൽ അന്നു ശബ്ബത്തു് ആയിരുന്നു.
ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ സൌഖ്യം പ്രാ
പിച്ചവനോടു്: ഇന്നു ശബ്ബത്തു് ആകു
നു; കിടക്ക എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എ
11 ന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോട്ട: എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കിയവൻ: കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു് എന്നോട പറഞ്ഞു എന്നു്
12 ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോട്ട:
കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു നിന്നോട
പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നാൽ അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായി 13
രിക്കയാൽ യേശു മാറിക്കളഞ്ഞതുകൊ
ണ്ടു് അവൻ ആരെന്നു സൌഖ്യം പ്രാപി
ച്ചവൻ അറിഞ്ഞില്ല. അനന്തരം യേശു 14
അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ടു്
അവനോട്ട: നോക്കു, നിനക്കു സൌഖ്യമാ
യല്ലോ; അധികം തിന്മയായതു ഭവിക്കാ
തിരിപ്പാൻ ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു് എ
ന്നു പറഞ്ഞു. ആ മനുഷ്യൻ പോയി ത 15
ന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു
യെഹൂദന്മാരോടു് അറിയിച്ചു. യേശു ശ 16
ബ്ബത്തിൽ അതു ചെയ്തുകൊണ്ടു യെഹൂദ
ന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. യേശു അവ 17
രോട്ട: എന്റെ പിതാവു് ഇന്നുവരെയും
പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു
എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അ 18
വൻ ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു മാ
ത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവു് എന്നു
പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമ
മാക്കിയതുകൊണ്ടും യെഹൂദന്മാർ അവ
നെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി ശ്രമിച്ചു
പോന്നു.

യേശു പിതാവിലുള്ള തന്റെ ആശ്രയം വിശദീകരിക്കുന്നു

ആകയാൽ യേശു അവരോടു് ഉത്തരം 19
പറഞ്ഞതു്: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്യു
കാണുന്നതു് അല്ലാതെ പുത്രനു സ്വതേ
ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ
ചെയ്യുന്നതു് എല്ലാം പുത്രനും അവ്വണ്ണം
തന്നേ ചെയ്യുന്നു. പിതാവു പുത്രനെ സ്നേ 20
ഹിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു് ഒക്കെയും അ
വനു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുമാറു് ഇവയിൽ വ
ലിയ പ്രവൃത്തികളും അവനു കാണിച്ചു
കൊടുക്കും. പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉണ 21
ർത്തി ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും
താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.
എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്ക 22
ുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേ
ണ്ടതിന്നു പിതാവു് ആരെയും ന്യായം വി
ധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം പുത്രനു
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പുത്രനെ ബഹുമാനി 23
ക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച പിതാവി
നെയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. ആമേൻ, 24
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
എന്റെ വചനം കേട്ടു് എന്നെ അയച്ചവ
നെ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ
ഉണ്ടു്; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാ
തെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കു കട

4: 53. അ. പ്ര. 16: 15, 31. **4: 54.** യോഹ. 2: 11.

5: 2. നെഹെ. 3: 1; 12: 39. **5: 5.** ലൂക്കൊ. 8: 43; 13: 16.
5: 8. മത്താ; 9: 6; മർക്കൊ. 2. 11; ലൂക്കൊ. 5: 24.
5: 10. നെഹെ. 13: 19; യിരെ. 17: 21; യോഹ. 7: 23; 9: 16; മർക്കൊ. 2: 24.
5: 13. ലൂക്കൊ. 4: 30. **5: 14.** മർക്കൊ. 2: 5. **5: 17.** ഉല്പ. 2: 3.
5: 18 യോഹ. 10: 33; 7: 1. **5. 19.** യോഹ. 5: 30; 8: 28; 14: 10.
5: 20, യോഹ. 3: 35; 17: 23—26; 14: 12.
5: 21. ലൂക്കൊ. 8: 54; റോമ. 4: 17; 8: 11; യോഹ. 11: 25.
5: 22. മത്താ. 11: 27; 2കൊരി. 5: 10; യോഹ. 17: 2.
5: 23. ലൂക്കൊ. 10: 16; 1യോഹ. 2: 23. **5: 24.** യോഹ. 3: 18.

25 ന്നിരിക്കുന്നു. ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈ
വപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും കേൾക്ക
ന്നവർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വ
26 രുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. പി
താവിന്നു തന്നിൽ തന്നേ ജീവനുള്ളതുപോ
ലെ അവൻ പുത്രനും തന്നിൽ തന്നേ ജീവ
നുള്ളവൻ ആകുമാറു് വരം നല്ലിയിരിക്കു
27 ന്നു. അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ
ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവനു് അധി
28 കാരവും നല്ലിയിരിക്കുന്നു. ഇതിങ്കൽ ആ
ശ്ചര്യപ്പെടരുതു; കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ
29 എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു, നന്മ
ചെയ്തവർ ജീവന്നായും തിന്മ ചെയ്തവർ
ന്യായവിധിക്കായും പുനരുത്ഥാനം ചെ
യ്യാനുള്ള നാഴിക വരുന്നു.

യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം

30 എനിക്കു സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴി
യുന്നതല്ല; ഞാൻ കേൾക്കുന്നതുപോലെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ഇ
ഷ്ടം അല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ട
മത്രേ ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്
എന്റെ വിധി നീതിയുള്ളതു് ആകുന്നു.
31 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പ
റഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല.
32 എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു മ
റ്റൊരുത്തൻ ആകുന്നു; അവൻ എന്നെക്കു
33 റിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ യോഹ
ന്നാന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; അവൻ
സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
34 എനിക്കോ മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു്
ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാ
35 നത്രേ ഇതു പറയുന്നതു്. അവൻ ജ്വലിച്ചു
പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു് ആയിരുന്നു; നി
ങ്ങൾ അല്പസമയത്തേക്കു് അവന്റെ വെ
36 ളിച്ചത്തിൽ ഉല്ലസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു. എ
നിക്കോ യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും
വലിയ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു; പിതാവു് എനി
ക്കു് അനുഷ്ഠിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി
കൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾതന്നേ,
പിതാവു് എന്നെ അയച്ചു എന്നു് എന്നെ
37 ക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. എന്നെ അയ
ച്ച പിതാവു താനും എന്നെക്കുറിച്ചു സാ
ക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അ
വന്റെ ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അ
38 വന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല; അവന്റെ വ
ചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതുമി
ല്ല; അവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വ
39 സിക്കുന്നില്ലല്ലോ, നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തു
കളെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങ
ൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങൾ
നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ എനിക്കു സാ
ക്ഷ്യം പറയുന്നു. എങ്കിലും ജീവൻ പ്രാ 40
പിക്കേണ്ടതിന്നു് എന്റെ അടുക്കൽ വരു
വാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. ഞാൻ മനു 41
ഷ്യരോടു ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. എ 42
ന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ഉള്ളിൽ ദൈവസ്നേഹം
ഇല്ല എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ 43
വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ നിങ്ങൾ കൈ
ക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ സ്വന്ത
നാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളും. തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബ 44
ഹുമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഏക ദൈവ
ത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം അ
ന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു് എങ്ങനെ വി
ശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും? ഞാൻ പിതാ 45
വിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമ
ത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു. നി
ങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു; നി
ങ്ങൾ പ്രത്യാശവെച്ചിരിക്കുന്ന മോശെ ത
ന്നേ. നിങ്ങൾ മോശെയെ വിശ്വസിച്ചു എ 46
ങ്കിൽ എന്നെയും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു;
അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കു
ന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ എഴുത്തു നി 47
ങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്റെ
വാക്കു് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതു്

അനന്തരം യേശു തിബെര്യാസ് എന്ന 6
ഗലീലക്കടലിന്റെ അക്കരെക്കു പോയി.
അവൻ രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന അടയാ 2
ളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു് ഒരു വലിയ പുരുഷാ
രം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. യേശു 3
മലയിൽ കയറി ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ അ
വിടെ ഇരുന്നു. യെഹൂദന്മാരുടെ പെസ 4
ഹ പെരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. യേശു വ 5
ലിയോരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഫിലിപ്പൊസിനോടു്:
ഇവക്കു തിന്നുവാൻ നാം എവിടെനിന്നു്
അപ്പം വാങ്ങും എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു് 6
അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ ചോദിച്ചതു്;
താൻ എന്തു ചെയ്വാൻ പോകുന്നു എന്നു
താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഫിലിപ്പൊസു് 7
അവനോടു്: ഓരോരുത്തന്നു് അല്പമല്പം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു് ഇരുനൂറു പണത്തിന്നു്
അപ്പം മതിയാകയില്ല എന്നു് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായി ശി 8
മോൻ പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസ് അവനോടു്: ഇവിടെ ഒരു 9
ബാലകൻ ഉണ്ടു്; അവന്റെ പക്കൽ
അഞ്ചു യവത്തപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു്;

5: 25. യോഹ 4: 21; 11: 43; 16: 2, 32.
5: 29. ദാനീ. 12: 2; മത്താ. 25: 46; അ. പ്ര. 24: 15; യോഹ. 11: 24.
5: 30. യോഹ. 8: 16; 6: 38; 5: 19; മത്താ. 26: 39. **5: 31—37.** യോഹ. 8: 14—18.
5: 33. യോഹ. 1: 7, 19. **5: 34.** 1യോഹ. 5: 9. **5: 36.** യോഹ. 10: 25; 14: 11; 15. 24; മത്താ. 11: 2, 4:
5: 39. അ. പ്ര. 17: 11; 13: 27; ലൂക്കൊ. 24: 27, **5: 40.** യോഹ. 3: 19.
5: 43. മത്താ. 24: 5. **5: 45.** യോഹ. 9: 28; റോമ. 2: 17. **5: 47.** ലൂക്കൊ. 16: 29; 16: 31,
6: 1—13. മത്താ. 14: 13—21; മർക്കൊ. 6: 32—44; ലൂക്കൊ. 9: 10—17.
6: 5. യോഹ. 1: 43, 44; 12: 21. **6: 7.** സംഖ്യാ. 11: 21, 22; 2 രാജാ. 4: 44.
6: 8. യോഹ. 1: 40—44. **6: 9.** യോഹ. 21: 9.

എങ്കിലും ഇത്രപേർക്ക് അതു് എത്തുള്ള എ
10 ന്നു പറഞ്ഞു. ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ എ
ന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വള
രെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരത്തോ
11 ളം പുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു. പിന്നെ യേശു
അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി, ഇരുന്നവർക്കു പങ്കി
ട്ടു കൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നേ മീനും വേ
12 ണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുത്തു. അവർക്കു തൃ
പ്തിയായശേഷം അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു:
ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും നഷ്ടമാക്കാതെ
13 ശേഖരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അഞ്ചു യ
വത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം
അവർ ശേഖരിച്ചു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറ
14 ച്ചെടുത്തു. അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആള
കൾ കണ്ടിട്ടു: ലോകത്തിലേക്കു വരുവാൻ
ള്ള പ്രവാചകൻ ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം
എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ഏകാന്തതയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോകു
ന്നതും കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതും

15 അവർ വന്നു തന്നെ പിടിച്ചു രാജാവാ
ക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറി
ഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തനിച്ചു മലയിലേക്കു
16 വാങ്ങിപ്പോയി. സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശി
17 ഷ്യന്മാർ കടല്പുറത്തേക്കു് ഇറങ്ങി പടകു
കയറി കടലക്കരെ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു യാ
ത്രയായി; ഇരുട്ടായശേഷവും യേശു അ
18 വരുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നില്ല. കൊടു
ങ്കാറ്റു് അടിക്കയാൽ കടൽ കോപിച്ചു.
19 അവർ നാലു അഞ്ചു നാഴിക ദൂരത്തോളം
വലിച്ചശേഷം യേശു കടലിന്മേൽ നടന്നു
പടകിനോടു സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു പേടി
20 ച്ചു. അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആകുന്നു;
21 പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു; ഉടനെ പടകു് അവർ പോകുന്ന ദേ
ശത്തു് എത്തിപ്പോയി.

പുരുഷാരം അടയാളം ആഗ്രഹിക്കുന്നു

22 പിറ്റെന്നാൾ കടല്പുറത്തു നിന്ന പുരുഷാ
രം ഒരു പടകല്ലാതെ അവിടെവേറെ ഇ
ല്ലായിരുന്നു എന്നും, യേശു ശിഷ്യന്മാരോ
ടുകൂടെ പടകിൽ കയറാതെ ശിഷ്യന്മാർ
മാത്രം പോയിരുന്നു എന്നും ഗ്രഹിച്ചു.
23 എന്നാൽ കർത്താവു വാഴ്ത്തീട്ടു് അവർ അ
പ്പം തിന്ന സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിബെര്യാ
സിൽനിന്നു ചെറുപടകുകൾ എത്തിയിരു
24 ന്നു. യേശു അവിടെ ഇല്ല ശിഷ്യന്മാരും
ഇല്ല എന്നു പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങ
ളും പടകു കയറി യേശുവിനെ തിരഞ്ഞു
25 കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി. കടലക്കരെ അ
വനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ
എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.

ജീവന്റെ അപ്പം

അതിന്നു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, 26
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം തിന്നു
തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ എന്നെ അന്വേഷി
ക്കുന്നതു. നശിച്ചുപോകുന്ന ആഹാരത്തി 27
ന്നായിട്ടല്ല, നിത്യജീവനുള്ളേക്കു നിലനില്ക്കു
ന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടു തന്നേ പ്രവർത്തി
പ്പിൻ; അതു മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു
തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം മുദ്ര
യിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
അവർ അവനോടു ദൈവത്തിന്നു പ്രസാ 28
ദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതി
ന്നു ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: ദൈവ 29
ത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി അവൻ
അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു
ത്രേ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ 30
അവനോടു: ഞങ്ങൾ കണ്ടു നിന്നെ വി
ശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്തു് അടയാളം
ചെയ്യുന്നു? എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? ന 31
മ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ
തിന്നു; അവർക്കു തിന്നുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു് അപ്പം കൊടുത്തു എന്നു് എഴുതിയി
രിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു 32
അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള
അപ്പം മോശെയല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നതു്,
എന്റെ പിതാവത്രേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പം നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന
തു. ദൈവത്തിന്റെ അപ്പമോ സ്വർഗ്ഗ 33
ത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവന്നു ലോകത്തിന്നു
ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു് ആകുന്നു എന്നു പ
റഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, 34
ഈ അപ്പം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു തരേണ
മേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു 35
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആ
കുന്നു; എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനു വി
ശക്കയില്ല; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവ
നു് ഒരു നാളും ദാഹിക്കയുമില്ല. എ 36
ന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും വിശ്വ
സിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ. പിതാവു് എനിക്കു തരു 37
ന്നതു് ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും;
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ
ഒരുനാളും തള്ളിക്കളകയില്ല. ഞാൻ 38
എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല എന്നെ അയച്ചവന്റെ
ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്വാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു്
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു്. അവൻ എനി 39
ക്കു തന്നതിൽ ഒന്നും ഞാൻ കളയാ

6: 12. നെഹെ. 9: 25; 8: 10. **6: 14.** മത്താ. 11: 3; 21: 11. **6: 15.** യോഹ. 6: 3; 18. 36.
6: 16. മത്താ. 14: 22—27; മർക്കൊ. 6: 45—51. **6: 20.** സങ്കീ. 35: 3; വെളി. 1: 17.
6: 27. യെശ. 55: 2: സങ്കീ. 2: 7; അപ്പൊ. പ്ര. 2: 22.
6: 29. 1 യോഹ. 3. 23; 1 തെസ്സ. 1: 3.
6: 30. മത്താ. 12: 38; 1കൊരി. 1: 22; മർക്കൊ. 8: 11.
6: 31. പുറ. 16: 15; സംഖ്യാ. 11: 7—9; നെഹെ. 9: 15; സങ്കീ. 78: 24, 25; 105: 40.
6: 34. യോഹ. 4: 15; മത്താ. 6: 11. **6: 35.** യോഹ. 6: 41, 48, 51; യോഹ. 4: 14; 7: 37.
6: 36. യോഹ. 6: 64. **6: 37.** യോഹ. 17; 2, 6, 9; മത്താ. 11: 28; വെളി. 22: 17.
6: 38. യോഹ. 4: 34; 5: 30. **6: 39.** യോഹ. 18: 9; 17: 12; 2 തിമൊ. 2: 19.

തെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർ
ത്തെഴുന്നേല്പിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്നെ
40 അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം. പുത്രനെ നോക്കി
ക്കൊണ്ടു് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏ
വനും നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണമെന്നാകു
ന്നു എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ
അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർ
ത്തെഴുന്നേല്പിക്കും.

41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവന്ന
അപ്പം എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ
യെഹൂദന്മാർ അവനെക്കുറിച്ചു പിറുപിറു
42 ത്തു: ഇവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനാ
യ യേശു അല്ലയോ? അവന്റെ അപ്പ
നെയും അമ്മയെയും നാം അറിയുന്നുവ
ല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു്
ഇറങ്ങി വന്നു എന്നു് അവൻ പറയുന്നതു്
43 എങ്ങനെ എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു
അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
44 തമ്മിൽ പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; എന്നെ അ
യച്ച പിതാവു് ആകർഷിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആ
ർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴിക
യില്ല; ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവ
45 നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. എല്ലാവരും
ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആ
കും എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴു
തിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിനോടു കേട്ടു പ
ഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വ
46 രും. പിതാവിനെ ആരെങ്കിലും കണ്ടിട്ടു
ണ്ടു് എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ ക
47 ണ്ടിട്ടുള്ളു. ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നു: വിശ്വസിക്കുന്നവനു
48 നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. ഞാൻ ജീവന്റെ അ
49 പ്പം ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവ
50 ല്ലോ. ഇതോ തിന്നുന്നവൻ മരിക്കാതി
രിക്കേണ്ടതിനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് ഇറ
51 ങ്ങുന്ന അപ്പം ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നി
ന്നു് ഇറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാൻ
ആകുന്നു; ഈ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എ
ല്ലാം എന്നേക്കും ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടു
ക്കുന്നാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ ലോകത്തിന്റെ
ജീവനു വേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
എന്റെ മാംസം ആകുന്നു.

52 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ: നമുക്കു തന്റെ
മാംസം തിന്നേണ്ടതിനു തരുവാൻ ഇവ
നു് എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു
53 തമ്മിൽ വാദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറ
ഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങ
ളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപു
ത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ
രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങ
ൾക്കു് ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. എന്റെ 54
മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടി
ക്കയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു;
ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ഉയിർ
ത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. എന്റെ മാംസം സാ 55
ക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാ
ക്ഷാൽ പാനീയവും ആകുന്നു. എന്റെ 56
മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടി
ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അ
വനിലും വസിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള പിതാ 57
വു് എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിൻ
മൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നു
ന്നവൻ എൻമൂലം ജീവിക്കും. സ്വർഗ്ഗ 58
ത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങി വന്ന അപ്പം ഇതു്
ആകുന്നു; പിതാക്കന്മാർ തിന്നുകയും മരി
ക്കയും ചെയ്തതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പം
തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. അ 59
വൻ കഫർന്നഹൂമിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
പള്ളിയിൽവെച്ചു് ഇതു പറഞ്ഞു.

സംശയാലുക്കളായ ശിഷ്യന്മാർ

അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും അതു 60
കേട്ടിട്ടു്: ഇതു കഠിനവാക്കു്, ഇതു് ആ
രു കേൾപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.
ശിഷ്യന്മാർ അതിനെച്ചൊല്ലി പിറുപിറു 61
ക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽതന്നേ അറിഞ്ഞു്
അവരോടു്: ഇതു നിങ്ങൾക്കു് ഇടർച്ച ആ
കുന്നുവോ? മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ ഇരു 62
ന്നേടത്തേക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ
കണ്ടാലോ? ജീവിപ്പിക്കുന്നതു് ആത്മാ 63
വു് ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിനും ഉപ
കരിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളോടു സം
സാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീ
വനും ആകുന്നു. എങ്കിലും വിശ്വാസി 64
ക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു് എ
ന്നു പറഞ്ഞു.—വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്ന
വർ എന്നും തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
വൻ ഇന്നവൻ എന്നും യേശു ആദിമുതൽ
അറിഞ്ഞിരുന്നു.—ഇതു ഹേതുവായിട്ടത്രേ 65
ഞാൻ നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കീട്ട
ല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരു
വാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു് എ
ന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു് ഏറുപറയുന്നതു്

അന്നുമുതൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ 66

6: 40. യോഹ. 3: 15, 16; 11: 24; 4: 14; 6: 54; 5: 29.
6: 42. ലൂക്കൊ. 4: 22; യോഹ. 7: 27; മത്ത. 6: 3.
6: 44. യോഹ. 12: 32; 6: 65; യിരെ. 31: 3; ഹോശെ. 11: 4.
6: 45. യെശ. 54: 13; യിരെ. 31: 33, 34; 1 തെസ്സ. 4: 9; 1 യോഹ. 2: 27.
6: 46. യോഹ. 1: 18; 5: 37; ലൂക്കൊ. 10: 22. **6: 47.** യോഹ. 6: 40.
6: 48. യോഹ. 6: 35, 51. **6: 50.** യോഹ. 6: 33, 51, 53. **6: 51.** യോഹ. 3: 16.
6: 52. യോഹ. 3: 4; 4: 9. **6: 53.** മത്താ. 26: 28. **6: 54.** യോഹ. 6: 40.
6: 56. യോഹ 15: 4, 5; 1 യോഹ. 3: 24; 4: 13, 15. **6: 57.** 1 കൊരി. 15: 22.
6: 58. യോഹ: 6: 49—51. **6: 59.** യോഹ. 6: 24, 25. **6: 61.** മത്താ. 11: 6.
6: 62. യോഹ. 17: 5; 3: 13. **6: 63.** 2 കൊരി. 3: 6; യോഹ. 6: 68.
6: 64. യോഹ. 2: 24, 25; 2 തിമൊ. 2: 19. **6: 65.** യോഹ: 6: 44, 45; 3: 27.
6: 66. ലൂക്കൊ. 9: 62; എബ്രാ. 10: 38. **6: 68.** അപ്പൊ. പ്ര. 5: 20; 7: 38.

പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോയി, പിന്നെ അ
67 വനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല. ആകയാൽ
യേശു പന്തിരുവരോട്: നിങ്ങൾക്കും പൊ
യ്ക്കൊൾവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദി
68 ച്ചു. ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോട്: ക
ർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ പോ
കും? നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ
69 നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു്. നീ ദൈവ
ത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു എ
70 ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട്:
നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു പേരെ ഞാൻ തെര
ഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തൻ ഒരു പിശാചു് ആകുന്നു എന്നു്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു് അവൻ ശിമോൻ
ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ മകനായ യൂദയെ
71 ക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇവൻ പന്തിരുവരിൽ
ഒരുത്തൻ എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചു
കൊടുപ്പാനുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.

യേശുവും സഹോദരന്മാരും

7 അതിന്റെ ശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ
സഞ്ചരിച്ചു; യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊ
ല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു യെഹൂദ്യ
യിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ലാ
2 യിരുന്നു. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ കൂടാ
3 രപ്പെരുനാൾ അടുത്തിരുന്നു. അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ അവനോടു: നീ ചെയ്യു
ന്ന പ്രവൃത്തികളെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും
കാണേണ്ടതിന്നു് ഇവിടം വിട്ടു യെഹൂദ്യ
4 യിലേക്കു പോക. പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ
ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; നീ ഇതു ചെയ്യു
ന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിന്നു നിന്നെത്തന്നെ
5 വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു. അ
വന്റെ സഹോദരന്മാരും അവനിൽ വി
6 ശ്വസിച്ചില്ല. യേശു അവരോടു്: എന്റെ
സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങ
7 ൾക്കോ എല്ലായ്പോഴും സമയം തന്നേ. നി
ങ്ങളെ പകെപ്പാൻ ലോകത്തിന്നു കഴിയു
ന്നതല്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തി
കൾ ദോഷമുള്ളവ എന്നു ഞാൻ അതി
നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു്
8 അതു് എന്നെ പകെക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പെ
രുനാളിന്നു പോകുവിൻ; എന്റെ സമ
യം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ
ഈ പെരുനാളിന്നു് ഇപ്പോൾ പോകുന്നി
9 ല്ല; ഇങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഗ
ലീലയിൽ തന്നേ പാർത്തു.

10 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പെരുനാളി
ന്നു പോയശേഷം അവനും പരസ്യമായി
ട്ടല്ല രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോ
യി. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ പെരുനാ 11
ളിൽ: അവൻ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു്
അവനെ അന്വേഷിച്ചു. പുരുഷാരത്തിൽ 12
അവനെക്കുറിച്ചു വളരെ കുശുകുശുപ്പു് ഉ
ണ്ടായി: അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചില
രും അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ വഞ്ചി
ക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു. എ
ങ്കിലും യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു് ആരും 13
പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു സംസാ
രിച്ചില്ല.

യേശു ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു വന്നു എന്നു യെരുശലേമിൽ താൻ ഉപദേശിക്കുന്നതു്

പെരുനാൾ പാതി കഴിഞ്ഞശേഷം യേ 14
ശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു് ഉപദേശി
ച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാ 15
സ്ത്രം അറിയുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു യെ
ഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. യേ 16
ശു അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്: എന്റെ ഉപദേശം എന്റേതല്ല, എന്നെ
അയച്ചവന്റേതത്രേ. അവന്റെ ഇഷ്ടം 17
ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഈ ഉപദേശം
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ ഞാൻ സ്വയ
മായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു് അറി
യും. സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വ 18
ന്ത മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു; തന്നെ അ
യച്ചവന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്ന
വൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേടു്
അവനിൽ ഇല്ല. മോശെ നിങ്ങൾക്കു ന്യാ 19
യപ്രമാണം തന്നിട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും
നിങ്ങളിൽ ആരും ന്യായപ്രമാണം ആച
രിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നതു് എന്തു്? അതിന്നു പു 20
രുഷാരം: നിനക്കു് ഒരു ഭൂതം ഉണ്ടു്;
ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കു
ന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അ 21
വരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഒരു
പ്രവൃത്തി ചെയ്തു; അതിങ്കൽ നിങ്ങൾ എ
ല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുന്നു. മോശെ നി 22
ങ്ങൾക്കു പരിച്ഛേദന നിയമിച്ചിരിക്ക
യാൽ—അതു മോശെയുടെ കാലത്തല്ല പി
താക്കന്മാരുടെ കാലത്തത്രേ തുടങ്ങിയതു—
നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ മനുഷ്യനെ പരി
ച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. മോശെയുടെ ന്യായ 23
പ്രമാണത്തിന്നു നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻ
ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന ഏ
ല്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനു
ഷ്യനെ മുഴുവനും സൌഖ്യമാക്കിയതി
നാൽ എന്നോടു് ഈർഷ്യപ്പെടുന്നുവോ?

6: 69. മർക്കൊ. 8: 27—30. **6: 70.** യോഹ. 13: 2, 18: 27; 15: 16, 19.
6. 71. യോഹ. 13: 26, 27; 17: 12.
7: 1. യോഹ. 5: 18; 11: 53; **7: 2.** ലേവ്യ. 23: 34; ആവ. 16: 16.
7: 3. മത്താ. 12: 46; മർക്കൊ. 3: 21, 31. **7: 6.** യോഹ. 7: 7, 30; 2: 4; മത്താ. 26: 18.
7: 7. യോഹ. 15: 18, 24. **7: 8.** യോഹ. 15: 19. **7: 11.** യോഹ. 11: 56.
7: 12. യോഹ. 7: 40—43. **7: 13.** യോഹ. 19: 38; 20: 19. **7: 15.** മത്താ. 13: 54.
7: 16. യോഹ. 8: 28; 12: 49. **7: 17.** യോഹ. 8: 43. **7: 18.** യോഹ. 8: 55.
7: 19. യോഹ. 1: 17. **7: 20.** മർക്കൊ. 3: 20; 3: 22; മത്താ. 11; 18; യോഹ. 8: 48; 10: 20.
7: 21. യോഹ. 5: 2—9. **7: 22.** ലേവ്യ. 12: 3; ഉല്പ. 17: 10; 21: 4.
7: 23. യോഹ. 5: 10; മത്താ. 12: 2; മർക്കൊ. 3: 5; ലൂക്കൊ. 13: 12; 14: 4.

24 കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുതു; നീതിയുള്ള
വിധി വിധിപ്പിൻ.
25 യെരൂശലേമ്യരിൽ ചിലർ: അവർ കൊ
ല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഇവൻ അല്ല
26 യോ? അവൻ ധൈര്യത്തോടെ സംസാരി
ക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ അവനോടു ഒന്നുംപ
റയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു
പ്രമാണികൾ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിച്ചു
27 വോ? എങ്കിലും ഇവൻ എവിടെനിന്നു
എന്നു നാം അറിയുന്നു; ക്രിസ്തു വരുമ്പോ
ഴോ അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു ആരും
28 അറികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ
യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കു
മ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ അറിയുന്നു;
ഞാൻ എവിടെനിന്നെന്നും അറിയുന്നു.
ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു വന്നവനല്ല, എന്നെ
അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവ
29 നെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ഞാൻ അ
വനെറ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും
അവൻ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ
30 അവനെ അറിയുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറ
ഞ്ഞു. ആകയാൽ അവർ അവനെ പിടി
പ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും അവനെറ
നാഴിക വന്നിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആരും അ
31 വനെറ മേൽ കൈ വെച്ചില്ല. പുരുഷാ
രത്തിൽ പലരും: ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇ
വൻ ചെയ്തതിൽ അധികം അടയാളം ചെ
യ്യുമോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനിൽ വിശ്വ
32 സിച്ചു. പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു ഇ
ങ്ങനെ കുശുകുശുക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ
കേട്ടാറെ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു മ
ഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും ചേ
33 വകരെ അയച്ചു. യേശുവോ: ഞാൻ ഇ
നി കുറെനേരം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കു
ന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവനെറ അടു
34 ക്കൽ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേ
ഷിക്കും കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ ക
35 ഴിയുകയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേ
ട്ടിട്ടു യെഹൂദന്മാർ: നാം കണ്ടെത്താതവ
ണ്ണം ഇവൻ എവിടേക്കു പോകുവാൻ ഭാ
വിക്കുന്നു? യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചി
തറിപ്പാർക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി
36 യവനരെ ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? നി
ങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും, എന്നെ ക
ണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേ
ടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല
എന്നു ഈ പറഞ്ഞ വാക്കു എന്തു എന്നു
തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ജീവ ജലം

37 ഉത്സവത്തിന്നെറ മഹാദിനമായ ഒടുക്ക
ത്തെ നാളിൽ യേശു നിന്നുകൊണ്ടു: ദാ
ഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്നെറ അടുക്കൽ
38 വന്നു കുടിക്കട്ടെ. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കു
ന്നവനെറ ഉള്ളിൽനിന്നു തിരുവെഴുത്തു പ
റയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്നെറ നദി
കൾ ഒഴുകും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അ
39 വൻ ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു
ലഭിപ്പാനുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആ
കുന്നു പറഞ്ഞതു; യേശു അന്നു തേജസ്സു
രിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആത്മാവു വന്നി
ട്ടില്ലായിരുന്നു. പുരുഷാരത്തിൽ പലരും 40
ആ വാക്കു കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ
പ്രവാചകൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
വേറെ ചിലർ: ഇവൻ ക്രിസ്തു തന്നേ എ 41
ന്നും മറ്റു ചിലർ: ഗലീലയിൽനിന്നോ
ക്രിസ്തു വരുന്നതു? ദാവീദിന്നെറ സന്ത 42
തിയിൽനിന്നും ദാവീദു പാർത്ത ഗ്രാമമാ
യ ബേത്ലഹേമിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു വരു
ന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നില്ലയോ
എന്നും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പുരുഷാര 43
ത്തിൽ അവനെച്ചൊല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടാ
യി. അവരിൽ ചിലർ അവനെ പിടി 44
പ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവനെറ
മേൽ കൈ വെച്ചില്ല.

ചേവകർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും 45
പരീശന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്ന
പ്പോൾ അവർ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവ
നെ കൊണ്ടുവരാത്തതു എന്തു എന്നു ചോ
ദിച്ചതിന്നു: ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കു 46
ന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും സംസാരി
ച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകർ ഉത്തരം പറ
ഞ്ഞു. പരീശന്മാർ അവരോടു: നിങ്ങളും 47
തെറ്റിപ്പോയോ? പ്രമാണികളിൽ ആ 48
കട്ടെ പരീശന്മാരിൽ ആകട്ടെ ആരെങ്കി
ലും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാര 49
മോ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഉത്ത
രം പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരുത്തനായി, 50
മുമ്പെ അവനെറ അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന നി
ക്കൊദേമൊസ് അവരോടു: ഒരു മനു 51

7: 24. യോഹ. 8: 15; യെശ. 11: 3; സെഖ. 7: 9. **7: 26.** യോഹ. 7. 48.
7: 27. യോഹ. 6: 42; 9: 29; 7: 41, 42. **7: 28.** യോഹ. 8: 55; 5: 43; 1: 18; റോമ. 3: 4.
7: 29. മത്താ. 11: 27; യോഹ. 8: 55; 17: 25.
7: 30. യോഹ. 10: 39; ലൂക്കൊ. 20: 19; യോഹ. 7: 44; 8: 20; 37; മർക്കൊ. 11: 18; 12: 12.
7: 31. യോഹ. 8: 30; 11: 45; 4: 39. **7: 33.** യോഹ. 16: 16—19; 12: 35; 13: 33; 14: 19.
7: 34. ഹോശെ. 5: 6; യോഹ. 8: 21.
7: 35. യോഹ. 12: 20; യെശ. 11: 12; അ. പ്ര. 11: 20; യാക്കൊ. 1: 1; 1 പത്രൊ. 1: 1.
7: 37. ലേവ്യ. 23: 36; യെശ. 55: 1, 2; യോഹ. 4: 10, 14; വെളി. 22: 17.
7: 38. യെശ. 12: 3; 58: 11; യോഹ. 4: 14.
7: 39. യോഹ. 20: 22; 12: 16, 23; യെശ. 44: 3.
7: 40. യോഹ. 1: 21; 6; 14; മത്താ. 21: 11.
7: 42. സങ്കീ. 132: 11; ലൂക്കൊ. 2: 4; മീഖ. 5: 2. **7: 44.** യോഹ. 7: 30; 10: 39.
7: 46. മത്താ. 7: 28, 29; ലൂക്കൊ. 4: 22. **7. 48.** 1 കൊരി. 1: 26; യോഹ. 12: 42.
7: 50. യോഹ. 3: 1, 2; 19: 39. **7: 51.** സഭ. 18: 13; ആവ. 17: 6; പുറ. 23: 1.

ഷ്യന്റെ വാമൊഴി ആദ്യം കേട്ട, അവൻ
ചെയ്യുന്നതു് ഇന്നതു് എന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടി
ല്ലാതെ നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം അവനെ
52 വിധിക്കുന്നവോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ
അവനോടു: നീയും ഗലീലക്കാരനോ? പ
രിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ നി
ന്നു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നില്ലല്ലോ എ
ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

53 [അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
വീട്ടിൽ പോയി.]

വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീ

8 യേശുവോ ഒലീവു് മലയിലേക്കു പോ
2 യി. അതികാലത്തു് അവൻ പിന്നെ
യും ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒ
ക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അ
വൻ ഇരുന്നു്, അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊ
3 ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാ
രും വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു
സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നടുവിൽ നിറുത്തി
4 അവനോടു: ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീയെ വ്യഭി
ചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നേ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലെറിയേണം എന്നു
മോശെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവളെക്കുറിച്ചു്
6 എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു്
അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കി
ട്ടേണ്ടതിന്നു് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോ
ദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിഞ്ഞു
വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു് എഴുതിക്കൊണ്ടി
7 രുന്നു. അവർ അവനോടു ചോദിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിവിന്നു: നിങ്ങ
ളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ ഒന്നാ
മതു കല്ലു് എറിയട്ടെ എന്നു് അവരോടു
8 പറഞ്ഞു. പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു വിരൽ
കൊണ്ടു നിലത്തു് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
9 അവർ അതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആ
ക്ഷേപം ഹേതുവായി മൂത്തവരും ഇളയവ
രും ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേ
ശു മാത്രവും നടുവിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേ
10 ഷിച്ചു. യേശു നിവിന്നു് അവളോടു:
സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ? നിനക്കു് ആ
രും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ എന്നു ചോദി
11 ച്ചതിന്നു്: ഇല്ല കർത്താവേ, എന്നു് അ
വൾ പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്കു ശിക്ഷ
വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം
ചെയ്യരുതു് എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.

ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം

12 യേശു പിന്നെയും അവരോടു സംസാരി
ച്ചു: ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം
ആകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരു
ളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ വെളിച്ചമുള്ള
13 വൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. പരീശന്മാർ
അവനോടു: നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം സ
ത്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോ 14
ടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ എന്നെക്കു
റിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എ
ന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു; ഞാൻ
എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്നും എവിടേക്കു
പോകുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; നി
ങ്ങളോ, ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എ
ന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറി
യുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്കു 15
ന്നു; ഞാൻ ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല.
ഞാൻ വിധിച്ചാലും ഞാൻ ഏകനല്ല, ഞാ 16
നും എന്നെ അയച്ച പിതാവും കൂടെയാക
യാൽ എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. രണ്ടു 17
മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നി
ങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും എഴുതിയി
രിക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചുത 18
ന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; എന്നെ അയച്ച
പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറ
യുന്നു. അവർ അവനോടു: നിന്റെ പി 19
താവു് എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
യേശു: നിങ്ങൾ എന്നെ ആകട്ടെ എന്റെ
പിതാവിനെ ആകട്ടെ അറിയുന്നില്ല; എ
ന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്റെ പിതാ
വിനെയും അറിയുമായിരുന്നു എന്നു് ഉത്ത
രം പറഞ്ഞു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ 20
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഭണ്ഡാരസ്ഥലത്തു
വെച്ചു ഈ വചനം പറഞ്ഞു; അവന്റെ
നാഴിക അതുവരെയും വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊ
ണ്ടു് ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല.

വരുംകാല നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: ഞാൻ 21
പോകുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷി
ക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മ
രിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നി
ങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പ
റഞ്ഞു. ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നി 22
ങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു അ
വൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പക്ഷേ തന്നെ
ത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ 23
കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ മേലിൽനി
ന്നുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ നി
ന്നുള്ളവർ, ഞാൻ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു
ള്ളവനല്ല. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപ 24
ങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; ഞാൻ അങ്ങനെയുള്ള
വൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: നീ ആർ 25
ആകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു:
ആദിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരി
ച്ചുപോരുന്നതു തന്നേ. നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു 26

8: 5. ലേവ്യ. 20: 10. **8: 12.** യോഹ. 1: 4; 9: 5; 12: 26, 35.
8: 13—18. യോഹ. 5: 31—39. **8: 15.** യോഹ. 7: 24; 3: 17; 12: 47.
8: 16. യോഹ. 5: 30; സങ്കീ. 45. 6, 7; 72: 2. **8: 17.** മത്താ. 18: 16; ആവ. 17: 6.
8: 18. യോഹ. 5: 37; **8: 19.** യോഹ. 14: 7. **8: 20.** മർക്കൊ. 12: 41; യോഹ. 7: 30.
8: 21. യോഹ. 7: 33—36; ലൂക്കൊ. 16: 26; സദൃശ. 14: 32; യോഹ. 7: 34.
8: 23. യോഹ. 3: 31; 1 യോഹ. 4: 5; യോഹ. 17: 14.
8: 24. യോഹ. 8: 21, 28; 4: 26; 13: 19; മർക്കൊ. 13: 6. **8: 26.** യോഹ. 7: 28.

വളരെ സംസാരിപ്പാനും വിധിപ്പാനും എ
നിക്കു് ഉണ്ടു്; എങ്കിലും എന്നെ അയച്ച
വൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനോടു കേ
ട്ടതു തന്നേ ഞാൻ ലോകത്തോടു സംസാരി
27 ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പിതാവിനെക്കു
റിച്ചു് ആകുന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറ
28 ഞ്ഞതു് എന്നു് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. ആക
യാൽ യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ഉ
യർത്തിയ ശേഷം ഞാൻ തന്നേ അവൻ എ
ന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു് ഒന്നും ചെയ്യാ
തെ പിതാവു് എനിക്കു് ഉപദേശിച്ച പ
ന്നതുപോലെ ഇതു സംസാരിക്കുന്നു എന്നും
29 അറിയും. എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടു
കൂടെ ഉണ്ടു; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവനു
പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അ
വൻ എന്നെ ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല എന്നു
30 പറഞ്ഞു. അവൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പലരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു.

യെഹൂദന്മാരുമായി വാദപ്രതിവാദം

31 തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോടു
യേശു: എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കു
ന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി എ
32 ന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി, സത്യം അറികയും
സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രന്മാരാക്കുകയും
33 ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവ
നോടു: ഞങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്ത
തി; ആർക്കും ഒരുനാളും ദാസന്മാരായിരു
ന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രന്മാർ ആകും
എന്നു നീ പറയുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു് ഉ
34 ത്തരം പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: ആ
മേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
ന്നു: പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപ
35 ത്തിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു. ദാസൻ എ
ന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ
36 എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. പുത്രൻ നിങ്ങൾ
ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ
37 സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രർ ആകും. നിങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ വചനത്തി
ന്നു നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു നി
ങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു.
38 പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു
ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാ
വിനോടു കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു
39 എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവ
നോടു: അബ്രാഹാം ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ
പിതാവു് എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു
യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമി
ന്റെ മക്കൾ എങ്കിൽ അബ്രാഹാമിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എ 40
ന്നാൽ ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ
നായ എന്നെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ നോ
ക്കുന്നു; അങ്ങനെ അബ്രാഹാം ചെയ്തില്ല
ല്ലോ. നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃ 41
ത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറ
ഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ പര
സംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല, ഞങ്ങൾക്കു്
ഒരു പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം തന്നേ എ
ന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞ 42
തു: ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു് എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു.
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വ
ന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി വന്നത
ല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു. എ 43
ന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതു്
എന്തു്? എന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നി
ങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ. നിങ്ങൾ 44
പിശാചിന്നു പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നി
ങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെ
യ്വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ
കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു: അവനിൽ
സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു സത്യത്തിൽ നില്ക്കു
ന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ
സ്വന്തത്തിൽ നിന്നു് എടുത്തു പറയുന്നു;
അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ
അപ്പനും ആകുന്നു. ഞാനോ സത്യം പറ 45
യുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസി
ക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാ 46
പത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു?
ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തതു് എന്തു്? ദൈ 47
വസന്തതിയായവൻ ദൈവവചനം കേൾ
ക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവസന്തതിയല്ലായ്ക
കൊണ്ടു കേൾക്കുന്നില്ല. യെഹൂദന്മാർ അ 48
വനോടു: നീ ഒരു ശമര്യൻ; നിനക്കു ഭ്രാന്തു
ഉണ്ടു് എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയല്ല
യോ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: 49
എനിക്കു ഭ്രാന്തമില്ല; ഞാൻ എന്റെ പിതാ
വിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതത്രേ ചെയ്യുന്നതു;
നിങ്ങളോ എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു.
ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കു 50
ന്നില്ല; അന്വേഷിക്കയും വിധിക്കയും ചെ
യ്യുന്നവൻ ഒരുവൻ ഉണ്ടു്. ആമേൻ, ആ 51
മേൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എ
ന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാ
ളും മരണം കാൺകയില്ല എന്നു് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നി 52
നക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു് എന്നു് ഇപ്പോൾ ഞ
ങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി; അബ്രാഹാമും പ്ര

8: 28. യോഹ. 3: 14; 12: 32, 34. **8: 30.** യോഹ. 7: 31; 10: 42; 11: 45.
8: 31. യോഹ. 15. 7; 2 യോഹ. 9.
8: 32. റോമ. 6: 18; 6: 4; 2 കൊരി. 3: 17; ഗലാ. 5: 1; യാക്കോ. 1: 25; 2: 12.
8: 33. മത്താ. 3: 9; ഗലാ. 3: 7. **8: 34.** റോമ. 6: 16—20; 2 പത്രൊ. 2: 19.
8: 35. ഉല്പ. 21: 10; ഗലാ. 4: 30. **8: 36.** റോമ. 8: 2. **8: 38.** യോഹ. 14: 10.
8: 39. മത്താ. 3; 9. **8: 40.** റോമ. 4: 12.
8: 41. ആവ. 23: 2; 32: 6; യെശ. 63: 16; 64: 8.
8: 42. യോഹ. 16: 28; 17: 8, 25; 3: 17; 13: 3. **8: 43.** യെശ. 6: 9.
8: 44. 1 യോഹ. 3: 8, 15; മത്താ. 13: 38; 12: 34; ഉല്പ. 3: 4; യൂദാ. 6; 1 യോഹ. 2: 4.
8: 45. ഗലാ. 4. 16. **8: 46.** എബ്രാ. 4: 15; **8: 48.** യോഹ. 7: 20; 10: 20; 4: 9.
8: 50. യോഹ. 5: 41. **8: 52.** സെഖ. 1; 5.

വാചകന്മാരും മരിച്ചു; നീയോ എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മര
ണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു.
53 ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനെ
ക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ മരി
ച്ചു, പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു; നിന്നെത്ത
ന്നേ നീ ആർ ആക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ച
54 തിന്നു യേശു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ മഹ
ത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വം ഏ
തുമില്ല; എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു് എ
ന്റെ പിതാവു് ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങ
ളുടെ ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
55 എങ്കിലും നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നില്ല;
ഞാനോ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങളെപ്പോലെ ഭോഷ്ക പറയുന്നവൻ
ആകും; എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ അറി
യുന്നു; അവന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കയും
56 ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാ
ഹാം എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ള
തുകൊണ്ടു് ഉല്ലസിച്ചു; അവൻ കണ്ടു സ
ന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറ
57 ഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നിനക്കു
അമ്പതു വയസ്സു് ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രാ
ഹാമിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
58 യേശു അവരോടു്: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അബ്രാ
ഹാം ജനിച്ചതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ ഉണ്ടു്
59 എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ അവ
നെ എറിവാൻ കല്ലു് എടുത്തു: യേശുവോ
മറഞ്ഞു ദൈവാലയം വിട്ടുപോയി.

പിറവിക്കുരുടനു യേശു കാഴ്ച നല്കുന്നു

9 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിറവി
യിലെ കുരുടനായൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു.
2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റ
ബ്ബീ, ഇവൻ കുരുടനായി പിറക്കത്തക്കവ
ണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു? ഇവനോ ഇവ
ന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ എന്നു ചോദിച്ചു.
3 അതിന്നു യേശു: അവൻ എങ്കിലും അവ
ന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെങ്കിലും പാപം ചെ
യ്തിട്ടല്ല; ദൈവപ്രവൃത്തി അവങ്കൽ വെളി
4 വാകേണ്ടതിന്നത്രേ. എന്നെ അയച്ചവ
ന്റെ പ്രവൃത്തി പകൽ ഉള്ളേടത്തോളം
നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആർക്കും പ്രവ
5 ർത്തിച്ചുകൂടാത്ത രാത്രി വരുന്നു; ഞാൻ
ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തി
ന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു എന്നു് ഉത്തരം
6 പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ
നിലത്തു തുപ്പി തുപ്പൽ കൊണ്ടു ചേറുണ്ടാ
ക്കി ചേറു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി
7 നീ ചെന്നു ശിലോഹാം കുളത്തിൽ കഴ
കുക എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു; ശിലോ
ഹാം എന്നതിന്നു് അയക്കപ്പെട്ടവൻ എ
ന്നർത്ഥം. അവൻ പോയി കഴുകി, കണ്ണു
കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. അയല്ക്കാ
രും അവനെ മുമ്പെ ഇരക്കുന്നവനായി ക 8
ണ്ടവരും: ഇവനല്ലയോ അവിടെ ഇരുന്നു
ഭിക്ഷ യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അ 9
വൻ തന്നേ എന്നു ചിലരും അല്ല, അവ
നെപ്പോലെയുള്ളവൻ എന്നു മറ്റു ചില
രും പറഞ്ഞു; ഞാൻ തന്നേ എന്നു് അ
വൻ പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: 10
നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു് അവൻ: യേശു എന്നു 11
പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ
കണ്ണിന്മേൽ പൂശി: ശിലോഹാംകുള
ത്തിൽ ചെന്നു കഴുകുക എന്നു് എന്നോടു
പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അ 12
വൻ എവിടെ എന്നു് അവർ അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല
എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു.

കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ പരീശ 13
ന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. യേ 14
ശു ചേറുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണു തുറന്ന
തു ശബ്ബത്തുനാളിൽ ആയിരുന്നു. അവർ 15
കാഴ്ചപ്രാപിച്ചതു് എങ്ങനെ എന്നു പരീശ
ന്മാരും അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ
അവരോടു്: അവൻ എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ചേറു തേച്ചു ഞാൻ കഴുകി; കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പരീ 16
ശന്മാരിൽ ചിലർ: ഈ മനുഷ്യൻ ശബ്ബ
ത്തു് പ്രമാണിക്കായ്കകൊണ്ടു ദൈവ
ത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നവനല്ല എ
ന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ: പാപിയാ
യൊരു മനുഷ്യന്നു് ഇങ്ങനെയുള്ള അടയാ
ളങ്ങൾ ചെയ്വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ
ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി. അവർ പിന്നെയും
കുരുടനോടു: നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതുകൊ 17
ണ്ടു നീ അവനെക്കുറിച്ചു് എന്തു പറയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു്: അവൻ ഒരു പ്ര
വാചകൻ എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. കാ 18
ഴ്ചപ്രാപിച്ചവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെ വി
ളിച്ചു ചോദിക്കുവോളം അവൻ കുരുടനാ
യിരുന്നു എന്നും കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു എന്നും
യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. കുരുടനാ 19
യി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നി
ങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ തന്നേയോ? എ
ന്നാൽ അവന്നു് ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്ന
തു് എങ്ങനെ എന്നു് അവർ അവരോടു
ചോദിച്ചു. അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: 20
ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനാ
യി ജനിച്ചവൻ എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയു
ന്നു. എന്നാൽ കണ്ണു കാണുന്നതു് എങ്ങ 21
നെ എന്നു് അറിയുന്നില്ല; അവന്റെ ക
ണ്ണു് ആർ തുറന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല;
അവനോടു ചോദിപ്പിൻ; അവന്നു പ്രാ
യം ഉണ്ടല്ലോ; അവൻ തന്നേ പറയും എ
ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യെഹൂദന്മാരെ ഭയ 22

8: 53. യോഹ. 4: 12. **8: 54.** യോഹ. 5. 41. **8: 56.** എബ്രാ. 11: 13; മത്താ. 13: 17.
8: 57. യോഹ. 2: 20. **8: 58.** യോഹ. 1: 1; 17: 5, 24. **8: 59.** യോഹ. 10: 31.
9: 2. ലൂക്കൊ. 13: 2; അ. പ്ര. 28: 4; പുറ. 20: 5. **9: 3.** യോഹ. 11: 4.
9: 4. യോഹ. 11: 9; 12: 35. **9: 5.** യോഹ. 1: 4; 8: 12; 12: 46.
9: 6. മർക്കൊ. 8: 23. **9: 7.** ലൂക്കൊ. 13: 4.
9: 16. മത്താ. 12: 2; യോഹ. 5: 10; 7: 43; 10: 19.
9: 22. യോഹ. 7; 13; 12: 42; ലൂക്കൊ. 6: 22.

പ്പെട്ടകൊണ്ടത്രേ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു; അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു് ഏറ്റുപറയുന്നവൻ പള്ളിഭ്രഷ്ടനാകേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ ത
23 മ്മിൽ പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രേ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: അവന്നു പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവനോടു ചോദി
24 പ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. കുരുടനായിരുന്ന മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമതും വിളിച്ചു: ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്ക; ആ മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ അറി
25 യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു് അവൻ; അവൻ പാപിയോ അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്നു് അറിയുന്നു; ഞാൻ കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കണ്ണു
26 കാണുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: അവൻ നിനക്കു് എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു് എങ്ങനെ തുറന്നു
27 എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; വീണ്ടും കേൾപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു് എന്തു? നിങ്ങൾക്കും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകുവാൻ മനസ്സു
28 ണ്ടോ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ അവനെ ശകാരിച്ചു: നീ അവന്റെ ശിഷ്യൻ: ഞങ്ങൾ മോശെയു
29 ടെ ശിഷ്യന്മാർ. മോശെയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ഇവനോ എവിടെ നിന്നു് എന്നു് അറിയു
30 ന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു: എന്റെ കണ്ണു തുറന്നിട്ടും അവൻ എവിടെ നിന്നു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാ
31 ത്തതു് ആശ്ചര്യം. പാപികളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല എന്നും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു് അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു എന്നും
32 നാം അറിയുന്നു. കുരുടനായി പിറന്നവന്റെ കണ്ണു് ആരെങ്കിലും തുറന്നപ്രകാരം
33 ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല. ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവന്നു് ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴി
34 കയില്ല എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: നീ മുഴുവനും പാപത്തിൽ പിറന്നവൻ; നീ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.

35 അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു കേട്ടു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നീ ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദി
36 ച്ചു. അതിന്നു് അവൻ: യജമാനനേ, അവൻ ആർ ആകുന്നു? ഞാൻ അവനിൽ വി
37 ശ്വസിക്കാം എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ ത
38 ന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ നമസ്കരിച്ചു. കാണാത്തവർ കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. അവനോടുകൂടെയുള്ള ചില പരീശന്മാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു: ഞങ്ങളും കുരുടരോ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

39 40 41

നല്ല ഇടയൻ

10 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ വാതിലൂടെ കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു. വാതിലൂടെ കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ ആകുന്നു. അവന്നു വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ പേർ ചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും പുറത്തു കൊണ്ടുപോയശേഷം അവൻ അവെക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം അറിഞ്ഞു് അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. അന്യന്മാരുടെ ശബ്ദം അറിയായ്കകൊണ്ടു് അവ അന്യനെ അനുഗമിക്കാതെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോകും. ഈ സാദൃശ്യം യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു് ഇന്നതു് എന്നു് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

1 2 3 4 5 6

യേശു പിന്നെയും അവരോടു പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ ഞാൻ ആകുന്നു. എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും കവർച്ചക്കാരും അത്രേ; ആടുകളോ അവരുടെ വാക്കു കേട്ടില്ല. ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു; എന്നിലൂടെ കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും; അവൻ അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും മേച്ചൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. മോഷ്ടിപ്പാനും അറുപ്പാനും നുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല; അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ടു് ഉണ്ടാകുവാനും അത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. ഇടയനും ആടുകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു കണ്ടു് ആടുകളെ വിട്ടു് ഓടിക്കളയുന്നു; ചെന്നായ് അവയെ പിടി

7 8 9 10 11 12

9: 28. യോഹ. 5: 45. **9: 38.** മത്താ. 28: 9.
9: 39. യോഹ. 5: 27; 3: 19; മത്താ. 15: 14. **9: 41.** യോഹ. 15: 22.
10: 2. മക്കൊ. 6: 34. **10: 3.** വെളി. 3: 20; യെശ. 40: 11. **10: 4.** ഉത്തമ. 2: 8; 5: 2.
10: 6. യോഹ. 16: 25. **10: 7.** എഫെ. 2: 18. **10: 8.** യിരെ. 23: 1; യെഹെ. 34. 2.
10: 11. യെശ. 40: 11; യെഹെ. 34: 12, 23; എബ്രാ. 13: 20; 1 പത്രൊ. 2: 25; 5: 4; വെളി. 7: 17; യോഹ. 15: 13; 1 യോഹ; 3: 16.
10: 12. യെഹെ. 34; 2—6.

13 ക്കയും മിന്നിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. അ
വൻ കൂലിക്കാരനും ആട്ടകളെക്കുറിച്ചു വി
14 ചാരമില്ലാത്തവനുമല്ലോ. ഞാൻ നല്ല ഇ
ടയൻ; പിതാവു് എന്നെ അറികയും
ഞാൻ പിതാവിനെ അറികയും ചെയ്യുന്ന
തുപോലെ ഞാൻ എനിക്കുള്ളവയെ അറി
കയും എനിക്കുള്ളവ എന്നെ അറികയും
15 ചെയ്യുന്നു. ആട്ടകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എ
16 ന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. ഈ തൊഴു
ത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ ആട്ടകൾ എ
നിക്കു് ഉണ്ടു്; അവയെയും ഞാൻ നടത്തേ
ണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ ശബ്ദം കേൾ
ക്കും; ഒരാട്ടിൻകൂട്ടവും ഒരിടയനും ആകും.
17 എന്റെ ജീവനെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ട
തിന്നു ഞാൻ അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊ
18 ണ്ടു പിതാവു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ
രും അതിനെ എന്നോടു് എടുത്തുകളയുന്നി
ല്ല; ഞാൻ തന്നേ അതിനെ കൊടുക്കുന്നു;
അതിനെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു് അധികാ
രം ഉണ്ടു്; വീണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും അധി
കാരം ഉണ്ടു്. ഈ കല്പന എന്റെ പിതാ
വിങ്കൽനിന്നു് എനിക്കു് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

19 ഈ വചനം നിമിത്തം യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
20 അവരിൽ പലരും: അവന്നു ഭ്രാന്തു ഉണ്ടു്;
അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു; അവന്റെ വാ
ക്കു കേൾക്കുന്നതു് എന്തിന്നു് എന്നു പറ
21 ഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ: ഇതു ഭ്രാന്തഗ്രസ്തന്റെ
വാക്കല്ല; ഭ്രാന്തന്നു കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു
തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു യെരൂശലേമിലെ ദേവാലയ പ്രതിഷ്ഠോത്സവത്തിൽ

22 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠോ
ത്സവം ആചരിച്ചു; അന്നു് ശീതകാലമാ
23 യിരുന്നു. യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ശ
ലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊ
24 ണ്ടിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ അവനെ വള
ഞ്ഞു: നീ എത്രത്തോളം ഞങ്ങളെ ആശ
പ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ സ്പഷ്ടമായി
25 പറക എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേ
ശു അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; എങ്കിലും നി
ങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാ
വിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്ര
വൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം ആകുന്നു.
26 നിങ്ങളോ എന്റെ ആടുകളുടെ കൂട്ടത്തിലു
ള്ളവരല്ലായ്കയാൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എ
ന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കു 27
ന്നു; ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എ
ന്നെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ 28
അവെക്കു നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ
ഒരുനാളും നശിച്ചുപോകയില്ല; ആരും അ
വയെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചുപ
റിക്കയും ഇല്ല. അവയെ തന്നിരിക്കുന്ന എ 29
ന്റെ പിതാവു് എല്ലാവരിലും വലിയ
വൻ; പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടി
ച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല ഞാ 30
നും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു.

യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രുത

യെഹൂദന്മാർ അവനെ എറിവാൻ പി 31
ന്നെയും കല്ലു് എടുത്തു. യേശു അവരോടു: 32
പിതാവിന്റെ കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നന
ല്ല പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കു
ന്നു; അവയിൽ ഏതു പ്രവൃത്തി നിമിത്തം
നിങ്ങൾ എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു എന്നു ചോ
ദിച്ചു. യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: നല്ലപ്ര 33
വൃത്തി നിമിത്തമല്ല, ദൈവദൂഷണം നിമി
ത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കെ നിന്നെത്ത
ന്നേ ദൈവം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രേ ഞ
ങ്ങൾ നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നതു് എന്നു് ഉത്ത
രം പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ 34
ദേവന്മാർ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു
എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? ദൈവത്തി 35
ന്റെ അരുളപ്പാടു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേ
വന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ—തിരു
വെഴുത്തിന്നു നീക്കം വന്നുകൂടായല്ലോ—
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറ 36
ഞ്ഞതുകൊണ്ടു: നീ ദൈവദൂഷണം പറയു
ന്നു എന്നു പിതാവു വിശുദ്ധീകരിച്ചു ലോ
കത്തിൽ അയച്ചവനോടു നിങ്ങൾ പറയു
ന്നുവോ? ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ 37
പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വി
ശ്വസിക്കേണ്ടാ; ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ എ 38
ന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും പിതാവു്
എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലും എന്നു നി
ങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു് അറിയേണ്ടതിന്നു പ്രവൃ
ത്തിയെ വിശ്വസിപ്പിൻ. അവർ അവ 39
നെ പിന്നെയും പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അ
വനോ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു
പോയി.

അവർ യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ 40
ആദിയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരു
ന്ന സ്ഥലത്തു പിന്നെയും ചെന്നു് അവി

10: 14. 1 യോഹ. 5: 20. **10: 15.** യോഹ. 10: 11.
10: 16. യെശ. 56: 18; എഫെ. 2: 11—18; 1 പത്രൊ. 2: 25; യോഹ. 11: 52; 17: 11; 21: 23; എബ്രാ. 2: 9.
10: 18. ഫിലി. 2: 7; എബ്രാ. 5: 8; യോഹ. 14: 31; 15: 10.
10: 19. യോഹ. 7: 43; 9: 16.
10: 20. യോഹ. 7: 20; മർക്കൊ. 3: 21; യോഹ. 8: 48; മത്താ. 11: 18.
10: 21. പുറ. 4: 11; യോഹ. 9: 32, 33; 9: 6. **10: 23.** അ. പ്ര. 3: 11; 5: 12.
10: 25. യോഹ. 5: 36, 43; 5: 38. **10: 26.** യോഹ. 8: 47; 1 യോഹ. 4: 6.
10: 27. യോഹ. 10: 4. **10: 28.** 1 യോഹ. 2: 25; 5: 11; യോഹ. 17: 2; 18: 9.
10: 29. യോഹ. 14: 28. **10: 30.** യോഹ. 17: 11, 21, 22. **10: 31.** യോഹ. 8: 59; 11: 8.
10: 33. ലേവ്യ. 24: 16; മർക്കൊ. 14: 64; റോമ. 13: 1. **10: 34.** സങ്കീ. 82: 6.
10: 36. ഫിലി. 2: 6. **10: 37.** യോഹ. 14: 10, 11.
10: 39. യോഹ. 7: 30, 44; 8: 59; ലൂക്കൊ. 4: 30. **10: 40.** യോഹ. 1: 28,

41 ടെ പാത്തു. പലരും അവൻെറ അട്ടക്കൽ
വന്നു: യോഹന്നാൻ അടയാളം ഒന്നും
ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു
യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു് ഒക്കെയും സത്യ
42 മായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ പ
ലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്

11 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി
മാർത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ ബേഥാന്യ
യിലെ ലാസർ എന്ന ഒരുത്തൻ ദീനമാ
2 യ്കിടന്നു. ഈ മറിയ് ആയിരുന്നു കർത്താ
വിനെ പരിമള തൈലം പൂശി തൻെറ ത
ലമുടികൊണ്ടു് അവൻെറ കാൽ തുടെച്ച
തു്. അവളുടെ സഹോദരനായ ലാസർ
3 ആയിരുന്നു് ദീനമായ്കിടന്നതു്. ആ സ
ഹോദരിമാർ അവൻെറ അട്ടക്കൽ ആളയ
ച്ചു: കർത്താവേ, നിനക്കു പ്രിയനായവൻ
4 ദീനമായ്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. യേ
ശു അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ ദീനം മരണത്തി
നായിട്ടല്ല, ദൈവപുത്രൻ മഹത്വപ്പെടേ
ണ്ടതിനു ദൈവത്തിൻെറ മഹത്വത്തിനാ
5 യിട്ടത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു മാർത്ത
യെയും അവളുടെ സഹോദരിയെയും ലാ
6 സരിനെയും സ്നേഹിച്ചു. എന്നിട്ടും അ
വൻ ദീനമായ്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാറെ
താൻ അന്നു് ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടുദിവ
7 സം പാർത്തു. അതിൻെറ ശേഷം അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു: നാം വീണ്ടും യെഹൂദ്യ
8 യിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യ
ന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ, യെഹൂദന്മാർ ഇ
പ്പോൾതന്നേ നിന്നെ കല്ലെറിവാൻ ഭാവി
ച്ചുവല്ലോ; നീ പിന്നെയും അവിടെ പോ
9 കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു യേ
ശു: പകലിനു പന്ത്രണ്ടു മണിനേരം ഇല്ല
യോ? പകൽ സമയത്തു നടക്കുന്നവൻ ഈ
ലോകത്തിൻെറ വെളിച്ചം കാണുന്നതു
10 കൊണ്ടു് ഇടറുന്നില്ല. രാത്രിയിൽ നടക്കു
ന്നവനോ അവനു വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കകൊ
ണ്ടു് ഇടറുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
11 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ: നമ്മുടെ സ്നേഹി
തനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കി
ലും ഞാൻ അവനെ ഉണർത്തുവാൻ പോകു
12 ന്നു എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യ
ന്മാർ അവനോടു: കർത്താവേ, അവൻ നി
ദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ അവനു സൌഖ്യം വ
13 രും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുവോ അവ
ൻെറ മരണത്തെക്കുറിച്ചു് ആയിരുന്നു പറ
14 ഞ്ഞതു്; ഉറക്കം എന്നു നിദ്രയെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞു എന്നു് അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി.
അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി അവരോടു:
ലാസർ മരിച്ചുപോയി; ഞാൻ അവിടെ 15
ഇല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു
സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസി
പ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അ
വൻെറ അട്ടക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
ദിദിമോസ് എന്നു പേരുള്ള തോമാസ് 16
സഹശിഷ്യന്മാരോടു്: അവനോടു കൂടെ
മരിക്കേണ്ടതിനു നാമും പോക എന്നു പ
റഞ്ഞു.

യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവ 17
നെ കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ടു നാലു ദിവസമാ
യി എന്നു് അറിഞ്ഞു. ബേഥാന്യ യെരൂ 18
ശലേമിന്നരികെ ഏകദേശം രണ്ടു നാഴി
ക ദൂരത്തായിരുന്നു. മാർത്തയെയും മറിയ 19
യെയും സഹോദരനെക്കുറിച്ചു് ആശ്വസി
പ്പിക്കേണ്ടതിനു പല യെഹൂദന്മാരും അവ
രുടെ അട്ടക്കൽ വന്നിരുന്നു. യേശു വരു 20
ന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാർത്ത അവനെ എതി
രേല്പാൻ ചെന്നു; മറിയയോ വീട്ടിൽ ഇ
രുന്നു. മാർത്ത യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, 21
നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എ
ൻെറ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു.
ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു് എന്തു് അ 22
പേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിനക്കു തരും എ
ന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
യേശു അവളോടു: നിൻെറ സഹോദരൻ 23
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. മാർത്ത 24
അവനോടു്: ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ പുനരു
ത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
യേശു അവളോടു: ഞാൻ തന്നേ പുനരു 25
ത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വി
ശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും.
ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന 26
വൻ ആരും ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു
നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൾ അവനോടു്; ഉവ്വു, കർത്താവേ, 27
ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനാ
യ ക്രിസ്തു നീ തന്നേ എന്നു ഞാൻ വിശ്വ
സിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പോയി 28
തൻെറ സഹോദരിയായ മറിയയെ സ്വ
കാര്യമായി വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു;
നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അ 29
വൾ കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവൻെറ
അട്ടക്കൽ വന്നു. യേശു അതുവരെ ഗ്രാമ 30
ത്തിൽ കടക്കാതെ മാർത്ത അവനെ എതി
രേറ്റ സ്ഥലത്തു തന്നേ ആയിരുന്നു. വീ 31
ട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നു് അവളെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ, മറിയ
വേഗം എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു്
അവൾ കല്ലറെക്കൽ കരവാൻ പോകുന്നു

10: 41. മത്താ. 3: 11, 12. **10: 42.** യോഹ. 7: 31, 33; 11: 45.
11: 1. ലൂക്കൊ. 10: 38, 39; മർക്കൊ. 11: 1.
11: 2. യോഹ. 12: 3; മർക്കൊ. 14: 3; ലൂക്കൊ. 7: 38.
11: 3. എബ്രാ. 12; 6; വെളി. 3: 19. **11: 4.** യോഹ. 9: 3. **11: 8.** യോഹ. 8: 59; 10: 31.
11: 9. ലൂക്കൊ. 13: 33; യോഹ. 9: 4; 12: 35. **11: 10.** സഭാ. പ്ര. 2: 14.
11: 11. മത്താ. 27: 52; അ. പ്ര. 7: 60; മർക്കൊ. 5: 39.
11: 16. യോഹ. 20: 26—28; മത്താ. 10: 3.
11: 19. ഇയ്യോ. 2: 11; റോമ. 12: 15; 1 തെസ്സ. 4: 18.
11: 24. യോഹ. 5: 29. **11: 25.** യോഹ. 1: 4; യെശ. 38: 16; റോമ. 4: 17.
11: 26. യോഹ. 6: 47; 3: 15; 4: 14; 8: 51. **11: 27.** മത്താ. 16; 16.
11: 28. യോഹ. 21; 7.

32 എന്നു വിചാരിച്ചു പിൻചെന്നു. യേശു
ഇരിക്കുന്നേടത്തു മറിയ എത്തി അവനെ
കണ്ടിട്ടു അവന്റെ കാല്കൽ വീണു: ക
ത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എ
33 ങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലാ
യിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ കരയു
ന്നതും അവളോടുകൂടെ വന്ന യെഹൂദന്മാർ
കരയുന്നതും യേശു കണ്ടിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു
34 കലങ്ങി: അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എ
35 ന്നു ചോദിച്ചു. കത്താവേ, വന്നു കാൺക
എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു
36 കണ്ണുനീർ വാർത്തു. ആകയാൽ യെഹൂദ
ന്മാർ: കണ്ടോ അവനോടു എത്ര പ്രിയം
37 ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ചിലരോ:
കുരുടന്റെ കണ്ണു തുറന്ന ഇവന്നു ഇവനെ
യും മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ
38 എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും ഉള്ളം
നൊന്തു കല്ലറെക്കൽ എത്തി; അതു ഒരു
ഗുഹ ആയിരുന്നു; ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ
39 വെച്ചിരുന്നു. കല്ലു നീക്കുവിൻ എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവന്റെ സഹോ
ദരിയായ മാർത്ത: കത്താവേ, നാറ്റം വെ
ച്ചുതുടങ്ങി; നാലു ദിവസമായല്ലോ എന്നു
40 പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: വിശ്വസി
ച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാ
ണും എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ല
യോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കല്ലു നീക്കി.
41 യേശു മേലോട്ടു നോക്കി: പിതാവേ, നീ
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നി
42 ന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്റെ
അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ അയ
ച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം വി
ശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം
43 ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങ
നെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ; ലാസരേ, പുറ
44 ത്തുവരിക എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു. മരി
ച്ചവൻ പുറത്തുവന്നു; അവന്റെ കാലും
കയ്യും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം രുമാൽ
കൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു. അവന്റെ കെട്ടു
അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകട്ടെ എന്നു
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു.

മഹാപുരോഹിതന്മാർ യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നതു

45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന യെഹൂദന്മാ
രിൽ പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ടു അ
46 വനിൽ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ ചിലർ
പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി യേശു
ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു.

47 മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
സംഘം കൂടി: നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? 48
ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങൾ ചെ
യ്യുന്നവല്ലോ. അവനെ ഇങ്ങനെ വിട്ടേ
ച്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസി
ക്കും; റോമാക്കാരും വന്നു നമ്മുടെ സ്ഥല
ത്തെയും ജനത്തെയും എടുത്തുകളയും എന്നു
പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരുത്തൻ, ആ സംവ 49
ത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാ
വു തന്നേ, അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒന്നും അ
റിയുന്നില്ല; ജനം മുഴുവനും നശിച്ചുപോ 50
കാതവണ്ണം ഒരു മനുഷ്യൻ ജാതിക്കു വേ
ണ്ടി മരിക്കുന്നതു നന്നു് എന്നു് ഓർക്കുന്നതു
മില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഇതു സ്വയ 51
മായി പറഞ്ഞതല്ല, താൻ ആ സംവത്സര
ത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ ആകയാൽ ജന
ത്തിന്നു വേണ്ടി യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കു
ന്നു എന്നു പ്രവചിച്ചതത്രേ. ജനത്തിന്നു 52
വേണ്ടി മാത്രമല്ല, ചിതറിയിരിക്കുന്ന ദൈ
വമക്കളെ ഒന്നായിട്ടു ചേർക്കേണ്ടതിന്നും ത
ന്നേ. അന്നു മുതൽ അവർ അവനെ കൊ 53
ല്ലുവാ�ൻ ആലോചിച്ചു.

അതുകൊണ്ടു യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ ഇ 54
ടയിൽ പിന്നെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ
അവിടം വിട്ടു മരുഭൂമിക്കരികെ എഫ്രയീം
എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു വാങ്ങി ശിഷ്യന്മാ
രുമായി അവിടെ പാർത്തു. യെഹൂദന്മാരു 55
ടെ പെസഹ അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും
തങ്ങൾക്കു ശുദ്ധീവരുത്തുവാൻ പെസഹെ
ക്കു മുമ്പെ നാട്ടിൽ നിന്നു് യെരൂശലേമി
ലേക്കു പോയി. അവർ യേശുവിനെ അ 56
ന്വേഷിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊ
ണ്ടു്: എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ പെരു
നാൾക്കു വരികയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാ 57
രും പരീശന്മാരും അവനെ പിടിക്കേണം
എന്നു വെച്ചു് അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം ആ
രെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു തരേണ
മെന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

യേശുവിനെ ബേഥാന്യയിൽ വച്ചു മറിയ തൈലം പൂശുന്നതു

12 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർപ്പി
ച്ച ലാസർ പാർത്ത ബേഥാന്യയിലേക്കു
2 യേശു പെസഹെക്കു് ആറു ദിവസം മുമ്പെ
വന്നു. അവിടെ അവർ അവന്നു ഒരു അ

11: 32. യോഹ. 11: 21; 4: 49.
11: 35. ലൂക്കൊ. 19: 41; യെശ. 63: 10. **11: 37.** യോഹ. 9: 6, 7.
11: 38. യോഹ. 20: 1; മത്താ. 27: 60; മർക്കൊ. 15: 46; ലൂക്കൊ. 24: 2.
11: 39. മർക്കൊ. 16: 3; സങ്കീ. 49: 7—9; അ. പ്ര. 2: 27. **11: 40.** യോഹ. 11: 4.
11: 41. യോഹ. 17: 1; 12: 28—30; മത്താ. 11: 25. **11: 42.** യോഹ. 12: 29, 30.
11: 44. 1 രാജാ. 17: 22; യോഹ. 19: 40; 20: 7; ലൂക്കൊ. 7: 14, 15.
11: 45. യോഹ. 2: 23. **11: 47.** സങ്കീ. 2: 2. **11: 48.** യോഹ. 12: 19.
11: 49. മത്താ. 26: 3; അ. പ്ര. 4: 6; യോഹ. 18: 14. **11: 50.** ലൂക്കൊ. 24: 26.
11: 52. റോമ. 3: 29; യോഹ. 10: 16; 17: 20. **11: 53.** സങ്കീ. 109: 4, 5.
11: 55. മത്താ. 26: 1; മർക്കൊ. 14: 1; ലൂക്കൊ. 22: 1; യോഹ. 13: 1; 5: 1.
11: 56. യോഹ. 5: 16—18; 11: 8; 7: 11.

12: 1—8. മത്താ. 26. 6—11; മർക്കൊ. 14: 3—8; ലൂക്കൊ. 7: 37, 38.
12: 2. ലൂക്കൊ. 10: 38, 42.

ത്താഴം ഒരുക്കി; മാത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യു,
ലാസരോ അവനോടു കൂടെ പന്തിയിൽ ഇ
3 രുന്നവരിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു. അ
പ്പോൾ മറിയ വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടാ
മാംസി തൈലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്തു യേ
ശുവിന്റെ കാലിൽ പൂശി തന്റെ തലമു
ടികൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി; തൈലത്തി
ന്റെ സൌരഭ്യം കൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു.
4 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരു
ത്തനായി അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാന
5 ള്ള യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവു്: ഈ തൈ
ലം മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശിനു വിറ്റു ദരിദ്ര
ന്മാക്കു കൊടുക്കാഞ്ഞതു് എന്തു് എന്നു പറ
6 ഞ്ഞു. ഇതു് ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചു വിചാരം
ഉണ്ടായിട്ടല്ല, അവൻ കള്ളൻ ആകകൊ
ണ്ടും പണസ്സഞ്ചി തന്റെ പക്കൽ ആക
യാൽ അതിൽ ഇട്ടതു് എടുത്തുവന്നതുകൊ
7 ണ്ടും അത്രേ പറഞ്ഞതു. യേശുവോ: അ
വളെ വിടുക; എന്റെ ശവസംസ്കാരദിവ
സത്തിന്നായി അവൾ ഇതു സൂക്ഷിച്ചു എ
8 ന്നിരിക്കട്ടെ. ദരിദ്രന്മാർ നിങ്ങൾക്കു എ
ല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ എ
ല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു പ
റഞ്ഞു.

9 അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടു
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം
യേശുവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമല്ല അ
വൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിർപ്പിച്ച ലാ
10 സരെ കാണ്മാനായിട്ടും കൂടെ വന്നു. അ
വൻ ഹേതുവായി അനേകം യെഹൂദന്മാർ
ചെന്നു യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ
11 ലാസരെയും കൊല്ലേണം എന്നു മഹാപു
രോഹിതന്മാർ ആലോചിച്ചു.

യെരുശലേമിലേക്കുള്ള ജയോത്സവ പ്രവേശനം

12 പിറേന്നു പെരുനാൾക്കു വന്നോരു വ
ലിയ പുരുഷാരം യേശു യെരുശലേമിലേ
ക്കു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു് ഈന്തപ്പനയു
13 ടെ കുരുത്തോല എടുത്തുംകൊണ്ടു് അവ
നെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു: ഹോശന്നാ,
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി കർത്താ
വിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്ത
14 പ്പെട്ടവൻ എന്നു് ആർത്തു. യേശു ഒരു
ചെറിയ കഴുതയെക്കണ്ടിട്ടു് അതിന്മേൽ
15 കയറി. "സീയോൻപുത്രീ, ഭയപ്പെടേ
ണ്ടാ; ഇതാ നിന്റെ രാജാവു കഴുതക്കുട്ടി
പ്പുറത്തു കയറി വരുന്നു" എന്നു് എഴുതി
യിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. ഇതു് അ 16
വന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആദിയിൽ ഗ്രഹിച്ചി
ല്ല; യേശുവിനു തേജസ്കരണം വന്ന ശേ
ഷം അവനെക്കുറിച്ചു് ഇങ്ങനെ എഴുതി
യിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങൾ അവനു് ഇങ്ങ
നെ ചെയ്തു എന്നും അവർക്കു് ഓർമ്മ വന്നു.
അവൻ ലാസരെ കല്ലറയിൽനിന്നു വിളി 17
ച്ചു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു് എഴുന്നേല്പിച്ച
പ്പോൾ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പു
രുഷാരം സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. അവൻ ഈ 18
അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം പുരുഷാരം കേ
ട്ടിട്ടു് അവനെ എതിരേറ്റു ചെന്നു. ആക 19
യാൽ പരീശന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നമു
ക്കു് ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ; ലോകം
അവന്റെ പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി എ
ന്നു പറഞ്ഞു.

യവനന്മാരുടെ അപേക്ഷ

പെരുനാളിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവ 20
രിൽ ചില യവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഇവർ ഗലീലയിലെ ബേത്ത്സയിദക്കാ 21
രനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെ
ന്നു് അവനോടു: യജമാനനേ ഞങ്ങൾക്കു്
യേശുവിനെ കാണ്മാൻ താല്പര്യമുണ്ടു് എ
ന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. ഫിലിപ്പോസ് ചെ
ന്നു് അന്ത്രെയാസിനോടു പറഞ്ഞു. അ 22
ന്ത്രെയാസും ഫിലിപ്പോസും കൂടെ ചെന്നു
യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവ 23
രോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രൻ
തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നാഴിക വ
ന്നിരിക്കുന്നു. ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ 24
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി
നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു
തനിയെ ഇരിക്കും; ചത്തു എങ്കിലോ വ
ളരെ വിളവുണ്ടാകും. തന്റെ ജീവനെ 25
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും; ഇ
ഹലോകത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ പകെ
ക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവന്നായി സൂ
ക്ഷിക്കും. എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ 26
എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു് എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും
ഇരിക്കും; എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ പിതാവു മാനിക്കും. ഇപ്പോൾ 27
എന്റെ ഉള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഈ നാ
ഴികയിൽനിന്നു് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ;
എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം ഞാൻ ഈ നാ
ഴികയിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. പിതാവേ, 28

12: 3. മത്താ. 26: 7; മർക്കൊ. 14: 3.
12: 4. യോഹ. 6: 71; 13: 26. **12: 6.** സങ്കീ. 50: 18. **12: 7.** യോഹ. 19: 40.
12: 8. മത്താ. 26: 11; യോഹ. 8: 21; 13: 33; മർക്കൊ. 14: 7.
12: 10. ലൂക്കൊ. 16: 31; മർക്കൊ. 14: 1.
12: 12—15. മത്താ. 21: 4—9; മർക്കൊ. 11: 7—10; ലൂക്കൊ. 19: 35—38.
12: 13. സങ്കീ. 118: 25, 26; യോഹ. 1: 49; ലൂക്കൊ. 19: 36. **12: 15.** സെഖ. 9: 9.
12: 16. മർക്കൊ. 9: 32; ലൂക്കൊ. 18: 34; യോഹ. 2: 22. **12: 18.** യോഹ. 12: 9—11.
12: 19. യോഹ. 11: 47, 48.
12: 20. അ. പ്ര. 17: 4; 11: 20; റോമ. 1: 16; യോഹ. 7: 35.
12: 21. യോഹ. 1: 44; 6: 5. **12: 23.** യോഹ. 17: 1; 13: 1. **12: 24.** 1 കൊരി. 15: 36.
12: 25. ലൂക്കൊ. 14: 26; മത്താ. 10: 39; 6: 25; മർക്കൊ. 8: 35; ലൂക്കൊ. 9: 24; 17: 33.
12: 26. യോഹ. 14: 15; 17: 24; സദൃ. 27: 18.
12: 27. യോഹ. 11: 33; മത്താ. 26: 38, 39; ലൂക്കൊ. 12: 50; മർക്കൊ. 14: 34.
12: 28. മർക്കൊ. 9: 7; 1: 11.

നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു: ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 29 അതു കേട്ടിട്ടു് അരികെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറു ചിലർ: ഒരു ദൈവദൂതൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു യേശു: ഈ ശബ്ദം എന്റെ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം അത്രെ ഉണ്ടായതു്. 31 ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32 ഞാനോ ഭൂമിയിൽനിന്നു് ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരേയും എങ്കലേക്കു് ആകർഷിക്കും എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതത്രേ. 34 പുരുഷാരം അവനോടു്: ക്രിസ്തു എന്നേക്കും ഇരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചു കേട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ ആർ എന്നു 35 ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു അവരോടു്: ഇനി കുറെക്കാലം മാത്രം വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം ഉള്ളേടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവൻ താൻ എവിടെ 36 പോകുന്നു എന്നു് അറിയുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കൾ ആകേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചം ഉള്ളേടത്തോളം വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

യെഹൂദ്യയിലെ അവിശ്വാസം—എന്നാൽ ചില രഹസ്യ ശിഷ്യന്മാർ

37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു. അവർ കാൺകെ അവൻ ഇത്ര വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല.

38 "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു് ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? കർത്താവിന്റെ ഭുജം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?" എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ വ 39 ചനം നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു. അവർക്കു വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ കാരണം യെശയ്യാവു വേറെ ഒരേടത്തു പറയുന്നതു: 40 "അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുകയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കയോ മനം തിരികയോ താൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു് അവരുടെ കണ്ണു് അവൻ കുരുടാക്കി ഹൃദയം തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു."

41 യെശയ്യാവു് അവന്റെ തേജസ്സു കണ്ടു് അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു ഇതു പറഞ്ഞതു്. 42 എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിൽ തന്നേയും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; പള്ളിഭ്രഷ്ടർ ആകാതിരിപ്പാൻ പരീശന്മാർ നിമിത്തം ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള മാനത്തെക്കാൾ മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ അധികം സ്നേഹിച്ചു.

യേശുവിന്റെ പരസ്യോപദേശ സംക്ഷേപം

44 യേശു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു്: എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല എന്നെ അയച്ചവനിൽ തന്നേ വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. 46 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 47 എന്റെ വചനം കേട്ടു പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. 48 എന്റെ വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു്; ഞാൻ സംസാരിച്ച വചനം തന്നേ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും. 49 ഞാൻ സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവു തന്നേ ഞാൻ ഇന്നതു പറയേണം എന്നും ഇന്നതു സംസാരിക്കേണം എന്നും കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു. 50 അവന്റെ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു പിതാവു് എന്നോടു് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ സംസാരിക്കുന്നു.

യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകുന്നതു്

13 പെസഹ പെരുനാളിന്നു മുമ്പെ താൻ ഈ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ അട്ട

12: 30. യോഹ. 11: 42.
12: 31. യോഹ. 16: 11; 2 കൊരി. 4: 4; എഫേ. 2: 2; അ. പ്ര. 26: 18.
12: 32. യോഹ. 3: 14; 8: 28. **12: 33.** യോഹ. 8: 28.
12: 34. സങ്കീ. 89: 37; 110: 4; യെശ. 9: 7; യെഹെ. 37. 25; ദാനീ. 7: 14.
12: 35. യോഹ. 7: 33; 9: 4; എഫെ. 5: 8; 1 യോഹ. 1: 6; 2: 11.
12: 36. 1 തെസ്സ. 5: 5; ലൂക്കൊ. 16: 8 **12: 38.** റോമ. 10: 16; യെശ. 53: 1.
12: 40. യെശ. 6: 10; മത്താ. 13: 14, 15. **12: 41.** യെശ. 6: 1; ലൂക്കൊ. 24: 27.
12: 42. യോഹ. 9: 22; ലൂക്കൊ. 6: 22. **12: 43.** റോമ. 2: 29.
12: 44. മത്താ. 10: 40; യോഹ. 5: 24. **12: 45.** യോഹ. 14: 9.
12: 46. യോഹ. 1: 4, 5; 8: 12; 9: 5. **12: 47.** യോഹ. 3: 17.
12: 48. ലൂക്കൊ. 9: 26; മത്താ. 10: 14, 15. **12: 50.** 1 യോഹ. 3: 23.

13: 1. മത്താ. 26: 2; യോഹ. 6: 44; 11: 55; 12: 23; 16: 28; യിരെ. 31: 3; എഫെ. 5: 2; 1 യോഹ. 4: 19; വെളി. 1: 6.

ക്കൽ പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു എന്നു
യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു ലോകത്തിൽ തനിക്കു
ള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാന
2 ത്തോളം അവരെ സ്നേഹിച്ചു. അത്താഴം
ആയപ്പോൾ പിശാചു, ശിമോന്റെ മക
നായ യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ ഹൃ
ദയത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
3 തോന്നിച്ചിരുന്നു; പിതാവു സകലവും ത
ന്റെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നു
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എ
ന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ അത്താഴ
4 ത്തിൽ നിന്നു് എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഊരി
വെച്ചു ഒരു തുവർത്തു് എടുത്തു് അരയിൽ
5 ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകൎന്നു
ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അര
യിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവ
6 ൎത്തുവാനും തുടങ്ങി. അവൻ ശിമോൻ പ
ത്രൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അ
വൻ അവനോടു്: കൎത്താവേ, നീ എന്റെ
കാൽ കഴുകുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു്: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു നീ ഇ
പ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ അറിയും
7 എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നീ ഒരു നാളും
എന്റെ കാൽ കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രൊ
8 സ് പറഞ്ഞു. അതിന്നു യേശു: ഞാൻ
നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിനക്കു എന്നോടു
കൂടെ പങ്കില്ല എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രൊസ്: കൎത്താ
വേ, എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തല
യും കൂടെ കഴുകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 യേശു അവനോടു: കുളിച്ചിരിക്കുന്നവനു
കാൽ അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇ
ല്ല; അവൻ മുഴുവനും ശുദ്ധിയുള്ളവൻ ആ
കുന്നു; നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവർ ആകുന്നു;
എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു.
11 തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനെ അറി
ഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടത്രേ എല്ലാവരും ശുദ്ധി
യുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു്.

12 അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം
ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു പറ
ഞ്ഞതു്: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു് ഇന്നു
13 തു് എന്നു് അറിയുന്നുവോ? നിങ്ങൾ എ
ന്നെ ഗുരുവെന്നും കൎത്താവെന്നും വിളിക്കു
ന്നു; ഞാൻ അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു നി
14 ങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. കൎത്താവും ഗുരുവു
മായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എ
ങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ കഴു
15 കേണ്ടതാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്ത
തുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു.
16 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ
റയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലി
യവൻ അല്ല ദൂതൻ തന്നെ അയച്ചവനെ
ക്കാൾ വലിയവനുമല്ല. ഇതു നിങ്ങൾ അ
17 റിയുന്നു എങ്കിൽ ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
18 നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു പറയു
ന്നില്ല; ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഞാൻ
അറിയുന്നു; എന്നാൽ "എന്റെ അപ്പം
തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ കുതികാൽ
ഉയൎത്തിയിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള തിരുവെഴു
ത്തിന്നു നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു. അതു
19 സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നേ മശീഹ
എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുമുമ്പെ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആമേൻ, ആമേൻ,
20 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ അയ
ക്കുന്നവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ള
ന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊ
ള്ളുന്നു.

യേശു ദ്രോഹിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു

21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ഉള്ളം കലങ്ങി:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ
റയുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാ
ണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചു പ
22 റഞ്ഞു. ഇതു് ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എ
23 ന്നു ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു തമ്മിൽ ത
മ്മിൽ നോക്കി. ശിഷ്യന്മാരിൽ വെച്ചു
യേശു സ്നേഹിച്ച ഒരുത്തൻ യേശുവിന്റെ
24 മാറ്റിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശി
മോൻ പത്രൊസ് അവനോടു് ആംഗ്യം
കാട്ടി, അവൻ പറഞ്ഞതു് ആരെക്കൊണ്ടു്
എന്നു ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ യേ
25 ശുവിന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞു: കൎത്താ
വേ, അതു് ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ
26 അപ്പക്കഷണം മുക്കികൊടുക്കുന്നവൻ തന്നേ
എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; കഷണം മു
ക്കി ശിമോൻ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ മ
27 കനായ യൂദെക്കു കൊടുത്തു. കഷണം വാ
ങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കട
ന്നു. യേശു അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു
28 വേഗത്തിൽ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. എ
ന്നാൽ ഇതു് ഇന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു
വെന്നു പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ആരും
29 അറിഞ്ഞില്ല. പണസ്സഞ്ചി യൂദയുടെ പ
ക്കൽ ആകയാൽ പെരുനാളിന്നു വേണ്ടുന്ന
തു മേടിപ്പാനോ ദരിദ്രൎക്കു വല്ലതും കൊടു
പ്പാനോ യേശു അവനോടു കല്പിക്കുന്നു എ

13: 2. യോഹ 6: 70, 71; മൎക്കൊ. 14: 10; ലൂക്കൊ. 22: 3, 47. **13: 3.** മത്താ. 28: 18.
13: 4. ലൂക്കൊ. 22: 27. **13: 5** ലൂക്കൊ. 7: 44; 22: 27. **13: 6.** മത്താ. 3: 14.
13: 8. യോഹ. 3: 5; 1 കൊരി. 6: 11; ആവ. 12: 12.
13: 11. യോഹ. 13: 2. **13: 13.** മത്താ. 23: 8—10; ഫിലി. 2: 11.
13: 14. ലൂക്കൊ. 22: 27. **13: 15.** മത്താ. 11: 29; 1 പത്രൊ. 2: 21.
13: 16. മത്താ. 10: 24; ലൂക്കൊ. 6: 40. **13: 17.** ലൂക്കൊ. 11: 28; യാക്കൊ. 1: 25.
13: 18. സങ്കീ. 41: 9. **13: 19.** യോഹ. 8: 24, 28; 14: 29; 16: 4.
13: 20. മത്താ. 10: 41; ലൂക്കൊ. 10: 6.
13: 21—26. അ. പ്ര. 1: 17; മത്താ. 26: 21—25; മൎക്കൊ. 14: 18—21; ലൂക്കൊ. 22; 21—23.
13: 23. യോഹ. 19: 26; 20: 2; 21: 7, 20. **13: 26.** യോഹ. 6; 71.
13: 27. ലൂക്കൊ. 22: 3. **13: 29.** യോഹ. 12: 5, 6.

30 ന്നു ചിലക്കു തോന്നി. ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ
ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പോയി; അ
പ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു.

സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പുതിയ കല്പന

31 അവൻ പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞ
തു: ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും അവനിൽ മഹത്വ
32 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിൽ മഹ
ത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം അവ
നെ തന്നിൽ തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തും; ക്ഷ
33 ണത്തിൽ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. കു
ഞ്ഞുങ്ങളേ, ഞാൻ ഇനി കുറഞ്ഞൊന്നു മാ
ത്രം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും: നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു ഞാൻ യെഹൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞതു
34 പോലെ ഇന്നു നിങ്ങളോടും പറയുന്നു. നി
ങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എ
ന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോ
ലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേ
35 ണം എന്നു തന്നേ. നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എ
ന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും അ
റിയും.

പത്രൊസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിൽ മുൻകൂട്ടിപ്പറയുന്നു

36 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു: കർ
ത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ പോകുന്ന ഇട
ത്തേക്കു നിനക്കു ഇപ്പോൾ എന്നെ അനു
ഗമിപ്പാൻ കഴികയില്ല; പിന്നത്തേതിൽ
നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും എന്നു യേശു അ
37 വനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പത്രൊസ്
അവനോടു: കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനി
ക്കു നിന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു
എന്തു? ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ നിനക്കു
38 വേണ്ടി വെച്ചുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. അ
തിന്നു യേശു: നിന്റെ ജീവനെ എനിക്കു
വേണ്ടി വെച്ചുകളയുമോ? ആമേൻ, ആ
മേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ
മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയുവോ
ളം കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു.

പിതാവിങ്കലേക്കുള്ള വഴി

14 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരു
തു; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എ
2 ന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ. എന്റെ പിതാ
വിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥ
ലങ്ങൾ ഉണ്ടു; ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങ
ളോടു പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾ
3 ക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ
പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ,
ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും ഇരി
ക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ
4 എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും. ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അ
5 റിയുന്നു. തോമാസ് അവനോടു: കർത്താവെ
നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അ
റിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി എങ്ങനെ അറി
6 യും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു:
ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും
ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല.
7 നിങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എ
ന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു;
ഇന്നു മുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു;
അവനെ കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
8 ഫിലിപ്പൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരേ
ണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു മതി എന്നു പ
9 റഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരു
ന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ ഫി
ലിപ്പൊസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവി
നെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ പിതാവിനെ
ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ
10 പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഞാൻ പിതാവി
ലും പിതാവു് എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു
നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങ
ളോടു പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല
സംസാരിക്കുന്നതു; പിതാവു് എന്നിൽ
വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യു
11 ന്നു. ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു് എ
ന്നിലും എന്നു് എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ:
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ
12 വിശ്വസിപ്പിൻ. ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ ചെ
യ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
വനും ചെയ്യും; ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടു
ക്കൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു് അതിൽ വലി
13 യതും അവൻ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ എന്റെ

13: 30. ലൂക്കൊ. 22: 53. **13: 31.** യോഹ. 7: 39; 12: 23; 17: 1—6; 1 പത്രൊ. 4: 11.
13: 33. യോഹ. 7: 33, 34.
13: 34. ലേവ്യ. 19: 18; 1 തെസ്സ. 4: 9; 1 പത്രൊ. 1: 22; 1 യോഹ. 3: 11, 23; 4: 20, 21; 2: 7, 8; 10: 1; 2 യോഹ. 5; 1; യോഹ. 15: 12, 17; എഫേ. 5: 2; യാക്കൊ. 2: 8.
13: 36. യോഹ. 21: 18, 19; 2 പത്രൊ. 1: 14.
13: 37—38. മത്ത്കൊ. 14: 29—31; ലൂക്കൊ. 22: 33, 34.
14: 1. യെശ. 43: 1, 2; 2 തെസ്സ. 2: 2; എഫെ. 1: 12, 13.
14: 2. യോഹ. 13: 33; വെളി. 21: 2; എബ്രാ. 9: 8; 6: 20.
14: 3. യോഹ. 12: 26; 17: 24; 1 തെസ്സ. 4: 17. **14: 5.** യോഹ. 11: 16.
14: 6. യോഹ. 1: 14, 17; 15: 1; 10: 9; യെശ. 35: 8. **14: 7.** യോഹ. 8: 19.
14: 9. യോഹ. 12: 45; കൊലൊ. 1: 15. **14: 11.** യോഹ. 10: 38;
14: 12. മത്താ. 17: 20: 21: 21.
14: 13. മത്താ. 7: 7; യാക്കൊ. 1: 6; യോഹ. 16: 23; 1 യോഹ. 5: 14.

നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഒക്കെയും
പിതാവു് പുത്രനിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതി
14 ന്നു ഞാൻ ചെയ്യുതരും. നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തിൽ എന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്
ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തുതരും.

പരിശുദ്ധാത്മവാഗ്ദത്തം

15 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും.
16 എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദി
ക്കും; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു്
എന്ന മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും
നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു നി
17 ങ്ങൾക്കു തരും. ലോകം അവനെ കാണുക
യോ അറികയോ ചെയ്കയാൽ അതിന്നു
അവനെ ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങ
ളോ അവൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കയും
നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
18 അവനെ അറിയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ അ
നാഥരായി വിടുകയില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളു
19 ടെ അടുക്കൽ വരും. കുറഞ്ഞൊന്നു കഴി
ഞ്ഞാൽ ലോകം എന്നെ കാണുകയില്ല;
നിങ്ങളോ എന്നെ കാണും; ഞാൻ ജീവി
20 ക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും. ഞാൻ
എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും
ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അന്നു്
21 അറിയും. എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്ര
മാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
ആകുന്നു; എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എ
ന്റെ പിതാവു സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞാനും അ
വനെ സ്നേഹിച്ചു് അവനു എന്നെത്തന്നെ
22 വെളിപ്പെടുത്തും. ഈസ്കര്യോത്താവല്ലാ
ത്ത യൂദാ അവനോടു: കർത്താവേ, എന്തു
സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ ലോകത്തിന്നല്ല
ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെ വെളിപ്പെടുത്തു
23 വാൻ പോകുന്നതു് എന്നു ചോദിച്ചു.
യേശു അവനോടു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന
വൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കും; എ
ന്റെ പിതാവു് അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞ
ങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് അവനോ
24 ടുകൂടെ വാസം ചെയ്യും. എന്നെ സ്നേഹി
ക്കാത്തവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കു
ന്നില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വചനം എ
ന്റേതല്ല എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റേത
ത്രേ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
25 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ
ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
26 എങ്കിലും പിതാവു് എന്റെ നാമത്തിൽ
അയപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്ന
കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേ
ശിച്ചു തരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
ഞ്ഞതു് ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തു
കയും ചെയ്യും. 27 സമാധാനം ഞാൻ നി
ങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു; എന്റെ സ
മാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോ
കം തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾ
ക്കു തരുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കല
ങ്ങരുതു, ഭ്രമിക്കയും അരുതു്. 28 ഞാൻ പോ
കയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരിക
യും ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ പിതാ
വിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ നി
ങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു; പിതാ
വു് എന്നെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. 29 അതു
സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേ
ണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അതു സംഭവി
ക്കും മുമ്പെ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
30 ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാ
രിക്കയില്ല; ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരു
ന്നു; അവന്നു് എന്നോടു് ഒരു കാര്യവു
മില്ല. 31 എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ സ്നേ
ഹിക്കുന്നു എന്നും പിതാവു് എന്നോടു ക
ല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു എന്നും
ലോകം അറിയട്ടെ. എഴുന്നേല്പിൻ; നാം
പോക.

മുന്തിരിവള്ളിയും കൊമ്പുകളും

15 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും
എന്റെ പിതാവു തോട്ടക്കാരനും ആ
കുന്നു. 2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊമ്പു് ഒ
ക്കെയും അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നു; കായ്ക്കു
ന്നതു് ഒക്കെയും അധികം ഫലം കായ്ക്കേ
ണ്ടതിന്നു ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു.
3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനം
നിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധിയുള്ള
വരാകുന്നു. 4 എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങളിലും വസിക്കും; കൊമ്പിന്നു മുന്തി
രിവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ സ്വയ
മായി കായ്പാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എ
ന്നിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു കഴി
കയില്ല. 5 ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നി
ങ്ങൾ കൊമ്പുകളും ആകുന്നു; ഒരുത്തൻ
എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും;
എന്നെ പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു് ഒന്നും ചെ
യ്വാൻ കഴികയില്ല. 6 എന്നിൽ വസിക്കാ
ത്തവനെ ഒരു കൊമ്പുപോലെ പുറത്തു
കളഞ്ഞിട്ടു് അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു;
ആ വക ചേർത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; അതു

14: 15. യോഹ. 15: 10, 14; 1 യോഹ. 5: 3.
14: 16. യോഹ. 16: 7; 14: 26; 15: 26; 1 യോഹ. 2: 1; 1 കൊരി. 2: 12—14.
14: 19. യോഹ. 7: 33, എബ്രാ. 7 25. 14: 21. യോഹ. 15: 23 14: 22. ലൂക്കൊ. 6: 16.
14: 23. വെളി. 3: 20; 21: 3; 1 യോഹ. 2: 24.
14: 26. യോഹ. 16: 13; 1 യോഹ. 2: 20, 27.
14: 27. യോഹ. 20: 19, 21; 16: 33; എഫെ. 2: 14—17; കൊലൊ. 3: 15; ഫിലി. 4: 7.
14: 28. 1 കൊരി. 15: 27, 28. 14: 29. യോഹ. 13: 19.
14: 30. യോഹ. 12: 31; 16: 11; എഫെ. 2: 2. 14: 31. ഫിലി. 2: 8; സങ്കീ: 40: 8.
15: 1. യിരെ. 2: 21; യെശ. 5: 1—7; യെഹെ. 19: 10; വെളി. 3: 19.
15: 3. യോഹ. 13: 10. 15: 4. 1 യോഹ. 2: 6; യോഹ. 6: 56.
15: 6. മത്താ: 3: 10; മൎക്കൊ. 7: 19.

7 വെന്തുപോകും. നിങ്ങൾ എന്നാലും
എന്റെ വചനം നിങ്ങളിലും വസിച്ചാൽ
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു് എന്തെങ്കിലും അ
പേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.
8 നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ
എന്റെ പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നു; അ
ങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
9 ആകും. പിതാവു് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന
തുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കു
ന്നു; എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ.
10 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പന
കൾ പ്രമാണിച്ചു് അവന്റെ സ്നേഹത്തി
ൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ
കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്റെ സ്നേ
11 ഹത്തിൽ വസിക്കും. എന്റെ സന്തോ
ഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ ഇതു
12 നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ
നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം
13 എന്നാകുന്നു എന്റെ കല്പന. സ്നേഹിത
ന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും
അധികമുള്ള സ്നേഹം ആർക്കും ഇല്ല.
14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ
15 നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ തന്നേ.
യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു ദാസൻ അറിയാ
യ്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ ദാസന്മാർ എ
ന്നു് ഇനി പറയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിനോടു കേട്ടതു് എല്ലാം നിങ്ങ
ളോടു് അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ
സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
16 നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല,
ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നി
ങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിനും നി
ങ്ങളുടെ ഫലം നിലനില്ക്കേണ്ടതിനും നി
ങ്ങളെ ആക്കിവെച്ചമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു് അ
പേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ നി
ങ്ങൾക്കു തരുവാനായിട്ടു തന്നേ.

ലോകവും സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവും

17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണ്ട
തിന്നു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു.
18 ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു എങ്കിൽ
അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നെ പകെച്ചി
19 രിക്കുന്നു എന്നു് അറിവിൻ. നിങ്ങൾ ലോ
കക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകം ത
നിക്കു സ്വന്തമായതിനെ സ്നേഹിക്കുമായി
രുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ലോകക്കാരാ
യിരിക്കാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോക
ത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു
ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു. ദാസൻ 20
യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു് ഓ
ർപ്പിൻ. അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു എ
ങ്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉപദ്രവിക്കും; എന്റെ
വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടേ
തും പ്രമാണിക്കും. എങ്കിലും എന്നെ അയ 21
ച്ചവനെ അവർ അറിയായ്കകൊണ്ടു്
എന്റെ നാമംനിമിത്തം ഇതു് ഒക്കെയും
നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. ഞാൻ വന്നു് അവ 22
രോടു സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവ
ർക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ
അവരുടെ പാപത്തിന്നു് ഒഴികഴിവില്ല.
എന്നെ പകെക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാ 23
വിനെയും പകെക്കുന്നു. മറ്റാരും ചെയ്തി 24
ട്ടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അവരുടെ
ഇടയിൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു
പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അ
വർ എന്നെയും എന്റെ പിതാവിനെയും
കാണുകയും പകെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
"അവർ വെറുതെ എന്നെ പകെച്ചു" 25
എന്നു് അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാ
കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. ഞാൻ പിതാ 26
വിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു് അയ
പ്പാനുള്ള കായ്സ്ഥനായി പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു
വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാ
ക്ഷ്യം പറയും. നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എ 27
ന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം പറ
വിൻ.

യാത്രപറച്ചിൽ

നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ **16**
ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചി
രിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങളെ പള്ളിഭ്രഷ്ടർ 2
ആക്കും; അതുമല്ല നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന
വൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു വഴിപാടു കഴി
ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വ
രുന്നു. അവർ പിതാവിനെയും എന്നെ 3
യും അറിയായ്കകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ ചെ
യ്യും. അതിന്റെ നാഴിക വരുമ്പോൾ 4
ഞാൻ അതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെ
ന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു് ഇതു നി
ങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദി
യിൽ ഇതു നിങ്ങളോടു പറയാഞ്ഞതു
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കകൊണ്ടു
ത്രേ. ഇപ്പോഴോ ഞാൻ എന്നെ അയച്ച 5
വന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു: നീ എവി

15: 7. യോഹ. 14: 13; 16: 23; മത്താ. 7: 6; യാക്കോ. 1: 5. **15: 8** മത്താ. 5: 16.
15: 10. 1 യോഹ. 5: 3; യോഹ. 14: 23, 15, 21. **15: 11** യോഹ. 17: 13; 16: 24.
15: 12. യോഹ. 13: 34. **15: 13.** യോഹ. 10: 11; റോമ. 5: 7, 8. **15: 14.** ലൂക്കോ. 12; 4.
15: 16. യോഹ. 13: 18; 1 യോഹ. 4: 10, 19; 2 യോഹ. 8: യോഹ. 14: 12; 6: 7.
15: 18. യോഹ. 7: 7; 1 യോഹ. 3: 1, 13; മത്താ. 10: 22; 24: 9.
15: 20. യോഹ. 8: 41; 13: 16; മത്താ. 10: 24; 1 കൊരി. 4: 12; അ. പ്ര. 4: 17; 1 പത്രൊ. 4: 14; വെളി. 2; 3.
15: 21. മത്താ. 10: 22. **16: 22.** യോഹ. 9: 41. **15: 25.** സങ്കീ. 35: 19; 69: 4.
15: 26. യോഹ. 14: 16, 17, 26; 16: 17.
15: 27. 1 യോഹ. 1: 2; 4: 14; യോഹ. 19: 35; 21: 24; അ. പ്ര. 2: 32; 4: 20.
16: 2. യോഹ. 9: 22; അ. പ്ര. 26: 9—11; യെശ. 66: 5.
16: 5. യോഹ. 7: 33; 14: 5; 12.

ടെ പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എ
6 നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങള
ടെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖം നിറഞ്ഞിരിക്കു
7 ന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം
പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാ
ര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരിക
യില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങ
8 ളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു
പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന്നു
9 ബോധം വരുത്തും. അവർ എന്നിൽ വി
ശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ചും
10 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോക
യും നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണാതിരി
11 ക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീതിയെക്കുറി
ച്ചും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വിധിക്ക
പ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു ന്യായവിധിയെക്കുറി
12 ച്ചും തന്നേ. ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു
പറവാൻ ഉണ്ടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
13 ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യ
ത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അ
വൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴി
നടത്തും; അവൻ സ്വയമായി സംസാരി
ക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്ക
യും വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു അറിയി
14 ച്ചുതരികയും ചെയ്യും. അവൻ എനിക്കു
ള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു അ
റിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ മഹത്വ
15 പ്പെടുത്തും. പിതാവിനുള്ളതു ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതു; അതുകൊണ്ടത്രേ അവൻ
എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു നിങ്ങ
ൾക്കു അറിയിച്ചുതരും എന്നു ഞാൻ പറ
16 ഞ്ഞതു. കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നി
ങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ
17 കാണും. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചി
ലർ: കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ
എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും കു
റഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ കാണും എ
ന്നും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു
എന്നും അവൻ നമ്മോടു ഈ പറയുന്നതു
18 എന്തു എന്നു തമ്മിൽ ചോദിച്ചു. കു
റഞ്ഞൊന്നു എന്നു ഈ പറയുന്നതു എ
ന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു സംസാരിക്കു
ന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നില്ല എന്നും അ
19 വർ പറഞ്ഞു. അവർ തന്നോടു ചോദി
പ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കുറഞ്ഞൊ
ന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ കാണുകയില്ല; പി
ന്നെയും കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എ
ന്നെ കാണും എന്നു ഞാൻ പറകയാൽ
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നു
വോ? ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങ 20
ളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വില
പിക്കും; ലോകമോ സന്തോഷിക്കും; നി
ങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും. സ്ത്രീ പ്ര 21
സവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക വന്നതു
കൊണ്ടു അവൾക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടു, കുഞ്ഞി
നെ പ്രസവിച്ചശേഷമോ ഒരു മനുഷ്യൻ
ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിരിക്കുന്ന സന്തോ
ഷം നിമിത്തം അവൾ തന്റെ കഷ്ടം പി
ന്നെ ഓർക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും 22
ഇപ്പോൾ ദുഃഖം ഉണ്ടു; എങ്കിലും ഞാൻ
പിന്നെയും നിങ്ങളെ കാണും; നിങ്ങള
ടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽനിന്നു എടു
ത്തുകളകയില്ല. അന്നു നിങ്ങൾ എന്നോ 23
ടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല. ആമേൻ, ആ
മേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നി
ങ്ങൾ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്ന
തൊക്കെയും അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കു തരും. ഇന്നുവരെ നിങ്ങൾ 24
എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചി
ട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങ
ളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം നി
ങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.

ഇതു ഞാൻ സദൃശമായി നിങ്ങളോടു 25
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ ഇ
നി സദൃശമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാ
തെ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്പഷ്ടമാ
യി നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന നാഴിക
വരുന്നു. അന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ നാമ 26
ത്തിൽ അപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എ 27
ന്നെ സ്നേഹിച്ചു, ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു വി
ശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു പിതാവു താനും
നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ പിതാ 28
വിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലോക
ത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും ലോക
ത്തെ വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോ
കുന്നു. അതിന്നു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: 29
ഇപ്പോൾ നീ സദൃശം ഒന്നും പറയാതെ
സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു. നീ സകല 30
വും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിന്നോടു
ചോദിപ്പാൻ നിനക്കു ആവശ്യം ഇല്ല
എന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു;
ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വി
ശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അ 31
വരോടു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസി

16: 7. യോഹ. 14: 2; 16: 28; 15: 26.
16: 9. റോമ. 3: 20; 7: 9; യോഹ. 15: 22; അ പ്ര. 3: 14; 7: 52; 1 പത്രൊ. 3: 18.
16: 11. യോഹ. 12: 31; വെളി. 20: 12, 13. **16: 12.** എബ്രാ. 5: 12.
16: 14. യോഹ. 7: 39. **16: 16—24.** യോഹ. 16: 22; 14: 18—24.
16: 19. യോഹ. 7: 33; 13: 33 **16: 20.** ലൂക്കൊ. 24: 17, 21; യോഹ. 20: 20
16: 21. യെശ. 26: 17; 13: 8; 1 തെസ്സ. 5: 3; ഹോശേ. 13: 13; മീഖ. 4: 10.
16. 22. യോഹ. 20: 20; ലൂക്കൊ. 24: 41, 52; 1 പത്രൊ. 1: 9.
16: 24. യാക്കൊ. 4: 2, 3; യോഹ. 14: 14; 15: 11. **16: 25.** യോഹ. 10: 6; മത്താ. 13: 34.
16: 27. യോഹ. 17: 8; 14: 21, 23.

32 ക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താ
ന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോക
യും എന്നെ ഏകനായി വിടുകയും ചെ
യ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു;
പിതാവു് എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു
33 ഞാൻ ഏകനല്ല താനും. നിങ്ങൾക്കു് എ
ന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു് ഇ
തു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടു്; എ
ങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോക
ത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന

17 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു സ്വർഗ്ഗ
ത്തേക്കു നോക്കി പറഞ്ഞതെന്തെ
ന്നാൽ: പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കു
ന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്വ
പ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു പുത്രനെ മഹത്വപ്പെ
2 ടുത്തേണമേ. നീ അവന്നു നല്കീട്ടുള്ളവ
ക്കെല്ലാവക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ കൊ
ടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിന്മേ
ലും അവന്നു് അധികാരം നല്കിയിരിക്കു
3 ന്നുവല്ലോ. ഏക സത്യദൈവമായ നി
ന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രി
സ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തന്നേ നിത്യ
4 ജീവൻ ആകുന്നു. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നി
ന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, നീ എനിക്കു ചെ
യ്യാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി തികെച്ചിരിക്കുന്നു.
5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാകുംമു
മ്പെ എനിക്കു നിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടാ
യിരുന്ന മഹത്വത്തിൽ എന്നെ നിന്റെ
6 അടുക്കൽ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. നീ
ലോകത്തിൽനിന്നു് എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള
മനുഷ്യർക്കു ഞാൻ നിന്റെ നാമം വെളി
പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ നിനക്കുള്ള
വർ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ എനിക്കു
തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം പ്രമാണി
7 ച്ചുമിരിക്കുന്നു. നീ എനിക്കു തന്നതു് എ
ല്ലാം നിന്റെ പക്കൽനിന്നു് ആകുന്നു എ
ന്നു് അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
8 നീ എനിക്കു തന്ന വചനം ഞാൻ അവ
ക്കു കൊടുത്തു; അവർ അതു കൈക്കൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരി
ക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു് അറിഞ്ഞും
നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചുമി
9 രിക്കുന്നു. ഞാൻ അവക്കുവേണ്ടി അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിന്നു വേണ്ടി അല്ല;
നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ നിനക്കുള്ള
വർ ആകകൊണ്ടു് അവക്കുവേണ്ടിയത്രേ
10 ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. എന്റേതു്
എല്ലാം നിന്റേതും നിന്റേതു് എന്റേതും
ആകുന്നു; ഞാൻ അവരിൽ മഹത്വപ്പെ
ട്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞാൻ ലോകത്തിൽ 11
ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വ
രുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവേ, അവർ ന
മ്മെപ്പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു നീ എനി
ക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അ
വരെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ. അവരോടു 12
കൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ നീ
എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമ
ത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവ
രെ സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃ
ത്തി വരേണ്ടതിന്നു് ആ നാശയോഗ്യനെ
ല്ലാതെ അവരിൽ ആരും നശിച്ചുപോയി
ട്ടില്ല. ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ അടു 13
ക്കൽ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവ
ക്കു് ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു് ഇതു
ലോകത്തിൽ വെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു.
ഞാൻ അവക്കു നിന്റെ വചനം കൊ 14
ടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലൌകികനല്ലാ
ത്തതുപോലെ അവരും ലൌകികന്മാര
ല്ലാഞ്ഞുകൊണ്ടു ലോകം അവരെ പകെച്ചു.
അവരെ ലോകത്തിൽനിന്നു എടുക്കേണം 15
എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാത
വണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണം എന്ന
ത്രേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ഞാൻ 16
ലൌകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൌകികന്മാരല്ല. സത്യത്താൽ അവരെ 17
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വച
നം സത്യം ആകുന്നു. നീ എന്നെ ലോക 18
ത്തിലേക്കു് അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ അ
വരെയും ലോകത്തിലേക്കു് അയച്ചിരിക്കു
ന്നു. അവരും സാക്ഷാൽ വിശുദ്ധീകരി 19
ക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവ
ക്കുവേണ്ടി എന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരി
ക്കുന്നു. ഇവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ഇവരു 20
ടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാ
നിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു. നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്ന 21
എന്നു ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ
എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു, പിതാവേ,
നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്ന
തുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതി
ന്നു തന്നേ. നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മഹ 22
ത്വം ഞാൻ അവക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:
നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നീ 23
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ
യും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ലോകം അറി
വാൻ, നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ

16: 32. യോഹ. 4: 21, 23; സെഖ. 13: 7; യെശ. 50: 7, 9; മർക്കൊ: 14: 27.
16; 33. യോഹ. 14: 27; 15: 18—21; റോമ. 5: 1; 2 കൊരി. 2: 14; എഫെ. 2: 14;
17: 1. യോഹ. 11: 41; 13: 31; 12: 23. **17: 2.** യോഹ. 5: 27
17: 3, യിരെ. 9: 23, 24; യോഹ. 10: 36. **17: 4.** യോഹ. 14: 13; 2 തിമൊ. 4: 7.
17: 5. യോഹ. 8: 58; 1: 1, 2; എബ്രാ. 1: 3, 10; ഫിലി. 2: 6.
17: 6. റോമ. 8: 30; എബ്രാ. 3: 6; സങ്കീ. 22: 22. **17: 8.** യോഹ. 14: 10.
17: 9. യോഹ. 14: 16; ലൂക്കൊ. 22: 32. **17: 10.** ഗലാ. 1: 24; 1 പത്രൊ. 2: 9.
17: 11. യോഹ. 17: 21; റോമ. 12: 5; ഗലാ. 3: 28; ഫിലി. 2: 9; വെളി. 19: 12; യൂദാ. 1: 24; സദൃശ. 18. 10.
17: 12. സങ്കീ. 41: 9; യോഹ. 18: 9; 6: 39, 70. **17: 14.** യോഹ. 8: 23; 15: 18, 19.
17: 17. അ. പ്ര. 15: 9; എഫെ. 5: 26; സങ്കീ. 119: 151.
17: 21. യോഹ. 17: 8, 11; റോമ. 12: 5; യോഹ: 10: 38; 17: 11. **17: 23.** 2 കൊരി. 3: 18.

അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു് ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ തികഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 24 പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു് എനിക്കു നല്കിയ മഹത്വം നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു് അവരും എന്നോട്ടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ 25 ഇച്ഛിക്കുന്നു. നീതിയുള്ള പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ നിന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ നിന്റെ നാമം അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും വെളിപ്പെടുത്തും.

യേശുവിനെ ബന്ധിക്കുന്നു

18 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കെദ്രോൻതോട്ടിന്നു് അക്കരെക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും ശിഷ്യ 2 ന്മാരും കടന്നു. അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പോയിരുന്നതു കൊണ്ടു് അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂ 3 ദയും ആ സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ യൂദാ പട്ടാളത്തെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും അയച്ച ചേവകരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദീപട്ടിപന്തങ്ങളും 4 ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. യേശു തനിക്കു നേരിടുവാനുള്ളതു് എല്ലാം അറിഞ്ഞു പുറത്തു ചെന്നു: നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു് അവരോടു ചോദി 5 ച്ചു. നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു ഞാൻ തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദയും അവ 6 രോടുകൂടെ നിന്നിരുന്നു. ഞാൻ തന്നേ എന്നു് അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ 7 പിൻവാങ്ങി നിലത്തു വീണു. നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു് അവൻ പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു് അവർ: നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു 8 പറഞ്ഞു. ഞാൻ തന്നേ എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ; എന്നെ ആകുന്നു തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എ 9 ന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നീ എനിക്കു തന്നവരിൽ ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കിന്നു് ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു. 10 ശിമോൻ പത്രൊസ് തനിക്കുള്ള വാൾ ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ വലത്തുകാതു് അറുത്തുകളഞ്ഞു; ആ ദാസന്നു മല്ക്കൊസ് എന്നു പേർ. 11 യേശു പത്രൊസിനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; പിതാവു് എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടയോ എന്നു പറഞ്ഞു.

12 പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി 13 ഒന്നാമതു ഹന്നാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു. 14 കയ്യഫാവോ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു നന്നു് എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു് ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നേ.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നതു്

15 ശിമോൻപത്രൊസും മറ്റൊരു ശിഷ്യനും യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ളവൻ ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തു കടന്നു. 16 പത്രൊസ് വാതില്ക്കൽ പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ള മറ്റെശിഷ്യൻ പുറത്തു വന്നു വാതില്കാവല്ക്കാരത്തിയോടു പറഞ്ഞു പത്രൊസിനെ അകത്തു കയറ്റി. 17 വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി പത്രൊസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. 18 അന്നു കുളിർ ആകകൊണ്ടു ദാസന്മാരും ചേവകരും കനൽ കൂട്ടി തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; പത്രൊസും അവരോടുകൂടെ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു.

19 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; പള്ളിയിലും എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും ഞാൻ എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 21 നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു് എന്തു്? ഞാൻ സംസാരിച്ചതു് എന്തെന്നു കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക; ഞാൻ പറഞ്ഞതു് അവർ അ

17: 24. യോഹ. 1: 14; 17: 5; മത്താ. 25: 34; 1 തെസ്സ. 4: 17.
18 :1. മത്താ. 26: 30, 36; മർക്കൊ. 14: 26; 32; ലൂക്കൊ. 22: 39; 2 ശമൂ. 15: 23.
18: 3—11. മത്താ. 26: 47—56; മർക്കൊ. 14: 43—50; ലൂക്കൊ. 22: 47—53.
18: 4. യോഹ. 13: 1; 10: 17; 6: 64. **18 :5.** മത്താ. 2: 23; യോഹ. 19: 19.
18: 6. സങ്കീ: 27: 2; 40: 14. **18: 8.** യെശ. 53: 6. **18: 9.** യോഹ. 17: 12.
18: 10. മത്താ. 26: 51; മർക്കൊ. 14: 47. **18: 11.** മർക്കൊ. 10: 38; 14: 36.
18: 13. ലൂക്കൊ. 3: 2. **18: 14.** യോഹ. 11: 49, 50.
18: 15. മത്താ. 26: 58; മർക്കൊ. 14: 54; ലൂക്കൊ. 22: 54.
18: 16—18. മത്താ. 26: 69, 70; മർക്കൊ. 14: 66—68; ലൂക്കൊ. 22: 55—57.
18: 19. മത്താ. 26: 59—68; മർക്കൊ. 14: 55—65; ലൂക്കൊ. 22; 63—71.
18: 20. ലൂക്കൊ. 4: 15: യോഹ. 8: 2; അ. പ്ര. 26: 26.

22 റിയുന്ന എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ ചേവകരിൽ അരികെ നിന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു് ഇങ്ങനെയോ ഉത്തരം പറയുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ കന്നത്തു് ഒന്നടിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ തല്ലുന്നതു് എന്തു് എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ഹന്നാവു് അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.

25 ശിമോൻപത്രൊസു് തീ കാഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ: നീയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു് അവൻ 26 മറുത്തുപറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസന്മാരിൽവെച്ചു പത്രൊസു് കാതറുത്തവന്റെ ചാച്ചക്കാരനായ ഒരുത്തൻ ഞാൻ നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രൊസു് പിന്നെയും മറുത്തു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കൂകി.

യേശു പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പാകെ

28 പുലച്ചെല്ലു് അവർ യേശുവിനെ കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു് ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; തങ്ങൾ അശുദ്ധമാകാതെ പെസഹ കഴിപ്പാൻതക്കവണ്ണം ആസ്ഥാനത്തിൽ കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസു് അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു; ഈ മനുഷ്യന്റെനേരെ എന്തു കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 30 കുറ്റക്കാരൻ അല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു് അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 പീലാത്തൊസു് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യെഹൂദന്മാർ അവനോടു: മരണശിക്ഷെക്കുള്ള അധികാരം 32 ഞങ്ങൾക്കില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ച വാക്കിന്നു് ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു.

33 പീലാത്തൊസു് പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34 അതിന്നു് ഉത്തരമായി യേശു: ഇതു നീ സ്വയമായി പറയുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ എന്നെക്കുറിച്ചു നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തൊസു് അതിന്നു് ഉത്തരമായി: ഞാൻ യെഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ എന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: 36 എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല; എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നെ യെഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എന്റെ ചേവകർ പോരാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പീലാത്തൊസു് അവനോടു്: എന്നാൽ നീ രാജാവു തന്നേയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവു തന്നേ; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നില്പാൻതന്നേ ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ എല്ലാം എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസു് അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ എന്തു് എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു് അവരോടു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരുക പതിവുണ്ടല്ലോ; യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ വിട്ടുതരുന്നതു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു് 40 അവർ പിന്നെയും: ഇവനെ വേണ്ടാ; ബറബ്ബാസിനെ മതി എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ബറബ്ബാസോ കവർച്ചക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

പീലാത്തൊസു് യെഹൂദന്മാർക്കു് അധീനനാകുന്നു

19 അനന്തരം പീലാത്തൊസു് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി വാറുകൊണ്ടു് 2 അടിപ്പിച്ചു. പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു് ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു് അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു ധൂമ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, 3 അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ കന്നത്തടിച്ചു. 4 പീലാത്തൊസു് പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു: ഞാൻ അവ

18: 22. അ. പ്ര. 23: 2—5; ഇയ്യോ. 16: 10; യിരെ. 20: 2.
18: 23. മത്താ: 5: 39; അ. പ്ര. 23: 2—5.
18: 25—27. മത്താ. 26: 71—75; മർക്കൊ. 14: 70—72; ലൂക്കൊ. 22: 58—62.
18: 27. മത്താ. 26: 74; മർക്കൊ. 14: 72.
18: 28. മത്താ. 27: 2; മർക്കൊ. 15: 1; അപ്പൊ. പ്ര. 10: 28; ലൂക്കൊ. 23: 1; യോഹ. 11: 55.
18: 29—38. മത്താ. 27. 11—14; മർക്കൊ. 15: 2—5; ലൂക്കൊ. 23: 2—3.
18: 31. ഉല്പ. 49: 10. **18: 32.** യോഹ. 3: 14; 12: 32, 33; ലൂക്കൊ. 18: 32, 33.
18: 35. യോഹ. 19: 11; അ. പ്ര. 3: 13.
18: 36. യോഹ. 6: 15; സങ്കീ. 45: 3: 6; റോമ. 14: 17; കൊലൊ. 1: 13.
18: 37. യോഹ. 3: 11, 32; 8: 13; 14; 1 യോഹ. 2: 21; 3: 19; 4: 6.
18: 38—40. മത്താ. 27; 15—26; മർക്കൊ. 15: 6—15; ലൂക്കൊ. 23: 18, 19: അ. പ്ര. 3: 14.
19: 1. മത്താ. 27: 26; മർക്കൊ. 15: 15; യെശ. 53: 5.
19: 2. മത്താ. 27: 27—30; മർക്കൊ. 15: 16—19; ലൂക്കൊ. 22: 63—65.
19: 4. യോഹ. 19: 6: ആവ. 24: 16; ലൂക്കൊ. 23: 4, 5.

നിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു് അവനെ നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു കൊ
5 ണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യേ
ശു മുൾക്കിരീടവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ചു
പുറത്തു വന്നു. പീലാത്തൊസ് അവരോ
ടു്: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു.
6 മഹാപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും അ
വനെ കണ്ടപ്പോൾ: ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക
എന്നു് ആർത്തുവിളിച്ചു. പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടു
പോയി ക്രൂശിപ്പിൻ: ഞാനോ അവനിൽ
7 കുറ്റം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യെ
ഹൂദന്മാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു
ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടു്; അവൻ തന്നെ
ത്താൻ ദൈവപുത്രൻ ആക്കിയതുകൊണ്ടു്
ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ മരി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പീലാത്തൊസ് ഏറ
9 വും ഭയപ്പെട്ടു, പിന്നെയും ആസ്ഥാന
ത്തിൽ ചെന്നു: നീ എവിടെ നിന്നു് ആ
കുന്നു എന്നു് യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു.
10 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പീലാത്തൊ
സ് അവനോടു: നീ എന്നോടു സംസാ
രിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിന്നെ ക്രൂശി
പ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും, നിന്നെ വി
ടുയിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ അറി
യുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേ
11 ശു അവനോടു: മേലിൽനിന്നു നിനക്കു
കിട്ടീട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്റെ മേൽ നിന
ക്കു് ഒരധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു;
അതുകൊണ്ടു് എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചവന്നു് അധികം പാപം ഉണ്ടു് എ
12 ന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതുനിമിത്തം പീ
ലാത്തൊസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമി
ച്ചു; യെഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ വിട്ട
യച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേഹിതൻ അല്ല;
തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ എല്ലാം
കൈസരോടു മത്സരിക്കുന്നവല്ലോ എന്നു്
13 ആർത്തു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പീ
ലാത്തൊസ് യേശുവിനെ പുറത്തു കൊ
ണ്ടുവന്നു, കൽത്തളമെന്നും എബ്രായഭാ
ഷയിൽ ഗബ്ബഥാ എന്നും പേരുള്ള സ്ഥല
14 ത്തു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. അ
പ്പോൾ പെസഹയുടെ ഒരുക്കനാൾ ഏക
ദേശം ആറാംമണി നേരം ആയിരുന്നു.
അവൻ യെഹൂദന്മാരോടു് ഇതാ നിങ്ങളു
15 ടെ രാജാവു് എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോ:
കൊന്നുകളക, കൊന്നുകളക; അവനെ ക്രൂ
ശിക്ക എന്നു നിലവിളിച്ചു. നിങ്ങളുടെ
രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കേണമോ എ
ന്നു പീലാത്തൊസ് അവരോടു ചോദിച്ചു;
അതിന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾ
ക്കു കൈസരല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവി
ല്ല എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ 16
അവൻ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു് അ
വർക്കു് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണം

അവർ യേശുവിനെ കയ്യേറ്റു; അവൻ 17
താൻ തന്നേ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു് എ
ബ്രായഭാഷയിൽ ഗൊൽഗൊഥാ എന്നു
പേരുള്ള തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തേ
ക്കു പോയി. അവിടെ അവർ അവനെ 18
യും അവനോടുകൂടെ വേറെ രണ്ടു് ആളുക
ളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും ഒരുത്തനെ
ഇപ്പുറത്തും യേശുവിനെ നടുവിലുമായി
ക്രൂശിച്ചു. പീലാത്തൊസ് ഒരു മേലെഴു 19
ത്തും എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ പതിപ്പിച്ചു;
അതിൽ നസറായനായ യേശു യെഹൂദന്മാ
രുടെ രാജാവു് എന്നു് എഴുതിയിരുന്നു.
യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തി 20
ന്നു സമീപം ആകയാൽ അനേകം യെഹൂ
ദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്തു വായിച്ചു. അതു്
എബ്രായ റോമ യവന ഭാഷകളിൽ എഴു
തിയിരുന്നു. ആകയാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ 21
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തൊസി
നോടു: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു് എന്ന
ല്ല, ഞാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു് എ
ന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു എന്നത്രേ എഴുതേ
ണ്ടതു് എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു പീലാ 22
ത്തൊസ്: ഞാൻ എഴുതിയതു് എഴുതി
എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച 23
ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു് ഓ
രോ പടയാളിക്കു് ഓരോ പങ്കായിട്ടു നാ
ലു പങ്കാക്കി; അങ്കിയും എടുത്തു; അങ്കി
യോ തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽതൊട്ടു് അടി
യോളം മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. ഇതു 24
കീറരുതു്; ആർക്കു വരും എന്നു ചീട്ടിടുക
എന്നു് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. എന്റെ
വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു എന്റെ അ
ങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു എന്നുള്ള തിരുവെഴു
ത്തിന്നു് ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു. പ
ടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ചെയ്തു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശിന്നരികെ . അ 25
വന്റെ അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരി
യും ക്ലെയോപ്പാവിന്റെ ഭാര്യ മറിയയും
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും നിന്നിരുന്നു.
യേശു തന്റെ അമ്മയും താൻ സ്നേഹിച്ച 26
ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു്: സ്ത്രീയേ, ഇ

19: 7. യോഹ. 5: 17, 18; 10: 33: ലേവ്യ. 24: 16; മത്ത. 26: 63—65.
19: 9. മത്താ. 27: 12, 14; സങ്കീ. 38: 13; യെശ. 53: 7.
19: 11. റോമ. 13: 1; യോഹ. 18: 28; യാക്കോ. 4: 17; മത്ത. 14: 44.
19: 12. ലൂക്കൊ. 23: 2; അ. പ്ര. 17: 7.
19: 14. മത്ത. 15: 42; യോഹ. 19: 31, 42; മത്ത. 15: 25, 33. **19: 15.** ഉല്പ. 49: 10.
19: 16. മത്താ. 27: 26; മത്ത. 15: 15; ലൂക്കൊ. 23: 24.
19: 17—24. മത്താ. 27: 33—47; മത്ത. 15: 22—32; ലൂക്കൊ. 23: 33—43
19: 19. മത്താ. 27: 37. **19: 23.** പുറ. 39: 22. **19: 24.** പുറ. 28: 32; സങ്കീ. 22: 18.
19: 25. മത്താ. 27: 55, 56; മത്ത. 5: 40, 41; യോഹ. 20: 1, 18; മത്ത. 3: 31; ലൂക്കൊ. 23: 48, 49: 24: 18.
19: 26. യോഹ. 20: 2; 21: 20; 13. 23.

താ, നിന്റെ മകൻ എന്നു് അമ്മയോടു
27 പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ,
നിന്റെ അമ്മ എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാ
ഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ
വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു.

28 അതിന്റെശേഷം സകലവും തികഞ്ഞി
രിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു തിരു
വെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം: എനിക്കു
29 ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ പു
ളിച്ച വീഞ്ഞു നിറഞ്ഞൊരു പാത്രം വെ
ച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; അവർ ഒരു സ്പോങ്ങ്
പുളിച്ച വീഞ്ഞു നിറെച്ചു് ഈസോപ്പുത
ണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവന്റെ വായോടു്
30 അടുപ്പിച്ചു. യേശു പുളിച്ച വീഞ്ഞു കുടി
ച്ചശേഷം: നിവൃത്തിയായി എന്നു പറ
ഞ്ഞു തല ചായ്ച്ചു് ആത്മാവിനെ ഏല്പി
ച്ചുകൊടുത്തു.

കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തുന്നതും കബറടക്കവും

31 അന്നു് ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്തുനാൾ
വലിയതും ആകകൊണ്ടു ശരീരങ്ങൾ ശ
ബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുതു് എന്നു
വെച്ചു് അവരുടെ കാൽ ഒടിച്ചു് എടുപ്പി
ക്കേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ പീലാത്തൊ
32 സിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ആകയാൽ പട
യാളികൾ വന്നു് ഒന്നാമത്തവന്റെയും അ
വനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റവന്റെ
33 യും കാൽ ഒടിച്ചു. അവർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, അവൻ മരിച്ചുപോയി
എന്നു കാൺകയാൽ അവന്റെ കാൽ ഒ
34 ടിച്ചില്ല. എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരു
ത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു് അവന്റെ വിലാപ്പു
റത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും
35 പുറപ്പെട്ടു. ഇതു കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സ
ത്യം ആകുന്നു; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ട
തിന്നു താൻ സത്യം പറയുന്നു എന്നു് അ
36 വൻ അറിയുന്നു. "അവന്റെ ഒരു അ
സ്ഥിയും ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല" എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു്
37 ഇതു സംഭവിച്ചു. "അവർ കുത്തിയവനെ
ലേക്കു നോക്കും" എന്നു മറ്റൊരു തിരു
വെഴുത്തും പറയുന്നു.

38 അനന്തരം, യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു
രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യ
നായിരുന്ന അരിമത്യയിലെ യോസേഫ്
യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടു
പോകുവാൻ പീലാത്തൊസിനോടു് അനു
വാദം ചോദിച്ചു; പീലാത്തൊസ് അനു
വദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു് അവന്റെ
ശരീരം എടുത്തു. 39 ആദ്യം രാത്രിയിൽ അ
വന്റെ അടുക്കൽ വന്ന നിക്കൊദേമൊ
സും ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ മൂറും അകി
ലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു.
40 അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരം എടുത്തു
യെഹൂദന്മാർ ശവം അടക്കുന്ന മര്യാദപ്ര
കാരം അതിനെ സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ
ശീല പൊതിഞ്ഞു കെട്ടി. 41 അവനെ ക്രൂ
ശിച്ച സ്ഥലത്തു തന്നെ ഒരു തോട്ടവും ആ
തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ ആരെയും വെച്ചിട്ടി
ല്ലാത്ത പുതിയോരു കല്ലറയും ഉണ്ടായിരു
ന്നു. 42 ആ കല്ലറ സമീപം ആകകൊണ്ടു്
അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരുക്കനാൾ നിമി
ത്തം യേശുവിനെ അവിടെ വെച്ചു.

ഒഴിഞ്ഞ ശവക്കല്ലറ

20 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാംനാൾ മഗ്ദല
ക്കാരത്തി മറിയ രാവിലെ ഇരുട്ടുള്ള
പ്പോൾ തന്നേ കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു കല്ലറ
വാസ്സൽനിന്നു കല്ലു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു. അവൾ ഓടി ശിമോൻപത്രൊ 2
സിന്റെയും യേശുവിന്നു പ്രിയനായ
മറ്റെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ ചെന്നു:
കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽ നിന്നു് എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെ
ച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു്
അവരോടു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു പ 3
ത്രൊസും മറ്റെ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു ക
ല്ലറെക്കൽ ചെന്നു. ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു് ഓ 4
ടി; മറ്റെ ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനെക്കാൾ
വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം കല്ലറെക്കൽ
എത്തി; കുനിഞ്ഞു നോക്കി ശീലകൾ 5
കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; അകത്തു കടന്നില്ല താ
നും. അവന്റെ പിന്നാലെ ശിമോൻപ 6
ത്രൊസും വന്നു കല്ലറയിൽ കടന്നു ശീല
കൾ കിടക്കുന്നതും അവന്റെ തലയിൽ 7
ചുറ്റിയിരുന്ന റൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ
കിടക്കാതെ വേറിട്ടു് ഒരിടത്തു ചുരുട്ടി
വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. ആദ്യം കല്ലറ 8
ക്കൽ എത്തിയ മറ്റെ ശിഷ്യനും അ
പ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു വിശ്വസി
ച്ചു. അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയി 9
ത്തെഴുന്നേല്ക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള തിരു
വെഴുത്തു് അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല.
അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി 10
പ്പോയി.

19: 27. 1 തിമൊ. 5: 2.
19: 28—30. സങ്കീ. 69: 21; മത്താ. 27: 45—50; മർക്കൊ. 15: 33—37; ലൂക്കൊ. 23: 44—47. യോഹ. 17: 4.
19: 30. യെശ. 53: 10 12. **19; 31.** പുറ. 12: 16; ആവ. 21: 23; ലേവ്യ. 23: 7, 8.
19: 34. 1 യോഹ. 5: 6, 8. **19: 35.** യോഹ. 15: 27; 21: 24; 1 യോഹ. 1: 1—3.
19: 36. പുറ. 12: 46; സംഖ്യ. 9: 12; സങ്കീ. 34: 20.
19: 37. സെഖ. 12: 10; വെളി. 1: 7; സങ്കീ. 22: 16.
19: 38—42. മത്താ. 27: 57—62; മർക്കൊ. 15: 42—47; ലൂക്കൊ. 23: 50—56.
19: 39. യോഹ. 3: 1, 2; 7: 50. **19: 40.** മർക്കൊ. 16: 1; 14: 8.
19: 42. യെശ. 53: 9; 1 കൊരി. 15: 3; യോഹ. 19: 31.

20: 1—10. മത്താ. 28: 1—8; മർക്കൊ. 16: 1—8; ലൂക്കൊ. 24: 1—10.
20: 3—10. ലൂക്കൊ. 24: 11, 12. **20: 4.** ലൂക്കൊ. 13: 10. **20. 9.** ലൂക്കൊ. 24: 26, 46.

യേശു മറിയയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു

11 എന്നാൽ മറിയ കല്ലറെക്കൽ പുറത്തു
കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. കരയുന്നിടയിൽ
അവൾ കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞു നോക്കി.
12 യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്നിരുന്ന ഇട
ത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു ദൂതന്മാർ ഒ
രുത്തൻ തലെക്കലും ഒരുത്തൻ കാല്ക്കലും ഇ
13 രിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ അവളോടു: സ്ത്രീ
യേ, നീ കരയുന്നതു് എന്തു് എന്നു ചോദി
ച്ചു. എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു കൊ
ണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു് അവൾ
14 അവരോടു പറഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു്
അവൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു നി
ല്ക്കുന്നതു കണ്ടു; യേശു എന്നു് അറിഞ്ഞി
15 ല്ല താനും. യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ,
നീ കരയുന്നതു് എന്തു്? ആരെ തിരയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ
എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു് അവൾ: യജമാന
നേ, നീ അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി
എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞുതരിക; ഞാൻ അവനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു് അവനോടു
16 പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു: മറിയയേ,
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ തിരിഞ്ഞു് എ
ബ്രായഭാഷയിൽ: റബ്ബൂനി എന്നു പറ
17 ഞ്ഞു; അതിന്നു ഗുരു എന്നർത്ഥം. യേശു
അവളോടു: എന്നെ തൊടരുതു്; ഞാൻ
ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയ
റിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ സ
ഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു്:
എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും
എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവു
മായവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ കയറിപ്പോ
കുന്നു എന്നു് അവരോടു പറക എന്നു പറ
18 ഞ്ഞു. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു താൻ
കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നും അവൻ ഇങ്ങ
നെ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും ശിഷ്യന്മാ
രോടു് അറിയിച്ചു.

യേശു അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു

19 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ ആയ
ആ ദിവസം, നേരം വൈകിയപ്പോൾ ശി
ഷ്യന്മാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു യെഹൂദന്മാ
രെ പേടിച്ചു വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ യേ
ശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്: നിങ്ങ
ൾക്കു സമാധാനം എന്നു് അവരോടു പറ
20 ഞ്ഞു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ കയ്യും വി
ലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു; കർത്താവി
നെ കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു.
21 യേശു പിന്നെയും അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം; പിതാവു് എന്നെ അയച്ചതു
പോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം
22 അവൻ അവരുടെമേൽ ഊതി അവരോടു:
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവിൻ.
23 ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചിക്കു
ന്നുവോ അവക്കു മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർത്തുന്നുവോ അവ
ക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു തോമാസിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു

24 എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരു
വരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന
തോമാസ് അവരോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരു
ന്നില്ല. 25 മറ്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഞ
ങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറ
ഞ്ഞാറെ: ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ
ആണിപ്പഴുതു കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ
വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു
കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വ
സിക്കയില്ല എന്നു് അവൻ അവരോടു പ
റഞ്ഞു.

26 എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ
പിന്നെയും അകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ
തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അ
ടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നു
കൊണ്ടു്: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ തോമാസിനോടു:
നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ
കൈകളെ കാൺക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി
എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു് ഇടുക; അവി
ശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 തോമാസ് അവനോടു്:
എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആ
യുള്ളോവേ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
29 യേശു അവനോടു്: നീ എന്നെ കണ്ടതു
കൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വി
ശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പ
റഞ്ഞു.

ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം

30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത
ല്ലാതെ മറ്റു് അനേകം അടയാളങ്ങളും
യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാൺകെ ചെ
യ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ
ക്രിസ്തു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ട
തിന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമ
ത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതി
ന്നും ഇതു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

20: 12. ലൂക്കൊ. 24: 4; മത്താ. 28: 3; മർക്കൊ. 16: 5. **20: 13.** യോഹ. 20: 2.
20: 14. മത്താ. 28: 9; യോഹ. 21: 4; ലൂക്കൊ. 24: 16, 31. **20: 15.** ഉത്ത. 3: 2.
20: 16. യോഹ. 10: 3; ഉത്ത. 3: 4.
20: 17. മത്താ. 28: 10; യോഹ. 7: 33; റോമ. 8: 15, 29; സങ്കീ. 43: 4, 5; 48: 14.
20: 18. മത്താ. 28: 10; ലൂക്കൊ. 24: 10, 22, 23. **20: 19—20.** ലൂക്കൊ. 24: 36—39.
20: 21. മത്താ. 28: 19; യോഹ. 17: 18; 2 തിമൊ. 2: 2. **20: 22.** അ. പ്ര. 2: 4.
20: 23. മത്താ. 16: 19; 18: 18. **20: 24.** യോഹ. 11: 16. **20: 25.** സങ്കീ. 78: 11.
20: 26. യെശ. 26: 12. **20: 27.** 1 തിമൊ. 1: 12; ലൂക്കൊ. 24: 39, 40.
20: 28. സങ്കീ. 118: 28. **20: 29.** 1 പത്രൊ. 1: 8. **20: 30.** യോഹ. 21: 25.
20: 31. യോഹ. 3: 15, 16; 5: 24; ലൂക്കൊ. 1: 4; 1 പത്രൊ. 1: 9.

യേശു തിബെര്യാസ് കടല്ക്കരയിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നതു്

21 അതിൻെറശേഷം യേശു പിന്നെയും
തിബെര്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവെച്ചു ശി
ഷ്യന്മാൎക്കു പ്രത്യക്ഷനായി; പ്രത്യക്ഷനാ
2 യതു് ഈവിധം ആയിരുന്നു: ശിമോൻ
പത്രൊസും ദിദിമൊസ് എന്ന തോമാസും
ഗലീലയിലുള്ള കാനയിലെ നഥനയേലും
സെബെദിമക്കളും അവൻെറ ശിഷ്യന്മാ
രിൽ വേറെ രണ്ടു പേരും ഒരുമിച്ചു കൂടി
3 യിരുന്നു. ശിമോൻ പത്രൊസ് അവരോ
ടു്: ഞാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളും പോരുന്നു എ
ന്നു് അവർ പറഞ്ഞു, അവർ പുറപ്പെട്ടു
പടകു കയറി പോയി; ആ രാത്രിയിൽ ഒ
4 ന്നും പിടിച്ചില്ല. പുലൎച്ച ആയപ്പോൾ
യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു ആ
കുന്നു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല.
5 യേശു അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കൂട്ടു
വാൻ വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു;
6 ഇല്ല എന്നു് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പ
ടകിൻെറ വലത്തുഭാഗത്തു വല വീശു
വിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു്
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ വീ
ശി, മീനിൻെറ പെരുപ്പം ഹേതുവായി
7 അതു വലിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. യേശു സ്നേ
ഹിച്ച ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനോടു്: അതു
കൎത്താവു് ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; ക
ൎത്താവു് ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രൊ
സ് കേട്ടിട്ടു, താൻ നഗ്നനാകയാൽ അങ്കി
8 അരയിൽ ചുററി കടലിൽ ചാടി. ശേ
ഷം ശിഷ്യന്മാർ കരയിൽനിന്നു് ഏകദേ
ശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിൽ അധികം ദൂരത്ത
ല്ലായ്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല ഇഴെച്ചും
9 കൊണ്ടു ചെറിയ പടകിൽ വന്നു. കരെ
ക്കു് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തീക്കനലും
അതിന്മേൽ മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അ
10 പ്പവും കണ്ടു. യേശു അവരോടു: ഇ
പ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവ
11 രുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ശിമോൻപത്രൊ
സ് കയറി നൂററമ്പത്തുമൂന്നു വലിയ മീൻ
നിറഞ്ഞ വല കരെക്കു വലിച്ചു കയററി;
അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീ
12 റിയില്ല. യേശു അവരോടു: വന്നു പ്രാ
തൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
കൎത്താവാകുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യ
ന്മാരിൽ ഒരുത്തനും: നീ ആർ എന്നു് അ
13 വനോടു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. യേ
ശു വന്നു് അപ്പം എടുത്തു് അവൎക്കു കൊടു
14 ത്തു: മീനും അങ്ങനെ തന്നേ. യേശു മരി
ച്ചവരിൽനിന്നു് ഉയിൎത്തെഴുന്നേററ ശേ
ഷം ഇങ്ങനെ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാ
ൎക്കു പ്രത്യക്ഷനായി.

പത്രൊസിനോടുള്ള യേശുവിൻെറ അന്ത്യ വചനങ്ങൾ

അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു 15
ശിമോൻ പത്രൊസിനോടു: യോഹ
ന്നാൻെറ മകനായ ശിമോനേ, നീ ഇവ
രിൽ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു
വോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ;
ഉവ്വു, കൎത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയ
മുണ്ടു് എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. എൻെറ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കു
എന്നു് അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു.
രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹന്നാൻെറ 16
മകനായ ശിമോനേ, നീ എന്നെ സ്നേഹി
ക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു്
അവൻ: ഉവ്വു, കൎത്താവേ, എനിക്കു നി
ന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു് എന്നു നീ അറിയുന്നു
വല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എൻെറ ആടുക
ളെ പാലിക്കു എന്നു് അവൻ അവനോടു
പറഞ്ഞു. മൂന്നാമതും അവനോടു: യോ 17
ഹന്നാൻെറ മകനായ ശിമോനേ, നിന
ക്കു് എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു ചോദി
ച്ചു. എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മൂന്നാ
മതും ചോദിക്കയാൽ പത്രൊസ് ദുഃഖി
ച്ചു: കൎത്താവേ, നീ സകലവും അറിയുന്നു;
എനിക്കു നിന്നോടു പ്രിയമുണ്ടു് എന്നും നീ
അറിയുന്നു എന്നു് അവനോടു പറഞ്ഞു.
യേശു അവനോടു്: എൻെറ ആടുകളെ
മേയ്ക്കു. ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നി 18
ന്നോടു പറയുന്നു: നീ യൌവനക്കാരൻ
ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നേ അര കെട്ടി
ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു നടന്നു; വയസ്സനായ ശേ
ഷമോ നീ കൈ നീട്ടുകയും മറെറാരു
ത്തൻ നിൻെറ അര കെട്ടി നിനക്കു് ഇഷ്ട
മില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോ
കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. അതി 19
നാൽ അവൻ ഇന്നവിധം മരണംകൊണ്ടു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു് അ
വൻ സൂചിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു്: എ
ന്നെ അനുഗമിക്കു എന്നു് അവനോടു പ
റഞ്ഞു. പത്രൊസ് തിരിഞ്ഞു യേശു സ്നേ 20
ഹിച്ച ശിഷ്യൻ പിൻചെല്ലുന്നതു കണ്ടു്;
അത്താഴത്തിൽ അവൻെറ നെഞ്ചോടു ചാ
ഞ്ഞുകൊണ്ടു്: കൎത്താവേ, നിന്നെ കാണി
ച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ച
തു് ഇവൻ തന്നേ. അവനെ പത്രൊസ് 21
കണ്ടിട്ടു: കൎത്താവേ, ഇവന്നു് എന്തു ഭവി
ക്കും എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു.
യേശു അവനോടു: ഞാൻ വരുവോളം ഇ 22
വൻ ഇരിക്കേണമെന്നു് എനിക്കു് ഇഷ്ടം

21: 2. യോഹ. 11: 16; 1: 45; ലൂക്കൊ. 5: 10. **21: 3—6,** ലൂക്കൊ. 5: 3—7.
21: 4. യോഹ. 20: 14. **21: 5.** ലൂക്കൊ. 24: 41. **21: 6.** ലൂക്കൊ. 5: 4, 6, 7.
21: 7. യോഹ. 13: 23; 19: 26; 20: 22.
21: 13. അ. പ്ര. 10: 41. **21: 14.** യോഹ. 20: 19, 26.
21: 15. യോഹ. 1: 42; 13: 37; മൎക്കൊ. 14: 29—31; ലൂക്കൊ. 12: 32.
21: 16. മത്താ. 2: 6; അ. പ്ര. 20: 28; 1 പത്രൊ. 5: 2; വെളി. 7: 17; 1 പത്രൊ. 2: 25.
21: 17. വിലാ. 3: 33; യോഹ. 16: 30. **21: 18.** അ. പ്ര. 21: 11; 13: 3, 4.
21: 19. 2 പത്രൊ. 1: 14; മൎക്കൊ. 1: 17; മത്താ. 19: 28; യോഹ. 12: 26.
21: 20: യോഹ. 13; 25. **21: 22.** മത്താ. 25: 31; വെളി. 1: 7; 22: 20,

ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു് എന്തു്? നീ
23 എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. ആ
കയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എ
ന്നൊരു ശ്രുതി സഹോദരന്മാരുടെ ഇട
യിൽ പരന്നു. യേശുവോ: അവൻ മ
രിക്കയില്ല എന്നല്ല, ഞാൻ വരുവോളം
ഇവൻ ഇരിക്കേണം എന്നു് എനിക്കു് ഇ
ഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു് എന്തു് എന്ന
ത്രേ അവനോടു പറഞ്ഞതു്.

ഉപസംഹാരം

ഈ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സാ
ക്ഷ്യം പറയുന്നവനും ഇതു് എഴുതിയവനും
ആകുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം എ
ന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.

യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും ഉണ്ടു്; അ 25
തു് ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ
പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നേയും ഒതു
ങ്ങുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു.

THE
ACTS OF THE APOSTLES
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ

മുഖവുര

1 തെയോഫിലൊസേ, ഞാൻ എഴുതിയ
ഒന്നാമത്തെ ചരിത്രം യേശു തിരഞ്ഞെടു
ത്ത അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക പരിശുദ്ധാത്മാ
വിനാൽ കല്പന കൊടുത്തിട്ട് ആരോഹ
ണം ചെയ്ത നാൾവരെ അവൻ ചെയ്യും
ഉപദേശിച്ചും തുടങ്ങിയ സകലത്തെയും
2 കുറിച്ച് ആയിരുന്നുവല്ലോ. അവൻ ക
ഷ്ടം അനുഭവിച്ചശേഷം നാല്പതു നാളോ
ളം അവർക്ക പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവരാജ്യം
സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട
3 താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന് അനേകം
ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അവർക്ക കാണിച്ചുകൊട
4 ത്തു. അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി കൂടി
യിരിക്കുമ്പോൾ അവരോട: നിങ്ങൾ യെ
രുശലേമിൽ നിന്നു വാങ്ങിപ്പോകാതെ
എന്നോട കേട്ട പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്ത
5 ത്തിന്നായി കാത്തിരിക്കേണം; യോഹ
ന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ട സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു.
നിങ്ങൾക്കോ ഇനി ഏറെനാൾ കഴിയും
മുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട സ്നാനം
ലഭിക്കും എന്ന കല്പിച്ചു.

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

6 ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ അവർ അ
വനോട: കർത്താവേ, നീ യിസ്രായേലി
ന്ന് ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം യഥാസ്ഥാ
നത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്ന ചോദി
7 ച്ചു. അവൻ അവരോട: പിതാവു തന്റെ
സ്വന്ത അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാ
ലങ്ങളെയോ സമയങ്ങളെയോ അറിയുന്ന
8 തു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. എന്നാൽ പരിശു
ദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളുടെമേൽ വരുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ട യെരുശലേമി
ലും യെഹൂദ്യയിൽ എല്ലാടത്തും ശമര്യയി
ലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും എന്റെ
9 സാക്ഷികൾ ആകും എന്ന പറഞ്ഞു. ഇതു
പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ
ആരോഹണം ചെയ്തു; ഒരു മേഘം അവ
നെ മൂടിട്ട് അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചെക്ക
10 മറഞ്ഞു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ
ആകാശത്തിലേക്ക ഉറ്റു നോക്കുമ്പോൾ
വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ട പുരുഷന്മാർ
അവരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു: ഗലീലാപുരു 11
ഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്ക
നോക്കി നില്ക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളെ
വിട്ട സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ യേ
ശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക പോകുന്നവനാ
യി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നേ അ
വൻ വീണ്ടും വരും എന്നു പറഞ്ഞു.

യൂദസ്സിനു പകരമുള്ള അപ്പൊസ്തലന്റെ നിയമനം

അവർ യെരുശലേമിന്നു സമീപത്തു 12
ഒരു ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തെ വഴി ദൂരമുള്ള
ഒലിവ്മല വിട്ടു യെരുശലേമിലേക്ക മട
ങ്ങിപ്പോന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ 13
അവർ പാർത്ത മാളികമുറിയിൽ കയറി
പ്പോയി, പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ, യാ
ക്കോബ്, അന്ത്രെയാസ്, ഫിലിപ്പൊ
സ്, തോമാസ്, ബർത്തൊലൊമായി, മ
ത്തായി, അൽഫായുടെ മകനായ യാക്കോ
ബ്, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, യാ
ക്കോബിന്റെ മകനായ യൂദാ ഇവർ എ 14
ല്ലാവരും സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ അ
മ്മയായ മറിയയോടും അവന്റെ സഹോ
ദരന്മാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥ
ന കഴിച്ചുപോന്നു.

ആ കാലത്തു ഏകദേശം നൂറിരുപതു 15
പേരുള്ള ഒരു സംഘം കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസ് സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞതു: സഹോ 16
ദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ, യേശുവിനെ
പിടിച്ചവർക്ക വഴികാട്ടിയായിത്തീർന്ന യൂദ
യെക്കുറിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവു ദാവീദ്
മുഖാന്തരം മുൻപറഞ്ഞ തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തിവരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു.
അവൻ ഞങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട 17
വനായി ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കു ല
ഭിച്ചിരുന്നുവല്ലോ—അവൻ അനീതിയുടെ 18
കൂലികൊണ്ടു ഒരു നിലം മേടിച്ചു തല
കീഴായി വീണു നടുവെ പിളർന്നു അ
വന്റെ കുടലെല്ലാം പുറിച്ചുപോയി. അ 19

1: 1. ലൂക്കൊ. 1: 1—4. **1: 2.** ലൂക്കൊ. 24: 51; 1 തിമൊ. 3: 16.
1: 3. ലൂക്കൊ. 24: 34, 36. **1: 4.** ലൂക്കൊ. 24: 49; അ. പ്ര. 10: 41. **1: 5.** മത്താ. 3: 11.
1: 6. ലൂക്കൊ. 24: 21; അ. പ്ര. 3: 21. **1: 7.** മർക്കൊ. 13: 32; 1 തെസ്സ. 5: 1; മത്താ. 24: 36.
1: 8. ലൂക്കൊ. 24: 48, 49. **1: 9.** മർക്കൊ. 16: 19; ലൂക്കൊ. 24: 51.
1: 10. യോഹ. 20: 12; ലൂക്കൊ. 24: 4.
1: 11. മത്താ. 26: 64; ലൂക്കൊ. 21. 27; വെളി. 1: 7. **1: 12.** ലൂക്കൊ. 24: 50—52.
1: 13—14. ലൂക്കൊ 6: 13—16; മത്താ. 10: 2—4; മർക്കൊ. 3: 16—19; ലൂക്കൊ. 6: 14—16.
1: 16. മത്താ. 26: 47; യോഹ. 18: 3. **1: 18.** മത്താ. 27: 3—10.

ഉ യെരുശലേമിൽ പാൎക്കുന്ന എല്ലാവരും
അറിഞ്ഞതാകകൊണ്ടു് ആ നിലത്തിന്നു്
അവരുടെ ഭാഷയിൽ രക്തനിലം എന്ന
ൎത്ഥമുള്ള അക്കൽദാമാ എന്ന പേർ ആ
20 യി.—സങ്കീൎത്തനപുസ്തകത്തിൽ: "അ
വന്റെ വാസസ്ഥലം ശൂന്യമായിപ്പോക
ട്ടെ; അതിൽ ആരും പാൎക്കാതിരിക്കട്ടെ"
എന്നും "അവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം
മറ്റൊരുത്തന്നു ലഭിക്കട്ടെ" എന്നും എ
21 ഴുതിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ കൎത്താവായ
യേശു യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം മുതൽ ന
മ്മെ വിട്ടു് ആരോഹണം ചെയ്ക നാൾ വ
രെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന
കാലത്തെല്ലാം ഞങ്ങളോടുകൂടെ നടന്ന പു
22 രുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ
അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷി
23 യായിത്തീരേണം. അങ്ങനെ അവർ യു
സ്തൊസ് എന്ന മറുപേരുള്ള ബർശ്ബാ എ
ന്ന യോസേഫ്, മത്ഥിയാസ് എന്നീ രണ്ടു
24 പേരെ നിറുത്തി: സകല ഹൃദയങ്ങളെ
യും അറിയുന്ന കൎത്താവേ, തന്റെ സ്ഥല
ത്തേക്കു പോകേണ്ടതിന്നു യൂദാ ഒഴിഞ്ഞു
പോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെയും അപ്പൊസ്തു
25 ലത്വത്തിന്റെയും സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതി
ന്നു് ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ നീ തിര
ഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചതരേ
26 ണമേ എന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചു് അവരുടെ പേ
ൎക്കു ചീട്ടിട്ടു; ചീട്ടു മത്ഥിയാസിന്നു വീഴക
യും അവനെ പതിനൊന്നു് അപ്പൊസ്തല
ന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുകയും ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധാത്മദാനം

2 പെന്തെകൊസ്തുനാൾ വന്നപ്പോൾ എ
ല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തു് ഒന്നിച്ചു കൂടി
2 യിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കൊടിയ കാറ്റടി
ക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തുനിന്നു് ഒരു
മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന
3 വീടു മുഴുവനും നിറെച്ചു. അഗ്നിജ്വാല
പോലെ പിളൎന്നിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അ
വൎക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ ഓരോരു
4 ത്തന്റെ മേൽ പതിഞ്ഞു. എല്ലാവരും
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി ആ
ത്മാവു് അവൎക്കു് ഉച്ചരിപ്പാൻ നല്കിയതു
പോലെ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു
തുടങ്ങി.

5 അന്നു് ആകാശത്തിൻകീഴുള്ള സകല
ജാതികളിൽനിന്നും യെരുശലേമിൽ വ
ന്നു പാൎക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരായ ഭക്തിയുള്ള
6 പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മുഴക്കം
ഉണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷാരം വന്നുകൂടി, ഓ
രോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാഷയിൽ അ
വർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു് അമ്പരന്നു
7 പോയി. എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു് ആശ്ചൎയ്യ
പ്പെട്ടു: ഈ സംസാരിക്കുന്നവർ എല്ലാം
ഗലീലക്കാർ അല്ലയോ? പിന്നെ നാം 8
ഓരോരുത്തൻ ജനിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്ത ഭാ
ഷയിൽ അവർ സംസാരിച്ചു കേൾക്കു
ന്നതു് എങ്ങനെ? പൎത്ഥരും മേദ്യരും ഏ 9
ലാമ്യരും മെസപ്പൊത്താമ്യയിലും യെഹൂ
ദ്യയിലും കപ്പദോക്യയിലും പൊന്തൊസി 10
ലും ആസ്യയിലും പ്രുഗ്യയിലും പംഫുല്യ
യിലും മിസ്രയീമിലും കുറേനെക്കു ചേൎന്ന
ലിബ്യാപ്രദേശങ്ങളിലും പാൎക്കുന്നവരും
രോമയിൽനിന്നു വന്നു പാൎക്കുന്നവരും യെ
ഹൂദന്മാരും യെഹൂദമതാനുസാരികളും
ക്രേത്യരും അറബ്യക്കാരുമായ നാം ഈ 11
നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ അവർ ദൈവ
ത്തിന്റെ വൻകാൎയ്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കു
ന്നതു കേൾക്കുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു ചഞ്ചലിച്ചു; ഇതു് 12
എന്തായിരിക്കും എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. ഇവർ പുതുവീഞ്ഞു കുടിച്ചി 13
രിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ പരിഹസി
ച്ചു പറഞ്ഞു.

പെന്തെകൊസ്തുദിനത്തിലെ പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗം

അപ്പോൾ പത്രൊസ് പതിനൊന്നുപേ 14
രോടുകൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു് ഉറക്കെ അവ
രോടു പറഞ്ഞതു: യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരുശലേമിൽ പാൎക്കുന്ന എല്ലാവരുമാ
യുള്ളോരേ, ഇതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്ക
ട്ടെ; എന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾ
വിൻ. നിങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ 15
ഇവർ ലഹരി പിടിച്ചവരല്ല; പകൽ മൂ
ന്നാംമണിനേരമേ ആയിട്ടുള്ളുവല്ലോ. ഇ 16
തു യോവേൽപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അ
രുളിച്ചെയ്തതത്രേ; അതെന്തെന്നാൽ:

"അന്ത്യകാലത്തു ഞാൻ സകല ജഡ 17
ത്തിന്മേലും എന്റെ ആത്മാവിനെ പ
കരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും പുത്രീമാ
രും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ യൌവന
ക്കാർ ദൎശനങ്ങൾ ദൎശിക്കും; നിങ്ങളുടെ
വൃദ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണും. എന്റെ 18
ദാസന്മാരുടെമേലും ദാസിമാരുടെ മേ
ലും കൂടെ ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ
എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; അവ
രും പ്രവചിക്കും. ഞാൻ മീതെ ആകാ 19
ശത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ ഭൂമി
യിൽ അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും; രക്ത
വും തീയും പുകയാവിയും തന്നേ. കൎ 20
ത്താവിന്റെ വലുതും പ്രസിദ്ധവുമായ
നാൾ വരും മുമ്പെ സൂൎയ്യൻ ഇരുളായും
ചന്ദ്രൻ രക്തനിറമായും മാറിപ്പോകും. 21
എന്നാൽ കൎത്താവിന്റെ നാമം വിളി
ച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൻ ഏവനും രക്ഷിക്ക
പ്പെടും" എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെ
യ്യുന്നു.

1: 20. സങ്കീ. 69: 25; 109; 8. 1: 21. യോഹ. 15: 27.
1: 24. വെളി. 2: 23; യോഹ: 2: 24. 1: 26. സദൃ. 16: 33.
2: 2. അ. പ്ര. 4: 31. 2: 3. മത്താ. 3: 11.
2: 4. മൎക്കൊ. 16: 17; അ. പ്ര. 4: 31; 10: 44; 19: 6. 2: 15. 1 തെസ്സ. 5: 7.
2: 17. യോവേ. 2: 28—32. 2: 20. മൎക്കൊ. 13: 24; 2 പത്രൊ. 3: 10.
2: 21. റോമ. 10: 13; സങ്കീ. 86: 5. 2: 22. എബ്രാ. 2: 3; 4.

22 യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, ഈ വച
നം കേട്ടുകൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ തന്നേ അ
റിയുംപോലെ ദൈവം അവനെക്കൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെയ്യിച്ച ശക്തിക
ളും അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു
ദൈവം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന പുരു
23 ഷനായി നസറായനായ യേശുവിനെ
ദൈവം തന്റെ സ്ഥിരനിർണ്ണയത്താലും
മുന്നറിവിനാലും ഏല്പിച്ചിട്ടു, നിങ്ങൾ അ
വനെ അധർമ്മികളുടെ കയ്യാൽ തറെപ്പിച്ചു
24 കൊന്നു; ദൈവമോ മരണപാശങ്ങളെ
അഴിച്ചിട്ടു അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പി
ച്ചു. മരണം അവനെ പിടിച്ചുവെക്കുന്ന
തു അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു.

25 "ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും
എന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അ
വൻ എന്റെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കു
26 യാൽ ഞാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല. അ
തുകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം സന്തോ
ഷിച്ചു, എന്റെ നാവു ആനന്ദിച്ചു,
എന്റെ ജഡവും പ്രത്യാശയോടെ വ
27 സിക്കും. നീ എന്റെ പ്രാണനെ പാ
താളത്തിൽ വിടുകയില്ല; നിന്റെ പ
രിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ സമ്മതി
28 ക്കയുമില്ല. നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എ
ന്നോടു അറിയിച്ചു; നിന്റെ സന്നിധി
യിൽ എന്നെ സന്തോഷപൂർണ്ണനാക്കും"
എന്നു ദാവീദ് അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന
29 വല്ലോ. സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാ
രേ, ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറി
ച്ചു അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു
എനിക്കു നിങ്ങളോടു ധൈര്യമായി പറ
യാം; അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നുവരെ നമ്മു
30 ടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അ
വൻ പ്രവാചകൻ ആകയാൽ ദൈവം
അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തിന്റെ ഫല
ത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ അവന്റെ സിം
ഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു തന്നോടു
സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചു എന്നു അറി
31 ഞിട്ടു: അവനെ പാതാളത്തിൽ വിട്ട
കളഞ്ഞില്ല; അവന്റെ ജഡം ദ്രവത്വം ക
ണ്ടതുമില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരു
ത്ഥാനം മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു.
32 ഈ യേശുവിനെ ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേ
ല്പിച്ചു; അതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
33 സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അവൻ ദൈവ
ത്തിന്റെ വലഭാഗത്തേക്കു ആരോഹ
ണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന വാ
ഗ്ദത്തം പിതാവിനോടു വാങ്ങി, നിങ്ങൾ
ഈ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
34 തു പകർന്നു തന്നു. ദാവീദ് സ്വർഗ്ഗാരോഹ
ണം ചെയ്തില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ:

"ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ 35
പാദപീഠം ആക്കുവോളം നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു കർത്താ
വു എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളി
ച്ചെയ്തു"
എന്നു പറയുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രൂ 36
ശിച്ച ഈ യേശുവിനെ തന്നേ ദൈവം
കർത്താവും ക്രിസ്തുവുമാക്കിവെച്ചു എന്നു
യിസ്രായേൽഗൃഹം ഒക്കെയും നിശ്ചയമാ
യി അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഇതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തു 37
കൊണ്ടു പത്രൊസിനോടും ശേഷം അപ്പൊ
സ്തലന്മാരോടും: സഹോദരന്മാരായ പുരു
ഷന്മാരേ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. പത്രൊസ് അവരോടു: നി 38
ങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ പാപ
ങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നായി ഓരോരു
ത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ പരിശുദ്ധാ
ത്മാവു എന്ന ദാനം ലഭിക്കും. വാഗ്ദത്തം 39
നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും നമ്മുടെ
ദൈവമായ കർത്താവു വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന
ദൂരസ്ഥന്മാരായ ഏവർക്കും ഉള്ളതല്ലോ എ
ന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു പല വാക്കുകളാലും 40
അവൻ സാക്ഷ്യംപറഞ്ഞു അവരെ പ്ര
ബോധിപ്പിച്ചു; ഈ വക്രതയുള്ള തലമു
റയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവിൻ എന്നു പറ
ഞ്ഞു. അവന്റെ വാക്കു കൈക്കൊണ്ടവർ 41
സ്നാനം ഏറ്റു; അന്നു മൂവായിരത്തോളം
പേർ അവരോടു ചേർന്നു. അവർ അപ്പൊ 42
സ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും കൂട്ടായ്മ ആ
ചരിച്ചും അപ്പം നുറുക്കിയും പ്രാർത്ഥന കഴി
ച്ചും പോന്നു.

ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ മതപര മായ ജീവിതം

എല്ലാവർക്കും ഭയമായി; അപ്പൊസ്തല 43
ന്മാരാൽ ഏറിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാള
ങ്ങളും നടന്നു. വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവ 44
രും ഒരുമിച്ചിരുന്നു സകലവും പൊതുവക 45
എന്നു എണ്ണുകയും ജന്മഭൂമികളും വസ്തുക്ക
ളും വിറ്റു അവനവന്നു ആവശ്യം ഉള്ളതു
പോലെ എല്ലാവർക്കും പങ്കിട്ടുകയും, ഒരുമ 46
നപ്പെട്ടു ദിനന്പ്രതി ദൈവാലയത്തിൽ കൂ
ടിവരികയും വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിക്കൊ
ണ്ടു ഉല്ലാസവും ഹൃദയപരമാർത്ഥതയും പൂ
ണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കയും ദൈവത്തെ സ്തുതി 47
ക്കയും സകല ജനത്തിന്റെയും കൃപ അനു
ഭവിക്കയും ചെയ്തു. കർത്താവു രക്ഷിക്കപ്പെ
ടുന്നവരെ ദിനന്പ്രതി സഭയോടു ചേർത്തു
കൊണ്ടിരുന്നു

2: 23. അ. പ്ര. 3: 18; 1 പത്രൊ. 1: 20.
2: 24. 1 കൊരി. 6: 14; എഫെ. 1: 20; കൊലൊ. 2: 12; 1 തെസ്സ. 1: 9.
2: 25—28. സങ്കീ. 16: 8—11. **2: 27.** അപ്പൊ. പ്ര. 13: 35.
2: 29. അ. പ്ര. 13: 36; 1 രാജാ. 2: 10. **2: 30.** സങ്കീ. 132: 11. **2: 31.** സങ്കീ. 16. 10.
2: 33. അ. പ്ര. 1: 4. **2: 34.** സങ്കീ. 110: 1. **2: 36.** അ. പ്ര. 5: 31. **2: 38.** അ. പ്ര. 3: 19.
2: 39. യോവേ. 2: 28, 32; യെശ. 57: 19; എഫെ. 2: 13, 17. **2: 40.** ആവ. 32: 5.
2: 42. എബ്രാ. 10: 24, 25. **2: 43.** മർക്കൊ. 16: 17, 20. **2: 44.** അ. പ്ര. 4: 32, 34.
2: 45. യെശ. 58: 7. **2: 47.** അ. പ്ര. 11: 24; ലൂക്കൊ. 2: 52.

മുടന്തനായ ഭിക്ഷക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

3 ഒരിക്കൽ പത്രൊസും യോഹന്നാനും ഒമ്പതാം മണിനേരം പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു
2 ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അമ്മയുടെ ഗർഭം മുതൽ മുടന്തനായ ഒരാളെ ചിലർ ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നു; അവനെ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെല്ലുന്നവരോടു ഭിക്ഷയാചിപ്പാൻ സുന്ദരം എന്ന ദൈവാലയ
ഗോപുരത്തിങ്കൽ ദിനമ്പ്രതി ഇരുത്തുമാ
3 റുണ്ടു്. അവൻ പത്രൊസും യോഹന്നാനും ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. പത്രൊ
4 സ് യോഹന്നാനോടുകൂടെ അവനെ ഉറ്റു
5 നോക്കി: ഞങ്ങളെ നോക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വല്ലതും കിട്ടും എന്നു കരുതി അവ
6 രെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ പത്രൊസ്: വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല; എനിക്കുള്ളതു നിനക്കു തരുന്നു: നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
7 നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വലങ്കൈക്കു പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ കാലും നരിയാണിയും ഉറെച്ചു
8 അവൻ കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റു നടന്നു; നടന്നും ചാടിയും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിയും കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു.
9 അവൻ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതും ജനം ഒക്കെയും കണ്ടു, ഇവൻ സുന്ദരം എന്ന ദൈവാലയഗോപുരത്തിങ്കൽ
10 ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരുന്നവൻ എന്നു അറിഞ്ഞു് അവനു സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വിസ്മയവും പരിഭ്രമവും നിറഞ്ഞവരായ്തീർന്നു.

ദേവാലയത്തിൽ പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗം

11 അവൻ പത്രൊസിനോടും യോഹന്നാനോടും ചേർന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ ജനം എല്ലാം വിസ്മയം പൂണ്ടു ശലോമോന്റെതു് എന്നു പേരുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ അടു
12 ക്കൽ ഓടിക്കൂടി. അതു കണ്ടിട്ടു പത്രൊസു് ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു്: യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ, ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു് എന്തു? ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ ഭക്തികൊണ്ടോ ഇവനെ നടക്കുമാറാക്കി എന്നപോലെ ഞങ്ങളെ ഉറ്റുനോ
13 ക്കുന്നതും എന്തു? അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം തന്റെ ദാസനായ യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി; അവനെ നിങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ വിധിച്ച പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു തള്ളിപ്പറകയും ചെയ്തു. പരിശുദ്ധനും നീതിമാനുമായവനെ നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കൊലപാതകനായവനെ വിട്ടുതരേണം എന്നു ചോദിച്ചു, 14
15 ജീവനായകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു; അതിന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അ
16 വന്റെ നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവന്റെ നാമം തന്നേ നിങ്ങൾ കാൺകയും അറികയും ചെയ്യുന്ന ഇവൻ ബലം പ്രാപിപ്പാൻ കാരണമായ്തീർന്നു; അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം ഇവനു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാൺകെ ഈ ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായ്തീർന്നു. സഹോദരന്മാരേ, 17
നിങ്ങളുടെ പ്രമാണികളെപ്പോലെ നിങ്ങളും അറിയായ്കകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ദൈവമോ തന്റെ 18
ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം മുന്നറിയിച്ചതു് ഇങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചു. ആകയാൽ നി 19
ങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാഞ്ഞുകിട്ടേണ്ടതിന്നു് മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ സന്നിധത്തുനിന്നു ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും നിങ്ങൾക്കു 20
മുൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും. ദൈ 21
വം ലോകാരംഭമുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു് ഒക്കെയും യഥാസ്ഥാനത്താകുന്ന കാലം വരുവോളം സ്വർഗ്ഗം അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

"ദൈവമായ കർത്താവു നിങ്ങളുടെ സ 22
ഹോദരന്മാരിൽനിന്നു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിച്ചു തരും; അവൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന സകലത്തിലും നിങ്ങൾ അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണം. ആ പ്ര 23
വാചകന്റെ വാക്കു കേൾക്കാത്ത ഏവനും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെടും."

എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുമു 24
തല്ല ശമൂവേൽ ആദിയായി സംസാരിച്ച പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും ഈ കാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു.

"ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും 25
നിന്റെ സന്തതിയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും."

എന്നു ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു അരുളി നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും മക്കൾ നിങ്ങൾ തന്നേ. നിങ്ങൾക്കു 26
ആദ്യമേ ദൈവം തന്റെ ദാസനായ യേശുവിനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു ഓരോരുത്തനെ

3: 1. സങ്കീ. 55: 17. **3: 2.** അ. പ്ര. 14: 8; യോഹ. 9: 1. **3: 6.** അ. പ്ര. 4: 10.
3: 8. യെശ. 35: 6 **3: 11.** അ. പ്ര. 5: 12; യോഹ. 10: 23.
3: 13. മത്താ: 22: 32; അ. പ്ര. 5: 30; പുറ. 3: 6; യെശ. 52: 13; 53: 11.
3: 14. അ. പ്ര. 7: 52; മത്താ. 27: 20, 21. **3: 15.** അ. പ്ര. 4: 10; 5: 31.
3: 17. ലൂക്കൊ. 23: 34; 1 തിമൊ. 1: 13. **3: 18.** ലൂക്കൊ. 24: 27. **3: 19.** അ. പ്ര. 2: 38.
3: 21: മത്താ. 17: 11. **3: 22.** ആവ 18: 15, 16; അ. പ്ര. 7: 37. **3: 23.** ലേവ്യ. 23: 29.
3: 25. ഉല്പ. 12: 3; 22: 18; റോമ. 9: 4, 5; ഗലാ. 3: 8.
3: 26. മത്താ. 1: 21; യെശ. 59: 20.

അവനവന്റെ അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

പത്രൊസും യോഹന്നാനും ആലോചനാസഭയുടെ മുമ്പിൽ

4 അവർ ജനത്തോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ പുരോഹിതന്മാരും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും സദൂക്യരും അവരുടെ നേരെ വന്നു, അവർ ജന
2 ത്തെ ഉപദേശിക്കയാലും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ യേശുവിന്റെ
3 ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അറിയിക്കയാലും നീരസപ്പെട്ടു. അവരെ പിടിച്ചു വൈകുന്നേരം
4 ആകകൊണ്ടു പിറ്റെന്നാൾവരെ കാവലിലാക്കി. എന്നാൽ വചനം കേട്ടവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു; പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണംതന്നേ അയ്യായിരത്തോളം ആയി.
5 പിറ്റെന്നാൾ അവരുടെ പ്രമാണികളും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും യെരൂശലേമിൽ
6 ഒന്നിച്ചുകൂടി; മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാവും കയ്യഫാവും യോഹന്നാനും അലെക്സന്തരും മഹാപുരോഹിതവംശത്തിലുള്ളവർ ഒക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ
7 അവരെ നടുവിൽ നിറുത്തി: ഏതു ശക്തികൊണ്ടോ ഏതു നാമത്തിലോ നിങ്ങൾ
8 ഇതു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. പത്രൊസ് പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി അവ
9 രോടു പറഞ്ഞതു: ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളും മൂപ്പന്മാരും ആയുള്ളോരേ, ഈ ബലഹീനമനുഷ്യന്നു ഉണ്ടായ ഉപകാരം നിമിത്തം ഇവൻ എന്തൊന്നിനാൽ സൌഖ്യമായി എന്നു ഞങ്ങളെ ഇന്നു വിസ്തരിക്കുന്നു
10 എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചവനും ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവനുമായി നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നേ ഇവൻ സൌഖ്യമുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും യിസ്രായേൽ ജനം ഒക്കെ
11 യും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. വീടു പണിയുന്നവരായ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ട കോണിന്റെ മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്ന കല്ലു
12 ഇവൻ തന്നേ. മറ്റൊരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിൻകീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേറൊരു നാമവും ഇല്ല.
13 അവർ പത്രൊസിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും ധൈര്യം കാൺകയാലും ഇവർ പഠിപ്പില്ലാത്തവരും സാമാന്യരുമായ മനുഷ്യർ എന്നു ഗ്രഹിക്കയാലും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അവർ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയി
14 രുന്നവർ എന്നും അറിഞ്ഞു. സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ അവരോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർക്കു എതിർ
15 പറവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. അവരോടു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽനിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടു അവർ തമ്മിൽ
16 ആലോചിച്ചു: ഈ മനുഷ്യരെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? പ്രത്യക്ഷമായൊരു അടയാളം അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമല്ലോ; നിഷേധിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല.
17 എങ്കിലും അതു ജനത്തിൽ അധികം പരക്കാതിരിപ്പാൻ അവർ യാതൊരു മനുഷ്യനോടും ഈ നാമത്തിൽ ഇനി സംസാരിക്കരുതെന്നു നാം അവരെ തർജ്ജനം ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവരെ വി
18 ളിച്ചിട്ടു: യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അശേഷം സംസാരിക്കരുതു, ഉപദേശിക്കയും അരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. അതിന്നു പ
19 ത്രൊസും യോഹന്നാനും: ദൈവത്തെക്കാൾ അധികം നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ന്യായമോ എന്നു വിധിപ്പിൻ. ഞങ്ങൾക്കോ ഞങ്ങൾ ക
20 ണ്ടും കേട്ടുമിരിക്കുന്നതു പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ സംഭവിച്ച കാര്യം
21 കൊണ്ടു എല്ലാവരും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ജനംനിമിത്തം വഴി ഒന്നും കാണായ്കകൊണ്ടു അവർ പിന്നെയും തർജ്ജനം ചെയ്തു അവരെ വിട്ടയച്ചു. ഈ അത്ഭുത
22 ത്താൽ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധികം വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു.

പത്രൊസും യോഹന്നാനും അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ തിരിച്ചുവരുന്നു

23 വിട്ടയച്ചശേഷം അവർ കൂട്ടാളികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു എല്ലാം അറിയിച്ചു. അതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ നാഥനേ,

25 "ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു? 26 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അണിനിരക്കുകയും അധിപതികൾ കർത്താവിന്നു വിരോധമായും അവന്റെ അഭിഷിക്തന്നു വിരോധമായും ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു"

27 എന്നു നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദ് മുഖാന്തരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അരുളിച്ചെയ്തവനേ, നീ അഭിഷേകം ചെയ്ത യേശു എന്ന നിന്റെ പരിശുദ്ധ ദാസന്നു വിരോധമായി ഹെരോദാവും പൊന്തിയോസ് പീലാത്തൊസും ജാതികളും യിസ്രായേൽ ജനവുമായി ഈ നഗരത്തിൽ ഒ

4: 4. അ. പ്ര. 28: 24. **4: 6.** യോഹ. 18: 13, 24. **4: 7.** മത്താ. 21: 23.
4: 10. അ. പ്ര. 3: 6, 16; യെശ. 28: 16. **4: 11.** സങ്കീ. 118: 22. **4: 12.** അ. പ്ര. 10; 43.
4: 14. അ. പ്ര. 3: 8, 9. **4: 17.** അ. പ്ര. 5: 28. **4: 19.** അ. പ്ര. 5: 29.
4: 20. അ. പ്ര. 22: 15; യിരെ. 20: 9. **4: 21.** മത്താ. 21: 26, 46. **4: 23.** അ. പ്ര. 12; 12.
4: 24. പുറ. 20: 11; സങ്കീ. 146: 6; യെശ. 37: 16. **4: 25.** സങ്കീ. 2: 1, 2.
4: 27. ലൂക്കൊ. 23; 12.

28 ന്നിച്ചു കൂടി, സംഭവിക്കേണം എന്നു
നിന്റെ കയ്യും നിന്റെ ആലോചനയും
മുന്നിയമിച്ചതു് ഒക്കെയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു
29 സത്യം. ഇപ്പോഴോ, കർത്താവേ, അവരു
30 ടെ ഭീഷണികളെ നോക്കേണമേ. സൌ
ഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ നീട്ടുന്നതി
നാലും നിന്റെ പരിശുദ്ധദാസനായ യേ
ശുവിന്റെ നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും
നിന്റെ വചനം പുണ്ണ്ട ധൈര്യത്തോടും
കൂടെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ ദാസന്മാ
31 ക്കു കൃപ നല്കേണമേ. ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥി
ച്ചപ്പോൾ അവർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കു
ലുങ്ങി; എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവരായി ദൈവവചനം ധൈര്യ
ത്തോടെ പ്രസ്താവിച്ചു.

പൊതുമുതൽ

32 വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകഹൃദയ
വും ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനി
ക്കുള്ളതു് ഒന്നും സ്വന്തം എന്നു് ആരും പ
റഞ്ഞില്ല; സകലവും അവർക്കു പൊതുവാ
33 യിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ മഹാശക്തി
യോടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പുന
രുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുവന്നു;
എല്ലാവർക്കും ധാരാളം കൃപ ലഭിച്ചിരുന്നു.
34 മുട്ടുള്ളവൻ ആരും അവരിൽ ഉണ്ടായിരു
ന്നില്ല; നിലങ്ങളുടെയോ വീടുകളുടെയോ
ഉടമസ്ഥന്മാരായവർ ഒക്കെയും അവയെ
35 വിറ്റു വില കൊണ്ടുവന്നു് അപ്പൊസ്ത
ലന്മാരുടെ കാല്ക്കൽ വെക്കും; പിന്നെ ഓ
രോരുത്തന്നു് അവനവന്റെ ആവശ്യം
പോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും.

36 പ്രബോധനപുത്രൻ എന്നു് അർത്ഥമുള്ള
ബർന്നബാസ് എന്നു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ മ
റുപേർ വിളിച്ച കുപ്രദ്വീപുകാരനായ
37 യോസേഫ് എന്നൊരു ലേവ്യൻ തനിക്കു
ണ്ടായിരുന്ന നിലം വിറ്റു പണം കൊണ്ടു
വന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാല്ക്കൽ
വെച്ചു.

അനന്യാസും സഫീരയും

5 എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്ന പേരുള്ള
ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയായ സഫീ
2 രയോടുകൂടെ ഒരു നിലം വിറ്റു. ഭാര്യയു
ടെ അറിവോടെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തു
വെച്ചു് ഒരംശം കൊണ്ടുവന്നു് അപ്പൊസ്തു
3 ലന്മാരുടെ കാല്ക്കൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ പ
ത്രൊസ്: അനന്യാസേ, പരിശുദ്ധാത്മാ
വിനോടു വ്യാജം കാണിപ്പാനും നില
ത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെപ്പാ
നും സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവ
4 ശമാക്കിയതു് എന്തു്? അതുവില്ലുമുമ്പെ
നിന്റേതായിരുന്നില്ലയോ? വിറ്റ ശേ
ഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലാഞ്ഞുവോ? ഈ കാര്യത്തിന്നു നീ മനസ്സുവെ
ച്ചതു് എന്തു്? മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവ
ത്തോടത്രേ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു് എ
ന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു് അന 5
ന്യാസ് വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു. ഇതു
കേട്ടവർക്കു് എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടാ
യി. ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു് അവനെ 6
ശീലപൊതിഞ്ഞു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി
കുഴിച്ചിട്ടു.

ഏകദേശം മൂന്നു മണി നേരം കഴിഞ്ഞ 7
പ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യ ഈ സംഭവിച്ച
തു് ഒന്നും അറിയാതെ അകത്തു വന്നു.
പത്രൊസ് അവളോടു്: ഇത്രെക്കോ നി 8
ങ്ങൾ നിലം വിറ്റതു? പറക എന്നു പറ
ഞ്ഞു; അതേ, ഇത്രെക്കു തന്നേ എന്നു് അ
വൾ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് അവളോടു്: 9
കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷി
പ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു് എന്തു്?
ഇതാ, നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവ
രുടെ കാൽ വാതില്ക്കൽ ഉണ്ടു്; അവർ നി
ന്നെയും പുറത്തു കൊണ്ടുപോകും എന്നു പ
റഞ്ഞു. ഉടനെ അവൾ അവന്റെ കാ 10
ല്ക്കൽ വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു; ബാല്യ
ക്കാർ അകത്തു വന്നു് അവൾ മരിച്ചു എ
ന്നു കണ്ടു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി ഭർത്താ
വിന്റെ അരികെ കുഴിച്ചിട്ടു. സഭ 11
യും ഇതു കേട്ടവർക്കു് എല്ലാവർക്കും മഹാ ഭ
യം ഉണ്ടായി.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ ചെയ്ത അടയാ
ളങ്ങളും രോഗശാന്തിയും

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കയ്യാൽ ജന 12
ത്തിന്റെ ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും നടന്നു; അവർ എല്ലാവരും
ഏകമനസ്സോടെ ശലോമോന്റെ മണ്ഡ
പത്തിൽ കൂടിവരിക പതിവായിരുന്നു.
മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു ചേരു 13
വാൻ തുനിഞ്ഞില്ല; ജനമോ അവരെ പു
കഴ്ത്തിപ്പോന്നു. മേല്ക്കുമേൽ അനവധി പു 14
രുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കർത്താവിൽ വിശ്വ
സിച്ചു ചേർന്നുവന്നു. രോഗികളെ പുറത്തു 15
കൊണ്ടുവന്നു, പത്രൊസ് കടന്നുപോകു
മ്പോൾ അവന്റെ നിഴൽ എങ്കിലും അവ
രിൽ വല്ലവരുടെയും മേൽ വീഴേണ്ടതിന്നു
വീഥികളിൽ വിരിപ്പിന്മേലും കിടക്കമേ
ലും കിടത്തും. അതു കൂടാതെ യെരൂശലേ 16
മിന്നു ചുറുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
പുരുഷാരം വന്നുകൂടി രോഗികളെയും അ
ശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരെയും കൊ
ണ്ടുവരികയും അവർ എല്ലാവരും സൌ
ഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.

4: 30. അ. പ്ര. 2: 43; 5: 12. **4: 31.** അ. പ്ര. 2: 2.
4: 32. റോമ. 15: 5, 6; 2 കൊരി. 13: 11. **4: 33.** യോഹ. 1: 16.
4: 35. അ. പ്ര. 5: 2; 4: 37.
5: 2. അ. പ്ര. 4: 35, 37. **5: 3.** ലൂക്കൊ. 22: 3; യോഹ. 13: 2. **5: 5.** സങ്കീ. 64: 9.
5: 6. യോഹ. 19: 40; അ. പ്ര. 3: 11.
5: 12. റോമ. 15: 18; 2 കൊരി. 12: 12; എബ്രാ. 2: 3. **5: 13.** യോഹ. 9: 22.
5: 14. അ. പ്ര. 2: 47; 6: 7. **5: 15.** അ. പ്ര. 19: 11, 12; മർക്കൊ. 6: 56.
5: 16. മർക്കൊ. 16: 17, 18.

പത്രൊസും യോഹന്നാനും വീണ്ടും
ആലോചനാസഭയുടെ മുമ്പിൽ

പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനും സദൂക്യരുടെ മതക്കാരായ അവന്റെ പക്ഷക്കാരൊക്കെയും അസൂയ നിറഞ്ഞു് എഴുന്നേറ്റു് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പിടിച്ചു പൊതുതടവിൽ ആക്കി. രാത്രിയിലോ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കാരാഗൃഹവാതിൽ തുറന്നു് അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു് ഈ ജീവന്റെ വചനം എല്ലാം ജനത്തോടു പ്രസ്താവിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കേട്ടു പുലർച്ചെക്കു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാപുരോഹിതനും കൂടെയുള്ളവരും വന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മൂപ്പന്മാരെയും എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി, അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ തടവിലേക്കു് ആളയച്ചു. ചേവകർ ചെന്നപ്പോൾ അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു: കാരാഗൃഹം നല്ല സൂക്ഷ്മത്തോടെ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും കാവല്ക്കാർ വാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ കണ്ടു; തുറന്നപ്പോഴോ അകത്തു് ആരെയും കണ്ടില്ല എന്നു് അറിയിച്ചു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ഇതു് എന്തായിത്തീരും എന്നു് അവരെക്കുറിച്ചു ചഞ്ചലിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നു: നിങ്ങൾ തടവിൽ ആക്കിയ പുരുഷന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. പടനായകൻ ചേവകരുമായി ചെന്നു, ജനം കല്ലെറിയും എന്നു ഭയപ്പെട്ടകയാൽ ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങനെ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തിന്മുമ്പാകെ നിറുത്തി; മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു: ഈ നാമത്തിൽ ഉപദേശിക്കരുതു് എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു് അമർച്ചയായി കല്പിച്ചുവല്ലോ; നിങ്ങളോ യെരൂശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു പത്രൊസും ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരും: മനുഷ്യരെക്കാൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തൂക്കിക്കൊന്ന യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചു; യിസ്രായേലിന്നു മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും നല്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പ്രഭുവായും രക്ഷിതാവായും തന്റെ വലങ്കയ്യാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതെക്കു ഞങ്ങളും ദൈവം തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവക്കു നല്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപപരവശരായി അവരെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ സർവ്വജനത്തിന്നും ബഹുമാനമുള്ള ധർമ്മോപദേഷ്ടാവായ ഗമാലീയേൽ എന്നൊരു പരീശൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു, അവരെ കുറെനേരം പുറത്താക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. പിന്നെ അവൻ അവരോടു: യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, ഈ മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഈ നാളുകൾക്കു മുമ്പെ തൂദാസ് എന്നവൻ എഴുന്നേറ്റു താൻ മഹാൻ എന്നു നടിച്ചു; ഏകദേശം നാനൂറു പുരുഷന്മാർ അവനോടു ചേർന്നുകൂടി; എങ്കിലും അവൻ നശിക്കയും അവനെ അനുസരിച്ചവർ എല്ലാവരും ചിന്നിച്ചിന്നുമില്ലാതാകയും ചെയ്തു. അവന്റെശേഷം ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ ചാർത്തലിന്റെ കാലത്തു് എഴുന്നേറ്റു ജനത്തെ തന്റെ പക്ഷം ചേരുവാൻ വശീകരിച്ചു; അവനും നശിച്ചു, അവനെ അനുസരിച്ചവർ ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോയി. ആകയാൽ ഈ മനുഷ്യരെ വിട്ടു് ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഈ ആലോചനയോ പ്രവൃത്തിയോ മാനുഷം എന്നു വരികിൽ അതു നശിച്ചുപോകും; ദൈവികം എങ്കിലോ നിങ്ങൾക്കു് അതു നശിപ്പിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പോരാടുന്നു എന്നു വരുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു: അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വരുത്തി അടിപ്പിച്ചു: ഇനി യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കരുതു് എന്നു കല്പിച്ചു് അവരെ വിട്ടയച്ചു. തിരുനാമത്തിന്നു വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പാൻ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെട്ടകയാൽ അവർ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നെ അവർ ദിനമ്പ്രതി ദൈവാലയത്തിലും വീടുതോറും വിടാതെ ഉപദേശിക്കയും യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു സുവിശേഷിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

5: 17. അ. പ്ര. 4: 1, 6. **5: 19.** അ. പ്ര. 16: 26; 12: 7.
5: 20. യോഹ. 6: 63, 68; പുറ. 24; 3. **5: 28.** മത്താ. 27: 28; അ. പ്ര. 4: 18.
5: 29. അ. പ്ര. 4: 19, 20; ദാനീ, 3: 18.
5: 30. ആവ. 21: 22, 23; അ. പ്ര. 3: 15; ഗലാ. 3: 13; 1 പത്രൊ. 2: 24.
5: 31. കൊലൊ. 1: 14; അ. പ്ര. 2: 33; യെശ. 9: 6; മത്താ. 1: 21; എബ്രാ. 2: 10; 12: 2.
5: 32. ലൂക്കൊ. 24: 48; യോഹ. 15: 27. **5: 33.** അ. പ്ര. 7: 54. **5: 34.** അ. പ്ര. 22: 3.
5: 36. അ. പ്ര. 21: 38. **5: 37.** ലൂക്കൊ. 2: 2.
5: 38. സദൃ. 21: 30; യെശ. 8: 10; മത്താ. 15: 13. **5: 39.** അ. പ്ര. 9: 5.
5: 40. മത്താ. 10: 17; അ. പ്ര. 22: 19.
5: 41. 2 കൊരി. 12: 10; മത്താ. 5: 10—12; 1 പത്രൊ. 4: 13,
5: 42. 2 തിമൊ. 4; 2; അ. പ്ര. 18: 5.

ഏഴ പേരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു

6 ആ കാലത്തു ശിഷ്യന്മാർ പെരുകിവരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ വിധവമാരെ ദിനസ്രുതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേക്ഷയായി വിചാരിച്ചു എന്നു യവനഭാഷക്കാർ എബ്രായഭാഷക്കാരുടെ നേരെ പിറുപിറുത്തു. പന്തിരുവർ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചു വരുത്തി: ഞങ്ങൾ ദൈവവചനം ഉപേക്ഷിച്ചു മേശകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമല്ല. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞു നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴ പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നേ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ വേലെക്കു ആക്കാം. ഞങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഉറ്റിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കൂട്ടത്തിന്നു ഒക്കെയും ബോദ്ധ്യമായി; വിശ്വാസവും പരിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ പുരുഷനായ സ്തെഫാനൊസ്, ഫിലിപ്പൊസ്, പ്രൊഖൊരൊസ്, നിക്കാനോർ, തിമോൻ, പർമ്മെനാസ്, യെഹൂദമതാനുസാരിയായ അന്ത്യോക്യക്കാരൻ നിക്കൊലാവൊസ് എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മുമ്പാകെ നിറുത്തി; അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെമേൽ കൈ വെച്ചു.

7 ദൈവവചനം പരന്നു, യെരൂശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം ഏറ്റവും പെരുകി, പുരോഹിതന്മാരിലും വലിയോരു കൂട്ടം വിശ്വാസത്തിന്നു അധീനരായിത്തീർന്നു.

സ്തെഫാനൊസിനോടു തർക്കിക്കുന്നതു

8 അനന്തരം സ്തെഫാനൊസ് കൃപയും ശക്തിയും നിറഞ്ഞവനായി ജനത്തിൽ വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു. 9 ലിബർത്തീനർ എന്നു പേരുള്ള പള്ളിക്കാരിലും കുറേനക്കാരിലും അലെക്സന്ത്രിയക്കാരിലും കിലിക്യ ആസ്യ എന്ന ദേശക്കാരിലും ചിലർ എഴുന്നേറ്റു സ്തെഫാ 10 നൊസിനോടു തർക്കിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ സംസാരിച്ച ജ്ഞാനത്തോടും ആത്മാവോടും എതിർത്തുനില്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 11 അപ്പോൾ അവർ ചില പുരുഷന്മാരെ വശത്താക്കി: ഇവൻ മോശെക്കും ദൈവത്തിന്നും വിരോധമായി ദൂഷണം പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ട എന്നു പ 12 റയിച്ചു, ജനത്തെയും മൂപ്പന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവനെറ നേരെ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി കള്ളസ്സാ 13 ക്ഷികളെ നിറുത്തി: ഈ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നും ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും വിരോധമായി ഇടവിടാതെ സംസാ 14 രിച്ചുവരുന്നു; ആ നസറായനായ യേശു ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിച്ചു മോശെ നമുക്കു ഏല്പിച്ച മര്യാദകളെ മാറ്ററിക്കളയും എന്നു അവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ട എന്നു പറയിച്ചു. 15 ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറുനോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു ദൈവദൂതന്റെ മുഖംപോലെ കണ്ടു.

സ്തെഫാനൊസിന്റെ പ്രസംഗം

7 ഇതു ഉള്ളതു തന്നേയോ എന്നു മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ 2 പറഞ്ഞതു: സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായ പുരുഷന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ. നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം ഹാരാനിൽ വന്നു പാർക്കും മുമ്പെ മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, തന്നേ തേജോമയനായ ദൈവം അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: 3 നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരെയുംവിട്ടു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരുന്ന ദേശത്തിലേക്കു ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ കൽദായരുടെ ദേശം വിട്ടു ഹാരാനിൽ വന്നു പാർത്തു: അ 4 വന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം ദൈവം അവനെ അവിടെ നിന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പാർക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നുപാർപ്പിച്ചു. 5 അവന്നു അതിൽ ഒരു കാലടി നിലംപോലും അവകാശം കൊടുത്തില്ല; അവന്നു സന്തതിയില്ലാതിരിക്കെ അവന്നും അവന്റെശേഷം അവന്റെ സന്തതിക്കും അതിനെ കൈവശമായി നല്കുമെന്നു അവനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 6 അവന്റെ സന്തതി അന്യദേശത്തു ചെന്നു പാർക്കും; ആ ദേശക്കാർ അവരെ അടിമയാക്കി നാനൂറു സംവത്സരം പീഡിപ്പിക്കും എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. 7 അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ ന്യായംവിധിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ പുറപ്പെട്ടുവന്നു ഈ സ്ഥലത്തു എന്നെ സേവിക്കും എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു. 8 പിന്നെ അവന്നു പരിച്ഛേദനയെന്ന നിയമം കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാംനാൾ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു. യിസ്ഹാക്കു യാക്കോബിനെയും യാക്കോബു പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 9 ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ യോസേഫിനോടു അസൂയപ്പെട്ടു അവനെ മിസ്രയീമിലേക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ 10 ഇരുന്നു സകല സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിടുവിച്ചു മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ അവന്നു കൃപയും ജ്ഞാനവും കൊടുത്തു; അവൻ അവനെ മിസ്രയീമിന്നും തന്റെ സർവ്വഗൃഹത്തിന്നും അധിപതിയാക്കിവെച്ചു. 11 മിസ്രയീംദേശത്തിലും കനാനിലും എല്ലാം ക്ഷാമവും മഹാകഷ്ടവും വന്നാറെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാക്കു ആഹാരം കിട്ടാതെയായി.

7: 2. സങ്കീ. 29: 3; ഉല്പ 11: 31; 15: 7. **7: 3.** ഉല്പ. 12: 1; 48: 4.
7: 4. ഉല്പ. 11: 31, 32; 15: 7; 12: 5. **7: 5.** ആവ. 2: 5; ഉല്പ: 12: 7; 17: 8.
7: 6—7. ഉല്പ. 15: 13—14. **7: 7.** പുറ. 3: 12. **7: 8:** ഉല്പ. 17: 10—14; 21: 2—4.
7: 9. ഉല്പ. 37: 11, 28; 45: 4. **7: 9—10.** ഉല്പ. 39: 2—3, 21.
7; 10. ഉല്പ. 41: 40—46; സങ്കീ. 105: 21. **7: 11.** ഉല്പ. 41: 54; 42: 5.

12 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടു് എന്നു കേട്ടിട്ടു
യാക്കോബു് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ ഒ
13 ന്നാംപ്രാവശ്യം അയച്ചു, രണ്ടാംപ്രാവ
ശ്യം യോസേഫു് തന്റെ സഹോദരന്മാ
രോടു തന്നെത്താൻ അറിയിച്ചു യോസേ
ഫിന്റെ വംശം ഫറവോനു വെളിവാ
14 യ്തു. യോസേഫു് ആളയച്ചു തന്റെ
പിതാവായ യാക്കോബിനെയും കുടുംബ
ത്തെ ഒക്കെയും വരുത്തി; അവർ ആകെ
15 എഴുപത്തഞ്ചു പേരായിരുന്നു. യാക്കോ
ബു് മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി; അവനും
16 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരും മരിച്ചു. അവ
രെ ശെഖേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശെഖേ
മിൽ എമ്മോരിന്റെ മക്കളോടു് അബ്രാ
ഹാം വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയ കല്ലറ
17 യിൽ അടക്കം ചെയ്തു. ദൈവം അബ്രാ
ഹാമിനോടു് അരുളിച്ചെയ്ത വാഗ്ദത്ത
കാലം അടുത്തപ്പോൾ ജനം മിസ്രയീ
18 മിൽ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി. ഒടുവിൽ യോ
സേഫിനെ അറിയാത്ത വേറൊരു രാജാ
19 വു് മിസ്രയീമിൽ വാണു. അവൻ നമ്മുടെ
വംശത്തോടു് ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു നമ്മു
ടെ പിതാക്കന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചു, അവ
രുടെ ശിശുക്കൾ ജീവനോടെ ഇരിക്കരുതു്
എന്നുവെച്ചു അവരെ പുറത്തിടുവിച്ചു.
20 ആ കാലത്തു മോശെ ജനിച്ചു, ദിവ്യസുന്ദ
രനായിരുന്നു; അവനെ മൂന്നു മാസം അ
21 പ്പന്റെ വീട്ടിൽ പോറ്റി. പിന്നെ അവ
നെ പുറത്തിട്ടപ്പോൾ ഫറവോന്റെ മ
കൾ അവനെ എടുത്തു തന്റെ മകനായി
22 വളർത്തി. മോശെ മിസ്രയീമ്യരുടെ സക
ല ജ്ഞാനവും അഭ്യസിച്ചു വാക്കിലും പ്ര
23 വൃത്തിയിലും സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു. അ
വന്നു നാല്പതു വയസ്സു തികയാറായപ്പോൾ
യിസ്രായേൽമക്കളായ തന്റെ സഹോദര
ന്മാരെ ചെന്നു കാണേണം എന്നു മന
24 സ്സിൽ തോന്നി. അവരിൽ ഒരുത്തൻ അ
ന്യായം ഏല്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് അവനു തുണ
നിന്നു, മിസ്രയീമ്യനെ അടിച്ചു കൊന്നു,
പീഡിതനു വേണ്ടി പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു.
25 ദൈവം താൻ മുഖാന്തരം അവർക്കു രക്ഷ ന
ല്കും എന്നു സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കും എ
ന്നു് അവൻ നിരൂപിച്ചു; എങ്കിലും അ
26 വർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. പിറ്റെന്നാൾ അവർ
കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: പുരുഷന്മാ
രേ, നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരല്ലോ; ത
മ്മിൽ അന്യായം ചെയ്യുന്നതു് എന്തു് എ
ന്നു പറഞ്ഞു് അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തു
27 വാൻ നോക്കി. എന്നാൽ കൂട്ടുകാരനോടു്
അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉന്തിക്ക
ളഞ്ഞു: നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു് അധികാരി
യും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതു് ആർ?
28 ഇന്നലെ മിസ്രയീമ്യനെ കൊന്നതുപോ
29 ലെ എന്നെയും കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു
വോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
മോശെ ഓടിപ്പോയി മിദ്യാൻദേശത്തു
ചെന്നു പാർത്തു, അവിടെ രണ്ടു പുത്രന്മാ
30 രെ ജനിപ്പിച്ചു. നാല്പതാണ്ടു കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ സീനായ്മലയുടെ മരുഭൂമിയിൽ ഒ
രു ദൈവദൂതൻ മുൾപ്പടർപ്പിലെ അഗ്നി
ജ്വാലയിൽ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി.
31 മോശെ ആ ദർശനം കണ്ടു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു,
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ അടുത്തു ചെല്ലു
32 മ്പോൾ: ഞാൻ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരു
ടെ ദൈവമായി അബ്രാഹാമിന്റെയും
യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെ
യും ദൈവം ആകുന്നു എന്നു കർത്താവിന്റെ
ശബ്ദം കേട്ടു. മോശെ വിറെച്ചിട്ടു നോ
33 ക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. കർത്താവു് അവ
നോടു: നീ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധഭൂമി
യാകയാൽ കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു് ഊ
രിക്കളക. മിസ്രയീമിൽ എന്റെ ജന
34 ത്തിന്റെ പീഡ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു, അവ
രുടെ ഞരക്കവും കേട്ടു്, അവരെ വിടുവി
പ്പാൻ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ
വരിക; ഞാൻ നിന്നെ മിസ്രയീമിലേക്കു്
അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. നിന്നെ അധി
35 കാരിയും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതാർ
എന്നിങ്ങനെ അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ഈ
മോശെയെ ദൈവം മുൾപ്പടർപ്പിൽ പ്രത്യ
ക്ഷനായ ദൂതൻ മുഖാന്തരം അധികാരിയും
വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും ആക്കി അയച്ചു. അ
36 വൻ മിസ്രയീമിലും ചെങ്കടലിലും നാല്പ
തു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിലും അതിശയ
ങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു് അവരെ
37 നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. ദൈവം നിങ്ങളു
ടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു് എന്നെ
പ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു്
എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും എന്നു യിസ്രായേൽ
മക്കളോടു പറഞ്ഞ മോശെ അവൻതന്നേ.
38 സീനായ്മലയിൽ തന്നോടു സംസാരിച്ച
ദൂതനോടും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടുംകൂ
ടെ മരുഭൂമിയിലെ സഭയിൽ ഇരുന്നവനും
നമുക്കു തരുവാൻ ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടു
39 ലഭിച്ചവനും അവൻ തന്നേ. നമ്മുടെ പി
താക്കന്മാർ അവനു കീഴ്പെടുവാൻ മനസ്സി
ല്ലാതെ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു ഹൃദയം
കൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു,
40 അഹരോനോടു: ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ന
ടപ്പാൻ ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക;
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു നടത്തി

7: 12 ഉല്പ. 42: 2. **7: 13.** ഉല്പ. 45: 1—4.
7: 14. ഉല്പ. 45: 9—10; 46: 27; പുറ. 1: 5; ആവ. 10: 22.
7: 15. ഉല്പ. 46: 1; 49: 33; പുറ. 1: 6.
7; 16. യോശു. 24: 32; ഉല്പ. 23: 16, 17; 33: 19; 50: 13. **7: 17.** പുറ. 1: 7.
7: 19. ഉല്പ. 24: 7; പുറ. 1: 9, 22. **7: 20.** പുറ. 2: 2; എബ്രാ. 11: 23.
7: 21. പുറ. 2: 5, 10. **7: 23—29.** പുറ. 2: 11—15.
7: 29. പുറ. 2: 22; 18: 3, 4; ലൂക്കൊ. 12: 14. **7: 30—34.** പുറ. 3: 1—10; ആവ. 33: 16.
7: 35. പുറ 2: 14. **7: 36.** പുറ. 7: 3; 14: 21; സംഖ്യാ. 14: 33.
7: 37. ആവ. 18: 15, 18. **7: 38.** പുറ. 19: 3; ആവ. 9: 10.
7: 39. സംഖ്യാ. 11: 4, 5; 14: 3. **7: 40.** പുറ. 32: 1, 23.

ക്കൊണ്ടു വന്ന ആ മോശെയ്ക്കു് എന്തു സം
ഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ
41 എന്നു പറഞ്ഞു. അന്നേരം അവർ ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി, ആ ബിംബത്തി
നു ബലി കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ കൈപ്പണി
42 യിൽ ഉല്ലസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവവും
പിന്തിരിഞ്ഞു, ആകാശത്തിലെ സൈന്യ
ത്തെ ആരാധിപ്പാൻ അവരെ കൈവിട്ടു.

"യിസ്രായേൽഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ മരു
ഭൂമിയിൽ എനിക്കു നാല്പതു സംവത്സരം
ഹനനയാഗങ്ങളും ഭോജനയാഗങ്ങളും
43 അർപ്പിച്ചുവോ? നിങ്ങൾ നമസ്കരി
പ്പാൻ ഉണ്ടാക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ
മൊലോക്കിന്റെ കൂടാരവും രേഫാൻ
ദേവന്റെ നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു
നടന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങ
ളെ ബാബിലോന്നപ്പുറം പ്രവസി
പ്പിക്കും"

എന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
44 എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നീ കണ്ട മാ
തിരിക്കൊത്തവണ്ണം അതിനെ തീർക്കേണം
എന്നു മോശെയോടു് അരുളിച്ചെയ്തവൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാ
ക്കു മരുഭൂമിയിൽ സാക്ഷ്യകൂടാരം ഉണ്ടാ
45 യിരുന്നു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അതു്
ഏറ്റുവാങ്ങി ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്ക
ന്മാരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞ
ജാതികളുടെ അവകാശത്തിലേക്കു യോശു
വയുമായി കൊണ്ടുവന്നു ദാവീദിന്റെ കാ
46 ലം വരെ വെച്ചിരുന്നു. അവൻ ദൈവ
ത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൃപ ലഭിച്ചു, യാ
ക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിനു് ഒരു വാസ
സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവാദം അപേ
47 ക്ഷിച്ചു, ശലോമോൻ അവനു് ഒരു ആ
48 ലയം പണിതു. അത്യുന്നതൻ കൈപ്പണി
യായതിൽ വസിക്കുന്നില്ല താനും.

49 "സ്വർഗ്ഗം എനിക്കു സിംഹാസനവും
ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവും ആകുന്നു;
നിങ്ങൾ എനിക്കു പണിയുന്ന ആലയം
ഏതുവിധം? എന്റെ വിശ്രമസ്ഥല
50 വും ഏതു്? ഇതൊക്കെയും എന്റെ
കൈയല്ലയോ ഉണ്ടാക്കിയതു് എന്നു ക
ർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു"

51 എന്നു പ്രവാചകൻ പറയുന്നുവല്ലോ. ശാ
ഠ്യക്കാരും ഹൃദയത്തിന്നും ചെവിക്കും പ
രിച്ഛേദന ഇല്ലാത്തവരുമായുള്ളോരേ, നി
ങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ തന്നേ
നിങ്ങളും എല്ലായ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാ 52
വിനോടു മറുത്തു നില്ക്കുന്നു. പ്രവാചക
ന്മാരിൽ ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്ക
ന്മാർ ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളു? നീതി
മാനായവന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചു മുൻ
അറിയിച്ചവരെ അവർ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
അവനു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദ്രോഹികളും 53
കൊലപാതകരും ആയിത്തീർന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവദൂതന്മാരുടെ നിയോഗങ്ങളായി
ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും അതു
പ്രമാണിച്ചിട്ടില്ല.

സ്തെഫാനൊസിന്റെ മരണം

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപപരവ 54
ശരായി അവന്റെനേരെ പല്ലു കടിച്ചു.
അവനോ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവ 55
നായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ഉറുനോക്കി,
ദൈവമഹത്വവും ദൈവത്തിന്റെ വല
ത്തുഭാഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു: ഇ 56
താ, സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപു
ത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നി
ല്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു, ചെവി 57
പൊത്തിക്കൊണ്ടു് ഒന്നിച്ചു് അവന്റെ
നേരെ പാഞ്ഞു ചെന്നു. അവനെ നഗര 58
ത്തിൽനിന്നു തള്ളി പുറത്താക്കി കല്ലെറി
ഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
ശൌൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാ
രന്റെ കാല്ക്കൽ വെച്ചു. കർത്താവായ യേ 59
ശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊ
ള്ളേണമേ എന്നു സ്തെഫാനൊസ് വിളി
ച്ചപേക്ഷിക്കയിൽ അവർ അവനെ കല്ലെ
റിഞ്ഞു. അവനോ മുട്ടുകുത്തി: കർത്താവേ, 60
അവർക്കു് ഈ പാപം നിരുത്തരുതേ എന്നു്
ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പീഡനവും ചിതറിപ്പോക്കും

8 അവനെ കൊല ചെയ്തതു ശൌലിന്നു സ
മ്മതമായിരുന്നു.

അന്നു യെരൂശലേമിലെ സഭെക്കു് ഒരു
വലിയ ഉപദ്രവം നേരിട്ടു; അപ്പൊസ്തല
ന്മാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യെഹൂദ്യ ശമ
ര്യദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി. ഭക്തി 2
യുള്ള പുരുഷന്മാർ സ്തെഫാനൊസിനെ
അടക്കം ചെയ്തു. അവനെക്കുറിച്ചു വലി
യൊരു പ്രലാപം കഴിച്ചു. എന്നാൽ 3

7: 41. പുറ. 32: 4—6; ആവ. 9: 16; സങ്കീ. 106: 19.
7: 42. ആവ. 4: 19; 2 രാജാ. 17: 16; യിരെ. 19: 13; ആമൊ. 5: 25—27.
7: 44. പുറ. 25: 9, 40.
7: 45. ഉല്പ. 17: 8; 48: 4; സങ്കീ. 44: 2; ആവ. 32: 49; യോശു. 3: 14—17; 18: 1.
7: 46. 2 ശമൂ. 7: 2, 8—16; സങ്കീ. 132: 1—5. **7: 47.** 1 രാജാ. 6: 1.
7: 48. അ. പ്ര. 17: 24. **7: 49.** യെശ. 66: 1, 2.
7: 51. പുറ. 33: 3, 5; യെശ. 63: 10; സംഖ്യാ. 27: 14; ലേവ്യ. 26: 41; പുറ. 32: 9; യിരെ. 6: 10; 9: 26; പുറ. 20: 1—26.
7: 52. 2 ദിന. 36: 16; മത്താ. 23: 31. **7: 53.** ഗലാ. 3: 19, 38; എബ്രാ 2: 2.
7: 54. അ. പ്ര. 5: 33. **7: 55.** ലൂക്കൊ. 22: 69; അ. പ്ര. 22: 20,
7: 58. ലൂക്കൊ. 4: 29; എബ്രാ. 13: 12. **7: 59.** സങ്കീ. 31: 5; ലൂക്കൊ. 23; 46.
7: 60. ലൂക്കൊ. 23: 34.
8: 1. അ. പ്ര. 11: 19. **8: 3.** അ. പ്ര. 26: 10, 11.

ശൌൽ വീട്ടതോറും ചെന്നു പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചിഴച്ചു തടവിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു സഭയെ മുടിച്ചുപോന്നു.

ഫിലിപ്പൊസ് ശമര്യയിൽ

4 ചിതറിപ്പോയവർ വചനം സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു് അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു. 5 ഫിലിപ്പൊസ് ശമര്യപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു് അവരോടു ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. 6 ഫിലിപ്പൊസ് ചെയ്ത അടയാളങ്ങളെ പുരുഷാരങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തയാൽ അവൻ പറയുന്നതു് ഏകമനസ്സോടെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ച പലരിൽനിന്നും അവ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു: അനേകം പക്ഷവാതക്കാരും മുടന്തരും സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 8 അങ്ങനെ ആ പട്ടണത്തിൽ വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടായി.

ആഭിചാരകനായ ശിമോൻ

9 എന്നാൽ ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ആ പട്ടണത്തിൽ ആഭിചാരം ചെയ്തു, താൻ മഹാൻ എന്നു പറഞ്ഞു 10 ശമര്യജാതിയെ ഭ്രമിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇവൻ മഹതി എന്ന ദൈവശക്തി ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു് ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 11 ഇവൻ ആഭിചാരംകൊണ്ടു് ഏറിയകാലം അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കയാൽ അത്രേ അവർ അവനെ 12 ശ്രദ്ധിച്ചതു്. എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്ന ഫിലിപ്പൊസിനെ അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും സ്നാനം 13 ഏറ്റു, ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു ഫിലിപ്പൊസിനോടു ചേർന്നിരുന്നു, വലിയ വീര്യപ്രവൃത്തികളും അടയാളങ്ങളും നടക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു.

പത്രൊസും യോഹന്നാനും ശമര്യയിൽ

14 അനന്തരം യെരൂശലേമിലുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ, ശമര്യർ ദൈവവചനം കൈക്കൊണ്ടു എന്നു കേട്ടു പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ 15 അയച്ചു. അവർ ചെന്നു, അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു് അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 16 അന്നവരെ അവരിൽ ആരുടെമേലും ആത്മാവു വന്നിരുന്നില്ല; അവർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റിരുന്നതേയുള്ളൂ. 17 അവർ അവരുടെമേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചു. 18 അപ്പൊസ്തലന്മാർ കൈ വെച്ചതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചതു ശിമോൻ കണ്ടാറെ അവർക്കു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നു: 19 ഞാൻ ഒരുത്തന്റെമേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഈ അധികാരം എനിക്കും തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പത്രൊസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനം പണത്തിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നീ നിരൂപിക്കകൊണ്ടു് നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ. 21 നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവസന്നിധിയിൽ നേരുള്ളതല്ലായ്കകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ നിനക്കു പങ്കും ഓഹരിയുമില്ല. 22 നീ ഈ വഷളത്വം വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; പക്ഷേ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണം ക്ഷമിച്ചു കിട്ടുമായിരിക്കും. 23 നീ കൈപ്പുള്ള പകയിലും അനീതിയുടെ ബന്ധനത്തിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതിന്നു ശിമോൻ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു് ഒന്നും എനിക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ കർത്താവിനോടു് എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

25 അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം സാക്ഷീകരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചശേഷം ശമര്യക്കാരുടെ അനേക ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

ഫിലിപ്പൊസും ഐത്യോപ്യനായ ഷണ്ഡനും

26 അനന്തരം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു തെക്കോട്ടു യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഗസ്സെക്കുള്ള നിർജ്ജനമായ വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൻ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ കന്ദക്കയെന്ന ഐത്യോപ്യരാജ്ഞിയുടെ ഒരു ഷണ്ഡനും മഹാനും അവളുടെ സകല ഭണ്ഡാരത്തിന്നും മേൽവിചാരകനുമായ ഒരു ഐത്യോപ്യനെ കണ്ടു. അവൻ യെരൂശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ 28 വന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയിൽ തേരിൽ ഇരുന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം വായിക്കയായിരുന്നു. 29 ആത്മാവു ഫിലിപ്പൊസിനോടു: നീ അടുത്തു ചെന്നു തേരിനോടു ചേർന്നു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ഫിലിപ്പൊസ് ഓടിച്ചെല്ലുമ്പോൾ യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം വായിക്കുന്നതു കേട്ടു: നീ വായിക്കുന്നതു ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 31 ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചു തരാഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു, ഫിലിപ്പൊസ് കയറി തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു. 32 തിരുവെഴുത്തിൽ അവൻ വായിച്ച ഭാഗമാവിതു്:

8: 7. മത്താ. 11. 5. **8: 9.** അ. പ്ര. 13: 6. **8: 10.** 2 കൊരി. 11: 9. **8: 11.** ഗലാ. 3: 1.
8: 17. അ. പ്ര. 6: 6; എബ്രാ. 6: 1. **8: 20.** 2 രാജാ. 5: 16: **8: 21.** സങ്കീ. 78: 37.
8: 22. ദാനീ. 4: 27; 2 തിമൊ. 2: 25.
8: 23. സദൃ. 5: 22; സങ്കീ. 116: 16; എബ്രാ. 12: 15; യെശ. 53: 6.
8; 26. യോശു. 15: 47. **8: 27.** യെശ. 56: 3—5; സെഫ. 3: 10.
8: 31. റോമ. 10: 14; സങ്കീ. 25: 9. **8: 32.** യെശ. 53: 7, 8.

"അറുകൂവാനുള്ള ആടിനെപ്പോലെ
അവനെ കൊണ്ടുപോയി; രോമം കത്രി
ക്കുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ മിണ്ടാതിരിക്കു
ന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ അവൻ വാ
33 യ് തുറക്കാതിരുന്നു. അവന്റെ താഴ്ച
യിൽ അവനു ന്യായം കിട്ടാതെ പോ
യി; അവന്റെ തലമുറയെ ആർ വിവ
രിക്കും? ഭൂമിയിൽനിന്നു് അവന്റെ ജീ
വനെ എടുത്തുകളയുന്നുവല്ലോ."

34 ഷണ്ഡൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു്: ഇതു
പ്രവാചകൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു?
തന്നെക്കുറിച്ചോ മറെറാരുത്തനെക്കു റി
ച്ചോ എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു് അ
35 പേക്ഷിച്ചു. ഫിലിപ്പൊസു് ഈ തിരു
വെഴുത്തു് ആധാരമാക്കി അവനോടു യേ
ശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറി
36 യിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഇങ്ങനെ വഴി
പോകയിൽ വെള്ളമുള്ളോരു സ്ഥലത്തു്
എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്ഡൻ: ഇതാ വെള്ളം
ഞാൻ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിനു് എന്തു വി
37 രോധം എന്നു പറഞ്ഞു. [അതിന്നു ഫി
ലിപ്പൊസു്: നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു പ
റഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രൻ എ
ന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു് അവൻ
38 ഉത്തരം പറഞ്ഞു.] അങ്ങനെ അവൻ തേർ
നിർത്തുവാൻ കല്പിച്ചു; ഫിലിപ്പൊസും ഷ
ണ്ഡനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി,
39 അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. അ
വർ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറിയപ്പോൾ
കർത്താവിന്റെ ആത്മാവു് ഫിലിപ്പൊ
സിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; ഷ
ണ്ഡൻ അവനെ പിന്നെ കണ്ടില്ല; അ
വൻ സന്തോഷിച്ചുംകൊണ്ടു തന്റെ വഴി
40 ക്കു പോയി. ഫിലിപ്പൊസിനെ പിന്നെ
അസ്തോസിൽ കണ്ടു; അവൻ സഞ്ചരി
ച്ചു് എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും സുവിശേ
ഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു കൈസര്യയിൽ
എത്തി.

ശൌലിന്റെ മനംതിരിവു്

9 ശൌൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
നേരെ ഭീഷണിയും കൊലയും നിശ്വസി
ച്ചുകൊണ്ടു മഹാപുരോഹിതന്റെ അടു
2 ക്കൽചെന്നു, ദമസ്കൊസിൽ ഈ മാർഗ്ഗക്കാ
രായ വല്ല പുരുഷന്മാരെയോ സ്ത്രീകളെ
യോ കണ്ടാൽ അവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി യെ
രൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാന്തക്കവ
ണ്ണം അവിടത്തെ പള്ളികൾക്കു് അവനോ
3 ടു് അധികാരപത്രം വാങ്ങി. അവൻ പ്രയാ
ണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനു സമീപിച്ച
പ്പോൾ പെട്ടെന്നു് ആകാശത്തുനിന്നു് ഒരു
വെളിച്ചം അവന്റെ ചുറ്റും മിന്നി;
4 അവൻ നിലത്തു വീണു; ശൌലേ, ശൌ
ലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് എന്തു്
എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.
5 നീ ആരാകുന്നു, കർത്താവേ, എന്നു് അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേ
ശു ആകുന്നു ഞാൻ. നീ എഴുന്നേറ്റു പ 6
ട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക; നീ ചെയ്യേണ്ടതു്
അവിടെ വെച്ചു നിന്നോടു പറയും എ
ന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. അവനോടു കൂടെ 7
പ്രയാണം ചെയ്തുപുരുഷന്മാർ ശബ്ദം കേ
ട്ടു എങ്കിലും ആരെയും കാണാതെ മരവി
ച്ചു നിന്നു. ശൌൽ നിലത്തുനിന്നു് എഴു 8
ന്നേറ്റു കണ്ണു തുറന്നാറെ ഒന്നും കണ്ടില്ല;
അവർ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു ദമ
സ്കൊസിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി; അ 9
വൻ മൂന്നു ദിവസം കണ്ണു കാണാതെയും
തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ ചെയ്യാതെയും ഇ
രുന്നു.

ശൌൽ ദമസ്കൊസിൽ

എന്നാൽ അനന്യാസു് എന്നൊരു ശി 10
ഷ്യൻ ദമസ്കൊസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ
വനെ കർത്താവു് ഒരു ദർശനത്തിൽ: അ
നന്യാസേ എന്നു വിളിച്ചു. കർത്താവേ,
അടിയൻ ഇതാ എന്നു് അവൻ വിളി
കേട്ടു. കർത്താവു് അവനോടു്: നീ എ 11
ഴുന്നേറ്റു നേർവീഥി എന്ന തെരു
വിൽ ചെന്നു, യൂദയുടെ വീട്ടിൽ തർസൊ
സുകാരനായ ശൌൽ എന്നു പേരുള്ളവ
നെ അന്വേഷിക്ക; അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: 12
അനന്യാസു് എന്നൊരു പുരുഷൻ അക
ത്തു വന്നു താൻ കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്റെ മേൽ കൈ വെക്കുന്നതു് അവൻ ക
ണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. അതിന്നു് അ 13
നന്യാസു്: കർത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ യെ
രൂശലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു് എ
ത്ര ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പലരും പറഞ്ഞു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും 14
നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
വരെ ഒക്കെയും പിടിച്ചു കെട്ടുവാൻ അവ
നു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അധികാര
പത്രം ഉണ്ടു് എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ക 15
ർത്താവു് അവനോടു: നീ പോക; അവൻ
എന്റെ നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാ
ക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മുമ്പിൽ വ
ഹിപ്പാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കു
ന്നോരു പാത്രം ആകുന്നു. എന്റെ നാമ 16
ത്തിന്നു വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം കഷ്ടം
അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഞാൻ അ
വനെ കാണിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങ 17
നെ അനന്യാസു് ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു് അ
വന്റെമേൽ കൈ വെച്ചു: ശൌലേ, സ
ഹോദരാ, നീ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു പരിശുദ്ധാ
ത്മപൂർണ്ണൻ ആകേണ്ടതിന്നു നീ വന്ന വ
ഴിയിൽ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ യേശു എ
ന്ന കർത്താവു് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എ
ന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവന്റെ കണ്ണിൽ 18
നിന്നു ചെതുമ്പൽപോലെ വീണു; കാഴ്ച
ലഭിച്ചു് അവൻ എഴുന്നേറ്റു സ്നാനം ഏല്ക്കു
യും ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു ബലം പ്രാ
പിക്കയും ചെയ്തു.

8: 35. ലൂക്കൊ. 24: 27; അ. പ്ര. 5: 42. **8: 36.** അ. പ്ര. 10: 47. **8: 39.** യെഹെ. 3: 12, 14.
9: 1—19. അ. പ്ര. 26: 9—18; 22: 4—16. **9: 4.** മത്താ. 25: 40, 45.
9: 6. അ. പ്ര. 16: 30. **9: 7.** ദാനീ. 10: 7. **9: 14.** 1 കൊരി. 1: 2; 2 തിമൊ. 2: 22.
9: 15. റോമ. 11: 13; ഗലാ. 2: 2, 7—9; റോമ. 1: 2. **9: 16.** അ. പ്ര. 20: 23.

19 അവൻ ദമസ്കൊസിലുള്ള ശിഷ്യന്മാ
20 രോട്ട കൂടെ കുറെനാൾ പാൎത്തു. യേശു ത
ന്നേ ദൈവപുത്രൻ എന്നു പള്ളികളിൽ
21 പ്രസംഗിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും വി
സ്മയിച്ചു: യെരുശലേമിൽ ഈ നാമം
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൎക്ക നാശം ചെയ്യു
വൻ ഇവനല്ലയോ? ഇവിടെയും അവ
രെ പിടിച്ചുകെട്ടി മഹാപുരോഹിതന്മാ
രുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുവാനല്ലോ
22 വന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു. ശൌലോ മേല്ക്കു
മേൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു തന്നേ ക്രി
സ്തു എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ പാ
ൎക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരെ മിണ്ടാതാക്കി.

23 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യെഹൂദ
ന്മാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചി
24 ച്ചു. ശൌൽ അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടു് അറി
ഞ്ഞു; അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവർ രാ
വും പകലും നഗരഗോപുരങ്ങളിൽ കാ
25 വൽ വെച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യ
ന്മാർ രാത്രിയിൽ അവനെ ഒരു കൊട്ടയി
ലാക്കി മതിൽവഴിയായി ഇറക്കി വിട്ടു.

ശൌൽ യെരുശലേമിലും തർസൊസിലും

26 അവൻ യെരുശലേമിൽ എത്തിയാറെ
ശിഷ്യന്മാരോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിച്ചു; എ
ന്നാൽ അവൻ ഒരു ശിഷ്യൻ എന്നു വി
ശ്വസിക്കാതെ എല്ലാവരും അവനെ പേ
27 ടിച്ചു. ബൎന്നബാസോ അവനെ കൂട്ടി അ
പ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെ
ന്നു; അവൻ വഴിയിൽവെച്ചു കൎത്താവി
നെ കണ്ടതും കൎത്താവു് അവനോടു
സംസാരിച്ചതും ദമസ്കൊസിൽ അവൻ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യ
ത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചതും എല്ലാം അവരോ
28 ടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ
യെരുശലേമിൽ അവരുമായി പെരുമാറു
കയും കൎത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗ
ത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തുപോ
29 ന്നു. യവനഭാഷക്കാരായ യെഹൂദന്മാരോ
ടും അവൻ സംഭാഷിച്ചു തൎക്കിച്ചു; അവ
രോ അവനെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി.
30 സഹോദരന്മാർ അതു് അറിഞ്ഞു് അവ
നെ കൈസൎയ്യയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോ
യി, അവിടെ നിന്നു തർസൊസിലേക്കു്
അയച്ചു.

31 അങ്ങനെ യെഹൂദ്യ, ഗലീല, ശമൎയ്യ എ
ന്നീ ദേശങ്ങളിൽ ഒക്കെയും സഭെക്കു സ
മാധാനം ഉണ്ടായി, അതു് ആത്മികവൎദ്ധ
ന പ്രാപിച്ചും കൎത്താവിനോടുള്ള ഭക്തി
യിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രബോ
ധനയിലും നടന്നും പെരുകികൊണ്ടി
രുന്നു.

പത്രൊസ് ലുദ്ദയിൽ പക്ഷവാതക്കാരനെ
സൌഖ്യമാക്കുന്നതു്

32 പത്രൊസ് എല്ലാടവും സഞ്ചരിക്കയിൽ
ലുദ്ദയിൽ പാൎക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ അ
ടുക്കലും ചെന്നു. അവിടെ പക്ഷവാതം 33
പിടിച്ചു് എട്ടു സംവത്സരമായി കിട
പ്പിൽ ആയിരുന്ന ഐനെയാസ് എന്നു
പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. പത്രൊ 34
സ് അവനോടു: ഐനെയാസേ, യേശു
ക്രിസ്തു നിന്നെ സൌഖ്യമാക്കുന്നു; എഴ
ന്നേറ്റു താനായി തന്നേ കിടക്ക വിരിച്ചു
കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവൻ 35
എഴുന്നേറ്റു. ലുദ്ദയിലും ശാരോനിലും
പാൎക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു
കൎത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

തബീഥ

യോപ്പയിൽ പേടമാൻ എന്നൎത്ഥമു 36
ള്ള തബീഥാ എന്നു പേരുള്ളൊരു ശിഷ്യ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ വളരെ സൽപ്ര
വൃത്തികളും ധൎമ്മങ്ങളും ചെയ്തു പോന്നവ
ളായിരുന്നു. ആ കാലത്തു് അവൾ ദീനം 37
പിടിച്ചു മരിച്ചു; അവർ അവളെ കുളി
പ്പിച്ചു് ഒരു മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി.
ലുദ്ദ യോപ്പെക്കു സമീപമാകയാൽ പ 38
ത്രൊസ് അവിടെ ഉണ്ടെന്നു ശിഷ്യന്മാർ
കേട്ടു: നീ താമസിയാതെ ഞങ്ങളുടെ അ
ടുക്കലോളം വരേണം എന്നു് അപേക്ഷി
പ്പാൻ രണ്ടു് ആളെ അവന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു അവ 39
രോടുകൂടെ ചെന്നു. എത്തിയപ്പോൾ അ
വർ അവനെ മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടു
പോയി; അവിടെ വിധവമാർ എല്ലാവ
രും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും തബീഥാ തങ്ങളോടു
കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ കുപ്പായങ്ങ
ളും ഉടുപ്പുകളും കാണിച്ചുകൊണ്ടും അ
വന്റെ ചുറ്റും നിന്നു. പത്രൊസ് അവ 40
രെ ഒക്കെയും പുറത്തിറക്കി മുട്ടുകുത്തി പ്രാ
ൎത്ഥിച്ചു ശവത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:
തബീഥയേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൾ കണ്ണു തുറന്നു പത്രൊസിനെ കണ്ടു
എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു. അവൻ കൈ കൊ 41
ടുത്തു് അവളെ എഴുന്നേല്പിച്ചു, വിശുദ്ധ
ന്മാരെയും വിധവമാരെയും വിളിച്ചു് അ
വളെ ജീവനുള്ളവളായി അവരുടെ മു
മ്പിൽ നിറുത്തി. ഇതു യോപ്പയിൽ എ 42
ങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി, പലരും കൎത്താവിൽ
വിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ അവൻ തോല്പ്പി 43
ല്ലനായ ശിമോൻ എന്ന ഒരുത്തനോടുകൂ
ടെ വളരെനാൾ യോപ്പയിൽ പാൎത്തു.

പത്രൊസും കൊൎന്നേല്യൊസും

കൈസൎയ്യയിൽ ഇത്താലിക എന്ന 10
പട്ടാളത്തിൽ കൊൎന്നേല്യൊസ് എന്നു
പേരുള്ളൊരു ശതാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൻ ഭക്തനും തന്റെ സകല ഗൃഹ 2
ത്തോടുംകൂടെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവ
നുമായി ജനത്തിന്നു വളരെ ധൎമ്മംകൊടു
ത്തും എപ്പോഴും ദൈവത്തോടു പ്രാൎത്ഥി

9: 21. ഗലാ. 1: 13. **9: 22.** അ. പ്ര. 18: 23. **9: 24.** 2 കൊരി. 11: 32.
9: 25. 2 കൊരി. 11: 33. **9: 34.** അ. പ്ര. 3: 6. **9: 35.** അ. പ്ര. 11: 21; 2 കൊരി. 3: 16
9: 36. 1 തിമൊ. 2: 10. **9: 40.** മത്താ. 9: 25; മൎക്കൊ, 5: 41. **9: 41.** അ. പ്ര. 9: 32,
9: 43. അ. പ്ര. 10: 6.
10: 1—48. അ. പ്ര. 11; 4—17. **10:** 2, അ. പ്ര. 22: 12; 8: 2,

3 ച്ചും പോന്നു. അവൻ പകൽ ഏകദേശം
ഒമ്പതാം മണിനേരത്തു് ഒരു ദർശനത്തിൽ
ഒരു ദൈവദൂതൻ തന്റെ അടുക്കൽ അക
ത്തു വരുന്നതു സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു; കൊർ
ന്നെല്യൊസേ, എന്നു തന്നോടു പറയുന്നതും
4 കേട്ടു. അവൻ അവനെ ഉറുനോക്കി ഭയ
പരവശനായി: എന്താകുന്നു കർത്താവേ
എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു:
നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ധർമ്മവും ദൈവ
5 ത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇ
പ്പോൾ യോപ്പയിലേക്കു് ആളയച്ചു, പ
ത്രൊസു് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വ
6 രുത്തുക. അവൻ തോല്പണിയായ ശി
മോൻ എന്നൊരുവനോടുകൂടെ പാർക്കുന്നു.
അവന്റെ വീടു കടല്പുറത്തു് ആകുന്നു എ
7 ന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു സംസാരിച്ച ദൂ
തൻ പോയശേഷം അവൻ തന്റെ വേല
ക്കാരിൽ രണ്ടു പേരെയും തന്റെ അടുക്കൽ
അകമ്പടി നില്ക്കുന്നവരിൽ ദൈവഭക്തനാ
8 യോരു പടയാളിയേയും വിളിച്ചു സകല
വും വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു യോപ്പയിലേക്കു
അയച്ചു.

9 പിറെറന്നാൾ അവർ യാത്ര ചെയ്തു പട്ട
ണത്തോടു സമീപിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസു്
ആറാംമണിനേരത്തു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ വെ
10 ണ്ടാടത്തിൽ കയറി. അവൻ വളരെ വി
ശന്നിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അവർ
ഒരുക്കുമ്പോഴേക്കു് അവന്നു് ഒരു വിവശത
11 വന്നു. ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലി
യോരു ഉപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോണും കെ
ട്ടീട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു് ഇറക്കി വിട്ടോരു പാ
12 ത്രം വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു. അതിൽ ഭൂ
മിയിലെ സകലവിധ നാല്ക്കാലിയും ഇഴ
ജാതിയും ആകാശത്തിലെ പറവയും ഉണ്ടാ
13 യിരുന്നു. പത്രൊസേ, എഴുന്നേറ്റു് അറു
ത്തു തിന്നുക എന്നു് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി
14 അതിന്നു പത്രൊസു്: ഒരിക്കലും പാടില്ല,
കർത്താവേ, മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയ
തൊന്നും ഞാൻ ഒരുനാളും തിന്നിട്ടില്ലല്ലോ.
15 ആ ശബ്ദം രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അവനോടു:
ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ മലിനമെന്നു
16 വിചാരിക്കരുതു് എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങ
നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; ഉടനെ
പാത്രം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലി
ച്ചെടുത്തു.

17 ഈ കണ്ട ദർശനം എന്തായിരിക്കും എന്നു
പത്രൊസു് ഉള്ളിൽ ചഞ്ചലിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുമ്പോൾ കൊർന്നെല്യൊസു് അയച്ച
പുരുഷന്മാർ ശിമോന്റെ വീടു ചോദിച്ചു
18 കൊണ്ടു പടിവാതില്ക്കൽ നിന്നു: പത്രൊ
സു് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോൻ ഇവിടെ
പാർക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.
19 പത്രൊസു് ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു് അവനോ
ടു: മൂന്നു പുരുഷന്മാർ നിന്നെ അന്വേഷി
20 ക്കുന്നു; നീ എഴുന്നേറ്റു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലു
ക; ഞാൻ അവരെ അയച്ചതാകകൊണ്ടു്
ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. പത്രൊസു് ആ 21
പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു:
നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ത
ന്നേ; നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തു് എ
ന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവർ: നീതി 22
മാനും ദൈവഭക്തനും യെഹൂദന്മാരുടെ സ
കല ജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യംകൊണ്ടവ
നും ആയ കൊർന്നെല്യൊസു് എന്ന ശതാ
ധിപനു നിന്നെ വീട്ടിൽ വരുത്തി നിന്റെ
പ്രസംഗം കേൾക്കേണം എന്നു് ഒരു വി
ശുദ്ധ ദൂതനാൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിരിക്കു
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ അ 23
കത്തു വിളിച്ചു പാർപ്പിച്ചു; പിറെറന്നാൾ
എഴുന്നേറ്റു് അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു;
യോപ്പയിലെ സഹോദരന്മാർ ചിലരും
അവനോടുകൂടെ പോയി.

പിറെറന്നാൾ കൈസര്യയിൽ എത്തി; 24
അവിടെ കൊർന്നെല്യൊസു് ചാർച്ചക്കാരെ
യും അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരെയും കൂട്ടിവരു
ത്തി, അവർക്കായി കാത്തിരുന്നു. പത്രൊ 25
സു് അകത്തു കയറിയപ്പോൾ കൊർന്നെ
ല്യൊസു് എതിരേറ്റു് അവന്റെ കാ
ല്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു. പത്രൊസോ: 26
എഴുന്നേല്ക്ക, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനത്രേ എ
ന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു.
അവനോടു സംഭാഷിച്ചുംകൊണ്ടു് അകത്തു 27
ചെന്നു, അനേകർ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന
തു കണ്ടു് അവനോടു്: അന്യജാതിക്കാ 28
രന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതും അവനുമാ
യി പെരുമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും യെഹൂദന്നു
നിഷിദ്ധം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയു
ന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യനെയും
മലിനനോ അശുദ്ധനോ എന്നു പറയരു
തെന്നു ദൈവം എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിരി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാകുന്നു നിങ്ങൾ ആള 29
യച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വ
ന്നതു്; എന്നാൽ എന്നെ വിളിപ്പിച്ച
സംഗതി എന്തു് എന്നു് അറിഞ്ഞാൽ കൊ
ള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു കൊർന്നെ 30
ല്യൊസു്: നാലാകുന്നാൾ ഈ നേരത്തു
ഞാൻ വീട്ടിൽ ഒമ്പതാംമണിനേരത്തെ
പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശു
ഭ്രവസ്ത്രം ധരിച്ചോരു പുരുഷൻ എന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്നു: കൊർന്നെല്യൊസേ, ദൈ 31
വം നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നിന്റെ ധ
ർമ്മം ഓർത്തിരിക്കുന്നു. യോപ്പയിലേക്കു് ആ 32
ളയച്ചു പത്രൊസു് എന്നു മുപേരുള്ള ശി
മോനെ വിളിപ്പിക്കുക; അവർ കടല്പുറത്തു
തോല്പണിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ
പാർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ക്ഷണത്തിൽ 33
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; നീ
വന്നതു് ഉപകാരം. കർത്താവു നിന്നോടു
കല്പിച്ചതൊക്കെയും കേൾപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ മു
മ്പാകെ കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10: 14. ലേവ്യ. 20: 25; ആവ. 14: 4—20; യെഹെ. 4: 14; ദാനീ. 1: 8.
10: 15. 1 തിമൊ. 4: 4; മത്താ. 15: 11; 1 കൊരി. 10: 25. **10: 20.** അ. പ്ര. 15: 7.
10: 23. അ. പ്ര. 10: 45. **10: 26.** വെളി. 19: 10; 22: 8, 9; അ. പ്ര. 14: 15.
10: 28. യോഹ. 4: 9. **10: 30.** മത്താ. 28: 3. **10: 31.** അ. പ്ര. 10: 4. **10: 33.** ആ പ. 5. 27.

പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗം

34 അപ്പോൾ പത്രൊസ് വായ് തുറന്നു പ
റഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ദൈവത്തിന്നു മുഖപ
35 ക്ഷമില്ല എന്നും ഏതു ജാതിയിലും അവ
നെ ഭയപ്പെട്ടു നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ
അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ
ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു.
36 അവൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ യേ
ശുക്രിസ്തു മൂലം സമാധാനം സുവിശേഷി
ച്ചുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു അയ
37 ച്ച വചനം, യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിച്ച
സ്നാനത്തിന്റെ ശേഷം ഗലീലയിൽ തുട
ങ്ങി യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ഉണ്ടായ വ
38 ർത്തമാനം, നസറായനായ യേശുവിനെ
ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തി
യാലും അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവം അ
വനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
നന്മ ചെയ്തും പിശാചു ബാധിച്ചവരെ
ഒക്കെയും സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു സ
ഞ്ചരിച്ചതുമായ വിവരം തന്നേ നിങ്ങൾ
39 അറിയുന്നുവല്ലോ. യെഹൂദ്യദേശത്തിലും
യെരുശലേമിലും അവൻ ചെയ്ത സകല
ത്തിന്നും ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
അവനെ അവർ മരത്തിന്മേൽ തൂക്കിക്കൊ
40 ന്നു; ദൈവം അവനെ മൂന്നാംനാൾ ഉയി
41 ർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു, സകല ജനത്തിന്നുമല്ല,
ദൈവം മുമ്പുകൂട്ടി നിയമിച്ച സാക്ഷികളാ
യി, അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയി
ർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം അവനോടുകൂടെ തി
ന്നുകുടിച്ചവരായ ഞങ്ങൾക്കു തന്നേ പ്രത്യ
42 ക്ഷനാക്കിത്തന്നു. ജീവികൾക്കും മരിച്ച
വർക്കും ന്യായാധിപതിയായി ദൈവത്താൽ
നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു
ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു സാക്ഷീകരിപ്പാൻ
43 അവൻ ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചു. അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും അവന്റെ നാമം
മൂലം പാപമോചനം ലഭിക്കും എന്നു സക
ല പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

ജാതികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രാപി
ക്കുന്നതും സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതും

44 ഈ വാക്കുകളെ പത്രൊസ് പ്രസ്താവിക്കു
മ്പോൾ തന്നേ വചനം കേട്ട എല്ലാവരുടെ
45 മേലും പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നു. അവർ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതും ദൈ
46 വത്തെ മഹത്വീകരിക്കുന്നതും കേൾക്ക
യാൽ പത്രൊസിനോടുകൂടെ വന്ന പരി
ച്ഛേദനക്കാരായ വിശ്വാസികൾ പരിശു
ദ്ധാത്മാവു് എന്ന ദാനം ജാതികളുടെമേൽ
47 പകർന്നതു കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. നമ്മെപ്പോ
ലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ച ഇവരെ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൂടാതവണ്ണം വെള്ളം
വിലക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു പറ
48 ഞ്ഞു. പത്രൊസ് അവരെ യേശുക്രിസ്തു
വിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പി
ച്ചാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ചില ദിവസം
അവിടെ താമസിക്കേണം എന്നു് അവർ
അപേക്ഷിച്ചു.

പത്രൊസ് തന്റെ പ്രവർത്തനം
സമർത്ഥിക്കുന്നതു

11 ജാതികളും ദൈവവചനം കൈക്കൊ
ണ്ടു എന്നു് അപ്പൊസ്തലന്മാരും യെഹൂ
ദ്യയിലുള്ള സഹോദരന്മാരും കേട്ടു. പ 2
ത്രൊസ് യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
പരിച്ഛേദനക്കാർ അവനോടു വാദിച്ചു: 3
നീ അഗ്രചർമ്മികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു്
അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
പത്രൊസ് കാര്യം ആദിമുതൽ ക്രമമായി 4
അവരോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു്: ഞാൻ 5
യോപ്പാ പട്ടണത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുമ്പോൾ വിവശതയിൽ ഒരു ദർശനം ക
ണ്ടു: ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലു കോണും
കെട്ടി ഇറക്കിയ വലിയ തുപ്പട്ടിപോലെ
ഒരു പാത്രം എന്റെ അടുക്കലോളം വന്നു.
അതിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ 6
ഭൂമിയിലെ നാല്ക്കാലികളെയും കാട്ടുമൃഗങ്ങ
ളെയും ഇഴജാതികളെയും ആകാശത്തി
ലെ പറവകളെയും കണ്ടു: പത്രൊസേ, 7
എഴുന്നേറ്റു് അറുത്തു തിന്നുക എന്നു് എ
നോടു പറയുന്നതും ശബ്ദവും കേട്ടു. അ 8
തിന്നു ഞാൻ: ഒരിക്കലും പാടില്ല, കർത്താ
വേ, മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതൊ
ന്നും ഒരിക്കലും എന്റെ വായിൽ ചെന്നി
ട്ടില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ ശബ്ദം പി 9
ന്നെയും ആകാശത്തിൽ നിന്നു: ദൈവം
ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ മലിനം എന്നു വിചാ
രിക്കരുതു് എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു 10
മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; പിന്നെ എ
ല്ലാം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലി
ച്ചെടുത്തു. അപ്പോൾ തന്നെ കൈസര്യ 11
യിൽ നിന്നു് എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചി
രുന്ന മൂന്നു പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങൾ പാർത്ത
വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു; ഒന്നും 12
സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ പോകു
വാൻ ആത്മാവു് എന്നോടു കല്പിച്ചു. ഈ
ആറു സഹോദരന്മാരും എന്നോടുകൂടെ
പോന്നു; ഞങ്ങൾ ആ പുരുഷന്റെ വീ
ട്ടിൽ ചെന്നു. അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഒ 13
രു ദൂതൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നോടു പീ
യോപ്പയിലേക്കു് ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു
മുറപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക; നീ 14
യും നിന്റെ ഗൃഹം മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെ
ടുവാനുള്ള വാക്കുകളെ അവൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കും എന്നു ദൂതൻ പറഞ്ഞു എ
ന്നും ഞങ്ങളോടു് അറിയിച്ചു. ഞാൻ സം 15
സാരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു പരിശുദ്ധാ
ത്മാവു് ആദിയിൽ നമ്മുടെമേൽ എന്ന
പോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു. അ 16
പ്പോൾ ഞാൻ: യോഹന്നാൻ വെള്ളം
കൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; നിങ്ങൾക്കോ
പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു സ്നാനം ലഭിക്കും

10: 34, ആവ. 10: 17; 2 ദിന. 19; 7; റോമ. 2: 11; ഗലാ. 2: 6; എഫേ. 6: 9.
10: 35: റോമ. 2: 13, 27. **10: 36** വെളി. 17: 14; മത്താ. 28: 18.
10: 38. യോഹ. 3: 2; ലൂക്കൊ. 4: 18. **10: 39.** ലൂക്കൊ. 24: 48; അ. പ്ര 2: 32.
11: 4—17. അ. പ്ര. 10: 1—48. **11: 2.** ഗലാ. 2: 12. **11: 12.** സങ്കീ. 19: 7—11.
11: 14, യോഹ. 6; 63, 68. **11: 15.** അ. പ്ര. 2: 4. **11: 16.** അ. പ്ര. 1: 5; മത്താ. 3; 11,

എന്ന കൎത്താവു പറഞ്ഞ വാക്ക് ഓൎത്തു.
17 ആകയാൽ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്ക തന്നതുപോ
ലെ അതേ ദാനത്തെ അവൎക്കും ദൈവം
കൊടുത്തു എങ്കിൽ ദൈവത്തെ തടുപ്പാൻ
18 തക്കവണ്ണം ഞാൻ ആർ? അവർ ഇതു കേ
ട്ടപ്പോൾ മിണ്ടാതിരുന്നു: അങ്ങനെ ആ
യാൽ ദൈവം ജാതികൾക്കും ജീവപ്രാപ്തി
ക്കായി മാനസാന്തരം നല്കിയല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

അന്ത്യോക്ക്യയിലെ യവന സഭ

19 സ്തെഫാനൊസ് നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഉപ
ദ്രവം ഹേതുവാൽ ചിതറിപ്പോയവർ യെ
ഹൂദന്മാരോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും വചനം
സംസാരിക്കാതെ ഫൊയ്നിക്യ, കുപ്രൊ
സ്, അന്ത്യോക്ക്യ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളോ
20 ളം സഞ്ചരിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ കുപ്രൊ
സ്യരും കുറേനക്കാരും ആയിരുന്നു; അവർ
അന്ത്യോക്ക്യയിൽ എത്തിയശേഷം യവന
ന്മാരോടും കൎത്താവായ യേശുവിനെക്കു
21 റിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. കൎത്താ
വിന്റെ കൈ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായി
രുന്നു; വലിയോരു കൂട്ടം വിശ്വസിച്ചു ക
22 ൎത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അവരെക്കു
റിച്ചുള്ള ഈ വൎത്തമാനം യെരൂശലേമിലെ
സഭയുടെ ചെവിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവർ ബൎന്ബാസിനെ അന്ത്യോക്ക്യയോ
23 ളം പറഞ്ഞയച്ചു. അവൻ ചെന്നു ദൈവ
കൃപ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. എല്ലാവരും
ഹൃദയനിശ്ചയത്തോടെ കൎത്താവിനോടു
ചേൎന്നു നില്പാൻതക്കവണ്ണം പ്രബോധിപ്പി
24 ച്ചു. അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും പരിശുദ്ധാ
ത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിറഞ്ഞ
വനും ആയിരുന്നു; വളരെ പുരുഷാരം കൎ
25 ത്താവിനോടു ചേൎന്നു. അവൻ ശൌലി
നെ തിരുവാൻ തൎസൊസിലേക്കു പോ
യി, അവനെ കണ്ടെത്തിയാറെ അന്ത്യോ
26 ക്ക്യയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. അവർ
ഒരു സംവത്സരം മുഴുവനും സഭായോഗങ്ങ
ളിൽ കൂടുകയും ബഹുജനത്തെ ഉപദേശി
ക്കയും ചെയ്തു; ആദ്യം അന്ത്യോക്ക്യയിൽ
വെച്ചു ശിഷ്യന്മാൎക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എ
ന്ന പേർ ഉണ്ടായി.

ബൎന്ബാസിന്റെയും ശൌലിന്റെയും യെരൂശലേമിലെ ദൌത്യം

27 ആ കാലത്തു യെരൂശലേമിൽ നിന്നു പ്ര
വാചകന്മാർ അന്ത്യോക്ക്യയിലേക്കു വന്നു.
28 അവരിൽ അഗബൊസ് എന്ന പേരു
ള്ളൊരുവൻ എഴുന്നേറ്റു ലോകത്തിൽ ഒ
ക്കെയും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടാകും എന്നു ആ
ത്മാവിനാൽ പ്രവചിച്ചു; അതു ക്ലൌദ്യൊ
സിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ 29
യെഹൂദ്യയിൽ പാൎക്കുന്ന സഹോദരന്മാ
രുടെ ഉതവിക്കായി ശിഷ്യന്മാരിൽ ഓരോ
രുത്തൻ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തയ
പ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവർ അതു നടത്തി, 30
ബൎന്ബാസിന്റെയും ശൌലിന്റെയും കൈ
യിൽ മൂപ്പന്മാൎക്കു കൊടുത്തയച്ചു.

ഹെരോദാവു് സഭയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു്

ആ കാലത്തു ഹെരോദാരാജാവു സഭ 12
യിൽ ചിലരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
കൈ നീട്ടി. യോഹന്നാന്റെ സഹോദരൻ 2
നായ യാക്കോബിനെ അവൻ വാൾകൊ
ണ്ടു കൊന്നു. അതു യെഹൂദന്മാൎക്കു പ്രസാ 3
ദമായി എന്നു കണ്ടു് അവൻ പത്രൊസി
നെയും പിടിച്ചു. അപ്പോൾ പുളിപ്പില്ലാ
ത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ ആയിരു
ന്നു. അവനെ പിടിച്ചശേഷം പെസഹ 4
കഴിഞ്ഞിട്ടു ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിറു
ത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു തടവിലാക്കി അവനെ
കാപ്പാൻ നാലു ചേവകർ ഉള്ള നാലു കൂ
ട്ടത്തിന്നു് ഏല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ പത്രൊസി 5
നെ തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചുവരുമ്പോൾ സഭ
ശ്രദ്ധയോടെ അവന്നുവേണ്ടി ദൈവത്തോ
ടു പ്രാൎത്ഥന കഴിച്ചുപോന്നു. ഹെരോദാ 6
വു് അവനെ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിറു
ത്തുവാൻ ഭാവിച്ചതിന്റെ തലേരാത്രി
യിൽ പത്രൊസ് രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ ബ
ന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി രണ്ടു പടയാളികളു
ടെ നടുവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു: വാതി
ലിന്റെ മുമ്പിൽ കാവല്ക്കാർ കാരാഗൃഹം
കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കൎത്താ 7
വിന്റെ ദൂതൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി,
അറയിൽ ഒരു വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചു.
അവൻ പത്രൊസിനെ വിലാപ്പുറത്തു തട്ടി: വേഗം എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
അവനെ ഉണൎത്തി; ഉടനെ അവന്റെ ച
ങ്ങല കൈമേൽ നിന്നു വീണുപോയി.
ദൂതൻ അവനോടു്: അര കെട്ടി ചെരിപ്പു 8
ഇട്ടു മുറുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അ
ങ്ങനെ ചെയ്തു; നിന്റെ വസ്ത്രം പുതെച്ചു
എന്റെ പിന്നാലെ വരിക എന്നു പറ
ഞ്ഞു. അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു, ദൂതൻ 9
മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചതു വാസ്തവം എന്നു്
അറിയാതെ താൻ ഒരു ദൎശനം കാണുന്നു
എന്നു നിരൂപിച്ചു. അവർ ഒന്നാം കാവ 10
ലും രണ്ടാമത്തേതും കടന്നു പട്ടണത്തിൽ
ചെല്ലുന്ന ഇരിമ്പുവാതിൽക്കൽ എത്തി. അ

11: 17. അ. പ്ര. 15: 8, 9. **11: 18.** റോമ. 10: 12, 13; 15: 4, 16.
11: 19. അ. പ്ര 8: 1—4. **11: 20.** അ. പ്ര. 6: 1. **11: 21.** ലൂക്കൊ. 1: 66; 1തെസ്സ. 1: 9.
11: 22. അ. പ്ര. 9: 27. **11: 23.** സങ്കീ. 17: 3; സദൃ. 23: 15, 26; 2 കൊരി. 1: 17.
11: 24. അ. പ്ര. 6: 5. **11: 25.** അ. പ്ര. 9: 27, 30.
11: 27. അ. പ്ര. 2: 17; 13: 1; എഫെ. 4: 13.
11: 29. 1 കൊരി. 16. 1; 2 കൊരി. 9; 1, 2.
11: 30. അ. പ്ര. 12: 25, **11: 40.** മത്താ. 28: 1, 2. **11: 41.** യോഹ. 15: 16.
11: 42. 1 പത്രൊ. 4: 5; യോഹ. 5: 22, 27. **11: 43.** റോമ. 10: 11; ലൂക്കൊ. 24: 27.
12: 2. മത്താ. 4, 21; 20: 23. **12: 3.** യോഹ. 21: 18.
12: 5. 2 കൊരി. 1: 11; എഫെ. 6: 18; 1 തെസ്സ. 5: 17.
12: 7. അ. പ്ര. 5: 19; സങ്കീ. 37: 32, 33. **12: 8.** അ. പ്ര. 10: 3, **12: 9.** സങ്കീ. 126. 1.

തു് അവക്കു സ്വതവെ തുറന്നു; അവർ പു
റത്തിറങ്ങി ഒരു തെരുവു കടന്നു, ഉടനെ
11 ദൂതൻ അവനെ വിട്ടു പോയി. പത്രൊ
സിന്നു സുബോധം വന്നിട്ടു കൎത്താവു
തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു ഹെരോദാ
വിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും യെഹൂദജന
ത്തിന്റെ സകല പ്രതീക്ഷയിൽ നിന്നും
എന്നെ വിടുവിച്ചു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
വാസ്തവമായി അറിയുന്നു എന്നു് അവൻ
12 പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ച ശേഷം അ
വൻ മൎക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോ
ഹന്നാന്റെ അമ്മ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു. അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു കൂ
13 ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പ
ടിപ്പുരവാതില്ക്കൽ മുട്ടിയാറെ രോദാ എ
ന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി വിളികേൾപ്പാൻ
14 അടുത്തു വന്നു. പത്രൊസിന്റെ ശബ്ദം തി
രിച്ചറിഞ്ഞു, സന്തോഷത്താൽ പടിവാതി
ൽ തുറക്കാതെ അകത്തേക്കു് ഓടി, പത്രൊ
സ് പടിപ്പുരെക്കൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു് അ
15 റിയിച്ചു. അവർ അവളോടു; നിനക്കു ഭ്രാ
ന്തുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു; അവളോ: അല്ല,
ഉള്ളതു തന്നേ എന്നു് ഉറപ്പിച്ചു പറയുമ്പോ
ൾ അവന്റെ ദൂതൻ ആകുന്നു എന്നു് അവർ
16 പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
അവർ തുറന്നപ്പോൾ അവനെ കണ്ടു വി
17 സ്മയിച്ചു. അവർ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ അ
വൻ ആംഗ്യം കാട്ടി, കൎത്താവു തന്നെ തട
വിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച വിവരം പറ
ഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു; ഇതു യാക്കോബിനോ
ടും ശേഷം സഹോദരന്മാരോടും അറിയി
പ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പിന്നെ അവൻ
പുറപ്പെട്ടു വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോ
18 യി. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പത്രൊസ്
എവിടെപ്പോയി എന്നു പടയാളികൾക്കു്
19 അല്പമല്ലാത്ത പരിഭ്രമം ഉണ്ടായി. ഹെ
രോദാവു് അവനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കാ
ണായ്കയാൽ കാവല്ക്കാരെ വിസ്തരിച്ചു് അ
വരെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു; പിന്നെ അ
വൻ യെഹൂദ്യ വിട്ടു കൈസൎയ്യയിലേക്കു
പോയി അവിടെ പാൎത്തു.

ഹെരോദാവിന്റെ മരണം

20 അവൻ സോൎയ്യരുടെയും സിദോന്യരുടെ
യും നേരെ ക്രുദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രാജാ
വിന്റെ ദേശത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശ
ത്തിന്നു ആഹാരം കിട്ടിവരികയാൽ അ
വർ ഏകമനസ്സോടെ അവന്റെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു, രാജാവിന്റെ പള്ളിയറ
ക്കാരനായ ബ്ളസ്തൊസിനെ വശത്താ
21 ക്കി സന്ധിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. നിശ്ച
യിച്ച ദിവസത്തിൽ ഹെരോദാവു രാജ
വസ്ത്രം ധരിച്ചു ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു്
22 അവരോടു പ്രസംഗം കഴിച്ചു. ഇതു മനു
ഷ്യന്റെ ശബ്ദമല്ല ഒരു ദേവന്റെ ശബ്ദം
23 അത്രേ എന്നു ജനം ആൎത്തു. അവൻ ദൈ
വത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്കായ്കയാൽ ക
ൎത്താവിന്റെ ദൂതൻ ഉടനെ അവനെ അടി
ച്ചു, അവൻ കൃമിക്കു് ഇരയായി പ്രാണ
നെ വിട്ടു.

എന്നാൽ ദൈവവചനം മേല്ക്കുമേൽ പ 24
രന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബൎന്നബാസും ശൌലും ശുശ്രൂഷ നിവ 25
ൎത്തിച്ചശേഷം മൎക്കൊസ് എന്നു മറുപേരു
ള്ള യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യെരൂ
ശലേം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

അന്ത്യൊക്ക്യയിലെ സഭ

അന്ത്യൊക്ക്യയിലെ സഭയിൽ ബൎന്ന 13
ബാസ്, നീഗർ എന്നു പേരുള്ള ശി
മോൻ, കുറേനക്കാരനായ ലൂക്യൊസ്, ഇ
ടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവോടു കൂടെ വളൎന്ന
മനായേൻ, ശൌൽ എന്നീ പ്രവാചകന്മാ
രും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവർ കൎത്താവിനെ ആരാധിച്ചും ഉപവ 2
സിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ: ഞാൻ ബ
ൎന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും വിളി
ച്ചിരിക്കുന്ന വേലെക്കായിട്ടു് അവരെ എ
നിക്കു വേർതിരിപ്പിൻ എന്നു പരിശുദ്ധാ
ത്മാവു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ഉപ 3
വസിച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു് അവരുടെ മേൽ
കൈ വെച്ചു് അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു.

ബൎന്നബാസും ശൌലും കുപ്രൊസ് ദ്വീപിൽ

പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവരെ പറഞ്ഞയ 4
ച്ചിട്ടു് അവർ സെലൂക്യയിലേക്കു ചെന്നു;
അവിടെനിന്നു കപ്പൽ കയറി കുപ്രൊസ് 5
ദ്വീപിലേക്കു പോയി, സലമീസിൽ ചെ
ന്നു യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ ദൈവ
വചനം അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ അവ
ൎക്കു ഭൃത്യനായിട്ടു് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ 6
ദ്വീപിൽകൂടി പാഫൊസ് വരെ ചെന്ന
പ്പോൾ ബർയേശു എന്നു പേരുള്ള യെ
ഹൂദനായി കള്ളപ്രവാചകനായോരു വി
ദ്വാനെ കണ്ടു. അവൻ ബുദ്ധിമാനായ 7
സെൎഗ്ഗ്യൊസ് പൌലൊസ് എന്ന ദേശാ
ധിപതിയോടു കൂടെ ആയിരുന്നു; അവൻ
ബൎന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും വരു
ത്തി ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹി
ച്ചു. എന്നാൽ എലിമാസ് എന്ന വി 8
ദ്വാൻ—ഇതാകുന്നു അവന്റെ പേരിന്റെ
അൎത്ഥം—അവരോടു് എതിൎത്തുനിന്നു ദേ
ശാധിപതിയുടെ വിശ്വാസം തടുത്തുകള
വാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ പൌലൊസ് 9
എന്നും പേരുള്ള ശൌൽ പരിശുദ്ധാത്മ
പൂൎണ്ണനായി അവനെ ഉററുനോക്കി: ഹേ 10
സകല കപടവും സകല ധൂൎത്തും നിറഞ്ഞ
വനേ, പിശാചിന്റെ മകനേ, സൎവ്വ നീ
തിയുടെയും ശത്രുവേ, കൎത്താവിന്റെ നേ
ൎവ്വഴികളെ മറിച്ചുകളയുന്നതു നീ മതിയാ

12: 11. സങ്കീ. 34: 7; ദാനീ. 3: 28; സങ്കി. 33: 18, 19; 2 കൊരി. 1: 10; എബ്രാ. 1: 14; 2 പത്രൊ. 2: 9.
12: 15. മത്താ. 18: 10, 11; 12: 16; അ. പ്ര. 1: 5. **12: 24.** കൊലൊ. 1: 6.
13: 1. അ. പ്ര. 11: 27. **13: 2.** അ. പ്ര. 9: 15.
13: 3. അ. പ്ര. 6: 6; 14: 23; 1 തിമൊ. 4: 14; 5: 22. **13: 4.** അ. പ്ര. 15: 38.
13: 5. അ. പ്ര. 12: 12, 25; 13: 13. **13: 8.** 2 തിമൊ. 3: 8. **13: 10.** ഹോശെ. 14: 9.

11 ക്കുകയില്ലയോ? ഇപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
കൈ നിന്റെമേൽ വീഴും; നീ ഒരു സമ
യത്തേക്കു സൂര്യനെ കാണാതെ കുരുടനാ
യിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു
തിമിരവും ഇരുട്ടും അവന്റെമേൽ വീ
ണു; കൈ പിടിച്ചു നടത്തുന്നവരെ തി
12 രഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻ തപ്പി നടന്നു. ഈ
ഉണ്ടായതു ദേശാധിപതി കണ്ടിട്ടു കർത്താ
വിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു വി
ശ്വസിച്ചു.

പിസിദ്യദേശത്തിലെ അന്ത്യോക്യ
യിൽ യഹൂദന്മാരോടുള്ള പൌലൊ
സിന്റെ പ്രസംഗം

13 പൌലൊസും കൂടെയുള്ളവരും പാഫൊ
സിൽനിന്നു കപ്പൽ നീക്കി, പംഫുല്യാ
ദേശത്തിലെ പെർഗ്ഗെക്കു ചെന്നു. അവി
ടെവെച്ചു യോഹന്നാൻ അവരെ വിട്ടു
പിരിഞ്ഞു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി
14 പ്പോയി. അവരോ പെർഗ്ഗയിൽനിന്നു പു
റപ്പെട്ടു പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അന്ത്യൊ
ക്യയിൽ എത്തി ശബ്ബത്തുനാളിൽ പ
15 ള്ളിയിൽ ചെന്നു് ഇരുന്നു. ന്യായപ്രമാ
ണവും പ്രവാചകങ്ങളും വായിച്ചു തീർ
ന്നപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണികൾ അവരുടെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു: സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾക്കു ജനത്തോടു പ്രബോധനം വ
ല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ പറവിൻ എന്നു പറ
16 യിച്ചു. പൌലൊസു് എഴുന്നേറ്റു് ആം
ഗ്യം കാട്ടി പറഞ്ഞതു്: യിസ്രായേൽപു
രുഷന്മാരും ദൈവഭക്തന്മാരും ആയുള്ളോ
രേ, കേൾപ്പിൻ.

17 യിസ്രായേൽജനത്തിന്റെ ദൈവം ന
മ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു,
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ പ്രവാസകാലത്തു
ജനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, ഭുജവീര്യംകൊണ്ടു്
18 അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു, മരുഭൂമി
യിൽ നാല്പതു സംവത്സരക്കാലത്തോളം
19 അവരുടെ സ്വഭാവം സഹിച്ചു, കനാൻ
ദേശത്തിലെ ഏഴു ജാതികളെ ഒട്ടുക്കി, അ
വരുടെ ദേശം അവർക്കു് അവകാശമായി
വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ഏകദേ
ശം നാനൂറമ്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു.
20 അതിന്റെശേഷം അവൻ അവർക്കു ശമൂ
വേൽ പ്രവാചകൻ വരെ ന്യായാധിപതി
21 മാരെ കൊടുത്തു. അനന്തരം അവർ ഒരു
രാജാവിനെ ചോദിച്ചു; ദൈവം അവർക്കു
ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരനായ കീ
ശിന്റെ മകൻ ശൌലിനെ നാല്പതാണ്ടു
ത്തേക്കു കൊടുത്തു. അവനെ നീക്കീട്ടു ദാ 22
വീദിനെ അവർക്കു രാജാവായി വാഴിച്ചു:
ഞാൻ യിശ്ശായിയുടെ മകനായ ദാവീദി
നെ എനിക്കു ബോധിച്ച പുരുഷനായി
കണ്ടു; അവൻ എന്റെ ഹിതം എല്ലാം
ചെയ്യും എന്നു് അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു. അവന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു 23
ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതുപോലെ യി
സ്രായേലിന്നു യേശു എന്ന രക്ഷിതാവി
നെ കൊടുത്തു. അവന്റെ വരവിന്നു മു 24
മ്പെ യോഹന്നാൻ യിസ്രായേൽജനത്തി
നു് ഒക്കെയും മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാ
നം പ്രസംഗിച്ചു. യോഹന്നാൻ ജീവകാ 25
ലം തികവാറായപ്പോൾ: നിങ്ങൾ എ
ന്നെ ആർ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു? ഞാൻ
മശീഹയല്ല; അവൻ എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നു; അവന്റെ കാലിലെ ചെരിപ്പു്
അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറ
ഞ്ഞു. സഹോദരന്മാരേ, അബ്രാഹാം 26
വംശത്തിലെ മക്കളും അവരോടു ചേർ
ന്നു ദൈവഭക്തന്മാരുമായുള്ളോരേ, നമുക്കാ
ണു ഈ രക്ഷാവചനം അയച്ചിരിക്കുന്ന
തു്. യെരൂശലേംനിവാസികളും അവരു 27
ടെ പ്രമാണികളും അവനെയോ ശബ്ബത്തു
തോറും വായിച്ചുവരുന്ന പ്രവാചകന്മാരു
ടെ വചനങ്ങളെയോ തിരിച്ചറിയാതെ
അവനെ ശിക്ഷെക്കു വിധിക്കയാൽ അവരെ
ക്കു നിവൃത്തി വരുത്തി. മരണത്തിന്നു് ഒ 28
രു ഹേതുവും കാണാഞ്ഞിട്ടും അവനെ
കൊല്ലേണം എന്നു് അവർ പീലാത്തൊ
സിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അവനെക്കുറി 29
ച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് ഒക്കെയും തികെ
ച്ചശേഷം അവർ അവനെ മരത്തിൽനി
ന്നു് ഇറക്കി ഒരു കല്ലറയിൽ വെച്ചു.
ദൈവമോ അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് 30
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു; അവൻ തന്നോടു കൂ 31
ടെ ഗലീലയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേ
ക്കു വന്നവർക്കു് ഏറിയദിവസം പ്രത്യക്ഷ
നായി; അവർ ഇപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
ദൈവം പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദ 32
ത്തം യേശുവിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ച
തിനാൽ മക്കൾക്കു നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷി
ക്കുന്നു. നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ 33
നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം സങ്കീർത്ത
നത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. ഇനി 34
ദ്രവത്വത്തിലേക്കു തിരിയാതവണ്ണം അ
വൻ അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് എഴു
ന്നേല്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് അവൻ: ദാവീ

13: 11. അ. പ്ര. 9: 8; യോഹ. 9: 39. **13: 13.** അ. പ്ര. 15: 38; 12: 12, 25.
13: 15. അ. പ്ര. 15: 21. **13: 17.** യെശ. 1: 2; പുറ. 12: 37, 41; 14: 8; ആവ. 7: 6—8.
13: 18. ആവ. 1: 31; സംഖ്യാ. 14: 34. **13: 19.** ആവ. 7: 1; യോശുവ. 14: 1, 2.
13: 20. ന്യായാ. 2: 16; 1 ശമൂ. 3: 20. **13: 21.** 1 ശമൂ. 8: 5; 10: 21, 24.
13: 22. സങ്കീ. 89: 20; യെശ. 44: 28; 1ശമൂ. 16: 12, 13.
13: 23. 2ശമൂ. 7: 12; യെശ. 11: 1; സങ്കീ. 132: 11.
13: 24. മർക്കൊ. 1: 4; ലൂക്കൊ. 3: 3; മത്താ. 3: 11.
13: 25. യോഹ. 1: 20, 27; മർക്കൊ. 1: 7; ലൂക്കൊ. 3: 16.
13: 26. സങ്കീ. 107: 20; അ. പ്ര. 13: 46. **13: 27.** അ. പ്ര. 3: 17; യോഹ. 16: 3.
13: 28. മത്താ. 27: 22, 23. **13: 29.** മത്താ. 27: 59, 60. **13: 30.** അ. പ്ര. 3: 15.
13: 31. അ. പ്ര. 1: 3. **13: 32.** അ. പ്ര. 13: 23. **13. 33.** സങ്കീ. 2: 7.
13: 34. യെശ. 55: 3.

ദിന്റെ സ്ഥിരമായുള്ള വിശുദ്ധ കൃപക
ളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു പറ
35 ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറെറാരു സങ്കീർത്തനത്തി
ലും: നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാ
ണ്മാൻ നീ വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല എന്നു പറ
36 യുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ തലമുറയിൽ ദൈ
വത്തിന്റെ ആലോചനെക്കു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തശേഷം നിദ്രപ്രാപിച്ചു തന്റെ പി
താക്കന്മാരോടു ചേർന്നു ദ്രവത്വം കണ്ടു.
37 ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചവനോ ദ്ര
വത്വം കണ്ടില്ല. ആകയാൽ സഹോദരന്മാ
38 രേ, ഇവൻമൂലം നിങ്ങളോടു പാപമോ
39 ചനം അറിയിക്കുന്നു എന്നും മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു നീതീക
രണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത സകലത്തിൽ
നിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും ഇവ
നാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നി
40 ങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. ആകയാൽ,

"ഹേ നിന്ദക്കാരേ, നോക്കുവിൻ; ആ
ശ്ചര്യപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോകുവിൻ. നി
ങ്ങളുടെ കാലത്തു് ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളോടു വിവരിച്ചാൽ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി
തന്നേ"

41 എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ അരുളി
ച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കാതി
രിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

42 അവർ പള്ളി വിട്ടു പോകുമ്പോൾ പി
റെറ ശബ്ബത്തിൽ ഈ വചനം തങ്ങളോടു
പറയേണം എന്നു് അവർ അപേക്ഷിച്ചു.
43 പള്ളി പിരിഞ്ഞശേഷം യെഹൂദന്മാരി
ലും ഭക്തിയുള്ള യെഹൂദമതാനുസാരികളി
ലും പലർ പൌലൊസിനെയും ബർന്ബാ
സിനെയും അനുഗമിച്ചു; അവർ അവരോ
ടു സംസാരിച്ചു ദൈവകൃപയിൽ നിലനി
ല്ക്കേണ്ടതിനു് അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിയുന്നു

44 പിറെറ ശബ്ബത്തിൽ ഏകദേശം പട്ട
ണം മുഴുവനും ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ
45 വന്നുകൂടി. യെഹൂദന്മാരോ പുരുഷാര
ത്തെ കണ്ടു് അസൂയ നിറഞ്ഞവരായി ദൂ
ഷിച്ചുകൊണ്ടു് പൌലൊസ് സംസാരി
46 ക്കുന്നതിനു് എതിർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
പൌലൊസും ബർന്ബാസും ധൈര്യപൂ
ണ്ടു: ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു് ആവശ്യമായിരുന്നു; എ
ന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെ
ത്തന്നേ നിത്യജീവനു് അയോഗ്യർ എ
ന്നു വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, ഞ
47 ങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു. "നീ
ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും രക്ഷ ആകേ
ണ്ടതിനു ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ വെ
ളിച്ചമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു ക
ർത്താവു ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നു
പറഞ്ഞു. 48 ജാതികൾ ഇതു കേട്ടു സന്തോ
ഷിച്ചു ദൈവവചനത്തെ മഹത്വപ്പെടു
ത്തി, നിത്യജീവന്നായി നിയമിക്കപ്പെട്ട
വർ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. 49 കർത്താ
വിന്റെ വചനം ആ നാട്ടിൽ എങ്ങും വ്യാ
പിച്ചു. 50 യെഹൂദന്മാരോ ഭക്തിയുള്ള മാ
ന്യസ്ത്രീകളെയും പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനി
കളെയും ഇളക്കി പൌലൊസിന്റെയും
ബർന്ബാസിന്റെയും നേരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാ
ക്കി അവരെ തങ്ങളുടെ അതിരുകളിൽനി
ന്നു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 51 എന്നാൽ അ
വർ തങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവരു
ടെ നേരെ തട്ടിക്കളഞ്ഞു് ഇക്കോന്യയി
ലേക്കു പോയി. 52 ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷ
വും പരിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞവരായി
ത്തീർന്നു.

പൌലൊസും ബർന്ബാസും ഇക്കോന്യയിൽ

14 ഇക്കോന്യയിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു യെ
ഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു യെഹൂ
ദന്മാരിലും യവനന്മാരിലും വലിയോരു
പുരുഷാരം വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
സംസാരിച്ചു. 2 വിശ്വസിക്കാത്ത യെഹൂദ
ന്മാരോ ജാതികളുടെ മനസ്സു സഹോദരന്മാ
രുടെനേരെ ഇളക്കി വഷളാക്കി. 3 എന്നാ
ൽ അവർ വളരെക്കാലം അവിടെ പാർത്തു,
കർത്താവിൽ ആശ്രയിച്ചു പ്രാഗത്ഭ്യത്തോ
ടെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവൻ
തന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിനു സാക്ഷി
നിന്നു, അവരുടെ കയ്യാൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ വരം നല്കി.
4 എന്നാൽ പട്ടണത്തിലെ ജനസമൂഹം ഭി
ന്നിച്ചു ചിലർ യെഹൂദന്മാരുടെ പക്ഷ
ത്തിലും ചിലർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ
ക്ഷത്തിലും ആയി. 5 അവരെ അവമാനി
പ്പാനും കല്ലെറിവാനും ജാതികളും യെഹൂ
ദന്മാരും അവിടത്തെ പ്രമാണികളോടുകൂ
ടി ഒരു ആക്രമം ഭാവിച്ചപ്പോൾ 6 അവർ
അതു ഗ്രഹിച്ചു ലുസ്ത്ര, ദെർബ്ബ എന്ന ലുക്ക
വോന്യപട്ടണങ്ങളിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള ദേ
ശത്തിലേക്കും ഓടിപ്പോയി 7 അവിടെ സു
വിശേഷം അറിയിച്ചുപോന്നു.

ലുസ്ത്രയിൽ

8 ലുസ്ത്രയിൽ അമ്മയുടെ ഗർഭംമുതൽ മുടന്ത
നായി ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലാതെയും കാ
ലിന്നു ശക്തിയില്ലാതെയും ഉള്ളോരു പുരു
ഷൻ ഇരുന്നിരുന്നു. 9 അവൻ പൌലൊസ്
സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു; അവൻ അവനെ

13: 35. സങ്കീ. 16: 10; അ. പ്ര. 2: 27.
13: 36. 1രാജാ. 2: 10; ന്യായാ. 2: 10; അ. പ്ര. 2: 29.
13: 38. സംഖ്യാ. 15: 30; എബ്രാ. 9: 9, 13: 20 **13: 39.** റോമ. 8: 3; 10: 4; യെശ. 53: 11.
13: 40. ഹബ. 1: 5. **13: 43.** അ. പ്ര. 11: 23; 14: 22. **13: 45.** അ. പ്ര. 13: 50; 14: 2.
13: 46. അ. പ്ര. 3: 26; 18: 6; മത്താ. 10: 6; ലൂക്കൊ. 7: 30. **13: 47.** യെശ. 49: 6,
13: 48. അ. പ്ര. 11: 18; റോമ. 8: 29. **13: 51.** മർക്കൊ. 6: 11; മത്താ. 10: 14; അ. പ്ര. 18. 6.
14: 3. എബ്രാ. 2: 3, 4; മർക്കൊ. 16: 20 **14: 4.** അ. പ്ര. 28: 24:
14: 6. മത്താ. 10: 23. **14: 8.** അ. പ്ര. 3: 2.

ഉറുനോക്കി, സൌഖ്യംപ്രാപിപ്പാൻ അ
വന്നു വിശ്വാസമുണ്ടു് എന്നു കണ്ടിട്ടു:
10 നീ എഴുന്നേറ്റു കാലൂന്നി നിവിന്നു നില്ക്ക
എന്നു് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു; അവൻ കുതി
11 ച്ചെഴുന്നേറ്റു നടന്നു. പൌലൊസു് ചെ
യ്തതു പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു: ദേവന്മാർ മനു
ഷ്യരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങി
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ലുക്കവോന്യഭാഷ
12 യിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ബർന്നബാ
സിനു് ഇന്ദ്രൻ എന്നും പൌലൊസു് മു
ഖ്യപ്രസംഗിയാകയാൽ അവനു ബുധൻ
13 എന്നും പേർ വിളിച്ചു. പട്ടണത്തിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള ഇന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലെ പുരോഹി
തൻ കാളകളെയും പൂമാലകളെയും ഗോ
പുരത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവന്നു പുരുഷാര
ത്തോടുകൂടെ യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.
14 ഇതു് അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ബർന്നബാസും
പൌലൊസും കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം കീറിക്കൊ
ണ്ടു പുരുഷാരത്തിന്റെ ഇടയിലേക്കു് ഓ
15 ടിച്ചെന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: പുരു
ഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്യുന്നതു് എ
ന്തു്? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സമസ്വഭാവ
മുള്ള മനുഷ്യർ അത്രേ; നിങ്ങൾ ഈ വ്യ
ർത്ഥകാര്യങ്ങളെ വിട്ടു്, ആകാശവും ഭൂമി
യും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉ
ണ്ടാക്കിയ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിങ്കലേക്കു
തിരിയേണം എന്നുള്ള സുവിശേഷം ഞ
16 ങ്ങൾ നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കുന്നു. കഴി
ഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അവൻ സകല ജാതിക
ളെയും സ്വന്ത വഴികളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മ
17 തിച്ചു. എങ്കിലും അവൻ നന്മ ചെയ്തുയും
ആകാശത്തുനിന്നു മഴയും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള
കാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തരികയും ആഹാ
രവും സന്തോഷവും നല്കി നിങ്ങളെ തൃപ്ത
രാക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നെ
18 ക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം തരാതിരുന്നിട്ടില്ല. അ
വർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു യാഗം
കഴിക്കാതവണ്ണം പുരുഷാരത്തെ പ്രയാസ
ത്തോടെ തടുത്തു.

19 എന്നാൽ അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നും ഇ
ക്കോന്യയിൽനിന്നും യെഹൂദന്മാർ വന്നു
കൂടി പുരുഷാരത്തെ വശത്താക്കി പൌ
ലൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു; അവൻ മരിച്ചു
എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു് അവനെ പട്ണ
20 ത്തിന്നു പുറത്തേക്കു ഇഴെച്ചുകളഞ്ഞു. എ
ന്നാൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ചുറ്റി നില്ക്കു
യിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ
ചെന്നു; പിറ്റെന്നാൾ ബർന്നബാസി
നോടുകൂടെ ദെർബ്ബെക്കു പോയി.

അന്ത്യോക്യയിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവു്

21 ആ പട്ടണത്തിലും സുവിശേഷം അറി
യിച്ചു പലരെയും ശിഷ്യരാക്കിയശേഷം
അവർ ലുസ്ത്ര, ഇക്കോന്യ, അന്ത്യോക്യ
എന്ന പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു,
വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കേണം എന്നും 22
നാം അനേകം കഷ്ടങ്ങളിൽകൂടി ദൈവരാ
ജ്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും പ്ര
ബോധിപ്പിച്ചു ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സു് ഉ
റപ്പിച്ചുപോന്നു. അവർ സഭതോറും അ 23
വർക്കു മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കയും ഉപവസി
ച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു തങ്ങൾ വിശ്വ
സിച്ച കർത്താവിങ്കൽ അവരെ ഭരമേല്പിക്ക
യും ചെയ്തു. അവർ പിസിദ്യയിൽകൂടി 24
കടന്നു പംഫുല്യയിൽ എത്തി, പെർഗ്ഗ 25
യിൽ വചനം പ്രസംഗിച്ചശേഷം അ
ത്തല്യെക്കു പോയി. അവിടെ നിന്നു ക 26
പ്പൽ കയറി അന്ത്യോക്യയിലേക്കു പോ
യി; തങ്ങൾ നിവർത്തിച്ച വേലക്കായി
ദൈവകൃപയിൽ അവരെ ഭരമേല്പിച്ചയ
ച്ചതു് അവിടെനിന്നു് ആയിരുന്നുവല്ലോ.
അവിടെ എത്തിയശേഷം സഭയെ ഒരു 27
മിച്ചുകൂട്ടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരു
ന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും ജാതികൾക്കു വി
ശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്ത
തും അറിയിച്ചു. പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യ 28
ന്മാരോടുകൂടെ കുറെക്കാലം അവിടെ
പാർത്തു.

യവനക്രിസ്ത്യാനികളും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും

15 യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ചിലർ വന്നു:
നിങ്ങൾ മോശെ കല്പിച്ച ആചാരം അ
നുസരിച്ചു പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുഞ്ഞാൽ ര
ക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു സ
ഹോദരന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു. പൌലൊ 2
സിനും ബർന്നബാസിനും അവരോടു് അ
ല്പമല്ലാത്ത വാദവും തർക്കവും ഉണ്ടായിട്ടു
പൌലൊസും ബർന്നബാസും അവരിൽ മ
റ്റു ചിലരും ഈ തർക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി
യെരൂശലേമിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ പോകേണം എ
ന്നു നിശ്ചയിച്ചു. സഭ അവരെ യാത്ര അ 3
യച്ചിട്ടു് അവർ ഫൊയ്നീക്യയിലും ശ
മർയ്യയിലും കൂടി കടന്നു ജാതികളുടെ മാന
സാന്തരവർത്തമാനം അറിയിച്ചു സഹോദര
ന്മാർക്കു മഹാസന്തോഷം വരുത്തി. അ 4
വർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയാറെ സഭ
യും അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും അവ
രെ കൈക്കൊണ്ടു; ദൈവം തങ്ങളോടുകൂ
ടെ ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും അവർ അ
റിയിച്ചു. എന്നാൽ പരീശപക്ഷത്തിൽ 5
നിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നേ
റ്റു് അവരെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിക്കയും

14: 10. യെശ. 35: 6. **14: 11.** അ. പ്ര. 28: 6. **14: 14.** മത്താ. 26: 65.
14: 15. അ. പ്ര. 10: 26; 1ശമൂ. 12: 21; യിരെ. 14: 22; 1കൊരി. 8: 4; 1രാജാ. 16: 12, 13; സങ്കീ. 146: 6; പുറ. 20: 11.
14: 16. സങ്കീ. 81. 13. **14: 17.** റോമ. 1. 19, 20. **14: 19.** 2കൊരി. 11: 25.
14: 22. അ. പ്ര. 13: 43; 2തിമൊ. 3: 12; റോമ. 8: 17.
14: 26. അ. പ്ര. 13: 3. **14: 27.** 1കൊരി. 16: 9; 2കൊരി. 2: 12; വെളി. 3: 8; അ. പ്ര. 15: 4.
15: 1—30 ഗലാ. 2: 1—10. **15: 1.** ഗലാ. 5: 2; ലേവ്യ. 12: 3. **15: 2.** ഗലാ. 2: 1, 2; അ. പ്ര. 11: 30.
15: 3. റോമ. 15: 24; 1കൊരി. 16: 6, 11; യോഹ. 6; ലൂക്കൊ. 15: 7, 10.
15: 4. അ. പ്ര. 21: 17, 19. **15: 5.** അ. പ്ര. 15: 1.

മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം ആചരിപ്പാൻ കല്പിക്കയും വേണം എന്നു പറഞ്ഞു.

യെരൂശലേമിലെ ആലോചനാസഭ

6 ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും വന്നുകൂടി.
7 വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായശേഷം പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടു പറഞ്ഞതു:

സഹോദരന്മാരേ, കുറെ നാൾ മുമ്പെ ദൈവം നിങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികൾ സുവിശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിക്കേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചതു നി
8 ങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവം നമുക്കു തന്നതുപോലെ അവർക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തു കൊണ്ടു സാക്ഷിനിന്നു വിശ്വാസത്താൽ
9 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ നമുക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ഒരു വ്യ
10 ത്യാസവും വെച്ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും നമുക്കും ചുമപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നുകം ശിഷ്യന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈ
11 വത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു് എന്തു്? കർത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ അവരും വിശ്വസിക്കുന്നു.

12 ജനസമൂഹം എല്ലാം മിണ്ടാതെ ബർന്നബാസും പൌലൊസും ദൈവം തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്യിച്ച അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും എല്ലാം
13 വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:

സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു കേട്ടു
14 കൊൾവിൻ; ദൈവം തന്റെ നാമത്തിന്നായി ജാതികളിൽനിന്നു് ഒരു ജനത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു കടാക്ഷിച്ചതു ശിമോൻ വിവരിച്ചുവല്ലോ.
15 ഇതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒക്കുന്നു.
16 "അനന്തരം ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വീണുപോയ കൂടാരത്തെ വീണ്ടും പണിയും; അതിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങളെ വീ
17 ണ്ടും പണിതു അതിനെ നിവിർത്തും; മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സകല ജാതികളും കർ
18 ത്താവിനെ അന്വേഷിക്കും എന്നു് ഇതു പൂർവ്വകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു" എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ ജാതികളിൽ
19 നിന്നു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നവരെ നാം അസഹ്യപ്പെടുത്താതെ അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ, പരസംഗം, ശ്വാസം
20 മുട്ടിച്ചത്തതു, രക്തം എന്നിവ വർജ്ജിച്ചിരിപ്പാൻ നാം അവർക്കു എഴുതേണം എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോശെയുടെ
21 ന്യായപ്രമാണം ശബ്ബത്തു തോറും പള്ളികളിൽ വായിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പൂർവ്വകാലം മുതൽ പട്ടണംതോറും അതു പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലൊ.

യവന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായുള്ള ഒരു എഴുത്തു്

22 അപ്പോൾ തങ്ങളിൽ ചില പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പൌലൊസിനോടും ബർന്നബാസിനോടും കൂടെ അന്ത്യൊക്യയിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും സർവ്വസഭയും നിണ്ണയിച്ചു, സഹോദരന്മാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരായ ബർശ്ശബാസ് എന്ന യൂദയെയും ശീലാസിനെയും നിയോഗിച്ചു. അവരുടെ കൈവശം എഴുതി അയച്ച
23 തെന്തെന്നാൽ: അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരായ സഹോദരന്മാരും അന്ത്യൊക്യയിലും സൂര്യയിലും കിലിക്യയിലും ജാതികളിൽനിന്നു ചേർന്ന സഹോദരന്മാർക്കു വന്ദനം. ഞങ്ങൾ കല്പന കൊടുക്കാതെ
24 ചിലർ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കലക്കിക്കളഞ്ഞു എന്നു കേൾക്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ചില
25 പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരായ നമ്മുടെ പ്രിയ ബർന്നബാസോടും പൌ
26 ലൊസോടും കൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കേണം എന്നു ഞങ്ങൾ ഒരുമനപ്പെട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ യൂദയെ
27 യും ശീലാസിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വാമൊഴിയായും ഇതുതന്നേ അറിയിക്കും. വിഗ്രഹാപ്പിതം, രക്തം, ശ്വാസം
28 മുട്ടിച്ചത്തതു, പരസംഗം എന്നിവ വർജ്ജിക്കുന്നതു് ആവശ്യം എന്നല്ലാതെ അധികമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെമേൽ ചുമത്തരുതു് എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനും ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു. ഇവ വർജ്ജി
29 ച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ നന്നു; ശുഭമായിരിപ്പിൻ.

30 അങ്ങനെ അവർ വിടവാങ്ങി അന്ത്യൊക്യയിൽ ചെന്നു ജനസമൂഹത്തെ കൂട്ടി
31 വരുത്തി ലേഖനം കൊടുത്തു. അവർ ഈ

15: 6. മത്താ. 18: 20. **15: 7.** അ. പ്ര 10: 20; മത്താ. 16: 18, 19.
15: 8. അ. പ്ര. 1: 24. **15: 9.** 1പത്രൊ. 1: 22.
15: 10. ഗലാ. 5: 1. **15: 11.** ഗലാ. 2: 16; എഫെ. 2: 5, 8; തീത്തോ. 2: 11; റോമ. 3: 24.
15: 12. അ. പ്ര. 14: 27. **15: 14.** അ. പ്ര. 15: 7—9: ലൂക്കൊ. 2: 31, 32.
15: 15. ആമോ. 9: 11, 12. **15: 16.** യിരെ. 12: 15. **15: 18.** യെശ. 45: 21.
15: 20. വെളി. 2: 14—20; പുറ. 20: 4, 5; ആവ. 12: 16—23; ഉല്പ. 9: 4; ലേവ്യ 3: 17; ലേവ്യ. 5: 2; 17: 10—16.
15: 21. അ. പ്ര. 13: 15. 27. **15: 22.** അ. പ്ര. 1: 23. **15: 23.** അ. പ്ര. 15: 1.
15: 24. ഗലാ. 2: 4. **15: 28.** മത്താ. 23; 4. **15: 29.** 1യോഹ. 5: 21; യൂദാ. 20; 21.

ആശ്വാസവചനം വായിച്ചു സന്തോഷി
32 ച്ചു. യൂദയും ശീലാസും പ്രവാചകന്മാർ ആ
കകൊണ്ടു പല വചനങ്ങളാലും സഹോദ
33 രന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു് ഉറപ്പിച്ചു. കു
റെ നാൾ താമസിച്ചശേഷം സഹോദര
ന്മാർ അവരെ അയച്ചവരുടെ അടുക്കലേക്കു
34 സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു. എ
ന്നാൽ പൌലൊസും ബർന്ബാസും അ
ന്ത്യാക്യയിൽ പാർത്തു മറ്റു പലരോടും
കൂടി കർത്താവിന്റെ വചനം ഉപദേശിച്ചും
സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു.

35 കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പൌലൊസ്
ബർന്ബാസിനോടു: നാം കർത്താവിന്റെ
വചനം അറിയിച്ച പട്ടണംതോറും പി
ന്നെയും ചെന്നു സഹോദരന്മാർ എങ്ങനെ
യിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക എന്നു പ
റഞ്ഞു.

പൌലൊസും ബർന്ബാസും തമ്മിൽ
പിരിയുന്നതു്

36 മർക്കൊസ് എന്ന യോഹന്നാനെയും കൂ
ട്ടിക്കൊണ്ടു് പോകുവാൻ ബർന്ബാസ് ഇ
37 ച്ഛിച്ചു. പൌലൊസോ പംഫുല്യയിൽ
നിന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കു വരാതെ
പോയവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു
38 യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. അങ്ങനെ
അവർ തമ്മിൽ ഉഗ്രവാദമുണ്ടായിട്ടു വേർ
പിരിഞ്ഞു. ബർന്ബാസ് മർക്കൊസിനെ
കൂട്ടി കപ്പൽ കയറി കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേ
39 ക്കു പോയി. പൌലൊസോ ശീലാസി
നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സഹോദരന്മാരാൽ ക
ർത്താവിന്റെ കൃപയിൽ ഭരമേല്പിക്കപ്പെ
40 ട്ടിട്ടു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സുറിയാ കിലിക്യാ
ദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ
ഉറപ്പിച്ചുപോന്നു.

ലുസ്ത്രയിൽ തിമൊഥെയൊസ്
പൌലൊസിനോടു ചേരുന്നു

16 അവൻ ദെർബ്ബയിലും ലുസ്ത്രയിലും ചെ
ന്നു. അവിടെ വിശ്വാസമുള്ളോരു യെ
ഹൂദസ്ത്രീയുടെ മകനായി തിമൊഥെയൊ
സ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. അവന്റെ അപ്പൻ യവനനായി
2 രുന്നു. അവൻ ലുസ്ത്രയിലും ഇക്കോന്യയി
ലുമുള്ള സഹോദരന്മാരാൽ നല്ല സാക്ഷ്യം
3 കൊണ്ടവൻ ആയിരുന്നു. അവൻ തന്നോടു
കൂടെ പോരേണം എന്നു പൌലൊസ് ഇ
ച്ഛിച്ചു; അവന്റെ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു
അവിടങ്ങളിലുള്ള യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവ
രും അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരെ വി
ചാരിച്ചു അവനെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പി
4 ച്ചു. അവർ പട്ടണം തോറും ചെന്നു യെ
രൂശലേമിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പ
ന്മാരും വിധിച്ച നിർണ്ണയങ്ങൾ പ്രമാ
ണിക്കേണ്ടതിന്നു് അവർക്കു് ഏല്പിച്ചുകൊ
ടുത്തു. അങ്ങനെ സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ 5
ഉറെക്കയും എണ്ണത്തിൽ ദിവസേന പെരു
കുകയും ചെയ്തു.

ഏഷ്യാമൈനറിലൂടെ പൌലൊ
സിന്റെ യാത്ര

അവർ ആസ്യയിൽ വചനം പ്രസംഗി 6
ക്കരുതെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു വിലക്കുക
യാൽ ഫ്രുഗ്യയിലും ഗലാത്യ ദേശത്തിലും
കൂടി സഞ്ചരിച്ചു, മുസ്യയിൽ എത്തി ബി 7
ഥുന്യെക്കു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചു; യേശു
വിന്റെ ആത്മാവോ അവരെ സമ്മതിച്ചി
ല്ല. അവർ മുസ്യ കടന്നു ത്രോവാസിൽ 8
എത്തി. അവിടെവെച്ചു പൌലൊസ് 9
രാത്രിയിൽ മക്കെദോന്യക്കാരനായൊരു
പുരുഷൻ അരികെ നിന്നു: നീ മക്കെദോ
ന്യെക്കു കടന്നുവന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിക്ക
എന്നു തന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നതായി
ഒരു ദർശനം കണ്ടു. ഈ ദർശനം കണ്ടിട്ടു് 10
അവരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
ദൈവം ഞങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിശ്ചയിച്ചു, ഞങ്ങൾ ഉടനെ മക്കെദോ
ന്യെക്കു പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

പൌലൊസ് മക്കെദോന്യ കടക്കുന്നു;
ഫിലിപ്പിയിൽ

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ത്രോവാസിൽ നിന്നു 11
കപ്പൽ നീക്കി നേരെ സമൊത്രാക്കെയി
ലേക്കും പിറെറന്നാൾ നവപൊലിക്കും അ
വിടെനിന്നു ഫിലിപ്പിയിലേക്കും ചെന്നു.
ഇതു മക്കെദോന്യയുടെ ആ ഭാഗത്തെ 12
ഒരു പ്രധാന പട്ടണവും റോമക്കാർ കൂടി
യേറിപ്പാർത്തതും ആകുന്നു. ആ പട്ടണ
ത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചില ദിവസം പാർത്തു.
ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഞങ്ങൾ ഗോപുരത്തിന്നു 13
പുറത്തേക്കു പോയി അവിടെ പ്രാർത്ഥനാ
സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ വി
ചാരിച്ചു പുഴവക്കത്തു ഇരുന്നു; അവിടെ
കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിച്ചു. തുയ 14
ത്തൈരാപട്ടണക്കാരത്തിയും രക്താംബരം
വില്ക്കുന്നവളുമായി ലുദിയാ എന്നു പേരു
ള്ള ദൈവഭക്തയായൊരു സ്ത്രീ കേട്ടുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. പൌലൊസ് സംസാരിച്ചതു
ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു് അവളുടെ
ഹൃദയം തുറന്നു. അവളും കുടുംബവും സ്നാ 15
നം ഏറ്റ ശേഷം: നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താ
വിൽ വിശ്വസ്ത എന്നു് എണ്ണിയിരിക്കുന്നു
വെങ്കിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു പാർപ്പിൻ
എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ നിർബ്ബ
ന്ധിച്ചു.

15: 32. അ. പ്ര. 11: 27; 13: 1. **15: 33.** 1കൊരി. 16: 11.
15: 37. അ. പ്ര. 12: 12, 25; കൊലൊ. 4: 10. **15: 38.** അ. പ്ര. 13: 13.
15: 39. അ. പ്ര. 4: 36; 13: 4; 14: 36. **15: 40.** 16; 5
16: 1. അ. പ്ര. 3: 15; റോമ. 16: 21; 1 കൊരി. 4: 17.
16: 2. 1 തിമൊ. 5: 10; എബ്രാ. 11: 2. **16: 3.** 1 കൊരി 9: 20.
16: 4. അ. പ്ര. 15: 28, 29. **16: 5** അ. പ്ര. 15: 41.
16: 6. ആമോ. 8: 11, 12; 1 കൊരി. 12: 11. **16: 8:** 2 തിമൊ. 4: 13.
16: 9. അ. പ്ര. 10: 30. **16: 10.** 2 കൊരി. 2: 13. **16: 12.** ഫിലി. 1: 1.
16: 14. ലൂക്കൊ. 24: 45. **16: 15.** എബ്രാ. 13: 2.

16 ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായി ലക്ഷണം പറഞ്ഞു യജമാനന്മാക്ക് വളരെ ലാഭം വരുത്തുന്ന ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി ഞങ്ങളെ
17 എതിരേറ്റു. അവൾ പൌലൊസിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ വന്നു: ഈ മനുഷ്യർ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ, രക്ഷാമാർഗ്ഗം നിങ്ങളോടു അറി
18 യിക്കുന്നവർ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ അവൾ പലനാൾ ചെയ്തുവന്നു. പൌലൊസ് മുഷിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുനോക്കി അവളിലുള്ള ഭൂതത്തോടു: അവളെ വിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അതു അവളെ വിട്ടുപോയി.

പൌലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും തടവിൽ ഇടുന്നതും വിടുയക്കുന്നതും

19 അവളുടെ യജമാനന്മാർ തങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്റെ ആശ പൊയ്പോയതു കണ്ടിട്ടു പൌലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും പിടിച്ചു, ചന്തസ്ഥലത്തു പ്രമാണികളുടെ
20 അടുക്കലേക്കു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അധിപതികളുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി: യെഹൂദന്മാരായ ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ പട്ടണ
21 ത്തെ കലക്കി, റോമക്കാരായ നമുക്കു അംഗീകരിപ്പാനും അനുസരിപ്പാനും ന്യായമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നു എ
22 ന്നു പറഞ്ഞു. പുരുഷാരവും അവരുടെ നേരെ ഇളകി; അധിപതികൾ അവരുടെ വസ്ത്രം പറിച്ചുരിഞ്ഞു കോൽകൊണ്ടു അ
23 വരെ അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവരെ വളരെ അടിപ്പിച്ച ശേഷം തടവിൽ ആക്കി കാരാഗൃഹപ്രമാണിയോടു അവരെ സൂക്ഷ്മ
24 ത്തോടെ കാപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കല്പന കിട്ടുകയാൽ അവരെ അകത്തെ തടവിൽ ആക്കി അവരുടെ കാൽ
25 ആമത്തിൽ ഇട്ടു പൂട്ടി. അർദ്ധരാത്രിക്കു പൌലൊസും ശീലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചു; തടവുകാർ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി, കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കുലുങ്ങി വാതിൽ ഒക്കെയും തുറന്നുപോയി, എല്ലാവരുടെയും ചങ്ങല അ
27 ഴിഞ്ഞു വീണു. കാരാഗൃഹപ്രമാണി ഉറക്കുണർന്നു കാരാഗൃഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ചങ്ങലക്കാർ ഓടിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു ഊഹിച്ചു വാളൂരി തന്നെത്താൻ കൊല്ലുവാൻ ഭാ
28 വിച്ചു. അപ്പോൾ പൌലൊസ്: നിനക്കു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു ഉറക്കെ
29 വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവൻ വെളിച്ചം ചോദിച്ചു അകത്തേക്കു ചാടി വിറച്ചും കൊണ്ടു പൌലൊസിന്റെയും ശീലാസിന്റെയും മുമ്പിൽ വീണു. അവരെ പു 30
റത്തു കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനന്മാരേ, രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവായ യേശു 31
വിൽ വിശ്വസിക്ക; എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബവും രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ കർത്താവിന്റെ 32
വചനം അവനോടും അവന്റെ വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചു. അവൻ 33
രാത്രിയിൽ, ആ നാഴികയിൽ തന്നെ, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുറിവുകളെ കഴുകി; താനും തനിക്കുള്ളവരെല്ലാവരും താമസിയാതെ സ്നാനം ഏറ്റു. പിന്നെ അവരെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു 34
അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൽ വീടടക്കം ആനന്ദിച്ചു.

നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അധിപതികൾ 35
കോല്ക്കാരെ അയച്ചു: ആ മനുഷ്യരെ വിട്ടയക്കേണം എന്നു പറയിച്ചു. കാരാഗൃഹ 36
പ്രമാണി ഈ വാക്കു പൌലൊസിനോടു അറിയിച്ചു: നിങ്ങളെ വിട്ടയപ്പാൻ അധിപതികൾ ആളയച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പൌലൊസ് അവരോടു: 37
റോമപൌരന്മാരായ ഞങ്ങളെ അവർ വിസ്താരം കൂടാതെ പരസ്യമായി അടിപ്പിച്ചു തടവിലാക്കിയല്ലോ; ഇപ്പോൾ രഹസ്യമായി ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുമോ? അങ്ങനെ അല്ല; അവർ തന്നേ വന്നു ഞങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. കോല്ക്കാർ ആ വാക്കു അധിപതി 38
കളോടു ബോധിപ്പിച്ചാറെ അവർ റോമപൌരന്മാർ എന്നു കേട്ടു അവർ ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു അവരോടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു പ 39
ട്ടണം വിട്ടു പോകേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അവർ തടവു വിട്ടു ലുദിയയുടെ വീ 40
ട്ടിൽ ചെന്നു സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു ആശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടുപോയി.

തെസ്സലൊനീക്യയിൽ

17 അവർ അംഫിപ്പൊലിസിലും അപ്പൊലോന്യയിലും കൂടി കടന്നു തെസ്സലൊനീക്യയിൽ എത്തി; അവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു. പൌലൊസ് പതിവുപോലെ അവരുടെ 2
അടുക്കൽ ചെന്നു മൂന്നു ശബ്ബത്തിൽ തിരുവെഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി അവരോടു വാദിച്ചു. ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും 3
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യേണ്ടതു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു

16: 16. 1ശമൂ. 28: 7; അ.പ്ര. 19: 24. **16: 17.** ഉല്പ. 14: 18, 23; അ.പ്ര. 18: 26; എബ്രാ. 10: 20: **16: 20.** അ. പ്ര. 17: 6; 1 രാജാ. 18: 17. **16: 22—23.** 2 കൊരി. 11: 25. **16: 25.** പുറ. 5: 13. **16: 26.** അ. പ്ര. 5: 19; 12: 10; 12: 7. **16: 28.** സങ്കീ. 24: 11, 12; 1 തെസ്സ. 5: 15. **16: 29.** യിരെ. 5: 22. **16: 30.** അ. പ്ര. 2: 37. **16: 31.** അ. പ്ര. 13: 39; യോഹ. 3: 16, 36; 6: 47; അ. പ്ര. 2: 39. **16: 32.** റോമ. 1: 14, 16. **16: 33.** ലൂക്കൊ. 5: 29. **16: 34.** റോമ. 5: 11. **16: 37.** അ. പ്ര. 22: 25, 29; ദാനീ. 6: 18, 19; മത്താ. 10: 16. **16: 39.** മത്താ: 8: 34. **16: 40.** അ. പ്ര. 16: 14. **17. 3.** അ. പ്ര. 18: 28.

അറിയിക്കുന്ന ഈ യേശുതന്നേ ക്രിസ്തു
എന്നും തെളിയിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടി
4 രുന്നു. അവരിൽ ചിലരും ഭക്തിയുള്ള
യവനന്മാരിൽ ഒരു വലിയ കൂട്ടവും മാന്യ
സ്ത്രീകളിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു പൌ
ലൊസിനോടും ശീലാസിനോടും ചേർന്നു.
5 യെഹൂദന്മാരോ അസൂയപൂണ്ടു, മിനക്കെട്ട
നടക്കുന്ന ചില ദുഷ്ടന്മാരെ ചേർത്തു പുരു
ഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ കലഹം
ഉണ്ടാക്കി യാസോന്റെ വീടു വളഞ്ഞു
അവരെ ജനസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരു
6 വാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
യാസോനെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും
നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു ഇഴ
ച്ചുകൊണ്ടു: ഭൂലോകത്തെ കലഹിപ്പിച്ച
7 വർ ഇവിടെയും എത്തി; യാസോൻ അവ
രെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; അവർ ഒ
ക്കെയും യേശു എന്ന മറ്റൊരുവൻ രാ
ജാവു് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസരു
8 ടെ നിയമങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമായി പ്ര വ
ർത്തിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു. ഇതു
9 കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരവും നഗരാധിപന്മാരും
ഭ്രമിച്ചു യാസോൻ മുതലായവരോടു ജാമ്യം
വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു.

ബെരോവെയിൽ

10 സഹോദരന്മാർ ഉടനെ, രാത്രിയിൽതന്നേ, പൌലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും ബെരോവെക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ എത്തിയാറെ അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ
11 പള്ളിയിൽ പോയി. അവർ തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ളവരെക്കാൾ ഉത്തമന്മാരായിരുന്നു. അവർ വചനം പൂർണ്ണജാഗ്രതയോടെ കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ അതു അങ്ങനെതന്നെയോ എന്നു ദിനമ്പ്രതി തിരുവെഴു
12 ത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു പോന്നു. അവരിൽ പലരും മാന്യരായ യവനസ്ത്രീകളിലും പുരുഷന്മാരിലും അനേകരും വിശ്വ
13 സിച്ചു. പൌലൊസ് ബെരോവയിലും ദൈവവചനം അറിയിച്ചതു തെസ്സലൊനീക്യയിലെ യെഹൂദന്മാർ അറിഞ്ഞു അവിടെയും വന്നു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി
14 ഭ്രമിപ്പിച്ചു. ഉടനെ സഹോദരന്മാർ പൌലൊസിനെ സമുദ്രതീരത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു; ശീലാസും തിമൊഥെയോസും അവി
15 ടെത്തന്നേ പാർത്തു. പൌലൊസിനോടുകൂടെ വഴിനടത്തുന്നവർ അവനെ അഥേനയോളം കൊണ്ടുപോയി; ശീലാസും തിമൊഥെയോസും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരേണം എന്നുള്ള കല്പനവാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോന്നു.

അഥേനയിൽ

16 അഥേനയിൽ പൌലൊസ് അവർക്കായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ നഗരത്തിൽ ബിംബങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു മന 17
സ്സിന്നു ചൂടുപിടിച്ചു. അവൻ പള്ളിയിൽ
വെച്ചു യെഹൂദന്മാരോടും ദൈവഭക്തന്മാ
രോടും ചന്തസ്ഥലത്തു ദിവസേന കണ്ടവ
രോടും സംഭാഷിച്ചുപോന്നു. എപ്പിക്കൂര്യ 18
രും സ്തോയിക്കരും ആയ തത്വജ്ഞാനികളിൽ ചിലർ അവനോടു വാദിച്ചു: ഈ
വിടുവായൻ എന്തു പറവാൻ പോകുന്നു
എന്നു ചിലരും അവൻ യേശുവിനെയും
പുനരുത്ഥാനത്തെയും പ്രസംഗിക്കകൊണ്ടു:
ഇവൻ അന്യദേവതകളെ ഘോഷിക്കുന്നവൻ എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു മറ്റു ചില
രും പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവനെ പിടിച്ചു 19
അരയോപഗക്കുന്നിന്മേൽ കൊണ്ടുചെന്നു:
നീ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ നവീനോപദേശം
ഇന്നതു് എന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിയാമോ?
നീ ചില അപൂർവ്വങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ ചെ 20
വിയിൽ കടത്തുന്നുവല്ലോ; അതു എന്തു
എന്നു് അറിവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അഥേനർ ഒ 21
ക്കെയും അവിടെ വന്നു പാർക്കുന്ന പരദേശികളും വല്ല പുതുമയും പറകയോ കേൾക്കയോ ചെയ്യാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും അവസരമുള്ളവരല്ല.

അരയോപഗക്കുന്നിന്മേൽ പൌലൊസിന്റെ പ്രസംഗം

പൌലൊസ് അരയോപഗമദ്ധ്യേ നി 22
ന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു്: അഥേനപുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും അതിഭക്തന്മാർ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞാൻ ചു 23
റ്റിനടന്നു നിങ്ങളുടെ പൂജാസ്ഥാനങ്ങളെ
നോക്കുമ്പോൾ "അജ്ഞാതദേവന്നു" എ
ന്ന എഴുത്തുള്ള ഒരു വേദിക്കല്ലു കണ്ടു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെ പൂജിക്കുന്നതു തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കുന്നു. ലോകവും അതിലുള്ളതു് ഒക്കെയും 24
ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും
നാഥനാകകൊണ്ടു കൈപ്പണിയായ ക്ഷേ
ത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല. താൻ 25
എല്ലാവർക്കും ജീവനും ശ്വാസവും സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ ആകയാൽ വല്ലതിന്നും
മുട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ മാനുഷകൈകളാൽ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഭൂത 26
ലത്തിൽ എങ്ങും കുടിയിരിപ്പാൻ അവൻ
ഒരുത്തനിൽനിന്നു മനുഷ്യജാതിയെ ഒക്കെയും ഉളവാക്കി, അവരുടെ നിവാസത്തിന്നു
അതിരുകളും കാലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. അ 27
വർ ദൈവത്തെ തപ്പിനോക്കി കണ്ടെത്തുമോ എന്നുവെച്ചു അവനെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവൻ നമ്മിൽ ആർക്കും
അകന്നിരിക്കുന്നവനല്ലതാനും അവനിൽ 28
ല്ലോ നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും ഇരി

17: 4. അ. പ്ര. 28: 24; 2 കൊരി. 8: 5. **17: 5.** റോമ. 16: 21.
17: 6. അ. പ്ര. 16: 20; ലൂക്കൊ. 23: 5. **17: 7.** യോഹ. 19: 12. **17: 8.** യോഹ. 11: 48.
17: 10. അ. പ്ര. 17: 14. **17: 11.** യെശ. 34: 16; യോഹ. 5: 39. **17: 13.** ലൂക്കൊ. 12: 51.
17: 14. മത്താ. 10: 23. **17: 16.** സങ്കീ. 119: 136; 2 പത്രൊ. 2: 7, 8.
17: 18. കൊലൊ. 2: 8. **17: 19.** യോഹ. 13: 34; 1 യോഹ. 2: 7, 8.
17: 22. യിരെ. 50: 38. **17: 23.** ഗലാ. 4: 8.
17: 24. യെശ. 42: 5; അ. പ്ര. 14: 15; മത്താ. 11: 25. **17: 26.** യെശ. 45: 21.
17: 27. അ. പ്ര. 14: 17. **17: 28.** തീത്തൊ. 1: 12; യോഹ. 23: 23.

ക്കയും ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ കുവിവരന്മാരിലും ചിലർ: "നാം അവന്റെ സന്താനമല്ലോ"— എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 29 നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്താനം എന്നു വരികയാൽ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ശില്പവിദ്യയും സങ്കല്പവുംകൊണ്ടു കൊത്തിത്തീർക്കുന്ന പൊൻ, വെള്ളി, കല്ലു എന്നിവയോടു സദൃശം എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടതല്ല. 30 എന്നാൽ അറിയായ്മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടേണമെന്നു മനുഷ്യരോടു കല്പിക്കുന്നു. 31 താൻ നിയമിച്ച പുരുഷൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെ നീതിയിൽ ന്യായം വിധിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ദിവസത്തെ നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാവർക്കും അതിന്റെ ഉറപ്പു നല്കിയുമിരിക്കുന്നു.

32 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു ചിലർ പരിഹസിച്ചു: മറു ചിലർ: ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി പിന്നെയും 33 നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പൌലൊസ് അവരുടെ 34 നടുവിൽനിന്നു പോയി. ചില പുരുഷന്മാർ അവനോടു ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു; അവരിൽ അരയോപഗസ്ഥാനിയായ ദിയൊന്യസ്യോസും ദമരിസ് എന്നു പേരുള്ളോരു സ്ത്രീയും മറു ചിലരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കൊരിന്തിൽ

18 അനന്തരം അവൻ അഥേന വിട്ടു കൊ 2 രിന്തിൽ ചെന്നു. യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും റോമനഗരം വിട്ടു പോകേണം എന്നു ക്ലൌദ്യൊസ് കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇതലൃയിൽനിന്നു ആ ഇടെക്കു വന്നവനായി പൊന്തൊസ്കാരൻ അക്വിലാസ് എന്നു പേരുള്ളോരു യെഹൂദനെയും അവന്റെ ഭാൎയ്യ പ്രിസ്കില്ലയെയും കണ്ടു അവ 3 രുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. തൊഴിൽ ഒന്നാകകൊണ്ടു അവൻ അവരോടുകൂടെ പാൎത്തു വേല ചെയ്തുപോന്നു; തൊഴിലോ കൂടാര 4 പ്പണിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ശബ്ബത്തുതോറും അവൻ പള്ളിയിൽ സംവാദിച്ചു യെഹൂദന്മാരെയും യവനന്മാരെയും സമ്മതിപ്പിച്ചു.

5 ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു വന്നാറെ പൌലൊസ് വചനഘോഷണത്തിൽ ഉത്സാഹിപ്പുണ്ടു യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു യെഹൂദന്മാൎക്കു 6 സാക്ഷീകരിച്ചു. അവർ എതിർ പറകയും ദൂഷിക്കയും ചെയ്കയാൽ അവൻ വസ്ത്രം കുടഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ ഉത്തരവാദികൾ; ഞാൻ നിൎമ്മലൻ; ഇനിമേൽ ഞാൻ ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. അ 7 വൻ അവിടം വിട്ടു തീത്തൊസ് യുസ്തൊസ് എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു; അവന്റെ വീടു പള്ളിയോടു തൊട്ടിരുന്നു. പള്ളിപ്രമാണിയായ ക്രിസ്പൊസ് 8 തന്റെ സകല കുടുംബത്തോടുംകൂടെ കൎത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്ത്യരിൽ അനേകർ വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു. രാത്രിയിൽ കൎത്താവു ദൎശന 9 ത്തിൽ പൌലൊസിനോടു: നീ ഭയപ്പെടാതെ പ്രസംഗിക്ക; മിണ്ടാതിരിക്കരുതു; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു"; ആരും നിന്നെ 10 കയ്യേറ്റം ചെയ്തു ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ല; ഈ പട്ടണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ടു് എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങനെ 11 അവൻ ഒരാണ്ടും ആറുമാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു താമസിച്ചു.

ഗല്ലിയോനും പൌലൊസും

ഗല്ലിയോൻ അഖായയിൽ ദേശാധിപ 12 തിയായി വാഴുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിന്റെ നേരെ ഒരുമനപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു, അവനെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുചെന്നു: ഇവൻ ന്യായ 13 പ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി ദൈവത്തെ ഭജിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പൌലൊസ് വാ 14 യ്തുറപ്പാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഗല്ലിയോൻ യെഹൂദന്മാരോടു: യെഹൂദന്മാരേ, വല്ല അന്യായമോ വല്ലാത്ത പാതകമോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ക്ഷമയോടെ നിങ്ങളുടെ സങ്കടം കേൾക്കുമായിരുന്നു. വചനത്തെയും നാമങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാ 15 ണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തൎക്കസംഗതികൾ എങ്കിലോ നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; ഈ വകെക്കു ന്യായാധിപതി ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞു് അവരെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. എല്ലാവരും പള്ളി 16 പ്രമാണിയായ സോസ്ഥനേസിനെ പിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു 17 അടിച്ചു; ഇതു ഒന്നും ഗല്ലിയോൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

പൌലൊസിന്റെ സുറിയയിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവു്

പൌലൊസ് പിന്നെയും കുറെനാൾ 18 പാൎത്തശേഷം സഹോദരന്മാരോടു യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു, തനിക്കു ഒരു നേൎച്ച ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കെംക്രയയിൽവെച്ചു തല ക്ഷൌരം ചെയ്യിച്ചിട്ടു പ്രിസ്കില്ലയോടും അക്വിലാസിനോടുംകൂടെ കപ്പൽ കയറി സുറിയയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു എഫെസോസിൽ 19

17: 29. യെശ. 40: 18, 19, 25 **17: 30.** റോമ. 3: 25; ലൂക്കൊ. 24: 27.
17: 31. സങ്കീ. 9: 8; 96: 13; 98: 9. **17: 32.** ലൂക്കൊ. 14: 18; അ. പ്ര. 24: 25.
18: 2. റോമ. 16: 3. **18: 3.** അ. പ്ര. 20: 34. **18: 4.** അ. പ്ര. 17: 15.
18: 6. നെഹെ. 5: 13. **18: 8.** 1 കൊരി. 1: 14, 15. **18: 9.** യിരെ. 1: 8.
18: 9—10. യെശ. 43: 5; 41: 10; ഹോശെ. 2: 23. **18: 13.** യോഹ. 18: 31.
18: 17. 1 കൊരി. 1: 1. **18: 18.** അ. പ്ര. 21: 23—24; റോമ. 16: 1; സംഖ്യാ. 6: 2—9, 18.
18: 19. അ. പ്ര. 17: 2.

എത്തി അവരെ അവിടെ വിട്ട, അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്ന യെഹൂദന്മാരോടു സം
20 ഭാഷിച്ചു. കുറെക്കൂടെ താമസിക്കേണം എന്ന അവർ അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അവൻ
21 സമ്മതിക്കാതെ: ദൈവഹിതമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും എന്ന പറഞ്ഞു വിടവാങ്ങി എഫെസൊ
22 സിൽനിന്ന കപ്പൽ നീക്കി, കൈസര്യയിൽ വന്നിറങ്ങി, യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്ന, സഭയെ വന്ദനം ചെയ്തിട്ടു അന്ത്യൊക്ക്യയി
23 ലേക്കു പോയി. അവിടെ കുറെനാൾ താമസിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടു, ക്രമത്താലെ ഗലാത്യദേശത്തിലും ഫ്രുഗ്യയിലും സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യന്മാരെ ഒക്കെയും ഉറപ്പിച്ചു.

അപ്പൊല്ലോസ് എഫെസൊസിൽ

24 അലക്സാന്ത്രിയക്കാരനായി വാഗ്വൈഭവവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള അപ്പൊല്ലോസ് എന്നു പേരുള്ളൊരു യെഹൂ
25 ദൻ എഫെസൊസിൽ എത്തി. അവൻ കർത്താവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചവൻ ആയിരുന്നു; യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്ന എങ്കിലും ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവനാകയാൽ അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുതകളെ സൂക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കയും ഉപദേശിക്കയും
26 ചെയ്തു. അവൻ പള്ളിയിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി: അക്വിലാസും പ്രിസ്കില്ലയും അവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാറെ അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അധികം സ്പഷ്ടമായി അ
27 വന്നു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ അഖായയിലേക്കു പോകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു ശിഷ്യന്മാർക്കു എഴുതുകയും ചെയ്തു; അവിടെ എത്തിയാറെ അവൻ ദൈവകൃപയാൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു വളരെ പ്രയോ
28 ജനമായിത്തീർന്നു. യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു അവൻ തിരുവെഴുത്തുകളാൽ തെളിയിച്ചു ബലത്തോടെ യെഹൂദന്മാരെ പരസ്യമായി ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എഫെസൊസിൽ

19 അപ്പൊല്ലോസ് കൊരിന്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പൌലൊസ് ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു എഫെസൊസിൽ എത്തി ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടു:
2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: പരിശുദ്ധാത്മാവു ഉ
ണ്ടെന്നുപോലും ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല എ
ന്നു അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഏതായി 3
രുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നാനം എന്നു അവൻ അ
വരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അതി 4
ന്നു പൌലൊസ്: യോഹന്നാൻ മാന
സാന്തരസ്നാനമത്രേ കഴിപ്പിച്ചു തന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ
വിശ്വസിക്കേണം എന്ന ജനത്തോടു പറ
ഞ്ഞു എന്ന പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടാറെ അ 5
വർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമ
ത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. പൌലൊസ് അ 6
വരുടെമേൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ പരിശു
ദ്ധാത്മാവു അവരുടെമേൽ വന്നു അവർ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കയും പ്രവ
ചിക്കയും ചെയ്തു. ആ പുരുഷന്മാർ എ 7
ല്ലാംകൂടി പന്ത്രണ്ടോളം ആയിരുന്നു.

പൌലൊസ് എഫെസൊസിൽ

പിന്നെ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്ന 8
ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംവാദിച്ചും
സമ്മതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മൂന്നു മാസത്തോ
ളം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചു. എ 9
ന്നാൽ ചിലർ കഠിനപ്പെട്ടു അനുസരി
ക്കാതെ പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഈ
മാർഗ്ഗത്തെ ദൂഷിച്ചുപ്പോൾ അവൻ അവ
രെ വിട്ടു ശിഷ്യന്മാരെ വേർതിരിച്ചു, ഊ
രന്നൊസിന്റെ പാഠശാലയിൽ ദിനമ്പ്ര
തി സംവാദിച്ചുപോന്നു. അതു രണ്ടു സം 10
വത്സരത്തോളം നടക്കയാൽ ആസ്യയിൽ
പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും എ
ല്ലാം കർത്താവിന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ
ഇടയായി. ദൈവം പൌലൊസ് മുഖാ 11
ന്തരം അസാധാരണമായ വീര്യപ്രവൃത്തി
കളെ ചെയ്കയാൽ അവന്റെ മെയ്യേൽ
നിന്നു രുമാലും ഉത്തരീയവും രോഗികളുടെ 12
മേൽ കൊണ്ടുവന്നിടുകയും വ്യാധികൾ അ
വരെ വിട്ടുമാറുകയും ദുരാത്മാക്കൾ പുറ
പ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ദേശാന്തരികളായി നടക്കുന്ന 13
മന്ത്രവാദികളായ ചില യെഹൂദന്മാർ:
പൌലൊസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശു
വിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആണയിടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യേശു
വിന്റെ നാമം ചൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞു.
ഇങ്ങനെ ചെയ്തവർ മഹാപുരോഹിതനാ 14
യ സ്കേവാ എന്ന ഒരു യെഹൂദന്റെ ഏ
ഴു പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. ദുരാത്മാവു 15
അവരോടു: യേശുവിനെ ഞാൻ അറിയു
ന്നു; പൌലൊസിനെയും പരിചയമു
ണ്ടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആർ എന്നു ചോ

18: 21. 1 കൊരി. 4: 19; യാക്കോ. 4: 15. **18: 23.** അ. പ്ര. 15: 32, 41; ഗലാ. 1: 2.
18: 24. 1 കൊരി. 1: 12; 3: 5, 6; തീത്തൊ. 3: 13.
18: 25. അ. പ്ര. 19, 3; റോമ. 12: 11; വെളി. 3: 15.
18: 26. 2 പത്രൊ. 3: 18; എബ്രാ. 6: 1. **18: 27.** എഫെ. 2: 8; 1 കൊരി. 3: 6.
18: 28. യോഹ 5: 39; അ. പ്ര. 9: 22; 17: 3.
19: 2. അ പ്ര. 2: 38. **19: 4.** മത്താ. 3: 11. **19: 6.** അ. പ്ര. 8: 17; 10: 44, 46.
19. 9. 2 തിമൊ. 1: 15; അ. പ്ര. 9: 2; തീത്തൊ. 3: 10, 11; 2 കൊരി. 6: 17; 2 യോഹ. 1: 10.
12: 11. അ. പ്ര. 14: 3. **19: 12.** അ. പ്ര. 5: 15. **19: 13.** ലൂക്കൊ. 9: 49.
19: 15. മർക്കൊ. 1: 34; ലൂക്കൊ. 4: 41.

16 ദിച്ചു. പിന്നെ ദുരാത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരുടെമേൽ ചാടി അവരെ ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കയാൽ അവർ നഗ്നരും മുറിവേറ്റവരുമായി ആ വീട്ടിൽനി
17 ന്നു ഓടിപ്പോയി. ഇതു എഫെസൊസിൽ പാർക്കുന്ന സകല യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും അറിഞ്ഞു; അവർക്കു ഒക്കെയും ഭയം തട്ടി, കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാ
18 മം മഹിമപ്പെട്ടു. വിശ്വസിച്ചവരിൽ അനേകരും വന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ
19 ഏറ്റുപറഞ്ഞു അറിയിച്ചു. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം ചെയ്തിരുന്ന പലരും തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു എല്ലാവരും കാൺകെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു; അവയുടെ വില കണക്കു കൂട്ടിയാറെ അമ്പതിനായിരം വെ
20 ള്ളിക്കാശു എന്നു കണ്ടു. ഇങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ വചനം ശക്തിയോടെ പരന്നു പ്രബലപ്പെട്ടു.

പൌലൊസിന്റെ പരിപാടി

21 ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു പൌലൊസ് മക്കെദോന്യയിലും അഖായയിലുംകൂടി കടന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോകേണം എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു: ഞാൻ അവിടെ
22 ചെന്നശേഷം റോമയും കാണേണം എന്നു പറഞ്ഞു. തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരിൽ തിമൊഥെയൊസ്, എരസ്തൊസ് എന്ന രണ്ടുപേരെ മക്കെദോന്യയിലേക്കു അയച്ചിട്ടു താൻ കുറെക്കാലം ആസ്യയിൽ താമസിച്ചു.

എഫെസൊസിലെ കലഹം

23 ആ കാലത്തു ഈ മാർഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി വ
24 ലിയ കലഹം ഉണ്ടായി. വെള്ളികൊണ്ടു അർത്തെമിസ് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രരൂപങ്ങളെ തീർക്കുന്ന ദെമേത്രിയൊസ് എന്ന തട്ടാൻ തൊഴില്ക്കാർക്കു വളരെ ലാഭം വരു
25 ത്തി വന്നു. അവൻ അവരെയും ആ വകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വേലക്കാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി: പുരുഷന്മാരേ, നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം ഈ തൊഴിൽകൊണ്ടു ആകുന്നു എന്നു നി
26 ങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമല്ലോ. എന്നാൽ ഈ പൌലൊസ് എന്നവൻ കയ്യാൽ തീർത്തതു ദേവന്മാർ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഫെസൊസിൽ മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും ആസ്യയിൽ ഒക്കെയും വളരെ ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു മറിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു നി
27 ങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഈ കയ്യും ആക്ഷേപത്തിൽ ആകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ അർത്തെമിസ് മഹാദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം ഏതുമില്ല എന്നു വരികയും ആസ്യ മുഴുവനും ഭൂതലവും ഭജിച്ചുപോരുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം ഒട്ടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും എ
28 ന്നു പറഞ്ഞു. അവർ ഇതു കേട്ടു ക്രോധം നിറഞ്ഞവരായി: എഫെസ്യരുടെ അർത്തെമിസ് മഹാദേവി എന്നു ആർത്തു.
29 പട്ടണം മുഴുവനും കലഹംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, അവർ പൌലൊസിന്റെ കൂട്ടയാത്രക്കാരായ ഗായൊസ്, അരിസ്തർഹൊസ് എന്ന മക്കെദോന്യരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു രംഗസ്ഥലത്തേക്കു ഒരുമനപ്പെട്ടു പാ
30 ഞ്ഞുചെന്നു. പൌലൊസ് ജനസമൂഹത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ വിട്ടില്ല. ആസ്യാധിപന്മാ
31 രിൽ ചിലർ അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ആകയാൽ: രംഗസ്ഥലത്തു ചെന്നുപോകരുതു് എന്നു് അവരും അവന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു് അപേക്ഷിച്ചു. ജനസംഘം ക
32 ലക്കത്തിലായി മിക്കപേരും തങ്ങൾ വന്നുകൂടിയ സംഗതി എന്തെന്നു് അറിയായ്കയാൽ ചിലർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും ആർത്തു. യെഹൂദന്മാർ മുമ്പോട്ടു ഉ
33 ന്തിക്കൊണ്ടു വന്ന അലക്സന്തരിനെ പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ സംസാരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അലക്സന്തർ ആംഗ്യം കാട്ടി ജനസമൂഹത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
34 ഭാവിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ യെഹൂദൻ എന്നു് അറിഞ്ഞപ്പോൾ: എഫെസ്യരുടെ അർത്തെമിസ് മഹാദേവി എന്നു എല്ലാവരുംകൂടി രണ്ടു മണി നേരത്തോളവും ഏക
35 ശബ്ദത്തോടെ ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ പട്ടണമേനവൻ പുരുഷാരത്തെ അമർത്തി പറഞ്ഞതു്: എഫെസ്യപുരുഷന്മാരേ, എഫെസൊസ് പട്ടണം അർത്തെമിസ് മഹാദേവിക്കും ദ്യോവിൽനിന്നു വീണ ബിംബത്തിന്നും ക്ഷേത്രപാലക എന്നു് അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആർ? ഇതു്
36 എതിർമൊഴിയില്ലാത്തതാകയാൽ നിങ്ങൾ തിടുക്കമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ അടങ്ങിപ്പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പുരുഷന്മാ
37 രെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നുവല്ലോ; അവർ ക്ഷേത്രം കവർച്ച ചെയ്യുന്നവരല്ല, നമ്മുടെ ദേവിയെ ദൂഷിക്കുന്നവരുമല്ല.
38 എന്നാൽ ദെമേത്രിയൊസിന്നും കൂടെയുള്ള തൊഴില്ക്കാർക്കും വല്ലവന്റെയും നേരെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ വിസ്താരദിവസങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടു, ദേശാധിപതികളും ഉണ്ടു;
39 തമ്മിൽ വ്യവഹരിക്കട്ടെ. വേറെ കാര്യം ചൊല്ലി ആകുന്നു വാദം എങ്കിൽ ധർമ്മസഭയിൽ തീർക്കാമല്ലോ. ഇന്നത്തെ കലഹ
40 ത്തിന്നു കാരണമില്ലായ്കയാൽ അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പേരിൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ ഇടയുണ്ടു സ്പഷ്ടം; ഈ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്നു് ഉത്തരം പറവാൻ നമുക്കു വക ഒന്നുമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു് അവൻ സഭ
41 യെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

പൌലൊസ്, മക്കെദോന്യ, യവനദേശം, ത്രോവാസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ

20 കലഹം ശമിച്ചശേഷം പൌലൊസ് ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യാത്ര പറഞ്ഞു മക്കെ
2 ദോന്യക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. ആ പ്രദേ

19: 17. അ. പ്ര. 5: 5, 11.
19: 20. അ. പ്ര. 6: 7; 12: 24. **19: 21.** അ. പ്ര. 23: 11; റോമ. 1: 13.
19: 22. അ. പ്ര. 17: 14; റോമ. 16: 23; 1 കൊരി. 4: 17.
19: 23. അ. പ്ര. 19: 9; 2 കൊരി. 1: 8, 9. **19: 24.** അ. പ്ര. 16: 16.
19: 26. അ. പ്ര. 17: 29. **19: 29.** അ. പ്ര. 20: 4.

ശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു് അവരെ ഏ
റിയോന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യവനദേ
3 ശത്തു് എത്തി. അവിടെ മൂന്നു മാസം കഴിച്ചിട്ടു സുറിയെക്കു കപ്പൽ കയറിപ്പോകുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടു് ഉണ്ടാക്കുകയാൽ മക്കെദോന്യവഴിയായി മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ബെരോവയിലെ പുറൊസിന്റെ മകൻ സോപത്രൊസും തെസ്സലോനിക്യരായ അരിസ്തർഹൊസും സെക്കുന്തൊസും ദെർബ്ബക്കാരനായ ഗായൊസും തിമൊഥെയൊസും ആസ്യക്കാരായ തുഹിക്കൊസും ത്രൊഫിമൊസും ആസ്യ
5 വരെ അവനോടു കൂടെ പോയി. അവർ മുമ്പെ പോയി ത്രൊവാസിൽ ഞങ്ങൾ
6 ക്കായി കാത്തിരുന്നു. ഞങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫിലിപ്പിയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ടു ത്രൊവാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു.

യൂത്തിക്കൊസ്

7 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങൾ അപ്പം നുറുക്കുവാൻ കൂടി വന്നപ്പോൾ പൌലൊസ് പിറ്റെന്നാൾ പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ടു് അവരോടു സംഭാഷിച്ചു പാതിരാവരെയും പ്രസംഗം
8 നീട്ടി. ഞങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യൂത്തിക്കൊസ് എന്ന യൌവനക്കാരൻ കിളിവാതില്പടിയിൽ ഇരുന്നു ഗാഢനി
9 ദ്രപിടിച്ചു, പൌലൊസ് വളരെനേരം സംഭാഷിക്കയാൽ നിദ്രാവശനായി മൂന്നാം തട്ടിൽനിന്നു താഴെ വീണു; അവനെ മരിച്ചവനായി എടുത്തു കൊണ്ടുവ
10 ന്നു. പൌലൊസ് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു് അവന്റെമേൽ വീണു തഴുകി ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; അവന്റെ പ്രാണൻ അവനിൽ ഉണ്ടു് എ
11 ന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ കയറിച്ചെന്നു് അപ്പം നുറുക്കി തിന്നു പുലരുവോളം
12 സംഭാഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പോയി. അവർ ആ ബാലനെ ജീവനുള്ളവനായി കൊണ്ടുവന്നു് അത്യന്തം ആശ്വസിച്ചു.

മിലേത്തൊസിലേക്കുള്ള യാത്ര

13 ഞങ്ങൾ മുമ്പായി കപ്പൽ കയറി പൌലൊസിനെ അസ്സൊസിൽവെച്ചു കയറ്റിക്കൊൾവാൻ വിചാരിച്ചു അവിടേക്കു ഓടി; അവൻ കാൽനടയായി വരുവാൻ
14 വിചാരിച്ചു ഇങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. അവൻ അസ്സൊസിൽ ഞങ്ങളോടു ചേർന്നപ്പോൾ അവനെ കയറ്റി മിതുലേനയിൽ
15 എത്തി. അവിടെനിന്നു നീക്കി, പിറ്റെന്നാൾ ഖിയൊസ് ദ്വീപിന്റെ തുക്കിൽ എത്തി, മറുനാൾ സാമൊസ് ദ്വീപിൽ അണഞ്ഞു പിറ്റേന്നു മിലേത്തൊസിൽ
16 എത്തി. കഴിയും എങ്കിൽ പെന്തെകൊസ്ത് നാളേക്കു യെരൂശലേമിൽ എത്തേണ്ടതിന്നു പൌലൊസ് ബദ്ധപ്പെടുകയാൽ ആസ്യയിൽ കാലതാമസം വരുത്തു് എന്നുവെച്ചു എഫെസൊസിൽ അടുക്കാതെ ഓടേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

എഫെസൊസിലെ മൂപ്പന്മാരോടു് പൌലൊസ് യാത്ര പറയുന്നതു്

17 മിലേത്തൊസിൽനിന്നു അവൻ എഫെസൊസിലേക്കു ആളയച്ചു സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി. അവർ അവന്റെ അടു 18 ക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:

ഞാൻ ആസ്യയിൽ വന്ന ഒന്നാം നാൾ മുതൽ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ എങ്ങനെയിരുന്നു എന്നും വളരെ താഴ്മയോടും 19 കണ്ണുനീരോടും യെഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ടുകെട്ടുകളാൽ എനിക്കു് ഉണ്ടായ കഷ്ടങ്ങളോടും കൂടെ കർത്താവിനെ സേവിച്ചു വന്നു എന്നും 20 പ്രയോജനമുള്ളതു് ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കാതെ പരസ്യമായും വീടുതോറും നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കയും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു എന്നും ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള മാനസാന്ത 21 രവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും യെഹൂദന്മാർക്കും യവനന്മാർക്കും സാക്ഷീകരിച്ചു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ 22 ആത്മാവിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു. ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു പട്ടണംതോറും സാക്ഷ്യം പറയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ എനിക്കു നേരിട്ടുവാനുള്ളതു് ഒന്നും 23 ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ 24 എന്റെ പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല; എന്റെ ഓട്ടവും ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിന്നു കർത്താവായ യേശു തന്നു ശുശ്രൂഷയും തികെക്കേണം എന്നേ എനിക്കുള്ളു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ 25 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നവനായ എന്റെ മുഖം നിങ്ങൾ ആരും ഇനി കാൺകയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും 26 നശിച്ചുപോയാൽ ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നു ഞാൻ ഇന്നേദിവസം നിങ്ങളോടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആ 27 ലോചന ഒട്ടും മറെച്ചുവെക്കാതെ ഞാൻ മുഴുവനും അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളെത്തന്നേയും താൻ സ്വന്തരക്തത്താൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ മേയ്പാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു 28 നിങ്ങളെ അദ്ധ്യക്ഷരാക്കിവെച്ച ആട്ടിൻകൂട്ടം മുഴുവനെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

20: 4. അ. പ്ര. 17: 10; 19: 29; റോമ. 16: 21. **20: 5.** അ. പ്ര. 16: 8.
20: 7. 1 കൊരി. 16: 2; അ. പ്ര. 2: 42, 46. **20. 10.** 1 രാജാ. 17: 21.
20: 16. അ. പ്ര. 18: 21. **20: 18.** അ. പ്ര. 18: 19; 19: 10. **20: 19.** അ. പ്ര. 20: 3.
20: 22. അ. പ്ര. 19: 21. **20: 23.** അ. പ്ര. 9: 16; 21: 4, 11. **20: 24.** അ. പ്ര. 21: 13.
20: 26. അ. പ്ര. 18: 6. **20: 28.** സങ്കീ. 74: 2; 1 തിമൊ. 4: 16; 1 പത്രൊ. 5: 2.

29 ഞാൻ പോയ ശേഷം ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ആ
ദരിക്കാത്ത കൊടിയ ചെന്നായ്കൾ നിങ്ങള
ുടെ ഇടയിൽ കടക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയു
30 ന്നു. ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ
വലിച്ചുകളവാനായി വിപരീതോപദേ
ശം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങള
31 ുടെ ഇടയിൽനിന്നും എഴുന്നേല്ക്കും. അതു
കൊണ്ടു് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; ഞാൻ മൂന്നു
സംവത്സരം രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ കണ്ണു
നീർ വാൎത്തുകൊണ്ടു് ഓരോരുത്തനു ബു
ദ്ധി പറഞ്ഞുതന്നതു് ഓൎത്തുകൊൾവിൻ.
32 നിങ്ങൾക്കു ആത്മികവൎദ്ധന വരുത്തുവാനും
സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ അവകാ
ശം തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും
അവന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ
33 ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. ആരു
ടെയും വെള്ളിയോ പൊന്നോ വസ്ത്രമോ
34 ഞാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ മുട്ടിനും
എന്നോടുകൂടെയുള്ളവൎക്കും വേണ്ടി ഞാൻ
ഈ കൈകളാൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു എന്നു നി
35 ങ്ങൾ തന്നേ അറിയുന്നവല്ലോ. ഇങ്ങനെ
പ്രയത്നം ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരെ
സഹായിക്കുകയും, വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ
കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗ്യം എന്നു കൎത്താവായ
യേശുതാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു് ഓൎത്തുകൊൾ
കയും വേണ്ടതു് എന്നു് ഞാൻ എല്ലാംകൊ
ണ്ടും നിങ്ങൾക്കു് ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

36 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു് അവൻ മുട്ടുകുത്തി
37 എല്ലാവരോടുംകൂടെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു. എല്ലാ
38 വരും വളരെ കരഞ്ഞു. ഇനിമേൽ അവ
ന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ
വാക്കിനാൽ അവർ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു
പൌലൊസിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടി
ച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം അവ
നോടുകൂടെ വന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

മിലേത്തൊസിൽനിന്നും
സോരിലേക്കു്

21 അവരെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞു നീക്കിയ ശേ
ഷം ഞങ്ങൾ നേരെ ഓടി കോസിലും
പിറ്റെന്നാൾ രൊദൊസിലും അവിടം
2 വിട്ടു പത്തരയിലും എത്തി. ഫൊയ്നീ
ക്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ കണ്ടി
3 ട്ടു ഞങ്ങൾ അതിൽ കയറി ഓടി. കുപ്രൊ
സ് ദ്വീപു കണ്ടു് അതിനെ ഇടത്തുപുറം
വിട്ടു സുറിയയിലേക്കു് ഓടി സോരിൽ വ
ന്നിറങ്ങി; കപ്പൽ അവിടെ ചരക്കു് ഇറ
4 ക്കുവാനുള്ളതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ശിഷ്യ
ന്മാരെ കണ്ടെത്തി, ഏഴുനാൾ അവിടെ
പാൎത്തു; അവർ പൌലൊസിനോടു യെ
രുശലേമിൽ പോകരുതു് എന്നു് ആത്മാ
5 വിനാൽ പറഞ്ഞു. അവിടത്തെ താമസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോരുമ്പോൾ
അവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമാ
യി പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തോളം ഞങ്ങളോടു
കൂടെ വന്നു. കടല്പുറയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാ 6
ൎത്തിച്ചു തമ്മിൽ യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ
കപ്പൽ കയറി; അവർ വീട്ടിലേക്കു മട
ങ്ങിപ്പോയി.

കൈസൎയ്യയിലേക്കു്

ഞങ്ങൾ സോർ വിട്ടു കപ്പലോട്ടം തികെ 7
ച്ചു പ്തൊലെമായിസിൽ എത്തി സഹോദ
രന്മാരെ വന്ദനംചെയ്തു് ഒരു ദിവസം അവ
രോടുകൂടെ പാൎത്തു. പിറ്റെന്നാൾ ഞങ്ങൾ 8
പുറപ്പെട്ടു കൈസൎയ്യയിൽ എത്തി. എഴുവ
രിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പൊസ് എന്ന സു
വിശേഷകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു് അവ
നോടുകൂടെ പാൎത്തു. അവന്നു കന്യകമാരും 9
പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ നാലു പുത്രിമാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെ വളരെ 10
ദിവസം പാൎത്തിരിക്കുമ്പോൾ അഗബൊ
സ് എന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ യെഹൂദ്യ
യിൽനിന്നു വന്നു. അവൻ ഞങ്ങളുടെ അ 11
ടുക്കൽ വന്നു പൌലൊസിന്റെ അരക്കച്ച
എടുത്തു തന്റെ കൈകാലുകളെ കെട്ടി:
ഈ അരക്കച്ചയുടെ ഉടമസ്ഥനെ യെഹൂദ
ന്മാർ യെരുശലേമിൽ ഇങ്ങനെ കെട്ടി ജാ
തികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും എന്നു പരി
ശുദ്ധാത്മാവു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ഇതു കേട്ടാറെ യെരുശലേമിൽ പോകരു 12
തു് എന്നു ഞങ്ങളും അവിടത്തുകാരും അ
വനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു പൌ 13
ലൊസ്: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു് എന്റെ ഹൃ
ദയം ഇങ്ങനെ തകൎക്കുന്നതു് എന്തു്? കൎത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്നുവേ
ണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമല്ല യെ
രുശലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുങ്ങി
യിരിക്കുന്നു എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അ 14
വനെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൂടായ്കയാൽ: കൎത്താ
വിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു
ഞങ്ങൾ മിണ്ടാതിരുന്നു.

യെരുശലേമിലേക്കു്

അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞ 15
ങ്ങൾ യാത്രെക്കു കോപ്പുകൂട്ടി യെരുശലേ
മിലേക്കു പോയി. കൈസൎയ്യയിലെ ശി 16
ഷ്യന്മാരിൽ ചിലരും ഞങ്ങളോടുകൂടെ
പോന്നു, കുപ്രൊസ്സുകാരനായ മ്നാസോൻ
എന്ന ഒരു പഴയ ശിഷ്യനോടുകൂടെ അതി
ഥികളായ്പാൎക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ അ
വന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി.

യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കു
ന്നതിനുള്ള പൌലൊസിന്റെ ഉദ്യമം

യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ സ 17

20: 29. മത്താ. 7: 15; 10: 16; യോഹ. 10: 12. **20: 30.** 1 യോഹ. 2: 19; ഗലാ. 4: 17.
20: 31. മൎക്കൊ 13: 35, 37; 1 തെസ്സ. 2: 11. **20: 32.** ആവ. 33: 3.
20: 33. മത്താ. 10: 8; 1 കൊരി. 9: 12; 1 ശമൂ. 12: 3.
20: 34. അ. പ്ര. 18: 3; 1 കൊരി. 4; 12; 1 തെസ്സ. 2: 9. **20: 36.** അ. പ്ര. 21: 5.
20: 37. അ. പ്ര. 21: 6; റോമ. 16: 16; 1 പത്രൊ. 5: 14. **20: 38.** അ. പ്ര 20: 25.
21: 4. അ. പ്ര. 11: 12; 20: 23. **21: 5.** അ. പ്ര. 20: 36. **21: 8.** അ. പ്ര. 8: 40.
21: 9. അ. പ്ര. 2: 17. **21: 10:** അ. പ്ര. 11: 28. **21: 11.** അ. പ്ര. 20: 23.
21: 12. മത്താ. 16: 22. **21: 13.** അ. പ്ര. 20: 24. **21: 14.** മത്താ. 26: 39; യോഹ. 21: 18.

ഹോദരന്മാർ ഞങ്ങളെ സന്തോഷത്തോ
18 ടെ കൈക്കൊണ്ടു. പിറെറന്ന പൌലൊ
സും ഞങ്ങളും യാക്കോബിൻെറ അടുക്കൽ
പോയി; മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം അവിടെ വ
19 ന്നുകൂടി. അവൻ അവരെ വന്ദനം ചെ
യ്തു തൻെറ ശുശ്രൂഷയാൽ ദൈവം ജാതി
കളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്യിച്ചതു് ഓരോന്നാ
യി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ കേട്ടു
20 ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. പിന്നെ
അവനോടു പറഞ്ഞതു; സഹോദരാ, യെ
ഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിശ്വസിച്ചിരി
ക്കുന്നവർ എത്ര ആയിരം ഉണ്ടു് എന്നു നീ
കാണുന്നുവല്ലോ; അവർ എല്ലാവരും ന്യാ
21 യപ്രമാണതല്പരന്മാർ ആകുന്നു. മക്കളെ
പരിച്ഛേദന ചെയ്യരുതു് എന്നും നമ്മുടെ
മര്യാദ അനുസരിച്ചു നടക്കരുതു് എന്നും
നീ ജാതികളുടെ ഇടയിലുള്ള സകല യെ
ഹൂദന്മാരോടും പറഞ്ഞു മോശെയെ ഉപേ
ക്ഷിച്ചുകളവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു്
അവർ നിന്നെക്കുറിച്ചു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.
22 ആകയാൽ എന്താകുന്നു വേണ്ടതു്? നീ
വന്നിട്ടുണ്ടു് എന്നു് അവർ കേൾക്കും നി
23 ശ്ചയം. ഞങ്ങൾ നിന്നോടു് ഈ പറയു
ന്നതു ചെയ്ക; നേർച്ചയുള്ള നാലു പുരുഷ
24 ന്മാർ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു്. അവ
രെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അവരോടുകൂടെ നിന്നെ
ശുദ്ധിവരുത്തി അവരുടെ തല ക്ഷൌരം
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു് അവൎക്കു വേണ്ടി ചെല
വു ചെയ്ക; എന്നാൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു കേ
ട്ടതു് ഉള്ളതല്ല എന്നും നീയും ന്യായപ്രമാ
ണത്തെ ആചരിച്ചു ക്രമമായി നടക്കുന്ന
25 വൻ എന്നും എല്ലാവരും അറിയും. വി
ശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ജാതികളെ സംബന്ധി
ച്ചോ അവർ വിഗ്രഹാൎപ്പിതവും രക്തവും
ശ്വാസം മുട്ടിച്ചതും പരസംഗവും മാത്രം
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു് എഴു
26 തി അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ പൌ
ലൊസ് ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പിറെറന്നാൾ അവരോടുകൂടെ തന്നെ ശു
ദ്ധിവരുത്തി ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു;
അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു വേണ്ടി വഴി
പാടു കഴിപ്പാനുള്ള ശുദ്ധീകരണകാലം തി
കഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു.

യെരുശലേമിലെ കലഹം, പൌലൊ സിൻെറ ബന്ധനം

27 ആ ഏഴു ദിവസം തീരാറായപ്പോൾ ആ
സ്യയിൽനിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാർ അവ
നെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടിട്ടു പുരുഷാ
രത്തെ ഒക്കെയും ഇളക്കി അവനെ പിടി
28 ച്ചു; യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, സഹാ
യിപ്പിൻ; ഇവൻ ആകുന്നു ജനത്തിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും ഈ സ്ഥലത്തിന്നും
വിരോധമായി എല്ലായിടത്തും എല്ലാവ
രെയും ഉപദേശിക്കുന്നവൻ; അവൻ യവ
നന്മാരെയും ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊ
ണ്ടു വന്നു് ഈ വിശുദ്ധ സ്ഥലം തീണ്ടിച്ചു
കളഞ്ഞു എന്നു വിളിച്ചുകൂകി. അവർ 29
മുമ്പെ എഫെസ്യനായ ത്രോഫിമോസി
നെ അവനോടുകൂടെ നഗരത്തിൽ കണ്ടതി
നാൽ പൌലൊസ് അവനെ ദൈവാല
യത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു എന്നു നിരൂ
പിച്ചു. നഗരം എല്ലാം ഇളകി ജനം ഓ 30
ടിക്കൂടി പൌലൊസിനെ പിടിച്ചു ദൈ
വാലയത്തിന്നു പുറത്തേക്കു് ഇഴെച്ചു കൊ
ണ്ടുപോയി; ഉടനെ വാതിലുകൾ അടെച്ചു
കളഞ്ഞു. അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ 31
ശ്രമിക്കുമ്പോൾ യെരുശലേം ഒക്കെയും ക
ലക്കത്തിൽ ആയി എന്നു പട്ടാളത്തിൻെറ
സഹസ്രാധിപന്നു വൎത്തമാനം എത്തി.
അവൻ ക്ഷണത്തിൽ പടയാളികളെയും 32
ശതാധിപന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അവ
രുടെ നേരെ പാഞ്ഞുവന്നു; അവർ സഹ
സ്രാധിപനെയും പടയാളികളെയും കണ്ട
പ്പോൾ പൌലൊസിനെ അടിക്കുന്നതു നി
ൎത്തി. സഹസ്രാധിപൻ അടുത്തു വന്നു് 33
അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു ചങ്ങല വെപ്പാൻ
കല്പിച്ചു; ആർ എന്നും എന്തു ചെയ്തു എ
ന്നും ചോദിച്ചു. പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ 34
ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും നിലവി
ളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആരവാരം ഹേതു
വായി നിശ്ചയം ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായ്ക
യാൽ അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടു
പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. പടിക്കെട്ടിന്മേൽ 35
ആയപ്പോൾ; അവനെ കൊന്നുകളക എ
ന്നു് ആൎത്തുകൊണ്ടു ജനസമൂഹം പിൻ
ചെല്ലുകയാൽ പുരുഷാരത്തിൻെറ ബലാ 36
ല്ക്കാരം പേടിച്ചിട്ടു പടയാളികൾ അവനെ
എടുക്കേണ്ടിവന്നു.

കോട്ടയിൽ കടക്കുമാറായപ്പോൾ പൌ 37
ലൊസ് സഹസ്രാധിപനോടു്: എനിക്കു
നിന്നോടു ഒരു വാക്കു പറയാമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ: നിനക്കു
യവനഭാഷ അറിയാമോ? കുറെ നാൾ 38
മുമ്പെ കലഹം ഉണ്ടാക്കി നാലായിരം ക
ട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയ മിസ്രയീമ്യൻ നീ അല്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു പൌലൊസ്: 39
ഞാൻ കിലിക്യയിൽ തൎസൊസ് എന്ന
പ്രസിദ്ധ നഗരത്തിലെ പൌരനായോരു
യെഹൂദൻ ആകുന്നു. ജനത്തോടു സംസാ
രിപ്പാൻ അനുവദിക്കേണം എന്നു് അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അനു 40
വദിച്ചപ്പോൾ പൌലൊസ് പടിക്കെട്ടി
ന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തോടു് ആംഗ്യം
കാട്ടി, വളരെ മൌനമായശേഷം എബ്രാ
യഭാഷയിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതാവിതു്:

21: 18. അ. പ്ര. 15: 13; ഗലാ. 1. 19. **21: 20.** അ. പ്ര. 15: 1.
21: 21. അ. പ്ര. 16: 3; റോമ. 10: 4. **21: 24.** അ. പ്ര. 18: 18.
21: 25. അ. പ്ര. 15: 20, 29. **21: 26.** സംഖ്യാ. 6. 1—20; 1 കൊരി. 9: 20.
21: 28. അ. പ്ര. 6: 13; യെഹെ. 44: 7. **21: 29.** അ. പ്ര. 20: 4; 2 തിമൊ. 4: 20.
21: 33. അ. പ്ര. 21: 11; 20: 23. **21: 36.** അ. പ്ര. 22. 22; ലൂക്കൊ. 23: 18.
21: 38. അ. പ്ര. 5: 36, 37. **21. 39.** അ. പ്ര. 9: 11.

യെഹൂദന്മാരോടു പൌലൊസ് പ്രസംഗിക്കുന്നതു

22 സഹോദരന്മാരും പിതാക്കന്മാരുമായുള്ളോരേ, എനിക്കു് ഇന്നു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം കേട്ടുകൊൾവിൻ.
2 എന്നാൽ എബ്രായഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു് അവർ അധികം മൌനമായി നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
3 ഞാൻ കിലിക്യയിലെ തർസൊസിൽ ജനിച്ച യെഹൂദനും ഈ നഗരത്തിൽ വളർന്നു ഗമാലീയേലിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരുന്നു പിതാക്കന്മാരുടെ ന്യായപ്രമാണം സൂക്ഷ്മതയോടെ അഭ്യസിച്ചവനുമാകയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്നു് ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവസേവയിൽ എരിവുള്ളവനായിരുന്നു.
4 ഞാൻ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ഏല്പിച്ചും
5 ഈ മാർഗ്ഗക്കാരെ കൊല്ലുവാനും മടിക്കാതെ ഉപദ്രവിച്ചും വന്നു. അതിന്നു മഹാപുരോഹിതനും മൂപ്പന്മാരുടെ സംഘം ഒക്കെയും എനിക്കു സാക്ഷികൾ; അവരോടു സഹോദരന്മാർക്കായി എഴുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ദമസ്കൊസിൽ പാർക്കുന്നവരെയും പിടിച്ചുകെട്ടി ദണ്ഡനത്തിന്നായി യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
6 അവിടേക്കു യാത്രയായി. അങ്ങനെ പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനോടു് അടുത്തപ്പോൾ ഏകദേശം ഉച്ചെക്കു പെട്ടെന്നു് ആകാശത്തുനിന്നു വലിയോരു വെളിച്ചം
7 എന്റെ ചുറ്റും മിന്നി. ഞാൻ നിലത്തു വീണു: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു് എന്തു് എന്നു എന്നോടു
8 പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. കർത്താവേ, നീ ആർ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന നസറായനായ യേശു ആകുന്നു ഞാൻ എന്നു് അവൻ എന്നോടു
9 പറഞ്ഞു. എന്നോടു കൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചം കണ്ടു എങ്കിലും എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടില്ല. കർത്താവേ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു കർത്താവു് എന്നോടു്: എഴുന്നേറ്റു ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം അവിടെ നിന്നോടു പറയും എന്നു കല്പിച്ചു.
11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സു ഹേതുവായിട്ടു കണ്ണു കാണായ്കയാൽ കൂടെയുള്ളവർ എന്നെ കൈക്കു പിടിച്ചു നടത്തി; അങ്ങനെ ഞാൻ ദമസ്കൊസിൽ എത്തി.
12 അവിടെ പാർക്കുന്ന സകല യെഹൂദന്മാരാലും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവനായി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ അനന്യാസ് എന്നൊരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു നിന്നു:
13 സഹോദരനായ ശൌലേ, കാഴ്ച പ്രാപിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികയിൽ തന്നേ ഞാൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു് അവനെ കണ്ടു. അപ്പോൾ അവൻ 14
എന്നോടു: നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം നിന്നെ തന്റെ ഇഷ്ടം അറിവാനും നീതിമാനായവനെ കാണ്മാനും അവന്റെ വായിൽനിന്നു വചനം കേൾപ്പാനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ കാൺകയും 15
കേൾക്കയും ചെയ്തതിന്നു സകല മനുഷ്യർക്കും നീ അവന്റെ സാക്ഷിയായിത്തീരും.
ഇനി താമസിക്കുന്നതു് എന്തു്? എഴുന്നേറ്റു് അവന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ 16
കഴുകിക്കളക എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം 17
ഒരു വിവശതയിൽ ആയി അവനെ കണ്ടു: നീ ബദ്ധപ്പെട്ടു വേഗം യെരൂശലേം 18
വിട്ടുപോക; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം അവർ കൈക്കൊൾകയില്ല എന്നു് എന്നോടു കല്പിച്ചു. അതിന്നു ഞാൻ: 19
കർത്താവേ, നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ ഞാൻ തടവിൽ ആക്കുകയും പള്ളികളിതോറും അടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നും നിന്റെ
സാക്ഷിയായ സ്തെഫാനൊസിന്റെ രക്തം 20
ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനും സമ്മതിച്ചു് അരികെ നിന്നു് അവനെ കൊല്ലുന്നവരുടെ വസ്ത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും അവർ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൻ എന്നോടു: നീ പോക; ഞാൻ 21
നിന്നെ ദൂരത്തു ജാതികളുടെ അടുക്കലേക്കു് അയക്കും എന്നു കല്പിച്ചു.

റോമാപൌരനാണെന്നുള്ള പൌലൊസിന്റെ അവകാശവാദം

ഈ വാക്കോളം അവർ അവനു ചെവി 22
കൊടുത്തു; പിന്നെ: ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളക; അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ കൂക്കലിട്ടും 23
വസ്ത്രം കീറിക്കളഞ്ഞും പൂഴി വാരി മേലോട്ടു എറിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 24
അവർ ഇങ്ങനെ അവന്റെ നേരെ ആക്രോശിപ്പാൻ സംഗതി എന്തു് എന്നു് അറിയേണ്ടതിന്നു ചമ്മട്ടികൊണ്ടു് അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യേണം എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞു് അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. തന്നെ വാറു 25
കൊണ്ടു കെട്ടുമ്പോൾ പൌലൊസ് അരികെ നില്ക്കുന്ന ശതാധിപനോടു: റോമപൌരനും വിസ്താരം കഴിയാത്തവനുമായ മനുഷ്യനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഇതു കേട്ടിട്ടു 26
ശതാധിപൻ ചെന്നു സഹസ്രാധിപനോടു: നീ എന്തു ചെയ്വാൻ പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ റോമപൌരൻ ആകുന്നു എന്നു
ബോധിപ്പിച്ചു. സഹസ്രാധിപൻ വന്നു: 27

22: 1. അ. പ്ര. 7: 2; 13: 26. **22: 2.** അ. പ്ര. 21: 40.
22: 3—21 അ. പ്ര. 9: 1—29; 26: 9—20. **22: 3.** അ. പ്ര. 5: 34; റോമ. 10. 2.
22: 4. അ. പ്ര. 8. 3. **22: 14.** അ. പ്ര. 3: 14. **22: 16.** 2 തിമൊ. 2. 22.
22: 17. അ. പ്ര. 9. 26; 11: 30; ഗലാ. 1: 18, 19. **22: 19.** അ. പ്ര. 22: 4.
22: 20. അ. പ്ര. 7: 58; 8: 1. **22: 21.** അ. പ്ര. 9. 15; 13: 2. **22. 22.** അ. പ്ര. 21: 35,
22: 25. അ. പ്ര. 16: 37; 23. 27.

നീ റോമപൌരൻ തന്നേയോ? എന്നോട്ട പറക എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു; അതേ എ
28 ന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്തു് ഈ പൌരത്വം സമ്പാദിച്ചു എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞതിന്നു:
29 ഞാനോ അങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പൌലൊസു് പറഞ്ഞു. ഭേദ്യം ചെയ്വാൻ ഭാവിച്ചവർ ഉടനെ അവനെ വിട്ടുമാറി; സഹസ്രാധിപനും അവൻ റോമപൌരൻ എന്നു് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു.

ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള പൌലൊസിന്റെ പ്രതിവാദം

30 പിറ്റെന്നു യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിന്മേൽ ചുമത്തുന്ന കുറ്റത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിവാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു് അവൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും കൂടി വരുവാൻ കല്പിച്ചു് അവനെ കെട്ടഴിച്ചു താഴെ കൊണ്ടുചെന്നു് അവരുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി.

23 പൌലൊസു് ന്യായാധിപസംഘത്തെ ഉറ്റുനോക്കി: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഇന്നേദിവസത്തോളവും കേവലം നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
2 പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസു് അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു് അവന്റെ വായിക്കു് അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു.
3 പൌലൊസു് അവനോടു: ദൈവം നിന്നെ അടിക്കും, വെള്ള തേച്ച ചുവരേ, നീ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എന്നെ വിസ്തരിപ്പാൻ ഇരിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി എന്നെ അടിപ്പാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു പ
4 റഞ്ഞു. അരികെ നില്ക്കുന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ ശകാ
5 രിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു പൌലൊസു്: സഹോദരന്മാരേ, മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല; "നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ ദുഷിക്കരുതു്" എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ന്യായാ
6 ധിപസംഘത്തിൽ ഒരുപക്ഷം സദൂക്യരും ഒരുപക്ഷം പരീശന്മാരും ആകുന്നു എന്നു് പൌലൊസു് അറിഞ്ഞു: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഒരു പരീശനും പരീശന്മാരുടെ മകനും ആകുന്നു; മരിച്ചവരുടെ പ്രത്യാശയെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്നു എ
7 ന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ പരീശന്മാരും സദൂക്യരും ത
8 മ്മിൽ ഇടഞ്ഞു സംഘം ഛിദ്രിച്ചു. പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല ദൂതനും ആത്മാവും ഇല്ല എന്നു സദൂക്യർ പറയുന്നു; പരീശന്മാരോ രണ്ടും ഉണ്ടെന്നു പ്രമാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ 9
വലിയോരു നിലവിളി ഉണ്ടായി; പരീശപക്ഷത്തിലെ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു വാദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല; ഒരാത്മാവോ ഒരു ദൂതനോ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ വലിയ ഇടച്ചൽ ആയതുകൊണ്ടു 10
അവർ പൌലൊസിനെ ചീന്തിക്കളയും എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പേടിച്ചു, പടയാളികൾ ഇറങ്ങിവന്നു് അവനെ അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു.

രാത്രിയിൽ കർത്താവു് അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു: ധൈര്യമായിരിക്ക; നീ എ 11
ന്നെക്കുറിച്ചു യെരൂശലേമിൽ സാക്ഷീകരിച്ചതുപോലെ റോമയിലും സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തു.

പൌലൊസിനെതിരായുള്ള യെഹൂദന്മാരുടെ ഗൂഢാലോചന

നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ചില യെഹൂദ 12
ന്മാർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു പൌലൊസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപഥം ചെയ്തു. ഈ ശപഥം ചെയ്തവർ നാല്പ 13
തിൽ അധികംപേർ ആയിരുന്നു. അവർ 14
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു: ഞങ്ങൾ പൌലൊസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നൊരു കഠിനശപഥം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ 15
അവന്റെ കാര്യം അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ പരിശോധിക്കേണം എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ താഴെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ന്യായാധിപസംഘവുമായി സഹസ്രാധിപനോടു് അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കും മുമ്പെ ഞങ്ങൾ അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ഈ പതിയിരിപ്പിനെക്കുറിച്ചു പൌലൊ 16
സിന്റെ പെങ്ങളുടെ മകൻ കേട്ടിട്ടു ചെന്നു കോട്ടയിൽ കടന്നു പൌലൊസിനോടു് അറിയിച്ചു. പൌലൊസു് ശതാധിപ 17
ന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഈ യൌവനക്കാരനു സഹസ്രാധിപനോടു് ഒരു കാര്യം അറിയിപ്പാനുള്ളതിനാൽ അവനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനെ കൂട്ടി സഹസ്രാ 18
ധിപന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു: തടവുകാരനായ പൌലൊസു് എന്നെ വിളിച്ചു, നിന്നോടു് ഒരു കാര്യം പറവാനുള്ള ഈ യൌവനക്കാരനെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്നോടു് അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. സഹസ്രാധിപൻ അ 19
വനെ കൈക്കു പിടിച്ചു മാറിനിന്നു: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളതു് എന്തു്

23: 1. അ. പ്ര. 22: 1; 24: 16. **23: 2.** യോഹ. 18: 22, 23.
23: 3. മത്താ. 23: 27; യെഹെ. 13: 10—15; ലേവ്യ. 19: 15. **23: 5:** പുറ. 22: 28.
23: 6. അ. പ്ര. 4: 2; 22: 3; 26: 5. **23: 9.** അ. പ്ര. 25. 25.; 5: 39.
23: 11. അ. പ്ര. 18. 9; 19: 21; 28: 16, 23. **23: 14.** യോഹ. 16: 2, 3.

20 എന്നു സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു. അതിന്നു് അവൻ: യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിനെക്കുറിച്ചു് അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ വിസ്താരം കഴിക്കേണമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ വന്ന നാളെ അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു നിന്നോടു് അപേക്ഷിപ്പാൻ ഒത്തുകൂടിയിരിക്കുന്നു. 21 നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചുപോകരുതു്; അവരിൽ നാല്പതിൽ അധികം പേർ അവനെ ഒട്ടുക്കിക്കളയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപഥം ചെയ്തു് അവന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദത്തം കിട്ടും എന്നു് ആശിച്ചു് അവർ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങി 22 നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ഇതു് എന്നോടു് അറിയിച്ചു എന്നു് ആരോടും മിണ്ടരുതു് എന്നു സഹസ്രാധിപൻ കല്പിച്ചു യൌവനക്കാരനെ പറഞ്ഞയച്ചു.

കൈസർയ്യക്കു പൌലൊസിനെ അയക്കുന്നതു്

23 പിന്നെ അവൻ ശതാധിപന്മാരിൽ രണ്ടു പേരെ വരുത്തി: ഈ രാത്രിയിൽ മൂന്നാംമണിനേരത്തു കൈസർയ്യെക്കു പോകുവാൻ ഇരുനൂറു കാലാളെയും എഴുപതു കുതിരച്ചേവകരെയും ഇരുനൂറു കുന്തക്കാരെയും ഒരുക്കുവിൻ. 24 പൌലൊസിനെ കയറ്റി ദേശാധിപതിയായ ഫേലിക്സിന്റെ അടുക്കൽ ക്ഷേമത്തോടെ എത്തിപ്പാൻ മൃഗവാഹനങ്ങളെയും സംഭരിപ്പിൻ എന്നു 25 കല്പിച്ചു. താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു എഴുത്തും എഴുതി:

26 ക്ലൌദ്യൊസ് ലുസിയാസ് രാജശ്രീ
27 ഫേലിക്സ് ദേശാധിപതിക്കു വന്ദനം. ഈ പുരുഷനെ യെഹൂദന്മാർ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ റോമപൌരൻ എന്നു് അറിഞ്ഞു ഞാൻ പട്ടാളത്തോടുംകൂടെ നേരിട്ടു ചെന്നു് അവനെ വിടുവിച്ചു.
28 അവന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു് അവരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു് അവനെ
29 കൊണ്ടുചെന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറ്റം ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ മരണത്തിനോ ചങ്ങലെക്കോ യോഗ്യമായതു്
30 ഒന്നും ഇല്ല എന്നു കണ്ടു. അനന്തരം ഈ പുരുഷന്റെ നേരെ അവർ കൂട്ടുകെട്ടു് ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു ഉന്നു കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ തൽക്ഷണം അവനെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു് അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നേരെയുള്ള അന്യായം സന്നിധാനത്തിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ വാദികളോടു കല്പിച്ചു മിരിക്കുന്നു; ശുഭമായിരിക്കട്ടെ.

31 പടയാളികൾ കല്പനപ്രകാരം പൌലൊസിനെ കൂട്ടി രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസോളം കൊണ്ടുചെന്നു, പിറ്റെന്നാൾ കുതിരച്ചേവകരെ അവനോടുകൂടെ അയച്ചു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 33 മറ്റവർ കൈസർയ്യയിൽ എത്തി ദേശാധിപതിക്കു് എഴുത്തു കൊടുത്തു പൌലൊസിനെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ നിർത്തി. 34 അവൻ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു് ഏതു സംസ്ഥാനക്കാരൻ എന്നു ചോദിച്ചു. കിലിക്യക്കാരൻ എന്നു കേട്ടാറെ: 35 വാദികളുംകൂടെ വന്നു ചേരുമ്പോൾ നിന്നെ വിസ്തരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു ഹെരോദാവിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊൾവാൻ കല്പിച്ചു.

ഫേലിക്സ് ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ പൌലൊസ് വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നു

24 അഞ്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് മൂപ്പന്മാരോടും തെർത്തുല്ലൊസ് എന്ന ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞനോടും കൂടി വന്നു, പൌലൊസിന്റെ നേരെ ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. അവനെ വിളിച്ചാറെ തെർത്തുല്ലൊസ് അന്യായം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:

2 രാജശ്രീ ഫേലിക്സേ, നീ മുഖാന്തരം ഞങ്ങൾ വളരെ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതും നിന്റെ പരിപാലനത്താൽ ഈ ജാതിക്കു് ഏറിയ ഗുണീകരണങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും പൂർണ്ണനന്ദിയോടും കൂടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. 4 എങ്കിലും നിന്നെ അധികം അസഹ്യപ്പെടുത്തരുതു് എന്നു വെച്ചു ക്ഷമയോടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അന്യായം കേൾക്കേണം എന്നു് അപേ 5 ക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പുരുഷൻ ഒരു ബാധയും ലോകത്തിലുള്ള സകല യെഹൂദന്മാരുടെയും ഇടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും നസറായമതത്തിന്നു മുമ്പനും എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 6 അവൻ ദൈവാലയം തീണ്ടിപ്പാനും ശ്രമിച്ചു. അവനെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു. 7 എങ്കിലും സഹസ്രാധിപനായ ലുസിയാസു വളരെ ബലത്തോടെ വന്നു് അവനെ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി, 8 അവന്റെ വാദികൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ കല്പിച്ചു.] നീ തന്നേ അവനെ വിസ്തരിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ അന്യായംബോധിപ്പിക്കുന്ന ഈ സകല സംഗതികളും അറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ ഇടയാകും. 9 അതു് അങ്ങനെ തന്നേ എന്നു യെഹൂദന്മാരും യോജിച്ചു പറഞ്ഞു.

10 സംസാരിക്കാം എന്നു ദേശാധിപതി ആംഗ്യം കാട്ടിയാറെ പൌലൊസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:

ഈ ജാതിക്കു നീ അനേക സംവത്സരമായി ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു്

23: 26. ലൂക്കൊ. 1: 3; 1: 1. **23: 27.** അ. പ്ര. 21: 33; 22: 25.
23: 28. അ. പ്ര. 22: 30; **23: 29.** അ. പ്ര. 6: 9; 18. 14, 15.
23: 30. അ. പ്ര. 24: 8. **23: 34.** അ. പ്ര. 22: 3.
24: 3. അ. പ്ര. 23: 26; 26: 25. **24: 5.** അ. പ്ര. 17. 6. **24: 6.** അ. പ്ര. 21. 28.
24: 8. അ. പ്ര. 23: 30.

അറികകൊണ്ടു് എന്റെ കാര്യത്തിൽ
ഞാൻ ധൈര്യത്തോടെ പ്രതിവാദം ചെ
11 യ്യുന്നു. ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ നമസ്കരി
പ്പാൻ പോയിട്ടു പന്ത്രണ്ടുനാളിൽ അധി
കമായില്ല എന്നു നിനക്കു് അറിയാകുന്നതാ
12 കുന്നു. ദൈവാലയത്തിലോ പള്ളികളി
ലോ നഗരങ്ങളിലോവെച്ചു് ആരോടും വാ
ദിക്കയെങ്കിലും പുരുഷാരത്തിൽ കലഹം
ഉണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായി അ
13 വർ എന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇന്നു എന്റെ നേ
രെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നിന്റെ
മുമ്പാകെ തെളിയിപ്പാൻ അവക്കു കഴിയു
14 ന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ സമ്മതി
ക്കുന്നു: മതഭേദം എന്നു് ഇവർ പറയുന്ന
മാർഗ്ഗപ്രകാരം ഞാൻ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവത്തെ ആരാധിക്കയും ന്യായപ്രമാണ
ത്തിലും പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങളിലും എഴു
തിയിരിക്കുന്നതു് ഒക്കെയും വിശ്വസിക്ക
15 യും ചെയ്യുന്നു. നീതിമാന്മാരുടെയും നീതി
കെട്ടവരുടെയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും
എന്നു ഇവർ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാനും ദൈവത്തിങ്കൽ ആശവെച്ചിരി
16 ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു ദൈവത്തോ
ടും മനുഷ്യരോടും കുറ്റമില്ലാത്ത മനസ്സാ
ക്ഷി എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ
17 ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പല സംവത്സരം കൂ
ടീട്ടു് ഞാൻ എന്റെ ജാതിക്കാക്കു ധർമ്മം
കൊണ്ടുവരുവാനും വഴിപാടു കഴിപ്പാനും
18 വന്നു. അതു് അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർ
എന്നെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശുദ്ധീ
കരണം കഴിഞ്ഞവനായി കണ്ടു; പുരുഷാ
രത്തോടു കൂടിയല്ല, കലഹത്തോടുകൂടിയു
19 മല്ല. എന്നാൽ ആസ്യക്കാരായ ചില യെ
ഹൂദന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവക്കു എന്റെ
നേരെ അന്യായം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ
മുമ്പിൽ വന്നു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരു
20 ന്നു. അല്ല, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘ
ത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവ
രുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു് ഇന്നു നി
21 ങ്ങൾ എന്നെ വിസ്തരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
വിളിച്ചു പറഞ്ഞൊരു വാക്കല്ലാതെ അ
വിടെവെച്ചു എന്റെ പക്കൽ വല്ല കുറ
വും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇവർ തന്നെ പറ
യട്ടെ.

ഫേലിക്സ് കേസ്സിന്റെ അവധി മാററിവയ്ക്കുന്നു

22 ഫേലിക്സിന്നു് ഈ മാർഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചു
സൂക്ഷ്മമായ അറിവു് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും:
ലൂസിയാസ് സഹസ്രാധിപൻ വരുമ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാര്യം തീർച്ചപ്പെ
23 ടുത്തും എന്നു പറഞ്ഞു് അവധിവെച്ചു, ശ
താധിപനോടു് അവനെ തടവിൽ തന്നേ
സൂക്ഷിച്ചു ദയ കാണിപ്പാനും അവന്റെ
സ്നേഹിതന്മാർ അവന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യു
ന്നതു വിരോധിക്കാതിരിപ്പാനും കല്പിച്ചു.

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഫേലിക്സ് യെ 24
ഹൂദസ്ത്രീയായ തന്റെ ഭാര്യ ദ്രുസില്ലയുമാ
യി വന്നു, പൌലൊസിനെ വരുത്തി
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെക്കുറി
ച്ചു് അവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു. എന്നാൽ 25
അവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം, വരുവാനുള്ള
ന്യായവിധി എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സംസാ
രിക്കുമ്പോൾ ഫേലിക്സ് ഭയപരവശനാ
യി: തല്ക്കാലം പോകാം; അവസരം ഉള്ള
പ്പോൾ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കാം എന്നു പറ
ഞ്ഞു. പൌലൊസ് തനിക്കു ദ്രവ്യം തരും 26
എന്നു് ആശിച്ചു പലപ്പോഴും അവനെ വ
രുത്തി അവനോടു സംഭാഷിച്ചുപോന്നു.
രണ്ടാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫേലിക്സിന്നു പിൻ 27
വാഴിയായി പൊർക്യൊസ് ഫെസ്തൊസ്
വന്നപ്പോൾ ഫേലിക്സ് യെഹൂദന്മാരുടെ
പ്രീതി സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു
പൌലൊസിനെ തടവുകാരനായി വിട്ടേ
ച്ചു പോയി.

ഫെസ്തൊസിന്റെ മുമ്പാകെ പൌലൊസ് വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നതു്

ഫെസ്തൊസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ വന്നി 25
ട്ടു മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം കൈസ
ര്യയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോ
യി. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും 2
യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രധാനികളും പൌലൊ
സിന്റെ നേരെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു; ദയചെയ്തു 3
വനെ യെരൂശലേമിലേക്കു വരുത്തേണ്ടതി
ന്നു അവർ പൌലൊസിന്നു പ്രതികൂലമാ
യി അവനോടു് അപേക്ഷിച്ചു; വഴിയിൽ 4
വെച്ചു് അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ അവർ
ഒരു പതിയിരിപ്പു നിർത്തി. അതിന്നു ഫെ
സ്തൊസ്: പൌലൊസിനെ കൈസര്യ
യിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വേഗം
അവിടേക്കു പോകുന്നുണ്ടു; നിങ്ങളിൽ 5
പ്രാപ്തിയുള്ളവർ കൂടെ വന്നു് ആ മനുഷ്യ
ന്റെ നേരെ അന്യായം ഉണ്ടെങ്കിൽ ബോ
ധിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

അവൻ ഏകദേശം എട്ടു പത്തു ദിവസം 6
അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ച ശേഷം
കൈസര്യക്കു മടങ്ങിപ്പോയി; പിറെന്നു
ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൌലൊസി
നെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ വ 7
ന്നാറെ യെരൂശലേമിൽനിന്നു വന്ന യെ
ഹൂദന്മാർ ചുറ്റും നിന്നു് അവന്റെ നേരെ
കഠിന കുറ്റം പലതും ബോധിപ്പിച്ചു.
പൌലൊസോ: യെഹൂദന്മാരുടെ ന്യായ 8
പ്രമാണത്തോടാകട്ടെ ദൈവാലയത്തോ
ടാകട്ടെ കൈസരോടാകട്ടെ ഞാൻ ഒരു
കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പ്രതിവാദി
ച്ചാറെ ആ കുറ്റങ്ങളെ തെളിയിപ്പാൻ അ
വക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഫെസ്തൊ 9
സ് യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദി

24: 11. അ. പ്ര. 21: 17. **24: 14.** അ. പ്ര. 24. 5.
24: 15. ദാനീ. 12; 2; യോഹ. 5: 28, 29. **24: 16.** അ. പ്ര 23. 1.
24: 17. റോമ. 15. 25, 26; ഗലാ. 2. 10. **24: 18.** അ. പ്ര. 21: 27.
24: 21. അ. പ്ര. 23: 6. **24: 22.** അ.പ്ര. 23: 26.
24: 23. അ. പ്ര. 27: 3. **24: 27.** അ. പ്ര. 25: 9.
25: 2. അ. പ്ര. 24: 1. **25: 3.** അ. പ്ര. 23; 15. **25: 9.** അ. പ്ര. 24: 27.

പ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു പൌലൊസിനോട്ട: യെ
രുശലേമിലേക്ക ചെന്ന് അവിടെ എന്റെ
മുമ്പിൽവെച്ച് ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു
വിസ്താരം നടപ്പാൻ നിനക്ക സമ്മതമു
ണ്ടോ എന്ന ചോദിച്ചതിന്ന പൌലൊസ്:
10 ഞാൻ കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്ന
മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന; അവിടെ എന്നെ വി
സ്തരിക്കേണ്ടതാകുന്ന; യെഹൂദന്മാരോട്ട
ഞാൻ ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല; അതു
നീയും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന.
11 ഞാൻ അന്യായം ചെയ്ത മരണയോഗ്യമാ
യതു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മര
ണശിക്ഷ ഏല്ക്കുന്നതിന്ന എനിക്ക വിരോ
ധമില്ല. ഇവർ എന്നെറനേരെ ബോധി
പ്പിക്കുന്ന അന്യായം നേരല്ല എന്നുവരികി
ലോ എന്നെ അവക്ക ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല; ഞാൻ കൈസരെ
12 അഭയംചൊല്ലുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു. അ
പ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് തന്റെ ആലോചന
സഭയോട്ട സംസാരിച്ചിട്ട: കൈസരെ നീ
അഭയം ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന; കൈസരുടെ
അട്ടക്കലേക്ക നീ പോകും എന്ന് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

അഗ്രിപ്പാ രാജാവും ബെന്നീക്കയും

13 ഒട്ടനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാ രാ
ജാവും ബെന്നീക്കയും ഫെസ്തൊസിനെ വ
ന്ദനം ചെയ്വാൻ കൈസര്യയിൽ എത്തി.
14 കുറെ നാൾ അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ ഫെ
സ്തൊസ് പൌലൊസിന്റെ സംഗതി രാ
ജാവിനോട്ട വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഫേ
ലിക്സ് വിട്ടേച്ചുപോയൊരു തടവുകാരൻ
15 ഉണ്ട. ഞാൻ യെരുശലേമിൽ ചെന്ന
പ്പോൾ യെഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹി
തന്മാരും മൂപ്പന്മാരും എന്റെ അട്ടക്കൽ
വന്ന് അവനെറ നേരെ അന്യായം ബോ
16 ധിപ്പിച്ചു വിധിക്കു് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാ
ൽ പ്രതിവാദികളെ അഭിമുഖമായി കണ്ട്
അന്യായത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
ഇട കിട്ടുംമുമ്പെ യാതൊരു മനുഷ്യനെയും
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു റോമക്ക മര്യാദയ
ല്ല എന്ന ഞാൻ അവരോട്ട ഉത്തരം പറ
17 ഞ്ഞു. ആകയാൽ അവർ ഇവിടെ വന്ന
കൂടിയാറെ ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ പി
റേന്ന തന്നെ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്ന്
ആ പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പി
18 ച്ചു. വാദികൾ അവന്റെ ചുറ്റും നിന്ന
ഞാൻ നിരൂപിച്ചിരുന്ന കുറ്റം ഒന്നും
19 ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്ത മതത്തെക്കുറി
ച്ചും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന പൌലൊസ്
പറയുന്ന മരിച്ചുപോയ യേശു എന്നൊരു
വനെക്കുറിച്ചും ചില തർക്കസംഗതികളെ
20 കൊണ്ടുവന്നതേയുള്ള. ഇങ്ങനെയുള്ള വി
ഷയങ്ങളിൽ വിചാരണ നടത്തേണ്ടതു
എങ്ങനെയെന്ന ഞാൻ അറിയായ്കയാൽ:
നിനക്ക യെരുശലേക്ക പോയി അവിടെ
ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരം നട
പ്പാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്ന ചോദിച്ചു.
21 എന്നാൽ പൌലൊസ് ചക്രവർത്തിതിരു
മനസ്സിലെ വിധിക്കായി തന്നെ സൂക്ഷി
ക്കേണം എന്നു് അഭയം ചൊല്ലുകയാൽ
കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുവോളം അ
വനെ സൂക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ആ മനുഷ്യ 22
ന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ എനിക്കും ആ
ഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന എന്ന് അഗ്രിപ്പാവു
ഫെസ്തൊസിനോട്ട പറഞ്ഞതിന്ന: നാളെ
കേൾക്കാം എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

പിറ്റെന്ന് അഗ്രിപ്പാവു ബെന്നീക്കയു 23
മായി വളരെ ആഡംബരത്തോടെ വന്ന.
സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ
പ്രധാനികളോടുംകൂടെ വിചാരണമണ്ഡ
പത്തിൽ വന്നാറെ ഫെസ്തൊസിന്റെ ക
ല്പനയാൽ പൌലൊസിനെ കൊണ്ടുവന്ന.
അപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് പറഞ്ഞതു: അ 24
ഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഇവിടെ വന്നുകൂടിയിരി
ക്കുന്ന സകല പുരുഷന്മാരുമായുള്ളോ
രേ, യെഹൂദന്മാരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യെ
രുശലേമിലും ഇവിടെയുംവെച്ച് എന്നോ
ട്ട് അപേക്ഷിക്കയും അവനെ ജീവനോടെ
വെച്ചേക്കരുതു് എന്ന നിലവിളിക്കയും
ചെയ്ത ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ കാണു
ന്നുവല്ലോ. അവൻ മരണയോഗ്യമായതു് 25
ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു;
അവൻ തന്നെയും ചക്രവർത്തിതിരുമന
സ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലുകയാൽ അവനെ
അയക്കേണം എന്ന വിധിച്ചിരിക്കുന്ന. അ 26
വനെക്കുറിച്ചു തിരുമേനിക്ക് എഴുതുവാൻ
എനിക്ക നിശ്ചയമായതു് ഒന്നുമില്ല; അതു
കൊണ്ടു വിസ്താരം കഴിഞ്ഞിട്ടു് എഴുതു
വാൻ വല്ലതും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന് അവനെ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലും, വിശേഷാൽ അഗ്രി
പ്പാ രാജാവേ, തിരുമുമ്പിലും വരുത്തിയി
രിക്കുന്ന; തടവുകാരനെ അയക്കുമ്പോൾ 27
അവന്റെ പേരില്ലുള്ള കുറ്റം കാണിക്കാ
തിരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല എന്ന തോന്നുന്ന.

അഗ്രിപ്പാ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പൌലൊസ് സംസാരിക്കുന്നു

അഗ്രിപ്പാവു പൌലൊസിനോട്ട: നി **26**
ന്റെ കാര്യം പറവാൻ അനുവാദം
ഉണ്ടു് എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ പൌലൊസ്
കൈ നീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചതെന്തെന്നാൽ:

അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എ 2
ന്റെമേൽ ചുമത്തുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങളെ
യും കുറിച്ചു് ഇന്ന തിരുമുമ്പാകെ പ്രതി
വാദിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു, വിശേ 3
ഷാൽ നീ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലെ ആ
ചാരങ്ങളും തർക്കങ്ങളും എല്ലാം അറിയുന്ന
വൻ ആകയാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്ന
നിരൂപിക്കുന്ന; അതുകൊണ്ടു് എന്റെ
പ്രതിവാദം ക്ഷമയോടെ കേൾക്കേണമെ
ന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്ന. എന്റെ ജാതി 4
ക്കാരുടെ ഇടയിലും യെരുശലേമിലും ആ
ദിമുതൽ ബാല്യംതുടങ്ങിയുള്ള എന്റെ
നടപ്പു യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും അറിയു
ന്ന. ഞാൻ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷ്മത 5
ഏറിയ മതഭേദപ്രകാരം പരീശനായി

25: 14. അ. പ്ര. 24: 27. **25: 19.** അ. പ്ര. 18: 15. **25: 22.** ലൂക്കൊ. 23: 8.
25: 23. മത്താ. 10: 18. **25: 24.** അ. പ്ര. 25: 2, 7; 22: 22.
26: 5. അ. പ്ര. 23: 6; ഫിലി. 3: 5.

ജീവിച്ചു എന്നു് അവർ ആദിമുതൽ അറിയുന്നു; അവക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷ്യം
6 പറയാം. ദൈവത്താൽ നമ്മുടെ പിതാ
7 ക്കന്മാക്കു ലഭിച്ചതും നമ്മുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു് എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതും ആയ വാദത്തത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ ഹേതുവായിട്ടത്രേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിസ്താരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതു്. ആ പ്രത്യാശയെച്ചൊല്ലി ആകുന്ന രാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതു.
8 ദൈവം മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നു നി
9 ങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു് എന്തു്? നസറായനായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്നു വിരോധമായി പലതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് എന്നു
10 ഞാനും വിചാരിച്ചു സത്യം. അതു ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു; മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു് അധികാരപത്രം വാങ്ങി വിശുദ്ധന്മാരിൽ പലരെയും തടവിൽ ആക്കി അടെച്ചു; അവരെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന സമയം ഞാനും സമ്മതം കൊടു
11 ത്തു. ഞാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ദൂഷണം പറവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കയും അവരുടെ നേരെ അത്യന്തം ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു് അന്യ പട്ടണങ്ങളോളവും ചെന്നു് അവ
12 രെ ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവരികയിൽ ഞാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അധികാരത്തോടും ആജ്ഞയോടും കൂടെ ദമസ്കൊസിലേക്കു യാത്ര
13 പോകുമ്പോൾ, രാജാവേ, നട്ടുച്ചെക്കു ഞാൻ വഴിയിൽവെച്ചു സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തെ കവിഞ്ഞോരു വെളിച്ചം ആകാശത്തിൽനിന്നു് എന്നെയും എന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും ചുറ്റി പ്രകാശി
14 ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിലത്തു വീണപ്പോൾ: ശൌലേ, ശൌലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു? മുള്ളിന്റെ നേരെ ഉതെക്കുന്നതു നിനക്കു വിഷമമാകുന്നു എന്നു് എബ്രായ ഭാഷയിൽ എന്നോടു പറയുന്നോരു ശബ്ദം ഞാൻ
15 കേട്ടു. നീ ആരാകുന്നു കർത്താവേ, എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു കർത്താവു: നീ ഉപ
16 ദ്രവിക്കുന്ന യേശു തന്നേ ഞാൻ; എങ്കിലും എഴുന്നേറ്റു നിവിൻനിലു; നീ എന്നെ കണ്ടതിന്നും ഇനി ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷൻ ആവാനിരിക്കുന്നതിന്നും നിന്നെ ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയുമായി നിയമിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി.
17 ജനത്തിന്റെയും ജാതികളുടെയും കയ്യിൽ
18 നിന്നു ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും. അവക്കു പാപമോചനവും എന്നിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാനും അവരെ ഇരുളിൽനിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കും സാത്താന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു ദൈവത്തിങ്കലേക്കും തിരിപ്പാനും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, 19
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയ ദർശനത്തിന്നു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കാതെ ആദ്യം ദമസ്കൊസിലും യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യദേശത്തെങ്ങും ഉള്ളവരോടും പിന്നെ ജാതികളോടും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ഇതു നിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു എന്നെ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കയാൽ ഞാൻ ഇന്നുവരെ നില്ക്കയും ചെറിയവരോടും വലിയവരോടും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുപോരുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും 23
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ആദ്യനായി ജനത്തോടും ജാതികളോടും വെളിച്ചം അറിയിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകന്മാരും മോശെയും ഭാവികാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതൊഴികെ വേറെയൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെ പ്രതിവാദിക്കയിൽ ഫെസ്തൊസ്: പൌലൊസേ, നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു; വിദ്യാബഹുത്വത്താൽ നിനക്കു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. അതിന്നു പൌലൊസ്: രാജശ്രീ ഫെസ്തൊസേ, എനിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; ഞാൻ സത്യവും സുബോധവുമായ വാക്കത്രേ സംസാരിക്കുന്നതു്. രാജാവിന്നു ഇതിനെക്കുറിച്ചു് അറിവുള്ളതുകൊണ്ടു് അവനോടു ഞാൻ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു; അവന്നു് ഇതു് ഒന്നും മറവായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു്; അതു് ഒരു കോണിൽ നടന്നതല്ല. അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അഗ്രിപ്പാ പൌലൊസിനോടു: ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുവാൻ നീ എന്നെ അല്പംകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു പൌലൊസ്: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്നു് എന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അല്പംകൊണ്ടാകട്ടെ അധികംകൊണ്ടാകട്ടെ ഈ ചങ്ങല ഒഴികെ എന്നെപ്പോലെ ആകേണം എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ രാജാവും ദേശാധിപതിയും 30
ബെർന്നീക്കയും അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവ

26: 6. അ പ്ര. 28: 20. **26: 7.** അ. പ്ര. 24: 15.
26: 9—20. അ. പ്ര. 9: 1—29; 22: 3—21. **26: 16.** യെഹെ. 2: 1, 3.
26: 17. യിരെ. 1: 7; 1ദിന. 16: 35.
26: 18. ആവ. 33: 3; യെശ. 35: 5; 42: 7, 16; അ. പ്ര. 20: 32; എഫെ 2: 2; കൊലൊ. 1: 13.
26: 19: ഗലാ. 1: 16. **26: 20.** മത്താ. 3: 8. **26: 21.** അ. പ്ര. 21: 30, 31.
26: 22. ലൂക്കൊ. 24: 44—47. **26: 23.** 1കൊരി. 15: 20. **26: 26.** യോഹ. 18: 20.
26: 28. അ. പ്ര. 11: 26; 1പത്രൊ. 4: 16.

31 രും എഴുന്നേറ്റു മാറിനിന്നു: ഈ മനു
ഷ്യൻ മരണത്തിനോ ചങ്ങലെക്കോ യോ
ഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ത
32 ന്നിൽ പറഞ്ഞു. കൈസരെ അഭയം ചൊ
ല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ വിട്ടയ
പ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു അഗ്രിപ്പാ
വു ഫെസ്തൊസിനോടു പറഞ്ഞു.

റോമിലേക്കുള്ള പൌലൊസിന്റെ കപ്പൽയാത്ര, ക്രേത്തയിലൂടെ

27 ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി ഇതല്യെക്കു
പോകേണം എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ
പൌലൊസിനെയും മറ്റു ചില തടവു
കാരെയും ഔഗുസ്ത്യ പട്ടാളത്തിലെ ശതാ
ധിപനായ യൂലിയൊസിനെ ഏല്പിച്ചു.
2 അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആസ്യക്കരെ പറ്റി ഓടു
വാനുള്ള ഒരു അദ്രുമ്ത്യകപ്പലിൽ കയറി
നീക്കി; തെസ്സലൊനിക്കയിൽനിന്നുള്ള മാ
കെദോന്യക്കാരനായ അരിസ്തർഹൊസും
3 ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിറ്റെ
ന്നു ഞങ്ങൾ സീദോനിൽ എത്തി; യൂലി
യൊസ് പൌലൊസിനോടു ദയ കാണി
ച്ചു, സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി
സല്ക്കാരം കൈക്കൊൾവാൻ അനുവദിച്ചു.
4 അവിടെനിന്നു ഞങ്ങൾ നീക്കി, കാറ്റു പ്രതി
കൂലമാകയാൽ കുപ്രൊസ്ദ്വീപിന്റെ
5 മറപറ്റി ഓടി; കിലിക്യ പംഫുല്യകടൽ
വഴിയായി ചെന്നു ലുക്കിയയിലെ മുറാപ്പട്ട
6 ണത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ശതാധിപൻ
ഇതല്യെക്കു പോകുന്ന ഒരു അലെക്സന്ത്രി
യക്കപ്പൽ കണ്ടു ഞങ്ങളെ അതിൽ കയറ്റി
7 പിന്നെ ഞങ്ങൾ ബഹുദിവസം പതുക്കെ
ഓടി, ക്നീദൊസ് തുക്കിൽ പ്രയാസ
ത്തോടെ എത്തി, കാറ്റു സമ്മതിക്കായ്ക
യാൽ ക്രേത്തദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ശ
ല്മോനെക്കു നേരെ ഓടി, കരപറ്റി പ്രയാ
8 സത്തോടെ ലസയപട്ടണത്തിന്റെ സമീ
പത്തു ശുഭതുറമുഖം എന്നു പേരുള്ള സ്ഥല
ത്തു എത്തി.

മെലിത്തദ്വീപിൽ. കൊട്ടുകാറ്റും കപ്പൽ ചേദവും

9 ഇങ്ങനെ വളരെനാൾ ചെന്നശേഷം
നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ കപ്പലോട്ടം
വൈഷമ്യം ആകകൊണ്ടു പൌലൊസ്:
10 പുരുഷന്മാരേ, ഈ യാത്രയിൽ ചരക്കി
നും കപ്പലിനും മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പ്രാണ
ങ്ങൾക്കും ഏറിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ വരും എ
ന്നു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു അവരെ പ്ര
11 ബോധിപ്പിച്ചു. ശതാധിപനോ പൌലൊ
സ് പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ മാലുമിയുടെയും
കപ്പലുടമസ്ഥന്റെയും വാക്കു അധികം വി
12 ശ്വസിച്ചു. ആ തുറമുഖം ശീതകാലം കഴി
പ്പാൻ തക്കതല്ലായ്കയാൽ അവിടെനിന്നു
നീക്കി തെക്കുപടിഞ്ഞാറായും വടക്കുപടി
ഞ്ഞാറായും തുറന്നു കിടക്കുന്ന ഫൊയ്നീ
ക്യ എന്നു ക്രേത്തതുറമുഖത്തു കഴിവുണ്ടെ
ങ്കിൽ ചെന്നു ശീതകാലം കഴിക്കേണം എ
ന്നു മിക്കപേരും ആലോചന പറഞ്ഞു.
തെക്കൻകാറ്റു മന്ദമായി ഊതുകയാൽ താ 13
ല്പര്യം സാധിച്ചു എന്നു തോന്നി, അവർ
അവിടെനിന്നു നങ്കൂരം എടുത്തു ക്രേത്തദ്വീ
പിന്റെ മറപറ്റി ഓടി. കുറെ കഴി 14
ഞ്ഞിട്ടു അതിന്നു വിരോധമായി ഊശാന
മൂലൻ എന്ന കൊട്ടുകാറ്റു അടിച്ചു. കപ്പൽ 15
കാറ്റിന്റെ നേരെ നില്പാൻ കഴിയാതവ
ണ്ണം കൂട്ടുകയാൽ ഞങ്ങൾ കൈവിട്ടു അ
ങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. ക്ലൌദ എന്ന ചെ 16
റിയ ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടിട്ടു പ്ര
യാസത്തോടെ തോണി കൈവശമാക്കി,
അതു വലിച്ചുകയറ്റിട്ടു അവർ കപ്പൽ ചു 17
റ്റികെട്ടിയും മറ്റും ഉറപ്പുവരുത്തി; പി
ന്നെ മണൽത്തിട്ടമേൽ അകപ്പെട്ടാം എന്നു
പേടിച്ചു പായ് ഇറക്കി അങ്ങനെ പാറി
പ്പോയി. ഞങ്ങൾ കൊട്ടുകാറ്റിനാൽ അ 18
ത്യന്തം അലയുകകൊണ്ടു പിറ്റെന്നു അവർ
ചരക്കു പുറത്തുകളഞ്ഞു. മൂന്നാംനാൾ അ 19
വർ സ്വന്തകയ്യാൽ കപ്പൽക്കോപ്പും കട
ലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. വളരെ നാളായിട്ടു 20
സൂര്യനെയോ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ കാണാ
തെയും വല്ലാത്ത കൊട്ടുകാറ്റു അടിച്ചുകൊ
ണ്ടും ഇരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടാം എ
ന്നുള്ള ആശ ഒക്കെയും അറ്റുപോയി. അ 21
വർ വളരെ പട്ടിണി കിടന്നശേഷം പൌ
ലൊസ് അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞതു: പുരുഷന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു
അനുസരിച്ചു ക്രേത്തയിൽനിന്നു നീക്കാ
തെയും ഈ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാ
തെയും ഇരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എങ്കിലും 22
ഇപ്പോൾ ധൈര്യത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; കപ്പലിന്നു
അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ ആരുടെയും പ്രാണ
ന്നു ഹാനി വരികയില്ല. എന്റെ ഉടയ 23
വനും ഞാൻ സേവിച്ചുവരുന്നവനുമായ
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ഈ രാത്രിയിൽ
എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു: പൌലൊസേ, 24
ഭയപ്പെടരുതു; നീ കൈസരുടെ മുമ്പിൽ
നില്ക്കേണ്ടതാകുന്നു; നിന്നോടുകൂടെ യാത്ര
ചെയ്യുന്നവരെ ഒക്കെയും ദൈവം നിനക്കു
ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു 25
കൊണ്ടു പുരുഷന്മാരേ, ധൈര്യത്തോടിരി
പ്പിൻ; എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
തന്നേ സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ ദൈവ
ത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നു. എങ്കിലും നാം ഒരു 26
ദ്വീപിന്മേൽ മുട്ടി വീഴേണ്ടതാകുന്നു.

പതിന്നാലാം രാത്രിയായപ്പോൾ ഞങ്ങ 27
ൾ അദ്രിയക്കടലിൽ അലയുമ്പോൾ അർ
ദ്ധരാത്രിയിൽ ഒരു കരെക്കു സമീപിക്കുന്നു
എന്നു കപ്പല്ലാക്കു തോന്നി. അവർ ഈയം 28
ഇട്ടു ഇരുപതു മാറെന്നു കണ്ടു; കുറെ അ
പ്പുറം പോയിട്ടു വീണ്ടും ഈയം ഇട്ടു പതി
നഞ്ചു മാറെന്നു കണ്ടു. പാറസ്ഥലങ്ങളിൽ 29
അകപ്പെട്ടാം എന്നു പേടിച്ചു അവർ അമര
ത്തുനിന്നു നാലു നങ്കൂരം ഇട്ടു, നേരം വെള
പ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ 30

26: 32. അ. പ്ര. 25: 11.
27: 1. അ. പ്ര. 25: 12. **27: 2.** അ. പ്ര. 19: 29; 20: 4. **27: 3.** അ. പ്ര. 24: 23; 28: 2, 16.
27: 9. 2കൊരി. 11: 25, 26; ലേവ്യ. 16, 29. **27: 24.** അ. പ്ര. 23: 11.
27: 26. അ. പ്ര. 28: 1.

കപ്പല്ലാർ കപ്പൽ വിട്ട ഓടിപ്പോകുവാൻ
വിചാരിച്ചു അണിയത്തുനിന്നു നങ്കൂരം ഇട്ട
വാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ
31 തോണി കടലിൽ ഇറക്കി. അപ്പോൾ
പൌലൊസ് ശതാധിപനോടും പടയാളി
കളോടും: ഇവർ കപ്പലിൽ താമസിച്ചില്ലാ
തെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്ന
32 തല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പടയാളികൾ തോ
ണിയുടെ കയറു അറുത്തു അതു വീഴിച്ചുക
33 ളഞ്ഞു. നേരം വെളുക്കാറായപ്പോൾ പൌ
ലൊസ് എല്ലാവരോടും ഭക്ഷണം കഴിക്കേ
ണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിച്ചു: നിങ്ങൾ ഒന്നും
ഭക്ഷിക്കാതെ കാത്തുകൊണ്ടു പട്ടിണി കിട
ക്കുന്നതു ഇന്നു പതിന്നാലാം ദിവസം ആകു
34 ന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ആഹാരം കഴി
ക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു; അതു നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കുള്ളത
ല്ലോ; നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്റെയും തലയി
ലെ ഒരു രോമംപോലും നഷ്ടമാകയില്ല നി
35 ശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറ
ഞ്ഞിട്ടു അപ്പം എടുത്തു എല്ലാവരും കാൺ
കെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തീട്ടു നുറുക്കി തിന്നു
36 തുടങ്ങി. അപ്പോൾ എല്ലാവരും ധൈര്യ
37 പ്പെട്ടു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. കപ്പലിൽ ഞങ്ങൾ
ആകപ്പാടെ ഇരുനൂറ്റെഴുപത്താറു ആൾ
38 ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ തിന്നു തൃപ്തി വന്ന
ശേഷം ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പ
39 ലിന്റെ ഭാരം കുറെച്ചു. വെളിച്ചമായ
പ്പോൾ ഇന്ന ദേശം എന്നു അവർ അറി
ഞ്ഞില്ല എങ്കിലും കരയുള്ളോരു തുറ കണ്ടു,
കഴിയും എങ്കിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു ഓടി
40 ക്കേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. നങ്കൂരം അറുത്തു
കടലിൽ വിട്ടു ചുക്കാന്റെ കെട്ടും അഴിച്ചു
പെരുമ്പായ് കാറ്റുമുഖമായി കൊടുത്തു
41 കരെക്കു നേരെ ഓടി. ഇരുകടൽ കൂടി
യോരു സ്ഥലത്തിന്മേൽ ചെന്നു കയുക
യാൽ കപ്പൽ അടിഞ്ഞു അണിയം ഉറെച്ചു
ഇളക്കമില്ലാതെയായി; അമരം തിരയുടെ
42 കേമത്താൽ ഉടഞ്ഞുപോയി. തടവുകാ
രിൽ ആരും നീന്തി ഓടിപ്പോകാതിരി
പ്പാൻ അവരെ കൊല്ലേണം എന്നു പടയാ
43 ളികൾ ആലോചിച്ചു. ശതാധിപനോ
പൌലൊസിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു
അവരുടെ താല്പര്യം തടുത്തു, നീന്തുവാൻ
കഴിയുന്നവർ ആദ്യം ചാടി കരെക്കു പറ
വാനും ശേഷമുള്ളവർ പലകമേലും കപ്പ
ലിന്റെ ഖണ്ഡങ്ങളുടെ മേലുമായി എത്തു
വാനും കല്പിച്ചു; ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കര
യിൽ എത്തി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സംഗതി
വന്നു.

പൌലൊസ് മെലിത്തയിൽ

28 രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം ദ്വീപിന്റെ പേർ
മെലിത്ത എന്നു ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു.
2 അവിടത്തെ ബർബരന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു അ
സാധാരണ ദയ കാണിച്ചു മഴയും ശീതവും
നിമിത്തം തീ കൂട്ടി ഞങ്ങളെ ഒക്കെയും
കൈക്കൊണ്ടു. പൌലൊസ് കുറെ വിറകു 3
പെറുക്കി തീയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ ഒരു അണ
ലി ചൂടുനിമിത്തം പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ
കൈക്കു പറ്റി. ആ ജന്തു അവന്റെ കൈ 4
മേൽ തൂങ്ങുന്നതു ബർബരന്മാർ കണ്ടപ്പോ
ൾ: ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു കൊലപാതകൻ
സംശയമില്ല; കടലിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെ
ട്ടിട്ടും നീതിദേവി അവനെ ജീവിച്ചിരി
പ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നു തമ്മിൽ പ
റഞ്ഞു. അവനോ ആ ജന്തുവിനെ തീയിൽ 5
കുടഞ്ഞു കളഞ്ഞു, ദോഷം ഒന്നും പറ്റി
യില്ല. അവൻ വീക്കുകയോ പെട്ടെന്നു 6
ചത്തു വീഴുകയോ ചെയ്യും എന്നുവെച്ചു
അവർ കാത്തുനിന്നു; വളരെനേരം കാത്തു
നിന്നിട്ടും അവന്നു ആപത്തു ഒന്നും ഭവിക്കു
ന്നില്ല എന്നു കണ്ടു മനസ്സു മാറി അവൻ ഒരു
ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

ആ സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു പുബ്ലി 7
യൊസ് എന്ന ദ്വീപുപ്രമാണിക്കു ഒരു ജന്മ
ഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഞങ്ങളെ
ചേർത്തു മൂന്നു ദിവസം ആദരവോടെ അതി
ഥിസല്ക്കാരം ചെയ്തു. പുബ്ലിയൊസിന്റെ 8
അപ്പൻ പനിയും അതിസാരവും പിടിച്ചു
കിടപ്പായിരുന്നു. പൌലൊസ് അവന്റെ
അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അ
വന്റെമേൽ കൈവെച്ചു സൌഖ്യം വരു
ത്തി. ഇതു സംഭവിച്ചശേഷം ദ്വീപിലെ 9
മറ്റു രോഗികളും വന്നു സൌഖ്യം പ്രാപി
ച്ചു. അവരും ഏറിയ സമ്മാനം തന്നു ഞ 10
ങ്ങളെ മാനിച്ചു; ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറുന്ന
സമയം ആവശ്യമുള്ളതു കയറ്റിത്തന്നു.

റോമിലേക്കുള്ള കപ്പൽയാത്ര തുടരുന്നു

മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ദ്വീ 11
പിൽ ശീതകാലം കഴിച്ചു കിടന്നിരുന്ന
അശ്വനി ചിഹ്നമുള്ളോരു അലെക്സന്ത്രിയ
കപ്പലിൽ ഞങ്ങൾ കയറി പുറപ്പെട്ടു, സുറ 12
ക്കൂസയിൽ കരെക്കിറങ്ങി മൂന്നു നാൾ പാ
ർത്തു; അവിടെ നിന്നു ചുറ്റി ഓടി രേഗ്യോ
നിൽ എത്തി. ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു 13
തെക്കൻകാറ്റു അടിച്ചുതിനാൽ പിറേറന്നു
പുത്യൊലിയിൽ എത്തി. അവിടെ സ 14
ഹോദരന്മാരെ കണ്ടു തങ്ങളോടു കൂടെ ഏഴു
നാൾ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ അ
പേക്ഷിച്ചു; പിന്നെ ഞങ്ങൾ റോമയിൽ
എത്തി. അവിടത്തെ സഹോദരന്മാർ ഞ 15
ങ്ങളുടെ വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു അപ്യപുരവും
ത്രിമണ്ഡപവും വരെ ഞങ്ങളെ എതിരേ
റ്റു വന്നു; അവരെ കണ്ടിട്ടു പൌലൊസ്
ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ധൈര്യം പ്രാപിച്ചു.

റോമയിൽ എത്തിയശേഷം തനിക്കു കാ 16
വലായ പടയാളിയോടുകൂടെ വേറിട്ടു പാ
ർപ്പാൻ പൌലൊസിന്നു അനുവാദം കിട്ടി.

റോമിലെ യെഹൂദന്മാരും പൌലൊസും തമ്മിലുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണം

മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ യെഹൂ 17
ദന്മാരിൽ പ്രധാനികളായവരെ വിളിപ്പി

27: 33. അ. പ്ര. 27: 27: **27: 34.** 1ശമൂ. 14: 45; 2ശമൂ. 14: 11; മത്താ. 10: 30.
27: 35. യോഹ. 6: 11; 1തിമൊ. 4: 4; ലൂക്കൊ. 22: 19. **27: 44.** അ. പ്ര. 27: 22—25.
28: 2. അ. പ്ര. 27: 3; 2കൊരി. 11: 27. **28: 5.** മർക്കൊ. 16: 18. **28: 6.** അ. പ്ര. 14: 11.
28: 16. അ. പ്ര. 27: 3. **28: 17.** അ. പ്ര. 23: 1.

ച്ചു. അവർ വന്നുകൂടിയപ്പോൾ അവരോട പറഞ്ഞതു: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ജനത്തിന്നോ പിതാക്കന്മാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കോ വിരോധം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കെ എന്നെ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബദ്ധനായി റോമക്കാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. അവർ വിസ്തരിച്ചാറെ മരണയോഗ്യമായതു് ഒന്നും എന്നിൽ കാണായ്കയാൽ എന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അവൎക്കു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ എതിർ പറകയാൽ ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലേണ്ടിവന്നു; എന്റെ ജാതിയുടെ നേരെ അന്യായം ബോധിപ്പിപ്പാൻ എനിക്കു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടല്ലതാനും. ഇതു ഹേതുവായി നിങ്ങളെ കണ്ടു സംസാരിക്കേണം എന്നു വെച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശ നിമിത്തം ആകുന്നു ഞാൻ ഈ ചങ്ങല ചുമക്കുന്നതു്. അവർ അവനോടു: നിന്റെ സംഗതിക്കു യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു എഴുത്തു വരികയോ സഹോദരന്മാരിൽ ആരും വന്നു നിന്നെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഈ മതഭേദത്തിന്നു എല്ലായിടത്തും വിരോധം പറയുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനാൽ നിന്റെ മതം ഇന്നതു് എന്നു നീ തന്നേ പറഞ്ഞു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

23 ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പലരും അവന്റെ പാൎപ്പിടത്തിൽ അവന്റെ അട്ടക്കൽ വന്നു; അവരോടു അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളും ആധാരമാക്കി യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് അവൎക്കു ബോധം വരുമാറു രാവിലെ തുടങ്ങി സന്ധ്യവരെ വിവരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞതു ചിലർ സമ്മതിച്ചു; ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവർ തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ പൌലൊസ് അവരോടു ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:

നിങ്ങൾ ചെവികൊണ്ടു കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു മനന്തിരിയാതെയും ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ചെവി കേൾപ്പാൻ മന്ദമായിരിക്കുന്നു; അവരുടെ കണ്ണു് അടെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ഈ ജനത്തിന്റെ അട്ടക്കൽ പോയി പറക,"

എന്നിങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരിതന്നേ. ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഈ രക്ഷ ജാതികൾക്കു് അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.

അവൻ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ രണ്ടു സംവത്സരം മുഴുവൻ പാൎത്തു, തന്റെ അട്ടക്കൽ വരുന്നവരെ ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു.

ഉപസംഹാരം

പൂൎണ്ണപ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ വിഘ്നംകൂടാതെ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് ഉപദേശിച്ചും പോന്നു.

28: 19. അ. പ്ര. 25. 11. **28**: 20. അ. പ്ര. 26: 6, 7. **28: 22.** അ. പ്ര. 24. 14; ലൂക്കൊ. 2: 34. **28: 26—27.** യെശ. 6: 9, 10; മത്താ. 13: 14; മൎക്കൊ. 4: 12; യോഹ. 12: 40. **28: 28.** സങ്കീ. 67: 2; 98: 3; ലൂക്കൊ. 3: 6; അ. പ്ര. 13: 46. **28: 30.** അ. പ്ര. 1: 3; 28: 23.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE
ROMANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

റോമർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 ൧ ദൈവം തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താ
വുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു വിശു
2 ദ്ധരേഖകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മു
ഖാന്തരം മുമ്പുകൂട്ടി വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത സുവി
ശേഷത്തിന്നായി വേർതിരിച്ചു വിളി
ക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനും യേശുക്രിസ്തു
3 വിന്റെ ദാസനുമായ പൌലൊസ് റോമ
യിൽ ദൈവത്തിന്നു പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെ
ട്ട വിശുദ്ധന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും എഴുതു
4 ന്നതു: നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തി
ങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവി
ങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാ
5 നവും ഉണ്ടാകട്ടെ. ജഡം സംബന്ധിച്ചു
ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ജനി
ക്കയും മരിച്ചിട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുയാൽ
വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവു സംബന്ധിച്ചു
ദൈവപുത്രൻ എന്നു ശക്തിയോടെ നിണ്ണ
യിക്കപ്പെട്ടകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവനാല
6 ല്ലോ ഞങ്ങൾ അവന്റെ നാമത്തിന്നായി
സകല ജാതികളുടെയും ഇടയിൽ വിശ്വാ
സത്തിന്നു അനുസരണം വരുത്തേണ്ടതിന്നു
കൃപയും അപ്പൊസ്തലത്വവും പ്രാപിച്ചതു്.
7 അവരിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്നായി വിളിക്ക
പ്പെട്ട നിങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

റോമാനഗരം സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള പൌലൊസിന്റെ ഉദ്ദേശം

8 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തി
ലും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ
ആദ്യം തന്നേ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു യേ
ശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും
9 വേണ്ടി സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഇട
വിടാതെ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ടു ദൈവേ
ഷ്ടത്താൽ എപ്പോൾ എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ സാധിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ എപ്പോഴും യാചി
ക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു അവന്റെ പുത്രനെ 10
ക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ ആരാധിക്കു
ന്ന ദൈവം എനിക്കു സാക്ഷി. നിങ്ങളുടെ 11
സ്ഥിരീകരണത്തിന്നായി ആത്മിക വരം
വല്ലതും നിങ്ങൾക്കു നല്കേണ്ടതിന്നു, അ 12
തായതു നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും ഒത്തൊരു
മിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളോടുകൂ
ടെ എനിക്കും ആശ്വാസം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു.
എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, എനിക്കു ശേ 13
ഷം ജാതികളിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങ
ളിലും വല്ല ഫലവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും
ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ഇതുവരെ മുടക്കം വന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു് എ
ന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യവനന്മാർക്കും 14
ബർബ്ബരന്മാർക്കും ജ്ഞാനികൾക്കും ബുദ്ധി
ഹീനർക്കും ഞാൻ കടക്കാരൻ ആകുന്നു. അ 15
ങ്ങനെ റോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവി
ശേഷം അറിയിപ്പാൻ എന്നാൽ ആവോ
ളം ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സുവിശേഷത്തിന്റെ സ്വഭാവം

സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു ലജ്ജ 16
യില്ല; വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും ആദ്യം
യെഹൂദനും പിന്നെ യവനനും അതു ര
ക്ഷെക്കായി ദൈവശക്തിയാകുന്നുവല്ലോ.
അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി വിശ്വാ 17
സം ഹേതുവായും വിശ്വാസത്തിന്നായി
ക്കൊണ്ടും വെളിപ്പെടുന്നു. "നീതിമാൻ
വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും" എന്നു് എഴു
തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ജാതികളുടെ ദുഷ്ടത

അനീതികൊണ്ടു സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന മ 18
നുഷ്യരുടെ സകല അഭക്തിക്കും അനീതി
ക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം സ്വ
ർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. ദൈവ 19

1:2. അ. പ്ര. 9: 15; 13: 1, 2; 1 തിമൊ. 1: 12; റോമ. 16: 24, 25; 1 കൊരി. 1: 1; ഗലാ. 1: 15.
1:5—6. അ. പ്ര. 26: 16—18; റോമ. 15: 18; ഗലാ. 2: 7, 9.
1:7. 1 കൊരി. 1: 3; 2 കൊരി. 1: 2; ഗലാ. 1: 3; എഫെ. 1: 2; ഫിലി. 1: 2; കൊലൊ. 1: 2; 1 തെസ്സ. 1: 2; 2 തെസ്സ. 1: 2; 1 തിമൊ. 1: 2; 2 തിമൊ. 1: 2; തീത്തൊ. 1: 4; ഫിലേ. 3; 2 യോഹ. 3;
1:8. റോമ. 16: 19; 1 തെസ്സ. 1: 8. 1:10. റോമ. 15. 23, 32; അ. പ്ര. 19. 21.
1:12. 2 പത്രൊ. 1. 1. 1:13. റോമ. 15: 22, 23; യോഹ. 15: 16.
1:14. 1 കൊരി. 9. 16. 1:16. മർക്കൊ. 8: 38; സങ്കീ. 119: 46; 1 കൊരി. 1: 18, 24; അ. പ്ര. 13: 46.
1:17. റോമ. 3: 21, 22; ഫിലി. 3: 9; ഗലാ. 3: 11; എബ്രാ. 10: 38; ഹബ. 2: 4.
1:18. എഫെ. 5: 6; കൊലൊ. 3: 6; യോഹ. 16: 9. 1:19. അ. പ്ര. 14: 15—17.

തെക്കുറിച്ചു അറിയാകുന്നതു് അവക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം അവക്കു വെളിവാക്കിയല്ലോ. അവന്റെ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ അദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടവരുന്നു; അവക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവനെ ദൈവമെന്നു ഓർത്തു മഹത്വീകരിക്കയോ നന്ദി കാണിക്കയോ ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തീർന്നു, അവരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയി. ജ്ഞാനികൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ മൂഢരായിപ്പോയി; അക്ഷയനായ ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനെ അവർ ക്ഷയമുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, നാല്ക്കാലി, ഇഴജാതി എന്നിവയുടെ രൂപസാദൃശ്യമായി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വന്തശരീരങ്ങളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അവമാനിക്കേണ്ടതിന്നു അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സത്യം അവർ വ്യാജമാക്കി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു; സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ആരാധിച്ചു; അവൻ എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ, ആമേൻ.

അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ അവമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവിക ഭോഗത്തെ സ്വഭാവവിരുദ്ധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അവ്വണ്ണം പുരുഷന്മാരും സ്വാഭാവിക സ്ത്രീഭോഗം വിട്ടു് അന്യോന്യം കാമം ജ്വലിച്ചു ആണോടു് ആൺ അവലക്ഷണമായതു പ്രവർത്തിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ വിഭ്രമത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം തങ്ങളിൽ തന്നേ പ്രാപിച്ചു.

ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാഞ്ഞതിന്നു തക്കവണ്ണം ദൈവം അവരെ ഉചിതമല്ലാത്തതു ചെയ്വാൻ നികൃഷ്ടബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. അവർ സകല അനീതിയും ദുഷ്ടതയും അത്യാഗ്രഹവും ദുഷ്ടബുദ്ധിയും നിറഞ്ഞവർ; അസൂയ, കൊല, പിണക്കം, കപടം, ദുശ്ശീലം എന്നിവ തിങ്ങിയവർ, കുരുക്കാർ, ഏഷണിക്കാർ, ദൈവദ്വേഷികൾ, നിഷ്ഠൂരന്മാർ, ഗർവ്വിഷ്ടന്മാർ, ആത്മപ്രശംസക്കാർ, പുതുദോഷം സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തവർ, ബുദ്ധിഹീനർ, നിയമലംഘികൾ, വാത്സല്യമില്ലാത്തവർ, കനിവറ്റവർ, ഈവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവന്യായം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും അവയെ പ്രവർത്തിക്ക മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പ്രസാദിക്കയുംകൂടെ ചെയ്യുന്നു.

യെഹൂദന്മാരും കുറ്റക്കാർ

അതുകൊണ്ടു വിധിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനായുള്ളോവേ, നിനക്കു പ്രതിവാദം പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു; വിധിക്കുന്ന നീ അതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവല്ലോ. എന്നാൽ ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കയും അതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാ, നീ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിൽനിന്നു തെറ്റി ഒഴിയും എന്നു നിനെക്കുന്നുവോ? അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നടത്തുന്നു എന്നു് അറിയാതെ നീ അവന്റെ ദയ, ക്ഷമ, ദീർഘക്ഷാന്തി എന്നിവയുടെ ഐശ്വര്യം നിരസിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ നിന്റെ കാഠിന്യത്താലും അനുതാപമില്ലാത്ത ഹൃദയത്താലും നീ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തേക്കു നിനക്കുതന്നേ കോപം ചരതിച്ചുവെക്കുന്നു. അവൻ ഓരോരുത്തനു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും. നല്ല പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടുന്ന സ്ഥിരത പൂണ്ടു തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അന്വേഷിക്കുന്നവക്കു നിത്യജീവനും, ശാഠ്യം പൂണ്ടു സത്യം അനുസരിക്കാതെ അനീതി അനുസരിക്കുന്നവക്കു കോപവും ക്രോധവും കൊട്ടക്കും. തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യാത്മാവിന്നും കഷ്ടവും സങ്കടവും ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിന്നെ യവനന്നും വരും. നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവന്നും മഹത്വവും മാനവും സമാധാനവും ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിന്നെ യവനന്നും ലഭിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ മുഖപക്ഷം ഇല്ലല്ലോ. ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെ പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കെയും ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ നശിച്ചുപോകും; ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടായിട്ടു പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കെയും ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടും. ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവരല്ല ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിമാന്മാർ; ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നവരത്രേ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതു്. ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത ജാതികൾ ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ളതു സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നേ ഒരു ന്യായപ്രമാണം ആകുന്നു. അവരുടെ മനസ്സാക്ഷികൂടെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും അവരു

1: 20. സങ്കീ. 19: 1—4. **1: 21.** എഫേ. 4. 17, 18; വെളി. 14: 7.
1: 23. അ. പ്ര. 17: 29; സങ്കീ. 106: 20; ആവ. 4: 15—19. **1: 24.** അ. പ്ര. 14: 16.
1: 25. റോമ. 9. 5. **1: 27.** ലേവ്യ. 18: 22; 20: 13; 1 കൊരി. 6: 9.
2: 1. റോമ. 14: 22. **2: 4.** യെശ. 30: 18. **2: 5.** ആവ. 32: 34.
2: 6. 1 കൊരി. 3: 8; 2 കൊരി. 5: 10; വെളി. 22: 12; മത്താ. 16: 27; സദൃ. 24: 12.
2: 11. ആവ. 10: 17; 2 ദിന. 19: 7; ഗലാ. 2: 6; എഫേ. 6: 9; കൊലൊ. 3: 25; 1 പത്രൊ. 1: 17.
2: 12. 1 കൊരി. 9; 21; റോമ. 3; 19. **2: 13.** യാക്കൊ. 1; 22, 23, 25.

ടെ വിചാരങ്ങൾ തമ്മിൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയോ പ്രതിവാദിക്കയോ ചെയ്യുംകൊണ്ടു അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു; ദൈവം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങളെ എന്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്ന നാളിൽ തന്നേ.

17 നീയോ യെഹൂദൻ എന്നു പേർകൊണ്ടും
18 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ആശ്രയിച്ചും ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു പഠിക്കയാൽ അവന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞും ഭേദാഭേദങ്ങൾ വിവേചിച്ചും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സ്വരൂപം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
19 നിന്നു നിനക്കു ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു നീ കുരുടർക്കു വഴി കാട്ടുന്നവൻ, ഇരുട്ടിലുള്ളവർക്കു വെളിച്ചം, മൂഢരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ,
20 ശിശുക്കൾക്കു് ഉപദേഷ്ടാവു് എന്നു് ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നെങ്കിൽ— ഹേ, അന്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നവനേ, നീ നിന്നെത്തന്നെ ഉപദേശിക്കാത്തതു് എന്തു്? മോഷ്ടിക്കരുതു് എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ?
22 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു് എന്നു പറയുന്ന നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നുവോ? വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുക്കുന്ന നീ ക്ഷേത്രം കവച്ചു ചെയ്യുന്നുവോ?
23 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്ന നീ ന്യായപ്രമാണലംഘനത്താൽ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നുവോ? "നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ നാമം ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
24 ദുഷിക്കപ്പെടുന്നു" എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
25 നീ ന്യായപ്രമാണം ആചരിച്ചാൽ പരിച്ഛേദന പ്രയോജനമുള്ളതു സത്യം; ന്യായപ്രമാണലംഘിയായാലോ നിന്റെ പരിച്ഛേദന അഗ്രചർമ്മമായിത്തീർന്നു.
26 അഗ്രചർമ്മി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചാൽ അവന്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിച്ഛേദന എന്നു എണ്ണുകയില്ലയോ?
27 സ്വഭാവത്താൽ അഗ്രചർമ്മിയായവൻ ന്യായപ്രമാണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എങ്കിൽ അക്ഷരവും പരിച്ഛേദനയുമുള്ള ന്യായപ്രമാണലംഘിയായ നിന്നെ അവൻ
28 വിധിക്കയില്ലയോ? പുറമെ യെഹൂദനായവൻ യെഹൂദനല്ല; പുറമെ ജഡത്തിലുള്ളതു പരിച്ഛേദനയുമല്ല;
29 അകമെ യെഹൂദനായവനത്രേ യെഹൂദൻ; അക്ഷരത്തിലല്ല ആത്മാവിലുള്ള ഹൃദയപരിച്ഛേദനയത്രേ പരിച്ഛേദന; അവന്നു മനുഷ്യരാലല്ല ദൈവത്താൽ തന്നേ പുകഴ്ച ലഭിക്കും.

ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു മറുപടി

3 എന്നാൽ യെഹൂദന്നു എന്തു വിശേഷത? അല്ല, പരിച്ഛേദനയാൽ എന്തു പ്രയോ
2 ജനം? സകലവിധത്തിലും വളരെ ഉണ്ടു്; ഒന്നാമതു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരുടെ പക്കൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ.
3 ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതെക്കു നീക്കം വരുമോ?
4 ഒരുനാളും ഇല്ല.

"നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവാനും, നിന്റെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ ജയിപ്പാനും"

എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം സത്യവാൻ, സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്ക്കു പറയുന്നവർ എന്നേ വരു. എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം എന്തു പറയും? ശിക്ഷ നടത്തുന്ന ദൈവം നീതിയില്ലാത്തവൻ എന്നോ?— ഞാൻ മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു — ഒരുനാളുമല്ല; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ലോകത്തെ എങ്ങനെ വിധിക്കും? ദൈവത്തിന്റെ സത്യം എന്റെ ഭോഷ്ക്കിനാൽ അവന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി അധികം തെളിവായി എങ്കിൽ എന്നെ പാപി എന്നു വിധിക്കുന്നതു് എന്തു്? നല്ലതു വരേണ്ടതിന്നു തിയ്യതു ചെയ്ക എന്നു പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഞങ്ങളെ ദുഷിച്ചുപറയുന്നുവല്ലോ. ഇവർക്കു വരുന്ന ശിക്ഷാവിധി നീതിയുള്ളതു തന്നേ.

മനുഷ്യന്റെ സാർവ്വത്രികമായ തോൽവി

9 ആകയാൽ എന്തു? നമുക്കു വിശേഷതയുണ്ടോ? അശേഷമില്ല; യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും ഒരുപോലെ പാപത്തിൻ കീഴാകുന്നു എന്നു നാം മുമ്പെ തെളിയിച്ചുവല്ലോ;

10 "നീതിമാൻ ആരുമില്ല. ഒരുത്തൻപോലുമില്ല. ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഇല്ല, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനും ഇല്ല.
11 എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീർന്നു; നന്മ ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല.
12 അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴി; നാവു കൊണ്ടു് അവർ ചതിക്കുന്നു; സർപ്പവിഷം അവരുടെ അധരങ്ങൾക്കു കീഴെ
13 ഉണ്ടു്. അവരുടെ വായിൽ ശാപവും
14

2: 16. റോമ. 16: 25; സഭാ. 12: 14; 1 കൊരി. 4: 5.
2: 18. ഫിലി. 1: 10. **2: 20.** 2 തിമൊ. 1: 13; 3: 5; റോമ. 6: 17.
2: 21. മത്താ. 23: 3—4. **2: 24.** യെശ. 52: 5; യെഹെ. 36: 20.
2: 25. ഗലാ. 5: 3; യിരെ. 4: 4; 9: 24, 25.
2: 26. അ. പ്ര. 10: 35; ഗലാ. 5: 6; 1 കൊരി. 7: 19. **2: 27.** മത്താ. 12: 41.
2: 28. മത്താ. 3: 9; യോഹ. 8: 39; റോമ. 9: 6, 7. ഗലാ. 6: 15; യോഹ. 7: 24.
2: 29. 1 പത്രൊ. 3: 4; യിരെ. 4: 4; ഫിലി. 3: 3; കൊലൊ. 2: 11; 2 കൊരി. 10: 17; 3: 6.
3: 2. ആവ: 4. 8; സങ്കീ. 147: 19, 20; റോമ. 9: 4. **3: 3.** റോമ. 10: 16; എബ്രാ. 4: 2.
3: 4. സങ്കീ. 51: 4; 116: 11. **3: 5.** റോമ. 5: 9; 6: 19; 1കൊരി. 9: 8; ഗലാ. 3: 15.
3: 6. ഇയ്യോ. 8: 3. **3: 8.** റോമ. 6: 1—15. **3: 9.** റോമ. 1: 18—2, 24; റോമ. 3: 23; 11: 32.
3: 10—12. സങ്കീ. 14: 1—3; 53: 3, 4. **3: 13.** സങ്കീ. 5: 9; 140: 3; യിരെ. 5: 16.
3: 14. സങ്കീ. 10: 7.

15 കൈപ്പും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ
കാൽ രക്തം ചൊരിയുവാൻ ബദ്ധപ്പെ
16 ടുന്നു. നാശവും അരിഷ്ടതയും അവരുടെ
17 വഴികളിൽ ഉണ്ടു്. സമാധാന മാർഗ്ഗം
18 അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരുടെ ദൃഷ്ടി
യിൽ ദൈവഭയം ഇല്ല" എന്നിങ്ങനെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

19 ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നതു് എല്ലാം
ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരോടു പ്ര
സ്താവിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. അ
ങ്ങനെ ഏതു വായും അടഞ്ഞു സർവ്വലോക
വും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശിക്ഷായോഗ്യ
20 മായിത്തീരേണ്ടതത്രേ. അതുകൊണ്ടു ന്യാ
യപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു
ജഡവും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നീതീ
കരിക്കപ്പെടുകയില്ല; ന്യായപ്രമാണ
ത്താൽ പാപത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമത്രേ
വരുന്നതു്.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരണം

21 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ നീതി, വി
ശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും യേശുക്രിസ്തു
വിങ്കലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവ
നീതി തന്നേ, ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ
22 വെളിപ്പെട്ടവന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്നു ന്യാ
യപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം
23 പറയുന്നു. ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല; എല്ലാ
വരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ്സു് ഇ
24 ല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു, അവന്റെ കൃപ
യാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലെ വീണ്ടെടുപ്പു
മൂലം സൌജന്യമായത്രേ നീതീകരി
25 ക്കപ്പെടുന്നതു. വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു് അവൻ
തന്റെ രക്തം മൂലം പ്രായശ്ചിത്തമാക
വാൻ ദൈവം അവനെ പരസ്യമായി നി
ശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പൊറു
മയിൽ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെ ശിക്ഷി
ക്കാതെ വിട്ടകനിമിത്തം തന്റെ നീതി
26 യെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ, താൻ നീതിമാനും
യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനെ നീതീ
കരിക്കുന്നവനും ആകേണ്ടതിന്നു ഇക്കാല
ത്തു തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ
27 തന്നേ അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. ആകയാൽ
പ്രശംസ എവിടെ? അതു പൊയ്പോയി.
ഏതു മാർഗ്ഗത്താൽ? കർമ്മമാർഗ്ഗത്താലോ?
28 അല്ല, വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്താലത്രേ. അങ്ങ
നെ മനുഷ്യൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തി കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ തന്നേ
നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം അനുമാ
നിക്കുന്നു. അല്ല, ദൈവം യെഹൂദന്മാരുടെ 29
ദൈവം മാത്രമോ? ജാതികളുടെയും ദൈ
വമല്ലയോ? അതേ ജാതികളുടെയും ദൈ
വം ആകുന്നു. ദൈവം ഏകനല്ലോ; അ 30
വൻ വിശ്വാസം മൂലം പരിച്ഛേദനക്കാരെ
യും വിശ്വാസത്താൽ അഗ്രചർമ്മികളെയും
നീതീകരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാം വിശ്വാ 31
സത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുർബ്ബലമാ
ക്കുന്നുവോ? ഒരുനാളും ഇല്ല; നാം ന്യായ
പ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നു.

അബ്രാഹാമിന്റെ മാതൃക

എന്നാൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാവായ അ 4
ബ്രാഹാം ജഡപ്രകാരം എന്തു പ്രാപിച്ചു
എന്നു പറയേണ്ടു? അബ്രാഹാം പ്രവൃ 2
ത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അ
വന്നു പ്രശംസിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടു്;
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇല്ലതാനും, തിരു
വെഴുത്തു എന്തു പറയുന്നു? "അബ്രാഹാം 3
ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു; അതു് അവന്നു
നീതിയായി കണക്കിട്ടു" എന്നു തന്നേ.
എന്നാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു കൂലി കണ 4
ക്കിടുന്നതു കൃപയായിട്ടല്ല കടമയായിട്ടത്രേ.
പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും അഭക്തനെ 5
നീതീകരിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവ
നോ അവന്റെ വിശ്വാസം നീതിയായി
കണക്കിടുന്നു. ദൈവം പ്രവൃത്തി കൂടാതെ 6
നീതി കണക്കിടുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യം
ദാവീദും വർണ്ണിക്കുന്നതു:

"അധർമ്മം മോചിച്ചും പാപം മറെച്ചും 7
കിട്ടിയവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. കർത്താവു 8
പാപം കണക്കിടാത്ത മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യ
വാൻ." ഈ ഭാഗ്യവർണ്ണനം പരിച്ഛേദ 9
നത്തെക്കോ? അഗ്രചർമ്മത്തിന്നു കൂടെയോ?
അബ്രാഹാമിന്നു വിശ്വാസം നീതിയായി
കണക്കിട്ടു എന്നല്ലോ നാം പറയുന്നതു്.
എങ്ങനെ കണക്കിട്ടതു? പരിച്ഛേദനയി 10
ലോ? അഗ്രചർമ്മത്തിലോ? പരിച്ഛേദന
യിലല്ല. അഗ്രചർമ്മത്തിലത്രേ. അഗ്രചർമ്മ 11
ത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസനീ
തിക്കു മുദ്രയായി പരിച്ഛേദന എന്ന അട
യാളം അവന്നു ലഭിച്ചതു് അഗ്രചർമ്മത്തോ
ടെ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുകൂടെ നീതി കണ

3: 15—17. യെശ 59: 7, 8; സദൃശ. 1: 16. **3: 18.** സങ്കീ. 36: 1. **3: 19.** റോമ. 2: 12.
3: 20. സങ്കീ. 143: 2; അ. പ്ര. 13: 39; ഗലാ. 2: 16; 3: 11; റോമ. 7: 7.
3: 21. റോമ. 1: 17; ഫിലി. 3: 9; 2പത്രൊ. 1: 1.
3: 22. റോമ. 4: 5; 9: 30; 10: 12; ഗലാ. 2: 16. **3: 23.** റോമ. 3: 9.
3: 24. റോമ. 4: 16, 5: 9; എഫെ. 2: 8; എഫെ. 1: 7; തീത്തൊ. 3: 7; കൊലൊ. 1: 14; എബ്രാ. 9: 15.
3: 25. അ. പ്ര. 13: 38; ലേവ്യ. 16: 12—15; എബ്രാ. 4: 16.
3: 26. 1യോഹ. 2: 2; കൊലൊ. 1: 20. **3: 27.** അ. പ്ര. 13: 39; 1കൊരി. 1: 9, 31.
3: 28. അ. പ്ര. 13: 39; റോമ. 5: 1; ഗലാ. 2: 16; എഫെ. 2: 9.
3: 29. റോമ. 9: 23; 10: 12; അ. പ്ര. 10: 34—35. **3: 30.** റോമ. 4: 11—12, 16; ഗലാ. 3: 8.
3: 31. എബ്രാ. 10: 15, 16; മത്താ. 5. 17; റോമ. 8: 4.

4: 1. മത്താ. 3: 9. **4: 2.** 1കൊരി. 1: 31.
4: 3. ഉല്പ. 15: 6; റോമ. 4: 9, 22; ഗലാ. 3: 6; യാക്കോ. 2: 23. **4: 4.** റോമ. 11: 6.
4: 5. റോമ. 3: 21. **4: 7.** സങ്കീ. 32; 1—2. **4: 9.** ഉല്പ. 15: 6.
4: 11. ഉല്പ. 17: 10, 11; റോമ. 3; 22, 30; ലൂക്കൊ. 19: 9.

ക്കിടപ്പെട്ടവാന്തക്കവണ്ണം താൻ അവക്ക
12 എല്ലാവക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും
പരിച്ഛേദന മാത്രമുള്ളവരല്ല നമ്മുടെ പി
താവായ അബ്രാഹാമിന്നു അഗ്രചർ
ത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസ
ത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവരുമായ പരിച്ഛേദ
നക്കാർക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും ത
13 ന്നേ. ലോകാവകാശി, ആകും എന്നുള്ള
വാഗ്ദത്തം അബ്രാഹാമിനോ അവന്റെ
സന്തതിക്കോ ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല വി
ശ്വാസത്തിന്റെ നീതിയാലല്ലോ ലഭി
14 ച്ചതു. എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർ
അവകാശികൾ എങ്കിൽ വിശ്വാസം വ്യ
ർത്ഥവും വാഗ്ദത്തം ദുർബ്ബലവും എന്നു വരും.
15 ന്യായപ്രമാണമോ കോപത്തിന്നു ഹേതു
വാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാത്തേടത്തു
16 ലംഘനവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കൃപാദാനം
എന്നു വരേണ്ടതിന്നു വിശ്വാസത്താലത്രേ
അവകാശികൾ ആകുന്നതു; വാഗ്ദത്തം സക
ല സന്തതിക്കും, ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർക്കു
മാത്രമല്ല, അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസ
മുള്ളവർക്കുകൂടെ ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു തന്നെ.
17 മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കയും ഇല്ലാത്തതി
നെ ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിക്കയും ചെ
യ്യുന്നവനായി താൻ വിശ്വസിച്ച ദൈവ
ത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ നമുക്കെല്ലാ
വർക്കും പിതാവാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
"ഞാൻ നിന്നെ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാ
വാക്കിവെച്ചു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു
18 വല്ലോ. "നിന്റെ സന്തതി ഇവ്വണ്ണം ആ
കും" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോ
ലെ താൻ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും
എന്നു അവൻ ആശെക്കു വിരോധമായി
19 ആശയോടെ വിശ്വസിച്ചു. അവൻ ഏക
ദേശം നൂറു വയസ്സുള്ളവനാകയാൽ തന്റെ
ശരീരം നിർജ്ജീവമായിപ്പോയതും സാറ
യുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ നിർജ്ജീവതവും
ഗ്രഹിച്ചിട്ടും വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചി
20 ല്ല. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിങ്കൽ അ
വിശ്വാസത്താൽ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാ
സത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു ദൈവത്തിന്നു മഹ
21 ത്വം കൊടുത്തു, അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു
പ്രവർത്തിപ്പാനും ശക്തൻ എന്നു പൂർണ്ണമാ
22 യി ഉറെച്ചു. അതുകൊണ്ടു അതു അവന്നു
23 നീതിയായി കണക്കിട്ടു. അവന്നു കണ
ക്കിട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെ
വിചാരിച്ചു മാത്രം അല്ല, നമ്മെ വിചാരി
24 ച്ചുകൂടെ ആകുന്നു. നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ
നിമിത്തം മരണത്തിന്നു ഏല്പിച്ചും നമ്മുടെ
നീതീകരണത്തിന്നായി ഉയിർപ്പിച്ചുമിരിക്കു
ന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ മരി 25
ച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവനിൽ വിശ്വ
സിക്കുന്ന നമുക്കും കണക്കിട്ടുവരുള്ളതാക
യാൽ തന്നെ.

വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലം

വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 5
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം നമു
ക്കു ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ടു. നാം 2
നില്ക്കുന്ന ഈ കൃപയിലേക്കു നമുക്കു അവ
നുമൂലം വിശ്വാസത്താൽ പ്രവേശനവും ല
ഭിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം ദൈവതേജസ്സിന്റെ
പ്രത്യാശയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. അതു തന്നേ 3
അല്ല, കഷ്ടത സഹിഷ്ണതയെയും സഹി
ഷ്ണത സിദ്ധതയെയും സിദ്ധത പ്രത്യാ
ശയെയും ഉളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു 4
നാം കഷ്ടങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. പ്ര 5
ത്യാശെക്കോ ഭംഗം വരുന്നില്ല; ദൈവ
ത്തിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു നല്കപ്പെട്ട പരി
ശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
പകർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമയാഗത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവസ്നേഹം

നാം ബലഹീനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ത 6
ന്നേ ക്രിസ്തു തക്ക സമയത്തു അഭക്തർക്കു
വേണ്ടി മരിച്ചു. നീതിമാന്നു വേണ്ടി ആ 7
രെങ്കിലും മരിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭം; ഗുണവാ
ന്നുവേണ്ടി പക്ഷേ മരിപ്പാൻ തുനിയുമാ
യിരിക്കും. ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ 8
ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കു വേണ്ടി
മരിക്കയാൽ ദൈവം തനിക്കു നമ്മോടുള്ള
സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ 9
രക്തത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷമോ
നാം അവനാൽ എത്ര അധികമായി കോ
പത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടും. ശത്രുക്ക 10
ളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ നമുക്കു അവ
ന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവ
ത്തോടു നിരപ്പു വന്നു എങ്കിൽ നിരന്നശേ
ഷം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര അ
ധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെടും. അത്രയുമല്ല, 11
നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിരപ്പു ലഭിച്ചതിന്നു കാ
രണമായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
സ്തുമുഖാന്തരം നാം ദൈവത്തിൽ പ്രശംസി
ക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ആദാമിലൂടെ മരണം, ക്രിസ്തുവിലൂടെ ജീവൻ

അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപ 12
വും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ
കടന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും പാപം ചെ

4: 13. ഉല്പ. 17: 4—6; 22: 17—18; ഗലാ. 3: 29; റോമ. 5: 20. **4: 14.** ഗലാ. 3: 17, 18.
4: 15. ഗലാ. 3: 10; റോമ. 3: 20; 5: 13. **4: 17.** ഉല്പ. 17: 5; യോഹ. 5: 21.
4: 18. ഉല്പ. 15: 5. **4: 19.** എബ്രാ. 11: 12; ഉല്പ. 17: 17; 18: 11. **4: 22.** റോമ. 4: 3.
4: 23—24. റോമ. 15: 4; യെശ. 53: 4, 5; 1കൊരി. 15: 17. **4: 25.** റോമ. 8: 32.
5: 1. റോമ. 3: 24, 28; 4: 24; യെശ. 53: 5.
5: 2. എഫെ. 2: 18; 3: 12; റോമ. 3: 23; എബ്രാ. 10: 19, 20; 3: 6.
5: 3. റോമ. 5: 11; 2കൊരി. 12: 10; യാക്കോ. 1: 2, 3; 1പത്രൊ. 1: 5—7; മത്താ. 5: 12.
5: 5. സങ്കീ. 22: 5; 25: 20; 119; 116; എബ്രാ. 6: 18, 19; ഫിലി. 1: 20.
5: 8. യോഹ. 3: 16; റോമ. 8: 32; 1പത്രൊ. 3: 18; 1യോഹ. 4: 10.
5: 9. റോമ. 1: 18; 2: 5, 8; 3: 5, 24—25; എഫെ. 1: 7; 1തെസ്സ. 1: 10.
5: 10. കൊലൊ. 1: 20, 21; യോഹ. 14: 19; റോമ. 8: 32.
5: 11. റോമ. 5: 3. **5: 12.** 1കൊരി. 15: 21—22; ഉല്പ. 2: 17; 3: 19; റോമ. 6: 23.

സ്സയാൽ മരണം സകല മനുഷ്യരിലും പര
13 നിരിക്കുന്നു. പാപമോ ന്യായപ്രമാണം
വരെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; എ
ന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതിരിക്ക
14 മ്പോൾ പാപത്തെ കണക്കിടുന്നില്ല. എ
ങ്കിലും വരുവാനുള്ളവന്റെ പ്രതിരൂപമാ
യ ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തിന്നു തുല്യമാ
യി പാപം ചെയ്യാത്തവരിലും മരണം
ആദാംമുതൽ മോശെവരെ വാണിരുന്നു.
15 എന്നാൽ ലംഘനത്തിന്റെ കാര്യവും കൃ
പാവരത്തിന്റെ കാര്യവും ഒരുപോലെ
യല്ല; ഏകന്റെ ലംഘനത്താൽ അനേകർ
മരിച്ചു എങ്കിൽ ദൈവകൃപയും ഏകമനു
ഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലു
ള്ള ദാനവും അനേകർക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും
16 അധികം കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏകൻ പാ
പം ചെയ്തതിന്റെ ഫലവും ദാനത്തിന്റെ
കാര്യവും ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ പാ
പം ശിക്ഷാവിധി കല്പിപ്പാൻ ഹേതുവായി
ത്തീർന്നു. കൃപാവരമോ അനേക ലംഘന
ങ്ങളെ മോചിക്കുന്ന നീതീകരണവിധിക്ക
17 ഹേതുവായിത്തീർന്നു. ഏകന്റെ ലംഘന
ത്താൽ മരണം ആ ഏകൻ നിമിത്തം വാ
ണു എങ്കിൽ കൃപയുടെയും നീതിദാനത്തി
ന്റെയും സമൃദ്ധി ലഭിക്കുന്നവർ യേശുക്രി
സ്തു എന്ന ഏകൻ നിമിത്തം ഏറ്റവും അ
18 ധികമായി ജീവനിൽ വാഴും. അങ്ങനെ
ഏകലംഘനത്താൽ സകലമനുഷ്യർക്കും ശി
ക്ഷാവിധി വന്നതുപോലെ ഏകനീതി
യാൽ സകല മനുഷ്യർക്കും ജീവകാരണ
19 മായ നീതീകരണവും വന്നു. ഏകമനു
ഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേ
കർ പാപികളായിത്തീർന്നതുപോലെ ഏ
കന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീ
20 തിമാന്മാരായിത്തീരും. എന്നാൽ ലംഘ
നം പെരുകേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണവും
ഇടയിൽ ചേർന്നുവന്നു; എങ്കിലും പാപം
പെരുകിയേടത്തു കൃപ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു.
21 പാപം മരണത്താൽ വാണതുപോലെ കൃ
പയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
മുഖാന്തരം നീതിയാൽ നിത്യജീവനായി
വാഴേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യം പാപത്തോടു വിരുദ്ധം

6 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? കൃപ
പെരുകേണ്ടതിന്നു പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടി
രിക്ക എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. പാപ 2
സംബന്ധമായി മരിച്ചവരായ നാം ഇനി
അതിൽ ജീവിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? അല്ല, 3
യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം
ഏറ്റവരായ നാം എല്ലാവരും അവന്റെ
മരണത്തിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ സ്നാനം
ഏറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നി
ല്ലയോ? അങ്ങനെ നാം അവന്റെ മരണ 4
ത്തിൽ പങ്കാളികളായി തീർന്നു സ്നാന
ത്താൽ അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു;
ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു പിതാവിന്റെ മഹിമ
യാൽ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും 5
ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. അവന്റെ മരണത്തിന്റെ സാ
ദൃശ്യത്തോടു നാം ഏകീഭവിച്ചവരായെ
ങ്കിൽ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാദൃശ്യ
ത്തോടും നാം ഏകീഭവിക്കും. നാം ഇനി 6
പാപത്തിന്നു അടിമപ്പെടാതവണ്ണം പാപ
ശരീരത്തിന്നു നീക്കം വരേണ്ടതിന്നു നമ്മു
ടെ പഴയ മനുഷ്യൻ അവനോടുകൂടെ ക്രൂ
ശിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം അറിയുന്നു. അങ്ങ 7
നെ മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽനിന്നു മോച
നം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം ക്രിസ്തുവി 8
നോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ അവനോടു
കൂടെ ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.
ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്ക 9
യാൽ ഇനി മരിക്കയില്ല; മരണത്തിന്നു
അവന്റെ മേൽ ഇനി കർതൃത്വമില്ല എ
ന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ മരി 10
ച്ചതു പാപസംബന്ധമായി ഒരിക്കലായിട്ടു
മരിച്ചു; അവൻ ജീവിക്കുന്നതോ ദൈവ
ത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു. അവ്വണ്ണം നിങ്ങളും 11
പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവർ എന്നും
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കു
ന്നവർ എന്നും നിങ്ങളെത്തന്നേ എണ്ണു
വിൻ.

ആകയാൽ പാപം നിങ്ങളുടെ മർത്യ 12
ശരീരത്തിൽ അതിന്റെ മോഹങ്ങളെ അ
നുസരിക്കുമാറു ഇനി വാഴരുതു, നിങ്ങളുടെ 13
അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങ
ളായി പാപത്തിന്നു സമർപ്പിക്കയും അരുതു.
നിങ്ങളെത്തന്നേ മരിച്ചിട്ടു ജീവിക്കുന്ന
വരായും നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ നീതി
യുടെ ആയുധങ്ങളായും ദൈവത്തിന്നു സമ
ർപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാ 14
ണത്തിന്നല്ല, കൃപെക്കത്രേ അധീനരാക

5: 13. റോമ. 4: 15; ഉല്പ. 3: 6 **5: 14.** 1കൊരി. 15: 21, 22, 45.
5: 15—19. യെശ. 53: 11; അ. പ്ര. 15: 11; മത്താ. 20: 28; 26: 28.
5: 16. റോമ. 8: 1; യെശ. 1: 18. **5: 18.** യോഹ. 12: 32. **5: 19.** 1കൊരി. 15: 22; ഫിലി. 2: 8.
5: 20. യോഹ. 15: 22; റോമ. 7: 7—8; ഗലാ. 3: 19; 1തിമൊ. 1: 14.
5: 21. റോമ. 6: 23; യോഹ. 1: 17.
6: 1. റോമ. 3: 5—8; 6: 15.
6: 2. റോമ. 7: 4, 6; ഗലാ. 2: 19; 1പത്രൊ. 2: 24; കൊലൊ. 3: 3.
6: 3. ഗലാ. 3: 27; അ. പ്ര. 2: 38; 8: 16; 19: 5.
6: 4. കൊലൊ. 2: 12; യോഹ. 11: 40; 2കൊരി. 13: 4; 1പത്രൊ. 3: 21.
6: 5. 2കൊരി. 4: 10; കൊലൊ. 2: 12; ഫിലി. 3: 10, 11.
6: 6. റോമ. 7: 24; കൊലൊ. 2: 11, 13; എഫെ. 4: 22.
6: 7. 1പത്രൊ. 4: 13; റോമ. 6: 18. **6: 8.** 2തിമൊ. 2: 11.
6: 9. അ. പ്ര. 2: 24; വെളി. 1: 18; അ. പ്ര. 13. 34.
6: 10. എബ്രാ. 9: 26—28; 1പത്രൊ. 3: 18; ഗലാ. 2: 19.
6: 11. റോമ. 7: 4, 6; ഗലാ. 2: 19; 2കൊരി. 5: 15; 1പത്രൊ. 2: 24; റോമ. 6: 2.
6: 12. സങ്കീ. 19: 13; 1 9: 133; മീഖ 7: 19; ഉല്പ. 4: 7.
6: 13. റോമ. 6: 19; 7: 5; 12: 1; എഫെ. 2: 5; 5: 14. **6: 14.** റോമ. 8: 2, 12; മീഖ 7: 19.

യാൽ പാപം നിങ്ങളിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുകയില്ലല്ലോ.

അടിമത്വത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദാഹരണം

15 എന്നാൽ എന്തു? ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴല്ല കൃപെക്കത്രേ അധീനരാകയാൽ നാം
16 പാപം ചെയ്യുമെന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. നിങ്ങൾ ദാസന്മാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ സമർപ്പിക്കയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്യുന്നവനു ദാസന്മാർ ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിനായി പാപത്തിന്റെ ദാസന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ
17 നീതിക്കായി അനുസരണത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തന്നേ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ദാസന്മാർ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച ഉപദേശരൂപത്തെ
18 ഹൃദയപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു പാപത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു ദാസന്മാരായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു
19 സ്തോത്രം. നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിനായി അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനായി നീതിക്കു
20 അടിമകളാക്കി സമർപ്പിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ പാപത്തിനു ദാസന്മാരായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയെ സംബന്ധിച്ചു സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവല്ലോ.
21 നിങ്ങൾക്കു അന്നു എന്തൊരു ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നതു തന്നേ. അതിന്റെ
22 അവസാനം മരണമല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു ദാസന്മാരായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും അതിന്റെ അന്തം നിത്യ
23 ജീവനും ആകുന്നു. പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ; ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവൻ തന്നേ.

വിവാഹത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദാഹരണം

7 സഹോദരന്മാരേ, ന്യായപ്രമാണം അറിയുന്നവരോടല്ലോ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു: മനുഷ്യൻ ജീവനോടിരിക്കുംകാലത്തോളമേ ന്യായപ്രമാണത്തിനു അവന്റെ
2 മേൽ അധികാരമുണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിനോടു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ അവൾ ഭർത്തൃന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവളായി. ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ വേറെ പുരുഷനു ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു പേർ വരും; ഭർത്താവു മരിച്ചു എങ്കിലോ അവൾ വേറെ പുരുഷനു ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു വരാതവണ്ണം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, നാം ദൈവത്തിനു ഫലം കായ്പാനായി മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ വേറൊരുവനു ആകേണ്ടതിനു നിങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം മുഖാന്തരം ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി മരിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം ജഡത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഉളവായ പാപരാഗങ്ങൾ മരണത്തിനു ഫലം കായ്പാൻതക്കവണ്ണം നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചുപോന്നു. ഇപ്പോഴോ, നമ്മെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു അക്ഷരത്തിന്റെ പഴക്കത്തിലല്ല ആത്മാവിന്റെ പുതുക്കത്തിൽ തന്നേ സേവിക്കേണ്ടതിനു നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു.

ന്യായപ്രമാണവും പാപവും

ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ന്യാ 7
യപ്രമാണം പാപം എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞില്ല; മോഹിക്കരുതു എന്നു ന്യായപ്രമാണം പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മോഹത്തെ അറികയില്ലായിരുന്നു. പാപമോ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നിൽ സകലവിധ മോഹത്തെയും ജനിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ പാപം നിർജ്ജീവമാകുന്നു. ഞാൻ ഒരു കാലത്തു ന്യായപ്രമാ 9
ണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം വീണ്ടും ജീവിക്കയും ഞാൻ മരിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ 10
ജീവനായി ലഭിച്ചിരുന്ന കല്പന എനിക്കു മരണഹേതുവായിത്തീർന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു. പാപം അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പന 11
യാൽ എന്നെ ചതിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധം; കല്പന വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും തന്നേ. എന്നാൽ നന്മയായുള്ളതു എനിക്കു 13
മരണകാരണമായിത്തീർന്നുവോ? ഒരുനാളും അരുതു, പാപമത്രേ മരണമായിത്തീർന്നതു; അതു നന്മയായുള്ളതിനെ

6: 15: റോമ. 3: 8; 5: 17, 21; 6: 1; 1കൊരി. 9: 21.
6: 16. മത്താ. 6: 24; യോഹ. 8: 34; റോമ. 12: 1; 2പത്രൊ. 2: 19. **6: 17.** 2തിമൊ. 1: 13:
6: 18. റോമ. 8: 2; യോഹ. 8: 32. **6: 19.** റോമ. 3: 5; 6: 13; 12; 1.
6: 20. മത്താ. 6: 24; യോഹ. 8: 34; റോമ. 6: 16. **6: 21.** റോമ. 7: 5; 8: 6, 13, 21; 1: 32.
6: 23. റോമ. 5: 12, 21; ഗലാ. 6: 8, 7; 1പത്രൊ. 1: 4; ഉല്പ. 2: 17.
7: 2. 1കൊരി. 7: 39. **7: 3.** മത്താ. 5: 32.
7: 4. റോമ. 6: 2, 11; ഗലാ. 2: 19; കൊലൊ. 2: 14; ഗലാ. 5: 18.
7: 5. റോമ. 6: 21, 23; 8: 8; യാക്കോ. 1: 15. **7: 6.** റോമ. 2: 27, 29; 8: 1, 2; 6: 2, 4.
7: 7 റോമ. 3: 20; 5: 20; പുറ. 20: 14, 17; ആവ. 5: 18, 21.
7: 8. 1കൊരി. 15: 56; യെഹെ. 20: 11.
7: 10. ലേവ്യ. 18: 5; റോമ. 10: 5; യാക്കോ. 1; 15. **7: 12.** 1തിമൊ. 1; 8; സങ്കീ. 19: 8, 9.

കൊണ്ട് എനിക്കു മരണം ഉളവാക്കുന്നതി
നാൽ പാപം എന്നു തെളിയേണ്ടതിനും
കല്പനയാൽ അത്യന്തം പാപമായിത്തീരേ
ണ്ടതിനും തന്നേ.

മനുഷ്യന്റെ രണ്ടു പ്രകൃതം

14 ന്യായപ്രമാണം ആത്മികം എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ; ഞാനോ ജഡമയൻ,
പാപത്തിന്നു ദാസനായി വില്പപ്പെട്ടവൻ
15 തന്നേ. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ
അല്ല പകെക്കുന്നതിനെ അത്രേ ചെയ്യു
16 ന്നതു്. ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെ
യ്യുന്നു എങ്കിലോ ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു്
17 എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ആകയാൽ
അതിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എ
18 ന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. എ
ന്നിൽ എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ജഡത്തി
ൽ നന്മ വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറി
യുന്നു; നന്മ ചെയ്വാനുള്ള താല്പര്യം എനി
19 ക്കുണ്ടു്; പ്രവർത്തിക്കുന്നതോ ഇല്ല. ഞാൻ
ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന നന്മ ചെയ്യുന്നില്ല
ല്ലോ; ഇച്ഛിക്കാത്ത തിന്മയത്രേ പ്രവർത്തി
20 ക്കുന്നതു്. ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെ
യ്യുന്നു എങ്കിലോ അതിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന
തു ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമ
21 ത്രേ. അങ്ങനെ നന്മ ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
ഞാൻ തിന്മ എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു് എ
22 ന്നൊരു പ്രമാണം കാണുന്നു. ഉള്ളംകൊണ്ടു
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണ
23 ത്തിൽ രസിക്കുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ ബു
ദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന വേ
റൊരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവയ
വങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു് എന്റെ അവ
യവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന്നു എ
24 ന്നെ ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു. അയ്യോ,
ഞാൻ അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ! ഈ മരണ
ത്തിന്നു അധീനമായ ശരീരത്തിൽനിന്നു
25 എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും? നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ഞാൻ ദൈ
വത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ
ഞാൻ തന്നേ ബുദ്ധികൊണ്ടു ദൈവത്തി
ന്റെ പ്രമാണത്തെയും ജഡംകൊണ്ടു പാ
പത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും സേവി
ക്കുന്നു.

ആത്മാവിലുള്ള ജീവൻ

8 അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവി
ലുള്ളവർക്കു് ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല.
2 ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം എ
നിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെ
യും പ്രമാണത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുയേശു
വിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.
ജഡത്താലുള്ള ബലഹീനത നിമിത്തം 3
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കഴിയാഞ്ഞതിനെ
(സാധിപ്പാൻ) ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ
പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും പാ
പം നിമിത്തവും അയച്ചു. പാപത്തിന്നു
ജഡത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. ജഡത്തെ 4
യല്ല ആത്മാവിനെ അത്രേ അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
നീതി നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർ ജഡത്തിന്നുള്ളതും 5
ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ ആത്മാവിന്നുള്ള
തും ചിന്തിക്കുന്നു. ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത 6
മരണം; ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയോ ജീവ
നും സമാധാനവും തന്നേ. ജഡത്തിന്റെ 7
ചിന്ത ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു;
അതു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തി
ന്നു കീഴ്പെട്ടതുമില്ല, കീഴ്പെടുവാൻ കഴിയുന്ന
തുമല്ല. ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർക്കു ദൈവത്തെ 8
പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിവില്ല. നിങ്ങളോ, 9
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വ
സിക്കുന്നു എന്നുവരികിൽ ജഡസ്വഭാവമു
ള്ളവരല്ല ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവരത്രേ. ക്രി
സ്തുവിന്റെ ആത്മാവില്ലാത്തവൻ അവന്നു
ള്ളവനല്ല. ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കി 10
ലോ ശരീരം പാപംനിമിത്തം മരിക്കേ
ണ്ടതെങ്കിലും ആത്മാവു നീതിനിമിത്തം ജീ
വനാകുന്നു. യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽനി 11
ന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങ
ളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശു
വിനെ മരണത്തിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവൻ
നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തന്റെ ആത്മാവി
നെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ മർത്യശരീരങ്ങ
ളെയും ജീവിപ്പിക്കും.

ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നാം ജഡ 12
ത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ജ
ഡത്തിന്നല്ല കടക്കാരാകുന്നതു്. നിങ്ങൾ 13
ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എ
ങ്കിൽ മരിക്കും നിശ്ചയം; ആത്മാവിനാൽ
ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കു
ന്നു എങ്കിലോ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും.

ദൈവപുത്രൻ

ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്നവർ ഏവരും 14
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ 15
പിന്നെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദാസ്യത്തി
ന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല; നാം അബ്ബാ
പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വ

7: 14. 1കൊരി. 3: 1; 2രാജാ. 17. 17. **7: 15.** ഗലാ. 5: 17 **7: 18.** ഉല്പ. 6: 5; 8: 21.
7: 22. സങ്കീ. 1: 2; 1പത്രൊ. 3: 4; 2കൊരി. 4: 16. **7: 23.** ഗലാ. 5: 17; റോമ. 6: 13, 19.
7: 24. റോമ. 6: 6; കൊലൊ. 2: 11; സങ്കീ. 88: 5. **7: 25.** 1കൊരി. 15: 57.
8: 1. റോമ. 5: 16. **8: 2.** 1കൊരി. 15: 45; റോമ. 6: 14, 18; 2കൊരി. 3: 6.
8: 3. അ. പ്ര. 13: 39; എബ്രാ. 7: 18; 10: 1—2; ഫിലി. 2: 7; എബ്രാ. 2: 14; ഗലാ. 3: 13.
8: 4. റോമ. 3: 31; ഗലാ. 5: 16, 25. **8: 5** ഗലാ. 5: 19—25; 1കൊരി. 2: 14; 15: 48.
8: 6 റോമ. 6: 21; 8: 13, 27; ഗലാ. 6: 8. **8: 7** 1കൊരി. 2: 14; യാക്കോ. 4: 4.
8: 8. റോമ. 7: 5. **8: 9.** 1കൊരി. 6: 16; 12: 3; ഗലാ. 4: 6; 2കൊരി. 6: 16; 2തിമൊ. 1: 14
8: 10. ഗലാ. 2: 20; എഫെ. 3: 17; ഫിലി. 1: 21.
8: 11. യോഹ. 5: 21; സങ്കീ. 116: 16; 2കൊരി. 4: 14. **8: 12.** റോമ. 6: 7, 18.
8: 13. റോമ. 8: 6; കൊലൊ. 3: 5; ഗലാ. 6: 8; എഫെ. 4: 22—24. **8: 14.** ഗലാ. 5: 18.
8: 15. റോമ. 9: 4; ഗലാ. 4: 5—7; മർക്കൊ. 14: 36; 1കൊരി. 2: 12; 2തിമൊ. 1: 7.

ത്തിൻ ആത്മാവിനെ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു്.
16 നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു് ആ
ത്മാവുതാനും നമ്മുടെ ആത്മാവോടുകൂടെ
17 സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. നാം മക്കൾ എങ്കി
ലോ അവകാശികളും ആകുന്നു; ദൈവ
ത്തിന്റെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിന്നു
കൂട്ടവകാശികളും തന്നേ; നാം അവനോടു
കൂടെ തേജസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവ
നോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിച്ചാലത്രേ.

വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു്

18 നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു
വിചാരിച്ചാൽ ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ട
ങ്ങൾ സാരമില്ല എന്നു ഞാൻ എണ്ണുന്നു.
19 സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രന്മാരുടെ വെളിപ്പാടി
നെ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.
20 സൃഷ്ടി ദ്രവത്വത്തിന്റെ ദാസ്യത്തിൽ
നിന്നു വിടുതലും ദൈവമക്കളുടെ തേജസ്സാ
കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രാപിക്കും എന്നുള്ള
ആശയോടെ മായെക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
21 മനഃപൂർവ്വമായിട്ടല്ല, അതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തി
22 യവന്റെ കല്പന നിമിത്തമത്രേ. സർവ്വ
സൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ ഞരങ്ങി
ഈറ്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അ
23 റിയുന്നുവല്ലോ. ആത്മാവെന്ന ആദ്യദാനം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നാമും നമ്മുടെ ശരീരത്തി
ന്റെ വീണ്ടെടുപ്പായ പുത്രത്വത്തിന്നു കാ
24 ത്തുകൊണ്ടു് ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നു. പ്രത്യാശ
യാലല്ലോ നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.
കാണുന്ന പ്രത്യാശയോ പ്രത്യാശയല്ല;
ഒരുത്തൻ കാണുന്നതിനായി ഇനി പ്രത്യാ
25 ശിക്കുന്നതു എന്തിന്നു? നാം കാണാത്തതി
നായി പ്രത്യാശിക്കുന്നു എങ്കിലോ അതി
നായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

26 അവ്വണ്ണം തന്നേ ആത്മാവു നമ്മുടെ ബല
ഹീനതയ്ക്കു തുണനില്ക്കുന്നു. വേണ്ടുംപോലെ
പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു് എന്തെന്നു നാം അറി
യുന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവു തന്നേ ഉച്ചരിച്ചു
കൂടാത്ത ഞരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കു വേണ്ടി പ
27 ക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാവു
വിശുദ്ധർക്കുവേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം
പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ആത്മാവി
ന്റെ ചിന്ത ഇന്നതെന്നു ഹൃദയങ്ങളെ പ
രിശോധിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നു. എന്നാൽ 28
ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു, നിർണ്ണയ
പ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു തന്നേ, സക
ലവും നന്മെക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു
എന്നു നാം അറിയുന്നു. അവൻ മുന്നറി 29
ഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകം സ
ഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ട
തിന്നു അവന്റെ സ്വരൂപത്തോടു് അനുരൂ
പരാകുവാൻ മുന്നിയമിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
മുന്നിയമിച്ചവരെ വിളിച്ചും വിളിച്ചവ 30
രെ നീതീകരിച്ചും നീതീകരിച്ചവരെ തേ
ജസ്കരിച്ചുമിരിക്കുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം

ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു പറയേ 31
ണ്ടു? ദൈവം നമുക്കു് അനുകൂലം എങ്കിൽ
നമുക്കു പ്രതികൂലം ആർ? സ്വന്തപുത്രനെ 32
ആദരിക്കാതെ നമുക്കു് എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി
ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ അവനോടുകൂടെ സകല
വും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ? ദൈവം തി 33
രഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കുറ്റം ചുമത്തും?
നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം. ശിക്ഷ വി 34
ധിക്കുന്നവൻ ആർ? ക്രിസ്തുയേശു മരിച്ച
വൻ; മരിച്ചിട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ
തന്നേ; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു
ഭാഗത്തിരിക്കയും നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷ
വാദം കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവി 35
ന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു നമ്മെ ചേർ
ത്തിരിക്കുന്നതാർ? കഷ്ടതയോ സങ്കടമോ
ഉപദ്രവമോ പട്ടിണിയോ നഗ്നതയോ
ആപത്തോ വാളോ?

"നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ ഇടവി 36
ടാതെ കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള ആടു
കളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു"
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നാമോ 37
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവൻ മുഖാന്തരം ഇതിൽ
ഒക്കെയും പൂർണ്ണജയം പ്രാപിക്കുന്നു. മരണ 38
ത്തിനോ ജീവനോ ദൂതന്മാർക്കോ വാഴ്ച
കൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴു
ള്ളതിനോ വരുവാനുള്ളതിനോ ഉയര 39
ത്തിനോ ആഴത്തിനോ മറ്റു യാതൊരു

8: 16: അ. പ്ര. 5: 32; 2കൊരി. 1: 22; 1യോഹ. 4. 13.
8: 17. ഗലാ. 3: 29; 4: 7; 2കൊരി. 1: 5, 7; 2തിമൊ. 2: 11; 1പത്രൊ. 4: 13; 1: 4, 5; വെളി. 21: 7.
8: 18. 2കൊരി. 4: 17; കൊലോ. 3: 4; റോമ. 5: 2; 1പത്രൊ. 5: 1.
8: 19. 1പത്രൊ. 1: 7, 13; 1യോഹ. 3: 2; 1പത്രൊ. 4: 13; കൊലോ. 3: 4.
8. 20. സഭാപ്ര. 1: 2; ഉല്പ. 3: 17—19; 5: 29.
8: 21. അ. പ്ര. 3: 21; റോമ. 6: 21; 1യോഹ. 3: 2.
8: 22. യിരെ. 12: 4, 11; മത്തായി. 16: 15; കൊലോ. 1: 23.
8: 23. 2കൊരി. 1: 22; 5: 2, 4; ഗലാ. 5: 5; എഫെ. 1: 14; ലൂക്കൊ. 21. 28.
8: 24—25. 2കൊരി. 5: 7; എബ്രാ. 11: 1. **8. 26.** സെഖ. 12: 10; എഫെ. 6: 18.
8: 27. സങ്കീ. 139: 1—2; ലൂക്കൊ. 16: 15; വെളി. 2: 23; റോമ. 8: 6, 34; യിരെ. 11: 20; യിരെ. 17: 10; 1യോഹ. 5: 14.
8: 28. 2തിമൊ. 1: 9; സങ്കീ. 46: 1, 2; എബ്രാ. 12: 6—12.
8: 29. റോമ. 9: 23; 1പത്രൊ. 1: 2, 20; എഫെ. 1: 5, 11; കൊലൊ. 1: 18; എബ്രാ. 1: 6.
8: 30. 1കൊരി. 6: 11; യോഹ. 17: 22; എബ്രാ. 9: 15. **8: 31.** സങ്കീ 118: 6.
8: 32. യോഹ. 3: 16; റോമ. 4: 24, 25; 5: 8. **8: 33.** ലൂക്കൊ. 18: 7; യെശ. 50: 8.
8. 34. റോമ. 8: 27; എബ്രാ. 7: 25; 1യോഹ. 2: 1, 27.
8. 36. സങ്കീ. 44: 22; 1കൊരി. 15: 30, 31; 2കൊരി. 4: 11.
8: 37. യോഹ. 16: 33. **8: 38.** യോഹ. 10: 28.

സൃഷ്ടിക്കോ നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശു
ക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ വേറുപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു
ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു.

യിസ്രായേലിൻെറ അവിശ്വാസത്തിൽ പൌലൊസിൻെറ ഖേദം

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം പറയുന്നു;
2 ഞാൻ പറയുന്നതു ഭോഷ്കല്ല; എനിക്കു
വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാ
തെ നോവും ഉണ്ടു് എന്നു എൻെറ മനസ്സാ
ക്ഷി എനിക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാ
3 ക്ഷിയായിരിക്കുന്നു. ജഡപ്രകാരം എൻെറ
ചാൎച്ചക്കാരായ എൻെറ സഹോദരന്മാൎക്കു
വേണ്ടി ഞാൻ തന്നേ ക്രിസ്തുവിനോടു വേ
റുവിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ ഞാൻ ആഗ്ര
4 ഹിക്കാമായിരുന്നു. അവർ യിസ്രായേ
ല്യർ; പുത്രത്വവും തേജസ്സും നിയമങ്ങളും
ന്യായപ്രമാണവും ആരാധനയും വാഗ്ദത്ത
5 ങ്ങളും അവൎക്കുള്ളവ; പിതാക്കന്മാരും അ
വൎക്കുള്ളവർ തന്നേ; ജഡപ്രകാരം ക്രിസ്തു
വും അവരിൽ നിന്നല്ലോ ഉത്ഭവിച്ചതു്;
അവൻ സൎവ്വത്തിന്നും മീതെ ദൈവമായി
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമെൻ.

ദൈവത്തിൻെറ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ തോററിട്ടില്ല

6 ദൈവവചനം വൃഥാവായിപ്പോയി എ
ന്നല്ല; യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
വർ എല്ലാം യിസ്രായേല്യർ എന്നും അ
7 ബ്രാഹാമിൻെറ സന്തതിയാകയാൽ എ
ല്ലാവരും മക്കൾ എന്നും വരികയില്ല:

"യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന
വർ നിൻെറ സന്തതി എന്നു വിളിക്ക
പ്പെടും"

8 എന്നേയുള്ളു. അതിൻെറ അൎത്ഥമോ: ജ
ഡപ്രകാരം ജനിച്ച മക്കൾ അല്ല ദൈവ
ത്തിൻെറ മക്കൾ; വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ജനി
ച്ച മക്കളെയത്രേ സന്തതി എന്നു എണ്ണുന്നു.

9 "ഈ സമയത്തേക്കു ഞാൻ വരും; അ
പ്പോൾ സാറെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും"
10 എന്നല്ലോ വാഗ്ദത്തവചനം. അത്രയുമല്ല,
റിബെക്കയും നമ്മുടെ പിതാവായ യിസ്
ഹാക്കു് എന്ന ഏകനാൽ ഗൎഭം ധരിച്ചു.
11 കുട്ടികൾ ജനിക്കയോ ഗുണമാകട്ടെ ദോഷ
മാകട്ടെ ഒന്നും പ്രവൎത്തിക്കയോ ചെയ്യും
മുമ്പെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻപ്രകാരമുള്ള ദൈ
വനിൎണ്ണയം പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല വി
ളിച്ചവൻെറ ഇഷ്ടം നിമിത്തം തന്നേ വരേ
ണ്ടതിന്നു:

12 "മൂത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും"
എന്നു അവളോടു അരുളിച്ചെയ്തു.

13 "ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു
ഏശാവിനെ ദ്വേഷിച്ചിരിക്കുന്നു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ദൈവം നീതിരഹിതനല്ല

14 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈ
വത്തിൻെറ പക്കൽ അനീതി ഉണ്ടോ? ഒരു
നാളും ഇല്ല.

15 "എനിക്കു കരുണ തോന്നേണം എന്നു
ള്ളവനോടു കരുണ തോന്നുകയും എനി
ക്കു കനിവു തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോ
ടു കനിവു തോന്നുകയും ചെയ്യും"
എന്നു അവൻ മോശെയോടു അരുളിച്ചെ
16 യ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇച്ഛിക്കുന്നവനാലു
മല്ല, ഓടുന്നവനാലുമല്ല, കരുണ തോന്നുന്ന
ദൈവത്താലത്രേ സകലവും സാധിക്കു
ന്നതു്.

17 "ഇതിന്നായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ
നിൎത്തിയിരിക്കുന്നതു്; നിന്നിൽ എൻെറ
ശക്തി കാണിക്കേണ്ടതിന്നും എൻെറ
നാമം സൎവ്വഭൂമിയിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെ
ടേണ്ടതിന്നും തന്നേ"
എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ ഫറവോനോടു
18 അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ തനിക്കു മന
സ്സുള്ളവനോടു് അവന്നു കരുണ തോന്നുന്നു;
തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനെ അവൻ കഠിനനാ
ക്കുന്നു.

പരമാധികാരിയായ ദൈവം

19 ആകയാൽ അവൻ പിന്നെ കുററം പറ
യുന്നതു് എന്തു? ആർ അവൻെറ ഇഷ്ട
ത്തോടു് എതിൎത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു നീ എ
20 ന്നോടു ചോദിക്കും. അയ്യോ, മനുഷ്യാ,
ദൈവത്തോടു പ്രത്യുത്തരം പറയുന്ന നീ
ആർ? മനഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനഞ്ഞവനോടു:
നീ എന്നെ ഇങ്ങനെ ചമെച്ചതു് എന്തു്
21 എന്നു ചോദിക്കുമോ? അല്ല, കുശവന്നു
അതേ പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു ഒരു പാത്രം മാ
നത്തിന്നും മറെറാരു പാത്രം അപമാന
ത്തിന്നും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മണ്ണിന്മേൽ അധി
22 കാരം ഇല്ലയോ? എന്നാൽ ദൈവം
തൻെറ കോപം കാണിപ്പാനും ശക്തി വെ
ളിപ്പെടുത്തുവാനും യെഹൂദന്മാരിൽനിന്നു
23 മാത്രമല്ല, ജാതികളിൽനിന്നും വിളിച്ചു
തേജസ്സിന്നായി മുന്നൊരുക്കിയ കരുണാ
പാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ തൻെറ തേജസ്സി
24 ൻെറ ധനം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ഇച്ഛി
ച്ചിട്ടു നാശയോഗ്യമായ കോപപാത്രങ്ങ
ളെ വളരെ ദീർഘക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു
എങ്കിൽ എന്തു്?

9: 1. 1തിമൊ. 2: 7; ഫിലി. 1: 8. **9: 2.** 2കൊരി. 1: 23. **9: 3.** പുറ. 32: 32.
9: 4. റോമ. 2: 28 29; 3: 2; പുറ. 12: 25; റോമ. 8: 15; ഉല്പ. 17: 2; ആവ. 7: 6; എഫെ. 2: 12.
9: 5. റോമ. 11: 28; യോഹ. 1: 1. **9: 6.** റോമ. 2: 28. 29.
9: 7. ഉല്പ. 21: 12; എബ്രാ. 11: 18. **9: 8.** ഗലാ. 3: 29; ഗലാ. 4: 23, 28. **9: 9.** ഉല്പ. 18: 10.
9: 10. ഉല്പ. 25: 21. **9: 11.** റോമ. 11: 5. **9: 12.** ഉല്പ. 25: 23. **9: 13.** മലാ. 1: 2—3.
9: 14. 2ദിന. 19: 7; ആവ. 32: 4. **9: 15.** പുറ. 33: 19. **9: 17.** പുറ. 9: 16.
9: 18. റോമ. 11: 7. **9: 19.** 2ദിന. 20: 6; ദാനീ. 4: 35. **9: 20.** യെശ 29: 16; 45: 9.
9: 21. 2തിമൊ. 2: 20; യെശ. 64: 8; യിരെ. 18: 6. **9: 22.** യിരെ. 50: 25.
9: 23. റോമ. 8: 29; 2: 4; എഫെ. 1: 3—12. **9: 24.** റോമ. 3: 29.

25 "എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരെ എന്റെ
ജനം എന്നും പ്രിയയല്ലാത്തവളെ പ്രിയ
26 എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. നിങ്ങൾ
എന്റെ ജനമല്ല എന്നു അവരോടു പറ
ഞ്ഞ ഇടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈ
വത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു വിളിക്ക
പ്പെട്ടും"
എന്നു ഹോശേയാപുസ്തകത്തിലും അരുളി
27 ച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. യെശയ്യാവോ യിസ്രാ
യേലിനെക്കുറിച്ചു:

"യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എണ്ണം കട
ല്ക്കരയിലെ മണൽപോലെ ആയിരുന്നാ
28 ലും ശേഷിപ്പുതന്നേ രക്ഷിക്കപ്പെടും. കർ
ത്താവു ഭൂമിയിൽ തന്റെ വചനം നിവ
ർത്തിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ തീർക്കും"
എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു.

29 "സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവു നമുക്കു സ
ന്തതിയെ ശേഷിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം
സൊദോമെപ്പോലെ ആകുമായിരുന്നു,
ഗൊമോറെക്കു സദൃശമാകുമായിരുന്നു"
എന്നു യെശയ്യാ മുമ്പുകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നുവല്ലോ.

യിസ്രായേലിന്റെ തോൽവിക്കു കാരണം

30 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? നീ
തിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതി പ്രാ
പിച്ചു, വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി തന്നേ.
31 നീതിയുടെ പ്രമാണം പിന്തുടർന്നു യിസ്രാ
യേലോ ആ പ്രമാണത്തിങ്കൽ എത്തിയി
32 ല്ല. അതെന്തുകൊണ്ടു? വിശ്വാസത്താല
ല്ല, പ്രവൃത്തികളാൽ അന്വേഷിച്ചതുകൊ
ണ്ടു തന്നേ അവർ ഇടച്ചക്കല്ലിന്മേൽ തട്ടി
ഇടറി.

33 "ഇതാ, ഞാൻ സീയോനിൽ ഇടച്ച
ക്കല്ലും തടങ്ങൽപാറയും വെക്കുന്നു: അ
വനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചു
പോകയില്ല"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

10 സഹോദരന്മാരേ, അവർ രക്ഷിക്ക
പ്പെടേണം എന്നു തന്നേ എന്റെ ഹൃദ
യവാഞ്ഛയും അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോ
2 ടുള്ള യാചനയും ആകുന്നു. അവർ പരി
ജ്ഞാനപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തെ
സംബന്ധിച്ചു എരിവുള്ളവർ എന്നു ഞാൻ
3 അവർക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. അവർ ദൈ
വത്തിന്റെ നീതി അറിയാതെ സ്വന്ത നീ
തി സ്ഥാപിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു
ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു കീഴ്പെട്ടില്ല. വി 4
ശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നീതി ലഭിപ്പാൻ
ക്രിസ്തു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവസാ
നം ആകുന്നു.

നീതിയുടെ പുതിയ മാർഗ്ഗം സകലർക്കും
വേണ്ടി

ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള നീതി സംബ 5
ന്ധിച്ചു:

"അതു ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ അതിനാൽ
ജീവിക്കും"
എന്നു മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിയോ ഇവ്വണ്ണം 6
പറയുന്നു:

"ക്രിസ്തുവിനെ ഇറക്കേണം എന്നു വി
ചാരിച്ചു ആർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും എ
ന്നോ, ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇട 7
യിൽനിന്നു കയറ്റേണം എന്നു വിചാ
രിച്ചു ആർ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങും എ
ന്നോ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയരുതു"
എന്നാൽ അതു എന്തു പറയുന്നു? 8

"വചനം നിനക്കു സമീപമായി നി
ന്റെ വായിലും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലും
ഇരിക്കുന്നു;"
അതു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശ്വാസ
വചനം തന്നേ. യേശുവിനെ കർത്താവു 9
എന്നു വായികൊണ്ടു ഏറ്റുപറകയും
ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയി
ർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു വി
ശ്വസിക്കയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെ
ടും. ഹൃദയംകൊണ്ടു നീതിക്കായി വിശ്വ 10
സിക്കയും വായികൊണ്ടു രക്ഷെക്കായി
ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യുന്നു.

"അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരു 11
നാളും ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല"
എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു
വല്ലോ. യെഹൂദൻ എന്നും യവനൻ എ 12
ന്നും വ്യത്യാസമില്ല; എല്ലാവർക്കും കർത്താവു
ഒരുവൻ തന്നേ; അവൻ തന്നെ വിളിച്ച
പേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നല്കുവാൻതക്ക
വണ്ണം സമ്പന്നൻ ആകുന്നു.

"കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ച 13
പേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും"
എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ വിശ്വ 14
സിക്കാത്തവനെ എങ്ങനെ വിളിച്ചപേ
ക്ഷിക്കും? അവർ കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവനിൽ
എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? പ്രസംഗിക്കുന

9: 25. ഹോശേ. 2: 23; 1പത്രൊ. 2: 10. **9: 26.** ഹോശേ. 1: 10.
9: 27. യെശ. 10: 22—23; ഉല്പ. 22: 17; റോമ. 11: 5 **9: 29.** യെശ. 1: 9.
9: 30. റോമ 3: 21; 10: 20; ഗലാ. 2: 16; 3: 24.
9: 31. യെശ. 57: 1; റോമ. 10: 2, 3; 11: 7. **9: 32.** 1പത്രൊ. 2: 8; യെശ. 8: 14.
9: 33. യെശ. 28: 16; റോമ. 10: 11; സങ്കീ. 118: 22.
10: 1. അ. പ്ര. 22: 3. **10: 2—4.** റോമ. 9: 31; അ. പ്ര. 21: 20.
10: 4. ഗലാ. 3: 24; റോമ. 3: 22; 7: 1—4; യോഹ. 3: 18; മത്താ. 5: 17; എബ്രാ. 8: 13.
10: 5. ലേവ്യ. 18: 5; ഗലാ. 3: 12; നെഹെ. 9: 29; യെഹെ. 20: 11; റോമ. 7: 10.
10: 6. ആവ. 30. 12, 13; റോമ. 9: 30. **10: 8.** ആവ. 30: 14.
10: 9. മത്താ. 10: 32; ലൂക്കൊ. 12: 8; അ. പ്ര. 16: 31; 2കൊരി. 4: 5.
10: 11. യെശ. 28: 16; റോമ. 9: 33.
10: 12. ഗലാ. 3: 28; കൊലോ. 3: 11; അ. പ്ര. 10: 35; 15: 9.
10: 13. അ. പ്ര. 9: 14; യോവേ. 2: 32; അ. പ്ര. 2: 21. **10: 14.** തീത്തോ. 1: 1.

15 വൻ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ കേൾക്കും? ആരും
അയക്കാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും?

"നന്മ സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ
എത്ര മനോഹരം"

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

16 എങ്കിലും എല്ലാവരും സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ടില്ല:

"കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു
ആർ വിശ്വസിച്ചു"

17 എന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ വിശ്വാസം കേൾവിയാലും കേൾവി
ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്താലും വരുന്നു.
18 എന്നാൽ അവർ കേട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. കേട്ടിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം.

"അവരുടെ നാദം സർവ്വഭൂമിയിലും അവരുടെ വചനം ഭൂതലത്തിന്റെ അറ
ത്തോളവും പരന്നു."

19 എന്നാൽ യിസ്രായേൽ ഗ്രഹിച്ചില്ലയോ
എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

"ജനമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നി
ങ്ങൾക്കു എരിവു വരുത്തും; മൂഢജാതിയെ
ക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു കോപം ജനിപ്പി
ക്കും"

20 എന്നു ഒന്നാമതു മോശെ പറയുന്നു. യെശ
യ്യാവോ:

"എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ എ
ന്നെ കണ്ടെത്തി; എന്നെ ചോദിക്കാത്ത
വർക്കു ഞാൻ പ്രത്യക്ഷനായി"

21 എന്നു ധൈര്യത്തോടെ പറയുന്നു. യിസ്രാ
യേലിനെക്കുറിച്ചോ:

"അനുസരിക്കാത്തതും മറുത്തുപറയുന്ന
തുമായ ജനത്തിങ്കലേക്കു ഞാൻ ഇടവി
ടാതെ കൈ നീട്ടി"

എന്നു അവൻ പറയുന്നു.

യിസ്രായേലിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിൽ അപൂർണ്ണം

11 എന്നാൽ ദൈവം സ്വജനത്തെ തള്ളി
ക്കളഞ്ഞുവോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കു
ന്നു. ഒരുനാളും ഇല്ല; ഞാനും യിസ്രായേ
ല്യനല്ലോ; അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി
യിൽ ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ച
2 വൻ തന്നേ. ദൈവം മുന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ള
തന്റെ ജനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏ
ലീയാവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ തിരുവെഴു
3 ത്തു പറയുന്നതു് അറിയുന്നില്ലയോ? അ
വൻ യിസ്രായേലിനു വിരോധമായി:

"കർത്താവേ, അവർ നിന്റെ പ്രവാച
കന്മാരെ കൊന്നു നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങ
ളെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; ഞാൻ ഒരുത്തൻ
മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനി
ക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോ
ക്കുന്നു"

എന്നു ദൈവത്തോടു വാദിക്കുമ്പോൾ അ 4
വനു അരുളപ്പാടു് ഉണ്ടായതു് എന്തു്?

"ബാലിനു മുട്ടു കുത്താത്ത ഏഴായിരം
പേരെ ഞാൻ എനിക്കായി ശേഷിപ്പി
ച്ചിരിക്കുന്നു"

എന്നു തന്നേ. അങ്ങനെ ഈ കാലത്തിലും 5
കൃപയാലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻപ്രകാരം
ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ടു്. കൃപയാൽ എങ്കിൽ 6
പ്രവൃത്തിയാലല്ല; അല്ലെങ്കിൽ കൃപ കൃപ
യല്ല. ആകയാൽ എന്തു്? യിസ്രായേൽ 7
താൻ തിരഞ്ഞതു പ്രാപിച്ചില്ല; തിരഞ്ഞെ
ടുക്കപ്പെട്ടവർ അതു പ്രാപിച്ചു; ശേഷമു
ള്ളവരോ കഠിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

"ദൈവം അവർക്കു ഇന്നുവരെ ഗാഢ 8
നിദ്രയും കാണാത്ത കണ്ണും കേൾക്കാത്ത
ചെവിയും കൊടുത്തു"

എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

"അവരുടെ മേശ അവർക്കു കണിയും 9
കുടുക്കും ഇടർച്ചയും പ്രതികാരവുമായി
ത്തീരട്ടെ; അവരുടെ കണ്ണു കാണാതവ 10
ണ്ണം ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ; അവരുടെ മുതുകു്
എല്ലായ്പോഴും കുനിയിക്കേണമേ"

എന്നു ദാവീദും പറയുന്നു. എന്നാൽ അ 11
വർ വീഴേണ്ടതിനോ ഇടറിയതു് എന്നു
ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഒരുനാളും അല്ല;
അവർക്കു് എരിവു വരുത്തുവാൻ അവരുടെ
ലംഘനം ഹേതുവായി ജാതികൾക്കു രക്ഷ
വന്നു എന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അവരുടെ 12
ലംഘനം ലോകത്തിന്നു ധനവും അവരുടെ
നഷ്ടം ജാതികൾക്കു സമ്പത്തും വരുവാൻ
കാരണമായി എങ്കിൽ അവരുടെ യഥാ
സ്ഥാനം എത്ര അധികം?

ജാതികൾക്കുള്ള രക്ഷ; ഒട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തം

എന്നാൽ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു 13
ഞാൻ പറയുന്നതു: ജാതികളുടെ അപ്പൊ
സ്തലനായിരിക്കയാൽ ഞാൻ എന്റെ സ്വ 14
ജാതിക്കാർക്കു വല്ലവിധേനയും സ്പർദ്ധ ജനി
പ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിക്കാമെ
ങ്കിലോ എന്നുവെച്ചു തന്നേ ഞാൻ എന്റെ
ശുശ്രൂഷയെ പുകഴ്ത്തുന്നു. അവരുടെ ഭ്രംശം 15
ലോകത്തിന്റെ നിരപ്പിന്നു ഹേതുവായി
എങ്കിൽ അവരുടെ അംഗീകരണം മരിച്ച
വരുടെ ഉയിർപ്പെന്നല്ലാതെ എന്താകും? 16
ആദ്യഭാഗം വിശുദ്ധം എങ്കിൽ പിണ്ഡം
മുഴുവനും അങ്ങനെ തന്നേ; വേർ വിശു
ദ്ധം എങ്കിൽ കൊമ്പുകളും അങ്ങനെത
ന്നേ. കൊമ്പുകളിൽ ചിലതു് ഒടിച്ചിട്ട 17
കാട്ടൊലിവായ നിന്നെ അവയുടെ ഇട

10: 15. യെശ. 52: 7. **10: 16.** യെശ. 53: 1; അ. പ്ര. 28: 24; യോഹ. 12: 38; എബ്രാ. 4: 2.
10: 18. സങ്കീ. 19: 4; കൊലോ. 1: 6, 23; മത്താ. 28: 18, 19.
10: 19. ആവ. 32: 21; റോമ, 11: 11, 14; തീത്തോ, 3: 3.
10: 20. യെശ. 65: 1; റോമ. 9: 30. **10: 21.** യെശ. 65: 1, 2.
11: 1. സങ്കീ. 94: 14; 1ശമൂ. 12: 22; യിരെ. 31: 37; ഫിലി. 3: 5.
11: 2. 1രാജാ. 19: 10, 14. **11: 4.** 1രാജാ. 19: 18 **11: 5.** റോമ. 9: 27.
11: 6. ഗലാ. 3: 18. **11: 7.** റോമ. 9: 31. **11: 8.** യെശ. 29: 10; ആവ. 29: 4.
11: 9. സങ്കീ. 69. 22, 23; 35: 8. **11: 11.** ആവ. 32: 21; അ. പ്ര. 13: 46; റോമ. 10: 19.
11: 14. 1തിമൊ. 4: 16. **11: 16.** സംഖ്യ. 15: 17—21. **11: 17.** എഫെ. 2: 11—19.

യിൽ ഒട്ടിച്ചുചേർത്തു് ഒലിവുമരത്തിന്റെ
ഫലപ്രദമായ വേരിനു പങ്കാളിയായി
18 ത്തീരുന്നു എങ്കിലോ, കൊമ്പുകളുടെ നേരെ
പ്രശംസിക്കരുതു്; പ്രശംസിക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ നീ വേരിനെ അല്ല വേർ നിന്നെയ
19 ത്രേ ചുമക്കുന്നതു എന്നു് ഓർക്ക. എന്നാൽ
എന്നെ ഒട്ടിക്കേണ്ടതിനു കൊമ്പുകളെ
20 ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു നീ പറയും. ശരി;
അവിശ്വാസംനിമിത്തം അവ ഒടിഞ്ഞുപോ
യി; വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; ഞെ
21 ളിയാതെ ഭയപ്പെടുക. സ്വാഭാവിക കൊ
മ്പുകളെ ദൈവം ആദരിക്കാതെ പോയെ
ങ്കിൽ നിന്നെയും ആദരിക്കാതെ വന്നേക്കാം.
22 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും ഖ
ണ്ഡിതവും കാൺക; വീണവരിൽ ദൈ
വത്തിന്റെ ഖണ്ഡിതവും; നിന്നിലോ നീ
ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ ദയയും തന്നേ;
23 അല്ലെങ്കിൽ നീയും ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോകും. അ
വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാഞ്ഞാൽ അവ
രെയുംകൂടെ ഒട്ടിക്കും; അവരെ വീണ്ടും ഒട്ടി
24 പ്പാൻ ദൈവം ശക്തനല്ലോ. സ്വഭാവ
ത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിന്നു നിന്നെ
മുറിച്ചെടുത്തു സ്വഭാവത്തിനു വിരോധമാ
യി നല്ല ഒലിവുമരത്തിൽ ഒട്ടിച്ചു എങ്കിൽ,
സ്വാഭാവിക കൊമ്പുകളായവരെ സ്വന്ത
മായ ഒലിവുമരത്തിൽ എത്ര അധികമായി ഒട്ടിക്കും.

സകലർക്കും കരുണ കാണിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം

25 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാ
രെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നേ തോന്നാതിരി
പ്പാൻ ഈ രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതു്
എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ജാതികളുടെ
പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം യിസ്രായേലി
നു അംശമായി കാഠിന്യം ഭവിച്ചിരിക്കു
26 ന്നു. ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ മുഴുവനും ര
ക്ഷിക്കപ്പെടും.

"വിടുവിക്കുന്നവൻ സീയോനിൽനി
ന്നു വരും; അവൻ യാക്കോബിൽനിന്നു്
27 അഭക്തിയെ മാറ്റും. ഞാൻ അവരുടെ
പാപങ്ങളെ നീക്കുമ്പോൾ ഇതു ഞാൻ
അവരോടു ചെയ്യുന്ന നിയമം"
28 എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. സുവി
ശേഷം സംബന്ധിച്ചു് അവർ നിങ്ങൾ
നിമിത്തം ശത്രുക്കൾ; തിരഞ്ഞെടുപ്പു സം
ബന്ധിച്ചോ പിതാക്കന്മാർനിമിത്തം പ്രി
29 യന്മാർ. ദൈവം തന്റെ കൃപാവരങ്ങളെ
യും വിളിയെയും കുറിച്ചു് അനുതപിക്കുന്നി
30 ല്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ മുമ്പേ ദൈവത്തെ അനു
സരിക്കാതിരുന്നിട്ടു് അവരുടെ അനുസര
ണക്കേടിനാൽ ഇപ്പോൾ കരുണ ലഭിച്ചതു
പോലെ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച കരുണയാൽ 31
അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവരും
ഇപ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നു. ദൈ 32
വം എല്ലാവരോടും കരുണ ചെയ്യേണ്ട
തിനു എല്ലാവരെയും അനുസരണക്കേടിൽ
അടെച്ചുകളഞ്ഞു.

ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ ധനം, ജ്ഞാനം, 33
അറിവു് എന്നിവയുടെ ആഴമേ! അവന്റെ
ന്യായവിധികൾ എത്ര അപ്രമേയവും അ
വന്റെ വഴികൾ എത്ര അഗോചരവും
ആകുന്നു. കർത്താവിന്റെ മനസ്സു് അറിഞ്ഞ 34
വൻ ആർ? അവനു മന്ത്രിയായിരുന്നവൻ 35
ആർ? അവനു വല്ലതും മുമ്പെ കൊടുത്തിട്ടു
പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ ആർ? സകല 36
വും അവനിൽ നിന്നും അവനാലും അവങ്ക
ലേക്കും ആകുന്നവല്ലോ; അവനു എന്നേ
ക്കും മഹത്വം ആമേൻ.

പുതു ജീവൻ

12 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ദൈവത്തി
ന്റെ മനസ്സലിവു് ഓർപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങൾ ബുദ്ധി
യുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീര
ങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു
പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിൻ.
ഈ ലോകത്തിനു അനുരൂപമാകാതെ ന 2
ന്മയും പ്രസാദവും പൂർണ്ണതയുമുള്ള ദൈവ
ഹിതം ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു
മനസ്സു പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ.

ആത്മീക വരങ്ങളുടെ ശരിയായ വിനിയോഗം

ഭവിക്കേണ്ടതിനു മീതെ ഭാവിച്ചുയരാ 3
തെ ദൈവം അവനവനു വിശ്വാസത്തി
ന്റെ അളവു പങ്കിട്ടതുപോലെ സുബോധ
മാകുംവണ്ണം ഭാവിക്കേണമെന്നു ഞാൻ എ
നിക്കു ലഭിച്ച കൃപയാൽ നിങ്ങളിൽ ഓ
രോരുത്തനോടും പറയുന്നു. ഒരു ശരീര 4
ത്തിൽ നമുക്കു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ട
ല്ലോ; എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി
ഒന്നല്ലതാനും; അതുപോലെ പലരായ നാം 5
ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും
തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. ആക 6
യാൽ നമുക്കു ലഭിച്ച കൃപെക്കു ഒത്തവണ്ണം
വെവ്വേറെ വരം ഉള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവചനം
എങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിനു ഒത്തവണ്ണം, ശു
ശ്രൂഷ എങ്കിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ, ഉപദേശി 7
ക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ ഉപദേശത്തിൽ, പ്ര

11: 18. 1കൊരി. 10: 12; യോഹ. 4: 22. **11: 20.** റോമ. 12: 16. **11: 22.** യോഹ. 15: 2, 4.
11: 23. 2കൊരി. 3: 16. **11: 25.** ലൂക്കൊ. 21: 24; യോഹ. 10: 16. **11: 26.** മത്താ. 23: 39.
11: 27. യെശ. 27: 9; യിരെ. 31: 31—34. **11: 32.** ഗലാ. 3: 22; 1തിമൊ. 2: 4.
11: 33. റോമ. 9: 23; 10: 12; യെശ. 45: 15; സങ്കീ. 92: 5; ഇയ്യോ. 11: 7.
11: 34. യെശ. 40: 13; ഇയ്യോ. 15: 8; യിരെ. 23: 18; 1കൊരി. 2: 16.
11: 35. ഇയ്യോ. 35: 7; 41: 11.
11: 36. 1കൊരി. 8: 6; 11: 12; കൊലൊ. 1: 16; എബ്രാ. 2: 10.
12: 1. റോമ. 6: 11, 13, 16; 1പത്രൊ. 2: 5.
12: 2. 1യോഹ. 2: 15; എഫെ. 5: 9, 10, 17; 4: 23; റോമ. 1: 28; ഗലാ. 1: 4.
12: 3. റോമ. 11: 20; എഫെ. 4: 7. **12: 4.** 1കൊരി. 12: 12—14.
12: 5. 1കൊരി. 10: 17, 33; എഫെ. 4: 25; 1കൊരി. 12: 20, 27.
12: 6—7. 1പത്രൊ. 4: 10, 11; 1കൊരി. 7; 7; 12; 4.

ബോധിപ്പിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ പ്രബോധ
8 നത്തിൽ, ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ ഏകാഗ്രത
യോടെ, ഭരിക്കുന്നവൻ ഉത്സാഹത്തോടെ,
കരുണ ചെയ്യുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ
ആകട്ടെ.

ക്രിസ്തീയ ജീവിത പ്രമാണങ്ങൾ

9 സ്നേഹം നിർവ്യാജം ആയിരിക്കട്ടെ;
തിന്മയെ വെറുത്തു നല്ലതിനോടു പറ്റി
10 ക്കൊൾവിൻ. സഹോദരപ്രീതിയിൽ ത
മ്മിൽ സ്നേഹമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ;
11 അന്യോന്യം മുന്നിട്ടുകൊൾവിൻ. ഉത്സാ
ഹത്തിൽ മടുപ്പില്ലാതെ ആത്മാവിൽ എരി
വുള്ളവരായി കർത്താവിനെ സേവിപ്പിൻ.
12 ആശയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; കഷ്ടതയിൽ
13 സഹിഷ്ണത കാണിപ്പിൻ; പ്രാർത്ഥന
യിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ; വിശുദ്ധന്മാരുടെ ആ
വശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിക്കയും അതി
14 ഥിസല്ക്കാരം ആചരിക്കയും ചെയ്വിൻ. നി
ങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹി
പ്പിൻ; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ.
15 സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സന്തോഷി
ക്കയും കരയുന്നവരോടുകൂടെ കരകയും ചെ
16 യ്വിൻ. തമ്മിൽ ഐകമത്യമുള്ളവരായി
വലിപ്പം ഭാവിക്കാതെ എളിയവരോടു ചേ
ർന്നുകൊൾവിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ ബുദ്ധി
17 മാന്മാർ എന്നു വിചാരിക്കരുതു. ആർക്കും
തിന്മെക്കു പകരം, തിന്മ ചെയ്യാതെ സകല
മനുഷ്യരുടെയും മുമ്പിൽ യോഗ്യമായതു
18 മുൻകരുതി, കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളാൽ
ആവോളം സകല മനുഷ്യരോടും സമാധാ
19 നമായിരിപ്പിൻ. പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ
തന്നേ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവകോ
പത്തിന്നു ഇടംകൊടുപ്പിൻ; പ്രതികാരം
എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ പകരം ചെയ്യും എ
ന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, എന്നാൽ
20 "നിന്റെ ശത്രുവിന്നു വിശക്കുന്നു എ
ങ്കിൽ അവന്നു തിന്മാൻ കൊടുക്ക; ദാഹി
ക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക; അ
ങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ തല
മേൽ തീക്കനൽ കൂന്നിക്കും"
21 എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. തിന്മ
യോടു തോല്ക്കാതെ നന്മയാൽ തിന്മയെ
ജയിക്കുക.

ശ്രേഷ്ഠാധികാരികളെ
അനുസരിക്കുന്നതു

13 ഏതു മനുഷ്യനും ശ്രേഷ്ഠാധികാര
ങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങട്ടെ. ദൈവത്താലല്ലാ
തെ ഒരധികാരവുമില്ലല്ലോ; ഉള്ള അധി
കാരങ്ങളോ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അധികാരത്തോടു 2
മുട്ടുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മുട്ടു
ന്നു. മുട്ടുന്നവരോ ശിക്ഷാവിധി പ്രാ
പിക്കും. വാഴുന്നവർ സൽപ്രവൃത്തിക്കല്ല 3
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കത്രേ ഭയങ്കരം. അധികാര
സ്ഥനെ ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു
വോ? നന്മചെയ്ക; എന്നാൽ അവനോടു
പുകഴ്ച ലഭിക്കും. നിന്റെ നന്മെക്കായിട്ടു 4
ല്ലോ അവൻ ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരനായിരി
ക്കുന്നതു. നീ തിന്മ ചെയ്താലോ ഭയപ്പെട്ട
ക; വെറുതെ അല്ല അവൻ വാൾ വഹിക്കു
ന്നതു; അവൻ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്ന
വന്റെ ശിക്ഷെക്കായി പ്രതികാരിയായ
ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരൻ തന്നേ. അതുകൊ 5
ണ്ടു ശിക്ഷയെ മാത്രമല്ല മനസ്സാക്ഷിയെയും
വിചാരിച്ചു കീഴടങ്ങുക ആവശ്യം. അതു 6
കൊണ്ടു നിങ്ങൾ നികുതിയും കൊടുക്കുന്നു.
അവർ ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരും ആ കാര്യം
തന്നേ നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും 7
കടമയുള്ളതു കൊടുപ്പിൻ; നികുതി കൊടു
ക്കേണ്ടവന്നു നികുതി; ചുങ്കം കൊടുക്കേണ്ട
വന്നു ചുങ്കം; ഭയം കാണിക്കേണ്ടവന്നു
ഭയം; മാനം കാണിക്കേണ്ടവന്നു മാനം.

സഹോദരസ്നേഹം

അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതു അല്ലാതെ 8
ആരോടും ഒന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കരുതു; അ
ന്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണം
നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വ്യഭിചാരം 9
ചെയ്യരുതു, കൊല ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരു
തു, മോഹിക്കരുതു എന്നുള്ളതും മറ്റു ഏതു
കല്പനയും കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സ്നേ
ഹിക്ക എന്നീ വചനത്തിൽ സംക്ഷേപി
ച്ചിരിക്കുന്നു. സ്നേഹം കൂട്ടുകാരന്നു ദോഷം 10
പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സ്നേഹം
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിവൃത്തി തന്നേ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിനം സമീപിക്കുന്നതു

ഇതു ചെയ്യേണ്ടതു ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉ 11
ണരുവാൻ നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു എന്നി
ങ്ങനെ നിങ്ങൾ സമയത്തെ അറികയാൽ
തന്നേ; നാം വിശ്വസിച്ച സമയത്തെ
ക്കാൾ രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം അ
ടുത്തിരിക്കുന്നു. രാത്രി കഴിവാറായി പ 12
കൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു നാം
ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വെച്ചുകളഞ്ഞു
വെളിച്ചത്തിന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചു

12: 8. 2കൊരി. 8: 2; 9: 7; മത്താ. 6: 1—3.
12: 9. 1പത്രൊ. 1: 22; 1തിമൊ. 1: 5; ആമോ. 5: 15. **12: 10.** 2പത്രൊ. 1: 7; ഫിലി. 2: 3.
12: 12. റോമ. 5: 3; അ. പ്ര. 1: 14; 1തെസ്സ 5: 17. **12: 14.** മത്താ. 5: 44; 1കൊരി. 4: 12.
12: 16. റോമ. 15: 5; 2കൊരി. 13: 11; റോമ. 11: 20, 25; സദൃ. 26: 12; 3: 7.
12: 17. സദൃ. 20: 22; യെശ. 5: 21; 1തെസ്സ. 5: 15; 2കൊരി. 8: 21.
12: 18. സങ്കീ. 34: 14; എബ്രാ. 12: 14; മർക്കൊ. 9: 50.
12: 19. ലേവ്യ 19: 18; ആവ 32: 35; മത്താ, 5: 39, 44; 2തെസ്സ. 1: 6—8; എബ്രാ. 10: 30.
12: 20. സദൃ. 25: 21, 22; ലൂക്കൊ. 6: 27; മത്താ. 5: 44. **12: 21.** സദൃ. 16: 32.
13: 1. സദൃ. 8: 15; യോഹ. 19: 11; തീത്തൊ. 3: 1, 2; 1പത്രൊ. 2: 13, 14; 3: 13.
13: 4. 1തെസ്സ. 4: 6; സങ്കീ. 82: 6. **13: 7.** മത്താ. 22: 21; മർക്കൊ. 12: 17; ലൂക്കൊ. 20: 25.
13: 8. റോമ 13: 10; മത്താ. 22: 40; കൊലൊ. 3: 14; ഗലാ. 5: 14; യാക്കോ. 2: 8.
13: 9. മത്താ. 19: 18, 19; പുറ. 20: 13—17; ആവ. 5: 17—21; ലേവ്യ. 19: 18.
13: 10. മത്താ. 22: 39, 40; 1കൊരി. 13: 4. **13: 11.** എഫെ. 5: 14; 1തെസ്സ. 5: 6, 7.
13: 12. എഫെ. 5; 11, 18; 2തിമൊ. 1: 10; എഫെ. 6; 13; 1തെസ്സ. 5: 8; 1യോഹ, 2: 8.

13 കൊൾക. പകൽസമയത്തു് എന്നപോലെ
നാം മര്യാദയായി നടക്ക; വെറിക്കൂത്തുക
ളിലും മദ്യപാനങ്ങളിലുമല്ല, ശയനമോ
ഹങ്ങളിലും ദുഷ്കാമങ്ങളിലുമല്ല, പിണക്ക
14 ത്തിലും അസൂയയിലുമല്ല. കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തന്നേ ധരിച്ചുകൊൾ
വിൻ. മോഹങ്ങൾ ജനിക്കുമാറു ജഡത്തി
നായി ചിന്തിക്കരുതു.

സംശയ വിചാരമുള്ളവരോടു സഹിഷ്ണത

14 സംശയവിചാരങ്ങളെ വിധിക്കാതെ
വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ
2 ചേർത്തുകൊൾവിൻ. ഒരുവൻ എല്ലാം തി
ന്നാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു; ബലഹീന
3 നോ സസ്യാദികളെ തിന്നുന്നു. തിന്നുന്ന
വൻ തിന്നാത്തവനെ ധിക്കരിക്കരുതു; തി
ന്നാത്തവൻ തിന്നുന്നവനെ വിധിക്കരുതു;
ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
4 വല്ലോ. മറ്റൊരുത്തന്റെ ദാസനെ വി
ധിപ്പാൻ നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതോ
വീഴുന്നതോ സ്വന്ത യജമാനനത്രേ; അ
വൻ നില്ക്കും താനും; അവനെ നിലനിർത്തുവാൻ
5 കർത്താവിന്നു കഴിയുമല്ലോ. ഒരു
വൻ ഒരു ദിവസത്തെക്കാൾ മറ്റൊരു ദി
വസത്തെ മാനിക്കുന്നു; വേറൊരുവൻ സ
കല ദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു. ഓരോ
6 രുത്തൻ താന്താന്റെ മനസ്സിൽ ഉറെച്ചിരി
ക്കട്ടെ. ദിവസത്തെ ആദരിക്കുന്നവൻ ക
ർത്താവിന്നായി ആദരിക്കുന്നു; തിന്നുന്നവൻ
കർത്താവിന്നായി തിന്നുന്നു; അവൻ ദൈവ
ത്തെ സ്തുതിക്കുന്നുവല്ലോ; തിന്നാത്തവൻ ക
ർത്താവിന്നായി തിന്നാതിരിക്കുന്നു; അവനും
7 ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. നമ്മിൽ ആരും ത
ന്നിക്കായി തന്നേ ജീവിക്കുന്നില്ല; ആരും ത
8 ന്നിക്കായി തന്നേ മരിക്കുന്നതുമില്ല. ജീവി
ക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം കർത്താവിന്നായി ജീവി
ക്കുന്നു; മരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കർത്താവിന്നാ
യി മരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു
എങ്കിലും മരിക്കുന്നു എങ്കിലും നാം കർത്താ
9 വിന്നുള്ളവർ തന്നേ. മരിച്ചവർക്കും ജീവി
ച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും കർത്താവു് ആകേണ്ടതി
നല്ലോ ക്രിസ്തു മരിക്കയും ഉയിർക്കയും ചെ
10 യ്തതു. എന്നാൽ നീ സഹോദരനെ വിധി
ക്കുന്നതു എന്തു്? അല്ല, നീ സഹോദരനെ
ധിക്കരിക്കുന്നതു എന്തു്? നാം എല്ലാവരും
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പാ
കെ നില്ക്കേണ്ടിവരും.

11 "എന്നാണ എന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാ
മുഴങ്കാല്യും മടങ്ങും, എല്ലാ നാവും ദൈവ
ത്തെ സ്തുതിക്കും എന്നു കർത്താവു അരുളി
ച്ചെയ്യുന്നു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആക 12
യാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ ദൈവ
ത്തോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.

അതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്യോന്യം വി 13
ധിക്കരുതു; സഹോദരന്നു ഇടർച്ചയോ തട
ങ്ങലോ വെക്കാതിരിപ്പാൻ മാത്രം ഉറെച്ചു
കൊൾവിൻ. യാതൊന്നും സ്വതവെ മലി 14
നമല്ല എന്നു ഞാൻ കർത്താവായ യേശു
വിൽ അറിഞ്ഞും ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നു. വല്ല
തും മലിനം എന്നു എണ്ണുന്നവന്നു മാത്രം
അതു മലിനം ആകുന്നു. നിന്റെ ഭക്ഷണം 15
നിമിത്തം സഹോദരനെ വ്യസനിപ്പി
ച്ചാൽ നീ സ്നേഹപ്രകാരം നടക്കുന്നില്ല.
ആക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ അവനെ
നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കരുതു.
നിങ്ങളുടെ നന്മെക്കു ദൂഷണം വരുത്തരുതു. 16
ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, 17
നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാ
വിൽ സന്തോഷവും അത്രേ. അതിൽ ക്രി 18
സ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർക്കു കൊ
ള്ളാകുന്നവനും തന്നേ. ആകയാൽ നാം സ 19
മാധാനത്തിന്നും അന്യോന്യം ആത്മികവ
ർദ്ധനെക്കും ഉള്ളതിന്നു ശ്രമിച്ചുകൊൾക.
ഭക്ഷണം നിമിത്തം ദൈവനിർമ്മാണത്തെ 20
അഴിക്കരുതു. എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നേ; എ
കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുമാറു തിന്നുന്ന മനു
ഷ്യന്നു അതു ദോഷമത്രേ. മാംസം തിന്നാ 21
തെയും വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെയും സഹോ
ദരന്നു ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെ
യ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു. നിനക്കുള്ള 22
വിശ്വാസം ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കു
തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ; താൻ സ്വീകരിക്കുന്ന
തിൽ തന്നെത്താൻ വിധിക്കാത്തവൻ ഭാ
ഗ്യവാൻ. എന്നാൽ സംശയിക്കുന്നവൻ 23
തിന്നുന്നു എങ്കിൽ അതു വിശ്വാസത്തിൽ
നിന്നു ഉത്ഭവിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ കുറ
ക്കാരനായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ നി
ന്നു ഉത്ഭവിക്കാത്തതൊക്കെയും പാപമത്രേ.

15 എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരു
ടെ ബലഹീനതകളെ ചുമക്കുകയും നാ
മ്മിൽ തന്നേ പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേ
ണം. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനെ 2
നന്മെക്കായിട്ടു ആത്മിക വർദ്ധനെക്കു വേ
ണ്ടി പ്രസാദിപ്പിക്കേണം.
"നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ 3
എന്റെ മേൽ വീണു"

13: 13. ലൂക്കൊ. 21:34; ഗലാ. 5: 19—20, 21.
13: 14. ഗലാ. 3: 27; 5: 16; 1പത്രൊ. 2: 11, 12.
14: 3. കൊലൊ. 2: 16. 14: 4. യാക്കോ. 4: 12. 14: 5. ഗലാ. 4: 10; കൊലൊ. 2: 16.
14: 7. 2കൊരി. 5: 15; ഗലാ. 2: 20; 1പത്രൊ. 4: 2. 14: 8. ഫിലി. 1; 21.
14: 9. ഫിലി. 2: 9—11. 14: 10. 2കൊരി. 5: 10; അ. പ്ര. 10: 42; മത്താ. 25: 31, 32.
14: 11. ഫിലി. 2: 10, 11; യെശ. 45: 23. 14: 13. മത്താ. 7: 1; 1കൊരി. 8: 9, 13.
14: 15. 1കൊരി. 8: 11—13; റോമ. 14: 20. 14: 16. 1കൊരി. 10: 29, 30.
14: 19. സങ്കീ 34: 14; എബ്രാ. 12: 14; 1കൊരി. 14: 12; 1തെസ്സ. 5: 11; റോമ. 12: 18.
14: 20. റോമ. 14: 15; 1കൊരി. 8: 9—12. 14: 21. 1കൊരി. 8: 13.
14: 22. 1യോഹ. 3: 21; റോമ. 2: 1. 14:
15: 1. റോമ. 14: 1. 15: 2. 1കൊരി. 9: 19; ഫിലി. 2: 4, 5.
15: 3. സങ്കീ. 69: 9; യോഹ. 6: 38.

എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു
4 വും തന്നിൽ തന്നേ പ്രസാദിച്ചില്ല. എ
ന്നാൽ മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു് ഒക്കെയും
നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിന്നായിട്ടു, നമുക്കു തി
രുവെഴുത്തുകളാൽ ഉളവാകുന്ന സ്ഥിരത
യാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാശ ഉണ്ടാ
5 കേണ്ടതിന്നു തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എ
ന്നാൽ നിങ്ങൾ ഐകമത്യപ്പെട്ടു, നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാ
വായ ദൈവത്തെ ഏകമനസ്സോടെ ഒരു
വായിനാൽ മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
6 സ്ഥിരതയും ആശ്വാസവും നല്കുന്ന ദൈവം
നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു അനുരൂപ
മായി തമ്മിൽ ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ
7 കൃപ നല്കുമാറാകട്ടെ. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി നിങ്ങ
ളെ കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ നിങ്ങളും അ
8 ന്യോന്യം കൈക്കൊൾവിൻ. പിതാക്ക
ന്മാർക്കു ലഭിച്ച വാഗ്ദത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേ
9 ണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ സത്യം
നിമിത്തം പരിച്ഛേദനക്കു ശുശ്രൂഷക്കാര
നായിത്തീർന്നു എന്നും ജാതികൾ ദൈവ
ത്തെ അവന്റെ കരുണനിമിത്തം മഹത്വീ
കരിക്കേണം എന്നും ഞാൻ പറയുന്നു.

10 "അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇട
യിൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തി നിന്റെ നാമത്തി
ന്നു സ്തുതി പാടും"
11 എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. മറെറാ
രേടത്തു:
"ജാതികളെ, അവന്റെ ജനത്തോടു
ഒന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ"
എന്നും പറയുന്നു.

"സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, കർ
ത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ, സകല വംശ
ങ്ങളും അവനെ സ്തുതിക്കട്ടെ"
എന്നും പറയുന്നു.

12 "യിശ്ശായിയുടെ വേരും ജാതികളെ ഭ
രിപ്പാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നവനും ആയവൻ ഉ
ണ്ടാകും; അവനിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശ
വെക്കും"
13 എന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. എന്നാൽ
പ്രത്യാശ നല്കുന്ന ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാ
വിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ
യിൽ സമൃദ്ധിയുള്ളവരായി വിശ്വസിക്കു
ന്നതിലുള്ള സകല സന്തോഷവും സമാധാ
നവുംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നിറെക്കുമാറാ
കട്ടെ.

തുറന്ന ലേഖന രചനയിൽ പൌലൊസിന്റെ ക്ഷമാപണം

14 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ തന്നേ ദയാ
പൂർണ്ണരും സകല ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞവരും
അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിപ്പാൻ പ്രാപ്ത
രും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ജാതികൾ 15
എന്ന വഴിപാടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രസാദകരമായി
ത്തീരുവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവി
ശേഷഘോഷണം പുരോഹിതനായി അ
നുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുയേ
ശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കേണ്ടതി
ന്നു ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ കൃപ നിമി 16
ത്തം നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാനും ഞാൻ
ചിലേടത്തു അതിധൈര്യമായി നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ 17
എനിക്കു ദൈവസംബന്ധമായി പ്രശംസ
ഉണ്ടു. ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതിക 18
ളുടെ അനുസരണത്തിന്നായിട്ടു വചനത്താ
ലും പ്രവൃത്തിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും
അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും പരി
ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും പ്രവ
ർത്തിച്ചതു് അല്ലാതെ മറെറാന്നും മിണ്ടു
വാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. അങ്ങനെ 19
ഞാൻ യെരൂശലേം മുതൽ ഇല്ലുര്യദേശ
ത്തോളം ചുററിസഞ്ചരിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷഘോഷണം പൂരിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ഞാൻ മറെറാരുവന്റെ അടിസ്ഥാ 20
നത്തിന്മേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇട
ത്തിലല്ല,

"അവനെക്കുറിച്ചു അറിവു കിട്ടീട്ടില്ലാ 21
ത്തവർ കാണും; കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഗ്ര
ഹിക്കും"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അ
ത്രേ, സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ അഭിമാ
നിക്കുന്നതു്.

പൌലൊസിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ

അതുകൊണ്ടു തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ 22
അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും മുട
ക്കം വന്നു. ഇപ്പോഴോ എനിക്കു ഈ ദി 23
ക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലമില്ലായ്കയാലും അ
ങ്ങോട്ടു വരുവാൻ അനേക സംവത്സരമാ
യി വാഞ്ഛ ഉണ്ടാകകൊണ്ടും, ഞാൻ സ്പാ 24
ന്യയിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ പോകു
ന്ന വഴിക്കു നിങ്ങളെ കാണ്മാനും ആദ്യം
നിങ്ങളെ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചശേഷം നി
ങ്ങളാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും ആശി
ക്കുന്നു. ഇപ്പോഴോ ഞാൻ വിശുദ്ധന്മാർക്കു 25
ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്രയാകുന്നു. യെരൂശലേമിലെ വിശു 26
ദ്ധന്മാരിൽ ദരിദ്രരായവർക്കു ഏതാനും ധ

15: 4. റോമ. 4: 23, 24; 2തിമൊ. 3: 16; 1കൊരി. 9: 9, 10; 10: 11.
15: 5. റോമ. 12: 16; 1കൊരി. 1: 10; 2കൊരി. 13: 11; ഫിലി. 2: 2; 4: 2.
15: 9. സങ്കീ. 18: 49; 2ശമൂ. 22: 50. **15: 10.** ആവ. 32: 43. **15: 11:** സങ്കീ. 117: 1.
15: 12. വെളി. 5: 5; യെശ. 11: 10; മത്താ. 12: 21. **15: 13.** റോമ. 14: 17.
15: 14. 1കൊരി 8: 1—7, 10; 2പത്രൊ. 1: 12. **15: 15.** ഗലാ. 1: 15.
15: 16. അ. പ്ര. 9: 15. **15: 17.** എബ്രാ. 2: 17.
15: 18. ഗലാ. 2: 8; റോമ. 1: 6; അ. പ്ര. 15: 12; 21: 19.
15: 19. അ. പ്ര. 19: 11; 2കൊരി. 12: 12. **15: 20.** 2കൊരി. 10: 15—16.
15: 21. യെശ. 52: 15. **15: 22.** റോമ. 1: 13. **15: 23.** അ. പ്ര. 19: 21; റോമ. 1: 12.
15: 24 അ. പ്ര. 15: 3; റോമ. 15; 28. **15: 25.** അ. പ്ര. 19: 21; 24: 17; 15; 31.

മ്മോപകാരം ചെയ്വാൻ മക്കെദോന്യയി
ലും അഖായയിലും ഉള്ളവർക്ക ഇഷ്ടം തോ
27 ന്നി. അവർക്ക ഇഷ്ടം തോന്നി എന്ന മാത്ര
മല്ല, അതു അവർക്ക കടവും ആകുന്നു; ജാതി
കൾ അവരുടെ ആത്മിക നന്മകളിൽ കൂട്ടാ
ളികൾ ആയെങ്കിൽ ഐഹിക നന്മകളിൽ
അവർക്ക ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ കടമ്പെട്ടിരി
28 ക്കുന്നവല്ലോ. ഞാൻ അതു നിവർത്തിച്ചു
ഈ ഫലം അവർക്ക ഏല്പിച്ചു ബോദ്ധ്യം
വരുത്തിയശേഷം നിങ്ങളുടെ വഴിയായി
29 സ്പാന്യയിലേക്ക പോകും. ഞാൻ നിങ്ങള
ുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ
അനുഗ്രഹപൂർത്തിയോടെ വരും എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു.

30 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, യെഹൂദ്യ
യിലെ അവിശ്വാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
എന്നെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും യെരൂശലേമി
ലേക്ക ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന സഹായം
31 വിശുദ്ധന്മാർക്ക പ്രസാദമായിത്തീരേണ്ട
തിന്നും ഇങ്ങനെ ഞാൻ ദൈവേഷ്ടത്താൽ
സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ മനം തണുക്കേണ്ട
തിന്നും നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി ദൈവ
ത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നോടുകൂടെ
32 പോരാടേണം എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ആത്മാവിന്റെ
സ്നേഹത്തെയും ഓർപ്പിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ
33 പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ
ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരി
ക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

വ്യക്തിപരമായ അഭിവാദനങ്ങൾ

16 നമ്മുടെ സഹോദരിയും കെംക്രെയ
സഭയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരത്തിയുമായ
2 ഫേബയെ നിങ്ങൾ വിശുദ്ധന്മാർക്ക യോ
ഗ്യമാംവണ്ണം കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
കൈക്കൊണ്ടു, അവൾക്ക നിങ്ങളുടെ സ
ഹായം വേണ്ടുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും സ
ഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭര
മേല്പിക്കുന്നു. അവളും പലർക്കും വിശേ
ഷാൽ എനിക്കും സഹായം ചെയ്തിരി
ക്കുന്നു.

3 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാ
രായ പ്രിസ്കയെയും അക്വിലാവെയും വ
4 ന്ദനം ചെയ്വിൻ. അവർ എന്റെ പ്രാണ
ന്നുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ കഴുത്തു വെച്ചുകൊടു
ത്തവരാകുന്നു; അവർക്ക ഞാൻ മാത്രമല്ല,
ജാതികളുടെ സകല സഭകളുംകൂടെ നന്ദി
5 പറയുന്നു. അവരുടെ വീട്ടിലെ സഭയെ
യും വന്ദനം ചെയ്വിൻ; ആസ്യയിൽ ക്രി
സ്തുവിന്നു ആദ്യഫലമായി എനിക്ക പ്രിയ
നായ എപ്പൈനെത്തോസിന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. നിങ്ങൾക്കായി വളരെ അ 6
ദ്ധ്വാനിച്ചവളായ മറിയെക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. എന്റെ ചാർച്ചക്കാരും സ 7
ഹബദ്ധന്മാരായ അന്ത്രൊനിക്കൊസിന്നും
യൂനിയാവിന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ; അ
വർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഇടയിൽ പേർ
കൊണ്ടവരും എനിക്കു മുമ്പെ ക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിച്ചവരും ആകുന്നു. കർത്താവിൽ 8
എനിക്ക പ്രിയനായ അംപ്ലിയാത്തൊസി
ന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. ക്രിസ്തുവിൽ
ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടവേലക്കാരനായ ഉർബ്ബാനൊ 9
സിന്നും എനിക്ക പ്രിയനായ സ്താക്കുവി
ന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. ക്രിസ്തുവിൽ 10
സമ്മതനായ അപ്പെലേസിന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. അരിസ്തൊബൂലൊസിന്റെ
ഭവനക്കാർക്ക വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. എ
ന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായ ഹെരോദിയോന്നു 11
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ; നർക്കിസ്സൊസിന്റെ
ഭവനക്കാരിൽ കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ച
വർക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. കർത്താവിൽ 12
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരായ ത്രുഫൈനെക്കും ത്രു
ഫോസെക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. കർ
ത്താവിൽ വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചവളായ
പ്രിയ പെർസിസിന്നു വന്ദനം ചൊല്ലു
വിൻ. കർത്താവിൽ പ്രസിദ്ധനായ രൂഫൊ 13
സിനെയും എനിക്കും അമ്മയായ അവന്റെ
അമ്മയെയും വന്ദനം ചെയ്വിൻ. അസുംക്രി 14
തൊസിന്നും ഫ്ലെഗോന്നും ഹെർമ്മേസി
ന്നും പത്രൊബാസിന്നും ഹെർമ്മാസിന്നും
കൂടെയുള്ള സഹോദരന്മാർക്കും വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. ഫിലൊലൊഗൊസിന്നും 15
യൂലിയെക്കും നെരെയൂസിന്നും അവന്റെ
സഹോദരിക്കും ഒലുമ്പാസിന്നും അവരോ
ടുകൂടെയുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും വന്ദ
നം ചൊല്ലുവിൻ. വിശുദ്ധ ചുംബനം 16
കൊണ്ടു അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്വിൻ.
ക്രിസ്തുവിന്റെ സകല സഭകളും നിങ്ങളെ
വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപ 17
ദേശത്തിന്നു വിപരീതമായ ഭിന്നഭക്ഷ
ങ്ങളെയും ഇടർച്ചകളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
ളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അവരോടു അ
കന്നു മാറുവിൻ. അങ്ങനെയുള്ളവർ ന 18
മ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ അല്ല, ത
ങ്ങളുടെ വയറിനെയത്രേ സേവിക്കയും
ചക്കരവാക്കും മുഖസ്തുതിയും പറഞ്ഞു സാ
ധുക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു കള
കയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ അനുസരണം 19
പരക്കെ എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരി
ക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾ നിമി
ത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ

15: 26. 2കൊരി. 8: 1—5; 9: 2; 1തെസ്സ. 1: 7. **15: 27.** 1കൊരി. 9: 11.
15: 28. റോമ. 15: 24; ഫിലി. 4: 17. **15: 29.** റോമ. 1: 11, 12; അ. പ്ര. 19: 21.
15: 30. ഫിലി. 2: 1. **15: 31.** 2തെസ്സ. 3: 2; റോമ. 15: 25—26; 2കൊരി. 8: 4; 9: 1.
15: 32. അ. പ്ര. 19: 21; റോമ. 1: 10.
15: 33. 2കൊരി. 13: 11; ഫിലി. 4: 9; എബ്രാ. 13: 20; 1കൊരി. 14: 33.
16: 3. അ. പ്ര. 18: 2. **16: 5.** 1കൊരി. 16: 19. **16: 7.** ഗലാ. 1: 22.
16: 13. 2യോഹ. 1. **16: 16.** 2കൊരി, 13: 12; 1തെസ്സ. 5: 26; 1പത്രൊ. 5: 14.
16: 17. 1തിമൊ. 6: 3—5; ഗലാ. 1: 8—9; 2തെസ്സ. 3: 6, 14; 2യോഹ. 10.
16: 18. ഫിലി. 3: 19; കൊലൊ. 2: 4. **16: 19.** 1കൊരി. 14: 20; റോമ. 1: 8.

നന്മെക്കു ജ്ഞാനികളും തിന്മെക്കു അജ്ഞന്മാരും ആകേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാല്ക്കീഴെ ചതെച്ചുകളയും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

21 എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരനായ തിമൊഥെയൊസും എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ ലൂക്യൊസും യാസോനും സോസിപത്രൊസും നി 22 ങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ലേഖനം എഴുതിയ തെർത്തൊസ് എന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ കർത്താവിൽ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 23 എനിക്കും സർവ്വസഭെക്കും അതിഥിസല്ക്കാരം ചെയ്യുന്ന ഗായൊസ് നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ എരസ്തൊസും സഹോദരനായ കൎത്തൊസും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.

മഹത്വീകരണം

പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നിട്ട ഇ 24
പ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടവന്നും നിത്യദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം സകല ജാതികൾക്കും വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിന്നായി പ്രവാചകന്മാരുടെ എഴുത്തുകളാൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മർ 25
ത്തിന്റെ വെളിപ്പാടിന്നു അനുസരണമായുള്ള എന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന ഏകജ്ഞാനിയായ ദൈവത്തി 26
ന്നു യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

16: 21. അ. പ്ര. 16: 1 ; 19: 22 ; 20: 4. **16: 23.** 1കൊരി. 1: 14, 15.
16: 25. എഫെ. 3: 5, 9, 20 ; 1: 9 ; കൊലൊ. 1: 26 ; യൂദാ. 24: 25.
16: 26. 1തിമൊ. 1: 17 ; മത്താ. 28: 19, 20.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE
TO THE
CORINTHIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

കൊരിന്ത്യർക്കു എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

അഭിവാദനവും നന്ദിപ്രകടനവും

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായി വിളിക്കപ്പെട്ട പൌ
ലൊസും സഹോദരനായ സോസ്ഥെനേസും
2 കൊരിന്തിലുള്ള ദൈവസഭെക്കു, ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും
അവിടെയും ഇവിടെയും എവിടെയും നാ
മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവരോ
ടുംകൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരുമായ
3 വർക്കു തന്നേ, എഴുതുന്നതു; നമ്മുടെ പിതാ
വായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃ
പയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

4 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നല്കപ്പെട്ട
ദൈവകൃപ നിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ദൈ
വത്തിന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും
5 സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാ
6 ക്ഷ്യം നിങ്ങളിൽ ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതുപോ
ലെ അവനിൽ നിങ്ങൾ സകലത്തിലും വി
ശേഷാൽ സകല വചനത്തിലും സകല
പരിജ്ഞാനത്തിലും സമ്പന്നരായിത്തീർന്നു.
7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു കൃപാവരത്തിലും
കുറവില്ലാത്തവരായി നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത കാത്തി
8 രിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
സ്തുവിന്റെ നാളിൽ കുറവില്ലാത്തവരായി
രിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ നിങ്ങളെ അവസാ
9 നത്തോളം ഉറപ്പിക്കും. തന്റെ പുത്രനും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൂട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കു
ന്ന ദൈവം വിശ്വസ്തൻ.

സഭയിലെ കക്ഷിത്വം

10 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ഒന്നു തന്നേ സംസാരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ഇ
ടയിൽ ഭിന്നത ഭവിക്കാതെ ഏകമനസ്സി
ലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരി
ക്കയും വേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ നാ
മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമം ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. സ 11
ഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പി
ണക്കം ഉണ്ടെന്നു ക്ലോവയുടെ ആളുകളാൽ
എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങ 12
ളിൽ ഓരോരുത്തൻ: ഞാൻ പൌലൊ
സിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ അപ്പൊ
ല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ കേഫാ
വിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ ക്രിസ്തുവി
ന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ പറയു
ന്നുപോൽ. ക്രിസ്തു വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരി 13
ക്കുന്നുവോ? പൌലൊസ് നിങ്ങൾക്കു വേ
ണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവോ? അല്ല, പൌലൊ
സിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ സ്നാനം ഏ
റ്റുവോ? എന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്നാ 14
നം കഴിപ്പിച്ചു എന്നു ആരും പറയാതവ
ണ്ണം ക്രിസ്പൊസിനെയും ഗായൊസിനെയും 15
ഒഴികെ നിങ്ങളിൽ ആരെയും ഞാൻ സ്നാ
നം കഴിപ്പിക്കായ്കയാൽ ഞാൻ ദൈവത്തി
ന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. സ്തെഫനാസി 16
ന്റെ ഭവനക്കാരെയും ഞാൻ സ്നാനം കഴി
പ്പിച്ചു; അതല്ലാതെ മറ്റു വല്ലവരെയും
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ എന്നു ഞാൻ ഓ
ർക്കുന്നില്ല. സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ അല്ല സു 17
വിശേഷം അറിയിപ്പാനത്രേ ക്രിസ്തു എ
ന്നെ അയച്ചതു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു വ്യ
ർത്ഥമാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വാക്കുചാതു
ര്യത്തോടെ അല്ലതാനും.

ക്രൂശിന്റെ ശക്തി

ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ചുപോകുന്ന 18
വർക്കു ഭോഷത്വവും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമു
ക്കോ ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു.

"ജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനം ഞാൻ നശി 19
പ്പിക്കയും ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ബുദ്ധി ദുഷ്പ
ലമാക്കുകയും ചെയ്യും"
എന്നു" എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ജ്ഞാനി 20
എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ? ഈ ലോക
ത്തിലെ താർക്കികൻ എവിടെ? ഈ ലോക
ത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ദൈവം ഭോഷത്വമാ

---

1. 1. റോമ. 1: 2; അ. പ്ര. 18: 17. 1: 2. 1കൊരി. 6: 11; അ. പ്ര. 9: 14.
1: 3. റോമ. 1: 7. 1: 7. തീത്തോ. 2: 13; ലൂക്കൊ. 17: 30; 2തെസ്സ. 1: 7.
1: 8. 1കൊരി. 5: 5; 2കൊരി. 1: 14; 1തെസ്സ. 3: 13; 5: 23.
1: 9. റോമ. 8: 28; 1യോഹ. 1: 3; 1തെസ്സ. 5: 24. 1: 10. ഫിലി. 2: 2; 1പത്രൊ. 3: 8.
1: 12. 1കൊരി. 3: 4; അ. പ്ര. 18: 24; 19: 1; യോഹ. 1: 42.
1: 13. മത്താ. 28: 19; അ. പ്ര. 2: 38. 1: 14. അ. പ്ര. 18: 8; റോമ. 16: 23.
1: 16. 1കൊരി. 16: 15. 1: 17. യോഹ. 4: 2; മത്താ. 28: 19; അ. പ്ര. 10: 48.
1: 18. 2കൊരി. 4: 3; റോമ. 1: 16. 1: 19. യെശ. 29: 14; യിരെ. 8: 9. 1: 20. യെശ. 44: 25.

21 ക്കിയില്ലയോ? ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാന
ത്തിൽ ലോകം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ
അറിയായ്കകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവരെ
പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭോഷത്വത്താൽ രക്ഷി
പ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം തോന്നി.
22 യെഹൂദന്മാർ അടയാളം ചോദിക്കയും
യവനന്മാർ ജ്ഞാനം അന്വേഷിക്കയും
23 ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളോ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രി
സ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു; യെഹൂദന്മാ
24 ക്കു ഇടർച്ചയും ജാതികൾക്കു ഭോഷത്വവു
മെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരാകട്ടെ യവനന്മാരാ
കട്ടെ വിളിക്കപ്പെട്ട ഏവർക്കും ദൈവശ
ക്തിയും ദൈവ ജ്ഞാനവുമായ ക്രിസ്തുവി
25 നെ തന്നേ. ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷത്വം
മനുഷ്യരെക്കാൾ ജ്ഞാനമേറിയതും ദൈ
വത്തിന്റെ ബലഹീനത മനുഷ്യരെക്കാൾ
ബലമേറിയതും ആകുന്നു.

26 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിളിയെ
നോക്കുവിൻ: ലോകാഭിപ്രായപ്രകാരം
ജ്ഞാനികൾ ഏറെയില്ല, ബലവാന്മാർ
ഏറെയില്ല, കുലീനന്മാരും ഏറെയില്ല.
27 ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം
ലോകത്തിൽ ഭോഷത്വമായതു തിരഞ്ഞെടു
ത്തു; ബലമുള്ളതിനെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ
ദൈവം ലോകത്തിൽ ബലഹീനമായതു
28 തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഉള്ളതിനെ ഇല്ലായ്മയാക്കു
വാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ കുലഹീനവും
നികൃഷ്ടവുമായതും ഏതുമില്ലാത്തതും തിര
29 ഞ്ഞെടുത്തു; ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു
ജഡവും പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
30 തന്നേ. നിങ്ങളോ അവനാൽ ക്രിസ്തുയേ
ശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കു ദൈ
വത്തിങ്കൽനിന്നു ജ്ഞാനവും നീതിയും ശു
ദ്ധീകരണവും വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു.

31 "പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ പ്ര
ശംസിക്കട്ടെ"
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആ
കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

തത്വജ്ഞാനവും വെളിപാടും

2 ഞാനും, സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ വചനത്തിന്റെ
യോ ജ്ഞാനത്തിന്റെയോ വൈഭവം കൂ
ടാതെയത്രേ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നി
2 ങ്ങളോടു പ്രസ്താവിപ്പാൻ വന്നതു. ക്രൂശി
ക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാ
തെ മറെറാന്നും അറിയാത്തവനായി നി
ങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. ഞാൻ ബലഹീനത 3
യോടും ഭയത്തോടും വളരെ നടുക്കത്തോടും
കൂടെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. നിങ്ങ 4
ളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു മനുഷ്യരുടെ ജ്ഞാ
നമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിതന്നേ ആ
ധാരമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ വച 5
നവും എന്റെ പ്രസംഗവും ജ്ഞാനത്തി
ന്റെ വശീകരണവാക്കുകളാൽ അല്ല, ആ
ത്മാവിന്റെയും ശക്തിയുടെയും പ്രദർശ
നത്താലത്രേ ആയിരുന്നതു.

എന്നാൽ തികഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ ഞ 6
ങ്ങൾ ജ്ഞാനം സംസാരിക്കുന്നു; ഈ
ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനമല്ല നശിച്ചുപോ
കുന്നവരായ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു
ക്കന്മാരുടെ ജ്ഞാനവുമല്ല; ദൈവം ലോക 7
സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പെ നമ്മുടെ തേജസ്സിന്നായി മു
ന്നിയമിച്ചതും മറഞ്ഞിരുന്നതുമായ ദൈവ
ത്തിന്റെ ജ്ഞാനമത്രേ മർമ്മമായി ഞങ്ങൾ
പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതു് ഈ ലോകത്തി 8
ന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ ആരും അറിഞ്ഞില്ല;
അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ തേജസ്സി
ന്റെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിക്കയില്ലായിരുന്നു.

"ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു് 9
ഒരു കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല ചെവി
കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദ
യത്തിൽ തോന്നീട്ടുമില്ല"
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ. നമുക്കോ ദൈവം തന്റെ ആത്മാ 10
വിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആ
ത്മാവു സകലത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ
ആഴങ്ങളെയും ആരായുന്നു. മനുഷ്യനുള്ള 11
തു് അവനിലെ മാനുഷാത്മാവല്ലാതെ
മനുഷ്യരിൽ ആർ അറിയും? അവ്വണ്ണം
തന്നേ ദൈവത്തിലുള്ളതു ദൈവാത്മാവ
ല്ലാതെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. നാമോ 12
ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ദൈ
വം നമുക്കു നല്കിയതു് അറിവാനായി ദൈ
വത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവിനെ അത്രേ
പ്രാപിച്ചതു്. അതു ഞങ്ങൾ മാനുഷ 13
ജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ
അല്ല, ആത്മാവു് ഉപദേശിക്കുന്ന വചന
ങ്ങളാൽ തന്നേ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ആ
ത്മികന്മാർക്കു് ആത്മികമായതു തെളിയിക്കു

1: 21. ലൂക്കൊ. 10: 21; റോമ. 1: 20, 22, 28. **1: 22.** മത്താ. 12: 38.
1: 23. ഗലാ. 5: 11; യെശ. 8: 14; 1കൊരി. 2: 2; ഗലാ. 3: 1; 1പത്രൊ. 2: 8.
1: 26. സെഫ. 3: 12; യോഹ. 7: 48, 49; യാക്കൊ. 2: 5. **1: 27.** സങ്കീ. 8: 2.
1: 28. റോമ. 4: 17. **1: 29.** എഫെ. 2: 9.
1: 30. 1കൊരി. 4: 15; റോമ. 8: 1; 2കൊരി. 5: 21; 1കൊരി. 6: 11; 1തെസ്സ. 5: 23; എഫെ. 1: 7, 14; കൊലൊ. 1: 14; റോമ. 3: 24.
1: 31. യിരെ. 9: 24; 2കൊരി. 10: 17.
2: 1. 1കൊരി. 1: 17. **2: 2.** ഗലാ. 6: 14; 1കൊരി. 1: 23.
2: 3. അ. പ്ര. 18: 1, 6, 12; 1കൊരി. 4: 10; 2കൊരി. 11: 30.
2: 4. 2പത്രൊ. 1: 16; 1കൊരി. 4: 20; റോമ. 15: 13, 18; 1തെസ്സ. 1: 5.
2: 5. 2കൊരി. 4: 7; 6: 7. **2: 6.** എഫെ. 4: 13; സങ്കീ. 33: 10; ഫിലി. 3: 15.
2: 7. റോമ. 8: 29, 30; റോമ. 16: 25; എഫെ. 3: 5, 9.
2: 8. അ. പ്ര. 7: 2; യാക്കൊ. 2: 1; ലൂക്കൊ. 23: 34; കൊലൊ. 1: 26.
2: 9. യെശ. 64: 4; 65: 17.
2: 10. മത്താ. 16: 17; എഫെ. 3: 3, 5; സദൃ. 20: 27; മത്താ. 11: 25; 13: 11.
2: 12. റോമ. 8: 15; യോഹ. 16: 13, 14. **2: 13.** 1കൊരി. 1: 4.

14 ന്നു. എന്നാൽ പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ ദൈവാ
ത്മാവിന്റെ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നി
ല്ല; അതു അവന്നു ഭോഷത്വം ആകുന്നു.
ആത്മികമായി വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാ
ൽ അതു അവന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതു
15 മല്ല. ആത്മികനോ സകലത്തെയും വിവേ
ചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും വിവേചിക്ക
16 പ്പെടുന്നതുമില്ല. കർത്താവിന്റെ മനസ്സു
അറിഞ്ഞു അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാകുന്ന
വൻ ആർ? നാമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മന
സ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

കക്ഷിഭാവത്തെ കുറിച്ചു വിധിക്കുന്നു

3 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളോ
ടു എനിക്കു ആത്മികന്മാരോടു എന്ന
പോലെ അല്ല, ജഡികന്മാരോടു എന്ന
പോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ ശിശുക്കളായവരോ
ടു എന്നപോലെ അത്രേ സംസാരിപ്പാൻ
2 കഴിഞ്ഞുള്ളു. ഭക്ഷണമല്ല, പാൽ അത്രേ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നതു; ഭക്ഷിപ്പാൻ നി
ങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും
കഴിവായിട്ടില്ല; ഇന്നും നിങ്ങൾ ജഡിക
3 ന്മാരല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈർഷ്യ
യും പിണക്കവും ഇരിക്കെ, നിങ്ങൾ ജഡി
കന്മാരും, ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ നട
4 ക്കുന്നവരുമല്ലയോ? ഒരുത്തൻ ഞാൻ പൌ
ലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും മ
റ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അപ്പൊല്ലോസി
ന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും പറയുമ്പോൾ
5 നിങ്ങൾ സാധാരണ മനുഷ്യരല്ലയോ? അ
പ്പൊല്ലോസു ആർ? പൌലൊസു ആർ?
തങ്ങൾക്കു കർത്താവു നല്കിയതുപോലെ നി
ങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീ
6 ന്ന ശുശ്രൂഷക്കാരത്രേ. ഞാൻ നട്ടു, അപ്പൊ
ല്ലോസു നനെച്ചു, ദൈവമത്രേ വളരുമാറാ
7 ക്കിയതു. ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന
ദൈവമല്ലാതെ നടുന്നവനും നനെക്കുന്നവ
8 നും ഏതുമില്ല. നടുന്നവനും നനെക്കുന്ന വ
നും ഒരുപോലെ; ഓരോരുത്തനു താന്താ
ന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം കൂലി
9 കിട്ടും. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടവേല
ക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൃഷി,
ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണം.

ഉപദേശകരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം

എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപെക്കു ഒത്ത
10 വണ്ണം ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ളോരു പ്രധാന
ശില്പിയായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു;
മറ്റൊരുത്തൻ മീതെ പണിയുന്നു; താൻ
എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്നു ഓരോരുത്ത
11 നും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. യേശുക്രിസ്തു
എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ
മറ്റൊന്നു ഇടുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല.
ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആരെങ്കിലും 12
പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ലു,
മരം, പുല്ലു, വൈക്കോൽ എന്നിവ പണി
യുന്നു എങ്കിൽ അവനവന്റെ പ്രവൃത്തി
വെളിപ്പെട്ടുവരും; ആ ദിവസം അതിനെ 13
തെളിവാക്കും; അതു തീയോടെ വെളി
പ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി
ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നേ ശോധന
ചെയ്യും. ഒരുത്തൻ പണിത പ്രവൃത്തി 14
നിലനില്ക്കും എങ്കിൽ അവന്നു പ്രതിഫലം
കിട്ടും. ഒരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി വെന്തുപോ 15
യെങ്കിൽ അവന്നു ചേതം വരും; താനോ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും; എന്നാൽ തീയിൽകൂടി
എന്നപോലെ അത്രേ.

നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും 16
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വ
സിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? ദൈ 17
വത്തിന്റെ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ
ദൈവം നശിപ്പിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ മ
ന്ദിരം വിശുദ്ധമല്ലോ; നിങ്ങളും അങ്ങനെ
തന്നേ.

ആരും തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കരുതു; 18
താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ജ്ഞാനി എന്നു
നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തോന്നിയാൽ
അവൻ ജ്ഞാനിയാകേണ്ടതിന്നു ഭോഷ
നായിത്തീരട്ടെ. ഈ ലോകത്തിന്റെ 19
ജ്ഞാനം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്വ
മത്രേ.

"അവൻ ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ
കൌശലത്തിൽ പിടിക്കുന്നു"

എന്നും

"കർത്താവു ജ്ഞാനികളുടെ വിചാരം 20
വ്യർത്ഥം എന്നറിയുന്നു"

എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആക 21
യാൽ ആരും മനുഷ്യരിൽ പ്രശംസിക്കരു
തു; സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലോ. പൌ 22
ലൊസോ, അപ്പൊല്ലോസോ, കേഫാ
വോ, ലോകമോ, ജീവനോ, മരണമോ,
ഇപ്പോഴുള്ളതോ, വരുവാനുള്ളതോ സക
ലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. നിങ്ങളോ ക്രിസ്തു 23
വിന്നുള്ളവർ; ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്നുള്ള
വൻ.

അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു ദൈവത്തോടുള്ള
ഉത്തരവാദിത്വം

ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാ 4
രും ദൈവമർമ്മങ്ങളുടെ ഗൃഹവിചാരക
ന്മാരും എന്നിങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ എ

2: 14. 1കൊരി. 1: 18; യോഹ. 8: 47; യാക്കോ. 3: 15.
2: 15. ഗലാ. 6: 1; 1യോഹ. 2: 20. 2: 16. യെശ. 40: 13; റോമ. 11: 34.
3: 1. റോമ. 7: 14. 3: 2. എബ്രാ. 5: 12—13; 1പത്രൊ. 2: 2.
3: 3. 1കൊരി. 1: 10—12; 11: 18. 3: 5. അ. പ്ര. 18: 24, 27.
3: 6. അ. പ്ര. 18: 4, 11; 1കൊരി. 1: 12. 3: 8. സങ്കീ. 62: 12.
3: 9. എഫെ. 2: 20—22; 1പത്രൊ. 2: 5.
3: 10. റോമ. 12: 3; 1കൊരി. 15: 10; 2പത്രൊ. 3: 15.
3: 11. 1പത്രൊ. 2: 4—6; എഫെ. 2: 20. 3: 13. 1കൊരി. 4: 5; 2തെസ്സ. 1: 7—10.
3: 16. 1കൊരി. 6: 19; 6: 16. 3: 18. വെളി. 3: 17, 18.
3: 19. 1കൊരി. 1: 20; ഇയ്യോ. 5: 12, 13. 3: 20. സങ്കീ. 94: 11.
4: 1. 2കൊരി. 6: 3, 4; 1പത്രൊ. 4: 10.

2 ണ്ണിക്കൊള്ളട്ടെ. ഗ്രഹവിചാരകന്മാരിൽ
അനേഷിക്കുന്നതോ അവർ വിശ്വസ്തരാ
3 യിരിക്കേണം എന്നത്രേ. നിങ്ങളോ മനു
ഷ്യർ കഴിക്കുന്ന വല്ല വിസ്താരത്തിലോ
എന്നെ വിധിക്കുന്നതു് എനിക്കു് എതുയും
ലഘുകായ്യം; ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ വിധി
4 ക്കുന്നതുമില്ല. എനിക്കു യാതൊരു കുറ
ത്തകുറിച്ചും ബോധമില്ലെങ്കിലും അതി
നാൽ ഞാൻ നീതിമാൻ എന്നു വരികയി
ല്ല; എന്നെ വിധിക്കുന്നതു കത്താവു് ആകു
5 ന്നു. ആകയാൽ കത്താവു വരുവോളം സ
മയത്തിന്നു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുതു;
അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വെ
ളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചന
കളെ വെളിപ്പെടുത്തും; അന്നു് ഓരോരു
ത്തന്നു ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു പുകഴ്ച
ഉണ്ടാകും.

6 സഹോദരന്മാരേ, ഇതു ഞാൻ നിങ്ങൾ
നിമിത്തം എന്നെയും അപ്പൊല്ലോസിനെ
യും ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു: എഴു
തിയിരിക്കുന്നതിന്നു് അപ്പുറം (ഭാവിക്കാ
തിരിപ്പാൻ) ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടു പ
ഠിക്കേണ്ടതിന്നും ആരും ഒരുത്തന്നു അന്യ
കുലമായും മറ്റൊരുവന്നു പ്രതികൂലമായും
ചീർത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
7 നിന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു ആർ? ലഭി
ച്ചതല്ലാതെ നിനക്കു എന്തുള്ളു? ലഭിച്ചതെ
ങ്കിലോ ലഭിച്ചതല്ല എന്നപോലെ പ്രശം
സിക്കുന്നതു് എന്തു്? ഇതു ക്ഷണത്തിൽ
8 നിങ്ങൾ തൃപ്തന്മാരായി; ഇതു ക്ഷണത്തിൽ
നിങ്ങൾ സമ്പന്നന്മാരായി; ഞങ്ങളെ കൂ
ടാതെ വാഴുന്നവരായി; അയ്യോ, നിങ്ങ
ളോടുകൂടെ ഞങ്ങളും വാഴേണ്ടതിന്നു നി
ങ്ങൾ വാണു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
9 ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്നു, ദൂതന്മാക്കും മനുഷ്യ
ക്കും തന്നേ, കൂത്തുകാഴ്ചയായി തീർന്നിരിക്കു
യാൽ ദൈവം അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ഞങ്ങ
ളെ ഒടുക്കത്തവരായി മരണവിധിയിൽ
ഉൾപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിരുത്തി എന്നു
10 എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തു നിമി
ത്തം ഭോഷന്മാർ; നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ വി
വേകികൾ; ഞങ്ങൾ ബലഹീനർ, നിങ്ങൾ
ബലവാന്മാർ; നിങ്ങൾ മഹത്തുക്കൾ, ഞ
11 ങ്ങൾ മാനഹീനർ അത്രേ. ഈ നാഴിക
വരെ ഞങ്ങൾ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഉട
പ്പാൻ ഇല്ലാതെയും കൂത്തുകൊണ്ടും സ്ഥിര
12 വാസം കൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നു. സ്വന്ത കൈ
യ്യാൽ വേലചെയ്തു അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു; ശകാ
രം കേട്ടിട്ടു ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; ഉപദ്രവം
ഏറ്റിട്ടു സഹിക്കുന്നു; ദൂഷണം കേട്ടിട്ടു
13 നല്ല വാക്കു പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ ലോക
ത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും ഇന്നുവരെ
സകലത്തിന്റെയും അഴുക്കായും തീർന്നിരി
ക്കുന്നു.

പിതൃതുല്യമായ ഗുണദോഷവും മുന്നറിയിപ്പും

14 നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാനല്ല, എന്റെ
പ്രിയ മക്കളോടു് എന്നപോലെ ബുദ്ധി പ
15 റഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു എഴുതുന്നു. നിങ്ങൾക്കു
ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം ഗുരുക്കന്മാർ ഉ
ണ്ടെങ്കിലും പിതാക്കന്മാർ ഏറെയില്ല; ക്രി
സ്തുയേശുവിൽ ഞാനല്ലോ നിങ്ങളെ സുവി
16 ശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചതു. ആകയാൽ
എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
17 ഇതു നിമിത്തം കത്താവിൽ വിശ്വസ്തനും
എന്റെ പ്രിയ മകനുമായ തിമൊഥെയോ
സിനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരി
ക്കുന്നു. ഞാൻ എങ്ങും ഏതു സഭയിലും
ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള
എന്റെ വഴികൾ അവൻ നിങ്ങളെ ഓ
18 ർപ്പിക്കും. എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടു
ക്കൽ വരികയില്ല എന്നുവെച്ചു ചിലർ ചീ
19 ത്തിരിക്കുന്നു. കത്താവിന്നു ഇഷ്ടം എങ്കിൽ
ഞാൻ വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
ചീർത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വാക്കല്ല ശക്തി
20 തന്നേ കണ്ടറിയും. ദൈവരാജ്യം വചന
21 ത്തിലല്ല ശക്തിയിലത്രേ ആകുന്നു. നിങ്ങ
ൾക്കു ഏതു വേണം? ഞാൻ വടിയോടുകൂ
ടെയോ സ്നേഹത്തിലും സൌമ്യാത്മാവി
ലുമോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതു?

അതിനീചമായ ദുർന്നടപ്പിന്റെ ചിത്രീകരണം

5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുർന്നടപ്പു ഉണ്ടെന്നു
കേൾക്കുന്നു ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പന്റെ
ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നപോൽ; അതു
ജാതികളിൽപോലും ഇല്ലാത്ത ദുർന്നടപ്പു ത
2 ന്നേ. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചീർത്തിരിക്കുന്നു;
ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇട
3 യിൽനിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നി
ങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിട്ടുമില്ല. ഞാനോ ശരീരം
കൊണ്ടു ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും ആത്മാവുകൊ
ണ്ടു കൂടെയുള്ളവനായി, നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
ഇരിക്കുന്നവനായി തന്നേ, ഈ ദുഷ്കർമ്മം
4 ചെയ്തവനെക്കുറിച്ചു: നിങ്ങളും എന്റെ
ആത്മാവും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശു
വിന്റെ ശക്തിയോടെ ഒന്നിച്ചു കൂടീട്ടു
നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമ
ത്തിൽ അവനെ, ആത്മാവു കത്താവായ
5 യേശുവിന്റെ നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട
തിന്നു ജഡസംഹാരത്തിന്നായി സാത്താ
ന്നു ഏല്പിക്കേണം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കു

4: 4. 2കൊരി. 1: 12; സങ്കീ 143: 2. **4: 5.** റോമ. 2: 1, 16; മത്താ. 7: 1; 1കൊരി. 3: 13.
4: 4: 8. വെളി. 3: 17.
4: 9. എബ്രാ. 10: 32, 33; റോമ. 8: 36; 1കൊരി. 15: 31; 2കൊരി. 11: 23.
4: 10. 1കൊരി. 1: 18; 2കൊരി. 11: 19; 13: 9; 1കൊരി. 2: 3.
4: 11. റോമ. 8: 35; 2കൊരി. 11: 23—27.
4: 12. അ. പ്ര. 18: 3; 20: 34; 1പത്രൊ. 3: 9; മത്താ. 5: 44. **4: 13.** വിലാ. 3: 45.
4: 17. അ. പ്ര. 16: 1; 1കൊരി. 16: 10; 7: 17. **4: 20.** റോമ. 14: 17.
5: 1. **5: 2.** 2കൊരി. 7: 7.
5: 3. കൊലൊ. 2: 5; മത്താ. 6; 19; 18: 18; 2കൊരി. 13: 16. **5: 4.** 2തെസ്സ. 3: 6.

6 ന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ നന്നല്ല; അല്പം പുളിമാവു് പിണ്ഡത്തെ മുഴുവനും പുളി
7 പ്പിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്തവരായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പുതിയ പിണ്ഡം ആകേണ്ടതിന്നു പഴയ പുളിമാവിനെ നീക്കിക്കളവിൻ. നമ്മുടെ പെസഹകുഞ്ഞാടും അറുക്കപ്പെ
8 ട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു തന്നേ. ആകയാൽ നാം പഴയ പുളിമാവുകൊണ്ടല്ല, തിന്മയും ദുഷ്ടതയും ആയ പുളിമാവുകൊണ്ടുമല്ല, സ്വച്ഛതയും സത്യവുമായ പുളിപ്പില്ലായ്മ കൊണ്ടുതന്നേ ഉത്സവം ആചരിക്ക.

9 ദുർന്നടപ്പുകാരോടു സംസർഗ്ഗം അരുതു എന്നു ഞാൻ എൻറെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
10 എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു ഈ ലോകത്തിലെ ദുർന്നടപ്പുകാരോടോ അത്യാഗ്രഹികളോടോ പിടിച്ചുപറിക്കാരോടോ വിഗ്രഹാരാധികളോടോ അരുതു എന്നല്ലല്ലോ; അങ്ങനെ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ലോകം വിട്ടു
11 പോകേണ്ടിവരും. എന്നാൽ സഹോദരൻ എന്നു പേർപെട്ട ഒരുവൻ ദുർന്നടപ്പുകാരനോ അത്യാഗ്രഹിയോ വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ണാക്കാരനോ മദ്യപനോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു എങ്കിൽ അവനോടു സംസർഗ്ഗം അരുതു; അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കപോലും അരുതു് എന്നത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
12 എഴുതിയതു്. പുറത്തുള്ളവരെ വിധിപ്പാൻ എനിക്കു് എന്തു കാര്യം? നിങ്ങൾ അകത്തുള്ളവരെ അല്ലയോ വിധിക്കുന്നതു; പുറത്തു
13 ള്ളവരെ ദൈവം വിധിക്കുന്നു. ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവിൻ.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യവഹാരം

6 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനു മറ്റൊരുത്തനോടു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പാകെ അല്ല, അഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വ്യവഹാരത്തിനു പോകുവാൻ
2 തുനിയുന്നുവോ? വിശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തെ വിധിക്കും എന്നു് അറിയുന്നില്ലയോ? ലോകത്തെ നിങ്ങൾ വിധിക്കുമെങ്കിൽ ഏറ്റവും ചെറിയ സംഗതികളെ വിധിപ്പാൻ
3 നിങ്ങൾ അയോഗ്യരോ? നാം ദൂതന്മാരെ വിധിക്കും എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഐഹികകാര്യങ്ങളെ എത്ര അധികം? എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ഐഹികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വ്യവഹാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ
4 വിധിപ്പാൻ സഭ ഗണ്യമാക്കാത്തവരെ
5 ഇരുത്തുന്നുവോ? നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജെക്കായി ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാർക്കു മദ്ധ്യേ കാര്യം തീർപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളോരു ജ്ഞാനിയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
6 ഇല്ലയോ? അല്ല, സഹോദരൻ സഹോദരനോടു വ്യവഹരിക്കുന്നു; അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ തന്നേ. നിങ്ങൾക്കു 7
തമ്മിൽ വ്യവഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതു തന്നേ കേവലം പോരായ്മയാകുന്നു; അതിനു പകരം നിങ്ങൾ അന്യായം സഹിച്ചുകൊള്ളാത്തതു് എന്തു? നഷ്ടം ഏറ്റുകൊള്ളാത്തതു് എന്തു്? അല്ല, നിങ്ങൾ അന്യായം 8
ചെയ്യുകയും നഷ്ടം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അതും സഹോദരന്മാർക്കു തന്നേ. അന്യായം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? 9
നിങ്ങളെത്തന്നേ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ; ദുർന്നടപ്പുകാർ, വിഗ്രഹാരാധികൾ, വ്യഭിചാരികൾ, സ്വയഭോഗികൾ, പുരുഷകാമികൾ, കള്ളന്മാർ, അത്യാഗ്രഹികൾ, മദ്യപന്മാർ, വാവിഷ്ണാക്കാർ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല. നിങ്ങളും ചിലർ ഈ 10
വകക്കാരായിരുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻറെ നാമത്തിലും നമ്മുടെ ദൈവത്തിൻറെ ആത്മാവിനാലും നിങ്ങളെത്തന്നേ കഴുകി ശുദ്ധീകരണവും നീതീകരണവും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 11

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനു് അയോഗ്യമായ അശുദ്ധി

സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു് 12
എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല; സകലത്തിനും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു് എങ്കിലും ഞാൻ യാതൊന്നിനും അധീനനാകയില്ല. ഭോജ്യങ്ങൾ വയറിനും വയറു ഭോജ്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളതു്; എന്നാൽ 13
ദൈവം ഇതിനെയും അതിനെയും ഇല്ലായ്മയാക്കും. ശരീരമോ ദുർന്നടപ്പിന്നല്ല കർത്താവിന്നത്രേ; കർത്താവു ശരീരത്തിനും. എന്നാൽ ദൈവം കർത്താവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മെയും തൻറെ ശക്തിയാൽ ഉയിർപ്പിക്കും. നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൻറെ അവയവങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ക്രിസ്തുവിൻറെ അവയവങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു വേശ്യയുടെ അവയവങ്ങൾ ആക്കാമോ? ഒരുനാളും അരുതു്. വേശ്യയോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവൻ അവളുമായി ഏക ശരീരമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും എന്നുണ്ടല്ലോ. കർത്താവിനോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവനോ അവനുമായി ഏകാത്മാവു ആകുന്നു. ദുർന്നടപ്പു വിട്ടു ഓടുവിൻ. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏതു പാപവും ശരീരത്തിനു പുറത്താകുന്നു ദുർന്നടപ്പുകാരനോ സ്വന്തശരീരത്തിനു വിരോധമായി പാപം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിൻറെ ദാനമായി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറെ മന്ദിരമാകുന്നു 14 15 16 17 18 19

5: 6. ഗലാ. 5: 9; യാക്കോ. 4: 16. **5: 8.** പുറ. 13: 7; 15: 19; ആവ. 16: 3.
5: 9. 2കൊരി. 6: 14; എഫെ. 5: 11. **5: 11.** 2തെസ്സ. 3: 6; 1കൊരി. 10: 7.
5: 12. മർക്കൊ. 4: 11. **5: 13.** 1കൊരി. 5: 2; ആവ. 17: 7, 12, 22—24.
6: 2. വെളി. 20: 4; ദാനീ. 7: 22. **6: 7.** മത്താ. 5: 39, 40. **6: 9.** 1കൊരി. 15: 50.
6: 10. ഗലാ. 5: 19, 21; വെളി. 22: 15. **6: 11.** അ. പ്ര. 22: 16; തീത്തൊ. 3: 3—7.
6: 12. 1കൊരി. 10: 23. **6: 13.** 1തെസ്സ. 4: 3—5. **6: 15.** 1കൊരി. 12: 27.
6: 16. മർക്കൊ. 10: 8; എഫെ. 5: 31; ഉല്പ. 2: 24.
6: 17. റോമ. 8: 9; 2കൊരി. 3: 17; യോഹ. 17: 21—23. **6: 19.** 1കൊരി. 3: 16.

നിങ്ങളുടെ ശരീരം എന്നും നിങ്ങളെ വി
ലെയ്ക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ താ
ന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ല
20 യോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരംകൊ
ണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.

വിവാഹം, അവിവാഹം, വിവാഹ
മോചനം എന്നീ പ്രശ്നങ്ങൾ

7 നിങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച സംഗതികളെ
ക്കുറിച്ചു് എന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെ
ന്നാൽ: സ്ത്രീയെ തൊടാതിരിക്കുന്നതു് മനു
2 ഷ്യനു നല്ലതു്. എങ്കിലും ദുർന്നടപ്പു നിമി
ത്തം ഓരോരുത്തനു സ്വന്തഭാര്യയും ഓരോ
രുത്തിക്കു സ്വന്തഭർത്താവും ഉണ്ടായിരിക്ക
3 ട്ടെ. ഭർത്താവു ഭാര്യെക്കും ഭാര്യ ഭർത്താ
വിനും കടംപെട്ടിരിക്കുന്നതു ചെയ്യട്ടെ.
4 ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ അവൾക്കല്ല
ഭർത്താവിനുത്രേ അധികാരമുള്ളതു്; അങ്ങ
നെ ഭർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ അവ
5 നല്ല ഭാര്യക്കത്രേ അധികാരം. പ്രാർത്ഥ
നെക്കു അവസരമുണ്ടാവാൻ ഒരു സമയ
ത്തേക്കു പരസ്പരസമ്മതത്തോടെ അല്ലാതെ
തമ്മിൽ വേർപെട്ടിരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
അജിതേന്ദ്രിയത്വം നിമിത്തം സാത്താൻ
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു
6 വീണ്ടും ചേർന്നിരിപ്പിൻ. ഞാൻ ഇതു കല്പ
നയായിട്ടല്ല അനുവാദമായിട്ടത്രേ പറയു
7 ന്നതു്. സകല മനുഷ്യരും എന്നെപ്പോ
ലെ ആയിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛി
ക്കുന്നു. എങ്കിലും ഒരുവനു ഇങ്ങനെയും
ഒരുവനു അങ്ങനെയും താന്താന്റെ കൃപാ
വരം ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

വിവാഹം കഴിയാത്തവരോടും വിധവ
മാരോടും: അവർ എന്നെപ്പോലെ പാർത്തു
കൊണ്ടാൽ അവർക്കു കൊള്ളാം എന്നു
9 ഞാൻ പറയുന്നു. ജിതേന്ദ്രിയത്വമില്ലെ
ങ്കിലോ അവർ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ; അഴ
ലുന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു
10 നല്ലതു്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരോടോ
ഞാനല്ല കർത്താവു തന്നേ കല്പിക്കുന്നതു:
11 ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വേർപിരിയരുതു; പി
രിഞ്ഞു എന്നു വരികിലോ വിവാഹംകൂടാ
തെ പാർക്കേണം; അല്ലെന്നു വരികിൽ
ഭർത്താവോടു നിരന്നുകൊള്ളേണം; ഭർത്താ
12 വു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു്. എ
ന്നാൽ ശേഷമുള്ളവരോടു കർത്താവല്ല
ഞാൻ തന്നേ പറയുന്നതു്: ഒരു സഹോ
ദരനു് അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ ഉണ്ടായി
രിക്കയും അവൾ അവനോടുകൂടെ പാ
പ്പാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്താൽ അവളെ
13 ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. അവിശ്വാസിയായ ഭ
ർത്താവുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും, അവൻ അവളോടു
കൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
14 ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. അവിശ്വാ
സിയായ ഭർത്താവു ഭാര്യ മുഖാന്തരം വിശു
ദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ
സഹോദരൻ മുഖാന്തരം വിശുദ്ധീകരിക്ക
പ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
മക്കൾ അശുദ്ധർ എന്നു വരും; ഇപ്പോ
ഴോ അവർ വിശുദ്ധർ ആകുന്നു. അവി 15
ശ്വാസി വേർപിരിയുന്നു എങ്കിൽ പിരി
യട്ടെ; ഈ വകയിൽ സഹോദരനോ സ
ഹോദരിയോ ബദ്ധരായിരിക്കുന്നില്ല; എ
ന്നാൽ സമാധാനത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ദൈ
വം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയേ, നീ 16
ഭർത്താവിന്നു രക്ഷ വരുത്തും എന്നു നിനക്കു
എങ്ങനെ അറിയാം? പുരുഷാ, നീ ഭാ
ര്യെക്കു രക്ഷ വരുത്തും എന്നു നിനക്കു എങ്ങ
നെ അറിയാം? എന്നാൽ ഓരോരുത്തനു 17
കർത്താവു വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ
യും ഓരോരുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചതു
പോലെയും അവനവൻ നടക്കട്ടെ; ഇങ്ങ
നെ ആകുന്നു ഞാൻ സകല സഭകളിലും
ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു്. ഒരുത്തൻ പരിച്ഛേ 18
ദനയോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? അഗ്രച
ർമ്മം വരുത്തരുതു്; ഒരുത്തൻ അഗ്രചർമ്മ
ത്തോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? പരിച്ഛേ
ദന ഏല്ക്കരുതു. പരിച്ഛേദന ഒന്നുമില്ല, 19
അഗ്രചർമ്മവും ഒന്നുമില്ല, ദൈവകല്പന പ്ര
മാണിക്കുന്നതത്രേ കാര്യം. ഓരോരുത്തൻ 20
വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നേ വസി
ച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നീ ദാസനായി വിളിക്ക 21
പ്പെട്ടുവോ? വ്യസനിക്കരുതു. സ്വതന്ത്രൻ
ആകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അതിൽ തന്നേ
ഇരുന്നുകൊൾക. ദാസനായി കർത്താവിൽ 22
വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കർത്താവിന്റെ സ്വത
ന്ത്രൻ ആകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ സ്വത
ന്ത്രനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്രിസ്തുവി
ന്റെ ദാസനാകുന്നു. നിങ്ങളെ വിലയ്ക്കു 23
വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്കു ദാസന്മാരാ
കരുതു. സഹോദരന്മാരേ, ഓരോരുത്തൻ 24
വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നേ ദൈ
വസന്നിധിയിൽ വസിക്കട്ടെ.

കന്യകമാരെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു കർത്താ 25
വിന്റെ കല്പനയില്ല; എങ്കിലും വിശ്വ
സ്തൻ ആകുവാൻതക്കവണ്ണം കർത്താവിന്റെ
കരുണ ലഭിച്ചവനായി ഞാൻ അഭിപ്രാ
യം പറയുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കഷ്ടത നി 26
മിത്തം ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മനു
ഷ്യൻ അങ്ങനെ തന്നേ ഇരിക്കുന്നതു് അ
വനു നന്നു് എന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു.
നീ ഭാര്യയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 27
വോ? വേർപാടു അന്വേഷിക്കരുതു്. നീ
ഭാര്യ ഇല്ലാത്തവനോ? ഭാര്യയെ അന്വേ
ഷിക്കരുതു. നീ വിവാഹം ചെയ്താലും ദോ 28
ഷമില്ല; കന്യകയും വിവാഹം ചെയ്താൽ
ദോഷമില്ല; എങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു
ജഡത്തിൽ കഷ്ടത ഉണ്ടാകും; അതു നി
ങ്ങൾക്കു് വരരുതു് എന്നു് എന്റെ ആഗ്ര
ഹം. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഇതൊ 29

6: 20. 1കൊരി. 7: 23; ഫിലി. 1: 20; 1പത്രൊ. 1: 18, 19; റോമ. 12: 1.
7: 5. പുറ. 19: 15; 1തെസ്സ. 3: 5. **7: 7.** 1കൊരി. 9: 5; 7: 8.
7: 8. 1തിമൊ. 5: 14; മലാ. 2: 15, 16. **7: 12.** 2കൊരി. 11: 17.
7: 16. 1പത്രൊ. 3: 1, 2. **7: 17.** റോമ. 12: 3; 2കൊരി. 8: 18; 11: 28.
7: 18. അ. പ്ര. 15: 1, 5, 19, 24. **7: 19.** ഗലാ. 3: 28; 5: 6; 6: 15; റോമ. 2: 25.
7: 22. യോഹ. 8: 32, 36; ഫിലി. 1: 16. **7: 23.** 1കൊരി. 6: 19, 20.
7: 28. ലൂക്കൊ. 21: 23. **7: 29.** റോമ. 13: 11; 1കൊരി. 7: 31.

ന്നു ഞാൻ പറയുന്നു: കാലം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഇനി ഭാര്യമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്തോഷിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ആയിരിക്കേണം. ഈ ലോകത്തിന്റെ രൂപം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങൾ ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവൻ കർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു കർത്താവിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; വിവാഹം ചെയ്തവൻ ഭാര്യയെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഭാര്യയായ വൾക്കും കന്യകെക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. വിവാഹം കഴിയാത്തവൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിന്നു കർത്താവിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല, യോഗ്യത വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം കൂടാതെ കർത്താവിങ്കൽ സ്ഥിരമായ്നസിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിന്നായിട്ടത്രേ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകെക്കു പ്രായം കടന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു് അയോഗ്യം എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ വേണ്ടി വന്നാൽ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യട്ടെ; അവൻ ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ. എങ്കിലും നിർബ്ബന്ധമില്ലാതെ തന്റെ ഇഷ്ടം നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ളവനും ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനുമായ ഒരുവൻ തന്റെ കന്യകയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ സ്വന്ത ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യുന്നതു നന്നു. അങ്ങനെ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു നന്നു; വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഏറെ നന്നു. ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സ്ത്രീ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനുമായി വിവാഹം കഴിവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു; കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായി മാത്രമേ ആകാവൂ. എന്നാൽ അവൾ അങ്ങനെ തന്നേ പാർത്തുകൊണ്ടാൽ ഭാഗ്യമേറിയവൾ എന്നു് എന്റെ അഭിപ്രായം; ദൈവാത്മാവു് എനിക്കും ഉണ്ടു് എന്നു തോന്നുന്നു.

ക്രിസ്തേതര യാഗങ്ങളുടെ പ്രശ്നം

8 വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞാലോ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവു് ഉണ്ടു് എന്നു നമുക്കു അറിയാം. അറിവു ചീർപ്പിക്കുന്നു; സ്നേഹമോ ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നു. താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്നു ഒരുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇനുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവനെ ദൈവം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ വിഗ്രഹം ഏതുമില്ല എന്നും ഏകദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു. പല ദേവന്മാരും പല കർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടു് എന്നു പറയുന്നവല്ലോ. എന്നാൽ ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ദേവന്മാർ എന്നു പേരുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുവരികിലും പിതാവായ ഏകദൈവമേ നമുക്കുള്ളൂ; അവൻ സകലത്തിന്നും കാരണഭൂതനും നാം അവന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കർത്താവും നമുക്കു ഉണ്ടു്; അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു.

ബലഹീന സഹോദരന്മാരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ സംബന്ധിച്ച കരുതൽ

എന്നാൽ എല്ലാവരിലും ഈ അറിവില്ല. ചിലർ ഇന്നുവരെ വിഗ്രഹപരിചയം ഹേതുവായി വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നുവെച്ചു തിന്നുന്നു; അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി ബലഹീനമാകയാൽ മലിനമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കുന്നില്ല; തിന്നാഞ്ഞാൽ നമുക്കു നഷ്ടമില്ല; തിന്നാൽ ആദായവുമില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ബലഹീനന്മാർക്കു യാതൊരു വിധത്തിലും തടങ്ങൽ ആയിവരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. അറിവുള്ളവനായ നീ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു് ഒരുത്തൻ കണ്ടാൽ ബലഹീനനെങ്കിൽ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉറെക്കയില്ലയോ? ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ, ആ ബലഹീനസഹോദരൻ ഇങ്ങനെ നിന്റെ അറിവിനാൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ പാപം ചെയ്തു്, അവരുടെ ബലഹീന മനസ്സാക്ഷിയെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു പാപം ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ആഹാരം എന്റെ സഹോദരന്നു ഇടർച്ചയായിത്തീരുമെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരന്നു് ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഒരുനാളും മാംസം തിന്നുകയില്ല.

7: 31. സങ്കീ. 39: 6; 1യോഹ. 2: 17. **7: 32** 1തിമൊ. 5: 5. **7: 39.** റോമ. 7: 2.
7: 40. 1കൊരി. 7: 25. **8: 1.** അ. പ്ര. 15: 29. **8: 2.** 1കൊരി. 3: 18; ഗലാ. 6: 3.
8: 3. ഗലാ. 4: 9. **8: 4.** 1കൊരി. 10: 19; ആവ. 6: 4.
8: 5. യോഹ. 10: 34, 35; സങ്കീ. 82: 6.
8: 6. മലാ. 2: 10; എഫെ. 4: 5, 6; റോമ. 11: 36; കൊലൊ. 1: 16.
8: 7. 1കൊരി. 8: 4—5; 10: 27. **8: 8.** റോമ. 14: 1; 2: 21. **8. 9.** ഗലാ. 5: 13.
8: 11. റോമ. 14: 15, 20. **8: 12.** മത്താ. 18: 6; 25: 40, 45. **8. 13.** റോമ. 14: 21.

സ്വന്ത അവകാശങ്ങൾ ത്യജിക്കുന്നതിൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ മാതൃക

9 ഞാൻ സ്വതന്ത്രൻ അല്ലയോ? ഞാൻ
അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലയോ? നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശുവിനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലയോ?
കർത്താവിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ
2 ഫലം നിങ്ങൾ അല്ലയോ? മറ്റുള്ളവർക്ക
ഞാൻ അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലെന്നു വരികിൽ
എങ്ങനെയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു;
കർത്താവിൽ എന്റെ അപ്പൊസ്തലത്വത്തി
3 ന്റെ മുദ്ര നിങ്ങളല്ലോ. എന്നെ വിധിക്കു
ന്നവരോടു ഞാൻ പറയുന്ന പ്രതിവാദം
4 ഇതാകുന്നു. തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും ഞ
5 ങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? ശേഷം അ
പ്പൊസ്തലന്മാരും കർത്താവിന്റെ സഹോദ
രന്മാരും കേഫാവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഭാര്യയായോരു സഹോദരിയുമായി സഞ്ച
രിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ?
6 അല്ല, വേല ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ എനിക്കും
ബർന്നബാസിനും മാത്രം അധികാരമില്ല
7 എന്നുണ്ടോ? സ്വന്ത ചെലവിന്മേൽ യുദ്ധ
സേവ ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? മുന്തിരിത്തോ
ട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ ഫലം തിന്നാതി
രിക്കുന്നവൻ ആർ? ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേ
യിച്ചു കൂട്ടത്തിന്റെ പാൽകൊണ്ടു ഉപജീ
8 വിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? ഞാൻ ഇതു
മനുഷ്യരുടെ മര്യാദപ്രകാരമോ പറയുന്നതു? ന്യായപ്രമാണവും ഇങ്ങനെ പറയുന്നില്ലയോ?

9 "മെതിക്കുന്ന കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു"
എന്നു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ദൈവം കാളെ
10 ക്കുവേണ്ടിയോ ചിന്തിക്കുന്നതു? അല്ല, കേ
വലം നമുക്കുവേണ്ടി പറയുന്നതോ? അ
തേ, ഉഴുന്നവൻ ആശയോടെ ഉഴുകയും മെ
തിക്കുന്നവൻ പതം കിട്ടും എന്നുള്ള ആശ
യോടെ മെതിക്കയും വേണ്ടതാകയാൽ ന
11 മുക്കുവേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതത്രേ. ഞ
ങ്ങൾ ആത്മികമായതു നിങ്ങൾക്കു വിതെ
ച്ചിട്ടു നിങ്ങളുടെ ഐഹികമായതു കൊ
12 യ്താൽ വലിയ കാര്യമോ? മറ്റുള്ളവർക്ക
നിങ്ങളുടെമേൽ ഈ അധികാരം ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു എത്ര അധികം? എങ്കി
ലും ഞങ്ങൾ ഈ അധികാരം പ്രയോഗി
ച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തി
നു യാതൊരു വിഘ്നവും വരുത്താതിരി
13 പ്പാൻ സകലവും പൊറുക്കുന്നു. ദൈവാ
ലയകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ദൈവാലയം
കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും യാഗപീ
ഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർ യാഗപീ
ഠത്തിലെ വഴിപാടുകളിൽ ഓഹരിക്കാർ
ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല
യോ? അതുപോലെ കർത്താവും സുവിശേ 14
ഷം അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷത്താൽ
ഉപജീവിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും ഇതു ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗി 15
ച്ചിട്ടില്ല; ഇങ്ങനെ എനിക്കു കിട്ടേണം എ
ന്നുവെച്ചു ഞാൻ ഇതു എഴുതുന്നതും അല്ല;
ആരെങ്കിലും എന്റെ പ്രശംസ വൃഥാവാക്കു
ന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുന്നതു തന്നേ എനിക്കു ന
ല്ലതു. ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു 16
എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ ഒന്നു
മില്ല. നിർബ്ബന്ധം എന്റെ മേൽ കിടക്കുന്നു.
ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നില്ല എ
ങ്കിൽ എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! ഞാൻ അതു 17
മനഃപൂർവ്വം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു
പ്രതിഫലം ഉണ്ടു; മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും
കാര്യം എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എ 18
ന്നാൽ എന്റെ പ്രതിഫലം എന്തു? സുവി
ശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ സുവിശേഷ
ഘോഷണത്തിലുള്ള അധികാരം മുഴുവനും
ഉപയോഗിക്കാതെ ഞാൻ സുവിശേഷ
ഘോഷണം ചെലവുകൂടാതെ നടത്തുന്നതു
തന്നേ.

ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു ജനങ്ങളെ നേടുവാനുള്ള പൌലൊസിന്റെ അഭിവാഞ്ഛ

ഇങ്ങനെ ഞാൻ കേവലം സ്വതന്ത്രൻ 19
എങ്കിലും അധികംപേരെ നേടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ എല്ലാവർക്കും ദാസ
നാക്കി. യെഹൂദന്മാരെ നേടേണ്ടതിന്നു 20
ഞാൻ യെഹൂദന്മാർക്കു യെഹൂദനെപ്പോലെ
ആയി; ന്യായപ്രമാണത്തിൻകീഴുള്ളവരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ന്യായപ്രമാണ
ത്തിൻകീഴുള്ളവൻ അല്ല എങ്കിലും ന്യായ
പ്രമാണത്തിൻകീഴുള്ളവർക്കു ന്യായപ്രമാണ
ത്തിൻകീഴുള്ളവനെപ്പോലെ ആയി. ദൈ 21
വത്തിന്നു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻ ആ
കാതെ ക്രിസ്തുവിന്നു ന്യായപ്രമാണമുള്ള
വനായിരിക്കേ, ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത
വരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ന്യായപ്രമാ
ണമില്ലാത്തവർക്കു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത
വനെപ്പോലെ ആയി. ബലഹീനന്മാരെ 22
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ബലഹീനർക്കു ബല
ഹീനനായി; ഏതുവിധത്തിലും ചിലരെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എല്ലാവർക്കും എ
ല്ലാമായിത്തീർന്നു. സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു 23

9: 1. 1കൊരി. 9: 19; 1കൊരി. 15: 8; അ. പ്ര. 26: 16; 22: 14—18.
9: 2. 2കൊരി. 3: 2, 3. **9. 4.** 2തെസ്സ. 3: 8, 9. **9: 5.** 1കൊരി. 7: 7—8; യോഹ. 1: 42.
9: 6. അ. പ്ര. 4; 36. **9: 7.** 1തിമൊ. 1: 18; ആവ. 20: 6; സദൃ. 27: 18.
9: 9. ആവ. 25; 4; 1തിമൊ. 5: 18. **9: 10.** 2തിമൊ. 2: 6.
9: 11. റോമ. 15: 27; അ. പ്ര. 20: 34, 35. **9: 12.** 2കൊരി, 6: 3; 11: 9, 12.
9: 13. ആവ. 18: 1—3; സംഖ്യാ. 18: 8, 31.
9: 14. മത്താ. 10: 10; ലൂക്കൊ. 10: 7, 8; ഗലാ. 6: 6. **9: 15.** അ. പ്ര. 18: 3.
9: 16. യിരെ. 20: 9. **9: 17.** 1കൊരി. 4: 1; ഗലാ. 2; 7—8.
9: 18. 1കൊരി. 8; 9; 2കൊരി. 11: 7; 12—13.
9: 19. മത്താ. 20; 26, 27; ഗലാ. 5: 13. **9: 20.** റോമ. 11: 14; അ. പ്ര. 16; 3; 21: 23—26.
9: 21. റോമ. 2; 12, 14. **9: 22.** റോമ. 15; 1; 2കൊരി. 11: 29; റോമ. 11; 14; 1കൊരി. 10; 33.

പങ്കാളിയാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സകലവും
സുവിശേഷം നിമിത്തം ചെയ്യുന്നു.

വിജയത്തിനു നിദാനമായ പ്രയത്നം

24 ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാവരും
ഓടുന്നു എങ്കിലും ഒരുവനേ വിരുതു പ്രാപി
ക്കുന്നുള്ളു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നി
ങ്ങളും പ്രാപിപ്പാൻതക്കവണ്ണം ഓടുവിൻ.
25 അങ്കം പൊരുതുന്നവൻ ഒക്കെയും സകല
ത്തിലും വർജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു. അതോ,
അവർ വാടുന്ന കിരീടവും നാമോ വാടാ
26 ത്തതും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. ആക
യാൽ ഞാൻ നിശ്ചയമില്ലാത്തവണ്ണമല്ല
ഓടുന്നതു; ആകാശത്തെ കുത്തുന്നതു പോ
ലെയല്ല ഞാൻ മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു.
27 മറുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം ഞാൻ
തന്നേ കൊള്ളരുതാത്തവനായി പോകാ
തിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ശരീരത്തെ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അടിമയാക്കുകയത്രേ ചെയ്യു
ന്നതു.

യിസ്രായേല്യരുടെ കഥയിൽ
നിന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പു

10 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ പിതാക്ക
ന്മാർ എല്ലാവരും മേഘത്തിൻകീഴിൽ
2 ആയിരുന്നു; എല്ലാവരും സമുദ്രത്തിലൂടെ കട
ന്നു എല്ലാവരും മേഘത്തിലും സമുദ്രത്തിലും
3 സ്നാനം ഏറ്റു മോശെയോടു ചേർന്നു എല്ലാ
4 വരും ഒരേ ആത്മികാഹാരം തിന്നു എല്ലാ
വരും ഒരേ ആത്മികപാനീയം കുടിച്ചു—
അവരെ അനുഗമിച്ച ആത്മികപാറയിൽ
നിന്നല്ലോ അവർ കുടിച്ചതു; ആ പാറ
5 ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു—എങ്കിലും അവരിൽ
മിക്കപേരിലും ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല,
അവരെ മരുഭൂമിയിൽ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു
6 ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതു നമുക്കു ദൃഷ്ടാ
ന്തമായി സംഭവിച്ചു; അവർ മോഹിച്ചതു
പോലെ നാമും ദുർമ്മോഹികൾ ആകാതിരി
ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

7 "ജനം തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും ഇരു
ന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം അവ
രിൽ ചിലരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാ
8 രാധികൾ ആകരുതു. അവരിൽ ചിലർ പ
രസംഗം ചെയ്ത ഒരു ദിവസത്തിൽ ഇരുപ
ത്തിമൂവായിരംപേർ വീണുപോയതുപോ
9 ലെ നാം പരസംഗം ചെയ്യരുതു. അവരിൽ
ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു സർപ്പങ്ങളാൽ നശിച്ചു
പോയതുപോലെ നാം കർത്താവിനെ പരീ
ക്ഷിക്കരുതു. അവരിൽ ചിലർ പിറുപിറു 10
ത്തു സംഹാരിയാൽ നശിച്ചുപോയതുപോ
ലെ നിങ്ങൾ പിറുപിറുക്കയുമരുതു. ഇതു 11
ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു അവർക്കു സംഭവിച്ചു, ലോ
കാവസാനം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന നമുക്കു
ബുദ്ധ്യുപദേശത്തിന്നായി എഴുതിയുമിരിക്കു
ന്നു. ആകയാൽ താൻ നില്ക്കുന്നു എന്നു തോ 12
ന്നുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊ
ള്ളട്ടെ. മനുഷ്യർക്കു നടപ്പല്ലാത്ത പരീക്ഷ 13
നിങ്ങൾക്കു നേരിട്ടിട്ടില്ല; ദൈവം വിശ്വ
സ്തൻ; നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിന്നു മീതെ
പരീക്ഷ നേരിടുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ നി
ങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു
പരീക്ഷയോടുകൂടെ അവൻ പോക്കുവഴി
യും ഉണ്ടാക്കും.

വിഗ്രഹാരാധന പരിത്യജിക്കേണ്ടതു

അതുകൊണ്ടു പ്രിയന്മാരെ, വിഗ്രഹാരാ 14
ധന വിട്ടോടുവിൻ. നിങ്ങൾ വിവേകി 15
കൾ എന്നുവെച്ചു ഞാൻ പറയുന്നു; ഞാൻ
പറയുന്നതു വിവേചിപ്പിൻ. നാം അനു 16
ഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവി
ന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ?
നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീ
രത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? അപ്പം ഒന്നു 17
ആകകൊണ്ടു പലരായ നാം ഒരു ശരീരം
ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേ അപ്പ
ത്തിൽ അംശികൾ ആകുന്നുവല്ലോ. ജഡ 18
പ്രകാരമുള്ള യിസ്രായേലിനെ നോക്കു
വിൻ; യാഗങ്ങൾ ഭുജിക്കുന്നവർ യാഗ
പീഠത്തിന്റെ കൂട്ടാളികൾ അല്ലയോ?
ഞാൻ പറയുന്നതു എന്തു? വിഗ്രഹാർപ്പിതം 19
വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? വിഗ്രഹം വ
ല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? അല്ല, ജാതികൾ 20
ബലികഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല ഭൂത
ങ്ങൾക്കു കഴിക്കുന്നു എന്നത്രേ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾ ആകു
വാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. നിങ്ങൾക്കു ക 21
ർത്താവിന്റെ പാനപാത്രവും ഭൂതങ്ങളുടെ
പാനപാത്രവും കുടിപ്പാൻ പാടില്ല; നി
ങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ മേശയിലും ഭൂത
ങ്ങളുടെ മേശയിലും അംശികൾ ആകുവാ
നും പാടില്ല. അല്ല, നാം കർത്താവിന്നു 22
ക്രോധം ജ്വലിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവനെ
ക്കാൾ നാം ബലവാന്മാരോ?

സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം 23
ഉണ്ടു; എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജന

9: 24. ഫിലി. 3: 14; 2: 16; എബ്രാ. 12: 1.
9: 25. 1പത്രൊ. 5: 4; 2തിമൊ. 2: 5; 4: 7. 8; യാക്കൊ. 1: 12.
9: 27. റോമ. 8: 13; 13: 14.
10: 1. പുറ. 13: 21; 14: 22. **10: 2.** റോമ. 6: 3; ഗലാ. 3: 27. **10: 3.** പുറ. 16: 15, 35.
10: 4. സംഖ്യാ. 20: 11; പുറ. 17: 6. **10: 5.** സംഖ്യാ. 14: 16, 23, 30.
10: 6. സംഖ്യാ. 11: 4; 33: 34. **10: 7.** പുറ. 32: 4, 6. **10: 8.** സംഖ്യാ. 25: 1, 9 (1—18).
10: 9. സംഖ്യാ. 21: 5, 6. **10: 10.** സംഖ്യാ. 16: 41, 49; 2ശമൂ. 24: 16; എബ്രാ. 3: 11, 17.
10: 12. റോമ. 11: 20. **10: 13.** 2പത്രൊ. 2: 9. **10: 14.** 1യോഹ. 5: 21.
10: 16. മത്താ. 26: 27, 28; അ. പ്ര. 2: 42. **10: 17.** റോമ. 12: 5.
10: 18. ലേവ്യ. 7: 6, 15. **10: 19.** 1കൊരി. 8: 4.
10. 20. ആവ. 32: 17; ലേവ്യ. 17: 7; സങ്കീ. 106: 37; വെളി. 9: 20.
10: 21. 2കൊരി. 6: 15, 16; മലാ. 1: 7, 12.
10: 22. യെശ. 45: 9; ആവ. 32: 21; സഭാപ്ര. 6: 10. **10: 23.** 1കൊരി. 6: 12.

മുള്ളതല്ല. സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു; എങ്കിലും സകലവും ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നില്ല. ഓരോരുത്തൻ സ്വന്ത ഗുണമല്ല, മറുള്ളവന്റെ ഗുണം അന്വേഷിക്കട്ടെ. അങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷി നിമിത്തം ഒന്നും അന്വേഷണം കഴിക്കാതെ തിന്നുവിൻ; ഭൂമിയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും കർത്താവിന്നുള്ളതല്ലോ. അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വിളമ്പുന്നതു എന്തായാലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും അന്വേഷിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. എങ്കിലും ഒരുവൻ: ഇതു വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ ആ അറിയിച്ചവൻ നിമിത്തവും മനസ്സാക്ഷി നിമിത്തവും തിന്നരുതു. മനസ്സാക്ഷി എന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു തന്റേതല്ല മറ്റേ വന്റേതത്രെ. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യമനസ്സാക്ഷിയാൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിന്നു? നന്ദിയോടെ അനുഭവിച്ചു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്ന സാധനംനിമിത്തം ഞാൻ ദൂഷിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിന്നു? ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിന്നാലും കുടിച്ചാലും എന്തുചെയ്താലും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി ചെയ്വിൻ. യെഹൂദന്മാർക്കും യവനന്മാർക്കും ദൈവസഭെക്കും ഇടർച്ചയില്ലാത്തവരാകുവിൻ. ഞാനും എന്റെ ഗുണമല്ല, പലർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവരുടെ ഗുണം തന്നേ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.

ആരാധനകളിൽ സ്ത്രീകൾ തലമൂടേണ്ട ആവശ്യം

11 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ. നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എന്നെ ഓർക്കുകയും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ച കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും ചെയ്കയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നു. എന്നാൽ ഏതു പുരുഷന്റെയും തല ക്രിസ്തു, സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ തല ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മൂടുപടം ഇട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രവചിക്കയോ ചെയ്യുന്ന ഏതു പുരുഷനും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. മൂടുപടമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രവചിക്കയോ ചെയ്യുന്ന ഏതു സ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു; അതു അവൾ ക്ഷൗരം ചെയ്തിച്ചതുപോലെയല്ലോ. സ്ത്രീ മൂടുപടമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടി കത്രിച്ചുകളയട്ടെ. കത്രിക്കുന്നതോ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുന്നതോ സ്ത്രീക്കു ലജ്ജയെങ്കിൽ മൂടുപടം ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ. പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും ആകയാൽ മൂടുപടം ഇടേണ്ടതല്ല. സ്ത്രീയോ പുരുഷന്റെ തേജസ്സു ആകുന്നു. പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്നല്ലല്ലോ സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നത്രേ ഉണ്ടായതു. പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കായിട്ടല്ല സ്ത്രീ പുരുഷന്നായിട്ടല്ലോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു. ആകയാൽ സ്ത്രീക്കു ദൂതന്മാർ നിമിത്തം തലമേൽ അധീനതാലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം. എന്നാൽ കർത്താവിൽ പുരുഷനെ കൂടാതെ സ്ത്രീയുമില്ല സ്ത്രീയെ കൂടാതെ പുരുഷനുമില്ല. സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നു ഉണ്ടായതുപോലെ പുരുഷനും സ്ത്രീ മുഖാന്തരം ഉളവാകുന്നു; എന്നാൽ സകലത്തിന്നും ദൈവം കാരണഭൂതൻ. നിങ്ങൾ തന്നേ വിധിപ്പിൻ; സ്ത്രീ മൂടുപടം ഇടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു യോഗ്യമോ? പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അതു അവന്നു അപമാനം എന്നും സ്ത്രീ മുടി നീട്ടിയാലോ അതു മൂടുപടത്തിന്നു പകരം നല്കിയിരിക്കകൊണ്ടു അവൾക്കു മാനം ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി തന്നേ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? ഒരുത്തൻ തർക്കിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ അങ്ങനെയുള്ള മറ്റൊരു ഞങ്ങൾക്കില്ല ദൈവസഭകൾക്കുമില്ല എന്നു ഓർക്കട്ടെ.

കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തെ അയോഗ്യമാക്കുന്നതു

ഇനി ആജ്ഞാപിപ്പാൻ പോകുന്നതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കൂടി വരുന്നതിനാൽ നന്മെക്കല്ല തിന്മെക്കത്രേ ഇടയാകുന്നതു. ഒന്നാമതു നിങ്ങൾ സഭകൂട്ടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ കേൾക്കുന്നു; ഏതാനും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളിൽ കൊള്ളാകുന്നവർ വെളിവാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടതു. നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ അത്താഴമല്ല കഴിക്കുന്നതു. ഭക്ഷണം കഴിക്കയിൽ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ അത്താഴം മുമ്പെ കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുവൻ വിശന്നും മറ്റൊരുവൻ ലഹരിപിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു വീടുകൾ ഇല്ലയോ? അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ നിങ്ങൾ ഉച്ഛീകരിച്ചു, ഇല്ലാത്തവരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങളോടു എന്തു പറയേണ്ടു?

10: 24. ഫിലി. 2: 4, 21. **10: 26.** സങ്കീ. 24: 1; ആവ. 10: 14; സങ്കീ. 50: 12.
10: 27. ലൂക്കൊ. 10: 8. **10: 28.** 1കൊരി. 8: 7, 10—12.
10. 30. റോമ. 14: 6; 1തിമൊ. 4: 3, 4. **10: 31.** കൊലൊ. 3: 17; 1പത്രൊ. 4: 11.
10: 32. 1കൊരി. 8: 13. **10: 33.** 1കൊരി. 9: 22; റോമ. 15: 2; 1കൊരി. 13: 5.
11: 1. 1കൊരി. 4: 16; ഫിലി. 3: 17. **11: 2.** 2തെസ്സ. 2: 15; 3: 6.
11: 3. കൊലൊ. 1: 18; 2; 19; എഫെ. 5: 23; 1: 22; 1കൊരി. 3: 23; ഉല്പ. 3: 16.
11: 5. ലൂക്കൊ. 2: 37; അ. പ്ര. 21: 9; 1കൊരി. 14: 34. **11: 6.** ആവ. 21: 12.
11: 7. ഉല്പ. 1: 26, 27; 5: 1. **11: 8.** ഉല്പ. 2: 21—23; 1തിമൊ. 2: 13.
11: 9. ഉല്പ. 2: 18, 22, 23. **11: 10.** ഉല്പ. 6: 2, **11: 18.** 1കൊരി. 1: 10—12; 3: 3.
11: 19. 1യോഹ. 2: 19; ആവ. 13: 3; 2പത്രൊ. 2: 1, 2.
11: 21. 2പത്രൊ. 2: 13; യൂദാ. 1: 12. **11: 22.** യാക്കോ. 2: 5, 6.

നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയോ? ഇതിൽ ഞാൻ
23 നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല. ഞാൻ കർത്താവി
ങ്കൽ നിന്നു പ്രാപിക്കയും നിങ്ങൾക്കു ഏല്പി
ക്കയും ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ: കർത്താവായ
യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രി
യിൽ അവൻ അപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം
24 ചൊല്ലി നുറുക്കി: ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
യുള്ള എന്റെ ശരീരം; എന്റെ ഓർമ്മ
ക്കായി ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അവ്വണ്ണം തന്നേ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേ
ഷം അവൻ പാനപാത്രവും എടുത്തു; ഈ
പാനപാത്രം എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയ
നിയമം ആകുന്നു; ഇതു കുടിക്കുമ്പോഴൊ
ക്കെയും എന്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്വിൻ
26 എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ
അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കയും
ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും കർത്താവു വരുവോ
ളം അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.
27 അതുകൊണ്ടു് അയോഗ്യമായി അപ്പം തി
ന്നുകയോ കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രം കു
ടിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം കർത്താ
വിന്റെ ശരീരവും രക്തവും സംബന്ധിച്ചു
28 കുറ്റക്കാരൻ ആകും. മനുഷ്യൻ തന്നെ
ത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടുവേണം ഈ
അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു
29 കുടിക്കയും ചെയ്വാൻ. തിന്നുകയും കുടി
ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ശരീരത്തെ വിവേ
ചിക്കാഞ്ഞാൽ തനിക്കു ശിക്ഷാവിധി തി
30 ന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഹേതു
വായി നിങ്ങളിൽ പലരും ബലഹീനരും
രോഗികളും ആകുന്നു; അനേകരും നിദ്ര
31 കൊള്ളുന്നു. നാം നമ്മെത്തന്നേ വിധി
32 ച്ചാൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. വിധിക്ക
പ്പെടുന്നു എങ്കിലോ നാം ലോകത്തോടു
കൂടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരി
ക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു നമ്മെ ബാലശിക്ഷ
33 കഴിക്കയാകുന്നു. ആകയാൽ സഹോദര
ന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ കൂട്ട
34 മ്പോൾ അന്യോന്യം കാത്തിരിപ്പിൻ. വല്ല
വനും വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരു
മിച്ചു കൂട്ടുന്നതു ന്യായവിധിക്കു ഹേതുവാ
കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു് അവൻ വീട്ടിൽ
വെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കട്ടെ. ശേഷം കാര്യ
ങ്ങളെ ഞാൻ വന്നിട്ടു ക്രമപ്പെടുത്തും.

വിവിധ ആത്മിക വരങ്ങളും അവയുടെ ഏകതാവും

12 സഹോദരന്മാരേ, ആത്മികവരങ്ങളെ
കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു് അറിവില്ലാതിരി
2 ക്കരുതു് എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നി
ങ്ങൾ ജാതികൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങ
ളെ നടത്തിയതുപോലെ ഊമവിഗ്രഹങ്ങ
ളുടെ അടുക്കൽ പോകപതിവായിരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. ആക 3
യാൽ ദൈവാത്മാവിൽ സംസാരിക്കുന്ന
വൻ ആരും യേശു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നു പറകയില്ല; പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
അല്ലാതെ യേശു കർത്താവു് എന്നു പറ
വാൻ ആർക്കും കഴികയുമില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു.
എന്നാൽ കൃപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം 4
ഉണ്ടു്; ആത്മാവു് ഒന്നത്രേ. ശുശ്രൂഷക 5
ളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്; കർത്താവു് ഒരു
വൻ. വീര്യപ്രവൃത്തികളിൽ വ്യത്യാസം 6
ഉണ്ടു്; എങ്കിലും എല്ലാപ്രവൃത്തികളിലും എല്ലാം പ്ര
വർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നേ. എ 7
ന്നാൽ ഓരോരുത്തനു് ആത്മാവിന്റെ പ്ര
കാശനം പൊതുപ്രയോജനത്തിന്നായി നി
ല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരുത്തനു ആത്മാവിനാൽ 8
ജ്ഞാനത്തിന്റെ വചനവും മറ്റൊരുത്ത
നു് അതേ ആത്മാവിനാൽ പരിജ്ഞാന
ത്തിന്റെ വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; വേ
റൊരുത്തനു് അതേ ആത്മാവിനാൽ വി
ശ്വാസം, മറ്റൊരുവനു് അതേ ആത്മാ 9
വിനാൽ രോഗശാന്തികളുടെ വരം; മ
റ്റൊരുവനു വീര്യപ്രവൃത്തികൾ; മറ്റൊ
രുവനു പ്രവചനം; മറ്റൊരുവനു് ആ 10
ത്മാക്കളുടെ വിവേചനം; വേറൊരുവനു
പലവിധ ഭാഷകൾ; മറ്റൊരുവനു ഭാ
ഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം. എന്നാൽ ഇതു് 11
എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് താൻ ഇച്ഛിക്കും
പോലെ അവനവനു് അതതു വരം പകു
ത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവു തന്നേ.

ശരീരത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദാഹരണം

ശരീരം ഒന്നും, അതിനു് അവയവം പ 12
ലതും ശരീരത്തിന്റെ അവയവം പലതാ
യിരിക്കെ എല്ലാം ഒരു ശരീരവും ആയിരി
ക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു ക്രിസ്തുവും. യെ 13
ഹൂദന്മാരോ യവനന്മാരോ ദാസന്മാരോ
സ്വതന്ത്രരോ നാം എല്ലാവരും ഏക ശരീ
രമാകുമാറു് ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം
ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ
പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു അ 14
വയവമല്ല പലതത്രേ. ഞാൻ കൈ അല്ലാ 15
ത്തുകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു കാൽ
പറയുന്നു എങ്കിൽ അതിനാൽ അതു ശരീര
ത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു വരികയില്ല. ഞാൻ 16
കണ്ണു് അല്ലാത്തുകൊണ്ടു് ശരീരത്തിലുള്ളത
ല്ല എന്നു ചെവി പറയുന്നു എങ്കിൽ അതി
നാൽ അതു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല എന്നും
വരികയില്ല. ശരീരം മുഴുവൻ കണ്ണായാൽ 17
ശ്രവണം എവിടെ? മുഴുവൻ ശ്രവണം
ആയാൽ ഘ്രാണം എവിടെ? ദൈവമോ 18
തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അവയവങ്ങളെ ശ
രീരത്തിൽ വെവ്വേറായി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

11: 23. മത്താ. 26: 26—28; മർക്കൊ. 14: 22—24; ലൂക്കൊ. 22: 19—20.
11: 25. പുറ. 24: 8; സെഖ. 9: 11. **11: 26.** മത്താ. 26: 29. **11: 27.** എബ്രാ. 6: 6; 10: 29.
11: 28. മത്താ. 26: 22; 2കൊരി. 13: 5. **11: 30.** 1കൊരി. 15: 20; എഫെ. 5: 14.
11: 34. 1കൊരി. 4: 19. **12: 2.** ഹബ. 2: 18, 19; എഫെ. 2: 11, 12; 1തെസ്സ. 1: 10.
12: 3. റോമ. 9: 3; 10: 9; മത്താ. 16: 17; 1യോഹ. 4: 2, 3.
12: 4. റോമ. 12: 6; എഫെ. 4: 4. **12: 7.** എഫെ. 4: 7. **12: 8.** 1കൊരി. 2: 6, 7.
12: 10. 1കൊരി. 14: 1, 26: 29; 1യോഹ. 4: 1. **12: 12.** റോമ. 12: 4; 1കൊരി. 10: 17,
12: 13. ഗലാ. 3: 28; കൊലൊ. 3: 11; എഫെ. 2: 13—17; യോഹ. 7: 37—39,
12: 18. റോമ. 12: 4.

19 സകലവും ഒരുഅവയവം എങ്കിൽ ശരീരം
20 എവിടെ? എന്നാൽ അവയവങ്ങൾ പ
21 ലതെങ്കിലും ശരീരം ഒന്നുതന്നേ. കണ്ണിന്നു
കയ്യോട്ട: നിന്നെക്കൊണ്ടു് എനിക്കു് ആ
വശ്യമില്ല എന്നും, തലെക്കു കാലുകളോട്ട:
നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു് എനിക്കു് ആവശ്യമില്ല
22 എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ശരീരത്തിൽ ബലം
കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്ന അവയവങ്ങൾ
23 തന്നേ ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു. ശരീര
ത്തിൽ മാനം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്ന
വെക്കു നാം അധികം മാനം അണിയിക്കു
ന്നു; നമ്മിൽ അഴകു കുറഞ്ഞവെക്കു അധി
24 കം അഴകു വരുത്തുന്നു; നമ്മിൽ അഴകുള്ള
അവയവങ്ങൾക്കു് അതു് ആവശ്യമി
25 ല്ലല്ലോ. ശരീരത്തിൽ ഭിന്നത വരാതെ
അവയവങ്ങൾ അന്യോന്യം ഒരുപോലെ
കരുതേണ്ടതിന്നായി ദൈവം കുറവുള്ളതി
ന്നു് അധികം മാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശ
രീരത്തെ കൂട്ടിച്ചേൎത്തിരിക്കുന്നു. അതി
26 നാൽ ഒരു അവയവം കഷ്ടം അനുഭവിക്കു
ന്നു എങ്കിൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കെയുംകൂടെ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു അവയവ
ത്തിന്നു മാനം വന്നാൽ അവയവങ്ങൾ ൟ
27 ക്കെയുംകൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും ഓരോ
രുത്തൻ വെവ്വേറായി അവയവങ്ങളും ആ
28 കുന്നു. ദൈവം സഭയിൽ ഒന്നാമതു് അ
പ്പൊസ്തലന്മാർ, രണ്ടാമതു പ്രവാചക
ന്മാർ, മൂന്നാമതു് ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ, ഇങ്ങ
നെ ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കയും പിന്നെ
വീൎയ്യപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തികളുടെ
വരം, സഹായം ചെയ്വാനുള്ള വരം, പരി
പാലന വരം, വിവിധഭാഷാവരം എ
29 ന്നിവ നല്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും അ
പ്പൊസ്തലന്മാരോ? എല്ലാവരും പ്രവാച
കന്മാരോ? എല്ലാവരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാ
രോ? എല്ലാവരും വീൎയ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെ
30 യ്യുന്നവരോ? എല്ലാവൎക്കും രോഗശാന്തി
ക്കുള്ള വരം ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും അന്യ
31 ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവരോ? എല്ലാ
വരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരോ? ശ്രേഷ്ഠവര
ങ്ങളെ വാഞ്ഛിപ്പിൻ; ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠ
മായോരു മാൎഗ്ഗം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണി
ച്ചുതരാം.

സ്നേഹം അതിശ്രേഷ്ഠമായ വരം

13 ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൂതന്മാരുടെ
യും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എ
നിക്കു സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങു
ന്ന ചെമ്പോ ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമോ
2 അത്രേ. എനിക്കു പ്രവചനവരം ഉണ്ടാ
യിട്ടു സകല മൎമ്മങ്ങളും സകല ജ്ഞാനവും
ഗ്രഹിച്ചാലും മലകളെ നീക്കുവാൻതക്ക
വിശ്വാസം ഉണ്ടായാലും സ്നേഹമില്ല എ
3 ങ്കിൽ ഞാൻ ഏതുമില്ല. എനിക്കുള്ളതെ
ല്ലാം അന്നദാനം ചെയ്താലും എന്റെ ശരീ
രം ചുടുവാൻ ഏല്പിച്ചാലും സ്നേഹം ഇല്ല
എങ്കിൽ എനിക്കു് ഒരു പ്രയോജനവും
ഇല്ല. സ്നേഹം ദീൎഘമായി ക്ഷമിക്കയും 4
ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു; സ്നേഹം സ്പ
ൎദ്ധിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹം നിഗളിക്കുന്നില്ല. ചീ 5
ൎക്കുന്നില്ല; അയോഗ്യമായി നടക്കുന്നില്ല
സ്വാൎത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല, ദ്വേഷ്യ
പ്പെടുന്നില്ല, ദോഷം കണക്കിടുന്നില്ല;
അനീതിയിൽ സന്തോഷിക്കാതെ സത്യ 6
ത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു: എല്ലാം പൊറു 7
ക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം
പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. സ്നേ 8
ഹം ഒരുനാളും ഉതിൎന്നുപോകയില്ല. പ്രവ
ചനവരമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകും; ഭാഷാ
വരമോ, അതു നിന്നുപോകും; ജ്ഞാന
മോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകും. അംശമായി 9
മാത്രം നാം അറിയുന്നു; അംശമായി മാത്രം
പ്രവചിക്കുന്നു; പൂൎണ്ണമായതു വരുമ്പോഴോ 10
അംശമായതു നീങ്ങിപ്പോകും. ഞാൻ ശി 11
ശുവായിരുന്നപ്പോൾ ശിശുവിനെപ്പോ
ലെ സംസാരിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ
ചിന്തിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ നിരൂപി
ച്ചു; പുരുഷനായ ശേഷമോ ഞാൻ ശിശു
വിന്നുള്ളതു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ 12
നാം കണ്ണാടിയിൽ കടമൊഴിയായി കാ
ണുന്നു; അപ്പോൾ മുഖാമുഖമായി കാണും;
ഇപ്പോൾ ഞാൻ അംശമായി അറിയുന്നു:
അപ്പോഴോ ഞാൻ അറിയപ്പെട്ടതുപോലെ
തന്നേ അറിയും; ആകയാൽ വിശ്വാസം, 13
പ്രത്യാശ, സ്നേഹം, ഈ മൂന്നും നിലനില്ക്കു
ന്നു; ഇവയിൽ വലിയതോ സ്നേഹം
തന്നേ.

പ്രവചനത്തിന്റെയും അന്യ ഭാഷയുടെയും വരങ്ങൾ

14 സ്നേഹം ആചരിപ്പാൻ ഉത്സാഹി
പ്പിൻ! ആത്മികവരങ്ങളും വിശേഷാൽ
പ്രവചനവരവും വാഞ്ഛിപ്പിൻ. അന്യ 2
ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യ
രോടല്ല ദൈവത്തോടത്രെ സംസാരിക്കു
ന്നു; ആരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലല്ലോ; എ
ങ്കിലും അവൻ ആത്മാവിൽ മൎമ്മങ്ങളെ സം
സാരിക്കുന്നു. പ്രവചിക്കുന്നവനോ ആ 3
ത്മികവൎദ്ധനെക്കും പ്രബോധനത്തിന്നും
ആശ്വാസത്തിന്നുമായി മനുഷ്യരോടു സം
സാരിക്കുന്നു. അന്യഭാഷയിൽ സംസാരി 4
ക്കുന്നവൻ തനിക്കുതാൻ ആത്മികവൎദ്ധന
വരുത്തുന്നു; പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭെക്കു
ആത്മികവൎദ്ധന വരുത്തുന്നു. നിങ്ങൾ എ 5
ല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കേ
ണം എന്നും വിശേഷാൽ പ്രവചിക്കേണം
എന്നും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. അന്യഭാഷക
ളിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ സഭെക്കു ആ
ത്മികവൎദ്ധന ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു വ്യാഖ്യാ

12: 27. എഫെ, 1: 23; 4: 12; 5: 30; കൊലൊ. 1: 24: റോമ. 12: 5.
12: 28. എഫെ. 2: 20; 3: 5; 4: 11, 12. **12: 31.** 1കൊരി. 14: 39.
13: 1. സങ്കീ. 105: 5. **13: 2.** 1കൊരി. 14: 1, 39; മത്താ. 7: 22; 17: 20; 21: 21.
13: 3. മത്താ. 6: 2. **13: 5.** 1കൊരി. 10: 24; ഫിലി. 2: 4. **13: 6.** റോമ. 1: 32; 12: 9.
13: 7. 1കൊരി. 9: 12; റോമ. 15: 1; സഭാപ്ര. 10: 12. **13: 9.** 1കൊരി. 8: 2.
13: 12. 2കൊരി. 3: 18; 5: 7; 1യോഹ. 3: 2. **14: 1.** 1കൊരി. 12: 10, 31.
14: 5. സംഖ്യാ. 11: 29.

നിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രവചിക്കുന്നവൻ അ
6 വനെക്കാൾ വലിയവൻ. സഹോദരന്മാ
രേ, ഞാൻ വെളിപ്പാടായിട്ടോ ജ്ഞാനമാ
യിട്ടോ പ്രവചനമായിട്ടോ ഉപദേശമാ
യിട്ടോ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ അ
ന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
7 എന്തു പ്രയോജനം വരും? കുഴൽ, വീണ
എന്നിങ്ങനെ നാദം കൊടുക്കുന്ന നിർജ്ജീവ
സാധനങ്ങൾ തന്നേയും നാദഭേദം കാണി
ക്കാഞ്ഞാൽ ഊതിയതോ മീട്ടിയതോ എ
8 ന്തെന്നു് എങ്ങനെ അറിയും? കാഹളം
തെളിവില്ലാത്ത നാദം കൊടുത്താൽ പടെ
9 ക്കു ആർ ഒരുങ്ങും? അതുപോലെ നിങ്ങ
ളും നാവുകൊണ്ടു തെളിവായ വാക്കു് ഉച്ച
രിക്കാഞ്ഞാൽ സംസാരിക്കുന്നതു് എന്തെ
ന്നു് എങ്ങനെ അറിയും? നിങ്ങൾ കാറ്റി
നോടു സംസാരിക്കുന്നവർ ആകുമല്ലോ.
10 ലോകത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകൾ അനവ
ധി ഉണ്ടു്; അവയിൽ ഒന്നും തെളിവില്ലാ
11 ത്തതല്ല. ഞാൻ ഭാഷ അറിയാഞ്ഞാൽ
സംസാരിക്കുന്നവനു ഞാൻ ബർബ്ബരൻ ആ
യിരിക്കും; സംസാരിക്കുന്നവൻ എനിക്കും
12 ബർബ്ബരനായിരിക്കും. അവ്വണ്ണം നിങ്ങളും
ആത്മവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാഞ്ഛയുള്ളവരാ
കയാൽ സഭയുടെ ആത്മിക വർദ്ധനെക്കാ
യി സഫലന്മാർ ആകുവാൻ ശ്രമിപ്പിൻ.
13 അതുകൊണ്ടു് അന്യഭാഷയിൽ സംസാരി
ക്കുന്നവൻ വ്യാഖ്യാനവരത്തിന്നായി പ്രാ
14 ർത്ഥിക്കട്ടെ. ഞാൻ അന്യഭാഷയിൽ പ്രാ
ർത്ഥിക്കുന്ന എങ്കിൽ എന്റെ ആത്മാവു
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്റെ ബുദ്ധിയോ അഫ
15 ലമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ എന്തു? ഞാൻ
ആത്മാവുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കും; ബുദ്ധി
കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കും; ആത്മാവുകൊണ്ടു
16 പാടും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പാടും. അല്ല, നീ
ആത്മാവുകൊണ്ടു സ്തോത്രം ചൊല്ലിയാൽ
ആത്മവരമില്ലാത്തവൻ നീ പറയുന്നതു തി
രിയാതിരിക്കെ നിന്റെ സ്തോത്രത്തിന്നു
17 എങ്ങനെ ആമേൻ പറയും? നീ നന്നായി
സ്തോത്രം ചൊല്ലുന്നു സത്യം; മറ്റവനു
18 ആത്മികവർദ്ധന വരുന്നില്ലതാനും. നിങ്ങ
ളെല്ലാവരിലും അധികം ഞാൻ അന്യ
ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
19 ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. എങ്കിലും
സഭയിൽ പതിനായിരം വാക്കു അന്യ
ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അ
ധികം മറ്റുള്ളവരെയും പഠിപ്പിക്കേണ്ട
തിന്നു ബുദ്ധികൊണ്ടു് അഞ്ചു വാക്കു പറ
വാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

20 സഹോദരന്മാരേ, ബുദ്ധിയിൽ കുഞ്ഞു
ങ്ങൾ ആകരുതു്; തിന്മെക്കു ശിശുക്കൾ ആ
യിരിപ്പിൻ; ബുദ്ധിയിലോ മുതിർന്നവരാ
കുവിൻ.

"അന്യഭാഷകളാലും അന്യന്മാരുടെ 21
അധരങ്ങളാലും ഞാൻ ഈ ജനത്തോടു
സംസാരിക്കും എങ്കിലും അവർ എന്റെ
വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു കർത്താവു് അ
രുളിച്ചെയ്യുന്നു"

എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അന്യ ഭാഷകൾ അട 22
യാളമായിരിക്കുന്നതു വിശ്വാസികൾക്കല്ല,
അവിശ്വാസികൾക്കത്രേ; പ്രവചനമോ
അവിശ്വാസികൾക്കല്ല, വിശ്വാസികൾക്കു
തന്നേ. സഭ ഒക്കെയും ഒരുമിച്ചുകൂടി എ 23
ല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കു
ന്നു എങ്കിൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ അ
വിശ്വാസികളോ അകത്തു വന്നാൽ നി
ങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു് എന്നു പറകയില്ലയോ?
എല്ലാവരും പ്രവചിക്കുന്നു എങ്കിലോ അ 24
വിശ്വാസിയോ ആത്മവരമില്ലാത്തവനോ
അകത്തു വന്നാൽ എല്ലാവരുടെ വാക്കിനാ
ലും അവന്നു പാപബോധം വരും; അവൻ
എല്ലാവരാലും വിവേചിക്കപ്പെട്ടും. അ 25
വന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളും വെളിപ്പെട്ട
വരും; അങ്ങനെ അവൻ കവിണ്ണു വീണു,
ദൈവം വാസ്തവമായി നിങ്ങളുടെ ഇട
യിൽ ഉണ്ടു് എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവ
ത്തെ നമസ്കരിക്കും.

ആരാധനയിൽ ക്രമം ഉണ്ടായിരി
ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം

ആകയാൽ എന്തു്? സഹോദരന്മാരേ, 26
നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തനു
സങ്കീർത്തനം ഉണ്ടു്, ഉപദേശം ഉണ്ടു്, വെ
ളിപ്പാടു് ഉണ്ടു്, അന്യഭാഷ ഉണ്ടു്, വ്യാ
ഖ്യാനം ഉണ്ടു; സകലവും ആത്മികവർദ്ധനെ
ക്കായി ഉതകട്ടെ. അന്യഭാഷയിൽ സംസാ 27
രിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടു പേരോ ഏറിയാൽ
മൂന്നു പേരോ ആകട്ടെ; അവർ ഓരോരു
ത്തനായി സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ വ്യാ
ഖ്യാനിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. വ്യാഖ്യാനി ഇ 28
ല്ലാഞ്ഞാൽ അന്യഭാഷക്കാരൻ സഭയിൽ
മിണ്ടാതെ തന്നോടും ദൈവത്തോടും സം
സാരിക്കട്ടെ. പ്രവാചകന്മാർ രണ്ടു മൂന്നു 29
പേർ സംസാരിക്കയും മറ്റുള്ളവർ വിവേ
ചിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. ഇരിക്കുന്നവനായ 30
മറ്റൊരുവന്നു വെളിപ്പാടുണ്ടായാലോ ഒ
ന്നാമത്തവൻ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ. എല്ലാ 31
വരും പഠിപ്പാനും എല്ലാവർക്കും പ്രബോ
ധനം ലഭിപ്പാനുമായി നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാ
വർക്കും ഓരോരുത്തനായി പ്രവചിക്കാ
മല്ലോ. പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ 32
പ്രവാചകന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല സ 33
മാധാനത്തിന്റെ ദൈവമത്രേ.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ സകലസഭകളിലും എ 34
ന്നപോലെ സ്ത്രീകൾ സഭായോഗങ്ങളിൽ

14: 8. സംഖ്യാ. 10: 9. **14: 15.** എഫെ. 5: 19; കൊലൊ. 3: 16; സങ്കീ. 47: 7.
14: 16. 1ദിന. 16: 36; 1കൊരി. 11: 24; മത്താ. 15: 36; സങ്കീ. 106: 48.
14: 20. എഫെ. 4: 13, 14; സങ്കീ. 131: 2; മത്താ. 18: 3. **14: 21.** യെശ. 28: 11, 12.
14: 22. യോഹ. 10: 34. **14: 23.** അ. പ്ര. 2: 13; **14: 24.** അ. പ്ര. 4: 13.
14: 25. യെശ. 45: 14; ദാനീ. 2: 47; സെഖ. 8: 23; യോഹ. 4: 19; 16: 8.
14: 26. എഫെ. 5: 19; 4: 12; 1കൊരി 11: 18; 12: 8. **14: 29.** 1തെസ്സ. 5: 19—21.
14: 34. 1തിമൊ. 2: 11, 12; 1കൊരി. 11 3; ഉല്പ. 3: 16; എഫെ. 5: 22; 1പത്രൊ. 3: 1.

മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ; ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ അവർക്ക് അനുവാദമില്ല. അവർ വല്ലതും പഠിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ വീട്ടിൽവെച്ചു ഭർത്താക്കന്മാരോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; സ്ത്രീ സഭയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് അനുചിതമല്ലോ. 36 ദൈവവചനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നോ പുറപ്പെട്ടതു്? അല്ല, നിങ്ങൾക്കു മാത്രമോ വന്നതു?

37 താൻ പ്രവാചകൻ എന്നോ ആത്മികൻ എന്നോ ഒരുത്തൻ തോന്നുന്നു എങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നതു് കർത്താവിൻറെ കല്പന ആകുന്നു എന്നു് അവൻ 38 അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒരുവൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അറിയാതിരിക്കട്ടെ. 39 അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, പ്രവചനവരം വാഞ്ഛിപ്പിൻ; അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതു വിലക്കുകയുമരുതു്. സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും നടക്കട്ടെ.

മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം

15 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും നിങ്ങൾ 2 കൈ ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതും വൃഥാവല്ലെന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഞാൻ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മൂന്നാം 4 നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കേഫാവിന്നും 5 പിന്നെ പന്തിരുവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു തന്നേ നിങ്ങൾക്കു് ആദ്യമായി ഏല്പിച്ചതുമവല്ലോ. 6 അനന്തരം അവൻ അഞ്ഞൂറിൽ അധികം സഹോദരന്മാർക്കു് ഒരുമിച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ മിക്കപേരും ഇന്നുവരെ ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ചിലരോ നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ യാക്കോബിന്നും പിന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു എല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി. 8 എല്ലാവർക്കും ഒട്ടുവിൽ അകാലപ്രജപോലെയുള്ള എനിക്കും പ്രത്യക്ഷനായി; 9 ഞാൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനല്ലോ; ദൈവസഭയെ ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന പേരിന്നു യോഗ്യനുമല്ല. എങ്കിലും ഞാൻ ആകുന്നതു ദൈവ 10 കൃപയാൽ ആകുന്നു; എന്നോടുള്ള അവൻറെ കൃപ വ്യർത്ഥമായതുമില്ല; അവരെല്ലാവരെക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം അദ്ധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാനല്ല എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവകൃപയത്രേ. ഞാ 11 നാകട്ടെ അവരാകട്ടെ ഇവ്വണ്ണം ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവ്വണ്ണം നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന 12 അവസ്ഥെക്കു മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു് എങ്ങനെ? മരിച്ചവരുടെ പുനരു 13 ത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴു 14 ന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം; നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം. മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എന്നു 15 വരികിൽ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നു ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി സാക്ഷ്യം പറകയാൽ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കള്ളസ്സാക്ഷികൾ എന്നു വരും. മരിച്ചവർ 16 ഉയിർക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ നി 17 ങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമത്രേ; നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ നിദ്രകൊണ്ടവരും നശിച്ചുപോയി. നാം ഈ ആയുസ്സിൽ മാത്രം 18 ക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ സകല മനുഷ്യരിലും അരിഷ്ടന്മാരത്രേ. 19

എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിദ്രകൊണ്ടവരിൽ ആ 20 ദ്യഫലമായി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻമൂലം 21 മരണം ഉണ്ടാകയാൽ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ മൂലം ഉണ്ടായി. ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോ 22 ലെ ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. ഓരോരുത്തരും താന്താൻറെ നിര 23 യിലത്രേ; ആദ്യഫലം ക്രിസ്തു; പിന്നെ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ അവൻറെ വരവിങ്കൽ; പിന്നെ അവസാനം; അന്നു് അവൻ എല്ലാ വാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും ശക്തി 24 ക്കും നീക്കം വരുത്തീട്ടു രാജ്യം പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും. അവൻ സകല 25 ശത്രുക്കളെയും കാല്ക്കീഴാക്കുവോളം വാഴേണ്ടതാകുന്നു. ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായിട്ടു മര 26 ണം നീങ്ങിപ്പോകും. സകലത്തെയും അ 27

14: 37. 2കൊരി. 10: 7; 1യോഹ. 4: 6. **14: 40.** കൊലൊ. 2: 5.
15: 3. 1കൊരി. 11: 23; എബ്രാ. 5: 1, 3; 1പത്രൊ. 1: 11; 2: 24; ഏശ. 53: 1, 8, 9.
15: 4. മത്താ. 16: 21; 2രാജാ. 20: 5; സങ്കീ. 16: 10. **15: 5.** ലൂക്കൊ. 24: 34; മർക്കൊ. 16: 14.
15: 8. 1കൊരി. 9: 1; ഗലാ. 1: 16; അ. പ്ര. 9: 3—6.
15: 9. അ. പ്ര. 8: 3; എഫെ. 3: 8; മത്താ. 5: 19.
15: 10. മത്താ. 10: 20; 2കൊരി. 11: 23; 6: 1. **15: 13.** 1തെസ്സ. 4: 14.
15: 16. 1കൊരി. 6: 14. **15: 17.** റോമ. 4: 25. **15: 18.** 1തെസ്സ. 4: 16.
15: 20. കൊലൊ. 1: 18; അ. പ്ര. 26: 23; 1പത്രൊ. 1: 3.
15: 21. റോമ. 5: 12, 18; യോഹ. 11: 25. **15: 22.** റോമ 5: 14—18.
15: 23. 1തെസ്സ. 4: 16; വെളി. 20: 5. **15: 25.** സങ്കീ. 110: 1; മത്താ. 22: 44.
15: 26. 2തിമൊ. 1: 10; വെളി. 20: 14; 21: 4. **15: 27.** എഫെ. 1: 22; സങ്കീ. 8: 6.

വന്റെ കാല്ക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ; സകലവും അവന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സകലത്തെയും കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവൻ ഒഴികെയത്രേ 28 എന്നു സ്പഷ്ടം. എന്നാൽ അവന്നു സകലവും കീഴ്പ്പെട്ടവന്നശേഷം ദൈവം സകലത്തിലും സകലവും ആകേണ്ടതിന്നു പുത്രൻ താനും സകലവും തനിക്കു കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കും.

29 അല്ല, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും? മരിച്ചവർ കേവലം ഉയിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കുവേണ്ടി സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതു് എന്തിന്നു? ഞങ്ങളും 30 നാഴികതോറും പ്രാണഭയത്തിലാകുന്നതു് 31 എന്തിന്നു"? സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ എനിക്കു നിങ്ങളിലുള്ള പ്രശംസയാണ 32 ഞാൻ ദിവസേന മരിക്കുന്നു. ഞാൻ എഫെസൊസിൽ വെച്ചു മൃഗയുദ്ധം ചെയ്തതു വെറും മാനുഷം എന്നുവരികിൽ എനിക്കു് എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം തിന്നുക, കുടിക്ക, നാളെ മരിക്കുമല്ലോ. 33 വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു, "ദുർഭാഷണത്താൽ സ 34 ദാചാരം കെട്ടുപോകുന്നു." നീതിക്കു നിർമ്മദരായി ഉണരുവിൻ; പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; ചിലർക്കു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പരിജ്ഞാനമില്ല; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജക്കായി പറയുന്നു.

35 പക്ഷേ ഒരുവൻ: മരിച്ചവർ എങ്ങനെ ഉയിർക്കുന്നു എന്നും ഏതുവിധം ശരീരത്തോടെ 36 വരുന്നു എന്നും ചോദിക്കും. മൂഢാ, നീ വിതെക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ജീവിക്കു 37 ന്നില്ല. നീ വിതെക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ശരീരമല്ല, കോതമ്പിന്റെയോ മറ്റു വല്ലതിന്റെയോ വെറും മണിയത്രേ 38 വിതെക്കുന്നതു"; ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അതിന്നു് ഒരു ശരീരവും ഓരോ വിത്തിന്നു അതതിന്റെ ശരീരവും കൊടു 39 ക്കുന്നു. സകല മാംസവും ഒരുപോലെയുള്ള മാംസമല്ല; മനുഷ്യരുടെ മാംസം വേറെ, കന്നുകാലികളുടെ മാംസം വേറെ, പക്ഷികളുടെ മാംസം വേറെ, മത്സ്യങ്ങ 40 ളുടെ മാംസവും വേറെ. സ്വർഗ്ഗീയ ശരീരങ്ങളും ഭൌമശരീരങ്ങളും ഉണ്ടു"; സ്വർഗ്ഗീയ ശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ, ഭൌമശരീ 41 രങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ. സൂര്യന്റെ തേജസ്സു വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സു വേറെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ; നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസ്സുകൊണ്ടു് 42 ഭേദം ഉണ്ടല്ലോ. മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും അവ്വണ്ണം തന്നേ. ദ്രവത്വത്തിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു, അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർക്കുന്നു; അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു, തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുന്നു; ബലഹീനതയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതു, ശക്തിയിൽ ഉയിർക്കുന്നു; പ്രാകൃതശരീരം വിതെക്കപ്പെട്ടതു, ആത്മികശരീരം ഉയിർക്കുന്നു; പ്രാകൃത ശരീരം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മികശരീരവും ഉണ്ടു". ഒന്നാം മനുഷ്യനായ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു എന്നു് എഴുതിയുമിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഒടുക്കത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായി. എന്നാൽ ആത്മികമല്ല പ്രാകൃതമത്രേ ഒന്നാമത്തേതു"; ആത്മികം പിന്നത്തേതിൽ വരുന്നു. ഒന്നാം മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ; രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ. മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവനെപ്പോലെ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗീയനെപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗീയന്മാരും ആകുന്നു; നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമയും ധരിക്കും.

സഹോദരന്മാരേ, മാംസരക്തങ്ങൾക്കു ദൈവരാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല, ദ്രവത്വം അദ്രവത്വത്തെ അവകാശമാക്കുകയുമില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം: നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; എന്നാൽ അന്ത്യ കാഹളനാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്നു കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധ്വനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു് അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു് അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കേണം. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു് അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു് അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കുമ്പോൾ "മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു് എഴുതിയ വചനം നിവൃത്തിയാകും. ഹേ മരണമേ, നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹേ മരണമേ, നിന്റെ വിഷമുള്ളു് എവിടെ? മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ളതു പാപം; പാപത്തിന്റെ ശക്തിയോ ന്യായപ്രമാണം. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമുക്കു ജയം നല്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. ആകയാൽ എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറപ്പുള്ളവരും കുലുങ്ങാത്തവരും നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കർത്താവിൽ വ്യർത്ഥമല്ല എന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ എപ്പോഴും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവരും ആകുവിൻ.

15: 28. ഫിലി. 3: 21. **15: 29.** റോമ. 6: 3, 4. **15: 30.** റോമ. 8: 36.
15: 31. 2കൊരി. 4: 10, 11. **15: 32.** 2കൊരി. 1: 8; യെശ. 22: 13.
15: 33. 1കൊരി. 5: 6. **15: 34.** റോമ. 13: 11; എഫെ 5: 14; 1കൊരി. 6: 5.
15: 36. യോഹ. 12: 24. **15: 38.** ഉല്പ. 1: 11. **15: 42.** ദാനീ. 12: 3; മത്താ. 13: 43.
15: 43. ഫിലി. 3: 20, 21. **15: 45.** യോഹ. 6: 63; 2കൊരി. 3: 6; ഉല്പ. 2: 7.
15: 47. യോഹ. 3: 13, 31. **15: 49.** റോമ. 8: 29; ഉല്പ. 5: 3.
15: 50. യോഹ. 3: 3, 5; 1കൊരി. 6. 13. **15: 51.** 1തെസ്സ. 4: 15, 17.
15: 52. ഫിലി. 3: 21; യോഹ. 5: 25, 28; 1തെസ്സ. 4: 16.
15: 55. യെശ. 25: 8; ഹോശെ. 13: 14. **15: 56.** റോമ. 4: 15; 5: 13; 7: 5, 8; 6: 14; 7: 13.
15: 57. റോമ. 8: 37; 1യോഹ. 5: 4.
15: 58. 2പത്രൊ. 3: 14; 2ദിനവൃ. 15: 7; വെളി. 14: 13.

യെരൂശലേമിലെ നിദ്ധനക്കായുള്ള ധനശേഖരം

16 വിശുദ്ധന്മാക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മശേ
ഖരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലോ ഞാൻ
ഗലാത്യ സഭകളോട് ആജ്ഞാപിച്ചതു
2 പോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യിൻ. ഞാൻ വന്ന
ശേഷം മാത്രം ശേഖരം ഉണ്ടാകാതിരി
ക്കേണ്ടതിന്നു ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ
തോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്കു
കഴിവുള്ളതു ചരതിച്ചു തന്റെ പക്കൽ
3 വെച്ചുകൊള്ളണം. ഞാൻ എത്തിയ
ശേഷം നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം യെരൂശലേമി
ലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
സമ്മതമുള്ളവരെ ഞാൻ എഴുത്തോട്ടകുടെ
4 അയക്കും. ഞാനും പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതു യോഗ്യമായിരുന്നാൽ അവർക്ക് എ
ന്നോടുകൂടി പോരാം.

വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളും യാത്രപറച്ചിലും

5 ഞാൻ മക്കെദോന്യയിൽകൂടി കടന്ന
ശേഷം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും; മക്കെ
ദോന്യയിൽകൂടി ആകുന്നു ഞാൻ വരുന്ന
6 തു. ഞാൻ പോകുന്നേടത്തേക്കു നിങ്ങൾ
എന്നെ യാത്ര അയപ്പാൻതക്കവണ്ണം പ
ക്ഷേ നിങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കും; ഹിമകാലം
7 കൂടെ കഴിക്കുമായിരിക്കും. കർത്താവു് അനു
വദിച്ചാൽ കുറേക്കാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ
പാർപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
പ്രാവശ്യം കടന്നുപോകുംവഴിയിൽ അല്ല
8 നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു്. എ
ഫെസൊസിൽ ഞാൻ പെന്തെക്കൊസ്തു്
9 വരെ പാർക്കും. എനിക്കു വലിയതും സഫ
ലവുമായൊരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു;
എതിരാളികളും പലർ ഉണ്ടു്.
10 തിമൊഥെയൊസു് വന്നാൽ അവൻ നി
ങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിർഭയനായിരിപ്പാൻ
നോക്കുവിൻ; എന്നെപ്പോലെ തന്നേ അ
വൻ കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുന്നവ
11 ല്ലോ. ആരും അവനെ അലക്ഷ്യമാക്കരുതു;
ഞാൻ സഹോദരന്മാരുമായി അവനെ കാ
ത്തിരിക്കകൊണ്ടു് എന്റെ അടുക്കൽ വരു
വാൻ അവനെ സമാധാനത്തോടെ യാത്ര
അയപ്പിൻ. 12 സഹോദരനായ അപ്പൊല്ലോ
സിന്റെ കാര്യമോ, അവൻ സഹോദര
ന്മാരോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേ
ണം എന്നു ഞാൻ അവനോടു വളരെ അ
പേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ വരുവാൻ
അവന്നു് ഒട്ടും മനസ്സായില്ല; അവസരം കി
ട്ടിയാൽ അവൻ വരും.

13 ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; വിശ്വാസത്തിൽ നില
നില്പിൻ; പുരുഷത്വം കാണിപ്പിൻ; ശ
ക്തിപ്പെടുവിൻ. 14 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം
സ്നേഹത്തിൽ ചെയ്യിൻ.

15 സഹോദരന്മാരേ, സ്തെഫനാസിന്റെ
കുടുംബം അഖായയിലെ ആദ്യഫലം എ
ന്നും അവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കു
തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 16 ഇങ്ങനെയുള്ള
വർക്കും അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കയും അ
ദ്ധ്വാനിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും നിങ്ങ
ളും കീഴ്പെട്ടിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങ
ളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 17 സ്തെഫനാസും
ഫൊർത്തുനാതൊസും അഖായിക്കൊസും വ
ന്നതു് എനിക്കു സന്തോഷമായി. നിങ്ങ
ളുടെ ഭാഗത്തു കുറവായിരുന്നതു് അവർ
നികത്തിയിരിക്കുന്നു. 18 അവർ എന്റെ മന
സ്സും നിങ്ങളുടെ മനസ്സും തണുപ്പിച്ചുവല്ലോ;
ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ മാനിച്ചുകൊൾവിൻ.

19 ആസ്യയിലെ സഭകൾ നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു; അക്വിലാവും പ്രിസ്കയും അവ
രുടെ ഭവനത്തിലെ സഭയോടുകൂടെ കർത്താ
വിൽ നിങ്ങളെ വളരെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.
20 സകല സഹോദരന്മാരും നിങ്ങളെ വന്ദ
നം ചെയ്യുന്നു; വിശുദ്ധ ചുംബനത്താൽ
അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്യിൻ.

21 പൌലൊസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്ദ
നം. 22 കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ഏ
വനും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ! നമ്മുടെ കർത്താ
വു വരുന്നു. 23 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവി
ന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാ
കട്ടെ. 24 നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ എന്റെ സ്നേഹം. ആമേൻ.

16: 1. അ. പ്ര. 24: 17. **16: 2.** 2കൊരി. 9: 3; 8: 9; അ. പ്ര. 20: 7.
16: 3. 2കൊരി. 8: 19. **16: 5.** അ. പ്ര. 16: 9; 19: 21. **16: 7.** അ. പ്ര. 18: 21.
16: 8. അ. പ്ര. 18: 19. **16: 9.** അ. പ്ര. 14: 27; 19: 9. **16: 10.** അ. പ്ര. 16: 1.
16: 11. 1തിമൊ. 4: 12. **16: 12.** അ. പ്ര. 18: 24.
16: 13. സങ്കീ 31: 24; എഫെ. 3: 16; 6: 10. **16: 15.** റോമ. 16: 5.
16: 16. എബ്രാ. 13: 17. **16: 18.** 1തെസ്സ. 5: 12. **16: 19.** അ. പ്ര. 18: 2; റോമ. 16: 5.
16: 20. റോമ. 16: 16. **16: 21.** കൊലൊ. 4: 18; 2തെസ്സ. 3: 17; ഗലാ. 6: 11.
16: 22. റോമ. 9: 3; യൂദാ. 15. **16: 23.** റോമ. 16: 20.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE
TO THE
CORINTHIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

കൊരിന്ത്യർക്കു് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

പ്രതിവാദനവും സ്തോത്രാപ്പണവും.

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസും സഹോ
ദരനായ തിമൊഥെയൊസും കൊരിന്തി
ലെ ദൈവസഭെക്കും അഖായയിൽ എല്ലാ
ടത്തുമുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും കൂടെ എ
2 ഴുതുന്നതു: നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവ
ത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
വിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാ
ധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

3 മനസ്സലിവുള്ള പിതാവും സർവ്വാശ്വാസ
വും നല്കുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ
4 ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ദൈവം ഞങ്ങ
ളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ആശ്വാസംകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ
ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ ശക്തരാകേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തിൽ ഒക്കെയും അ
5 വൻ ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു
വിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ പെരുകു
ന്നതുപോലെ തന്നേ ക്രിസ്തുവിനാൽ ഞങ്ങ
6 ളുടെ ആശ്വാസവും പെരുകുന്നു. ഞങ്ങൾ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നി
ങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നും രക്ഷെക്കും ആ
കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു് ആശ്വാസം വരുന്നു
എങ്കിൽ അതു ഞങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന ക
ഷ്ടങ്ങൾ തന്നേ നിങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിൽ
നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നായി ഫലി
7 ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ
ആകുന്നതുപോലെ ആശ്വാസത്തിന്നും കൂ
ട്ടാളികൾ എന്നറികയാൽ നിങ്ങൾക്കുവേ
ണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു
8 തന്നേ. സഹോദരന്മാരേ, ആസ്യയിൽ ഞ
ങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായ കഷ്ടം നിങ്ങൾ അറിയാ
തിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല; ജീ
വനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാശ തോന്നു
മാറു ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം
9 ഭാരപ്പെട്ടു. അതേ, ഞങ്ങളിൽ അല്ല, മരി
ച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ തന്നേ
ആശ്രയിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ മരി
ക്കും എന്നു് ഉള്ളിൽ നിണ്ണയിക്കേണ്ടി
വന്നു. ഇത്ര ഭയങ്കര മരണത്തിൽനിന്നു 10
ദൈവം ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു, വിടുവിക്കു
യും ചെയ്യും; അവൻ മേലാലും വിടുവിക്കും
എന്നു ഞങ്ങൾ അവനിൽ ആശ വെച്ചുമി
രിക്കുന്നു. അതിന്നു നിങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു 11
വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ തുണെക്കുന്നു
ണ്ടല്ലോ; അങ്ങനെ പലർ മുഖാന്തരം ഞ
ങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കൃപെക്കു വേണ്ടി പല
രാലും ഞങ്ങൾ നിമിത്തം സ്തോത്രം ഉണ്ടാ
കുവാൻ ഇടവരും.

പൌലൊസിന്റെ പവിത്രമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ

ഞങ്ങൾ ലോകത്തിൽ, വിശേഷാൽ നി 12
ങ്ങളോടു, ജഡജ്ഞാനത്തിൽ അല്ല, ദൈവ
കൃപയിലത്രേ, ദൈവം നല്കുന്ന വിശുദ്ധി
യിലും നിർമ്മലതയിലും പെരുമാറിയിരി
ക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ
സാക്ഷ്യം തന്നേ ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ. നി 13
ങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും അ
ല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു്
എഴുതുന്നില്ല; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു 14
വിന്റെ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു്
എന്നപോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും പ്ര
ശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ
ഏറക്കുറെ ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ അവസാന
ത്തോളം ഗ്രഹിക്കും എന്നു ഞാൻ ആശി
ക്കുന്നു.

പൌലൊസ് സന്ദർശനം മാററിവച്ചതു്

ഇങ്ങനെ ഉറെച്ചിട്ടു നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാ 15
മതു് ഒരു അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകേണം എന്നു
വെച്ചു മുമ്പെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരു 16
വാനും ആ വഴിയായി മക്കെദോന്യെക്കു
പോയി പിന്നെയും മക്കെദോന്യയിൽ
നിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും
നിങ്ങളാൽ യെഹൂദ്യയിലേക്കു യാത്ര അയ
ക്കപ്പെടുവാനും ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു.
ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചതിൽ ഞാൻ ചാപ 17
ല്യം കാണിച്ചുവോ? അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ
വാക്കു് ഉവ്വു്, ഉവ്വു്; ഇല്ല, ഇല്ല എന്നു ആകു
വാന്തക്കവണ്ണം എന്റെ നിരൂപണം ജ
ഡിക നിരൂപണമോ? നിങ്ങളോടുള്ള ഞ 18

1: 1. എഫെ. 1: 1; 1കൊരി. 1: 1; അ. പ്ര 16: 1; 18: 1.
1: 3. റോമ. 15: 5, 6; എഫെ. 1: 3; 1പത്രൊ. 1: 3.
1: 4. 2കൊരി. 7: 6, 7, 13. 1: 5. സങ്കീ. 34: 19; സങ്കീ. 94: 19. 1: 6. 2കൊരി. 4: 15, 17.
1: 7. റോമ. 8: 17. 1: 8. അ. പ്ര. 19: 23; 1കൊരി. 15: 32. 1: 9. യിരെ. 17: 5, 7.
1: 10. 2തിമൊ. 4: 18. 1: 11. ഫിലി. 1: 19.
1: 12. 2കൊരി. 2: 17; എബ്രാ. 13: 18; 1കൊരി. 1: 17. 1: 14. ഫിലി. 2: 16; 4: 1.
1: 16. അ. പ്ര. 21: 5, 19—21; 1കൊരി. 16: 5, 6. 1: 17. 2കൊരി. 10: 2, 3; 5: 16.

ങ്ങളുടെ വചനം ഒരിക്കൽ ഉവ്വ് എന്നും മറ്റൊരിക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല എന്നതിന്നു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം സാ
19 ക്ഷി. ഞാനും സില്വാനൊസും തിമൊഥെയോസും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ച ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ ഉവ്വ് എന്നും മറ്റൊരിക്കൽ ഇല്ല എന്നും
20 ആയിരുന്നില്ല; അവനിൽ ഉവ്വ് എന്നത്രേ യുള്ളു. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ
21 എത്ര ഉണ്ടെങ്കിലും അവനിൽ ഉവ്വ് എന്നത്രെ; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറു് അവനിൽ
22 ആമേൻ എന്നും തന്നേ. ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. അവൻ നമ്മെ മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവു് എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു.

23 എന്നാണ, നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രെ ഞാൻ ഇതുവരെ കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതു;
24 അതിന്നു ദൈവം സാക്ഷി. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ഞങ്ങൾ കർത്തൃത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്നു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ അത്രേ; വിശ്വാസ സംബന്ധമായി നിങ്ങൾ ഉറെച്ചു നില്ക്കുന്നുവല്ലോ.

2 എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതു ദുഃഖത്തോടെ ആകരുതു്
2 എന്നു ഞാൻ നിണ്ണയിച്ചു. ഞാൻ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ ദുഃഖിതനായവൻ അല്ലാതെ എന്നെ സന്തോഷിപ്പി
3 ക്കുന്നതു് ആർ? ഞാൻ ഇതു തന്നേ എഴുതിയതു ഞാൻ വന്നാൽ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുതു് എന്നുവെച്ചും എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം ആയിരിക്കും എന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയുംകുറിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും ആകുന്നു.
4 വളരെ കഷ്ടവും മനോവ്യസനവും ഉണ്ടായിട്ടു വളരെ കണ്ണുനീരോടുകൂടെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതിയതു നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതിന്നല്ല; എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ സ്നേഹം നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നത്രേ.

പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന തെറ്റുകാരനെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുക

5 ഒരുവൻ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ എന്നെയല്ല ഒരുവിധത്തിൽ—ഞാൻ കണക്കിൽ ഏറെ പറയരുതല്ലോ—നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്നു ഭൂരിപക്ഷത്താൽ ഉണ്ടായ 6
ഈ ശിക്ഷ മതി. അവൻ അതിദുഃഖത്തിൽ 7
മുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവനോടു ക്ഷമിക്കയും അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും തന്നേ വേണ്ടതു്. അതുകൊ 8
ണ്ടു് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം അവന്നു് ഉറപ്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സകലത്തിലും അ 9
നുസരണമുള്ളവരോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നുമായിരുന്നു ഞാൻ എഴുതിയതു്.

നിങ്ങൾ വല്ലതും ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു ഞാ 10
നും ക്ഷമിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. സാത്താൻ നമ്മെ തോല്പിക്കരുതു്; അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറി 11
യാത്തവരല്ലല്ലോ.

സുവിശേഷത്തിന്റെ പരിശോധനയും ജയോത്സവവും

എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവി 12
ശേഷം അറിയിപ്പാൻ ത്രോവാസിൽ വന്നാറെ കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി എനിക്കു് ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ
എന്റെ സഹോദരനായ തീത്തൊസിനെ 13
കാണാഞ്ഞിട്ടു മനസ്സിൽ സ്വസ്ഥതയില്ലായ്കയാൽ ഞാൻ അവരോടു യാത്ര പറഞ്ഞു മക്കെദോന്യെക്കു പുറപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിൽ 14
ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയോത്സവമായി നടത്തുകയും എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരു 15
ടെ ഇടയിലും നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌരഭ്യവാസന ആകുന്നു; ഇവർക്കു മര 16
ണത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന, അവർക്കോ ജീവനിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കുള്ള വാസന തന്നേ. എന്നാൽ ഇതിന്നു ആർ പ്രാപ്തൻ? ഞങ്ങൾ ദൈവവച 17
നത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന അനേകരെപ്പോലെ അല്ല, നിർമ്മലതയോടും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ക്രിസ്തുവിൽ സംസാരിക്കുന്നു.

പൌലൊസിനാൽ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവർ

3 ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ ശ്ലാഘിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നുവോ? അല്ല ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു ശ്ലാഘ്യപത്രം കാണിപ്പാനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു വാങ്ങുവാനാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്കു് ആവശ്യ

1: 18. മത്താ. 5; 37. 1: 20. റോമ. 15: 8; വെളി. 3: 14; എബ്രാ. 13: 8; 1കൊരി. 14: 16:
1: 21. 1പത്രൊ. 5: 10; 1യോഹ. 2: 20, 27; 2തെസ്സ. 2: 17.
1: 22. എഫെ. 1: 13, 14; റോമ. 8: 16; 2കൊരി. 5: 5.
1: 23. റോമ. 1: 10; 2കൊരി. 11: 31. 1: 24. 1പത്രൊ. 5: 3; 1കൊരി. 3: 5; 15: 1.
2: 1., 2കൊരി. 1: 23; 13: 10. 2: 2. 2കൊരി. 7: 8. 2: 3. 2കൊരി. 12: 21.
2: 4. അ. പ്ര. 20: 19, 31. 2: 6. 1കൊരി. 5: 4, 5; 1തിമൊ. 5: 20. 2: 7. ഗലാ. 6: 1.
2: 9. അ. 7: 15. 2: 11. 1പത്രൊ. 5: 8. 2: 12. അ. പ്ര. 16: 8; 1കൊരി. 16: 9.
2: 13. 2കൊരി. 7: 5, 6. 2: 14. റോമ. 8: 37; ഉത്തമഗീ. 1: 3. 2: 15. 1കൊരി. 1: 18.
2: 16. യോഹ. 9: 39; 1പത്രൊ. 2: 7, 8.
3: 1. അ. പ്ര. 18: 27; 2കൊരി. 5: 12; റോമ. 16: 1; 1കൊരി. 16: 3.

2 മോ? ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതി
യതായി സകല മനുഷ്യരും അറിയുന്നതും
വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ പത്രം നി
3 ങ്ങൾ തന്നേ. ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ
ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിൻ പത്രമായി നിങ്ങൾ
വെളിപ്പെട്ടുന്നവല്ലോ. അതു മഷി
കൊണ്ടല്ല, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആ
ത്മാവിനാൽ അത്രേ. കല്പലകയിൽ അല്ല,
ഹൃദയമെന്ന മാംസപ്പലകയിൽ തന്നേ എ
4 ഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിധം ഉറപ്പു ഞ
ങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുവിനാൽ
5 ഉണ്ടു. ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേ വരുമ്പോ
ലെ സ്വയമായി വല്ലതും സങ്കല്പിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ എന്നല്ല; ഞങ്ങളുടെ
6 പ്രാപ്തി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ. അ
വൻ ഞങ്ങളെ പുതിയനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂ
ഷകന്മാർ ആകുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കി; അ
ക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരല്ല, ആത്മാ
വിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരത്രേ; അക്ഷരം
കൊല്ലുന്നു, ആത്മാവോ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.

സുവിശേഷത്തിന്റെ മഹത്വവും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ മഹ
ത്വവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം

7 എന്നാൽ കല്ലിൽ അക്ഷരമായി കൊത്തി
യിരുന്ന മരണശുശ്രൂഷ, നീക്കം വരുന്ന
തായ മോശെയുടെ മുഖതേജസ്സു നിമിത്തം
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു് അവന്റെ മുഖത്തു
നോക്കിക്കൂടാതവണ്ണം തേജസ്സുള്ളതായെ
8 ങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ അധികം
9 തേജസ്സുള്ളതാകയില്ലയോ? ശിക്ഷാവിധി
യുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ നീ
തിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സേറിയതായിരി
10 ക്കും. അതേ, തേജസ്സോടുകൂടിയതു് ഈ
കാര്യത്തിൽ ഈ അതിമഹത്തായ തേജ
സ്സു നിമിത്തം ഒട്ടും തേജസ്സില്ലാത്തതായി.
11 നീക്കം വരുന്നതു തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നെ
ങ്കിൽ നിലനില്ക്കുന്നതു് എത്ര അധികം തേജ
സ്സുള്ളതായിരിക്കും!

12 ഈ വിധം പ്രത്യാശയുള്ളവരായി ഞ
ങ്ങൾ വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാ
13 രിക്കുന്നു. നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്റെ അന്തം
യിസ്രായേൽമക്കൾ കാണാതവണ്ണം മോ
ശെ തന്റെ മുഖത്തു മൂടുപടം ഇട്ടതുപോ
14 ലെ അല്ല. എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സു ക
ഠിനപ്പെട്ടുപോയി. പഴയനിയമം വായി
ക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ആ മൂടുപടം നീങ്ങാ
തെ ഇന്നുവരെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; അതു
15 ക്രിസ്തുവിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. മോശെയു
ടെ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മൂടുപടം
ഇന്നേയോളം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ
കിടക്കുന്നു. കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിയു 16
മ്പോൾ മൂടുപടം നീങ്ങിപ്പോകും. കർത്താ 17
വു് ആത്മാവാകുന്നു; കർത്താവിന്റെ ആ
ത്മാവുള്ളേടത്തു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്. എ 18
ന്നാൽ മൂടുപടം നീങ്ങിയ മുഖത്തു കർത്താ
വിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ
പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവ
രും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാനമാ
യി തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു്
അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

പ്രസംഗത്തിലുള്ള ധീരമായ ലളിതത്വം

4 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭി
ച്ചിട്ടു് ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ
അധൈര്യപ്പെടാതെ ലജ്ജാകരമായ രഹ 2
സ്യങ്ങളെ ത്യജിച്ചു് ഉപായം പ്രയോഗി
ക്കാതെയും ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടു ചേ
ർക്കാതെയും സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതി
നാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ സകല മനു
ഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു ഞങ്ങളെത്ത
ന്നേ ബോദ്ധ്യമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളു 3
ടെ സുവിശേഷം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കത്രേ മറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു. ദൈവ പ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ 4
തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാ
ശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോക
ത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ
മനസ്സു കരുടാക്കി. ഞങ്ങളെത്തന്നേ അല്ല, 5
ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കർത്താവു് എന്നും ഞ
ങ്ങളെയോ യേശു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ
ദാസന്മാർ എന്നും അത്രേ ഞങ്ങൾ പ്ര
സംഗിക്കുന്നതു്. ഇരുട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം 6
പ്രകാശിക്കേണം എന്നു് അരുളിച്ചെയ്ത
ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലു
ള്ള ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം
വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങ
ളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ബലഹീനതയും
ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും

എങ്കിലും ഈ അത്യന്തശക്തി ഞങ്ങളുടെ 7
സ്വന്തം എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദാന
മത്രേ എന്നു വരേണ്ടതിന്നു ഈ നിക്ഷേപം
ഞങ്ങൾക്കു മൺപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു
ള്ളതു. ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം 8
സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഇട്ടുങ്ങിയിരിക്കു
ന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ എങ്കിലും നിരാ
ശപ്പെടുന്നില്ല; ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്ന 9
വർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല;
വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചു
പോകുന്നില്ല; യേശുവിന്റെ ജീവൻ ഞ 10
ങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെടേണ്ട

3: 2. 1കൊരി. 9: 2. **3: 3.** പുറ. 24: 12; 31: 18; 32: 15—16; യിരെ. 31: 33.
3: 5. യോഹ. 15: 5; 1കൊരി. 15: 10; ഫിലി. 2: 13.
3: 6. യിരെ. 31: 31; എഫെ. 3: 7; 1തിമൊ. 1: 12; യോഹ. 6: 63.
3: 7. റോമ. 4: 15; പുറ. 34: 29—35. **3: 8.** ഗലാ. 3: 2, 5.
3: 9. 2കൊരി. 3: 7; 11: 15; ആവ. 27: 26. **3: 12.** 2കൊരി. 7: 4; എഫെ. 6: 19.
3: 14. അ. പ്ര. 15: 21; റോമ. 11: 25. **3: 16.** യെശ. 25: 7.
3: 17. യെശ. 61: 1, 2; റോമ. 8: 2. **3: 18.** 1കൊരി. 13: 12; റോമ. 8: 29.
4: 1. 1കൊരി. 7: 25. **4: 2.** 2കൊരി. 2: 17. **4: 3.** 2തെസ്സ. 2: 9, 10.
4: 4. കൊലൊ. 1: 15; യോഹ. 12: 31. **4: 6.** ഉല്പ. 1: 3. **4: 7.** 1കൊരി. 2: 5.
4: 8. 2കൊരി. 7: 5. **4: 10.** 2തിമൊ. 2: 11, 12.

തിന്നു യേശുവിന്റെ മരണം ശരീരത്തിൽ
11 എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മർത്യ
ശരീരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജീവൻ വെ
ളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഞ
ങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും യേശുനിമിത്തം മരണ
12 ത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ഞങ്ങ
ളിൽ മരണവും നിങ്ങളിൽ ജീവനും വ്യാ
പരിക്കുന്നു.

13 "ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു, അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ സംസാരിച്ചു"
എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വി
ശ്വാസത്തിന്റെ അതേ ആത്മാവു ഞങ്ങൾ
ക്കുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു
14 അതുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു. കർത്താവായ
യേശുവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചവൻ ഞങ്ങളെ
യും യേശുവോടുകൂടെ ഉയിർപ്പിച്ചു നിങ്ങ
ളോടുകൂടെ തിരുസന്നിധിയിൽ നിറുത്തും
15 എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. കൃപ പലരി
ലും പെരുകി ദൈവത്തിന്റെ മഹിമ
ക്കായി സ്തോത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സ
കലവും നിങ്ങൾനിമിത്തമല്ലോ ആകുന്നു.

നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള കഷ്ടതയും
നിത്യമായ തേജസ്സും

16 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാ
തെ ഞങ്ങളുടെ പുറമെയുള്ള മനുഷ്യൻ ക്ഷ
യിച്ചുപോകുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അക
മേയുള്ളവൻ നാൾക്കുനാൾ പുതുക്കം പ്രാ
17 പിക്കുന്നു. നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങള
ടെ ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവ
ധിയായി തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം ഞ
18 ങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ ഹേതുവാകുന്നു. കാ
ണുന്നതിനെ അല്ല, കാണാത്തതിനെ
അത്രേ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു;
കാണുന്നതു താല്ക്കാലികം, കാണാത്തതോ
നിത്യം.

5 കൂടാരമായ ഞങ്ങളുടെ ഭൌമഭവനം
അഴിഞ്ഞുപോയാൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത
നിത്യഭവനമായി ദൈവത്തിന്റെ ദാന
മായൊരു കെട്ടിടം ഞങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
2 ഉണ്ടെന്നു് അറിയുന്നു. ഈ കൂടാരത്തിൽ
ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ നഗ്നരായിട്ടല്ല
3 ഉടുപ്പുള്ളവരായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗീ
യമായ ഞങ്ങളുടെ പാർപ്പിടം അതിന്നു
4 മീതെ ധരിപ്പാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു. ഉരിവാ
നല്ല മർത്യമായതു ജീവനാൽ നിങ്ങിപ്പോ
കേണ്ടതിന്നു മീതെ ഉടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കയാൽ
ഞങ്ങൾ ഈ കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേട
5 ത്തോളം ഭാരപ്പെട്ടു് ഞരങ്ങുന്നു. അതി
ന്നായി ഞങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു് ആത്മാവി
നെ അച്ചാരമായി തന്നിരിക്കുന്ന ദൈവം
തന്നേ. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും 6
ധൈര്യപ്പെട്ടും ശരീരത്തിൽ വസിക്കു
മ്പോൾ കർത്താവിനോടു അകന്ന
പരദേശികൾ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു് അറി
യുന്നു. കാഴ്ചയാൽ അല്ല വിശ്വാസത്താ 7
ലത്രേ ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ 8
ഞങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു് ശരീരം വിട്ടു കർത്താ
വിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ട
പ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ വസി 9
ച്ചാലും ശരീരം വിട്ടാലും ഞങ്ങൾ അവനെ
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ ആകുവാൻ അഭിമാ
നിക്കുന്നു. അവനവൻ ശരീരത്തിൽ ഇരി 10
ക്കുമ്പോൾ ചെയ്തതു നല്ലതാകിലും തീയതാ
കിലും അതിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രാപിക്കേണ്ട
തിന്നു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യാ
യാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വെളിപ്പെടേ
ണ്ടതാകുന്നു.

"ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം"—
ഉദ്ദേശവും ശക്തിയും

ആകയാൽ കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണം 11
എന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടു് ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ
സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിന്നു
ഞങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
മനസ്സാക്ഷികളിലും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ പി 12
ന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ നിങ്ങളോടു
ശ്ലാഘിക്കയല്ല, ഹൃദയം നോക്കീട്ടല്ല, മുഖം
നോക്കീട്ടു പ്രശംസിക്കുന്നവരോടു ഉത്തരം
പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു വക ഉണ്ടാകേണ്ടതി
ന്നു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിപ്പാൻ നി
ങ്ങൾക്കു കാരണം തരികയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്.
ഞങ്ങൾ വിവശന്മാർ എന്നവരികിൽ 13
ദൈവത്തിന്നും സുബോധമുള്ളവർ എന്ന
വരികിൽ നിങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. ക്രിസ്തു 14
വിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കു
ന്നു; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചി
രിക്കെ എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും ജീവി 15
ക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല തങ്ങൾ
ക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു ഉയിർത്തവനായിട്ടു ത
ന്നേ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എല്ലാ
വർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ
നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ പുതുജീവൻ

ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇന്നു മുതൽ ആരെ 16
യും ജഡപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല; ക്രിസ്തുവി
നെ ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും
ഇനിമേൽ അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല. ഒരു 17
ത്തൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ
സൃഷ്ടി ആകുന്നു; പഴയതു കഴിഞ്ഞുപോ
യി, ഇതാ, അതു പുതുതായി തീർന്നിരിക്കു

4: 12. 2കൊരി. 13: 9.
4: 13. സങ്കീ. 116: 10; 2പത്രൊ. 1: 1. 4: 14. 1തെസ്സ. 4: 14. 4: 15. 1കൊരി. 3: 21, 22.
4: 16. റോമ. 7: 22. 4: 17. റോമ. 8: 18. 4: 18. എബ്രാ. 11: 1, 13.
5: 1. 2പത്രൊ. 1: 13, 14; ഇയ്യോ. 4: 19. 5: 2. റോമ. 8: 23. 5: 3. വെളി. 3: 18.
5: 4. 1കൊരി. 15: 54. 5: 5. എഫെ. 2: 10; 1: 14. 5: 8. ഫിലി. 1: 23.
5: 9. സങ്കീ. 39: 12. 5: 10. വെളി. 22: 12; റോമ. 14: 10; 2: 16; മത്താ. 16: 27.
5: 11. യൂദാ 23; എബ്രാ. 10: 31; 2കൊരി. 4: 2. 5: 12. 2കൊരി. 1: 14; 3: 1.
5: 14. ഉത്തമഗീ. 8: 6; റോമ. 6: 6—7.
5: 15. റോമ. 14: 7—9; 1കൊരി. 6: 19, 20; 1തിമൊ. 2: 6.
5: 17. ഗലാ. 6: 15; യോഹ. 3: 3; റോമ. 6: 4; 16: 7; വെളി. 21: 5; യെശ. 65: 17.

18 ന്നു. അതിന്നൊക്കെയും ദൈവം തന്നേ കാ
രണഭൂതൻ; അവൻ നമ്മെ ക്രിസ്തു മൂലം
തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു, നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂ
19 ഷ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവം
ലോകത്തിന്നു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാ
തെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിര
പ്പിച്ചുപോന്നു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വച
നം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേല്പിച്ചുമിരി
ക്കുന്നു.

നിരപ്പിന്റെ സന്ദേശം

20 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്നു വേണ്ടി
സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തോടു നിര
പ്പാകൊൾവിൻ എന്നു ക്രിസ്തുവിന്നു പകരം
അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു ദൈവം ഞങ്ങൾ
മുഖാന്തരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ
21 ആകുന്നു. പാപം അറിയാത്തവനെ, നാം
അവനിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആകേ
ണ്ടതിന്നു, അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം
ആക്കി.

6 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭി
ച്ചതു വ്യർത്ഥമായിത്തീരരുതു് എന്നു ഞ
ങ്ങൾ സഹപ്രവൃത്തിക്കാരായി നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
2 "പ്രസാദകാലത്തു ഞാൻ നിനക്കു ഉത്ത
രം അരുളി; രക്ഷാദിവസത്തിൽ ഞാൻ
നിന്നെ സഹായിച്ചു"
എന്നു് അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇ
പ്പോൾ ആകുന്നു സുപ്രസാദകാലം; ഇ
3 പ്പോൾ ആകുന്നു രക്ഷാദിവസം. ശുശ്രൂ
ഷെക്കു ആക്ഷേപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും ഇടച്ചില്ക്കു ഹേതു കൊടു
4 ക്കാതെ സകലത്തിലും ഞങ്ങളെത്തന്നേ
ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായി കാ
ണിക്കുന്നു; ബഹുസഹിഷ്ണുത, കഷ്ടം,
5 ബുദ്ധിമുട്ടു, സങ്കടം, തല്ലു, തടവു, കലഹം
6 അദ്ധ്വാനം, ഉറക്കിളെപ്പു, പട്ടിണി, നിർ
മ്മലത, പരിജ്ഞാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ,
പരിശുദ്ധാത്മാവു, നിർവ്യാജസ്നേഹം,
7 സത്യവചനം, ദൈവശക്തി എന്നിവയി
ലും ഇടത്തും വലത്തും നീതിയുടെ ആയുധ
8 ങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു മാനാപമാനങ്ങളും
ദുഷ്കീർത്തിസൽകീർത്തികളും അനുഭവിച്ചും ച
9 തിയന്മാരെന്നിട്ടും സത്യവാന്മാർ, ആരും
അറിയാത്തവരെന്നിട്ടും എല്ലാവരും നല്ല
വണ്ണം അറിയുന്നവർ, മരിക്കുന്നവരെന്നി
ട്ടും ഇതാ, ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു; ശിക്ഷിക്ക
പ്പെട്ടവരെന്നിട്ടും കൊല്ലപ്പെടാത്തവർ;
10 ദുഃഖിതരെങ്കിലും എപ്പോഴും സന്തോഷിക്ക
നവർ; ദരിദ്രരെങ്കിലും പലരെയും സമ്പ
ന്നർ ആക്കുന്നവർ; ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ
എങ്കിലും എല്ലാം കൈവശമുള്ളവരായി
ത്തന്നേ.

മതപരിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ സ്നേഹത്തിനായുള്ള അഭ്യർത്ഥന

11 അല്ലയോ കൊരിന്ത്യരേ, ഞങ്ങളുടെ
വായ് നിങ്ങളോടു തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങ
12 ളുടെ ഹൃദയം വിശാലമായിരിക്കുന്നു. ഞ
ങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കു ഇടുക്കമില്ല,
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അത്രേ ഇടുക്ക
മുള്ളതു്. ഇതിന്നു പ്രതിഫലമായി നിങ്ങ
13 ളും വിശാലതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്നു
ഞാൻ മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങ
ളോടു പറയുന്നു.

അവിശ്വാസികളോടു കൂട്ടായ്മ അരുതെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

14 നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോടു ഇണയി
ല്ലാപ്പിണ കൂടരുതു്; നീതിക്കും അധർമ്മത്തി
നും തമ്മിൽ എന്തോരു ചേർച്ച? വെളിച്ച
ത്തിന്നു ഇരുളോടു എന്തോരു കൂട്ടായ്മ?
15 ക്രിസ്തുവിന്നും ബെലീയാലിന്നും തമ്മിൽ
എന്തു പൊരുത്തം? അല്ല, വിശ്വാസിക്കു
അവിശ്വാസിയുമായി എന്തു് ഓഹരി?
16 ദൈവാലയത്തിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളോടു്
എന്തു യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവ
ത്തിന്റെ ആലയമല്ലോ.

"ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും അവ
രുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; ഞാൻ
അവർക്കു ദൈവവും അവർ എനിക്കു ജന
വും ആകും"
എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നവ
ല്ലോ. അതുകൊണ്ടു

"അവരുടെ നടുവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
വേർപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവു് അരു
ളിച്ചെയ്യുന്നു; അശുദ്ധമായതു ഒന്നും
തൊടരുതു്; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
17 കൈക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു പിതാവും നി
ങ്ങൾ എനിക്കു പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
ആയിരിക്കും"
എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവു അരുളി
ച്ചെയ്യുന്നു.

5: 18. 1കൊരി. 11: 12; റോമ. 5: 10, 11. **5: 19.** കൊലൊ. 1: 20.
5: 20. എഫെ. 6: 19; 6: 20; മലാ. 2: 7; ഗലാ. 4: 14.
5: 21. എബ്രാ. 4: 15; 7: 25; 1യോഹ. 3: 5; അ. പ്ര. 3: 14; യെശ. 53: 6; ഗലാ. 3: 13; 1പത്രൊ. 2: 22, 24.

6: 1 2കൊരി. 1: 24; 5: 20; എബ്രാ. 12: 15. **6: 2.** യെശ. 49: 8; 55: 6.
6: 3. 1കൊരി. 10: 32. **6: 4.** 2കൊരി. 4: 8—11; 11: 23—27. **6: 5.** അ. പ്ര. 16: 23.
6. 6. 1തിമൊ. 4: 12. **6: 7.** 2കൊരി. 10: 4; റോമ. 13: 12; എഫെ. 1: 3; 6: 11, 12.
6: 9. റോമ. 8: 36; 2കൊരി. 4: 10. **6: 10.** സങ്കീ. 84: 11; ഫിലി. 4: 12, 13.
6: 11. സങ്കീ. 119: 32; യെഹെ. 33: 22. **6: 13.** യെശ. 60: 5; 1കൊരി. 4: 14.
6: 14. ആവ. 7: 3; 1കൊരി. 7: 39; എഫെ. 5: 11.
6: 16. 1 കൊരി. 10: 21; പുറ. 25: 8; 1 കൊരി. 3: 16, 17: ലേവ്യ. 26: 12; പുറ. 29: 45; യിരെ. 31: 1, 33.
6: 17. യെശ. 43: 6; 52: 11; ഹോശെ. 1: 10; വെളി. 18: 4.
6: 18. യിരെ. 51: 45; ആമോ. 4: 13; വെളി. 21; 7.

7 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്ക് ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കന്മഷവും നീക്കി നമ്മെത്തന്നേ വെടിപ്പാക്കി; ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തികെച്ചുകൊൾക.

തീത്തൊസിന്റെ വരവിലുണ്ടായ ഉല്ലാസവും ഉത്തേജനവും

2 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇടം തരുവിൻ; ഞങ്ങൾ ആരോടും അന്യായം ചെയ്തിട്ടില്ല, ആരെയും കെടുത്തിട്ടില്ല; ആ
3 രോടും ഒന്നും വഞ്ചിച്ചെടുത്തിട്ടുമില്ല. കുറ്റം വിധിപ്പാനല്ല ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു; ഒരുമിച്ചു മരിപ്പാനും ഒരുമിച്ചു ജീവിപ്പാനും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
4 ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം വലിയതു; നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രശംസ വലിയതു; ഞാൻ ആശ്വാസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടതയിലും സന്തോഷം എനിക്കു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

5 ഞങ്ങൾ മക്കെദോന്യയിൽ എത്തിയശേഷവും ഞങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്നു ഒട്ടും സുഖമല്ല എല്ലാവിധത്തിലും കഷ്ടമത്രേ ഉണ്ടായതു; പുറത്തു യുദ്ധം, അകത്തു ഭയം.
6 എങ്കിലും എളിയവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം തീത്തൊസിന്റെ വരവിനാൽ ഞ
7 ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, അവന്റെ വരവിനാൽ മാത്രമല്ല, അവന്നു നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഭിച്ച ആശ്വാസത്താലുംകൂടെ; നിങ്ങളുടെ വാഞ്ഛയും നിങ്ങളുടെ വിലാപവും എനിക്കായുള്ള നിങ്ങളുടെ എരിവും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനാൽ തന്നേ. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികമായി സന്തോഷി
8 ച്ചു. ഞാൻ ലേഖനത്താൽ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു വരികിലും ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നില്ല; ആ ലേഖനം നിങ്ങളെ കുറെ നേരത്തേക്കെങ്കിലും ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടു മുമ്പേ അനുതപിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു;
9 നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതിനാലല്ല, മാനസാന്തരത്തിന്നായി ദുഃഖിച്ചതിനാൽ അത്രേ. നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളാൽ ഒന്നിലും ചേതം വരാതവണ്ണം ദൈവഹിതപ്രകാരമല്ലോ നി
10 ങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതു. ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ദുഃഖം അനുതാപം വരാത്ത മാനസാന്തരത്തെ രക്ഷെക്കായി ഉളവാക്കുന്നു; ലോകത്തിന്റെ ദുഃഖമോ മരണത്തെ ഉളവാക്കു
11 ന്നു. ദൈവഹിതപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഈ ദുഃഖം എത്ര ഉത്സാഹം, എത്ര പ്രതിവാദം, എത്ര നീരസം, എത്ര ഭയം, എത്ര വാഞ്ഛ, എത്ര എരിവു, എത്ര പ്രതികാരം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ചു; ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നിർമ്മലന്മാർ എന്നു എല്ലാ
12 വിധത്തിലും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു അന്യായം ചെയ്തവൻ നിമിത്തം അല്ല, അന്യായം അനുഭവിച്ചവൻ നിമിത്തവുമല്ല, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെ
13 ളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം വന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസമൊഴികെ തീത്തൊസിന്റെ മനസ്സിന്നു നിങ്ങളെല്ലാവരാലും തണുപ്പു വന്നതുകൊണ്ടു അവന്നുണ്ടായ സന്തോഷം നിമിത്തം ഞങ്ങൾ എത്രയും
14 അധികം സന്തോഷിച്ചു. അവനോടു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വല്ലതും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു പോയിട്ടില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സകലവും സത്യമായി പറഞ്ഞതുപോലെ തീത്തൊസിനോടു ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും സത്യമായിവന്നു.
15 അവനെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൈക്കൊണ്ടതിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും കാണിച്ച അനുസരണം അവൻ ഓർക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളോടുള്ള അവന്റെ അനുരാഗം അത്യന്തം
16 വർദ്ധിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ കാര്യത്തിലും ധൈര്യപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

യെരൂശലേമിലെ ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മശേഖരം

8 സഹോദരന്മാരേ, മക്കെദോന്യസഭകൾക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. കഷ്ടത എന്ന കഠിന ശോധനയിൽ ആയിരുന്നിട്ടും അവരുടെ സന്തോഷസമൃദ്ധിയും മഹാദാരിദ്ര്യവും ധാരാളം ഔദാര്യം കാണിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹാ
3 യത്തിന്നുള്ള ധർമ്മവും കൂട്ടായ്മയും സംബന്ധിച്ചു അവർ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ
4 ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു പ്രാപ്തിപോലെയും പ്രാപ്തിക്കു മീതെയും സ്വമേധയായി കൊടുത്തു എന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി.
5 അതും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലയല്ല; അവർ മുമ്പെ തങ്ങളെത്തന്നേ കർത്താവിന്നും പിന്നെ ദൈവേഷ്ടത്തിനൊത്തവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും ഏല്പിച്ചു.
6 അങ്ങനെ തീത്തൊസ് ആരംഭിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ധർമ്മശേഖരം നിവർത്തിക്കേണം എന്നു ഞങ്ങൾ അവനോടു
7 അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ വിശ്വാസം, വചനം, പരിജ്ഞാനം, പൂർണ്ണജാഗ്രത, ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം ഇങ്ങനെ എല്ലാറ്റിലും നിങ്ങൾ മുന്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ധർമ്മകാര്യത്തിലും മുന്തിവരുവിൻ.

7: 1. 1യോഹ. 3: 3; സങ്കീ. 51: 10. **7: 2.** 2കൊരി. 12: 17; 1ശമൂ. 12: 3, 4; അ. പ്ര. 20: 33. **7: 4.** ഫിലി. 2: 17; കൊലൊ. 1: 24. **7: 5.** അ. പ്ര. 20: 1, 2; 2കൊരി. 2: 13; 4: 8. **7: 6.** 2കൊരി. 2: 13; സങ്കീ. 113: 6; 138: 6; യെശ. 66: 2. **7: 8.** 2കൊരി. 2: 2, 4. **7: 10.** യെഹെ. 7: 16; മത്താ. 27: 3—5; എബ്രാ. 12: 17. **7: 11.** തീത്തൊ. 3: 8. **7: 12.** 2കൊരി. 8: 16. **7: 14.** ഫിലി. 2: 12. **7: 15.** 2കൊരി. 2: 9. **8: 1.** റോമ. 15: 26. **8: 2.** മർക്കൊ. 12: 44. **8: 3.** 1കൊരി. 16: 2. **8: 4.** അ. പ്ര. 24: 17; റോമ. 15: 31. **8: 6.** 2കൊരി. 8: 16, 23; 2: 13. **8: 7.** 1കൊരി. 1: 5, 6.

യേശുവിന്റെ മാതൃക

8 ഞാൻ കല്പനയായിട്ടല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ
ജാഗ്രതകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ
പരമാർത്ഥതയും ശോധന ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
9 ത്രേ പറയുന്നതു്. നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും അ
വന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ
ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്ര
നായിത്തീർന്നു കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നവ
10 ല്ലോ. ഞാൻ ഇതിൽ എന്റെ അഭിപ്രാ
യം പറഞ്ഞു തരുന്നു; ചെയ്വാൻ മാത്രമല്ല,
താല്പര്യപ്പെട്ടവാനും കൂടെ ഒരു ആണ്ടു മുമ്പെ
ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച നിങ്ങൾക്കു ഇതു
11 യോഗ്യം. എന്നാൽ താല്പര്യപ്പെട്ടവാൻ
മനസ്സൊരുക്കം ഉണ്ടായതുപോലെ നിങ്ങ
ളുടെ പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം നിവൃത്തി ഉ
ണ്ടാകേണ്ടതിന്നു് ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയും
12 അനുഷ്ഠിപ്പിൻ. ഒരുത്തനു മനസ്സൊരുക്കം
ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതുപോലെ
യല്ല പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ കൊടുത്താൽ
13 അവനു ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കും. മറു
ള്ളവർക്കു സുഭിക്ഷവും നിങ്ങൾക്കു ദുർഭിക്ഷവും
വരേണം എന്നല്ല സമത്വം വേണം എന്നു
14 ത്രേ. സമത്വം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം
അവരുടെ സുഭിക്ഷം നിങ്ങളുടെ ദുർഭിക്ഷ
ത്തിന്നു് ഉതകേണ്ടതിന്നു് ഇക്കാലം നി
ങ്ങൾക്കുള്ള സുഭിക്ഷം അവരുടെ ദുർഭിക്ഷ
ത്തിന്നു് ഉതകട്ടെ.

15 "ഏറെ പെറുക്കിയവന്നു് ഏറെയും
കുറെ പെറുക്കിയവന്നു കുറവും കണ്ടില്ല"
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.

തീത്തൊസിന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ദൌത്യം

16 നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തീത്തൊസിന്റെ ഹൃ
ദയത്തിലും ഈ ജാഗ്രത നല്കിയ ദൈവത്തി
17 നു സ്തോത്രം. അവൻ അപേക്ഷ കൈ
ക്കൊണ്ടു എന്നു മാത്രമല്ല, അത്യുത്സാഹി
യാകയാൽ സ്വമേധയായി നിങ്ങളുടെ അ
18 ടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ അവനോ
ടുകൂടെ ഒരു സഹോദരനെയും അയച്ചിരി
ക്കുന്നു; സുവിശേഷസംബന്ധമായുള്ള അ
വന്റെ പുകഴ്ച സകല സഭകളിലും പര
19 ന്നിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, കർത്താവിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നായും നമ്മുടെ മനസ്സൊരുക്കം
കാണിപ്പാനായും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ
യാൽ നടക്കുന്ന ഈ ധർമ്മകൃത്യത്തിൽ അ
വൻ ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടയാത്രക്കാരനായി സഭ
കളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു.
20 ഞങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ ധർമ്മശേഖര
കൃത്യത്തിൽ ആരും ഞങ്ങളെ അപവാദം
21 പറയാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞ
ങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ മാത്രമല്ല
മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും യോഗ്യമായതു
22 മുൻകരുതുന്നു. ഞങ്ങൾ പലതിലും പല
പ്പോഴും ശോധനചെയ്തു ഉത്സാഹിയായി
കണ്ടും ഇപ്പോഴോ തനിക്കു നിങ്ങളെക്കുറി
ച്ചു ധൈര്യം പെരുകുകയാൽ അത്യുത്സാ
ഹിയായുമിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദര
നെയും അവരോടുകൂടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
23 തീത്തൊസ് എനിക്കു കൂട്ടാളിയും നിങ്ങൾ
ക്കായിട്ടു കൂട്ടുവേലക്കാരനും ആകുന്നു; നമ്മു
ടെ സഹോദരന്മാർ സഭകളുടെ ദൂതന്മാരും
ക്രിസ്തുവിന്നു മഹത്വവും തന്നേ. ആക
24 യാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്നും നിങ്ങ
ളെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസ
ക്കും ഒത്ത ദൃഷ്ടാന്തം സഭകൾ കാൺകെ
അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.

9 വിശുദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന ദ്രവ്യ
ശേഖരത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതു
2 വാൻ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അഖായ കഴി
ഞ്ഞുമുതൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു മക്കെദോന്യരോടു പ്രശം
സിച്ചുവരുന്നു നിങ്ങളുടെ മനസ്സൊരുക്കം
ഞാൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ എരിവു മി
ക്കപേക്ഷം ഉത്സാഹകാരണമായിത്തീർന്നി
3 രിക്കുന്നു. നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ പറയുന്ന
പ്രശംസ ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യർത്ഥമാകാതെ
ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഒരുങ്ങി
യിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ ഞാൻ സഹോ
ദരന്മാരെ അയച്ചതു്. അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷെ
4 മക്കെദോന്യർ എന്നോടുകൂടെ വരികയും
നിങ്ങളെ ഒരുങ്ങാത്തവരായി കാണുകയും
ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നല്ല ഞങ്ങൾ തന്നേ
ഈ അതിധൈര്യം നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചു
പോകുമല്ലോ. ആകയാൽ സഹോദരന്മാർ
5 ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി അങ്ങോട്ടു വരികയും
നിങ്ങൾ മുമ്പെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത അനു
ഗ്രഹം പിശുക്കായിട്ടല്ല അനുഗ്രഹമാ
യിട്ടു് ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മുമ്പു
കൂട്ടി ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു്
അവരോടു് അപേക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യം
എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി.

ധനസഹായം ചെയ്യേണ്ടുന്ന രീതി

6 എന്നാൽ ലോഭമായി വിതെക്കുന്നവൻ
ലോഭമായി കൊയ്യും; ധാരാളമായി വി
തെക്കുന്നവൻ ധാരാളമായി കൊയ്യും എന്നു
7 ഓർത്തുകൊൾവിൻ. അവനവൻ ഹൃദയ
ത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ കൊടുക്കട്ടെ.
സങ്കടത്തോടെ അരുതു്; നിർബ്ബന്ധത്താലുമ
രുതു്; സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവ
8 നെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സക
ലത്തിലും എപ്പോഴും പൂർണ്ണതൃപ്തിയുള്ള
രായി സകല സൽപ്രവൃത്തിയിലും പെ
രുകി വരുമാറു നിങ്ങളിൽ സകല കൃപ
യും പെരുകുവാൻ ദൈവം ശക്തൻ ആ
കുന്നു.

8: 9. മത്താ. 8: 20; 2കൊരി. 6: 10. **8: 10.** 2കൊരി. 9: 2; 1കൊരി. 16: 2, 3.
8: 12. സദൃശ. 3: 27, 28; മർക്കൊ. 12: 43; ലൂക്കൊ. 21: 3. **8: 14.** 2കൊരി. 9: 12.
8: 15. പുറ. 16: 18. **8: 18.** 2കൊരി. 12: 18. **8: 19.** 1കൊരി. 16, 3, 4; ഗലാ. 2: 10.
8: 21. ഫിലി. 4: 8; സദൃ. 3: 4. **8: 23.** 2കൊരി. 7: 13; റോമ. 16: 7; ഫിലി. 2: 25.
8: 24. 2കൊരി. 7: 14. **9: 1.** 2കൊരി. 8: 4. **9: 2.** റോമ. 15: 26; 2കൊരി. 8: 10, 24.
9: 3. 1കൊരി. 16: 2. **9: 6.** സദൃശ. 22: 8: 9; ആവ. 15: 7, 8, 10.
9: 8. ഫിലി. 4: 19; എഫെ. 3: 20.

9 "അവൻ വാരിവിതറി ദരിദ്രന്മാക്ക
കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ നീതി എന്നേ
ക്കും നിലനില്ക്കുന്നു"
10 എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ
വിതെക്കുന്നവന്നു വിത്തും ഭക്ഷിപ്പാൻ ആ
ഹാരവും നല്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ വിതയും
നല്കി പൊലിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ നീതി
യുടെ വിളവു് വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.
11 ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു ഞങ്ങളാൽ സ്തോ
ത്രം വരുവാൻ കാരണമായിരിക്കുന്ന ഔ
ദാര്യം ഒക്കെയും കാണിക്കേണ്ടതിന്നു നി
ങ്ങൾ സകലത്തിലും സമ്പന്നന്മാർ ആകും.
12 ഈ നടത്തുന്ന ധർമ്മശേഖരം വിശുദ്ധന്മാ
രുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർക്കുന്നതുമല്ലാതെ ദൈവ
ത്തിന്നു് അനവധി സ്തോത്രം വരുവാൻ കാ
13 രണവും ആകുന്നു. ഈ സഹായത്താൽ
തെളിയുന്ന സിദ്ധത ഹേതുവായി ക്രിസ്തു
വിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച അനുസരണംനിമിത്തവും അവരോ
ടും എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന
കൂട്ടായ്മയുടെ ഔദാര്യംനിമിത്തവും അവർ
14 ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. നിങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ ദൈവകൃപനി
മിത്തം അവർ നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ വാ
ഞ്ഛിച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും.
15 പറഞ്ഞുതീരാത്ത ദാനം നിമിത്തം ദൈവ
ത്തിന്നു സ്തോത്രം.

പൌലൊസ് തന്റെ അധികാരം
ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതു് എന്നു്
സ്ഥാപിക്കുന്നു

10 നിങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തു താഴ്മയുള്ളവൻ
എന്നും അകലത്തിരിക്കെ നിങ്ങളോടു
ധൈര്യപ്പെടുന്നവൻ എന്നുമുള്ള പൌലൊ
സായ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌമ്യതയും
ശാന്തതയും ഓർത്തു നിങ്ങളെ പ്രബോ
2 ധിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ജഡത്തെ അനുസ
രിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന ചി
ലരോടു ധീരത കാണിപ്പാൻ ഞാൻ ഭാവി
ക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരു
മ്പോൾ അങ്ങനെ ഖണ്ഡിതമായ ധൈര്യം
കാണിപ്പാൻ ഇടവരരുതു് എന്നു് അപേ
3 ക്ഷിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ജഡത്തിൽ സഞ്ചരി
ക്കുന്നവർ എങ്കിലും ജഡപ്രകാരം പോരാ
4 ടുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധ
ങ്ങളോ ജഡികങ്ങൾ അല്ല, കോട്ടകളെ
ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയു
5 ള്ളവ തന്നേ. അവയാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പ
ങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തി
ന്നു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയ
ർച്ചയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു, ഏതു വിചാരത്തെ
യും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തി
6 ന്നായിട്ടു പിടിച്ചടക്കി, നിങ്ങളുടെ അനു
സരണം തികഞ്ഞുവരുമ്പോൾ എല്ലാ അനു
സരണക്കേടിന്നും പ്രതികാരം ചെയ്വാൻ
ഒരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുറമെ 7
യുള്ളതു നോക്കുന്നു. താൻ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ള
വൻ എന്നു് ഒരുത്തൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എ
ങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവൻ എന്ന
പോലെ ഞങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ
എന്നു് അവൻ പിന്നെയും നിരൂപിക്കട്ടെ.
നിങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളവാനല്ല പണിവാനാ 8
യി കർത്താവു ഞങ്ങൾക്കു തന്ന അധികാര
ത്തെക്കുറിച്ചു് ഒന്നു് അധികം പ്രശംസി
ച്ചാലും ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല.
ഞാൻ ലേഖനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ 9
പേടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതു്. അ 10
വന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ഘനവും ഊറ്റവും
ഉള്ളവ തന്നേ; ശരീരസന്നിധിയോ ബല
ഹീനവും വാക്കു നിന്ദ്യവുമത്രേ എന്നു ചി
ലർ പറയുന്നവല്ലോ. അകലെയിരിക്കു 11
മ്പോൾ ഞങ്ങൾ ലേഖനങ്ങളാൽ വാക്കിൽ
എങ്ങനെയുള്ളവരോ അരികത്തിരിക്കു
മ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിലും അങ്ങനെയുള്ള
വർ തന്നേ എന്നു് അങ്ങനെത്തവൻ നിരൂ
പിക്കട്ടെ. തങ്ങളെത്തന്നേ ശ്ലാഘിക്കുന്ന 12
ചിലരോടു ഞങ്ങളെത്തന്നേ ചേർത്തോരു
മിപ്പാനോ ഉപമിപ്പാനോ തുനിയുന്നില്ല;
അവർ തങ്ങളാൽ തന്നേ തങ്ങളെ അളക്കു
കയും തങ്ങളോടു തന്നേ തങ്ങളെ ഉപമി
ക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തിരിച്ചറിവുള്ള
വരല്ല. ഞങ്ങളോ അളവില്ലാത്തവണ്ണമല്ല, 13
നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്തുമാറു ദൈ
വം ഞങ്ങൾക്കു അളന്നുതന്ന അതിരിന്റെ
അളവിന്നു ഒത്തവണ്ണമത്രേ പ്രശംസിക്കു
ന്നതു്. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം 14
എത്താതെ അതിർ കടന്നു പോകുന്നു എ
ന്നല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസം
ഗിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്ക
ലോളം വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങൾ മറ്റു 15
ള്ളവരുടെ പ്രയത്നഫലം കൈവശമാക്കി
അളവില്ലാതെ പ്രശംസിക്കുന്നു എന്നുമില്ല.
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചാൽ ഞങ്ങ
ളുടെ അതിരിന്നകത്തു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
അത്യന്തം വലുതായ ഫലം പ്രാപിപ്പാനും
മറെറാരുത്തന്റെ അതിരിന്നകത്തു സാധി 16
ച്ചതിൽ പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു അ
പ്പുറത്തുള്ള ദിക്കുകളോളം സുവിശേഷം
പ്രസംഗിപ്പാനും ആശിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നു.
പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ പ്രശംസി 17
ക്കട്ടെ. തന്നെത്താൻ പുകഴ്ത്തുന്നവനല്ല
കർത്താവു പുകഴ്ത്തുന്നവനത്രേ കൊള്ളാകു
ന്നവൻ.

അപ്പൊസ്തലൻ എന്ന മുറയ്ക്കു പൌലൊ
സിന്റെ അവകാശം

11 നിങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ അസാരം
ബുദ്ധിഹീനത പൊറുത്തുകൊണ്ടാൽ

9: 9. സങ്കീ. 112: 9. **9: 10.** യെശ. 55: 10; ഹോശെ. 10: 12. **9: 11.** 2കൊരി. 1: 11; 4: 15
9: 12. 2കൊരി. 8: 14. **9: 13.** 2കൊരി. 8: 4, 14; മത്താ. 5: 16.
9: 15. റോമ. 5: 15, 16; യോഹ. 3: 16.
10: 1. റോമ. 12. 1; 2 കൊരി. 10. 11. **10: 2.** 1 കൊരി. 4: 18, 21; 2 കൊരി. 13: 2, 10; 10: 6.
10: 4. 1 തെസ്സ. 5: 8; യിരെ. 1: 10 **10: 6.** 2 കൊരി. 2: 9; 7: 15; 10: 2.
10: 7. യോഹ. 7: 24; 1 കൊരി. 1: 12. **10: 12.** 1 കൊരി. 2: 3.
10: 13. റോമ. 15: 19; 12: 3. **10: 17.** യിരെ. 9: 23, 24. **10: 18.** റോമ. 2: 29.
11: 1. 2 കൊരി. 11: 19, 21.

കൊള്ളായിരുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ എന്നെ
2 പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നവല്ലോ. ഞാൻ നി
ങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ എരിവോ
ടെ എരിയുന്നു; ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏക
പുരുഷനു നിങ്ങളെ നിർമ്മലകന്യകയായി
ഏല്പിപ്പാൻ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരി
3 ക്കുന്നു. എന്നാൽ സർപ്പം ഹവ്വായെ ഉപാ
യത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ
മനസ്സു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഏകാഗ്രതയും
നിർമ്മലതയും വിട്ടു വഷളായിപ്പോകുമോ
4 എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഒരുത്തൻ വന്നു
ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു യേ
ശുവിനെ പ്രസംഗിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കാത്ത വേറൊരു ആത്മാവെങ്കിലും
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാത്ത വേറൊരു സു
വിശേഷമെങ്കിലും ലഭിക്കയോ ചെയ്യു
മ്പോൾ നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു ആശ്ചര്യം.
5 ഞാൻ അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പൊസ്തല
ന്മാരെക്കാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല എന്നു നി
6 രൂപിക്കുന്നു. ഞാൻ വാക്സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത
വൻ എങ്കിലും പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവന
ല്ല; ഞങ്ങൾ അതു നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
എല്ലാവിധത്തിലും വെളിപ്പെടുത്തിയിരി
7 ക്കുന്നവല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ദൈവ
ത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്കു സൌ
ജന്യമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ഉയരേണ്ടതിന്നു എന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുക
8 യാൽ പാപം ചെയ്തുവോ? നിങ്ങളുടെ ഇ
ടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ഞാൻ മറ്റു
സഭകളെ കവർന്നു അവരോടു ചെലവിന്നു
9 വാങ്ങി. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്ന
പ്പോൾ മുട്ടുണ്ടായാറെ ഞാൻ ഒരുത്തനെയും
ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല. മക്കെദോന്യയിൽ
നിന്നു വന്ന സഹോദരന്മാർ അത്രേ
എന്റെ മുട്ടു തീർത്തതു. ഞാൻ ഒരുവിധ
നെയും നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരാതവണ്ണം
10 സൂക്ഷിച്ചു, മേലാലും സൂക്ഷിക്കും. എന്നി
ലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യത്താണ അഖാ
യപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ പ്രശംസ എനിക്കു
11 ആരും ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല. അതു എന്തു
കൊണ്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കായ്ക
12 കൊണ്ടോ? ദൈവം അറിയുന്നു. എന്നെ
നിന്ദിപ്പാൻ കാരണം അന്വേഷിക്കുന്ന
വർക്കു കാരണം അറുത്തുകളയേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു മേലാലും ചെയ്യും;
അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങ
13 ളെപ്പോലെ അവരെ കാണട്ടെ. ഇങ്ങനെ
യുള്ളവർ കള്ളയപ്പൊസ്തലന്മാർ, കപട
വേലക്കാർ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തല
ന്മാരുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നവരത്രേ: അതു
14 ആശ്ചര്യവുമല്ല; സാത്താൻ താനും വെളി
ച്ചദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നുവല്ലോ.
15 ആകയാൽ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ നീ
തിയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വേഷം ധരി
ച്ചാൽ അതിശയമല്ല; അവരുടെ അവസാ
നം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ഒത്തതാ
യിരിക്കും.

പൌലൊസും തന്റെ എതിരാളികളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം

16 ആരും എന്നെ ബുദ്ധിഹീനൻ എന്നു വി
ചാരിക്കരുതു് എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും
പറയുന്നു; വിചാരിച്ചാലോ ഞാനും അ
ല്പം പ്രശംസിക്കേണ്ടതിന്നു ബുദ്ധിഹീന
നെപ്പോലെയെങ്കിലും എന്നെ കൈ
ക്കൊൾവിൻ. 17 ഞാൻ ഈ സംസാരിക്കു
ന്നതു് കർത്താവിന്റെ ഹിതപ്രകാരമല്ല,
പ്രശംസിക്കുന്ന ഈ അതിധൈര്യത്തോടെ
ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെ അത്രേ സംസാ
രിക്കുന്നതു്. 18 പലരും ജഡപ്രകാരം പ്രശം
സിക്കയാൽ ഞാനും പ്രശംസിക്കും. 19 നി
ങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകയാൽ ബുദ്ധി
ഹീനരെ സന്തോഷത്തോടെ പൊറുക്കുന്നു
വല്ലോ. 20 നിങ്ങളെ ഒരുവൻ അടിമപ്പെടു
ത്തിയാലും ഒരുവൻ തിന്നുകളഞ്ഞാലും ഒരു
വൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാലും ഒരുവൻ
അഹങ്കരിച്ചാലും ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുഖ
ത്തു അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നവ
ല്ലോ.

പൌലൊസിനു നേരിട്ട ആപത്തും പീഡനവും

21 അതിൽ ഞങ്ങൾ ബലഹീനരായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ മാനംകെട്ടു പറയുന്നു. എ
ന്നാൽ ആരെങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുന്ന കാര്യ
ത്തിൽ—ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനായി പറയു
ന്നു—ഞാനും ധൈര്യപ്പെടുന്നു. 22 അവർ എ
ബ്രായരോ? ഞാനും അതേ; അവർ യി
സ്രായേല്യരോ? ഞാനും അതേ; അവർ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയോ? ഞാനും
അതേ; ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരോ?—
23 ഞാൻ ബുദ്ധിഭ്രമമായി സംസാരിക്കുന്നു—
ഞാൻ അധികം; ഞാൻ ഏറ്റവും അധി
കം അദ്ധ്വാനിച്ചു, അധികം പ്രാവശ്യം തട
വിലായി, അനവധി അടി കൊണ്ടു, പല
പ്പോഴും പ്രാണഭയത്തിലായി; 24 യെഹൂദ
രാൽ ഞാൻ ഒന്നു കുറയ നാല്പതു അടി അ
ഞ്ചുവട്ടം കൊണ്ടു; 25 മൂന്നുവട്ടം കോലിനാൽ
അടികൊണ്ടു; ഒരിക്കൽ കല്ലേറുകൊണ്ടു,
മൂന്നുവട്ടം കപ്പൽച്ചേതത്തിൽ അകപ്പെട്ടു,
ഒരു രാപ്പകൽ വെള്ളത്തിൽ കഴിച്ചു.
26 ഞാൻ പലപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്തു; നദിക
ളിലെ ആപത്തു, കള്ളന്മാരാലുള്ള ആപ
ത്തു, സ്വജനത്താലുള്ള ആപത്തു, ജാതിക
ളാലുള്ള ആപത്തു, പട്ടണത്തിലെ ആപ
ത്തു, കാട്ടിലെ ആപത്തു, കടലിലെ ആ

11: 2. ഹോശെ. 2: 19, 20; എഫേ. 5: 27.
11: 3. ഉല്പ. 3: 4. **11: 4.** ഗലാ. 1: 6, 7, 8. **11: 5.** 2 കൊരി. 12: 11; ഗലാ. 2: 6.
11: 6. 1 കൊരി. 1: 17; **11: 7.** 1 കൊരി. 9: 18; 2 കൊരി. 12: 13.
11: 8. ഫിലി. 4: 15. **11: 10.** 1 കൊരി. 9: 15. **11: 11.** 2 കൊരി. 6: 11; 12. 2.
11: 12. 1 കൊരി. 9: 12. **11: 13.** വെളി. 2: 2; 1 യോഹ. 4: 1.
11: 15. ഫിലി. 3: 19. **11: 17.** 1 കൊരി. 7. 12. **11: 18.** ഫിലി. 3: 3, 4.
11: 19. 1 കൊരി. 4: 10. **11: 23.** 2 കൊരി. 6: 5, 9; അ. പ്ര. 16. 23.
11: 24. ആവ. 25: 3. **11: 25.** അ. പ്ര. 14: 19; 16: 22; 27: 4.
11: 26. അ. പ്ര. 9: 23; 13: 50; 14: 5.

പത്തു്, കള്ളസഹോദരന്മാരാലുള്ള ആപ
27 ത്തു; അദ്ധ്വാനം, പ്രയാസം, പലവട്ടം ഉറ
ക്കിളപ്പു, പൈദാഹം, പലവട്ടം പട്ടിണി,
28 ശീതം, നഗ്നത എന്നീ അസാധാരണസം
ഗതികൾ ഭവിച്ചതു കൂടാതെ എനിക്കു ദി
വസേന സഭകളെയും കുറിച്ചുള്ള ചി
29 ന്താഭാരം എന്നതിരിക്കും ഉണ്ടു്. ആർ ബല
ഹീനനായിട്ടു ഞാൻ ബലഹീനനാകാതെ
ഇരിക്കുന്നു? ആർ ഇടറിപ്പോയിട്ടു ഞാൻ
30 അഴലാതിരിക്കുന്നു? പ്രശംസിക്കേണമെ
ങ്കിൽ എന്റെ ബലഹീനത സംബന്ധിച്ചു
31 ഞാൻ പ്രശംസിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവു
മായി എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ഞാൻ
32 ഭോഷ്കല്ല പറയുന്നതു് എന്നറിയുന്നു. ദമ
സ്കൊസിലെ അരേതാരാജാവിന്റെ നാടു
വാഴി എന്നെ പിടിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു, ദമ
സ്കൊപട്ടണത്തെ കാവൽ വെച്ചു കാത്തു.
33 എന്നാൽ അവർ എന്നെ മതിലിലുള്ള ഒരു
കിളിവാതിൽവഴിയായി ഒരു കൊട്ടയിൽ
ഇറക്കിവിട്ടു, അങ്ങനെ ഞാൻ അവന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റി ഓടിപ്പോയി.

ഉന്നതദർശനങ്ങളും വിനയപ്പെടുത്തുന്ന ബലഹീനതകളും

12 പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ പ്രയോജന
മില്ല എങ്കിലും അതു ആവശ്യമായിരി
ക്കുന്നു. ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദർശനങ്ങ
ളെയും വെളിപ്പാടുകളെയും കുറിച്ചു പറ
2 വാൻ പോകുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു മനു
ഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നു: അവൻ പതി
നാലു സംവത്സരം മുമ്പെ മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗ
ത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെ
യോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല, ശരീരം
കൂടാതെയോ എന്നുമറിയുന്നില്ല; ദൈവം
3 അറിയുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പരദീസയോ
ളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ ശരീ
രം കൂടാതെയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നി
4 ല്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. മനുഷ്യനു് ഉച്ച
രിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും പറഞ്ഞു കൂടാത്ത
തുമായ വാക്കുകളെ അവൻ കേട്ടു എന്നു
5 ഞാൻ അറിയുന്നു. അവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
പ്രശംസിക്കും; എന്നെക്കുറിച്ചോ എന്റെ
ബലഹീനതകളിൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പ്ര
6 ശംസിക്കയില്ല. ഞാൻ പ്രശംസിപ്പാൻ
വിചാരിച്ചാലും മൂഢനാകയില്ല; സത്യമ
ല്ലോ പറയുന്നതു്; എങ്കിലും എന്നെ കാ
ണുന്നതിനും എന്റെ വായിൽനിന്നു കേൾ
ക്കുന്നതിനും മീതെ ആരും എന്നെക്കുറിച്ചു
നിരൂപിക്കരുതു് എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അട
7 ങ്ങുന്നു. വെളിപ്പാടുകളുടെ ആധിക്യത്താൽ
ഞാൻ അതിയായി നിഗളിച്ചുപോകാതി
രിപ്പാൻ എനിക്കു ജഡത്തിൽ ഒരു ശൂലം
തന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിഗളിച്ചുപോകാ
തിരിക്കേണ്ടതിന്നു് എന്നെ കുത്തുവാൻ
8 സാത്താന്റെ ദൂതനെ തന്നേ. അതു എന്നെ
വിട്ടു നീങ്ങേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മൂന്നു വട്ടം
കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു അവൻ 9
എന്നോടു: എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി;
എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തിക
ഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി എന്റെമേൽ ആവ
സിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിസന്തോഷ
ത്തോടെ എന്റെ ബലഹീനതകളിൽ
പ്രശംസിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രിസ്തു 10
വിന്നുവേണ്ടി ബലഹീനത, കയ്യേറ്റം, ബു
ദ്ധിമുട്ടു, ഉപദ്രവം, ഞെരുക്കം എന്നിവ
സഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ബലഹീന
നായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ ശക്ത
നാകുന്നു.

പൌലൊസ് തന്റെ ആത്മപ്രശംസ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു്

ഞാൻ മൂഢനായിപ്പോയി, നിങ്ങൾ എ 11
ന്നെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു; നിങ്ങൾ എന്നെ ശ്ലാ
ഘിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; ഞാൻ ഏതുമില്ല
എങ്കിലും അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പൊസ്ത
ലന്മാരിൽ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല. അപ്പൊ 12
സ്തലന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണ സഹിഷ്ണു
തയിലും അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങ
ളാലും വീര്യപ്രവൃത്തികളാലും നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടവനല്ലോ. ഞാൻ 13
നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീർന്നില്ല എന്നുള്ള
തല്ലാതെ ശേഷം സഭകളെക്കാൾ നിങ്ങൾ
ക്കു് ഏതൊന്നിൽ കുറവു വന്നു? ഈ അ
ന്യായം ക്ഷമിച്ചുകൊൾവിൻ.

ഈ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ അടു 14
ക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരുകയുമില്ല; നി
ങ്ങൾക്കുള്ളതിനെയല്ല നിങ്ങളെത്തന്നേ
ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു; മക്കൾ അമ്മയ
പ്പന്മാർക്കല്ല അമ്മയപ്പന്മാർ മക്കൾക്കായി
ട്ടല്ലോ ചരതിക്കേണ്ടതു്. ഞാൻ അതിസ 15
ന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ജീവനുവേ
ണ്ടി ചെലവിടുകയും ചെലവായ്പോകയും
ചെയ്യും. ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികമായി
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അല്പമായി
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാ 16
രമായിത്തീർന്നില്ല എങ്കിലും ഉപായിയാക
യാൽ കൌശലംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ കൈവ
ശമാക്കി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരി
ക്കും. ഞാൻനിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചവ 17
രിൽ വല്ലവനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളോടു വല്ല
തും വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ? ഞാൻ തീത്തൊ 18
സിനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, ആ സഹോ
ദരനെയുംകൂടെ അയച്ചിരുന്നു; തീത്തൊസ്
നിങ്ങളോടു വല്ലതും വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ?
ഞങ്ങൾ നടന്നതു് അതേ ആത്മാവിൽ അ
ല്ലയോ? അതേ കാൽചുവടുകളിൽ അ
ല്ലയോ?

11: 27. 1 കൊരി. 4: 11, 12. **11: 29.** 1കൊരി. 8: 13; 9: 22. **11: 30.** 2കൊരി. 10: 10; 12: 5, 9.
11: 31. റോമ. 9: 5. **11: 32.** അ. പ്ര. 9: 24. **11. 33.** അ. പ്ര. 9: 25.
12: 4. ലൂക്കൊ. 23: 43; വെളി. 2, 7. **12: 7.** ഇയ്യോ. 2: 6. **12: 8.** മത്താ. 26: 44.
12: 10. റോമ. 5: 3, 4; 2 കൊരി. 6: 4, 5. **12: 11.** 2 കൊരി. 11: 5.
12: 13. 2 കൊരി. 11: 9. **12: 14.** 1 കൊരി. 10: 33. **12: 15.** 1 തെസ്സ. 2: 8.
12: 16. 2 കൊരി. 11: 9. **12: 18.** 2 കൊരി. 8: 6, 16—18; 2 കൊരി. 2: 13.

19 ഇത്രനേരം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട പ്രതി
വാദിക്കുന്ന എന്ന നിങ്ങൾക്ക തോന്നുന്ന
വോ? ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ ക്രിസ്തുവിൽ
ആകുന്ന ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു; പ്രിയ
മുള്ളവരേ, സകലവും നിങ്ങളുടെ ആത്മീ
20 കവർദ്ധനെക്കായിട്ടത്രേ. ഞാൻ വരുമ്പോൾ
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തവിധത്തിൽ നിങ്ങളെ
കാണുകയും നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത വിധ
ത്തിൽ എന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുമോ
എന്നും പിണക്കം, ഈഷ്യ, ക്രോധം,
ശാഠ്യം, ഏഷണി, കുശുകുശുപ്പു, നിഗളം,
21 കലഹം എന്നിവ ഉണ്ടാകുമോ എന്നും
ഞാൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ എന്റെ
ദൈവം എന്നെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
താഴ്ത്തുവാനും പാപം ചെയ്തിട്ടു തങ്ങൾ
പ്രവർത്തിച്ച അശുദ്ധി, ദുർന്നടപ്പു, ദുഷ്കാമം
എന്നിവയെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടാ
ത്ത പലരെയും ചൊല്ലി ഖേദിപ്പാനും സം
ഗതിവരുമോ എന്നും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

ആസന്നമായ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ

13 ഈ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ഞാൻ നിങ്ങ
ളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുണ്ടു്:
"രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴി
യാൽ ഏതു കാര്യവും ഉറപ്പാകും."
2 ഞാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ ഇട
യിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ: ഞാൻ വീണ്ടും
വന്നാൽ ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു
പോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ദൂരത്തിരുന്നു
കൊണ്ടു് ആ പാപം ചെയ്തവരോടും മറ്റെ
3 ല്ലാവരോടും മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. ക്രിസ്തു
എന്നിൽ സംസാരിക്കുന്ന എന്നതിന്നു നി
ങ്ങൾ തുമ്പു് അന്വേഷിക്കുന്നവല്ലോ.
അവൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ബലഹീ
4 നനല്ല, നിങ്ങളിൽ ശക്തൻ തന്നേ. ബല
ഹീനതയാൽ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും
ദൈവശക്തിയാൽ ജീവിക്കുന്നു; ഞങ്ങളും
അവനിൽ ബലഹീനർ എങ്കിലും അവ
നോടുകൂടെ ദൈവശക്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു
5 വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വാസ
ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവോ എന്നു നിങ്ങളെ
ത്തന്നേ പരീക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ
ശോധനചെയ്യിൻ. നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാ
ത്തവർ അല്ല എന്നവരികിൽ, യേശുക്രിസ്തു
നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു് എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ
അറിയുന്നില്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊള്ളരുതാ 6
ത്തവർ അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും
എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു 7
ദോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞ
ങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ കൊള്ളാകുന്നവരായി തോന്നേ
ണ്ടതിന്നല്ല, ഞങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ
എന്നപോലെ ഇരുന്നാലും നിങ്ങൾ നന്മ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രേ. സത്യത്തിന്നു അനു 8
കൂലമല്ലാതെ സത്യത്തിന്നു പ്രതികൂലമായി
ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും കഴിവില്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾ 9
ബലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും ആയിരി
ക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായി ത
ന്നേ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതുനിമി 10
ത്തം ഞാൻ വന്നെത്തിയാൽ ഇടിച്ചുകള
വാനല്ല പണിവാനത്രേ കർത്താവു തന്ന
അധികാരത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഖണ്ഡിതം
പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൂരത്തുനി
ന്നു ഇതു എഴുതുന്നു.

സമാപനം

തീച്ചെക്കു, സഹോദരന്മാരേ, സന്തോ 11
ഷിപ്പിൻ; യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവിൻ; ആശ
സിച്ചുകൊൾവിൻ; ഏകമനസ്സുള്ളവരാകു
വിൻ; സമാധാനത്തോടെ ഇരിപ്പിൻ;
എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാന
ത്തിന്റെയും ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കും. വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു് അ 12
ന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്യിൻ.

വിശുദ്ധന്മാർ എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്കു 13
വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ 14
യും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശു
ദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാ
വരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

12:20. 1 കൊരി. 4:21; 1:11; 3:3; 2 കൊരി. 2:1—4.
12:21. വെളി. 2:21; 2 കൊരി. 2:1.
13:1. ആവ. 19:15; 2 കൊരി. 12:14; 1 തിമൊ. 5:19. **13.2.** 2 കൊരി. 12:21.
13:4. ഫിലി. 2:7, 8; റോമ. 1:5; 6:4, 8. **13:5.** 1 കൊരി. 11:28.
13:8. 1 കൊരി. 13:6. **13:10.** 2 കൊരി. 2.3; 10:8, 11.
13:11. മത്തായി. 9.50; ഫിലി. 4:4; റോമ. 15:33. **13:12.** റോമ. 16:16; 1 കൊരി. 16.20.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE
GALATIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

ഗലാത്യർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 1 മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല മനുഷ്യനാലുമല്ല യേ
ശുക്രിസ്തുവിനാലും അവനെ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച പിതാവായ
ദൈവത്താലുമത്രേ അപ്പൊസ്തലനായ
2 പൌലൊസും കൂടെയുള്ള സകലസഹോ
ദരന്മാരും ഗലാത്യസഭകൾക്കു എഴുതുന്നതു:
3 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മു
ടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ ഇഷ്ട
പ്രകാരം ഇപ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടലോകത്തിൽ
നിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
പാപങ്ങൾ നിമിത്തം തന്നെത്താൻ ഏല്പി
4 ച്ചുകൊടുത്തവനായി നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃ
5 പയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. അവന്നു
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ.

ഗലാത്യരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൌലൊസിന്റെ നിരാശ

6 ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങളെ വി
ളിച്ചവനെ വിട്ടു നിങ്ങൾ ഇത്ര വേഗത്തിൽ
വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്കു മറിയു
ന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു.
7 അതു വേറൊരു സുവിശേഷം എന്നല്ല,
ചിലർ നിങ്ങളെ കലക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷം മറിച്ചുകളവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
8 എന്നത്രേ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അറിയിച്ചതിന്നു വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ
ആകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൂതനാ
കട്ടെ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയി
9 ച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ഞങ്ങൾ
മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
പിന്നെയും പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കൈക്കൊ
ണ്ട സുവിശേഷത്തിന്നു വിപരീതമായി
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം
അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.
10 ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനുഷ്യരെയോ ദൈവ
ത്തെയോ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു? അല്ല,
ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ നോ
ക്കുന്നുവോ? ഇന്നും ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്ര
സാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസനായിരിക്കയില്ല.

അവന്റെ സുവിശേഷം മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല, ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നത്രെ പ്രാപിച്ചതു

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ അറിയിച്ച സു 11
വിശേഷം മാനുഷമല്ല എന്നു നിങ്ങളെ
ഓർപ്പിക്കുന്നു. അതു ഞാൻ മനുഷ്യരോടു 12
പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല പഠിച്ചിട്ടുമില്ല, യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിനാൽ അത്രേ
പ്രാപിച്ചതു. യെഹൂദമതത്തിലെ എന്റെ 13
മുമ്പത്തെ നടപ്പു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അത്യന്തം 14
ഉപദ്രവിച്ചു മുടിക്കയും എന്റെ പിതൃ
പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചു അത്യന്തം എരി
വേറി, എന്റെ സ്വജനത്തിൽ സമപ്രായ
ക്കാരായ പലരെക്കാളും യെഹൂദമതത്തിൽ
അധികം മുതിരുകയും ചെയ്തുപോന്നു. എ 15
ങ്കിലും എന്റെ ജനനം മുതൽ എന്നെ
വേർതിരിച്ചു തന്റെ കൃപയാൽ വിളിച്ചി
രിക്കുന്ന ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറി 16
ച്ചുള്ള സുവിശേഷം ഞാൻ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദി
ച്ചപ്പോൾ ഞാൻ മാംസരക്തങ്ങളോടു 17
ആലോചിക്കയോ എനിക്കു മുമ്പെ അപ്പൊ
സ്തലന്മാരായവരുടെ അടുക്കൽ യെരൂശ
ലേമിലേക്കു പോകയോ ചെയ്യാതെ നേരെ
അറബിയിലേക്കു പോകയും ദമസ്കൊസി
ലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു.

മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു കേഫാവുമായി 18
മുഖപരിചയമാകേണ്ടതിന്നു യെരൂശലേ
മിലേക്കു പോയി പതിനഞ്ചുദിവസം അ
വനോടുകൂടെ പാർത്തു. എന്നാൽ കർത്താ 19
വിന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ
അല്ലാതെ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ വേറൊരു

1: 1. ഗലാ. 1: 11, 12; അ. പ്ര. 2: 21, 24.
1: 3, 4. റോമ. 1, 7; ഗലാ. 2: 20; 1 തിമൊ. 2: 6; തീത്തൊ. 2: 14; 1 യോഹ. 5. 19.
1: 6. റോമ. 16: 27. **1: 7.** അ. പ്ര. 15: 1, 24. **1: 8.** 1 കൊരി. 16: 22; 2 കൊരി. 11: 4.
1: 9. വെളി. 22: 18; ആവ. 4: 2. **1: 10.** 1 തെസ്സ. 2: 4.
1: 11. റോമ. 1: 16—17; 16: 17; 1 കൊരി. 15: 1. **1: 12.** എഫേ. 3: 3.
1: 13. അ. പ്ര. 8: 3; 9: 1; 26: 4—20; **1: 14.** അ. പ്ര. 22: 3.
1: 15. അ. പ്ര. 9: 1—19; യെശ. 49. 1, 5; യിരെ. 1: 5; റോമ. 1: 1.
1: 16, 17. അ. പ്ര. 9: 15; 2 കൊരി. 4: 6; ഗലാ. 2: 7; മത്താ. 16: 17.
1: 18. അ. പ്ര. 9: 26—30; 11: 30. **1: 19.** മത്താ. 13: 55; മർക്കൊ. 6: 3.

20 ത്തനെയും കണ്ടില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നതു ഭോഷ്കല്ല എന്നതിന്നു ദൈവം
21 സാക്ഷി. പിന്നെ ഞാൻ സുറിയ കിലിക്യ
22 ദിക്കുകളിലേക്കു പോയി. യെഹൂദ്യയിലെ
ക്രിസ്തുസഭകൾക്കോ ഞാൻ മുഖപരിചയം
23 ഇല്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; മുമ്പെ നമ്മെ
ഉപദ്രവിച്ചവൻ താൻ മുമ്പെ മുടിച്ചു വി
24 ശ്വാസത്തെ ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു
എന്നമാത്രം അവർ കേട്ടു് എന്നെച്ചൊല്ലി
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

പൌലൊസ് പത്രൊസിനെ ശാസിക്കുന്നു

2 പതിന്നാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ
ബർന്നബാസുമായി തീത്തൊസിനെയും കൂ
ട്ടിക്കൊണ്ടു വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു
2 പോയി. ഞാൻ ഒരു വെളിപ്പാടു അനു
സരിച്ചത്രേ പോയതു്; ഞാൻ ഓടുന്നതോ
ഓടിയതോ വെറുതേ എന്നു വരാതിരി
പ്പാൻ ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്ര
സംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷം അവരോടു, വി
ശേഷാൽ പ്രമാണികളോടു വിവരിച്ചു.
3 എന്റെ കൂടെയുള്ള തീത്തൊസ് യവനൻ
എങ്കിലും പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ അവനെ
4 ആരും നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല. അതോ, നുഴഞ്ഞു
വന്ന കള്ളസ്സഹോദരന്മാർ നിമിത്തമായി
രുന്നു; അവർ നമ്മെ അടിമപ്പെടുത്തേണ്ട
തിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കുള്ള സ്വാത
ന്ത്ര്യം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ നുഴഞ്ഞുവന്നിരു
5 ന്നു. സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം നിങ്ങ
ളോടുകൂടെ നിലനില്ക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
അവക്കു ഒരു നാഴികപോലും വഴങ്ങിക്കൊ
6 ടുത്തില്ല. പ്രമാണികളായവരോ അവർ
പണ്ടു് എങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നാലും
എനിക്കു് ഏതുമില്ല; ദൈവം മനുഷ്യന്റെ
മുഖം നോക്കുന്നില്ല; പ്രമാണികൾ എനി
7 ക്കു് ഒന്നും ഗ്രഹിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. നേരെ
മറിച്ചു പരിച്ഛേദനയുടെ അപ്പൊസ്തലത്വ
ത്തിന്നായി പത്രൊസിനോടുകൂടെ വ്യാ
പരിച്ചവൻ ജാതികൾക്കായി എന്നോടു
8 കൂടെയും വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടു പത്രൊ
സിന്നു പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലെ
സുവിശേഷഘോഷണം എന്നപോലെ
എനിക്കു് അഗ്രചർമ്മക്കാരുടെ ഇടയിലെ
9 സുവിശേഷഘോഷണം ഭരമേല്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു കണ്ടും എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപ
അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു തൂണുകളായി എണ്ണ
പ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കോബും കേഫാവും യോ
ഹന്നാനും ഞങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിലും
അവർ പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലും
സുവിശേഷം അറിയിപ്പാന്തക്കവണ്ണം എ
നിക്കും ബർന്നബാസിന്നും കൂട്ടായ്മയുടെ
10 വലങ്കൈ തന്നു. ദരിദ്രരെ ഞങ്ങൾ ഓർത്തു
കൊള്ളേണം എന്നു മാത്രം അവർ പറ
ഞ്ഞു; അങ്ങനെ ചെയ്വാൻ ഞാൻ ഉത്സാ
ഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു.

പൌലൊസ് പത്രൊസിനെ ശാസിക്കുന്നു

എന്നാൽ കേഫാവു അന്ത്യൊക്യയിൽ 11
വന്നാറെ അവനിൽ കുറ്റം കാണുകയാൽ
ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവനോടു് എതി
ർത്തുനിന്നു. യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ 12
നിന്നു ചിലർ വരും മുമ്പെ അവൻ ജാതി
കളോടുകൂടെ തിന്നുപോന്നു; അവർ വന്ന
പ്പോഴോ അവൻ പരിച്ഛേദനക്കാരെ ഭയ
പ്പെട്ടു പിൻവാങ്ങി പിരിഞ്ഞുനിന്നു. ശേ 13
ഷം യെഹൂദന്മാരും അവനോടുകൂടെ കപ
ടം കാണിച്ചതുകൊണ്ടു ബർന്നബാസും അവ
രുടെ കപടത്താൽ തെറ്റിപ്പോവാൻ ഇട
വന്നു. അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ സ 14
ത്യം അനുസരിച്ചു ചൊവ്വായി നടക്കുന്നില്ല
എന്നു കണ്ടിട്ടു ഞാൻ എല്ലാവരും കേൾ
ക്കെ കേഫാവിനോടു പറഞ്ഞതു്; യെഹൂ
ദനായ നീ യെഹൂദമര്യാദപ്രകാരമല്ല ജാ
തികളുടെ മര്യാദപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നു എ
ങ്കിൽ നീ ജാതികളെ യെഹൂദമര്യാദ അനു
സരിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു് എന്തു്?

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പരാജയം

നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നു 15
ള്ള പാപികളല്ല; യെഹൂദന്മാരത്രെ; എ 16
ന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസ
ത്താലല്ലാതെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്ര
വൃത്തികളാൽ മനുഷ്യൻ നീതീകരിക്കപ്പെ
ടുന്നില്ല എന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു
നാമും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി
കളാലല്ല ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
തന്നേ നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു; ന്യായപ്രമാണ
ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജഡവും
നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ 17
ക്രിസ്തുവിൽ നീതീകരണം അന്വേഷിക്ക
യിൽ നാമും പാപികൾ എന്നു വരുന്നു
എങ്കിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ
ക്കാരൻ എന്നോ? ഒരുനാളും അല്ല. ഞാൻ 18
പൊളിച്ചതു് വീണ്ടും പണിതാൽ ഞാൻ
ലംഘനക്കാരൻ എന്നു എന്നെത്തന്നേ തെ
ളിയിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തിനായി ജീ 19
വിക്കേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി മരിച്ചു.
ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടി 20
രിക്കുന്നു; ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല ക്രി
സ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ
ഞാൻ ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചു എനിക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ

1: 21. അ. പ്ര. 9. 30. **1: 22.** 1 തെസ്സ 2: 14.
2: 1. അ. പ്ര. 15: 2. **2: 2.** ഫിലി 2: 16; ഗലാ. 6: 9. **2: 3.** അ. പ്ര. 16: 3.
2: 4. അ. പ്ര. 15: 24; 2കൊരി. 11: 20, 26; ഗലാ. 3: 25. **2: 5** അ. പ്ര. 15: 23.
2: 6. ആവ. 10: 17. **2: 9.** മത്താ. 16: 18; വെളി. 21: 14; റോമ. 1: 5.
2: 10. അ. പ്ര 11: 30; റോമ. 15: 25. **2: 11.** അ. പ്ര. 11: 19—26; 15: 35.
2: 12. അ. പ്ര. 11: 3. **2: 14.** ഗലാ. 2: 5, 12.
2: 16. റോമ. 3: 20, 22, 28; സങ്കീ. 143: 2; അ പ്ര. 15: 10, 11; ഗലാ. 3: 11, 24; എഫെ. 2: 8.
2: 17. 1യോഹ. 3: 8, 9. **2: 19.** റോമ. 6: 11, 14; 7: 6; 2കൊരി. 5: 15.
2: 20. ഗലാ. 1: 3, 4; 6: 14; 1തെസ്സ. 5: 10; 1പത്രൊ. 4: 2; എഫെ. 5: 2.

ഏല്പിച്ചുകൊട്ടത്ത ദൈവപുത്രങ്കലുള്ള വി
21 ശ്വാസത്താലത്രേ ജീവിക്കുന്നതു്. ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ കൃപ വ്യർഥമാക്കുന്നില്ല;
ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതി വരുന്നു എ
ങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചതു് വെറുതെയല്ലോ.

ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനു് അടിസ്ഥാനം ന്യായപ്രമാണമല്ല വിശ്വാസമത്രെ

3 ഹാ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരേ, യേശു
ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി നിങ്ങളുടെ
കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ വരെച്ചുകിട്ടിയിരിക്കെ
നിങ്ങളെ ക്ഷുദ്രംചെയ്തു മയക്കിയതു് ആർ?
2 ഞാൻ ഇതൊന്നു മാത്രം നിങ്ങളോടു ഗ്രഹി
പ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവു
ലഭിച്ചതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃ
ത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗം
3 കേട്ടതിനാലോ? നിങ്ങൾ ഇത്ര ബുദ്ധികെട്ട
വരോ? ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരംഭിച്ചിട്ടു ഇ
പ്പോൾ ജഡംകൊണ്ടോ സമാപിക്കുന്നതു്?
4 ഇത്ര പല്ലും വെറുതെ അനുഭവിച്ചുവോ?
വെറുതെ അത്രേ എന്നു വരികിൽ—
5 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവിനെ നല്കി
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വീര്യപ്രവൃത്തികളെ
ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്ര
സംഗത്താലോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്?
6 അബ്രാഹാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു;
അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു എ
7 ന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ
അത്രേ അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ എന്നു്
8 അറിവിൻ. എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാ
സംമൂലം ജാതികളെ നീതീകരിക്കുന്ന
എന്നു തിരുവെഴുത്തു മുൻകണ്ടിട്ടു: "നി
ന്നിൽ സകല ജാതികളും അനുഗ്രഹിക്ക
പ്പെടും" എന്നുള്ള സുവിശേഷം അബ്രാ
9 ഹാമിനോടു മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചു. അങ്ങ
നെ വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ അ
ബ്രാഹാമിനോടുകൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെ
10 ടുന്നു. എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവരും
ശാപത്തിൻ കീഴാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് ഒക്കെ
യും ചെയ്വാൻ തക്കവണ്ണം അതിൽ നില
നില്ക്കാത്തവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ
11 എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. എ
ന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ആരും ദൈ
വസന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല
എന്നതു് സ്പഷ്ടം; "നീതിമാൻ വിശ്വാസ
ത്താൽ ജീവിക്കും" എന്നല്ലോ ഉള്ളതു്.
12 ന്യായപ്രമാണത്തിന്നോ വിശ്വാസമല്ല
ആധാരമായിരിക്കുന്നതു്; "അതു ചെയ്തു
ന്നവൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും" എന്നുണ്ട
ല്ലോ. "മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം 13
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്നു് എഴുതിയിരി
ക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി ശാ
പമായിത്തീർന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
ശാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിലെക്കു വാ
ങ്ങി. അബ്രാഹാമിന്റെ അനുഗ്രഹം ക്രി 14
സ്തുയേശുവിൽ ജാതികൾക്കു വരേണ്ടതിന്നു
നാം ആത്മാവെന്ന വാഗ്ദത്തവിഷയം വി
ശ്വാസത്താൽ പ്രാപിപ്പാൻ തന്നേ.

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ 15
ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം:
ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം ആയാലും, അ
തിന്നു ഉറപ്പു വന്നശേഷം ആരും ദുർബ്ബല
മാക്കുകയോ അതിനോടു വല്ലതും കൂട്ടിക്ക
ല്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ അബ്രാ 16
ഹാമിനും അവന്റെ സന്തതിക്കും വാഗ്ദ
ത്തങ്ങൾ ലഭിച്ചു; സന്തതികൾക്കും എന്നു
അനേകരെക്കുറിച്ചല്ല, നിന്റെ സന്തതി
ക്കും എന്നു് ഏകനെക്കുറിച്ചത്രേ പറയുന്ന
തു്; അതു ക്രിസ്തു തന്നേ. ഞാൻ പറയുന്ന 17
തിന്റെ താല്പര്യമോ: നാനൂറാണ്ടുപ്പതു്
ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഉണ്ടായ ന്യായപ്രമാ
ണം വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതു ദൈവം മുമ്പു് ഉറപ്പാക്കിയ നിയമ
ത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നില്ല. അവകാശം ന്യാ 18
യപ്രമാണത്താൽ എങ്കിൽ വാഗ്ദത്തത്താ
ലല്ല വരുന്നതു്; അബ്രാഹാമിനോ ദൈ
വം അതിനെ വാഗ്ദത്തം മൂലം നല്കി.

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം

എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം എന്തിന്നു? 19
വാഗ്ദത്തം ലഭിച്ച സന്തതി വരുവോളം
അതു ലംഘനങ്ങൾ നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്ത
തും ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചതുമത്രേ. ഒരുത്തൻ മാത്രം 20
എങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണ്ടിവരികയില്ല;
ദൈവമോ ഒരുത്തൻ മാത്രം. എന്നാൽ 21
ന്യായപ്രമാണം ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കു
വിരോധമോ? ഒരുനാളും അല്ല; ജീവി
പ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു ന്യായപ്രമാണം
നല്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം വാ
സ്തവമായി നീതിക്കു ആധാരമാകുമായി
രുന്നു. എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വാ 22
ഗ്ദത്തം യേശുക്രിസ്തുവിലെ വിശ്വാസ
ത്താൽ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു തിരുവെഴുത്തു
എല്ലാവരെയും പാപത്തിൻ കീഴടെച്ചു
കളഞ്ഞു.

വിശ്വാസം വരുംമുമ്പെ നമ്മെ വെളി 23
പ്പെട്ടുവാനിരുന്ന വിശ്വാസത്തിന്നായി
ക്കൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിങ്കീഴ് അടെച്ചു

2: 21. എബ്രാ. 7: 11. **3: 1.** ഗലാ. 5: 7. **3: 2.** റോമ. 10: 16, 17. **3: 3.** ഗലാ 4: 9.
3: 4. 2യോഹ. 8. **3: 5.** 2കൊരി. 3: 8. **3: 6.** ഉല്പ. 15: 6; റോമ. 4: 3.
3: 7 യോഹ. 8: 39. **3: 8.** ഉല്പ. 12: 3; 18: 18; അ. പ്ര. 3: 25. **3: 9.** റോമ. 4: 16.
3: 10. ആവ. 27: 26. **3: 11.** ഹബ. 2: 4; റോമ. 1: 17; എബ്രാ 10: 38.
3: 12. ലേവ്യ. 18: 5; റോമ. 10: 5. **3: 13** ആവ. 21: 23; റോമ. 8: 3; 2കൊരി. 5: 21.
3: 16. ഉല്പ 12: 7; 13: 15; 22: 18; 24: 7; 17: 7. **8: 17.** പുറ. 12: 40, 41.
3: 18. റോമ. 11: 6. **3: 19.** റോമ. 5: 20; അ. പ്ര. 7: 53; എബ്രാ. 2: 2.
3: 21. റോമ. 8: 2—4; ഗലാ. 2: 21. **3: 22.** റോമ. 3: 9—19; 11: 32.
3: 23. ഗലാ. 4: 3; 1പത്രൊ. 1: 5.

24 സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ നാം വിശ്വാ
സത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്ക
ലേക്കു നടത്തുവാൻ നമുക്കു ശിശുപാലക
നായി ഭവിച്ചു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലം

25 വിശ്വാസം വന്ന ശേഷമോ നാം ഇനി
26 ശിശുപാലകന്റെ കീഴിൽ അല്ല. ക്രിസ്തു
യേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകു
27 ന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം
ഏറ്റിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രി
28 സ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ യെ
ഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല; ദാസനും സ്വ
തന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെണ്ണും എന്ന
മില്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശു
29 വിൽ ഒന്നത്രേ. ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ എ
ങ്കിലോ നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്ത
തിയും വാഗ്ദത്തപ്രകാരം അവകാശികളും
ആകുന്നു.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
ദൈവീക പുത്രത്വം

4 അവകാശി സർവ്വത്തിന്നും യജമാനൻ
എങ്കിലും ശിശുവായിരിക്കുന്നേടത്തോളം
ദാസനെക്കാൾ ഒട്ടും വിശേഷതയുള്ളവന
2 ല്ല, പിതാവു നിശ്ചയിച്ച അവധിയോളം
രക്ഷകന്മാർക്കും ഗൃഹവിചാരകന്മാർക്കും കീ
3 ഴ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അതു
പോലെ നാമും ശിശുക്കൾ ആയിരുന്ന
പ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ആദിപാഠങ്ങ
4 ളിൻ കീഴ് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ
കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നപ്പോൾ ദൈവം
തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ച
വനായി ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴ് ജനി
ച്ചവനായി നിയോഗിച്ചയച്ചതു് അവൻ
5 ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ വിലെ
ക്കു വാങ്ങിട്ടു നാം പുത്രത്വം പ്രാപിക്കേ
6 ണ്ടതിന്നു തന്നേ. നിങ്ങൾ മക്കൾ ആക
കൊണ്ടു അബ്ബാ പിതാവേ എന്നു വിളി
ക്കുന്ന സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം
7 നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. അങ്ങനെ
നീ ഇനി ദാസനല്ല പുത്രനത്രേ; പുത്രനെ
ങ്കിലോ ദൈവഹിതത്താൽ അവകാശിയും
ആകുന്നു.

മാനസാന്തരപ്പെട്ടവർ തിരിഞ്ഞു
പോകരുതെന്നു പൌലൊസ്
അപേക്ഷിക്കുന്നു

8 എന്നാൽ അന്നു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അ
റിയാതെ സ്വഭാവത്താൽ ദൈവങ്ങളല്ലാ
9 ത്തവർക്കു് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ
ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും വിശേഷാൽ ദൈ
വം നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കെ നിങ്ങൾ
പിന്നെയും ബലഹീനവും ദരിദ്രവുമായ
ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അവെക്കു
പുതുതായി അടിമപ്പെട്ടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? നിങ്ങൾ ദിവസങ്ങളും മാ 10
സങ്ങളും കാലങ്ങളും ആണ്ടുകളും പ്രമാണി
ക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അദ്ധ്വാ 11
നിച്ചതു് വെറുതെയായി എന്നു ഞാൻ
ഭയപ്പെടുന്നു.

സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോ 12
ലെ ആകയാൽ നിങ്ങളും എന്നെപ്പോലെ
ആകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷി
ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടു് ഒരു അന്യാ
യവും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞാൻ ശരീരത്തിലെ 13
ബലഹീനത നിമിത്തം ഒന്നാമതു നിങ്ങ
ളോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ സംഗ
തിവന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
എന്റെ ശരീരസംബന്ധമായി നിങ്ങൾക്കു 14
ണ്ടായ പരീക്ഷനിമിത്തം നിങ്ങൾ നിന്ദ
യോ വെറുപ്പോ കാണിക്കാതെ ദൈവദൂ
തനെപ്പോലെ, ക്രിസ്തുയേശുവിനെപ്പോ
ലെ എന്നെ കൈക്കൊൾകയത്രേ ചെയ്തതു്.
നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യപ്രശംസ എവിടെ? ക 15
ഴിയും എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു പോന്നെടു
ത്തു എനിക്കു തരുമായിരുന്നു എന്നതിന്നു
ഞാൻ സാക്ഷി. അങ്ങനെയിരിക്കെ നി 16
ങ്ങളോടു സത്യം പറകകൊണ്ടു ഞാൻ നി
ങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിപ്പോയോ? അവർ നി 17
ങ്ങളെക്കുറിച്ചു എരിവു കാണിക്കുന്നതു്
ഉണ്മെത്തിനായിട്ടല്ല; നിങ്ങളും അവരെക്കു
റിച്ചു എരിവു കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
നിങ്ങളെ പുറത്തിട്ടടെച്ചുകളവാൻ
ഇച്ഛിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. ഞാൻ നി 18
ങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല
എല്ലായ്പോഴും നല്ല കാര്യത്തിൽ എരിവു
കാണിക്കുന്നതു് നന്നു്. ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ 19
ഉരുവാകുവോളം ഞാൻ പിന്നെയും പ്രസ
വവേദനപ്പെടുന്നവരായ എന്റെ കുഞ്ഞു 20
ങ്ങളേ, ഇന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇരുന്നു
എന്റെ ശബ്ദം മാറുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു
എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ നി
ങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിഷമിക്കുന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള
ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം

ന്യായപ്രമാണത്തിൻകീഴിരിപ്പാൻ ഇ 21
ച്ഛിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണം
കേൾക്കുന്നില്ലയോ? എന്നോടു പറവിൻ.
അബ്രാഹാമിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായി 22
രുന്നു; ഒരുവൻ ദാസി പ്രസവിച്ചവൻ,
ഒരുവൻ സ്വതന്ത്ര പ്രസവിച്ചവൻ എന്നു്
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ദാസിയുടെ മ 23
കൻ ജഡപ്രകാരവും സ്വതന്ത്രയുടെ മക

3: 25. റോമ. 10: 4.
3: 26. യോഹ. 1: 12; റോമ. 8: 17; 1യോഹ. 3: 1, 2. **3: 27.** റോമ. 6: 3; 13: 14.
3: 28. റോമ. 10: 12; 1കൊരി. 12: 13. **3: 29.** റോമ. 8: 17; 9: 7.
4: 3. കൊലൊ. 2: 8, 20. **4: 4.** എഫെ. 1: 10. **4: 5.** ഗലാ. 3: 13, 26.
4: 6. റോമ. 8: 15. **4: 7.** ഗലാ. 3: 29; റോമ. 8: 16, 17.
4: 10. റോമ. 14: 5; കൊലൊ. 2: 16. **4: 11.** 2യോഹ. 1: 8. **4: 12.** 2കൊരി. 2: 5.
4: 13. അ. പ്ര. 16: 6; 1കൊരി. 2: 3. **4: 14.** അ. പ്ര. 14: 11, 12. **4: 16.** ആമൊസ് 5: 10.
4: 19. 1കൊരി. 4: 15. **4: 22.** ഉല്പ. 16: 15; 21: 2, 9. **4: 23.** റോമ. 9: 7—9; ഉല്പ. 17; 16.

24 നോ വാഗ്ദത്തത്താലും ജനിച്ചിരുന്നു. ഇതു സാദൃശ്യമാകുന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ രണ്ടു നിയമങ്ങൾ അത്രേ; ഒന്നു സീനായ്മലയിൽ നിന്നു ഉണ്ടായി അടിമകളെ പ്രസവിക്കുന്നു; അതു ഹാഗർ. 25 ഹാഗർ എന്നതു അറബിദേശത്തു സീനായ്മലയെക്കുറിക്കുന്നു. അതു ഇപ്പോഴത്തെ യെരൂശലേമിനോടു ഒക്കുന്നു; അതു തന്റെ മക്കളോടുകൂടെ അടിമയിലല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു. 26 മീതെയുള്ള യെരൂശലേമോ സ്വതന്ത്രയാകുന്നു; അവൾ തന്നേ നമ്മുടെ അമ്മ.

27 "പ്രസവിക്കാത്ത മച്ചിയേ, ആനന്ദിക്ക; നോവു കിട്ടാത്തവളേ, പൊട്ടി ആർക്ക; ഏകാകിനിയുടെ മക്കൾ ഭർത്താവുള്ളവളുടെ മക്കളെക്കാൾ അധികം"

28 എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. നാമോ സഹോദരന്മാരേ, യിസ്ഹാക്കിനെപ്പോലെ വാഗ്ദത്തത്താൽ ജനിച്ച മക്കൾ ആകുന്നു. 29 എന്നാൽ അന്നു ജഡപ്രകാരം ജനിച്ചവൻ ആത്മപ്രകാരം ജനിച്ചവനെ ഉപദ്രവിച്ചതുപോലെ ഇന്നും കാണുന്നു. 30 തിരുവെഴുത്തോ എന്തു പറയുന്നു ദാസിയെയും മകനെയും പുറത്താക്കിക്കളക; ദാസിയുടെ മകൻ സ്വതന്ത്രയുടെ മകനോടുകൂടെ അവകാശി ആകയില്ല. 31 അങ്ങനെ സഹോദരന്മാരേ, നാം ദാസിയുടെ മക്കളല്ല സ്വതന്ത്രയുടെ മക്കളത്രേ.

5 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായിട്ടു ക്രിസ്തു നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കി; ആകയാൽ അതിൽ ഉറെച്ചുനില്പിൻ; അടിമനുകത്തിൽ പിന്നെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുതു.

ക്രിസ്തുവിനെയോ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കണം

2 നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ ക്രിസ്തു 3 വിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു പൌലൊസായ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനോടും: അവൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും നിവർത്തിപ്പാൻ കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 4 ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു വേർപെട്ടുപോയി; നിങ്ങൾ കൃപയിൽനിന്നു വീണുപോയി. 5 ഞങ്ങളോ വിശ്വാസത്താൽ നീതി ലഭിക്കും എന്നുള്ള പ്രത്യാശാനിവൃത്തിയെ ആത്മാവിനാൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പരിച്ഛേദനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രേ കാര്യം. 7 നിങ്ങൾ നന്നായി ഓടിയിരുന്നു; സത്യം അനുസരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ആർ തടഞ്ഞുകളഞ്ഞു? 8 ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ അനുസരിപ്പിച്ചതു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവനിൽനിന്നുള്ള പ്രവൃത്തിയല്ല. 9 അല്പം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകയില്ല എന്നു ഞാൻ കർത്താവിൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആരായാലും ശിക്ഷാവിധി ചുമക്കും. 11 ഞാനോ സഹോദരന്മാരേ, ഇപ്പോഴും പരിച്ഛേദന പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നുവരികിൽ ഇനിയും ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നതു എന്തു? അങ്ങനെ എങ്കിൽ ക്രൂശിന്റെ ഇടർച്ച നീങ്ങിപ്പോയല്ലോ. 12 നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ അംഗച്ഛേദം ചെയ്യുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യം സ്നേഹത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടണം

13 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ജഡത്തിന്നു അവസരമാക്കുകമാത്രം ചെയ്യാതെ സ്നേഹത്താൽ അന്യോന്യം സേവിപ്പിൻ. 14 കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നേ സ്നേഹിക്കേണം, എന്നുള്ള ഏകവാക്യത്തിൽ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അന്യോന്യം കടിക്കയും തിന്നുകളകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരുവനാൽ ഒരുവൻ ഒടുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

ആത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പു്

16 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ജഡത്തിന്റെ മോഹം നിവർത്തിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 17 ജഡാഭിലാഷം ആത്മാവിന്നും ആത്മാഭിലാഷം ജഡത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ചെയ്യാതവണ്ണം അവതമ്മിൽ പ്രതികൂലമല്ലോ. 18 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരല്ല. 19 ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളോ ദുർന്നടപ്പു, അശുദ്ധി, ദുഷ്കാമം, വിഗ്രഹാരാധന, 20 ആഭിചാരം, പക, പിണക്കം, ജാരശങ്ക, ക്രോധം, ശാഠ്യം, ദ്വന്ദ്വപക്ഷം, ഭിന്നത, 21 അസൂയ, മദ്യപാനം, വെറിക്കൂത്തു മുതലായവ എന്നു വെളിവാകുന്നു; ഇവ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 22 ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം,

---

4: 24. ആവ. 33: 2; റോമ: 8; 15; ഗലാ. 5: 1.
4: 26. എബ്രാ. 12: 22. **4: 27.** യെശ. 54: 1. **4; 28.** അ. പ്ര. 3: 25.
4: 29. ഉല്പ. 21: 9. **4: 30** ഉല്പ. 21: 10—12; യോഹ. 8: 35. **4: 31.** ഗലാ. 3 :29.
5: 1. യോഹ. 8: 32; അ. പ്ര. 15: 10; ഗലാ. 4: 5, 31. **5: 4.** എബ്രാ. 12: 15.
5: 6. 1കൊരി. 7: 19; ഗലാ. 6: 15. **5: 8.** ഗലാ. 1: 6. **5: 9.** 1കൊരി. 5: 6.
5: 10. 2കൊരി 10: 6. **5: 11.** ഗലാ. 6: 12; 1കൊരി. 1: 23. **5: 13.** 1പത്രൊ. 2: 16.
5: 14. ലേവ്യ. 19: 18; റോമ. 13: 8—10. **5: 16.** റോമ. 8: 1, 4.
5: 17: റോമ. 7: 15; 7: 23; റോമ. 8: 6, 7. **5: 18.** റോമ. 6: 14; 8: 2, 14.
5: 19. എഫെ. 5: 3; കൊലൊ. 3: 5; 1കൊരി. 6: 9, 10.
5: 21. എഫെ. 5: 3; കൊലൊ. 3: 6; വെളി. 22: 15.

23 ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൌമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം; ഈ വകെക്കു വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാ
24 ണവുമില്ല. ക്രിസ്തുയേശുവിന്നുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളോടും കൂടെ ക്രൂശിച്ചിരിക്കുന്നു.

25 ആത്മാവിനാൽ നാം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുക
26 യും ചെയ്യുക. നാം അന്യോന്യം പോരിന്നു വിളിച്ചും അന്യോന്യം അസൂയപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു വൃഥാഭിമാനികൾ ആകരുതു.

പ്രായോഗിക പ്രബോധനങ്ങൾ

6 സഹോദരന്മാരേ, ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ല തെറ്റിലും അകപ്പെട്ടുപോയെങ്കിൽ ആത്മികരായ നിങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ളവനെ സൌമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവിൻ; നീയും പരീക്ഷയിൽ അക
2 പ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഭാരങ്ങളെ ചുമപ്പിൻ; ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
3 നിവർത്തിപ്പിൻ. താൻ അല്പനായിരിക്കെ മഹാൻ ആകുന്നു എന്നു് ഒരുത്തൻ നിരൂ
4 പിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പ്രവൃത്തി ശോധന ചെയ്യട്ടെ; എന്നാൽ അവൻ തന്റെ പ്രശംസ മറ്റൊരുത്തനെ കാണിക്കാതെ
5 തന്നിൽ തന്നേ അടക്കി വെക്കും. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചുമട്ടു ചുമക്കുമല്ലോ.

6 വചനം പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവന്നു എല്ലാ നന്മയിലും ഓഹരി കൊടുക്കേ
7 ണം. വഞ്ചനപ്പെടാതിരിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ പരിഹസിച്ചുകൂടാ; മനുഷ്യൻ വി
8 തെക്കുന്നതുതന്നേ കൊയ്യും. ജഡത്തിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ജഡത്തിൽനിന്നു നാശം കൊയ്യും; ആത്മാവിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽനിന്നു നിത്യജീവനെ കൊയ്യും.
9 നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ നാം മടുത്തുപോകരുതു; തളർന്നുപോകാഞ്ഞാൽ തക്കസമയത്തു നാം
10 കൊയ്യും. ആകയാൽ അവസരം കിട്ടും പോലെ നാം എല്ലാവർക്കും, വിശേഷാൽ സഹവിശ്വാസികൾക്കും നന്മ ചെയ്ക.

ഉപസംഹാരം

11 നോക്കുവിൻ: എത്ര വലിയ അക്ഷരമായി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തകൈകൊണ്ടു തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
12 ജഡത്തിൽ സുമുഖം കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ ഒക്കെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുനിമിത്തം ഉപദ്രവം സഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രം നിങ്ങളെ പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു.
13 പരിച്ഛേദനക്കാർ തന്നേയും ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽ പ്രശംസിക്കേണം എന്നു വെച്ചു നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതേയുള്ളു.
14 എനിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു. അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിന്നും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
15 പരിച്ഛേദനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രേ കാര്യം.
16 ഈ പ്രമാണം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവത്തിന്റെ യിസ്രായേലിന്നും സമാധാനവും കരുണയും ഉണ്ടാകട്ടെ.

17 ഇനി ആരും എനിക്കു പ്രയാസം വരുത്തരുതു; ഞാൻ യേശുവിന്റെ ചൂടടയാളം എന്റെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു.

18 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

5: 24. റോമ. 6: 6; കൊലൊ. 3: 5.
5: 25. റോമ. 8: 4, 5; **5. 26.** ഫിലി. 2: 3. **6: 1.** മത്താ. 18: 15; യാക്കോ. 5: 19.
6: 2. റോമ. 15: 1. **6: 6.** 1കൊരി. 9: 14. **6: 8.** ഇയ്യോ. 4: 8; റോമ. 8: 13.
6: 11. 1കൊരി. 16: 21. **6: 14.** ഫിലി. 3: 3, 7, 8; 1കൊരി. 1: 31; 2: 2.
6: 15. 2കൊരി. 5: 17; ഗലാ. 5: 6. **6: 16.** സങ്കീ. 125: 5; 128: 6.
6: 17. 2കൊരി. 4: 10. **6: 18.** 2തിമൊ. 4: 22.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE
EPHESIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

എഫെസ്യർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 ൧ ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് [എഫെ
സൊസിൽ ഉള്ള] വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ വിശ്വാസികളുമായവർക്കു എ
2 ഴുതുന്നതു: നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവ
ത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
വിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാ
ധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

സ്തോത്രാപ്പണം

3 സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മികാനുഗ്രഹ
ത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹിച്ചി
രിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
വിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ
4 വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. നാം തന്റെ സന്നിധി
യിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ട
തിന്നു അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു
5 മുമ്പെ നമ്മെ അവനിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കയും
തിരുഹിതത്തിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം
6 യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മെ ദത്തെടുക്കേ
ണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രിയനായവനിൽ നമു
ക്കു സൌജന്യമായി നല്കിയ തന്റെ കൃപാ
മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായി സ്നേഹ
ത്തിൽ നമ്മെ മുന്നിയമിക്കയും ചെയ്തുവ
7 ല്ലോ. അവനിൽ നമുക്കു അവന്റെ രക്ത
ത്താൽ അതിക്രമങ്ങളുടെ മോചനമെന്ന
8 വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു. അതു അവൻ നമുക്കു
താൻ ധാരാളമായി കാണിച്ച കൃപാധന
പ്രകാരം സകലജ്ഞാനവും വിവേകവു
9 മായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. അവനിൽ താൻ
മുന്നിണ്ണയിച്ച തന്റെ പ്രസാദത്തിന്നു ത
ക്കവണ്ണം തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ മർമ്മം
10 അവൻ നമ്മോടു അറിയിച്ചു. അതു സ്വർഗ്ഗ
ത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു് എല്ലാം പിന്നെ
യും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നായിച്ചേർക്ക എന്നി
ങ്ങനെ കാലസമ്പൂർണ്ണതയിലെ വ്യവസ്ഥ
11 ക്കായിക്കൊണ്ടു തന്നേ. അവനിൽ നാം
അവകാശവും പ്രാപിച്ചു, തന്റെ ഹിത
ത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ സകലവും
പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ നിർണ്ണയപ്രകാരം
12 മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു മുമ്പിൽക്കൂട്ടി ക്രിസ്തു
വിൽ ആശ വെച്ചവരായ ഞങ്ങൾ
അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കാ
കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവനിൽ നിങ്ങൾ 13
ക്കും നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള സുവി
ശേഷം എന്ന സത്യവചനം നിങ്ങൾ
കേൾക്കയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കയും
ചെയ്തിട്ടു, തന്റെ സ്വന്തജനത്തിന്റെ വീ 14
ണ്ടെടുപ്പിന്നു വേണ്ടി തന്റെ മഹത്വ
ത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായിട്ടു നമ്മുടെ അവ
കാശത്തിന്റെ അച്ചാരമായ വാഗ്ദത്ത
ത്തിൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മുദ്രയിട്ടി
രിക്കുന്നു.

ദൈവിക ജ്ഞാനത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

അതുനിമിത്തം ഞാനും നിങ്ങൾക്കു കർത്താ 15
വായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെ
യും കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി 16
ഇടവിടാതെ സ്തോത്രം ചെയ്തു് എന്റെ
പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുംകൊണ്ടു 17
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ദൈവവും മഹത്വമുള്ള പിതാവുമായവൻ
നിങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാ
നത്തിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വെളി
പ്പാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ തരേണ്ടതി
ന്നും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിപ്പി
ച്ചിട്ടു അവന്റെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്ന 18
തെന്നും വിശുദ്ധന്മാരിൽ അവന്റെ അവ
കാശത്തിന്റെ മഹിമാധനം ഇന്നതെന്നും
അവന്റെ ബലത്തിൽ വല്ലഭത്വത്തിന്റെ
വ്യാപാരത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കു 19
വേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തി
യുടെ അളവറ്റ വലിപ്പം ഇന്നതെന്നും
നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലൂടെ ദൈവശക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്

അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിലും വ്യാപരി 20
ച്ചു അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ഉയിർപ്പിക്കയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വല
ത്തുഭാഗത്തു എല്ലാ വാഴ്ചെക്കും അധികാര 21
ത്തിന്നും ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിന്നും ഈ
ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതിലും
വിളിക്കപ്പെട്ടുന്ന സകല നാമത്തിന്നും
അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും സർവ്വും 22

1: 3. എഫെ. 2: 6; 2കൊരി. 1: 3; 1പത്രൊ. 1: 3
1: 4. കൊലൊ. 1: 22; എഫെ. 5: 27; റോമ, 8: 29; യോഹ. 15: 16; 17: 24.
1: 5. ലൂക്കൊ. 2: 14; 12: 32; റോമ. 8: 15, 29, 30; യോഹ. 1: 12.
1: 6. കൊലൊ. 1: 13; മത്താ. 3: 17. **1: 10.** ഗലാ. 4: 4.
1: 11. അ. പ്ര. 20: 27, 32; റോമ. 8: 28. **1: 14.** 2കൊരി. 1: 22. **1: 15.** കൊലൊ. 1: 4, 9.
1: 16. കൊലൊ. 1: 3. **1: 17.** കൊലൊ. 1: 9, 10. **1: 18.** ആവ. 33: 3; എഫെ. 4: 4.
1: 20. സങ്കീ. 110: 1; അ.പ്ര. 2: 24. **1: 21.** ഫിലി. 2: 9; കൊലൊ. 2: 10, 15; 1: 16.
1: 22. സങ്കീ. 8: 6; കൊലൊ. 1: 18; 2: 19.

23 അവൻെറ കാല്ക്കീഴാക്കിവെച്ചു അവനെ
സഭെക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

രക്ഷ ദൈവകൃപയാൽ

2 അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ
2 ഉയിർപ്പിച്ചു. അവയിൽ നിങ്ങൾ മുമ്പെ
ഈ ലോകത്തിൻെറ കാലഗതിയെയും
ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിന്നും അനുസരണക്കേടിൻെറ മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ
വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്നും അധിപതി
3 യായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. അവരുടെ ഇടയിൽ നാം എല്ലാവരും മുമ്പെ
നമ്മുടെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ നടന്നു ജഡത്തിന്നും മനോവികാരങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമായതു ചെയ്യുംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ
പ്രകൃതിയാൽ കോപത്തിൻെറ മക്കൾ
4 ആയിരുന്നു. കരുണാസമ്പന്നനായ ദൈവമോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ച മഹാ സ്നേഹംനി
5 മിത്തം അതിക്രമങ്ങളാൽ മരിച്ചവരായിരുന്ന നമ്മെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിക്കയും—കൃപയാലത്രേ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്ക
6 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മെ
ക്കൂടെ ഉയിർപ്പിച്ചുള്ള വാത്സല്യത്തിൽ തൻെറ കൃപ
യുടെ അത്യന്തധനത്തെ വരുംകാലങ്ങളിൽ
7 കാണിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അ
വനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു സ്വർഗ്ഗ
8 ത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം മൂലം രക്ഷിക്ക
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; അതിന്നും നിങ്ങൾ കാര
ണമല്ല; ദൈവത്തിൻെറ ദാനമത്രേയാകു
9 ന്നു. ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രവൃ
10 ത്തികളും കാരണമല്ല. നാം അവൻെറ
കൈപ്പണിയായി സൽപ്രവൃത്തികൾക്കായിട്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നാം ചെയ്യുംപോരേണ്ടതിന്നു ദൈവം
അവ മുന്നൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

ജാതിയും യെഹൂദനും സഭയിൽ
ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നു

11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ മുമ്പെ പ്രകൃതിയാൽ
ജാതികളായിരുന്നു; ജഡത്തിൽ കയ്യാലുള്ള
പരിച്ഛേദനേ ഏറ്റു പരിച്ഛേദനക്കാർ
എന്നു പേരുള്ളവരാൽ അഗ്രചർമ്മക്കാർ
12 എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അക്കാലത്തു
നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ളവരും
യിസ്രായേൽ പൌരതയോടു സംബന്ധ
മില്ലാത്തവരും വാഗ്ദത്തത്തിൻെറ നിയമ
ങ്ങൾക്കു അന്യരും പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരും
ലോകത്തിൽ ദൈവമില്ലാത്തവരും ആയി
രുന്നു എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. മുമ്പെ 13
ദൂരസ്ഥരായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രിസ്തുവിൻെറ രക്ത
ത്താൽ സമീപസ്ഥരായിത്തീർന്നു. അവൻ 14
നമ്മുടെ സമാധാനം; അവൻ ഇരുപക്ഷ
ത്തെയും ഒന്നാക്കി, ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളുമായ ന്യായപ്രമാണം എന്ന ശത്രുത
ൻെറ ജഡത്താൽ നീക്കി വേർപ്പാടിൻെറ
നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതു സമാധാനം 15
ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു ഇരുപക്ഷത്തെയും ത
ന്നിൽ ഒരേ പുതുമനുഷ്യനാക്കി സൃഷ്ടിപ്പാ 16
നും ക്രൂശിന്മേൽവെച്ചു ശത്രുത്വം ഇല്ലാ
താക്കി അതിനാൽ ഇരുപക്ഷത്തെയും ഏ
കശരീരത്തിൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പി
പ്പാനും തന്നേ. അവൻ വന്നു ദൂരത്തായി 17
രുന്ന നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും സമീപ
ത്തുള്ളവർക്കു സമാധാനവും സുവിശേഷിച്ചു.
അവൻ മുഖാന്തരം നമുക്കു ഇരുപക്ഷക്കാ 18
ർക്കും ഏകാത്മാവിനാൽ പിതാവിങ്കലേക്കു
പ്രവേശനം ഉണ്ടു്. ആകയാൽ നിങ്ങൾ 19
ഇനി അന്യന്മാരും പരദേശികളുമല്ല
വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹപൌരന്മാരും ദൈ
വത്തിൻെറ ഭവനക്കാരുമത്രേ. ക്രിസ്തു 20
യേശു തന്നേ മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ നിങ്ങളെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എ
ന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിതിരി
ക്കുന്നു. അവനിൽ കെട്ടിടം മുഴുവനും 21
യുക്തമായി ചേർന്നു കർത്താവിൽ വിശുദ്ധ
മന്ദിരമായി വളരുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങ 22
ളെയും ദൈവത്തിൻെറ നിവാസമാകേണ്ട
തിന്നു ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിയു
വരുന്നു.

ദൈവമർമ്മം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നുള്ള
പൌലൊസിൻെറ ദൌത്യം

3 അതുനിമിത്തം പൌലൊസ് എന്ന
ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ക്രിസ്തുയേശുവിൻെറ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾക്കായി എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവ 2
കൃപയുടെ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
മീതെ ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ 3
വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു മർമ്മം
അറിയിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾ അതു വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തു 4
വിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മർമ്മത്തിൽ എനി
ക്കുള്ള ബോധം നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം.
ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവൻെറ വിശുദ്ധ 5
അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ആ
ത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ പൂർവ്വ
കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു അറിയിക്കുന്നതു

1: 23. റോമ. 12: 5; കൊലൊ. 1: 18, 19, 24; എഫെ. 4: 10, 15.
2: 1. കൊലൊ. 1: 21, 22; 2: 13. **2: 2** കൊലൊ. 1: 13; 3: 7; യോഹ. 12: 31.
2: 3. സങ്കീ. 51: 5; കൊലൊ. 3: 7. **2: 5.** റോമ. 5: 6, 8. **2: 7.** തീത്തൊ. 3: 4, 5.
2: 8. ഗലാ. 2: 16; റോമ. 4: 16. **2: 9.** 1കൊരി. 1: 29. **2: 10.** തീത്തൊ. 2: 14.
2: 13. യെശ. 57: 19; 52: 7. **2: 14.** മീഖാ. 5: 5; ഗലാ. 3: 28; കൊലൊ. 2: 14.
2: 16. കൊലൊ. 1: 20, 22. **2: 17.** യെശ. 57: 19; സംഖ്യ. 9: 10.
2: 18. യോഹ 14: 6; എഫെ. 3: 12. **2: 19.** എബ്രാ. 12: 11, 22, 23; എഫെ. 3: 6.
2: 20. 1കൊരി. 3: 9, 11; യെശ. 28: 16; മത്താ. 16: 18. **2: 21.** 1കൊരി. 3: 16, 17.
2: 22. 1പത്രൊ. 2: 5. **3: 1.** ഫിലി. 1: 7, 13. **3: 2.** കൊലൊ. 1: 25,
3: 3. എഫെ, 1: 9, 10; കൊലൊ. 1: 26. **3: 4.** കൊലൊ. 4; 3.

6 ന്നില്ല. അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷ
ത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂട്ടവകാശികളും
ഏകശരീരസ്ഥരും വാഗ്ദത്തത്തിൽ പങ്കാ
ളികളും ആകേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ.
7 ആ സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ അവന്റെ
ശക്തിയുടെ വ്യാപാരപ്രകാരം എനിക്കു
ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ കൃപാദാനത്താൽ
8 ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീർന്നു. സകല വി
ശുദ്ധന്മാരിലും ഏറ്റവും ചെറിയവനായ
എനിക്കു ജാതികളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ അ
പ്രമേയധനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാനും
9 സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിൽ അനാ
ദികാലം മുതൽ മറഞ്ഞുകിടന്ന മർ
ത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ ഇന്നതെന്നു എല്ലാ
വർക്കും പ്രകാശിപ്പിപ്പാനുമായി ഈ കൃപ
10 നല്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾ
ക്കും ദൈവത്തിന്റെ ബഹുവിധമായ
11 ജ്ഞാനം, അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിവർത്തിച്ച അനാദി
നിർണ്ണയപ്രകാരം സഭമുഖാന്തരം അറിയാ
12 യ്തുന്നു. അവനിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു അവ
കൽപ്പുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ധൈര്യ
13 വും പ്രവേശനവും ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന
കഷ്ടങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മഹത്വമാകയാൽ
അവനിമിത്തം അധൈര്യപ്പെട്ടുപോകരുതു്
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സുവിശേഷം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

14 അതുനിമിത്തം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമി
യിലുമുള്ള സകല കുടുംബത്തിന്നും പേർ
15 വരുവാൻ കാരണമായ പിതാവിന്റെ
16 സന്നിധിയിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു. അവൻ
തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ധനത്തിന്നു ഒത്ത
വണ്ണം അവന്റെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങൾ
അകത്തെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശ
17 ക്തിയോടെ ബലപ്പെടേണ്ടതിന്നും ക്രിസ്തു
വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങ
ളിൽ വസിക്കേണ്ടതിന്നും വരം നല്കുന്നേനം
18 എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ വേരൂന്നി
അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി വീതിയും നീള
വും ഉയരവും ആഴവും എത്തു് എന്നു സകല
19 വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും പരി
ജ്ഞാനത്തെ കവിയുന്ന ക്രിസ്തുവിൻ സ്നേ
ഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരാകയും ദൈവ
ത്തിന്റെ എല്ലാ നിറവിനോളം നിറഞ്ഞു
വരികയും വേണം എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

20 എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നി
നെക്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി
ചെയ്വാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ശക്തി
21 യാൽ കഴിയുന്നവന്നു സഭയിലും ക്രിസ്തു
യേശുവിലും എന്നേക്കും തലമുറതലമുറ
യായും മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ. ആമേൻ.

ദൈവവിളിയിൽ ഐക്യത അനുഭവിക്കുന്നു

4 കർത്തൃസേവനനിമിത്തം ബദ്ധനായിരിക്കു
ന്ന ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു്: നിങ്ങ
2 ളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിക്കു യോഗ്യമാം
വണ്ണം പൂർണ്ണവിനയത്തോടും സൌമ്യത
3 യോടും ദീർഘക്ഷമയോടുംകൂടെ നടക്കയും
സ്നേഹത്തിൽ അന്യോന്യം പൊറുക്കയും
ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത സമാധാനബ
ന്ധത്തിൽ കാപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്വിൻ.
4 നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഏകപ്രത്യാശെ
ക്കായി നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ
ശരീരം ഒന്നു, ആത്മാവു് ഒന്നു, കർത്താവു്
5 ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം ഒന്നു,
6 എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനും എല്ലാവരി
ലും കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നവനും എല്ലാവ
രിലും ഇരിക്കുന്നവനുമായി എല്ലാവർക്കും
ദൈവവും പിതാവുമായവൻ ഒരുവൻ.
7 എന്നാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തനു ക്രിസ്തു
വിന്റെ ദാനത്തിന്റെ അളവിന്നു ഒത്ത
8 വണ്ണം കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു:

"അവൻ ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചു കൊ
ണ്ടുപോയി

ഉയരത്തിൽ കയറി മനുഷ്യർക്കു ദാനങ്ങ
ളെ കൊടുത്തു"

9 എന്നു പറയുന്നു. കയറി എന്നതിനാൽ
അവൻ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു
10 ഇറങ്ങി എന്നു വരുന്നില്ലയോ? ഇറങ്ങി
യവൻ സകലത്തെയും നിറെക്കേണ്ടതിന്നു
സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിന്നു മീതെ കയറിയ
വനും ആകുന്നു. അവൻ ചിലരെ അപ്പൊ 11
സ്തലന്മാരായും ചിലരെ പ്രവാചകന്മാരാ
യും ചിലരെ സുവിശേഷകന്മാരായും ചില
രെ ഇടയന്മാരായും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായും
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നാം എല്ലാവ 12
രും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവപുത്രനെക്കു
റിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യ
തയും തികഞ്ഞ പുരുഷത്വവും ക്രിസ്തുവി
ന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അള
വും പ്രാപിക്കുവോളം വിശുദ്ധന്മാരുടെ 13
യഥാസ്ഥാനശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീ
രത്തിന്റെ ആത്മികവർദ്ധനെക്കും ആകുന്നു.
അങ്ങനെ നാം ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചതിയാ 14
ലും ഉപായത്താലും തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന
തന്ത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടങ്ങിപ്പോകുവാൻ തക്കവ
ണ്ണം ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ കാറ്റി
നാൽ അലഞ്ഞുഴലുന്ന ശിശുക്കൾ ആയി

3: 6. കൊലൊ. 1: 27. **3: 7.** കൊലൊ. 1: 25, 29. **3: 8.** അ. പ്ര. 9: 15; 1കൊരി. 15: 9.
3: 9. കൊലൊ. 1: 26; റോമ. 16: 25. **3: 10.** റോമ. 11: 33. **3: 11.** 1പത്രൊ. 1: 12.
3: 12. എബ്രാ. 4: 16; യോഹ. 14: 6. **3: 13.** കൊലൊ. 1: 24.
3: 17. കൊലൊ. 1: 23. **3: 18** ഇയ്യോ. 11: 8, 9. **3: 19.** കൊലൊ. 2: 2, 3.
3: 20. 2കൊരി. 9: 8. **3: 21.** റോമ. 11: 36; 16: 26; യൂദാ 25.
4: 1, 2. കൊലൊ. 3: 12, 13. **4: 7.** റോമ. 12: 3. **4: 8.** സങ്കീ. 68: 18.
4: 11. 1കൊരി. 12: 28; അ. പ്ര. 21: 8. **4: 13.** 1കൊരി. 14: 20; കൊലൊ. 1: 28.
4: 14. യാക്കൊ. 1: 6; എബ്രാ. 13: 9.

15 രിക്കാതെ സ്നേഹത്തിൽ സത്യം സംസാരി
ച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം സക
16 ലത്തിലും വളരുവാൻ ഇടയാകും. ശരീരം
മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നും ഏകീഭവി
ച്ചും ഓരോ അംഗത്തിന്റെ അതതു വ്യാ
പാരത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം ഉതവി ലഭിപ്പാ
നുള്ള ഏതു സന്ധിയാലും സ്നേഹത്തിലുള്ള
വർദ്ധനെക്കായി അവനിൽനിന്നു വളർച്ച
പ്രാപിക്കുന്നു.

പഴയ ജീവിതവും പുതിയതും

17 ആകയാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ സാക്ഷീ
കരിച്ചു പറയുന്നതു് എന്തെന്നാൽ ജാതി
കൾ തങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥബുദ്ധി അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇനി നടക്ക
18 രുതു്. അവർ അന്ധബുദ്ധികളായി അ
ജ്ഞാനം നിമിത്തം, ഹൃദയകാഠിന്യംനി
മിത്തം തന്നേ, ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ
19 നിന്നു് അകന്നു മനം തഴമ്പിച്ചുപോയ
വർ ആകയാൽ അത്യാഗ്രഹത്തോടെ സ
കല അശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ ദുഷ്കാമ
ത്തിന്നു തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
20 നിങ്ങളോ യേശുവിൽ സത്യം ഉള്ളതുപോ
ലെ അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു് അവനിൽ ഉപ
21 ദേശം ലഭിച്ചു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കു
22 റിച്ചു ഇങ്ങനെയല്ല പഠിച്ചതു്. മുമ്പിലു
ത്തെ നടപ്പു സംബന്ധിച്ചു ചതിമോഹങ്ങ
ളാൽ വഷളായിപ്പോകുന്ന പഴയ മനുഷ്യ
നെ ഉപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ
23 ആത്മാവു സംബന്ധമായി പുതുക്കം പ്രാ
24 പിച്ചു സത്യത്തിന്റെ ഫലമായ നീതി
യിലും വിശുദ്ധിയിലും ദൈവാനുരൂപമാ
യി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതുമനുഷ്യനെ ധരി
ച്ചുകൊൾവിൻ.

അനുദിന ജീവിതത്തിന്നായുള്ള
ഉപദേശങ്ങൾ

25 ആകയാൽ ഭോഷ്കു് ഉപേക്ഷിച്ചു് ഓരോ
രുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു സത്യം
സംസാരിപ്പിൻ; നാം തമ്മിൽ അവയവ
26 ങ്ങളല്ലോ. കോപിച്ചാൽ പാപം ചെയ്യാ
തിരിപ്പിൻ. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുവോളം
നിങ്ങൾ കോപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരു
27 തു്. പിശാചിന്നു് ഇടം കൊടുക്കരുതു്.
28 കള്ളൻ ഇനി കക്കാതെ മുട്ടുള്ളവന്നു ദാനം
ചെയ്വാൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു കൈകൊണ്ടു
നല്ലതു പ്രവർത്തിച്ചു അദ്ധ്വാനിക്കയത്രേ
29 വേണ്ടതു്. കേൾക്കുന്നവർക്കു കൃപ ലഭിക്കേ
ണ്ടതിന്നു ആവശ്യംപോലെ ആത്മികവർ
ദ്ധനെക്കായി നല്ല വാക്കല്ലാതെ ആകാതതു്
ഒന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെ
ടരുതു്. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാ 30
വിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു്; അവനാലല്ലോ
നിങ്ങൾക്കു വീണ്ടെടുപ്പുനാളിന്നായി മുദ്ര
യിട്ടിരിക്കുന്നതു്. എല്ലാ കൈപ്പും കോ 31
പവും ക്രോധവും കൂറാരവും ദൂഷണവും
സകല ദുർഗ്ഗുണവുമായി നിങ്ങളെ വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ദയ 32
യും മനസ്സലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം ക്രി
സ്തുവിൽ നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ
അന്യോന്യം ക്ഷമിപ്പിൻ.

ആകയാൽ പ്രിയമക്കൾ എന്നപോലെ 5
ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുവും 2
നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെ
ത്താൻ ദൈവത്തിന്നു സൌരഭ്യവാസന
യായ വഴിപാടും യാഗവുമായി അർപ്പിച്ച
തുപോലെ സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിൻ. ദുർ 3
നടപ്പും യാതൊരു അശുദ്ധിയും അത്യാഗ്രഹ
വും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പേർ പറകപോ
ലും അരുതു്; അങ്ങനെ ആകുന്നു വിശുദ്ധ 4
ന്മാക്കു് ഉചിതം. ചീത്തത്തരം, പൊട്ട
ച്ചൊൽ കളിവാക്കു് ഇങ്ങനെ ചേർച്ചയല്ലാ
ത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്തോത്രമത്രേ വേ
ണ്ടതു. ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ, വിഗ്ര 5
ഹാരാധിയായ ദ്രവ്യാഗ്രഹി ഇവർക്കു് ആ
ർക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെ
യും രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ല എന്നു നി
ങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. വ്യർത്ഥവാക്കുക 6
ളാൽ ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു്;
ഈ വക നിമിത്തമല്ലോ ദൈവകോപം
അനുസരണംകെട്ടവരുടെമേൽ വരുന്നു.
നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടാളികൾ ആകരു 7
തു. മുമ്പെ നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു; 8
ഇപ്പോഴോ കർത്താവിൽ വെളിച്ചം ആ
കുന്നു. കർത്താവിന്നു പ്രസാദമായതു് എ 9
ന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളി
ച്ചത്തിലുള്ളവരായി നടന്നുകൊൾവിൻ.
സകല സൽഗുണവും നീതിയും സത്യവു 10
മല്ലോ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഫലം. ഇരു 11
ട്ടിന്റെ നിഷ്ഫല പ്രവൃത്തികളിൽ കൂട്ടാ
ളികൾ ആകരുതു്; അവയെ ശാസിക്ക
അത്രേ വേണ്ടതു്. അവർ ഗുപ്തമായി ചെ 12
യ്യുന്നതു പറവാൻപോലും ലജ്ജയാകുന്നു.
അവയെ ശാസിക്കുമ്പോഴോ സകലത്തെ 13
യുംകുറിച്ചു വെളിച്ചത്താൽ ബോധം
വരും; ബോധം വരുന്നതെല്ലാം വെളിച്ചം
പോലെ തെളിവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു്: 14
"ഉറങ്ങുന്നവനേ, ഉണർന്നു മരിച്ചവരുടെ

4: 15. കൊലൊ. 1: 18; എഫെ. 1: 22; 5: 23.
4: 16. കൊലൊ. 2: 19. 4: 17. റോമ. 1: 21; കൊലൊ. 2: 4, 6.
4: 19. റോമ. 1: 24. 26, 28. 4: 22. റോമ. 6: 6; 8: 13; കൊലൊ. 3: 8, 9.
4: 23. റോമ. 6: 4. 4: 25. റോമ. 12: 5; സെഖ. 8: 16. 4: 26. സങ്കീ. 4: 4; 37: 8.
4: 27. യാക്കൊ. 4: 7. 4: 28. അ. പ്ര. 20: 35; 1തെസ്സ. 4: 11, 12.
4: 29. കൊലൊ. 4: 6; 3: 16, 17; എഫെ. 5: 4. 4: 30. എഫെ. 1: 7, 14; യെശ. 63: 10.
4: 31. കൊലൊ. 3: 8, 19. 4: 32. മത്താ. 6: 14; 18: 22—35; കൊലൊ. 3: 12, 13.
5: 1. മത്താ. 5: 48; കൊലൊ. 3: 1.
5: 2. പുറ. 29: 18; യെഹെ. 20: 41; യോഹ. 13: 34; എബ്രാ. 10: 10.
5: 4. എഫെ. 4: 29; സഭാ. 10: 13. 5: 5. കൊലൊ. 3: 5; 1കൊരി. 6: 9, 10.
5: 11. 1കൊരി. 5: 9; 1തിമൊ. 5: 20; യോഹ. 16: 8. 5: 13. യോഹ. 3: 20, 21.
5: 14. യെശ. 26: 19; 60: 1; റോമ. 13: 11.

ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്ക്ക; എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെമേൽ പ്രകാശിക്കും" എന്നു ചൊല്ലുന്നു.

15 ആകയാൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ, അജ്ഞാനികളായിട്ടല്ല ജ്ഞാനികളായിട്ടത്രേ നടപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 16 ഇതു ദുഷ്കാലമാകയാൽ സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ. 17 ബുദ്ധിഹീനരാകാതെ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 18 വീഞ്ഞു കുടിച്ചു മത്തരാകരുതു; അതിനാൽ ദുർന്നടപ്പു ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി 19 സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികളാലും ആത്മിക ഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിന്നു പാടിയും 20 കീർത്തനം ചെയ്തും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ദൈവവും പിതാവുമായവന്നു് എല്ലായ്പോഴും എല്ലാറ്റിന്നും വേണ്ടിയും സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 21 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭയത്തിൽ അന്യോന്യം കീഴ്പ്പെട്ടിരിപ്പിൻ.

ക്രിസ്തീയ കുടുംബ ജീവിതം

22 ഭാര്യമാരേ, കർത്താവിന്നു് എന്നപോലെ സ്വന്ത ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. 23 ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി സഭെക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാര്യെക്കു തലയാകുന്നു. എന്നാൽ സഭ ക്രിസ്തുവിന്നു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യമാരും ഭർത്താക്കന്മാർക്കു സകലത്തിലും 25 കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണം. ഭർത്താക്കന്മാരേ, ക്രിസ്തുവും സഭയെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ. 26 അവൻ അവളെ വചനത്തോടുകൂടിയ ജലസ്നാനത്താൽ വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നും 27 കറ, ചുളിവു മുതലായതു ഒന്നും ഇല്ലാതെ സഭയെ ശുദ്ധയും നിഷ്കളങ്കയുമായി തനിക്കു തന്നേ തേജസ്സോടെ മുന്നിറുത്തേണ്ടതിനും തന്നെത്താൻ അവൾക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവ്വണ്ണം ഭർത്താക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്വന്ത ശരീരങ്ങളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. 29 ആരും തന്റെ ജഡത്തെ ഒരുനാളും പകെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ; ക്രിസ്തുവും സഭയെ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതിനെ 30 പോറ്റി പുലർത്തുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു്. നാം അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളല്ലോ. 31 അതുനിമിത്തം ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും. ഈ മർമ്മം വലിയതു; ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും ഉദ്ദേശിച്ചത്രേ പറയുന്നതു്. 32 എന്നാൽ നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ഭാര്യയെ തന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. ഭാര്യയോ ഭർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. 33

6 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെ കർത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ; അതു ന്യായമല്ലോ. 2 "നിനക്കു നന്മ ഉണ്ടാകുവാനും നീ ഭൂമിയിൽ ദീർഘായുസ്സോടിരിപ്പാനും നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക" എന്നതു വാഗ്ദത്തത്തോടുകൂടിയ 3 ആദ്യകല്പന ആകുന്നു. പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ കർത്താവിന്റെ ബാലശിക്ഷയിലും പഥ്യോപദേശത്തിലും പോറ്റി വളർത്തുവിൻ. 4

ദാസന്മാരേ, ജഡപ്രകാരം യജമാനന്മാരായവരെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നേ ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയിൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ അനുസരിപ്പിൻ. 6 മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദൃഷ്ടിസേവയാൽ അല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസന്മാരെപ്പോലെ ദൈവേഷ്ടം 7 മനസ്സോടെ ചെയ്തും മനുഷ്യരെയല്ല കർത്താവിനെ തന്നേ പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചും കൊണ്ടു അനുസരിപ്പിൻ. 8 ദാസനോ സ്വതന്ത്രനോ ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന നന്മെക്കു കർത്താവിങ്കൽനിന്നു പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 9 യജമാനന്മാരേ, അവരുടെയും നിങ്ങളുടെയും യജമാനൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അവന്റെ പക്കൽ മുഖപക്ഷം ഇല്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അങ്ങനെ തന്നേ അവരോടു പെരുമാറുകയും ഭീഷണി വിടുകയും ഒഴിക്കയും ചെയ്തുൻ.

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം

ഒടുവിൽ കർത്താവിലും അവന്റെ അമിത ബലത്തിലും ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 11 പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു എതിർത്തു നില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. 12 നമുക്കു പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല, വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും സ്വർല്ലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും അത്രേ. 13 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദുർദ്ദിവ

5: 15. കൊലൊ. 4: 5; മത്താ. 10: 16; സദൃ. 15: 21.
5: 18. സദൃ 23: 31; 20: 1; ലൂക്കൊ. 21: 34. **5: 19.** കൊലൊ. 3: 16; സങ്കീ. 33: 2, 3.
5: 20. യെശ. 63: 7; കൊലൊ. 3: 17. **5: 22.** കൊലൊ. 3: 18.
5: 26, 27. തീത്തൊ. 3: 5, 6; 2കൊരി. 11: 2.
5: 30. എഫെ. 1: 25; 1കൊരി. 6: 15; ഉല്പ. 2: 23.
5: 31. ഉല്പ. 2: 24; 1കൊരി. 6: 16. **5: 32** വെളി. 19: 7.
6: 1. കൊലൊ. 3: 20. **6: 2.** പുറ. 20: 12. **6: 3.** ആവ. 5: 16.
6: 4. കൊലൊ. 3: 21; യെശ. 50: 5; സങ്കീ. 78: 4; സദൃ. 2: 2; 3: 11; 19: 18; ആവ. 6: 7, 20—25.
6: 5. 1പത്രൊ. 2: 18; തീത്തൊ. 2: 9, 10. **6: 11.** റോമ. 13: 12; 2കൊരി. 10: 4.

സത്തിൽ എതിർപ്പാനും സകലവും സമാ
പിച്ചിട്ട് ഉറെച്ചു നില്പാനും കഴിയേണ്ടതി
ന്നു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം എടു
14 ത്തുകൊൾവിൻ. നിങ്ങളുടെ അരെക്കു
സത്യം കെട്ടിയും നീതി എന്ന കവചം ധ
15 രിച്ചും സമാധാന സുവിശേഷത്തിന്നായു
ള്ള ഒരുക്കം കാലിന്നു ചെരിപ്പാക്കിയും
16 എല്ലാറ്റിന്നും മീതെ ദുഷ്ടന്റെ തീയമ്പു
കളെ ഒക്കെയും കെടുക്കുവാന്തക്കതായ
വിശ്വാസം എന്ന പരിച എടുത്തുകൊ
17 ണ്ടും നില്പിൻ. രക്ഷ എന്ന ശിരസ്ത്രാ
വും ദൈവവചനം എന്ന ആത്മാവി
18 ന്റെ വാളും കൈക്കൊൾവിൻ. സകല
പ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും ഏതു നേര
ത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിന്നാ
യി ജാഗരിച്ചുംകൊണ്ടു സകല വിശുദ്ധ
ന്മാർക്കും എനിക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയിൽ
19 പൂർണ്ണ സ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ. ഞാൻ ച
ങ്ങല ധരിച്ചു സ്ഥാനാപതിയായി സേവി
ക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ മർമ്മം പ്രാഗ
ത്ഭ്യത്തോടെ അറിയിപ്പാൻ എന്റെ
വായ് തുറക്കുമ്പോൾ എനിക്കു വചനം ന
ല്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും ഞാൻ സംസാരിക്കേ 20
ണ്ടുംവണ്ണം അതിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.

ഉപസംഹാരം

ഞാൻ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു 21
എന്റെ അവസ്ഥ നിങ്ങളും അറിയേണ്ടതി
ന്നു പ്രിയ സഹോദരനും കർത്താവിൽ വി
ശ്വസ്തശുശ്രൂഷകനുമായ തിഹിക്കോസ്
നിങ്ങളോടു സകലവും അറിയിക്കും. നി 22
ങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വസ്തുത അറിവാനും അ
വൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസി
പ്പിപ്പാനുമായി ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു.

പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും ക 23
ർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും സ
ഹോദരന്മാർക്കു സമാധാനവും വിശ്വാസ
ത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹവും ഉണ്ടാകട്ടെ. നമ്മു 24
ടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അക്ഷ
യമായി സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരോടുംകൂടെ
കൃപ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

6: 14. യെശ. 11: 5; 59: 17; 1തെസ്സ. 5: 8. **6: 15.** യെശ. 52: 7.
6: 16. 1യോഹ. 5: 4; 1പത്രൊ. 5: 9. **6: 17.** എബ്രാ. 4: 12;
6: 18. മത്താ. 26: 41; ലൂക്കൊ. 18: 1; കൊലൊ. 4: 2, 3.
6: 22. കൊലൊ. 4: 7—9. **6: 23.** 1പത്രൊ. 5: 14.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

PHILIPPIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

ഫിലിപ്പിയർക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസന്മാരായ പൌലൊസും തിമൊഥെയൊസും ഫിലിപ്പിയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കുംകൂടെ എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

പൌലൊസിന്റെ സ്തോത്രാപ്പണവും സന്തോഷവും

3 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന സകല പ്രാർത്ഥനയിലും എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചും നിങ്ങളിൽ 4 നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാളോളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു് ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചു 5 മിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം നാൾ മുതൽ ഇതുവരെയും സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള കൂട്ടായ്മ നിമിത്തം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർക്കുമ്പോൾ 6 ഒക്കെയും എന്റെ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. കൃപയിൽ എനിക്കു കൂട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കെയും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരീകരണത്തിലും ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ 7 വഹിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു് അങ്ങനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതു് എനിക്കു ന്യായമല്ലോ. ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ആർദ്രതയോടെ ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ എത്ര വാഞ്ഛിക്കുന്നു എന്നതിനു ദൈവം സാക്ഷി.

തന്റെ വായനക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പൌലൊസിന്റെ പ്രാർത്ഥന

9 നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം മേല്ക്കുമേൽ പരിജ്ഞാനത്തിലും സകല വിവേകത്തിലും വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടു 10 നിങ്ങൾ ഭേദാഭേദങ്ങളെ വിവേചിപ്പാറാകേണം എന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിലേക്കു നിർമ്മലന്മാരും ഇടർച്ചയില്ലാത്തവരും ദൈവത്തിന്റെ മഹ 11 ത്വത്തിനും പുകഴ്ചെക്കുമായിട്ടു യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ നീതിഫലം നിറഞ്ഞവരുമായ്തീരേണം എന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പൌലൊസിന്റെ ബന്ധനഫലങ്ങൾ

സഹോദരന്മാരേ, എനിക്കു ഭവിച്ചതു 12 സുവിശേഷത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. എന്റെ ബ 13 ന്ധനങ്ങൾ ക്രിസ്തു നിമിത്തമാകുന്നു എന്നു് അകമ്പടിപ്പട്ടാളത്തിൽ ഒക്കെയും ശേഷം എല്ലാവർക്കും തെളിവായി വരികയും സ 14 ഹോദരന്മാർ മിക്കപേരും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളാൽ കർത്താവിൽ ധൈര്യം പൂണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഭയം കൂടാതെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ അധികം തുനിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ അ 15 സൂയയും പിണക്കവും നിമിത്തം പ്രസംഗിക്കുന്നു; ചിലരോ നല്ല മനസ്സോടെ തന്നേ. 16 അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിന്നായിട്ടു ഞാൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടു് അതു സ്നേഹത്താൽ ചെയ്യുന്നു. മറവരോ എന്റെ ബന്ധന 17 ങ്ങളിൽ എനിക്കു ക്ലേശം വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു നിർമ്മലതയോടെയല്ല ശാഠ്യത്താൽ അത്രേ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു്.

ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചതിൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നതു്

പിന്നെ എന്തു്? നാട്യമായിട്ടോ പര 18 മാർത്ഥമായിട്ടോ ഏതു വിധമായാലും ക്രിസ്തുവിനെ അല്ലോ പ്രസംഗിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; ഇനിയും സന്തോഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാ 19 ലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും അതു് എനിക്കു രക്ഷാകാരണമായിത്തീരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ ഒന്നിലും ലജ്ജിച്ചു 20 പോകാതെ പൂർണ്ണ ധൈര്യം പൂണ്ടു ക്രിസ്തു എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ ആകട്ടെ മരണത്താൽ ആകട്ടെ എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും മഹിമപ്പെട്ടുകയുള്ളു എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കയും പ്രത്യാശിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

1: 1. 2കൊരി. 1: 1; കൊലൊ. 1: 2; അ. പ്ര. 16: 1, 12—40; റോമ. 1: 1; ഗലാ. 1: 10; 1തെസ്സ. 1: 1; 2തെസ്സ. 1: 1; ഫിലെ. 1.
1: 2. റോമ. 1: 7, 1: 4. 1കൊരി. 1: 8. 1: 6. എഫെ. 1: 16.
1: 7. അ. പ്ര. 21: 33; എഫെ. 6: 20; 2കൊരി. 7: 3. 1: 9. 1തെസ്സ. 3: 12, 13.
1: 10. റോമ. 2: 18. 1: 12—13. ലൂക്കൊ. 21: 13; അ. പ്ര. 28: 30; 2തിമൊ. 2: 9.
1: 19. 2കൊരി. 1: 11; അ. പ്ര. 16: 7. 1: 20. റോമ. 5: 5; റോമ. 14: 8; 1കൊരി. 6: 20.

ജീവനോ മരണമോ ഏതു് ഉത്തമം?

21 എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവും മരിക്കു
22 ന്നതു ലാഭവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ജഡ
ത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ വേ
ലെക്കു ഫലം വരുമെങ്കിൽ ഏതു തിര
ഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.
23 ഇവ രണ്ടിനാലും ഞാൻ ഞെരുങ്ങുന്നു;
വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരി
പ്പാൻ എനിക്കു കാംക്ഷയുണ്ടു്; അതു് അത്യ
24 ന്തമമല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ജഡത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഏറെ ആ
25 വശ്യം. ഇങ്ങനെ ഉറെച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങ
ളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും
സന്തോഷത്തിന്നുമായി തന്നേ ഞാൻ ജീ
വനോടിരിക്കും എന്നും നിങ്ങളോടു് എല്ലാ
വരോടുംകൂടെ ഇരിക്കും എന്നും അറിയുന്നു.
26 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മട
ങ്ങി വരുന്നതിനാൽ എന്നെക്കുറിച്ചു നി
ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശംസ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
വർദ്ധിപ്പാൻ ഇടയാകും.

ധീരതയ്ക്കായുള്ള പ്രബോധനം

27 ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു കണ്ടിട്ടോ ദൂര
ത്തിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കേട്ടിട്ടോ
നിങ്ങൾ ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു എതി
രാളികളാൽ ഒന്നിലും കലുങ്ങിപ്പോകാതെ
ഏകമനസ്സോടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ
വിശ്വാസത്തിനായി പോരാട്ടം കഴിക്കു
ന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുവി
ന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നു യോഗ്യമാംവ
28 ണ്ണം മാത്രം നടപ്പിൻ. ഇതു് അവരുടെ നാ
ശത്തിന്നും നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കും ഒരു അ
ടയാളമാകുന്നു; അതു ദൈവംതന്നെ വെ
29 ച്ചതാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിപ്പാൻ
മാത്രമല്ല അവന്നുവേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവി
പ്പാനുംകൂടെ നിങ്ങൾക്കു വരം നല്കിയിരി
30 ക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എങ്കൽ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ
എന്നെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതുമായ അതേ
പോരാട്ടം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടല്ലോ.

ഐക്യതയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള അഭ്യർത്ഥന

2 ക്രിസ്തുവിൽ വല്ല പ്രബോധനവും ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ വല്ല ആശ്വാസവും
ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ വല്ല കൂട്ടായ്മ
യും ഉണ്ടെങ്കിൽ, വല്ല ആർദ്രതയും മനസ്സ
2 ലിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സു
ള്ളവരായി ഏകസ്നേഹം പൂണ്ടു് ഐകമ
ത്യപ്പെട്ടു് ഏകഭാവമുള്ളവരായി ഇങ്ങനെ
എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ.

സൌമ്യതയ്ക്കുവേണ്ടി

3 ശാഠ്യത്താലോ ദുരഭിമാനത്താലോ
ഒന്നും ചെയ്യാതെ താഴ്മയോടെ ഓരോരു
ത്തൻ മറുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേ
ഷ്ഠൻ എന്നു് എണ്ണിക്കൊൾവിൻ. ഓരോ 4
രുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല മറുള്ളവന്റെ
ഗുണവുംകൂടെ നോക്കേണം.

യേശുവിന്റെ താഴ്മയുടെയും സ്വയ
ത്യാഗത്തിന്റെയും മാതൃക

ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ഭാവം തന്നേ നി 5
ങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അവൻ ദൈ 6
വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ ദൈവത്തോടുള്ള
സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം
എന്നു വിചാരിക്കാതെ ദാസരൂപം എടു 7
ത്തു മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായി തന്നെ 8
ത്താൻ ഒഴിച്ചു വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി
വിളങ്ങി തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മരണത്തോ
ളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നേ, അനു
സരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു 9
ദൈവവും അവനെ ഏററവും ഉയർത്തി സ
കല നാമത്തിന്നും മേലായ നാമം നല്കി;
അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിങ്കൽ 10
സ്വർല്ലോകരുടെയും ഭൂലോകരുടെയും അ
ധോലോകരുടെയും മുഴങ്കാൽ ഒക്കെയും
മടങ്ങുകയും എല്ലാ നാവും "യേശുക്രിസ്തു 11
കർത്താവു്" എന്നു പിതാവായ ദൈവ
ത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി ഏറുപറക
യും ചെയ്യേണ്ടിവരും.

സ്വഭാവത്തിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട രക്ഷ

അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ 12
എല്ലായ്പോഴും അനുസരിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല
ഇന്നു ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏററവും അധി
കമായി ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ
നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കായി പ്രവർത്തിപ്പിൻ.
ഇച്ഛിക്കെന്നതും പ്രവർത്തിക്കെന്നതും 13
നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടാ
യിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. വക്രതയും കോ 14
ട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ നിങ്ങൾ
അനിന്ദ്യരും പരമാർത്ഥികളും ദൈവത്തി
ന്റെ നിഷ്കളങ്ക മക്കളും ആകേണ്ടതിന്നു
എല്ലാം പിറുപിറുപ്പും വാദവും കൂടാതെ
ചെയ്വിൻ. അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ 15
ജീവന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു
ലോകത്തിൽ ജ്യോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്ര
കാശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ ഓടിയതും 16
അദ്ധ്വാനിച്ചതും വെറുതെയായില്ല എന്നു
ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ എനിക്കു പ്ര
ശംസ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ 17
വിശ്വാസം എന്ന യാഗം അർപ്പിക്കുന്ന ശു
ശ്രൂഷയിൽ എന്റെ രക്തം ഒഴിക്കേണ്ടി
വന്നാലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങ
ളോടു് എല്ലാവരോടുംകൂടെ സന്തോഷി
ക്കും. അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളും സന്തോ 18
ഷിപ്പിൻ; എന്നോടുകൂടെ സന്തോഷി
പ്പിൻ;

1: 21. ഗലാ, 2: 20; 2തിമൊ. 4: 6. **1: 27.** യൂദാ. 3. **1: 28.** 2തെസ്സ. 1: 5.
1: 30. 1തെസ്സ. 2: 2; അ. പ്ര. 16: 19—40.
2: 1. 2കൊരി. 13: 14. **2: 2.** യോഹ. 15: 11. **2: 3.** ഗലാ. 5: 26; എഫെ. 5: 21.
2: 4. റോമ. 15: 2. **2: 5.** റോമ. 15: 3; മത്താ. 11: 29.
2: 7. 2കൊരി. 8: 9; മത്താ. 20: 28. **2: 8.** എബ്രാ. 12: 2.
2: 10. വെളി. 5: 3, 13; യെശ. 45: 23. **2: 11.** റോമ. 10: 9.
2: 13. 1കൊരി. 15: 10. **2: 15.** മത്താ. 5: 14, 16, 45, 48. **2: 17.** 2തിമൊ. 4: 6.

തിമൊഥെയൊസ്

19 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വസ്തുത അറിഞ്ഞിട്ട് എനിക്കും മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു തിമൊ
ഥെയൊസിനെ വേഗത്തിൽ അങ്ങോട്ടു
അയക്കാം എന്നു കർത്താവായ യേശുവിൽ
20 ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സംബന്ധി
ച്ചു പരമാർത്ഥമായി കരുതുവാൻ തുല്യചി
21 ത്തനായി എനിക്കു മറ്റാരുമില്ല. യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യമല്ല സ്വന്ത കാര്യമത്രേ
22 എല്ലാവരും നോക്കുന്നു. അവനോ മകൻ
അപ്പനു ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്നോടു
കൂടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ സേ
വചെയ്തു എന്നുള്ള അവന്റെ സിദ്ധത
23 നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ
എന്റെ കാര്യം എങ്ങനെ ആകും എന്നു
അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഞാൻ അവനെ അയ
24 പ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. ഞാനും വേഗം വരും
എന്നു കർത്താവിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസ്

25 എന്നാൽ എന്റെ സഹോദരനും കൂട്ട
വേലക്കാരനും സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ദൂത
നും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ശുശ്രൂഷിച്ച
വനുമായ എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിനെ നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നതു ആവശ്യം
26 എന്നു എനിക്കു തോന്നി. അവൻ നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിച്ചും
താൻ ദീനമായി കിടന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
27 കേട്ടതുകൊണ്ടു വ്യസനിച്ചുമിരുന്നു. അവൻ
ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു സത്യം;
എങ്കിലും ദൈവം അവനോടു കരുണചെ
യ്തു; അവനോടു മാത്രമല്ല, എനിക്കു ദുഃഖ
ത്തിന്മേൽ ദുഃഖം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നോ
28 ടും കരുണചെയ്തു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ
അവനെ വീണ്ടും കണ്ടു സന്തോഷിപ്പാനും
എനിക്കു ദുഃഖം കുറവാനും ഞാൻ അവനെ
അധികം ജാഗ്രതയോടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
29 അവനെ കർത്താവിൽ പൂർണ്ണസന്തോഷ
ത്തോടെ കൈക്കൊൾവിൻ; ഇങ്ങനെയു
30 ള്ളവരെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. എനിക്കു വേ
ണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ കുറവു
തീർപ്പാനല്ലോ അവൻ തന്റെ പ്രാണനെ
പ്പോലും കരുതാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വേല
നിമിത്തം മരണത്തോളം ആയ്തോയതു.

ബാഹ്യ പദവികളുടെ അല്പവില

3 ഒടുവിൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ,
കർത്താവിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ. അതേ
കാര്യം നിങ്ങൾക്കു പിന്നെയും എഴുതുന്ന
തിൽ എനിക്കു മടുപ്പില്ല; നിങ്ങൾക്കു അതു
2 ഉറപ്പുമാകുന്നു. നായ്ക്കളെ സൂക്ഷിപ്പിൻ;
ആകാത്ത വേലക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ;
3 വിച്ഛേദനക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ. നാമല്ലോ
പരിച്ഛേദനക്കാർ; ദൈവത്തിന്റെ ആ
ത്മാവുകൊണ്ടു ആരാധിക്കയും ക്രിസ്തുയേശു
വിൽ പ്രശംസിക്കയും ജഡത്തിൽ ആശ്ര
യിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാം തന്നേ.
പക്ഷേ എനിക്കു ജഡത്തിലും ആശ്രയി 4
പ്പാൻ വകയുണ്ടു്; മറ്റാർക്കാനും ജഡ
ത്തിൽ ആശ്രയിക്കാം എന്നു തോന്നിയാൽ
എനിക്കു അധികം; എട്ടാം നാളിൽ പരി 5
ച്ഛേദിതൻ ഏറ്റവൻ; യിസ്രായേൽ ജാതി
ക്കാരൻ; ബെന്യമീൻഗോത്രക്കാരൻ; എ
ബ്രായരിൽനിന്നു ജനിച്ച എബ്രായൻ;
ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു പരീശൻ;
ശുഷ്കാന്തി സംബന്ധിച്ചു സഭയെ ഉപദ്ര 6
വിച്ചവൻ; ന്യായപ്രമാണത്തിലെ നീതി
സംബന്ധിച്ചു അനിന്ദ്യൻ.

ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാനുള്ള പൌലൊസിന്റെ വാഞ്ഛ

എങ്കിലും എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു 7
ഒക്കെയും ഞാൻ ക്രിസ്തു നിമിത്തം ചേതം
എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, 8
എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ
ക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ
തനിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം
ചേതം എന്നു എണ്ണുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്തു 9
വിനെ നേടേണ്ടതിന്നും ന്യായപ്രമാണ
ത്തിൽനിന്നുള്ള എന്റെ സ്വന്ത നീതി
യല്ല, ക്രിസ്തുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസം മൂലം
ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു നല്കുന്ന നീതി
തന്നേ ലഭിച്ചു അവനിൽ ഇരിക്കേണ്ടതി 10
ന്നും അവന്റെ മരണത്തോടു അനുരൂപ
പ്പെട്ടിട്ടു് അവനെയും അവന്റെ പുനരു
ത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയെയും അവന്റെ 11
കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയെയും അനുഭ
വിച്ചറിയേണ്ടതിന്നും ഇങ്ങനെ വല്ലവിധേ
നയും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള
പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കേണം എന്നുവെ
ച്ചും ഞാൻ അവന്റെ നിമിത്തം എല്ലാം
ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറു് എന്നു എണ്ണുന്നു. ലഭി 12
ച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോ, തികഞ്ഞവനായി
എന്നോ അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുയേശുവി
നാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്
എനിക്കും അതു പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ചു
പിന്തുടരുന്നതേയുള്ളു. സഹോദരന്മാരേ, 13
ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപി
ക്കുന്നില്ല. ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിമ്പി 14
ലുള്ളതു മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിന്നു ആഞ്ഞും
കൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ
പരമവിളിയുടെ പ്രതിഫലത്തിന്നായി ലാക്കി
ലേക്കു ഓടുന്നു. നമ്മിൽ തികഞ്ഞവർ 15
ഒക്കെയും ഇങ്ങനെതന്നേ ചിന്തിച്ചുകൊള്ള
ുക; വല്ലതിലും നിങ്ങൾ വേറെവിധമായി
ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം അതും നിങ്ങൾക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. എന്നാൽ നാം പ്രാ 16
പിച്ചിരിക്കുന്ന പരിജ്ഞാനം തന്നേ അനു
സരിച്ചു നടക്കുക.

---

2. 19. 1തെസ്സ. 3: 2. **2: 21.** 2തിമൊ. 3: 2.
3: 2. യെശ. 56: 10, 11: **3: 3.** റോമ. 2: 28—29; ഗലാ. 6: 14, 15.
3: 4. അ. പ്ര. 22: 3—21; 26: 4—23; 2കൊരി. 18: 18—31.
3: 5. 2കൊരി. 11: 22; റോമ. 11: 1. **3: 6.** അ. പ്ര. 8: 3; ഗലാ. 1: 13, 14.
3: 11. 1പത്രൊ. 4: 13. **3: 12.** എബ്രാ. 12: 23. **3: 13.** എബ്രാ. 6: 1.
3: 14. 1കൊരി. 9: 24. **3: 15.** 1കൊരി. 2: 6. **3: 16.** ഗലാ. 6: 16.

പൌലൊസിന്റെ അനുകരിക്കേണ്ട മാതൃക

17 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിൻ; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ച മാതൃകപ്രകാരം നടക്കുന്നവരെയും കുറിക്കൊൾവിൻ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൻ ശത്രുക്കൾ

18 ഞാൻ പലപ്പോഴും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അനേകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിന്നു ശത്രുക്കളായി നടക്കുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ
19 കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു പറയുന്നു. അവരുടെ അവസാനം നാശം; അവരുടെ ദൈവം വയറു; ലജ്ജയായതിൽ അവർക്കു മാനം തോന്നുന്നു; അവർ ഭൂമിയിലുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു.
20 നമ്മുടെ പൌരത്വമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു കർത്താവായ
21 യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്നു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാരശക്തികൊണ്ടു നമ്മുടെ താഴ്മയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

പ്രബോധനങ്ങൾ

4 അതുകൊണ്ടു് എന്റെ പ്രിയരും വാഞ്ഛിതരുമായ സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ സന്തോഷവും കിരീടവുമായുള്ളോരേ, ഇങ്ങനെ കർത്താവിൽ നിലനില്പിൻ, പ്രിയമുള്ളവരേ.
2 കർത്താവിൽ ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ യൂവൊദ്യയെയും സുന്തുകയെയും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
3 സാക്ഷാൽ ഇണയാളിയായുള്ളോവേ, അവർക്കു തുണനില്ക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു; ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള ക്ലേമന്തു് മുതലായ എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരുമായി ആസ്ത്രീകൾ എന്നോടുകൂടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ പോരാടിയിരിക്കുന്നു.
4 കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ
5 പിന്നെയും പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ സൌമ്യത സകലമനുഷ്യരും അറിയട്ടെ; കർത്താവു വരുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.
6 ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിചാരപ്പെടരുതു്; എല്ലാറ്റിലും പ്രാർത്ഥനയാലും അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തോടു അറിയിക്കയത്രേ വേണ്ടതു.
7 എന്നാൽ സകലബുദ്ധിയേയും കവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും നിനവുകളെയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ കാക്കും.

8 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, സത്യമായതു് ഒക്കെയും ഘനമായതു് ഒക്കെയും നീതിയായതു് ഒക്കെയും നിർമ്മലമായതു് ഒക്കെയും രമ്യമായതു് ഒക്കെയും സല്കീർത്തിയായതു് ഒക്കെയും സൽഗുണമോ പുകഴ്ചയോ അതു ഒക്കെയും ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ. 9 എന്നോടു പഠിച്ചും ഗ്രഹിച്ചും കേട്ടും കണ്ടുമുള്ളതു പ്രവർത്തിപ്പിൻ; എന്നാൽ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും.

ഫിലിപ്പ്യരുടെ ദയവിൽ പൌലൊസിനുള്ള കൃതജ്ഞത

നിങ്ങൾ പിന്നെയും എനിക്കു വേണ്ടി 10
വിചാരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു; മുമ്പെതന്നേ നിങ്ങൾക്കു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയില്ല. ബുദ്ധി 11
മുട്ടു നിമിത്തമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്; ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ അലംഭാവത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. താഴ്ചയിൽ ഇരി 12
പ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും എനിക്കു അറിയാം; തൃപ്തനായിരിപ്പാനും വിശന്നിരിപ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടു് അനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവൻ 13
മുഖാന്തരം ഞാൻ സകലത്തിന്നും മതിയാകുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ കഷ്ടതയിൽ 14
നിങ്ങൾ കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചതു നന്നായി. ഫിലിപ്പ്യരേ, സുവിശേഷഘോഷണ 15
ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഞാൻ മക്കദോന്യയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ ഒരു സഭയും വരവുചെലവുകാര്യത്തിൽ എന്നോടു കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചില്ല എന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു. തെസ്സലൊ 16
നീക്യയിലും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഒന്നിലധികവട്ടം അയച്ചുതന്നുവല്ലോ. ഞാൻ ദാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എ 17
ന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ കണക്കിലേക്കു ഏറുന്ന ഫലം അത്രേ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ 18
എനിക്കു വേണ്ടുന്നതു് എല്ലാം ഉണ്ടു്; സമൃദ്ധിയായുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അയച്ചതു് സൌരഭ്യവാസനയായി ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദവും സുഗ്രാഹ്യവുമായ യാഗമായി എപ്ഫ്രൊദിത്തൊസിന്റെ കയ്യാൽ ഞാൻ പ്രതിഗ്രഹിച്ചു തൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു് 19
ഒക്കെയും മഹത്വത്തോടെ തന്റെ ധനത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി തീർത്തുതരും. നമ്മുടെ ദൈവവും 20
പിതാവുമായവന്നു എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ.

യാത്രപറച്ചിൽ

ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനെ 21
യും വന്ദനം ചെയ്വിൻ. എന്നോടുകൂടെയുള്ള സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധന്മാർ എല്ലാവരും വി 22
ശേഷാൽ കൈസരുടെ അരമനയിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ 23
നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

3: 17. 1പത്രൊ. 5: 3; 1കൊരി. 4: 16. **3: 19.** 2പത്രൊ. 2: 1, 3.
3: 20. എഫെ. 2: 6, 19. **3: 21.** 1കൊരി. 15: 28, 43—53; കൊലൊ. 3: 4; എഫെ. 1: 19.
4: 3. ലൂക്കൊ. 10: 20. **4: 6.** മത്താ. 6: 25—34. **4: 9.** റോമ. 15: 33.
4: 10. 2കൊരി. 11: 9. **4: 13.** 2കൊരി. 12: 9.
4: 16. അ. പ്ര. 17: 1—9; 1തെസ്സ. 2: 9. **4: 17.** 2കൊരി. 9: 5.
4: 19. റോമ. 2: 4; ഫിലെ. 25.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE
COLOSSIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

കൊലൊസ്സ്യർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസും സഹോ
ദരനായ തിമൊഥെയൊസും കൊലൊസ്സ്യ
യിലുള്ള വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തുവിൽ വി
ശ്വസ്ത സഹോദരന്മാരുമായവർക്കു എഴുതു
2 ന്നതു: നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തി
ങ്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാന
വും ഉണ്ടാകട്ടെ.

സ്തോത്രാപ്പണവും പ്രാർത്ഥനയും

3 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചന
ത്തിൽ നിങ്ങൾ മുമ്പു കേട്ടതായി സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന
4 പ്രത്യാശനിമിത്തം, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നി
ങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശു
ദ്ധന്മാരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും
കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
5 പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ എപ്പോഴും നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ
6 ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ആ
സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തിലും എന്ന
പോലെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലും എത്തി;
നിങ്ങൾ ദൈവകൃപയെ യഥാർത്ഥമായി
കേട്ടറിഞ്ഞ നാൾമുതൽ നിങ്ങളുടെ ഇട
യിൽ എന്നപോലെ സർവ്വലോകത്തിലും
7 ഫലം കായിച്ചും വർദ്ധിച്ചും വരുന്നു. ഇങ്ങ
നെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ സഹഭൃത്യ
നായ എപ്പഫ്രാസ്നോടു പഠിച്ചിട്ടുണ്ട
8 ല്ലോ; അവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തു
വിന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനും നിങ്ങൾ
ക്കു ആത്മാവിനാലുള്ള സ്നേഹം ഞങ്ങളോടു
അറിയിച്ചവനും ആകുന്നു.

9 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അതു കേട്ട നാൾ
മുതൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ
10 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പൂർണ്ണപ്രസാദത്തി
നായി കർത്താവിന്നു യോഗ്യമാംവണ്ണം
നടന്നു, ആത്മികമായ സകല ജ്ഞാനത്തി
ലും വിവേകത്തിലും അവന്റെ ഇഷ്ട
ത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു
വരേണം എന്നും സകല സൽപ്രവൃത്തി
യിലും ഫലം കായിച്ചു ദൈവത്തെക്കുറി
ച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരേണമെ
ന്നും സകല സഹിഷ്ണതെക്കും ദീർഘക്ഷ 11
മെക്കുമായി അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ
വല്ലഭത്വത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം പൂർണ്ണശക്തി
യോടെ ബലപ്പെടേണമെന്നും വിശുദ്ധ 12
ന്മാർക്കു വെളിച്ചത്തിലുള്ള അവകാശത്തി
നായി നമ്മെ പ്രാപ്തന്മാരാക്കുകയും നമ്മെ 13
ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു വിട്ടു
വിച്ചു തന്റെ സ്നേഹപുത്രനായ പു
ത്രന്റെ രാജ്യത്തിലാക്കിവെക്കുകയും ചെ
യ്ത പിതാവിന്നു സന്തോഷത്തോടെ
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നവരാകേണം എന്നും അ
പേക്ഷിക്കുന്നു. അവനിൽ നമുക്കു പാപ 14
മോചനമെന്ന വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വവും പ്രവൃത്തനവും

അവൻ അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ 15
പ്രതിമയും സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും ആദ്യജാതനും
ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ള
തും ദൃശ്യമായതും അദൃശ്യമായതും സിംഹാ 16
സനങ്ങൾ ആകട്ടെ കർത്തൃത്വങ്ങൾ ആകട്ടെ
വാഴ്ചകൾ ആകട്ടെ അധികാരങ്ങൾ ആക
ട്ടെ സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടി
ക്കപ്പെട്ടു; അവൻ മുഖാന്തരവും അവനാ
യിട്ടും സകലവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
അവൻ സർവ്വത്തിന്നും മുമ്പെയുള്ളവൻ; 17
അവൻ സകലത്തിന്നും ആധാരമായിരി
ക്കുന്നു. അവൻ സഭ എന്ന ശരീരത്തിന്റെ 18
തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും താൻ
മുമ്പനാകേണ്ടതിന്നു അവൻ ആരംഭവും
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ആദ്യനായി
എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു. അവനിൽ 19
സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും വസിപ്പാനും അവൻ
ക്രൂശിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തംകൊണ്ടു അവൻ 20
മുഖാന്തരം സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭൂമിയി
ലുള്ളതോ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതോ സകലത്തെ
യും അവനെക്കൊണ്ടു തന്നോടു നിരപ്പി
പ്പാനും പിതാവിന്നു പ്രസാദം തോന്നി.
മുമ്പെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു 21

1: 1. എഫെ. 1: 1. **1: 2.** റോമ. 1: 7; എഫെ. 1: 2.
1: 3, 4. 1തെസ്സ. 3: 2: എഫെ. 1: 15, 16, 18; 1തെസ്സ. 1: 2, 3.
1: 7. കൊലൊ. 4: 12; ഫിലേ. 23. **1: 9.** എഫെ. 1. 15—17.
1: 10. 1തെസ്സ. 4: 1; ഫിലി. 1: 27. **1: 11.** എഫെ. 1: 18, 19; 3: 16.
1: 13. കൊലൊ. 2: 15; എഫെ. 1: 21; 2: 2; 6: 12; 1: 6. **1: 14.** എഫെ. 1: 7.
1: 15. എബ്രാ 1: 3; 2കൊരി. 4: 4; 1തിമൊ. 6: 16; യോഹ. 1: 18.
1: 16. യോഹ. 1: 3, 10; എഫെ. 1: 10, 21. **1: 17.** സദൃ. 8: 22—31.
1: 18. എഫെ. 1: 22; 4: 15; 5: 23. **1: 19.** എഫെ. 1: 23; കൊലൊ. 2: 9.
1: 20. എഫെ. 1: 7, 10; 2: 13; 1യോഹ. 2: 2.
1: 21. എഫെ. 2: 1, 12; 4: 18; റോമ. 5: 10.

അകന്നവരും ശത്രുക്കളുമായിരുന്ന നിങ്ങ
22 ളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്ക
ളങ്കരും കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായി നിറുത്തേ
ണ്ടതിന്നു അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡ
ശരീരത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ നിര
23 പ്പിച്ചു. ആകാശത്തിൻകീഴെ സകലസൃഷ്ടി
കളോടെയും ഇടയിൽ ഘോഷിച്ചും പൌ
ലോസ് എന്ന ഞാൻ ശുശ്രൂഷകനായി
ത്തീർന്നും നിങ്ങൾ കേട്ടുമിരിക്കുന്ന സുവി
ശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നി
ങ്ങൾ ഇളകാതെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരും
സ്ഥിരതയുള്ളവരുമായി വിശ്വാസത്തിൽ
നിലനിന്നുകൊണ്ടാൽ അങ്ങനെ അവന്റെ
മുമ്പിൽ നില്പും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പൌലൊസിന്റെ പങ്കു്

24 ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയു
ള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ചു ക്രി
സ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളതു
എന്റെ ജഡത്തിൽ സഭയായ അവന്റെ
25 ശരീരത്തിന്നുവേണ്ടി പൂരിപ്പിക്കുന്നു. നി
ങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദൈവം എനിക്കു നല്കിയി
രിക്കുന്ന ഉദ്യോഗപ്രകാരം ദൈവവചന
ഘോഷണം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
26 സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു. അതു
പൂർവ്വകാലങ്ങൾക്കും തലമുറകൾക്കും മറ
ഞ്ഞുകിടന്ന മർമ്മം ഇപ്പോൾ എങ്കിലും ഇപ്പോൾ
അവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരി
27 ക്കുന്നു. അവരോടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
ഈ മർമ്മത്തിന്റെ മഹിമാധനം എന്തെ
ന്നു അറിയിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമാ
യി; ആ മർമ്മം മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാ
ശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എ
28 ന്നുള്ളതു തന്നേ. അവനെ ഞങ്ങൾ അറി
യിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനെയും ക്രിസ്തു
വിൽ തികഞ്ഞവനായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു
ഏതു മനുഷ്യനോടും സകല ജ്ഞാനത്തോ
29 ടുംകൂടെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതി
ന്നായി ഞാൻ എന്നിൽ ബലത്തോടെ
വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ വ്യാപാരശക്തി
ക്കു ഒത്തവണ്ണം പോരാടിക്കൊണ്ടു അദ്ധ്വാ
നിക്കുന്നു.

2 നിങ്ങൾക്കും ലവൂദിക്യയിലുള്ളവർക്കും
ജഡത്തിൽ എന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത
2 എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, അവർ ക്രിസ്തുവെന്ന
ദൈവമർമ്മത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനവും വി
വേകപൂർണ്ണതയുടെ സമ്പത്തും പ്രാപിപ്പാ
നുള്ളവണ്ണം സ്നേഹത്തിൽ ഏകീഭവിച്ചിട്ടു
ഹൃദയങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു ഞാൻ എത്ര വലിയ പോ
രാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവനിൽ ജ്ഞാന 3
ത്തിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നി
ക്ഷേപങ്ങൾ ഒക്കെയും ഗൂഢമായിട്ടു ഇരി
ക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യവും, അബദ്ധ തത്വജ്ഞാനത്തിനെതിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പും

വശീകരണവാക്കുകൊണ്ടു ആരും നിങ്ങ 4
ളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു പറ
യുന്നു. ഞാൻ ശരീരംകൊണ്ടു ദൂരസ്ഥനെ 5
ങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ
യുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ ക്രമവും ക്രിസ്തു
വിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ
സ്ഥിരതയും കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ കർത്താവായ ക്രിസ്തു 6
യേശുവിനെ കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ അ
വന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ നടപ്പിൻ; അവനിൽ 7
വേരൂന്നിയും ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും
നിങ്ങൾക്കു് ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചു ഒത്ത
വണ്ണം വിശ്വാസത്താൽ ഉറെച്ചും സ്തോത്ര
ത്തിൽ കവിഞ്ഞും ഇരിപ്പിൻ.

തത്വജ്ഞാനവും വെറും വഞ്ചനയുംകൊ 8
ണ്ടു് ആരും നിങ്ങളെ കവർന്നുകളയാതിരി
പ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യരുടെ
സമ്പ്രദായത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം, ലോക
ത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്കു് ഒത്തവണ്ണം
അല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിന്നു ഒത്തവണ്ണമുള്ളതല്ല.
അവനിലല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസ 9
മ്പൂർണ്ണതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നു.
എല്ലാവാഴ്ചക്കും അധികാരത്തിന്നും 10
തലയായ അവനിൽ നിങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണ
രായിരിക്കുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രി 11
സ്തുവിന്റെ പരിച്ഛേദനയാൽ ജഡശരീരം
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞതിനാൽ തന്നേ കൈകൊ
ണ്ടല്ലാത്ത പരിച്ഛേദനയും ലഭിച്ചു. സ്നാന 12
ത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ അടക്ക
പ്പെട്ടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇട
യിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ച ദൈവ
ത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാ
സത്താൽ അവനോടുകൂടെ നിങ്ങളും ഉയി
ർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്തു. അതിക്രമങ്ങളി 13
ലും നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്റെ അഗ്രചർ
ത്തിലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും
അവൻ, അവനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിച്ചു;

1: 22. എഫെ. 2: 11, 14, 16; 5: 27.
1: 23. മർക്കൊ 16: 15; 1തിമൊ. 3: 16; എഫെ. 3: 17; എബ്രാ. 3: 14.
1: 24. എഫെ. 3: 1, 13. 1: 25. എഫെ. 3: 2, 7, 8.
1: 26. റോമ. 16: 25; എഫെ. 3: 3, 5, 9.
1: 27. 1തിമൊ. 1: 1; റോമ. 16: 25; എഫെ. 3: 9; 1: 18. 1: 28. എഫെ. 4: 13.
1: 29. ഫിലി. 4: 13; എഫെ. 3: 7, 20.
2: 2. കൊലൊ. 1: 26; എഫെ. 3: 19.
2: 3. യെശ. 45: 3; സദൃ. 2: 4; എഫെ. 3: 19; 1കൊരി. 1: 24, 30.
2: 4. റോമ. 16: 18; എഫെ. 5: 6. 2: 5. 1കൊരി. 5: 3; 14: 40.
2: 6. എഫെ. 4: 17. 2: 7. എഫെ. 3: 17; 2: 20, 22. 2: 8. എഫെ. 5: 6.
2: 9. യോഹ. 1: 14, 16. 2: 10. എഫെ. 1: 21—22. 2: 11. 1പത്രൊ. 3: 21; റോമ. 2: 29.
2: 12. കൊലൊ. 3: 1; റോമ. 6: 4; എഫെ. 1: 19, 20. 2: 13. എഫെ. 2: 1, 5.

14 അതിക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും നമ്മോട ക്ഷമി
ച്ചു ചട്ടങ്ങളാൽ നമുക്ക വിരോധവും പ്രതി
കൂലവുമായിരുന്ന കയ്യെഴുത്തു മായിച്ചു
ക്രൂശിൽ തറെച്ചു നടവിൽനിന്നു നീക്കിക്ക
15 ളഞ്ഞു; വാഴ്ചകളെയും അധികാരങ്ങളെയും
ആയുധവർഗ്ഗം വെപ്പിച്ചു ക്രൂശിൽ അവരു
ടെമേൽ ജയോത്സവം കൊണ്ടാടി അവരെ
പരസ്യമായ കാഴ്ചയാക്കി.

16 അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനങ്ങൾ സംബ
ന്ധിച്ചോ പെരുനാൾ വാവു ശബ്ബത്തു
എന്നീ കാര്യത്തിലോ ആരും നിങ്ങളെ വി
17 ധിക്കരുതു. ഇവ വരുവാനിരുന്നവയുടെ
നിഴലത്രേ; ദേഹം എന്നതോ ക്രിസ്തുവി
18 ന്നുള്ളതു. താഴ്മയിലും ദൂതന്മാരെ ആരാധി
ക്കുന്നതിലും രസിച്ചു സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ
പ്രവേശിക്കയും തന്റെ ജഡമനസ്സിനാൽ
വെറുതെ ചീർക്കയും തലയെ മുറുകെ പിടി
ക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരും നി
19 ങ്ങളെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുതു. തലയായ
വനിൽനിന്നല്ലോ ശരീരം മുഴുവൻ സന്ധി
കളാലും ഞരമ്പുകളാലും ഐതന്യം ലഭി
ച്ചും ഏകീഭവിച്ചും ദൈവികമായ വളർച്ച
പ്രാപിക്കുന്നു.

20 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ലോക
ത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു
മരിച്ചു എങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന
21 വരെപ്പോലെ മാനുഷകല്പനകൾക്കും ഉപ
ദേശങ്ങൾക്കും അനുസരണമായി: പിടി
ക്കരുതു, രുചിക്കരുതു, തൊടരുതു എന്നുള്ള
22 ചട്ടങ്ങൾക്കു കീഴ്പെടുന്നതു എന്തു? ഇതെ
ല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ നശിച്ചുപോകുന്ന
23 തത്രേ. അതു ഒക്കെയും സ്വേച്ഛാരാധനയി
ലും താഴ്മയിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉപേക്ഷ
യിലും രസിക്കുന്നവക്കു ജ്ഞാനത്തിന്റെ
പേരു മാത്രമുള്ളതു; ജഡാഭിലാഷം അട
ക്കുവാനോ പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.

ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങൾ

3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു
കൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇ
രിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു അന്വേ
2 ഷിപ്പിൻ. ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല ഉയരത്തിലു
3 ള്ളതു തന്നേ ചിന്തിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ മരിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
4 ദൈവത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ
ജീവനായ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുമ്പോൾ നി
ങ്ങളും അവനോടുകൂടെ തേജസ്സിൽ വെളി
പ്പെടും.

ആകയാൽ ദുർന്നടപ്പു, അശുദ്ധി, അതി 5
രാഗം, ദുർമ്മോഹം, വിഗ്രഹാരാധനയായ
അത്യാഗ്രഹം ഇങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങ
ളുടെ അവയവങ്ങളെ മരിപ്പിപ്പിൻ. ഈ 6
വക നിമിത്തം ദൈവകോപം അനുസര
ണംകെട്ടവരുടെമേൽ വരുന്നു. അവയിൽ 7
ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം നിങ്ങളും മുമ്പെ അ
വയിൽ നടന്നുപോന്നു. ഇപ്പോഴോ നി 8
ങ്ങളും കോപം, ക്രോധം, ദുഷ്ടത, വാ
യിൽനിന്നു വരുന്ന ദൂഷണം, ദുർഭാഷണം
ഇവ ഒക്കെയും വിട്ടുകളവിൻ. അന്യോന്യം 9
ഭോഷ്കു പറയരുതു; നിങ്ങൾ പഴയ മനു
ഷ്യനെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ 10
പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിന്നായി
പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ
ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതിൽ യവന 11
നും യെഹൂദനും എന്നില്ല, പരിച്ഛേദനയും
അഗ്രചർമ്മവും എന്നില്ല, ബർബ്ബരൻ, ശകൻ,
ദാസൻ, സ്വതന്ത്രൻ എന്നുമില്ല; ക്രിസ്തുവ
ത്രേ എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വൃതന്മാ 12
രും വിശുദ്ധന്മാരും പ്രിയരുമായി മനസ്സ
ലിവു; ദയ, താഴ്മ, സൌമ്യത, ദീർഘക്ഷമ
എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടു അന്യോന്യം 13
പൊറുക്കയും ഒരുവനോടു ഒരുവന്നു വഴക്കു
ണ്ടായാൽ തമ്മിൽ ക്ഷമിക്കയും ചെയ്വിൻ;
കർത്താവു നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളും ചെയ്വിൻ; എല്ലാറ്റിന്നും മീതെ 14
സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധമായ സ്നേഹം
ധരിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം 15
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ; അതി
ന്നല്ലോ നിങ്ങൾ ഏകശരീരമായി വിളി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; നന്ദിയുള്ളവരായും
ഇരിപ്പിൻ. സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതി 16
കളാലും ആത്മിക ഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ
പഠിപ്പിച്ചും ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചും നന്ദി
യോടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവ
ത്തിന്നു പാടിയും ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ
വചനം ഐശ്വര്യമായി സകല ജ്ഞാന
ത്തോടുംകൂടെ നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ടെ. വാ 17
ക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താ
ലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ ചെയ്വിൻ അവൻ മുഖാന്തരം പി
താവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം പറഞ്ഞും
കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.

2: 14. എഫെ. 2: 14, 15: 1പത്രൊ. 2: 24. **2: 15.** കൊലൊ. 1: 13; എഫെ. 1: 21.
2: 16. റോമ. 14: 1—12. **2: 17.** എബ്രാ. 8: 5; 10: 1; എഫെ. 1: 23.
2: 19. എഫെ. 2: 21; 4: 15, 16; എഫെ. 1: 22. **2: 20.** ഗലാ. 4: 3, 9.
2: 22. യെശ. 29: 13; മർക്കൊ. 7: 7. **2: 23.** റോമ. 13: 14.
3: 1. സങ്കീ. 110: 1; കൊലൊ. 2: 12. **3: 2.** മത്താ. 6: 33. **3: 3.** റോമ. 6: 2.
3: 4. 1കൊരി. 15: 43; ഫിലി. 1: 21; ഗലാ. 2: 20.
3: 5. റോമ. 6: 6; 8: 13; എഫെ. 4: 19; 5: 3, 5. **3: 6.** എഫെ. 5: 6.
3: 8. എഫെ. 4: 25—31; 5: 4. **3: 9.** എഫെ. 4: 22. **3: 10.** എഫെ. 4: 24; ഉല്പ. 1: 27.
3: 11. ഗലാ. 3: 28. **3: 12.** 1പത്രൊ. 2: 9; എഫെ. 4: 2, 32; എഫെ. 5: 2.
3: 13. മത്താ. 6: 14. **3: 14.** റോമ. 13: 8, 10.
3: 15. എഫെ. 4: 4; ഫിലി. 4: 7; 1കൊരി. 12: 13, 27. **3: 16.** എഫെ. 5: 19.
3: 17. 1കൊരി. 10: 31; എഫെ. 5: 20.

ക്രിസ്തീയ കുടുംബ ജീവിതം

18 ഭാര്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കർത്താവിൽ ഉചിതമാകുംവണ്ണം കീഴടങ്ങുവിൻ. 19 ഭർത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവരോടു കൈപ്പായിരിക്കയുമരുതു. 20 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ. ഇതു കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ കണ്ടാൽ പ്രസാദകരമല്ലോ. 21 പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ അധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ കോപിപ്പിക്കരുതു. 22 ദാസന്മാരേ, ജഡപ്രകാരമുള്ള യജമാനന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ; മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദൃഷ്ടിസേവകളാലല്ല കർത്താവിനെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയോടെ അത്രേ അനുസരിക്കേണ്ടതു. 23 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു് ഒക്കെയും മനുഷ്യർക്കെന്നല്ല കർത്താവിന്നു് എന്നപോലെ മനസ്സോടെ ചെയ്വിൻ. 24 അവകാശമെന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവു തരും എന്നറിഞ്ഞു കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിപ്പിൻ. 25 അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ താൻ ചെയ്ത അന്യായത്തിന്നു് ഒത്തതു പ്രാപിക്കും; മുഖപക്ഷം ഇല്ല.

4 യജമാനന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യജമാനൻ ഉണ്ടു് എന്നറിഞ്ഞു ദാസന്മാരോടു നീതിയും ന്യായവും ആചരിപ്പിൻ.

2 പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ; സ്തോത്രത്തോടെ അതിൽ ജാഗരിപ്പിൻ. 3 എനിക്കു ബന്ധനകാരണമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മർമ്മം പ്രസ്താവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വചനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതരികയും ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം 4 അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 5 സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുള്ളവരോടു ജ്ഞാനത്തോടെ പെരുമാറുവിൻ. 6 ഓരോരുത്തനോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉത്തരം പറയേണം എന്നു് അറിയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വാക്കു് എപ്പോഴും കൃപയോടുകൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ രുചിവരുത്തിയതും ആയിരിക്കട്ടെ.

വ്യക്തിപരമായ അഭിവാദനങ്ങളും ഉപസംഹാരവും

7 എന്റെ അവസ്ഥ ഒക്കെയും കർത്താവിൽ പ്രിയ സഹോദരനും വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനും സഹഭൃത്യനുമായ തിഹിക്കൊസ് നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കും. 8 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി 9 ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായ ഒനേസിമൊസ് എന്ന വിശ്വസ്തനും പ്രിയനുമായ സഹോദരനോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടത്തെ അവസ്ഥ എല്ലാം അവർ നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കും.

10 എന്റെ സഹബദ്ധനായ അരിസ്തർഹൊസും ബർന്നബാസിന്റെ മച്ചുനനായ മർക്കൊസും—അവനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന കിട്ടീട്ടുണ്ടല്ലോ; അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ— 11 യുസ്തൊസ് എന്ന പറയുന്ന യേശുവും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു; പരിച്ഛേദനക്കാരിൽ ഇവർ മാത്രം ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാരായിട്ടു് എനിക്കു് ആശ്വാസമായിത്തീർന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസനായ എപ്പഫ്രാസ് നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ തികഞ്ഞവരും ദൈവഹിതം സംബന്ധിച്ചൊക്കെയും പൂർണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവരുമായി നില്പാൻതക്കവണ്ണം അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എപ്പോഴും പോരാടുന്നു. 13 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യക്കാർക്കും ഹിയരപൊലിക്കാർക്കും വേണ്ടി അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. 14 വൈദ്യനായ പ്രിയ ലൂക്കൊസും ദേമാസും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 15 ലവുദിക്യയിലെ സഹോദരന്മാർക്കും നംഫെക്കും അവളുടെ വീട്ടിലെ സഭെക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 16 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ലേഖനം വായിച്ചു തീർന്നശേഷം ലവുദിക്യസഭയിൽകൂടെ വായിപ്പിക്കയും ലവുദിക്യയിൽനിന്നുള്ളതു നിങ്ങളും വായിക്കയും ചെയ്വിൻ. 17 അർഹിപ്പൊസിനോടു കർത്താവിൽ ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിപ്പാൻ നോക്കേണം എന്നു പറവിൻ.

18 പൌലൊസായ എന്റെ സ്വന്തകയ്യാലെ വന്ദനം; എന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

3: 18. എഫെ. 5: 22—6: 9.
3: 19. 1പത്രൊ. 3: 7. **3: 23.** റോമ. 12: 11. **3: 25.** റോമ. 2: 11.
4: 1. ലേവ്യ. 25: 43, 53. **4: 2.** 1തെസ്സ. 5: 17; എഫെ. 6: 18; ഫിലി. 4: 6; റോമ. 12: 12.
4: 3. റോമ. 15: 30; എഫെ. 6: 19; 2തെസ്സ. 3: 1; 1കൊരി. 16: 9.
4: 4. എഫെ. 6: 20. **4: 5.** എഫെ. 5: 16; 1തെസ്സ. 4: 12.
4: 6. എഫെ. 4: 29; മത്തായി. 9: 50; 1പത്രൊ. 3: 15. **4: 7.** എഫെ. 6: 21—22.
4: 8. എഫെ. 6: 22. **4: 9.** ഫിലേ. 10. **4: 10,** അ. പ്ര. 19: 29; 27: 2; 18: 27.
4: 12. കൊലൊ. 1: 7; ഫിലെ. 23. **4: 14.** 2തിമൊ. 4: 10, 11; ഫിലേ. 24.
4: 17. ഫിലേ. 2, **4: 18.** 1കൊരി. 16: 21; 2തെസ്സ. 3: 17.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE THESSALONIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

തെസ്സലൊനീക്യർക്കു് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

അഭിവാദനവും സ്തോത്രാർപ്പണവും

1 പൌലൊസും സിലാനൊസും തിമൊഥെയൊസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ഉള്ള തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു് എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

2 ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻ
3 റെ വേലയും സ്നേഹപ്രയത്നവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയുടെ സ്ഥിരതയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ
4 സന്നിധിയിൽ ഓർത്തു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഒക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിയുന്നുവല്ലോ.
5 ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല, ശക്തിയോടും പരിശുദ്ധാത്മാവോടും ബഹുനിശ്ചയത്തോടുംകൂടെ ആയിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു; നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എങ്ങനെ പെരുമാറിയിരുന്നു എന്നു് അറി
6 യുന്നുവല്ലോ. ബഹുകഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സന്തോഷത്തോടെ വചനം കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും കർത്താവിന്നും അനുകാരികളായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മക്കെ
7 ദൊന്യയിലും അഖായയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു് എല്ലാവർക്കും മാതൃകയായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു കർത്താ
8 വിന്റെ വചനം മുഴങ്ങിച്ചെന്നതു മക്കെദൊന്യയിലും അഖായയിലും മാത്രമല്ല; എല്ലാടവും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഒന്നും പറവാൻ ആവശ്യ
9 മില്ല. ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെയുള്ള പ്രവേശനം സാധിച്ചു എന്നും ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാനും അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ 10
നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച തന്റെ പുത്രനും വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നവനുമായ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു കാത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു എങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുവന്നു എന്നും അവർതന്നെ പറയുന്നു.

പൌലൊസിന്റെ മിഷ്യനറി പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തന്റെ പ്രത്യുത്തരം

സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ **2**
അടുക്കൽ വന്നതു വ്യർത്ഥമായില്ല എന്നു
നിങ്ങൾ തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങൾ 2
അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ ഫിലിപ്പ്യയിൽ
വെച്ചു കഷ്ടവും അപമാനവും അനുഭവിച്ചിട്ടും വലിയ പോരാട്ടത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രബോധനം 3
അബദ്ധത്തിൽനിന്നോ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നോ വ്യാജത്തോടെയോ വന്നതല്ല.
ഞങ്ങളെ സുവിശേഷം ഭരമേല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെയല്ല ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ശോധനചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ അത്രേ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾ 5
അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും മുഖസ്തുതിയോ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപായമോ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം സാക്ഷി.
ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന 6
അവസ്ഥെക്കു ഘനത്തോടെയിരിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു, നിങ്ങളോടാകട്ടെ മറ്റുള്ളവരോടാകട്ടെ മാനം അന്വേഷിച്ചില്ല; ഒരു അമ്മ തന്റെ 7
കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റുംപോലെ ഞങ്ങൾ

1: 1. അ. പ്ര. 16: 1; 17: 1; 2തെസ്സ. 1: 1; 2കൊരി. 1: 19. **1: 2** 2തെസ്സ. 1: 3, 4, 12.
1: 3. 1കൊരി. 13: 13; കൊലൊ. 1: 4, 5. **1: 5.** 2തെസ്സ. 2: 14; റോമ. 15: 19.
1: 6. 1കൊരി 4: 16; 11: 1; 1തെസ്സ. 2: 10; അ. പ്ര. 13: 52.
1: 7. റോമ. 15: 26; 1തെസ്സ. 4: 10; 1പത്രൊ. 5: 3. **1: 8.** റോമ. 1: 8; 2തെസ്സ. 3: 1.
1: 9. അ. പ്ര. 14: 15; യോഹ. 17: 3.
1: 10. 1കൊരി. 12: 2; മത്താ. 3: 7; 1തെസ്സ. 5: 9; അ. പ്ര. 17: 31; ഗലാ. 4: 8.
2: 1. 1തെസ്സ. 1: 5, 9; 2തെസ്സ. 3: 7; 1: 1; 1കൊരി. 1: 19.
2: 2. അ. പ്ര. 16: 20—24; 2തെസ്സ. 1: 3, 2; 17: 1—9. **2: 3.** റോമ. 9; 2തെസ്സ. 1: 11.
2: 4. യിരെ. 11: 20; ഗലാ. 1: 10; 2തെസ്സ. 2: 13; റോമ. 1: 7; 1തിമൊ. 1: 11, 12.
2: 5. അ. പ്ര. 20: 33; മക്കൊ. 12: 40; 2തെസ്സ. 2: 14; 2പത്രൊ. 2: 3.
2: 6. യോഹ. 5: 41, 44; 1കൊരി. 9: 1. **2: 7.** 1തെസ്സ. 2: 11; ഗലാ. 4: 19.

നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആർദ്രതയുള്ളവരായി
8 രുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓമ
നിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ മാത്രമല്ല,
നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ ഞങ്ങ
ളുടെ പ്രാണൻകൂടെ വെച്ചുതരുവാൻ ഒരു
9 ക്കമായിരുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങ
ളുടെ അദ്ധ്വാനവും പ്രയാസവും നിങ്ങൾ
ഓർക്കുന്നുവല്ലോ; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാര
മായിത്തീരാതു് എന്നു വെച്ചു ഞങ്ങൾ
രാവും പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങ
ളോടു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്ര
10 സംഗിച്ചു. വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ എത്ര പവിത്രമായും നീ
തിയായും അനിന്ദ്യമായും നടന്നു എന്നു
11 തിന്നു നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷി. തന്റെ
രാജ്യത്തിന്നും മഹത്വത്തിന്നും നിങ്ങളെ
വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു യോഗ്യമായി
12 നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ
ഓരോരുത്തനെ അപ്പൻ മക്കളെ എന്നു
പോലെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഉത്സാഹിപ്പി
ച്ചും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും പോന്നു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ.

പീഡനം

13 ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ച ദൈവവചനം നി
ങ്ങൾ കേട്ടു, മനുഷ്യന്റെ വചനമായിട്ടല്ല
സാക്ഷാൽ ആകുന്നതുപോലെ ദൈവവച
നമായിട്ടു തന്നേ കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ
ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ ഇടവിടാതെ സ്തുതി
ക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ അതു
14 വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സഹോദര
ന്മാരേ, യെഹൂദ്യയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലു
ള്ള ദൈവസഭകൾക്കു നിങ്ങൾ അനുകാരി
കളായിത്തീർന്നു. അവർ യെഹൂദന്മാരാൽ അ
നുഭവിച്ചതു തന്നേ നിങ്ങളും സ്വജാതിക്കാ
15 രാൽ അനുഭവിച്ചുവല്ലോ. യെഹൂദർ
കർത്താവായ യേശുവിനെയും സ്വന്ത പ്രവാ
ചകന്മാരെയും കൊന്നവരും ഞങ്ങളെ
ഓടിച്ചുകളഞ്ഞവരും ദൈവത്തെ പ്രസാ
ദിപ്പിക്കാത്തവരും സകല മനുഷ്യർക്കും വി
16 രോധികളും ജാതികൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട
തിന്നായി ഞങ്ങൾ അവരോടു പ്രസംഗിക്കു
ന്നതു വിലക്കുന്നവരും ആകുന്നു; അങ്ങനെ
അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ എപ്പോഴും
പൂരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവക്രോധം
അവരുടെമേൽ മുഴുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു.

പൌലൊസിനു് തന്റെ വായനക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള താല്പര്യം

സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ അല്പനേര 17
ത്തേക്കു ഹൃദയംകൊണ്ടല്ല, മുഖംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടു ബഹു കാംക്ഷ
യോടെ നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്മാൻ ഏറ
വും അധികം ശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ടു നി 18
ങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞങ്ങൾ,
വിശേഷാൽ പൌലൊസായ ഞാൻ, ഒന്നു
രണ്ടു പ്രാവശ്യം വിചാരിച്ചു; എന്നാൽ
സാത്താൻ ഞങ്ങളെ തടുത്തു. നമ്മുടെ 19
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ മുമ്പാകെ അ
വന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഞങ്ങളുടെ ആശ
യോ സന്തോഷമോ പ്രശംസാകിരീടമോ
ആർ ആകുന്നു? നിങ്ങളും അല്ലയോ? ഞങ്ങ 20
ളുടെ മഹത്വവും സന്തോഷവും നിങ്ങൾ
തന്നേ.

തിമൊഥെയൊസിന്റെ ദൌത്യം

ആകയാൽ സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ 3
അഥേനയിൽ തനിച്ചു ഇരിക്കേണ്ടിവന്നാ
ലും വേണ്ടതില്ല എന്നുവെച്ചു ഈ കഷ്ടങ്ങ 2
ളിൽ ആരും കുലുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ട
തിന്നു നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും നി
ങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങ
ളെ പ്രബോധിപ്പിപ്പാനുമായിട്ടു നമ്മുടെ
സഹോദരനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷ
ഘോഷണത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂ
ഷകനുമായ തിമൊഥെയൊസിനെ അയ
ച്ചു. കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നാം നിയമി 3
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
അറിയുന്നുവല്ലോ. നാം കഷ്ടമനുഭവിക്കേ 4
ണ്ടിവരും എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നപ്പോൾ മുമ്പുകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു;
അവ്വണ്ണം തന്നേ സംഭവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു. ഇതുനിമിത്തം എനിക്കു ഒട്ടും 5
സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു പരീക്ഷകൻ നിങ്ങ
ളെ പരീക്ഷിച്ചുവോ ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം
വെറുതെയായിപ്പോയോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു്
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
വസ്തുത അറിയേണ്ടതിന്നു് ആളയച്ചു.
ഇപ്പോഴോ, തിമൊഥെയൊസു് നിങ്ങ 6
ളുടെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു നിങ്ങളുടെ വി
ശ്വാസത്തെയും സ്നേഹത്തെയും പറ്റിയും
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിക്കു
ന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയും കാ
ണ്മാൻ വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെക്കുറി

2: 8. 2കൊരി. 12: 15; 1യോഹ. 3: 16 **2: 9.** 1കൊരി. 4: 12; അ. പ്ര. 20: 34.
2: 11, 12. അ. പ്ര. 20: 31; എഫെ. 4: 1; ഫിലി. 1: 27; 2തെസ്സ. 1: 5; 1പത്രൊ. 5: 10.
2: 13. 1തെസ്സ. 1: 2; ഗലാ. 1: 11.
2: 14. 1തെസ്സ: 1: 6; 1കൊരി. 7: 17; ഗലാ. 1: 22; അ. പ്ര. 17: 5; 2തെസ്സ. 1: 4; 2: 13.
2: 15. അ. പ്ര. 2: 23; 7: 52.
2: 16. ഉല്പ. 15: 16; അ. പ്ര. 9: 23; 13: 45, 50; 14: 2, 5, 19; 17: 5, 13; 18: 12, 21: 21 മത്താ. 23: 32, 33; 1തെസ്സ. 1: 10.
2: 17. റോമ. 1: 11, 13; 1കൊരി. 5: 3. **2: 19.** ഫിലി. 2: 16; 4: 1.
2: 20. 2തെസ്സ. 1: 4; 2കൊരി. 1: 14. **3: 1.** അ. പ്ര. 17: 14, 15; ഫിലി. 2: 19.
3: 2. അ. പ്ര. 16: 1—3; 2കൊരി. 1: 1; കൊലൊ. 1: 1.
3: 3. എഫെ. 3: 13; അ. പ്ര. 14: 22; 2തിമൊ. 3: 12; 2തെസ്സ. 1: 4.
3: 4. അ. പ്ര. 14: 22; 1തെസ്സ. 2: 14; 20: 23, 24.
3: 5. മത്താ. 4: 3; ഫിലി. 2: 16; ഗലാ. 4: 11; 2കൊരി. 11: 2, 3.
3: 6. അ. പ്ര. 18: 5; ഫിലി. 1: 8.

ച്ചു നിങ്ങൾക്കു് എപ്പോഴും നല്ല ഓർമ്മ ഉണ്ടു്
എന്നും ഞങ്ങളോടു സദ്വർത്തമാനം അറി
7 യിച്ച കാരണത്താൽ, സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടത്തിലും സങ്കടത്തി
ലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഹേതുവായി
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാ
8 പിച്ചു. നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ നിലനിൽക്കുന്നു
എന്നു് അറിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ജീവി
9 ക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധി
യിൽ നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ സന്തോ
ഷിക്കുന്ന സകല സന്തോഷത്തിന്നും തക്ക
തായി ദൈവത്തിന്നു് എന്തൊരു സ്തോത്രം
10 ചെയ്വാൻ ഞങ്ങളാൽ കഴിയും? ഇനി
നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്മാനും നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു തീർപ്പാനുമായി
ഞങ്ങൾ രാവും പകലും വളരെ താല്പര്യ
ത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോരുന്നു.

11 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവും ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വഴിനിര
12 ത്തിത്തരുമാറാകട്ടെ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു
നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതുപോ
ലെ കർത്താവു നിങ്ങൾക്കു തമ്മിലും എല്ലാ
13 വരോടുമുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കവിയു
മാറാക്കുകയും ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശു തന്റെ സകല വിശുദ്ധന്മാ
രുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമ്മുടെ
ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ
വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അനിന്ദ്യരായി വെ
ളിപ്പെട്ടുവരുവാൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

പ്രായോഗിക പ്രബോധനങ്ങൾ

4 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, ദൈവപ്രീ
സാദം ലഭിപ്പാൻതക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ എങ്ങ
നെ നടക്കേണം എന്നു ഞങ്ങളോടു ഗ്രഹി
ച്ചതുപോലെ—നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതുപോ
ലെ തന്നേ—ഇനിയും അധികം വർദ്ധിച്ചു
വരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശു
വിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു അപേ
2 ക്ഷിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ
ഇന്ന കല്പനകളെ തന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
3 അറിയുന്നവല്ലോ. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം
മോ നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം തന്നേ.
4 നിങ്ങൾ ദുർന്നടപ്പു വിട്ടൊഴിഞ്ഞു് ഓരോരു
ത്തൻ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ജാതികളെ
പ്പോലെ കാമവികാരത്തിലല്ല, വിശുദ്ധീ
കരണത്തിലും മാനത്തിലും താന്താന്റെ
5 പാത്രത്തെ നേടിക്കൊള്ളട്ടെ. ഈ കാര്യ
6 ത്തിൽ ആരും അതിക്രമിക്കയും സഹോ
ദരനെ ചതിക്കയും അരുതു്; ഞങ്ങൾ നി
ങ്ങളോടു മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ
വകെക്കു ഒക്കെയും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന
വൻ കർത്താവല്ലോ. ദൈവം നമ്മെ അശു
7 ദ്ധിക്കല്ല വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നത്രേ വിളി
ച്ചതു്. ആകയാൽ തുച്ഛീകരിക്കുന്നവൻ
8 മനുഷ്യനെ അല്ല, തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാ
വിനെ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദൈവത്തെ
തന്നേ തുച്ഛീകരിക്കുന്നു.

സഹോദരപ്രീതിയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു 9
എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം
സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ഉപ
ദേശം പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ മക്കെദോന്യ 10
യിൽ എങ്ങുമുള്ള സഹോദരന്മാരോടു്
ഒക്കെയും അങ്ങനെ ആചരിച്ചും പോരുന്ന
വല്ലോ; എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ,
അതിൽ നിങ്ങൾ അധികമായി വർദ്ധിച്ചു
വരേണം എന്നും പുറത്തുള്ളവരോടു മര്യാ 11
ദയായി നടപ്പാനും ഒന്നിന്നും മുട്ടില്ലാതിരി
പ്പാനും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു് ആ 12
ജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ അടങ്ങിപ്പാർപ്പാനും
സ്വന്തകാര്യം നോക്കുവാനും സ്വന്ത കൈ
കൊണ്ടു വേല ചെയ്വാനും അഭിമാനം തോ
ന്നേണം എന്നും നിങ്ങളെ പ്രബോധി
പ്പിക്കുന്നു.

നിദ്രപ്രാപിച്ചവരുടെ സ്ഥിതി

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയി 13
ല്ലാത്ത മറുള്ളവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കാതി
രിക്കേണ്ടതിന്നു നിദ്രകൊള്ളുന്നവരെക്കുറി
ച്ചു് അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു് എന്നു ഞ
ങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശു മരിക്കയും 14
ജീവിച്ചെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്തു എന്നു നാം
വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നേ
ദൈവം നിദ്രകൊണ്ടവരെയും യേശു മുഖാ
ന്തരം അവനോടുകൂടെ വരുത്തും. കർത്താ 15
വിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ
ശേഷിക്കുന്നവരായ നാം നിദ്രകൊണ്ടവർക്കു
മുമ്പാകയില്ല എന്നു് ഞങ്ങൾ കർത്താ
വിന്റെ വചനത്താൽ നിങ്ങളോടു പറ
യുന്നു. കർത്താവു താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും 16
പ്രധാനദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവ
ത്തിന്റെ കാഹളത്തോടും കൂടെ സ്വർ

3: 7. 2തെസ്സ. 1: 4; 2കൊരി. 7: 6, 7. **3: 11.** 2തെസ്സ. 2: 16; 17: 3, 5.
3: 13. 1കൊരി. 1: 8; ഫിലി. 1: 10, 11; 1തെസ്സ. 2: 19; 4: 17; 2തെസ്സ. 1: 7, 10; 1യോഹ. 3: 20, 21.
4: 1. 2തെസ്സ, 3: 6.
4: 3. 1കൊരി. 6: 18; 1തെസ്സ. 5: 23; എബ്രാ. 10: 10; 1പത്രൊ. 1: 16; റോമ. 6: 19, 22.
4: 4. 1കൊരി. 6: 13, 15, 18, 7: 2; 1പത്രൊ. 3: 7. **4: 5.** യിരെ. 10: 25.
4: 6. സങ്കീ. 94: 2. **4: 7.** 2തെസ്സ. 2: 13, 14.
4: 8. ലൂക്കൊ. 10: 16; യെഹെ. 36: 27; 37: 14. **4: 9.** യോഹ. 13: 34; യിരെ. 31: 33, 34.
4: 10. 2തെസ്സ. 3: 4. **4: 11.** എഫെ. 4: 28; 2തെസ്സ. 3: 8, 12.
4: 12. എഫെ. 4: 28; കൊലൊ. 4: 5; 1കൊരി. 5: 12, 13.
4: 13. 1കൊരി. 15: 20; എഫെ. 2: 12.
4: 14. റോമ. 14: 9; 1കൊരി. 15: 3, 4, 12; 2കൊരി. 4: 14. **4: 15.** 1കൊരി. 15: 51.
4: 16. മത്താ. 24: 31; 1കൊരി. 15: 23, 52; 2തെസ്സ. 1: 7; 2: 1.

ത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു് ഒരുമിച്ചു് ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും. ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.

കർത്താവിന്റെ വരവും ഉണർന്നിരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും

5 സഹോദരന്മാരേ, കാലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങളെ എഴുതിയറിയിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. കള്ളൻ രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ കർത്താവിന്റെ നാൾ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ നന്നായി അറിയുന്നുവല്ലോ. അവർ സമാധാനമെന്നും നിർഭയമെന്നും പറയുമ്പോൾ ഗർഭിണിക്കു പ്രസവവേദന വരുമ്പോലെ അവൎക്കു പെട്ടെന്നു നാശം വന്നു ഭവിക്കും; അവൎക്കു തെറ്റിയൊഴിയാവുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ആ നാൾ കള്ളൻ എന്നപോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളും പകലിന്റെ മക്കളും ആകുന്നു; നാം രാത്രിക്കും ഇരുളിന്നുമുള്ളവരല്ല. ആകയാൽ നാം ശേഷമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ ഉണർന്നും സുബോധമായുമിരിക്ക. ഉറങ്ങുന്നവർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു; മദ്യപിക്കുന്നവർ രാത്രിയിൽ മദ്യപിക്കുന്നു. നാമോ പകലിന്നുള്ളവരാകയാൽ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്ന കവചവും ശിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു സുബോധമായിരിക്ക. ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിന്നല്ല, നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മൂലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുവരുന്നതുപോലെ അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചും തമ്മിൽ ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തിയും പോരുവിൻ.

വിവിധ പ്രബോധനങ്ങളും ഉപസംഹാരവും

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കയും കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ ഭരിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ അറിഞ്ഞു് അവരുടെ വേലനിമിത്തം ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിക്കേണം എന്നു നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. തമ്മിൽ സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ക്രമംകെട്ടവരെ ബുദ്ധിയുപദേശിപ്പിൻ: ഉൾക്കരുത്തില്ലാത്തവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുവിൻ; ബലഹീനരെ താങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരോടും ദീർഘക്ഷമ കാണിപ്പിൻ. ആരും തിന്മെക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; തമ്മിലും എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; എല്ലാറ്റിന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ; ഇതല്ലോ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവേഷ്ടം. ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു. പ്രവചനം തുച്ഛീകരിക്കരുതു. സകലവും ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ. സകലവിധ ദോഷവും വിട്ടകലുവിൻ.

സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നേ നിങ്ങളെ മുഴുവനും ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ; നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെട്ടുംവണ്ണം കാക്കപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു; അവൻ അതു നിവൎത്തിക്കും.

സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.

സകല സഹോദരന്മാരെയും വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ വന്ദനം ചെയ്യിൻ. കർത്താവാണ, സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും ഈ ലേഖനം വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണം.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

4: 17. യോഹ. 12: 26; 17: 24. **5: 1.** മത്താ. 24: 3, 36; അ. പ്ര. 1: 7.
5: 2. മത്താ. 24: 42—44; 1കൊരി. 1: 8; 2പത്രൊ. 3: 10; വെളി. 3: 3; 16: 15,
5: 3. യിരെ. 6: 14; യോഹ. 16: 21, 22; മത്താ. 24: 39; ലൂക്കൊ. 21: 34, 35.
5: 5. റോമ. 13: 12; എഫെ. 5: 9. **5: 6.** റോമ. 13: 11; 1പത്രൊ. 1: 13.
5: 8. എഫെ. 6: 14—17; യെശ. 59: 17.
5: 9. 1തെസ്സ. 1: 10; 2തെസ്സ. 2: 13—14; റോമ. 14: 9.
5: 10. 1തെസ്സ. 4: 14; റോമ. 14: 8, 9. **5: 11.** യൂദാ 1: 20.
5: 12, 13. 1കൊരി. 16: 18; 1തിമൊ. 5: 17; എബ്രാ. 13; 7, 17; ഫിലി. 2: 29.
5: 14. 2തെസ്സ. 3: 6, 11, 12, 15; യെശ. 35: 4; റോമ. 14: 1.
5: 15. സദൃ. 20: 22; റോമ. 12: 17; 1പത്രൊ. 3: 9. **5: 16.** ഫിലി. 4: 4.
5: 17. ലൂക്കൊ. 18: 1; റോമ. 12: 12; എഫെ. 6: 18; കൊലൊ. 4: 2.
5: 18. എഫെ. 5: 20. **5: 19.** 1കൊരി. 14: 1, 29, 30, 39; എഫെ. 4: 20.
5: 20. 1കൊരി. 14: 31. **5: 21.** 1യോഹ. 4: 1. **5: 22.** ഇയ്യൊ. 1: 1, 8; 2: 3.
5: 23. 2തെസ്സ. 3: 16; 1റോമ. 15: 33. **5: 24.** 1കൊരി. 1: 9; 2തെസ്സ. 3: 3. **5: 25.** 2തെസ്സ. 3: 1, 2.
5: 26. റോമ. 16: 16; 1കൊരി. 16: 20. **5: 27.** കൊലൊ. 4: 16.
5: 28. റോമ. 16: 20; 2തെസ്സ. 3: 18.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

THESSALONIANS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

തെസ്സലൊനീക്യർക്കു് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

അഭിവാദനവും സ്തോത്രാപ്പണവും

1 പൌലൊസും സിലാനൊസും തിമൊ
ഥെയൊസും പിതാവായ ദൈവത്തി
ലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുമുള്ള
2 തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു എഴുതുന്നതു: പി
താവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവാ
യ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

3 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാ
സം ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചും ആളാംപ്രതി
നിങ്ങൾക്കു് എല്ലാവർക്കും അന്യോന്യസ്നേ
ഹം പെരുകിയും വരികയാൽ ഞങ്ങൾ
യോഗ്യമാകുംവണ്ണം ദൈവത്തിന്നു് എ
പ്പോഴും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു സ്തോത്രം ചെ
4 യ്വാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നി
ങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന സകല ഉപദ്രവങ്ങളിലും
കഷ്ടങ്ങളിലുമുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹിഷ്ണു
തയും വിശ്വാസവും നിമിത്തം ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെ
5 ച്ചൊല്ലി പ്രശംസിക്കുന്നു. അതു നിങ്ങൾ
കഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഹേതുവായിരിക്കുന്ന ദൈ
വരാജ്യത്തിന്നു നിങ്ങളെ യോഗ്യന്മാരായി
എണ്ണും എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നീ
തിയുള്ള വിധിക്കു് അടയാളം ആകുന്നു.
6 കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള
ദൂതന്മാരുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് അഗ്നി
7 ജ്വാലയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവത്തെ
അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരി
8 ക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം കൊടുക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു പീഡയും
പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞ
ങ്ങളോടുകൂടെ ആശ്വാസവും പകരം
9 നല്കുന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയ
ല്ലോ. ആ നാളിൽ അവൻ തന്റെ വിശു
ദ്ധന്മാരിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നും ഞങ്ങ
ളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതു
പോലെ വിശ്വസിച്ച എല്ലാവരിലും
താൻ അതിശയവിഷയം ആകേണ്ടതിന്നും
വരുമ്പോൾ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാ 10
ത്തവർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധാനവും അ
വന്റെ വല്ലഭത്വത്തോടുകൂടിയ മഹത്വ
വും വിട്ടകന്ന നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാ
വിധി അനുഭവിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഞ 11
ങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താ
വായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും കൃപയാൽ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമം
നിങ്ങളിലും നിങ്ങൾ അവനിലും മഹത്വ
പ്പെടേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങ 12
ളെ തന്റെ വിളിക്കു യോഗ്യരായി എണ്ണി
സൽഗുണത്തിലുള്ള സകല താല്പര്യവും വി
ശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ശക്തിയോ
ടെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരേണം എന്നു നിങ്ങൾ
ക്കുവേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കർത്താവിന്റെ വരവിനെ സംബന്ധി
ച്ചുള്ള തെറ്റായ ചിന്താഗതികൾ

ഇനി സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താ 2
വായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും
അവന്റെ അടുക്കലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമ
വും സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നതു: കർത്താവിന്റെ നാൾ 2
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ
വല്ല ആത്മാവിനാലോ വചനത്താലോ
ഞങ്ങൾ എഴുതി എന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ലേ
ഖനത്താലോ സുബോധം വിട്ടു വേഗ
ത്തിൽ ഇളകുകയും ഞെട്ടിപ്പോകയുമരുതു.
ആരും ഏതു വിധേനയും നിങ്ങളെ ചതി 3
ക്കരുതു; ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭ
വിക്കയും നാശയോഗ്യനും അധർമ്മമൂർത്തി
യുമായവൻ വെളിപ്പെടുകയും വേണം. അ 4
വൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു
ദൈവം എന്നു നടിച്ചു, ദൈവം എന്നോ
പൂജാവിഷയം എന്നോ പേരുള്ള സകല
ത്തിന്നും മീതെ തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്ന
എതിരാളി അത്രേ. നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരി 5
ക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു

1: 1. 1തെസ്സ. 1: 1; 2കൊരി. 1: 19; അ. പ്ര. 16: 1.
1: 2. 1തെസ്സ. 1: 1; 2കൊരി. 1: 19; അ. പ്ര. 16: 1.
1: 3. 1തെസ്സ. 1: 2, 3; റോമ. 1: 7. 1: 4. 2കൊരി. 7: 4; വെളി. 2: 9; 1തെസ്സ. 2: 19.
1: 5. 1തെസ്സ. 2: 12. 1: 6. വെളി. 18: 6, 7; റോമ. 12: 19, 18, 19.
1: 7. മത്താ. 25: 31; 1തെസ്സ. 3: 13.
1: 8. റോമ. 2: 8; യെശ. 66: 15; സങ്കീ. 79: 6; 1പത്രൊ. 4: 17; ഗലാ. 4: 8.
1: 9. യെശ, 2: 10, 19, 21.
1: 10. 1തെസ്സ. 3: 13; കൊലൊ. 3: 4; സങ്കീ 89: 7; യെശ. 2: 11, 11.
1: 11. 1തെസ്സ. 1: 2, 3. 2: 1. 1തെസ്സ. 4: 15—17. 2: 2. 2തെസ്സ. 3: 17.
2: 3. 1തിമൊ. 4: 1; ദാനീ. 7: 25, 8; എഫെ. 5: 6—8; 1യോഹ. 2; 18; 4: 3.
2: 4. ദാനീ, 11: 36. 2: 5. 1തെസ്സ. 3: 4.

6 പറഞ്ഞു എന്നു ഓൎക്കുന്നില്ലയോ? അവൻ
സമയത്തിന്നു മുമ്പെ വെളിപ്പെടാതിരി
ക്കേണ്ടതിന്നു് ഇപ്പോൾ തടുക്കുന്നതു് എ
7 ന്തു് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. അധൎമ്മ
ത്തിന്റെ മൎമ്മം ഇപ്പോഴേ വ്യാപരിക്കുന്നു
ണ്ടു്; ഇതുവരെ തടുക്കുന്നവൻ വഴിയിൽ
8 നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക മാത്രം വേണം. അ
പ്പോൾ അധൎമ്മൻ വെളിപ്പെടുവതും; കൎത്താവായ യേശു തന്റെ വാ
യിലെ ശ്വാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പി
9 ക്കും. അധൎമ്മൻ്റിയുടെ പ്രത്യക്ഷത നശി
ച്ചുപോകുന്നവൎക്കു സാത്താന്റെ വ്യാപാര
ശക്തിക്കു് ഒത്തവണ്ണം വ്യാജമായ സകല
ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും അത്ഭുത
ങ്ങളോടും അനീതിയുടെ സകല വഞ്ചന
10 യോടുംകൂടെ ആയിരിക്കും; അവർ രക്ഷി
ക്കപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം സത്യത്തെ സ്നേഹി
ച്ചു കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ തന്നേ അങ്ങനെ
11 ഭവിക്കും. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ
അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവൎക്കും ന്യായ
12 വിധി വരേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവൎക്കു
ഭോഷ്ക്കു വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ
വ്യാപാരശക്തി അയക്കുന്നു.

തുടൎന്നുള്ള സ്തോത്രാൎപ്പണവും പ്രാൎത്ഥനയും

13 ഞങ്ങളോ, കൎത്താവിന്നു പ്രിയരായ സ
ഹോദരന്മാരേ, ദൈവം നിങ്ങളെ ആദി
മുതൽ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തി
ലും സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും
രക്ഷെക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു നി
ങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തെ എപ്പോഴും
14 സ്തുതിപ്പാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ
കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം
പ്രാപിപ്പാനല്ലോ അവൻ ഞങ്ങളുടെ സു
വിശേഷഘോഷണത്താൽ നിങ്ങളെ
15 രക്ഷെക്കു വിളിച്ചതു്. ആകയാൽ സഹോ
ദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറെച്ചുനിന്നു ഞങ്ങൾ
വാക്കിനാലോ ലേഖനത്താലോ ഉപദേ
ശിച്ചുതന്ന പ്രമാണങ്ങളെ മുറുകെ പിടി
ച്ചുകൊൾവിൻ.

16 നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുതാനും
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു നിത്യാശ്വാസവും നല്ല
പ്രത്യാശയും കൃപയാലെ നല്കിയിരിക്കുന്ന
17 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു് എല്ലാ നല്ല
പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തു
മാറാകട്ടെ.

അന്ത്യ പ്രബോധനങ്ങളും ഉപസംഹാരവും

ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, കൎത്താവി 3
ന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എ
ത്തിയതുപോലെ വേഗം വ്യാപിച്ചു മഹ
ത്വപ്പെടുവാനും വല്ലാത്തവരും ദുഷ്ടന്മാരു 2
മായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ
വിടുവിക്കപ്പെടുവാനും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ; വിശ്വാസം എല്ലാവൎക്കും
ഇല്ലല്ലോ. കൎത്താവോ വിശ്വസ്തൻ; അ 3
വൻ നിങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ
അകപ്പെടാതവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളും. ഞ 4
ങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ ചെയ്യു
ന്നു എന്നും മേലാലും ചെയ്യും എന്നും
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കൎത്താവിൽ
ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. കൎത്താവു താൻ നിങ്ങ 5
ളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹ
ത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണതയിലേക്കും തിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങളോടു പ്രാപി 6
ച്ച പ്രമാണം വിട്ടു ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്ന
ഏതു സഹോദരനോടും അകന്നുകൊള്ളേ
ണം എന്നു നമ്മുടെ കൎത്താവായ യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങ
ളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ അനു 7
കരിക്കേണ്ടിയതു് എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ
തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങ
ളുടെ ഇടയിൽ ക്രമംകെട്ടു നടന്നിട്ടില്ല,
ആരുടെയും ആഹാരം വെറുതെ അനുഭവി 8
ച്ചിട്ടുമില്ല; നിങ്ങളിൽ ആൎക്കും ഭാരമായി
ത്തീരരുതു് എന്നുവെച്ചു ഞങ്ങൾ അദ്ധ്വാ
നത്തോടും പ്രയാസത്തോടുംകൂടെ രാപ്പ
കൽ വേലചെയ്തുപോന്നതു അധികാരമി 9
ല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, അനുകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളെ മാതൃകയാക്കിത്തരേണ്ടതിന്നത്രേ.
വേലചെയ്വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ തിന്നു 10
കയുമരുതു് എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ആജ്ഞാപി
ച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും 11
വേല ചെയ്യാതെ പരകാൎയ്യം നോക്കി ക്രമം
കെട്ടു നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇങ്ങ 12
നെയുള്ളവരോടു: സാവധാനത്തോടെ വേ

2: 7. അ. പ്ര. 20: 29. **2: 8.** യെശ. 11: 4; ഇയ്യോബു് 4: 9; വെളി. 19: 15, 20.
2: 9. മത്താ. 24: 24; വെളി. 13: 11—13. **2: 10.** 2കൊരി. 2: 15; 4: 3.
2: 11. 2തിമൊ. 4: 4.
2: 13. എഫെ. 1: 4—6; 1പത്രൊ. 1: 2; ആവ. 33: 12; 1തെസ്സ. 2: 13; 4: 7; 2തെസ്സ. 1: 3.
2: 14. 1തെസ്സ. 4: 7; 5: 9. **2: 15.** 1കൊരി. 16: 13. **2: 16.** 1തെസ്സ. 3: 11—13; 1പത്രൊ. 1: 3.
3: 1. 1കൊലൊ. 4: 3; 1തെസ്സ. 5: 25. **3: 2.** റോമ. 15: 31.
3: 3. 1തെസ്സ. 5: 24; 1: 8; 1കൊരി. 1: 9.
3: 4. 1തെസ്സ. 4: 10; 5: 24; ഗലാ. 5: 10; 2കൊരി. 7: 16.
3: 6. മത്താ. 18: 17; 1കൊരി. 5: 4, 5, 11; റോമ. 16: 17; 1തെസ്സ. 5: 14; 4: 1.
3: 7. 1തെസ്സ. 2: 1; 1: 6.
3: 8. അ. പ്ര. 18: 3; 1കൊരി. 4: 12; എഫെ. 4: 28; ഫിലി. 3: 17; 1തെസ്സ. 2: 9.
3: 9. മത്താ. 10: 10; 1കൊരി. 4: 16; 1തെസ്സ. 1: 6; 2തെസ്സ. 3: 7.
3: 10. ഉല്പ. 3: 19; 1തെസ്സ. 4: 11; 1തെസ്സ. 3: 4; 4: 11.
3: 11. 1തെസ്സ. 5: 14; 2തെസ്സ. 3: 6. **3: 12.** 1തെസ്സ. 4: 1, 11.

ലചെയ്യു് അ ഹോ വൃത്തി കഴിക്കേണം
എന്നു കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഞ
ങ്ങൾ ആജ്ഞാപിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
13 നിങ്ങളോ, സഹോദരന്മാരേ, നന്മചെയ്യു
14 ന്നതിൽ തളൎന്നുപോകരുതു്. ഈ ലേഖ
നത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വാക്കു് അനുസരി
ക്കാത്തവൻ നാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോ
ടുള്ള സംസൎഗ്ഗം വിട്ടു് അവനെ വേറുതിരി
15 പ്പിൻ. എങ്കിലും ശത്രു എന്നു വിചാരി
ക്കാതെ സഹോദരൻ എന്നുവെച്ചു അവ
നെ ബുദ്ധിയുപദേശിക്കയത്രേ വേണ്ടതു്.

സമാധാനത്തിന്റെ കത്താവായവൻ 16
താൻ നിങ്ങൾക്കു് എല്ലായ്പോഴും സകലവി
ധത്തിലും സമാധാനം നല്കുമാറാകട്ടെ;
കത്താവു നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരി
ക്കുമാറാകട്ടെ.

പൌലൊസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്ദ 17
നം; സകല ലേഖനത്തിലും ഇതുതന്നേ അട
യാളം; ഇങ്ങനെ ഞാൻ എഴുതുന്നു. നമ്മുടെ 18
കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നി
ങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

3: 13. ഗലാ. 6: 9.
3: 14. 1കൊരി 5: 9, 11. **3: 15.** 1തെസ്സ. 5: 13, 14. **3: 16.** 1തെസ്സ. 5: 23; രൂത്തു് 2: 4
3: 17. 1കൊരി. 16: 21. **3: 18.** റോമ. 16: 20; 1തെസ്സ. 5: 28.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO TIMOTHY

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

തിമൊഥെയൊസിന്നു എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

അഭിവാദനവും ദുരുപദേശത്തിനെതിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പും

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെയും കല്പനപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്
2 വിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ തിമൊഥെയൊസിന്നു് എഴുതുന്നതു്: പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും നിനക്കു കൃപയും കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

3 അന്യഥാ ഉപദേശിക്കരുതെന്നും വിശ്വാസം എന്ന ദൈവവ്യവസ്ഥക്കല്ല തർക്കങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉതകുന്ന കെട്ടുകഥകളെയും അന്തമില്ലാത്ത വംശാവലികളെയും
4 ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നും ചിലരോടു് ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എഫെസൊസിൽ താമസിക്കേണം എന്നു ഞാൻ മക്കെദോന്യെക്കു പോകുമ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ
5 ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു. ആജ്ഞയുടെ ഉദ്ദേശമോ: ശുദ്ധഹൃദയം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർവ്യാജവിശ്വാസം എന്നിവയാൽ ഉള
6 വാകുന്ന സ്നേഹം തന്നേ. ചിലർ ഇവ വിട്ടുമാറി വൃഥാവാദത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു ധ
7 ർമ്മോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പറയുന്നതു് ഇന്നതു് എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ഇന്നതു് എന്നും ഗ്ര
8 ഹിക്കുന്നില്ല താനും. ന്യായപ്രമാണമോ നീതിമാന്നല്ല, അധർമ്മികൾ, അഭക്തർ, അനുസരണംകെട്ടവർ, പാപികൾ, അശുദ്ധർ, ബാഹ്യന്മാർ, പിതൃഹന്താക്കൾ, മാ
9 തൃഹന്താക്കൾ, കൊലപാതകർ, ദുർന്നടപ്പുകാർ, പുരുഷമൈഥുനക്കാർ, നരമോഷ്ടാക്കൾ, ഭോഷ്കുപറയുന്നവർ, കള്ളസ്സത്യം
10 ചെയ്യുന്നവർ എന്നീ വകക്കാർക്കും പത്ഥ്യോപദേശത്തിന്നു വിപരീതമായ മറ്റു ഏതിന്നും അത്രേ വെച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നു ഗ്ര
ഹിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ ന്യായോചിതമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ ന്യായപ്രമാണം ന
11 ല്ലതുതന്നേ എന്നു നാം അറിയുന്നു. ഈ പരിജ്ഞാനം, എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി ധന്യനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമുള്ള സുവിശേഷത്തിന്നു അനുസാരമായതു തന്നേ.

ദൈവകൃപയിൽ പൌലൊസിന്റെ കൃതജ്ഞത

12 എനിക്കു ശക്തി നല്കിയ ക്രിസ്തുയേശുവായ എന്റെ നമ്മുടെ കർത്താവു് എന്നെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു് എണ്ണി ശുശ്രൂഷെക്കു് ആക്കിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു.
13 മുമ്പെ ഞാൻ ദൂഷകനും ഉപദ്രവിയും നിഷ്ഠുരനും ആയിരുന്നു; എങ്കിലും അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ ചെയ്തതാകകൊണ്ടു് എനിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു;
14 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൃപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
15 ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസ്യവും എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം തന്നേ; ആ പാപികളി�ൽ ഞാൻ ഒന്നാമൻ.
16 എന്നിട്ടും യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവനായിക്കൊണ്ടു തന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നായി സകലദീർഘക്ഷമയും ഒന്നാമനായ എന്നിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു് എനിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു.
17 നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും അദൃശ്യനുമായ ഏക ദൈവത്തിന്നു് എന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും, ആമെൻ.

18 മകനേ, തിമൊഥെയൊസേ, നിന്നെക്കുറിച്ചു മുമ്പുണ്ടായ പ്രവചനങ്ങൾക്കു് ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞ നിനക്കു് ഏല്പിക്കുന്നു; നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവനായി അവയെ അനുസരിച്ചു നല്ല യുദ്ധസേവ ചെയ്യുക. 19 ചിലർ നല്ല മനസ്സാക്ഷി തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു് അവരുടെ വിശ്വാസക്കപ്പൽ തകർന്നുപോയി. 20 ഹുമനൊസും അലെക്സന്തരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു. അവർ ദൂഷണം പറയാതിരിപ്പാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരെ സാത്താനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

1: 1. കൊലൊ. 1: 27. 1: 2. തീത്തൊ. 1: 4. 1: 3. അ. പ്ര. 20: 1.
1: 4. 1തിമൊ. 4: 7. 1: 5. റോമ. 13: 10; ഗലാ. 5: 6. 1: 6, 1തിമൊ. 6: 4, 20.
1: 8. റോമ. 7: 12. 1: 10. 1തിമൊ. 6: 3. 1: 11. 1തിമൊ. 6: 15.
1: 12. അ. പ്ര. 9: 15; 1കൊരി. 15: 9, 10; ഗലാ. 1: 13—16.
1: 15. ലൂക്കൊ. 15: 2; 19: 10. 1: 17. റോമ. 16: 27. 1: 18. 1തിമൊ. 6: 12. യൂദാ. 1: 3,
1: 19. 1തിമൊ. 3: 9; 6: 10. 1: 20. 2തിമൊ. 2: 17; 1കൊരി. 5: 5.

ആരാധന സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ

2 എന്നാൽ സകല മനുഷ്യർക്കും നാം സ്വഭക്തിയോടും ഘനത്തോടും കൂടെ സാവധാനതയും സ്വസ്ഥതയുമുള്ള ജീവനം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു വിശേഷാൽ രാജാക്കന്മാർക്കും സകല അധികാരസ്ഥന്മാർക്കും വേണ്ടി യാചനയും പ്രാർത്ഥനയും പക്ഷവാദവും സ്തോത്രവും ചെയ്യേണം എന്നു ഞാൻ സകലത്തിന്നും മുമ്പെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നല്ലതും പ്രസാദകരവും ആകുന്നു. അവൻ സകല മനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. ദൈവം ഒരുവനല്ലോ; ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനും ഒരുവൻ: എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മറുവിലയായി തന്നെത്താൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നേ. തക്ക സമയത്തു് അറിയിക്കേണ്ടിയ ഈ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി ഞാൻ പ്രസംഗിയും അപ്പൊസ്തലനുമായി—ഭോഷ്കല്ല, പരമാർത്ഥം തന്നെ പറയുന്നു—ജാതികളെ വിശ്വാസവും സത്യവും ഉപദേശിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

8 ആകയാൽ പുരുഷന്മാർ എല്ലാടത്തും കോപവും വാഗ്വാദവും വിട്ടകന്ന വിശുദ്ധകൈകളെ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കേണം 9 എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവ്വണ്ണം സ്ത്രീകളും യോഗ്യമായ വസ്ത്രം ധരിച്ചു ലജ്ജാശീലത്തോടും സുബോധത്തോടും കൂടെ തങ്ങളെ അലങ്കരിക്കേണം. പിന്നിയ 10 തലമുടി, പൊന്നു, മുത്തു, വിലയേറിയ വസ്ത്രം എന്നിവകൊണ്ടല്ല, ദൈവഭക്തിയെ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു് ഉചിതമാകുംവണ്ണം സൽപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടത്രേ 11 അലങ്കരിക്കേണ്ടതു്. സ്ത്രീ മൌനമായിരുന്നു പൂർണ്ണാനുസരണത്തോടും കൂടെ പഠി 12 ക്കട്ടെ. മൌനമായിരിപ്പാൻ അല്ലാതെ ഉപദേശിപ്പാനോ പുരുഷന്റെ മേൽ അധികാരം നടത്തുവാനോ ഞാൻ സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 13 ആദാം ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു, പിന്നെ ഹവ്വാ; 14 ആദാം അല്ല: സ്ത്രീ അത്രേ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു ലംഘനത്തിൽ അകപ്പെട്ടതു്. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വിശുദ്ധീകരണത്തിലും സുബോധത്തോടെ പാർക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൾ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കും.

സഭാശുശ്രൂഷകൻ

3 ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം കാംക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നല്ല വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസയോഗ്യം ആകുന്നു, 2 എന്നാൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ നിരപവാദ്യനായി ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവും നിർമ്മദനും ജിതേന്ദ്രിയനും സുശീലനും അതിഥിപ്രിയനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും ആയിരിക്കേണം. 3 മദ്യപ്രിയനും തല്ലുകാരനും അരുതു്; ശാന്തനും കലഹിക്കാത്തവനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും 4 സ്വന്ത കുടുംബത്തെ നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും മക്കളെ പൂർണ്ണഗൌരവത്തോടെ അനുസരണത്തിൽ പാലിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കേണം. 5 സ്വന്ത കുടുംബത്തെ ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ദൈവസഭയെ എങ്ങനെ പരിപാലിക്കും? 6 നിഗളിച്ചിട്ടു പിശാചിന്നു വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പുതിയ ശിഷ്യനും അരുതു്. 7 നിന്ദയിലും പിശാചിന്റെ കണിയിലും കുടുങ്ങാതിരിപ്പാൻ പുറമെയുള്ളവരോടു നല്ല സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവനും ആയിരിക്കേണം. 8 അവ്വണ്ണം ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഘനശാലികളായിരിക്കേണം; ഇരുവാക്കുകാരും മദ്യപന്മാരും ദുർല്ലാഭമോഹികളും അരുതു്. 9 അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മം ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നവർ ആയിരിക്കേണം. 10 അവരെ ആദ്യം പരീക്ഷിക്കേണം; അനിന്ദ്യരായി കണ്ടാൽ അവർ ശുശ്രൂഷ ഏല്ക്കട്ടെ. 11 അവ്വണ്ണം സ്ത്രീകളും ഘനശാലികളായി ഏഷണി പറയാതെ നിർമ്മദരായും എല്ലാറ്റിലും വിശ്വസ്തരുമായിരിക്കേണം. 12 ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഏകഭാര്യയുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരും മക്കളെയും സ്വന്ത കുടുംബങ്ങളെയും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണം. 13 നന്നായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നു.

14 ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും എന്നു് ആശിക്കുന്നു; 15 താമസിച്ചു പോയാലോ സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നു നീ അറിയേണ്ടതിന്നു് ഇതു് എഴുതുന്നു.

16 അവൻ ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു;
ആത്മാവിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു;
ദൂതന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി;
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു;
ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു;
തേജസ്സിൽ എടുക്കപ്പെട്ടു
എന്നിങ്ങനെ ദൈവഭക്തിയുടെ മർമ്മം സമ്മതമാംവണ്ണം വലിയതാകുന്നു.

2: 1. ഫിലി 4: 6. **2: 3.** 1തിമൊ. 1: 1; 4: 10. **2: 4.** യെഹെ. 18: 23, 32; 2പത്രൊ. 3. 9. **2: 5.** റോമ. 3: 29, 30; എബ്രാ. 12: 24. **2: 6.** ഗലാ. 1: 4; 2: 20; തീത്തൊ. 2: 14. **2: 7.** 2തിമൊ. 1: 11; ഗലാ. 2: 7, 8. **2: 9.** 1പത്രൊ. 3: 3—5. **2: 10.** 1തിമൊ. 5: 10. **2: 11.** എഫെ. 5: 22. **2: 12.** 1കൊരി. 14: 34; ഉല്പ. 3: 16. **2: 13.** ഉല്പ. 1: 27; 2: 7, 22; 1കൊരി. 11: 8, 9. **2: 14.** ഉല്പ. 3: 6; 2കൊരി. 11: 3. **3: 1.** അ. പ്ര. 20: 28. **3: 2.** തീത്തൊ. 1: 6, 7. **3: 4.** 1ശമൂ. 2: 12. **3: 7.** 1തിമൊ. 5: 10; 2കൊരി. 8: 21; 1കൊരി. 5: 12, 13. **3: 8.** ഫിലി. 1: 1; അ. പ്ര. 6: 3. **3: 11.** തീത്തൊ. 2: 3 **3: 15.** 2തിമൊ. 2: 20; എഫെ. 2: 19—22. **3: 16.** യോഹ. 1: 14; 16: 10; റോമ. 1: 4; മത്താ. 16: 19.

ദുരുപദേശക്കാരോടു പെരുമാറേണ്ട വിധം

4 എന്നാൽ ഭാവികാലത്തു ചിലർ വ്യാ
ജാത്മാക്കളെയും ഭ്രതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങ
ളെയും ആശ്രയിച്ചു ഭോഷ്ക പറയുന്നവരു
ടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം തൃജിക്കും
എന്നു് ആത്മാവു തെളിവായി പറയുന്നു.
2 അവർ സ്വന്ത മനസ്സാക്ഷിയിൽ ചൂടുവെച്ച
3 വായി വിവാഹം വിലക്കുകയും സത്യ
ത്തെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ
സ്തോത്രത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം
സൃഷ്ടിച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ വർജ്ജിക്കേണം എ
4 ന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ദൈവ
ത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എല്ലാം നല്ലതു; സ്തോത്ര
ത്തോടെ അനുഭവിക്കുന്ന എങ്കിൽ ഒന്നും
5 വർജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല; ദൈവവചനത്താലും
പ്രാർത്ഥനയാലും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന
വല്ലോ.

6 ഇതു സഹോദരന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ
നീ അനുസരിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും
സദുപദേശത്തിന്റെയും വചനത്താൽ
പോഷണം ലഭിച്ച ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു ന
7 ല്ല ശുശ്രൂഷകൻ ആകും. ഭക്തിവിരുദ്ധമാ
യ കിഴവിക്കഥകളെ ഒഴിച്ചു ദൈവഭക്തി
8 ക്കു തക്കവണ്ണം അഭ്യാസം ചെയ്ക. ശരീരാ
ഭ്യാസം അല്പപ്രയോജനമുള്ളതത്രെ. ദൈ
വഭക്തിയോ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവന്റെയും
വരുവാനിരിക്കുന്നതിന്റെയും വാഗ്ദത്തമു
ള്ളതാകയാൽ സകലത്തിന്നും പ്രയോജന
9 കരമാകുന്നു. ഇതു വിശ്വാസ്യവും എല്ലാ
വരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വ
10 ചനം. അതിന്നായിട്ടു തന്നേ നാം സകല
മനുഷ്യരുടെയും പ്രത്യേകം വിശ്വാസിക
ളുടെയും രക്ഷിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവ
ത്തിൽ ആശവെച്ചു അദ്ധ്വാനിച്ചും പോരാ
ടിയും വരുന്നു.

തിമൊഥെയൊസിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതവും ഉപദേശങ്ങളും

11 ഇതു നീ ആജ്ഞാപിക്കയും ഉപദേശിക്ക
12 യും ചെയ്ക. ആരും നിന്റെ യൌവനം
ഉച്ഛീകരിക്കരുതു; വാക്കിലും നടപ്പിലും
സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മല
തയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായി
13 രിക്ക. ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്ര
ബോധനം, ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്ര
14 ദ്ധിച്ചിരിക്ക. മൂപ്പന്മാരുടെ കൈവെപ്പോ
ടുകൂടെ പ്രവചനത്താൽ നിനക്കു ലഭിച്ച
തായി നിന്നിലുള്ള കൃപാവരം ഉപേക്ഷയാ
15 യി വിചാരിക്കാതെ നിന്റെ അഭിവൃദ്ധി
എല്ലാവക്കും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരേണ്ടതി
ന്നു് ഇതു കരുതുക, ഇതിൽ തന്നേ ഇരുന്നു
കൊൾക. നിന്നെത്തന്നേയും ഉപദേശ 16
ത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക; ഇതിൽ ഉറ
ച്ചുനില്ക്ക; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നെ
യും നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെ
യും രക്ഷിക്കും.

മൂത്തവനെ ഭർത്സിക്കാതെ അപ്പനെ 5
പ്പോലെയും ഇളയവരെ സഹോദരന്മാ
രെപ്പോലെയും മൂത്ത സ്ത്രീകളെ അമ്മമാരെ 2
പ്പോലെയും ഇളയ സ്ത്രീകളെ പൂർണ്ണനിർമ്മല
തയോടെ സഹോദരികളെപ്പോലെയും
പ്രബോധിപ്പിക്ക.

സഭയിലെ വിധവമാരോടു പെരുമാറേണ്ട രീതി

സാക്ഷാൽ വിധവമാരായിരിക്കുന്ന വി 3
ധവമാരെ മാനിക്ക. വല്ല വിധവെക്കും 4
പുത്രപൌത്രന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ മു
മ്പെ സ്വന്ത കുടുംബത്തിൽ ഭക്തി കാണി
ച്ചു് അമ്മയപ്പന്മാക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെ
യ്വാൻ പഠിക്കട്ടെ; ഇതു ദൈവസന്നിധി
യിൽ പ്രസാദകരമാകുന്നു. സാക്ഷാൽ 5
വിധവയും ഏകാകിയുമായവൾ ദൈവ
ത്തിൽ ആശവെച്ചു രാപ്പകൽ യാചനയി
ലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഉറുപാർക്കുന്നു. കാമു 6
കിയായവളോ ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തന്നേ
ചത്തവൾ. അവർ നിരപവാദ്യമാരായി 7
രിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഇതു് ആജ്ഞാപിക്ക.
തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം സ്വന്ത കുടുംബ 8
ക്കാർക്കും വേണ്ടി കരുതാത്തവൻ വിശ്വാ
സം തള്ളിക്കളഞ്ഞു് അവിശ്വാസിയെ
ക്കാൾ അധമനായിരിക്കുന്നു. സൽപ്രവൃ 9
ത്തികളാൽ ശ്രുതിപ്പെട്ടു് ഏക ഭർത്താവി
ന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു് അറുപതു വയസ്സി
ന്നു താഴെയല്ലാത്ത വിധവ മക്കളെ വള
ർത്തുകയോ അതിഥികളെ സല്ക്കരിക്കയോ 10
വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുകയോ
ഞെരുക്കമുള്ളവർക്കു മുട്ടു തീർക്കുകയോ സൽ
പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തുപോരുകയോ ചെ
യ്തു എങ്കിൽ അവളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. ഇ 11
ളയ വിധവമാരെ ഒഴിക്ക; അവർ ക്രിസ്തു
വിന്നു വിരോധമായി പുളെച്ചു മദിക്കു
മ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കും.
ആദ്യവിശ്വാസം തള്ളുകയാൽ അവർക്കു ശി 12
ക്ഷാവിധി ഉണ്ടു്, അതുമല്ല അവർ വീ 13
ട്ടുതോറും നടന്നു മിനക്കെടുവാനും ശീലി
ക്കും; മിനക്കെടുക മാത്രമല്ല വായാടികളും
പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവരുമായി അ
നുതാത്തതു സംസാരിക്കും. ആകയാൽ ഇള 14
യവർ വിവാഹം ചെയ്തു പുത്രസമ്പത്തു
ണ്ടാക്കുകയും ഭവനം രക്ഷിക്കയും വിരോധി
ക്കു് അപവാദത്തിന്നു് അവസരം ഒന്നും
കൊടുക്കാതിരിക്കയും വേണം എന്നു ഞാൻ

4: 1. 2തിമൊ. 3: 1; 2പത്രൊ. 3: 3; യൂദാ. 1: 18; 1യോഹ. 2: 18.
4: 3. ഉല്പ. 9: 3; 1കൊരി. 10: 30, 31. **4. 4:** ഉല്പ. 1: 31; അ. പ്ര. 10; 15.
4: 7. 1തിമൊ. 1: 4; 6: 20; 2തിമൊ. 2: 16, 23; തീത്തൊ. 1: 14; 3: 9.
4: 8. 1തിമൊ. 6: 6. **4: 9.** 1തിമൊ. 1: 15. **4: 10.** 1തിമൊ. 2: 3, 4.
4: 12. തീത്തൊ. 2: 15. **4: 14.** 1തിമൊ. 5: 22; 2തിമൊ. 1: 6; അ. പ്ര. 6: 6; 8: 17.
4: 16. റോമ. 11: 14.
5: 1. ലേവ്യ. 19: 32. **5: 5.** യിരെ. 49: 11; ലൂക്കൊ. 2: 37; 18: 7.
5: 10. എബ്രാ. 13: 2; യോഹ. 13: 14. **5: 13.** 2തെസ്സ. 3: 11. **5. 14.** 1കൊരി. 7: 9.

15 ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നേ ചിലർ
സാത്താന്റെ പിന്നാലെ പോയല്ലോ.
16 ഒരു വിശ്വാസിനിക്കു വിധവമാർ ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ അവൾ തന്നേ അവക്കു മുട്ടതീർക്കട്ടെ;
സഭെക്കു ഭാരം വരരുതു; സാക്ഷാൽ വിധ
വമാരായവക്കു മുട്ടതീർപ്പാനുണ്ടല്ലോ.

മൂപ്പന്മാർ

17 നന്നായി ഭരിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാരെ, പ്രത്യേ
കം വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും അ
ദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്നേ, ഇരട്ടി മാനത്തി
18 ന്നു യോഗ്യരായി എണ്ണുക. മെതിക്കുന്ന
കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു് എന്നു തി
രുവെഴുത്തു പറയുന്നു; വേലക്കാരൻ ത
ന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യൻ എന്നും ഉണ്ടല്ലോ.
19 രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖേനയല്ലാതെ
ഒരു മൂപ്പന്റെ നേരെ അന്യായം എടുക്ക
20 രുതു്. പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ള
വക്കും ഭയത്തിന്നായി എല്ലാവരും കേൾ
21 ക്കെ ശാസിക്ക. നീ പക്ഷമായി ഒന്നും
ചെയ്യാതെകണ്ടു സിദ്ധാന്തം കൂടാതെ ഇവ
പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു് ഞാൻ
ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും ശ്രേ
ഷ്ഠദൂതന്മാരെയും സാക്ഷിയാക്കി നിന്നോടു
22 കല്പിക്കുന്നു. യാതൊരുത്തന്റെ മേലും
വേഗത്തിൽ കൈവെക്കരുതു; അന്യന്മാ
രുടെ പാപങ്ങളിൽ ഓഹരിക്കാരനാകയു
മരുതു്. നിന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലനായി കാ
23 ത്തുകൊൾക. മേലാൽ വെള്ളം മാത്രം കു
ടിക്കാതെ നിന്റെ അജീർണ്ണതയും കൂടെക്കൂ
ടെയുള്ള ക്ഷീണതയും നിമിത്തം അല്പം വീ
24 ഞ്ഞും സേവിച്ചുകൊൾക. ചില മനുഷ്യ
രുടെ പാപങ്ങൾ വിസ്താരത്തിന്നു മുമ്പെ
തന്നേ വെളിവായിരിക്കുന്നു: ചിലരുടെ
25 പാപങ്ങളോ ക്രമേണയത്രേ. സൽപ്രവൃ
ത്തികളും അങ്ങനെ തന്നേ വെളിവാകുന്നു;
വെളിവാകാത്തവയും മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

ദാസന്മാർ

6 നുകത്തിൻ കീഴിൽ ദാസന്മാരായിരിക്കു
ന്നവർ ഒക്കെയും ദൈവനാമവും ഉപദേശ
വും ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ
യജമാനന്മാരെ സകല മാനത്തിന്നും യോ
2 ഗ്യന്മാർ എന്നു് എണ്ണേണ്ടതാകുന്നു. വി
ശ്വാസികളായ യജമാനന്മാരുള്ളവർ അ
വരെ സഹോദരന്മാർ എന്നുവെച്ചു് അല
ക്ഷ്യമാക്കരുതു; തങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപ
കാരം അനുഭവിക്കുന്നവർ വിശ്വാസികളും
പ്രിയരും ആകകൊണ്ടു് അവരെ വിശേ
ഷാൽ സേവിക്കയത്രേ വേണ്ടതു്; ഇതു നീ
ഉപദേശിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും
ചെയ്ക.

ദുരുപദേശം

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവി 3
ന്റെ പഥ്യവചനവും ഭക്തിക്കൊത്ത
ഉപദേശവും അനുസരിക്കാതെ അന്യഥാ
ഉപദേശിക്കുന്നവൻ ഒന്നും തിരിച്ചറിയാ 4
തെ തർക്കത്തിന്റെയും വാഗ്വാദത്തിന്റെ
യും ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു ചീർത്തിരിക്കുന്നു; അവ
യാൽ അസൂയ, ശണ്ഠ, ദൂഷണം, ദുസ്സംശ 5
യം, ദുർബ്ബുദ്ധികളും സത്യത്യാഗികളുമാ
യ മനുഷ്യരുടെ വ്യർത്ഥവാദം എന്നിവ ഉള
വാകുന്നു; അവർ ദൈവഭക്തി ആദായ
സൂത്രം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥ ധനം

അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി 6
വൃതായ ആദായം ആകുന്നു. ഇഹലോക 7
ത്തിലേക്കു നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല;
ഇവിടെനിന്നു യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോ
കുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. ഉണ്മാനും ഉടുപ്പാ 8
നും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു നാം വിചാ
രിക്ക. ധനികന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കു 9
ന്നവർ പരീക്ഷയിലും കണിയിലും കുടുങ്ങു
കയും മനുഷ്യർ സംഹാര നാശങ്ങളിൽ മു
ങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മൌഢ്യവും
ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും
ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദ്രവ്യാ 10
ഗ്രഹം സകലവിധ ദോഷത്തിന്നും മൂല
മല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു വിശ്വാ
സം വിട്ടഴിഞ്ഞു ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്കു് അധീന
രായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

വ്യക്തിപരമായ പ്രബോധനങ്ങൾ

നീയോ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായു 11
ള്ളോവേ, അതു വിട്ടോടി നീതി, ഭക്തി,
വിശ്വാസം, സ്നേഹം, ക്ഷമ, സൌമ്യത
എന്നിവയെ പിന്തുടരുക. വിശ്വാസ 12
ത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതുക; നിത്യ
ജീവനെ പിടിച്ചുകൊൾക; അതിന്നായി
നീ വിളിക്കപ്പെട്ടു് അനേകം സാക്ഷികള
ുടെ മുമ്പാകെ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചുവ
ല്ലോ. നീ നിഷ്കളങ്കനും നിരപവാദ്യനു 13
മായി ഈ കല്പന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേ
ശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത വരെ പ്രമാണിച്ചു
കൊള്ളേണം എന്നിങ്ങനെ സകലത്തെയും 14
ജീവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തെയും പൊന്തി
യൊസ് പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ
നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ച ക്രിസ്തുയേശുവി
നെയും സാക്ഷിവെച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു്

5: 17. റോമ. 12: 8; ഫിലി. 2: 29.
5: 18. ആവ. 25: 4; 24: 15; 1കൊരി. 9: 9; ലൂക്കൊ. 10: 7.
5: 19. ആവ. 19: 15; മത്താ. 18: 16. 2കൊരി; 13: 1, **5: 20.** ഗലാ. 2: 14.
5: 21. ലൂക്കൊ. 9: 26. **5: 22.** 1തിമൊ. 4: 14.
6: 1. എഫെ. 6: 5; തീത്തൊ. 2: 9, 10. **6: 2.** ഫിലെ. 1: 16.
6: 3. ഗലാ. 1: 6—9; 2തിമൊ. 1: 13. **6: 5.** 2തിമൊ. 3: 8; 4: 4; തീത്തൊ. 1: 14.
6: 6. 1തിമൊ. 4: 8; എബ്രാ. 13: 5; ഫിലി. 4: 11, 12. **6: 7.** സഭാപ്ര. 5: 14; ഇയ്യോ. 1: 21.
6: 8. സദൃ. 30: 8. **6: 9.** സദൃ. 23: 4; 28: 22. **6: 10.** എഫെ. 5: 5.
6: 11. 2തിമൊ. 2: 22. **6: 12.** 1കൊരി. 9: 25, 26; 2തിമൊ. 4: 7.
6: 13. യോഹ. 18: 36, 37; 19: 11. **6: 15.** തിമൊ. 1: 11; വെളി. 17: 14; ആവ. 10: 17.

15 ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ധന്യനായ ഏകാധി
16 പതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധി
കർത്താവും താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവ
നും അടുത്തുകൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസി
ക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവ
നും കാണ്മാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ ത
ക്കസമയത്തു് ആ പ്രത്യക്ഷത വരുത്തും.
അവന്നു ബഹുമാനവും നിത്യ ബലവും ഉ
ണ്ടാകട്ടെ. ആമേൻ.

17 ഈ ലോകത്തിലെ ധനവാന്മാരോടു്
ഉന്നതഭാവം കൂടാതെയിരിപ്പാനും നിശ്ചയ
മില്ലാത്ത ധനത്തിലല്ല, നമുക്കു സകലവും
18 ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ദൈ
വത്തിൽ ആശ വെപ്പാനും നന്മ ചെയ്യാനും
സൽപ്രവൃത്തികളിൽ സമ്പന്നരായി ദാന
ശീലരും ഔദാര്യമുള്ളവരുമായി സാക്ഷാ
ലുള്ള ജീവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു 19
വരുംകാലത്തേക്കു നല്ലോരു അടിസ്ഥാനം
നിക്ഷേപിച്ചുകൊൾവാനും ആജ്ഞാപി
ക്ക. അല്ലയോ തിമൊഥെയൊസേ, 20
നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപ
നിധി കാത്തുകൊണ്ടു ജ്ഞാനം എന്നു വ്യാ
ജമായി പേർ പറയുന്നതിന്റെ ഭക്തി
വിരുദ്ധമായ വൃഥാലാപങ്ങളെയും തർക്ക
സൂത്രങ്ങളെയും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്ക. ആ ജ്ഞാ 21
നം ചിലർ സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസം വിട്ടു
തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. കൃപ നിങ്ങളോടു 22
കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

6: 16. പുറ. 33: 20. **6: 17.** സങ്കീ. 62: 10; ലൂക്കൊ 12: 20; റോമ. 12: 16.
6: 19. മത്താ. 6: 20. **6: 20.** 1തിമൊ. 4: 7; 2തിമൊ. 1: 14.
6: 21. 1തിമൊ. 1: 6; 2തിമൊ. 1: 18.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO

TIMOTHY

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

തിമൊഥെയൊസിന്നു എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

അഭിവാദനവും സ്തോത്രാപ്പണവും

1 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് പ്രിയ മകനായ തിമൊഥെയൊസിന്നു് എഴുതുന്നതു്: 2 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിനക്കു കൃപയും കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

3 എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ രാവും പകലും ഇടവിടാതെ നിന്നെ സ്മരിച്ചു നിന്റെ കണ്ണുനീർ ഓർത്തും നിന്നെ കണ്ടു സന്തോ 4 ഷപൂർണ്ണനാകുവാൻ വാഞ്ഛിച്ചുംകൊണ്ടു ഞാൻ പൂർവ്വന്മാരുടെ ദുഷ്ടാന്തം അനുസരിച്ചു നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയോടെ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു നിന്റെ നിർവ്യാജ 5 വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓർമ്മ നിമിത്തം സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ആ വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയമ്മ ലോവീസിലും അമ്മയുനീക്കയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു; നിന്നിലും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉത്സാഹത്തിന്നും ധൈര്യത്തിന്നുമായുള്ള പ്രബോധനം

6 അതുകൊണ്ടു് എന്റെ കൈവെപ്പിനാൽ നിന്നിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരം ജ്വലിപ്പിക്കേണം എന്നു നിന്നെ 7 ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുബോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെയത്രേ ദൈവം നമുക്കു തന്നതു്.

8 അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും അവന്റെ ബദ്ധനായ എന്നെയും കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ സുവിശേഷത്തിന്നായി ദൈവശക്തിക്കു് ഒത്തവണ്ണം നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക. 9 അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കയും വിശുദ്ധവിളി കൊണ്ടു വിളിക്കയും ചെയ്തതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല, സകലകാലത്തിന്നും മുമ്പെ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും സുവിശേഷംകൊണ്ടു ജീവനും അക്ഷയതയും വെളിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ തന്റെ സ്വന്തനിർണ്ണയത്തിന്നും കൃപെക്കും ഒത്തവണ്ണമത്രേ. 10 11 ആ സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ പ്രസംഗിയും അപ്പൊസ്തലനും ഉപദേഷ്ടാവുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 അതുനിമിത്തം തന്നേ ഞാൻ ഇതൊക്കെയും സഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ആരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു; അവൻ എന്റെ ഉപനിധി ആ ദിവസംവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ശക്തൻ എന്നു ഉറച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13 എന്നോടു കേട്ട പഥ്യവചനം നീ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക. 14 ആ നല്ല ഉപനിധി നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

15 ആസ്യക്കാർ എല്ലാവരും എന്നെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ; ഫുഗലൊസും ഹെർമ്മൊഗനേസും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു. 16 പലപ്പോഴും എന്നെ തണുപ്പിച്ചുവനായ ഒനേസിഫൊരൊസിന്റെ കുടുംബത്തിന്നു കർത്താവു കരുണ നല്കുമാറാകട്ടെ. അവൻ എന്റെ ചങ്ങലയെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ ഞാൻ 17 റോമയിൽ എത്തിയ ഉടനെ താല്പര്യത്തോടെ എന്നെ തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. 18 ആ ദിവസത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പക്കൽ കരുണ കണ്ടെത്തുവാൻ കർത്താവു് അവന്നു സംഗതി വരുത്തട്ടെ. എഫെസൊസിൽവെച്ചു് അവൻ എനിക്കു് എന്തെല്ലാം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു എന്നു നീ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുവല്ലോ.

1: 4. അ. പ്ര. 23: 1; 24: 16; ഫിലി. 3: 5. 1: 5. അ പ്ര. 16: 1.
1: 6. 1തെസ്സ. 5: 19; 1തിമൊ. 4: 14. 1: 7. റോമ. 8: 15. 1: 8. റോമ. 1: 16.
1: 9. തീത്തൊ. 3: 4, 5. 1: 10. റോമ. 16: 24—26; എബ്രാ. 2: 14, 15; 1കൊരി. 15: 55, 57.
1: 11. 1തിമൊ. 2: 7. 1: 13. 1തിമൊ. 6: 3; തീത്തൊ. 2: 1. 1: 14. 1തിമൊ. 6: 20.
1: 15. 2തിമൊ. 4: 16. 1: 17. അ. പ്ര. 28: 20; മത്താ. 25: 36—40,
1: 18. യൂദാ. 1: 21; എബ്രാ. 6; 10.

2 എന്റെ മകനേ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
2 കൃപയാൽ ശക്തിപ്പെടുക. നീ പല
സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ എന്നോടു കേട്ട
തെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ
സമർത്ഥരായ വിശ്വസ്ത മനുഷ്യരെ ഭരമേ
3 ല്പിക്ക. ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ നല്ല ഭടനാ
യി നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക.
4 പടച്ചേവകനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതി
ന്നു യാതൊരു പടയാളിയും ജീവനകാര്യ
5 ങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ
മല്ലുകെട്ടിയാലും ചട്ടപ്രകാരം പൊരാ
6 തെ കിരീടം പ്രാപിക്കയില്ല. അദ്ധ്വാ
നിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരൻ ആകുന്നു ആദ്യം
7 ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതു. ഞാൻ പറയു
ന്നതു ചിന്തിച്ചുകൊൾക. കർത്താവു സക
8 ലത്തിലും നിനക്കു ബുദ്ധി നല്കുമല്ലോ; ദാ
വീദിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരി
ച്ചിട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന യേശു
9 ക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക. അതു്
ആകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം. അതു് അ
റിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ
എന്നപോലെ ചങ്ങല ധരിച്ചു കഷ്ടം സ
ഹിക്കുന്നു; ദൈവവചനത്തിനോ ബന്ധ
10 നം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിലു
ള്ള രക്ഷ നിത്യതേജസ്സോടുകൂടെ വ്യക്തമാക്കു
കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവർക്കായി സകല
11 വും സഹിക്കുന്നു. നാം അവനോടുകൂടെ
മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ ജീവിക്കും; സഹി
12 ക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും; നാം തള്ളി
പ്പറയും എങ്കിൽ അവൻ നമ്മെയും തള്ളി
13 പ്പറയും. നാം അവിശ്വസ്തരായിത്തീർന്നാ
ലും അവൻ വിശ്വസ്തനായി പാർക്കുന്നു;
തന്റെ സ്വഭാവം ത്യജിപ്പാൻ അവന്നു ക
ഴികയില്ലല്ലോ; ഈ വചനം വിശ്വാസ
യോഗ്യമാകുന്നു.

വാഗ്വാദത്തിനെതിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

14 കേൾക്കുന്നവരെ മറിച്ചുകളയുന്നതിനല്ലാ
തെ ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്ത വാഗ്വാദം ചെ
യ്യാതിരിക്കേണമെന്നു കർത്താവിനെ സാ
ക്ഷിയാക്കി അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക.
15 സത്യവചനത്തെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസം
ഗിച്ചുകൊണ്ടു ലജ്ജിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലാ
ത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിന്നു കൊ
ള്ളാകുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക.
16 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യർത്ഥാലാപങ്ങളെ ഒഴി
ഞ്ഞിരിക്ക; ആ വകക്കാർ അഭക്തി അധി
17 കം മുതിർന്നവരും; അവരുടെ വാക്കു് അർബ്ബു
ദവ്യാധിപോലെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.
18 ഹുമനയോസും ഫിലേത്തൊസും അവരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവരാകുന്നു; അവർ സത്യം
വിട്ടു തെറ്റി: പുനരുത്ഥാനം കഴിഞ്ഞു
എന്നു പറഞ്ഞു ചിലരുടെ വിശ്വാസം
മറിച്ചുകളയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ 19
സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു;
കർത്താവു തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു എ
ന്നും കർത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്ന
വൻ എല്ലാം അനീതി വിട്ടകന്നുകൊള്ളട്ടെ
എന്നും ആകുന്നു അതിന്റെ മുദ്ര. എ 20
ന്നാൽ ഒരു വലിയ വീട്ടിൽ പൊന്നും വെ
ള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ മാത്രമ
ല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും ഉണ്ടു;
ചിലതു മാന്യകാര്യത്തിന്നും ചിലതു ഹീന
കാര്യത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇവയെ 21
വിട്ടകന്നു തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കുന്ന
വൻ വിശുദ്ധവും ഉടമസ്ഥനു ഉപയോഗ
വുമായി നല്ല വേലയ്ക്കു ഒക്കെയും ഒരുങ്ങി
യിരിക്കുന്ന മാനപാത്രം ആയിരിക്കും. യൌ 22
വനമോഹങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതിയും വി
ശ്വാസവും സ്നേഹവും ശുദ്ധ ഹൃദയത്തോ
ടെ കർത്താവിനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
എല്ലാവരോടും സമാധാനവും ആചരിക്ക.
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൌഢ്യതർക്കം ശണ്ഠ ജനി 23
പ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു് അതു ഒഴിഞ്ഞിരി
ക്ക. കർത്താവിന്റെ ദാസൻ ശണ്ഠ ഇടാതെ 24
എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ
സമർത്ഥനും ദോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി
ആയ്തു ഇരിക്കേണ്ടതു. വിരോധികൾക്കു 25
ദൈവം സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തി
നായി മാനസാന്തരം നല്കുമോ എന്നും
പിശാചിനാൽ പിടിപ്പെട്ടു കൂട്ടങ്ങിയവ 26
രാകയാൽ അവർ സുബോധം പ്രാപിച്ചു
അവന്റെ കണിയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു ദൈ
വേഷ്ടം ചെയ്യുമോ എന്നും വെച്ചു അവരെ
സൌമ്യതയോടെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും ആ
കുന്നു.

ആസന്നമായ ദുഷ്കൃതകൾ

3 അന്ത്യകാലത്തു ദുർഘടസമയങ്ങൾ വ
രും എന്നറിക. മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹി 2
കളും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വമ്പു പറയുന്നവ
രും അഹങ്കാരികളും ദൂഷകന്മാരും അമ്മയ
പ്പന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെട്ട
വരും അശുദ്ധരും വാത്സല്യമില്ലാത്തവരും
ഇണങ്ങാത്തവരും ഏഷണിക്കാരും അജി 3
തേന്ദ്രിയന്മാരും ഉഗ്രന്മാരും സൽഗുണദ്വേ
ഷികളും ദ്രോഹികളും ധാർഷ്ട്യക്കാരും നി 4
ഗളികളുമായി ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ ഭോ
ഗപ്രിയരായി ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു് 5
അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായി
രിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിട്ടൊഴി

2: 3. 2തിമൊ. 1: 8; 4: 5. 2: 5. 2തിമൊ. 4: 8. 2: 6. 1കൊരി. 9: 7, 10.
2: 8. റോമ. 2: 16; 1കൊരി. 15: 4, 20; 2ശമൂ. 7: 12.
2: 9. എഫെ. 3: 1, 13; ഫിലി. 1: 12—14; 2: 17. 2: 10. കൊലൊ. 1: 24.
2: 11. 2കൊരി. 4: 11. 2: 12. മത്താ. 10: 33. 2: 13. റോമ. 3: 2, 3.
2: 14. 1തിമൊ. 6: 4; തീത്തൊ. 3: 9.
2: 15. 1തിമൊ. 4: 6; ലൂക്കൊ. 12: 42; തീത്തൊ. 2: 7, 8. 2: 16. 1തിമൊ. 4: 7.
2: 18. 1തിമൊ. 1: 20. 2: 19. സംഖ്യാ. 16: 5, 26; യോഹ. 10: 14; യെശ. 26: 13; 28, 17.
2: 20. 1കൊരി. 3: 12. 2: 21. 2തിമൊ. 3: 17. 2: 22. 1തിമൊ. 6: 11; 1: 5.
2: 23. 1തിമൊ. 4: 7. 2: 24. തീത്തൊ. 1: 7. 2: 25. 1തിമൊ. 2: 4.
3: 1. 1തിമൊ. 4: 1. 3: 2. റോമ. 1: 29. 3: 3. ഫിലി. 3: 19.
3: 5. മത്താ. 7: 15, 21; റോമ. 2: 21; തീത്തൊ. 1: 16.

6 യുക. വീട്ടുകളിൽ നുണ്ണുകടക്കയും പാപ
ങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു നാനാ മോഹങ്ങൾ
7 ക്കു് അധീനരായി എപ്പോഴും പഠിച്ചിട്ടും
ഒരിക്കലും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം
പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പെണ്ണുങ്ങളെ
സ്വാധീനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഈ
8 കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആകുന്നു; യന്നേസും
യംബ്രേസും മോശെയോടു എതിർത്തുനിന്ന
തുപോലെ തന്നേ ഇവരും സത്യത്തോടു
മുത്തുനില്ക്കുന്നു; ദുർബ്ബുദ്ധികളും വിശ്വാസം
സംബന്ധിച്ചു കൊള്ളരുതാത്തവരുമത്രേ.
9 അവർ അധികം മുഴുക്കയില്ല; മേല്പറഞ്ഞ
വരുടെ ബുദ്ധികേടു് എല്ലാവക്കും വെളി
പ്പെട്ടതുപോലെ ഇവരുടെ ബുദ്ധികേടും
വെളിപ്പെടും.

തിമൊഥെയൊസിനായുള്ള രക്ഷാവ്യവസ്ഥകൾ

10 നീയോ എന്റെ ഉപദേശം, നടപ്പു്, ഉ
ദ്ദേശം, വിശ്വാസം, ദീർഘക്ഷമ, സ്നേഹം,
സഹിഷ്ണുത എന്നിവയും അന്ത്യാക്യ
11 യിലും ഇക്കൊന്യയിലും ലുസ്ത്രയിലും എ
നിക്കു സംഭവിച്ച ഉപദ്രവവും കഷ്ടാനുഭവ
വും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തെ
ല്ലാം ഉപദ്രവം സഹിച്ചു; അതിലെല്ലാ
റ്റിൽ നിന്നും കർത്താവു് എന്നെ വിടുവിച്ചു.
12 എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ
ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവക്കു എല്ലാം ഉപദ്ര
13 വം ഉണ്ടാകും. ദുഷ്ടമനുഷ്യരും മായാവി
കളും വഞ്ചിച്ചും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടും കൊണ്ടു
മേല്ക്കുമേൽ ദോഷത്തിൽ മുതിർന്നുവരും.
14 നീയോ ഇന്നവരോടു പഠിച്ചു എന്നു ഓക്ക
കയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസ
ത്താൽ നിന്നെ രക്ഷെക്കു ജ്ഞാനിയാക്കു
വാൻ മതിയായ തിരുവെഴുത്തുകളെ ബാ
15 ല്യംമുതൽ അറികയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
നീ പഠിച്ചും നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്ക
16 ുന്നതിൽ നിലനില്ക്ക. എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും
ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
മനുഷ്യൻ സകല സൽപ്രവൃത്തിക്കും
വക പ്രാപിച്ചു തികഞ്ഞവൻ ആകേണ്ട
17 തിന്നു ഉപദേശത്തിന്നും ശാസനത്തിന്നും
ഗുണീകരണത്തിന്നും നീതിയിലെ അഭ്യാ
സത്തിന്നും പ്രയോജനമുള്ളതു് ആകുന്നു.

4 ഞാൻ ദൈവത്തെയും, ജീവികൾക്കും
മരിച്ചവക്കും ന്യായവിസ്താരം നടത്തുവാ
നുള്ള ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെ
ച്ചു് അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും രാജ്യവും
ചൊല്ലി സത്യംചെയ്തു കല്പിക്കുന്നതു: വച 2
നം പ്രസംഗിക്ക; സമയത്തിലും അസമയ
ത്തിലും ഒരുങ്ങിനില്ല; സകല ദീർഘക്ഷമ
യോടും ഉപദേശത്തോടുംകൂടെ ശാസിക്ക;
തർജ്ജനം ചെയ്തു; പ്രബോധിപ്പിക്ക. അവർ 3
പത്ഥ്യോപദേശം പൊറുക്കാതെ കണ്ടുരസ
മാകുമാറു സ്വന്ത മോഹങ്ങൾക്കൊത്തവ
ണ്ണം ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ പെരുക്കുകയും
സത്യത്തിന്നു ചെവികൊടുക്കാതെ കെട്ട 4
കഥ കേൾപ്പാൻ തിരികയും ചെയ്യുന്ന
കാലം വരും. നീയോ സകലത്തിലും നി 5
ർമ്മദൻ ആയിരിക്ക; കഷ്ടം സഹിക്ക; സുവി
ശേഷകന്റെ പ്രവൃത്തിചെയ്തു; നിന്റെ
ശുശ്രൂഷ നിറപടിയായി നിവർത്തിക്ക.
ഞാനോ ഇപ്പോൾ തന്നേ പാനീയയാഗ 6
മായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു; എന്റെ നിർയ്യാണ
കാലവും അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നല്ല 7
പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം തികെച്ചു, വിശ്വാ
സം കാത്തു. ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം 8
എനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നീതി
യുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവു് ആ
ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നല്കും; എനിക്കു
മാത്രമല്ല, അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പ്രി
യംവെച്ച ഏവക്കുംകൂടെ.

വ്യക്തിപരമായ സന്ദേശങ്ങളും യാത്രപറച്ചിലും

വേഗത്തിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വരു 9
വാൻ ഉത്സാഹിക്ക. ദേമാസ് ഈ ലോക 10
ത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ടു് എന്നെ വിട്ടു തെസ്സ
ലൊനീക്കയിലേക്കു പോയി. ക്രേസ്കേസ്
ഗലാത്യെക്കും തീത്തൊസ് ദല്മാത്യെക്കും
പോയി; ലൂക്കൊസ് മാത്രമേ എന്നോടു 11
കൂടെ ഉള്ളു; മർക്കൊസ് എനിക്കു ശുശ്രൂഷ
ക്കായി ഉപയോഗമുള്ളവൻ ആകയാൽ
അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. തീഹി 12
ക്കൊസിനെ ഞാൻ എഫെസോസിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ത്രോവാസിൽ 13
കർപ്പൊസിന്റെ പക്കൽ വെച്ചേച്ചു പോ
ന്ന പുതപ്പും പുസ്തകങ്ങളും വിശേഷാൽ
ചർമ്മലിഖിതങ്ങളും നീ വരുമ്പോൾ കൊ
ണ്ടുവരിക. ചെമ്പുപണിക്കാരൻ അലെക്സ 14
ന്തർ എനിക്കു വളരെ ദോഷം ചെയ്തു;
അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം
കർത്താവു് അവന്നു പകരം ചെയ്യും. അവൻ 15
നമ്മുടെ പ്രസംഗത്തോടു് അത്യന്തം എതി
ർത്തുനിന്നതുകൊണ്ടു നീയും അവനെ സൂക്ഷി

3: 6. മത്താ. 23: 14; തീത്തൊ. 1: 11. **3: 7.** 2തിമൊ. 2: 25.
3: 8. പുറ. 7: 11, 12; 1തിമൊ. 6: 5; 1: 13.
3: 11. അ. പ്ര. 13: 50; 14: 5, 19; സങ്കീ. 34: 19. **3: 12.** മത്താ. 16: 24; അ. പ്ര. 14: 22.
3: 13. 1തിമൊ. 4: 1. **3: 14.** 2തിമൊ. 2: 2. **3: 15.** യോഹ. 5: 39; സങ്കീ. 119: 99.
3: 16. 2പത്രൊ. 1: 19—21; റോമ. 15: 4. **3: 17.** 1തിമൊ. 6: 11.
4: 1: അ. പ്ര. 10: 42; 1പത്രൊ. 4: 5; റോമ. 14: 9, 10. **4: 2.** അ. പ്ര. 20: 20, 31.
4: 3. 2തിമൊ. 1: 13; 1തിമൊ. 4: 1. **4: 4.** 1തിമൊ. 4: 7; 2തെസ്സ. 2: 11.
4: 5. 2തിമൊ. 2: 3; എഫെ. 4: 11. **4: 6.** ഫിലി. 2: 17.
4: 7. 1കൊരി. 9: 25; 1തിമൊ. 6: 12; ഫിലി 3: 14.
4: 8. 2തിമൊ. 2: 5; 1പത്രൊ 5: 4; വെളി. 2: 10. **4: 9.** 2തിമൊ. 1: 4.
4: 10. കൊലൊ. 4: 14. **4: 11.** അ. പ്ര. 15: 37; കൊലൊ. 4: 10.
4: 12. അ. പ്ര. 20: 4; എഫെ. 6: 21; കൊലൊ. 4: 7.
4: 14. 1തിമൊ. 1: 20; 2ശമൂ. 3: 39; സങ്കീ. 28: 4; 62: 12; സദൃ. 24: 12.

16 ച്ചുകൊൾക. എന്റെ ഒന്നാം പ്രതിവാദത്തിൽ ആരും എനിക്കു തുണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്നെ കൈവിട്ടു; അതു് അവർക്കു കണക്കിടാതിരിക്കട്ടെ. കർത്താവോ എനിക്കു തുണനിന്നു പ്രസംഗം എന്നെക്കൊണ്ടു നിവർത്തിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും എന്നെ ശക്തീകരിച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽ 18 നിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചു. കർത്താവു് എന്നെ സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും വിടുവിച്ചു തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയരാജ്യത്തിന്നായി രക്ഷിക്കും; അവന്നു എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ.

പ്രിസ്കയ്ക്കും അക്വിലാവിന്നും ഒനേസി 19
ഫൊരൊസിന്റെ കുടുംബത്തിന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുക. എരസ്തൊസ് കൊരിന്തിൽ 20
താമസിച്ചു. ത്രൊഫിമൊസിനെ ഞാൻ മിലേത്തിൽ രോഗിയായി വിട്ടേച്ചുപോന്നു. ശീതകാലത്തിന്നു മുമ്പെ വരുവാൻ ശ്രമിക്ക. യൂബൂലൊസും പൂദെസും ലീനൊസും ക്ലൌദിയയും സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 21

യേശുക്രിസ്തു നിന്റെ ആത്മാവോടുകൂടെ 22
ഇരിക്കട്ടെ. കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

4: 16. 2തീമൊ, 1: 15; അ. പ്ര. 7: 60.
4: 17. സങ്കീ. 22: 21; ദാനീ. 6: 21, 28; അ. പ്ര. 23: 11; 27: 23.
4: 19. അ. പ്ര. 18: 2; 2തിമൊ. 1: 16. **4: 20.** അ. പ്ര. 19: 22; അ. പ്ര. 20: 4; 21: 29.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO

TITUS

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

തീത്തൊസിന്നു എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ച പ്രസം
ഗത്താൽ തക്കസമയത്തു തന്റെ വചനം
2 വെളിപ്പെട്ടുത്തിയ ഭോഷ്കില്ലാത്ത ദൈവം
സകല കാലത്തിന്നും മുമ്പെ വാഗ്ദത്തം
ചെയ്ത നിത്യജീവന്റെ പ്രത്യാശ ഹേതു
3 വായിതന്റെ വ്യക്തന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തി
ന്നും ഭക്തിക്കനുസാരമായ സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിന്നുമായി ദൈവത്തിന്റെ
ദാസനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തു
4 ലനുമായ പൌലൊസ് പൊതുവിശ്വാസ
ത്തിൽ നിജപുത്രനായ തീത്തൊസിന്നു
എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ
നിന്നും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേ
ശുവിങ്കൽനിന്നും, നിനക്കു കൃപയും സമാ
ധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

5 ഞാൻ ക്രേത്തയിൽ നിന്നെ വിട്ടേച്ചു
പോന്നതു: ശേഷിച്ച കാര്യങ്ങളെ ക്രമത്തി
ലാക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ നിന്നോടു ആ
ജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ പട്ടണംതോറും മൂപ്പ
ന്മാരെ ആക്കിവെക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ.

മൂപ്പന്മാരുടെ നിയമനം

6 മൂപ്പൻ കുറ്റമില്ലാത്തവനും ഏകഭാര്യ
യുള്ളവനും ദുർന്നടപ്പിന്റെ ശ്രുതിയോ അനു
സരണക്കേടോ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസിക
7 ളായ മക്കളുള്ളവനും ആയിരിക്കേണം. അ
ദ്ധ്യക്ഷൻ ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹവിചാരക
നാകയാൽ അനിന്ദ്യനായിരിക്കേണം; ത
ന്നിഷ്ടക്കാരനും കോപിയും മദ്യപ്രിയനും
തല്ലുകാരനും ദുർല്ലാഭമോഹിയും അരുതു.
8 അതിഥിപ്രിയനും സൽഗുണപ്രിയനും സു
ബോധശീലനും നീതിമാനും നിർമ്മലനും
9 ജിതേന്ദ്രിയനും പഥ്യോപദേശത്താൽ
പ്രബോധിപ്പിപ്പാനും വിരോധികൾക്കു
ബോധം വരുത്തുവാനും ശക്തനാകേണ്ടതി
ന്നു ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസ്യവ
ചനം മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവനും ആയിരി
ക്കേണം.

ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾ

വ്യർത്ഥവാചാലന്മാരും മനോവഞ്ചകന്മാ 10
രുമായി വഴങ്ങാത്തവരായ പലരും ഉണ്ട
ല്ലോ; വിശേഷാൽ പരിച്ഛേദനക്കാർ ത
ന്നേ. അവരുടെ വായ് അടെക്കേണ്ടതാ 11
കുന്നു. അവർ ദുരാദായം വിചാരിച്ചു് അ
രുതാത്തതു് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു കുടുംബ
ങ്ങളെ മുഴുവനും മറിച്ചുകളയുന്നു. ക്രേത്തർ 12
സ്വന്തം അസത്യവാദികളും ദുഷ്ടജന്തുക്കളും
മടിയന്മാരായ പെരുവയറന്മാരും അത്രേ
എന്നു് അവരിൽ ഒരുവൻ, അവരുടെ ഒരു
വിദ്വാൻ തന്നേ, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ 13
സാക്ഷ്യം നേർ തന്നേ; അതുനിമിത്തം
അവർ വിശ്വാസത്തിൽ ആരോഗ്യമുള്ളവ
രായിത്തീരേണ്ടതിന്നും യെഹൂദകഥകളെ 14
യും സത്യം വിട്ടകലുന്ന മനുഷ്യരുടെ കല്പ
നകളെയും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
അവരെ കഠിനമായി ശാസിക്ക. ശുദ്ധിയു 15
ള്ളവക്കു എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നേ; എന്നാൽ
മലിനന്മാക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും
ശുദ്ധമല്ല; അവരുടെ ചിത്തവും മനസ്സാ
ക്ഷിയും മലിനമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അ 16
വർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു പറയു
ന്നുവെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളാൽ അവനെ നി
ഷേധിക്കുന്നു. അവർ അറെക്കത്തക്കവരും
അനുസരണം കെട്ടവരും യാതൊരു നല്ല കാ
ര്യത്തിന്നും കൊള്ളരുതാത്തവരുമാകുന്നു.

ക്രൈസ്തവസ്വഭാവവും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനവും

നീയോ പഥ്യോപദേശത്തിന്നു ചേരു 2
ന്നതു പ്രസ്താവിക്ക. വൃദ്ധന്മാർ നിർമ്മദവും 2
ഗൌരവവും സുബോധവും ഉള്ളവരും വി
ശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും സഹി
ഷ്ണതയിലും ആരോഗ്യമുള്ളവരും ആയി
രിക്കേണം എന്നും വൃദ്ധമാരും അങ്ങനെ 3
തന്നേ നടപ്പിൽ പവിത്രയോഗ്യമാരും
ഏഷണി പറയാത്തവരും വീഞ്ഞിന്നു
അടിമപ്പെടാത്തവരുമായിരിക്കേണം എ
ന്നും ദൈവവചനം ദുഷിക്കപ്പെടാതിരി 4
ക്കേണ്ടതിന്നു് യൌവനക്കാരത്തികളെ ഭ

1: 3. എഫെ. 1: 8; 1തിമൊ. 1: 1, 11. 1: 4. 1തിമൊ. 1: 2. 1: 6. 1തിമൊ. 3: 2—4.
1: 7. 1കൊരി. 4: 1; 1പത്രൊ. 5: 2; 2തിമൊ. 2: 24.
1: 9. തീത്തൊ. 2: 1; 1തിമൊ. 1: 10; 2തിമൊ. 4: 3.
1: 11. തീത്തൊ. 3: 6; യോഹ. 10: 12; 1പത്രൊ. 5: 2. 1: 13. 2തിമൊ. 4: 2.
1: 14. 1തിമൊ. 4: 7. 1: 15. മത്താ. 15: 11; റോമ. 14: 20. 1: 16. 2തിമൊ. 3: 5.
2: 1. 1തിമൊ. 6: 3; 2തിമൊ 1: 13. 2: 2. 1തിമൊ. 5: 1. 2: 3. 1തിമൊ. 3: 11.

5 ത്തൃപ്രിയമാരും പുത്രപ്രിയമാരും സുബോ
ധവും പാതിവ്രത്യവുമുള്ളവരും വീട്ടകാര്യം
നോക്കുന്നവരും ദയയുള്ളവരും ഭർത്താക്ക
ന്മാർക്കു കീഴ്പ്പെട്ടവരും ആയിരിപ്പാൻ ശീ
ലിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മ ഉപദേശിക്കുന്ന
വരായിരിക്കേണം എന്നും പ്രബോധിപ്പി
6 ക്ക. അവ്വണ്ണം യൌവനക്കാരെയും സുബോ
ധമുള്ളവരായിരിപ്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്ക.
7 വിരോധി നമ്മെക്കൊണ്ടു ഒരു തിന്മയും
പറവാൻ വകയില്ലാതെ ലജ്ജിക്കേണ്ടതി
ന്നു സകലത്തിലും നിന്നെത്തന്നേ സൽ
പ്രവൃത്തികൾക്കു മാതൃകയാക്കി കാണിക്ക.
8 ഉപദേശത്തിൽ നിർമ്മലതയും ഗൌരവവും
ആക്ഷേപിച്ചു കൂടാത്ത പഥ്യവചനവും
9 ഉള്ളവൻ ആയിരിക്ക. ദാസന്മാർ നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശ
ത്തെ സകലത്തിലും അലങ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു
യജമാനന്മാർക്കു കീഴടങ്ങി സകലവിധത്തി
10 ലും പ്രസാദം ഭവിക്കുന്നവരും എതിർ
പറകയോ വഞ്ചിച്ചെടുക്കയോ ചെയ്യാതെ
സകലത്തിലും നല്ല വിശ്വസ്തത കാണിക്കു
11 ന്നവരുമായി ഇരിപ്പാൻ (കല്പിക്ക). സക
ല മനുഷ്യർക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവകൃപ
ഉദിച്ചുവല്ലോ;

ക്രൈസ്തവ ഉദ്ദേശങ്ങൾ

12 നാം ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശെക്കായിട്ടും
മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യ
13 ക്ഷതെക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു ഭക്തികേടും
പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വർജ്ജിച്ചിട്ടു ഈ
ലോകത്തിൽ സുബോധത്തോടും നീതി
യോടും ദൈവഭക്തിയോടുംകൂടെ ജീവിച്ചു
14 പോരേണ്ടതിന്നു അതു നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചു
വളർത്തുന്നു. അവൻ നമ്മെ സകല അധർമ്മ
ത്തിൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു സൽപ്രവൃത്തി
കളിൽ തീക്ഷ്ണാന്തരയുള്ളൊരു സ്വന്തജന
മായി തനിക്കു ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തു.

15 ഇതു പൂർണ്ണഗൌരവത്തോടെ പ്രസംഗി
ക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ശാസിക്കയും
ചെയ്ക. ആരും നിന്നെ തുച്ഛീകരിക്കരുതു.

ക്രൈസ്തവ സ്വഭാവവും അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനവും

3 വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴട
ങ്ങി അനുസരിപ്പാനും സകലസൽപ്രവൃ
2 ത്തിക്കും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാനും ആരെക്കു
ണ്ടും ദൂഷണം പറയാതെയും കലഹിക്കാ
തെയും ശാന്തന്മാരായി സകലമനുഷ്യ
രോടും പൂർണ്ണസൌമ്യത കാണിപ്പാനും അ
വരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക. മുമ്പെ നാമും ബു 3
ദ്ധികെട്ടവരും അനുസരണമില്ലാത്തവരും
വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരും നാനാമോഹ
ങ്ങൾക്കും ഭോഗങ്ങൾക്കും അധീനരും
ഈർഷ്യയിലും അസൂയയിലും കാലം കഴി
ക്കുന്നവരും ദ്വേഷിതരും അന്യോന്യം പ
കെക്കുന്നവരും ആയിരുന്നവല്ലോ. എ 4
ന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവ
ത്തിന്റെ ദയയും മനുഷ്യപ്രീതിയും ഉദിച്ച 5
പ്പോൾ അവൻ നമ്മെ നാം ചെയ്ത നീതി
പ്രവൃത്തികളാലല്ല, തന്റെ കരുണപ്രകാ
രമത്രേ രക്ഷിച്ചതു. നാം അവന്റെ കൃപ 6
യാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു പ്രത്യാശപ്ര
കാരം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായി
ത്തീരേണ്ടതിന്നു പുനർജ്ജനനസ്നാനം കൊ
ണ്ടും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തു 7
മൂലം നമ്മുടെമേൽ ധാരാളമായി പകർന്ന
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നവീകരണംകൊ
ണ്ടും തന്നേ. ഈ വചനം വിശ്വാസയോ 8
ഗ്യം; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ സൽ
പ്രവൃത്തികളിൽ ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ
കരുതേണ്ടതിന്നു നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചു പറ
യേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇതു
ശുഭവും മനുഷ്യർക്കു ഉപകാരവും ആകുന്നു.
മൌഢ്യതർക്കവും വംശാവലികളും കലഹ 9
വും ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദ
വും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്ക. ഇവ നിഷ്പ്രയോജനവും 10
വ്യർത്ഥവുമല്ലോ. സഭയിൽ ഭിന്നത വരു
ത്തുന്ന മനുഷ്യനോടു ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം ബു
ദ്ധി പറഞ്ഞശേഷം അവനെ ഒഴിക്ക;
ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ വക്രബുദ്ധിയായി പാ 11
പം ചെയ്തു തന്നെത്താൻ കുറ്റം വിധിച്ചി
രിക്കുന്നു എന്നു നിനക്കു അറിയാമല്ലോ.

യാത്രാസന്ദേശങ്ങൾ

ഞാൻ അർത്തെമാസിനെയോ തിഹി 12
ക്കൊസിനെയോ അങ്ങോട്ടു അയക്കു
മ്പോൾ നിക്കൊപ്പൊലിസിൽ വന്നു എ
ന്നോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്ക. അവിടെ
ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയി
ച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രിയായ സേനാ 13
സിനും അപ്പൊല്ലോസിനും ഒരു മുട്ടും വ
രാതവണ്ണം ഉത്സാഹിച്ചു വഴിയാത്ര അയ
ക്ക. നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവർ 14
ആകാതെ അത്യാവശ്യസംഗതികളിൽ

2: 5. എഫെ. 5: 22. 2: 7. 1തിമൊ. 4: 12; 1പത്രൊ. 5: 3. 2: 8. 1പത്രൊ. 2: 15.
2: 9. എഫെ. 6: 5; 1തിമൊ. 6: 1; 1പത്രൊ. 2: 18. 2: 10. തീത്തൊ. 1: 3.
2: 12. എഫെ. 1: 4; 1യോഹ. 2: 16.
2: 13. 1കൊരി. 1: 7; റോമ. 5: 2; ഫിലി. 3: 20.
2: 14. ഗലാ. 1: 4; 1തിമൊ. 2: 6; എഫെ. 2: 10; സങ്കീ. 130: 8; പുറ. 19: 5; ആവ. 14: 2; യെഹെ. 37: 23; 1പത്രൊ. 3: 13.
2: 15. 1തിമൊ. 4: 12.

3: 1. 1പത്രൊ. 2: 13. 3: 2. ഫിലി. 4: 5. 3: 3. 1കൊരി. 6: 11; എഫെ. 2: 2; 5: 8.
3: 4. തീത്തൊ. 2: 11; സദൃ. 8: 31.
3: 5. എഫെ. 2: 8, 9; 5: 26; യോഹ. 3: 5; 2തിമൊ. 1: 9. 3: 6. യോവെ. 2: 28.
3: 7. റോമ. 3: 24. 3: 9. 1തിമൊ. 4: 7. 3: 10. 2യോഹ. 1: 10; മത്താ. 18: 15, 16.
3: 11. 1തിമൊ. 6: 4, 5. 3: 12. 2തിമൊ. 4: 12. 3: 13. അ. പ്ര. 18: 24; 1കൊരി. 3: 5, 6.
3: 14. തീത്തൊ. 2: 14; മത്താ. 7: 19; എഫെ. 4: 28, 29.

സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു മുമ്പരായിരിപ്പാൻ പഠിക്കട്ടെ.

15 എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ എല്ലാവരും നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുക.

കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO
PHILEMON

അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ്

ഫിലേമോന്നു എഴുതിയ ലേഖനം

മുഖവുര

ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായ പൌ
ലൊസും സഹോദരനായ തിമൊഥെയൊ
സും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയനും കൂട്ടവേലക്കാരനു
2 മായ ഫിലേമോൻ എന്ന നിനക്കും സ
ഹോദരിയായ അപ്പിയെക്കും ഞങ്ങളുടെ
സഹഭടനായ അർക്കിപ്പൊസിന്നും നിന്റെ
3 വീട്ടിലെ സഭെക്കും എഴുതുന്നതു: നമ്മുടെ
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താ
വായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾ
ക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.

ഒളിച്ചോടിയ അടിമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ

4 കർത്താവായ യേശുവിനോടും സകല വി
ശുദ്ധന്മാരോടും നിനക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും
5 വിശ്വാസത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിട്ടു
നമ്മിലുള്ള എല്ലാ നന്മയുടെയും പരിജ്ഞാ
നത്താൽ നിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂ
6 ട്ടായ്മ ക്രിസ്തുവിന്നായി സഫലമാകേണ്ടതി
ന്നു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നെ ഓർത്തു
എപ്പോഴും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു സ്തോ
7 ത്രം ചെയ്യുന്നു. സഹോദരാ, വിശുദ്ധന്മാ
രുടെ ഹൃദയം നീ തണുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം
നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ എനിക്കു വളരെ സ
ന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി.

8 ആകയാൽ യുക്തമായതു നിന്നോടു കല്പി
പ്പാൻ ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കു വളരെ ധൈ
9 ര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും പൌലൊസ് എന്ന വയ
സ്സനും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബ
ദ്ധനുമായിരിക്കുന്ന ഞാൻ സ്നേഹം
നിമിത്തം അപേക്ഷിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നതു.
10 തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ജനിപ്പി
ച്ച എന്റെ മകനായ ഒനേസിമൊസിന്നു
വേണ്ടി ആകുന്നു നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കു
11 ന്നതു. അവൻ മുമ്പെ നിനക്കു പ്രയോജ
നമില്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ
നിനക്കും എനിക്കും നല്ല പ്രയോജനമുള്ള
12 വൻ തന്നേ. എനിക്കു പ്രാണപ്രിയനായ
അവനെ ഞാൻ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു.
13 സുവിശേഷം നിമിത്തമുള്ള തടവിൽ എ
ന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ നി
നക്കു പകരം എന്റെ അടുക്കൽ തന്നേ
നിർത്തിക്കൊൾവാൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമു
ണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ ഹിതം 14
നിർബ്ബന്ധത്താൽ എന്നപോലെ അല്ല, മന
സ്സോടെ ആകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ സമ്മതം
കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്വാൻ എനിക്കു മന
സ്സില്ലായിരുന്നു. അവൻ അല്പകാലം വേറു 15
വിട്ടുപോയതു അവനെ സദാകാലത്തേക്കും
നിനക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ആയിരിക്കും;
അവൻ ഇനി ദാസനല്ല, ദാസനു മീതെ 16
പ്രിയ സഹോദരൻ തന്നേ; അവൻ വി
ശേഷാൽ എനിക്കു പ്രിയൻ എങ്കിൽ നിന
ക്കു ജഡസംബന്ധമായും കർത്തൃസംബന്ധ
മായും എത്ര അധികം? ആകയാൽ നീ 17
എന്നെ കൂട്ടാളി എന്നു കരുതുന്നു എങ്കിൽ
അവനെ എന്നെപ്പോലെ ചേർത്തുകൊൾക.
അവൻ നിന്നോടു വല്ലതും അന്യായം ചെ 18
യ്തിട്ടോ കടംപെട്ടിട്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു
എന്റെ പേരിൽ കണക്കിട്ടുകൊൾക.
പൌലൊസ് എന്ന ഞാൻ സ്വന്തകയ്യാൽ 19
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം.
നീ നിന്നെ തന്നേ എനിക്കു തരുവാൻ കടം
പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയേണം
എന്നില്ലല്ലോ. അതേ സഹോദരാ, നിന്നെ 20
ക്കൊണ്ടു എനിക്കു കർത്താവിൽ ഒരനുഭ
വം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിൽ എ
ന്റെ ഹൃദയം തണുപ്പിക്ക. നിന്റെ അനു 21
സരണത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു നിശ്ചയം
ഉണ്ടു; ഞാൻ പറയുന്നതിലുമധികം നീ
ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞിട്ടാകുന്നു ഞാൻ എഴു
തുന്നതു.

ഉപസംഹാരം

ഇതല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ 22
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്ലപ്പെട്ടും എന്നു പ്ര
ത്യാശ ഉണ്ടാകകൊണ്ടു എനിക്കു പാർപ്പി
ടം ഒരുക്കിക്കൊൾക.

ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സഹബദ്ധ 23
നായ എപ്പഫ്രാസും എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാ 24
രനായ മർക്കൊസും അരിസ്തർക്കൊസും ദേമാ
സും ലൂക്കൊസും നിനക്കു വന്ദനം ചൊ
ല്ലുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവി 25
ന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

1: 1. എഫെ. 3: 1. **1: 2.** കൊലൊ. 4: 17; ഫിലി. 2: 25; 2തിമൊ. 2: 3.
1: 3. റോമ. 1: 7. **1: 6.** ഫിലി. 1: 9. **1: 7.** 2കൊരി. 7: 4, 13.
1: 10. കൊലൊ. 4: 9; ഗലാ. 4: 19; 1കൊരി. 4: 15. **1: 13.** ഫിലി. 2: 30.
1: 14. 2കൊരി. 9: 7; 1പത്രൊ. 5: 2. **1: 16.** 1തിമൊ. 6: 2.
1: 19. ഗലാ. 6: 11; 2തെസ്സ. 3: 17. **1: 22.** ഫിലി. 1: 25; 2: 24.
1: 23. കൊലൊ. 1: 7; 4: 12. **1: 24.** കൊലൊ. 4: 10, 14.

THE EPISTLE TO THE
HEBREWS

എബ്രായർക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം

മുഖവുര

1 ദൈവം പണ്ടു ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വി
വിധമായിട്ടും പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം
2 പിതാക്കന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു് ഈ
അന്ത്യകാലത്തു പുത്രൻ മുഖാന്തരം നമ്മോ
ടു് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവനെ താൻ
സകലത്തിന്നും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു;
അവൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും ഉണ്ടാ
3 ക്കി. അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ
പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകല
ത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ
വഹിക്കുന്നവനും ആകകൊണ്ടു് പാപ
ങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയ ശേഷം
ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു്
4 ഇരിക്കയും അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ
വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിന്നു് അവകാശി
യായതിന്നു് ഒത്തവണ്ണം അവരെക്കാൾ
ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ദൈവപുത്രൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ ഉന്നതൻ

5 "നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഞാൻ ഇന്നു നി
ന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നും "ഞാൻ
അവന്നു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്ര
നും ആയിരിക്കും" എന്നും ദൂതന്മാരിൽ
ആരോടെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചെ
6 യ്തിട്ടുണ്ടോ? ആദ്യജാതനെ പിന്നെയും
ഭൂതലത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ:
"ദൈവത്തിന്റെ സകല ദൂതന്മാരും അവ
നെ നമസ്കരിക്കേണം" എന്നു താൻ അരു
7 ളിച്ചെയ്യുന്നു. "അവൻ കാറുകളെ തന്റെ
ദൂതന്മാരും അഗ്നിജ്വാലയെ തന്റെ ശുശ്രൂ
ഷകന്മാരും ആക്കുന്നു" എന്നു ദൂതന്മാരെ
8 ക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. പുത്രനോടോ: "ദൈ
വമേ, നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നും എ
ന്നേക്കുമുള്ളതു; നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ
9 ചെങ്കോൽ നേരുള്ള ചെങ്കോൽ. നീ നീതി
യെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകയും ദുഷ്ടതയെ ദ്വേഷി
ക്കയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ ദൈവമേ, നി
ന്റെ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പരമാ
യി നിന്നെ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു് അഭി
10 ഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്നും "കർത്താ
വേ, നീ പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിക്കു് അടിസ്ഥാ
നം ഇട്ടു, ആകാശവും നിന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. അവ നശിക്കും; 11
നീയോ നിലനില്ക്കും; അവ എല്ലാം വസ്ത്രം
പോലെ പഴകിപ്പോകും; ഉടുപ്പുപോലെ 12
നീ അവയെ ചുരുട്ടും; വസ്ത്രംപോലെ അവ
മാറിപ്പോകും; നീയോ അന്നന്യൻ; നി
ന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കയു
മില്ല" എന്നും പറയുന്നു. "ഞാൻ നിന്റെ 13
ശത്രുക്കളെ നിനക്കു പാദപീഠമാക്കുവോ
ളം നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക"
എന്നു ദൂതന്മാരിൽ ആരോടെങ്കിലും വല്ല
പ്പോഴും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അവർ 14
ഒക്കെയും രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ ശു
ശ്രൂഷെക്കു അയക്കപ്പെട്ടുന്ന സേവകാത്മാ
ക്കളല്ലയോ?

അതുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും ഒഴുകിപ്പോ 2
കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കേട്ടതു് അധികം
ശ്രദ്ധയോടെ കരുതിക്കൊൾവാൻ ആവ
ശ്യമാകുന്നു. ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളി 2
ച്ചെയ്ത വചനം സ്ഥിരമായിരിക്കയും ഓ
രോരോ ലംഘനത്തിന്നും അനുസരണക്കേ
ടിന്നും ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കയും
ചെയ്തു എങ്കിൽ കർത്താവു താൻ പറഞ്ഞു 3
തുടങ്ങിയതും ദൈവം അടയാളങ്ങളാലും
അത്ഭുതങ്ങളാലും വിവിധ വീര്യപ്രവൃത്തി
കളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുദ്ധാ
ത്മാവിനെ നല്കിക്കൊണ്ടും സാക്ഷി നിന്ന
തും കേട്ടവർ നമുക്കു് ഉറപ്പിച്ചുതന്നതുമായ 4
ഇത്രവലിയ രക്ഷ നാം ഗണ്യമാക്കാതെ
പോയാൽ എങ്ങനെ തെറ്റി ഒഴിയും?

നാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാവിലോകത്തെ 5
അവൻ ദൂതന്മാക്കല്ലല്ലോ കീഴ്പെടുത്തിയതു്.
എന്നാൽ "മനുഷ്യനെ നീ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു 6
അവൻ എന്തു്? മനുഷ്യപുത്രനെ സന്ദർശി
ക്കേണ്ടതിന്നു് അവൻ എന്തുമാത്രം? നീ 7
അവനെ ദൂതന്മാരെക്കാൾ അല്പം മാത്രം താ
ഴ്ത്തി; തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ
അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളു
ടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നീ അവനെ അധിപ
തി ആക്കി. സകലവും അവന്റെ കാല്ക്കീ 8
ഴാക്കിയിരിക്കുന്നു" എന്നു് ഒരുവൻ ഒരേ
ടത്തു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. സകലവും അവ
ന്നു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നിനെയും കീഴ്പെടു

1: 2. സങ്കീ. 2: 8; യോഹ. 1: 3; കൊലൊ. 1: 15, 16; മത്താ. 21: 38.
1: 3. സങ്കീ. 110: 1; 2കൊരി. 4: 4; കൊലൊ. 1: 15; മൎക്കൊ. 16: 19; എബ്രാ. 9: 14, 26.
1: 4. ഫിലി. 2: 9, 10. 1: 5. സങ്കീ. 2: 7; 2ശമൂ. 7: 14; എബ്രാ. 5: 5; അ. പ്ര. 13: 33.
1: 6. റോമ. 8: 29; സങ്കീ. 97: 7. 1: 7. സങ്കീ. 104: 4. 1: 8. സങ്കീ. 45: 6, 7.
1: 10. സങ്കീ. 102: 25—27. 1: 13. സങ്കീ. 110: 1; മത്താ. 22: 44
1: 14. ദാനീ. 7: 10; സങ്കീ. 34: 9; 91: 11.
2: 2. അ. പ്ര. 7: 38, 53; ഗലാ. 3: 19; സംഖ്യ. 15: 31. 2: 3. എബ്രാ. 10: 29; 12: 25.
2: 4. മൎക്കൊ. 16: 20; 1കൊരി. 12: 4, 11. 2: 6. സങ്കീ. 8: 4—6. 2: 8. 1കൊരി. 15: 27.

ത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
സകലവും അവന്റെ കീഴ്പ്പെട്ടതായി കാണു
9 ന്നില്ല. എങ്കിലും ദൈവകൃപയാൽ എല്ലാ
വർക്കും വേണ്ടി മരണം ആസ്വദിപ്പാൻ
ദൂതന്മാരിലും അല്പം ഒരു താഴ്ച വന്നവനായ
യേശു മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു് അ
വനെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും അണി
10 ഞ്ഞവനായി നാം കാണുന്നു. സകലത്തി
ന്നും ലാക്കും സകലത്തിന്നും കാരണഭൂത
മായവൻ അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സി
ലേക്കു നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനാ
യകനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ തികഞ്ഞവ
11 നാക്കുന്നതു് യുക്തം ആയിരുന്നു. വിശു
ദ്ധീകരിക്കുന്നവനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട
ന്നവർക്കും എല്ലാം ഒരുവനല്ലോ പിതാവു്;
അതു ഹേതുവായി അവൻ അവരെ സ
ഹോദരന്മാർ എന്നു വിളിപ്പാൻ ലജ്ജി
12 ക്കാതെ: "ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എ
ന്റെ സഹോദരന്മാരോടു കീർത്തിക്കും; സ
13 ഭാമദ്ധ്യേ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കും" എ
ന്നും "ഞാൻ അവനിൽ ആശ്രയിക്കും"
എന്നും "ഇതാ, ഞാനും ദൈവം എനിക്കു
14 തന്ന മക്കളും" എന്നും പറയുന്നു. മക്കൾ
ജഡരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവർ ആകകൊ
ണ്ടു് അവനും അവരെപ്പോലെ ജഡരക്ത
ങ്ങളോടു കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ
അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ
15 മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപര്യന്തം മരണ
ഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒ
16 ക്കെയും വിടുവിച്ചു. ദൂതന്മാരെ സംരക്ഷി
ച്ചതു ചെയ്യാനല്ല അബ്രാഹാമിന്റെ സന്ത
തിയെ സംരക്ഷിച്ചതു ചെയ്യാനത്രേ അവൻ
17 വന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ജനത്തിന്റെ പാ
പങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തുവാൻ
അവൻ കരുണയുള്ളവനും ദൈവകാര്യ
ത്തിൽ വിശ്വസ്തമഹാപുരോഹിതനും ആ
കേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും തന്റെ സ
ഹോദരന്മാരോടു സദൃശനായിത്തീരുവാൻ
18 ആവശ്യമായിരുന്നു. താൻ തന്നേ പരീ
ക്ഷിതനായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സഹായിപ്പാൻ
കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു.

ക്രിസ്തു മോശെയെക്കാൾ ഉന്നതൻ

3 അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ സഹോദരന്മാരേ,
സ്വർഗ്ഗീയ വിളിക്കു് ഓഹരിക്കാരായുള്ളോ
രേ, നാം സ്വീകരിച്ചു പറയുന്ന അപ്പൊസ്ത
ലനും മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവി
2 നെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവിൻ. മോശെ ദൈ
വഭവനത്തിൽ ഒക്കെയും വിശ്വസ്തനായി
രുന്നതുപോലെ യേശുവും തന്നെ നിയമി
3 ച്ചാക്കിയവനു വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. ഭവ
നത്തെക്കാളും ഭവനം ചമെച്ചവനു അധി
കം മാനമുള്ളതുപോലെ യേശുവും മോശെ
യെക്കാൾ അധികം മഹത്വത്തിനു യോ
ഗ്യൻ എന്നു് എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. ഏതു ഭ 4
വനും ചമെപ്പാൻ ഒരാൾ വേണം; സർ
വ്വും ചമെച്ചവനോ ദൈവം തന്നേ. അവ 5
ന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കെയും മോശെ വി
ശ്വസ്തനായിരുന്നതു അരുളിച്ചെയ്യാനിരുന്ന
തിന്നു സാക്ഷ്യം പറയുന്ന ഭൃത്യനായിട്ട
ത്രേ. ക്രിസ്തുവോ അവന്റെ ഭവനത്തിന്നു 6
അധികാരിയായ പുത്രനായിട്ടു തന്നേ; പ്ര
ത്യാശയുടെ ധൈര്യവും പ്രശംസയും നാം
അവസാനത്തോളം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊ
ണ്ടാൽ നാം തന്നേ അവന്റെ ഭവനം ആ
കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു അ 7
രുളിച്ചെയ്യുന്നതു പോലെ:

"ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾ 8
ക്കുന്നുവെങ്കിൽ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു പരീ
ക്ഷാദിവസത്തിലെ മത്സരത്തിൽ എന്ന
പോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കഠിനമാ
ക്കരുതു്. അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ പി 9
താക്കന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു നാല്പതു്
ആണ്ടു് എന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടും
എന്നെ ശോധന ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് 10
എനിക്കു് ആ തലമുറയോടു നീരസം
ഉണ്ടായി. അവർ എപ്പോഴും തെറ്റി
പ്പോകുന്ന ഹൃദയമുള്ളവർ എന്നും
എന്റെ വഴികളെ അറിയാത്തവർ എ
ന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു; അവർ എന്റെ 11
സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു
ഞാൻ എന്റെ ക്രോധത്തിൽ സത്യം
ചെയ്തു."

സഹോദരന്മാരേ, ജീവനുള്ള ദൈവ 12
ത്തെ തൃജിച്ചുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു്
അവിശ്വാസമുള്ള ദുഷ്ടഹൃദയം നിങ്ങളിൽ
ആർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ.

അന്ത്യം വരെയുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെ ആവശ്യം

നിങ്ങൾ ആരും പാപത്തിന്റെ ചതി 13
യാൽ കഠിനപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു്
"ഇന്നു" എന്നു പറയുന്നേടത്തോളം നാൾ
തോറും അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചു
കൊൾവിൻ. ആദ്യവിശ്വാസം അവസാ 14
നത്തോളം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം
ക്രിസ്തുവിൽ പങ്കാളികളായിത്തീർന്നിരിക്കു
ന്നുവല്ലോ.

"ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം 15
കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ മത്സരത്തിൽ എന്ന
പോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഠി
നമാക്കരുതു്"

2: 9. ഫിലി. 2: 8, 9. **2: 10.** റോമ. 11: 36
2: 11. മത്തൾ. 3: 34, 35; മത്താ. 25: 40; യോഹ. 20: 17; 17: 21.
2: 12. സങ്കീ. 22: 22. **2: 13.** യെശ. 8: 17, 18; 2ശമൂ. 22: 3.
2: 14. 2തിമൊ. 1: 10; യോഹ. 12: 31; വെളി. 12: 10; 1കൊരി. 15: 56.
2: 16. യെശ. 41: 8, 9. **2: 17.** സങ്കീ. 22: 22; ഫിലി. 2: 7. **2: 18.** എബ്രാ. 4: 15; 7: 25.
3: 1. എബ്രാ 4: 14. **3: 2.** സംഖ്യ. 12: 7. **3: 5.** സംഖ്യ. 12: 7; യോശു. 1: 2.
3: 6. എഫെ. 2: 19; കൊലൊ. 1: 23. **3: 7.** സങ്കീ. 95: 7—11; അ. പ്ര. 1: 16.
3: 8. പുറ. 17: 7; സംഖ്യ. 20: 2—5. **3: 11.** സംഖ്യ. 14: 21—23.
3: 13. 1തെസ്സ. 5: 11. **3: 14** എബ്രാ. 6: 11; 11; 1. **3: 15.** സങ്കീ. 95: 8.

16 എന്നു പറയുന്നതിൽ ആരാകുന്നു കേട്ടിട്ടു
മത്സരിച്ചവർ? മിസ്രയീമിൽ നിന്നു മോ
ശെ മുഖാന്തരം പുറപ്പെട്ടവന്നവർ എല്ലാ
17 വരുമല്ലോ. നാല്പതു് ആണ്ടു് ആരോടു ക്രു
ദ്ധിച്ചു? പാപം ചെയ്തവരോടല്ലയോ?
18 അവരുടെ ശവങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ വീണു
പോയി. എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേ
ശിക്കയില്ല എന്നു് ആണയിട്ടതു് അനുസര
ണംകെട്ടവരോടല്ലാതെ പിന്നെ ആരോടാ
19 കുന്നു? ഇങ്ങനെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം
അവർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു
നാം കാണുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തു അഹരോനെക്കാൾ ഉന്നതൻ

4 അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാ
നുള്ള വാഗ്ദത്തം ശേഷിച്ചിരിക്കയാൽ നി
ങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും അതു ലഭിക്കാതെ
പോയി എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നാം ഭയ
2 പ്പെടുക. അവരെപ്പോലെ നാമും ഒരു സ
ദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ ആകുന്നു; എങ്കിലും
കേട്ടവരിൽ വിശ്വാസമായി പരിണമി
ക്കായ്കകൊണ്ടു കേട്ട വചനം അവർക്കു് ഉപ
3 കാരമായി വന്നില്ല. വിശ്വസിച്ചവരായ
നാമല്ലോ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു;
ലോകസ്ഥാപനത്തിങ്കൽ പ്രവൃത്തികൾ
തീർന്നുപോയ ശേഷവും: "അവർ എന്റെ
സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു
ഞാൻ എന്റെ കോപത്തിൽ സത്യം ചെ
യ്തു" എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
4 ഏഴാം നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല
പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു "നിവൃത്തനായി"
എന്നു് ഏഴാം നാളിനെക്കുറിച്ചു് ഒരേടത്തു
5 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "എന്റെ സ്വസ്ഥത
യിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല" എന്നു്
ഇവിടെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
6 അതുകൊണ്ടു ചിലർ അതിൽ പ്രവേശി
പ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചിരിക്കയാലും മുമ്പെ
സദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ അനുസരണക്കേടു
നിമിത്തം പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും
7 ഇത്ര കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവീദു് മുഖാ
ന്തരം: "ഇന്നു് അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കു
ന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കഠിനമാ
ക്കരുതു്" എന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ
"ഇന്നു" എന്നൊരു ദിവസം പിന്നെയും
8 നിശ്ചയിക്കുന്നു. യോശുവ അവർക്കു സ്വ
സ്ഥത വരുത്തി എങ്കിൽ മറ്റൊരു ദിവസ
ത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നത്തേതിൽ കല്പിക്കയി
9 ല്ലായിരുന്നു; ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
ജനത്തിന്നു് ഒരു ശബ്ബത്തനുഭവം ശേഷി
10 ച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തിക
ളിൽ നിന്നു് എന്നപോലെ അവന്റെ സ്വ
സ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ താനും ത
ന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു നിവൃത്തനാ
യിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആരും അനുസര 11
ണക്കേടിന്റെ സമദൃഷ്ടാന്തത്തിനൊത്തവ
ണ്ണം വീഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം ആ സ്വ
സ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്ക.
ദൈവത്തിന്റെ വചനം ജീവനും ചൈത 12
ന്യവുമുള്ളതായി ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏ
തു വാളിനെക്കാളും മൂർച്ചയേറിയതും പ്രാണ
നെയും ആത്മാവിനെയും സന്ധിമജ്ജകളെ
യും വേറുവിട്ടുവിക്കുവരെ തുളെച്ചുചെല്ലു
ന്നതും ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തനങ്ങളെയും ഭാ
വങ്ങളെയും വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു.
അവന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സൃഷ്ടിയുമി 13
ല്ല; സകലവും അവന്റെ കണ്ണിന്നു നഗ
വും മലർന്നതുമായി കിടക്കുന്നു; അവനുമാ
യിട്ടാകുന്നു നമുക്കു കാര്യമുള്ളതു്.

ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ യേശു ആ 14
കാശത്തിൽ കൂടി കടന്നുപോയോരു ശ്രേ
ഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കു് ഉള്ളതു
കൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ സ്വീകാരം മുറുകെ
പ്പിടിച്ചുകൊൾക. നമുക്കുള്ള മഹാപുരോ 15
ഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സ
ഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവനല്ല;
പാപം ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യ
മായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ നമുക്കുള്ള
തു്. അതുകൊണ്ടു കരുണ ലഭിപ്പാനും തക്ക 16
മയുള്ള സഹായത്തിന്നുള്ള കൃപ പ്രാപി
പ്പാനുമായി നാം ധൈര്യത്തോടെ കൃപാ
സനത്തിന്നു് അടുത്തു ചെല്ലുക.

5 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു് എടുക്കുന്ന
ഏതു മഹാപുരോഹിതനും പാപങ്ങൾക്കാ
യി വഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിപ്പാൻ ദൈ
വകാര്യത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി നിയമി
ക്കപ്പെടുന്നു. താനും ബലഹീനത പൂണ്ടവ 2
നാകയാൽ അറിവില്ലാത്തവരോടും വഴി
തെറ്റിപ്പോകുന്നവരോടും സഹതാപം കാ
ണിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനും ബലഹീനത നി
മിത്തം ജനത്തിന്നു വേണ്ടി എന്നപോലെ 3
തനിക്കു വേണ്ടിയും പാപയാഗം അർപ്പി
ക്കേണ്ടിയവനും ആകുന്നു. എന്നാൽ അഹ 4
രോനെപ്പോലെ ദൈവം വിളിക്കുന്നവന
ല്ലാതെ ആരും ആ സ്ഥാനം സ്വതവെ എടു
ക്കുന്നില്ല. അവ്വണ്ണം ക്രിസ്തുവും മഹാപു 5
രോഹിതൻ ആകുവാനുള്ള മഹത്വം സ്വത
വെ എടുത്തിട്ടില്ല; "നീ എന്റെ പുത്രൻ;
ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു"
എന്നു് അവനോടു് അരുളിച്ചെയ്തവൻ അ
വനു കൊടുത്തതത്രേ. അങ്ങനെ മറ്റൊ 6
രേടത്തും: "നീ മല്ക്കീസേദക്കിന്റെ ക്രമ
പ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ"

3: 16. പുറ. 17: 1; സംഖ്യ. 14: 2. **3: 17.** സംഖ്യ. 14: 29; 26: 64, 65; 1കൊരി. 10: 10.
3: 18. സംഖ്യ. 14: 22, 23.
4: 1. സങ്കീ. 95: 11. **4: 4** ഉല്പ. 2: 2. **4: 8** ആവ. 31: 7; യോശു. 22: 4.
4: 10. വെളി. 14: 13.
4: 12. യിരെ. 23: 29; യെശ. 49: 2; എഫെ. 6: 17; യോഹ. 12: 43; വെളി. 19: 15.
4: 14. എബ്രാ. 3: 1; 6: 20; 7: 26; 8: 1; 9: 11. **4: 15.** എബ്രാ. 2: 17.
4: 16. 1യോഹ. 3: 21; റോമ. 3: 25
5: 2. എബ്രാ. 4: 15. **5: 3.** ലേവ്യ. 9: 7; 16: 6. **5: 4.** പുറ. 28: 1.
5: 5. സങ്കീ. 2: 7; അപ്രവൃ. 13: 33. **5: 6.** എബ്രാ. 7: 1, 17, 21; സങ്കീ. 110: 4.

7 എന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവകാലത്തു തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോടു ഉറെച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടും കൂടെ അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിക്കയും 8 ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. പുത്രൻ എങ്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളാൽ അനുസരണം പഠിച്ചു തികഞ്ഞവനായി തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന ഏവർക്കും നിത്യ രക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനായി 10 തീർന്നു. മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ എന്നുള്ള നാമം ദൈവത്താൽ ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ മാഗ്ഗത്തിലൂടെ പുരോഗമിക്കേണ്ട ആവശ്യകത

11 ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറവാനുണ്ടു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ മാന്ദ്യമുള്ളവരായി തീർന്നതുകൊണ്ടു തെളി 12 യിച്ചു തരുവാൻ വിഷമം. കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആയിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങളെ തന്നേ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു തരുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു; കട്ടിയായുള്ള ആഹാരമല്ല, പാലത്രേ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമെ 13 ന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. പാൽ കുടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിയുടെ വചനത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവനത്രേ; അവൻ ശിശുവല്ലോ. 14 കട്ടിയായുള്ള ആഹാരം നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ളവരായി പ്രായം തികഞ്ഞവർക്കേ പറുകയുള്ളു.

6 അതുകൊണ്ടു നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള മാനസാന്തരം, ദൈവത്തിങ്കലെ വിശ്വാസം, സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവെപ്പു, മരിച്ചവരുടെ പുനരു 2 ത്ഥാനം, നിത്യശിക്ഷാവിധി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും ഇടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യവചനം വിട്ടു പരിജ്ഞാനപൂർത്തി പ്രാപിപ്പാൻ ശ്ര 3 മിക്കുക. ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു പക്ഷം 4 നാം അതു ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ പ്രകാശനം ലഭിച്ചിട്ടു സ്വർഗ്ഗീയ ദാനം ആസ്വദിക്കയും 5 പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയും ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വചനവും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ ശക്തിയും ആസ്വദിക്കയും 6 ചെയ്തവർ പിന്മാറിപ്പോയാൽ തങ്ങൾക്കു തന്നേ ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും ക്രൂശിക്കുന്നവരും അവനു ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും ആകകൊണ്ടു അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. പലപ്പോഴും പെയ്ത മഴ കുടി 7 ച്ചിട്ടു ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്കു ഹിതമായ സസ്യാദികളെ വിളയിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു. മുള്ളും ഞെരിഞ്ഞിലും മുളെപ്പിച്ചാലോ 8 അതു കൊള്ളരുതാത്തതും ശാപത്തിന്നു അടുത്തതും ആകുന്നു; ചുട്ടകളക അത്രേ അതിന്റെ അവസാനം.

എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശ്രേഷ്ഠമേറിയതും രക്ഷെക്കു ഉതകുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും വിശുദ്ധന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ നാമത്തോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും മറക്കുകയുവാൻ തക്കവണ്ണം അനീതിയുള്ളവനല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ 11 പ്രത്യാശയുടെ പൂർണ്ണ നിശ്ചയം പ്രാപിപ്പാൻ അവസാനത്തോളം ഒരുപോലെ ഉത്സാഹം കാണിക്കേണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മന്ദതയുള്ളവരാകാതെ വിശ്വാസത്താലും ദീർഘ 12 ക്ഷമയാലും വാഗ്ദത്തങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ അനുകാരികളായിത്തീരും.

ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പ്രത്യാശ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു

ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു വാഗ്ദത്തം 13 ചെയ്തപ്പോൾ തന്നെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്വാൻ ഇല്ലായ്കയാൽ തന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ സത്യം ചെയ്തു: 14 "ഞാൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവൻ ദീർക്ഷമയോ 15 ടിരുന്നു വാഗ്ദത്തവിഷയം പ്രാപിച്ചു. തന്നെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടല്ലോ 16 മനുഷ്യർ സത്യം ചെയ്യുന്നതു; ആണ അവർക്കു ഉറപ്പിന്നായി സകല വാദത്തിന്റെയും തീർച്ചയാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവം 17 വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആലോചന മാറാത്തതു എന്നു അധികം സ്പഷ്ടമായി കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു ഒരു ആണയാലും ഉറപ്പുകൊടുത്തു. അങ്ങ 18 നെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യാശ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ ശരണത്തിന്നായി ഓടിവന്ന നാം മാറിപ്പോകാത്തതും ദൈവത്തിന്നു ഭോഷ്ക പറവാൻ കഴിയാത്തതുമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാൽ ശക്തിയുള്ള പ

5: 7. മത്താ. 26: 39—46. **5: 8.** ഫിലി. 2: 8. **5: 9.** യെശ. 45: 17.
5: 12. 1കൊരി. 3: 1—3; 1പത്രൊ. 2: 2, 3. **5: 13.** എഫെ. 4: 14.
5: 14. ഫിലി. 1: 10; റോമ. 16: 19; ഉല്പ. 2: 17.
6: 1. എബ്രാ. 9: 14.
6: 4. എബ്രാ. 10: 26, 27; മത്താ. 12: 31, 32; 1യോഹ. 5: 16; യോഹ. 15: 6.
6: 5. 1പത്രൊ. 2: 3. **6: 7.** ഉല്പ. 1: 11, 12. **6: 8.** ഉല്പ. 3: 17, 18.
6: 10. എബ്രാ. 10: 32—34; മത്താ. 25: 40. **6: 11.** എബ്രാ. 3: 14; ഫിലി. 1: 6.
6: 13. ഉല്പ. 22: 16, 17. **6: 16.** പുറ. 22: 10, 11. **6: 18.** സംഖ്യ. 23: 19; 1ശമു. 15: 12.

19 ബോധനം പ്രാപിപ്പാൻ ഇടവരുന്നു. ആ
പ്രത്യാശ നമുക്കു് ആത്മാവിന്റെ ഒരു
നംകൂരം തന്നേ; അതു നിശ്ചയവും സ്ഥിര
വും തിരശീലെക്കകത്തേക്കു കടക്കുന്നതുമാ
20 കുന്നു. അവിടേക്കു് യേശു മല്ക്കീസേദെ
ക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപു
രോഹിതനായി മുമ്പുകൂട്ടി നമുക്കുവേണ്ടി
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

യേശു മല്ക്കീസേദെക്കിനെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ

7 ശാലേംരാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈ
വത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമായ ഈ മല്ക്കീ
2 സേദെക്കു് രാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചു മടങ്ങി
വരുന്ന അബ്രാഹാമിനെ എതിരേറ്റു അ
നുഗ്രഹിച്ചു; അബ്രാഹാം അവന്നു സകല
ത്തിലും പത്തിലൊന്നു കൊടുത്തു. അവ
ന്റെ പേരിന്നു് ആദ്യം നീതിയുടെ രാജാ
വെന്നും പിന്നെ ശാലേംരാജാവു് എന്നു
വെച്ചാൽ സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവു്
3 എന്നും അർത്ഥം, അവന്നു പിതാവില്ല, മാ
താവില്ല, വംശാവലിയില്ല, ജീവാരംഭവും
ജീവാവസാനവും ഇല്ല; അവൻ ദൈവപു
ത്രനു് ഉല്യനായി എന്നേക്കും പുരോഹിത
നായിരിക്കുന്നു.

4 ഇവൻ എത്ര മഹാൻ എന്നു നോക്കു
വിൻ; ഗോത്രപിതാവായ അബ്രാഹാം കൊ
ടെയും അവന്നു കൊള്ളയുടെ വിശേഷാ
ധനങ്ങളിൽ പത്തിലൊന്നു കൊടുത്തുവ
5 ല്ലോ. ലേവിപുത്രന്മാരിൽ പൌരോഹി
ത്യം ലഭിക്കുന്നവർക്കു ന്യായപ്രമാണപ്രകാ
രം ജനത്തോടു ദശാംശം വാങ്ങുവാൻ കല്പന
ഉണ്ടു്; അതു് അബ്രാഹാമിന്റെ കടിപ്ര
ദേശത്തിൽ നിന്നു് ഉത്ഭവിച്ച സഹോദര
6 ന്മാരോടു് ആകുന്നു വാങ്ങുന്നതു്. എന്നാൽ
അവരുടെ വംശാവലിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത
വൻ അബ്രാഹാമിനോടു തന്നേ ദശാംശം
വാങ്ങിയും വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവനെ
7 അനുഗ്രഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നവൻ താ
ണവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ത
8 ർക്കം ഏതുമില്ലല്ലോ. ഇവിടെ മരിക്കുന്ന
മനുഷ്യർ ദശാംശം വാങ്ങുന്നു; അവിടെ
യോ ജീവിക്കുന്നു എന്നു സാക്ഷ്യം പ്രാപി
9 ച്ചവൻ തന്നേ. ദശാംശം വാങ്ങുന്ന ലേവി
യും അബ്രാഹാം മുഖാന്തരം ദശാംശം കൊ
ടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു് ഒരു വിധത്തിൽ പറ
10 യാം. അവന്റെ പിതാവിനെ മല്ക്കീസേ
ദെക്കു് എതിരേറ്റപ്പോൾ ലേവി അവ
ന്റെ കടിപ്രദേശത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നു
വല്ലോ.

11 ലേവ്യ പൌരോഹിത്യത്താൽ സമ്പൂർണ്ണത
വന്നെങ്കിൽ—അതിൻകീഴല്ലോ ജനം ന്യാ
യപ്രമാണം പ്രാപിച്ചതു്—അഹരോന്റെ
ക്രമപ്രകാരം എന്നു പറയാതെ മല്ക്കീസേ
ദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം വേറൊരു പു
രോഹിതൻ വരുവാൻ എന്തൊരാവശ്യം? 12
പൌരോഹിത്യം മാറിപ്പോകുന്ന പക്ഷം
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും കൂടെ മാറ്റം വരു 13
വാൻ ആവശ്യം. എന്നാൽ ഇതു് ആരെ
ക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവൻ വേ
റൊരു ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ; ആ ഗോത്ര
ത്തിൽ ആരും യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തിട്ടില്ല. യെഹൂദയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ 14
കർത്താവു് ഉദിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമല്ലോ; ആ
ഗോത്രത്തോടു മോശെ പൌരോഹിത്യം
സംബന്ധിച്ചു് ഒന്നും കല്പിച്ചിട്ടില്ല. ജഡ 15
സംബന്ധമായ കല്പനയുടെ പ്രമാണത്താൽ
അല്ല, അഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ജീവന്റെ ശ
ക്തിയാൽ ഉളവായ വേറെ ഒരു പുരോഹി
തൻ മല്ക്കീസേദെക്കിന്നു സദൃശനായി ഉദി 16
ക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു് ഏറ്റവും അധികം
തെളിയുന്നു. നീ മല്ക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്ര 17
മപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എ
ന്നല്ലോ സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മുമ്പില 18
ത്തെ കല്പനെക്കു് അതിന്റെ ബലഹീനത
യും നിഷ്പ്രയോജനവും നിമിത്തം നീ 19
ക്കവും—ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഒന്നും പൂ
ർത്തിപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ—നാം ദൈവ
ത്തോടു് അടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏറെ നല്ല പ്ര
ത്യാശെക്ക സ്ഥാപനവും വന്നിരിക്കുന്നു.
അവർ ആണ കൂടാതെ പുരോഹിതന്മാരാ 20
യിത്തീർന്നു. ഇവനോ "നീ എന്നേക്കും 21
പുരോഹിതൻ എന്നു കർത്താവു സത്യം
ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല" എന്നു ത
ന്നോടു് അരുളിച്ചെയ്തവൻ ഇട്ട ആണ
യോടുകൂടെ തന്നേ. ആണ കൂടാതെയല്ല 22
എന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം വിശേഷമേറിയ
നിയമത്തിന്നു യേശു ഉത്തരവാദിയായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു. മരണംനിമിത്തം അവർക്ക 23
നിലനില്പാൻ മുടക്കം വരികകൊണ്ടു പു
രോഹിതന്മാർ ആയിത്തീർന്നവർ അനേ
കർ ആകുന്നു. ഇവനോ, എന്നേക്കും ഇരി 24
ക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാറാത്ത പൌരോഹിത്യം
ആകുന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊ 25
ണ്ടു് താൻമുഖാന്തരമായി ദൈവത്തോടു്
അടുക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെ
യ്വാൻ സദാ ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ അ
വരെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിപ്പാൻ അവൻ പ്രാ
പ്തനാകുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരോഹിതനല്ലോ 26
നമുക്കു വേണ്ടിയതു്: പവിത്രൻ, നിർദ്ദോ
ഷൻ, നിർമ്മലൻ, പാപികളോടു വേറു
പെട്ടവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ഉന്നതനായി
ത്തീർന്നവൻ; ആ മഹാപുരോഹിതന്മാരെ 27
പ്പോലെ ആദ്യം സ്വന്തപാപങ്ങൾക്കായും
പിന്നെ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായും
ദിനംപ്രതി യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യ
മില്ലാത്തവൻ തന്നേ. അതു അവൻ തന്നെ
ത്താൻ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഒരിക്കലായിട്ട

6: 19. ലേവ്യ. 16: 2, 12, 15. **6: 20.** എബ്രാ. 5: 6; സങ്കീ. 110: 4.
7: 1. ഉല്പ. 14: 17—20. **7: 3.** സങ്കീ. 110: 4. **7: 5.** സംഖ്യ. 18: 21—26
7: 6. റോമ. 4: 13; 9: 4. **7: 14.** ഉല്പ. 49: 10; യെശ. 11: 1. **7: 17.** എബ്രാ. 5: 6.
7: 19. എബ്രാ. 9: 9. **7: 22.** എബ്രാ. 8: 6; 12: 24. **7: 25.** റോമ. 8: 34; 1യോഹ. 2: 1.
7: 26. എബ്രാ. 4: 14, 15; 8: 1. **7: 27.** ലേവ്യ. 16: 6, 15; 9: 7.

28 ചെയ്യവല്ലോ. ന്യായപ്രമാണം ബലഹീ
ന മനുഷ്യരെ മഹാപുരോഹിതന്മാരാക്കു
ന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു പിമ്പുള്ള ആ
ണയുടെ വചനമോ എന്നേക്കും തികെ
ഞ്ഞവനായിത്തീർന്ന പുത്രനെ പുരോഹി
തനാക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പൌരോഹിത്യം
യെഹൂദ പൌരോഹിത്യ
ത്തെക്കാൾ ഉന്നതം

8 നാം ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എ
ന്തെന്നാൽ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹിമാസന
ത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നവനായി,
2 വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന്റെയും മനുഷ്യനല്ല
കർത്താവു സ്ഥാപിച്ച സത്യകൂടാരത്തിന്റെ
യും ശുശ്രൂഷകനായ മഹാപുരോഹിതൻ
3 നുമുണ്ടു്. ഏതു മഹാപുരോഹിതനും വ
ഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിപ്പാൻ നിയമി
ക്കപ്പെടുന്നു; ആകയാൽ അർപ്പിപ്പാൻ ഇവ
4 നും വല്ലതും വേണം. അവൻ ഭൂമിയിൽ
ആയിരുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ ആകയി
ല്ലായിരുന്നു; ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വഴി
5 പാടു് അർപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ. കൂടാരം
തീർപ്പാൻ മോശെ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ "പ
ർവ്വതത്തിൽ നിനക്കു കാണിച്ച മാതൃകപ്ര
കാരം നീ സകലവും ചെയ്വാൻ നോക്കുക"
എന്നു് അവനോടു് അരുളിച്ചെയ്തതുപോ
ലെ അവർ സ്വർഗ്ഗീയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തവും
6 നിഴലുമായതിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. അ
വനോ വിശേഷതയേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങ
ളിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ
മദ്ധ്യസ്ഥനാകയാൽ അതിന്റെ വിശേഷ
തെക്കു ഒത്തവണ്ണം വിശേഷതയേറിയ ശു
7 ശ്രൂഷയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ
നിയമം കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നു എങ്കിൽ
രണ്ടാമത്തേതിന്നു ഇടം അന്വേഷിക്കയി
8 ല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അവരെ
ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു:
"ഞാൻ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടും
യെഹൂദാഗൃഹത്തോടും പുതിയോരു നി
യമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു ക
9 ർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു്. ഞാൻ അവ
രുടെ പിതാക്കന്മാരെ കൈക്കു പിടിച്ചു
മിസ്രയീം ദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
നാളിൽ ഞാൻ അവരോടു ചെയ്ത നിയ
മംപോലെ അല്ല; അവർ എന്റെ നിയ
മത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; ഞാൻ അവരെ
ആദരിച്ചതുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ
10 അരുളപ്പാടു്. ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേ
ഷം ഞാൻ യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടു
ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെ ആ
കുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം
അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദ
യങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈ
വമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരി
ക്കും. ഇനി അവരിൽ ആരും തന്റെ 11
കൂട്ടുകാരനെയും തന്റെ സഹോദരനെ
യും കർത്താവിനെ അറിക എന്നു് ഉപദേ
ശിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവൃദ്ധം എ
ല്ലാവരും എന്നെ അറിയും. ഞാൻ അവ 12
രുടെ അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരുണയു
ള്ളവൻ ആകും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ
ഇനി ഓർക്കയുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ
അരുളപ്പാടു്." പുതിയതു എന്നു പറയു 13
ന്നതിനാൽ ആദ്യത്തേതിനെ പഴയതാക്കി
യിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ പഴയതാകുന്നതും
ജീർണ്ണിക്കുന്നതും എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകു
വാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

പഴയ വിശുദ്ധസ്ഥലം പുതിയതിന്റെ
പ്രതിരൂപം

എന്നാൽ ആദ്യനിയമത്തിന്നും ആരാധ 9
നെക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലൌകികമായ വിശു
ദ്ധമന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൂടാരം 2
ചമെച്ചു; അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു നില
വിളക്കും മേശയും കാഴ്ചയപ്പവും ഉണ്ടായി
രുന്നു. അതിന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു
പേർ. രണ്ടാം തിരശ്ശീലെക്കു പിന്നിലോ 3
അതിവിശുദ്ധം എന്ന കൂടാരം ഉണ്ടായിരു
ന്നു. അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകല 4
ശവും മുഴുവനും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ നി
യമപെട്ടകവും അതിനകത്തു മന്ന ഇട്ടുവെ
ച്ച പൊൻപാത്രവും അഹരോന്റെ തളി
ർത്ത വടിയും നിയമത്തിന്റെ കല്പലകകളും
അതിന്നു മീതെ കൃപാസനത്തെ മൂടുന്ന 5
തേജസ്സിന്റെ കെരൂബുകളും ഉണ്ടായിരു
ന്നു. അതു് ഇപ്പോൾ ഓരോന്നായി വിവ
രിപ്പാൻ കഴിവില്ല. ഇവ ഇങ്ങനെ തീർന്നു 6
ശേഷം പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകൂടാ
രത്തിൽ ചെന്നു ശുശ്രൂഷ കഴിക്കും. രണ്ടാമ 7
ത്തേതിലോ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാ
പുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം കൂ
ടാതെ അല്ല; അതു് അവൻ തന്നേയും ജ
നത്തിന്റെയും അബദ്ധങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അ
ർപ്പിക്കും. മൻകൂടാരം നില്ക്കുന്നേടത്തോളം 8
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വഴി വെളി
പ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇതി
നാൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ കൂടാരം ഈ 9
കാലത്തേക്കു് ഒരു സാദൃശ്യമത്രേ. അതി
നു് ഒത്തവണ്ണം ആരാധനക്കാരന്നു മന
സ്സാക്ഷിയിൽ പൂർണ്ണ സമാധാനം വരുത്തു
വാൻ കഴിയാത്ത വഴിപാടും യാഗവും അ
ർപ്പിച്ചുപോരുന്നു. അവ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ, പാ 10
നീയങ്ങൾ, വിവിധ സ്നാനങ്ങൾ എന്നിവ
യോടുകൂടെ ഗുണീകരണകാലത്തോളം ചു
മത്തിയിരുന്ന ജഡിക നിയമങ്ങളത്രേ.

7: 28. എബ്രാ. 5: 1, 2, 9. **8: 1.** എബ്രാ. 4: 14. **8: 5.** കൊലൊ. 2: 17; പുറ. 25: 40.
8: 6 എബ്രാ. 7: 22; 12: 24; 2കൊരി. 3: 6—11.
8: 8. യിരെ. 31: 31—34; എബ്രാ. 10: 16, 17. **8: 9.** പുറ. 19: 5, 6.
8: 10. സെഖ. 8: 8; ഹോശെ. 2: 23; 2കൊരി. 5: 17. **8: 13.** റോമ. 10: 4
9: 1. പുറ. 25: 8. **9: 2.** പുറ. 25: 23, 30, 31. **9: 3.** പുറ. 26: 33.
9: 4 പുറ. 16: 33; 25: 16, 21; സംഖ്യാ. 17: 10. **9: 5.** പുറ. 25: 18; 26: 34.
9: 7. പുറ. 30: 10; ലേവ്യ. 16: 2, 14, 15. **9: 8.** എബ്രാ. 10: 19, 20.
9: 9 എബ്രാ. 10: 1, 2, 11.
9: 10. ലേവ്യ. 11: 2; 15: 18; സംഖ്യാ. 19: 13; സങ്കീ. 40: 6, 7; എഫെ. 2: 15.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമയാഗത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠീകരണ ശക്തി

11 ക്രിസ്തുവോ വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ
മഹാപുരോഹിതനായി വന്നിട്ട്: കൈ
പ്പണിയല്ലാത്തതായി എന്നുവെച്ചാൽ ഈ
സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി വലിപ്പ
12 വും തികവുമേറിയ ഒരു കൂടാരത്തിൽകൂടി
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും പശുക്കിടാക്ക
ളുടെയും രക്തത്താലല്ല, സ്വരക്തത്താൽ
തന്നേ ഒരിക്കലായിട്ട് വിശുദ്ധമന്ദിര
ത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് എന്നേക്കുമുള്ളോരു
13 വീണ്ടെടുപ്പു സാധിപ്പിച്ചു. ആട്ടുകൊറ
റന്മാരുടെയും കാളകളുടെയും രക്തവും മലി
നപ്പെട്ടവരുടെമേൽ തളിക്കുന്ന പശുഭസ്മ
14 വും ജഡികശുദ്ധി വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ നി
ത്യാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിന്നു തന്നെ
ത്താൻ നിഷ്കളങ്കനായി അർപ്പിച്ച ക്രിസ്തു
വിന്റെ രക്തം ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ
ആരാധിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ
നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെ പോക്കി എത്ര
15 അധികം ശുദ്ധീകരിക്കും? അതു നിമിത്തം
ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളിൽനി
ന്നുള്ള വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി ഒരു മരണം
ഉണ്ടായിട്ട് നിത്യാവകാശത്തിന്റെ വാഗ്ദ
ത്തം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ പുതിയനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യ
16 സ്ഥൻ ആകുന്നു. നിയമം ഉള്ളേടത്തു നി
യമകർത്താവിന്റെ മരണം തെളിവാൻ
17 ആവശ്യം. മരിച്ച ശേഷമല്ലോ നിയമം
സ്ഥിരമാകുന്നതു; നിയമകർത്താവിന്റെ
18 ജീവകാലത്തോളം അതിന്നു് ഉറപ്പില്ല. അ
തുകൊണ്ടു് ആദ്യനിയമവും രക്തംകൂടാതെ
19 പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല. മോശെ ന്യായപ്രമാണ
പ്രകാരം കല്പന ഒക്കെയും സകലജനത്തോ
ടും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം പശുക്കിടാക്ക
ളുടെയും ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും രക്തത്തെ
വെള്ളവും ചുവന്ന ആട്ടുരോമവും ഈസോ
പ്പുമായി എടുത്തു പുസ്തകത്തിന്മേലും സക
20 ല ജനത്തിന്മേലും തളിച്ചു: "ഇതു ദൈ
വം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ
21 രക്തം" എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ തന്നേ
അവൻ കൂടാരത്തിന്മേലും ആരാധനയ്ക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങളിന്മേലും എല്ലാം രക്തം തു
22 ളിച്ചു. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏകദേശം
സകലവും രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെ
ടുന്നു; രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോ
ചനമില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമയാഗത്തിന്റെ അതുല്യത

23 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയുടെ പ്രതി
ബിംബങ്ങളെ ഈ വകയാൽ ശുദ്ധമാക്കു
ന്നതു് ആവശ്യം. സ്വർഗ്ഗീയമായവെക്കോ
ഇവയെക്കാൾ നല്ല യാഗങ്ങൾ ആവശ്യം. 24
ക്രിസ്തു വാസ്തവമായതിന്റെ പ്രതിബിം
ബമായി കൈപ്പണിയായ വിശുദ്ധമന്ദിര
ത്തിലേക്കല്ല, ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേണ്ടി
ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷനാവാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കത്രേ പ്രവേശിച്ചതു. മഹാ 25
പുരോഹിതൻ ആണ്ടുതോറും അന്യരക്ത
ത്തോടുകൂടെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ പ്ര
വേശിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ തന്നെ
ത്താൻ കൂടക്കൂടെ അർപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യ
മില്ല അങ്ങനെയായാൽ ലോകസ്ഥാപ 26
നം മുതല്ലു് അവൻ പലപ്പോഴും കഷ്ടമനുഭ
വിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ
ലോകാവസാനത്തിങ്കൽ സ്വന്ത യാഗംകൊ
ണ്ടു പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഒരി
ക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ഒരിക്കൽ മരിക്ക 27
യും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യർക്കു നി
യമിച്ചിരിക്കയാൽ ക്രിസ്തുവും അങ്ങനെ ത 28
ന്നേ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ ചുമപ്പാൻ
ഒരിക്കൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു തനിക്കായി കാത്തു
നില്ക്കുന്നവരുടെ രക്ഷെക്കായി അവൻ പാ
പം കൂടാതെ രണ്ടാമതു പ്രത്യക്ഷനാകും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗം മോശെയുടെ യാഗങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നു

10 ന്യായപ്രമാണം വരുവാനുള്ള നന്മക
ളുടെ നിഴലല്ലാതെ കാര്യങ്ങളുടെ സാ
ക്ഷാൽ സ്വരൂപമല്ലായ്കകൊണ്ടു് ആണ്ടു
തോറും ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുവരുന്ന അതേ
യാഗങ്ങളാൽ അടുത്തുവരുന്നവർക്കു സൽ
ഗുണപൂർത്തി വരുത്തുവാൻ ഒരുനാളും കഴി
വുള്ളതല്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആരാധനക്കാർക്കു് 2
ഒരിക്കൽ ശുദ്ധി വന്നതിന്റെ ശേഷം
പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം
പിന്നെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യാഗം കഴിക്കു
ന്നതു നിന്നുപോകയില്ലയോ? ഇപ്പോഴോ 3
ആണ്ടുതോറും അവയാൽ പാപങ്ങളുടെ
ഓർമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. കാളകളുടെയും ആട്ടു 4
കൊറ്റന്മാരുടെയും രക്തത്തിന്നു പാപ
ങ്ങളെ നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ആക 5
യാൽ ലോകത്തിൽ വരുമ്പോൾ:

"ഹനനയാഗവും വഴിപാടും നീ ഇ
ച്ഛിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശരീരം നീ എ
നിക്കു് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. സർവ്വാംഗ 6
ഹോമങ്ങളിലും പാപയാഗങ്ങളിലും നീ
പ്രസാദിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ പറ 7
ഞ്ഞു: ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്തക
ച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരി
ക്കുന്നു: ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെ
യ്യാൻ ഞാൻ വരുന്നു" എന്നു് അവൻ
പറയുന്നു.

9: 11. എബ്രാ. 6: 20; 10: 1; കൊലൊ. 2: 17. **9: 13.** ലേവ്യ. 16: 3, 14, 15; സംഖ്യാ. 19: 9, 17.
9: 14. 1പത്രൊ. 1: 18, 19; 4: 2; 1യോഹ. 1: 7; എബ്രാ. 6: 1, 2.
9: 15. എബ്രാ. 12: 24; 1തിമൊ. 2: 5.
9: 19. പുറ. 24: 3, 6—8; ലേവ്യ. 14: 4; സംഖ്യാ. 19: 6, 17.
9: 20. പുറ. 24: 6—8; മത്താ. 26: 28. **9: 21.** ലേവ്യ. 8: 15, 19.
9: 22. ലേവ്യ. 17: 11; എഫെ. 1: 7. **9: 23.** എബ്രാ. 8: 5. **9: 24.** എബ്രാ. 9: 11.
9: 26. 1കൊരി. 10: 11; 1പത്രൊ. 3: 18. **9: 27.** ഉല്പ. 3: 19.
9: 28. യെശ. 53: 12; ഫിലി. 3: 20; 2തിമൊ. 4: 8; 1പത്രൊ. 2: 24; 2പത്രൊ. 3: 12; വെളി. 1: 7.
10: 1. എബ്രാ. 8: 5; 7: 19. **10: 3.** ലേവ്യ. 16: 21, 34. **10: 5.** സങ്കീ. 40: 6—8.

8 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കഴിച്ചുവരുന്ന
യാഗങ്ങളും വഴിപാടും സർവ്വാംഗഹോമ
ങ്ങളും പാപയാഗങ്ങളും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല
അവയിൽ പ്രസാദിച്ചതുമില്ല എന്നിങ്ങ
9 നെ പറഞ്ഞശേഷം: ഇതാ ഞാൻ
നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ വരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻ രണ്ടാമത്തേതി
നെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ഒന്നാമത്തേതിനെ നീ
10 ക്കിക്കളയുന്നു. ആ ഇഷ്ടത്തിൽ നാം യേശു
ക്രിസ്തു ഒരിക്കലായി കഴിച്ച ശരീരയാഗ
ത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
11 ഏതു പുരോഹിതനും ദിവസേന ശുശ്രൂ
ഷിച്ചും പാപങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഒരു
നാളും കഴിയാത്ത അതേയാഗങ്ങളെ കൂട
12 ക്കൂടെ കഴിച്ചുംകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. യേശു
വോ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഏകയാഗം ക
13 ഴിച്ചിട്ടു് എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ വല
ത്തുഭാഗത്തു് ഇരുന്നുകൊണ്ടു തന്റെ ശത്രു
ക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം ആകുവോളം
14 കാത്തിരിക്കുന്നു. ഏകയാഗത്താൽ അവൻ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു് സദാകാല
ത്തേക്കും സൽഗുണപൂർത്തി വരുത്തിയിരി
15 ക്കുന്നു. അതു പരിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു
16 സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. "ഈ കാലം കഴിഞ്ഞ
ശേഷം ഞാൻ അവരോടു ചെയ്യാനിരിക്കു
ന്ന നിയമം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: എന്റെ
ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി
അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും എന്നു
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു്" എന്നു അരു
17 ളിച്ചെയ്തശേഷം: "അവരുടെ പാപങ്ങ
ളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും ഞാൻ ഇനി ഓ
ർക്കയുമില്ല" എന്നു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എ
18 ന്നാൽ ഇവയുടെ മോചനം ഉള്ളേടത്തു് ഇ
നിമേൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു യാഗ
വും ആവശ്യമില്ല.

പ്രോത്സാഹനവും മുന്നറിയിപ്പും

19 അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ, യേശു
തന്റെ ദേഹം എന്ന തിരശ്ശീലയിൽകൂടി
നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള പുതുവഴി
20 യായി, തന്റെ രക്തത്താൽ വിശുദ്ധമന്ദി
21 രത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന്നു ധൈര്യ
വും ദൈവാലയത്തിന്മേൽ ഒരു മഹാപു
22 രോഹിതനും നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു നാം
ദുർമ്മനസ്സാക്ഷി നീങ്ങുമാറു ഹൃദയങ്ങളിൽ
തളിക്കപ്പെട്ടവരും ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ ശ
രീരം കഴുകപ്പെട്ടവരുമായി വിശ്വാസ
ത്തിന്റെ പൂർണ്ണ നിശ്ചയം പൂണ്ടു പരമാ
23 ർത്ഥ ഹൃദയത്തോടെ അടുത്തു ചെല്ലുക. പ്ര
ത്യാശയുടെ സ്വീകാരം നാം മുറുകെ പിടി
ച്ചുകൊൾക; വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവൻ വിശ്വ
സ്തനല്ലോ. 24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ന
മ്മുടെ സഭായോഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ
തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സ്നേഹ 25
ത്തിന്നും സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്സാഹം
വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അന്യോന്യം സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾക. നാൾ സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാ
ണുംതോറും അതു് അധികമധികമായി
ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

26 സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ച
ശേഷം നാം മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്താൽ
പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി ഒരു യാഗവും
ശേഷിക്കാതെ 27 ന്യായവിധിക്കായി ഭയങ്ക
രമായോരു പ്രതീക്ഷയും എതിരികളെ ദ
ഹിപ്പിപ്പാനുള്ള ക്രോധാഗ്നിയുമേയുള്ളൂ.
28 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരി
ക്കാത്തവൻ കരുണകൂടാതെ രണ്ടോ മൂന്നോ
സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴി കേട്ടു മരണ
ശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നുവല്ലോ. 29 ദൈവപുത്രനെ
ചവിട്ടിക്കളകയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ച
നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരൂപി
ക്കയും കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്ക
യും ചെയ്തവൻ എത്ര കഠിനമേറിയ ശി
ക്ഷെക്കു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ.
30 "പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു, ഞാൻ പകരം
വീട്ടും" എന്നും "കർത്താവു തന്റെ ജന
ത്തെ ന്യായം വിധിക്കും" എന്നും അരുളി
ചെയ്തവനെ നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 ജീവ
നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു
ഭയങ്കരം.

തുടച്ചയായ ധൈര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രബോധനം

32 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രകാശനം ലഭിച്ച
ശേഷം നിന്ദകളാലും പീഡകളാലും കൂത്തു
കാഴ്ചയായി ഭവിച്ചും ആ വക അനുഭവിക്ക 33
പ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടാളികളായിത്തീർന്നും ഇങ്ങനെ
കഷ്ടങ്ങളാൽ വളരെ പോരാട്ടം കഴിച്ച
പൂർവ്വകാലം ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 34 തടവുകാ
രോടു നിങ്ങൾ സഹതാപം കാണിച്ചതല്ലാ
തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഉത്തമസമ്പ
ത്തു നിങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടു് എന്നറിഞ്ഞു സമ്പ
ത്തുകളുടെ അപഹാരവും സന്തോഷത്തോ
ടെ സഹിച്ചുവല്ലോ. 35 അതുകൊണ്ടു മഹാ
പ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം തള്ളി
ക്കളയരുതു. 36 ദൈവേഷ്ടം ചെയ്തു വാഗ്ദത്തം
പ്രാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണത നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യം. 37 ഇനി എത്രയും അല്പകാലം ക
ഴിഞ്ഞിട്ടു് വരുവാനുള്ളവൻ വരും താമ

10: 10. എബ്രാ. 9: 12, 28. **10: 11.** പുറ. 29: 38. **10: 13.** സങ്കീ. 110: 1.
10: 16. എബ്രാ. 8: 10; യിരെ. 31: 33. **10: 17.** എബ്രാ. 8: 12; യിരെ. 31: 34.
10: 19. മത്താ. 27: 51. **10: 20.** എബ്രാ. 9: 8. **10: 21.** സെഖ. 6: 11—13; സംഖ്യാ. 12: 7.
10: 22. യെഹെ. 36: 25; എഫെ. 5: 26; 3: 12. **10: 23.** എബ്രാ. 4: 14
10: 24. എബ്രാ, 13: 1; അ. പ്ര. 2: 42. **10: 25.** എബ്രാ. 3: 13; റോമ. 13: 14.
10: 26. എബ്രാ. 6: 4—8; 1തിമൊ. 2: 4. **10: 27.** യെശ. 26: 11.
10: 28. സംഖ്യാ. 15: 30; 35: 30; ആവ. 17: 6. **10: 29.** പുറ. 24: 8; എബ്രാ. 2: 3.
10: 30. ആവ. 32: 35, 36; സങ്കീ. 135: 14; റോമ. 12: 19. **10: 31.** എബ്രാ. 12: 29.
10: 32. എബ്രാ, 6: 4 **10: 33.** 1കൊരി. 4: 9; ഫിലി. 1: 30.
10: 34. മത്താ. 6: 20; 19: 21, 29. **10: 35.** എബ്രാ. 11: 6, 25.
10: 36. എബ്രാ. 6: 12; ലൂക്കൊ. 21: 19.
10: 37. യെശ. 26: 20; ഹബ. 2: 3, 4; ലൂക്കൊ. 21: 28; യാക്കൊ. 5: 8.

38 സിക്കയുമില്ല; എന്നാൽ "എന്റെ നീതി
മാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും; പിൻ
മാറുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു അ
39 വനിൽ പ്രസാദമില്ല." നാമോ നാശത്തി
ലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലല്ല, വി
ശ്വസിച്ചു ജീവരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിലത്രേ ആകുന്നു.

വിശ്വാസ വീരന്മാർ

11 വിശ്വാസം എന്നതോ, ആശിക്കുന്ന
തിന്റെ ഉറപ്പും കാണാത്ത കാര്യങ്ങള
2 ടെ നിശ്ചയവും ആകുന്നു. അതിനാലല്ലോ
3 പൂർവ്വന്മാർക്കു സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചതു്. ഈ കാ
ണുന്ന ലോകത്തിന്നു ദൃശ്യമായതല്ല കാര
ണം എന്നു വരുമാറു ലോകം ദൈവ
ത്തിന്റെ വചനത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട
എന്നു നാം വിശ്വാസത്താൽ അറിയുന്നു.
4 വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവത്തിന്നു
കയീനേക്കാളും ഉത്തമമായ യാഗം കഴി
ച്ചു; അതിനാൽ അവനു നീതിമാൻ എന്ന
സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴി
പാടിന്നു സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു. മരിച്ചശേ
ഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ സംസാ
5 രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ
ഹനോക്കു് മരണം കാണാതെ എടുക്ക
പ്പെട്ടു; ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ട
തിനാൽ കാണാതെയായി. അവൻ ദൈ
വത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്നു് അവൻ
എടുക്കപ്പെട്ടതിന്നു മുമ്പെ സാക്ഷ്യം പ്രാ
6 പിച്ചു. എന്നാൽ വിശ്വാസം കൂടാതെ
ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതു
ല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ
ദൈവം ഉണ്ടു് എന്നും തന്നെ അന്വേഷി
ക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു എന്നും
7 വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ. വിശ്വാസ
ത്താൽ നോഹ അതുവരെ കാണാത്തവയെ
ക്കുറിച്ചു് അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഭയഭക്തി
പൂണ്ടു തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷെക്കാ
യിട്ടു് ഒരു പെട്ടകം തീർത്തു; അതിനാൽ
അവൻ ലോകത്തെ കുറ്റം വിധിച്ചു വി
ശ്വാസത്താലുള്ള നീതിക്കു് അവകാശിയാ
8 യിത്തീർന്നു. വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം
തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന
ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെ
ട്ടാറെ അനുസരിച്ചു് എവിടേക്കു പോകുന്നു
9 എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. വിശ്വാസ
ത്താൽ അവൻ വാഗ്ദത്തദേശത്തു് ഒരു അ
ന്യദേശത്തു് എന്നപോലെ ചെന്നു വാഗ്ദ
ത്തത്തിന്നു കൂട്ടവകാശികളായ യിസ്ഹാ
ക്കിനോടും യാക്കോബിനോടുംകൂടെ കൂടാ
10 രങ്ങളിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു ദൈവം ശില്പി
യായി നിർമ്മിച്ചതും അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതു
മായ നഗരത്തിനായി കാത്തിരുന്നു. വി 11
ശ്വാസത്താൽ സാറയും വാർദ്ധക്യം ചെയ്ത
വനെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ
പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടും പുത്രോല്പാദനത്തിന്നു
ശക്തി പ്രാപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഒരുവനു, 12
മൃതപ്രായനായ വനു തന്നേ, പെരുപ്പ
ത്തിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പോ
ലെയും കടല്പുറത്തെ എണ്ണിക്കൂടാത്ത മണൽ
പോലെയും സന്തതി ജനിച്ചു.

ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി 13
പ്രാപിക്കാതെ ദൂരത്തുനിന്നു് അതു കണ്ടു
അഭിവന്ദിച്ചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ അന്യരും
പരദേശികളും എന്നു് ഏറ്റു പറഞ്ഞും
കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചു. ഇങ്ങ 14
നെ പറയുന്നവർ ഒരു പിതൃദേശം അന്വേ
ഷിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. അവർ 15
വിട്ടുപോന്നതിനെ ഓർത്തു എങ്കിൽ മടങ്ങി
പ്പോകുവാൻ ഇട ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ.
അവരോ അധികം നല്ലതിനെ, സ്വർഗ്ഗീയ 16
മായതിനെ തന്നേ, കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു; ആ
കയാൽ ദൈവം അവരുടെ ദൈവം എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; അ
വൻ അവർക്കായി ഒരു നഗരം ഒരുക്കിയി
രിക്കുന്നുവല്ലോ.

വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം താൻ പ 17
രീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യിസ്ഹാക്കിനെ
യാഗം അർപ്പിച്ചു. യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു 18
ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു വി
ളിക്കപ്പെടും എന്നു് അരുളപ്പാടു ലഭിച്ച
വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടവൻ തന്റെ
ഏകജാതനെ അർപ്പിച്ചു; മരിച്ചവരുടെ 19
ഇടയിൽനിന്നു് ഉയിർപ്പിപ്പാൻ ദൈവം
ശക്തൻ എന്നു് എണ്ണുകയും അവരുടെ ഇട
യിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റവനെപ്പോലെ അ
വനെ തിരികെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. വി 20
ശ്വാസത്താൽ യിസ്ഹാക്കു് യാക്കോബി
നെയും ഏശാവിനെയും ഭാവികാലം സം
ബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. വിശ്വാസ 21
ത്താൽ യാക്കോബു് മരണകാലത്തിങ്കൽ
യോസേഫിന്റെ മക്കളെ ഇരുവരെയും
അനുഗ്രഹിക്കയും തന്റെ വടിയുടെ അറ
ത്തു ചാരിക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു.
വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫു് താൻ മരി 22
പ്പാറായപ്പോൾ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ
പുറപ്പാടിന്റെ കാര്യം ഓർത്തുപറഞ്ഞു, തന്റെ
അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു കല്പന കൊടുത്തു. വി 23
ശ്വാസത്താൽ മോശെയുടെ ജനനത്തിങ്കൽ
ശിശു സുന്ദരൻ എന്നു് അമ്മയപ്പന്മാർ
കണ്ടു: രാജാവിന്റെ കല്പന ഭയപ്പെടാതെ

10: 38. റോമ. 1: 17; ഗലാ. 3: 11.
10: 39. അ. പ്ര. 16: 30, 31; 1തെസ്സ. 5: 9; 2തെസ്സ. 2: 14.
11: 1. എബ്രാ. 3: 14; 2കൊരി. 5: 7. **11: 3.** ഉല്പ. 1: 1.
11: 4. ഉല്പ. 4: 3—10; മത്താ. 23: 35. **11: 5.** ഉല്പ. 5: 24. **11: 6.** എബ്രാ. 7: 25; 10: 3
11: 7. ഉല്പ. 6: 8, 9, 13—22; 7: 1; റോമ. 3: 22, 24; 4: 20. **11: 8.** ഉല്പ. 12: 1—4.
11: 9. ഉല്പ. 23: 4; 26: 3; 35: 12. **11: 11.** ഉല്പ. 17: 19; 21: 2.
11: 12. ഉല്പ. 15. 5; 22: 17; 32: 12; റോമ. 4: 17, 19.
11: 13. സങ്കീ. 39: 12; 1ദിന. 29: 15; ഉല്പ. 23: 4; 47: 9; 1പത്രൊ. 1: 1; 2: 11; 1: 17.
11: 16. പുറ. 3: 6; 4: 5; മത്തായി. 12: 26, 27. **11: 17.** ഉല്പ. 22: 1—10; യാക്കൊ. 2: 21, 22
11: 18. ഉല്പ. 21: 12. **11: 19.** റോമ. 4: 17. **11: 20.** ഉല്പ. 27: 27—40.
11: 21. ഉല്പ. 47: 31; 48: 15, 16. **11: 22:** ഉല്പ. 50: 24, 25. **11: 23.** പുറ. 2: 2,

അവനെ മൂന്നു മാസം ഒളിച്ചുവെച്ചു.
24 വിശ്വാസത്താൽ മോശെ താൻ വളർന്നപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ തല്ക്കാലഭോഗത്തെക്കാളും ദൈവജനത്തോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രതിഫലം
25 നോക്കിയതുകൊണ്ടു ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു
26 നിരസിക്കയും മിസ്രയീമിലെ നിക്ഷേപങ്ങളേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ദ വലിയ
27 ധനം എന്നു എണ്ണുകയും ചെയ്തു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ അദൃശ്യദൈവത്തെ കണ്ടതുപോലെ ഉറച്ചുനില്ക്കയാൽ രാജാവിന്റെ കോപം ഭയപ്പെടാതെ മിസ്രയീം
28 വിട്ടുപോന്നു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ കടിഞ്ഞൂലുകളുടെ സംഹാരകൻ അവരെ തൊടാതിരിപ്പാൻ പെസഹയും ചോരത്തളിയും ആചരിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ അവർ കരയിൽ എന്നപോലെ ചെങ്കടലിൽ കൂടി കടന്നു; അതു മിസ്രയീമ്യർ ചെയ്വാൻ
30 നോക്കീട്ടു മുങ്ങിപ്പോയി. വിശ്വാസത്താൽ അവർ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിനടന്നപ്പോൾ
31 യെരീഹോമതിൽ ഇടിഞ്ഞുവീണു. വിശ്വാസത്താൽ രാഹാബ് എന്ന വേശ്യ ഒറ്റുകാരെ സമാധാനത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ നശിക്കാ
32 തിരുന്നു. ഇനി എന്തു പറയേണ്ടു? ഗിദെയോൻ, ബാരാക്ക്, ശിംശോൻ, യിപ്താഹ്, ദാവീദ് എന്നിവരെയും ശമൂവേൽ മുതലായ പ്രവാചകന്മാരെയും കുറിച്ചു വി
33 വരിപ്പാൻ സമയം പോരാ. വിശ്വാസത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതി നടത്തി, വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചു, സിംഹ
34 ങ്ങളുടെ വായ് അടെച്ചു, തീയുടെ ബലം കെടുത്തു, വാളിന്റെ വായ്ത്തല തെറ്റി, ബലഹീനതയിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു, യുദ്ധത്തിൽ വീരന്മാരായിത്തീർന്നു, അന്യന്മാരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ഓടിച്ചു.
35 സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ തിരികെ കിട്ടി; മറ്റു ചിലർ ഏറ്റവും നല്ലൊരു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു് ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു് ഉദ്ധാരണം കൈക്കൊള്ളാതെ
36 ഭേദ്യം ഏറ്റു. വേറെ ചിലർ പരിഹാസം, ചമ്മട്ടി, ചങ്ങല, തടവു, ഇവയാലുള്ള
37 പരീക്ഷ അനുഭവിച്ചു. കല്ലേറു ഏറ്റു, ഈർച്ചവാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു, പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, വാളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ജടയാട്ടുകളുടെയും കോലാട്ടുകളുടെയും തോൽ ധരിച്ചു, ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദ്രവവും കഷ്ടവും സഹിച്ചു,
38 കാട്ടുകളിലും മലകളിലും ഗുഹകളിലും ഭൂമിയുടെ പിളർപ്പുകളിലും ഉഴന്നു വലഞ്ഞു; ലോകം അവർക്കു യോഗ്യമായിരുന്നില്ല.
39 അവർ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചില്ല. അവർ നമ്മെ കൂടാതെ രക്ഷാപൂർത്തി പ്രാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം
40 നമുക്കുവേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതൊന്നു മുൻകരുതിയിരുന്നു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ മുഖ്യ മാതൃകയായ യേശു

12 ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇത്ര വലിയ ഒരു സമൂഹം നമുക്കു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകല ഭാരവും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ടു നമുക്കു മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക. വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും 2
പൂർത്തി വരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക; തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന സന്തോഷം ഓർത്തു് അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ സഹിക്കയും ദൈവസിംഹാസനത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ 3
ക്ഷീണിച്ചു മടുക്കാതിരിപ്പാൻ പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട ഇങ്ങനെയുള്ള വിരോധം സഹിച്ചവനെ ധ്യാനിച്ചുകൊൾവിൻ.

ശിക്ഷണത്തിന്റെ പ്രയോജനം

പാപത്തോടു പോരാടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ 4
ഇതുവരെ പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തു നിന്നിട്ടില്ല. "മകനേ, കർത്താവിന്റെ ശി 5
ക്ഷ നിരസിക്കരുതു; അവൻ ശാസിക്കുമ്പോൾ മുഷിയുകയുമരുതു. കർത്താവു താൻ 6
സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു; താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഏതു മകനെയും തല്ലുന്നു" എന്നിങ്ങനെ മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു സംവാദിക്കുന്ന പ്രബോധനം നിങ്ങൾ മറന്നുകളഞ്ഞുവോ? നിങ്ങൾ ബാല 7
ശിക്ഷ സഹിച്ചാൽ ദൈവം മക്കളോടു് എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പെരുമാറുന്നു; അപ്പൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത മകൻ എവിടെയുള്ളു? എല്ലാവരും പ്രാപിക്കുന്ന ബാല 8
ശിക്ഷ കൂടാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മക്കളല്ല കൌലടേയന്മാരത്രേ. നമ്മുടെ 9
ജഡസംബന്ധമായ പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം അവരെ വണങ്ങിപ്പോന്നുവല്ലോ; ആത്മാക്കളുടെ പിതാവിന്നു ഏറ്റവും അധികമായി കീഴടങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതല്ലയോ? അവർ ശിക്ഷിച്ചതു് 10
കുറെക്കാലവും തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചപ്രകാരവുമത്രേ; അവനോ, നാം അവന്റെ വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ ഗുണ

11: 24. പുറ. 2: 10, 11. 11: 26. സങ്കീ. 89: 50; 69: 9; എബ്രാ. 13: 13; 10: 34, 35.
11: 27. പുറ. 2: 15; 12: 51. 11: 28. പുറ. 12: 12, 13. 11: 29. പുറ. 14: 22, 27, 29.
11: 30. യോശു. 6: 12, 20. 11: 31. യോശു. 2: 11, 12; 6: 17, 23; യാക്കോ. 2: 25.
11: 32. ന്യായാ. 6: 11; 4: 6; 15: 20; 12: 7.
11: 33. ന്യായാ. 14: 6; ദാനീ. 6: 22; 1ശമൂ. 17: 20, 34, 35. 11: 34. ദാനീ. 3: 23—25.
11: 35. 1രാജാ. 17: 22, 23; 2രാജാ. 4: 36. 11: 36. യിരെ. 20: 2; 37: 15.
11: 37. 2ദിന. 24: 21.
12: 1. എബ്രാ. 10: 36; റോമ. 7: 1; 1കൊരി. 9: 24. 12: 2. എബ്രാ. 2: 10; സങ്കീ. 110: 1.
12: 3. ലൂക്കോ. 2: 34; 1പത്രൊ. 2: 23. 12: 5. സദൃ. 3: 11, 12.
12: 6. വെളി. 3: 19. 12: 8. സങ്കീ. 73: 14, 15. 12: 9. സംഖ്യാ. 16: 22; യെശ. 38: 16.

11 ത്തിന്നായി തന്നേ ശിക്ഷിക്കുന്നതു്. ഏതു
ശിക്ഷയും തല്ക്കാലം സന്തോഷകരമല്ല ദുഃഖ
കരമത്രേ എന്നു തോന്നും; പിന്നത്തേതി
ലോ അതിനാൽ അഭ്യാസം വന്നവർക്കു
12 നീതി എന്ന സമാധാനഫലം ലഭിക്കും.
ആകയാൽ തളർന്ന കയ്യും കുഴഞ്ഞ മുഴങ്കാ
13 ലും നിവിർത്തുവിൻ. മുടന്തുള്ളതു ഉളുക്കി
പ്പോകാതെ ഭേദമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളു
ടെ കാലിന്നു പാത നിരത്തുവിൻ.

പ്രബോധനങ്ങളും മുന്നറിയിപ്പുകളും

14 എല്ലാവരോടും സമാധാനം ആചരിച്ചു
ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹി
പ്പിൻ. ശുദ്ധീകരണം കൂടാതെ ആരും ക
15 ർത്താവിനെ കാണുകയില്ല. ആരും ദൈവ
കൃപ വിട്ടു പിൻമാറുകയും വല്ല കൈപ്പുള്ള
വേരും മുളെച്ചു കലക്കമുണ്ടാക്കി അനേ
16 കർ അതിനാൽ മലിനപ്പെടുകയും ആരും
ദുർന്നടപ്പുകാരനോ, ഒരു ഊണിന്നു ജ്യേഷ്ഠാ
വകാശം വിറ്റുകളഞ്ഞ ഏശാവിനെപ്പോ
ലെ അഭക്തനോ ആയിത്തീരുകയും ചെ
17 യ്യാതിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾവിൻ. അ
വൻ പിന്നത്തേതിൽ അനുഗ്രഹം ലഭി
പ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കണ്ണുനീരോടുകൂടെ അ
പേക്ഷിച്ചിട്ടും തള്ളപ്പെട്ട മാനസാന്തരത്തി
ന്നു് ഇട കണ്ടില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയു
ന്നുവല്ലോ.

ഭൌമിക സീയോനും സ്വർഗ്ഗീയ സീയോനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം

18 സ്പർശമായതും തീ കത്തുന്നതുമായ പർവ്വ
തത്തിന്നും മേഘതമസ്സു്, കൂരിരുട്ടു, കൊടു
ങ്കാറ്റു, കാഹളനാദം, വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം
എന്നിവെക്കും അടുക്കൽ അല്ലല്ലോ നിങ്ങൾ
19 വന്നിരിക്കുന്നതു്. ആ ശബ്ദം കേട്ടവർ
ഇനി ഒരു വചനവും തങ്ങളോടു പറയരു
20 തേ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. ഒരു മൃഗം എങ്കി
ലും പർവ്വതം തൊട്ടാൽ അതിനെ കല്ലെറി
ഞ്ഞു കൊല്ലേണം എന്നുള്ള കല്പന അവർക്കു
21 സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. ഞാൻ അത്യന്തം പേ
ടിച്ചു വിറെക്കുന്നു എന്നു മോശെയും പറ
യത്തക്കവണ്ണം ആ കാഴ്ച ഭയങ്കരമായിരു
22 ന്നു. പിന്നെയോ സീയോൻ പർവ്വതത്തി
ന്നും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗര
മായ സ്വർഗ്ഗീയയെരൂശലേമിന്നും അനേ
കായിരം ദൂതന്മാരുടെ സർവ്വസംഘത്തിന്നും
23 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന ആദ്യ
ജാതന്മാരുടെ സഭെക്കും എല്ലാവരുടെയും
ദൈവമായ ന്യായാധിപതിക്കും സിദ്ധന്മാ
രായ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കും 24
പുതുനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേ
ശുവിന്നും ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തെ
ക്കാൾ ഗുണകരമായി സംസാരിക്കുന്ന പു
ണ്യാഹരക്തത്തിന്നും അടുക്കലത്രേ നി
ങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. അരുളിച്ചെയ്യുന്നവ 25
നെ നിരസിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ.
ഭൂമിയിൽ അരുളിച്ചെയ്തവനെ നിരസിച്ച
വർ തെറ്റി ഒഴിയാതിരുന്നു എങ്കിൽ സ്വർ
ത്തിൽ നിന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ നാം
വിട്ടുമാറിയാൽ എത്ര അധികം. അവന്റെ 26
ശബ്ദം അന്നു ഭൂമിയെ ഇളക്കി; ഇപ്പോഴോ,
"ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ മാത്രമല്ല,
ആകാശത്തെയും ഇളക്കും" എന്നു് അവൻ
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. "ഇനി ഒരിക്കൽ" എ 27
ന്നതു, ഇളക്കമില്ലാത്തതു നിലനില്ക്കേണ്ടതി
ന്നു നിർമ്മിതമായ ഇളക്കമുള്ളതിന്നു മാറ്റം
വരും എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ 28
ഇളകാത്ത രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
നാം നന്ദിയുള്ളവരായി ദൈവത്തിന്നു പ്ര
സാദംവരുമാറു ഭക്തിയോടും ഭയത്തോടും
കൂടെ സേവ ചെയ്ക. നമ്മുടെ ദൈവം 29
ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയല്ലോ.

പ്രായോഗിക പ്രബോധനങ്ങൾ

സഹോദരപ്രീതി നിലനില്ക്കട്ടെ. അ **13**
തിഥിസല്ക്കാരം മറക്കരുതു്. അതി 2
നാൽ ചിലർ അറിയാതെ ദൈവദൂതന്മാ
രെ സല്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളും തടവു 3
കാർ എന്നപോലെ തടവുകാരെയും നി
ങ്ങളും ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകയാൽ
കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവരെയും ഓർത്തുകൊൾ
വിൻ. വിവാഹം എല്ലാവർക്കും മാന്യവും 4
കിടക്ക നിർമ്മലവും ആയിരിക്കട്ടെ; എ
ന്നാൽ ദുർന്നടപ്പുകാരെയും വ്യഭിചാരികളെ
യും ദൈവം വിധിക്കും. നിങ്ങളുടെ നടപ്പു 5
ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ; ഉള്ള
തുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവിൻ; "ഞാൻ നി
ന്നെ ഒരുനാളും കൈവിടുകയില്ല, ഉപേ
ക്ഷിക്കയുമില്ല" എന്നു് അവൻ തന്നേ അ
രുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ 6
"കർത്താവു് എനിക്കു തുണ; ഞാൻ പേടി
ക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ എന്നോടു എന്തു ചെ
യ്യും" എന്നു നമുക്കു ധൈര്യത്തോടെ
പറയാം.

12: 11. 2കൊരി 4: 16, 17, 18; യാക്കോ. 3: 17. **12: 12.** യെശ. 35: 3.
12: 13. സദൃ. 4: 26. **12: 14.** സങ്കീ. 34: 14; മത്താ. 5: 8; റോമ. 12: 18; 2തിമൊ. 2: 22.
12: 15. ആവ. 29: 18; അ. പ്ര. 8: 23. **12: 16.** ഉല്പ. 25: 29—34.
12: 17. ഉല്പ. 27: 30—40. **12: 18.** പുറ. 19: 12—19; ആവ. 4: 11.
12: 19. പുറ. 19: 19; 20: 19; 5: 23. **12: 20.** പുറ. 19: 13, 16. **12: 21.** ആവ. 9: 19.
12: 22. വെളി. 14: 1; 21: 2; 5: 11; ഗലാ. 4: 26. **12: 23.** ലൂക്കൊ. 10: 20.
12: 24. എബ്രാ. 9: 15; 11: 4; ഉല്പ. 4: 10; 1പത്രൊ. 1: 2.
12: 25. എബ്രാ. 2: 2—4; 10: 28, 29; പുറ. 20: 19. **12: 26.** ഹഗ്ഗായി 2: 6, 21.
12: 29. യെശ. 33: 14; ആവ. 4: 24; 9: 3; 2തെസ്സ. 1: 6—8.
13: 1. യോഹ. 13: 34; 2 പത്രൊ. 1: 7.
13: 2. റോമ 12: 13; 1പത്രൊ. 4: 9; ഉല്പ. 18: 3; 19: 2, 3. **13: 3.** മത്താ. 25: 36.
13: 4. ഗലാ. 5: 19, 21; എഫെ. 5: 5.
13: 5. ആവ. 31: 6, 8; യോശുവ 1: 5; 1തിമൊ. 6: 7, 8. **13: 6.** സങ്കീ. 118. 6.

നേതാക്കന്മാരോടുള്ള ഭക്തി

7 നിങ്ങളോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ച
നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകൊൾ
വിൻ; അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്തു
അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ.
8 യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെ
9 ന്നേക്കും അഭിന്നൻ തന്നേ. വിവിധവും
അന്യവുമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ ആരും നി
ങ്ങളെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു; ആ
ചരിച്ചുപോന്നവർക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്ത
ഭോജനനിയമങ്ങളാലല്ല, കൃപയാൽ ത
10 ന്നേ ഹൃദയം ഉറപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതു. കൂടാ
രത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർക്കു അഹോവൃ
ത്തി കഴിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു
11 യാഗപീഠം നമുക്കുണ്ടു. മഹാപുരോഹി
തൻ പാപപരിഹാരമായി രക്തം വിശു
ദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗ
ങ്ങളുടെ ഉടൽ പാളയത്തിന്നു പുറത്തുവെ
12 ച്ചു ചുട്ടുകളയുന്നു. അങ്ങനെ യേശുവും
സ്വന്തരക്തത്താൽ ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരി
ക്കേണ്ടതിന്നു നഗരവാതിലിന്നു പുറത്തു
13 വെച്ചു കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു. ആകയാൽ
നാം അവന്റെ നിന്ദ ചുമന്നുകൊണ്ടു പാ
ളയത്തിന്നു പുറത്തു അവന്റെ അടുക്കൽ
14 ചെല്ലുക. ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന
നഗരമില്ലല്ലോ, വരുവാനുള്ളതു അത്രേ
15 നാം അന്വേഷിക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു
അവൻ മുഖാന്തരം നാം ദൈവത്തിന്നു
അവന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റുപറയുന്ന അധ
രഫലം എന്ന സ്തോത്രയാഗം ഇടവിടാതെ
16 അർപ്പിക്ക. നന്മചെയ്യാനും കൂട്ടായ്മ കാ
ണിപ്പാനും മറക്കരുതു. ഈവക യാഗ
17 ത്തിലല്ലോ ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു. നി
ങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴട
ങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു ബോധി
പ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആ
ത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു;
ഇതു അവർ തെരങ്ങിക്കൊണ്ടല്ല സന്തോ
ഷത്തോടെ ചെയ്വാൻ ഇടവരുത്തുവിൻ;
അല്ലാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല.

യാത്രാസന്ദേശങ്ങൾ

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. സക 18
ലത്തിലും നല്ലവരായി നടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്ക
കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു നല്ല മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെ
ന്നു ഞങ്ങൾ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ നി 19
ങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ വീണ്ടും കാട്ടേണ്ടതി
ന്നു നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
വിശേഷാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നിത്യനിയമത്തിന്റെ രക്തത്താൽ ആട്ടു 20
കളുടെ വലിയ ഇടയനായ നമ്മുടെ കർത്താ
വായ യേശുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇട
യിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തിയ സമാധാന
ത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെ അവന്റെ 21
ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ തക്കവണ്ണം എല്ലാ നന്മയി
ലും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തനിക്കു പ്രസാ
ദമുള്ളതു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മിൽ
നിവർത്തിക്കുമാറാകട്ടെ; അവന്നു എന്നേ
ക്കും മഹത്വം. ആമേൻ.

സഹോദരന്മാരേ, ഈ പ്രബോധനവാ 22
ക്യം പൊറുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു അപേ
ക്ഷിക്കുന്നു; ചുരുക്കമായിട്ടല്ലോ ഞാൻ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. സഹോദരനായ തി 23
മൊഥെയൊസ് തടവിൽനിന്നു ഇറങ്ങി
എന്നു അറിവിൻ. അവൻ വേഗത്തിൽ
വന്നാൽ ഞാൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ
വന്നുകാണും.

നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും സ 24
കലവിശുദ്ധന്മാർക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
ഇതല്യക്കാർ നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം ചൊ
ല്ലുന്നു.

കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരി 25
ക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

13: 7. 1 കൊരി. 4: 16; **13: 8.** 1 കൊരി. 3: 11; വെളി 1: 17.
13: 9. എഫെ. 4: 14; റോമ. 14: 17; 2 കൊരി. 1: 21. **13: 10.** എബ്രാ. 8: 4, 5.
13: 11. ലേവ്യ. 16: 27; **13: 12.** മത്താ. 21: 39; യോഹ. 9: 22.
13: 13. എബ്രാ. 11: 26; 12: 2. **13: 14** എബ്രാ: 11: 10; 12: 22.
13: 15. ലേവ്യ. 7: 12; 2 ദിന. 29: 31; സങ്കീ. 50: 14, 23; യെശ. 57: 19; ഹോശെ. 14: 2.
13: 16. ഫിലി. 4: 18. **13: 17.** 1 തെസ്സ. 5: 12; യെഹെ 3: 17.
13: 18. 2 കൊരി. 1: 12; അ. പ്ര. 24: 16.
13: 20. യെശ. 63: 11; 55: 3; സെഖ. 9: 11; യിരെ. 32: 40; യെഹെ. 37: 26; യോഹ. 10: 12; 1 പത്രൊ. 2: 25.
13: 21. 2 തെസ്സ. 2: 16, 17; 1 പത്രൊ. 5: 10. **13: 22.** യാക്കോ. 1: 21.

THE EPISTLE OF

JAMES

യാക്കോബ് എഴുതിയ ലേഖനം

വിവിധ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക ഉപദേശങ്ങൾ

1 1 ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദാസനായ യാക്കോബ്
എഴുതുന്നതു്: ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു
2 ഗോത്രങ്ങൾക്കും വന്ദനം. എന്റെ സ
ഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ വിവിധ പരീക്ഷ
3 കളിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വി
ശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന സ്ഥിരത
ഉളവാക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞു് അതു് അ
ശേഷം സന്തോഷം എന്നു് എണ്ണുവിൻ.
4 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവില്ലാതെ
തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണരും ആകേണ്ടതി
ന്നു സ്ഥിരതെക്കു തികഞ്ഞ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാ
കട്ടെ.

5 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു ജ്ഞാനം കുറവാ
കുന്നു എങ്കിൽ ഭർത്സിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും
ഔദാര്യമായി കൊടുക്കുന്നവനായ ദൈവ
ത്തോടു് യാചിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ അവന്നു
6 ലഭിക്കും. എന്നാൽ അവൻ ഒന്നും സംശ
യിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേ
ണം: സംശയിക്കുന്നവൻ കാറ്റടിച്ചു് അ
7 ലയുന്ന കടൽത്തിരെക്കു സമൻ. ഇങ്ങനെ
യുള്ള മനുഷ്യൻ കർത്താവിങ്കൽനിന്നു
വല്ലതും ലഭിക്കും എന്നു നിരൂപിക്ക
8 രുതു്. ഇരുമനസ്സുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ
വഴികളിൽ ഒക്കെയും അസ്ഥിരൻ ആകുന്നു.

9 എന്നാൽ എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ
10 ഉയർച്ചയിലും ധനവാനോ പുല്ലിന്റെ പൂ
പോലെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവനാകയാൽ
11 തന്റെ എളിമയിലും പ്രശംസിക്കട്ടെ. സൂ
ര്യൻ ഉഷ്ണക്കാറ്റോടെ ഉദിച്ചിട്ടു് പുല്ലു്
ഉണങ്ങി പൂവുതിന്നു് അതിന്റെ ശോഭം
ഗി കെട്ടുപോകുന്നു. അതുപോലെ ധന
വാനും തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ വാടി
പ്പോകും.

12 പരീക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യ
വാൻ; അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി തെ
ളിഞ്ഞശേഷം കർത്താവു തന്നെ സ്നേഹിക്കു
ന്നവക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ജീവകിരീടം
പ്രാപിക്കും. പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ 13
ഞാൻ ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു
എന്നു് ആരും പറയരുതു്. ദൈവം ദോ
ഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആ
കുന്നു; താൻ ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നതു
മില്ല. ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട 14
തു സ്വന്തമോഹത്താൽ ആകൃഷ്ടനും വ
ശീകരിക്കപ്പെട്ടുകയാൽ ആകുന്നു. മോഹം 15
ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു;
പാപം മുഴുത്തിട്ടു മരണത്തെ പെറുന്നു.
എന്റെ പ്രിയസഹോദരന്മാരേ, വഞ്ചി 16
ക്കപ്പെടരുതു്. എല്ലാ നല്ല ദാനവും തിക 17
ഞ്ഞ വരം ഒക്കെയും ഉയരത്തിൽനിന്നു വെ
ളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കൽനിന്നു ഇറങ്ങി
വരുന്നു. അവന്നു വികാരമോ ഗതിഭേദ
ത്താലുള്ള ആഛാദനമോ ഇല്ല. നാം അ 18
വന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഒരുവിധം ആദ്യഫ
ലമാകേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ഇഷ്ടം
ഹേതുവായി സത്യത്തിന്റെ വചനത്താൽ
നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥ ദൈവഭക്തി

പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ അതു് 19
അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഏതു മനുഷ്യ
നും കേൾപ്പാൻ വേഗതയും പറവാൻ താ
മസവും കോപത്തിന്നു താമസവുമുള്ളവൻ
ആയിരിക്കട്ടെ. മനുഷ്യന്റെ കോപം ദൈ 20
വത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.
ആകയാൽ എല്ലാ അഴുക്കും ദുഷ്ടതയുടെ ആ 21
ധിക്യവും വിട്ടു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ
രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതും ഉൾനട്ടതുമായ
വചനം സൌമ്യതയോടെ കൈക്കൊൾ
വിൻ. എങ്കിലും വചനം കേൾക്കുമാത്രം 22
ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളെ തന്നേ ചതിക്കാ
തെ അതിനെ ചെയ്യുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ.
ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കി 23
ലും ചെയ്യാത്തവനായിരുന്നാൽ അവൻ
തന്റെ സ്വാഭാവിക മുഖം കണ്ണാടിയിൽ
നോക്കുന്ന ആളോടു ഒക്കുന്നു. അവൻ ത 24
ന്നെത്താൻ കണ്ടു പുറപ്പെട്ടു താൻ ഇന്ന
രൂപം ആയിരുന്നു എന്നു് ഉടനെ മറന്നു

1: 1. 1 പത്രൊ. 1: 1; അ. പ്ര. 15: 23. **1: 2.** റോമ. 5: 3—5; 1 പത്രൊ. 1: 6.
1: 3. 1 പത്രൊ. 1: 7; **1: 5.** സദൃ. 2: 3—6. **1: 6.** മത്ത്രൊ. 11: 24; 1 തിമൊ. 2: 8.
1: 9. യാക്കൊ. 2: 5. **1: 10.** 1 പത്രൊ. 1: 24. **1: 11.** യെശ. 40: 6, 7.
1: 12. ദാനീ. 12: 12; 2 തിമൊ. 4: 8; 1 പത്രൊ. 5: 4; 1 കൊരി. 9: 25; വെളി. 2: 10.
1: 14. റോമ. 7: 7—10; **1: 17.** 1 യോഹ. 1: 5; മത്താ. 7: 11.
1: 18. യോഹ 1: 13; 1 പത്രൊ. 1: 23. **1: 19.** സഭാ. പ്ര. 7: 9 **1: 20.** എഫെ. 4: 26.
1: 21. കൊലൊ. 3: 8; 1 പത്രൊ. 2: 1. **1: 22.** മത്താ. 7: 26; റോമ. 2: 13.

25 പോകുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ
ന്യായപ്രമാണം ഉറുനോക്കി അതിൽ നി
ലനില്ക്കുന്നവനോ കേട്ടു മറക്കുന്നവനല്ല, പ്ര
വൃത്തി ചെയ്യുന്നവനായി താൻ ചെയ്യുന്ന
26 തിൽ ഭാഗ്യവാൻ ആകും. നിങ്ങളിൽ ഒരു
വൻ തന്റെ നാവിന്നു കടിഞ്ഞാണിടാതെ
തന്റെ ഹൃദയത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു
താൻ ഭക്തൻ എന്നു നിരൂപിച്ചാൽ അ
27 വന്റെ ഭക്തി വ്യർത്ഥം അത്രേ. പിതാ
വായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ശുദ്ധവും
നിർമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ: അനാഥ
രെയും വിധവമാരെയും അവരുടെ സങ്കട
ത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും ലോകത്താ
ലുള്ള കളങ്കം പറ്റാതവണ്ണം തന്നെത്താൻ
കാത്തുകൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു.

ധനവാനോടും ദരിദ്രനോടുമുള്ള നമ്മുടെ വർത്തനരീതി

2 സഹോദരന്മാരേ, തേജസ്സുള്ളവനായി ന
മ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വി
ശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷം കാണി
2 ക്കരുതു്. നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ മോടി
യുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചും പൊന്മോതിരം ഇട്ടും
കൊണ്ടു് ഒരുത്തനും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരി
3 ച്ചോരു ദരിദ്രനും വന്നാൽ നിങ്ങൾ മോടി
യുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവനെ നോക്കി: ഇവി
ടെ സുഖേന ഇരുന്നാലും എന്നും ദരിദ്ര
നോടു: നീ അവിടെ നില്ക്ക; അല്ലെങ്കിൽ
എന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ ഇരിക്ക എ
4 ന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ
പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി വി
5 ധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? പ്രിയ സഹോ
ദരന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ: ദൈവം ലോക
ത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ
സമ്പന്നരും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാ
ഗ്ദത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശി
കളുമാകേണ്ടതിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ?
നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചിരിക്കു
6 ന്നു. ധനവാന്മാർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ പീ
ഡിപ്പിക്കുന്നതു്? അവർ അല്ലയോ നിങ്ങ
ളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു് ഇഴ
7 ച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു? നിങ്ങളുടെമേൽ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നാമത്തെ അവർ
8 അല്ലയോ ദുഷിക്കുന്നതു്? എന്നാൽ "കൂട്ടു
കാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നേ സ്നേ
ഹിക്കേണം" എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്നു് ഒ
ത്തവണ്ണം രാജകീയ ന്യായപ്രമാണം നി
9 ങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്നു. മുഖ
പക്ഷം കാണിച്ചാലോ പാപം ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങൾ ലംഘനക്കാർ എന്നു ന്യായപ്രമാ
10 ണത്താൽ തെളിയുന്നു. ഒരുത്തൻ ന്യായ
പ്രമാണം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു നടന്നി
ട്ടും ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ അവൻ സകല
ത്തിന്നും കുറ്റക്കാരനായിത്തീർന്നു. വ്യഭി 11
ചാരം ചെയ്യരുതു് എന്നു കല്പിച്ചവൻ
കൊല ചെയ്യരുതു് എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കു
ന്നു. നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും
കൊല ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം
ലംഘിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യ 12
ത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്ക
പ്പെടുവാനുള്ളവരെപ്പോലെ സംസാരിക്ക
യും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്വിൻ. കരുണ 13
കാണിക്കാത്തവന്നു കരുണയില്ലാത്ത ന്യാ
യവിധി ഉണ്ടാകും; കരുണ ന്യായവിധി
യെ ജയിച്ചു പ്രശംസിക്കുന്നു.

വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയും

സഹോദരന്മാരേ, ഒരുത്തൻ തനിക്കു വി 14
ശ്വാസം ഉണ്ടു് എന്നു പറകയും പ്രവൃത്തി
കൾ ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉപകാരം
എന്തു്? ആ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ
രക്ഷ പ്രാപിക്കുമോ? ഒരു സഹോദരനോ, 15
സഹോദരിയോ നഗ്നരും അഹോവൃത്തിക്കു
വക ഇല്ലാത്തവരുമായിരിക്കെ നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തൻ അവരോടു: സമാധാനത്തോടെ 16
പോയി തീ കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും
ചെയ്വിൻ എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ ദേഹ
രക്ഷെക്കു് ആവശ്യമുള്ളതു് അവർക്കു കൊടു
ക്കാതിരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്തു്? അങ്ങ 17
നെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതാ
യാൽ സ്വതവെ നിർജ്ജീവമാകുന്നു. എ 18
ന്നാൽ ഒരുത്തൻ: നിനക്കു വിശ്വാസം
ഉണ്ടു്; എനിക്കു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടു് എ
ന്നു പറയുമായിരിക്കും. നിന്റെ വിശ്വാ
സം പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ കാണിച്ചുത
രിക; ഞാനും എന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃ
ത്തികളാൽ കാണിച്ചുതരാം. ദൈവം 19
ഏകൻ എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ;
കൊള്ളാം; പിശാചുകളും അങ്ങനെ വി
ശ്വസിക്കയും വിറെക്കയും ചെയ്യുന്നു.
വ്യർത്ഥമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വി 20
ശ്വാസം നിഷ്ഫലമെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ? നമ്മുടെ പിതാവാ 21
യ അബ്രാഹാം തന്റെ മകനായ യി
സ്ഹാക്കിനെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പി
ച്ചിട്ടു പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ നീതീകരി
ക്കപ്പെട്ടതു്? അവന്റെ പ്രവൃത്തിയോടു 22
കൂടെ വിശ്വാസം വ്യാപരിച്ചു എന്നും പ്ര
വൃത്തിയാൽ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി എ
ന്നും നീ കാണുന്നുവല്ലോ. അബ്രാഹാം 23
ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു് അവ
ന്നു നീതിയായി കണക്കിടുകയും ചെയ്തു
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയായി
അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ എ

1: 25. യാക്കോ. 2: 12; റോമ. 8: 2; യോഹ. 13: 17.
1: 26. സങ്കീ. 34: 13; 1 പത്രൊ. 3: 10. **1: 27.** യെശ. 1: 16, 17; 58: 6, 7.
2: 1. 1 കൊരി. 2: 8. **2: 2.** എബ്രാ. 10: 25. **2: 5.** 1 കൊരി 1: 26; ലൂക്കൊ. 12: 21.
2: 8. ലേവ്യ. 19: 18. **2: 9.** ആവ. 1: 17. **2: 10.** മത്താ. 5: 19.
2: 11. പുറ. 20: 13, 14. ആവ. 5: 17. **2: 12.** യാക്കോ. 1: 25.
2: 13. മത്താ. 5: 7; 18: 30, 34; 25: 45, 46. **2: 14** മത്താ. 7: 21; 21: 29.
2: 16. 1 യോഹ. 3: 17, 18. **2: 18.** ഗലാ. 5: 6. **2: 19.** മർക്കൊ 5: 7.
2: 21. ഉല്പ. 22: 9, 10, 12. **2: 22.** എബ്രാ. 11: 17.
2: 23. യെശ. 41: 8; ഉല്പ. 15: 16; റോമ. 4: 3; 2 ദിന. 20: 7.

24 ന്ന പേർ പ്രാപിച്ചു. അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ
വെറും വിശ്വാസത്താലല്ല പ്രവൃത്തിക
ളാൽ തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടന്ന എന്ന
25 നിങ്ങൾ കാണുന്നു. അവ്വണ്ണം രാഹാബ്
എന്ന വേശ്യയും ദൂതരെ കൈക്കൊൾകയും
വേറൊരു വഴിയായി പറഞ്ഞയക്കയും
ചെയ്തതിൽ പ്രവൃത്തികളാൽ അല്ലയോ
26 നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതു? ഇങ്ങനെ ആത്മാ
വില്ലാത്ത ശരീരം നിർജ്ജീവമായിരിക്കുന്ന
തുപോലെ പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസ
വും നിർജ്ജീവമാകുന്നു.

നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത

3 സഹോദരന്മാരേ, അധികം ശിക്ഷാവി
ധി വരും എന്നു് അറിഞ്ഞു നിങ്ങളിൽ അ
2 നേകർ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആകരുതു. നാം
എല്ലാവരും പലതിലും തെറ്റിപ്പോകുന്നു;
ഒരുത്തൻ വാക്കിൽ തെറ്റാതിരുന്നാൽ അ
വൻ ശരീരത്തെ മുഴുവനും കടിഞ്ഞാണിട്ടു
നടത്തുവാൻ ശക്തനായി സൽഗുണപൂ
3 ർത്തിയുള്ള പുരുഷൻ ആകുന്നു. കുതിരയെ
അധീനമാക്കുവാൻ വായിൽ കടിഞ്ഞാൺ
ഇട്ടു് അതിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും തിരി
4 ക്കുന്നുവല്ലോ. കപ്പലും എത്ര വലിയതു്
ആയാലും കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചു് ഓടുന്നതായാ
ലും അമരക്കാരൻ ഏറ്റവും ചെറിയ ചു
ക്കാൻകൊണ്ടു തനിക്കു ബോധിച്ച ദിക്കി
5 ലേക്കു തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തന്നേ നാവും
ചെറിയ അവയവം എങ്കിലും വളരെ
വമ്പു പറയുന്നു. കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ
6 കാടു കത്തിക്കുന്നു; നാവും ഒരു തീ തന്നേ;
അതു നമ്മുടെ അംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അ
നീതിലോകമായി ദേഹത്തെ മുഴുവൻ മ
ലിനമാക്കി ജീവചക്രത്തിന്നു തീ കൊ
ളുത്തുകയും നരകത്താൽ അതിന്നു തീ പി
7 ടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗം, പക്ഷി, ഇഴ
ജാതി, ജലജന്തു ഈവക എല്ലാം മനുഷ്യ
ജാതിയോടു മെരുങ്ങുന്നു, മെരുങ്ങിയുമിരിക്കു
8 ന്നു. നാവിനെയോ മനുഷ്യർക്കും മെരു
ക്കാവതല്ല; അതു അടങ്ങാത്ത ദോഷം;
9 മരണകരമായ വിഷം നിറഞ്ഞതു്. അതി
നാൽ നാം കർത്താവും പിതാവുമായവനെ
സ്തുതിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യ
ത്തിൽ ഉണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശ
10 പിക്കുന്നു. ഒരു വായിൽനിന്നു തന്നേ സ്തോ
ത്രവും ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു. സഹോദര
ന്മാരേ, ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നതു യോ
11 ഗ്യമല്ല. ഉറവിന്റെ ഒരേ ദ്വാരത്തിൽനി
ന്നു മധുരവും കൈപ്പുമുള്ള വെള്ളം പുറ
12 പ്പെട്ടു വരുമോ? സഹോദരന്മാരേ, അത്തി
വൃക്ഷം ഒലിവുപഴവും മുന്തിരിവള്ളി അ
ത്തിപ്പഴവും കായിക്കുമോ? ഉപ്പുറവിൽ
നിന്നു മധുരമുള്ള വെള്ളം പുറപ്പെടുകയു
മില്ല.

കപടവും യഥാർത്ഥവുമായ ജ്ഞാനം

നിങ്ങളിൽ ജ്ഞാനിയും വിവേകിയുമായ 13
വൻ ആർ? അവൻ ജ്ഞാനലക്ഷണമായ
സൗമ്യതയോടെ നല്ലനടപ്പിൽ തന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ കാണിക്കട്ടെ. എന്നാൽ 14
നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയത്തിൽ കൈപ്പുള്ള ഈ
ഷ്യയും ശാഠ്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ സത്യത്തിന്നു
വിരോധമായി പ്രശംസിക്കയും ഭോഷ്ക്കു പ
റകയുമരുതു. ഇതു് ഉയരത്തിൽനിന്നു വരു 15
ന്ന ജ്ഞാനമല്ല, ഭൌമികവും പ്രാകൃതവും
പൈശാചികവും ആയതത്രെ. ഈഷ്യ 16
യും ശാഠ്യവും ഉള്ളേടത്തു കലക്കവും സകല
ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടു്. ഉയരത്തിൽനിന്നു 17
ള്ള ജ്ഞാനമോ ഒന്നാമതു നിർമ്മലവും പി
ന്നെ സമാധാനവും ശാന്തതയും അനുസര
ണവുമുള്ളതും കരുണയും സൽഫലവും നി
റഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും കപടവും ഇല്ലാ
ത്തതുമാകുന്നു. എന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാ 18
ക്കുന്നവർ സമാധാനത്തിൽ വിതെച്ചു
നീതി എന്ന ഫലം കൊയ്യും.

കക്ഷിവഴക്കിനെതിരായ്

നിങ്ങളിൽ ശണ്ഠയും കലഹവും എവി **4**
ടെനിന്നു? നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ
പോരാടുന്ന ഭോഗേച്ഛകളിൽനിന്നല്ല
യോ? നിങ്ങൾ മോഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്ക 2
ന്നില്ല; നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും അസൂയപ്പെ
ടുകയും ചെയ്തിട്ടും ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കലഹിക്കയും ശണ്ഠയിടുകയും ചെ
യ്തിട്ടും യാചിക്കായ്കകൊണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല. നി 3
ങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
ഭോഗങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിന്നു വ്വല്ലാ
തെ യാചിക്കകൊണ്ടു് ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല.
വ്യഭിചാരിണികളായുള്ളോരേ, ലോക 4
സ്നേഹം ദൈവത്തോടു ശത്രുതാ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ആക
യാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ ആ
കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവ
ത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. അല്ലെ 5
ങ്കിൽ തിരുവെഴുത്തു വെറുതെ സംസാരി
ക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അവൻ ന
മ്മിൽ വസിക്കുമാറാക്കിയ ആത്മാവു അസൂ
യെക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ 6
അവൻ അധികം കൃപ നല്കുന്നു; അതുകൊ
ണ്ടു "ദൈവം നിഗളികളോടു് എതിർത്തു
നില്ക്കുന്നു താഴ്മയുള്ളവർക്കു കൃപ നല്കുകയും
ചെയ്യുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആക 7

2: 24. യോഹ. 8: 39; റോമ. 4: 12. **2: 25.** എബ്രാ. 11: 31; യോശു. 2: 4, 15; 6: 17.
2: 26. യാക്കോ. 2: 17.
3: 1. യാക്കോ. 1: 19. **3: 2.** യാക്കോ. 1: 26. **3: 6.** മത്താ. 15: 11, 18, 19; 12: 36, 37.
3: 8. സങ്കീ. 140: 3. **3: 9.** ഉല്പ. 1: 27. **3: 13.** യാക്കോ. 2: 18; 1 പത്രൊ. 2: 12.
3: 14. എഫെ. 4: 31. **3: 15.** യാക്കോ. 1: 5, 17. **3: 17.** എബ്രാ. 12: 11.
3: 18. യെശ. 32: 17; മത്താ. 5: 9.
4: 1. റോമ. 7: 23; 1 പത്രൊ. 2: 11. **4: 4.** ലൂക്കോ. 6: 26; റോമ. 8: 7; 1 യോഹ. 2: 15.
4: 5. പുറ. 20: 3, 5; മത്താ. 6. 24; ഗലാ. 5: 17.
4: 6. സദൃ. 3: 34; ഇയ്യോ. 22: 29; മത്താ. 23: 12; 1 പത്രൊ. 5: 5.
4: 7. എഫെ. 6: 12; 1 പത്രൊ. 5: 8, 9.

യാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കീഴടങ്ങുവിൻ; പിശാചിനോടു എതിർത്തുനില്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. ദൈവത്തോടു അടുത്തു ചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു അടുത്തുവരും. പാപികളേ, കൈകളെ വെടിപ്പാക്കുവിൻ; ഇരുമനസ്സുള്ളോരേ, ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; സങ്കടപ്പെട്ടു ദുഃഖിച്ചു കരവിൻ; നിങ്ങളുടെ ചിരി ദുഃഖമായും സന്തോഷം വിഷാദമായും തീരട്ടെ. കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴ്വിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും.

സഹോദരന്മാരേ, അന്യോന്യം ദൂഷിക്കരുതു; തന്റെ സഹോദരനെ ദൂഷിക്കയും വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദൂഷിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനല്ല, വിധികർത്താവത്രെ. ന്യായപ്രമാണകർത്താവും ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളു: രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായവൻ തന്നേ; കൂട്ടുകാരനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ?

ധനവാന്റെ അന്തഃകരണം സംബന്ധിച്ചു്

ഇന്നോ നാളെയോ ഞങ്ങൾ ഇന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി അവിടെ ഒരാണ്ടു കഴിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കും എന്നു പറയുന്നവരേ, കേൾപ്പിൻ: നാളെത്തേതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എങ്ങനെയുള്ളതു്? അല്പനേരത്തേക്കു കാണുന്നതും പിന്നെ മറഞ്ഞുപോകുന്നതുമായ ആവിയല്ലോ. കർത്താവിന്നു് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നു ഇന്നിന്നതു ചെയ്യും എന്നല്ലയോ പറയേണ്ടതു. നിങ്ങളോ വമ്പു പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുന്നു; ഈവക പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം ആകുന്നു. നന്മ ചെയ്യാനറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവന്നു അതു പാപം തന്നേ.

ധനവാന്മാരുടെ പീഡനത്തിനെതിരായ്

5 അല്ലയോ ധനവാന്മാരേ, നിങ്ങളുടെമേൽ വരുന്ന ദുരിതങ്ങൾ നിമിത്തം കരഞ്ഞു മുറയിടുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ധനം ദ്രവിച്ചും ഉടുപ്പു പുഴുവരിച്ചും പോയി. നിങ്ങളുടെ പൊന്നും വെള്ളിയും കറപിടിച്ചു; ആ കറ നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും; അതു തീപോലെ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തെ തിന്നുകളയും. അന്ത്യകാലത്തു നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കൊയ്ത വേലക്കാരുടെ കൂലി നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവല്ലോ; അതു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു നിലവിളിക്കുന്നു. കൊയ്തവരുടെ മുറവിളി സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആഡംബരത്തോടെ സുഖിച്ചു പുളെച്ചു കൊലദിവസത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ നീതിമാനെ കുറ്റം വിധിച്ചു കൊന്നു; അവൻ നിങ്ങളോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നതുമില്ല.

ദീർഘക്ഷമെക്കായുള്ള പ്രബോധനം

എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ; കൃഷിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ വിലയേറിയ ഫലത്തിന്നു കാത്തുകൊണ്ടു മുമ്പഴയും പിമ്പഴയും അതിന്നു കിട്ടുവോളം ദീർഘക്ഷമയോടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളും ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സ്ഥിരമാക്കുവിൻ; കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, വിധിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരുവന്റെ നേരെ ഒരുവൻ ഞരങ്ങിപ്പോകരുതു; ഇതാ, ന്യായാധിപതി വാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച പ്രവാചകന്മാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നും ദീർഘക്ഷമെക്കും ദൃഷ്ടാന്തമായി വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ. സഹിഷ്ണത കാണിച്ചവരെ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പുകഴ്ത്തുന്നു. യോബിന്റെ സഹിഷ്ണത നിങ്ങൾ കേട്ടും കർത്താവു വരുത്തിയ അവസാനം കണ്ടുമിരിക്കുന്നു; കർത്താവു മഹാകരുണയും മനസ്സലിവുമുള്ളവനല്ലോ.

വിശേഷാൽ സഹോദരന്മാരേ, സ്വർഗ്ഗത്തെയോ ഭൂമിയെയോ മറ്റു യാതൊന്നിനെയുമോ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യരുതു; ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉവ്വു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉവ്വു് എന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇല്ല എന്നും ഇരിക്കട്ടെ.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി

നിങ്ങളിൽ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ; സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവൻ

4: 8. സെഖ. 1: 3; യെശ. 1: 16.
4: 10. 1 പത്രൊ. 5: 6. **4: 12.** മത്ത്വൊ. 7: 1; റോമ. 2: 1; 14: 4.
4: 13. സദൃ. 27: 1. **4: 14.** ലൂക്കൊ. 12: 20; സങ്കീ. 39: 5, 11. **4: 15.** അ. പ്ര. 18: 21.
4: 17. ലൂക്കൊ. 12: 47; റോമ. 14: 23.
5: 1. ലൂക്കൊ. 6: 24. **5: 2.** മത്താ. 6: 19. **5: 3.** സദൃ. 16: 27.
5: 4. ലേവ്യ. 19: 13; മലാ. 3: 5; ആവ. 24: 14; യെശ. 5: 9; ഇയ്യോ. 31: 38—40.
5: 5. ലൂക്കൊ. 16: 19, 25; യിരെ. 12: 3.
5: 7. ആവ. 11: 14; യോവേ. 2: 23; സെഖ. 10: 1; യിരെ. 5: 24; ലൂക്കൊ. 21: 19; എബ്രാ. 10: 36.
5: 8. എബ്രാ. 10: 25; 1 തെസ്സ. 2: 16; 3: 13. **5: 10.** മത്താ. 5: 12.
5: 11. ദാനീ. 12: 12; ഇയ്യോ. 1: 21, 22; സങ്കീ. 103: 8; 111: 4; **5: 12.** മത്താ. 5: 34—37.
5: 13. സങ്കീ. 50: 15; കൊലൊ. 3: 16.

14 പാട്ടു പാടട്ടെ. നിങ്ങളിൽ ദീനമായി കി
ടക്കുന്നവൻ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരു
ത്തട്ടെ. അവർ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ
അവനെ എണ്ണ പൂശി അവന്നുവേണ്ടി പ്രാ
15 ർത്ഥിക്കട്ടെ. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തോടു
കൂടിയ പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരനെ രക്ഷിക്കും;
കർത്താവു് അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കും; അ
വൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോ
16 ടു ക്ഷമിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗ
ശാന്തി വരേണ്ടതിന്നു തമ്മിൽ പാപങ്ങ
ളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു് ഒരുവന്നുവേണ്ടി ഒരു
വൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധ
യോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെ ഫലിക്കു
17 ന്നു. ഏലീയാവു നമുക്കു സമസ്വഭാവമു
ള്ള മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതി
രിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അ
പേക്ഷിച്ചു; മൂന്നു സംവത്സരവും ആറു മാ
സവും ദേശത്തു മഴ പെയ്തില്ല. അവൻ 18
വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആകാശത്തുനി
ന്നു മഴ പെയ്തു, ഭൂമിയിൽ ധാന്യം വി
ളഞ്ഞു.

സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ 19
സത്യംവിട്ടു തെറ്റിപ്പോകയും അവനെ
ഒരുവൻ തിരിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്താൽ
പാപിയെ നേർവ്വഴിക്കു് ആക്കുന്നവൻ അ 20
വന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷി
ക്കയും പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വം മറെക്കയും
ചെയ്യും എന്നു് അവൻ അറിഞ്ഞുകൊ
ള്ളട്ടെ.

5: 14. മർക്കൊ. 6: 13. **5: 15.** മർക്കൊ. 16: 18.
5: 17. 1 രാജാ. 17: 1; ലൂക്കൊ. 4: 25; അ. പ്ര. 14: 15: **5: 18.** 1 രാജാ. 18: 42.
5: 19. ഗലാ. 6: 1. **5: 20.** സങ്കീ. 51: 13; സദൃ. 10: 12. 1 പത്രൊ. 4: 8.

THE FIRST EPISTLE OF
PETER

പത്രൊസ് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായ
പത്രൊസ് പൊന്തൊസിലും ഗലാത്യയി
ലും കപ്പദൊക്യയിലും ആസ്യയിലും ബി
2 ഥുന്യയിലും ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന പരദേശി
കളും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറി
വിന്നു ഒത്തവണ്ണം ആത്മാവിന്റെ വിശു
ദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചു അനുസരണം കാ
ണിപ്പാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ത
ത്താൽ തളിക്കപ്പെട്ടവരുമായി വ്യതന്മാ
രുമായവർക്കു എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു കൃ
പയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ.

ക്രൈസ്തവ രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയുള്ള സ്തോത്രാപ്പണം

3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
വിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്തോ
ത്രം. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനി
ന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാ
നത്താൽ തന്റെ കരുണാധിക്യപ്രകാരം
4 നമ്മെ ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയ്ക്കായി, അന്ത്യ
കാലത്തിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയി
രിക്കുന്ന രക്ഷെക്കു വിശ്വാസത്താൽ ദൈവ
ശക്തിയിൽ കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കു വേ
ണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും
5 ക്ഷയം, മാലിന്യം, വാട്ടം, എന്നിവ ഇല്ലാ
ത്തതുമായ അവകാശത്തിന്നായി തന്നേ
6 വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ നി
ങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അല്പനേരത്തേക്കു നാനാ
പരീക്ഷകളാൽ ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടിവന്നാ
7 ലും ആനന്ദിക്കുന്നു. അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും
തീയിൽ ശോധന കഴിക്കുന്നതുമായ പൊ
ന്നിനെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസ
ത്തിന്റെ പരിശോധന വിലയേറിയതു
എന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത
യിൽ പുകഴ്ചെക്കും തേജസ്സിന്നും മാനത്തി
ന്നുമായി കാണ്മാൻ അങ്ങനെ ഇടവരും.
8 അവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്നേ
ഹിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വ
സിച്ചുംകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസ 9
ത്തിന്റെ അന്തമായ ആത്മരക്ഷ പ്രാപി
ക്കയും പറഞ്ഞുതീരാത്തതും മഹിമയുള്ളതു
മായ സന്തോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന 10
കൃപയെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ച പ്രവാചക
ന്മാർ ഈ രക്ഷയെ ആരാഞ്ഞു അന്വേഷി
ച്ചിരുന്നു. അവരിലുള്ള ക്രിസ്തുവിൻ ആ 11
ത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്നു വരേണ്ടിയ കഷ്ടങ്ങളെ
യും പിൻവരുന്ന മഹിമയെയും മുമ്പിൽ
കൂട്ടി സാക്ഷീകരിച്ചപ്പോൾ സൂചിപ്പിച്ച
സമയം ഏതോ എങ്ങിനെയുള്ളതോ എ
ന്നു പ്രവാചകന്മാർ ആരാഞ്ഞുനോക്കി,
തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല നിങ്ങൾക്കായിട്ടത്രേ ത 12
ങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്നു അവ
ക്കു വെളിപ്പെട്ടു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അയ
ച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷം അറിയിച്ചവർ അതു ഇ
പ്പോൾ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
അതിലേക്കു ദൈവദൂതന്മാരും കുനിഞ്ഞു
നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ സ്വഭാവം

ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു 13
നിർമ്മദരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യ
ക്ഷതയിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള കൃ
പയിൽ പൂർണ്ണ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊൾ
വിൻ. പണ്ടു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനകാല 14
ത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളെ മാതൃക
യാക്കാതെ നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധനു 15
ത്തവണ്ണം അനുസരണമുള്ള മക്കളായി
എല്ലാ നടപ്പിലും വിശുദ്ധരാകുവിൻ.
"ഞാൻ വിശുദ്ധൻ ആകയാൽ നിങ്ങളും 16
വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ" എന്നു എഴുതിയി
രിക്കുന്നുവല്ലോ. മുഖപക്ഷം കൂടാതെ ഓ 17
രോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം
ന്യായം വിധിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ പിതാ
വു എന്നു വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
പ്രവാസകാലം ഭയത്തോടെ കഴിപ്പിൻ.

1: 1. യാക്കൊ. 1: 1. **1: 2.** റോമ. 8: 29. എബ്രാ. 12: 24. **1: 3.** യാക്കൊ. 1: 18.
1: 4. കൊലൊ. 1: 12. **1: 5.** യോഹ. 10: 28; 17: 11; റോമ. 5: 3, 4; ഗലാ. 3: 23; 1 കൊരി. 2: 6.
1: 6. 1 പത്രൊ. 5: 10; എബ്രാ. 12: 11; യാക്കൊ. 1: 2; 2 കൊരി. 4: 17.
1: 7. സദൃ. 17: 3; മലാ. 3: 3; റോമ. 2: 7, 10; യാക്കൊ. 1: 3.
1: 8. യോഹ. 17: 20; 20: 29; 2 കൊരി. 5: 7; 2 തിമൊ. 4: 8.
1: 9. റോമ. 6: 22; **1: 10.** മത്താ. 13: 17; ലൂക്കൊ. 10: 24.
1: 11. സങ്കീ. 22: 1; യെശ. 52: 13—53: 12; ലൂക്കൊ. 24: 26.
1: 12. എഫെ. 3: 10; ലൂക്കൊ. 2: 13. **1: 13.** ലൂക്കൊ. 12: 35; എഫെ. 6: 14.
1: 14. റോമ. 12, 2; എഫെ. 2: 3; 4: 17. **1: 16.** ലേവ്യ. 11: 44; 19: 2; 20: 7.
1: 17. സങ്കീ. 89: 26; യിരെ. 3: 19; മലാ. 1: 6; മത്താ. 6: 9; റോമ. 2: 11.

18 വ്യർത്ഥവും പിതൃപാരമ്പര്യവുമായുള്ള നി
ങ്ങളുടെ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വീണ്ടെ
ടുത്തിരിക്കുന്നതു പൊന്നു, വെള്ളി മുതലാ
യ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കളെക്കൊ
19 ണ്ടല്ല, ക്രിസ്തു എന്ന നിഷ്കളങ്കവും നിഷ്ക
ളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിലയേറിയ
രക്തംകൊണ്ടത്രേ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയു
20 ന്നുവല്ലോ. അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തി
ന്നു മുമ്പെ മുന്നറിയപ്പെട്ടവനും അവൻ മു
ഖാന്തരം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നി
ങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അന്ത്യകാലത്തു വെ
21 ളിപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാ
സവും പ്രത്യാശയും ദൈവത്തിൽ വെച്ചു
കൊള്ളേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ മരി
ച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു,
22 അവന്നു തേജസ്സു കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. എ
ന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കയാൽ നിങ്ങള
ുടെ ആത്മാക്കളെ നിർവ്യാജമായ സഹോ
ദരപ്രീതിക്കായി നിർമ്മലീകരിച്ചിരിക്ക
കൊണ്ടു ഹൃദയപൂർവ്വം അന്യോന്യം ഉറ്റ
23 സ്നേഹിപ്പിൻ. കെടുന്ന ബീജത്താലല്ല കെ
ടാത്തതിനാൽ, ജീവനുള്ളതും നിലനില്ക്കു
ന്നതുമായ ദൈവവചനത്താൽ തന്നേ, നി
24 ങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. "സകല ജ
ഡവും പുല്ലുപോലെയും അതിന്റെ ഭംഗി
എല്ലാം പുല്ലിന്റെ പൂപോലെയും ആകു
25 ന്നു; പുല്ലു വാടി, പൂവു തിന്നുപോയി; ക
ർത്താവിന്റെ വചനമോ എന്നേക്കും നില
നില്ക്കുന്നു." അതു് ആകുന്നു നിങ്ങളോടു പ്ര
സംഗിച്ച വചനം.

2 ആകയാൽ സകല ദുഷ്ടതയും എല്ലാ ച
തിവും വ്യാജഭാവവും അസൂയയും എല്ലാ
2 നുണയും നീക്കിക്കളഞ്ഞു് ഇപ്പോൾ ജനി
ച്ച ശിശുക്കളെപ്പോലെ രക്ഷെക്കായി വള
രുവാൻ വചനം എന്ന മായമില്ലാത്ത
3 പാൽ കൊതിപ്പാൻ വാഞ്ഛിപ്പിൻ. കർത്താ
വു ദയാലു എന്നു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിട്ടു
4 ണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യർ തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈ
വസന്നിധിയിൽ ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായ
ജീവനുള്ള കല്ലായ അവന്റെ അടുക്കൽ വ
5 ന്നിട്ടു നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന
പോലെ ആത്മികഗൃഹമായി യേശുക്രിസ്തു
മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള ആ
ത്മിക യാഗം കഴിപ്പാന്തക്ക വിശുദ്ധ പു
രോഹിതവർഗ്ഗമാകേണ്ടതിന്നു പണിയപ്പെ
ട്ടവരു. "ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായോ 6
രു മൂലക്കല്ലു സീയോനിൽ ഇടുന്നു; അവ
നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോ
കയില്ല" എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ കാണു
ന്നുവല്ലോ. വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു് 7
ആ മാന്യതയുണ്ടു; വിശ്വസിക്കാത്തവ
ക്കോ "വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
കല്ലു തന്നേ മൂലക്കല്ലും ഇടർച്ചക്കല്ലും
തടങ്ങൽപാറയുമായിത്തീർന്നു." അവർ വ 8
ചനം അനുസരിക്കായ്കയാൽ ഇടറിപ്പോകു
ന്നു; അതിന്നു് അവരെ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങളോ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ 9
അത്ഭുത പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വി
ളിച്ചവന്റെ സൽഗുണങ്ങളെ ഘോഷിപ്പാ
ന്തക്കവണ്ണം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജാ
തിയും രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗവും വി
ശുദ്ധവംശവും സ്വന്തജനവും ആകുന്നു.
മുമ്പെ നിങ്ങൾ ജനമല്ലാത്തവർ; ഇപ്പോ 10
ഴോ ദൈവത്തിന്റെ ജനം; കരുണ ലഭി
ക്കാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണ ലഭിച്ച
വർ തന്നേ.

പ്രിയമുള്ളവരേ, പ്രവാസികളും പരദേ 11
ശികളുമായ നിങ്ങളെ ആത്മാവിനോടു
പോരാടുന്ന ജഡമോഹങ്ങളെ വിട്ടകന്നു
ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ
എന്നു ദുഷിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്ര 12
വൃത്തികളെ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടു സന്ദർശനദിവ
സത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേ
ണ്ടതിന്നു് അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ
നടപ്പു നന്നായിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഭരണാധികാരികൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതു്.

സകല മാനുഷനിയമത്തിന്നും കർത്താ 13
വിൻ നിമിത്തം കീഴടങ്ങുവിൻ. ശ്രേഷ്ഠാ 14
ധികാരി എന്നുവെച്ചു രാജാവിന്നും ദുഷ്
പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്നും സൽ
പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ മാനത്തിന്നുമായി അവ
നാൽ അയക്കപ്പെട്ടവർ എന്നുവെച്ചു നാട്ടു
വാഴികൾക്കും കീഴടങ്ങുവിൻ. നിങ്ങൾ 15
നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനു
ഷ്യരുടെ ഭോഷത്വം മിണ്ടാതാക്കേണം എ
ന്നുള്ളതു് ദൈവേഷ്ടം ആകുന്നു. സ്വതന്ത്ര 16
രായും സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഷ്ടതെക്കു മറയാക്കാ
തെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായും നട
പ്പിൻ. എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ; 17

1: 18. യെശ. 52: 3; 1 കൊരി. 6: 20; 7: 23. **1: 19.** യെശ. 53: 7; എബ്രാ. 9: 14.
1: 20. റോമ. 16: 25; എഫെ. 1: 4. **1: 21.** യോഹ. 14: 6; റോമ. 4: 24; കൊലൊ. 1: 27.
1: 22. 1 യോഹ. 5: 1. **1: 23.** ദാനീ. 6: 26; യോഹ. 1: 13; യാക്കൊ. 1: 1, 18.
2: 1. എഫെ. 4: 22; യാക്കൊ. 1: 21.
2: 2. 1 കൊരി. 3: 2; എബ്രാ. 5: 12, 13; മത്താ. 18: 3. **2: 3.** സങ്കീ. 34: 8.
2: 4. സങ്കീ. 118: 22; യെശ. 28: 16; മത്താ. 21: 42; അ. പ്ര. 4: 11.
2: 5. എഫെ. 2: 21, 22; റോമ. 12: 1. **2: 6.** യെശ. 28: 16; റോമ. 9: 33.
2: 7. സങ്കീ. 118: 22; മത്താ. 21: 42. **2: 8.** യെശ. 8: 14; റോമ. 9. 33.
2: 9. യെശ. 43: 20; പുറ. 19: 6; അ. പ്ര. 26: 18; 2 കൊരി. 4: 6; എഫെ. 5: 8; ഫിലി. 2: 15; വെളി. 1: 6.
2: 10. ഹോശെ. 1: 6, 9; 2: 1, 23; റോമ. 9: 25.
2: 11. സങ്കീ. 39: 12; ഗലാ. 5: 17, 24; എഫെ. 2: 19; യാക്കോ. 4: 1.
2: 12. യെശ. 10: 3; മത്താ. 5: 16; യാക്കോ. 3: 13.
2: 13. റോമ. 13: 1—7; തീത്തൊ. 3: 1. **2: 15.** 1 പത്രൊ. 3: 16. **2: 16.** ഗലാ. 5: 13.
2: 17. റോമ. 12: 10; സദൃ. 24: 21; മത്താ. 22: 21.

സഹോദരവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടവിൻ; രാജാവിനെ ബഹുമാനിപ്പിൻ.

സേവനത്തിന്റെ അർത്ഥം.

18 വേലക്കാരേ, പൂർണ്ണഭയത്തോടെ യജമാനന്മാർക്കു, നല്ലവർക്കും ശാന്തന്മാർക്കും മാത്രമല്ല, മൂർഖന്മാർക്കും കൂടെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 19 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം നിമിത്തം അന്യായമായി കഷ്ടവും ദുഃഖവും സഹിച്ചാൽ അതു പ്രസാദം ആകുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടു അടികൊള്ളുന്നതു സഹിച്ചാൽ എന്തു യശസ്സുള്ളു? അല്ല, നന്മ ചെയ്തിട്ടു കഷ്ടം സഹിച്ചാൽ അതു ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം. 21 അതിന്നായിട്ടല്ലോ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു. ക്രിസ്തുവും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽച്ചുവടു പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക 22 വെച്ചേച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ വായിൽ വഞ്ചന ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 23 തന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടു പകരം ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു ഭീഷണം പറയാതെയും ന്യായമായി വിധിക്കുന്നവങ്കൽ കായ്യം 24 ഭരമേല്പിക്കയത്രെ ചെയ്തതു. നാം പാപം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു നീതിക്കു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു ക്രൂശിന്മേൽ കയറി; അവന്റെ അടിപ്പിണരാൽ നിങ്ങൾക്കു സൌഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾ തെറ്റി ഉഴലുന്ന ആട്ടുകളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ ഇടയനും അദ്ധ്യക്ഷനുമായവങ്കലേക്കു മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.

ഭർത്താക്കന്മാരും, ഭാര്യമാരും

3 ഭാര്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവരിൽ വല്ലവരും വചനം അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം ഭയത്തോടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിർമ്മലമായ നട 2 പ്പു കണ്ടിട്ടു വചനം കൂടാതെ ഭാര്യമാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേർന്നുവരുവാൻ ഇട 3 യാകും. നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമെയുള്ളതല്ല, 4 സൌമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സു് എന്ന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗുപ്തമനുഷ്യൻ തന്നേ ആയിരിക്കേണം; അതു ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയല്ലോ പണ്ടു ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ തങ്ങളെത്തന്നേ അലങ്കരിച്ചു ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നതു. 6 അങ്ങനെ സാറാ അബ്രാഹാമിനെ യജമാനൻ എന്നു വിളിച്ചു അനുസരിച്ചിരുന്നു; നന്മ ചെയ്യുകയും ഒരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവളുടെ മക്കൾ ആയിത്തീർന്നു.

7 അങ്ങനെ തന്നേ ഭർത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനെക്കു മുടക്കം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിവേകത്തോടെ ഭാര്യമാരോടുകൂടെ വസിച്ചു, സ്ത്രീജനം ബലഹീനപാത്രം എന്നും അവർ ജീവന്റെ കൃപെക്കു കൂട്ടവകാശികൾ എന്നും ഓർത്തു അവക്കു ബഹുമാനം കൊടുപ്പിൻ.

ക്രൈസ്തവ സഹതാപം

8 തീർച്ചക്കു് എല്ലാവരും ഐകമത്യവും സഹതാപവും സഹോദരപ്രീതിയും മനസ്സലിവും വിനയബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 9 ദോഷത്തിന്നു ദോഷവും ശകാരത്തിന്നു ശകാരവും പകരം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ.

10 "ജീവനെ ആഗ്രഹിക്കയും ശുഭകാലം
കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
ദോഷം ചെയ്യാതെ തന്റെ നാവിനെ
യും വ്യാജം പറയാതെ അധരത്തെയും
അടക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 11 അവൻ ദോഷം
വിട്ടകന്നു ഗുണം ചെയ്യുകയും സമാധാനം
അന്വേഷിച്ചു പിന്തുടരുകയും ചെയ്യട്ടെ.
12 കർത്താവിന്റെ കണ്ണു നീതിമാന്മാരുടെ
മേലും അവന്റെ ചെവി അവരുടെ
പ്രാർത്ഥനെക്കും തുറന്നിരിക്കുന്നു; എ
ന്നാൽ കർത്താവിന്റെ മുഖം ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നു."

അനീതിയാലുള്ള കഷ്ടതയും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയും

13 നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവർ ആകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? 14 നീതിനിമിത്തം കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവരുടെ ഭീഷണത്തിങ്കൽ ഭയപ്പെട്ടുകയും കലങ്ങുകയുമരുതു; 15 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവായി വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ. നിങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൌമ്യത

2: 18. എഫെ. 6: 5; തീത്തൊ. 2: 9.
2: 20. 1 പത്രൊ. 3: 14, 17; 4: 13, 14; മത്താ. 5: 10. **2: 21.** മത്താ. 16: 24; യോഹ. 13: 15.
2: 22. യെശ. 53: 9; യോഹ. 8: 46; 2 കൊരി. 5: 21.
2: 24. യെശ. 53: 12; 1 യോഹ. 3: 5; റോമ. 6: 11; എബ്രാ. 9: 28.
2: 25. യെശ. 53: 6; യെഹെ. 34: 5; 1 പത്രൊ 5: 4; യോഹ. 10: 12.
3: 1. എഫെ. 5: 22; തീത്തൊ. 2: 5. **3: 2.** 1 പത്രൊ. 2: 12.
3: 3. യെശ. 3: 18—24; 1തിമൊ. 2: 9. **3: 6.** ഉല്പ. 18: 12; സദൃ. 3: 25.
3: 7. എഫെ. 5: 25. **3: 8.** റോമ. 12: 16.
3: 9. മത്താ. 5: 44; 1 തെസ്സ. 5: 15; 1 പത്രൊ. 2: 23.
3: 10. സങ്കീ. 34: 12—16; യാക്കൊ. 1: 26.
3: 14. മത്താ. 5: 10; 1 പത്രൊ. 2: 20; യെശ. 8: 12.
3: 15. യെശ. 8: 13; 1 പത്രൊ. 1: 3, 13.

യും ഭയഭക്തിയും പൂണ്ടു പ്രതിവാദം പറ
വാൻ എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
16 ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല നടപ്പിനെ
ദുഷിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ പഴിച്ചു പറയുന്ന
തിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു നല്ല മനസ്സാക്ഷി
17 യുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ കഷ്ടം സ
ഹിക്കേണം എന്നു ദൈവഹിതമെങ്കിൽ
തിന്മ ചെയ്തിട്ടല്ല, നന്മ ചെയ്തിട്ടു സഹിക്കു
18 ന്നതു ഏറ്റവും നന്നു. ക്രിസ്തുവും നമ്മെ
ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീതി
മാനായി നീതികെട്ടവർക്കു വേണ്ടി പാപം
നിമിത്തം ഒരിക്കൽ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു,
ജഡത്തിൽ മരണശിക്ഷ ഏല്ക്കയും ആത്മാ
19 വിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ
ത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു, പണ്ടു നോഹയു
ടെ കാലത്തു പെട്ടകം ഒരുക്കുന്ന സമയം
ദൈവം ദീർഘക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്ക
മ്പോൾ അനുസരിക്കാത്തവരായി തടവി
20 ലുള്ള ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. ആ
പെട്ടകത്തിൽ അല്പ ജനം, എന്നുവെച്ചാൽ
എട്ടു പേർ, വെള്ളത്തിൽ കൂടി രക്ഷ പ്രാ
21 പിച്ചു. അതു സ്നാനത്തിന്നു ഒരു മുൻ കുറി.
സ്നാനമോ ഇപ്പോൾ ജഡത്തിന്റെ അഴുക്ക
കളയുന്നതായിട്ടല്ല, ദൈവത്തോടു നല്ല മ
നസ്സാക്ഷിക്കായുള്ള അപേക്ഷയായിട്ടത്രേ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ
22 നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തി
ലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു
ഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദൂതന്മാരും അധികാ
രങ്ങളും ശക്തികളും അവന്നു കീഴ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു.

പാപത്തെ പരിത്യജിക്കുന്നതു

4 ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചതു
കൊണ്ടു നിങ്ങളും ആ ഭാവം തന്നേ ആയു
2 ധമായി ധരിപ്പിൻ. ജഡത്തിൽ കഷ്ടമനു
ഭവിച്ചവൻ ജഡത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കും
കാലം ഇനി മനുഷ്യരുടെ മോഹങ്ങൾക്കല്ല,
ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നത്രേ ജീ
വിക്കേണ്ടതിന്നു പാപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരി
[3 ക്കുന്നു. കാമാർത്തികളിലും മോഹങ്ങളി
ലും വീഞ്ഞുകുടിയിലും വെറിക്കൂത്തുകളി
ലും മദ്യപാനത്തിലും ധർമ്മവിരുദ്ധമായ
വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്നു ജാതികളുടെ
ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം പോക്കി
4 യതു മതി. ദുർന്നടപ്പിന്റെ അതേ കവിച്ച
ലിൽ നിങ്ങൾ അവരോടു ചേർന്നു നടക്കാ
തിരിക്കുന്നതു അപൂർവ്വം എന്നുവെച്ചു അ
വർ ദുഷിക്കുന്നു. ജീവികളെയും മരിച്ചവ 5
രെയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരി
ക്കുന്നവനു അവർ കണക്കു ബോധിപ്പി
ക്കേണ്ടിവരും. ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ മരിച്ച 6
വരോടും സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു. അ
വർ ജഡസംബന്ധമായി മനുഷ്യരെപ്പോ
ലെ വിധിക്കപ്പെട്ടുകയും ആത്മാവു സംബ
ന്ധമായി ദൈവത്തിനൊത്തവണ്ണം ജീവി
ക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

എന്നാൽ എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാ 7
നം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ പ്രാ
ർത്ഥനെക്കു സുബോധമുള്ളവരും നിർമ്മദരു
മായിരിപ്പിൻ. സകലത്തിന്നും മുമ്പെ 8
തമ്മിൽ ഉറ്റ സ്നേഹം ഉള്ളവരായിരി
പ്പിൻ. സ്നേഹം പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വ
ത്തെ മറെക്കുന്നു. പിറുപിറുപ്പു കൂടാതെ 9
തമ്മിൽ അതിഥിസല്ക്കാരം ആചരിപ്പിൻ.
ഓരോരുത്തനു വരം ലഭിച്ചതുപോലെ 10
വിവിധമായുള്ള ദൈവകൃപയുടെ നല്ല ഗൃ
ഹവിചാരകന്മാരായി അതിനെക്കൊണ്ടു
അന്യോന്യം ശുശ്രൂഷിപ്പിൻ. ഒരുത്തൻ 11
പ്രസംഗിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നപോ
ലെയും ഒരുത്തൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ദൈവം നല്കുന്ന പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണവും
ആകട്ടെ. എല്ലാറ്റിലും ദൈവം യേശു
ക്രിസ്തു മൂലം മഹത്വപ്പെടുവാൻ ഇടവര
ട്ടെ. മഹത്വവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും
അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ.

ക്രിസ്തുവിന്നുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കു
ന്നതിന്റെ പദവി

പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾക്കു പരീക്ഷ 12
ക്കായി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിശോധ
നയിങ്കൽ ഒരു അപൂർവ്വകാര്യം നിങ്ങൾക്കു
വന്നുകൂടി എന്നുവെച്ചു അതിശയിച്ചുപോ
കരുതു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു പങ്കു 13
ള്ളവരാകുന്തോറും സന്തോഷിച്ചുകൊൾ
വിൻ. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവന്റെ തേ
ജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഉല്ലസിച്ചാന
ന്ദിപ്പാൻ ഇടവരും. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം 14
ഹേതുവായി നിന്ദ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; മഹത്വത്തിന്റെ
ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവു നിങ്ങളുടെ
മേൽ ആവസിക്കുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളിൽ 15
ആരും കൊലപാതകനോ കള്ളനോ ദുഷ്പ്രവൃ
ത്തിക്കാരനോ ആയിട്ടല്ല കഷ്ടം സഹിക്കേ
ണ്ടതു; പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവനാ

3: 16. 1 പത്രൊ. 2: 12. **3: 17.** 1 പത്രൊ. 2: 20—24.
3: 18. റോമ. 6: 10; എഫെ. 2: 18; എബ്രാ. 9: 28; 10: 10.
3: 19. 1 പത്രൊ. 4: 8. **3: 20.** ഉല്പ. 7: 7, 17. **3: 21.** എഫെ. 5: 26; എബ്രാ. 10: 22.
3: 22. എഫെ. 1: 20, 21; സങ്കീ. 110: 1; കൊലൊ. 1: 16.
4: 1. റോമ. 6: 2, 7. **4: 2.** 1 യോഹ. 2: 16, 17. **4: 3.** എഫെ. 2: 2, 3; തീത്തൊ. 3: 3.
4: 5. അ. പ്ര. 10: 42; 2 തിമൊ. 4: 1; റോമ. 14: 9, 10.
4: 6. 1 പത്രൊ. 3: 19; റോമ. 8: 10; 1 കൊരി. 5: 5.
4: 7. 1 കൊരി. 10: 11; 1 യോഹ. 2: 18.
4: 8. സദൃ. 10: 12; 1 പത്രൊ. 1: 22; യാക്കൊ. 5: 20; 1 കൊരി. 13: 7.
4: 9. എബ്രാ. 13: 2. **4: 10.** ലൂക്കൊ. 12: 42.
4: 11. റോമ. 3: 2; 12: 7; 1കൊരി. 10: 31. **4: 12.** 1 പത്രൊ. 1: 6, 7.
4: 13. അ. പ്ര. 5: 41; യാക്കൊ. 1: 2; റോമ. 8: 17; 2 തിമൊ. 2: 12.
4: 14. 1 പത്രൊ. 2: 20; യെശ. 11: 2; സങ്കീ. 89: 50, 51.

16 യിട്ടമല്ല; ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടു കഷ്ടം സഹി
ക്കേണ്ടിവന്നാലോ ലജ്ജിക്കരുതു; ഈ
നാമം ധരിച്ചിട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെട്ട
17 ത്തുകയത്രേ വേണ്ടതു. ന്യായവിധി ദൈവ
ഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ
അതു നമ്മിൽ തുടങ്ങിയാൽ ദൈവത്തി
ന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവരു
18 ടെ അവസാനം എന്താകും? നീതിമാൻ
പ്രയാസേന രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു എങ്കിൽ അ
ഭക്തന്റെയും പാപിയുടെയും ഗതി എന്താ
19 കും? അതുകൊണ്ടു ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം ക
ഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു ത
ങ്ങളുടെ പ്രാണനെ വിശ്വസ്തനായ സ്രഷ്ടാ
വിങ്കൽ ഭരമേല്പിക്കട്ടെ.

മൂപ്പന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു.

5 നിങ്ങളിലുള്ള മൂപ്പന്മാരെ ഒരു കൂട്ടമൂ
പ്പനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നു
സാക്ഷിയും വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സി
ന്നു കൂട്ടാളിയുമായ ഞാൻ പ്രബോധിപ്പി
2 ക്കുന്നതു: നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേയിച്ചു
കൊൾവിൻ. നിർബ്ബന്ധത്താലല്ല, ദൈവ
ത്തിന്നു ഹിതമാംവണ്ണം മനഃപൂർവ്വമായും
ദുരാഗ്രഹത്തോടെയല്ല, ഉത്സാഹത്തോടെ
3 യും ഇടവകകളുടെമേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തു
ന്നവരായിട്ടല്ല, ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്നു മാതൃക
ളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും അദ്ധ്യക്ഷത ചെ
4 യ്തിൻ. എന്നാൽ ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യക്ഷ
നാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തേജസ്സിന്റെ വാ
5 ടാത്ത കിരീടം പ്രാപിക്കും. അവ്വണ്ണം ഇള
യവരേ, മൂപ്പന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. എല്ലാ
വരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മ
ധരിച്ചുകൊൾവിൻ; ദൈവം നിഗളികളോ
ട എതിർത്തു നില്ക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവർക്കോ
കൃപ നല്കുന്നു.

പൊതുവായ പ്രബോധനം

അതുകൊണ്ടു അവൻ തക്കസമയത്തു നി 6
ങ്ങളെ ഉയർത്തുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബല
മുള്ള കൈക്കീഴ് താണിരിപ്പിൻ. അവൻ 7
നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതുകയാൽ നിങ്ങ
ളുടെ സകല ചിന്താകുലവും അവന്റെ
മേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ. നിർമ്മദരായിരി 8
പ്പിൻ; ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതി
യോഗിയായ പിശാചു അലറുന്ന സിംഹം
എന്നപോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു
തിരഞ്ഞു ചുറ്റി നടക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ 9
നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരവർഗ്ഗത്തിന്നു ആ
വക കഷ്ടപ്പാടുകൾ തന്നേ പൂർത്തിയായി
വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു വിശ്വാസത്തിൽ
സ്ഥിരമുള്ളവരായി അവനോടു എതിർത്തു
നില്പിൻ. എന്നാൽ അല്പകാലത്തേക്കു കഷ്ടം 10
സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ
നിത്യതേജസ്സിന്നായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സ
കലകൃപാലുവായ ദൈവം തന്നേ യഥാസ്ഥാ
നപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തീകരിക്കും. ബ 11
ലം എന്നെന്നേക്കും അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ.

നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും നിങ്ങൾ 12
ഈ നില്ക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യകൃപ
യിൽ ആകുന്നു എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചുംകൊ
ണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തസഹോ
ദരൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന സില്വാനൊ
സ് മുഖാന്തരം ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയി
രിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഹവൃതയായ ബാ 13
ബിലോനിലെ സഭയും എന്റെ മകനായ
മർക്കൊസും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.
സ്നേഹചുംബനത്താൽ തമ്മിൽ വന്ദനം 14
ചെയ്തിൻ.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും
സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

4: 16. അ. പ്ര. 11: 26; ഫിലി. 1: 20. **4: 17.** യെഹെ. 9: 6; യിരെ. 25: 29; 2 തെസ്സ. 1: 8.
4: 18. സദൃ. 11: 31; ലൂക്കൊ. 23: 31. **4: 19.** സങ്കീ. 31: 5.
5: 1. 2 യോഹ. 1: 1; 3 യോഹ. 1: 1; റോമ 8: 17; വെളി. 1: 9.
5: 2. യോഹ. 10: 12; 21: 26; ഫിലേ. 1: 14; തീത്തൊ. 1: 11; അ. പ്ര. 20: 28; 1 തിമൊ. 3: 2—7.
5: 3. 2 കൊരി. 1: 24; തീത്തൊ. 2: 7; ഫിലി. 3: 17; 1 തെസ്സ. 1: 7.
5: 4. 1 പത്രൊ. 2: 25; എബ്രാ. 13: 20; 1 കൊരി. 9: 25; 2 തിമൊ. 4: 8.
5: 5. എഫെ. 5: 21; മത്താ. 23: 12; യോഹ. 13: 4, 14; യാക്കൊ 4: 6.
5: 6. ഇയ്യോ. 22: 29; യാക്കൊ. 4: 10. **5: 7.** സങ്കീ. 55: 22; മത്താ. 6: 25; ഫിലി. 4: 6.
5: 8. 1 തെസ്സ. 5: 6; ലൂക്കൊ. 18: 3; യാക്കൊ. 4: 7. **5. 9.** എഫെ. 6: 11—13.
5: 10. 1 പത്രൊ. 1: 6; 1 തെസ്സ. 2: 12. **5: 12.** എബ്രാ. 13: 22.
5: 13. അ. പ്ര. 12: 12, 25; 2 തിമൊ. 4: 11. **5: 14.** 1 കൊരി. 16: 20.

THE SECOND EPISTLE OF
PETER

പത്രൊസ് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും അപ്പൊ
സ്തലനുമായ ശിമോൻ പത്രൊസ്, നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെയും രക്ഷിതാവായ യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെയും നീതിയാൽ ഞങ്ങൾക്കു
ലഭിച്ചതുപോലെ അതേ വിലയേറിയ വി
2 ശ്വാസം ലഭിച്ചവർക്ക് എഴുതുന്നതു: ദൈവ
ത്തിന്റെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു
വിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾ
ക്കു കൃപയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാ
കട്ടെ.

ക്രൈസ്തവ പദവിയും സ്വഭാവവും

3 തന്റെ മഹത്വത്താലും വീര്യത്താലും
നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ
അവന്റെ ദിവ്യശക്തി ജീവനും ഭക്തി
ക്കും വേണ്ടിയതു് ഒക്കെയും നമുക്കു ദാനം
4 ചെയ്തിരിക്കുന്നവല്ലോ. അവയാൽ അവൻ
നമുക്കു വിലയേറിയതും അതിമഹത്തുമായ
വാഗ്ദത്തങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ
യാൽ നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താ
ലുള്ള നാശം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടു ദിവ്യസ്വ
ഭാവത്തിനു കൂട്ടാളികളായിത്തീരുവാൻ
5 ഇടവരുന്നു. അതു നിമിത്തം തന്നേ നി
ങ്ങൾ സകല ഉത്സാഹവും കഴിച്ചു, നിങ്ങ
ളുടെ വിശ്വാസത്തോടു വീര്യവും വീര്യ
6 ത്തോടു പരിജ്ഞാനവും പരിജ്ഞാന
ത്തോടു് ഇന്ദ്രിയജയവും ഇന്ദ്രിയജയത്തോ
ടു് സ്ഥിരതയും സ്ഥിരതയോടു ഭക്തിയും
ഭക്തിയോടു് സഹോദരപ്രീതിയും സഹോ
ദരപ്രീതിയോടു് സ്നേഹവും കൂട്ടിക്കൊൾ
8 വിൻ. ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വർദ്ധിക്കു
ന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം സം
ബന്ധിച്ചു് ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നി
9 ഷ്ഫലന്മാരും ആയിരിക്കയില്ല. അവയി
ല്ലാത്തവനോ കുരുടൻ അത്രേ; അവൻ
പ്രസവദൃഷ്ടിയുള്ളവനും തന്റെ മുമ്പിലത്തെ
പാപങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം മറന്ന
10 വനും തന്നേ. അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാ
രേ, നിങ്ങളുടെ വിളിയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും
11 ഉറപ്പാക്കുവാൻ അധികം ശ്രമിപ്പിൻ. ഇ
ങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുനാളും ഇട
റിപ്പോകാതെ നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാ
വുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യരാജ്യ
ത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ധാരാളമായി
പ്രാപിക്കും.

പത്രൊസിന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന മരണം

അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും ല 12
ഭിച്ച സത്യത്തിൽ ഉറെച്ചു നില്ക്കുന്നവരും
എന്നവരികിലും ഇതു നിങ്ങളെ എപ്പോ
ഴും ഓർപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും.
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എനി 13
ക്കു് അറിവു തന്നതുപോലെ എന്റെ കൂ
ടാരം പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻ അടുത്തിരി
ക്കുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ 14
ഈ കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം
നിങ്ങളെ ഓർപ്പിച്ചുണർത്തുക യുക്തം എന്നു
വിചാരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതു് എന്റെ 15
നിര്യാണത്തിനു ശേഷം എപ്പോഴും ഓ
ർത്തുകൊൾവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ ഉത്സാ
ഹിക്കും.

പത്രൊസിന്റെ സാക്ഷ്യവും പ്രവാചക വാക്യവും

ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി 16
സ്തുവിന്റെ ശക്തിയും പ്രത്യക്ഷതയും നി
ങ്ങളോടു് അറിയിച്ചതു നിർമ്മിതകഥകളെ
പ്രമാണിച്ചിട്ടല്ല, അവന്റെ മഹിമ കണ്ട
സാക്ഷികളായിത്തീർന്നിട്ടത്രേ. "ഇവൻ 17
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവങ്കൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള ശബ്ദം
അതിശ്രേഷ്ഠതേജസ്സിങ്കൽ നിന്നു വന്ന
പ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്താൽ അവന്നു
മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു. ഞങ്ങൾ അവ 18
നോടുകൂടെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ ഇരിക്കു
മ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ഈ ശബ്ദം
ഉണ്ടായതു കേട്ടു. പ്രവാചകവാക്യവും അ 19
തികം സ്ഥിരമായിട്ടു നമുക്കുണ്ടു. നേരം വെ
ളുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദയ
നക്ഷത്രം ഉദിക്കയും ചെയ്യോളം ഇരുണ്ട
സ്ഥലത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കുപോലെ
അതിനെ കരുതിക്കൊണ്ടാൽ നന്നു. തിരു 20
വെഴുത്തിലെ പ്രവചനം ഒന്നും സ്വയമായ
വ്യാഖ്യാനത്താൽ ഉളവാകുന്നതല്ല എന്നു
ആദ്യം തന്നേ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം. പ്ര 21
വചനം ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ട
ത്താൽ വന്നതല്ല, ദൈവകല്പനയാൽ മനു

1: 2. യൂദാ 1: 2. 1: 3. 1 പത്രൊ. 2: 9. 1: 5. ഗലാ. 5: 6, 22; യൂദാ 1: 3.
1: 7. ഗലാ. 6: 10. 1: 9. 1 യോഹ. 2: 9, 11. 1: 11. യോഹ. 3: 5; 10: 7.
1: 12. യൂദാ 1: 5. 1: 13. 2 കൊരി. 5: 1. 1: 14. യോഹ. 21: 18, 19.
1: 17. മത്താ. 17: 5. 1: 21. 2 തിമൊ. 3: 16, 17; 2 ശമൂ. 23: 2; 1 പത്രൊ. 1: 10, 11.

ഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടു സംസാരിച്ചതത്രേ.

കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ദുഷ്ടജീവിതവും

2 എന്നാൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകും; അവർ നാശകരമായ മതഭേദങ്ങളെ നഴയിച്ചു തങ്ങളെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ നാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു തങ്ങൾ 2 ക്കുതന്നേ ശീഘ്രനാശം വരുത്തും. അവരുടെ ദുഷ്ടാമപ്രവൃത്തികളെ പലരും അനുകരിക്കും; അവർ നിമിത്തം സത്യമാർഗ്ഗം 3 ദുഷിക്കപ്പെടും. അവർ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ കൌശലവാക്കു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വാണിഭം ആക്കും. അവക്കു പൂർവ്വകാലം മുതൽ ന്യായവിധി താമസിയാതെ വരുന്നു; അ 4 വരുടെ നാശം ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. പാപം ചെയ്ത ദൂതന്മാരെ ദൈവം ആദരിക്കാതെ അന്ധതമസ്സിന്റെ ചങ്ങലയിട്ടു നരകത്തിലാക്കി ന്യായവിധിക്കായി കാപ്പാൻ ഏ 5 ല്പിക്കയും പുരാതനലോകത്തെയും ആദരിക്കാതെ ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ജലപ്രളയം വരുത്തിയപ്പോൾ നീതിപ്രസംഗിയായ നോഹയെ ഏഴു പേരോടു കൂടെ പാലിക്കയും സൊദോം ഗൊമോറ എന്ന പട്ടണങ്ങളെ ഭസ്മീകരിച്ചു ഉന്മൂല 6 നാശത്താൽ ന്യായം വിധിച്ചു മേലാൽ ഭക്തികെട്ടു നടക്കുന്നവക്കു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിവെക്കയും അധർമ്മികളുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നീതിമാനായ ലോത്ത് 7 അവരുടെ ദുഷ്ടാമപ്രവൃത്തി കണ്ടും കേട്ടും തന്റെ നീതിയുള്ള 8 മനസ്സിൽ നൊന്തു അവരുടെ ദുഷ്ടാമപ്രവൃത്തിയാൽ വലഞ്ഞുപോയ നീതിമാനായ 9 ലോത്തിനെ വിടുവിക്കയും ചെയ്തു. കർത്താവു ഭക്തന്മാരെ പരീക്ഷയിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും നീതികെട്ടവരെ, വിശേഷാൽ മലിനമോഹംകൊണ്ടു ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കയും കർത്തൃത്വത്തെ നിന്ദിക്കയും 10 ചെയ്യുന്നവരെ തന്നേ, ന്യായവിധിദിവസത്തിലെ ദണ്ഡനത്തിന്നായി കാപ്പാനും 11 അറിയുന്നവനല്ലോ. ബലവും ശക്തിയും ഏറിയ ദൂതന്മാർ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അവരുടെ നേരെ ദൂഷണവിധി ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കെ, ആ ധർഷ്ട്യമുള്ള തന്നിഷ്ടക്കാർ മഹിമകളെ ദുഷിപ്പാൻ ശങ്കിക്ക 12 ന്നില്ല. ജാത്യാ പിടിപെട്ട നശിപ്പാൻ പിറന്ന ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെപ്പോലെ അവർ അറിയാത്തതിനെ ദുഷിക്കയാൽ അനീതിയുടെ കൂലി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വന്ത വഷളത്വത്താൽ നശിച്ചുപോകും. 13 അവർ താല്ക്കാലിക ഭോഗത്തെ സുഖം എന്നു വെച്ചു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നകഴിഞ്ഞു പുളെക്കുന്ന കറകളും കളങ്കങ്ങളും ആകുന്നു. അവർ വ്യഭിചാരിണിയെ കണ്ടു രസിക്കയും പാപം കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയും 14 ചെയ്യുന്ന കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരമില്ലാത്തവരെ വശീകരിക്കുന്നവരും ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ അഭ്യാസം തികഞ്ഞ ഹൃദയമുള്ളവരുമായ ശാപയോഗ്യന്മാർ. അവർ 15 നേർവഴി വിട്ടു തെറ്റി ബെയോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാമിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു. അവൻ അനീതിയുടെ കൂലി കൊ 16 തിച്ചു എങ്കിലും തന്റെ അകൃത്യത്തിന്നു ശാസന കിട്ടി; ഉരിയാടാകഴുത മനുഷ്യവാക്കായി ഉരിയാടി പ്രവാചകന്റെ ബുദ്ധിഭ്രമത്തെ തടുത്തുവല്ലോ. അവർ വെള്ള 17 മില്ലാത്ത കിണറുകളും കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു ഓടുന്ന മഞ്ഞുമേഘങ്ങളും ആകുന്നു; അവക്കു കൂരിരുട്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരോടു ഇപ്പോൾ 18 അകന്നവന്നവരെ ഇവർ വെറും വമ്പുപറഞ്ഞു ദുഷ്ടാമവൃത്തികളാൽ കാമഭോഗങ്ങളിൽ കൂട്ടുകുന്നു. തങ്ങൾ തന്നേ നാശത്തി 19 ന്റെ അടിമകളായിരിക്കെ മറവക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. ഒരുത്തൻ ഏതിനോടു തോല്ക്കുന്നുവോ അതിന്നു അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവും രക്ഷിതാ 20 വുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യം വിട്ടോടിയവർ അതിൽ വീണ്ടും കുടുങ്ങി തോറുപോയാൽ അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ സ്ഥിതി ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ അധികം വഷളായിപ്പോയി. തങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചു 21 കിട്ടിയ വിശുദ്ധ കല്പനയെ നീതിയുടെ വഴി അറിഞ്ഞശേഷം വിട്ടുകളയുന്നതിനെക്കാൾ അതു അറിയാതിരിക്കുന്നതു അവക്കു നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വന്ത ഛർദ്ദി 22 ക്കു തിരിഞ്ഞ നായെന്നും കുളിച്ചിട്ടു ചെളിയിൽ ഉരുളുവാൻ തിരിഞ്ഞ പന്നിയെന്നും ഉള്ള സത്യമായ പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ അവക്കു സംഭവിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമന നാൾ

3 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു രണ്ടാം ലേഖനമല്ലോ. വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ മുൻപറ 2 ഞ്ഞ വചനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ മുഖാന്തരം കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായവൻ തന്ന കല്പനയും ഓർത്തുകൊള്ളുണമെന്നു ഈ ലേഖനം രണ്ടിനാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി നിങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥ മനസ്സു ഉണർത്തുന്നു. അവന്റെ പ്ര 3

2: 1. മത്താ. 24: 11; 1 തിമൊ. 4: 1; ആവ. 13: 1; യൂദാ 1: 4. **2: 2.** യെശ. 52: 5. **2: 3.** റോമ. 16: 18; 2 കൊരി. 9: 5; 1 തെസ്സ. 2: 5. **2: 4.** ഉല്പ. 6: 1; യൂദാ. 1: 6. **2: 5.** 2 പത്രൊ. 3: 6; ഉല്പ. 8: 18. **2: 6.** ഉല്പ. 19: 24; യൂദാ 1: 7. **2: 8.** യെഹെ. 9: 4. **2: 9.** 1 കൊരി. 10: 13; വെളി. 3: 10; യൂദാ. 1: 6. **2: 10.** യൂദാ. 1: 7, 8, 16. **2: 11—13.** യൂദാ 1: 9, 10, 12. **2: 15** സംഖ്യാ. 22: 7; വെളി. 2: 14; യൂദാ. 1: 11. **2: 16.** സംഖ്യാ. 22: 28. **2: 17.** യൂദാ. 1: 12, 13. **2: 18.** യൂദാ. 1: 16. **2: 19.** യോഹ. 8: 34; റോമ. 6: 16. **2: 20.** മത്താ. 12: 45. **2: 21.** ലൂക്കൊ. 12: 47, 48; യൂദാ. 1: 3. **2: 22.** സദൃ. 26: 11. **3: 1.** 2 പത്രൊ. 1: 13. **3: 2.** യൂദാ 1: 17. **3: 3.** 1 തിമൊ. 4: 1; യൂദാ 1: 18.

4 ത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദത്തം എവിടെ? പി
താക്കന്മാർ നിദ്രകൊണ്ടശേഷം സകലവും
സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതുപോ
ലെതന്നേ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
സ്വന്തമോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കു
ന്ന പരിഹാസികൾ പരിഹാസത്തോടെ
അന്ത്യകാലത്തു വരുമെന്നു വിശേഷാൽ
5 അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. ആകാശവും വെ
ള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്താലും ഉളവായ
ഭൂമിയും പണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വചന
6 ത്താൽ ഉണ്ടായി എന്നും അതിനാൽ അന്നു
ള്ള ലോകം ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങി നശി
7 ച്ചു എന്നും ഇപ്പോഴത്തെ ആകാശവും ഭൂ
മിയും അതേ വചനത്താൽ തീക്കായി സൂ
ക്ഷിച്ചും ന്യായവിധിയും ഭക്തികെട്ട മനു
ഷ്യരുടെ നാശവും സംഭവിപ്പാനുള്ള ദിവ
സത്തേക്കു കാത്തുമിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ
മനസ്സോടെ മറന്നുകളയുന്നു.

8 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, കർത്താവിന്നു്
ഒരു ദിവസം ആയിരം സംവത്സരംപോ
ലെയും ആയിരം സംവത്സരം ഒരു ദിവസം
പോലെയും ഇരിക്കുന്നു എന്നീ കാര്യം നി
9 ങ്ങൾ മറക്കരുതു. ചിലർ താമസം എന്നു
വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവു തന്റെ
വാഗ്ദത്തം നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നി
ല്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവ
രും മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൻ ഇ
10 ച്ഛിച്ചു നിങ്ങളോടു ദീർഘക്ഷമ കാണി
ക്കുന്നതേയുള്ളു. കർത്താവിന്റെ ദിവസമോ
കള്ളനെപ്പോലെ വരും. അന്നു് ആകാശം
കൊടുമ്മുഴക്കത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ കത്തിയഴികയും ഭൂമിയും
അതിലുള്ള പണികളും വെന്തുപോകയും
ചെയ്യും.

ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യകത

ഇങ്ങനെ ഇവ ഒക്കെയും അഴിവാനുള്ള 11
തായിരിക്കയാൽ ആകാശം ചുട്ടഴിവാനും
മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ വെന്തുരുകുവാനും ഉള്ള
ദൈവദിവസത്തിന്റെ വരവു കാത്തിരു
ന്നും ബദ്ധപ്പെട്ടുത്തിയുംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ 12
എത്ര വിശുദ്ധ ജീവനവും ഭക്തിയും ഉള്ള
വർ ആയിരിക്കേണം. എന്നാൽ നാം അ 13
വന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം നീതി വസിക്കു
ന്ന പുതിയ ആകാശത്തിന്നും പുതിയ ഭൂമി
ക്കുമായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ 14
ഇവെക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ അവൻ
നിങ്ങളെ കറയും കളങ്കവും ഇല്ലാത്തവരാ
യി സമാധാനത്തോടെ കാണ്മാൻ ഉത്സാ
ഹിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ
ദീർഘക്ഷമയെ രക്ഷ എന്നു വിചാരി
പ്പിൻ. അങ്ങനെ തന്നേ നമ്മുടെ പ്രിയ സ 15
ഹോദരനായ പൌലൊസും തനിക്കു ലഭി
ച്ച ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും
ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സകല 16
ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. അവ
യിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു ചില
തുണ്ടു്. അറിവില്ലാത്തവരും അസ്ഥിരന്മാ
രുമായവർ ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെ
പ്പോലെ അതും തങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നായി
കോട്ടിക്കളയുന്നു. എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവ 17
രേ, നിങ്ങൾ മുമ്പുകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്ക.
കൊണ്ടു് അധർമ്മികളുടെ വഞ്ചനയിൽ കൂ
ട്ടങ്ങി സ്വന്ത സ്ഥിരത വിട്ടു വീണുപോകാ
തിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. കൃപയി 18
ലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും
വളരുവിൻ. അവന്നു് ഇപ്പോഴും എന്നെ
ന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ.

3: 4. യെശ. 5: 19; യെഹെ 12: 22; മത്താ 24: 48.
3: 5. മത്താ. 24: 38; സങ്കീ. 24: 2; ഉല്പ. 1: 2, 6, 9. **3: 6.** 2 പത്രൊ. 2: 5; ഉല്പ. 7: 21.
3: 8. സങ്കീ. 90: 4. **3: 9.** ഹബ. 2: 3; 1 തിമൊ. 2: 4.
3: 10. 1 തെസ്സ. 5: 2, 3; വെളി. 20: 11; മത്താ. 24: 29, 35.
3: 12. യെശ. 34: 4; യൂദാ. 1: 5 **3: 13.** യെശ. 65: 17; 66: 22; വെളി. 21: 1, 26, 27.
3: 14. 1 കൊരി. 1: 1, 7, 8. യൂദാ. 1: 24. **3: 15.** റോമ. 2: 4; 1 കൊരി. 3: 10.
3: 17. മർക്കൊ. 13: 5, 9, 23, 33. **3: 18.** യൂദാ. 1: 25.

THE FIRST EPISTLE OF
JOHN

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

യേശുവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നിത്യജീവൻ

1 ആദിമുതലുള്ളതും ഞങ്ങൾ കേട്ടതും സ്വ
ന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും ഞങ്ങൾ നോക്കി
2 യതും ഞങ്ങളുടെ കൈ തൊട്ടതും ആയ ജീ
വന്റെ വചനം സംബന്ധിച്ചു—ജീവൻ
പ്രത്യക്ഷമായി, ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷീക
രിക്കയും പിതാവിനോടുകൂടെയിരുന്ന ഞ
ങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നി
3 ങ്ങളോടു് അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു—ഞ
ങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമുള്ളതു നിങ്ങൾക്കും ഞങ്ങ
ളോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങ
ളോടും അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടാ
യ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ പുത്ര
4 നായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ആകുന്നു. നാ
മുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാൻ ഞ
ങ്ങൾ ഇതു നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നു.

ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മ—പാപം ഒഴിവാക്കൽ

5 ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു; അവനിൽ
ഇരുട്ടു് ഒട്ടും ഇല്ല എന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾ അ
വനോടു കേട്ടു നിങ്ങളോടു് അറിയിക്കുന്ന
6 തുകൊണ്ടു്. അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു് എന്നു
പറകയും ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്താൽ
നാം ഭോഷ്കു പറയുന്നു; സത്യം പ്രവർത്തി
7 ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഇ
രിക്കുന്നതുപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ
നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു തമ്മിൽ കൂട്ടായ്മ
ഉണ്ടു്; അവന്റെ പുത്രനായ യേശു
വിന്റെ രക്തം സകല പാപവും പോക്കി
8 നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. നമുക്കു പാപം
ഇല്ല എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ നമ്മെ
തന്നേ വഞ്ചിക്കുന്നു; സത്യം നമ്മിൽ
9 ഇല്ലാതെയായി. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ
ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മോടു
പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു സകല അനീതിയും
പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവ
10 ണ്ണം വിശ്വസ്തനും നീതിമാനും ആകുന്നു. നാം
പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നുവെ
ങ്കിൽ അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു; അ
വന്റെ വചനം നമ്മിൽ ഇല്ലാതെയായി.

2 എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നു. ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്താ എങ്കി
ലോ, നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന
കാര്യസ്ഥൻ നമുക്കു പിതാവിന്റെ അടു
ക്കൽ ഉണ്ടു്. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ 2
ക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നു; നമുടേതിന്നു
മാത്രം അല്ല, സർവ്വലോകത്തിന്റെ പാപ
ത്തിന്നും തന്നേ.

അനുസരണം—കൂട്ടായ്മയുടെ തെളിവു്

അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നു 3
എങ്കിൽ നാം അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്നു് അതിനാൽ അറിയുന്നു. അവനെ 4
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും അവ
ന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ കള്ളൻ ആകുന്നു; സത്യം
അവനിൽ ഇല്ല. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും 5
അവന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവനിൽ ദൈവസ്നേഹം വാസ്തവമായി
തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം അവനിൽ ഇരി
ക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം.
അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന 6
വൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ട
താകുന്നു.

പ്രിയമുള്ളവരേ, പുതിയോരു കല്പനയല്ല 7
ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പന
യത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു്. ആ
പഴയ കല്പന നിങ്ങൾ കേട്ട വചനം
തന്നേ. പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നി 8
ങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നും പറയാം. അതു്
അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായിരിക്കു
ന്നു; ഇരുട്ടു നീങ്ങിപ്പോകുന്നു; സത്യവെ
ളിച്ചം ഇതാ പ്രകാശിക്കുന്നു. വെളിച്ച 9
ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും സഹോ
ദരനെ പകെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നേ
യോളം ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. സഹോ 10
ദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ

1: 1. യോഹ. 1: 1, 14. **1: 2.** യോഹ. 1: 4.
1: 4. യോഹ. 15: 11; 16: 24; 2 യോഹ 12. **1: 5.** യാക്കോ. 1: 17.
1: 6. 1 യോഹ. 2: 4; യോഹ. 3: 21; യോഹ. 12: 35.
1: 7. എബ്രാ. 9: 14; വെളി. 1: 5; 7: 14; എഫെ. 1: 17.
1: 9. സദൃ. 28: 13. **1: 10.** 1 യോഹ. 5: 10.
2: 1. റോമ. 8: 34; എബ്രാ. 7: 25; യോഹ. 14: 16. **2: 2.** കൊലൊ. 1: 20; യോഹ. 11: 51.
2: 4. 1 യോഹ. 1: 8. **2: 5.** യോഹ. 14: 21, 23; 1 യോഹ. 5: 3. **2: 6.** യോഹ. 13: 15.
2: 7. യോഹ. 13: 34; മത്താ. 5: 17. **2: 8.** റോമ. 13: 12; യോഹ. 13: 34; 15: 10, 12.
2: 9. 1 യോഹ. 4: 20. **2: 10.** റോമ. 14: 13, 15; യോഹ. 11: 9.

വസിക്കുന്നു; ഇടച്ചക്കു അവനിൽ കാര
11 ണമില്ല. സഹോദരനെ പകെക്കുന്നവ
നോ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടിൽ നട
ക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുട്ടു് അവന്റെ കണ്ണു
കുരുടാക്കുകയാൽ എവിടേക്കു പോകുന്നു
12 എന്നു് അവൻ അറിയുന്നില്ല. കുഞ്ഞു
ങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു് അവന്റെ നാമം
നിമിത്തം പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്ക
13 യാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. പിതാ
ക്കന്മാരേ, ആദിമുതലുള്ളവനെ നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതു
ന്നു. ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടനെ ജയി
ച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു.
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പിതാവിനെ അ
റിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴു
14 തിയിരിക്കുന്നു. പിതാക്കന്മാരേ, ആദിമു
തലുള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്ക
യാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കു
ന്നു. ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ ശക്തരാക
യാലും ദൈവവചനം നിങ്ങളിൽ വസി
ക്കയാലും നിങ്ങൾ ദുഷ്ടനെ ജയിച്ചിരിക്ക
യാലും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരി
15 ക്കുന്നു. ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതി
നെയും സ്നേഹിക്കരുതു്. ഒരുവൻ ലോക
ത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ പി
16 താവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. ജഡമോഹം,
കണ്ണോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം
ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതു എല്ലാം പിതാ
വിൽനിന്നല്ല, ലോകത്തിൽനിന്നത്രേ ആ
17 കുന്നു. ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യു
ന്നവനോ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു.

അന്തിക്രിസ്തുവിനു് എതിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇതു് അന്ത്യനാഴിക ആകു
ന്നു; എതിർക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ അനേകം എ
തിർക്രിസ്തുക്കൾ എഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ
അന്ത്യനാഴിക ആകുന്നു എന്നു നമുക്കു അറി
19 യാം. അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറ
പ്പെട്ടു എങ്കിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരു
ന്നില്ല; അവർ നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു
എങ്കിൽ നമ്മോടുകൂടെ പാർക്കുമായിരുന്നു;
എന്നാൽ എല്ലാവരും നമുക്കുള്ളവരല്ല എ
20 ന്നു പ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതല്ലോ. നിങ്ങളോ
പരിശുദ്ധനാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു
21 സകലവും അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യം
അറിയായ്കകൊണ്ടല്ല, നിങ്ങൾ അതു അറി
കയാലും ഭോഷ്ക ഒന്നും സത്യത്തിൽനിന്നു
വരായ്കയാലുമത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴു
തിയിരിക്കുന്നതു്. യേശുവിനെ ക്രിസ്തു 22
വല്ല എന്നു നിഷേധിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ
കള്ളൻ ആർ ആകുന്നു? പിതാവിനെയും
പുത്രനെയും നിഷേധിക്കുന്നവൻ തന്നേ
എതിർക്രിസ്തു ആകുന്നു. പുത്രനെ നിഷേ 23
ധിക്കുന്നവന്നു പിതാവുമില്ല; പുത്രനെ
സ്വീകരിക്കുന്നവന്നു പിതാവും ഉണ്ടു്. നി 24
ങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസി
ക്കട്ടെ. ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ പുത്ര
നിലും പിതാവിലും വസിക്കും. ഇതാ 25
കുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന വാഗ്ദത്തം:
നിത്യജീവൻ തന്നേ. നിങ്ങളെ തെറ്റി 26
ക്കുന്നവരെ ഓർത്തു ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവനാൽ പ്രാപിച്ച 27
അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു;
ആരും നിങ്ങളെ ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യ
മില്ല; അവന്റെ അഭിഷേകം തന്നേ നി
ങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചതുകയാ
ലും അതു ഭോഷ്കല്ല സത്യം തന്നേ ആയിരി
ക്കയാലും അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു
പോലെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വസിപ്പിൻ.
ഇനിയും കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അവൻ പ്രത്യക്ഷനാ 28
കുമ്പോൾ നാം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷ
തയിൽ നമുക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു്
അവനിൽ വസിപ്പിൻ. അവൻ നീതി 29
മാൻ എന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും
അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.

പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹം ഉത്തമ ജീവിതത്തിലേക്കു് ആനയിപ്പിക്കുന്നു

കാണ്മിൻ, നാം ദൈവമക്കൾ എന്നു 3
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ പിതാവു നമുക്കു എത്ര
വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങ
നെ തന്നേ നാം ആകുന്നു. ലോകം അ
വനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു നമ്മെയും
അറിയുന്നില്ല. പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം 2
ഇപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. നാം
ഇന്നതു ആകും എന്നു ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷ
മായില്ല. അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ
നാം അവനെ താൻ ഇരിക്കുംപോലെ
തന്നേ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അവനോടു
സദൃശന്മാർ ആകും എന്നു നാം അറിയുന്നു.

2: 11. യോഹ. 11: 10; 12: 35. **2: 12.** 1 കൊരി. 6: 11. **2: 13.** 1 യോഹ. 1: 1.
2: 14. എഫെ. 6: 10. **2: 15.** യാക്കോ. 4: 4.
2: 16. സദൃ. 27: 20; യാക്കോ. 4: 16; തീത്തൊ. 2: 12.
2: 17. മത്താ. 7: 21; 1 പത്രൊ. 4: 2.
2: 18. മത്താ. 24: 5, 24; 1 പത്രൊ. 4: 7; 1 കൊരി. 10: 11.
2: 19. അ. പ്ര. 20: 30; 1 കൊരി. 11: 19. **2: 20.** 1 കൊരി. 2: 15.
2: 23. 1 യോഹ. 4: 15; യോഹ. 5: 23; 15: 23.
2: 27. യോഹ. 14: 26; 16: 13; യിരെ. 31: 34. **2: 28.** 1 യോഹ. 3: 2; 4: 17.
2: 29. 1 യോഹ. 3: 7, 10.
3: 1. 1 യോഹ. 5: 20; യോഹ. 1: 12, 13; 16: 3.
3: 2. 1 യോഹ. 2: 28; റോമ. 8: 17; 2 കൊരി. 3: 18; ഫിലി. 3: 21; കൊലൊ. 3: 4; പുറ. 34: 29.

3 അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ എല്ലാം അവൻ നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലീകരിക്കുന്നു.

പാപം ദൈവീക പുത്രത്വത്തിനു് വിരുദ്ധം

4 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അധർമ്മവും ചെയ്യുന്നു; പാപം അധർമ്മം തന്നേ.
5 പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; അവ
6 നിൽ പാപം ഇല്ല. അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണ്ടി
7 ട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു്; അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീതി
8 ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാൻ ആകുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. പിശാചു ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നവനല്ലോ. പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻ തന്നേ ദൈവപുത്രൻ
9 പ്രത്യക്ഷനായി. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവന്റെ വിത്തു് അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനാൽ അവ
10 നു പാപം ചെയ്വാൻ കഴികയുമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും പിശാചിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും ഇതിനാൽ തെളിയുന്നു; നീതി പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ ആരും സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും
11 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ട വാർത്ത: നാം അന്യോന്യം സ്നേ
12 ഹിക്കേണം എന്നല്ലോ ആകുന്നു. കയീൻ ദുഷ്ടനിൽ നിന്നുള്ളവനായി സഹോദരനെ കൊന്നതുപോലെ അല്ല; അവനെ കൊല്ലുവാൻ സംഗതി എന്തു? തന്റെ പ്രവൃത്തി ദോഷവും സഹോദരന്റേതു നീതിയുമുള്ളതാകകൊണ്ടത്രേ.

സഹോദരന്മാരോടുള്ള സ്നേഹം

13 സഹോദരന്മാരേ, ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു എങ്കിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു്.
14 നാം മരണം വിട്ടു ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു് അറിയാം. സ്നേഹിക്കാ
15 ത്തവൻ മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. സഹോദരനെ പകെക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൊലപാതകൻ ആകുന്നു. യാതൊരു കൊലപാതകനും നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരി
16 പ്പില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ നാം സ്നേഹം എന്തു എന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാമും സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലോക 17
ത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ ആരെങ്കിലും തന്റെ സഹോദരനു മുട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടു് അവനോടു മനസ്സലിവു കാണിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവനിൽ എ 18
ങ്ങനെ വസിക്കും? കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല, പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലും തന്നേ സ്നേഹിക്കുക. നാം സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു 19
നില്ക്കുന്നവർ എന്നു് ഇതിനാൽ അറിയും; ഹൃദയം നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ 20
ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെക്കാൾ വലിയവനും എല്ലാം അറിയുന്നവനും എന്നു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉറപ്പിക്കാം. പ്രിയമുള്ളവരേ, ഹൃദയം 21
നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാഗത്ഭ്യം ഉണ്ടു്. അ 22
വന്റെ കല്പനകളെ നാം പ്രമാണിച്ചു അവനു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു യാചിച്ചാലും അവങ്കൽനിന്നു ലഭി
ക്കും. അവന്റെ കല്പനയോ, അവന്റെ 23
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കയും അവൻ നമുക്കു കല്പന തന്നതുപോലെ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കയും വേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ. അ 24
വന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവൻ അവനിലും അവൻ ഇവനിലും വസിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന ആത്മാവിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

ദൈവാത്മ നിവേശനത്തിന്റെ വർത്തമാനം

4 പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഏതു ആത്മാവിനെയും വിശ്വസിക്കാതെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശോധന ചെയ്വിൻ. 2
ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം; യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവൊക്കെയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതു്. യേശുവിനെ സ്വീക 3
രിക്കാത്ത യാതൊരു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ; അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; അതു ഇപ്പോൾ തന്നേ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു്. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു 4
ള്ളവർ ആകുന്നു; അവരെ ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിലുള്ളവൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളവനെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. അവർ 5

3: 4. മത്താ. 7: 23. 3: 5. യെശ. 53: 4; 1 പത്രൊ. 2: 24.
3: 6. റോമ. 6: 14; 3 യോഹ. 11. 3: 7. 1 യോഹ. 2: 29. 3: 8. യോഹ. 8: 44.
3: 9. 1 യോഹ. 5: 18. 3: 11. യോഹ. 13: 34; 15: 12. 3: 12. ഉല്പ. 4: 8.
3: 13. മത്താ. 5: 11; യോഹ. 15: 18, 19. 3: 14. 1 യോഹ. 2: 11; യോഹ. 5: 24.
3: 15. മത്താ. 5: 21, 22; യോഹ. 8: 44. 3: 16. യോഹ. 13: 1; 15: 13; ഗലാ. 2: 20.
3: 17. 1 യോഹ. 4: 20; ആവ. 15: 7. 3: 18. യാക്കൊ. 1: 22; 2: 15, 16.
3: 21. റോമ. 5: 1; എബ്രാ. 4: 16. 3: 22. മർക്കൊ. 11: 24.
3: 23. യോഹ. 6: 29; 15: 17. 3: 24. 1 യോഹ. 4: 13; റോമ. 8: 9.
4: 1. 1 തെസ്സ. 5: 21; മത്താ. 7: 15. 4: 2. 1 കൊരി. 12: 3.
4: 3. 1 യോഹ. 2: 18; യോഹ. 8: 17. 4: 4. മത്താ. 12: 29. 4: 5. യോഹ. 15: 19.

ലൌകികന്മാർ ആകയാൽ ലൌകികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; ലോകം അവരുടെ
6 വാക്കു കേൾക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാകുന്നു; ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു ഏതു് എന്നും വഞ്ചനയുടെ ആത്മാവു് ഏതു് എന്നും നമുക്കു ഇതിനാൽ അറിയാം.

ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവും

7 പ്രിയമുള്ളവരേ, നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്ക; സ്നേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു, ദൈവത്തെ അറി
8 കയും ചെയ്യുന്നു. സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
9 ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു എന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിന്നു നമ്മോ
10 ടുള്ള സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ആകുവാൻ അയച്ചതു തന്നേ സ്നേഹം ആകുന്നു.
11 പ്രിയമുള്ളവരേ, ദൈവം നമ്മെ ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു എങ്കിൽ നാമും അന്യോന്യം
12 സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല. നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവന്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ
13 തികഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു. നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ തന്നതിനാൽ നാം
14 അറിയുന്നു. പിതാവു പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
15 ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു സ്വീകരിക്കുന്നവനിൽ ദൈവവും അവൻ ദൈവത്തിലും
16 വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവ
17 നിലും വസിക്കുന്നു. ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നമുക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതിനാൽ സ്നേഹം നമ്മോടു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൽ നാമും ഇരിക്കുന്നു.
18 സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിന്നു ദണ്ഡനം ഉള്ളതിനാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തികഞ്ഞവനല്ല. അവൻ 19
ആദ്യം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേ 20
ഹിക്കുന്നു എന്നു പറകയും തന്റെ സഹോദരനെ പകെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ കള്ളനാകുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവന്നു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ദൈവ 21
ത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്കേണം എന്നീ കല്പന നമുക്കു അവങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം

5 "യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനിപ്പിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. നാം 2
ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ ദൈവമക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയാം. അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാ 3
ണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല. ദൈ 4
വത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതൊക്കെയും ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു; ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം തന്നേ. യേശു 5
ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ ആരാകുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ? ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്ന 6
വൻ ഇവൻ ആകുന്നു: യേശുക്രിസ്തു തന്നേ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല, ജലത്താലും രക്തത്താലും തന്നേ. ആത്മാവും സാക്ഷ്യം പറ 7
യുന്നു; ആത്മാവു സത്യമല്ലോ. സാക്ഷ്യം 8
പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടു: ആത്മാവു, ജലം, രക്തം; ഈ മൂന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം ഒന്നു തന്നേ. നാം മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം കൈ 9
ക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അതിലും വലുതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന 10
വന്നു ഉള്ളിൽ ആ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു". ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യമോ ദൈവം 11
നമുക്കു നിത്യജീവൻ തന്നു; ആ ജീവൻ അവന്റെ പുത്രനിൽ ഉണ്ടു എന്നുള്ളതു തന്നേ. പുത്രനുള്ളവന്നു ജീവൻ ഉണ്ടു; 12
ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവന്നു ജീവൻ ഇല്ല.

ഉപസംഹാരം

ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസി 13
ക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇതു എഴുതിയിരി

4: 6. യോഹ. 8: 47. **4: 7.** 1 യോഹ. 2: 29. **4: 9.** യോഹ. 3: 16. **4: 10.** 1 യോഹ. 2: 2.
4: 11. മത്താ. 18: 33. **4: 12.** യോഹ. 1: 18. **4: 13.** 1 യോഹ. 3: 24; റോമ. 5: 5.
4: 14. യോഹ. 3: 17. **4: 15.** 1 യോഹ. 5: 5. **4: 17.** 1 യോഹ. 2: 28.
4: 21. മർക്കൊ. 12: 29—31.
5: 1. 1 യോഹ. 4: 15, 16; 1 പത്രൊ. 1: 22, 23. **5: 3.** യോഹ. 14: 15, 23, 24; മത്താ. 11: 30.
5: 4. യോഹ. 16: 33. **5: 5.** 1 യോഹ. 4: 4. **5: 6.** യോഹ. 19: 34, 35.
5: 9. യോഹ. 5: 32, 36; 8: 18. **5: 10.** റോമ. 8: 16; 1 കൊരി. 15. 15.
5: 12. യോഹ. 3. 36. **5: 13.** യോഹ. 20. 31.

ക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു
14 നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അ
വന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നാം എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നമ്മുടെ അപേ
ക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് നമുക്കു അവ
15 നോടുള്ള ധൈര്യം ആകുന്നു. നാം എന്തു
അപേക്ഷിച്ചാലും അവൻ നമ്മുടെ അപേ
ക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവെങ്കിൽ അ
വനോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ നമുക്കു ലഭിച്ചു
16 എന്നും അറിയുന്നു. സഹോദരൻ മരണ
ത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നതു് ആരെ
ങ്കിലും കണ്ടാൽ അപേക്ഷിക്കാം; ദൈവം
അവന്നു ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തി
ന്നല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവക്കു തന്നേ;
മരണത്തിന്നുള്ള പാപം ഉണ്ടു; അതിനെ
ക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
17 പറയുന്നില്ല. ഏതു അനീതിയും പാപം
ആകുന്നു; മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ഉണ്ടു
താനും.

18 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്ന
വൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു
നാം അറിയുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനി
ച്ചവൻ തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ
അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല. 19 നാം ദൈവ
ത്തിൽനിന്നുള്ളവർ എന്നു നാം അറിയുന്നു.
സ്വ്ലോകവും ദുഷ്ടന്റെ അധീനതയിൽ
കിടക്കുന്നു. 20 ദൈവപുത്രൻ വന്നു എന്നും
സത്യദൈവത്തെ അറിവാൻ നമുക്കു വി
വേകം തന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു; നാം
സത്യദൈവത്തിൽ അവന്റെ പുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ തന്നേ ആകുന്നു. അവൻ
സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു.
21 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളോടു് അകന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

5: 14. 1 യോഹ. 3: 2, 22; യോഹ. 14: 13; 16: 23. **5: 16.** മത്താ. 12: 31; എബ്രാ. 6: 4—6.
5: 18. 1 യോഹ. 3: 9; യോഹ. 17: 15. **5: 19.** ഗലാ. 1: 4; യോഹ. 8: 47.
5: 20. യോഹ. 17: 3; റോമ. 9: 5. **5: 21.** 1 കൊരി. 10: 14.

THE SECOND EPISTLE OF

JOHN

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോടുകൂടെ എ
ന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുമായ സത്യംനിമിത്തം
2 ഞാൻ മാത്രമല്ല, സത്യത്തെ അറിഞ്ഞിരി
ക്കുന്നവർ എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ സ്നേഹി
ക്കുന്ന മാന്യനായകിയാക്കും മക്കൾക്കും മൂപ്പ
3 നായ ഞാൻ എഴുതുന്നതു; പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും പിതാവിന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും സ്നേ
ഹത്തിലും സത്യത്തിലും കൃപയും കനിവും
സമാധാനവും നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാ
റാകട്ടെ.

4 നമുക്കു പിതാവിങ്കൽനിന്നു കല്പന ലഭി
ച്ചതുപോലെ അവിടത്തെ മക്കളിൽ ചി
ലർ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു്
5 അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. ഇനി നായകി
യാരേ, നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണം
എന്നു പുതിയ കല്പനയായിട്ടല്ല, ആദി
മുതൽ നമുക്കു ഉള്ളതായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ
അവിടത്തേക്കു എഴുതി അപേക്ഷിക്കുന്നു.
6 നാം അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്നതു തന്നേ സ്നേഹം ആകുന്നു. നി
ങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതുപോലെ അനുസ
7 രിച്ചു നടപ്പാനുള്ള കല്പന ഇതത്രേ. യേശു
ക്രിസ്തുവിനെ ജഡത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു
സ്വീകരിക്കാത്ത വഞ്ചകന്മാർ പലരും
ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വ
ല്ലാ. വഞ്ചകനും എതിർക്രിസ്തുവും ഇങ്ങ
നെയുള്ളവൻ ആകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രയ 8
ത്നഫലം കളയാതെ പൂർണ്ണപ്രതിഫലം പ്രാ
പിക്കേണ്ടതിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനി 9
ല്ക്കാതെ അതിർ കടന്നുപോകുന്ന ഒരുത്ത
ന്നും ദൈവം ഇല്ല; ഉപദേശത്തിൽ നില
നില്ക്കുന്നവന്നോ പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു്.
ഒരുത്തൻ ഈ ഉപദേശവുംകൊണ്ടു അല്ലാ 10
തെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നുവെങ്കിൽ
അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളരുതു;
അവന്നു കുശലം പറകയും അരുതു്. അ 11
വന്നു കുശലം പറയുന്നവൻ അവന്റെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂട്ടാളിയല്ലോ. നി 12
ങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ പലതും ഉണ്ടു; എങ്കി
ലും കടലാസ്സിലും മഷികൊണ്ടും എഴുതു
വാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളു
ടെ അടുക്കൽ വന്നു മുഖാമുഖമായി സംസാ
രിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. അവിടത്തെ മാ 13
ന്യസഹോദരിയുടെ മക്കൾ വന്ദനം ചൊ
ല്ലുന്നു.

1: 1. 1 പത്രൊ. 5: 1; 3 യോഹ. 1: 1. **1: 5.** 1 യോഹ. 2: 7.
1: 7. 1 യോഹ. 2: 18; 4: 1—3. **1. 8.** ഗലാ. 4: 11. **1: 9.** 1 യോഹ. 2: 23.
1: 10. 2 തെസ്സ. 3: 6; 1 രാജാ. 13: 17; 3 യോഹ. 1: 8. **1: 12.** 3 യോഹ. 1: 13.

THE THIRD EPISTLE OF
JOHN

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ മൂന്നാം ലേഖനം

മൂപ്പനായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായൊസിന്നു് എഴുതുന്നതു:
2 പ്രിയനേ, നിന്റെ ആത്മാവു ശുഭമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും സുഖമായും ഇരിക്കേണം എന്നു
3 ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാർ വന്നു, നീ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു നിന്റെ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറകയാൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു.
4 എന്റെ മക്കൾ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സന്തോഷം എനിക്കില്ല.
5 പ്രിയനേ, നീ സഹോദരന്മാർക്കും വിശേഷാൽ അതിഥികൾക്കും വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിൽ ഒക്കെയും വിശ്വസ്തത കാ
6 ണിക്കുന്നു. അവർ സഭയുടെ മുമ്പാകെ നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ അവരെ ദൈവത്തിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം യാത്ര അയച്ചാൽ ന
7 ന്നായിരിക്കും. തിരുനാമം നിമിത്തമല്ലോ അവർ ജാതികളോടു് ഒന്നും വാങ്ങാതെ
8 പുറപ്പെട്ടതു്. ആകയാൽ നാം സത്യത്തിന്നു കൂട്ടവേലക്കാർ ആകേണ്ടതിന്നു ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സല്ക്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
9 സഭെക്കു ഞാൻ ഒന്നെഴുതിയിരുന്നു; എങ്കിലും അവരിൽ പ്രധാനിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിയൊത്രെഫേസു് ഞങ്ങളെ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വ 10
ന്നാൽ അവൻ ഞങ്ങളെ ദുർവ്വാക്കു പറഞ്ഞു ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി അവന്നു ഓർമ്മ വരുത്തും. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പോരാ എന്നുവെച്ചു താൻ സഹോദരന്മാരെ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, അതിന്നു മനസ്സുള്ളവരെ വിരോധിക്കയും സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രിയനേ, നന്മയല്ലാ 11
തെ തിന്മ അനുകരിക്കരുതു; നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ ആകുന്നു; തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല. ദെമേത്രിയൊസിന്നു് എല്ലാവ 12
രാലും സത്യത്താൽ തന്നേയും സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു; ഞങ്ങളും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നീ അറിയുന്നു.

എഴുതി അയപ്പാൻ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു 13
എങ്കിലും മഷിയും ലേഖനിയും കൊണ്ടു് എഴുതുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. വേഗത്തിൽ 14
നിന്നെ കാണ്മാൻ ആശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു മുഖാമുഖമായി സംസാരിക്കാം.
നിനക്കു സമാധാനം. സ്നേഹിതന്മാർ നിന 15
ക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. സ്നേഹിതന്മാർക്കു പേരുപേരായി വന്ദനം ചൊല്ലുക.

I: 1. 2 യോഹ. 1: 1. I: 2. 2 യോഹ. 1: 4. I: 6. തീത്തൊ. 3: 13.
I: 7. അ. പ്ര. 20: 35; 1 കൊരി. 9: 12, 15. I: 8. എബ്രാ. 13: 2; 2 യോഹ. 1: 10.
I: 11. 1 യോഹ. 3: 6, 9. I: 12. യോഹ. 19: 35; 21: 24. I: 13. 2 യോഹ. 1: 12.

THE EPISTLE OF

JUDE

യൂദാ എഴുതിയ ലേഖനം

അഭിവാദനം

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും യാക്കോ
ബിന്റെ സഹോദരനുമായ യൂദാ, പിതാ
വായ ദൈവത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും യേ
ശുക്രിസ്തുവിന്നായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടും ഇരി
ക്കുന്നവരായ വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു് എഴുതു
2 ന്നതു: നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാന
വും സ്നേഹവും വർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ.

ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും ധാർമ്മിക ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കും എതിരായ മുന്നറിയിപ്പുകൾ

3 പ്രിയരേ, നമുക്കു പൊതുവിലുള്ള രക്ഷ
യെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുവാൻ സക
ല പ്രയത്നവും ചെയ്തയിൽ വിശുദ്ധന്മാർക്കു്
ഒരിക്കലായിട്ടു ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വി
ശ്വാസത്തിന്നുവേണ്ടി പോരാടേണ്ടതിന്നു
പ്രബോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ ആവശ്യം
4 എന്നു് എനിക്കു തോന്നി. നമ്മുടെ ദൈവ
ത്തിന്റെ കൃപയെ ദുഷ്കാമവൃത്തിക്കു ഹേതു
വാക്കി ഏകനാഥനും നമ്മുടെ കർത്താവുമാ
യ യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്ന അ
ഭക്തരായ ചില മനുഷ്യർ നുഴഞ്ഞുവന്നി
രിക്കുന്നു; അവരുടെ ഈ ശിക്ഷാവിധി
പണ്ടുതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

5 നിങ്ങളോ സകലവും ഒരിക്കൽ അറി
ഞ്ഞുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഓർപ്പിപ്പാൻ
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: കർത്താ
വു ജനത്തെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചി
ട്ടും വിശ്വസിക്കാത്തവരെ പിന്നത്തേതിൽ
6 നശിപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊ
ള്ളാതെ സ്വന്ത വാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ
ദൂതന്മാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധി
ക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ടു് അ
ന്ധകാരത്തിൻകീഴിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
7 അതുപോലെ സൊദോമും ഗൊമോറയും
ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അവക്കു സമമാ
യി ദുർന്നടപ്പു് ആചരിച്ചു് അന്യജഡം മോ
ഹിച്ചു നടന്നതിനാൽ നിത്യാഗ്നിയുടെ ശി
ക്ഷാവിധി സഹിച്ചുകൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തമാ
യി കിടക്കുന്നു. അങ്ങനെതന്നേ ഇവരും 8
സ്വപ്നാവസ്ഥയിലായി ജഡത്തെ മലിന
മാക്കുകയും കർത്തൃത്വത്തെ തുച്ഛീകരിക്കു
കയും മഹിമകളെ ദുഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
എന്നാൽ പ്രധാനദൂതനായ മീഖായേൽ 9
മോശെയുടെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു പിശാ
ചിനോടു തർക്കിച്ചു വാദിക്കുമ്പോൾ ഒരു
ദൂഷണവിധി ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ:
കർത്താവു നിന്നെ ഭർത്സിക്കട്ടെ എന്നു പറ
ഞ്ഞതേ ഉള്ളു. ഇവരോ തങ്ങൾ അറിയാ 10
ത്തതു് എല്ലാം ദൂഷിക്കുന്നു; ബുദ്ധിയില്ലാ
ത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ സ്വാഭാവികമായി
ഗ്രഹിക്കുന്നവയാൽ ഒക്കെയും തങ്ങളെത്ത
ന്നേ വഷളാക്കുന്നു. അവർക്കു് അയ്യോ 11
കഷ്ടം! അവർ കയീന്റെ വഴിയിൽ ന
ടക്കുകയും കൂലി കൊതിച്ചു ബിലെയാ
മിന്റെ വഞ്ചനയിൽ തങ്ങളേത്തന്നേ ഏ
ല്പിക്കയും കോരഹിന്റെ മത്സരത്തിൽ ന
ശിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ നിങ്ങ 12
ളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കു
ന്ന പാറകൾ; നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നു
കഴിഞ്ഞു ഭയംകൂടാതെ തങ്ങളെത്തന്നേ
തീറ്റുന്നവർ; കാറ്റുകൊണ്ടു് ഓടുന്ന വെ
ള്ളമില്ലാത്ത മേഘങ്ങൾ; ഇലകൊഴിഞ്ഞും
ഫലമില്ലാതെയും രണ്ടുരു ചത്തും വേരറ്റും
പോയ വൃക്ഷങ്ങൾ; തങ്ങളുടെ നാണ 13
ക്കേടു നുരെച്ചു തള്ളുന്ന കൊടിയ കടൽ
ത്തിരകൾ; സദാകാലത്തേക്കും അന്ധതമ
സ്സു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വക്രഗതിയു
ള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നേ. ആദാംമുതൽ ഏ 14
ഴാമനായ ഹനോക്കും ഇവരെക്കുറിച്ചു്:
"ഇതാ കർത്താവു് എല്ലാവരെയും വിധി 15
പ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത
ഭക്തിവിരുദ്ധമായ സകല പ്രവൃത്തികളും
നിമിത്തം ഭക്തികെട്ട പാപികൾ തന്നെ
നേരെ പറഞ്ഞ സകല നിഷ്ഠുരങ്ങളും നി
മിത്തവും ഭക്തികെട്ടവരെ ഒക്കെയും ബോ
ധം വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരം വിശു
ദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു
പ്രവചിച്ചു. അവർ പിറുപിറുപ്പുകാരും 16
തങ്ങളുടെ ഗതിയെക്കുറിച്ചു് ആവലാധി

1: 1. മത്താ. 13: 55. **1: 2.** 2 പത്രൊ. 1: 2. **1: 3.** 1 തിമൊ. 1: 18; 2 പത്രൊ. 1: 5; 2: 21.
1: 4. ഗലാ. 2: 4; 2 പത്രൊ. 2: 1.
1: 5. സംഖ്യാ. 14: 35; 1 കൊരി. 10: 5; 2 പത്രൊ. 1: 12.
1: 6. ഉല്പ. 6: 1; യോഹ. 8: 44; 2 പത്രൊ. 2: 4, 9.
1: 7. ഉല്പ. 19: 4—25; 2 പത്രൊ. 2: 6, 10. **1: 8.** 2 പത്രൊ. 2: 10.
1: 9, 10. ദാനീ. 12: 1; സെഖ. 3: 2; 2 പത്രൊ. 2: 11; 2: 12.
1: 11. ഉല്പ. 4: 8; 2 പത്രൊ. 2: 15; സംഖ്യാ. 31: 16; 16: 22.
1: 12. യെഹെ. 34: 8; 2 പത്രൊ. 2: 13. **1: 13.** യെശ. 57: 20; 2 പത്രൊ. 2: 17.
1: 14. ഉല്പ. 5: 21; ആവ. 33: 2; സെഖ. 14: 5. **1: 15.** മത്താ. 25: 31.
1: 16. 2 പത്രൊ. 2: 10, 18. **1: 17.** 2 പത്രൊ. 3: 2.

പറയുന്നവരുമായി സ്വന്തമോഹങ്ങളെ
അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. അവരുടെ വായ്
വമ്പുപറയുന്നു; കായ്സാദ്ധ്യത്തിന്നായി
അവർ മുഖസ്തുതി പ്രയോഗിക്കുന്നു.
17 നിങ്ങളോ, പ്രിയരേ, നമ്മുടെ കർത്താവാ
യ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ
18 മുൻപറഞ്ഞ വാക്കുകളെ ഓർപ്പിൻ. അന്ത്യ
കാലത്തു ഭക്തികെട്ട മോഹങ്ങളെ അനു
സരിച്ചു നടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ ഉണ്ടാ
കും എന്നു് അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവ
19 ല്ലോ. അവർ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, പ്രാ
കൃതന്മാർ, ആത്മാവില്ലാത്തവർ, നിങ്ങ
20 ളോ, പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങളുടെ അതിവി
ശുദ്ധ വിശ്വാസത്തെ ആധാരമാക്കി നി
ങ്ങൾക്കുതന്നേ ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തിയും
21 പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും നിത്യ
ജീവന്നായിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു
ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണെക്കായി കാത്തിരു
ന്നുംകൊണ്ടു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളെ
ത്തന്നേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. സംശയി 22
ക്കുന്നവരായ ചിലരോടു കരുണ ചെയ്വിൻ;
ചിലരെ തീയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു ര 23
ക്ഷിപ്പിൻ; ജഡത്താൽ കറപിടിച്ച അങ്കി
പോലും പകെച്ചുകൊണ്ടു ചിലരോടു ഭയ
ത്തോടെ കരുണ കാണിപ്പിൻ.

ഇപ്രകാരം നിങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു, 24
തന്റെ മഹിമാസന്നിധിയിൽ കളങ്കമി
ല്ലാത്തവരായി ആനന്ദത്തോടെ നിറുത്തു
വാൻ ശക്തിയുള്ളവനു, നമ്മുടെ കർത്താ 25
വായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമ്മുടെ ര
ക്ഷിതാവായ ഏകദൈവത്തിന്നു തന്നേ,
സർവ്വകാലത്തിന്നുമുമ്പും ഇപ്പോഴും സദാ
കാലത്തോളവും തേജസ്സും മഹിമയും ബല
വും അധികാരവും ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ.

1: 18. 1 തിമൊ. 4: 1; 2 പത്രൊ. 3: 5. 1: 19. 1 കൊരി. 2: 14.
1: 20. കൊലൊ. 2: 7; 1 തെസ്സ. 5: 11.
1: 23. ആമോ. 4: 11; സെഖ 3: 2; യാക്കോ. 5: 19; വെളി. 3: 4.
1: 24, 25. 1 തെസ്സ. 5: 23; ഫിലി. 1: 10, 11; 2 പത്രൊ. 3: 14, 18; റോമ. 16: 27; 1 തിമൊ. 1: 17.

THE REVELATION OF JOHN

യോഹന്നാന്നു ഉണ്ടായ വെളിപ്പാടു

മുഖവുരയും അഭിവാദനവും

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടു: വേഗത്തിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു തന്റെ ദാസന്മാരെ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അതു അവന്നു കൊടുത്തു. അവൻ അതു തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തരം അയച്ചു തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 2 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവുമായി താൻ കണ്ടതു ഒക്കെയും സാക്ഷീകരിച്ചു. 3 ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വാക്കുകളെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പ്രമാണിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു.

4 യോഹന്നാൻ ആസ്യയിലെ ഏഴ സഭകൾക്കും എഴുതുന്നതു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായവങ്കൽ നിന്നും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിലുള്ള 5 ഏഴ ആത്മാക്കളുടെ പക്കൽനിന്നും വിശ്വസ്തസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ ആദ്യജാതനും ഭൂരാജാക്കന്മാർക്കു അധിപതിയും ആയ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പാപം പോക്കി നമ്മെ തന്റെ രക്തത്താൽ വിടുവിച്ചു 6 തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു നമ്മെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരും ആക്കിത്തീർത്തവനുമായവന്നു എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും ബലവും; ആമേൻ. 7 ഇതാ, അവൻ മേഘാരൂഢനായി വരുന്നു; ഏതു കണ്ണും, അവനെ കുത്തിത്തുളെച്ചവരും അവനെ കാണും; ഭൂമിയിലെ ഗോത്രങ്ങൾ ഒക്കെയും അവനെച്ചൊല്ലി വിലപിക്കും. ഉവ്വു, ആമേൻ.

8 ഞാൻ അൽഫയും ഓമേഗയും ആകുന്നു എന്നു് ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം

9 നിങ്ങളുടെ സഹോദരനും യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയിലും രാജ്യത്തിലും സഹിഷ്ണതയിലും കൂട്ടാളിയുമായ യോഹന്നാൻ എന്ന ഞാൻ ദൈവവചനവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം പത്മൊസ് എന്ന ദ്വീപിൽ ആയിരുന്നു. 10 കർത്തൃദിവസത്തിൽ ഞാൻ ആത്മാവിവശനായി: 11 നീ കാണുന്നതു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി എഫെസൊസ്, സ്മുന്നാ; പെർഗ്ഗമൊസ്, തുയഥൈര, സർദ്ദിസ്, ഫിലദെൽഫ്യ, ലവൊദിക്യാ എന്ന ഏഴ സഭകൾക്കും അയക്കുക എന്നിങ്ങനെ കാഹളത്തിന്നൊത്ത ഒരു മഹാനാദം എന്റെ പുറകിൽ കേട്ടു. 12 എന്നോടു സംസാരിച്ച നാദം എന്തു് എന്നു കാണ്മാൻ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞപ്പോൾ 13 ഏഴ പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നിലയങ്കി ധരിച്ചു മാറത്തു പൊൻകച്ച കെട്ടിയവനായി മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായവനെയും കണ്ടു. 14 അവന്റെ തലയും തലമുടിയും വെളുത്ത പഞ്ഞിപോലെ ഹിമത്തോളം വെള്ളയും കണ്ണു അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്തതും കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടു പഴുപ്പിച്ച 15 വെള്ളോട്ടിന്നു സദൃശവും അവന്റെ ശബ്ദം പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും ആയിരുന്നു. 16 അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഏഴ നക്ഷത്രം ഉണ്ടു; അവന്റെ വായിൽ നിന്നു മൂർച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവന്റെ മുഖം സൂര്യൻ ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. 17 അവനെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മരിച്ചവനെപ്പോലെ അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു. അവൻ വലങ്കൈ എന്റെ മേൽ വെച്ചു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. 18 ഞാൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താക്കോൽ എന്റെ കൈവശമുണ്ടു്. 19 നീ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും ഇനി സംഭവി

1: 1. ദാനീ. 2: 28, 29. **1: 2.** വെളി. 6: 9. **1: 3.** വെളി. 22: 7, 10.
1: 4. പുറ. 3: 14, 15; യെശ. 41: 4.
1: 5. സങ്കീ. 89: 27, 37; യെശ. 40: 2; യോഹ. 18: 37; കൊലൊ. 1: 18; എബ്രാ. 9: 14; വെളി. 3: 14; 7: 14; 19: 16.
1: 6. വെളി. 5: 10; 1 പത്രൊ. 2: 5, 9; പുറ. 19: 6; യെശ. 61: 6.
1: 7. ദാനീ. 7: 13; സെഖ. 12: 10—14; യോഹ. 19: 37; ലൂക്കൊ. 23: 27, 28.
1: 8. പുറ. 3: 14; യെശ. 41: 4; വെളി. 4: 8; 21: 6. **1: 11:** വെളി. 2: 8; 22: 13.
1: 13. യെഹെ. 1: 26; 8: 2; ദാനീ. 7: 13; 10: 5.
1: 14. ദാനീ. 7: 9; 10: 6; വെളി. 2: 18; 19: 12. **1: 15.** യെഹെ. 1: 24; 43: 2.
1: 16. ന്യായാ. 5: 31; വെളി. 2: 12, 16; 19: 15.
1: 17. യെശ. 44: 6; 48: 12; ദാനീ. 8: 18; 10; 15—19. **1: 19.** യെശ. 48: 6; ദാനീ 2: 29.

20 പ്പുനിരിക്കുന്നതും എന്റെ വലങ്കയ്യിൽ
കണ്ട ഏഴു നക്ഷത്രത്തിന്റെ മർമ്മവും ഏഴു
പൊൻനിലവിളക്കിന്റെ വിവരവും എഴു
തുക. ഏഴു നക്ഷത്രം ഏഴു സഭകളുടെ ദൂത
ന്മാരാകുന്നു; ഏഴു നിലവിളക്കു ഏഴു സഭ
കൾ ആകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു.

എഫെസൊസിലെ
സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്ത്

2 എഫെസൊസിലെ സഭയുടെ ദൂതനു
എഴുതുക: ഏഴു നക്ഷത്രം വലങ്കയ്യിൽ പിടി
ച്ചുംകൊണ്ടു് ഏഴു പൊൻനിലവിളക്കുക
ളുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്നവൻ അരുളിച്ചെ
2 യ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും
പ്രയത്നവും സഹിഷ്ണതയും കൊള്ളരു
ാത്തവരെ നിനക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തതും
അപ്പൊസ്തലന്മാരല്ലാതിരിക്കെ തങ്ങൾ അ
പ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു പറയുന്നവരെ നീ
പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും,
3 നിനക്കു സഹിഷ്ണതയുള്ളതും എന്റെ
നാമംനിമിത്തം നീ സഹിച്ചതും തളർ
4 പോകാഞ്ഞതും ഞാൻ അറിയുന്നു. എങ്കി
ലും നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു
എന്നു് ഒരു കുറ്റം നിന്നെക്കുറിച്ചു പറവാ
5 നുണ്ടു്. നീ ഏതിൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു
എന്നു ഓർത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ആദ്യത്തെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ ഞാൻ
വരികയും നീ മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ
നിന്റെ നിലവിളക്കു അതിന്റെ നില
6 യിൽനിന്നു നീക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും
നിക്കൊലായ്യരുടെ നടപ്പു നീ പകെക്കുന്നു
7 എന്നൊരു നന്മ നിനക്കുണ്ടു്. അതു ഞാനും
പകെക്കുന്നു. ആത്മാവു സഭകളോടു പറ
യുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾ
ക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ ദൈവ
ത്തിന്റെ പരദീസയിൽ ഉള്ള ജീവവൃക്ഷ
ത്തിന്റെ ഫലം തിന്മാൻ കൊടുക്കും.

സ്മുന്നയിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്ത്

8 സ്മുന്നയിലെ സഭയുടെ ദൂതനു എഴുതു
ക: മരിച്ചവനായിരുന്നു വീണ്ടും ജീവിക്കു
യും ചെയ്തു ആദ്യനും അന്ത്യനുമായവൻ
9 അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ കഷ്ട
തയും ദാരിദ്ര്യവും—നീ ധനവാനാകുന്നു
താനും—തങ്ങൾ യെഹൂദർ എന്നു പറയു
ന്നെങ്കിലും യെഹൂദരല്ല; സാത്താന്റെ പ
ള്ളിക്കാരായവരുടെ ദൂഷണവും അറിയു
10 ന്നു. നീ സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണ്ടാ;
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു പിശാചു
നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ
പോകുന്നു; പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു
ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണപര്യന്തം വിശ്വ
സ്തനായിരിക്ക; എന്നാൽ ഞാൻ ജീവ
11 കിരീടം നിനക്കു തരും. ആത്മാവു സഭക
ളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ള
വൻ കേൾക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവനു രണ്ടാം
മരണത്താൽ ദോഷം വരികയില്ല.

പെർഗ്ഗമൊസിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്ത്

പെർഗ്ഗമൊസിലെ സഭയുടെ ദൂതനു എഴു 12
തുക: മൂർച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലവാൾ
ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: നീ എവിടെ 13
പാർക്കുന്നു എന്നും അതു സാത്താന്റെ സിം
ഹാസനം ഉള്ളേടം എന്നും ഞാൻ അറി
യുന്നു; നീ എന്റെ നാമം മുറുകെ പിടി
ച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, സാ
ത്താൻ പാർക്കുന്നേടത്തു തന്നേ, എന്റെ
സാക്ഷിയും വിശ്വസ്തനുമായ അന്തിപ്പാ
സിനെ കൊന്ന കാലത്തുപോലും നീ എങ്ക
ലുള്ള വിശ്വാസം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. എ 14
ങ്കിലും നിന്നെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞൊരു കുറ്റം
പറവാൻ ഉണ്ടു്; യിസ്രായേൽമക്കൾ വി
ഗ്രഹാർപ്പിതം തിന്നേണ്ടതിന്നും ദുർന്നടപ്പു്
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നും അവരുടെ മുമ്പിൽ
ഇടർച്ചവെയ്പാൻ ബാലാക്കിന്നു ഉപദേശി
ച്ചുകൊടുത്ത ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം
പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിനക്കു
ണ്ടു്. അവ്വണ്ണം നിക്കൊലായ്യരുടെ ഉപ 15
ദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ നിനക്കും ഉണ്ടു്.
ആകയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുക; അല്ലാ 16
ഞ്ഞാൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ വന്നു എന്റെ
വായിലെ വാളുകൊണ്ടു് അവരോടു പോ
രാടും. ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു 17
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
മന്ന കൊടുക്കും; ഞാൻ അവനു വെള്ള
ക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആരും അറി
യാത്തതും ആ കല്ലിന്മേൽ എഴുതിയിരിക്കു
ന്നതുമായ പുതിയ പേരും കൊടുക്കും.

തുയഥൈരയിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്ത്

തുയഥൈരയിലെ സഭയുടെ ദൂതനു എഴു 18
തുക: അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്ത കണ്ണും വെ
ള്ളോട്ടിനു സദൃശമായ കാലും ഉള്ള ദൈ
വപുത്രൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ 19
നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും നിന്റെ സ്നേഹം,
വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ, സഹിഷ്ണത എ
ന്നിവയും നിന്റെ ഒടുവിലത്തെ പ്രവൃത്തി
ആദ്യത്തേതിലും ഏറെയെന്നും അറിയുന്നു.
എങ്കിലും താൻ പ്രവാചകി എന്നു പറ 20
ഞ്ഞു ദുർന്നടപ്പു് ആചരിപ്പാനും വിഗ്ര
ഹാർപ്പിതം തിന്മാനും എന്റെ ദാസന്മാരെ
ഉപദേശിക്കയും തെറ്റിച്ചുകളകയും ചെ
യ്യുന്ന ഈ സ്ത്രീയെ നീ അനു
വദിക്കുന്നു എന്നൊരു കുറ്റം നിന്നെക്കുറി
ച്ചു പറവാൻ ഉണ്ടു്. ഞാൻ അവൾക്കു 21
മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ സമയം കൊടു
ത്തിട്ടും ദുർന്നടപ്പുവിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടു
വാൻ അവൾക്കു മനസ്സില്ല. ഞാൻ അ 22
വളെ കിടപ്പിലും അവളുമായി വ്യഭിചരി
ക്കുന്നവരെ അവളുടെ നടപ്പു വിട്ടു മന
സാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ വലിയ കഷ്ട
യിലും ആക്കിക്കളയും. അവളുടെ മക്കളെ 23
യും ഞാൻ കൊന്നുകളയും; ഞാൻ ഉൾപൂവു

1: 20. മലാ. 2: 7; ദാനീ. 2: 29.
2: 1. വെളി. 1: 13, 16, 20. **2: 2.** 1 യോഹ. 4: 1. **2: 6.** സങ്കീ. 139: 21.
2: 7. വെളി. 22: 2; യെഹെ. 31: 8; ഉല്പ. 2: 9; 3: 22, 24; ലൂക്കൊ. 23: 43; 2കൊരി. 12: 4.
2: 8. യെശ. 44: 6; 48: 12. **2: 9.** വെളി. 3: 9; യാക്കൊ. 2: 5. 2 കൊരി. 11: 14, 15.
2: 10. ദാനീ. 1: 12, 14; മത്താ. 10: 28; വെളി. 3: 11; 2 തിമൊ. 4: 8.

കളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും ആരായുന്നവൻ എന്നു സകലസഭകളും അറിയും; നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കും പകരം ചെയ്യും. 24 എന്നാൽ ഈ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളാതെയും അവർ പറയും പോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെയും തുയഥൈരയിലെ ശേഷം പേരോടു: വേറൊരു ഭാരം ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ 25 ചുമത്തുന്നില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ഞാൻ വരുവരെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ 26 എന്നു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു. ജയിക്കയും ഞാൻ കല്പിച്ച പ്രവൃത്തികളെ അവസാനത്തോളം അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു എന്റെ പിതാവു എനിക്കു തന്നതുപോലെ ഞാൻ ജാതികളുടെമേൽ അധികാരം 27 കൊടുക്കും. അവൻ ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു അവരെ മേയിക്കും; അവർ കുശവന്റെ പാത്രങ്ങൾപോലെ നുറുങ്ങിപ്പോകും. 28 ഞാൻ അവനു ഉദയനക്ഷത്രവും കൊടു 29 ക്കും. ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

സർദ്ദിസിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്തു്

3 സർദ്ദിസിലെ സഭയുടെ ദൂതനു് എഴുതുക. ദൈവത്തിന്റെ ഏഴാത്മാവും ഏഴു നക്ഷത്രവും ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ജീവനുള്ളവൻ എന്നു നിനക്കു പേർ ഉണ്ടു് എങ്കിലും 2 നീ മരിച്ചവനാകുന്നു. ഉണർന്നുകൊൾക; ചാവാറായ ശേഷിപ്പുകളെ ശക്തീകരിക്ക; ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പൂർണ്ണതയുള്ളതായി കണ്ടിട്ടില്ല. 3 ആകയാൽ നീ പ്രാപിക്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു് എങ്ങനെ എന്നു് ഓർത്തു് അതു കാത്തുകൊൾകയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്ക. നീ ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും; ഏതു നാഴികെക്കു നിന്റെമേൽ വരും 4 എന്നു നീ അറികയും ഇല്ല. എങ്കിലും ഉടുപ്പു മലിനമാക്കാത്ത കുറെ പേർ സർദ്ദി 5 സിൽ നിനക്കുണ്ടു്. അവർ യോഗ്യന്മാരാകയാൽ വെള്ള ധരിച്ചുംകൊണ്ടു് എന്നോടുകൂടെ നടക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ളയുടുപ്പു ധരിക്കും; അവന്റെ പേർ ഞാൻ ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മായിച്ചുകളയാതെ എന്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിലും അവ 6 ന്റെ പേർ ഏറ്റുപറയും. ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

ഫിലദെൽഫ്യയിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്തു്

ഫിലദെൽഫ്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതനു് 7 എഴുതുക: വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ദാവീദിന്റെ താക്കോലുള്ളവനും ആയി ആരും അടെക്കാതവണ്ണം തുറക്കുകയും ആരും തുറക്കാതവണ്ണം അടെക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ പ്ര 8 വൃത്തി അറിയുന്നു. ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു് ആർക്കും അടെച്ചുകൂടാ. നിനക്കു് അല്പമേ ശക്തിയുള്ളു എങ്കിലും നീ എന്റെ വചനം കാത്തു, എന്റെ നാമം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. യെഹൂദരല്ലാതിരിക്കെ യെഹൂദ 9 രെന്നു കളവായി പറയുന്ന ചിലരെ ഞാൻ സാത്താന്റെ പള്ളിയിൽനിന്നു വരുത്തും; അവർ നിന്റെ കാല്ക്കൽ വന്നു നമസ്കരിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്നു് അറിവാനും സംഗതി വരുത്തും. സഹി 10 ഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്തു ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. ഞാൻ 11 വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരീടം ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിനക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊൾക. ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ 12 എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു തൂണാക്കും; അവൻ ഒരിക്കലും അവിടെനിന്നു പോകയില്ല; എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നതന്നെ, ഇറങ്ങുന്ന പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന എന്റെ ദൈവത്തിൻ നഗരത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവന്റെമേൽ എഴുതും. ആത്മാവു 13 സഭകളോടു പറയുന്നതു് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

ലവൊദിക്യയിലെ സഭയ്ക്കുള്ള എഴുത്തു്

ലവൊദിക്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതനു് എ 14 ഴുതുക: വിശ്വസ്തനും സത്യവാനുമായ സാക്ഷിയായി ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമായ ആമേൻ എന്നുള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു; നീ 15 ഉഷ്ണവാനുമല്ല; ശീതവാനുമല്ല; ശീതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ശീതവാനു 16 മല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല, ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ എന്റെ വായിൽനിന്നു് ഉമിണ്ണുകളയും. ഞാൻ ധനവാൻ; സമ്പ 17

3: 1. വെളി. 5: 6; 1: 16. **3: 2.** യെഹെ. 34: 4.
3: 3. 1 തെസ്സ. 5: 2; വെളി. 16: 15; മത്താ. 24: 43. **3: 4.** യൂദാ 1: 23.
3: 5. പുറ. 32: 32, 33; സങ്കീ. 69: 28; വെളി. 4: 4; 6: 11; 7: 9; ഫിലി: 4: 3; മത്താ. 10: 32.
3: 7. യെശ. 22: 22; യോബു് 12: 14. **3: 8.** 1 കൊരി. 16: 9.
3: 9. യെശ. 43: 4; 45: 14; 49: 23; 60: 14; 66: 23.
3: 10. വെളി. 13: 10; എബ്രാ. 10: 36; ലൂക്കൊ. 21: 19; 2 തിമൊ. 2: 12.
3: 11. വെളി. 1: 3; 2: 5, 10.
3: 12. യെഹെ. 48: 35; ഗലാ. 2: 9; യെശ. 62: 2; 65: 15; വെളി. 14: 1; 22: 4; 21: 2.
3: 14. സങ്കീ. 89: 37; സദൃ. 8: 22; യോഹ. 1: 3; കൊലൊ. 1: 15.
3: 15. വെളി. 2: 2; റോമ. 12: 11; **3: 17.** സംഖ്യാ. 12: 8; 1 കൊരി. 3: 18; 4: 8.

ന്നനായിരിക്കുന്നു; എനിക്കു് ഒന്നിന്നും മു
ട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീ നിർഭാഗ്യ
നും അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും കുരുടനും നഗ
18 നും എന്നു് അറിയാതിരിക്കയാൽ നീ സ
മ്പന്നൻ ആകേണ്ടതിന്നു തീയിൽ ഊതി
ക്കഴിച്ച പൊന്നും നിന്റെ നഗ്നതയുടെ
ലജ്ജ വെളിവാകാതവണ്ണം ധരിക്കേണ്ടതി
ന്നു വെള്ളയുടുപ്പും നിനക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേ
ണ്ടതിന്നു കണ്ണിൽ എഴുതുവാൻ ലേപവും
എന്നോടു വിലെക്കു വാങ്ങുവാൻ ഞാൻ
19 നിന്നോടു ബുദ്ധിപറയുന്നു. എനിക്കു പ്രി
യമുള്ളവരെ ഒക്കെയും ഞാൻ ശാസിക്കയും
ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ആകയാൽ നീ
ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക; മാനസാന്തര
20 പ്പെടുക. ഞാൻ വാതിൽക്കൽ നിന്നു മുട്ടുന്നു;
ആരെങ്കിലും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ
തുറന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു് അവനോടും അവൻ എന്നോടും
21 കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. ജയിക്കുന്നവനു
ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ എന്റെ സിംഹാസ
നത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കും; ഞാനും
ജയിച്ചു് എന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ അ
വന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോ
22 ലെ തന്നേ. ആത്മാവു സഭകളോടു പറയു
ന്നതു് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾ
ക്കട്ടെ.

4 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതിൽ
തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; കാഹള
നാദംപോലെ എന്നോടു സംസാരിച്ചു
കേട്ട ആദ്യത്തെ ശബ്ദം എന്നോടു: ഇവി
ടെ കയറിവരിക; മേലാൽ സംഭവിപ്പാ
നുള്ളതു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം
2 എന്നു കല്പിച്ചു. ഉടനെ ഞാൻ ആത്മാവിവ
ശനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു സിംഹാസനം
വെച്ചിരിക്കുന്നതും സിംഹാസനത്തിൽ ഒ
3 രുവൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഇരിക്കുന്നവൻ
കാഴ്ചെക്കു സൂര്യകാന്തത്തോടും പദ്മരാഗ
ത്തോടും സദൃശൻ; സിംഹാസനത്തിന്റെ
ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരതകത്തോടു സദൃശമാ
യോരു പച്ചവില്ലു.

സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം

4 സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ഇരു
പത്തുനാലു സിംഹാസനം; വെള്ളയുടുപ്പു
ധരിച്ചുംകൊണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇ
രിക്കുന്ന ഇരുപത്തിനാലു മൂപ്പന്മാർ; അ
5 വരുടെ തലയിൽ പൊൻകിരീടം; സിം
ഹാസനത്തിൽനിന്നു മിന്നലും നാദവും
ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു; ദൈവ
ത്തിന്റെ ഏഴു് ആത്മാക്കളായ ഏഴു ദീപ
ങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ജ്വ
ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; സിംഹാസന 6
ത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പളുങ്കിനൊത്ത കണ്ണാ
ടിക്കടൽ; സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവി
ലും സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും
നാലു ജീവികൾ; അവെക്കു മുമ്പുറവും പി
മ്പുറവും കണ്ണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം 7
ജീവി സിംഹത്തിന്നു സദൃശം; രണ്ടാം
ജീവി കാളെക്കു സദൃശം; മൂന്നാം ജീവി
മനുഷ്യനെപ്പോലെ മുഖമുള്ളതു; നാലാം
ജീവി പറക്കുന്ന കഴുകിന്നു സദൃശം. നാലു 8
ജീവികളും ഓരോന്നിന്നു ആറു ചിറകു
ള്ളതായി ചുറ്റിലും അകത്തും കണ്ണു നിറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവ
നും വരുന്നവനുമായി സർവ്വശക്തിയുള്ള ക
ർത്താവായ ദൈവം പരിശുദ്ധൻ, പരിശു
ദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു് അവർ രാ
പ്പകൽ വിശ്രമംകൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരി 9
ക്കുന്നവനായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കു
ന്നവനു ആ ജീവികൾ മഹത്വവും ബഹു
മാനവും സ്തോത്രവും കൊടുക്കുമ്പോഴൊ
ക്കെയും ഇരുപത്തിനാലു മൂപ്പന്മാരും സിം 10
ഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ
വീണു, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
വനെ നമസ്കരിച്ചു; കർത്താവേ, നീ സർവ്വ 11
വും സൃഷ്ടിച്ചവനും എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടം
ഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും
ആകയാൽ മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശ
ക്തിയും കൈക്കൊൾവാൻ യോഗ്യൻ എ
ന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കിരീട
ങ്ങളെ സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ ഇട്ടും.

ദൈവകുഞ്ഞാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദർശനം

ഞാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന 5
വന്റെ വലങ്കയ്യിൽ അകത്തും പുറത്തും എ
ഴുത്തുള്ളതായി ഏഴു മുദ്രയാൽ മുദ്രയിട്ടൊരു
പുസ്തകം കണ്ടു. ആ പുസ്തകം തുറപ്പാനും 2
അതിന്റെ മുദ്ര പൊട്ടിപ്പാനും യോഗ്യൻ
ആരുള്ളു എന്നു് അത്യുച്ചത്തിൽ ഘോഷി
ക്കുന്ന ശക്തനായോരു ദൂതനെയും കണ്ടു.
പുസ്തകം തുറപ്പാനോ നോക്കുവാനോ സ്വ 3
ർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു കീഴിലും
ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. പുസ്തകം തുറന്നു വാ 4
യിപ്പാനെങ്കിലും അതു നോക്കുവാനെങ്കിലും

3: 18. 1 പത്രൊ. 1: 7; യെശ. 55: 1; വെളി. 16: 15.
3: 19. സദൃ. 3. 12; 1 കൊരി. 11: 32; എബ്രാ. 12: 6.
3: 20. മത്ത്യൊ. 13: 14; യോഹ. 14: 23; ലൂക്കൊ. 12: 36; 22: 29. **3: 21.** മത്താ. 19: 28.
4: 1. പുറ. 19: 16, 24; ദാനീ. 2: 29; വെളി. 1: 10, 19.
4: 2. യെഹെ. 1: 26; 10: 1; യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8. **4: 3.** യെഹെ. 1: 26—28.
4: 4. യെശ. 24: 23; വെളി. 3: 4; 5: 10.
4: 5. പുറ. 19: 16; യെഹെ. 1: 13; വെളി. 8: 5; 11: 19; 16: 18; സെഖ. 4: 2.
4: 6. യെഹെ. 1: 22, 26; 10: 1; യെശ. 6: 1. **4: 7.** യെഹെ. 1: 10; 10: 14.
4: 8. യെശ. 6: 2, 3; 41: 4; യെഹെ. 1: 18; 10: 12; ആമോ. 4: 13; പുറ. 3: 14.
4: 9. യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8; ദാനീ. 4: 34; 6: 26; 12: 7.
4: 10. വെളി. 5: 14; 7: 11; 11: 16.
4: 11. സങ്കീ. 33: 9—11; 1 ദിന. 16: 36; അ. പ്ര. 14: 15; എഫെ. 1: 11, 12; 3: 9.
5: 1. യെശ. 6: 1; 29: 11; സങ്കീ. 47: 8; വെളി. 4: 2; യെഹെ. 2: 9, 10.

യോഗ്യനായി ആരെയും കാണായ്കകൊണ്ടു
5 ഞാൻ ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ മൂപ്പ
ന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടു: കരയേണ്ടാ;
യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും ദാവീ
ദിന്റെ വേരുമായവൻ പുസ്തകവും അ
തിന്റെ ഏഴു മുദ്രയും തുറപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
6 ഞാൻ സിംഹാസനത്തിന്റെയും നാലു ജീ
വികളുടെയും നടുവിലും മൂപ്പന്മാരുടെ മ
ദ്ധ്യത്തിലും ഒരു കുഞ്ഞാടു് അറുക്കപ്പെട്ടതു
പോലെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: അതിന്നു് ഏഴു
കൊമ്പും സർവ്വഭൂമിയിലേക്കും അയച്ചയ്ക്കു
ന്ന ഏഴു ദൈവാത്മാക്കൾ ആയ ഏഴു
7 കണ്ണും ഉണ്ടു്. അവൻ വന്നു സിംഹാസന
ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ വലങ്കയ്യിൽനി
8 ന്നു പുസ്തകം വാങ്ങി. വാങ്ങിയപ്പോൾ
നാലു ജീവികളും ഇരുപത്തിനാലു മൂപ്പന്മാ
രും ഓരോരുത്തൻ വീണയും വിശുദ്ധന്മാ
രുടെ പ്രാർത്ഥന എന്ന ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞ
പൊൻകലശവും പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞാ
9 ടിന്റെ മുമ്പാകെ വീണു. പുസ്തകം വാ
ങ്ങുവാനും അതിന്റെ മുദ്ര പൊട്ടിപ്പാനും
നീ യോഗ്യൻ; നീ അറുക്കപ്പെട്ടു നിന്റെ
രക്തംകൊണ്ടു സർവ്വഗോത്രത്തിലും ഭാഷ
യിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നുള്ള
വരെ ദൈവത്തിന്നായി വിലെക്കു വാങ്ങി;
10 ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു് അവരെ രാജ്യ
വും പുരോഹിതന്മാരും ആക്കിവെച്ചു; അ
വർ ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നു എന്നൊരു പുതിയ
11 പാട്ടു് അവർ പാടുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ
ദർശനത്തിൽ സിംഹാസനത്തിന്റെയും ജീ
വികളുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും ചുറ്റിലും
ഏറിയ ദൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവരു
ടെ എണ്ണം പതിനായിരം പതിനായിരവും
12 ആയിരം ആയിരവും ആയിരുന്നു. അവർ
അത്യുച്ചത്തിൽ: അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു ശ
ക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും ബലവും ബ
ഹുമാനവും മഹത്വവും സ്തോത്രവും ലഭി
13 പ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗ
ത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു കീഴിലും സമുദ്ര
ത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവയിലു
ള്ളതു് ഒക്കെയും: സിംഹാസനത്തിൽ ഇ
രിക്കുന്നവനും കുഞ്ഞാടിനും സ്തോത്രവും
ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെ
ന്നേക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു
14 ഞാൻ കേട്ടു. നാലു ജീവികളും: ആമേൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; മൂപ്പന്മാർ വീണു നമസ്ക
രിച്ചു.

മുദ്രകൾ പൊട്ടിക്കുന്നതു

6 കുഞ്ഞാടു മുദ്രകളിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ച
പ്പോൾ: നീ വരിക എന്നു നാലു ജീവിക
ളിൽ ഒന്നു ഇടിമുഴക്കംപോലെ പറയുന്ന
തു ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു 2
വെള്ളക്കുതിരയെ കണ്ടു; അതിന്മേൽ ഇരി
ക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു വില്ലുണ്ടു; അവ
ന്നു് ഒരു കിരീടവും ലഭിച്ചു; അവൻ ജയി
ക്കുന്നവനായും ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ടു.

അവൻ രണ്ടാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: 3
വരിക എന്നു രണ്ടാം ജീവി പറയുന്നതു
ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ ചുവന്നതായ മ 4
റ്റൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പു
റത്തു് ഇരിക്കുന്നവന്നു മനുഷ്യർ അന്യോ
ന്യം കൊല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ഭൂമിയിൽ
നിന്നു സമാധാനം എടുത്തുകളയേണ്ടതി
ന്നു് അധികാരം ലഭിച്ചു; ഒരു വലിയ
വാളും അവന്നു കിട്ടി.

മൂന്നാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക 5
എന്നു മൂന്നാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കറുത്ത കുതി
രയെ കണ്ടു; അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
ഒരു ഉലാസു കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരു 6
പണത്തിന്നു് ഒരിടങ്ങഴി കോതമ്പു്; ഒരു
പണത്തിന്നു മൂന്നിടങ്ങഴി യവം; എന്നാൽ
എണ്ണയും വീഞ്ഞിന്നും കേടു വരുത്തരുതു്
എന്നു നാലു ജീവികളുടെയും നടുവിൽ
നിന്നു് ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു.

നാലാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക 7
എന്നു നാലാം ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ മഞ്ഞനിറമുള്ളൊ 8
രു കുതിരയെ കണ്ടു; അതിന്മേൽ ഇരിക്കു
ന്നവന്നു മരണം എന്നു പേർ; പാതാളം
അവനെ പിന്തുടർന്നു; അവർക്കു വാളുകൊ
ണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാവ്യാധികൊ
ണ്ടും ഭൂമിയിലെ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കൊന്നുകളവാൻ ഭൂമിയുടെ കാലംശത്തി
ന്മേൽ അധികാരം ലഭിച്ചു.

അവൻ അഞ്ചാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: 9
ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ പറ
ഞ്ഞ സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും അറുക്കപ്പെട്ട
വരുടെ ആത്മാക്കളെ ഞാൻ യാഗപീ
ഠത്തിങ്കീഴിൽ കണ്ടു; വിശുദ്ധനും സത്യ 10
വാനും ആയ നാഥാ, ഭൂമിയിൽ വസിക്കു
ന്നവരോടു ഞങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചു
നീ എത്രത്തോളം ന്യായവിധിയും പ്രതി
കാരവും നടത്താതെയിരിക്കും എന്നു് അ
വർ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. അപ്പോൾ 11
അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നും വെള്ളനിലയ
ങ്കി കൊടുത്തു; അവരെപ്പോലെ കൊല്ല
പ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന സഹഭൃത്യന്മാരും സ

5: 5. ഉല്പ. 49: 9; യെശ. 11: 1, 10; വെളി. 22: 16.
5: 6. യെശ. 53: 7; 11: 2; യോഹ. 1: 29, 36; വെളി. 4: 5; സെഖ. 4: 10.
5: 7. യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8. **5: 8.** സങ്കീ. 141: 2; വെളി. 14: 2; 15: 2; 8: 3, 4.
5: 9. സങ്കീ. 33: 3; 144: 9. **5: 10.** പുറ. 19: 6; യെശ. 61: 6; വെളി. 1: 6; 20: 6; 22: 5.
5: 11. 1 രാജാ. 22: 19; ദാനീ. 7: 10. **5: 12.** യെശ. 53: 7; 1ദിന. 29: 11; ഫിലി. 2: 8—10.
5: 13. യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8; **5: 14.** വെളി. 4: 10; 19: 4.
6: 1. വെളി. 4: 6; 5: 1, 2, 6, 8. **6: 2.** സെഖ. 1: 8; 6: 1—3.
6: 8. ഹോശെ. 13. 14; യിരെ. 15: 3; യെഹെ. 5: 12; 14: 21; 29: 5; 33: 27; 34: 28
6: 9. വെളി 8: 5; 14: 18; 16: 7.
6: 10. സെഖ. 1: 12; സങ്കീ. 79, 10; ആവ. 32: 41, 43; ഉല്പ. 4. 10; 2 രാജാ. 9: 7; ഹോശെ. 4: 1.
6: 11. വെളി. 3: 4; 7: 9.

ഹോദരന്മാരും വന്നതികയുവോളം അല്പ
കാലം കൂടെ സ്വസ്ഥമായി പാർക്കേണം
എന്നു് അവർക്കു് അരുളപ്പാടുണ്ടായി.

12 ആറാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ വലിയോ
രു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ കരിമ്പടം
പോലെ കറുത്തു; ചന്ദ്രൻ മുഴുവനും രക്ത
13 തുല്യമായിത്തീർന്നു. അത്തിവൃക്ഷം പെരു
ങ്കാറ്റുകൊണ്ടു കുലുങ്ങിട്ടു കായ് ഉതിർക്കു
മ്പോലെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ
14 ഭൂമിയിൽ വീണു. പുസ്തകച്ചുരുൾ ചുരുട്ടും
പോലെ ആകാശം മാറിപ്പോയി; എല്ലാ
മലയും ദ്വീപും സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇള
15 കിപ്പോയി. ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും
മഹത്തുക്കളും സഹസ്രാധിപന്മാരും ധന
വാന്മാരും ബലവാന്മാരും സകലദാസനും
സ്വതന്ത്രനും ഗുഹകളിലും മലപ്പാറകളി
ലും ഒളിച്ചുകൊണ്ടു മലകളോടും പാറക
16 ളോടും: ഞങ്ങളുടെമേൽ വീഴുവിൻ; സിം
ഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുഖം
കാണാതവണ്ണവും കുഞ്ഞാടിന്റെ കോപം
17 തട്ടാതവണ്ണവും ഞങ്ങളെ മറെപ്പിൻ. അവ
രുടെ മഹാകോപദിവസം വന്നു; ആർക്കു
നില്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരെ മുദ്രയിടുന്നതു

7 അതിന്റെശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിന്മേ
ലും യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്മേലും കാറ്റു
ഊതാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാലു ദൂതന്മാർ
ഭൂമിയിലെ നാലു കാറ്റും പിടിച്ചുകൊണ്ടു
ഭൂമിയുടെ നാലു കോണിലും നില്ക്കുന്നതു
2 ഞാൻ കണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുമായി കിഴക്കുനിന്നു
കയറുന്നതും കണ്ടു. അവൻ ഭൂമിക്കും സമു
ദ്രത്തിന്നും കേടു വരുത്തുവാൻ അധികാരം
3 ലഭിച്ച നാലു ദൂതന്മാരോടു: നമ്മുടെ ദൈ
വത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ നെറ്റിയിൽ
ഞങ്ങൾ മുദ്രയിട്ടു കഴിയുവോളം ഭൂമിക്കും
സമുദ്രത്തിന്നും വൃക്ഷങ്ങൾക്കും കേടു വരു
ത്തരുതു് എന്നു് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
4 മുദ്രയേറ്റവരുടെ എണ്ണവും ഞാൻ കേട്ടു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകല ഗോത്രത്തി
ലുംനിന്നു മുദ്രയേറ്റവർ നൂറ്റിനാല്പത്തി
നാലായിരം പേർ.

5 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റവർ പ
ന്തീരായിരം;
രൂബെൻഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
6 ആശേർഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
നപ്താലിഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
ശിമെയോൻഗോത്രത്തിൽ പന്തീരാ 7
യിരം;
ലേവിഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ പന്തീര
യിരം;
സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിൽ പന്തീര 8
യിരം;
യോസേഫ്ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരാ
യിരം;
ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റ
വർ പന്തീരായിരം പേർ.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച ദർശനം

ഇതിന്റെ ശേഷം സകല ജാതികളിലും 9
ഗോത്രങ്ങളിലും വംശങ്ങളിലും ഭാഷക
ളിലുംനിന്നു് ഉള്ളതായി ആർക്കും എണ്ണിക്കൂ
ടാത്ത ഒരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ളനിലയ
ങ്കി ധരിച്ചു കയ്യിൽ കുരുത്തോലയുമായി
സിംഹാസനത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും മുമ്പാ
കെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. രക്ഷ എന്നു 10
ള്ളതു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനാ
യ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാ
ടിന്റെയും ദാനം എന്നു് അവർ അത്യുച്ച
ത്തിൽ ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സകലദൂതന്മാ 11
രും സിംഹാസനത്തിന്റെയും മൂപ്പന്മാരു
ടെയും നാലു ജീവികളുടെയും ചുറ്റും നിന്നു
സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിണ്ണു
വീണു; ആമേൻ; നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു് 12
എന്നെന്നേക്കും സ്തുതിയും മഹത്വവും ജ്ഞാ
നവും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും
ബലവും; ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവ
ത്തെ നമസ്കരിച്ചു. മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ 13
എന്നോടു: വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ചിരി
ക്കുന്ന ഇവർ ആർ? എവിടെനിന്നു വന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. യജമാനൻ അറിയുമ 14
ല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു് അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞതു്: ഇവർ മഹാകഷ്ട
ത്തിൽനിന്നു വന്നവർ; കുഞ്ഞാടിന്റെ ര
ക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അങ്കി അലക്കി വെള
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ ദൈ 15
വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പിൽ ഇ
രുന്നു് അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ
അവനെ ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസന
ത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അവർക്കു കൂടാരം ആ
യിരിക്കും. ഇനി അവർക്കു വിശക്കയില്ല 16
ദാഹിക്കയും ഇല്ല; വെയിലും യാതൊരു
ചൂടും അവരുടെമേൽ തട്ടുകയുമില്ല. സിം 17
ഹാസനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉള്ള കുഞ്ഞാടു്
അവരെ മേയിച്ചു ജീവജലത്തിന്റെ ഉറ

6: 12. യെശ. 13: 10; യെഹെ. 32: 7, 8; യോവേ. 2: 30; ലൂക്കൊ. 21: 25.
6: 13. യെശ. 34: 4; 13: 10.
6: 15 സങ്കീ. 48: 4; 2: 2; യെശ. 24: 21; 34: 12; 2: 10, 19, 21; യിരെ. 4: 29.
6: 16. ഹോശെ. 10: 8; യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8; ലൂക്കൊ. 23: 30.
6: 17. യോവേ. 2: 11, 31; മലാ. 3: 2; സെഫ. 1: 14, 18; റോമ. 2: 5.
7: 1. യെഹെ. 7: 2; 37: 9; ദാനീ. 7: 2; സെഖ. 6: 5; മത്താ. 24: 31.
7: 3. യെഹെ. 9: 4, 6. 7: 4. വെളി. 14: 1, 3. 7: 9. വെളി. 6: 11.
7: 10. വെളി. 12: 10. 7: 11. വെളി. 5: 11; 11: 16.
7: 14. ദാനീ. 12: 1; ഉല്പ. 49: 11; മത്താ. 24: 21; എബ്രാ. 9: 14.
7: 15. വെളി. 21: 3, 22. 7: 16. യെശ. 49: 10.
7: 17. യെഹെ. 34: 23; വെളി. 5: 6; യിരെ. 2: 13; യിരെ. 31: 16; സങ്കീ. 23: 2; യെശ. 25: 8,

വുകളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളകയും ചെയ്യും.

ഏഴു കാഹളങ്ങൾ ഊതുന്നതു്

8 അവൻ ഏഴാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏകദേശം അര മണിക്കൂറോളം മൌനത ഉണ്ടായി. 2 അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഏഴു ദൂതന്മാർ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവൎക്കു് ഏഴു കാഹളം ലഭിച്ചു.

3 മറ്റൊരു ദൂതൻ ഒരു സ്വൎണ്ണധൂപകലശവുമായി വന്നു യാഗപീഠത്തിന്നരികെ നിന്നു. സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിലുള്ള സ്വൎണ്ണപീഠത്തിന്മേൽ സകലവിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാൎത്ഥനയോടു ചേൎക്കേണ്ടതിന്നു 4 വളരെ ധൂപവൎഗ്ഗം അവന്നു കൊടുത്തു. ധൂപവൎഗ്ഗത്തിന്റെ പുക വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാൎത്ഥനയോടുകൂടെ ദൂതന്റെ കയ്യിൽനിന്നു 5 ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കയറി. ദൂതൻ ധൂപകലശം എടുത്തു യാഗപീഠത്തിലെ കനൽ നിറെച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു് എറിഞ്ഞു; ഉടനെ ഇടിമുഴക്കവും നാദവും മിന്നലും ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി.

6 ഏഴു കാഹളമുള്ള ദൂതന്മാർ ഏഴുവരും കാഹളം ഊതുവാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു.

7 ഒന്നാമത്തവൻ ഊതി; അപ്പോൾ രക്തം കലൎന്ന കല്മഴയും തീയും ഭൂമിമേൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിയിൽ മൂന്നിലൊന്നു വെന്തുപോയി; വൃക്ഷങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്നു വെന്തുപോയി; എല്ലാ പച്ചപ്പുല്ലും വെന്തുപോയി.

8 രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ തീ കത്തുന്ന വൻമലപോലെയൊന്നു സമുദ്രത്തിലേക്കു് എറിഞ്ഞിട്ടു കടലിൽ മൂന്നി 9 ലൊന്നു രക്തമായിത്തീൎന്നു. സമുദ്രത്തിൽ പ്രാണനുള്ള സൃഷ്ടികളിൽ മൂന്നിലൊന്നു ചത്തുപോയി; കപ്പലുകളിലും മൂന്നിലൊന്നു ചേതം വന്നു.

10 മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ ദീപംപോലെ ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു മഹാനക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു വീണു; നദികളിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്മേലും നീരുറവുകളി 11 ന്മേലും ആയിരുന്നു വീണതു. ആ നക്ഷത്രത്തിന്നു കാഞ്ഞിരം എന്നു പേർ; വെള്ളത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നു കാഞ്ഞിരംപോലെ ആയി; വെള്ളം കൈപ്പായതിനാൽ മനുഷ്യരിൽ പലരും മരിച്ചുപോയി.

നാലാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ 12 സൂൎയ്യനിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്നും ചന്ദ്രനിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്നും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്നും ബാധ തട്ടി; അവയിൽ മൂന്നിലൊന്നു് ഇരുണ്ടുപോയി രാവും പകലും മൂന്നിലൊന്നു വെളിച്ചമില്ലാതെയായി.

അനന്തരം ഒരു കഴുകൻ: ഇനി കാഹളം 13 ഊതുവാനുള്ള മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ കാഹളനാദം ഹേതുവായി ഭൂവാസികൾക്കു കഷ്ടം, കഷ്ടം, കഷ്ടം എന്നു് ഉറക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്നതു ഞാൻ കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്തു.

അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ 9 ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവന്നു് അഗാധകൂപത്തിന്റെ താക്കോൽ ലഭിച്ചു. 2 അവൻ അഗാധകൂപം തുറന്നു; ഉടനെ പെരുഞ്ചൂളയിലെ പുകപോലെ കൂപത്തിൽനിന്നു പുക പൊങ്ങി; കൂപത്തിന്റെ പുകയാൽ സൂൎയ്യനും ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. 3 പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളി ഭൂമിയിൽ പുറപ്പെട്ടു. അതിന്നു ഭൂമിയിലെ തേളിന്നുള്ള ശക്തി ലഭിച്ചു. 4 നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യൎക്കല്ലാതെ ഭൂമിയിലെ പുല്ലിന്നും പച്ചയായതൊന്നിന്നും യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്നും കേടു വരുത്തരുതു് എന്നു് അതിന്നു കല്പന ഉണ്ടായി. 5 അവരെ കൊല്ലുവാനല്ല, അഞ്ചു മാസം ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനത്രേ അതിന്നു് അധികാരം ലഭിച്ചതു്; അവരുടെ വേദന, തേൾ മനുഷ്യനെ കുത്തുമ്പോൾ ഉള്ള വേദനപോലെതന്നേ. 6 ആ കാലത്തു മനുഷ്യർ മരണം അന്വേഷിക്കും; കാൺകയില്ലതാനും; മരിപ്പാൻ കൊതിക്കും; മരണം അവരെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോകും. 7 വെട്ടുക്കിളിയുടെ രൂപം യുദ്ധത്തിന്നു ചമയിച്ച കുതിരെക്കു സമം; തലയിൽ പൊൻകിരീടം ഉള്ളതുപോലെയും മുഖം മനുഷ്യമുഖംപോലെയും ആയിരുന്നു. 8 സ്ത്രീകളുടെ മുടിപോലെ അതിന്നു മുടി ഉണ്ടു; പല്ലു സിംഹത്തിന്റെ പല്ലുപോലെ ആയിരുന്നു. 9 ഇരിമ്പുകവചംപോലെ കവചം ഉണ്ടു; ചിറകിന്റെ ഒച്ച പടെക്കു് ഓടുന്ന അനേകം കുതിരത്തേരുകളുടെ ഒച്ചപോലെ ആയിരുന്നു. 10 തേളിന്നുള്ളതുപോലെ വാലും വിഷമുള്ളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചു മാസം ഉപദ്രവിപ്പാൻ അതിന്നുള്ള ശക്തി വാലിൽ ആയിരുന്നു. 11 അഗാധദൂതൻ അതിന്നു രാജാവായിരുന്നു; അവന്നു് എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ എ

8: 1. സെഖ. 2: 13; ഹബ. 2: 20; വെളി. 5: 1. **8: 2.** മത്താ. 24: 31.
8: 3. ആമോ. 9: 1; വെളി. 5: 8. **8: 4.** സങ്കീ. 141: 2.
8: 5. ലേവ്യ. 16: 12; 18; പുറ. 19: 16; യെഹെ. 10: 2.
8: 7. യെഹെ. 38: 22; യോവേ. 2: 30; പുറ. 9: 23—26.
8: 8. യിരെ. 51: 25; പുറ. 7: 20, 21. **8: 10.** യെശ. 14: 12; ദാനീ. 8: 10.
8: 12. വെളി. 6: 12; പുറ. 10: 21; **8: 13.** വെളി. 9: 12; 11: 14.
9: 1. വെളി. 8: 10; 20: 1. **9. 2.** ഉല്പ. 19: 28; പുറ. 19: 18; യോവേ. 2: 2; 10.
9: 3. പുറ. 10: 12, 15. **9: 4.** യെഹെ. 9: 4; വെളി. 7: 3.
9: 6. ഇയ്യോ. 3: 21; ലൂക്കൊ. 23: 30. **9: 7.** യോവേ. 2; 4. **9: 8.** യോവേ. 1, 6,
9: 9. യോവേ. 2; 5.

ന്നും യവനഭാഷയിൽ അപ്പൊല്ലുവോൻ എന്നും പേർ.

12 കഷ്ടം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ഇനി രണ്ടു കഷ്ടം പിന്നാലെ വരുന്നു.

13 ആറാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിലെ സ്വർണ്ണ പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം 14 കാഹളമുള്ള ആറാം ദൂതനോടു: യൂഫ്രാത്തേസ് എന്ന മഹാനദീതീരത്തു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന നാലു ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിടുക എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 15 ഉടനെ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇന്ന ആണ്ടു, മാസം, ദിവസം, നാഴികയ്ക്കു ഒരുങ്ങിയിരുന്ന നാലു 16 ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിട്ടു. കുതിരപ്പടയുടെ സംഖ്യ പതിനായിരം മടങ്ങു ഇരുപതിനായിരം എന്നു ഞാൻ കേട്ടു. ഞാൻ കുതിരകളെയും കുതിരപ്പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവരെയും ദർശനത്തിൽ കണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്നാൽ: അവർക്കു തീനിറവും രക്തനീലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമായ കവചം ഉണ്ടായിരുന്നു; കുതിരകളുടെ തല സിംഹങ്ങളുടെ തലപോലെ ആയിരുന്നു; വായിൽനിന്നു 18 തീയും പുകയും ഗന്ധകവും പുറപ്പെട്ടു. വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന തീ, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ മൂന്നു ബാധയാൽ മനുഷ്യരിൽ 19 മൂന്നിലൊന്നു മരിച്ചുപോയി. കുതിരകളുടെ ശക്തി വായിലും വാലിലും ആയിരുന്നു; വാലോ സർപ്പത്തെപ്പോലെയും തലയുള്ളതും ആയിരുന്നു; ഇവയാലത്രേ കേട്ടു വരുത്തുന്നതു്. 20 ഈ ബാധകളാൽ മരിച്ചുപോകാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ ദുർഭൂതങ്ങളെയും, കാണ്മാനും കേൾപ്പാനും നടപ്പാനും വഹിയാത്ത പൊന്നു, വെള്ളി, ചെമ്പു, കല്ലു, മരം ഇവകൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളെയും നമസ്കരിക്കാതവണ്ണം തങ്ങളുടെ കൈപ്പണി 21 വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ കൊലപാതകം, ക്ഷുദ്രം, ദുർന്നടപ്പു, മോഷണം എന്നിവ വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടതുമില്ല.

ബലവാനായ ദൂതനും ചെറുപുസ്തകവും

10 ബലവാനായ മറെറാരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവൻ മേഘം ഉടുത്തും തലയിൽ ആകാശവില്ലു ധരിച്ചും മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെയും 2 കാൽ തീത്തൂണുപോലെയും ഉള്ളവൻ. അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നോരു ചെറുപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഇടങ്കാൽ ഭൂമിമേലും വെച്ചു. സിംഹം അലറുംപോലെ അത്യുച്ചത്തിൽ 3 ആർത്തു; ആർത്തപ്പോൾ ഏഴു് ഇടിയും നാദം മുഴക്കി. ഏഴു് ഇടി നാദം മുഴക്കിയ 4 പ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചു; എന്നാൽ ഏഴു് ഇടി മുഴക്കിയതു് എഴുതാതെ മുദ്രയിട്ടേക്ക എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിമേലും 5 നില്ക്കുന്നവനായി ഞാൻ കണ്ട ദൂതൻ വലങ്കൈ ആകാശത്തേക്കു് ഉയർത്തി: ഇനി 6 കാലം ഉണ്ടാകയില്ല; ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം ഊതുവാനിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു് അറിയിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ നിവൃത്തിയാകുമെന്നു് ആകാശവും അതിലുള്ളതും ഭൂമിയും അതിലുള്ളതും സമുദ്രവും അതിലുള്ളതും സൃഷ്ടിച്ചവനായി എന്നേക്കും 7 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു. ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ട 8 ശബ്ദം പിന്നെയും എന്നോടു സംസാരിച്ചു: നീ ചെന്നു സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിമേലും നില്ക്കുന്ന ദൂതന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങുക എന്നു കല്പിച്ചു. ഞാൻ 9 ദൂതന്റെ അടുക്കൽചെന്നു് ആ ചെറുപുസ്തകം തരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നോടു: നീ ഇതു വാങ്ങി തിന്നുക; അതു നിന്റെ വയറിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും വായിൽ തേൻപോലെ മധുരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ദൂതന്റെ കയ്യിൽനിന്നു 10 ചെറുപുസ്തകം വാങ്ങി തിന്നു; അതു് എന്റെ വായിൽ തേൻപോലെ മധുരമായിരുന്നു; തിന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ വയറു കൈച്ചുപോയി. അവൻ എന്നോടു: നീ 11 ഇനിയും അനേകം വംശങ്ങളെയും ജാതികളെയും ഭാഷകളെയും രാജാക്കന്മാരെയുംകുറിച്ചു പ്രവചിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.

രണ്ടു സാക്ഷികൾ

11 പിന്നെ ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു കോൽ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടി കല്പന ലഭിച്ചതു: നീ എഴുന്നേറ്റു ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെയും യാഗപീഠത്തെയും അതിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും അളക്ക. ആലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം അളക്കാതെ വിട്ടേക്ക; അതു ജാതികൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം ചവിട്ടും. 3 അന്നു ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ

9: 12. വെളി. 8: 13; 11: 14. **9: 13.** വെളി. 8: 3; പുറ. 30: 1—3.
9: 14. ഉല്പ. 15: 18; ആവ. 1: 7; യോശു. 1: 4; വെളി. 16: 12. **9: 15.** വെളി. 8: 7—12.
9: 20. യെശ. 2: 8; 20; 17. 8; ദാനീ. 5: 4; 1 കൊരി. 10: 20; സങ്കീ. 115: 4; 135: 15. വെളി. 16: 9, 11, 21.
9: 21. 2 രാജാ. 9: 22.
10: 1. വെളി. 4: 3; 5: 2. **10: 3.** യിരെ. 25: 30; ഹോശെ. 11: 10; ആമോ. 1: 2.
10: 4. ദാനീ. 8: 26; 12: 4, 9. **10: 5.** ആവ. 32: 40.
10: 6. ഉല്പ. 14: 19, 22; നെഹെ. 9: 6; പുറ. 20: 11; സങ്കീ. 146: 6; വെളി. 6: 11; ദാനീ. 12: 7.
10: 7. ആമോ. 3: 7; ദാനീ. 9: 6, 10; സെഖ. 1: 6; അ. പ്ര. 3: 21; വെളി. 11: 15; 17: 17.
10: 9. യെഹെ. 2: 8; 3: 1—3. **10: 11.** യിരെ. 1: 10; 25: 30; ദാനീ. 3: 4; 7: 14.
11: 1. യെഹെ. 40: 3; സെഖ. 2: 1, 2; 2 കൊരി. 6: 16.
11: 2. യെശ. 63: 18; ലൂക്കൊ. 21: 24; സങ്കീ. 79: 1; ദാനീ. 8: 10; വെളി. 12: 6, 14; 13: 5.

ക്കും വരം നല്ലും; അവർ രട്ട് ഉടുത്തുംകൊ
ണ്ട് ആയിരത്തിരുനൂററുപതു ദിവസം
4 പ്രവചിക്കും. അവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താ
വിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ട്
ഒലീവ്വൃക്ഷവും രണ്ടു നിലവിളക്കും ആക
5 ന്നു. ആരെങ്കിലും അവർക്ക ദോഷം ചെ
യ്യാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവരുടെ വായിൽനി
ന്നു തീ പുറപ്പെട്ട് അവരുടെ ശത്രുക്കളെ
ദഹിപ്പിച്ചുകളയും; അവർക്ക ദോഷം വരു
ത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരി
6 ക്കേണ്ടിവരും. അവരുടെ പ്രവചനകാല
ത്തു മഴ പെയ്യാതവണ്ണം ആകാശം അടെ
ച്ചുകളവാൻ അവർക്ക് അധികാരം ഉണ്ട്.
വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കുവാനും ഇച്ഛിക്ക
മ്പോഴൊക്കെയും സകലബാധകൊണ്ടും ഭൂ
മിയെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ട്.
7 അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തികെച്ചശേ
ഷം ആഴത്തിൽനിന്നു കയറിവരുന്ന മൃഗം
അവരോട പടവെട്ടി അവരെ ജയിച്ചു
8 കൊന്നുകളയും. അവരുടെ കർത്താവു ക്രൂ
ശിക്കപ്പെട്ടതും ആത്മികമായി സൊദോം
എന്നും മിസ്രയീം എന്നും പേരുള്ളതുമായ
മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ അവ
9 രുടെ ശവം കിടക്കും. സകലവംശക്കാ
രും ഗോത്രക്കാരും ഭാഷക്കാരും ജാതിക്കാ
രും അവരുടെ ശവം മൂന്നര ദിവസം കാ
ണും; അവരുടെ ശവം കല്ലറയിൽ വെ
10 പ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. ഈ പ്രവാചക
ന്മാർ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവ
രെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട ഭൂവാസികൾ
അവർനിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു ആനന്ദി
ക്കയും അന്യോന്യം സമ്മാനം കൊടുത്തയ
11 ക്കയും ചെയ്യും. മൂന്നര ദിവസം കഴിഞ്ഞ
ശേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജീവശ്വാസം
അവരിൽ വന്നു അവർ കാൽ ഊന്നിനി
ന്നു—അവരെ കണ്ടവർ ഭയപരവശരായി
12 ത്തീർന്നു—ഇവിടെ കയറിവരുവിൻ എന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം പറ
യുന്നതു കേട്ടു, അവർ മേഘത്തിൽ സ്വ
ർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറി; അവരുടെ ശത്രു
13 ക്കൾ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ
നാഴികയിൽ വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാ
യി; നഗരത്തിൽ പത്തിലൊന്നു ഇടിഞ്ഞു
വീണു; ഭൂകമ്പത്തിൽ ഏഴായിരം പേർ
മരിച്ചുപോയി; ശേഷിച്ചവർ ഭയപരവ
ശരായി സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തിന്നു മഹ
ത്വം കൊടുത്തു.

രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞു; മൂന്നാമ 14
ത്തെ കഷ്ടം വേഗം വരുന്നു.

ഏഴാമത്തെ കാഹളം

ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ ഊതിയപ്പോൾ: 15
ലോകരാജത്വം നമ്മുടെ കർത്താവിന്നും അ
വന്റെ ക്രിസ്തുവിന്നും ആയിത്തീർന്നിരിക്കു
ന്നു; അവൻ എന്നെന്നേക്കും വാഴും എന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാഘോഷം ഉണ്ടായി.
ദൈവസന്നിധിയിൽ സിംഹാസനങ്ങ 16
ളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തിനാലു മൂപ്പന്മാ
രും കവിണ്ണുവീണു ദൈവത്തെ നമസ്കരി
ച്ചു പറഞ്ഞതു: സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവാ 17
യ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനു
മായുള്ളോവേ, നീ മഹാശക്തി ധരിച്ചു
വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു.
ജാതികൾ കോപിച്ചു, നിന്റെ കോപ 18
വും വന്നു; മരിച്ചവരെ ന്യായം വിധിപ്പാ
നും നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാ
ക്കും വിശുദ്ധന്മാക്കും ചെറിയവരും വലി
യവരുമായി നിന്റെ ഭക്തന്മാക്കും പ്രതി
ഫലം കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കു
ന്നവരെ നശിപ്പിപ്പാനും ഉള്ള കാലവും
വന്നു.
അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവാലയം 19
തുറന്നു, അവന്റെ നിയമപ്പെട്ടകം അവ
ന്റെ ആലയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി; മിന്ന
ലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും ഭൂകമ്പവും വ
ലിയ കന്മഴയും ഉണ്ടായി.

സ്ത്രീയെയും മഹാസർപ്പത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ദർശനം

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയോരു അടയാളം **12**
കാണായി: സൂര്യനെ അണിഞ്ഞോരു
സ്ത്രീ; അവളുടെ കാല്ക്കീഴ് ചന്ദ്രനും അവ
ളുടെ തലയിൽ പന്ത്രണ്ടു നക്ഷത്രംകൊ
ണ്ടുള്ള കിരീടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ 2
ഗർഭിണിയായി നോവുകിട്ടി വേദനപ്പെട്ട
നിലവിളിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു 3
അടയാളം കാണായി: ഏഴു തലയും പത്തു
കൊമ്പും തലയിൽ ഏഴു രാജമുടിയുമായി
തീനിറമുള്ളോരു മഹാസർപ്പം. അതിന്റെ 4
വാൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നിനെ വലിച്ചുകൂട്ടി ഭൂമിയിലേ
ക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പ്രസവിപ്പാറായ
സ്ത്രീ പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുട്ടിയെ തിന്നുക
വാൻ മഹാസർപ്പം അവളുടെ മുമ്പിൽ
നിന്നു. അവൾ സകലജാതികളെയും ഇ 5

11: 4. സെഖ. 4: 3, 11—14. **11: 5.** 2 രാജാ. 1: 10; 2 ശമൂ. 22: 9; യിരെ. 5: 14.
11: 6. 1 രാജാ. 17: 1; 1 ശമൂ. 4: 8; പുറ. 7: 17, 19, 20.
11: 7. ദാനീ. 7: 3; 7: 21; വെളി. 13: 1, 7; 17: 8. **11: 8.** യെശ. 1: 10; ലൂക്കൊ. 13: 34.
11: 10, സങ്കീ 105: 38. **11: 11.** യെഹെ. 37. 5, 10; ഉല്പ. 15: 12.
11: 12. 2 രാജാ. 2: 11. **11: 13.** യെഹെ. 38: 19, 20; ദാനീ. 2: 19.
11: 14 വെളി. 9: 12; 12: 12.
11: 15. ദാനീ. 2: 44; 7: 14, 27; സെഖ. 14: 9; പുറ. 15: 18; ഓബ. 1: 21; സങ്കീ. 2: 2; 10: 16; 22: 28.
11: 16. വെളി. 4: 4, 10; 7: 11. **11: 17.** പുറ. 3: 14; യെശ. 41: 4; വെളി. 4: 8; 18: 8.
11: 18. വെളി. 15: 1; റോമ. 2: 5; സങ്കീ. 2: 1, 5, 12; 46: 6; 99: 1; സങ്കീ. 115: 13; ആമോ. 3: 7; സെഖ. 1: 6; ദാനീ. 9: 6, 10.
11: 19. 1 രാജാ. 8: 1, 6; 2 ദിന. 5: 7; പുറ. 9: 24; 19: 16; വെളി. 15: 5; 4: 5:
12: 2. യെശ. 66: 7; മീഖാ. 4: 10. **12: 3.** ദാനീ. 7: 7. **12: 4.** ദാനീ. 8; 10,
12 :5, യെശ. 66; 7; സങ്കീ. 2: 9; വെളി. 19; 15.

രിമ്പുകോൽകൊണ്ടു മേയ്പാനുള്ളോരു ആ
ൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു; കുട്ടി ദൈവ
ത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കും അവന്റെ സിം
ഹാസനത്തിലേക്കും പെട്ടെന്നു് എടുക്ക
6 പ്പെട്ടു. സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു് ഓടിപ്പോ
യി; അവിടെ അവളെ ആയിരത്തിരുനൂ
ററുപതു ദിവസം പോറ്റേണ്ടതിന്നു ദൈ
വം ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം അവൾക്കുണ്ടു.

7 പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി;
മീഖായേലും അവന്റെ ദൂതന്മാരും മഹാ
സർപ്പത്തോടു പടവെട്ടി; തന്റെ ദൂതന്മാ
രുമായി മഹാസർപ്പവും പടവെട്ടി ജയി
8 ച്ചില്ലതാനും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥ
9 ലം പിന്നെ കണ്ടതുമില്ല. ഭൂതലത്തെ മുഴ
വൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും സാ
ത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാ
മ്പിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അ
വന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടുകൂടെ ത
10 ള്ളിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽ ഒരു മഹാശബ്ദം പറഞ്ഞുകേട്ടതു:
ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ
യും ശക്തിയും രാജ്യവും അവന്റെ ക്രിസ്തു
വിന്റെ ആധിപത്യവും തുടങ്ങിയിരിക്കു
ന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ രാപ്പകൽ
ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന
അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ.
11 അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം
ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം
ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു; മരണപര്യന്തം
തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ സ്നേഹിച്ചതുമില്ല.
12 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗവും അതിൽ വസിക്കുന്ന
വരുമായുള്ളോരേ, ആനന്ദിപ്പിൻ; ഭൂമിക്കും
സമുദ്രത്തിനും അയ്യോ കഷ്ടം; പിശാചു
തനിക്കു് അല്പകാലമേയുള്ളു എന്നു് അറി
ഞ്ഞു മഹാക്രോധത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അ
ടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.

13 തന്നെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു
എന്നു മഹാസർപ്പം കണ്ടിട്ടു് ആൺകുട്ടിയെ
പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയെ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി.
14 അപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു പറന്നുപോകേണ്ടതിന്നു വ
ലിയ കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകു ലഭിച്ചു;
അവിടെ അവളെ സർപ്പത്തോടു് അകലെ
ഒരുകാലവും ഇരുകാലവും അരക്കാലവും
15 പോറ്റി രക്ഷിച്ചു. സർപ്പം സ്ത്രീയെ ഒഴുക്കി
ക്കളയേണ്ടതിന്നു് അവളുടെ പിന്നാലെ
തന്റെ വായിൽനിന്നു നദിപോലെ വെ
16 ള്ളം ചാടിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂമി സ്ത്രീക്കു തുണ
നിന്നു; മഹാസർപ്പം വായിൽനിന്നു ചാ
ടിച്ച നദിയെ ഭൂമി വായ്തുറന്നു വിഴുങ്ങിക്ക
ളഞ്ഞു. മഹാസർപ്പം സ്ത്രീയോടു കോപി 17
ച്ചു, ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേ
ശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി അവ
ളുടെ സന്തതിയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോ
ടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ ക
ടല്പുറത്തെ മണലിന്മേൽ നിന്നു.

വന്യമൃഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള
ദർശനം

അപ്പോൾ പത്തു കൊമ്പും ഏഴു തല 13
യും കൊമ്പുകളിൽ പത്തു രാജമുടിയും
തലയിൽ ദൂഷണനാമങ്ങളും ഉള്ളോരു
മൃഗം സമുദ്രത്തിൽനിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ട മൃഗം പുള്ളിപ്പുലിക്കു 2
സദൃശവും അതിന്റെ കാൽ കരടിയുടെ
കാൽ പോലെയും വായ് സിംഹത്തിന്റെ
വായ്പോലെയും ആയിരുന്നു. അതിന്നു
മഹാസർപ്പം തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസ
നവും വലിയ അധികാരവും കൊടുത്തു. അ 3
തിന്റെ തലകളിൽ ഒന്നു മരണകരമായ
മുറിവേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു; അ
തിന്റെ മരണകരമായ മുറിവു പൊറുത്തു
പോയി; സർവ്വഭൂമിയും മൃഗത്തെ കണ്ടു വി
സ്മയിച്ചു. മൃഗത്തിന്നു് അധികാരം കൊടു 4
ത്തതുകൊണ്ടു് അവർ മഹാസർപ്പത്തെ നമ
സ്കരിച്ചു: മൃഗത്തോടു തുല്യൻ ആർ? അതി
നോടു പൊരുവാൻ ആക്കു കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു മൃഗത്തെയും നമസ്കരിച്ചു. വമ്പും 5
ദൂഷണവും സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതി
ന്നു ലഭിച്ചു; നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവ
ർത്തിപ്പാൻ അധികാരവും ലഭിച്ചു. അതു 6
ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെയും അവന്റെ
കൂടാരത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവ
രെയും ദൂഷിപ്പാൻ ദൈവദൂഷണത്തിന്നാ
യി വായ്തുറന്നു. വിശുദ്ധന്മാരോടു യുദ്ധം 7
ചെയ്തു് അവരെ ജയിപ്പാനും അതിന്നു് അ
ധികാരം ലഭിച്ചു; സകല ഗോത്രത്തിന്മേ
ലും വംശത്തിന്മേലും ഭാഷമേലും ജാതി
മേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു. ലോകസ്ഥാ 8
പനംമുതൽ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ
ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതീട്ടില്ലാത്ത
ഭൂവാസികൾ ഒക്കെയും അതിനെ നമസ്ക
രിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ 9
അടിമയാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ അടി 10
മയായിപ്പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലുന്ന
വൻ വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും: ഇവി
ടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണതയും
വിശ്വാസവുംകൊണ്ടു് ആവശ്യം.

മറ്റൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്നു കയറു 11
ന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്നു കുഞ്ഞാടിന്നു

12: 6. മത്താ. 2: 13; വെളി. 11: 2, 3. **12: 7.** ദാനീ. 10: 13, 21; 12: 1.
12: 9. ലൂക്കൊ. 10: 18; ഉല്പ. 3: 1, 14; യോഹ 12: 31; സെഖ. 3: 1, 2.
12: 10. വെളി. 11: 15; ഇയ്യോ. 1: 11; സെഖ. 3: 1; ലൂക്കൊ. 22: 31.
12: 11. റോമ. 8: 37; വെളി. 7: 14. **12: 12.** യെശ. 44: 23; 49: 13.
12: 14. ദാനീ. 7: 25; 12: 7.
12: 17. വെളി. 13: 7; 14: 12; 19: 10; 1യോഹ. 5: 10; ഉല്പ. 3: 15.
13: 1. വെളി. 11: 7; 17: 3, 9, 12; ദാനീ. 7: 7. **13: 2.** ദാനീ. 7: 4—6; വെളി. 12: 3.
13: 3. വെളി. 17: 8. **13: 5.** ദാനീ. 7: 8, 11, 25; വെളി. 11: 2; 12: 6, 14.
13: 7. വെളി. 11: 7; ദാനീ. 7: 21.
13: 8. ദാനീ. 12: 1; സങ്കീ. 69: 28; യെശ. 53: 7; വെളി. 12: 12; 3: 5; 17: 8.
13: 10. യിരെ. 15: 2; മത്താ. 26: 52; വെളി. 14: 12. **13: 11.** വെളി. 16: 13; മത്താ. 7: 15.

ള്ളതുപോലെ രണ്ടു കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു;
അതു മഹാസർപ്പം എന്നപോലെ സംസാ
12 രിച്ചു. അതു് ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ അതിന്റെ അധികാരം എല്ലാം
നടത്തി ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവ
രെയും മരണകരമായ മുറിവു പൊറുത്തു
പോയ ഒന്നാംമൃഗത്തെ നമസ്കരിക്കുമാറാ
13 ക്കുന്നു. അതു മനുഷ്യർ കാൺകെ ആകാ
ശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ ഇറങ്ങുമാറു
വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും
14 മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ താ
നിക്കു ബലംകിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടു ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും വാളാൽ
മുറിവേറ്റിട്ടും ജീവിച്ച മൃഗത്തിന്നു പ്ര
തിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറ
15 കയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും മൃഗത്തിന്റെ പ്ര
തിമയെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ ഒക്കെയും
കൊല്ലിക്കേണ്ടതിന്നും മൃഗത്തിന്റെ പ്രതി
മെക്കു് ആത്മാവിനെ കൊടുപ്പാൻ അതി
16 ന്നു ബലം ലഭിച്ചു. അതു ചെറിയവരും
വലിയവരും സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും
സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവ
ർക്കും വലങ്കൈമേലോ നെറ്റിയിലോ മുദ്ര
17 കിട്ടുമാറും മൃഗത്തിന്റെ പേരോ പേരി
ന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവനല്ലാ
തെ വാങ്ങുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്വാൻ
വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു. ഇവിടെ ജ്ഞാ
18 നംകൊണ്ടു് ആവശ്യം. ബുദ്ധിയുള്ളവൻ
മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ ഗണിക്കട്ടെ: അതു്
ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയത്രേ. അതി
ന്റെ സംഖ്യ അറുനൂറ്ററുപത്താറു.

കുഞ്ഞാടിനെയും വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവ രെയുംകുറിച്ചുള്ള ദർശനം

14 പിന്നെ ഞാൻ സീയോൻമലയിൽ
കുഞ്ഞാടും അവനോടുകൂടെ നെറ്റി
യിൽ അവന്റെ നാമവും പിതാവിന്റെ
നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന നൂറ്റിനാല്പ
2 ത്തിനാലായിരം പേരും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു.
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെ
യും വലിയോരു ഇടിമുഴക്കംപോലെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഘോഷം കേട്ടു;
ഞാൻ കേട്ട ഘോഷം വൈണികന്മാർ
3 വീണമീട്ടുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. അ
വർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാല്ജീവി
കൾക്കും മൂപ്പന്മാക്കും മുമ്പാകെ ഒരു പുതിയ
പാട്ടു പാടി; ഭൂമിയിൽനിന്നു വിലെക്കു
വാങ്ങിയിരുന്ന നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായി
രം പേക്കല്ലാതെ ആക്കും ആ പാട്ടു പഠി
പ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ കന്യകമാ 4
രാകയാൽ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ മാലിന്യപ്പെ
ടാത്തവർ. കുഞ്ഞാടു പോകുന്നേടത്തൊ
ക്കെയും അവർ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു;
അവരെ ദൈവത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും ആ
ദ്യഫലമായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഭോഷ്കു് അവരുടെ 5
വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ കളങ്ക
മില്ലാത്തവർ തന്നേ.

മൂന്നു ദൂതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദർശനം

വേറൊരു ദൂതൻ ആകാശമദ്ധ്യേ പാറു 6
ന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഭൂവാസികളായ സകല
ജാതിയും ഗോത്രവും ഭാഷയും വംശവും
ആയവരോടു് അറിയിപ്പാൻ അവന്റെ
പക്കൽ ഒരു നിത്യസുവിശേഷം ഉണ്ടായി
രുന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു് അവനു മ 7
ഹത്വം കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ ന്യായവി
ധിയുടെ നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; ആകാശ
വും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവുകളും ഉണ്ടാ
ക്കിയവനെ നമസ്കരിപ്പിൻ എന്നു് അവൻ
അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ടാമതു വേറൊരു ദൂതൻ പിൻചെന്നു: 8
വീണുപോയി; തന്റെ ദുർന്നടപ്പിന്റെ
ക്രോധമദ്യം സകല ജാതികളെയും കുടി
പ്പിച്ച മഹതിയാം ബാബിലോൺ വീണു
പോയി എന്നു പറഞ്ഞു.

മൂന്നാമതു വേറൊരു ദൂതൻ അവരുടെ പി 9
ന്നാലെ വന്നു് അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞതു:
മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമ
സ്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുദ്ര
ഏല്ക്കുന്നവൻ ദൈവകോപത്തിന്റെ പാ 10
ത്രത്തിൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന
ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും; വി
ശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്കും കുഞ്ഞാടിന്നും മുമ്പാകെ
അഗ്നിഗന്ധകങ്ങളിൽ ദണ്ഡനം അനുഭവി
ക്കും. അവരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക 11
എന്നെന്നേക്കും പൊങ്ങും; മൃഗത്തെയും അ
തിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിക്കുന്നവ
ർക്കും അതിന്റെ പേരിന്റെ മുദ്ര ഏല്ക്കുന്ന
ഏവനും രാവും പകലും ഒരു സ്വസ്ഥതയും
ഉണ്ടാകയില്ല. ദൈവകല്പനയും യേശുവി 12
ങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്ന

13: 13. മത്താ. 24: 24; 2തെസ്സ. 2: 9, 10; 1രാജാ. 18: 24—39; ആവ. 13: 2—4; വെളി. 19: 20;
13: 15. ദാനീ. 3: 5, 6. **13: 16.** വെളി. 19: 20.
13: 18. വെളി. 17: 9; 15: 2; 1രാജാ. 10: 16; എസ്രാ. 2: 13.
14: 1. യെഹെ. 9: 4; വെളി. 7: 4; 3: 12. **14: 2.** യെഹെ. 1: 24; 43: 2; വെളി. 1: 15.
14: 3. സങ്കീ. 33: 3; 40: 3; 96: 1; 98: 1; 144: 9; 149: 1; യെശ. 42: 10; വെളി. 5: 9.
14: 4. 2കൊരി. 11: 2; എഫെ. 5: 27. **14: 5.** സങ്കീ. 32: 2; യെശ. 53: 9; സെഫ. 3: 13.
14: 6. വെളി. 8: 13. **14: 7.** പുറ. 20: 11; സങ്കീ. 146: 6.
14: 8. ദാനീ. 4: 30; വെളി. 18: 2; യെശ 21: 9; യിരെ. 51: 7, 8.
14: 9. വെളി. 13: 12—17; മത്താ. 10: 28.
14: 10. യെശ. 51: 17; സങ്കീ. 75: 8; ഉല്പ. 19: 24; യെഹെ. 38: 22; യിരെ. 25: 15; വെളി. 16: 19.
14: 11. യെശ. 34: 9, 10; വെളി. 19: 3. **14: 12.** വെളി. 13: 10; 12: 17.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണതകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവശ്യം.

13 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു; അതു പറഞ്ഞതു: എഴുതുക: ഇന്നു മുതൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മൃതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അതേ, അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്നു വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തി അവരെ പിന്തുടരുന്നു എന്നു ആത്മാവു പറയുന്നു.

കൊയ്ത്തും ഭൂലോകത്തിലെ വിളവുശേഖരണവും

14 പിന്നെ ഞാൻ വെളുത്തൊരു മേഘവും മേഘത്തിന്മേൽ മനുഷ്യപുത്രനു സദൃശനായ ഒരുത്തൻ തലയിൽ പൊൻകിരീടവും കയ്യിൽ മൂർച്ചയുള്ള അരിവാളുമായി
15 ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മേഘത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു: കൊയ്ത്തിനു സമയം വന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ അരിവാൾ അയച്ചു കൊയ്ക; ഭൂമിയിലെ വിളവു വിളഞ്ഞുണങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറ
16 ക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. മേഘത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അരിവാൾ ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ കൊയ്ത്തു നടന്നു.

17 മറ്റൊരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അവൻ മൂർച്ചയു
18 ള്ളൊരു കോങ്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നു. തീയുടെമേൽ അധികാരമുള്ള വേറൊരു ദൂതൻ യാഗപീഠത്തിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നവനോടു: ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി അയച്ചു മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കുല അരുക്കുക എന്നു
19 ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ദൂതൻ കോങ്കത്തി ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിക്കുല അറുത്തു, ദൈവകോപത്തി
20 ന്റെ വലിയ ചക്കിൽ ഇട്ടു. ചക്കു നഗരത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ചു മെതിച്ചു; ചക്കിൽനിന്നു രക്തം കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം പൊങ്ങി ഇരുനൂറു നാഴിക ദൂരത്തോളം ഒഴുകി.

ഏഴു ബാധകളുടെയും ഏഴു ക്രോധകലശങ്ങളുടെയും ദർശനം

15 ഞാൻ വലുതും അത്ഭുതവുമായ മറ്റൊരു അടയാളം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒടുക്കത്തെ ഏഴു ബാധയുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നേ; അതോടുകൂടെ ദൈവക്രോധം തീർന്നു.

തീകലർന്ന പളുങ്കുകടൽ പോലെ ഒന്നും 2
മൃഗത്തോടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും
പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ
ദൈവത്തിന്റെ വീണകൾ പിടിച്ചുംകൊ
ണ്ടു പളുങ്കുകടലിന്നരികെ നില്ക്കുന്നതും
ഞാൻ കണ്ടു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ദാ 3
സനായ മോശെയുടെ പാട്ടും കുഞ്ഞാ
ടിന്റെ പാട്ടും പാടി ചൊല്ലിയതു: സർ
വ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നി
ന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വലുതും അത്ഭുതവുമാ
യവ; സർവ്വജാതികളുടെയും രാജാവേ,
നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സത്യവുമു
ള്ളവ. കർത്താവേ, ആർ നിന്റെ നാമത്തെ 4
ഭയപ്പെടാതെയും മഹത്വപ്പെടുത്താതെയും
ഇരിക്കും? നീയല്ലോ ഏകപരിശുദ്ധൻ;
നിന്റെ ന്യായവിധികൾ വിളങ്ങിവന്ന
തിനാൽ സകല ജാതികളും വന്നു തിരുസ
ന്നിധിയിൽ നമസ്കരിക്കും.

ഇതിന്റെശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സാ 5
ക്ഷ്യകൂടാരമായ ദൈവാലയം തുറന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു. ഏഴു ബാധയുള്ള ഏഴു 6
ദൂതന്മാരും ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായുള്ള ശണ
വസ്ത്രം ധരിച്ചും മാറത്തു പൊൻകച്ച
കെട്ടിയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവന്നു. അപ്പോൾ നാലു ജീവി 7
കളിൽ ഒന്നു എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരി
ക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം നിറഞ്ഞ
ഏഴു പൊൻകലശം ആ ഏഴു ദൂതന്മാർക്കു
കൊടുത്തു. ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും ശ 8
ക്തിയും ഹേതുവായിട്ടു ദൈവാലയം പുക
കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; ഏഴു ദൂതന്മാരുടെ ബാ
ധ ഏഴും കഴിയുവോളം ദൈവാലയത്തിൽ
കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

16 നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധകലശം ഏ
ഴും ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചുകളവിൻ എന്നു
ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
ഏഴു ദൂതന്മാരോടും പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു.

ഒന്നാമത്തവൻ പോയി തന്റെ കലശം 2
ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ മൃഗത്തിന്റെ
മുദ്രയുള്ളവരും അതിന്റെ പ്രതിമയെ ന
മസ്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യർക്കു വല്ലാത്ത
ദുർവ്രണം ഉണ്ടായി.

രണ്ടാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സമുദ്ര 3
ത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതു മരിച്ചവ
ന്റെ രക്തംപോലെ ആയിത്തീർന്നു; സ
മുദ്രത്തിലെ ജീവജന്തു ഒക്കെയും ചത്തു
പോയി.

14: 13. യെശ. 57: 2; എബ്രാ. 4: 10; 1കൊരി. 15: 18.
14: 14. ദാനീ. 7: 13; 10: 16; മത്താ. 13: 39, 41. **14: 15.** യോവേ. 3: 13.
14: 18. യോവേ. 3: 13. **14: 19.** വെളി. 19: 15. **14: 20.** യോവേ. 3: 13; യെശ. 63: 3.
15: 1. ലേവ്യ. 26: 21; വെളി. 6: 17; 12: 1; 11: 18. **15: 2.** വെളി. 4: 6; 13: 15; 5: 8.
15: 3. ആവ. 32: 4; യോശു. 14: 7; പുറ. 15: 1, 11; 34: 10; സങ്കീ. 111: 2; 139: 14; 145: 17; യിരെ. 10: 6, 7; വെളി. 5: 9.
15: 4. സങ്കീ. 86: 9; മലാ. 1: 11. **15: 5.** പുറ. 40: 34; വെളി. 11: 19.
15: 6. ലേവ്യ. 26: 21; യെഹെ. 28: 13. **15: 7.** വെളി. 4: 6—8; 14: 10.
15: 8. 1രാജാ. 8: 10; യെശ. 6: 4; യെഹെ. 44: 4.
16: 1. യെശ. 66: 6; സങ്കീ. 69: 24; യിരെ. 10: 25; സെഫ. 3: 8.
16: 2. ആവ. 28: 35; പുറ. 9: 10, 11. **16: 3.** പുറ. 7: 17—21.

4 മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ കലശം നദി
കളിലും നീരുറവുകളിലും ഒഴിച്ചു; അവ
5 രക്തമായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ജലാധിപ
തിയായ ദൂതൻ ഇവ്വണ്ണം പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി
പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, നീ ഇങ്ങനെ
ന്യായം വിധിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിമാൻ ആ
6 കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാ
രുടെയും രക്തം അവർ ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു
നീ അവൎക്കു രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;
7 അതിന്നു് അവർ യോഗ്യർതന്നേ. അവ
ണ്ണം യാഗപീഠവും: അതേ, സൎവ്വശക്തിയു
ള്ള ദൈവമായ കൎത്താവേ, നിന്റെ ന്യായ
വിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ എന്നു
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.

8 നാലാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സൂൎയ്യ
നിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ തീകൊണ്ടു മനു
ഷ്യരെ ചുടുവാൻ തക്കവണ്ണം അതിന്നു് അ
9 ധികാരം ലഭിച്ചു. മനുഷ്യർ അത്യുഷ്ണ
ത്താൽ വെന്തുപോയി; ഈ ബാധകളുടെ
മേൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നാ
മത്തെ ദൂഷിച്ചതല്ലാതെ അവനു മഹത്വം
കൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മാനസാന്തരപ്പെ
ട്ടില്ല.

10 അഞ്ചാമത്തവൻ തന്റെ കലശം മൃഗ
ത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചു;
അപ്പോൾ അതിന്റെ രാജ്യം ഇരുണ്ടുപോ
11 യി. അവർ കഷ്ടതനിമിത്തം നാവു കടി
ച്ചുകൊണ്ടു കഷ്ടങ്ങളും വ്രണങ്ങളും ഹേതു
വാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൈവത്തെ ദൂഷിച്ച
തല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല.

12 ആറാമത്തവൻ തന്റെ കലശം യൂഫ്രാ
ത്തേസ് എന്ന മഹാനദിയിൽ ഒഴിച്ചു;
കിഴക്കുനിന്നു വരുന്ന രാജാക്കന്മാൎക്കു വഴി
ഒരുങ്ങേണ്ടതിന്നു് അതിലെ വെള്ളം വ
13 റ്റിപ്പോയി. മഹാസപ്പൎന്റെ വാ
യിൽനിന്നും മൃഗത്തിന്റെ വായിൽനി
ന്നും കള്ളപ്രവാചകന്റെ വായിൽനി
ന്നും തവളയെപ്പോലെ മൂന്നു് അശുദ്ധാ
14 ത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇവ
സൎവ്വഭൂതലത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ സൎ
വ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവ
സത്തിലെ യുദ്ധത്തിന്നു കൂട്ടിച്ചേൎപ്പാൻ അ
ത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്കൊണ്ടു് അവരുടെ അ
ടുക്കലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാക്കൾ
തന്നേ.— ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും; 15
തന്റെ ലജ്ജ കാണുമാറു നഗ്നനായി നട
ക്കാതിരിപ്പാൻ തന്റെ ഉടുപ്പു സൂക്ഷിച്ചും
ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.—
അവ അവരെ എബ്രായഭാഷയിൽ ഹൎമ്മ 16
ഗെദ്ദോൻ എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ
കൂട്ടിച്ചേൎത്തു.

ഏഴാമത്തവൻ തന്റെ കലശം ആകാ 17
ശത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ സംഭവിച്ചു
തീൎന്നു എന്നു് ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവാല
യത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു വന്നു.
മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ 18
ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി; ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ
ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ അത്ര വല്ല
തായോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മഹാ 19
നഗരം മൂന്നംശമായി പിരിഞ്ഞു; ജാതിക
ളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണുപോയി; ദൈവ
കോപത്തിന്റെ ക്രോധമദ്യമുള്ള പാത്രം
മഹാബാബിലോന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു്
അവളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓൎത്തു.
സകലദ്വീപും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ കാ 20
ണ്മാനില്ലാതെയായി. താലന്തോളം ഘന 21
മുള്ള കല്ലായി വലിയ കന്മഴ ആകാശത്തു
നിന്നു മനുഷ്യരുടെമേൽ പെയ്തു; കന്മഴയു
ടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകകൊണ്ടു
മനുഷ്യർ ആ ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ
ദൂഷിച്ചു.

വേശ്യാസ്ത്രീയെയും മൃഗത്തെയും സംബന്ധിച്ച ദർശനം

പിന്നെ ഏഴു കലശമുള്ള ഏഴു ദൂത 17
ന്മാരിൽ ഒരുവൻ വന്നു് എന്നോടു സം
സാരിച്ചു: വരിക, ഭൂമിയിലെ രാജാക്ക
ന്മാരോടു വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്തു തന്റെ
വേശ്യാവൃത്തിയുടെ മദ്യത്താൽ ഭൂവാസി
കളെ മത്തരാക്കിയവളായി പെരുവെള്ള 2
ത്തിന്മീതെ ഇരിക്കുന്ന മഹാവേശ്യയുടെ
ന്യായവിധി ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നെ ആത്മാവിൽ 3
മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അ
പ്പോൾ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ള
തായി ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കടു
ഞ്ചുവപ്പുള്ളോരു മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു സ്ത്രീ
ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ആ സ്ത്രീ ധൂമ്ര 4
വൎണ്ണവും കടുഞ്ചുവപ്പുനിറവും ഉള്ള വ

16: 4. പുറ. 7: 19—24; സങ്കീ. 78: 44.
16: 5. സങ്കീ. 119: 137; 145: 17; പുറ. 3: 14; ആവ. 32: 4; യെശ. 41: 4.
16: 6. യെശ. 49: 26; സങ്കീ. 79: 3. **16: 7.** സങ്കീ. 19: 9; 119: 137; വെളി. 9: 13; 19: 2.
16: 9. വെളി. 16: 11, 21; 9: 20, 21. **16: 10.** പുറ. 10: 21; യെശ. 8: 21, 22.
16: 11. ദാനീ. 2: 19.
16: 12. ഉല്പ. 15: 18; ആവ. 1: 7; യോശു. 1: 4; യിരെ. 50: 38; യെശ. 11: 15; 41: 2; 42: 15; 44: 27.
16: 13. വെളി. 12: 9; 13: 1, 11; പുറ. 8: 3; 1രാജാ. 22: 21—23.
16: 14. വെളി. 13: 13; 19: 19. **16: 15.** വെളി. 3: 18; 1തെസ്സ. 5: 2.
16: 16. ന്യായാ: 5: 19, 31; സെഖ. 12: 11; 2രാജാ. 9: 27; 23 29. **16: 17.** യെശ. 66: 6.
16: 18. പുറ. 19: 16; ദാനീ. 12: 1; വെളി. 4: 5; 8: 5; 11: 18.
16: 19. ദാനീ. 4: 30; വെളി. 14: 10; യെശ. 51: 17; യിരെ. 25: 15.
16: 20. വെളി. 6: 14; 20: 11. **16: 21.** പുറ. 9: 23.
17: 1. യിരെ. 51: 13; വെളി. 15: 1. **17: 2.** യെശ. 23: 17; വെളി. 14: 8; 18: 3.
17: 3. ദാനീ. 7: 7; വെളി. 13: 1. **17: 4.** യെഹെ. 28: 13, 16; യിരെ. 51: 7.

സ്സും ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും
അണിഞ്ഞവളായി തന്റെ വേശ്യാവൃത്തി
യുടെ മ്ലേച്ഛതയും അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ
സ്വർണ്ണപാനപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചി
5 രുന്നു. മർമ്മം: മഹതിയാം ബാബി
ലോൻ; വേശ്യമാരുടെയും മ്ലേച്ഛത
കളുടെയും മാതാവു് എന്നൊരു പേർ
6 അവളുടെ നെറ്റിയിൽ എഴുതീട്ടുണ്ടു. വി
ശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തവും യേശുവിന്റെ സാ
ക്ഷികളുടെ രക്തവും കുടിച്ചു സ്ത്രീ മത്തയാ
യിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവളെ കണ്ടിട്ടു് അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ദൂതൻ
7 എന്നോടു പറഞ്ഞതു: നീ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടതു് എന്തു്? ഈ സ്ത്രീയുടെയും ഏഴു തല
യും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതായി അവളെ
ചുമക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെയും മർമ്മം ഞാൻ പ
8 റഞ്ഞുതരാം. നീ കണ്ട മൃഗമോ ഉണ്ടായി
രുന്നതും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതും ഇനി അ
ഗാധത്തിൽനിന്നു കയറി നാശത്തിലേക്കു
പോകുവാൻ ഇരിക്കുന്നതും ആകുന്നു; ഉണ്ടാ
യിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും വരുവാനുള്ളതുമാ
യ മൃഗത്തെ ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ ജീവ
പുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതാതിരിക്കുന്ന ഭൂ
9 വാസികൾ കണ്ടു് അതിശയിക്കും. ഇവി
ടെ ജ്ഞാനബുദ്ധി ഉണ്ടു; തല ഏഴും സ്ത്രീ
10 ഇരിക്കുന്ന ഏഴു മലയാകുന്നു. അവ ഏഴു
രാജാക്കന്മാരും ആകുന്നു; അഞ്ചു പേർ വീ
ണുപോയി; ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു; മറ്റവൻ
ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; വന്നാൽ പിന്നെ
അവൻ കുറഞ്ഞൊന്നു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
11 ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതുമായ മൃഗം എ
ട്ടാമത്തവനും ഏഴുവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും
തന്നേ; അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു.
12 നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പു പത്തു രാജാക്ക
ന്മാർ; അവർ ഇതുവരെ രാജത്വം പ്രാപി
ച്ചിട്ടില്ല; മൃഗത്തോടു് ഒന്നിച്ചു് ഒരു നാ
ഴിക നേരത്തേക്കു രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ
13 അധികാരം പ്രാപിക്കുന്നതാണു. ഇവർ ഒരേ
അഭിപ്രായമുള്ളവർ; തങ്ങളുടെ ശക്തിയും
അധികാരവും മൃഗത്തിന്നു് ഏല്പിച്ചുകൊടു
14 ക്കുന്നു. അവർ കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാടും;
താൻ കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാ
വും ആകകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടു തന്നോടുകൂടെ
യുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും തിരഞ്ഞെടുക്ക
പ്പെട്ടവരും വിശ്വസ്തരുമായി അവരെ ജ
15 യിക്കും. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറ
ഞ്ഞതു: നീ കണ്ടതും വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതു
മായ വെള്ളം വംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും
ജാതികളും ഭാഷകളും അത്രേ. നീ കണ്ട 16
പത്തു കൊമ്പും മൃഗവും വേശ്യയെ ദ്വേഷി
ച്ചു ശൂന്യവും നഗ്നവുമാക്കി അവളുടെ
മാംസം തിന്നുകളയും; അവളെ തീകൊ
ണ്ടു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ദൈവത്തി 17
ന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാകുവോളം
തന്റെ ഹിതം ചെയ്വാനും ഒരേ അഭിപ്രാ
യം നടത്തുവാനും തങ്ങളുടെ രാജത്വം മൃഗ
ത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും ദൈവം അവരുടെ
ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിച്ചു. നീ കണ്ട സ്ത്രീ
യോ ഭൂരാജാക്കന്മാരുടെമേൽ രാജത്വമുള്ള
മഹാനഗരം തന്നേ.

മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഴ്ച

അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാര 18
മുള്ള മറ്റൊരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനി
ന്നു ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവന്റെ തേജസ്സി
നാൽ ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു. അവൻ ഉറക്കെ 2
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: വീണുപോയി; മഹ
തിയാം ബാബിലോൻ വീണുപോയി; ദുർ
ഭൂതങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും സകല അശുദ്ധാ
ത്മാക്കളുടെയും തടവും അശുദ്ധിയും അറ
പ്പുമുള്ള സകല പക്ഷികളുടെയും തടവുമാ
യിത്തീർന്നു. അവളുടെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ 3
ക്രോധമദ്യം സകലജാതികളും കുടിച്ചു;
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ അവളോടു വേ
ശ്യാസംഗം ചെയ്തു; ഭൂമിയിലെ വ്യാപാ
രികൾ അവളുടെ പുളെപ്പിന്റെ ആധിക്യ
ത്താൽ സമ്പന്നരാകയും ചെയ്തു.

വേറൊരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറ 4
യുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു: എന്റെ ജന
മായുള്ളോരേ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ
കൂട്ടാളികളാകാതെയും അവളുടെ ബാധ
കളിൽ ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ
അവളെ വിട്ടു പോരുവിൻ. അവളുടെ 5
പാപം ആകാശത്തോളം കുന്നിച്ചിരിക്കു
ന്നു; അവളുടെ അകൃത്യം ദൈവം ഓർത്തി
ട്ടുമുണ്ടു്. അവൾ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോ 6
ലെ നിങ്ങൾ അവൾക്കു പകരം ചെയ്വിൻ;
അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം അ
വൾക്കു് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ
കലക്കിത്തന്ന പാനപാത്രത്തിൽ അവൾ
ക്കു് ഇരട്ടി കലക്കികൊടുപ്പിൻ; അ 7
വൾ തന്നെത്താൻ മഹതപ്പെടുത്തി പു
ളെച്ചേടത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും ദുഃ
ഖവും കൊടുപ്പിൻ. രാജ്ഞിയായിട്ടു ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ വിധവയല്ല; ദുഃഖം
കാൺകയുമില്ല എന്നു് അവൾ ഹൃദയം
കൊണ്ടു പറയുന്നു. അതു നിമിത്തം മര 8

17: 5. 2തെസ്സ. 2: 7; ദാനീ. 4: 30; വെളി. 14: 8; 16: 19. 17: 6. വെളി. 18: 24.
17: 8. ദാനീ. 7: 3; 12: 1; സങ്കീ. 69: 28; വെളി. 13: 1—3; 3: 5. 17: 9: വെളി. 13: 1, 18.
17: 11. വെളി. 19: 20. 17: 12 ദാനീ. 7: 20, 24.
17: 14. ആവ. 10: 17; ദാനീ. 2: 47; വെളി. 19: 14, 16.
17: 15. യെശ. 8: 7; യിരെ. 47: 2; യിരെ. 51: 13. 17: 16 വെളി. 12: 13; 18: 8.
17: 17. വെളി. 10: 7. 17: 18. സങ്കീ. 2: 2; 89: 27; വെളി. 18: 10.

18: 1. വെളി. 10: 1; യെഹെ. 43: 2.
18: 2. ദാനീ. 4: 30; വെളി. 14: 8; യെശ. 13: 1; 21: 9; 34: 11; യിരെ. 9: 11; 50: 39; 51: 8..
18: 3. യെശ. 23: 17; നെഹെ. 3: 4; യിരെ. 25: 15, 27; 51: 7.
18: 4. യെശ. 48: 20; 52: 11; യിരെ. 50: 8; 51: 6, 9, 45.
18: 5. ഉല്പ. 18: 20, 21; യിരെ. 51: 9. 18: 6. സങ്കീ. 137: 8; 2തെസ്സ. 1: 6; യിരെ. 50: 15, 29,
18: 7. യിരെ. 50: 29; യെശ. 47: 7, 8. 18: 8. യെശ. 47: 9; യിരെ. 50: 34; വെളി. 17; 16

ണം, ദുഃഖം, ക്ഷാമം എന്നിങ്ങനെ അ
വളുടെ ബാധകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ ത
ന്നേ വരും; അവളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടു
കളയും; അവളെ ന്യായംവിധിച്ച ദൈ
9 വമായ കൎത്താവു ശക്തനല്ലോ. അവളോടു
കൂടെ വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു പുളെച്ചിരി
ക്കുന്ന ഭൂരാജാക്കന്മാർ അവളുടെ പീഡ
നിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു ദൂരത്തു നിന്നുകൊ
ണ്ടു് അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ പുക കാ
ണുമ്പോൾ അവളെച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞും
10 മാറത്തടിച്ചുംകൊണ്ടു: അയ്യോ, അയ്യോ,
മഹാനഗരമായ ബാബിലോനേ, ബല
മേറിയ പട്ടണമേ, ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു
നിന്റെ ന്യായവിധി വന്നല്ലോ എന്നു പ
11 റയും. ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ പൊന്നു,
വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേരിയ തുണി, ധൂ
മ്രവസ്ത്രം, പട്ടു, കടുഞ്ചുവപ്പു, ചന്ദനത്തര
12 ങ്ങൾ, ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള സകല
വിധ സാമാനങ്ങൾ, വിലയേറിയ മരവും
പിച്ചളയും ഇരിമ്പും മൎമ്മരക്കല്ലുംകൊണ്ടു
ള്ള ഓരോ സാമാനം, ലവംഗം, ഏലം,
13 ധൂപവൎഗ്ഗം, മൂറു, കുന്തുരുക്കം, വീഞ്ഞു്,
എണ്ണ, നേരിയ മാവു, കോതമ്പു, കന്നുകാ
ലി, ആടു, കുതിര, രഥം, മാനുഷദേഹം,
മാനുഷപ്രാണൻ എന്നീ ചരക്കു് ഇനി
ആരും വാങ്ങായ്കയാൽ അവളെച്ചൊല്ലി
14 കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു. നീ കൊതിച്ച കാ
യ്കനിയും നിന്നെ വിട്ടുപോയി; സ്വാദും
ശോഭയും ഉള്ളതെല്ലാം നിനക്കു് ഇല്ലാതെ
യായി; നീ ഇനി അവയെ ഒരിക്കലും കാ
15 ണുകയില്ല. ഈ വകകൊണ്ടു വ്യാപാരം
ചെയ്തു് അവളാൽ സമ്പന്നരായവർ അ
വൾക്കുള്ള പീഡ ഭയപ്പെട്ടു ദൂരത്തു നിന്നു:
16 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമേ, നേരിയ
തുണിയും ധൂമ്രവൎണ്ണവും കടുഞ്ചുവപ്പും ധരി
ച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവ
ളേ, ഇത്രവലിയ സമ്പത്തു് ഒരു മണിക്കൂറു
കൊണ്ടു നശിച്ചുപോയല്ലൊ എന്നു പറ
17 ഞ്ഞു കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കും. ഏതു മാലുമിയും
ഓരോ ദിക്കിലേക്കു കപ്പലേറി പോകുന്ന
ഏവനും കപ്പല്ക്കാരും കടലിൽ തൊഴിൽ
ചെയ്യുന്നവരൊക്കെയും ദൂരത്തുനിന്നു് അവ
18 ളുടെ ദഹനത്തിന്റെ പുക കണ്ടു: മഹാ
നഗരത്തോടു തുല്യമായ നഗരം ഏതു്
19 എന്നു നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അവർ തല
യിൽ പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു്: അയ്യോ,
അയ്യോ, കടലിൽ കപ്പലുള്ളവൎക്കു് എല്ലാം
തന്റെ ഐശ്വൎയ്യത്താൽ സമ്പത്തു വൎദ്ധി
പ്പിച്ച മഹാനഗരം ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു
നശിച്ചുപോയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു കര
ഞ്ഞും ദുഃഖിച്ചുംകൊണ്ടു നിലവിളിച്ചു.
സ്വൎഗ്ഗമേ, വിശുദ്ധന്മാരും അപ്പൊസ്തല 20
ന്മാരും പ്രവാചകന്മാരുമായുള്ളോരേ,
ദൈവം അവളോടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്ര
തികാരം നടത്തിയതുകൊണ്ടു് അവളെ
ച്ചൊല്ലി ആനന്ദിപ്പിൻ.

പിന്നെ ശക്തനായോരു ദൂതൻ തിരിക 21
ല്ലോളം വലുതായോരു കല്ലു് എടുത്തു സമു
ദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞതു്: ഇങ്ങനെ
ബാബിലോൻ മഹാനഗരത്തെ ഹേമ
ത്തോടെ എറിഞ്ഞുകളയും; ഇനി അതി
നെ കാണുകയില്ല. വൈണികന്മാർ, വാദ്യ 22
ക്കാർ, കുഴലൂത്തുകാർ, കാഹളക്കാർ എ
ന്നിവരുടെ സ്വരം നിന്നിൽ ഇനി കേൾ
ക്കയില്ല; യാതൊരു കൌശലപ്പണിയും
ചെയ്യുന്ന ഒരു ശില്പിയെയും നിന്നിൽ ഇനി
കാണുകയില്ല; തിരികല്ലിന്റെ ഒച്ച ഇനി
നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല. വിളക്കിന്റെ 23
വെളിച്ചം ഇനി നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കയി
ല്ല; മണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും
സ്വരം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല;
നിന്റെ വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹ
ത്തുക്കൾ ആയിരുന്നു; നിന്റെ ക്ഷുദ്രത്താൽ
സകല ജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെട്ടിരു
ന്നു. പ്രവാചകന്മാരുടെയും വിശുദ്ധന്മാ 24
രുടെയും ഭൂമിയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞ
എല്ലാവരുടെയും രക്തം അവളിൽ അല്ലോ
കണ്ടതു.

സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ വിജയാഹ്ളാദവും കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണവും

19 അനന്തരം ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ വലി
യോരു പുരുഷാരത്തിന്റെ മഹാഘോ
ഷം പോലെ കേട്ടതു: ഹല്ലെലൂയ്യാ! രക്ഷ
യും മഹത്വവും ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവ
ത്തിന്നുള്ളതു. വേശ്യാവൃത്തികൊണ്ടു ഭൂമി 2
യെ വഷളാക്കിയ മഹാവേശ്യക്കു് അവൻ
ശിക്ഷ വിധിച്ചു തന്റെ ദാസന്മാരുടെ
രക്തം അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിച്ചു
പ്രതികാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവന്റെ
ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ.
അവർ പിന്നെയും: ഹല്ലെലൂയ്യാ! അവ 3
ളുടെ പുക എന്നെന്നേക്കും പൊങ്ങുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാ 4
രും നാലു ജീവികളും: ആമേൻ, ഹല്ലെ

18: 9. യെഹെ. 26: 16; 27: 30—35; യെശ. 23: 17; വെളി. 17: 20.
18: 10. ദാനീ. 4: 30; യെഹെ. 26: 17; യെശ. 21: 9; യിരെ. 51: 8; വെളി. 14: 8.
18: 11. യെഹെ. 27: 31, 36. **18: 12.** യെഹെ. 27: 12, 13; 22.
18: 13, 15. യെഹെ. 27: 31, 36. **18: 16.** വെളി. 17: 4.
18: 17. യെശ. 23: 14; യെഹെ. 27: 27—29. **18: 18.** യെഹെ. 27: 32; യെശ. 34: 10.
18: 19. യെഹെ. 26: 19; 27: 30—34. **18: 20.** ആവ. 32: 43; യെശ. 44: 23; യിരെ. 51: 48.
18: 21. യെഹെ. 26: 21; ദാനീ. 4: 30; യിരെ. 51: 63, 64.
18: 22. യെശ. 24: 8; യെഹെ. 26: 13.
18: 23. യിരെ. 7: 34; 16: 9; 25: 10; യെശ. 23: 8; 47: 9; നഹൂം 3: 4.
18: 24. യിരെ. 51: 49; മത്താ. 23: 35; വെളി. 6: 10; 17: 6; 19: 2.
19: 1. സങ്കീ. 104: 35; വെളി. 11: 15; 106: 1.
19: 2. 2രാജാ. 9: 7; ആവ. 32: 43; സങ്കീ. 19: 9; 119: 137; വെളി. 16: 7; 6: 10.
19: 3. സങ്കീ. 104: 35; യെശ. 34: 10.
19: 4. വെളി. 5: 14; യെശ. 6: 1; സങ്കീ. 47: 8; 106: 48.

ലൂയ്യാ! എന്നു പറഞ്ഞു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വീണു നമസ്കരിച്ചു.
5 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സകല ദാസന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായി ചെറിയവരും വലിയവരും ആയുള്ളോരേ, അവനെ വാഴ്ത്തുവിൻ
എന്നു പറയുന്നോരു ശബ്ദം സിംഹാസന
6 ത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽ പോലെയും തകൎത്ത ഇടിമുഴക്കംപോലെയും ഞാൻ കേട്ടതു: ഹല്ലെലൂയ്യാ! സൎവ്വശക്തിയുള്ള നമ്മുടെ ദൈവമായ കൎത്താവു രാജത്വം
7 ഏറ്റിരിക്കുന്നു. നാം സന്തോഷിച്ചു ഉല്ലസിച്ചു അവന്നു മഹത്വം കൊടുക്കുക; കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ; അവന്റെ കാന്തയും തന്നെത്താൻ ഒരുക്കി
8 യിരിക്കുന്നു. അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ വിശേഷവസ്ത്രം വിശുദ്ധന്മാരുടെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നേ.
9 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു: കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണസദ്യെക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവചനം
10 എന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു; അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: അരുതു: ഞാൻ നിനക്കും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള നിന്റെ സഹോദരന്മാൎക്കും സഹഭൃത്യനത്രേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമോ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.

ജയാളിയായ ക്രിസ്തു

11 അനന്തരം സ്വൎഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി; അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും എന്നു പേർ. അവൻ
12 നീതിയോടെ വിധിക്കയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ കണ്ണു അഗ്നിജ്വാല, തലയിൽ അനേകം രാജമുടികൾ; എഴുതീട്ടുള്ള ഒരു നാമവും അവന്നുണ്ടു; അതു അവന്നല്ലാതെ ആൎക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.
13 അവൻ രക്തം തളിച്ച ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്നു ദൈവവചനം എന്നു
14 പേർ പറയുന്നു. സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം നിൎമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗമിച്ചു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ 15
അവന്റെ വായിൽനിന്നു മൂൎച്ചയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവൻ ഇരിമ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സൎവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കോപവും ക്രോധവുമായ മദ്യത്തിന്റെ ചക്കു അവൻ മെതിക്കുന്നു.
രാജാധിരാജാവും കൎത്താധികൎത്താവും 16
എന്ന നാമം അവന്റെ ഉടുപ്പിന്മേലും തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ നാശം

ഒരു ദൂതൻ സൂൎയ്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ 17
കണ്ടു; അവൻ ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്ന
സകല പക്ഷികളോടും: രാജാക്കന്മാരുടെ 18
മാംസവും സഹസ്രാധിപന്മാരുടെ മാംസവും വീരന്മാരുടെ മാംസവും കുതിരകളുടെയും കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവരുടെയും മാംസവും സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരും ചെറിയവരും വലിയവരുമായ എല്ലാവരുടെയും മാംസവും തിന്മാൻ മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിന്നു വന്നുകൂടുവിൻ
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും 19
അവന്റെ സൈന്യത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്വാൻ മൃഗവും ഭൂരാജാക്കന്മാരും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു വന്നുകൂടിയതു ഞാൻ കണ്ടു. മൃഗത്തെയും അതിന്റെ 20
മുമ്പാകെ താൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര ഏല്പിക്കയും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കയും ചെയ്ത കള്ളപ്രവാചകനെയും പിടിച്ചു കെട്ടി ഇരുവരെയും ഗന്ധകം കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്കയിൽ ജീവനോടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ശേഷിച്ചവരെ കുതിരപ്പു 21
ത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു അവരുടെ മാംസം തിന്ന സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

സാത്താനെ ആയിരം ആണ്ടേക്കു ചങ്ങലയിടുന്നതു

20 അനന്തരം ഒരു ദൂതൻ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.
അവൻ പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള 2
പഴയ പാമ്പായ മഹാസൎപ്പത്തെ പിടിച്ചു
ആയിരം ആണ്ടേക്കു ചങ്ങലയിട്ടു. ആയിരം 3
ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജാതികളെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ അഗാധത്തിൽ

19: 5. സങ്കീ. 22: 23; 115: 13; 134: 1; 135: 1.
19: 6. ദാനീ. 10: 6; വെളി. 11: 15; യെഹെ. 1: 24; 43: 2; സങ്കീ. 93: 1; 97: 1; 99: 1.
19: 7. സങ്കീ. 118: 24; വെളി. 21: 2, 9. **19: 8.** സങ്കീ. 45: 14; യെശ. 61: 10.
19: 9. ലൂക്കൊ. 14: 15. **19: 10.** വെളി. 12: 11, 17; 22: 8; അ. പ്ര. 10: 25, 26.
19: 11. യെഹെ. 1: 1; സങ്കീ. 96: 13; വെളി. 3: 14; യെശ. 11: 4.
19: 12. ദാനീ. 10: 6; വെളി. 1: 14; 2: 18; 3: 12 **19: 13.** യെശ. 63: 1; യോഹ. 1: 1.
19: 14. വെളി 17: 14. **19: 15.** വെളി. 12: 5; 14: 20; യെശ. 11: 4; 63: 3.
19: 16. ആവ. 10: 17; ദാനീ. 2: 47; വെളി. 17: 14; 1തിമൊ. 6: 15.
19: 17. യെഹെ. 39: 4, 17—20. **19: 19.** സങ്കീ. 2: 2; വെളി. 16: 16.
19: 20. വെളി. 13: 11—17; 20: 10; ദാനീ. 7: 11, 26. **19: 21.** യെഹെ. 39: 17, 20.
20: 1. 2 പത്രൊ. 2: 4; യൂദാ. 1: 6. **20: 2.** ഉല്പ. 3: 1; സെഖ. 3: 1; വെളി. 9: 1; 12: 9,
20: 3. 2 തെസ്സ. 2: 9, 10.

തള്ളിയിട്ട് അടെച്ചുപൂട്ടുകയും മീതെ മുദ്ര
യിടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം
അവനെ അല്പകാലത്തേക്ക് അഴിച്ചു വിടേ
ണ്ടതാകുന്നു.

4 ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവ
യിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു ന്യായവിധിയുടെ
അധികാരം കൊടുത്തു; യേശുവിന്റെ സാ
ക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല
ച്ചേദിക്കപ്പെട്ടവരും മൃഗത്തെയോ
അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാ
തിരുന്നവരും നെറ്റിയിലും കൈമേലും
അതിന്റെ മുദ്ര കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരു
മായവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു;
അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവി
5 നോടുകൂടി വാണു. മരിച്ചവരിൽ ശേഷ
മുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം
6 ജീവിച്ചില്ല. ഇതു ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാ
നം. ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
പങ്കുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനും ആ
കുന്നു; അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തി
ന്നു അധികാരം ഇല്ല; അവർ ദൈവ
ത്തിന്നും ക്രിസ്തുവിന്നും പുരോഹിതന്മാ
രായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം ആണ്ടു
വാഴും.

സാത്താനെ അഴിച്ചുവിടുന്നതും
അന്ത്യയുദ്ധവും

7 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുമ്പോഴോ സാ
ത്താനെ തടവിൽനിന്നു അഴിച്ചുവിടും.
8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കിലുമുള്ള ജാ
തികളായി സംഖ്യയിൽ കടല്പുറത്തെ മ
ണൽപോലെയുള്ള ഗോഗ്, മാഗോഗ്
എന്നവരെ യുദ്ധത്തിന്നായി കൂട്ടിച്ചേക്കേ
ണ്ടതിന്നു വശീകരിപ്പാൻ പുറപ്പെടും.
9 അവർ ഭൂമിയിൽ പരക്കെ ചെന്നു വിശു
ദ്ധന്മാരുടെ പാളയത്തെയും പ്രിയനഗര
ത്തെയും വളയും; എന്നാൽ ആകാശത്തു
നിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുക
10 ളയും. അവരെ വഞ്ചിച്ച പിശാചിനെ
മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും കിടക്കുന്ന
ഗന്ധകത്തീപ്പൊയ്കയിലേക്കു തള്ളിയിടും;
അവർ എന്നെന്നേക്കും രാപ്പകൽ ദണ്ഡനം
സഹിക്കേണ്ടിവരും.

പൊതുവായ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും
അന്ത്യ ന്യായവിധിയും

11 ഞാൻ വലിയോരു വെള്ളസിംഹാസന
വും അതിൽ ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു;
അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും
ആകാശവും ഓടിപ്പോയി; അവയെ പി
ന്നെ കണ്ടില്ല. മരിച്ചവർ ആബാലവൃദ്ധം 12
സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും
കണ്ടു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു; ജീവന്റെ
പുസ്തകം എന്ന മറ്റൊരു പുസ്തകവും തുറ
ന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിന്നു
ഒത്തവണ്ണം മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ പ്രവൃ
ത്തികൾക്കൊത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി.
സമുദ്രം തന്നിലുള്ള മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചു 13
കൊടുത്തു; മരണവും പാതാളവും തങ്ങ
ളിലുള്ള മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു;
ഓരോരുത്തനു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തി
കൾക്കൊത്ത വിധി ഉണ്ടായി. മരണത്തെ 14
യും പാതാളത്തെയും തീപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളി
യിട്ടു; ഈ തീപ്പൊയ്ക രണ്ടാമത്തെ മര
ണം. ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതിക്കാ 15
ണാത്ത ഏവനെയും തീപ്പൊയ്കയിൽ
തള്ളിയിടും.

പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും

21 ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ
ഭൂമിയും കണ്ടു; ഒന്നാമത്തെ ആകാശ
വും ഒന്നാമത്തെ ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി;
സമുദ്രവും ഇനി ഇല്ല. പുതിയ യെരൂശ 2
ലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവി
നായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെ
പ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈ
വസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ, ഇറങ്ങുന്ന
തും ഞാൻ കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽ 3
നിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതായി
ഞാൻ കേട്ടതു: ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ
ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം; അവൻ അവ
രോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവന്റെ
ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ
ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.
അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ 4
എല്ലാം തുടെച്ചുകളയും. ഇനി മരണം 5
ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ട
തയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ഒന്നാമത്തേതു
കഴിഞ്ഞുപോയി; സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ: ഇതാ, ഞാൻ സകലവും
പുതുതാക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. എഴു
തുക, ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും
സത്യവും ആകുന്നു എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു.
പിന്നെയും അവൻ എന്നോടു അരുളി 6
ച്ചെയ്തതു: സംഭവിച്ചുതീർന്നു; ഞാൻ

20: 4. ദാനി. 7: 9, 22, 27; ലൂക്കൊ. 22: 30; 1 കൊരി. 6: 2, 3.
20: 5. 1 കൊരി. 15: 23; 1 തെസ്സ. 4: 16 **20: 6.** യെശ. 61: 6; വെളി. 5: 10.
20: 8. യെഹെ. 7: 2; 38: 2, 9, 16; 39: 1.
20: 9. ഹബ. 1: 6; 2 രാജാ. 1: 10; യെഹെ. 38: 22; 39: 6.
20: 10. ഉല്പ. 19: 24; വെളി. 19: 20. **20: 11.** മത്താ. 25: 31—46; ദാനി. 2: 35.
20: 12 ദാനി. 7: 10; വെളി. 3: 5; ഫിലി. 4: 3; റോമ. 2: 6.
20: 13. യോഹ. 5: 28, 29. **20: 14.** 1 കൊരി. 15: 26, 55.
20: 15. ദാനി. 12: 1; മത്താ. 25: 41; 13: 42, 50; വെളി. 3: 5.
21: 1. യെശ. 65: 17; 66: 22; 2 പത്രൊ. 3: 13; വെളി. 20: 11.
21: 2. യെശ. 52: 1; 61: 10; എബ്രാ. 11: 10; വെളി. 19: 7; 3: 12.
21: 3. സെഖ. 2: 10; സെഖ. 8: 8.
21: 4. വെളി. 7: 17; യിരെ. 31: 16; യെശ. 35: 10; 65: 19.
21: 5. വെളി. 4: 2; 5: 1; 2 കൊരി. 5: 17; സങ്കീ. 47: 8.
21: 6. വെളി. 1: 8; 22: 13, 17; യെശ. 55: 1; സെഖ. 14: 8.

അൽഫയും ഓമേഗയും ആദിയും അന്തവും
ആകുന്നു; ദാഹിക്കുന്നവനു ഞാൻ ജീവ
നീരുറവിൽനിന്നു സൌജന്യമായി കൊടു
7 ക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ ഇതു അവകാശ
മായി ലഭിക്കും; ഞാൻ അവനു ദൈവവും
8 അവൻ എനിക്കു മകനുമായിരിക്കും. എ
ന്നാൽ ഭീരുക്കൾ, അവിശ്വാസികൾ,
അറെക്കപ്പെട്ടവർ; കൊലപാതകന്മാർ,
ദുൎന്നടപ്പുകാർ, ക്ഷുദ്രക്കാർ, ബിംബാരാധി
കൾ- എന്നിവൎക്കും ഭോഷ്കു പറയുന്ന ഏ
വൎക്കും ഉള്ള ഓഹരി തീയും ഗന്ധകവും
കത്തുന്ന പൊയ്കയിലത്രെ; അതു രണ്ടാമ
ത്തെ മരണം.

സ്വൎഗ്ഗീയ യെരൂശലേം

9 അന്ത്യബാധ ഏഴും നിറഞ്ഞ ഏഴു ക
ലശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഏഴു ദൂതന്മാരിൽ ഒരു
ത്തൻ വന്നു എന്നോടു: വരിക, കുഞ്ഞാ
ടിന്റെ കാന്തയായ മണവാട്ടിയെ കാണി
10 ച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നെ
ആത്മാവിവശതയിൽ ഉയൎന്നോരു വന്മല
യിൽ കൊണ്ടുപോയി, യെരൂശലേമെന്ന
വിശുദ്ധനഗരം സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവ
സന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ, ദൈവതേജ
സ്സുള്ളതായി ഇറങ്ങുന്നതു കാണിച്ചുതന്നു.
11 അതിന്റെ ജ്യോതിസ്സു ഏറ്റവും വില
യേറിയ രത്നത്തിനു തുല്യമായി സ്ഫടിക
സ്വച്ഛതയുള്ള സൂൎയ്യകാന്തംപോലെ ആയി
12 രുന്നു അതിനു പൊക്കമുള്ള വന്മതിലും
പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും ഗോപുരങ്ങളിൽ
പന്ത്രണ്ടു ദൂതന്മാരും ഉണ്ടു; യിസ്രായേൽ
മക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെയും പേർ
13 കൊത്തീട്ടും ഉണ്ടു. കിഴക്കു മൂന്നു ഗോപുരം,
വടക്കു മൂന്നു ഗോപുരം, തെക്കു മൂന്നു ഗോ
14 പുരം, പടിഞ്ഞാറു മൂന്നു ഗോപുരം. നഗര
ത്തിന്റെ മതിലിനു പന്ത്രണ്ടു അടിസ്ഥാ
നവും അതിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ പന്ത്രണ്ടു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പന്ത്രണ്ടു പേരും
15 ഉണ്ടു. എന്നോടു സംസാരിച്ചവനു നഗ
രത്തെയും അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങളെയും
മതിലിനെയും അളക്കേണ്ടതിനു പൊന്നു
കൊണ്ടുള്ള ഒരു അളവുകോൽ ഉണ്ടായിരു
16 ന്നു. നഗരം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു;
അതിന്റെ വീതിയും നീളവും സമം; അള
വുകോൽകൊണ്ടു അവൻ നഗരത്തെ അ
ളന്നു, ആയിരത്തിരുനൂറു നാഴിക കണ്ടു;
അതിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും
17 സമം തന്നേ. അതിന്റെ മതിൽ അളന്നു;
മനുഷ്യന്റെ അളവിനു എന്നുവെച്ചാൽ
ദൂതന്റെ അളവിനു തന്നേ, നൂറ്റിനാ
18 ല്പത്തിനാലു മുഴം ഉണ്ടായിരുന്നു. മതിലി
ന്റെ പണി സൂൎയ്യകാന്തവും നഗരം സ്വച്ഛ
സ്ഫടികത്തിനൊത്ത തങ്കവും ആയിരു
ന്നു. നഗരമതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ 19
സകല രത്നവുംകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കു
ന്നു; ഒന്നാം അടിസ്ഥാനം സൂൎയ്യകാന്തം,
രണ്ടാമത്തേതു നീലരത്നം, മൂന്നാമത്തേതു
മാണിക്യം, നാലാമത്തേതു മരതകം, അ 20
ഞ്ചാമത്തേതു നഖവല്ലി, ആറാമത്തേതു
ചുവപ്പുകല്ലു, ഏഴാമത്തേതു പീതരത്നം,
എട്ടാമത്തേതു ഗോമേദകം, ഒമ്പതാമത്തേ
തു പുഷ്യരാഗം, പത്താമത്തേതു വൈഡൂ
ൎയ്യം, പതിനൊന്നാമത്തേതു പദ്മരാഗം,
പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു സുഗന്ധരത്നം. പന്ത്ര 21
ണ്ടു ഗോപുരവും പന്ത്രണ്ടു മുത്തു; ഓരോ
ഗോപുരം ഓരോ മുത്തുകൊണ്ടുള്ളതു നഗ
രത്തിന്റെ വീഥി സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തി
നു തുല്യമായ തങ്കവും ആയിരുന്നു. മന്ദിരം 22
അതിൽ കണ്ടില്ല; സൎവ്വശക്തിയുള്ള ദൈ
വമായ കൎത്താവും കുഞ്ഞാടും അതിന്റെ
മന്ദിരം ആകുന്നു. നഗരത്തിൽ പ്രകാശി 23
പ്പാൻ സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനും ആവശ്യമില്ല;
ദൈവതേജസ്സു അതിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു;
കുഞ്ഞാടു അതിന്റെ വിളക്കു ആകുന്നു.
ജാതികൾ അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നട 24
ക്കും; ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ
മഹത്വം അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. അ 25
തിന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ പകല്മുഴുവനും അ
ടെക്കുകയില്ല; രാത്രി അവിടെ ഇല്ലല്ലോ.
ജാതികളുടെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും 26
അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. കുഞ്ഞാടിന്റെ 27
ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മ്ലേച്ഛ
തയും ഭോഷ്കും പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ ആരും
അതിൽ കടക്കയില്ല.

22 വീഥിയുടെ നടുവിൽ ദൈവത്തി
ന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാ
സനത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതായി പള
ങ്കുപോലെ ശുഭ്രമായ ജീവജലനദിയും അ
വൻ എനിക്കു കാണിച്ചു. നദിക്കു ഇക്കരെ 2
യും അക്കരെയും ജീവവൃക്ഷം ഉണ്ടു; അതു
പന്ത്രണ്ടു വിധം ഫലം കായിച്ചു മാസം
തോറും അതതു ഫലം കൊടുക്കുന്നു; വൃക്ഷ
ത്തിന്റെ ഇല ജാതികളുടെ രോഗശാന്തി
ക്കു ഉതകുന്നു. യാതൊരു ശാപവും ഇനി 3
ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാ
ടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരി
ക്കും; അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ആ
രാധിക്കും. അവർ അവന്റെ മുഖം കാ 4
ണും; അവന്റെ നാമം അവന്റെ നെറ്റി
യിൽ ഇരിക്കും. ഇനി രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല; 5
ദൈവമായ കൎത്താവു അവരുടെമേൽ പ്ര

21: 7. വെളി. 2: 7; എബ്രാ. 8: 10; 2 ശമൂ. 7: 14.
21: 8. വെളി. 22: 15; 20: 14; എബ്രാ. 10: 38, 39. **21: 9.** ലേവ്യ 26: 21; വെളി. 15: 1.
21: 10. യെശ. 52: 1; യെഹെ. 40: 2. **21: 11.** യെശ. 58: 8; 60: 1, 2, 19.
21: 12. യെഹെ. 48: 31—35. **21: 15.** യെഹെ. 40: 3, 5.
21: 16. യെഹെ. 43: 16; 48: 16, 17. **21: 19.** യെശ. 54: 11, 12.
21: 23. യെശ. 24: 23; 60: 1—20. **21: 24.** സങ്കീ. 89: 27; 72: 11; യെശ. 60: 3, 5.
21: 25. വെളി. 22: 5; സെഖ. 14: 7. **21: 27.** യെശ. 52: 1; ദാനീ. 12: 1.
22: 1. യെഹെ. 47: 1; സെഖ. 14: 8. **22: 2.** വെളി. 21: 21; യെഹെ. 47: 12.
22: 3. സെഖ. 14: 11. **22: 4.** മത്താ. 5: 8; വെളി. 3: 12.
22: 5. വെളി. 21: 25; ദാനീ. 7: 18, 27.

കാശികക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമോ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചമോ അവർക്കു ആവശ്യമില്ല. അവർ എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്മാരായിരിക്കും.

ഉപസംഹാരം

6 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു: ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു; പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതു തന്റെ ദാസന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു.
7 ഇതാ, ഞാൻ വേഗത്തിൽ വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

8 ഇതു കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തതു യോഹന്നാൻ എന്ന ഞാൻ തന്നെ. കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തശേഷം അതു് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്ന ദൂതന്റെ കാല്ക്കൽ
9 ഞാൻ വീണു നമസ്കരിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു: അരുതു; ഞാൻ നിന്റെയും നിന്റെ സഹോദരന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ഈ പുസ്തകത്തിലെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവരുടെയും സഹഭൃത്യനത്രേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അവൻ പിന്നെയും എന്നോടു പറഞ്ഞതു: സമയം അടുത്തിരിക്കയാൽ ഈ പുസ്തക
11 ത്തിലെ പ്രവചനം മുദ്രയിടരുതു. അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അനീതി ചെയ്യട്ടെ; അഴുക്കുള്ളവൻ ഇനിയും അഴുക്കാടട്ടെ; നീതിമാൻ ഇനിയും നീതിചെയ്യട്ടെ; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരി
12 ക്കട്ടെ. ഇതാ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തനു അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം
13 എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു ഞാൻ അൽഫയും ഓമേഗയും ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തവനും ആ
14 ദിയും അന്തവും ആകുന്നു. ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധികാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഗോപുരങ്ങളിൽകൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 15 നായ്ക്കളും ക്ഷുദ്രക്കാരും ദുർന്നടപ്പുകാരും കൊലപാതകന്മാരും ബിംബാരാധികളും ഭോഷ്കിൽ പ്രിയപ്പെട്ടു കയും അതിനെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവരും പുറത്തു തന്നേ.

16 യേശു എന്ന ഞാൻ സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോടു് ഇതു സാക്ഷീകരിപ്പാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു; ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേരും വംശവും ശുഭ്രമായ ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു.

17 വരിക എന്നു് ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു; കേൾക്കുന്നവനും: വരിക എന്നു പറയട്ടെ; ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ; ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സൌജന്യമായി വാങ്ങട്ടെ.

18 ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും ഞാൻ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: അതിനോടു് ആരെങ്കിലും കൂട്ടിയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ബാധകളെ ദൈവം അവന്നു വരുത്തും.
19 ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ വചനത്തിൽനിന്നു് ആരെങ്കിലും വല്ലതും നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവൃക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അവന്നുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും.

20 ഇതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ: അതേ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു എന്നു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ആമേൻ, കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ.

21 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; ആമേൻ.

22: 6. വെളി. 1: 1; 1കൊരി. 14: 32. **22: 7.** വെളി. 3: 11; 1: 3. **22: 8** വെളി. 19: 10.
22: 10. വെളി 10: 4; 1: 3; ദാനീ 8: 26; 12: 4. **22: 11.** ദാനീ. 12: 10.
22: 12. സങ്കീ. 28: 4; 62: 12; യിരെ. 17: 10; വെളി. 3: 11; യെശ. 40: 10; റോമ. 2: 6; 14: 12.
22: 13 യെശ. 44: 6; 48: 12; വെളി. 1: 17; എബ്രാ. 13: 8.
22: 14. ഉല്പ. 2: 9; 3: 22; 49: 11. **22: 15** വെളി 21: 8, 27; 1കൊരി. 6: 9, 10.
22: 16. വെളി 1: 1, 2; 5: 5; യെശ. 11: 1, 10; ലൂക്കൊ. 1: 78.
22: 17. വെളി 21: 6; മത്താ. 14: 8; റോമ. 8: 23; യെശ. 55: 1; യോഹ 7: 37.
22: 18. വെളി 15: 1, 6; ആവ. 4: 2; 12: 32; 29: 20. **22: 19.** ഉല്പ 2: 9; 3: 22.

THE BOOK OF PSALMS

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

ഒന്നാം പുസ്തകം

നീതിമാന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം

1 ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചനപ്രകാരം നടക്കാതെയും പാപികളുടെ വഴിയിൽ നില്ക്കാതെയും പരിഹാസികളുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കാതെയും 2 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു് അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ രാപ്പകൽ 3 ധ്യാനിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ ആറ്റരികത്തു നട്ടിരിക്കുന്നതും തക്കകാലത്തു ഫലം കായ്ക്കുന്നതും ഇല വാടാത്തതുമായ വൃക്ഷം പോലെ ഇരിക്കും; അവൻ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സാധിക്കും. 4 ദുഷ്ടന്മാർ അങ്ങനെയല്ല; അവർ കാറ്റു പാറ്റുന്ന 5 പതിർ പോലെയത്രേ. ആകയാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ന്യായവിസ്താരത്തിലും പാപികൾ നീതിമാന്മാരുടെ സഭയിലും നിവിന്നു നില്ക്കയില്ല. 6 യഹോവ നീതിമാന്മാരുടെ വഴി അറിയുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴിയോ നാശകരം ആകുന്നു.

യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെ വാഴ്ച

2 ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ വ്യർത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു്? 2 യഹോവെക്കും അവന്റെ അഭിഷിക്തന്നും വിരോധമായി ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ എഴുന്നേല്ക്കയും അധിപതികൾ തമ്മിൽ ആലോചിക്കയും ചെയ്യുന്നതു: 3 നാം അവരുടെ കെട്ടുകളെ പൊട്ടിച്ചു് അവരുടെ കയറുകളെ എറിഞ്ഞുകളക. 4 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ചിരിക്കുന്നു; കർത്താവു് അവരെ പരിഹസിക്കുന്നു. 5 അന്നു് അവൻ കോപത്തോടെ അവരോടു് അരുളിച്ചെയ്യും; ക്രോധത്തോടെ അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കും. 6 എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതമായ സീയോനിൽ ഞാൻ എന്റെ രാജാവിനെ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു.

7 ഞാൻ ഒരു നിർണ്ണയം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ 8 ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നോടു ചോദിച്ചുകൊൾക; ഞാൻ നിനക്കു ജാതികളെ അവകാശമായും ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളെ കൈവശമായും തരും; 9 ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു നീ അവരെ തകർക്കും; കുശവന്റെ പാത്രംപോലെ അവരെ ഉടെക്കും.

ആകയാൽ രാജാക്കന്മാരേ. ബുദ്ധി പഠിപ്പിൻ; ഭൂമിയിലെ ന്യായാധിപന്മാരേ, 10 ഉപദേശം കൈക്കൊൾവിൻ. ഭയത്തോടെ യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ; വിറയലോടെ ഘോഷിച്ചല്ലസിപ്പിൻ. അവൻ 11 കോപിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു നശിക്കാതിരിപ്പാൻ പുത്രനെ ചുംബിപ്പിൻ. അവന്റെകോപം ക്ഷണത്തിൽ 12 ജ്വലിക്കും; അവനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നവരൊക്കെയും ഭാഗ്യവാന്മാർ.

(ദാവീദ് തന്റെ മകനായ അബ്ശാലോമിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയപ്പോൾ പാടിയ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

യഹോവയിലുള്ള ആശ്രയത്തെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന

3 യഹോവേ, എന്റെ വൈരികൾ എത്ര പെരുകിയിരിക്കുന്നു! എന്നോടു എതിർക്കുന്നവർ അനേകർ ആകുന്നു. 2 അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു പലരും പറയുന്നു, സേലാ. 3 നീയോ, യഹോവേ, എനിക്കു ചുറ്റും പരിചയും എന്റെ മഹത്വവും എന്റെ തല ഉയർത്തുന്നവനും ആകുന്നു. 4 ഞാൻ യഹോവയോടു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഉത്തരം അരുളുകയും ചെയ്യുന്നു. സേലാ. 5 ഞാൻ കിടന്നുറങ്ങി; യഹോവ എന്നെ താങ്കയാൽ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. 6 എനിക്കു വിരോധമായി ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആയിരമായിരം ജനങ്ങളെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. 7 യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ നീ എന്റെ ശത്രുക്കളെ ഒക്കെയും ചെകിട്ടത്തടിച്ചു; നീ ദുഷ്ടന്മാരുടെ പല്ലു തകർത്തുകളഞ്ഞു. 8 രക്ഷ യഹോവെക്കുള്ളതാകുന്നു; നിന്റെ അനുഗ്രഹം നിന്റെ ജനത്തിന്മേൽ വരുമാറാകട്ടെ.

സേലാ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു തന്ത്രിനാദത്തോടെ; ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സന്തോഷത്തെയും സമാധാനത്തെയും കുറിക്കുന്ന ഒരു സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന

4 എന്റെ നീതിയായ ദൈവമേ, ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരമരുളേണമേ;

1: 1. സദൃ. 4: 14, 15. 1: 2. സങ്കീ. 119: 35, 97. 1: 3. യിരെ. 17: 8. 1: 4. മത്താ. 3: 12.
2: 1. അ. പ്ര. 4: 25, 26. 2: 3. ലൂക്കൊ. 19: 14. 2: 4 സദൃ. 1: 26 2: 6. അ. പ്ര. 5: 31
2: 7 മത്താ. 3: 17; എബ്രാ. 1: 5; അ. പ്ര. 13: 33; 2പത്രൊ. 1: 17.
2: 9. വെളി. 2: 26, 27; 19: 15; 12: 5. 2: 11. എബ്രാ. 12: 28.
3: 2. സങ്കീ. 71: 11. 3: 5. സങ്കീ 127: 2. 3: 6. സങ്കീ. 27: 3. 3. 8. യെശ. 43: 11.

ഞാൻ ഞെരുക്കത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ നീ
എനിക്കു വിശാലത വരുത്തി; എന്നോടു
കൃപ തോന്നി എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾ
2 ക്കേണമേ. പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ എത്ര
ത്തോളം എന്റെ മാനത്തെ നിന്ദയാക്കി
മായയെ ഇഷ്ടപ്പെടുത്തും വ്യാജത്തെ അന്വേഷി
3 ക്കും? സേലാ. യഹോവ ഭക്തനെ തനിക്കു
വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൻ;
ഞാൻ യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കു
4 മ്പോൾ അവൻ കേൾക്കും. നടുങ്ങുവിൻ;
പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
കിടക്കമേൽ ഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനിച്ചു മൌ
5 നമായിരിപ്പിൻ. സേലാ. നീതിയാഗങ്ങ
ളെ അർപ്പിപ്പിൻ; യഹോവയിൽ ആശ്രയം
6 വെപ്പിൻ. നമുക്കു ആർ നന്മ കാണിക്കും
എന്നു പലരും പറയുന്നു; യഹോവേ,
നിന്റെ മുഖപ്രകാശം ഞങ്ങളുടെമേൽ
7 ഉദിപ്പിക്കേണമേ. ധാന്യവും വീഞ്ഞും
വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായതിലും അ
ധികം സന്തോഷം നീ എന്റെ ഹൃദയ
8 ത്തിൽ നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സമാധാ
നത്തോടെ കിടന്നുറങ്ങും; നീയല്ലോ യ
ഹോവേ, എന്നെ നിർഭയം വസിക്കുമാറാ
ക്കുന്നതു.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു വേണുനാദ
ത്തോടെ; ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം.)

ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനു
വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

5 യഹോവേ, എന്റെ വാക്കുകൾക്കു ചെ
വി തരേണമേ; എന്റെ ധ്യാനത്തെ ശ്ര
2 ദ്ധിക്കേണമേ. എന്റെ രാജാവും എന്റെ
ദൈവവുമായുള്ളോവേ, എന്റെ സങ്കട
യാചന കേൾക്കേണമേ; നിന്നോടല്ലോ
3 ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു, യഹോവേ, രാ
വിലെ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ;
രാവിലെ ഞാൻ നിനക്കായി ഒരുക്കി കാ
4 ത്തിരിക്കുന്നു. നീ ദുഷ്ടതയിൽ പ്രസാദി
ക്കുന്ന ദൈവമല്ല; ദുഷ്ടൻ നിന്നോടുകൂടെ
5 പാർക്കയില്ല. അഹങ്കാരികൾ നിന്റെ സ
ന്നിധിയിൽ നില്ക്കയില്ല; നീതികേടു പ്രവ
ർത്തിക്കുന്നവരെയൊക്കെയും നീ പകെക്കു
6 ന്നു. ഭോഷ്കു പറയുന്നവരെ നീ നശിപ്പി
ക്കും; രക്തപാതകവും ചതിവുമുള്ളവൻ
7 യഹോവെക്കു അറെപ്പാകുന്നു. ഞാനോ,
നിന്റെ കൃപയുടെ ബഹുത്വത്താൽ നി
ന്റെ ആലയത്തിലേക്കു ചെന്നു നിന്റെ
വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിന്നു നേരെ നിങ്കലുള്ള
8 ഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കും. യഹോവേ,
എന്റെ ശത്രുക്കൾ നിമിത്തം നിന്റെ നീ
തിയാൽ എന്നെ നടത്തേണമേ; എന്റെ
മുമ്പിൽ നിന്റെ വഴിയെ നിരപ്പാക്കേണ
9 മേ. അവരുടെ വായിൽ ഒട്ടും നേരില്ല;
അവരുടെ അന്തരംഗം നാശകൂപം തന്നെ;
അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴിയാകു
ന്നു; നാവുകൊണ്ടു അവർ മധുരവാക്കു പറ
യുന്നു. ദൈവമേ, അവരെ കുറ്റം വിധി 10
ക്കേണമേ; തങ്ങളുടെ ആലോചനകളാൽ
തന്നേ അവർ വീഴട്ടെ; അവരുടെ അതി
ക്രമങ്ങളുടെ ബഹുത്വംനിമിത്തം അവരെ
തള്ളിക്കളയേണമേ; നിന്നോടല്ലോ അവർ
മത്സരിച്ചിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ നിന്നെ 11
ശരണം പ്രാപിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സ
ന്തോഷിക്കും; നീ അവരെ പാലിക്കുന്നതു
കൊണ്ടു അവർ എപ്പോഴും ആനന്ദിച്ചാ
ർക്കും; നിന്റെ നാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ
നിന്നിൽ ഉല്ലസിക്കും. യഹോവേ, നീ നീ 12
തിമാനെ അനുഗ്രഹിക്കും; പരിചകൊണ്ടെ
ന്നപോലെ നീ ദയകൊണ്ടു അവനെ മ
റെക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ അഷ്ടമരാഗത്തിൽ; ദാവീ
ദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

കഷ്ടതയിൽ കരുണയ്ക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു

യഹോവേ, നിന്റെ കോപത്തിൽ എ 6
ന്നെ ശിക്ഷിക്കരുതേ; നിന്റെ ക്രോധ
ത്തിൽ എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ. യഹോ 2
വേ, ഞാൻ തളർന്നിരിക്കുന്നു; എന്നോടു ക
രുണയുണ്ടാകേണമേ; യഹോവേ, എന്റെ
അസ്ഥികൾ ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കേണമേ. എന്റെ പ്രാണ 3
നും അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു; നീയോ,
യഹോവേ, എത്രത്തോളം? യഹോവേ, 4
തിരിഞ്ഞു എന്റെ പ്രാണനെ വിടുവിക്കേ
ണമേ; നിന്റെ കാരുണ്യം നിമിത്തം എ
ന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. മരണത്തിൽ നിന്നെ 5
ക്കുറിച്ചു ഓർമ്മയില്ലല്ലോ; പാതാളത്തിൽ
ആർ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും? എന്റെ 6
ഞരക്കംകൊണ്ടു ഞാൻ തകർന്നിരിക്കുന്നു;
രാത്രി മുഴുവനും എന്റെ കിടക്കയെ ഒഴ
ക്കുന്നു; കണ്ണുനീർകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ
കട്ടിലിനെ നനെക്കുന്നു. ദുഃഖംകൊണ്ടു 7
എന്റെ കണ്ണു കുഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ
സകല വൈരികളും ഹേതുവായി ക്ഷീണി
ച്ചുമിരിക്കുന്നു. നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കുന്ന 8
ഏവരുമേ, എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ;
യഹോവ എന്റെ കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദം
കേട്ടിരിക്കുന്നു. യഹോവ എന്റെ അ 9
പേക്ഷകേട്ടിരിക്കുന്നു; യഹോവ എന്റെ
പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളും. എന്റെ ശത്രു 10
ക്കൾ എല്ലാവരും ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിക്കും; അ
വർ പിന്തിരിഞ്ഞു പെട്ടെന്നു നാണിച്ചു
പോകും.

(ബന്യാമീന്യനായ കൂശിന്റെ വാക്കു
കൾ നിമിത്തം ദാവീദു യഹോവെക്കു
പാടിയ വിഭ്രമഗീതം.)

ദുഷ്ടന്മാർക്കെതിരായി ന്യായം നടത്തു
ന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ നീ 7
ന്നെ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു; എന്നെ
വേട്ടയാടുന്ന എല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽ

4: 3. തിമൊ. 2: 19. **4: 4.** എഫെ. 4: 26. **4: 6.** സംഖ്യാ. 6: 26. **4: 7.** യെശ. 9: 3.
5: 6. വെളി. 21: 8. **5: 9** റോമ. 3: 13. **5: 10.** 2ശമൂ. 15: 31. **5: 11.** യെശ. 65: 13—16.
6: 1. യിരെ. 10: 24. **6: 3.** സങ്കീ. 90: 13. **6: 5.** യെശ. 38: 18.
6: 8. ലൂക്കൊ. 13: 27; മത്താ. 7: 23.

നിന്നെ എന്നെ രക്ഷിച്ചു വിടുവിക്കേണമേ.
2 അവൻ സിംഹം എന്നപോലെ എന്നെ
കീറിക്കളയുമതേ; വിടുവിപ്പാൻ ആരുമി
ല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ ചീന്തിക്കളയ
3 തുമതേ. എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ,
ഞാൻ ഇതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ
4 പക്കൽ നീതികേടുണ്ടെങ്കിൽ, എനിക്കു
ബന്ധുവായിരുന്നവനോടു ഞാൻ ദോഷം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ—ഹേതു കൂടാതെ എ
നിക്കു വൈരിയായിരുന്നവനെ ഞാൻ വി
5 ടുവിച്ചുവല്ലോ—ശത്രു എന്റെ പ്രാണനെ
പിന്തുടർന്നു പിടിക്കട്ടെ; അവൻ എന്റെ
ജീവനെ നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടട്ടെ; എന്റെ
മാനത്തെ പൂഴിയിൽ തള്ളിയിടട്ടെ. സേ
6 ലാ. യഹോവേ, കോപത്തോടെ എഴു
ന്നേല്ക്കേണമേ; എന്റെ വൈരികളുടെ
ക്രോധത്തോടു എതിർത്തു നില്ക്കേണമേ;
എനിക്കുവേണ്ടി ഉണരേണമേ; നീ ന്യായ
7 വിധി കല്പിച്ചുവല്ലോ. ജാതികളുടെ സം
ഘം നിന്നെ ചുറ്റി നില്ക്കട്ടെ; നീ അവർക്കു
മീതെകൂടി ഉയരത്തിലേക്കു മടങ്ങേണമേ.
8 യഹോവ ജാതികളെ ന്യായം വിധിക്കുന്നു;
യഹോവേ, എന്റെ നീതിക്കും പരമാർത്ഥ
തയ്ക്കും തക്കവണ്ണം എന്നെ വിധിക്കേണമേ;
9 ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത തീർന്നുപോകട്ടെ; നീതി
മാനെ നീ ഉറപ്പിക്കേണമേ. നീതിമാനായ
ദൈവം ഹൃദയങ്ങളെയും അന്തരിന്ദ്രിയങ്ങ
10 ളെയും ശോധന ചെയ്യുന്നവല്ലോ. എന്റെ
പരിച ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു;
അവൻ ഹൃദയപരമാർത്ഥികളെ രക്ഷിക്കു
11 ന്നു. ദൈവം നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതി
യാകുന്നു; ദൈവം ദിവസംപ്രതി കോപി
12 ക്കുന്നു. മനം തിരിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ
തന്റെ വാളിന്നു മൂർച്ച കൂട്ടും; അവൻ
തന്റെ വില്ലു കുലെച്ചു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
13 അവൻ മരണായുധങ്ങളെ അവന്റെ നേരെ
തൊട്ടുന്നു. തന്റെ ശരങ്ങളെ തീയമ്പുക
14 ളാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതാ, അവന്നു
നീതികേടിനെ നോവു കിട്ടുന്നു; അവൻ
കഷ്ടത്തെ ഗർഭം ധരിച്ചു വഞ്ചനയെ പ്ര
15 വിക്കുന്നു അവൻ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചുണ്ടാ
ക്കി; കുഴിച്ച കുഴിയിൽ താൻ തന്നേ വീ
16 ണു. അവന്റെ വേണ്ടാതനം അവന്റെ
തലയിലേക്കു തിരിയും; അവന്റെ ബലാ
ല്ക്കാരം അവന്റെ നെറുകയിൽ തന്നേ വീ
17 ഴും. ഞാൻ യഹോവയെ അവന്റെ നീ
തിക്കു തക്കവണ്ണം സ്തുതിക്കും; അത്യുന്ന
തനായ യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം
പാടും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു ഗത്യരാഗത്തിൽ;
ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും
മനുഷ്യന്റെ മാഹാത്മ്യവും

8 ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യഹോവേ,
നിന്റെ നാമം ഭൂമിയിലൊക്കെയും എത്ര
ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു! നീ ആകാശത്തിൽ
നിന്റെ തേജസ്സു വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ 2
വൈരികൾ നിമിത്തം ശത്രുവിനെയും പക
യനെയും മിണ്ടാതാക്കുവാൻ തന്നേ, നീ
ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും
വായിൽനിന്നു ബലം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ വിരലുകളുടെ പണിയായ ആകാ 3
ശത്തെയും നീ ഉണ്ടാക്കിയ ചന്ദ്രനെയും ന
ക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കുമ്പോൾ, മർത്യനെ 4
നീ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എന്തു? മനു
ഷ്യപുത്രനെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
എന്തുമാത്രം? നീ അവനെ ദൈവത്തെ 5
ക്കാൾ അല്പം മാത്രം താഴ്ത്തി, തേജസ്സും ബ
ഹുമാനവും അവനെ അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾ 6
ക്കു നീ അവനെ അധിപതിയാക്കി, സക
ലത്തെയും അവന്റെ കാൽ കീഴെയാക്കി
യിരിക്കുന്നു; ആട്ടുകളെയും കാളകളെയും 7
എല്ലാം കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളെയൊക്കെയും
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും സമുദ്ര 8
ത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളെയും സമുദ്രമാർഗ്ഗങ്ങ
ളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സകലത്തെയും തന്നേ.
ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യഹോവേ, നി 9
ന്റെ നാമം ഭൂമിയിലൊക്കെയും എത്ര
ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു!

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു
പുത്രമരണരാഗത്തിൽ; ദാവീ
ദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം)

ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള ന്യായ
വിധികൾ

ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ യഹോവ **9**
യെ സ്തുതിക്കും; നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ
ഒക്കെയും ഞാൻ വർണ്ണിക്കും. ഞാൻ നി 2
ന്നിൽ സന്തോഷിച്ചുല്ലസിക്കും; അത്യുന്ന
തനായുള്ളോവേ, ഞാൻ നിന്റെ നാമ
ത്തെ കീർത്തിക്കും. എന്റെ ശത്രുക്കൾ പിൻ 3
വാങ്ങുകയിൽ ഇടറി വീണു, നിന്റെ സ
ന്നിധിയിൽ നശിച്ചു പോകും. നീ എ 4
ന്റെ കാര്യവും വ്യവഹാരവും നടത്തിയി
രിക്കുന്നു; നീ നീതിയോടെ വിധിച്ചുകൊ
ണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; നീ 5
ജാതികളെ ശാസിച്ചു ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിച്ചു;
അവരുടെ നാമത്തെ നീ സദാകാലത്തേ
ക്കും മായിച്ചുകളഞ്ഞു. ശത്രുക്കൾ മുടിഞ്ഞു 6
സദാകാലത്തേക്കും നശിച്ചിരിക്കുന്നു; അ
വരുടെ പട്ടണങ്ങളെയും നീ മറിച്ചുകള
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവയുടെ ഓർമ്മകൂടെ ഇല്ലാ
തെയായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യഹോവ 7
എന്നേക്കും വാഴുന്നു; ന്യായവിധിക്കു അ
വൻ സിംഹാസനം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
അവൻ ലോകത്തെ നീതിയോടെ വിധി 8
ക്കും; ജാതികൾക്കു നേരോടെ ന്യായപാല
നം ചെയ്യും. യഹോവ പീഡിതന്നു ഒരു 9
അഭയസ്ഥാനം; കഷ്ടകാലത്തു ഒരഭയ
സ്ഥാനം തന്നേ. നിന്റെ നാമത്തെ അറി 10

7: 2. യെശ. 38: 13. **7: 4.** 1ശമൂ. 24: 7. **7: 6.** സങ്കീ. 94: 1, 2; 44: 23.
7: 8. സങ്കീ. 18: 20. **7: 9.** വെളി. 2: 23. **7: 14:** യെശ. 33: 11. **7: 15.** എസ്ഥേ. 7: 10.
7: 16. 1രാജാ. 2: 32. **8: 1.** സങ്കീ. 148: 13. **8: 2.** മത്താ. 11: 25; 21: 16.
8: 4. ഇയ്യോ. 7: 17; സങ്കീ. 144: 3; എബ്രാ. 2: 6—8. **8: 6.** എഫെ. 1: 22; 1കൊരി. 15: 27.
9: 2. സങ്കീ. 83: 17—18. **9: 5.** സദൃ. 10: 7; ആവ. 9: 14. **9: 7.** എബ്രാ. 1: 11.
9: 8. അ. പ്ര. 17: 31; വെളി. 20: 12, 13. **9: 10.** സദൃ. 18. 10.

യുന്നവർ നിങ്കൽ ആശ്രയിക്കും; യഹോ
വേ, നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവരെ നീ
11 ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. സീയോനിൽ വ
സിക്കുന്ന യഹോവെക്കു സ്തോത്രം പാട്ടു
വിൻ; അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ജാതിക
12 ളുടെ ഇടയിൽ ഘോഷിപ്പിൻ. രക്തപാ
തകത്തിന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ അ
വരെ ഓർക്കുന്നു; എളിയവരുടെ നിലവി
13 ളിയെ അവൻ മറക്കുന്നതുമില്ല. യഹോ
വേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; മ
രണവാതിലുകളിൽനിന്നു് എന്നെ ഉദ്ധരി
ക്കുന്നവനേ, എന്നെ പകെക്കുന്നവരാൽ
എനിക്കു നേരിട്ടുന്ന കഷ്ടം നോക്കേണമേ.
14 ഞാൻ സീയോൻപുത്രിയുടെ പടിവാതിലു
കളിൽ നിന്റെ സ്തുതിയെ ഒക്കെയും പ്ര
സ്താവിച്ചു നിന്റെ രക്ഷയിൽ സന്തോഷി
15 ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. ജാതികൾ തങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കിയ കുഴിയിൽ താണുപോയി; അ
വർ ഒളിച്ചുവെച്ച വലയിൽ അവരുടെ
16 കാൽ തന്നേ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യഹോ
വ തന്നെത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തി ന്യായവി
ധി നടത്തിയിരിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ സ്വന്ത
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ കുടുങ്ങിയിരി
17 ക്കുന്നു. തന്ത്രിനാദം. സേലാ. ദുഷ്ടന്മാ
രും ദൈവത്തെ മറക്കുന്ന സകല ജാതിക
18 ളും പാതാളത്തിലേക്കു തിരിയും. ദരിദ്ര
നെ എന്നേക്കും മറന്നുപോകയില്ല; സാധു
ക്കളുടെ പ്രത്യാശെക്കു എന്നും ഭംഗം വരി
19 കയുമില്ല. യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണമേ.
മർത്യൻ പ്രബലനാകരുതേ; ജാതികൾ
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വിധിക്കപ്പെടുമാ
20 റാകട്ടെ. യഹോവേ, തങ്ങൾ മർത്യരത്രേ
എന്നു ജാതികൾ അറിയേണ്ടതിന്നു് അവ
ക്കു ഭയം വരുത്തേണമേ. സേലാ.

ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേൽ ന്യായവിധി നട
ത്തുന്നതിനു് ദൈവത്തോടുള്ള
പ്രാർത്ഥന

10 യഹോവേ, നീ ദൂരത്തു നില്ക്കുന്നതെ
ന്തു്? കഷ്ടകാലത്തു നീ മറഞ്ഞുകളയു
2 ന്നതുമെന്തു്? ദുഷ്ടന്റെ അഹങ്കാരത്താൽ
എളിയവൻ തപിക്കുന്നു; അവർ നിരൂപി
ച്ച ഉപായങ്ങളിൽ അവർ തന്നെ പിടി
3 പെടട്ടെ. ദുഷ്ടൻ തന്റെ മനോരഥത്തിൽ
പ്രശംസിക്കുന്നു; ദുരാഗ്രഹി യഹോവയെ
4 ത്യജിച്ചു നിന്ദിക്കുന്നു. ദുഷ്ടൻ ഉന്നതഭാവ
ത്തോടെ: അവൻ ചോദിക്കുന്നില്ല എന്നു
പറയുന്നു; ദൈവം ഇല്ല എന്നാകുന്നു അ
5 വന്റെ നിരൂപണം ഒക്കെയും. അവന്റെ
വഴികൾ എല്ലായ്പോഴും സഫലമാകുന്നു;
നിന്റെ ന്യായവിധികൾ അവൻ കാണാ
തവണ്ണം ഉയരമുള്ളവ; തന്റെ സകല ശ
6 ത്രുക്കളോടും അവൻ ചീറുന്നു. ഞാൻ കുലു
ങ്ങുകയില്ല, ഒരു നാളും അനർത്ഥത്തിൽ വീ
ഴുകയുമില്ല എന്നു് അവൻ തന്റെ ഹൃദയ
7 ത്തിൽ പറയുന്നു. അവന്റെ വായിൽ ശാ
പവും വ്യാജവും സാഹസവും നിറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു; അവന്റെ നാവിൻകീഴിൽ ദോ
ഷവും അതിക്രമവും ഇരിക്കുന്നു. അവൻ 8
ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഒളിവുകളിൽ പതിയിരിക്കു
ന്നു; മറവിടങ്ങളിൽ വെച്ചു് അവൻ കുറ
മില്ലാത്തവനെ കൊല്ലുന്നു; അവർ രഹ
സ്യമായി അഗതിയുടെ മേൽ കണ്ണുവെച്ചി
രിക്കുന്നു. സിംഹം മുറുകാട്ടിൽ എന്ന 9
പോലെ അവൻ മറവിടത്തിൽ പതുങ്ങു
ന്നു; എളിയവനെ പിടിപ്പാൻ അവൻ പ
തിയിരിക്കുന്നു. എളിയവനെ തന്റെ വ
ലയിൽ ചാടിച്ചു പിടിക്കുന്നു. അവൻ കു 10
നിഞ്ഞു പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു; അഗതികൾ
അവന്റെ ബലത്താൽ വീണുപോകുന്നു
ദൈവം മറന്നിരിക്കുന്നു, അവൻ തന്റെ 11
മുഖം മറെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ ഒരുനാളും
കാണുകയില്ല എന്നു് അവൻ ഹൃദയത്തിൽ
പറയുന്നു. യഹോവേ, എഴുന്നേല്ക്കേണ 12
മേ, ദൈവമേ, തൃക്കൈ ഉയർത്തേണമേ;
എളിയവരെ മറക്കരുതേ. ദുഷ്ടൻ ദൈവ 13
ത്തെ നിന്ദിക്കുന്നതും നീ ചോദിക്കയില്ല
എന്നു തന്റെ ഉള്ളിൽ പറയുന്നതും എന്തി
നു്? നീ അതു കണ്ടിരിക്കുന്നു. തൃക്കൈ 14
കൊണ്ടു പകരം ചെയ്വാൻ ദോഷത്തെയും
പകയെയും നീ നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു;
അഗതി തന്നെത്താൻ നിങ്കൽ ഏല്പിക്കുന്നു;
അനാഥന്നു നീ സഹായി ആകുന്നു. ദുഷ്ട 15
ന്റെ ഭുജത്തെ നീ ഒടിക്കേണമേ; ദോഷി
യുടെ ദുഷ്ടത ഇല്ലാതെയാകുവോളം അതി
ന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യേണമേ. യഹോവ 16
എന്നേന്നേക്കും രാജാവാകുന്നു; ജാതികൾ
അവന്റെ ദേശത്തുനിന്നു നശിച്ചുപോയി
രിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള മർത്യൻ ഇ 17
നി ഭയപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ നീ അനാഥ
ന്നും പീഡിതന്നും ന്യായപാലനം ചെയ്യേ
ണ്ടതിന്നു് യഹോവേ, നീ സാധുക്കളുടെ 18
അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദ
യത്തെ നീ ഉറപ്പിക്കയും നിന്റെ ചെവി
ചായിച്ചു കേൾക്കയും ചെയ്യുന്നു.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം)

യഹോവ നീതിമാന്മാരുടെ സങ്കേതം

11 ഞാൻ യഹോവയെ ശരണമാക്കിയി
രിക്കുന്നു; പക്ഷികളേ, നിങ്ങളുടെ പർ
വ്വതത്തിലേക്കു പറന്നുപോകുവിൻ എന്നു
നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയുന്നതു് എങ്ങനെ?
2 ഇതാ, ദുഷ്ടന്മാർ ഹൃദയപരമാർത്ഥികളെ ഇ
രുട്ടത്തു് എയ്യേണ്ടതിന്നു വില്ലു കുലെച്ചു്
അസ്ത്രം ഞാണിന്മേൽ തൊടുക്കുന്നു. അടി 3
സ്ഥാനങ്ങൾ മറിഞ്ഞുപോയാൽ നീതി
മാൻ എന്തു ചെയ്യും? യഹോവ തന്റെ 4
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ഉണ്ടു്; യഹോവ
യുടെ സിംഹാസനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആകുന്നു;
അവന്റെ കണ്ണുകൾ ദർശിക്കുന്നു; അവ
ന്റെ കൺപോളകൾ മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ
ശോധന ചെയ്യുന്നു; യഹോവ നീതിമാ 5
നെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; ദുഷ്ടനെയും സാ

9: 12. ഉല്പ. 9: 5. **9: 15.** സദൃ. 5: 22. **9: 17.** സങ്കീ. 50: 22. **9: 18.** സദൃ. 23: 18.
10: 2. സദൃ. 5: 22. **10: 3.** സദൃ. 28: 4. **10: 5.** യെശ. 26: 11. **10: 6.** വെളി. 18: 7.
10: 7. റോമ. 3: 14; ഇയ്യോ. 20: 12. **10: 9.** മീഖാ 7: 2. **10: 12.** മീഖാ. 5: 9.
10: 14. 2തിമൊ. 1: 12. **10: 15.** സങ്കീ. 37: 17.
11: 1. സങ്കീ. 56: 11; 1ശമൂ. 26: 19, 20. **11: 2.** സങ്കീ. 64: 2, 3. **11: 4.** ഹബ. 2: 20.

ഹസപ്രിയനെയും അവന്റെ ഉള്ളം വെറു
6 ക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേൽ അവൻ കണി
കളെ വർഷിപ്പിക്കും; തീയും ഗന്ധകവും ഉ
ഗ്രക്കാറ്റും അവരുടെ പാനപാത്രത്തിലെ
7 ഓഹരിയായിരിക്കും. യഹോവ നീതി
മാൻ; അവൻ നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;
നേരുള്ളവർ അവന്റെ മുഖം കാണും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു്; അഷ്ടമരാഗ
ത്തിൽ ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം)

വ്യാജം സംസാരിക്കുന്നവർക്കെതിരായി
ദൈവസഹായത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള
പ്രാർത്ഥന

12 യഹോവേ, രക്ഷിക്കേണമേ; ഭക്ത
ന്മാർ ഇല്ലാതെപോകുന്നു; വിശ്വസ്ത
ന്മാർ മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കു
2 ന്നു. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാര
നോടു വ്യാജം സംസാരിക്കുന്നു; കപടമു
ള്ള അധരത്തോടും ഇരുമനസ്സോടും കൂടെ
3 അവർ സംസാരിക്കുന്നു. കപടമുള്ള അധ
രങ്ങളെ ഒക്കെയും വമ്പു പറയുന്ന നാവി
4 നെയും യഹോവ ഛേദിച്ചുകളയും. ഞങ്ങ
ളുടെ നാവുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ജയിക്കും; ഞ
ങ്ങളുടെ അധരങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തുണ; ഞ
ങ്ങൾക്കു യജമാനൻ ആർ എന്നു് അവർ
5 പറയുന്നു. എളിയവരുടെ പീഡയും ദരി
ദ്രന്മാരുടെ ദീർഘശ്വാസവും നിമിത്തം ഇ
പ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കും; രക്ഷിക്കായി
കാംക്ഷിക്കുന്നവനെ ഞാൻ അതിലാക്കും
6 എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. യ
ഹോവയുടെ വചനങ്ങൾ നിർമ്മല വചന
ങ്ങൾ ആകുന്നു; നിലത്തു് ഉലയിൽ ഉരു
ക്കി ഏഴുപ്രാവശ്യം ശുദ്ധി ചെയ്ത വെള്ളി
7 പോലെ തന്നെ. യഹോവേ, നീ അവരെ
കാത്തുകൊള്ളും; ഈ തലമുറയിൽ നിന്നു
നീ അവരെ എന്നും സൂക്ഷിക്കും; മനുഷ്യ
പുത്രന്മാരുടെ ഇടയിൽ വഷളത്വം പ്രബ
ലപ്പെടുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ എല്ലാടവും സ
ഞ്ചരിക്കുന്നു.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീ
ദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം,

അതിവേദനയിൽനിന്നുള്ള
ഒരു പ്രാർത്ഥന

13 യഹോവേ, എത്രത്തോളം നീ എന്നെ
മറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും? നീ എത്രത്തോ
ളം നിന്റെ മുഖത്തെ ഞാൻ കാണാതവ
2 ണ്ണം മറെക്കും? എത്രത്തോളം ഞാൻ എ
ന്റെ ഉള്ളിൽ വിചാരം പിടിച്ചു എന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ ദിവസംപ്രതി ദുഃഖം അനുഭ
വിക്കേണ്ടിവരും? എത്രത്തോളം എന്റെ
3 ശത്രു എന്റെ മേൽ ഉയർന്നിരിക്കും? എ
ന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, കടാക്ഷി
ക്കേണമേ; എനിക്കു് ഉത്തരം അരുളേണ
മേ; ഞാൻ മരണനിദ്ര പ്രാപിക്കാതിരി
പ്പാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പി
ക്കേണമേ; ഞാൻ അവനെ തോല്പിച്ചുക 4
ളഞ്ഞു എന്നു് എന്റെ ശത്രു പറയരുതേ;
ഞാൻ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്നതിനാൽ എന്റെ
വൈരികൾ ഉല്ലസിക്കയുമരുതേ. ഞാ 5
നോ നിന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിക്കു
ന്നു; എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ രക്ഷയിൽ
ആനന്ദിക്കും. യഹോവ എനിക്കു നന്മ 6
ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു ഞാൻ അവന്നു പാടു
പാട്ടം.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്വവും ദുഷ്ടതയും

ദൈവം ഇല്ല എന്നു മൂഢൻ തന്റെ **14**
ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു; അവർ വഷള
ന്മാരായി മ്ലേച്ഛത പ്രവർത്തിക്കുന്നു; നന്മ
ചെയ്യുന്നവൻ ആരുമില്ല. ദൈവത്തെ അ 2
ന്വേഷിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാനുണ്ടോ എന്നു കാ
ണ്മാൻ യഹോവ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മനു
ഷ്യപുത്രന്മാരെ നോക്കുന്നു. എല്ലാവരും 3
വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്ത
വരായിത്തീർന്നു; നന്മ ചെയ്യുന്നവനില്ല;
ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. നീതികേടു പ്രവ 4
ർത്തിക്കുന്നവർ ആരും അറിയുന്നില്ലയോ?
അപ്പം തിന്നുന്നതുപോലെ അവർ എന്റെ
ജനത്തെ തിന്നുകളയുന്നു; യഹോവയോടു
അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. അവർ അവി 5
ടെ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു; യഹോവ നീതി
മാന്മാരുടെ തലമുറയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. നി 6
ങ്ങൾ ദരിദ്രന്റെ ആലോചനെക്കു ഭംഗം
വരുത്തുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ അവന്റെ
സങ്കേതമാകുന്നു, സീയോനിൽ നിന്നു യി 7
സ്രായേലിന്റെ രക്ഷ വന്നെങ്കിൽ! യ
ഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാ
റുമ്പോൾ യാക്കോബു് സന്തോഷിക്കയും
യിസ്രായേൽ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

യഹോവയുടെ വിശുദ്ധ പർവ്വതത്തിൽ
വസിക്കുന്നവൻ

യഹോവേ, നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ **15**
ആർ പാർക്കും? നിന്റെ വിശുദ്ധ പർവ്വ
തത്തിൽ ആർ വസിക്കും? നിഷ്കളങ്കനായി 2
നടന്നു നീതി പ്രവർത്തിക്കയും ഹൃദയപൂർവ്വം
സത്യം സംസാരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ.
നാവുകൊണ്ടു കരള പറയാതെയും തന്റെ 3
കൂട്ടുകാരനോടു ദോഷം ചെയ്യാതെയും കൂട്ടു
കാരന്നു അപമാനം വരുത്താതെയും ഇരി
ക്കുന്നവൻ; വഷളനെ നിന്ദ്യനായി എണ്ണു 4
കയും യഹോവാഭക്തന്മാരെ ബഹുമാനി
ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ; സത്യം ചെയ്തിട്ടു

11: 6. ഉല്പ. 19: 24. **12: 1.** യെശ. 57: 1. **12: 3.** 1ശമൂ. 2: 3; ദാനീ. 7: 8, 25.
12: 6. 2ശമൂ. 22: 31; സങ്കീ. 119: 140; സദൃ. 30: 5.
13: 1. സങ്കീ. 88: 14; യെശ. 59: 2. **13: 3.** യിരെ. 51: 39.
14: 1. ഉല്പ. 6: 11, 12; റോമ. 3: 10. **14: 4.** യിരെ. 10: 25.
14: 6, 7. റോമ. 11: 26, 27; സങ്കീ. 53; 6.
15: 1. സങ്കീ. 24: 3. **15: 2.** യെശ. 33: 15; എഫെ. 4: 25. **15: 3.** പുറ. 23: 1.

5 ചേതം വന്നാലും മാറാത്തവൻ; തന്റെ
ദ്രവ്യം പലിശെക്കു കൊട്ടക്കാതെയും കൂറ
മില്ലാത്തവന്നു വിരോധമായി കൈക്കൂലി
വാങ്ങാതെയും # രിക്കുന്നവൻ; ഇങ്ങനെ
ചെയ്യുന്നവൻ ഒരുനാളും കുലുങ്ങിപ്പോക
യില്ല.

(ദാവീദിന്റെ സ്വർണ്ണഗീതം.)

ജീവിതത്തിലെ മുഖ്യനന്മ
ദൈവം തന്നേ

16 ദൈവമേ, ഞാൻ നിന്നെ ശരണം
ആക്കിയിരിക്കയാൽ എന്നെ കാത്തു
2 കൊള്ളേണമേ. ഞാൻ യഹോവയോടു
പറഞ്ഞതു: നീ എന്റെ കർത്താവാകുന്നു;
നീ ഒഴികെ എനിക്കു ഒരു നന്മയും ഇല്ല. ഭൂ
3 മിയിലെ വിശുദ്ധന്മാരോ അവർ എനിക്കു
4 പ്രസാദമുള്ള ശ്രേഷ്ഠന്മാർ തന്നേ. അന്യ
ദേവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരുടെ വേദന
കൾ വർദ്ധിക്കും; അവരുടെ രക്തപാനീയ
ബലികളെ ഞാൻ അർപ്പിക്കയില്ല; അവരു
ടെ നാമങ്ങളെ എന്റെ നാവിന്മേൽ എടു
5 ക്കയുമില്ല. എന്റെ അവകാശത്തിന്റെ
യും പാനപാത്രത്തിന്റെയും പങ്കു യഹോ
വ ആകുന്നു; നീ എനിക്കുള്ള ഓഹരിയെ
6 പരിപാലിക്കുന്നു. അളവുനൂൽ എനിക്കു
മനോഹരദേശത്തു വീണിരിക്കുന്നു; അ
തേ, എനിക്കു നല്ലോരവകാശം ലഭിച്ചിരി
7 ക്കുന്നു; എനിക്കു ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചതു
യഹോവയെ ഞാൻ വാഴ്ത്തും; രാത്രികാല
ങ്ങളിലും എന്റെ അന്തരംഗം എന്നെ ഉപ
8 ദേശിക്കുന്നു. ഞാൻ യഹോവയെ എപ്പോ
ഴും എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അ
വൻ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തുള്ളതുകൊണ്ടു
9 ഞാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല. അതുകൊണ്ടു
എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിച്ചു എന്റെ
മനസ്സു ആനന്ദിക്കുന്നു; എന്റെ ജഡവും
10 നിർഭയമായി വസിക്കും. നീ എന്റെ പ്രാ
ണനെ പാതാളത്തിൽ വിടുകയില്ല; നി
ന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ
11 സമ്മതിക്കയുമില്ല. ജീവന്റെ വഴി നീ
എനിക്കു കാണിച്ചുതരും; നിന്റെ സന്നി
ധിയിൽ സന്തോഷപരിപൂർണ്ണതയും നി
ന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു എന്നും പ്രമോദങ്ങ
ളും ഉണ്ടു.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന)
തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരിൽനിന്നും
വിടുതലിന്നുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു
നീതിമാന്റെ പ്രാർത്ഥന

17 യഹോവേ, ന്യായത്തെ കേൾക്കേണ
മേ, എന്റെ നിലവിളിയെ ശ്രദ്ധിക്കേ
ണമേ. കപടമില്ലാത്ത അധരങ്ങളിൽനി
ന്നുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ ചെവിക്കൊ
2 ള്ളേണമേ. എനിക്കുള്ള വിധി നിന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടട്ടെ; നി
3 ന്റെ കണ്ണു നേർ കാണുമാറാകട്ടെ. നീ
എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശോധന ചെയ്തു രാ
ത്രിയിൽ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. നീ എന്നെ
പരീക്ഷിച്ചു ദുരുദ്ദേശമൊന്നും കണ്ടെത്തു
ന്നില്ല; എന്റെ വായ് ലംഘനം ചെയ്യു
യില്ല എന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. മനു 4
ഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ
നിന്റെ അധരങ്ങളുടെ വചനത്താൽ നി
ഷ്ഠുരന്റെ പാതകളെ സൂക്ഷിച്ചൊഴിഞ്ഞി
രിക്കുന്നു. എന്റെ നടപ്പു നിന്റെ ചുവട് 5
കളിൽ തന്നേ ആയിരുന്നു; എന്റെ കാൽ
വഴുതിയതുമില്ല. ദൈവമേ, ഞാൻ നി 6
ന്നോടു അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എനി
ക്കുത്തരമരുളുമല്ലോ; നിന്റെ ചെവി എങ്ക
ലേക്കു ചായിച്ചു എന്റെ അപേക്ഷ കേൾ
ക്കേണമേ. നിന്നെ ശരണമാക്കുന്നവരെ 7
അവരോടു എതിർക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു നിന്റെ വലങ്കയ്യാൽ രക്ഷിക്കുന്നവ
നായുള്ളോവേ, നിന്റെ അദ്ഭുത കാരു
ണ്യം കാണിക്കേണമേ; കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണ 8
മണിപോലെ എന്നെ കാക്കേണമേ;
എന്നെ കൊള്ളയിടുന്ന ദുഷ്ടന്മാരും എന്നെ 9
ചുറ്റിവളയുന്ന പ്രാണശത്രുക്കളും എന്നെ
പിടിക്കാതവണ്ണം നിന്റെ ചിറകിന്റെ
നിഴലിൽ എന്നെ മറെച്ചുകൊള്ളേണമേ.
അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ അടെച്ചിരി 10
ക്കുന്നു; വായികൊണ്ടു വമ്പു പറയുന്നു. 11
അവർ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കാലടി
യുടെ ഞങ്ങളെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങ
ളെ നിലത്തു തള്ളിയിടുവാൻ ദൃഷ്ടിവെക്കു
ന്നു. കടിച്ചു കീറുവാൻ കൊതിക്കുന്ന സിം 12
ഹംപോലെയും മറവിടങ്ങളിൽ പതിയി
രിക്കുന്ന ബാലസിംഹംപോലെയും തന്നേ.
യഹോവേ എഴുന്നേറ്റു അവനോടെതിർത്തു 13
അവനെ തള്ളിയിടേണമേ. യഹോവേ,
എന്റെ പ്രാണനെ നിന്റെ വാൾകൊണ്ടു
ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നും തൃക്കൈകൊണ്ടു 14
ലൌകിക പുരുഷന്മാരുടെ വശത്തുനിന്നും
വിടുവിക്കേണമേ; അവരുടെ ഓഹരി ഈ
ആയുസ്സിൽ അത്രേ; നിന്റെ സമ്പത്തുകൊ
ണ്ടു നീ അവരുടെ വയറു നിറെക്കുന്നു; അ
വർക്കു പുത്രസമ്പത്തു ധാരാളം ഉണ്ടു; തങ്ങ
ളുടെ ധനശിഷ്ടം അവർ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു
വെച്ചേക്കുന്നു. ഞാനോ, നീതിയിൽ നി 15
ന്റെ മുഖത്തെ കാണും; ഞാൻ ഉണരു
മ്പോൾ നിന്റെ രൂപം കണ്ടു തൃപ്തനാകും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു: യഹോവ
യുടെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.
യഹോവ അവനെ സകല ശത്രു
ക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നും ശൌലിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും വിടുവിച്ച കാലത്തു
അവൻ ഈ സംഗീത വാക്യങ്ങളെ
യഹോവെക്കു പാടി)

വിടുതൽ നൽകിയ യഹോവ
സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു

18 എന്റെ ബലമായ യഹോവേ, 18
2 ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. യഹോ
വ എന്റെ ശൈലവും എന്റെ കോട്ടയും

15: 5. പുറ. 22: 25; 23: 8; യെഹെ. 18: 8, 17; 22: 12; 2പത്രൊ. 1: 10.
16: 1. സങ്കീ. 25: 20. **16: 4.** പുറ. 23: 13. **16: 8.** അ. പ്ര. 2: 25—28.
16: 10. അ. പ്ര. 13: 35. **16: 11.** മത്താ. 7: 14.
17: 3. സങ്കീ. 139: 1, 23. **17: 5.** സങ്കീ. 119: 133. **17: 8.** ആവ. 32: 10; സെഖ. 2: 8.
17: 13. യെശ. 10: 5. **17: 15.** 1യോഹ. 3: 2. **18: 1—50.** 2ശമൂ. 22; 2—51.

എന്റെ രക്ഷകനും എന്റെ ദൈവവും
ഞാൻ ശരണമാക്കുന്ന എന്റെ പാറയും
എന്റെ പരിചയും എന്റെ രക്ഷയായ
കൊമ്പും എന്റെ ഗോപുരവും ആകുന്നു.
3 സ്തുത്യനായ യഹോവയെ ഞാൻ വിളിച്ച
പേക്ഷിക്കയും എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കൈ
യിൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.
4 മരണപാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റി; അധർ
5 മപ്രവാഹങ്ങൾ എന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു. പാ
താളപാശങ്ങൾ എന്നെ വളഞ്ഞു; മരണ
ത്തിന്റെ കണികളും എന്നെ ഉടന്തപി
6 ടിച്ചു. എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ
യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ
ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ
തന്റെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നു എന്റെ അപേ
ക്ഷ കേട്ടു; തിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ കഴിച്ച
പ്രാർത്ഥന അവന്റെ ചെവിയിൽ എത്തി.
7 ഭൂമി ഞെട്ടി വിറെച്ചു; മലകളുടെ അടി
സ്ഥാനങ്ങൾ ഇളകി; അവൻ കോപിക്ക
8 യാൽ അവ കുലുങ്ങിപ്പോയി. അവന്റെ
മൂക്കിൽ നിന്നു പുക പൊങ്ങി; അവന്റെ
വായിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു ദഹിപ്പിച്ചു;
9 തീക്കനൽ അവങ്കൽനിന്നു ജ്വലിച്ചു. അ
വൻ ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി; കൂരിരുൾ
10 അവന്റെ കാല്ക്കീഴുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ
കെരൂബിനെ വാഹനമാക്കി പറന്നു;
അവൻ കാറ്റിന്റെ ചിറകിന്മേലിരുന്നു
11 പറഞ്ഞു. അവൻ അന്ധകാരത്തെ
തന്റെ മറവും ജലതമസ്സിനെയും ആകാശ
മേഘങ്ങളെയും തനിക്കു ചുറ്റും കൂടാരവു
12 മാക്കി. അവന്റെ മുമ്പിലുള്ള പ്രകാശ
ത്താൽ ആലിപ്പഴവും തീക്കനലും അ
വന്റെ മേഘങ്ങളിൽകൂടി പൊഴിഞ്ഞു.
13 യഹോവ ആകാശത്തിൽ ഇടി മുഴക്കി
അത്യുന്നതൻ തന്റെ നാദം കേൾപ്പിച്ചു.
ആലിപ്പഴവും തീക്കനലും പൊഴിഞ്ഞു.
14 അവൻ അസ്ത്രം എയ്തു അവരെ ചിതറിച്ചു;
മിന്നൽ അയച്ചു അവരെ തോല്പിച്ചു.
15 യഹോവേ, നിന്റെ ഭർത്സനത്താലും
നിന്റെ മൂക്കിലെ ശ്വാസത്തിന്റെ ഊത്തി
നാലും നീ തോട്ടുകൾ കാണായ്വന്നു ഭൂതല
ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു.
16 അവൻ ഉയരത്തിൽനിന്നു കൈ നീട്ടി
എന്നെ പിടിച്ചു, പെരുവെള്ളത്തിൽനി
17 ന്നു എന്നെ വലിച്ചെടുത്തു. ബലമുള്ള ശത്രു
വിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ പകെച്ച
വരുടെ പക്കൽനിന്നും അവൻ എന്നെ
വിടുവിച്ചു: അവർ എന്നിലും ബലമേറി
18 യവരായിരുന്നു. എന്റെ അനർത്ഥദിവസ
ത്തിൽ അവർ എന്നെ ആക്രമിച്ചു; എ
ന്നാൽ യഹോവ എനിക്കു തുണയായി
19 രുന്നു. അവൻ എന്നെ വിശാലതയി
ലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു; എന്നിൽ പ്രസാദി
ച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വിടുവിച്ചു.
20 യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണം
എനിക്കു പ്രതിഫലം നല്കി; എന്റെ കൈ
കളുടെ വെടിപ്പിന്നൊത്തവണ്ണം എനിക്കു
21 പകരം തന്നു. ഞാൻ യഹോവയുടെ വഴി
കളെ പ്രമാണിച്ചു; എന്റെ ദൈവത്തോടു
ദ്രോഹം ചെയ്തതുമില്ല. അവന്റെ വിധി 22
കൾ ഒക്കെയും എന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു;
അവന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ഞാൻ വിട്ടുനടന്നി
ട്ടുമില്ല. ഞാൻ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിഷ്ക 23
ളങ്കനായിരുന്നു; അകൃത്യം ചെയ്യാതെ എ
ന്നെത്തന്നെ കാത്തു. യഹോവ എന്റെ 24
നീതിപ്രകാരവും അവന്റെ കാഴ്ചയിൽ
എന്റെ കൈകൾക്കുള്ള വെടിപ്പിൻ പ്ര
കാരവും എനിക്കു പകരം നല്കി. ദയാലു 25
വോടു നീ ദയാലു ആകുന്നു; നിഷ്കളങ്കനോടു
നീ നിഷ്കളങ്കൻ; നിർമ്മലനോടു നീ നിർമ്മ 26
ലനാകുന്നു; വക്രനോടു നീ വക്രത കാണി
ക്കുന്നു. എളിയജനത്തെ നീ രക്ഷിക്കും 27
നിഗളിച്ചുനടക്കുന്നവരെ നീ താഴ്ത്തും. നീ 28
എന്റെ ദീപത്തെ കത്തിക്കും; എന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്റെ അന്ധകാ
രത്തെ പ്രകാശമാക്കും. നിന്നാൽ ഞാൻ 29
പടക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞുചെല്ലും;
എന്റെ ദൈവത്താൽ ഞാൻ മതിൽ
ചാടിക്കടക്കും. ദൈവത്തിന്റെ വഴി തി 30
കവുള്ളതു; യഹോവയുടെ വചനം ഊതി
ക്കഴിച്ചതു; തന്നെ ശരണമാക്കുന്ന ഏവ
ർക്കും അവൻ പരിചയാകുന്നു. യഹോവ 31
യല്ലാതെ ദൈവം ആരുള്ളു? നമ്മുടെ ദൈ
വം ഒഴികെ പാറയാരുള്ളു? എന്നെ ശക്തി 32
കൊണ്ടു് അരമുറുക്കുകയും എന്റെ വഴി
കൾ നിർദ്ദോഷമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവം
തന്നേ. അവൻ എന്റെ കാലുകളെ മാൻ 33
പേടക്കാലുകളുടെ തുല്യമാക്കി. എന്റെ ഗിരി
കളിൽ എന്നെ നില്പുമാറാക്കുന്നു. അവൻ 34
എന്റെ കൈകൾക്കു യുദ്ധാഭ്യാസം വരു
ത്തുന്നു; എന്റെ ഭുജങ്ങൾ താമ്രചാപം
കുലെക്കുന്നു. നിന്റെ രക്ഷ എന്ന പരി 35
ചയെ നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ വലങ്കൈ എന്നെ താങ്ങി നിന്റെ
സൌമ്യത എന്നെ വലിയവനാക്കിയിരി
ക്കുന്നു. ഞാൻ കാലിടറി വെക്കേണ്ടതിന്നു 36
നീ വിശാലത വരുത്തി; എന്റെ നരി
യാണികൾ വഴുതിപ്പോയതുമില്ല. ഞാൻ 37
എന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്നു പിടിച്ചു;
അവരെ മുടിക്കുവോളം ഞാൻ പിന്തിരി
ഞ്ഞില്ല. അവർക്കു എഴുന്നേറ്റുകൂടാതവ 38
ണ്ണം ഞാൻ അവരെ തകർത്തു; അവർ
എന്റെ കാൽക്കീഴിൽ വീണിരിക്കുന്നു.
യുദ്ധത്തിന്നായി നീ എന്റെ അരെക്കു 93
ശക്തി കെട്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്നോടു് എ
തിർത്തവരെ എനിക്കു കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.
എന്നെ പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ സംഹരി 40
ക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്റെ ശത്രുക്കളെ
എനിക്കു പുറംകാട്ടുമാറാക്കി. അവർ നില 41
വിളിച്ചു: രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നി
ല്ല; യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അ
വൻ ഉത്തരമരുളിയതുമില്ല. ഞാൻ അ 42
വരെ കാറ്റത്തെ പൊടിപോലെ പൊ
ടിച്ചു; വീഥികളിലെ ചെളിയെപ്പോലെ
ഞാൻ അവരെ കോരിക്കളഞ്ഞു. ജന 43
ത്തിന്റെ കലഹങ്ങളിൽ നിന്നു നീ എ
ന്നെ വിടുവിച്ചു; ജാതികൾക്കു എന്നെ
തലവനാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അറിയാ

18: 9. സങ്കീ. 144: 5. 18: 15. പുറ. 15: 8. 18: 24 1ശമൂ. 26: 23.
18: 30. സദൃ. 30: 5. 18: 31. യെശ. 45: 5. 18: 36. സദൃ. 4: 12. 18: 41. യിരെ. 11; 11.
18: 43. യെശ. 52: 15; യെശ. 55: 5.

44 ത്ത ജനം എന്നെ സേവിക്കുന്നു. അവർ
കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നേ എന്നെ അനുസരി
ക്കും; അന്യജാതിക്കാർ എന്നോടു അനുസ
45 രണഭാവം കാണിക്കും. അന്യ ജാതിക്കാർ
ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നു. തങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗങ
ളിൽ നിന്നു അവർ വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വ
46 രുന്നു. യഹോവ ജീവിക്കുന്നു; എന്റെ
പാറ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; എന്റെ രക്ഷയുടെ
47 ദൈവം ഉന്നതൻ തന്നേ. ദൈവം എനി
ക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യുകയും ജാതി
കളെ എനിക്കു കീഴാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
48 അവൻ ശത്രുവശത്തുനിന്നു എന്നെ വിട
വിക്കുന്നു; എന്നോടു എതിർക്കുന്നവർക്കു മീതെ
നീ എന്നെ ഉയർത്തുന്നു; സാഹസക്കാരന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു നീ എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു;
46 അതുകൊണ്ടു യഹോവേ, ഞാൻ ജാതിക
ളുടെ മദ്ധ്യേ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും;
നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
50 അവൻ തന്റെ രാജാവിനു മഹാരക്ഷ
നല്കുന്നു; തന്റെ അഭിഷിക്തനു ദയ കാ
ണിക്കുന്നു; ദാവീദിനും അവന്റെ സന്ത
തിക്കും എന്നേക്കും തന്നേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം
പ്രകൃതിയിലും അവന്റെ നിയമവും

19 ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വ
ത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു; ആകാശവിതാനം
അവന്റെ കൈവേലയെ പ്രസിദ്ധമാക്കു
2 ന്നു. പകൽ പകലിനു വാക്കു പൊഴി
ക്കുന്നു; രാത്രി രാത്രിക്കു അറിവു കൊടുക്ക
3 ന്നു. ഭാഷണമില്ല, വാക്കുകളില്ല, ശബ്ദം
4 കേൾപ്പാനുമില്ല. ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും
അതിന്റെ അളവുനൂലും ഭൂതലത്തിന്റെ
അറ്റത്തോളം അതിന്റെ വചനങ്ങളും
ചെല്ലുന്നു; അവരിടെ അവൻ സൂര്യനു ഒരു
5 കൂടാരം അടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു മണവറ
യിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മണവാളനു തു
ല്യം; വീരനെപ്പോലെ തന്റെ ഓട്ടം ഓടു
6 വാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ
അറ്റത്തു നിന്നു അതിന്റെ ഉദയവും അറു
തിവരെ അതിന്റെ അയനവും ആകുന്നു;
അതിന്റെ ഉഷ്ണം ഏല്ക്കാതെ മറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നതു ഒന്നുമില്ല.

7 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം തികവു
ള്ളതു; അതു പ്രാണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു.
യഹോവയുടെ സാക്ഷ്യം വിശ്വാസ്യമാ
കുന്നു; അതു അല്പബുദ്ധിയെ ജ്ഞാനിയാ
8 ക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ആജ്ഞകൾ നേരു
ള്ളവ; അവ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പി
ക്കുന്നു; യഹോവയുടെ കല്പന നിർമ്മലമാ
യതു; അതു കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.
9 യഹോവാഭക്തി നിർമ്മലമായതു; അതു എ
ന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു; യഹോവയുടെ
വിധികൾ സത്യമായവ; അവ ഒട്ടൊഴി
10 യാതെ നീതിയുള്ളവയാകുന്നു. അവ പൊ
ന്നിലും വളരെ തങ്കത്തിലും ആഗ്രഹിക്ക
ത്തക്കവ; തേനിലും തേൻകട്ടയിലും മധുരമു
ള്ളവ. അടിയനും അവയാൽ പ്രബോധ 11
നം ലഭിക്കുന്നു; അവയെ പ്രമാണിക്കുന്ന
തിനാൽ വളരെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടു്.
തന്റെ തെറ്റുകളെ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആർ? 12
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെറ്റുകളെ പോക്കി
എന്നെ മോചിക്കേണമേ. സ്വമേധാ പാ 13
പങ്ങളെ അകറ്റി അടിയനെ കാക്കേ
ണമേ; അവ എന്റെ മേൽ വാഴരുതേ;
എന്നാൽ ഞാൻ നിഷ്കളങ്കനും മഹാപാതക
രഹിതനും ആയിരിക്കും. എന്റെ പാറ 14
യും എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായ യ
ഹോവേ, എന്റെ വായിലെ വാക്കുകളും
എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ധ്യാനവും നിനക്കു
പ്രസാദമായിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം)

വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

യഹോവ കഷ്ടകാലത്തിൽ നിനക്കു **20**
ഉത്തരമരുളുമാറാകട്ടെ; യാക്കോബിൻ
ദൈവത്തിന്റെ നാമം നിന്നെ ഉയർത്തുമാ
റാകട്ടെ. അവൻ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ 2
നിന്നു നിനക്കു സഹായം അയക്കുമാറാക
ട്ടെ; സീയോനിൽനിന്നു നിന്നെ താങ്ങു
മാറാകട്ടെ; നിന്റെ വഴിപാടുകളെ ഒ 3
ക്കെയും അവൻ ഓർക്കട്ടെ; നിന്റെ ഹോ
മയാഗം കൈക്കൊള്ളുമാറാകട്ടെ. [സേ
ലാ.] നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ആഗ്രഹം അ 4
വൻ നിനക്കു നല്കട്ടെ; നിന്റെ താല്പര്യ
മൊക്കെയും നിവർത്തിക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾ നി 5
ന്റെ ജയത്തിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും;
ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ
കൊടി ഉയർത്തും; യഹോവ നിന്റെ അ
പേക്ഷകളൊക്കെയും നിവർത്തിക്കുമാറാക
ട്ടെ; യഹോവ തന്റെ അഭിഷിക്തനെ ര 6
ക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയു
ന്നു; അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധ സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽനിന്നു തന്റെ വലങ്കയ്യുടെ രക്ഷാക
രമായ വീര്യപ്രവൃത്തികളാൽ അവനു
ത്തരമരുളും. ചിലർ രഥങ്ങളിലും ചി 7
ലർ കുതിരകളിലും ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞ
ങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
യുടെ നാമത്തെ കീർത്തിക്കും. അവർ കു നി 8
ഞ്ഞു വീണുപോയി; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
എഴുന്നേറ്റു നിവിന്നു നില്ക്കുന്നു. യഹോ 9
വേ, രാജാവിനെ രക്ഷിക്കേണമേ; ഞ
ങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരമരുളേ
ണമേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം)

വിജയം ലഭിച്ചതിനു സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നതു.

യഹോവേ, രാജാവു നിന്റെ ബല **21**
ത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു; നിന്റെ ര
ക്ഷയിൽ അവൻ ഏറ്റവും ഉല്ലസിക്കുന്നു.

18: 45. മീഖാ. 7: 17.
18: 49. റോമ. 15: 9. **19: 1.** ഉല്പ. 1: 6. **19: 4.** റോമ. 10: 18; സഭാപ്ര. 1: 5.
19: 7. സങ്കീ. 111: 7. **19: 10.** സങ്കീ. 119: 72, 127; സദൃ. 8: 10, 11, 19.
20: 4. സങ്കീ. 21: 2.

2 അവൻെറ ഹൃദയത്തിലെ ആഗ്രഹം നീ അ
വന്നു നല്കി; അവൻെറ അധരങ്ങളുടെ യാ
3 ചന നിഷേധിച്ചതുമില്ല. [സേലാ.] നന്മ
യുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ നീ അവനെ എ
തിരേററു. തങ്കക്കിരീടത്തെ അവൻെറ
4 തലയിൽ വെക്കുന്നു. അവൻ നിന്നോടു
ജീവനെ അപേക്ഷിച്ചു; നീ അവന്നു കൊ
ടുത്തു; എന്നെന്നേക്കുമുള്ള ദീർഘായുസ്സി
5 നെ തന്നേ. നിൻെറ രക്ഷയാൽ അവ
ൻെറ മഹത്വം വലിയതു; മാനവും തേജ
6 സ്സും നീ അവനെ അണിയിച്ചു. നീ അവ
നെ എന്നേക്കും അനുഗ്രഹസമൃദ്ധിയാക്ക
ന്നു; നിൻെറ സന്നിധിയിലെ സന്തോഷം
7 കൊണ്ടു് അവനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. രാ
ജാവു യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അ
ത്യുന്നതൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ടു് അവൻ
8 കുലുങ്ങാതിരിക്കും. നിൻെറ കൈ നിൻെറ
സകല ശത്രുക്കളെയും കണ്ടുപിടിക്കും; നി
ൻെറ വലങ്കൈ നിന്നെ പകെക്കുന്നവരെ
9 പിടികൂടും. നിൻെറ പ്രത്യക്ഷതയുടെ കാ
ലത്തു നീ അവരെ തീച്ചൂളയെപ്പോലെയാ
ക്കും; യഹോവ തൻെറ ക്രോധത്തിൽ അ
വരെ വിഴുങ്ങിക്കളയും; തീ അവരെ ദഹി
10 പ്പിക്കും. നീ അവരുടെ ഫലത്തെ ഭൂമി
യിൽ നിന്നും അവരുടെ സന്തതിയെ മനു
ഷ്യപുത്രന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും നശി
11 പ്പിക്കും. അവർ നിനക്കു വിരോധമായി
ദോഷം വിചാരിച്ചു; തങ്ങളാൽ സാധി
12 ക്കാത്ത ഒരു ഉപായം നിരൂപിച്ചു. നീ അ
വരെ പുറം കാട്ടുമാറാക്കും; അവരുടെ മു
ഖത്തിന്നു നേരെ അസ്ത്രം ഞാണിന്മേൽ
13 തൊടുക്കും. യഹോവേ, നിൻെറ ശക്തി
യിൽ ഉയൎന്നിരിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ പാ
ടി നിൻെറ ബലത്തെ സ്തുതിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു്; ഉഷസ്സിൻ
മാൻപേട എന്ന രാഗത്തിൽ; ദാവീ
ദിൻെറ ഒരു സങ്കീൎത്തനം)

ഒരു കഷ്ടതയുടെ കരച്ചിലും ഒരു
സ്തോത്രഗീതവും.

22 എൻെറ ദൈവമേ, എൻെറ ദൈവ
മേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു്? എ
ന്നെ രക്ഷിക്കാതെയും എൻെറ ഞരക്കത്തി
ൻെറ വാക്കുകൾ കേൾക്കാതെയും അകന്നു
2 നില്ക്കുന്നതെന്തു്? എൻെറ ദൈവമേ,
ഞാൻ പകൽ സമയത്തു വിളിക്കുന്നു; എ
ങ്കിലും നീ ഉത്തരമരുളുന്നില്ല; രാത്രികാല
ത്തും ഞാൻ വിളിക്കുന്നു; എനിക്കു് ഒട്ടും
3 മൌനതയില്ല. യിസ്രായേലിൻെറ സ്തുതി
കളിന്മേൽ വസിക്കുന്നവനേ, നീ പരിശു
4 ദ്ധനാകുന്നുവല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്ക
ന്മാർ നിങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു, അവർ ആശ്ര
യിക്കയും നീ അവരെ വിടുവിക്കയും ചെ
5 യ്തു. അവർ നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു രക്ഷ
പ്രാപിച്ചു. അവർ നിങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു;
6 ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല. ഞാനോ മനുഷ്യ
നല്ല, ഒരു കൃമിയത്രേ; മനുഷ്യരുടെ ധിക്കാ
രവും ജനത്താൽ നിന്ദിതനും തന്നേ.
എന്നെ കാണുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ 7
പരിഹസിക്കുന്നു; അവർ അധരം മല
ൎത്തി തല കുലുക്കുന്നു. യഹോവയിങ്കൽ നി 8
ന്നെത്തന്നേ സമൎപ്പിക്ക! അവൻ അവനെ
രക്ഷിക്കട്ടെ! അവൻ അവനെ വിടുവിക്ക
ട്ടെ! അവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടല്ലൊ. നീയ 9
ല്ലൊ എന്നെ ഉദരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടു
വിച്ചവൻ; എൻെറ അമ്മയുടെ മുല കുടി
ക്കുമ്പോൾ നീ എന്നെ നിൎഭയം വസിക്കുമാ
റാക്കി. ഗൎഭപാത്രത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ നി 10
ങ്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; എൻെറ അമ്മയുടെ
ഉദരം മുതൽ നീ എൻെറ ദൈവം. കഷ്ടം 11
അടുത്തിരിക്കയാൽ എന്നെ വിട്ടകന്നിരി
ക്കരുതേ; സഹായിപ്പാൻ മററാരുമില്ല
ല്ലോ. അനേകം കാളകൾ എന്നെ വള 12
ഞ്ഞു; ബാശാൻകൂററന്മാർ എന്നെ ചുററി
യിരിക്കുന്നു. ബുഭുക്ഷയോടെ അലറുന്ന 13
സിംഹംപോലെ അവർ എൻെറ നേരെ
വായ് പിളൎക്കുന്നു. ഞാൻ വെള്ളംപോ 14
ലെ തൂകിപ്പോകുന്നു; എൻെറ അസ്ഥിക
ളെല്ലാം ബന്ധം വിട്ടിരിക്കുന്നു; എൻെറ
ഹൃദയം മെഴുകുപോലെ ആയി; എൻെറ
കുടലിൻെറ നടുവെ ഉരുകിയിരിക്കുന്നു.
എൻെറ ശക്തി ഓട്ടുകഷണംപോലെ ഉ 15
ണങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എൻെറ നാവു് അണ്ണാ
ക്കോടു പററിയിരിക്കുന്നു. നീ എന്നെ മ
രണത്തിൻെറ പൊടിയിൽ ഇട്ടുമിരിക്കു
ന്നു. നായ്ക്കൾ എന്നെ വളഞ്ഞു; ദുഷ്ടന്മാ 16
രുടെ കൂട്ടം എന്നെ ചുററിയിരിക്കുന്നു; അ
വർ എൻെറ കൈകളെയും കാലുകളെയും
തുളെച്ചു. എൻെറ അസ്ഥികളൊക്കെയും 17
എനിക്കു് എണ്ണാം; അവർ എന്നെ ഉററു
നോക്കുന്നു. എൻെറ വസ്ത്രം അവർ പകു 18
ത്തെടുത്തു, എൻെറ അങ്കിക്കായി അവർ
ചീട്ടിടുന്നു. നീയോ, യഹോവേ, അക 19
ന്നിരിക്കരുതേ; എൻെറ തുണയായുള്ളോ
വേ, എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വേഗം വരേ
ണമേ. വാളിങ്കൽനിന്നു എൻെറ പ്രാണ 20
നെയും നായുടെ കയ്യിൽനിന്നു് എൻെറ
ജീവനെയും വിടുവിക്കേണമേ. സിംഹ 21
ത്തിൻെറ വായിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷി
ക്കേണമേ; കാട്ടുപോത്തുകളുടെ കൊമ്പു
കൾക്കിടയിൽ നീ എനിക്കു് ഉത്തരമരു
ളുന്നു.

ഞാൻ നിൻെറ നാമത്തെ എൻെറ സ 22
ഹോദരന്മാരോടു കീൎത്തിക്കും; സഭാമ
ദ്ധ്യേ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കും. യഹോവാ 23
ഭക്തന്മാരേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; യാ
ക്കോബിൻെറ സകല സന്തതിയുമായു
ള്ളോരേ, അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ;
യിസ്രായേലിൻെറ സൎവ്വ സന്തതിയുമായു
ള്ളോരേ, അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. അ
രിഷ്ടൻെറ അരിഷ്ടത അവൻ നിരസി 24
ച്ചില്ല വെറുത്തതുമില്ല; തൻെറ മുഖം അ

21: 4. 2ശമൂ. 7: 19. 21: 6. സങ്കീ. 16: 11; അ. പ്ര. 2: 28.
22: 1. മൎക്കൊ. 15: 34; മത്താ. 27: 46: 22: 6. യെശ. 53: 3.
22: 7: മത്താ. 27: 39; മൎക്കൊ. 15: 29. 22: 8. മത്താ. 27: 43; ലൂക്കൊ. 23: 35.
22: 10. യെശ. 46: 3; 49: 1. 22: 16. വെളി. 22: 15. 22: 17. ലൂക്കൊ. 23: 35.
22: 18. മത്താ. 27: 35; ലൂക്കൊ. 23: 34; യോഹ. 19: 23, 24. 22: 19. മൎക്കൊ. 15: 24.
22: 21. 2തിമൊ. 4: 17. 22: 22. എബ്രാ. 2: 11, 12.

വന്നു മറെച്ചതുമില്ല; തന്നെ വിളിച്ചപേ
ക്ഷിച്ചപ്പോൾ കേൾക്കയത്രേ ചെയ്തതു.
25 മഹാസഭയിൽ എനിക്കു പ്രശംസ നിങ്കൽ
നിന്നു വരുന്നു; അവന്റെ ഭക്തന്മാർ കാ
ൺകെ ഞാൻ എന്റെ നേച്ചുകളെ കഴി
26 ക്കും. എളിയവർ തിന്നു തൃപ്തന്മാരാകും;
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ അവ
നെ സ്തുതിക്കും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം എ
27 ന്നേക്കും സുഖത്തോടിരിക്കട്ടെ. ഭൂമിയുടെ
അറുതികൾ ഒക്കെയും ഓർത്തു യഹോവയി
ങ്കലേക്കു തിരിയും; ജാതികളുടെ വംശങ്ങ
ളൊക്കെയും നിന്റെ മുമ്പാകെ നമസ്കരി
28 ക്കും; രാജത്വം യഹോവെക്കുള്ളതല്ലോ;
29 അവൻ ജാതികളെ ഭരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ
പുഷ്ടിയുള്ളവരൊക്കെയും ഭക്ഷിച്ചാരാധി
ക്കും; പൊടിയിലേക്കു് ഇറങ്ങുന്നവരെ
ല്ലാവരും അവന്റെ മുമ്പാകെ കുമ്പിടും;
തന്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാ
30 ത്തവനും കൂടെ. ഒരു സന്തതി അവനെ
സേവിക്കും; വരുന്ന തലമുറയോടു യ
ഹോവയെക്കുറിച്ചു കീർത്തിക്കും. അവർ
വന്നു, ജനിപ്പാനുള്ള ജനത്തോടു് അവൻ
നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് അവന്റെ
നീതിയെ വർണ്ണിക്കും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

യഹോവ എന്റെ ഇടയൻ
ആകുന്നു

23 യഹോവ എന്റെ ഇടയനാകുന്നു;
എനിക്കു മുട്ടുണ്ടാകയില്ല. പച്ചയായ
പുല്പുറങ്ങളിൽ അവൻ എന്നെ കിടത്തുന്നു;
സ്വസ്ഥതയുള്ള വെള്ളത്തിന്നരികത്തേക്കു്
3 എന്നെ നടത്തുന്നു. എന്റെ പ്രാണനെ
അവൻ തണുപ്പിക്കുന്നു; തിരുനാമം നിമി
ത്തം എന്നെ നീതിപാതകളിൽ നടത്തുന്നു
4 കൂരിരുൾ താഴ്വരയിൽ കൂടി നടന്നാലും
ഞാൻ ഒരു അനർത്ഥവും ഭയപ്പെടുകയില്ല;
നീ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നവല്ലോ:
നിന്റെ വടിയും കോലും എന്നെ ആശ്വ
5 സിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ ശത്രുക്കൾ കാൺകെ
നീ എനിക്കു വിരുന്നൊരുക്കുന്നു; എന്റെ
തലയെ എണ്ണകൊണ്ടു് അഭിഷേകം ചെ
യ്യുന്നു; എന്റെ പാനപാത്രവും നിറഞ്ഞു
6 കവിയുന്നു. നന്മയും കരുണയും എന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും എന്നെ പിഞ്ചെടരും;
ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ദീർഘകാലം വസിക്കും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം)

യഹോവ സൃഷ്ടിതാവും അവന്റെ
മന്ദിരവും

24 ഭൂമിയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും ഭൂത
ലവും അതിന്റെ നിവാസികളും യ
2 ഹോവെക്കുള്ളതാകുന്നു. സമുദ്രങ്ങളുടെ
മേൽ അവൻ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചു; നദി
കളുടെമേൽ അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു.
3 യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ ആർ കയ
റും? അവന്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് ആർ
നില്ക്കും? വെടിപ്പുള്ള കയ്യും നിർമ്മല ഹൃദ 4
യവും ഉള്ളവൻ. വ്യാജത്തിന്നു മനസ്സു വെ
ക്കാതെയും കള്ളസ്സത്യം ചെയ്യാതെയും ഇ
രിക്കുന്നവൻ. അവൻ യഹോവയോടു 5
അനുഗ്രഹവും തന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവ
ത്തോടു നീതിയും പ്രാപിക്കും. ഇതാകുന്നു 6
അവനെ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ തലമുറ;
യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, തിരുമുഖം അ
ന്വേഷിക്കുന്നവർ ഇവർ തന്നേ. സേലാ.
വാതിലുകളേ നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയ 7
ർത്തുവിൻ; പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ, ഉയ
ർന്നിരിപ്പിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു്
പ്രവേശിക്കട്ടെ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാ 8
വു് ആർ? ബലവാനും വീരനുമായ യ
ഹോവ, യുദ്ധവീരനായ യഹോവ തന്നേ.
വാതിലുകളേ നിങ്ങളുടെ തലകളെ ഉയ 9
ർത്തുവിൻ; പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ, ഉയ
ർന്നിരിപ്പിൻ; മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവു്
പ്രവേശിക്കട്ടെ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാ
വു് ആർ? സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ
തന്നേ; അവനാകുന്നു മഹത്വത്തിന്റെ
രാജാവു്. [സേലാ.]

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സംരക്ഷണത്തിനും ക്ഷമയ്ക്കും
വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

യഹോവേ, നിങ്കലേക്കു ഞാൻ മന **25**
സ്സു് ഉയർത്തുന്നു; എന്റെ ദൈവമേ,
നിന്നിൽ ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ
ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ: എന്റെ ശത്രു
ക്കൾ എന്റെമേൽ ജയഘോഷിക്ക
രുതേ. നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനും 3
ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല; വെറുതെ ദ്രോഹി
ക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചുപോകും. യഹോവേ, 4
നിന്റെ വഴികളെ എന്നെ അറിയിക്കേ
ണമേ; നിന്റെ പാതകളെ എനിക്കു്
ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ! നിന്റെ സത്യ 5
ത്തിൽ എന്നെ നടത്തി എന്നെ പഠിപ്പി
ക്കേണമേ. നീ എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവ
മാകുന്നുവല്ലോ; ദിവസംമുഴുവനും ഞാൻ
നിങ്കൽ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നു. യഹോവേ, 6
നിന്റെ കരുണയും ദയയും ഓർക്കേണമേ;
അവ പണ്ടുപണ്ടേ ഉള്ളവയല്ലോ: എന്റെ 7
ബാല്യത്തിലെ പാപങ്ങളെയും എന്റെ
ലംഘനങ്ങളെയും ഓർക്കരുതേ: യഹോവേ,
നിന്റെ കൃപപ്രകാരം നിന്റെ ദയനിമി
ത്തം എന്നെ ഓർക്കേണമേ. യഹോവ ന 8
ല്ലവനും നേരുള്ളവനും ആകുന്നു. അതു
കൊണ്ടു് അവൻ പാപികളെ നേർവ്വഴി
കാണിക്കുന്നു. സൌമ്യതയുള്ളവരെ അ 9
വൻ ന്യായത്തിൽ നടത്തുന്നു; സൌമ്യത
യുള്ളവർക്കു തന്റെ വഴി പഠിപ്പിച്ചുകൊടു
ക്കുന്നു. യഹോവയുടെ നിയമവും സാക്ഷ്യ 10
ങ്ങളും പ്രമാണിക്കുന്നവർക്കു് അവന്റെ പാ
തകളൊക്കെയും ദയയും സത്യവും ആകുന്നു.
യഹോവേ, എന്റെ അകൃത്യം വലിയതു: 11

22: 25. സങ്കീ. 66: 13, 16.
22: 29. യെശ. 26: 19. **22: 31.** യെശ. 60: 3. **23: 1:** യെശ. 40: 11; യോഹ. 10: 11.
23: 2. വെളി. 7: 17. **23: 3.** സദൃ. 8: 20. **23: 4.** യെശ. 43: 2. **23: 5.** സങ്കീ. 104: 15.
24: 1. സങ്കീ. 50: 12; 1കൊരി. 10: 26. **24: 4—5.** മത്താ. 5: 8. **24: 7.** യെശ. 26. 2.
25: 6. യെശ. 63: 15. **25: 7.** ഇയ്യോ. 13: 26; സങ്കീ. 51: 1. **25: 11.** റോമ. 5: 20.

നിന്റെ നാമംനിമിത്തം അതു ക്ഷമിക്കേ
12 ണമേ. യഹോവാഭക്തനായ പുരുഷൻ
ആർ? അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടുന്ന വഴി
13 താൻ അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. അ
വൻ സുഖത്തോടെ വസിക്കും; അവന്റെ
സന്തതി ദേശത്തെ അവകാശമാക്കും.
14 യഹോവയുടെ സഖിത്വം തന്റെ ഭക്ത
ന്മാർക്കു ഉണ്ടാകും; അവൻ തന്റെ നിയമം
15 അവരെ അറിയിക്കുന്നു. എന്റെ കണ്ണു്
എപ്പോഴും യഹോവയിങ്കലേക്കാകുന്നു;
അവൻ എന്റെ കാലുകളെ വലയിൽ
16 നിന്നു വിടുവിക്കും. എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു്
എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; ഞാൻ
17 ഏകാകിയും അരിഷ്ടനും ആകുന്നു. എനി
ക്കു മനഃപീഡകൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നു് എന്നെ വിട്ട
18 വിക്കേണമേ. എന്റെ അരിഷ്ടതയും അ
തിവേദനയും നോക്കേണമേ. എന്റെ
19 സകല പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കേണമേ.
എന്റെ ശത്രുക്കളെ നോക്കേണമേ; അ
വർ പെരുകിയിരിക്കുന്നു; അവർ ക്രൂര
ദ്വേഷത്തോടെ എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നു;
20 എന്റെ പ്രാണനെ കാത്തു് എന്നെ വിട്ട
വിക്കേണമേ; നിന്നെ ശരണമാക്കിയിരി
21 ക്കയാൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ. നി
ഷ്കളങ്കതയും നേരും എന്നെ പരിപാലിക്ക
മാറാകട്ടെ; ഞാൻ നിങ്കൽ പ്രത്യാശ വെ
22 ച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ദൈവമേ, യിസ്രാ
യേലിനെ അവന്റെ സകല കഷ്ടങ്ങളിൽ
നിന്നും വീണ്ടെടുക്കേണമേ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

നിഷ്കളങ്കതയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഖ്യാപനം

26 യഹോവേ, എനിക്കു ന്യായം പാലി
ച്ചുതരേണമേ; ഞാൻ എന്റെ നിഷ്കള
ങ്കതയിൽ നടക്കുന്നു; ഞാൻ ഇളകാതെ
2 യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. യഹോ
വേ, എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു ശോധന ചെ
യ്യേണമേ; എന്റെ അന്തരംഗവും എന്റെ
3 ഹൃദയവും പരിശോധിക്കേണമേ. നിന്റെ
ദയ എന്റെ കണ്ണിൻമുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു;
നിന്റെ സത്യത്തിൽ ഞാൻ നടന്നുമിരി
4 ക്കുന്നു. വ്യർത്ഥന്മാരോടുകൂടെ ഞാൻ ഇരു
ന്നിട്ടില്ല; കപടക്കാരുടെ അടുക്കൽ ഞാൻ
5 ചെന്നിട്ടുമില്ല. ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
സംഘത്തെ ഞാൻ പകെച്ചിരിക്കുന്നു; ദുഷ്ട
ന്മാരോടുകൂടെ ഞാൻ ഇരിക്കയുമില്ല;
6 സ്തോത്രസ്വരം കേൾപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളൊക്കെയും
7 വർണ്ണിക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ കുറമില്ലായ്മ
യിൽ എന്റെ കൈകളെ കഴുകുന്നു; യ
ഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ യാഗപീഠത്തെ
8 വലംവെക്കുന്നു. യഹോവേ, നിന്റെ ആ
ലയമായ വാസസ്ഥലവും നിന്റെ മഹത്വ
ത്തിന്റെ നിവാസവും എനിക്കു പ്രിയമാ
9 കുന്നു. പാപികളോടുകൂടെ എന്റെ പ്രാ
ണനെയും രക്തപാതകന്മാരോടുകൂടെ എ
ന്റെ ജീവനെയും സംഹരിച്ചുകളയരുതേ.
അവരുടെ കൈകളിൽ ദുഷ്കർമ്മം ഉണ്ടു. അ 10
വരുടെ വലങ്കൈ കോഴ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഞാനോ, എന്റെ നിഷ്കളങ്കതയിൽ നട 11
ക്കും; എന്നെ വീണ്ടെടുത്തു എന്നോടു കൃപ
ചെയ്യേണമേ. എന്റെ കാലടി സമനി 12
ലത്തു നില്ക്കുന്നു; സഭകളിൽ ഞാൻ യഹോ
വയെ വാഴ്ത്തും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ഭയരഹിതമായ ദൈവാശ്രയം

27 യഹോവ എന്റെ വെളിച്ചവും എ
ന്റെ രക്ഷയും ആകുന്നു, ഞാൻ ആരെ
ഭയപ്പെട്ടും? യഹോവ എന്റെ ജീവന്റെ
ബലം; ഞാൻ ആരെ പേടിക്കും? എന്റെ 2
വൈരികളും ശത്രുക്കളുമായ ദുഷ്കർമ്മികൾ
എന്റെ മാംസം തിന്നുവാൻ എന്നോടു
അടുക്കുമ്പോൾ ഇടറി വീഴും. ഒരു സൈ 3
ന്യം എന്റെ നേരെ പാളയമിറങ്ങിയാ
ലും, എന്റെ ഹൃദയം ഭയപ്പെടുകയില്ല;
എനിക്കു യുദ്ധം നേരിട്ടാലും ഞാൻ നിർഭ
യമായിരിക്കും. ഞാൻ യഹോവയോടു ഒരു 4
കാര്യം അപേക്ഷിച്ചു; അതു തന്നെ ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ മനോഹ
രത്വം കാണ്മാനും അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ
ധ്യാനിപ്പാനും എന്റെ ആയുഷ്കാലമൊ
ക്കെയും ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയ
ത്തിൽ പാർക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അനർത്ഥ 5
ദിവസത്തിൽ അവൻ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ
എന്നെ ഒളിപ്പിക്കും; തിരുനിവാസത്തി
ന്റെ മറവിൽ എന്നെ മറെക്കും; പാറമേൽ
എന്നെ ഉയർത്തും. ഇപ്പോൾ എന്റെ ചു 6
റുമുള്ള ശത്രുക്കളുടെമേൽ എന്റെ തല
ഉയരും; ഞാൻ അവന്റെ കൂടാരത്തിൽ
ജയഘോഷയാഗങ്ങളെ അർപ്പിക്കും; ഞാൻ
യഹോവെക്കു പാടി കീർത്തനം ചെയ്യും.

യഹോവേ, ഞാൻ ഉറക്കെ വിളിക്കു 7
മ്പോൾ കേൾക്കേണമേ; എന്നോടു കൃപ
ചെയ്തു് എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. "എ 8
ന്റെ മുഖം അന്വേഷിപ്പിൻ" എന്നു നി
ങ്കൽനിന്നു കല്പന വന്നു എന്നു് എന്റെ
ഹൃദയം പറയുന്നു; യഹോവേ, ഞാൻ നി
ന്റെ മുഖം അന്വേഷിക്കുന്നു. നിന്റെ 9
മുഖം എനിക്കു മറെക്കരുതേ; അടിയനെ
കോപത്തോടെ നീക്കിക്കളയരുതേ; നീ
എനിക്കു തുണയായിരിക്കുന്നു; എന്റെ
രക്ഷയുടെ ദൈവമേ എന്നെ തള്ളിക്കളയ
രുതേ; ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതേ. എന്റെ അ 10
പ്പനും അമ്മയും എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരി
ക്കുന്നു; എങ്കിലും യഹോവ എന്നെ ചേ
ർത്തുകൊള്ളും. യഹോവേ, നിന്റെ വഴി 11
എന്നെ കാണിക്കേണമേ; എന്റെ ശത്രു
കൾ നിമിത്തം നേരെയുള്ള പാതയിൽ
എന്നെ നടത്തേണമേ. എന്റെ വൈരി 12
കളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു എന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊ

25: 12. സങ്കീ. 37: 23. **25: 14.** സദൃ 3: 32; യോഹ. 7: 17. **25: 22.** സങ്കീ. 130: 8.
26: 2. സെഖ. 13: 9. **26: 4.** സങ്കീ. 1: 1. **26: 6, 7.** 1തിമൊ. 2: 8; സങ്കീ 73: 13.
26: 8. സങ്കീ. 27: 4. **26: 10.** യെശ. 33: 15; ആവ. 16: 19.
27: 1. യെശ. 12: 2; 60: 19, 20; മീഖാ. 7: 8. **27: 4.** സങ്കീ. 65: 4; 63: 2; ലൂക്കൊ. 2: 27.
27: 8. സങ്കീ. 24: 6.

ട്ടക്കരുതേ, കള്ളസാക്ഷികളും ക്രൂരത്വം നി
ശ്വസിക്കുന്നവരും എന്നോട്ട എതിർത്തു നി
13 ല്ക്കുന്നു. ഞാൻ ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു
യഹോവയുടെ നന്മ കാണുമെന്നു വിശ്വ
സിച്ചില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടം! യഹോവയിങ്കൽ
14 പ്രത്യാശ വെക്കുക; ധൈര്യപ്പെട്ടിരിക്ക;
നിന്റെ ഹൃദയം ഉറച്ചിരിക്കട്ടെ; അതേ,
യഹോവയിങ്കൽ പ്രത്യാശ വെക്കുക.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

പ്രതികാരത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന

28 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചു
പേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ പാറയായുള്ളോ
വേ, നീ കേൾക്കാതിരിക്കരുതേ; നീ മി
ണ്ടാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്ന
വരെപ്പോലെ ആകാതിരിപ്പാൻ തന്നേ.
2 ഞാൻ എന്റെ കൈകളെ വിശുദ്ധാന്തർ
ഭാഗത്തിങ്കലേക്കുയർത്തി നിന്നോടു നിലവി
ളിക്കുമ്പോൾ എന്റെ യാചനകളുടെ ശ
3 ബ്ദം കേൾക്കേണമേ. ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടും അ
കൃത്യം ചെയ്യുന്നവരോടുംകൂടെ എന്നെ വ
ലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതേ; അവർ കൂട്ടുകാ
രോടു സമാധാനം സംസാരിക്കുന്നു; എ
ങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഷ്ടത ഉ
4 ണ്ടു്. അവരുടെ ക്രിയെക്കു തക്കവണ്ണവും
പ്രവൃത്തികളുടെ ദുഷ്ടതെക്കു തക്കവണ്ണവും
അവർക്കു കൊടുക്കേണമേ; അവരുടെ കൈ
കളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ അവരോടു ചെ
യ്യേണമേ; അവർക്കു തക്കതായ പ്രതിഫലം
5 കൊടുക്കേണമേ. യഹോവയുടെ പ്രവൃ
ത്തികളെയും അവന്റെ കൈവേലയെയും
അവർ വിവേചിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ
അവരെ പണിയാതെ ഇടിച്ചുകളയും.

6 യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ; അ
വൻ എന്റെ യാചനകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടി
7 രിക്കുന്നു. യഹോവ എന്റെ ബലവും എ
ന്റെ പരിചയും ആകുന്നു; എന്റെ ഹൃദ
യം അവങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു; എനിക്കു സ
ഹായവും ലഭിച്ചു; അതുകൊണ്ടു് എന്റെ
ഹൃദയം ഉല്ലസിക്കുന്നു; പാട്ടോടെ ഞാൻ
8 അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. യഹോവ തന്റെ
ജനത്തിന്റെ ബലമാകുന്നു; തന്റെ അഭി
9 ഷിക്തനു അവൻ രക്ഷാദുർഗ്ഗം തന്നേ. നി
ന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിച്ചു നിന്റെ അവകാ
ശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ; അവരെ
മേയിച്ചു എന്നേക്കും അവരെ വഹിക്കേ
ണമേ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

യഹോവയുടെ ശബ്ദം കൊടുങ്കാറ്റിലൂടെ

29 ദൈവപുത്രന്മാരേ, യഹോവെക്കു
കൊടുപ്പിൻ, യഹോവെക്കു മഹത്വവും
2 ശക്തിയും കൊടുപ്പിൻ; യഹോവെക്കു അ
വന്റെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വം കൊടു
പ്പിൻ; വിശുദ്ധാലങ്കാരം ധരിച്ചു യഹോ
വയെ നമസ്കരിപ്പിൻ.

യഹോവയുടെ ശബ്ദം വെള്ളത്തിന്മീതെ 3
മുഴങ്ങുന്നു; പെരുവെള്ളത്തിന്മീതെ യ
ഹോവ മഹത്വത്തിന്റെ ദൈവം തന്നേ,
ഇടി മുഴക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ശബ്ദം 4
ശക്തിയോടെ മുഴങ്ങുന്നു; യഹോവയുടെ
ശബ്ദം മഹിമയോടെ മുഴങ്ങുന്നു. യഹോ 5
വയുടെ ശബ്ദം ദേവദാരുക്കളെ തകർക്കുന്നു;
യഹോവ ലെബാനോനിലെ ദേവദാരുക്ക
ളെ തകർക്കുന്നു. അവൻ അവയെ കാളക്കു 6
ട്ടിയെപ്പോലെയും ലെബാനോനെയും സി
യോനെയും കാട്ടുപോത്തിൻ കുട്ടിയെപ്പോ
ലെയും തുള്ളിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ശ 7
ബ്ദം അഗ്നിജ്വാലകളെ ചിന്നിക്കുന്നു. യ 8
ഹോവയുടെ ശബ്ദം മരുഭൂമിയെ നടുക്കുന്നു;
യഹോവ കാദേശ്മരുവിനെ നടുക്കുന്നു.
യഹോവയുടെ ശബ്ദം മാൻപേടകളെ പ്ര 9
സവിക്കുമാറാക്കുന്നു. അതു വനങ്ങളെ തോ
ലുരിക്കുന്നു; അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ സക
ലവും മഹത്വം എന്നു ചൊല്ലുന്നു.

യഹോവ ജലപ്രളയത്തിന്മീതെ ഇരു 10
ന്നു; യഹോവ എന്നേക്കും രാജാവായി ഇ
രിക്കുന്നു. യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു 11
ശക്തി നല്കും; യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ
സമാധാനം നല്കി അനുഗ്രഹിക്കും.

(ഭവനപ്രതിഷ്ഠാഗീതം; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

മരണത്തിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനു
സ്തോത്രം

30 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തു
ന്നു; നീ എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ചു സന്തോ
ഷിപ്പാൻ നീ ഇടയാക്കിയതുമില്ല. എന്റെ 2
ദൈവമായ യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോടു
നിലവിളിച്ചു; നീ എന്നെ സൌഖ്യമാക്കു
കയും ചെയ്തു. യഹോവേ, നീ എന്റെ 3
പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽനിന്നു കരേറി
യിരിക്കുന്നു; ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങി
പ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു
ജീവരക്ഷ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. യഹോവ 4
യുടെ വിശുദ്ധന്മാരേ, അവനു സ്തുതി പാടു
വിൻ; അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിന്നു
സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ. അവന്റെ കോപം 5
ക്ഷണനേരത്തേക്കേയുള്ളു; അവന്റെ പ്ര
സാദമോ ജീവപര്യന്തമുള്ളതു; സന്ധ്യയി
ങ്കൽ കരച്ചിൽ വന്നു രാപാർക്കും; ഉഷസ്സിങ്ക
ലോ ആനന്ദഘോഷം വരുന്നു. ഞാൻ ഒരു 6
നാളും കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല എന്നു എന്റെ
സുഖകാലത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞു. യഹോ 7
വേ, നിന്റെ പ്രസാദത്താൽ നീ എന്റെ

27: 13. യിരെ. 11: 19; എഫെ. 2: 8.
28: 2 സങ്കീ. 5: 7; 138: 2. 28: 3. യിരെ. 9: 8. 28: 4. വെളി. 18: 6.
28: 5 ഇയ്യോ. 34: 26, 27; യെശ. 5: 12. 28: 9. 1രാജാ. 8: 51, 52.
29: 1. 1ദിന. 16: 28, 29. 29: 2. 2ദിന. 20; 21. 29: 3. ഇയ്യോ. 37: 4, 5.
29: 5. യെശ. 2: 13. 29: 6. ആവ. 3: 9. 29: 8. സംഖ്യാ. 13: 9.
29: 9. ഇയ്യോ. 39: 1—3. 29: 11. യെശ. 40: 29—31; സങ്കീ. 85: 8, 10.
30: 2. സങ്കീ. 6: 2; 103: 3. 30: 4. 1ദിന. 16; 4. 30: 5. 2കൊരി. 4: 17.
30: 6. ഇയ്യോ: 29: 18.

പർവ്വതത്തെ ഉറപ്പു നില്ക്കുമാറാക്കി; നീ
നിന്റെ മുഖത്തെ മറെച്ചു, ഞാൻ ഭ്രമിച്ചു
8 പോയി. യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോടു
നിലവിളിച്ചു; യഹോവയോടു ഞാൻ യാ
9 ചിച്ചു. ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോ
യാൽ എന്റെ രക്തംകൊണ്ടു എന്തു ലാഭ
മുള്ളു? ധൂളി നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ? അതു
നിന്റെ സത്യത്തെ പ്രസ്താവിക്കുമോ?
10 യഹോവേ, കേൾക്കേണമേ; എന്നോടു ക
രുണയുണ്ടാകേണമേ; യഹോവേ, എ
11 ന്റെ രക്ഷകനായിരിക്കേണമേ. നീ എ
ന്റെ വിലാപത്തെ എനിക്കു നൃത്തമാക്കി
ത്തീർത്തു; എന്റെ രട്ടു നീ അഴിച്ചു എന്നെ
12 സന്തോഷം ഉടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ
മൌനമായിരിക്കാതെ നിനക്കു സ്തുതി പാ
ടേണ്ടതിന്നു തന്നേ; എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, ഞാൻ എന്നേക്കും നിനക്കു
സ്തോത്രം ചെയ്യും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

കഷ്ടതയിൽ യഹോവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നതു

31 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ ശരണം
പ്രാപിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരുനാളും ലജ്ജി
ച്ചുപോകരുതേ; നിന്റെ നീതി നിമിത്തം
2 എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. നിന്റെ ചെ
വി എങ്കലേക്കു ചായിച്ചു എന്നെ വേഗം
വിടുവിക്കേണമേ. നീ എനിക്കു ഉറപ്പുള്ള
പാറയായും എന്നെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു
3 കോട്ടയായും ഇരിക്കേണമേ; നീ എന്റെ
പാറയും എന്റെ കോട്ടയുമല്ലോ; നിന്റെ
നാമംനിമിത്തം എന്നെ നടത്തി പാലി
4 ക്കേണമേ. അവർ എനിക്കായി ഒളിച്ചു
വെച്ചിരിക്കുന്ന വലയിൽനിന്നു എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ; നീ എന്റെ ദുർഗ്ഗമാകു
5 ന്നവല്ലോ. നിന്റെ കയ്യിൽ ഞാൻ എ
ന്റെ ആത്മാവിനെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു; വി
ശ്വസ്ത ദൈവമായ യഹോവേ, നീ എന്നെ
6 വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളെ
സേവിക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകെക്കുന്നു;
ഞാനോ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു.
7 ഞാൻ നിന്റെ ദയയിൽ ആനന്ദിച്ചു സ
ന്തോഷിക്കുന്നു. നീ എന്റെ അരിഷ്ടത
യെ കണ്ടു എന്റെ പ്രാണസങ്കടങ്ങളെ അ
8 റിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ
നീ എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല; എന്റെ കാലു
കളെ നീ വിശാല സ്ഥലത്തു നിർത്തിയിരി
9 ക്കുന്നു. യഹോവേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാ
കേണമേ; ഞാൻ കഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു;
വ്യസനംകൊണ്ടു എന്റെ കണ്ണും പ്രാണ
10 നും ഉദരവും ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ
ആയുസ്സു ദുഃഖംകൊണ്ടും എന്റെ സംവ
ത്സരങ്ങൾ നെടുവീർപ്പുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞു
പോയിരിക്കുന്നു; എന്റെ അകൃത്യംനി
മിത്തം എന്റെ ബലം ക്ഷീണിച്ചും
എന്റെ അസ്ഥികൾ ക്ഷയിച്ചും ഇരിക്കു
ന്നു. എന്റെ സകല വൈരികളാലും 11
ഞാൻ നിന്ദിതനായിത്തീർന്നു; എന്റെ അ
യല്പാക്കു അതിനിന്ദിതൻ തന്നേ; എന്റെ
മുഖപരിചയക്കാർക്കു ഞാൻ ഭയഹേതുവാ
യ്ഭവിച്ചു; എന്നെ വെളിയിൽ കാണുന്ന
വർ എന്നെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നു. മരിച്ചു 12
പോയവനെപ്പോലെ എന്നെ മറന്നുകള
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഒരു ഉടഞ്ഞ പാത്രം
പോലെ ആയിരിക്കുന്നു. ചുറ്റും ഭീതി 13
എന്ന അപശ്രുതി ഞാൻ പലരുടെയും വാ
യിൽനിന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ എനി
ക്കു വിരോധമായി കൂടി ആലോചന
ചെയ്തു, എന്റെ ജീവനെ എടുത്തുകള
വാൻ നിരൂപിച്ചു. എങ്കിലും യഹോവേ, 14
ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിച്ചു; നീ എന്റെ
ദൈവം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ 15
കാലഗതികൾ നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കു
ന്നു; എന്റെ ശത്രുക്കളുടെയും എന്നെ പീ
ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെയും കയ്യിൽനിന്നു എ
ന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. അടിയന്റെമേൽ 16
തിരുമുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ; നിന്റെ
ദയയാൽ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. യ 17
ഹോവേ, നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിരി
ക്കകൊണ്ടു ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകരുതേ;
ദുഷ്ടന്മാർ ലജ്ജിച്ചു പാതാളത്തിൽ മൌ
നമായിരിക്കട്ടെ. നീതിമാന്റെ വിരോധ 18
മായി ഡംഭത്തോടും നിന്ദയോടുംകൂടെ
ധാർഷ്ട്യം സംസാരിക്കുന്ന വ്യാജമുള്ള അ
ധരങ്ങൾ മിണ്ടാതെയായ് പോകട്ടെ.
നിന്റെ ഭക്തന്മാർക്കുവേണ്ടി നീ സംഗ്രഹി 19
ച്ചതും നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി
മനുഷ്യപുത്രന്മാർ കാൺകെ നീ പ്രവർത്തി
ച്ചതുമായ നിന്റെ നന്മ എത്ര വലിയതാ
കുന്നു. നീ അവരെ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടുകെ 20
ട്ടിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു നിന്റെ സാന്നി
ദ്ധ്യത്തിന്റെ മറവിൽ മറെക്കും. നീ അ
വരെ നാവുകളുടെ വക്കാണത്തിൽനിന്നു
രക്ഷിച്ചു ഒരു കൂടാരത്തിന്നകത്തു ഒളിപ്പി
ക്കും. യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ 21
ഉറപ്പുള്ള പട്ടണത്തിൽ തന്റെ ദയ എ
നിക്കു അത്ഭുതമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു ഛേദി 22
ക്കപ്പെട്ടുപോയി എന്നു ഞാൻ എന്റെ
പരിഭ്രമത്തിൽ പറഞ്ഞു, എങ്കിലും ഞാൻ
നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ എ
ന്റെ യാചനയുടെ ശബ്ദം നീ കേട്ടു.
യഹോവയുടെ സകല വിശുദ്ധന്മാരുമാ 23
യുള്ളോരേ അവനെ സ്നേഹിപ്പിൻ; യ
ഹോവ വിശ്വസ്തന്മാരെ കാക്കുന്നു; അഹ
ങ്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനു ധാരാളം പക
രം കൊടുക്കുന്നു. യഹോവയിൽ പ്രത്യാ 24
ശയുള്ള ഏവരുമേ, ധൈര്യപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉറെച്ചിരിക്കട്ടെ.

30 9. യെശ. 38: 18. 30: 11. യെശ. 61: 3; യിരെ. 31: 4.
31: 1. സങ്കീ. 143: 1. 31: 2. സങ്കീ. 71: 1—4. 31: 5. ലൂക്കൊ. 23: 46.
31: 6 യോന. 2: 8. 31: 9. സങ്കീ. 6: 7. 31: 11. യെശ. 53: 4; ഇയ്യോ. 19: 13.
31: 12. സങ്കീ. 88: 4, 5. 33: 13. യിരെ. 20: 3, 10; 6: 25; 46: 5; 49: 29.
31: 16. സംഖ്യാ. 6: 25, 26. 31: 19. യെശ. 64: 4; 1 കൊരി. 2: 9. 31: 22. യോന. 2: 4.
31: 23. സങ്കീ. 34: 9. 31: 24. സങ്കീ. 27: 14.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു ധ്യാനം.)

പാപക്ഷമ ലഭിച്ചതിലുള്ള
ഭാഗ്യാവസ്ഥ

32 ലംഘനം ക്ഷമിച്ചും പാപം മറെച്ചും
2 കിട്ടിയവൻ ഭാഗ്യവാൻ. യഹോവ
അകൃത്യം കണക്കിടാതെയും ആത്മാവിൽ
കപടം ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
3 ഭാഗ്യവാൻ. ഞാൻ മിണ്ടാതെയിരുന്ന
പ്പോൾ നിത്യമായ ഞരക്കത്താൽ എന്റെ
അസ്ഥികൾ ക്ഷയിച്ചുപോയി; രാവും പ
കലും നിന്റെ കൈ എന്റെമേൽ ഭാര
മായിരുന്നു; എന്റെ മജ്ജ വേനല്ക്കാല
ത്തിലെ ഉഷ്ണത്താൽ എന്നപോലെ വറ്റി
5 പ്പോയി. [സേലാ.] ഞാൻ എന്റെ
പാപം നിന്നോടറിയിച്ചു; എന്റെ അകൃ
ത്യം മറെച്ചുമില്ല. എന്റെ ലംഘനങ്ങ
ളെ യഹോവയോടു് ഏറ്റുപറയും എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ നീ എന്റെ
പാപത്തിന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിച്ചുതന്നു.
[സേലാ.]

6 ഇതു നിമിത്തം ഓരോ ഭക്തനും കണ്ടെ
ത്താകുന്ന കാലത്തു നിന്നോടു പ്രാർത്ഥി
ക്കും; പെരുവെള്ളം കവിഞ്ഞുവരു
മ്പോൾ അതു് അവന്റെ അടുക്കലോളം
7 എത്തുകയില്ല. നീ എനിക്കു മറവിടമാ
കുന്നു; നീ എന്നെ കഷ്ടത്തിൽനിന്നു സൂ
ക്ഷിക്കും; രക്ഷയുടെ ഉല്ലാസഘോഷംകൊ
ണ്ടു നീ എന്നെ ചുറ്റിക്കൊള്ളും. [സേലാ.]
8 ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിച്ചു, നടക്കേണ്ടുന്ന
വഴി നിനക്കു കാണിച്ചുതരും; ഞാൻ
നിന്റെമേൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചു നിനക്കു് ആ
9 ലോചന പറഞ്ഞുതരും. നിങ്ങൾ ബുദ്ധി
യില്ലാത്ത കുതിരയെയും കോവർ കഴുത
യെയും പോലെ ആകരുതു്; അവയുടെ ച
മയങ്ങളായ കടിഞ്ഞാണും മുഖപ്പട്ടയുംകൊ
ണ്ടു് അവയെ അടക്കിവരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ
10 അവ നിനക്കു സ്വാധീനമാകയില്ല. ദുഷ്ട
ന്നു വളരെ വേദനകൾ ഉണ്ടു്; യഹോവ
യിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവനെയോ ദയ ചുറ്റി
11 ക്കൊള്ളും. നീതിമാന്മാരെ, യഹോവ
യിൽ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിപ്പിൻ; ഹൃദയ
പരമാർത്ഥികൾ എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ,
ഘോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ.

സൃഷ്ടിതാവും പരിപാലകനുമായ
യഹോവയ്ക്കു സ്തോത്രം

33 നീതിമാന്മാരേ, യഹോവയിൽ ഘോ
ഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; സ്തുതിക്കുന്നതു നേരു
2 ള്ളവർക്കു് ഉചിതമല്ലോ. കിന്നരംകൊണ്ടു
യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; പത്തു
കമ്പിയുള്ള വീണകൊണ്ടു് അവന്നു സ്തുതി
പാടുവിൻ. അവന്നു പുതിയ പാട്ടു പാടു 3
വിൻ; ഘോഷസ്വരത്തോടെ നന്നായി
വാദ്യം വായിപ്പിൻ. യഹോവയുടെ വച 4
നം നേരുള്ളതു്; അവന്റെ സകല പ്രവൃ
ത്തിയും വിശ്വസ്തതയുള്ളതു്. അവൻ നീതി 5
യും ന്യായവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. യഹോവ
യുടെ ദയകൊണ്ടു ഭൂമി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
യഹോവയുടെ വചനത്താൽ ആകാശവും 6
അവന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ അതി
ലെ സകല സൈന്യവും ഉളവായി; അവൻ 7
സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തെ കൂമ്പാരമായി
കൂട്ടുന്നു; അവൻ ആഴികളെ ഭണ്ഡാരഗൃഹ
ങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. സകല ഭൂവാസി 8
കളും യഹോവയെ ഭയപ്പെടട്ടെ; ഭൂതല
ത്തിൽ പാർക്കുന്നവരൊക്കെയും അവനെ
ശങ്കിക്കട്ടെ. അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു; അ 9
ങ്ങനെ സംഭവിച്ചു; അവൻ കല്പിച്ചു; അ
ങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായി. യഹോവ ജാതി 10
കളുടെ ആലോചനയെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു;
വംശങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങളെ നിഷ്ഫ
ലമാക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ആലോചന 11
ശാശ്വതമായും അവന്റെ ഹൃദയവിചാര
ങ്ങൾ തലമുറ തലമുറയായും നില്ക്കുന്നു. യ 12
ഹോവ ദൈവമായിരിക്കുന്ന ജാതിയും അ
വൻ തനിക്കു് അവകാശമായി തിരഞ്ഞെ
ടുത്ത ജനവും ഭാഗ്യമുള്ളതു. യഹോവ 13
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കുന്നു; മനുഷ്യ
പുത്രന്മാരെ ഒക്കെയും കാണുന്നു. അവൻ 14
തന്റെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു സർവ്വ ഭൂവാ
സികളെയും നോക്കുന്നു. അവൻ അവരു 15
ടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒരുപോലെ മനഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഒക്കെ
യും അവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു സൈന്യബഹു 16
ത്വത്താൽ രാജാവു ജയം പ്രാപിക്കുന്നില്ല;
ബലാധിക്യംകൊണ്ടു വീരൻ രക്ഷപ്പെട്ട
തുമില്ല. ജയത്തിന്നു കുതിര വ്യർത്ഥമാ 17
കുന്നു; തന്റെ ബലാധിക്യംകൊണ്ടു് അതു
വിടുവിക്കുന്നതുമില്ല. യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടി 18
തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെമേലും തന്റെ ദയ
ക്കായി പ്രത്യാശിക്കുന്നവരുടെമേലും ഇരി
ക്കുന്നു; അവരുടെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽ 19
നിന്നു വിടുവിപ്പാനും ക്ഷാമത്തിൽ അവരെ
ജീവനോടെ രക്ഷിപ്പാനും തന്നേ. നമ്മുടെ 20
ഉള്ളം യഹോവെക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു;
അവൻ നമ്മുടെ സഹായവും പരിചയും
ആകുന്നു. അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തിൽ 21
നാം ആശ്രയിക്കയാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം
അവനിൽ സന്തോഷിക്കും. യഹോവേ, 22
ഞങ്ങൾ നിങ്കൽ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നതുപോ
ലെ നിന്റെ ദയ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടാകു
മാറാകട്ടെ.

32: 1. റോമ. 4: 6, 7, 8. **32: 2.** യോഹ. 1: 47. **32: 5.** സദൃ. 28: 13; യെശ. 65: 24.
32. 6. 1 തിമൊ. 1: 16. **32: 7.** പുറ. 15: 1; വെളി. 15: 2, 3. **32: 9.** ഇയ്യോ. 35: 11.
33: 1. ഫിലി. 4: 4. **33: 2.** വെളി. 5: 9. **33: 6.** എബ്രാ. 11: 3.
33: 7. ഇയ്യോ. 26: 10. **33: 9.** ഉല്പ. 1: 3. **33: 10.** യെശ. 44: 25.
33: 12. സങ്കീ. 65: 4; 144: 15. **33: 16.** സങ്കീ. 44: 3—7. **33: 17.** സദൃ. 21; 31.
33: 19. സങ്കീ. 37: 19. **33: 20.** സങ്കീ. 115: 9, 10, 11.
33: 21. സെഖ. 10: 7; യോഹ. 16: 22.

(ദാവീദ് അബീമേലെക്കിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു ബുദ്ധിഭ്രമം നടിക്കയും അവിടെ നിന്നു അവനെ ആട്ടിക്കളയുകയും ചെയ്തിട്ടു അവൻ പോകുമ്പോൾ പാടിയ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സ്വജന സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള യഹോവയുടെ കരുതൽ

34 ഞാൻ യഹോവയെ എല്ലാ കാലത്തും വാഴ്ത്തും; അവന്റെ സ്തുതി എപ്പോഴും
2 എന്റെ നാവിന്മേൽ ഇരിക്കും. എന്റെ
ഉള്ളം യഹോവയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു; എ
3 ളിയവർ അതു കേട്ടു സന്തോഷിക്കും. എ
ന്നോടുകൂടെ യഹോവയെ മഹിമപ്പെടു
ത്തുവിൻ; നാം ഒന്നിച്ചു അവന്റെ നാമ
4 ത്തെ ഉയർത്തുക. ഞാൻ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ എനിക്കു ഉത്തരമ
രുളി എന്റെ സകല ഭയങ്ങളിൽനിന്നും
5 എന്നെ വിടുവിച്ചു. അവങ്കലേക്കു നോക്കി
യവർ പ്രകാശിതരായി; അവരുടെ മുഖം
6 ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല. ഈ എളിയവൻ
നിലവിളിച്ചു; യഹോവ കേട്ടു അവ
ന്റെ സകല കഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ
7 രക്ഷിച്ചു. യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്റെ
ഭക്തന്മാരുടെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങി അ
8 വരെ വിടുവിക്കുന്നു. യഹോവ നല്ലവൻ
എന്നു രുചിച്ചറിവിൻ; അവനെ ശരണം
9 പ്രാപിക്കുന്ന പുരുഷൻ ഭാഗ്യവാൻ. യ
ഹോവയുടെ വിശുദ്ധന്മാരേ, അവനെ ഭ
യപ്പെടുവിൻ; അവന്റെ ഭക്തന്മാർക്കു ഒ
10 ന്നിനും മുട്ടില്ലല്ലോ. ബാലസിംഹങ്ങളും
ഇരകിട്ടാതെ വിശന്നിരിക്കും; യഹോവ
യെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കോ ഒരു നന്മയും
11 കുറവില്ല. മക്കളേ, വന്നു എനിക്കു ചെ
വി തരുവിൻ, യഹോവയോടുള്ള ഭക്തി
12 യെ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചുതരാം. ജീവനെ
ആഗ്രഹിക്കയും നന്മ കാണേണ്ടതിന്നു ദീർ
ഘായുസ്സു ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
13 ആർ? ദോഷം ചെയ്യാതെ നിന്റെ നാവി
നെയും വ്യാജം പറയാതെ നിന്റെ അധര
14 ത്തെയും കാത്തുകൊൾക; ദോഷം വിട്ടകന്നു
ഗുണം ചെയ്ക; സമാധാനം അന്വേഷി
15 ച്ചു പിന്തുടരുക. യഹോവയുടെ കണ്ണു നീ
തിമാന്മാരുടെ മേലും അവന്റെ ചെവി
അവരുടെ നിലവിളിക്കും തുറന്നിരിക്കുന്നു.
16 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ ഓർമ്മയെ ഭൂമി
യിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു യ
ഹോവയുടെ മുഖം അവർക്കു പ്രതികൂലമാ
17 യിരിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാർ നിലവിളിച്ചു;
യഹോവ കേട്ടു; സകല കഷ്ടങ്ങളിൽനി
18 ന്നും അവരെ വിടുവിച്ചു. ഹൃദയം നുറുങ്ങി
യവർക്കു യഹോവ സമീപസ്ഥൻ; മനസ്സു
19 തകർന്നവരെ അവൻ രക്ഷിക്കുന്നു. നീതി
മാന്റെ അനർത്ഥങ്ങൾ അസംഖ്യമാകുന്നു;
അവ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും യഹോവ അവ
20 നെ വിടുവിക്കുന്നു. അവന്റെ അസ്ഥിക
ളെ എല്ലാം അവൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; അവ
യിൽ ഒന്നും ഒടിഞ്ഞുപോകയുമില്ല. അന 21
ർത്ഥം ദുഷ്ടനെ കൊല്ലുന്നു; നീതിമാനെ പ
കെക്കുന്നവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കും. യ 22
ഹോവ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പ്രാണനെ
വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു; അവനെ ശരണമാക്കു
ന്നവരാരും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കയില്ല.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം)

ചതിയന്മാരായ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി ന്യായം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു

35 യഹോവേ, എന്നോടു വാദിക്കുന്നവ
രോടു വാദിക്കേണമേ; എന്നോടു പൊ
രുതുന്നവരോടു പൊരുതേണമേ. നീ പലക 2
യും പരിചയും പിടിച്ചു എനിക്കു സഹാ
യത്തിന്നായി എഴുന്നേല്ക്കേണമേ. നീ കു 3
ന്തം ഊരി എന്നെ പിന്തുടരുന്നവരുടെ
വഴി അടച്ചുകളയേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ
രക്ഷയാകുന്നു എന്നു എന്റെ പ്രാണനോടു
പറയേണമേ. എനിക്കു ജീവഹാനി വരു 4
ത്തുവാൻ നോക്കുന്നവർക്കു ലജ്ജയും അപ
മാനവും വരട്ടെ; എനിക്കു അനർത്ഥം ചി
ന്തിക്കുന്നവർ പിന്തിരിഞ്ഞു നാണിച്ചുപോ
കട്ടെ. അവർ കാറ്റിന്നു മുമ്പിലെ പതിർ 5
പോലെ ആകട്ടെ; യഹോവയുടെ ദൂതൻ
അവരെ ഓടിക്കട്ടെ. അവരുടെ വഴി ഇരു 6
ട്ടും വഴുവഴുപ്പും ആകട്ടെ; യഹോവയുടെ
ദൂതൻ അവരെ പിന്തുടരട്ടെ. കാരണം കൂ 7
ടാതെ അവർ എനിക്കായി വല ഒളിച്ചു
വെച്ചു; കാരണം കൂടാതെ അവർ എന്റെ
പ്രാണനായി കുഴികുഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അ 8
വൻ വിചാരിയാതെ അവന്നു അപായം
ഭവിക്കട്ടെ; അവൻ ഒളിച്ചുവെച്ച വല
യിൽ അവൻ തന്നേ കുടുങ്ങട്ടെ; അവൻ
അപായത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകട്ടെ. എ 9
ന്റെ ഉള്ളം യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കും;
അവന്റെ രക്ഷയിൽ സന്തോഷിക്കും. യ 10
ഹോവേ, നിനക്കു തുല്യൻ ആർ? എളിയ
വനെ തന്നിലും ബലമേറിയവന്റെ ക
യ്യിൽനിന്നും എളിയവനും ദരിദ്രനുമായവ
നെ കവർച്ചക്കാരന്റെ കയ്യിൽനിന്നും നീ
രക്ഷിക്കുന്നു എന്നു എന്റെ അസ്ഥികൾ
ഒക്കെയും പറയും. കള്ളസ്സാക്ഷികൾ എഴു 11
ന്നേറ്റു ഞാൻ അറിയാത്ത കാര്യം എ
ന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. അവർ എനിക്കു ന 12
ന്മെക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്തു. എന്റെ പ്രാ
ണന്നു അനാഥത്വം വരുത്തുന്നു. ഞാനോ, 13
അവർ ദീനമായ്കിടന്നപ്പോൾ രട്ടുടുത്തു.
ഉപവാസംകൊണ്ടു ഞാൻ ആത്മതപനം
ചെയ്തു; എന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്റെ മാറ്റി
ടത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. അവൻ എനി 14
ക്കു സ്നേഹിതനോ സഹോദരനോ എന്ന
പോലെ ഞാൻ പെരുമാറി; അമ്മയെക്കു
റിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഞാൻ ദുഃ

34: 1. എഫെ. 5: 20. **34: 2.** 1 കൊരി. 1: 31. **34: 3.** ലൂക്കൊ. 1: 46. **34: 6.** സങ്കീ. 3: 4. **34: 8.** 1 പത്രൊ. 2: 3. **34: 10.** ഇയ്യോ. 4: 10, 11. **34: 12.** 1 പത്രൊ. 3: 10, 11. **34: 14.** മത്താ. 5: 9. **34: 16.** ലേവ്യ. 17: 10. **34: 20.** യോഹ. 19: 36. **35: 1.** വിലാ. 3: 58; യെശ. 42: 13. **35: 5.** ഇയ്യോ. 21: 18. **35: 6.** സങ്കീ. 73: 18. **35: 10.** പുറ. 15: 11. **35: 11.** സങ്കീ. 27: 12.

15 ഖിച്ചു കനിഞ്ഞു നടന്നു. അവരോ എന്റെ
വീഴ്ചയിങ്കൽ സന്തോഷിച്ചു കൂട്ടം കൂടി.
ഞാൻ അറിയാത്ത അധമന്മാർ എനിക്കു
വിരോധമായി കൂടിവന്നു. അവർ ഇടവി
16 ടാതെ എന്നെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. അടിയ
ന്തരങ്ങളിൽ കോമാളികളായ വഷളന്മാ
രേപ്പോലെ അവർ എന്റെ നേരെ പല്ലു
17 കടിക്കുന്നു. കർത്താവേ, നീ എത്രത്തോളം
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും? അവരുടെ നാശ
ത്തിൽ നിന്നു് എന്റെ പ്രാണനെയും ബാ
ലസിംഹങ്ങളുടെ വശത്തുനിന്നു് എന്റെ
18 ജീവനെയും വിടുവിക്കേണമേ. ഞാൻ മ
ഹാസഭയിൽ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും;
ബഹുജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്നെ സ്തുതി
19 ക്കും. വെറുതെ എനിക്കു ശത്രുക്കളായവർ
എന്നെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കരുതേ; കാര
ണംകൂടാതെ എന്നെ പകെക്കുന്നവർ കണ്ണി
20 മെക്കയുമരുതേ. അവർ സമാധാനവാക്കു
സംസാരിക്കാതെ ദേശത്തിലെ സാധുക്കളു
ടെ നേരെ വ്യാജകാര്യങ്ങളെ നിരൂപിക്കു
21 ന്നു. അവർ എന്റെ നേരെ വായ്പിള
ർന്നു: നന്നായി, ഞങ്ങൾ സ്വന്ത കണ്ണാൽ
22 കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവേ, നീ ക
ണ്ടുവല്ലോ; മൌനമായിരിക്കരുതേ; ക
23 ർത്താവേ, എന്നോടകന്നിരിക്കരുതേ. എ
ന്റെ ദൈവവും എന്റെ കർത്താവുമായു
ള്ളോവേ ഉണർന്നു് എന്റെ ന്യായത്തിനും
വ്യവഹാരത്തിനും ജാഗരിക്കേണമേ.
24 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്റെ
നീതിപ്രകാരം എനിക്കു ന്യായം പാലിച്ചു
തരേണമേ; അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു സ
25 ന്തോഷിക്കരുതേ. അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദ
യത്തിൽ നന്നായി, ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം
സാധിച്ചു എന്നു പറയരുതേ; ഞങ്ങൾ അ
വനെ വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു എന്നും പറയരു
26 തേ. എന്റെ അനർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷി
ക്കുന്നവർ ഒരുപോലെ ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചു
പോകട്ടെ; എന്റെ നേരെ വമ്പു പറയു
ന്നവർ ലജ്ജയും അപമാനവും ധരിക്കട്ടെ.
27 എന്റെ നീതിയിൽ പ്രസാദിക്കുന്നവർ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കട്ടെ; തന്റെ ദാസ
ന്റെ ശ്രേയസ്സിൽ പ്രസാദിക്കുന്ന യഹോ
വ മഹത്വമുള്ളവൻ എന്നിങ്ങനെ അവർ
28 എപ്പോഴും പറയട്ടെ. എന്റെ നാവു നി
ന്റെ നീതിയെയും നാളെല്ലാം നിന്റെ
സ്തുതിയെയും വർണ്ണിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; യഹോവയുടെ
ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം.)

ദുഷ്ടന്മാരുടെ സാഹസവും യഹോവ
യുടെ സ്നേഹകാരുണ്യവും

36 ദുഷ്ടനു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പാപാ
ദേശമുണ്ടു്; അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദൈ
വഭയമില്ല. തന്റെ കുറവു തെളിഞ്ഞു 2
വെറുപ്പായ്തീരുകയില്ല എന്നിങ്ങനെ അ
വൻ തന്നോടു തന്നേ മധുരവാക്കു പറയുന്നു
അവന്റെ വായിലെ വാക്കുകൾ അകൃത്യ 3
വും വഞ്ചനയും ആകുന്നു; ബുദ്ധിമാനായി
രിക്കുന്നതും നന്മ ചെയ്യുന്നതും അവൻ വിട്ടു
കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ കിടക്ക 4
മേൽ അകൃത്യം ചിന്തിക്കുന്നു; കൊള്ളരു
താത്ത വഴിയിൽ അവൻ നില്ക്കുന്നു; ദോഷ
ത്തെ വെറുക്കുന്നതുമില്ല. യഹോവേ, നി 5
ന്റെ ദയ ആകാശത്തോളവും നിന്റെ വി
ശ്വസ്തത മേഘങ്ങളോളവും എത്തുന്നു.
നിന്റെ നീതി ദിവ്യ പർവ്വതങ്ങളെപ്പോ 6
ലെയും നിന്റെ ന്യായവിധികൾ വലിയ
ആഴിയെപ്പോലെയും ആകുന്നു; യഹോ
വേ, നീ മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും ര
ക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ ദയ എത്ര 7
വിലയേറിയതു്! മനുഷ്യപുത്രന്മാർ നി
ന്റെ ചിറകിൻ നിഴലിൽ ശരണം പ്രാ
പിക്കുന്നു. നിന്റെ ആലയത്തിലെ പു 8
ഷ്ടി അവർ അനുഭവിച്ചു തൃപ്തി പ്രാപിക്കു
ന്നു; നിന്റെ ആനന്ദനദി നീ അവരെ
കുടിപ്പിക്കുന്നു. നിന്റെ പക്കൽ ജീവ 9
ന്റെ ഉറവുണ്ടല്ലോ; നിന്റെ പ്രകാശ
ത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു. നി 10
ന്നെ അറിയുന്നവർക്കു നിന്റെ ദയയും ഹൃദ
യപരമാർത്ഥികൾക്കു നിന്റെ നീതിയും
ദീർഘമാക്കേണമേ. ഡംഭികളുടെ കാൽ 11
എന്റെ നേരെ വരരുതേ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
കൈ എന്നെ ആട്ടിക്കളയരുതേ. ദുഷ്പ്ര 12
വൃത്തിക്കാർ അവിടെത്തന്നെ വീഴുന്നു;
അവർ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു. എഴുന്നേല്പാൻ
കഴിയുന്നതുമില്ല.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ
അവൻ പരിപാലിക്കും, ദുഷ്ടന്മാർ
നശിച്ചുപോകും

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ നിമിത്തം നീ മുഷി **37**
യരുതു; നീതികേടു ചെയ്യുന്നവരോടു് അ
സൂയപ്പെടുകയുമരുതു. അവർ പുല്ലുപോലെ 2
വേഗത്തിൽ ഉണങ്ങി പച്ചച്ചെടിപോ
ലെ വാടിപ്പോകുന്നു. യഹോവയിൽ ആ 3
ശ്രയിച്ചു നന്മ ചെയ്തു; ദേശത്തു പാർത്തു വി
ശ്വസ്തത ആചരിക്ക. യഹോവയിൽ ത 4
ന്നേ രസിച്ചുകൊൾക; അവൻ നിന്റെ ഹൃ
ദയത്തിലെ ആഗ്രഹങ്ങളെ നിനക്കു തരും.
നിന്റെ വഴി യഹോവയെ ഭരമേല്പിക്ക; 5
അവനിൽ തന്നേ ആശ്രയിക്ക; അവൻ
അതു നിവൃത്തിക്കും. അവൻ നിന്റെ നീതി 6
യെ പ്രഭാതംപോലെയും നിന്റെ ന്യായ
ത്തെ മദ്ധ്യാഹ്നംപോലെയും പ്രകാശിപ്പി
ക്കും. യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ മിണ്ടാതെ 7
യിരുന്നു് അവനായി പ്രത്യാശിക്ക; കയ്യു

35: 15. ഇയ്യോ. 30: 1, 8. **35: 16.** വിലാ. 2: 16.
35: 19. യോഹ. 15: 25; സങ്കീ. 13: 4; 38: 19; 69: 4. **35: 23.** സങ്കീ. 80: 2:
35: 27. സങ്കീ. 70: 4. **35: 28.** സങ്കീ. 34: 1.
36: 1. റോമ. 3: 18. **36: 2.** ആവ. 29: 19, **36: 3.** യിരെ. 4: 22. **36: 4.** സദൃ. 4: 16.
36: 6. റോമ. 11: 33. **36: 7.** ത്രിത്വ 2: 12. **36: 8.** സങ്കീ. 65: 4; വെളി. 22: 1, 17.
36: 9. യിരെ. 2: 13, 15; യോഹ. 4: 10, 14; 1 പത്രൊ. 2: 9. **36: 10.** സങ്കീ. 94: 15.
37: 1. സദൃ. 24: 19. **37: 2.** ഇയ്യോ. 27: 13—23. **37: 4.** യെശ. 58: 14.
37: 5. 1 പത്രൊ. 5: 7. **37: 6.** മീഖാ. 7: 9; ഇയ്യോ. 11: 17. **37: 7.** വിലാ. 3: 25, 26.

സാദ്ധ്യം പ്രാപിക്കുന്നവനെയും ദുരുപായം
പ്രയോഗിക്കുന്നവനെയുംകുറിച്ചു നീ മുഷി
8 യരുതു. കോപം കളഞ്ഞു ക്രോധം ഉപേ
ക്ഷിക്ക; മുഷിഞ്ഞുപോകരുതു്; അതു ദോ
9 ഷത്തിന്നു ഹേതുവാകേയുള്ളൂ. ദുഷ്പ്രവൃത്തി
ക്കാർ ഛേദിക്കപ്പെടും; യഹോവയെ പ്ര
ത്യാശിക്കുന്നവരോ ഭൂമിയെ കൈവശമാ
10 ക്കും. കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു ദുഷ്ടൻ
ഇല്ല; നീ അവന്റെ ഇടം സൂക്ഷിച്ചുനോ
11 ക്കും; അവനെ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ
സൌമ്യതയുള്ളവർ ഭൂമിയെ കൈവശമാ
ക്കും; സമാധാനസമൃദ്ധിയിൽ അവർ ആ
12 നന്ദിക്കും. ദുഷ്ടൻ നീതിമാന്നു ദോഷം
നിരൂപിക്കുന്നു; അവന്റെ നേരെ അവൻ
13 പല്ലു കടിക്കുന്നു. കർത്താവു് അവനെ നോ
ക്കി ചിരിക്കും; അവന്റെ ദിവസം വരു
14 ന്നു എന്നു അവൻ കാണുന്നു. എളിയവനെ
യും ദരിദ്രനെയും വീഴിപ്പാനും സന്മാർഗ്ഗിക
ളെ കൊല്ലുവാനും ദുഷ്ടന്മാർ വാളൂരി വില്ലു
15 കുലെച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വാൾ അവ
രുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നേ കടക്കും; അവ
16 രുടെ വില്ലുകൾ ഒടിഞ്ഞുപോകും. അനേക
ദുഷ്ടന്മാർക്കുള്ള സമൃദ്ധിയേക്കാൾ നീതിമാ
17 ന്നുള്ള അല്പം ഏറ്റവും നല്ലതു. ദുഷ്ടന്മാ
രുടെ ഭുജങ്ങൾ ഒടിഞ്ഞുപോകും; എ
ന്നാൽ നീതിമാന്മാരെ യഹോവ താങ്ങും.
18 യഹോവ നിഷ്കളങ്കന്മാരുടെ നാളുകളെ അ
റിയുന്നു; അവരുടെ അവകാശം ശാശ്വത
19 മായിരിക്കും. ദുഷ്കാലത്തു് അവർ ലജ്ജിച്ചു
പോകയില്ല; ക്ഷാമകാലത്തു് അവർ തൃപ്ത
20 രായിരിക്കും. എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ നശിച്ചു
പോകും; യഹോവയുടെ ശത്രുക്കൾ പുല്ലു
ത്തിന്റെ ഭംഗിപോലേയുള്ളൂ; അവർ ക്ഷ
യിച്ചുപോകും; പുകപോലെ ക്ഷയിച്ചു
21 പോകും. ദുഷ്ടൻ വായ്പ വാങ്ങുന്നു. തിരി
കെ കൊടുക്കുന്നില്ല; നീതിമാനോ കൃപാ
22 ലുവായി ദാനം ചെയ്യുന്നു. അവനാൽ അ
നുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയെ കൈവശമാ
ക്കും. അവനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരോ ഛേ
23 ദിക്കപ്പെടും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ വഴിയിൽ
പ്രസാദം തോന്നിയാൽ യഹോവ അ
24 വന്റെ ഗമനം സ്ഥിരമാക്കുന്നു. അവൻ
വീണാലും നിലംപരിചാകയില്ല; യഹോ
വ അവനെ കൈ പിടിച്ചു താങ്ങുന്നു.
25 ഞാൻ ബാലനായിരുന്നു, വൃദ്ധനായിത്തീ
ന്നു; നീതിമാൻ തൃണയില്ലാതിരിക്കുന്നതും
അവന്റെ സന്തതി ആഹാരം ഇരക്കുന്നതും
26 ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അവൻ നിത്യം കൃപാ
ലുവായി വായ്പ കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ
27 സന്തതി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. ദോഷം
വിട്ടൊഴിഞ്ഞു ഗുണം ചെയ്ക; എന്നാൽ
നീ സദാകാലം സുഖമായി വസിക്കും.
28 യഹോവ ന്യായപ്രിയനാകുന്നു; തന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല; അ
വർ എന്നേക്കും പരിപാലിക്കപ്പെടുന്നു;
ദുഷ്ടന്മാരുടെ സന്തതിയോ ഛേദിക്കപ്പെ
ടും. നീതിമാന്മാർ ഭൂമിയെ അവകാശമാ 29
ക്കി എന്നേക്കും അതിൽ വസിക്കും. നീതി 30
മാന്റെ വായ് ജ്ഞാനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു;
അവന്റെ നാവു ന്യായം സംസാരിക്കുന്നു.
തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം 31
അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടു; അവന്റെ
കാലടികൾ വഴുതുകയില്ല. ദുഷ്ടൻ നീതി 32
മാന്നായി പതിയിരുന്നു, അവനെ കൊല്ലു
വാൻ നോക്കുന്നു. യഹോവ അവനെ അ 33
വന്റെ കയ്യിൽ വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല; ന്യായ
വിസ്താരത്തിൽ അവനെ കുറ്റം വിധിക്ക
യുമില്ല. യഹോവെക്കായി പ്രത്യാശിച്ചു് 34
അവന്റെ വഴി പ്രമാണിച്ചു നടക്ക; എ
ന്നാൽ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കുവാൻ അ
വൻ നിന്നെ ഉയർത്തും; ദുഷ്ടന്മാർ ഛേദിക്ക
പ്പെടുന്നതു നീ കാണും. ദുഷ്ടൻ പ്രബലനാ 35
യിരിക്കുന്നതും; സ്വദേശികമായ പച്ച
വൃക്ഷം പോലെ തഴെക്കുന്നതും ഞാൻ ക
ണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഞാൻ പിന്നെ അതിലെ പോ 36
യപ്പോൾ അവൻ ഇല്ല. ഞാൻ അന്വേ
ഷിച്ചു, അവനെ കണ്ടതുമില്ല. നിഷ്കളങ്ക 37
നെ കുറിക്കൊള്ളുക; നേരുള്ളവനെ നോ
ക്കിക്കൊൾക; സമാധാനപുരുഷന്നു സ
ന്തതി ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ അതിക്രമക്കാർ 38
ഒരുപോലെ മുടിഞ്ഞുപോകും; ദുഷ്ടന്മാരു
ടെ സന്താനം ഛേദിക്കപ്പെടും. നീതിമാ 39
ന്മാരുടെ രക്ഷ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു വരു
ന്നു; കഷ്ടകാലത്തു് അവൻ അവരുടെ
ദുർഗ്ഗം ആകുന്നു. യഹോവ അവരെ സഹാ 40
യിച്ചു വിടുവിക്കുന്നു; അവർ അവനിൽ
ആശ്രയിക്കകൊണ്ടു് അവൻ അവരെ ദുഷ്ട
ന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു രക്ഷി
ക്കുന്നു.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു ജ്ഞാപക
സങ്കീർത്തനം.)

യാതന അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു അനുതാ
പിയുടെ സങ്കീർത്തനം

38 യഹോവേ, ക്രോധത്തോടെ എന്നെ
ശിക്ഷിക്കരുതേ; ഉഗ്രനീരസത്തോടെ
എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയുമരുതേ. നിന്റെ 2
അസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിൽ തറെച്ചിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ കൈ എന്റെ മേൽ ഭാരമായിരി
ക്കുന്നു. നിന്റെ നീരസം ഹേതുവായി 3
എന്റെ ദേഹത്തിൽ സൌഖ്യമില്ല;
എന്റെ പാപം ഹേതുവായി എന്റെ അ
സ്ഥികളിൽ സ്വസ്ഥതയുമില്ല. എന്റെ 4
അകൃത്യങ്ങൾ എന്റെ തലെക്കു മീതെ ക
വിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭാരമുള്ള ചുമടുപോലെ
അവ എനിക്കു് അതിഘനമായിരിക്കുന്നു.
എന്റെ ഭോഷത്വം ഹേതുവായി എന്റെ 5
വ്രണങ്ങൾ ചീഞ്ഞുനാറുന്നു. ഞാൻ കുനി 6

37: 8. എഫെ. 4: 26. **37: 9.** യെശ. 57: 13; 60: 21. **37: 10.** ഇയ്യോ. 7: 10; 24: 24.
37: 11. മത്താ. 5: 5. **37: 13.** സങ്കീ. 2: 4. **37: 15.** 1 ശമൂ. 2: 4.
37: 16. സദൃ. 15: 16; 1 തിമൊ. 6: 6. **37: 18.** 1 പത്രൊ. 1: 3, 4. **37: 23.** 1 ശമൂ. 2: 9.
37: 24. മീഖാ. 7: 8; 2 കൊരി. 49. **37: 26.** ആവ. 15: 8—10. **37: 27.** യെശ. 1: 16, 17.
37: 30. മത്താ. 12: 35. **37: 31.** ആവ. 6: 6; യെശ. 51: 7. **37: 33.** 2 പത്രൊ. 2: 9.
37: 35. ഇയ്യോ. 5: 3. **37: 36.** ഇയ്യോ. 20: 5. **37: 37.** യെശ. 57: 2.
37: 40. ദാനീ. 6: 23; 3: 17—28; സങ്കീ. 11: 1.
38. 1. സങ്കീ. 6: 1, **38: 2.** ഇയ്യോ. 6: 4. **38: 4.** എബ്രാ. 9: 6.

ഞ്ഞു ഏറ്റവും ക്ലനിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
7 ഇടവിടാതെ ദുഃഖിച്ചു നടക്കുന്നു. എന്റെ
അരയിൽ വരൾച്ച നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
8 എന്റെ ദേഹത്തിൽ സൌഖ്യമില്ല. ഞാൻ
ക്ഷീണിച്ചു അത്യന്തം തകർന്നിരിക്കുന്നു;
എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ തരക്കം നിമിത്തം
9 ഞാൻ അലറുന്നു. കർത്താവേ, എന്റെ
ആഗ്രഹം ഒക്കെയും നിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരി
ക്കുന്നു; എന്റെ തരക്കം നിനക്കു മറ
10 ഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമില്ല. എന്റെ നെഞ്ചിടി
ക്കുന്നു; ഞാൻ വശം കെട്ടിരിക്കുന്നു;
എന്റെ കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചവും എനി
11 ക്കില്ലാതെയായി. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാ
രും കൂട്ടുകാരും എന്റെ ബാധ കണ്ടു മാറി
നില്ക്കുന്നു; എന്റെ ചാർച്ചക്കാരും അകന്നു
12 നില്ക്കുന്നു. എനിക്കു പ്രാണഹാനി വരുത്തു
വാൻ നോക്കുന്നവർ കണി വെക്കുന്നു;
എനിക്കു് അനർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നവർ
വേണ്ടാതനം സംസാരിക്കുന്നു; അവർ ഇട
13 വിടാതെ ചതിവു ചിന്തിക്കുന്നു. എങ്കിലും
ഞാൻ ചെകിടനെപ്പോലെ കേൾക്കാതെ
ഇരുന്നു; വായ്തുറക്കാത്ത ഊമനെപ്പോലെ
14 ആയിരുന്നു. ഞാൻ കേൾക്കാത്ത മനുഷ്യ
നെപ്പോലെയും വായിൽ പ്രതിവാദമില്ലാ
15 ത്തവനെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു. യഹോ
വേ, നിങ്കൽ ഞാൻ പ്രത്യാശ വെച്ചിരി
ക്കുന്നു; എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ,
16 നീ ഉത്തരം അരുളും. അവർ എന്നെച്ചൊ
ല്ലി സന്തോഷിക്കരുതേ എന്നു ഞാൻ പ
റഞ്ഞു; എന്റെ കാൽ വഴുതുമ്പോൾ
അവർ എന്റെ നേരെ വമ്പു പറയുമല്ലോ.
17 ഞാൻ ഇടറി വീഴുമാറായിരിക്കുന്നു; എ
ന്റെ ദുഃഖം എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ
18 ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ അകൃത്യത്തെ
ഏറ്റുപറയുന്നു; എന്റെ പാപത്തെക്കുറി
19 ച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നു. എന്റെ ശത്രുക്കളോ ജീ
വനും ബലവുമുള്ളവർ; എന്നെ വെറുതെ
പകെക്കുന്നവർ പെരുകിയിരിക്കുന്നു.
20 ഞാൻ നന്മ പിന്തുടരുകയാൽ അവർ എ
നിക്കു വിരോധികളായി നന്മെക്കു പകരം
21 തിന്മ ചെയ്യുന്നു. യഹോവേ, എന്നെ കൈ
വിടരുതേ; എന്റെ ദൈവമേ, എന്നോ
22 ടകന്നിരിക്കരുതേ. എന്റെ രക്ഷയാകുന്ന
കർത്താവേ, എന്റെ സഹായത്തിന്നു വേ
ഗം വരേണമേ.

(യെദൂഥൂൻ എന്ന സംഗീതപ്രമാ
ണിക്കു; ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം)

ജീവിതത്തിന്റെ ഒന്നുമില്ലായ്മയും,
അനിശ്ചിതാവസ്ഥയും

39 നാവുകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യാതിരി
പ്പാൻ ഞാൻ എന്റെ വഴികളെ സൂ
ക്ഷിക്കുമെന്നും ദുഷ്ടൻ എന്റെ മുമ്പിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വായ് കടിഞ്ഞാ
ണിട്ടു കാക്കുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ 2
ഉരിയാടാതെ ഊമനായിരുന്നു; നന്മ
യെ ഗണ്യമാക്കാതെ മൌനമായിരുന്നു;
എന്റെ സങ്കടം പൊങ്ങിവന്നു. എന്റെ 3
ഉള്ളിൽ ഹൃദയത്തിന്നു ചൂടു പിടിച്ചു,
എന്റെ ധ്യാനത്തിങ്കൽ തീ കത്തി; അ
പ്പോൾ ഞാൻ നാവൊട്ടുത്തു സംസാരിച്ചു.
യഹോവേ, എന്റെ അവസാനത്തെയും 4
എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ എത്ര എന്നതിനെയും
എന്നെ അറിയിക്കേണമേ; ഞാൻ എത്ര
ക്ഷണികൻ എന്നു ഞാൻ അറിയുമാറാ
കട്ടെ. ഇതാ, നീ എന്റെ നാളുകളെ നാലു 5
വിരൽ നീളമാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ
ആയുസ്സു നിന്റെ മുമ്പാകെ ഏതുമില്ലാത്തതു
പോലെയിരിക്കുന്നു; ഏതു മനുഷ്യനും
ഉറെച്ചു നിന്നാലും ഒരു ശ്വാസമത്രേ.
[സേലാ.]
മനുഷ്യരൊക്കെയും വെറും നിഴലായി 6
നടക്കുന്നു നിശ്ചയം; അവർ വ്യർത്ഥമാ
യി പരിശ്രമിക്കുന്നു നിശ്ചയം; അവൻ
ധനം സമ്പാദിക്കുന്നു; ആർ അനുഭവി
ക്കും എന്നറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കർത്താവേ, 7
ഞാൻ ഏതിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നു?
എന്റെ പ്രത്യാശ നിങ്കൽ വെച്ചിരിക്കു
ന്നു. എന്റെ സകല ലംഘനങ്ങളിൽനി 8
ന്നും എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; എന്നെ
ഭോഷന്റെ നിന്ദയാക്കി വെക്കരുതേ.
ഞാൻ വായ് തുറക്കാതെ ഊമനായിരുന്നു; 9
നീയല്ലോ അങ്ങനെ വരുത്തിയതു. നിന്റെ 10
ബാധ എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണമേ; നി
ന്റെ കയ്യുടെ അടിയാൽ ഞാൻ ക്ഷയിച്ചി
രിക്കുന്നു. അകൃത്യം നിമിത്തം നീ മനുഷ്യ 11
നെ ദണ്ഡനങ്ങളാൽ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ
നീ അവന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ പുഴുപോ
ലെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു; ഏതു മനുഷ്യനും
ഒരു ശ്വാസമത്രേ ആകുന്നു. [സേലാ.]
യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു 12
എന്റെ അപേക്ഷ ചെവിക്കൊള്ളേണ
മേ. എന്റെ കണ്ണുനീർ കണ്ടു മിണ്ടാതിരി
ക്കരുതേ; ഞാൻ എന്റെ സകല പിതാ
ക്കന്മാരെയുംപോലെ നിന്റെ സന്നിധി
യിൽ അന്യനും പരദേശിയും ആകുന്നവ
ല്ലോ. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോയി ഇല്ലാ 13
തെയാകുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഉന്മേഷം പ്രാപി
ക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ നോട്ടം എങ്കൽ
നിന്നു മാറേണമേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സ്തോത്രയാഗവും, ശിഷ്യസഹായത്തിന്നു
വേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും

40 ഞാൻ യഹോവെക്കായി കാത്തു കാ
ത്തിരുന്നു; അവൻ എങ്കലേക്കു ചാഞ്ഞു
എന്റെ നിലവിളി കേട്ടു. നാശകരമായ 2
കുഴിയിൽനിന്നും കുഴഞ്ഞ ചേറ്റിൽനി
ന്നും അവൻ എന്നെ കയറ്റി; എന്റെ

38: 7. യെശ. 1: 6.
38: 11. ലൂക്കൊ. 23: 49; 10: 31, 32. **38: 12.** 2 ശമൂ. 16: 7, 8, 10. **38: 13.** യെശ. 53: 7.
38: 18. 2 കൊരി. 7: 9, 10. **38: 20.** സങ്കീ. 35: 12; 109: 4, 5.
38: 22. സങ്കീ. 40: 13; യെശ. 12: 2. **39: 1.** കൊലൊ. 4: 5. **39: 3.** യിരെ. 20: 9.
39: 6. 1 കൊരി. 7: 31. **39: 9.** 2 ശമൂ. 16: 10. **39: 10.** ഇയ്യോ. 9: 34. **39: 13.** ഇയ്യോ. 10: 20.
40: 2. സങ്കീ. 69: 14.

കാലുകളെ ഒരു പാറമേൽ നിർത്തി, എ
3 ന്റെ ഗമനത്തെ സ്ഥിരമാക്കി. അവൻ
എന്റെ വായിൽ പുതിയോരു പാട്ടു ത
ന്നു, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു സ്തുതിതന്നേ;
പലരും അതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു യഹോവ
4 യിൽ ആശ്രയിക്കും. യഹോവയെ തന്റെ
ആശ്രയമാക്കിക്കൊള്ളുകയും നിഗളികളെ
യും വ്യാജത്തിലേക്കു തിരിയുന്നവരെയും
ആദരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ
5 ഭാഗ്യവാൻ. എന്റെ ദൈവമായ യഹോ
വേ, നീ ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ഞ
ങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ വിചാരങ്ങ
ളും വളരെയാകുന്നു; നിന്നോടു സദൃശൻ
ആരുമില്ല; ഞാൻ അവയെ വിവരിച്ചു
പ്രസ്താവിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ അവ
എണ്ണിക്കൂടാതവണ്ണം അധികമാകുന്നു.
6 ഹനനയാഗവും ഭോജനയാഗവും നീ ഇ
ഷ്ടിച്ചില്ല; നീ ചെവികളെ എനിക്കു തുളെ
ച്ചിരിക്കുന്നു. ഹോമയാഗവും പാപയാഗ
7 വും നീ ചോദിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ
പറഞ്ഞു: ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്ത
കച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയി
8 രിക്കുന്നു; എന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു;
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ
9 ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ മഹാസഭയിൽ നീതി
യെ പ്രസംഗിച്ചു; അധരങ്ങളെ ഞാൻ അ
ടക്കീട്ടില്ല; യഹോവേ, നീ അറിയുന്നു.
10 ഞാൻ നിന്റെ നീതിയെ എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ മറെച്ചുവെച്ചില്ല; നിന്റെ വിശ്വ
സ്തതയും രക്ഷയും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു;
നിന്റെ ദയയും സത്യവും ഞാൻ മഹാ
11 സഭെക്കു മറെച്ചതുമില്ല. യഹോവേ,
നിന്റെ കരുണ നീ എനിക്കു് അടെച്ചുകള
കയില്ല; നിന്റെ ദയയും സത്യവും എ
12 ന്നെ നിത്യം പരിപാലിക്കും. സംഖ്യയി
ല്ലാത്ത അനർത്ഥങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരി
ക്കുന്നു; മേല്പോട്ടു നോക്കുവാൻ കഴിയാത
വണ്ണം എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ എന്നെ എ
ത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവ എന്റെ തല
യിലെ രോമങ്ങളിലും അധികം; ഞാൻ
13 ധൈര്യഹീനനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. യ
ഹോവേ, എന്നെ വിടുവിപ്പാൻ ഇഷ്ടം
തോന്നേണമേ; യഹോവേ, എന്നെ സ
14 ഹായിപ്പാൻ വേഗം വരേണമേ. എനി
ക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്ന
വർ ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിച്ചുപോകട്ടെ; എന്റെ
അനർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർ പി
15 ന്തിരിഞ്ഞു് അപമാനം ഏല്ക്കട്ടെ. നന്നാ
യി, നന്നായി എന്നു് എന്നോടു പറയുന്ന
വർ തങ്ങളുടെ നാണം നിമിത്തം സ്തംഭിച്ചു
16 പോകട്ടെ. നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്ന എ
ല്ലാവരും നിന്നിൽ ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷി
ക്കട്ടെ; നിന്റെ രക്ഷയെ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ
യഹോവ മഹത്വമുള്ളവൻ എന്നു് എ
17 പ്പോഴും പറയട്ടെ. ഞാനോ എളിയവനും
ദരിദ്രനും ആകുന്നു; എങ്കിലും കർത്താവു്
എന്നെ വിചാരിക്കുന്നു; നീ തന്നേ എ
ന്റെ സഹായവും എന്നെ വിടുവിക്കുന്ന
വനും ആകുന്നു; എന്റെ ദൈവമേ, താമ
സിക്കരുതേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

തന്റെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ പ്രതികാരം
ചെയ്യുന്നതിനു് ഒരു രോഗി
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്

41 എളിയവനെ ആദരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യ
വാൻ; അനർത്ഥദിവസത്തിൽ യഹോവ
അവനെ വിടുവിക്കും. യഹോവ അവ 2
നെ കാത്തു ജീവനോടെ പാലിക്കും;
അവൻ ഭൂമിയിൽ ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും;
അവന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു നീ
അവനെ ഏല്പിക്കയില്ല. യഹോവ അവ 3
നെ രോഗശയ്യയിൽ താങ്ങും. ദിനത്തിൽ
നീ അവന്റെ കിടക്ക എല്ലാം മാറ്റി വി
രിക്കുന്നു. യഹോവേ, എന്നോടു കൃപ 4
തോന്നി എന്നെ സൌഖ്യമാക്കേണമേ,
നിന്നോടല്ലോ ഞാൻ പാപം ചെയ്തതു്
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ എപ്പോൾ 5
മരിച്ചു അവന്റെ പേർ നശിക്കും എന്നു്
എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ചു ദോഷം
പറയുന്നു. ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണ്മാൻ വ 6
ന്നാൽ അവൻ കപടവാക്കു പറയുന്നു; അ
ന്റെ ഹൃദയം നീതികേടു സംഗ്രഹിക്കുന്നു;
അവൻ പുറത്തു പോയി അതു പ്രസ്താവി
ക്കുന്നു. എന്നെ പകെക്കുന്നവരൊക്കെയും 7
എനിക്കു വിരോധമായി തമ്മിൽ മന്ത്രിക്കു
ന്നു; അവർ എനിക്കു ദോഷം ചിന്തിക്കു
ന്നു. 'ഒരു ദുർവ്യാധി അവനു പിടിച്ചിരി 8
ക്കുന്നു; അവൻ കിടപ്പിലായി; ഇനി അ
വൻ എഴുന്നേല്ക്കയില്ല എന്നു്' അവർ പറ
യുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവനും എന്റെ 9
അപ്പം തിന്നവനുമായ എന്റെ പ്രാണ
സ്നേഹിതൻപോലും എന്റെ നേരെ കുതി
കാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവർക്കു 10
പകരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യഹോവേ, കൃപ
തോന്നി എന്നെ എഴുന്നേല്പിക്കേണമേ.
എന്റെ ശത്രു എന്നെച്ചൊല്ലി ജയഘോ 11
ഷം കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കു്
എന്നിൽ പ്രസാദമായിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു. നീ എന്റെ നിഷ്കളങ്ക 12
ത്വം നിമിത്തം എന്നെ താങ്ങുന്നു. നിന്റെ
മുമ്പിൽ എന്നേക്കും എന്നെ നിർത്തിക്കൊ
ള്ളുന്നു.

യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോ 13
വ എന്നും എന്നേക്കും സ്തുതിപ്പെടുമാറാ
കട്ടെ. ആമേൻ, ആമേൻ.

രണ്ടാം പുസ്തകം

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു;
കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു ധ്യാനം.)

ഉപദ്രവത്തിലും പ്രവാസത്തിലും ദൈവ
ത്തിനായി ദാഹിക്കുന്നതു്

42 മാൻ നീർത്തോടുകളിലേക്കു ചെല്ല
വാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവ

40: 4. സങ്കീ. 101: 3. 40: 5 യെശ. 55: 8. 40: 6. 1 ശമൂ. 15: 22.
40: 7. എബ്രാ. 10: 5—9. 40: 8. റോമ. 7: 22; യോഹ. 4: 34.
40: 10. അ. പ്ര. 20: 20, 27; സങ്കീ. 85: 10.
41: 1. സദൃ. 14: 21; എബ്രാ. 6: 10. 41: 4. 2 ദിന. 30: 20. 41: 6. സദൃ. 26: 24, 26.
41: 9. യോഹ. 13: 18; ഇയ്യോ. 19: 19. 41: 13. സങ്കീ. 106: 48.

മേ, എന്റെ ആത്മാവു നിന്നോടു ചേരു
2 വാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു
ദൈവത്തിന്നായി, ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
ന്നായി തന്നെ, ദാഹിക്കുന്നു; ഞാൻ എ
പ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുവാ
3 നിടയാകും. നിന്റെ ദൈവം എവിടെ
എന്നു അവർ എന്നോടു നിത്യം പറയുന്നതു
കൊണ്ടു് എന്റെ കണ്ണുനീർ രാവും പകലും
4 എന്റെ ആഹാരമായ്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഉത്സ
വം ആചരിക്കുന്ന പുരുഷാരത്തിന്റെ സ
ന്തോഷവും സ്തോത്രവുമായ സ്വരത്തോടു
കൂടെ സമൂഹമദ്ധ്യേ ഞാൻ ദൈവാലയ
ത്തിലേക്കു ചെന്നതു് ഓർത്തു് എന്റെ ഉള്ളം
5 എന്നിൽ പകരുന്നു. എന്റെ ആത്മാവേ,
നീ വിഷാദിച്ചു് ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നതെ
ന്തു്? ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുക;
അവൻ എന്റെ മുഖപ്രകാശക രക്ഷയും
എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ
6 ഞാൻ ഇനിയും അവനെ സ്തുതിക്കും. എ
ന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ആത്മാവു് എ
ന്നിൽ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
യോർദ്ദാൻ പ്രദേശത്തും ഹെർമ്മോൻ പർവ്വത
ങ്ങളിലും മിസാർമലയിലും വെച്ചു ഞാൻ
7 നിന്നെ ഓർക്കുന്നു. നിന്റെ നീർച്ചാട്ടങ്ങ
ളുടെ ഇരെച്ചലാൽ ആഴി ആഴിയെ വിളി
ക്കുന്നു; നിന്റെ ഓളങ്ങളും തിരമാലകളു
മെല്ലാം എന്റെ മീതെ കടന്നുപോകുന്നു.
8 യഹോവ പകൽ നേരത്തു തന്റെ ദയ
കല്പിക്കും; രാത്രി സമയത്തു ഞാൻ അവന്നു
പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും; എന്റെ ജീ
വനുള്ള ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥന തന്നേ.
9 നീ എന്നെ മറന്നതു് എന്തു്? ശത്രുവിന്റെ
ഉപദ്രവം ഹേതുവായി ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു നട
ക്കേണ്ടി വന്നതു മെന്തു്? എന്നു ഞാൻ
എന്റെ പാറയായ ദൈവത്തോടു പറയും.
10 നിന്റെ ദൈവം എവിടെ എന്നു് എന്റെ
ശത്രുക്കൾ ഇടവിടാതെ എന്നോടു പറ
ഞ്ഞുകൊണ്ടു് എന്റെ അസ്ഥികളെ തക
11 ർക്കും വണ്ണം എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു. എന്റെ
ആത്മാവേ, നീ വിഷാദിച്ചു് ഉള്ളിൽ ഞ
രങ്ങുന്നതു് എന്തു? ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ
വെക്കുക; അവൻ എന്റെ മുഖപ്രകാശക
രക്ഷയും എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു എന്നി
ങ്ങനെ ഞാൻ ഇനിയും അവനെ സ്തുതിക്കും.

തിരുനിവാസത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്ന
തിനുള്ള പ്രത്യാശയുടെ പ്രാർത്ഥന

43 ദൈവമേ, എനിക്കു ന്യായം പാലി
ച്ചുതരേണമേ; ഭക്തികെട്ട ജാതിയോ
ടു് എന്റെ വ്യവഹാരം നടത്തേണമേ;
വഞ്ചനയും അനീതിയുമുള്ള മനുഷ്യർകൽ
2 നിന്നു് എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. നീ
എന്റെ ശരണമായ ദൈവമല്ലോ; നീ
എന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തു? ശ
ത്രുവിന്റെ ഉപദ്രവം ഹേതുവായി ഞാൻ
ദുഃഖിച്ചു നടക്കേണ്ടി വന്നതുമെന്തു? നി 3
ന്റെ പ്രകാശവും സത്യവും അയച്ചുതരേ
ണമേ, അവ എന്നെ നടത്തുമാറാകട്ടെ;
നിന്റെ വിശുദ്ധ പർവ്വതത്തിലേക്കും തിരു
നിവാസത്തിലേക്കും അവ എന്നെ എത്തി
ക്കുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ 4
പീഠത്തിങ്കലേക്കു് എന്റെ പരമാനന്ദമാ
യ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ചെല്ലും; ദൈവമേ,
എന്റെ ദൈവമേ, കിന്നരംകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെ സ്തുതിക്കും. എന്റെ ആത്മാവേ, 5
നീ വിഷാദിച്ചു് ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നതു്
എന്തു്? ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുക;
അവൻ എന്റെ മുഖപ്രകാശകരക്ഷയും
എന്റെ ദൈവവുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ
ഞാൻ ഇനിയും അവനെ സ്തുതിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; കോരഹ്
പുത്രന്മാരുടെ ഒരു ധ്യാനം.)

വിഷമകാലങ്ങളിൽ പൂർവ്വകാലത്തു ലഭി
ച്ചിട്ടുള്ള വിടുതലിനെ ഓർക്കുന്നതു്

ദൈവമേ, പൂർവ്വകാലത്തു ഞങ്ങളുടെ **44**
പിതാക്കന്മാരുടെ നാളുകളിൽ നീ ചെ
യ്ത പ്രവൃത്തി അവർ ഞങ്ങളോടു വിവരി
ച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ചെവികൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ കേട്ടമിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കൈ 2
കൊണ്ടു നീ ജാതികളെ പുറത്താക്കി ഇവ
രെ നട്ടു; നീ വംശങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു,
ഇവരെ പരക്കുമാറാക്കി. തങ്ങളുടെ വാ 3
ളുകൊണ്ടല്ല അവർ ദേശത്തെ കൈവശ
മാക്കിയതു; സ്വന്തഭുജംകൊണ്ടല്ല അവർ
ജയം നേടിയതു; നിന്റെ വലങ്കയ്യും നി
ന്റെ ഭുജവും നിന്റെ മുഖപ്രകാശവും
കൊണ്ടത്രേ; നിനക്കു് അവരോടു പ്രീ
തിയുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ദൈവമേ നീ 4
എന്റെ രാജാവാകുന്നു; യാക്കോബിന്നു
രക്ഷ കല്പിക്കേണമേ. നിന്നാൽ ഞങ്ങൾ 5
വൈരികളെ തള്ളിയിടും; ഞങ്ങളോടു
എതിർക്കുന്നവരെ നിന്റെ നാമത്തിൽ ച
വിട്ടിക്കളയും. ഞാൻ എന്റെ വില്ലിൽ 6
ആശ്രയിക്കയില്ല; എന്റെ വാൾ എന്നെ
രക്ഷിക്കയുമില്ല. നീയത്രേ ഞങ്ങളെ വൈ 7
രികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതു: ഞ
ങ്ങളെ പകെച്ചവരെ നീ ലജ്ജിപ്പിച്ചു
മിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിത്യം 8
പ്രശംസിക്കുന്നു; നിന്റെ നാമത്തിന്നു്
എന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. [സേലാ.]
ഇപ്പോഴോ, നീ ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു 9
ലജ്ജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സൈ
ന്യങ്ങളോടുകൂടെ പുറപ്പെടുന്നതുമില്ല.
വൈരിയുടെ മുമ്പിൽ നീ ഞങ്ങളെ പുറം 10
കാട്ടുമാറാക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർ
ഞങ്ങളെ കൊള്ളയിടുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നാ 11
യുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ നീ ഞങ്ങളെ ഏല്പി

42: 2. സങ്കീ. 84: 2; സങ്കീ. 63: 1. **42: 4.** യെശ. 30: 29; സങ്കീ. 122: 1.
42: 5. സംഖ്യാ. 6: 26. **42: 7.** യിരെ. 4: 20. **42: 9.** സങ്കീ. 38: 6.
43: 1. സങ്കീ. 26: 1. **43: 2.** സങ്കീ. 42: 9. **43: 3.** പുറ. 28: 30. **43: 5.** സങ്കീ. 42: 5, 11.
44: 1. പുറ. 12: 26, 27. **44: 2.** പുറ. 15: 17; ആവ. 7: 1.
44: 3. ആവ. 4: 38; യോശു. 24: 12. **44: 4.** സങ്കീ. 74: 12. **44: 5.** ദാനീ. 8: 4.
44: 6. ഹോശെ. 1: 7. **44: 9.** സങ്കീ. 74: 1. **44: 10.** ആവ. 28: 25, 64.
44: 11. ആവ. 4: 27.

ച്ചുകൊടുത്തു; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങ
12 ളെ ചിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ നിന്റെ ജന
ത്തെ വില വാങ്ങാതെ വിറ്റുന്നു; അവരു
13 ടെ വിലകൊണ്ടു സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
തുമില്ല. നീ ഞങ്ങളെ അയല്പാക്കു അപ
മാനവിഷയവും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു നിന്ദയും
14 പരിഹാസവും ആക്കുന്നു. നീ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ ഞങ്ങളെ പഴഞ്ചൊല്ലിന്നും വം
ശങ്ങളുടെ നടുവിൽ തലകുലുക്കത്തിന്നും
15 വിഷയം ആക്കുന്നു. നിന്ദിച്ചു ദൂഷിക്കുന്ന
വന്റെ വാക്കു ഹേതുവായും ശത്രുവിന്റെ
യും പ്രതികാരകന്റെയും നിമിത്തമായും
16 എന്റെ അപമാനം ഇടവിടാതെ എന്റെ
മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു; എന്റെ മുഖത്തെ
17 ലജ്ജ എന്നെ മൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊ
ക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു ഭവിച്ചു; ഞങ്ങളോ
നിന്നെ മറന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ നിയമത്തോ
18 ടു് അവിശ്വസ്തത കാണിച്ചിട്ടുമില്ല. നീ
ഞങ്ങളെ കുറുക്കന്മാരുടെ സ്ഥലത്തുവെച്ചു
തകർത്തുകളവാനും കൂരിരുട്ടുകൊണ്ടു ഞങ്ങ
19 ളെ മൂടുവാനും തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദ
യം പിന്തിരികയോ ഞങ്ങളുടെ കാലടി
കൾ നിന്റെ വഴി വിട്ടുമാറുകയോ ചെ
20 യ്തിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമ
ത്തെ ഞങ്ങൾ മറക്കയോ ഞങ്ങളുടെ കൈ
കളെ അന്യദൈവത്തിങ്കലേക്കു മലർത്തു
കയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവം അതു
21 ശോധന ചെയ്യാതിരിക്കുമോ? അവൻ
ഹൃദയത്തിലെ രഹസ്യങ്ങളെ അറിയുന്ന
22 വല്ലോ? നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ
ദിവസംപ്രതി കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള
ആടുകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു.
23 കർത്താവേ, ഉണരേണമേ; നീ ഉറങ്ങുന്നതു
എന്തു്? എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; ഞങ്ങളെ എ
24 ന്നേക്കും തള്ളിക്കളയരുതേ. നീ നിന്റെ
മുഖത്തെ മറെക്കുന്നതും ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടവും
25 പീഡയും മറന്നുകളയുന്നതും എന്തു്? ഞ
ങ്ങൾ നിലത്തോളം കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങളുടെ വയറു ഭൂമിയോടു പറ്റിയിരി
26 ക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്നായി എ
ഴുന്നേല്ക്കേണമേ; നിന്റെ ദയനിമിത്തം
ഞങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കേണമേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; സാരസരാഗ
ത്തിൽ കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ
ഒരു ധ്യാനം. പ്രേമഗീതം.)

ഒരു രാജകീയ വിവാഹ ഗീതം

45 എന്റെ ഹൃദയം ശുഭവചനത്താൽ
കവിയുന്നു; എന്റെ കൃതി രാജാവിന്നു
വേണ്ടിയുള്ളതു് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു.
എന്റെ നാവു സമർത്ഥനായ ലേഖകന്റെ
2 എഴുത്തുകോൽ ആകുന്നു. നീ മനുഷ്യപുത്ര
ന്മാരിൽ അതിസുന്ദരൻ; ലാവണ്യം നി
ന്റെ അധരങ്ങളിന്മേൽ പകർന്നിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ദൈവം നിന്നെ എന്നേക്കും
3 അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. വീരനായുള്ളോ
വേ, നിന്റെ വാൾ അരെക്കു കെട്ടുക;
നിന്റെ തേജസ്സും നിന്റെ മഹിമയും
തന്നേ. സത്യവും സൌമ്യതയും നീതിയും 4
പാലിക്കേണ്ടതിന്നു നീ മഹിമയോടെ
കൃതാർത്ഥനായി വാഹനമേറി എഴുന്നെള്ള
ക; നിന്റെ വലങ്കൈ ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളെ
നിനക്കുപദേശിച്ചു തരുമാറാകട്ടെ. നി 5
ന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ മൂർച്ചയുള്ളവയാകുന്നു;
ജാതികൾ നിന്റെ കീഴിൽ വീഴുന്നു; രാ
ജാവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ നെഞ്ചത്തു അവ
തറെക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാ 6
സനം എന്നും എന്നേക്കും ഉള്ളതാകുന്നു;
നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ
നീതിയുള്ള ചെങ്കോലാകുന്നു. നീ നീതി 7
യെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു ദുഷ്ടതയെ ദ്വേഷിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ദൈവം, നിന്റെ ദൈവം
തന്നെ, നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പരമായി
നിന്നെ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു് അഭിഷേ
കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ വസ്ത്രമെല്ലാം 8
മൂറും ചന്ദനവും ലവംഗവുംകൊണ്ടു സുഗ
ന്ധമായിരിക്കുന്നു; ദന്തമന്ദിരങ്ങളിൽനി
ന്നു കമ്പിനാദം നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കു
ന്നു. നിന്റെ സ്ത്രീരത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 9
രാജകുമാരികൾ ഉണ്ടു; നിന്റെ വലത്തു
ഭാഗത്തു രാജ്ഞി ഓഫീർ തങ്കം അണി
ഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അല്ലയോ കുമാരീ, കേൾക്ക; 10
നോക്കുക; ചെവി ചായ്ക്ക; സ്വജനത്തെ
യും നിന്റെ പിതൃഭവനത്തെയും മറക്ക.
അപ്പോൾ രാജാവു നിന്റെ സൌന്ദര്യ 11
ത്തെ ആഗ്രഹിക്കും; അവൻ നിന്റെ നാ
ഥനല്ലോ; നീ അവനെ നമസ്കരി
ച്ചുകൊൾക. സോർ നിവാസികൾ, ജന 12
ത്തിലെ ധനവാന്മാർ തന്നെ, കാഴ്ച വെച്ചു
നിന്റെ മുഖപ്രസാദം തേടും. അന്തഃപുര 13
ത്തിലെ രാജകുമാരി ശോഭാപരിപൂർണ്ണയാ
കുന്നു: അവളുടെ വസ്ത്രം പൊൻകസവു
കൊണ്ടുള്ളതു്. അവളെ ചിത്രത്തയ്യൽ 14
ള്ള വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു രാജധാനിയിൽ
കൊണ്ടുവരും; അവളുടെ തോഴിമാരായി
കൂടെ നടക്കുന്ന കന്യകമാരെയും നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരും. സന്തോഷത്തോ 15
ടും ഉല്ലാസത്തോടുകൂടെ അവരെ കൊണ്ടു
വരും; അവർ രാജമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേ
ശിക്കും. നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ പി 16
താക്കന്മാർക്കു പകരം ഇരിക്കും; സർവ്വഭൂമി
യിലും നീ അവരെ പ്രഭുക്കന്മാരാക്കും.
ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എല്ലാ തലമുറക 17
ളിലും ഓർമ്മയാറാക്കും. അതുകൊണ്ടു ജാ
തികൾ എന്നും എന്നേക്കും നിനക്കു സ്തോ
ത്രം ചെയ്യും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; കന്യകമാർ എന്ന
രാഗത്തിൽ കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം. ഒരു ഗീതം.)

ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കേതം

ദൈവം നമ്മുടെ സങ്കേതവും ബലവും 46
ആകുന്നു. കഷ്ടങ്ങളിൽ അവൻ ഏറ
വും അടുത്ത തുണയായിരിക്കുന്നു. അതു 2

44: 12. യെശ. 52: 3, 4; യിരെ. 15: 13. **44: 13.** ആവ. 28: 37.
44: 14. യിരെ. 24: 9. **44: 17.** ദാനീ. 9: 13. **44: 22.** റോമ. 8: 36. **44: 24.** ഇയ്യോ. 13: 24.
45: 1. ഉത്തമ. 5: 9—16. **45: 2.** യോഹ. 7: 46; ലൂക്കൊ. 4: 22. **45: 3.** വെളി. 1: 16.
45: 4. വെളി. 6: 2. **45: 5.** സങ്കീ. 38: 2. **45: 6.** എബ്രാ. 1: 8, 9.
45: 10. മത്താ. 10: 37. **45: 15.** വെളി. 19: 7. **45: 17.** മലാ. 1: 11. **46: 1.** ആവ. 4: 7.

കൊണ്ടു ഭൂമി മാറിപ്പോയാലും പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങി സമുദ്രമദ്ധ്യേ വീണാലും,
3 അതിലെ വെള്ളം ഇരെച്ചു കലങ്ങിയാലും അതിന്റെ കോപംകൊണ്ടു പർവ്വതങ്ങൾ
4 കുലുങ്ങിയാലും നാം ഭയപ്പെടുകയില്ല. ഒരു നദി ഉണ്ടു്; അതിന്റെ തോടുകൾ ദൈവനഗരത്തെ, അത്യുന്നതന്റെ വിശുദ്ധ നിവാസത്തെ തന്നേ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.
5 ദൈവം അതിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉണ്ടു്; അതു കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല; ദൈവം അതികാലത്തു തന്നേ അതിനെ സഹായിക്കും.
6 ജാതികൾ ക്രുദ്ധിച്ചു; രാജ്യങ്ങൾ കുലുങ്ങി, അവൻ തന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചു; ഭൂമി
7 ഉരുകിപ്പോയി. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു; യാക്കോബിന്റെ ദൈവം നമുക്കു ദുർഗ്ഗം ആകുന്നു. [സേലാ.]
8 വരുവിൻ യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ നോക്കുവിൻ; അവൻ ഭൂമിയിൽ എത്ര ശ്രേ
9 ഷ്ഠത വരുത്തിയിരിക്കുന്നു! അവൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റംവരെയും യുദ്ധങ്ങളെ നിർത്തൽ ചെയ്യുന്നു; അവൻ വില്ലൊടിച്ചു കുന്തം മുറിച്ചു രഥങ്ങളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയുന്നു.
10 മിണ്ടാതിരുന്നു, ഞാൻ ദൈവമെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതൻ ആകും; ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഉന്നതൻ ആകും.
11 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു; യാക്കോബിന്റെ ദൈവം നമുക്കു ദുർഗ്ഗം ആകുന്നു. [സേലാ.]

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; കോരഹ് പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സർവ്വഭൂമിക്കും മഹാരാജാവായ ദൈവത്തിൽ സകല ജനത്തിന്റെയും സന്തോഷം

47 സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, കൈ കൊട്ടുവിൻ; ജയഘോഷത്തോടെ
2 ദൈവസന്നിധിയിൽ ആർക്കുവിൻ. അത്യുന്നതനായ യഹോവ ഭയങ്കരൻ; അവൻ സർവ്വ
3 ഭൂമിക്കും മഹാരാജാവാകുന്നു. അവൻ ജാതികളെ നമുക്കു കീഴിലും വംശങ്ങളെ നമ്മുടെ
4 കാല്ക്കീഴിലും ആക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കു നമ്മുടെ അവകാശത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു തന്നു; താൻ സ്നേഹിച്ച യാക്കോ
5 ബിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഭൂമിയെ തന്നേ. ദൈവം ജയഘോഷത്തോടും യഹോവ കാഹളനാദത്തോടുംകൂടെ ആരോഹണം ചെയ്തു.
6 ദൈവത്തിന്നു സ്തുതി പാടുവിൻ, സ്തുതി പാടുവിൻ; നമ്മുടെ രാജാവിന്നു
7 സ്തുതി പാടുവിൻ, സ്തുതി പാടുവിൻ. ദൈവം സർവ്വഭൂമിക്കും രാജാവാകുന്നു; ഒരു ചാ
8 തുര്യകീർത്തനം പാടുവിൻ. ദൈവം ജാതികളെ ഭരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 9
വംശങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കന്മാർ അബ്രാഹാമിൻ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു; ഭൂമിയിലെ പരിചകൾ ദൈവത്തിന്നുള്ളവയല്ലോ; അവൻ ഏറ്റവും ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.

(ഒരു ഗീതം. കോരഹ് പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സീയോന്റെ സൌന്ദർയ്യവും ശക്തിയും

നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ, **48** അവന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ യ
ഹോവ വലിയവനും അത്യന്തം സ്തുത്യനും ആകുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ നഗരമായി 2
ഉത്തരഗിരിയായ സീയോൻപർവ്വതം ഉയരംകൊണ്ടു മനോഹരവും സർവ്വഭൂമിയുടെയും ആനന്ദവുമാകുന്നു. അതിന്റെ അര 3
മനകളിൽ ദൈവം ഒരു ദുർഗ്ഗമായി വെളിപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്നു. ഇതാ, രാജാക്കന്മാർ 4
കൂട്ടംകൂടി; അവർ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയി. അവർ അതു കണ്ടു് അമ്പരന്നു, അവർ പ 5
രിഭ്രമിച്ചു് ഓടിപ്പോയി. അവക്കു് അ 6
വിടെ വിറയൽപിടിച്ചു; നോവു കിട്ടിയ
യവൾക്കെന്നപോലെ വേദന പിടിച്ചു.
നീ കിഴക്കൻകാറ്റുകൊണ്ടു തർശീശ് ക 7
പ്പലുകളെ ഉടെച്ചുകളയുന്നു. നാം കേട്ടതു 8
പോലെ തന്നേ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നഗരത്തിൽ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവം അതിനെ സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥിരമാക്കുന്നു. [സേലാ.] ദൈവമേ, നിന്റെ മന്ദിര 9
ത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദയയെ
ക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ 10
നാമം പോലെ തന്നേ നിന്റെ സ്തുതിയും
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളോളം എത്തുന്നു;
നിന്റെ വലങ്കയ്യിൽ നീതി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ന്യായവിധികൾ നിമി 11
ത്തം സീയോൻപർവ്വതം സന്തോഷിക്കയും
യഹൂദാ പുത്രിമാർ ആനന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സീയോനെ ചുറ്റിനടന്നു പ്രദ 12
ക്ഷിണം ചെയ്യുവിൻ; അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങളെ എണ്ണുവിൻ. വരുവാനുള്ള തലമുറ 13
യോടു് അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു് അതിന്റെ
കൊത്തളങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു് അരമനകളെ
നടന്നു നോക്കുവിൻ. ഈ ദൈവം എന്നും 14
എന്നേക്കും നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; അവൻ നമ്മെ ജീവപര്യന്തം വഴിനടത്തും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; കോരഹ് പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ധനത്തിനു മരണത്തിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യം

സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, ഇതു **49** കേൾപ്പിൻ; സകല ഭൂവാസികളുമായ

46: 3. യിരെ. 5: 22; മത്താ. 7: 25. **46: 4.** യെശ. 8: 7; വെളി. 21: 2, 13.
46: 5. ആവ. 23: 4; യെശ. 12: 6. **46: 7.** സംഖ്യാ. 14: 9. **46: 9.** യെഹെ 39: 9, 10.
46: 10 യെശ. 2: 11, 17. **47: 1.** യെശ. 55: 12. **47: 2.** ആവ. 7: 21; മലാ. 1: 14,
47: 4. 1 പത്രൊ. 1: 4. **47: 5.** അ. പ്ര. 1: 5, 11.
47: 7. സെഖ. 14: 9; 1 കൊരി. 14: 15, 16. **47: 9.** സദൃശ. 30: 5.
48: 1. യെശ. 2: 2, 3. **48: 2.** വിലാ. 2: 15; മത്താ. 5: 35. **48: 6.** പുറ. 15: 15.
48: 7. യെഹെ. 27: 25, 26. **48: 8.** യെശ. 2: 2. **48: 10.** മലാ. 1: 11, 14.
48: 14. യെശ. 58: 11.

2 ള്ളോരേ, ചെവിക്കൊൾവിൻ. സാമാന്യ
ജനവും ശ്രേഷ്ഠജനവും ധനവാന്മാരും ദരി
3 ദ്രന്മാരും തന്നേ. എന്റെ വായ് ജ്ഞാനം
പ്രസ്താവിക്കും; എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ
ധ്യാനം വിവേകം തന്നേ ആയിരിക്കും.
4 ഞാൻ സദൃശവാക്യത്തിന്നു് എന്റെ ചെ
വി ചായ്ക്കും; കിന്നരനാദത്തോടെ എന്റെ
5 കടങ്കഥ കേൾപ്പിക്കും. അകൃത്യം എന്റെ
കുതികാലിനെ പിഞ്ചെടന്ന എന്നെ വള
യുന്ന ദുഷ്ടാലത്ത ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നതു്
6 എന്തിനു്? അവർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തിൽ
ആശ്രയിക്കയും ധനസമൃദ്ധിയിൽ പ്രശം
7 സിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സഹോദരൻ ശവ
ക്കുഴി കാണാതെ എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചി
8 രിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ വീണ്ടെടുപ്പാനോ
ദൈവത്തിന്നു വീണ്ടെടുപ്പുവില കൊടുപ്പാ
9 നോ ആർക്കും കഴികയില്ല. അവരുടെ പ്രാ
ണന്റെ വീണ്ടെടുപ്പു വിലയേറിയതു്:
10 അതു ഒരുനാളും സാധിക്കയില്ല. ജ്ഞാനി
കൾ മരിക്കയും മൂഢനും മൃഗപ്രായനും ഒരു
പോലെ നശിക്കയും തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം
മറ്റുള്ളവർക്കു വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്യു
11 ന്നതു കാണുന്നുവല്ലോ. തങ്ങളുടെ ഭവന
ങ്ങൾ ശാശ്വതമായും തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥ
ലങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായും നില്ക്കും എ
ന്നിങ്ങനെയാകുന്നു അവരുടെ അന്തർഗ്ഗതം;
തങ്ങളുടെ നിലങ്ങൾക്കു് അവർ തങ്ങളുടെ
12 പേരിട്ടുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ബഹുമാ
നത്തിൽ നിലനില്ക്കയില്ല. അവൻ ന
13 ശിച്ചുപോകുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കു തുല്യൻ.
ഇതു സ്വയാശ്രയക്കാരുടെ ഗതിയാകുന്നു;
അവരുടെ അനന്തിരവരോ അവരുടെ
വാക്കുകളിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. [സേലാ].
14 അവരെ പാതാളത്തിന്നു ആടുകളായി ഏ
ല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; മൃത്യു അവരെ മേയിക്ക
യും; നേരുള്ളവർ പുലർച്ചെക്കു അവരുടെ
മേൽ വാഴും; അവരുടെ രൂപം ഇല്ലാതെ
യാകും; പാതാളം അവരുടെ പാർപ്പിടം.
15 എങ്കിലും എന്റെ പ്രാണനെ ദൈവം പാ
താളത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു വീ
ണ്ടെടുക്കും; അവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളും.
16 [സേലാ.] ഒരുത്തൻ ധനവാനായിത്തീ
ർന്നാലും അവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ മഹ
ത്വം വർദ്ധിച്ചാലും നീ ഭയപ്പെടരുതു്.
17 അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ യാതൊന്നും കൊ
ണ്ടുപോകയില്ല; അവന്റെ മഹത്വം അവ
18 നെ പിൻചെല്ലുകയുമില്ല. അവൻ ജീവ
നോടിരുന്നപ്പോൾ താൻ ഭാഗ്യവാൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; നീ നിനക്കുതന്നേ നന്മ
ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യർ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും;
19 അവൻ തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ തലമുറ
യോടു ചെന്നുചേരും; അവർ ഒരുനാളും
20 വെളിച്ചം കാണുകയില്ല. മാനത്തോടിരി
ക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വിവേകഹീനനായാൽ
നശിച്ചുപോകുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കു തുല്യനത്രേ.

(ആസാഫിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവം യാഗങ്ങളെയല്ല പ്രവൃത്തി
നങ്ങളെ നോക്കി ന്യായം വിധിക്കുന്നു

ദൈവം, യഹോവയായ ദൈവം 50
അരുളിച്ചെയ്തു, സൂര്യന്റെ ഉദയം മുതൽ
അസ്തമയം വരെ ഭൂമിയെ വിളിക്കുന്നു.
സൌന്ദര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയായ സീയോ 2
നിൽനിന്നു ദൈവം പ്രകാശിക്കുന്നു. നമ്മു 3
ടെ ദൈവം വരുന്നു; മൌനമായിരിക്കു
യില്ല; അവന്റെ മുമ്പിൽ തീ ദഹിപ്പി
ക്കുന്നു; അവന്റെ ചുറ്റും വലിയോരു
കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്നു. തന്റെ ജനത്തെ 4
ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
മേലിൽനിന്നു് ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെ
യും വിളിക്കുന്നു. യാഗം കഴിച്ചു് എന്നോടു 5
നിയമം ചെയ്തവരായ എന്റെ വിശുദ്ധ
ന്മാരെ എന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടുവിൻ. ദൈ 6
വം തന്നേ ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കു
യാൽ ആകാശം അവന്റെ നീതിയെ ഘോ
ഷിക്കും. [സേലാ.] എന്റെ ജനമേ, 7
കേൾക്ക; ഞാൻ സംസാരിക്കും. യിസ്രാ
യേലേ, ഞാൻ നിന്നോടു സാക്ഷീകരിക്കും;
ദൈവമായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമാകു
ന്നു. നിന്റെ ഹനനയാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു 8
ഞാൻ നിന്നെ ശാസിക്കുന്നില്ല; നിന്റെ
ഹോമയാഗങ്ങൾ എപ്പോഴും എന്റെ
മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു. നിന്റെ വീട്ടിൽ 9
നിന്നു കാളയെയോ നിന്റെ തൊഴുത്തു
കളിൽ നിന്നു കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെയോ
ഞാൻ എടുക്കയില്ല. കാട്ടിലെ സകല മൃഗ 10
വും പർവ്വതങ്ങളിലെ ആയിരമായിരം ജന്തു
ക്കളും എനിക്കുള്ളവയാകുന്നു. മലകളിലെ 11
പക്ഷികളെ ഒക്കെയും ഞാൻ അറിയുന്നു;
വയലിലെ ജന്തുക്കളും എനിക്കുള്ളവതന്നേ.
എനിക്കു വിശന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടു 12
പറകയില്ല; ഭൂലോകവും അതിന്റെ നിറ
വും എന്റേതത്രേ. ഞാൻ കാളകളുടെ 13
മാംസം തിന്നുമോ? കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാ 14
രുടെ രക്തം കുടിക്കുമോ? ദൈവത്തിന്നു
സ്തോത്രയാഗം അർപ്പിക്ക; അത്യുന്നതന്നു
നിന്റെ നേർച്ചകളെ കഴിക്ക. കഷ്ടകാ 15
ലത്തു എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്ക; ഞാൻ
നിന്നെ വിടുവിക്കയും നീ എന്നെ മഹ
ത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.
എന്നാൽ ദുഷ്ടനോടു ദൈവം അരുളി 16
ച്ചെയ്യുന്നു: നീ എന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അറി
യിപ്പാനും എന്റെ നിയമത്തെ നിന്റെ
വായിൽ എടുപ്പാനും നിനക്കെന്തു കാര്യം?
നീ ശാസനയെ വെറുത്തു് എന്റെ വചന 17

49: 2. സങ്കീ. 62: 9. **49: 4.** സങ്കീ. 78: 2; മത്താ. 13:35.
49: 5. റോമ. 8: 33, 34. **49: 7—8.** മത്താ. 16: 26; 1പത്രൊ. 1: 18, 19.
49: 10. സഭാപ്ര. 2; 16. **49: 11.** 2ശമ�ൂ. 18: 18. **49: 12.** സങ്കീ. 39: 5.
49: 18. ലൂക്കൊ. 12: 19, 20. **49: 19.** ഉല്പ. 15: 15. **49: 20.** സഭാപ്ര. 3: 19.
50: 2. സങ്കീ. 68: 24. **50: 3.** വെളി. 22: 20; ദാനീ. 7: 10. **50: 4.** യെശ. 1: 2.
50: 5. മത്താ. 24. 31; എബ്രാ. 12. 24. **50: 6.** വെളി. 20: 12. **50: 7.** മീഖാ 6. 1—8.
50: 8. യെശ. 1: 11. **50: 9.** അ. പ്ര. 17: 25; എബ്രാ. 10: 4, 6.
50: 12. 1കൊരി. 10: 26, 28. **50: 14.** ഹോശെ. 14: 2; എബ്രാ. 13: 15.
50: 15. സെഖ. 13: 9; സങ്കീ. 107. 6. **50: 17.** സഭ. 5: 12, 13.

ങ്ങളെ നിന്റെ പുറകിൽ എറിഞ്ഞുകളയു
18 ന്നുവല്ലോ. കള്ളനെ കണ്ടാൽ നീ അവനു
അനുകൂലപ്പെടുന്നു; വ്യഭിചാരികളോടു നീ
19 പങ്കു കൂടുന്നു. നിന്റെ വായ് നീ ദോഷ
ത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു; നിന്റെ നാവു
20 വഞ്ചന പിണെക്കുന്നു. നീ ഇരുന്നു
നിന്റെ സഹോദരനു വിരോധമായി സം
സാരിക്കുന്നു; നിന്റെ അമ്മയുടെ മകനെ
21 ക്കുറിച്ചു് അപവാദം പറയുന്നു. ഇവ നീ
ചെയ്തു ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവനെന്നു നീ നിരൂ
പിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ ശാസി
ച്ചു നിന്റെ കണ്ണിൻമുമ്പിൽ അവയെ
22 നിരത്തിവെക്കും. ദൈവത്തെ മറക്കുന്ന
വരേ, ഇതു് ഓർത്തുകൊൾവിൻ; അല്ലെ
ങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കീറിക്കളയും; വിട്ടു
23 വിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടാകയുമില്ല. സ്തോത്ര
മെന്ന യാഗം അർപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു; തന്റെ നടപ്പിനെ ക്ര
മപ്പെടുത്തുന്നവനു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
രക്ഷയെ കാണിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു, ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
അവൻ ബത്ത്-ശേബയുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നശേഷം നാഥാൻ പ്രവാച
കൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന
പ്പോൾ ചമെച്ചതു്

അനുതപിക്കുന്ന പാപിയുടെ
പാപക്ഷമയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള
പ്രാർത്ഥന

51 ദൈവമേ, നിന്റെ ദയെക്കുതക്കവണ്ണം
എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ; നിന്റെ
കരുണയുടെ ബഹുത്വപ്രകാരം എന്റെ
ലംഘനങ്ങളെ മായിച്ചുകളയേണമേ.
2 എന്നെ നന്നായി കഴുകി എന്റെ അകൃത്യം
പോക്കേണമേ; എന്റെ പാപം നീക്കി
3 എന്നെ വെടിപ്പാക്കേണമേ. എന്റെ ലം
ഘനങ്ങളെ ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്റെ
പാപം എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരി
4 ക്കുന്നു. നിന്നോടുതന്നേ ഞാൻ പാപം
ചെയ്തു; നിനക്കു അനിഷ്ടമായുള്ളതു ഞാൻ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ നീ
നീതിമാനായും വിധിക്കുമ്പോൾ നിർമ്മല
5 നായും ഇരിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. ഇതാ,
ഞാൻ അകൃത്യത്തിൽ ഉരുവായി; പാപ
ത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗർഭംധരിച്ചു.
6 അന്തർഭാഗത്തിലെ സത്യമല്ലോ നീ ഇച്ഛി
ക്കുന്നതു്; അന്തരംഗത്തിൽ എന്നെ ജ്ഞാ
7 നം ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. ഞാൻ നിർമ്മല
നാകേണ്ടതിനു ഈസോപ്പുകൊണ്ടു്
എന്നെ ശുദ്ധികരിക്കേണമേ; ഞാൻ ഹി
മത്തേക്കാൾ വെളുക്കേണ്ടതിനു എന്നെ
കഴുകേണമേ. സന്തോഷവും ആനന്ദവും 8
എന്നെ കേൾക്കുമാറാക്കേണമേ; നീ ഒടി
ച്ച അസ്ഥികൾ ഉല്ലസിക്കട്ടെ. എന്റെ 9
പാപങ്ങളെ കാണാതവണ്ണം നിന്റെ മുഖം
മറെച്ചേണമേ; എന്റെ അകൃത്യങ്ങളെ
ഒക്കെയും മായിച്ചുകളയേണമേ. ദൈവ 10
മേ, നിർമ്മലമായോരു ഹൃദയം എന്നിൽ
സൃഷ്ടിച്ചു സ്ഥിരമായോരാത്മാവിനെ എ
ന്നിൽ പുതുക്കേണമേ. നിന്റെ സന്നിധി 11
യിൽനിന്നു് എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ;
നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്നിൽ
നിന്നു് എടുക്കയുമരുതേ. നിന്റെ രക്ഷ 12
യുടെ സന്തോഷം എനിക്കു തിരികെ തരു
ണമേ; മനസ്സൊരുക്കമുള്ള ആത്മാവിനാൽ
എന്നെ താങ്ങേണമേ. അപ്പോൾ ഞാൻ 13
അതിക്രമക്കാരോടു നിന്റെ വഴികളെ
ഉപദേശിക്കും; പാപികൾ നിങ്കലേക്കു
മനംതിരിയും. എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവ 14
മായ ദൈവമേ, രക്തപാതകത്തിൽനിന്നു്
എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; എന്നാൽ
എന്റെ നാവു നിന്റെ നീതിയെ ഘോ
ഷിക്കും. കർത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങളെ 15
തുറക്കേണമേ; എന്നാൽ എന്റെ വായ്
നിന്റെ സ്തുതിയെ വർണ്ണിക്കും. ഹനന 16
യാഗം നീ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ അർപ്പിക്കുമായിരുന്നു, ഹോമയാഗ
ത്തിൽ നിനക്കു പ്രസാദവുമില്ല. ദൈവ 17
ത്തിന്റെ ഹനനയാഗങ്ങൾ തകർന്നിരിക്കു
ന്ന മനസ്സു; തകർന്നും നുറുങ്ങിയുമിരിക്കുന്ന
ഹൃദയത്തെ, ദൈവമേ, നീ നിരസി
ക്കയില്ല.

നിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം സീയോനോടു 18
നന്മ ചെയ്യേണമേ; യെരൂശലേമിന്റെ
മതിലുകളെ പണിയേണമേ. അപ്പോൾ 19
നീ നീതിയാഗങ്ങളിലും, ഹോമയാഗങ്ങ
ളിലും സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളിലും പ്രസാദി
ക്കും; അപ്പോൾ നിന്റെ യാഗപീഠത്തി
ന്മേൽ കാളകളെ അർപ്പിക്കും.

സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു ധ്യാനം.

എദോമ്യനായ ദോവേഗ് ചെന്നു
ശൌലിനോടു: ദാവീദ് അഹീ
മേലെക്കിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നിരു
ന്നു എന്നറിയിച്ചപ്പോൾ
ചമെച്ചതു)

ദുഷ്ടതയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നതിനെ
പ്രതിഷേധിക്കുന്നു

52 വീരാ, നീ ദുഷ്ടതയിൽ പ്രശംസിക്കു
ന്നതെന്തു്? ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിര

50: 18. റോമ. 1: 32; 1 തിമൊ. 5: 22. **50: 21.** സഭാ. 8: 11, 12; 2 പത്രൊ. 3: 9; റോമ. 2: 4.
50: 22. സങ്കീ. 9: 17; യെശ. 51: 13.
50: 23. റോമ. 12: 1; 1 പത്രൊ. 2: 9; അ. പ്ര. 10: 2—4; ഫിലി. 1: 27.
51: 1. അ. പ്ര. 3. 19, 20; യെശ. 43: 25. **51: 2.** റോമ 3: 10, 12. **51: 3.** സദൃ. 28: 13.
51: 4. റോമ. 3: 4; ലൂക്കൊ. 15: 21. **51: 5.** റോമ. 5: 12. **51: 6.** ഇയ്യോ. 38: 36.
51: 7. സംഖ്യാ 19: 18; എബ്രാ. 9: 19; യെശ. 1: 18. **51: 8.** മത്താ. 5: 4.
51: 9. യിരെ. 16: 17. **51: 10.** യോഹ. 3. 3; എഫെ. 2: 10; അ. പ്ര. 15: 9.
51: 11. റോമ. 8. 9. **51: 12.** 2 കൊരി. 3: 17. **51: 16.** മീഖാ 6: 7, 8; ഹോശെ. 6. 6.
51: 17. യെശ. 66: 2; യെശ. 57. 15. **51: 19.** സങ്കീ. 4, 5; മലാ. 3. 3.

2 ന്തരമാകുന്നു. ചതിവു ചെയ്യുന്നവനേ, മുച്ച
യുള്ള ക്ഷൌരക്കത്തിപോലെ നിന്റെ
3 നാവു ദുഷ്ടത വകഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നു. നീ നന്മ
യെക്കാൾ തിന്മയെയും നീതിയെ സംസാരി
ക്കുന്നതിനെക്കാൾ വ്യാജത്തെയും ഇഷ്ട
4 പ്പെടുന്നു. [സേലാ.] നീ വഞ്ചനനാവും
നാശകരമായ വാക്കുകളൊക്കെയും ഇഷ്ട
5 പ്പെടുന്നു. ദൈവം നിന്നെയും എന്നേക്കും
നശിപ്പിക്കും; നിന്റെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു
അവൻ നിന്നെ പറിച്ചുകളയും, ജീവനുള്ള
വരുടെ ദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ നിർമ്മൂല
6 മാക്കും. [സേലാ.] നീതിമാന്മാർ കണ്ടു
ഭയപ്പെടും; അവർ അവനെച്ചൊല്ലി ചി
7 രിക്കും. ദൈവത്തെ തന്റെ ശരണമാ
ക്കാതെ തന്റെ ദ്രവ്യസമൃദ്ധിയിൽ ആശ്ര
യിക്കയും ദുഷ്ടതയിൽ തന്നെത്താൻ ഉറപ്പി
ക്കയും ചെയ്ത മനുഷ്യൻ അതാ എന്നു
8 പറയും. ഞാനോ, ദൈവത്തിന്റെ ആല
യത്തിങ്കൽ തഴെച്ചിരിക്കുന്ന ഒലിവുവൃക്ഷം
പോലെ ആകുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
ദയയിൽ എന്നും എന്നേക്കും ആശ്രയി
9 ക്കുന്നു. നീ അതു ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടു
ഞാൻ നിനക്കു എന്നും സ്തോത്രം ചെയ്യും;
ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രത്യാശ
വെക്കും: നിന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
അതു നല്ലതല്ലോ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; മഹലത്ത്
എന്ന രാഗത്തിൽ ദാവീദിന്റെ
ധ്യാനം.)

മനുഷ്യരുടെ മൂഢതാവും ദുഷ്ടതയും

53 ദൈവം ഇല്ല എന്നു മൂഢൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു; അവർ വഷള
ന്മാരായി, മ്ലേച്ഛമായ നീതികേടു പ്രവർത്തി
ക്കുന്നു; നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ആരുമില്ല.
2 ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാൻ
ഉണ്ടോ എന്നു കാണ്മാൻ ദൈവം സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യപുത്രന്മാരെ നോക്കു
3 ന്നു. എല്ലാവരും പിൻവാങ്ങി ഒരുപോ
ലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീർന്നു; നന്മ
ചെയ്യുന്നവനില്ല; ഒരുത്തൻപോലും ഇല്ല
4 നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അറിയുന്നി
ല്ലയോ? അപ്പം തിന്നുന്നതുപോലെ അ
വർ എന്റെ ജനത്തെ തിന്നുകളയുന്നു;
ദൈവത്തോടു അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല.
5 ഭയമില്ലാതിരുന്നേടത്തു അവർക്കു മഹാ
ഭയമുണ്ടായി; നിന്റെ നേരേ പാളയമിറ
ങ്ങിയവന്റെ അസ്ഥികളെ ദൈവം ചിത
റിച്ചുവല്ലോ. ദൈവം അവരെ തള്ളിക്കള
ഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ അവരെ ലജ്ജിപ്പിച്ചു.
6 സീയോനിൽ നിന്നു യിസ്രായേലിന്റെ
രക്ഷ വന്നെങ്കിൽ! ദൈവം തന്റെ ജന
ത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറുമ്പോൾ യാക്കോ
ബ് സന്തോഷിക്കയും യിസ്രായേൽ ആ
നന്ദിക്കയും ചെയ്യും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ ദാവീദിന്റെ ഒരു
ധ്യാനം.
സീഫ്യർ ചെന്നു ശൌലിനോടു:
ദാവീദ് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കെ ഒളി
ച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ
പ്പോൾ ചമെച്ചതു)

ശത്രുക്കളിൽനിന്നു വിടുതലിനായുള്ള
പ്രാർത്ഥന

54 ദൈവമേ, നിന്റെ നാമത്താൽ എ
ന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; നിന്റെ ശക്തി
യാൽ എനിക്കു ന്യായം പാലിച്ചുതരേണ
മേ. ദൈവമേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾ 2
ക്കേണമേ; എന്റെ വായിലെ വാക്കുക
ളെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ. അന്യജാതിക്കാർ 3
എന്നോടു എതിർത്തിരിക്കുന്നു; ഘോരന്മാർ
എനിക്കു ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോ
ക്കുന്നു; അവർ ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ മു
മ്പാകെ വെച്ചിട്ടുമില്ല. ഇതാ, ദൈവം 4
എന്റെ സഹായകനാകുന്നു; കർത്താവു
എന്റെ പ്രാണനെ താങ്ങുന്നവരോടുകൂടെ
ഉണ്ടു. അവൻ എന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു തിന്മ 5
പകരം ചെയ്യും; നിന്റെ വിശ്വസ്തതയാൽ
അവരെ സംഹരിച്ചുകളയേണമേ. സ 6
മേധാദാനത്തോടെ ഞാൻ നിനക്കു ഹനന
യാഗം കഴിക്കും; യഹോവേ, നിന്റെ
നാമം നല്ലതു എന്നു ചൊല്ലി ഞാൻ അതി
ന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യും. അവൻ എന്നെ 7
സകല കഷ്ടത്തിൽനിന്നും വിടുവിച്ചിരി
ക്കുന്നു; എന്റെ കണ്ണു് എന്റെ ശത്രുക്ക
ളെ കണ്ടു രസിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ ദാവീദിന്റെ
ഒരു ധ്യാനം.)

വിമോചനത്തിനും വഞ്ചകന്മാരുടെ
നാശത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള
പ്രാർത്ഥന

55 ദൈവമേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധി
ക്കേണമേ; എന്റെ യാചനെക്കു മറ
ഞ്ഞിരിക്കരുതേ. എനിക്കു ചെവി തന്നു 2
ഉത്തരമരുളേണമേ; ശത്രുവിന്റെ ആരവം
നിമിത്തവും ദുഷ്ടന്റെ പീഡ നിമിത്തവും
ഞാൻ എന്റെ സങ്കടത്തിൽ പൊരുതിയി
ല്ലാതെ ഞരങ്ങുന്നു. അവർ എന്റെമേൽ 3
നീതികേടു ചുമത്തുന്നു; കോപത്തോടെ
എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം 4
എന്റെ ഉള്ളിൽ വേദനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
മരണഭീതിയും എന്റെമേൽ വീണിരിക്കു
ന്നു. ഭയവും വിറയലും എന്നെ പിടിച്ചി 5
രിക്കുന്നു; പരിഭ്രമം എന്നെ മൂടിയിരിക്കു
ന്നു. പ്രാവിനുള്ളതുപോലെ എനിക്കു ചി 6
റകുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ; എന്നാൽ ഞാൻ
പറന്നുപോയി വിശ്രമിക്കുമായിരുന്നു എ
ന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതേ ഞാൻ ദൂരത്തു 7

52: 1. സങ്കീ. 136: 1, 2. **52: 2.** സങ്കീ. 50: 19. **52: 3.** യിരെ. 9. 4, 5. **52: 5.** സദൃ. 19: 5, 9.
52: 7. 1 തിമൊ. 6: 17. **52: 8.** യിരെ. 11: 16; ഹോശെ. 14: 6. **52. 9.** വിലാ. 3: 25, 26.
53: 1. സങ്കീ. 10: 4; 14: 1; എഫെ. 5: 12; റോമ. 3. 10—12. **53: 2.** സങ്കീ. 11: 4.
53: 4. യിരെ. 4: 22; **53. 5.** സദൃ. 28. 1. **53: 6.** സങ്കീ. 126: 1—3; 14: 7.
54: 3. സങ്കീ. 36: 1. **54: 4.** സങ്കീ. 118: 7.
55: 2. യെശ. 38: 14. **55: 3.** 2 ശമൂ. 16: 7, 8. **55: 4.** സങ്കീ. 116; 3.

സഞ്ചരിച്ചു, മരുഭൂമിയിൽ പാർക്കുമായിരുന്നു! [സേലാ.] കൊടുങ്കാറ്റിൽനിന്നും പെരുങ്കാറ്റിൽ നിന്നും ബദ്ധപ്പെട്ട ഞാൻ ഒരു സങ്കേതത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോകുമായിരുന്നു! കർത്താവേ സംഹരിച്ചു അവരുടെ നാവുകളെ ചീന്തിക്കളയേണമേ; ഞാൻ നഗരത്തിൽ അതിക്രമവും കലഹവും കണ്ടിരിക്കുന്നു. രാവും പകലും അവർ അതിന്റെ മതിലുകളിന്മേൽ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്നു; നീതികേടും കഷ്ടവും അതിന്റെ അകത്തുണ്ടു. ദുഷ്ടത അതിന്റെ നടുവിൽ ഉണ്ടു; ചതിവും വഞ്ചനയും അതിന്റെ വീഥികളെ വിട്ടുമാറുന്നതുമില്ല. എന്നെ നിന്ദിച്ചതു ഒരു ശത്രുവല്ല; അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ സഹിക്കുമായിരുന്നു; എന്റെ നേരെ വമ്പു പറഞ്ഞതു എന്നെ പകെക്കുന്നവനല്ല; അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ മറഞ്ഞുകൊള്ളുമായിരുന്നു. നീയോ എന്നോടു സമനായ മനുഷ്യനും എന്റെ സഖിയും എന്റെ പ്രാണസ്നേഹിതനുമായിരുന്നു. നാം തമ്മിൽ മധുരസമ്പർക്കം ചെയ്തു. പുരുഷാരവുമായി ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയല്ലോ. മരണം പെട്ടെന്നു അവരെ പിടിക്കട്ടെ; അവർ ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങട്ടെ; ദുഷ്ടത അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തും അവരുടെ ഉള്ളിലും ഉണ്ടു. ഞാനോ ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; യഹോവ എന്നെ രക്ഷിക്കും. ഞാൻ വൈകുന്നേരത്തും കാലത്തും ഉച്ചെക്കും സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു കരയും; അവൻ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും. എന്നോടു കയർത്തു നിന്നവർ അനേകരായിരിക്കെ ആരും എന്നോടു അടുക്കാതവണ്ണം അവൻ എന്റെ പ്രാണനെ വീണ്ടെടുത്തു സമാധാനത്തിലാക്കി; ദൈവം കേട്ടു അവർക്കു ഉത്തരം അരുളും; പുരാതനമേ സിംഹാസനസ്ഥനായവൻ തന്നേ. [സേലാ.] അവർക്കു മാനസാന്തരമില്ല; അവർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടതുമില്ല. തന്നോടു സമാധാനമായിരിക്കുന്നവനെ കയ്യേറ്റം ചെയ്തു തന്റെ സഖ്യത അവൻ ലംഘിച്ചുമിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വായ് വെണ്ണപോലെ മൃദുവായതു; ഹൃദയത്തിലോ യുദ്ധമത്രേ. അവന്റെ വാക്കുകൾ എണ്ണയെക്കാൾ മയമുള്ളവ; എങ്കിലും അവ ഊരിയ വാളുകൾ ആയിരുന്നു. നിന്റെ ഭാരം യഹോവയുടെമേൽ വെച്ചുകൊൾക; അവൻ നിന്നെ പുലർത്തും; നീതിമാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകുവാൻ അവൻ ഒരുനാളും സമ്മതിക്കയില്ല. ദൈവമേ, നീ അവരെ നാശത്തിന്റെ കുഴിയിലേക്കു ഇറക്കും; രക്തപ്രിയരും വഞ്ചനയും ഉള്ളവർ ആയുസ്സിന്റെ പകുതിയോളം ജീവിക്കയില്ല; ഞാനോ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദൂരസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ മിണ്ടാത്ത പ്രാവു് എന്ന രാഗത്തിൽ; ദാവീദിന്റെ ഒരു സ്വർണ്ണഗീതം; ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ ഗത്തിൽവെച്ചു പിടിച്ചപ്പോൾ ചമെച്ചതു.)

കൌശലക്കാരായ ശത്രുക്കൾക്കു് എതിരായുള്ള പ്രാർത്ഥന

56 ദൈവമേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ; മനുഷ്യർ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ പോകുന്നു. അവർ ഇടവിടാതെ പൊരുതു എന്നെ ഞെരുക്കുന്നു. എന്റെ ശത്രുക്കൾ 2
ഇടവിടാതെ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു; ഗർവ്വത്തോടെ എന്നോടു പൊരുതുന്നവർ അനേകരല്ലോ. ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്ന 3
നാളിൽ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കും. ഞാൻ 4
ദൈവത്തിൽ അവന്റെ വചനത്തെ പുകഴും; ഞാൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. ജഡത്തിന്നു എന്നോടു് എന്തു ചെയ്വാൻ കഴിയും? ഇടവിടാതെ അവർ എന്റെ വാക്കുകളെ കോട്ടിക്കളയുന്നു; അവരുടെ വിചാരങ്ങളൊക്കെയും എന്റെ നേരെ തിന്മെക്കായിട്ടാകുന്നു. അവർ കൂട്ടം കൂടി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു; 6
എന്റെ പ്രാണനായി പതിയിരിക്കുമ്പോലെ അവർ എന്റെ കാലടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നീതികേടിനാൽ അവർ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമോ? ദൈവമേ, നിന്റെ കോപത്തിൽ ജാതികളെ തള്ളിയിടേണമേ. നീ എന്റെ ഉഴൽചകളെ 8
എണ്ണുന്നു; എന്റെ കണ്ണുനീർ നിന്റെ തുരുത്തിയിൽ ആക്കി വെക്കേണമേ; അതു നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലയോ? ഞാൻ 9
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ തന്നേ എന്റെ ശത്രുക്കൾ പിൻതിരിയുന്നു; ദൈവം എനിക്കു് അനുകൂലമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തിൽ അവന്റെ വചന 10
ത്തെ പുകഴും; ഞാൻ യഹോവയിൽ അവന്റെ വചനത്തെ പുകഴും. ഞാൻ ദൈ 11
വത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. മനുഷ്യനു് എന്നോടു് എന്തു ചെയ്വാൻ കഴിയും? ദൈവമേ, നിനക്കുള്ള 12
നേർച്ചകൾക്കു ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രയാഗങ്ങളെ അർപ്പിക്കും. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ 13
ജീവന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു നീ എന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽ നിന്നും എന്റെ കാലുകളെ ഇടർച്ചയിൽ നിന്നും വിടുവിച്ചുവല്ലോ.

55: 9. യിരെ. 6: 7. **55: 12.** സങ്കീ. 41. 9. **55: 15.** സംഖ്യാ. 16. 30—(33). **55: 17.** ദാനീ. 6: 10. **55: 18.** 2 ദിന. 32: 7, 8; 1 യോഹ. 4. 4. **55: 20.** 1 പത്രൊ. 5: 7. **55: 23.** സദൃ. 10: 27. **56: 1.** ഹോശെ. 8: 8. **56: 3.** 1 ശമൂ. 30: 6. **56. 4.** ലൂക്കൊ. 12: 4. **56: 5.** ലൂക്കൊ. 11: 54. **56: 6.** സങ്കീ. 37: 32. **56: 8.** മലാ. 3: 16. **56. 9.** റോമ. 8: 31. **56: 12.** സങ്കീ. 66: 13, 14. **56: 13.** സങ്കീ. 116. 8, 9.

(സംഗീതപ്രമാണിക്ക; നശിപ്പിക്കരുതേ
എന്ന രാഗത്തിൽ ദാവീദിന്റെ
ഒരു സ്വർണ്ണഗീതം;
അവൻ ശൗലിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഗുഹയിലേക്കു ഓടിപ്പോയ
കാലത്തു ചമെച്ചതു.)

ദൈവസംരക്ഷണത്തിനായി ആത്മ
വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന

57 ദൈവമേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേ
ണമേ; എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
ഞാൻ നിന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.
അതേ, ഈ ആപത്തുകൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകു
വോളം ഞാൻ നിന്റെ ചിറകിൻനിഴ
2 ലിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. അത്യുന്നത
നായ ദൈവത്തെ ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷി
ക്കുന്നു; എനിക്കുവേണ്ടി സകലവും നിവൃ
3 ത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തെ തന്നേ. എന്നെ വിഴ
ുങ്ങുവാൻ ഭാവിക്കുന്നവർ ധിക്കാരം കാട്ടു
മ്പോൾ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കൈ
നീട്ടി എന്നെ രക്ഷിക്കും. [സേലാ.] ദൈവം
തന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയും അയക്കുന്നു.
4 എന്റെ പ്രാണൻ സിംഹങ്ങളുടെ ഇട
യിൽ ഇരിക്കുന്നു; അഗ്നി ജ്വലിക്കുന്നവരു
ടെ നടുവിൽ ഞാൻ കിടക്കുന്നു; പല്ലുകൾ
കുന്തങ്ങളും അസ്ത്രങ്ങളും നാവു മൂർച്ചയുള്ള
വാളും ആയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യപുത്രന്മാരു
5 ടെ ഇടയിൽ തന്നേ. ദൈവമേ, നീ ആ
കാശത്തിന്നു മീതെ ഉയർന്നിരിക്കേണമേ;
നിന്റെ മഹത്വം സർവ്വ ഭൂമിയിലും പര
ക്കട്ടെ.
6 അവർ എന്റെ കാലടികൾക്കു ഒരു
വല വിരിച്ചു; എന്റെ മനസ്സു ഇടിഞ്ഞി
രിക്കുന്നു; അവർ എന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു
കുഴി കുഴിച്ചു; അതിൽ അവർ തന്നേ
7 വീണു. [സേലാ.] എന്റെ മനസ്സു ഉറെച്ചി
രിക്കുന്നു; ദൈവമേ, എന്റെ മനസ്സു ഉറ
ച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ പാട്ടും; ഞാൻ കീർത്ത
8 നം ചെയ്യും. എൻ മനമേ, ഉണരുക; വീ
ണയും കിന്നരവുമായുള്ളോവേ ഉണരു
വിൻ! ഞാൻ അതികാലത്തെ ഉണരും.
9 കർത്താവേ, വംശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും; ജാതികളുടെ
മദ്ധ്യേ ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം ചെയ്യും.
10 നിന്റെ ദയ ആകാശത്തോളവും നിന്റെ
വിശ്വസ്തത മേഘങ്ങളോളവും വലിയത
11 ല്ലോ. ദൈവമേ, നീ ആകാശത്തിന്നു മീ
തെ ഉയർന്നിരിക്കേണമേ; നിന്റെ മഹ
ത്വം സർവ്വഭൂമിയിലും പരക്കട്ടെ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്ക; നശിപ്പിക്കരുതേ
എന്ന രാഗത്തിൽ ദാവീദിന്റെ
ഒരു സ്വർണ്ണഗീതം.)

ദുഷ്ടന്മാരുടെമേൽ പ്രതികാരത്തിന്നാ
യുള്ള പ്രാർത്ഥന

58 ദേവന്മാരേ, നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി
നീതി പ്രസ്താവിക്കുന്നുവോ? മനുഷ്യ
പുത്രന്മാരേ, നിങ്ങൾ പരമാർത്ഥമായി വി
2 ധിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ദു
ഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളു
ടെ കൈകളുടെ നിഷ്ഠുരത തൂക്കി കൊടുക്കു
ന്നു. ദുഷ്ടന്മാർ ഗർഭം മുതൽ ഭ്രഷ്ടന്മാരായി 3
രിക്കുന്നു; അവർ ജനനം മുതൽ ഭോഷ്ക പ
റഞ്ഞു തെറ്റി നടക്കുന്നു. അവരുടെ വിഷം 4
സർപ്പവിഷം പോലെ; അവർ ചെവിയട
ഞ്ഞ പൊട്ടയണലി പോലെയാകുന്നു.
എത്ര സാമർത്ഥ്യത്തോടെ മന്ത്രം ചൊല്ലി 5
യാലും മന്ത്രവാദികളുടെ വാക്കു അതു
കേൾക്കയില്ല. ദൈവമേ, അവരുടെ വാ 6
യിലെ പല്ലുകളെ തകർക്കേണമേ; യഹോ
വേ, ബാലസിംഹങ്ങളുടെ അണപ്പല്ലുക
ളെ തകർത്തുകളയേണമേ. ഒഴുകിപ്പോകുന്ന 7
വെള്ളം പോലെ അവർ ഉരുകിപ്പോകട്ടെ;
അവൻ തന്റെ അമ്പുകളെ തൊടുക്കു
മ്പോൾ അവ ഒടിഞ്ഞുപോയതുപോലെ
ആകട്ടെ. അലിഞ്ഞു പൊയ്പോകുന്ന അച്ച 8
പോലെ അവർ ആകട്ടെ: ഗർഭം അല
സിപ്പോയ സ്ത്രീയുടെ പ്രജപോലെ അവർ
സൂര്യനെ കാണാതിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ 9
കലങ്ങൾക്കു മുൾതീ തട്ടുമുമ്പെ പച്ചയും
വെന്തതുമെല്ലാം ഒരുപോലെ അവൻ ചുഴ
ലിക്കാറ്റിനാൽ പാറ്റിക്കളയും. നീതി 10
മാൻ പ്രതികാര്യം കണ്ടു ആനന്ദിക്കും; അ
വൻ തന്റെ കാലുകളെ ദുഷ്ടന്മാരുടെ
രക്തത്തിൽ കഴുകും. ആകയാൽ: നീതിമാ 11
ന്നു പ്രതിഫലം ഉണ്ടു നിശ്ചയം; ഭൂമിയിൽ
ന്യായം വിധിക്കുന്ന ഒരു ദൈവം ഉണ്ടു നി
ശ്ചയം എന്നു മനുഷ്യർ പറയും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്ക; നശിപ്പിക്കരുതേ
എന്ന രാഗത്തിൽ; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സ്വർണ്ണഗീതം;
അവനെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു ശൗൽ
അയച്ച ആളുകൾ വീട്ടു കാത്തിരുന്ന
കാലത്തു ചമെച്ചതു)

ധിക്കാരികളായ ശത്രുക്കൾക്കു വിരോധ
മായുള്ള പ്രാർത്ഥന

59 എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ശത്രുക്ക
ളുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവി
ക്കേണമേ; എന്നോടു എതിർക്കുന്നവരുടെ
വശത്തുനിന്നു എന്നെ ഉദ്ധരിക്കേണമേ.
നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ 2
നിന്നു എന്നെ വിടുവിച്ചു രക്തപാതകന്മാ
രുടെ പക്കൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കേണ
മേ. ഇതാ, അവർ എന്റെ പ്രാണനായി 3
പതിയിരിക്കുന്നു; യഹോവേ, ബലവാ
ന്മാർ എന്റെ നേരെ കൂട്ടം കൂടുന്നതു എ
ന്റെ അതിക്രമം ഹേതുവായിട്ടല്ല, എന്റെ
പാപം ഹേതുവായിട്ടുമല്ല. എന്റെ പ 4
ക്കൽ അകൃത്യം ഇല്ലാതെ അവർ ഓടി ഒരു
ങ്ങുന്നു; എന്നെ സഹായിപ്പാൻ ഉണർന്നു ക
ടാക്ഷിക്കേണമേ. സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവ 5
മായ യഹോവേ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈ
വമേ; സകല ജാതികളെയും സന്ദർശിക്കേ
ണ്ടതിന്നു നീ ഉണരേണമേ; നീതികെട്ട
ദ്രോഹികളിൽ ആരോടും കൃപയുണ്ടാകരു
തേ. [സേലാ.] സന്ധ്യാസമയത്തു അവർ 6

57: 1. യെശ. 26: 20 **57: 2** യെശ. 26: 12. **57: 6.** സങ്കീ. 7: 15, 16. **57: 7.** സങ്കീ. 108: 1—5.
58: 3. യെശ. 48: 8. **58: 4.** സങ്കീ. 140: 3. **58: 8.** ഇയ്യോ. 3: 16,
58: 11. യെശ. 3: 10, 11. സങ്കീ. 98: 9.
59: 1. സങ്കീ. 18: 48. **59: 3.** 1 ശമൂ. 24: 11.

മടങ്ങിവരുന്നു; നായെപ്പോലെ കുരച്ചും
കൊണ്ടു് അവർ പട്ടണത്തിന്നു ചുറ്റും ന
7 ടക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വായ്കൊണ്ടു
ശകാരിക്കുന്നു; വാളുകൾ അവരുടെ അധ
രങ്ങളിൽ ഉണ്ടു്; ആർ കേൾക്കും എന്നു്
8 അവർ പറയുന്നു. എങ്കിലും യഹോവേ,
നീ അവരെച്ചൊല്ലി ചിരിക്കും; നീ
സകല ജാതികളെയും പരിഹസിക്കും.
9 എന്റെ ബലമായുള്ളോവേ, ഞാൻ നി
ന്നെ കാത്തിരിക്കും; ദൈവം എന്റെ
10 ഗോപുരമാകുന്നു. എന്റെ ദൈവം തന്റെ
ദയയാൽ എന്നെ എതിരേല്ക്കും; ദൈവം
എന്നെ എന്റെ ശത്രുക്കളെ കണ്ടു രസിക്ക
11 മാറാക്കും. അവരെ കൊന്നുകളയരുതേ;
എന്റെ ജനം മറക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ; ഞങ്ങളുടെ പരിചയാകുന്ന കർത്താ
വേ, നിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് അവരെ ഉഴ
12 ലുമാറാക്കി താഴ്ത്തണമേ. അവരുടെ വാ
യിലെ പാപവും അധരങ്ങളിലെ വാക്കു
കളും നിമിത്തവും അവർ പറയുന്ന ശാപ
വും ഭോഷ്കും നിമിത്തവും അവർ തങ്ങളുടെ
അഹങ്കാരത്തിൽ പിടിപെട്ടു പോകട്ടെ.
13 കോപത്തോടെ അവരെ സംഹരിക്കേണ
മേ; അവർ ഇല്ലാതെയാകുംവണ്ണം അവ
രെ സംഹരിച്ചുകളയേണമേ; ദൈവം യാ
ക്കോബിൽ വാഴുന്നു എന്നു ഭൂമിയുടെ
അറ്റംവരെ അറിയുമാറാകട്ടെ. [സേലാ.]
14 സന്ധ്യാസമയത്തു് അവർ മടങ്ങിവരുന്നു;
നായെപ്പോലെ കുരച്ചുംകൊണ്ടു് അവർ
15 നഗരത്തിന്നു ചുറ്റും നടക്കുന്നു. അവർ
ആഹാരത്തിന്നായി ഉഴന്നു നടക്കുന്നു. തൃ
പ്തിയായില്ലെങ്കിൽ അവർ രാത്രി മുഴുവനും
16 താമസിക്കുന്നു. ഞാനോ നിന്റെ ബല
ത്തെക്കുറിച്ചു പാടും; അതികാലത്തു ഞാൻ
നിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ചു ഘോഷിച്ചാന
ന്ദിക്കും. കഷ്ടകാലത്തു നീ എന്റെ ഗോ
പുരവും അഭയസ്ഥാനവും ആയിരുന്നു.
17 എന്റെ ബലമായുള്ളോവേ, ഞാൻ നിന
ക്കു സ്തുതിപാടും; ദൈവം എന്റെ ഗോ
പുരവും എന്നോടു ദയയുള്ള ദൈവവും
അല്ലോ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; സാക്ഷ്യസാരസം
എന്ന രാഗത്തിൽ; അഭ്യസിപ്പി
പ്പാനുള്ള ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം.
യോവാബു് മെസൊപൊത്താമ്യയിലെ
അരാമ്യരോടും സോബയിലെ അരാമ്യ
രോടും യുദ്ധം ചെയ്തു മടങ്ങിവന്നശേഷം
ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽ പന്തീരായിരം എദോ
മ്യരെ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞ സമയത്തു
ചൊല്ലിയതു്.)
സമരപരാജയത്തിൽ വിലപിക്കുന്നതും
സഹായത്തിനായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും

60 ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കോപി
ച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനത്താ
ക്കേണമേ. നീ ദേശത്തെ നടുക്കി ഭിന്നി 2
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു കുലുങ്ങുകയാൽ
അതിന്റെ ഭിന്നങ്ങളെ നന്നാക്കേണമേ.
നീ നിന്റെ ജനത്തെ കാഠിന്യം അനുഭവി 3
പ്പിച്ചു: പരിഭ്രമത്തിന്റെ വീഞ്ഞു നീ
ഞങ്ങളെ കുടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യം നി 4
മിത്തം ഉയർത്തേണ്ടതിന്നു നീ നിന്റെ ഭക്ത
ന്മാർക്കു് ഒരു കൊടി നല്കിയിരിക്കുന്നു.
[സേലാ.]
നിനക്കു പ്രിയമുള്ളവർ വിടുവിക്കപ്പെടേ 5
ണ്ടതിന്നു നിന്റെ വലങ്കൈകൊണ്ടു ര
ക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു് ഉത്തരമരുളേണമേ.
ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ അരുളി 6
ച്ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദിക്കും; ഞാൻ
ശേഖേമിനെ വിഭാഗിച്ചു സുക്കോത്തു് താ
ഴ്വരയെ അളക്കും. ഗിലെയാദു് എനിക്കു 7
ള്ളതു; മനശ്ശെയും എനിക്കുള്ളതു; എഫ്രാ
യീം എന്റെ തലക്കോരികയും യെഹൂദാ
എന്റെ ചെങ്കോലും ആകുന്നു. മോവാബു് 8
എനിക്കു കഴുകുവാനുള്ള വട്ടകം; ഏദോ
മിന്മേൽ ഞാൻ എന്റെ ചെരിപ്പു് എറി
യും; ഫെലിസ്ത്യദേശമേ, നീ എന്റെ നി
മിത്തം ജയഘോഷം കൊള്ളുക! ഉറപ്പുള്ള 9
നഗരത്തിലേക്കു് എന്നെ ആർ കൊണ്ടു
പോകും? ഏദോമിലേക്കു് എന്നെ ആർ
വഴി നടത്തും? ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ 10
തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ലയോ? ദൈവമേ, നീ
ഞങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളോടു കൂടെ പുറ
പ്പെടുന്നതുമില്ല. വൈരിയുടെ നേരെ ഞ 11
ങ്ങൾക്കു സഹായം ചെയ്യേണമേ; മനു
ഷ്യന്റെ സഹായം വ്യർത്ഥമല്ലോ. ദൈ 12
വത്താൽ നാം വീര്യം പ്രവർത്തിക്കും; അ
വൻ തന്നേ നമ്മുടെ വൈരികളെ മെതി
ച്ചുകളയും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ; ദാവീദിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം.)
ദിവ്യസംരക്ഷണയിലുള്ള ആശ്രയം

61 ദൈവമേ, എന്റെ നിലവിളി കേൾ
ക്കേണമേ; എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധി
ക്കേണമേ. എന്റെ ഹൃദയം ക്ഷീണി 2
ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തുനി
ന്നു നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; എനിക്കു്
അത്യന്തമായ പാറയിങ്കലേക്കു് എന്നെ
നടത്തേണമേ. നീ എനിക്കൊരു സങ്കേ 3
തവും ശത്രുവിന്റെ നേരെ ഉറപ്പുള്ള ഗോ
പുരവും ആയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ 4
നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ എന്നേക്കും വസി
ക്കും; നിന്റെ ചിറകിൻമറവിൽ ഞാൻ
ശരണം പ്രാപിക്കും. [സേലാ.] ദൈവമേ, 5
നീ എന്റെ നേർച്ചകളെ കേട്ടു, നിന്റെ
നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ അവകാശം
എനിക്കു തന്നുമിരിക്കുന്നു. നീ രാജാവി 6
ന്റെ ആയുസ്സിനെ ദീർഘമാക്കും; അ

59: 7. സദൃ. 12: 18. **59: 10.** സങ്കീ. 21: 3; 54: 7. **59: 12.** സദൃ. 12: 13.
59: 15. സങ്കീ. 109: 10. ഇയ്യോ. 15. 23. **59: 17.** സങ്കീ. 18: 1.
60: 1. വിലാ. 3: 31, 32. **60: 3.** യെശ. 51: 17, 22. **60: 5.** സങ്കീ. 108: 6—13.
60: 6. യോശു. 1: 6; 13: 27. **60: 9.** 2 ശമൂ. 11: 1.
60: 10. യോശു. 7: 12; സങ്കീ. 44: 9. **60: 12.** യെശ. 63: 3.
61: 3. സദൃ 18: 10. **61: 4.** സങ്കീ. 91: 4. **61: 6.** സങ്കീ. 21: 4.

അവന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ തലമുറതലമുറ
7 യോളം ഇരിക്കും. അവൻ എന്നേക്കും
ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കും; അവനെ
പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്നു ദയയും വിശ്വ
8 സ്തതയും കല്പിക്കേണമേ; അങ്ങനെ ഞാൻ
തിരുനാമത്തെ എന്നേക്കും കീർത്തിക്കയും
എന്റെ നേർച്ചകളെ നാൾതോറും കഴിക്ക
യും ചെയ്യും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; യെദൂഥൂന്യ
രാഗത്തിൽ; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

വഞ്ചനയിൽനിന്നുള്ള ഏക
ആശ്രയസ്ഥാനം ദൈവം

62 എന്റെ ഉള്ളം ദൈവത്തെ നോക്കി
മൌനമായിരിക്കുന്നു; എന്റെ രക്ഷ അ
2 വങ്കൽനിന്നു വരുന്നു. അവൻ തന്നേ
എന്റെ പാറയും എന്റെ രക്ഷയും ആകു
ന്നു; എന്റെ ഗോപുരം അവൻ തന്നേ:
3 ഞാൻ ഏറെ കുലുങ്ങുകയില്ല. നിങ്ങൾ എ
ല്ലാവരും ചാഞ്ഞ മതിലും ആട്ടിന വേ
ലിയും പോലെ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലേ
ണ്ടതിന്നു് എത്രത്തോളം അവനെ ആക്ര
4 മിക്കും? അവന്റെ പദവിയിൽനിന്നു്
അവനെ തള്ളിയിടുവാനത്രേ അവർ നി
രൂപിക്കുന്നതു്: അവർ ഭോഷ്കിൽ ഇഷ്ട
പ്പെടുന്നു; വായ്കൊണ്ടു് അവർ അനുഗ്ര
ഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഉള്ളംകൊണ്ടു് അവർ
5 ശപിക്കുന്നു. [സേലാ] എന്റെ ഉള്ളമേ,
ദൈവത്തെ നോക്കി മൌനമായിരിക്ക;
എന്റെ പ്രത്യാശ അവങ്കൽനിന്നു വരുന്നു.
6 അവൻ തന്നേ എന്റെ പാറയും എന്റെ
രക്ഷയും ആകുന്നു; എന്റെ ഗോപുരം
അവൻ തന്നേ; ഞാൻ കുലുങ്ങുകയില്ല.
7 എന്റെ രക്ഷയും എന്റെ മഹിമയും ദൈ
വത്തിന്റെ പക്കൽ ആകുന്നു; എന്റെ
ഉറപ്പുള്ള പാറയും എന്റെ സങ്കേതവും
8 ദൈവത്തിങ്കലാകുന്നു. ജനമേ, എല്ലാ കാ
ലത്തും അവനിൽ ആശ്രയിപ്പിൻ; നിങ്ങ
ളുടെ ഹൃദയം അവന്റെ മുമ്പിൽ പകരു
വിൻ; ദൈവം നമുക്കു സങ്കേതമാകുന്നു.
9 [സേലാ.] സാമാന്യജനം ഒരു ശ്വാസവും
ശ്രേഷ്ഠജനം ഭോഷ്കുമത്രേ: തുലാസിന്റെ
തട്ടിൽ അവർ പൊങ്ങിപ്പോകും; അവർ
ആകപ്പാടെ ഒരു ശ്വാസത്തെക്കാൾ ലഘു
10 വാകുന്നു. പീഡനത്തിൽ ആശ്രയിക്കരുതു;
കവർച്ചയിൽ മയങ്ങിപ്പോകരുതു; സമ്പ
ത്തു വർദ്ധിച്ചാൽ അതിൽ മനസ്സു വെക്ക
11 രുതു. ബലം ദൈവത്തിനുള്ളതെന്നു ദൈ
വം ഒരിക്കൽ അരുളിച്ചെയ്തു. ഞാൻ രണ്ടു
12 പ്രാവശ്യം കേട്ടതുമിരിക്കുന്നു. കർത്താവേ,
ദയയും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു. നീ ഓരോരു
ത്തന്നു് അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക
വണ്ണം പകരം നല്കുന്നു.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം;
അവൻ യെഹൂദാമരുഭൂമിയിൽ
ഇരിക്കുംകാലത്തു ചമെച്ചതു)

ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ ദൈവം
തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു

ദൈവമേ, നീ എന്റെ ദൈവം; അ **63**
തികാലത്തേ ഞാൻ നിന്നെ അന്വേഷി
ക്കും; വെള്ളമില്ലാതെ ഉണങ്ങിവരണ്ട ദേ
ശത്തു് എന്റെ ഉള്ളം നിനക്കായി ദാഹി
ക്കുന്നു; എന്റെ ദേഹം നിനക്കായി കാം
ക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിന്റെ ബലവും 2
മഹത്വവും കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ വിശു
ദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്നെ നോക്കിയിരിക്കു
ന്നു. നിന്റെ ദയ ജീവനെക്കാൾ നല്ലതാ 3
കുന്നു; എന്റെ അധരങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതി
ക്കും. എന്റെ ജീവകാലം ഒക്കെയും ഞാൻ 4
അങ്ങനെ നിന്നെ വാഴ്ത്തും; നിന്റെ നാമ
ത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ കൈകളെ മലർത്തും.
എന്റെ കിടക്കയിൽ നിന്നെ ഓർക്കയും 5
ഞാൻ രാത്രിയാമങ്ങളിൽ നിന്നെ ധ്യാനി
ക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ പ്രാണനും 6
മജ്ജയും മേദസ്സുംകൊണ്ടു് എന്നപോലെ
തൃപ്തി വരുന്നു; എന്റെ വായ് സന്തോഷ
മുള്ള അധരങ്ങളാൽ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു.
നീ എനിക്കു സഹായമായിത്തീർന്നു വ 7
ല്ലോ; നിന്റെ ചിറകിൻനിഴലിൽ ഞാൻ
ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു. എന്റെ ഉള്ളം 8
നിന്നോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു, നിന്റെ വ
ലങ്കൈ എന്നെ താങ്ങുന്നു. എന്നാൽ അ 9
വർ സ്വനാശത്തിന്നായി എനിക്കു പ്രാ
ണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു; അ
വർ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു്
ഇറങ്ങിപ്പോകും. അവരെ വാളിന്റെ ശ 10
ക്തിക്കു് ഏല്പിക്കും; കുറുനരികൾക്കു് അ
വർ ഇരയായ്തീരും. എന്നാൽ രാജാവു 11
ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കും; അവന്റെ
നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം
പുകഴും; എങ്കിലും ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ
വായ് അടഞ്ഞുപോകും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ശ്രുതശത്രുക്കൾക്കു് വിരോധമായുള്ള
പ്രാർത്ഥന

ദൈവമേ, എന്റെ സങ്കടത്തിൽ **64**
ഞാൻ കഴിക്കുന്ന അപേക്ഷ കേൾക്കേ
ണമേ; ശത്രുഭയത്തിൽനിന്നു് എന്റെ ജീ
വനെ പാലിക്കേണമേ. ദുഷ്പ്രവർത്തകളുടെ 2
ഗൂഢാലോചനയിലും നീതികേടു പ്രവ
ർത്തിക്കുന്നവരുടെ കലഹത്തിലും ഞാൻ
അകപ്പെടാതവണ്ണം എന്നെ മറെച്ചുകൊ
ള്ളേണമേ. അവർ തങ്ങളുടെ നാവിനെ 3
വാൾപോലെ മൂർച്ചയാക്കുന്നു; നിഷ്ഫലങ്ക
നെ ഒളിച്ചിരുന്നു് എയ്യേണ്ടതിന്നു് അവർ 4
കൈപ്പുള്ള വാക്കായ അസ്ത്രം തൊട്ടുകയും

61: 7. സദൃ 20: 28; സങ്കീ. 43: 3.
62: 2. സങ്കീ. 37: 24; മീഖാ 7: 8 **62: 3.** യെശ. 30: 13. **62: 9.** യെശ: 40: 15, 17.
62: 10. 1 തിമൊ 6: 17. **62: 11.** വെളി. 19 1. **62: 12.** യിരെ 17: 10; വെളി. 22: 12.
63: 1. സദൃ. 8: 17. **63: 2.** സങ്കീ. 27: 4. **63: 3.** സങ്കീ. 30: 5. **63: 5.** ഉത്ത. 1: 4.
63: 6. ഉത്ത. 5: 2. **63: 7.** സങ്കീ. 18: 35. **63: 11.** യെശ. 65: 16.
64: 3. യിരെ. 9: 3. **64: 5.** സദൃ. 1: 11—13.

ശങ്കിക്കാതെ പെട്ടെന്നു് അവനെ എയ്യു
5 കളകയും ചെയ്യുന്നു. ദുഷ്പ്രായത്തിൽ അവർ
തങ്ങളെ തന്നേ ഉറപ്പിക്കുന്നു; ഒളിച്ചു
കണി വെക്കുവാൻ തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊക്കു
ന്നു; നമ്മെ ആർ കാണും എന്നു് അവർ പ
6 റയുന്നു. അവർ ദ്രോഹസൂത്രങ്ങളെ കണ്ടു
പിടിക്കുന്നു; നമുക്കു് ഒരു സൂക്ഷ്മസൂത്രം സാ
ധിച്ചുപോയി എന്നു പറയുന്നു; ഓരോരു
ത്തന്റെ അന്തരംഗവും ഹൃദയവും അഗാ
7 ധം തന്നേ. എന്നാൽ ദൈവം അവരെ
എയ്യും; അമ്പുകൊണ്ടു് അവർ പെട്ടെന്നു
8 മുറിവേല്ക്കും. അങ്ങനെ സ്വന്തനാവു് അ
വർക്കു വിരോധമായിരിക്കയാൽ അവർ
ഇടറി വീഴുവാൻ ഇടയാകും; അവരെ കാ
9 ണുന്നവരൊക്കെയും തല കുലുക്കുന്നു. അങ്ങ
നെ സകല മനുഷ്യരും ഭയപ്പെട്ടു ദൈവ
ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രസ്താവിക്കും;
അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അവർ ചിന്തി
10 ക്കും. നീതിമാൻ യഹോവയിൽ അനന്ദി
ച്ചു് അവനെ ശരണമാക്കും; ഹൃദയപരമാ
ർത്ഥികൾ എല്ലാവരും പുകഴും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു്; ഒരു സങ്കീർത്തനം.
ദാവീദിന്റെ ഒരു ഗീതം.)

ഭൂമിയെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന ദൈവ
ത്തിനു സ്തുതി

65 ദൈവമേ, സീയോനിൽ സ്തുതി നിന
ക്കു യോഗ്യം; നിനക്കുതന്നെ നേർച്ച കഴി
2 ക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നവനായുള്ളാ
വേ, സകല ജഡവും നിന്റെ അടുക്കലേ
3 ക്കു വരുന്നു. എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ എന്റെ
നേരെ അതിബലമായിരിക്കുന്നു; നീയോ
ഞങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്കു പരിഹാരം
4 വരുത്തും. നിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ പാ
ർക്കേണ്ടതിനു നീ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അടുപ്പി
ക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഭാഗ്യവാൻ; ഞങ്ങൾ
നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരമായ നിന്റെ
ആലയത്തിലെ നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തരാകും.
5 ഭൂമിയുടെ എല്ലാ അറുതികൾക്കും ദൂരത്തുള്ള
സമുദ്രത്തിനും ആശ്രയമായിരിക്കുന്ന ഞ
ങ്ങളുടെ രക്ഷയാം ദൈവമേ, നീ ഭയങ്കര
കാര്യങ്ങളാൽ നീതിയോടെ ഞങ്ങൾക്കു്
6 ഉത്തരമരുളുന്നു. അവൻ ബലം അരെക്കു
കെട്ടിക്കൊണ്ടു തന്റെ ശക്തിയാൽ പർ
7 വതങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. അവൻ സമുദ്രങ്ങ
ളുടെ മുഴക്കവും തിരമാലകളുടെ കോപവും
ജാതികളുടെ കലഹവും ശമിപ്പിക്കുന്നു.
8 ഭൂസീമാവാസികളും നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ
നിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടുന്നു; ഉദയത്തിന്റെയും
അസ്തമനത്തിന്റെയും ദിക്കുകളെ നീ ആ
9 ഹ്ലാദിച്ചുല്ലസിക്കുമാറാക്കുന്നു. നീ ഭൂമിയെ സ
ന്ദർശിച്ചു നനയ്ക്കുന്നു; നീ അതിനെ അത്യ
ന്തം പുഷ്ടിയുള്ളതാക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
നദിയിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
ഇങ്ങനെ നീ ഭൂമിയെ ഒരുക്കി അവർക്കു
10 ധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. നീ അതിന്റെ ഉഴവു
ചാലുകളെ നനയ്ക്കുന്നു. നീ അതിന്റെ കട്ട
ഉടെച്ചു നിരത്തുന്നു; മഴയാൽ നീ അതി
നെ കുതിർക്കുന്നു; അതിലെ മുളയെ നീ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ സംവത്സരത്തെ 11
നിന്റെ നന്മകൊണ്ടു് അലങ്കരിക്കുന്നു;
നിന്റെ പാതകൾ പുഷ്ടി പൊഴിക്കുന്നു.
മരുഭൂമിയിലെ പുല്പുറങ്ങൾ പുഷ്ടി പൊ 12
ഴിക്കുന്നു; കുന്നുകൾ ഉല്ലാസം ധരിക്കുന്നു.
മേച്ചല്പുറങ്ങൾ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടു 13
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; താഴ്വരകൾ ധാന്യം
കൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു; അവ ആർക്കുകയും
പാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു്; ഒരു ഗീതം;
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃ
ത്തികൾക്കായി സ്തോത്രം

സർവ്വഭൂമിയുമായുള്ളോവേ, ദൈവ **66**
ത്തിനു ഘോഷിപ്പിൻ; അവന്റെ 2
നാമത്തിന്റെ മഹത്വം കീർത്തിപ്പിൻ; അ
വന്റെ സ്തുതി മഹത്വീകരിപ്പിൻ. നി 3
ന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര ഭയങ്കരം;
നിന്റെ ശക്തിയുടെ വലിപ്പത്താൽ ശത്രു
ക്കൾ നിനക്കു കീഴടങ്ങും; സർവ്വഭൂമിയും 4
നിന്നെ നമസ്കരിച്ചു പാട്ടും; അവർ
നിന്റെ നാമത്തിനു കീർത്തനം പാടും
എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തോടു പറവിൻ.
[സേലാ.] വന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി 5
കളെ നോക്കുവിൻ; അവൻ മനുഷ്യപുത്ര
ന്മാരോടുള്ള തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഭയ
ങ്കരൻ. അവൻ സമുദ്രത്തെ ഉണങ്ങിയ 6
നിലമാക്കി; അവർ കാൽനടയായി നദി
കടന്നുപോയി; അവിടെ നാം അവനിൽ
സന്തോഷിച്ചു. അവൻ തന്റെ ശക്തി 7
യാൽ എന്നേക്കും വാഴുന്നു; അവന്റെ
കണ്ണു ജാതികളെ നോക്കുന്നു; മത്സരക്കാർ
തങ്ങളെ തന്നേ ഉയർത്തരുതേ [സേലാ.]
വംശങ്ങളേ, നമ്മുടെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തു 8
വിൻ; അവന്റെ സ്തുതിയെ ഉച്ചത്തിൽ
കേൾപ്പിപ്പിൻ. അവൻ നമ്മെ ജീവനോ 9
ടെ കാക്കുന്നു; നമ്മുടെ കാലടികൾ വഴുതു
വാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. ദൈവമേ, 10
നീ ഞങ്ങളെ പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു;
വെള്ളി ഊതിക്കഴിക്കുംപോലെ നീ ഞങ്ങ
ളെ ഊതിക്കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങളെ 11
വലയിൽ അകപ്പെടുത്തി; ഞങ്ങളുടെ മുതു
കത്തു് ഒരു വലിയ ഭാരം വെച്ചിരിക്കുന്നു
നീ മനുഷ്യരെ ഞങ്ങളുടെ തലമേൽ കയറി 12
ഓടിക്കുമാറാക്കി; ഞങ്ങൾ തീയിലും വെ
ള്ളത്തിലുംകൂടി കടക്കേണ്ടിവന്നു; എങ്കി
ലും നീ ഞങ്ങളെ സമൃദ്ധിയിലേക്കു കൊ
ണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഹോമയാഗങ്ങ 13
ളുംകൊണ്ടു നിന്റെ ആലയത്തിലേക്കു
വരും; എന്റെ നേർച്ചകളെ ഞാൻ നിനക്കു
കഴിക്കും. ഞാൻ കഷ്ടത്തിൽ ആയിരുന്ന 14
പ്പോൾ അവയെ എന്റെ അധരങ്ങളാൽ
ഉച്ചരിച്ചു, എന്റെ വായാൽ നേർന്നു.
ഞാൻ ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ സൗരഭ്യ 15

64: 8. സദ. 12: 13. 64: 9. യിരെ. 50: 28.
65: 2. യെശ. 66: 23. 65: 3. 1 യോഹ. 1: 7, 9. 65: 4. സങ്കീ. 63: 5.
65: 5. സങ്കീ. 45: 4. 65: 7. സങ്കീ. 89: 9; 107: 29; മത്താ. 8: 26. 65: 13. യെശ. 55: 12.
66: 6. പുറ. 14: 21. 66: 10. സെഖ. 13: 9.

വാസനയോട്ടകൂടെ തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെ
നിനക്കു് ഹോമയാഗം കഴിക്കും; ഞാൻ
കാളകളെയും കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും
16 അർപ്പിക്കും. [സേലാ.] സകല ഭക്തന്മാ
രുമായുള്ളോരേ, വന്നു കേൾപ്പിൻ; അവൻ
എന്റെ പ്രാണനുവേണ്ടി ചെയ്തതു ഞാൻ
17 വിവരിക്കാം. ഞാൻ എന്റെ വായ്കൊ
ണ്ടു് അവനോടു നിലവിളിച്ചു; എന്റെ
നാവിന്മേൽ അവന്റെ പുകഴ്ച ഉണ്ടായിരു
18 ന്നു. ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അകൃ
ത്യം കരുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ കർത്താവു
19 കേൾക്കയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം
കേട്ടിരിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാർത്ഥനാശബ്ദം
20 ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന
തള്ളിക്കളയാതെയും തന്റെ ദയ എങ്കൽ
നിന്നു് എടുത്തുകളയാതെയും ഇരിക്കുന്ന
ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ; ഒരു സങ്കീർത്തനം;
ഒരു ഗീതം.)

ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ സകല
ജാതികളോടുമുള്ള പ്രബോധനം

67 ദൈവം നമ്മോടു കൃപ ചെയ്തു നമ്മെ
അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ; അവൻ
തന്റെ മുഖത്തെ നമ്മുടെമേൽ പ്രകാശി
2 പ്പിക്കുമാറാകട്ടെ. [സേലാ.] നിന്റെ വഴി
ഭൂമിയിലും നിന്റെ രക്ഷ സകല ജാതിക
ളുടെ ഇടയിലും അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
3 ദൈവമേ, ജാതികൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കും;
4 സകല ജാതികളും നിന്നെ സ്തുതിക്കും. ജാ
തികൾ സന്തോഷിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസി
ക്കും; നീ വംശങ്ങളെ നേരോടെ വിധിച്ചു
ഭൂമിയിലെ ജാതികളെ ഭരിക്കുന്നുവല്ലോ.
5 [സേലാ.] ദൈവമേ, ജാതികൾ നിന്നെ
സ്തുതിക്കും; സകല ജാതികളും നിന്നെ
6 സ്തുതിക്കും. ഭൂമി അതിന്റെ അനുഭവം ത
ന്നിരിക്കുന്നു; ദൈവം, നമ്മുടെ ദൈവം
7 തന്നേ, നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കും: ദൈവം
നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കും; ഭൂമിയുടെ അറുതി
കൾ ഒക്കെയും അവനെ ഭയപ്പെടും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു, ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം; ഒരു ഗീതം.)
ദൈവിക വിജയത്തിൻ ഗീതം

68 ദൈവം എഴുന്നേല്ക്കുന്നു; അവന്റെ
ശത്രുക്കൾ ചിതറിപ്പോകുന്നു; അവനെ
പകെക്കുന്നവരും അവന്റെ മുമ്പിൽ
2 നിന്നു് ഓടിപ്പോകുന്നു. പുക പതറിപ്പോ
കുന്നതുപോലെ നീ അവരെ പതറിക്കുന്നു;
തീയിങ്കൽ മെഴുകു് ഉരുകുന്നതുപോലെ ദു
ഷ്ടന്മാർ ദൈവസന്നിധിയിൽ നശിക്കുന്നു.
3 എങ്കിലും നീതിമാന്മാർ സന്തോഷിച്ചു
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഉല്ലസിക്കും; അതേ,
അവർ സന്തോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കും.
ദൈവത്തിന്നു പാട്ടുവിൻ, അവന്റെ നാമ 4
ത്തിന്നു സ്തുതി പാട്ടുവിൻ; മരുഭൂമിയിൽ
കൂടി വാഹനമേറി വരുന്നവന്നു വഴി നി
രത്തുവിൻ; യാഹ് എന്നാകുന്നു അവന്റെ
നാമം; അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉല്ലസിപ്പിൻ.
ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിൽ 5
അനാഥന്മാക്കു പിതാവും വിധവമാക്കു
ന്യായപാലകനും ആകുന്നു. ദൈവം ഏകാ 6
കികളെ കുടുംബത്തിൽ വസിക്കുമാറാക്കു
ന്നു; അവൻ ബദ്ധന്മാരെ വിടുവിച്ചു സൌ
ഭാഗ്യത്തിലാക്കുന്നു; എന്നാൽ മത്സരികൾ
വരണ്ട ദേശത്തു പാർക്കും.

ദൈവമേ, നീ നിന്റെ ജനത്തിന്നു മുമ്പാ 7
യി പുറപ്പെട്ടു മരുഭൂമിയിൽ കൂടി നടകൊ
ണ്ടപ്പോൾ— [സേലാ] ഭൂമി കുലുങ്ങി, ആ 8
കാശം ദൈവസന്നിധിയിൽ പൊഴിഞ്ഞു;
ഈ സീനായി യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവ
മായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കുലുങ്ങി
പ്പോയി. ദൈവമേ, നീ ധാരാളം മഴ 9
പെയ്യിച്ചു ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന നിന്റെ അവ
കാശത്തെ തണുപ്പിച്ചു. നിന്റെ കൂട്ടം അ 10
തിൽ പാർത്തു; ദൈവമേ, നിന്റെ ദയ
യാൽ നീ അതു് എളിയവർക്കു വേണ്ടി ഒരു
ക്കിവെച്ചു. കർത്താവു് ആജ്ഞ കൊടുക്കുന്നു; 11
സുവാർത്താഭടികൾ വലിയോരു ഗണമാ
കുന്നു. സൈന്യങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാർ 12
ഓടുന്നു, ഓടുന്നു; വീട്ടിൽ പാർക്കുന്നവൾ
കവർച്ച പങ്കിടുന്നു. നിങ്ങൾ തൊഴുത്തുക 13
ളുടെ ഇടയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ പ്രാവിന്റെ
ചിറകു വെള്ളികൊണ്ടും അതിന്റെ തൂവ
ലുകൾ പൈമ്പൊന്നുകൊണ്ടും പൊതി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. സർവ്വശ 14
ക്തൻ അവിടെ രാജാക്കന്മാരെ ചിതറിച്ച
പ്പോൾ സല്മോനിൽ ഹിമം പെയ്യുകയായി
രുന്നു. ബാശാൻപർവ്വതം ദൈവത്തിന്റെ 15
പർവ്വതം ആകുന്നു; ബാശാൻപർവ്വതം കൊ
ടുമുടികളേറിയ പർവ്വതമാകുന്നു. കൊടുമുടി 16
കളേറിയ പർവ്വതങ്ങളേ, ദൈവം വസി
പ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന പർവ്വതത്തെ നിങ്ങൾ
സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതു് എന്തു? യഹോവ
അതിൽ എന്നേക്കും വസിക്കും. ദൈവ 17
ത്തിന്റെ രഥങ്ങൾ ആയിരമായിരവും
കോടികോടിയുമാകുന്നു; കർത്താവു് അവ
രുടെ ഇടയിൽ, സീനായിൽ വിശുദ്ധസ്ഥ
ത്തിൽ തന്നേ. നീ ഉയരത്തിലേക്കു കയ 18
റി, ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി;
യാഹ് എന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേ
ണ്ടതിന്നു നീ മനുഷ്യരോടു മത്സരികളോടു
തന്നേ, കാഴ്ച വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമായി, 19
നാൾതോറും നമ്മുടെ ഭാരങ്ങളെ ചുമക്കുന്ന
കർത്താവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. [സേലാ.]
ദൈവം നമുക്കു് ഉദ്ധാരണങ്ങളുടെ ദൈവം 20
ആകുന്നു; മരണത്തിൽനിന്നുള്ള നീക്കുപോ
ക്കുകൾ കർത്താവായ യഹോവയ്ക്കുള്ള വ

66: 16. സങ്കീ. 34: 11.
66: 18. യോഹ. 9: 31. **66: 19.** സങ്കീ. 116: 1, 2. **67: 1.** സംഖ്യാ. 6: 25.
67: 3. സങ്കീ. 66: 4. **67: 4.** സങ്കീ. 96: 13. **67: 7.** സങ്കീ. 22: 27; സെഖ 9: 10.
68: 1. സംഖ്യാ. 10: 35. **68: 2.** സങ്കീ. 97: 5. **68: 6** സങ്കീ. 107: 34.
68: 8. പുറ. 19: 16; **68: 12.** സംഖ്യാ. 31: 8, 9. **68: 17.** ആവ. 33: 2.
68: 18: എഫെ. 4: 8. **68: 20.** ആവ. 32: 39.

21 തന്നേ. അതേ, ദൈവം തന്റെ ശത്രുക്ക
ളുടെ തലയും തന്റെ അകൃത്യത്തിൽ നട
ക്കുന്നവന്റെ രോമമുള്ള നെറുകയും തകർത്തു
22 കളയും. നീ നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ രക്ത
ത്തിൽ കാൽ മുക്കേണ്ടതിന്നും അവരുടെ
മാംസത്തിൽ നിന്റെ നായ്ക്കളുടെ നാ
23 വിന്നു ഓഹരി കിട്ടേണ്ടതിന്നും ഞാൻ അ
വരെ ബാശാനിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തും;
സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽനിന്നു് അവ
24 രെ മടക്കിവരുത്തും. ദൈവമേ, അവർ
നിന്റെ എഴുന്നെള്ളത്തു കണ്ടു; എന്റെ
ദൈവവും രാജാവുമായവന്റെ വിശുദ്ധ
മന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള എഴുന്നെള്ളത്തു തന്നേ.
25 സംഗീതക്കാർ മുമ്പിൽ നടന്നു; വീണ
ക്കാർ പിമ്പിൽ നടന്നു; തപ്പുകൊട്ടുന്ന ക
26 ന്യകമാർ ഇരുപുറവും നടന്നു. യിസ്രായേ
ലിന്റെ ഉറവിൽനിന്നുള്ളോരേ, സഭാ
യോഗങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ കർത്താവായ ദൈ
27 വത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ. അവിടെ അവരുടെ
നായകനായ ചെറിയ ബെന്യാമീനും യെ
ഹൂദാപ്രഭുക്കന്മാരും അവരുടെ സംഘവും
സെബൂലൂൻ പ്രഭുക്കന്മാരും നപ്താലി പ്രഭു
ക്കന്മാരും ഉണ്ടു.

28 നിന്റെ ദൈവം നിനക്കു ബലം കല്പി
ച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചതു സ്ഥിരപ്പെട്ടതേ
29 ണമേ. യെരൂശലേമിലുള്ള നിന്റെ മന്ദി
രം നിമിത്തം രാജാക്കന്മാർ നിനക്കു കാഴ്ച
30 കൊണ്ടുവരും. ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിലെ
ദുഷ്ടജന്തുവിനെയും ജാതികൾ വെള്ളി
വാളുങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു കീഴടങ്ങുവരെ
അവരുടെ കാളക്കൂട്ടത്തെയും പശുക്കിടാ
ക്കളെയും ശാസിക്കേണമേ; യുദ്ധത്തല്പര
ന്മാരായ ജാതികളെ ചിതറിക്കേണമേ.
31 മിസ്രയീമിൽനിന്നു മഹത്തുക്കൾ വരും;
കൂശ് വേഗത്തിൽ തന്റെ കൈകളെ ദൈ
32 വത്തിങ്കലേക്കു നീട്ടും. ഭൂമിയിലെ രാജ്യ
ങ്ങളേ, ദൈവത്തിന്നു പാട്ടു പാടുവിൻ; ക
ർത്താവിന്നു കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ. [സേലാ.]
33 പുരാതന സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ വാഹന
മേറുന്നവന്നു പാടുവിൻ! ഇതാ, അവൻ
തന്റെ ശബ്ദത്തെ, ബലമേറിയോരു ശബ്ദ
34 ത്തെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്നു
ശക്തി കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ മഹിമ
യിസ്രായേലിന്മേലും അവന്റെ ബലം
35 മേഘങ്ങളിലും വിളങ്ങുന്നു. ദൈവമേ,
നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽനിന്നു നീ
ഭയങ്കരനായ്തീരുന്നു; യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്നു ശക്തിയും ബ
ലവും കൊടുക്കുന്നു. ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ട
മാറാകട്ടെ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; സാരസ
രാഗത്തിൽ; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

വിടുതലിനായും പ്രതികാരത്തിനാ
യുമുള്ള പ്രാർത്ഥന

69 ദൈവമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; വെള്ളം എന്റെ പ്രാണനോളം എത്തി
യിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിലയില്ലാത്ത ആഴ 2
മുള്ള ചേറ്റിൽ താഴുന്നു. ആഴമുള്ള വെള്ള
ത്തിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു; പ്രവാഹ
ങ്ങൾ എന്നെ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നു. എന്റെ 3
നിലവിളിയാൽ ഞാൻ തളർന്നിരിക്കുന്നു;
എന്റെ തൊണ്ട ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
എന്റെ കണ്ണു മങ്ങിപ്പോകുന്നു. കാരണം 4
കൂടാതെ എന്നെ പകെക്കുന്നവർ എന്റെ
തലയിലെ രോമത്തിലും അധികമാകുന്നു;
വൃഥാ എനിക്കു ശത്രുക്കളായി എന്നെ സം
ഹരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നവർ പെരുകിയി
രിക്കുന്നു; ഞാൻ കവർച്ച ചെയ്യാത്തതു തി
രികെ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. ദൈവമേ, 5
നീ എന്റെ ഭോഷത്വം അറിയുന്നു;
എന്റെ അകൃത്യങ്ങൾ നിനക്കു മറവായി
രിക്കുന്നില്ല. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ 6
യായ കർത്താവേ, നിങ്കൽ പ്രത്യാശ വെക്കു
ന്നവർ എന്റെ നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോ
കരുതേ; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമേ, നി
ന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ എന്റെ നിമി
ത്തം നാണിച്ചുപോകരുതേ. നിന്റെ നി 7
മിത്തം ഞാൻ നിന്ദ വഹിച്ചു; ലജ്ജ
എന്റെ മുഖത്തെ മൂടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ 8
സഹോദരന്മാർക്കു ഞാൻ പരദേശിയും
എന്റെ അമ്മയുടെ മക്കൾക്കു് അന്യനും
ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ആലയ 9
ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു് എന്നെ തിന്നുകള
ഞ്ഞു; നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ
എന്റെമേൽ വീണിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ക 10
രഞ്ഞു് ഉപവാസത്താൽ ആത്മതപനം
ചെയ്തു; അതും എനിക്കു നിന്ദയായ്തീർന്നു.
ഞാൻ രട്ടുശീല എന്റെ ഉടുപ്പാക്കി, ഞാൻ 11
അവർക്കു പഴഞ്ചൊല്ലായ്തീർന്നു. പട്ടണവാ 12
തില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നവർ എന്നെക്കുറിച്ചു സ
ല്ലാപമാക്കുന്നു; ഞാൻ മദ്യപന്മാരുടെ പാട്ടാ
യിരിക്കുന്നു. ഞാനോ യഹോവേ, പ്രസാ 13
ദകാലത്തു നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: ദൈ
വമേ, നിന്റെ ദയയുടെ ബാഹുല്യത്താൽ,
നിന്റെ രക്ഷാവിശ്വസ്തതയാൽ തന്നേ;
എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. ചേറ്റിൽ 14
നിന്നു് എന്നെ കയറ്റേണമേ; ഞാൻ
താണുപോകരുതേ; എന്നെ പകെക്കുന്നവ
രുടെ കയ്യിൽനിന്നും ആഴമുള്ള വെള്ള
ത്തിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ.
ജലപ്രവാഹം എന്റെ മീതെ കവിയ 15
രുതേ; ആഴം എന്നെ വിഴുങ്ങരുതേ; കൂഴി
എന്നെ അടച്ചുകൊള്ളുകയുമരുതേ.
യഹോവേ, എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ; 16
നിന്റെ ദയ നല്ലതല്ലോ; നിന്റെ കരുണ
യുടെ ബാഹുല്യപ്രകാരം എങ്കലേക്കു തിരി

68: 25. 1 ദിന. 13: 8; വെളി. 15: 2, 3.
68: 31. യെശ. 19; 18—25; സെഫ. 3: 10. 69: 1. യോന. 2: 5. 69: 2. സങ്കീ. 40: 2.
69: 4. സങ്കീ. 35: 19; യോഹ. 15: 25. 69: 9. യോഹ. 2: 17; റോമ. 15: 3.
69: 13. 2 കൊരി. 6: 2. 69: 14—15. യെശ. 43: 1, 2.

യേണമേ; അടിയന്നു തിരുമുഖം മറെക്ക
17 രുതേ; ഞാൻ കഷ്ടത്തിൽ ഇരിക്കയാൽ
വേഗത്തിൽ എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ.
18 എന്റെ പ്രാണനോടു് അടുത്തുവന്നു് അ
തിനെ വീണ്ടുകൊള്ളേണമേ; എന്റെ ശ
ത്രുക്കൾ നിമിത്തം എന്നെ വീണ്ടെടുക്കേ
19 ണമേ. എനിക്കുള്ള നിന്ദയും ലജ്ജയും അ
പമാനവും നീ അറിയുന്നു; എന്റെ വൈ
രികൾ എല്ലാവരും നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ
20 ഇരിക്കുന്നു. നിന്ദ എന്റെ ഹൃദയത്തെ
തകൎത്തു, ഞാൻ ഏറ്റവും വിഷാദിച്ചിരി
ക്കുന്നു: വല്ലവനും സഹതാപം തോന്നുമോ
എന്നു ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ആ
ശ്വാസം തോന്നിയില്ല; ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവ
രുണ്ടോ എന്നും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
21 ആരെയും കണ്ടില്ലതാനും. അവർ എനിക്കു
തിന്നുവാൻ കൈപ്പു തന്നു. എന്റെ ദാഹ
ത്തിന്നു് അവർ എനിക്കു ചൊറുക്ക കുടി
22 പ്പാൻ തന്നു. അവരുടെ മേശ അവരുടെ
മുമ്പിൽ കണിയായും അവർ സുഖത്തോ
23 ടിരിക്കുമ്പോൾ കൂടുക്കായും തീരട്ടെ. അവ
രുടെ കണ്ണു കാണാതവണ്ണം ഇരുണ്ടുപോ
കട്ടെ: അവരുടെ അര എപ്പോഴും ആ
24 ടുമാറാക്കേണമേ. നിന്റെ ക്രോധം അവ
രുടെമേൽ പകരേണമേ; നിന്റെ ഉഗ്ര
25 കോപം അവരെ പിടിക്കുമാറാകട്ടെ. അ
വരുടെ വാസസ്ഥലം ശൂന്യമായിപ്പോക
ട്ടെ; അവരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ ആരും പാ
26 ൎക്കാതിരിക്കട്ടെ. നീ ദണ്ഡിപ്പിച്ചവനെ
അവർ ഉപദ്രവിക്കുന്നു; നീ മുറിവേല്പിച്ച
വരുടെ വേദനയെ അവർ വിവരിക്കുന്നു.
27 അവരുടെ അകൃത്യത്തോടു് അകൃത്യം കൂട്ടേ
ണമേ; നിന്റെ നീതിയെ അവർ പ്രാപി
28 ക്കരുതേ. ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു്
അവരെ മായിച്ചുകളയേണമേ; നീതിമാ
ന്മാരോടുകൂടെ അവരെ എഴുതരുതേ.
29 ഞാനോ എളിയവനും ദുഃഖിതനും ആകു
ന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ രക്ഷ എന്നെ
30 ഉയൎത്തുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ പാട്ടോടെ ദൈ
വത്തിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കും; സ്തോത്ര
31 ത്തോടെ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. അതു
യഹോവെക്കു കാളയെക്കാളും കൊമ്പും കു
ളമ്പും ഉള്ള മൂരിയെക്കാളും പ്രസാദകര
32 മാകും. സൌമ്യതയുള്ളവർ അതു കണ്ടു
സന്തോഷിക്കും; ദൈവത്തെ അന്വേഷി
ക്കുന്നവരേ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ജീവി
33 ക്കട്ടെ. യഹോവ ദരിദ്രന്മാരുടെ പ്രാൎത്ഥന
കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ നിന്ദിക്കു
34 ന്നതുമില്ല. ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രങ്ങ
ളും അവയിൽ ചരിക്കുന്ന സകലവും അവ
35 നെ സ്തുതിക്കട്ടെ. ദൈവം സീയോനെ
രക്ഷിക്കും; അവൻ യെഹൂദാനഗരങ്ങളെ
പണിയും; അവർ അവിടെ പാൎത്തു് അ
36 തിനെ കൈവശമാക്കും. അവന്റെ ദാസ
ന്മാരുടെ സന്തതി അതിനെ അവകാശമാ
ക്കും; അവന്റെ നാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന
വർ അതിൽ വസിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു ജ്ഞാപകസങ്കീൎത്തനം.)
ദൈവത്തിന്റെ ശീഘ്രസഹായത്തിനാ
യുള്ള പ്രാൎത്ഥന

70 ദൈവമേ, എന്നെ വിടുവിപ്പാൻ,
യഹോവേ, എന്നെ സഹായിപ്പാൻ
വേഗം വരേണമേ. എനിക്കു പ്രാണഹാ 2
നി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചു
ഭ്രമിച്ചു പോകട്ടെ; എന്റെ അനൎത്ഥത്തിൽ
സന്തോഷിക്കുന്നവർ പിന്തിരിഞ്ഞു് അപ
മാനം ഏല്ക്കട്ടെ. നന്നായി നന്നായി എന്നു 3
പറയുന്നവർ തങ്ങളുടെ നാണം നിമിത്തം
പിന്തിരിഞ്ഞുപോകട്ടെ. നിന്നെ അന്വേ 4
ഷിക്കുന്നവരൊക്കെയും നിന്നിൽ ആനന്ദി
ച്ചു സന്തോഷിക്കട്ടെ; നിന്റെ രക്ഷയെ
ഇച്ഛിക്കുന്നവർ: ദൈവം മഹത്വമുള്ളവ
നെന്നു് എപ്പോഴും പറയട്ടെ. ഞാനോ 5
എളിയവനും ദരിദ്രനും ആകുന്നു; ദൈ
വമേ, എന്റെ അടുക്കൽ വേഗം വരേണ
മേ; നീതന്നെ എന്റെ സഹായവും എ
ന്നെ വിടുവിക്കുന്നവനും ആകുന്നു; യഹോ
വേ, താമസിക്കരുതേ.

ഒരു വൃദ്ധന്റെ പ്രാൎത്ഥനയും
സ്തോത്രവും

71 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്ര
യിക്കുന്നു; ഞാൻ ഒരുനാളും ലജ്ജിച്ചു
പോകരുതേ. നിന്റെ നീതി നിമിത്തം 2
എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു വിടുവിക്കേണമേ;
നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു ചായിച്ചു്
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. ഞാൻ എപ്പോഴും 3
വന്നു പാൎക്കേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു് ഉറ
പ്പുള്ള പാറയായിരിക്കേണമേ; എന്നെ
രക്ഷിപ്പാൻ നീ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ
എന്റെ പാറയും എന്റെ കോട്ടയും ആകു
ന്നുവല്ലോ. എന്റെ ദൈവമേ, ദുഷ്ടന്റെ 4
കയ്യിൽനിന്നും നീതികേടും ക്രൂരതയും ഉള്ള
വന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവി
ക്കേണമേ. യഹോവയായ കൎത്താവേ, നീ 5
എന്റെ പ്രത്യാശയാകുന്നു; ബാല്യം
മുതൽ നീ എന്റെ ആശ്രയം തന്നേ. ഗൎഭം 6
മുതൽ നീ എന്നെ താങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽനിന്നു്
എന്നെ എടുത്തവൻ നീ തന്നേ; എന്റെ
സ്തുതി എപ്പോഴും നിന്നെക്കുറിച്ചാകുന്നു.
ഞാൻ പലൎക്കും ഒരത്ഭുതം ആയിരിക്കുന്നു; 7
നീ എന്റെ ബലമുള്ള സങ്കേതമാകുന്നു.
എന്റെ വായ് നിന്റെ സ്തുതികൊണ്ടും 8
ഇടവിടാതെ നിന്റെ പ്രശംസകൊണ്ടും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാൎദ്ധക്യകാലത്തു നീ 9
എന്നെ തള്ളിക്കളയരുതേ; ബലം ക്ഷയി
ക്കുമ്പോൾ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതേ.

69: 21. മത്ത. 15: 36; ലൂക്കൊ. 23: 36; യോഹ. 19: 29, 30. **69: 22.** റോമ. 11: 8—10.
69: 24. വെളി. 16. 1. **69: 25.** അ. പ്ര. 1: 20.
69: 28. വെളി. 3: 5; 13: 8; 17: 8; 21: 27; 20: 12, 15. **69: 35.** യെഹെ. 36: 35, 36.
69: 36. വെളി. 21: 27. **70: 1.** സങ്കീ. 40: 13—17. **70: 2.** സങ്കീ. 35: 4, 26.
70: 5. സങ്കീ. 40: 13—17. **71: 1.** സങ്കീ. 31: 1—3. **71: 2.** സങ്കീ. 31: 1.
71: 3. സങ്കീ. 31: 2, 3. **71: 4.** സങ്കീ. 140: 1, 4. **71: 6.** യെശ. 46: 3, 4.
71: 7. യെശ. 8: 18.

10 എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ചു സംസാ
രിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണഹാനിക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നവർ കൂടിയാലോചിക്കുന്നു.
11 ദൈവം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
പിന്തുടർന്നു പിടിപ്പിൻ; വിടുവിപ്പാൻ ആ
12 രുമില്ല എന്നു് അവർ പറയുന്നു. ദൈ
വമേ, എന്നോടു് അകന്നിരിക്കരുതേ;
എന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ സഹായി
13 പ്പാൻ വേഗം വരേണമേ. എന്റെ പ്രാ
ണനു വിരോധികളായവർ ലജ്ജിച്ചു
നശിച്ചുപോകട്ടെ; എനിക്കു് അനർത്ഥം
അന്വേഷിക്കുന്നവർ നിന്ദകൊണ്ടും ലജ്ജ
14 കൊണ്ടും മൂടിപ്പോകട്ടെ. ഞാനോ എപ്പോ
ഴും പ്രത്യാശിക്കും; ഞാൻ മേല്ക്കുമേൽ
15 നിന്നെ സ്തുതിക്കും. എന്റെ വായ് ഇട
വിടാതെ നിന്റെ നീതിയെയും രക്ഷയെ
യും വർണ്ണിക്കും; അവയുടെ സംഖ്യ എനി
16 ക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാൻ യഹോവ
യായ കർത്താവിന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തിക
ളോടുകൂടെ വരും; നിന്റെ നീതിയെ
17 മാത്രം ഞാൻ കീർത്തിക്കും. ദൈവമേ,
എന്റെ ബാല്യം മുതൽ നീ എന്നെ ഉപ
ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നുവരെ ഞാൻ
നിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ അറിയിച്ചു
18 മിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, അട്ടത്ത തലമു
യോളം ഞാൻ നിന്റെ ഭുജത്തെയും വരുവാ
നുള്ള എല്ലാവരോടും നിന്റെ വീര്യപ്രവൃ
ത്തിയെയും അറിയിക്കുവോളം വാർദ്ധക്യ
വും നരയും ഉള്ള കാലത്തും എന്നെ ഉപേ
19 ക്ഷിക്കരുതേ. ദൈവമേ, നിന്റെ നീതി
യും അത്യുന്നതമായിരിക്കുന്നു; മഹാകാര്യ
ങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവമേ, നി
20 ന്നോടു തുല്യൻ ആരുള്ളു? അനവധി കഷ്ട
ങ്ങളും അനർത്ഥങ്ങളും ഞങ്ങളെ കാണുമാ
റാക്കിയവനെ, നീ ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീ
വിപ്പിക്കും; ഭൂമിയുടെ ആഴങ്ങളിൽനിന്നു
21 ഞങ്ങളെ തിരികെ കയറ്റും. നീ എന്റെ
മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചു് എന്നെ വീണ്ടും
22 ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ. എന്റെ ദൈ
വമേ, ഞാനും വീണകൊണ്ടു നിന്നെയും
നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും സ്തുതിക്കും;
യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനായുള്ളോ
വേ, ഞാൻ കിന്നരംകൊണ്ടു നിനക്കു സ്തുതി
23 പാടും. ഞാൻ നിനക്കു സ്തുതി പാടുമ്പോൾ
എന്റെ അധരങ്ങളും നീ വീണ്ടെടുത്ത
എന്റെ പ്രാണനും ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കും.
24 എന്റെ നാവും ഇടവിടാതെ നിന്റെ നീ
തിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കും: എനിക്കു്
അനർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നവർ ലജ്ജിച്ചു
ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

(ശലോമോന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
നീതിമാനായ രാജാവിന്റെ
ഭരണം

72 ദൈവമേ, രാജാവിനു നിന്റെ ന്യാ
യവും രാജകുമാരനു നിന്റെ നീതിയും
നല്കേണമേ. അവൻ നിന്റെ ജനത്തെ 2
നീതിയോടും നിന്റെ എളിയവരെ ന്യായ
ത്തോടുംകൂടെ പരിപാലിക്കട്ടെ. നീതി 3
യാൽ പർവ്വതങ്ങളിലും കുന്നുകളിലും ജന
ത്തിനു സമാധാനം വിളയട്ടെ. ജനത്തിൽ 4
എളിയവർക്കു് അവൻ ന്യായം പാലിച്ചു
കൊടുക്കട്ടെ; ദരിദ്രജനത്തെ അവൻ ര
ക്ഷിക്കയും പീഡിപ്പിക്കുന്നവനെ തകർത്തു
കളകയും ചെയ്യട്ടെ. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുള്ള 5
കാലത്തോളവും അവർ തലമുറതലമുറയാ
യി നിന്നെ ഭയപ്പെടട്ടെ. അരിഞ്ഞ പുല്ല 6
റ്റു പെയ്യുന്ന മഴ പോലെയും ഭൂമിയെ
നനയ്ക്കുന്ന വന്മഴ പോലെയും അവൻ ഇറ
ങ്ങിവരട്ടെ. അവന്റെ കാലത്തു നീതിമാ 7
ന്മാർ തഴെക്കട്ടെ; ചന്ദ്രനുള്ളേടത്തോളം
സമാധാന സമൃദ്ധി ഉണ്ടാകട്ടെ. അവൻ 8
സമുദ്രം മുതൽ സമുദ്രം വരെയും നദിമുതൽ
ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങൾ വരെയും ഭരിക്കട്ടെ.
മരുഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ അവന്റെ 9
മുമ്പിൽ വണങ്ങട്ടെ; അവന്റെ ശത്രുക്കൾ
പൊടി നക്കട്ടെ. തർശീശിലെയും ദ്വീ 10
പുകളിലെയും രാജാക്കന്മാർ കാഴ്ച കൊണ്ടു
വരട്ടെ; ശെബയിലെയും സെബയിലെ
യും രാജാക്കന്മാർ കപ്പം കൊടുക്കട്ടെ. സക 11
ല രാജാക്കന്മാരും അവനെ നമസ്കരിക്ക
ട്ടെ; സകല ജാതികളും അവനെ സേവി
ക്കട്ടെ. അവൻ നിലവിളിക്കുന്ന ദരിദ്രനെ 12
യും സഹായമില്ലാത്ത എളിയവനെയും
വിടുവിക്കുമല്ലോ. എളിയവനെയും ദരി 13
ദ്രനെയും അവൻ ആദരിക്കും: ദരിദ്രന്മാ
രുടെ ജീവനെ അവൻ രക്ഷിക്കും. അവരു 14
ടെ പ്രാണനെ അവൻ പീഡയിൽനിന്നും
സാഹസത്തിൽനിന്നും വീണ്ടെടുക്കും; അ
വരുടെ രക്തം അവന്നു വിലയേറിയതാ
യിരിക്കും. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കും; ശെബ 15
പൊന്നു് അവന്നു കാഴ്ച വരും; അവന്നു
വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥന കഴിക്കും;
ഇടവിടാതെ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കും.
ദേശത്തു പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ ധാന്യ 16
സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും; അതിന്റെ വിളവു ലെ
ബാനോനെപ്പോലെ ഉലയും; നഗരവാ
സികൾ ഭൂമിയിലെ സസ്യംപോലെ തഴെ
ക്കും. അവന്റെ നാമം എന്നേക്കും ഇരിക്കും; 17
അവന്റെ നാമം സൂര്യൻ ഉള്ളേടത്തോളം
നിലനില്ക്കും; മനുഷ്യർ അവന്റെ പേർ
ചൊല്ലി അന്യോന്യം അനുഗ്രഹിക്കും; സക
ല ജാതികളും അവനെ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
പറയും. താൻ മാത്രം അത്ഭുതങ്ങളെ ചെ 18
യ്യുന്നവനായി യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവ
മായി യഹോവയായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ട
മാറാകട്ടെ. അവന്റെ മഹത്വമുള്ള നാമം 19
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടമാറാകട്ടെ. ഭൂമി
മുഴുവനും അവന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു നിറ
യുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ, ആമേൻ.

യിശ്ശായിപുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പ്രാ 20
ർത്ഥനകൾ, അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

71: 10. മത്താ. 27: 1. **71: 20.** ഹോശെ. 6: 1, 2.
71: 23 സങ്കീ. 103: 4. **72: 2.** യെശ. 11: 2—4; 32: 1. **72: 4.** വെളി. 12: 10.
72: 6. 2 ശമൂ. 23: 4; ഹോശെ. 6: 3. **72: 8.** സെഖ. 9: 10. **72: 9.** യെശ. 49: 23.
72: 12. എബ്രാ. 7: 25. **72: 16—17.** ഹോശെ. 14: 5—7. **72: 18.** പുറ. 15: 11.

മൂന്നാം പുസ്തകം

(ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഐശ്വര്യം, അവരുടെയും നീതിമാന്മാരുടെയും അവസാനത്തിലുള്ള അന്തരം

73 ദൈവം യിസ്രായേലിന്നു, നിർമ്മല
ഹൃദയമുള്ളവർക്കു തന്നേ, നല്ലവൻ ആകു
2 ന്നു നിശ്ചയം. എന്നാൽ എന്റെ കാലു
കൾ ഏകദേശം ഇടറി; എന്റെ കാല
3 ടികൾ ഏറെക്കുറെ വഴുതിപ്പോയി. ദുഷ്ട
ന്മാരുടെ സൌഭാഗ്യം കണ്ടിട്ടു് എനിക്കു് അ
4 �ങ്കാരികളോടു് അസൂയ തോന്നി. അവർക്കു
വേദന ഒട്ടുമില്ലല്ലോ; അവരുടെ ദേഹം
5 തടിച്ചുരുണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ മർത്യരെ
പ്പോലെ കഷ്ടത്തിൽ ആകുന്നില്ല; മറ്റു
മനുഷ്യരെപ്പോലെ ബാധിക്കപ്പെടുന്നതുമി
6 ല്ല. ആകയാൽ ഡംഭം അവർക്കു മാലയായി
രിക്കുന്നു; ബലാല്ക്കാരം വസ്ത്രംപോലെ അ
7 വരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കണ്ണു
കൾ പുഷ്ടികൊണ്ടു് ഉന്തിനില്ക്കുന്നു; അവ
രുടെ ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണങ്ങൾ കവി
8 ഞ്ഞൊഴുകുന്നു. അവർ പരിഹസിച്ചു ദുഷ്ട
തയോടെ ഭീഷണി പറയുന്നു; ഉന്നതഭാവ
9 ത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. അവർ വായ്
ആകാശത്തോളം ഉയർത്തുന്നു; അവരുടെ
10 നാവു ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അതുകൊ
ണ്ടു് അവൻ തന്റെ ജനത്തെ ഇതിലേ
ക്കു തിരിക്കുന്നു; അവർ ധാരാളം വെള്ളം
11 വലിച്ചുകുടിക്കുന്നു. ദൈവം എങ്ങനെ അ
റിയുന്നു; അത്യുന്നതന്നു് അറിവുണ്ടോ എ
12 ന്നു് അവർ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ ആകുന്നു ദു
ഷ്ടന്മാർ; അവർ നിത്യം സ്വസ്ഥത അനുഭ
13 വിച്ചു സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ
ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ച
തും എന്റെ കൈകളെ കുറ്റമില്ലായ്മയിൽ
14 കഴുകിയതും വ്യർത്ഥമത്രേ. ഞാൻ ഇടവിടാ
തെ ബാധിതനായിരുന്നു; ഉഷസ്സുതോറും
15 ദണ്ഡിക്കപ്പെട്ടതും ഇരുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങനെ
സംസാരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചെങ്കിൽ ഇതാ,
ഞാൻ നിന്റെ മക്കളുടെ തലമുറയോടു
16 ദ്രോഹം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഞാൻ ഇതു
ഗ്രഹിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു
17 പ്രയാസമായി തോന്നി; ഒടുവിൽ ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ചെന്നു, അവരുടെ അന്തം എന്താകും എ
18 ന്നു ചിന്തിച്ചു. നിശ്ചയമായി നീ അവരെ
വഴുവഴുപ്പിൽ നിർത്തുന്നു; നീ അവരെ നാശ
19 ത്തിൽ തള്ളിയിടുന്നു. എത്ര ക്ഷണത്തിൽ
അവർ ശൂന്യമായ്പോയി! അവർ മെരുൾ
ചകളാൽ അശേഷം മുടിഞ്ഞുപോയിരി
20 ക്കുന്നു. ഉണരുമ്പോൾ ഒരു സ്വപ്നത്തെ
പ്പോലെ കർത്താവേ, നീ ഉണരുമ്പോൾ അ
21 വരുടെ രൂപത്തെ തുച്ഛീകരിക്കും. ഇങ്ങനെ
എന്റെ ഹൃദയം വ്യസനിക്കയും എന്റെ
അന്തരംഗത്തിൽ കുത്തുകൊള്ളുകയും ചെ
22 യ്തപ്പോൾ ഞാൻ പൊട്ടനും ഒന്നും അറിയാ
ത്തവനും ആയിരുന്നു; നിന്റെ മുമ്പിൽ
മൃഗംപോലെ ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഞാൻ 23
എപ്പോഴും നിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്നു;
നീ എന്നെ വലങ്കൈക്കു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ ആലോചനയാൽ നീ എന്നെ ന 24
ടത്തും; പിന്നെ തേജസ്സിൽ മഹത്വത്തിലേ
ക്കു് എന്നെ കൈക്കൊള്ളും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ 25
എനിക്കു് ആരുള്ളൂ? ഭൂമിയിലും നിന്നെ
യല്ലാതെ ഞാൻ ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
എന്റെ മാംസവും ഹൃദയവും ക്ഷയിച്ചു 26
പോകുന്നു; ദൈവം എന്നേക്കും എന്റെ
ഹൃദയത്തിന്റെ പാറയും എന്റെ ഓഹരി
യും ആകുന്നു. ഇതാ, നിന്നോടു് അകന്നി 27
രിക്കുന്നവർ നശിച്ചുപോകും; നിന്നെ വിട്ടു
പരസംഗം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും
നീ സംഹരിക്കും. എന്നാൽ ദൈവത്തോടു് 28
അടുത്തിരിക്കുന്നതു് എനിക്കു നല്ലതു; നി
ന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളെയും വർണ്ണിക്കേ
ണ്ടതിന്നു ഞാൻ യഹോവയായ കർത്താവി
നെ എന്റെ സങ്കേതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(ആസാഫിന്റെ ധ്യാനം.)

ശത്രു ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കുന്നതു് ദൈവവിടുതലിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

74 ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ സദാകാല
ത്തേക്കും തള്ളിക്കളഞ്ഞതു് എന്തു? നിന്റെ
മേച്ചല്പുറത്തെ ആടുകളുടെ നേരെ നിന്റെ കോപം പുകയുന്നതും എ
ന്തു? നീ പണ്ടുപണ്ടേ സമ്പാദിച്ച നിന്റെ 2
സഭയെയും നീ വീണ്ടെടുത്ത നിന്റെ അവ
കാശഗോത്രത്തെയും നീ വസിച്ചുപോന്ന
സീയോൻ പർവ്വതത്തെയും ഓർക്കേണമേ.
നിത്യശൂന്യങ്ങളിലേക്കു നിന്റെ കാലടി 3
വെക്കേണമേ; ശത്രു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
സകലവും നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ 4
വൈരികൾ നിന്റെ സമാഗമന സ്ഥല
ത്തിന്റെ നടുവിൽ അലറുന്നു; തങ്ങളുടെ
കൊടികളെ അവർ അടയാളങ്ങളായി
നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവർ മരക്കൂട്ടത്തി 5
ന്മേൽ കോടാലി ഓങ്ങുന്നതുപോലെ തോ
ന്നി. ഇതാ, അവർ മഴുകൊണ്ടും ചുറ്റി 6
കകൊണ്ടും അതിന്റെ ചിത്രപ്പണികളെ
ആകപ്പാടെ തകർത്തുകളയുന്നു. അവർ 7
നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നു തീ വെച്ചു;
തിരുനാമത്തിന്റെ നിവാസത്തെ
അവർ ഇടിച്ചുനിരത്തി അശുദ്ധമാക്കി.
നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളക എന്നു് 8
അവർ ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ദേശ
ത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ പള്ളിക
ളെയും ചുട്ടുകളഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ 9
അടയാളങ്ങളെ കാണുന്നില്ല; യാതൊരു
പ്രവാചകനും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല; ഇതു എത്ര
ത്തോളം എന്നറിയുന്നവൻ ആരും ഞങ്ങ
ളുടെ ഇടയിൽ ഇല്ല. ദൈവമേ, വൈരി 10
എത്രത്തോളം നിന്ദിക്കും? ശത്രു നിന്റെ
നാമത്തെ എന്നേക്കും ദുഷിക്കുമോ?
നിന്റെ കൈ, നിന്റെ വലങ്കൈ നീ വ 11

73: 5. ഇയ്യോ. 21: 9. **73: 6.** സങ്കീ. 109: 18. **73: 9.** വെളി. 13: 6.
73: 13. ഇയ്യോ. 9: 27—31. **73: 22.** സദൃ 30: 2. **73: 24.** യെശ. 58: 8.
73: 25. വിലാ. 3: 24. **73: 28.** എബ്രാ. 10: 22. **74: 1.** യിരെ. 31: 37.
74: 4. വിലാ. 2: 7. **74: 7.** 2 രാജാ. 25: 9.

ലിച്ചുകളയുന്നതു് എന്തു്? നിൻറെ മടി
യിൽനിന്നു് അതു് എടുത്തു് അവരെ മുടി
12 ക്കേണമേ. ദൈവം പുരാതനമേ എൻറെ
രാജാവാകുന്നു; ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യേ അവൻ
13 രക്ഷ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിൻറെ ശക്തി
കൊണ്ടു നീ സമുദ്രത്തെ വിഭാഗിച്ചു; വെ
ള്ളത്തിലുള്ള തിമിംഗലങ്ങളുടെ തലകളെ
14 ഉടെച്ചുകളഞ്ഞു. ലിവ്യാഥാൻറെ തല
കളെ നീ തകർത്തു; മരുവാസികളായ ജന
ത്തിനു അതിനെ ആഹാരമായി കൊടുത്തു.
15 നീ ഉറവും ഒഴുക്കും തുറന്നുവിട്ടു, മഹാനദി
16 കളെ നീ വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. പകൽ നി
നക്കുള്ളതു; രാവും നിനക്കുള്ളതു; വെളിച്ച
ത്തെയും സൂര്യനെയും നീ ചമെച്ചിരിക്കുന്നു.
17 ഭൂസീമകളെ ഒക്കെയും നീ സ്ഥാപിച്ചു;
നീ ഉഷ്ണകാലവും ശീതകാലവും നിയമിച്ചു.
18 യഹോവേ, ശത്രു നിന്ദിച്ചിരിക്കുന്നതും മൂ
ഢജാതി തിരുനാമത്തെ ദൂഷിച്ചിരിക്കുന്ന
19 തും ഓർക്കേണമേ. നിൻറെ കുറുപ്രാവിനെ
ദുഷ്ടമൃഗത്തിനു ഏല്പിക്കരുതേ; നിൻറെ
എളിയവരുടെ ജീവനെ എന്നേക്കും മറക്ക
20 രുതേ. നിൻറെ നിയമത്തെ കടാക്ഷിക്കേ
ണമേ; ഭൂമിയിലെ അന്ധകാരസ്ഥലങ്ങൾ
സാഹസനിവാസങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞി
21 രിക്കുന്നു. പീഡിതൻ ലജ്ജിച്ചു പിന്തിരി
യരുതേ; എളിയവനും ദരിദ്രനും നിൻറെ
22 നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ. ദൈവമേ, എഴു
ന്നേറ്റു നിൻറെ വ്യവഹാരം നടത്തേണ
മേ; മൂഢൻ ഇടവിടാതെ നിന്നെ നിന്ദി
23 ക്കുന്നതു ഓർക്കേണമേ. നിൻറെ വൈരി
കളുടെ ആരവം മറക്കരുതേ; നിൻറെ എ
തിരാളികളുടെ കലഹം എപ്പോഴും പൊ
ങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സംഗീതപ്രമാണിക്കു; നശിപ്പി
ക്കരുതേ എന്ന രാഗത്തിൽ;
ആസാഫിൻറെ ഒരു സങ്കീ
ർത്തനം; ഒരു ഗീതം.)

ദൈവത്തിൻറെ നീതിയുള്ള
ന്യായവിധി

75 ദൈവമേ, ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങൾ നിനക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു; നിൻറെ നാമം അടുത്തിരിക്കു
ന്നു; ഞങ്ങൾ നിൻറെ അതിശയപ്രവൃത്തി
2 കളെ ഘോഷിക്കുന്നു. സമയം വരുമ്പോൾ
3 ഞാൻ നേരോടെ വിധിക്കും. ഭൂമിയും അ
തിലെ സകല നിവാസികളും ഉരുകിപ്പോ
കുമ്പോൾ ഞാൻ അതിൻറെ തൂണുകളെ
4 ഉറപ്പിക്കുന്നു. [സേലാ.] ഡംഭം കാട്ടരു
തെന്നു ഡംഭികളോടും കൊമ്പു പൊക്കരു
5 തെന്നു ദുഷ്ടന്മാരോടും ഞാൻ പറയുന്നു. നിങ്ങ
ളുടെ കൊമ്പു മേലോട്ടു ഉയർത്തരുതു; ശാഠ്യ
6 ത്തോടെ സംസാരിക്കയുമരുതു. കിഴക്കു
നിന്നല്ല പടിഞ്ഞാറുനിന്നല്ല, തെക്കുനിന്നു
7 മല്ല ഉയർച്ച വരുന്നതു. ദൈവം ന്യായാ
ധിപതിയാകുന്നു; അവൻ ഒരുത്തനെ താ
ഴ്ത്തുകയും മറ്റൊരുത്തനെ ഉയർത്തുകയും ചെ
യ്യുന്നു. യഹോവയുടെ കയ്യിൽ ഒരു പാന 8
പാത്രം ഉണ്ടു; വീഞ്ഞു നുരെക്കുന്നു; അതു
മദ്യംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൻ
അതിൽനിന്നു പകരുന്നു; ഭൂമിയിലെ സ
കല ദുഷ്ടന്മാരും അതിൻറെ മട്ടു വലിച്ചു
കുടിക്കും. ഞാനോ എന്നേക്കും പ്രസ്താവി 9
ക്കും; യാക്കോബിൻറെ ദൈവത്തിനു സ്തു
തിപാടും. ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൊമ്പുകളൊ 10
ക്കെയും ഞാൻ മുറിച്ചുകളയും; നീതിമാ
ന്മാരുടെ കൊമ്പുകളോ ഉയർന്നിരിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; തന്ത്രിനാദ
ത്തോടെ: ആസാഫിൻറെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം; ഒരു ഗീതം.)

സീയോനിൽ ദൈവത്തിൻറെ
മഹത്വം

76 ദൈവം യെഹൂദയിൽ പ്രസിദ്ധനാ
കുന്നു; അവൻറെ നാമം യിസ്രായേ
ലിൽ വലിയതാകുന്നു. അവൻറെ കൂടാരം 2
ശാലേമിലും അവൻറെ വാസസ്ഥലം സീ
യോനിലും ഇരിക്കുന്നു. അവിടെവെച്ചു് 3
അവൻ വില്ലിൻറെ മിന്നുന്ന അമ്പുകളും
പരിചയും വാളും യുദ്ധവും തകർത്തുകള
ഞ്ഞു. [സേലാ.] ശാശ്വതപർവ്വതങ്ങളേ 4
ക്കാൾ നീ തേജസ്സും മഹിമയും ഉള്ളവനാ
കുന്നു. ധൈര്യശാലികളെ കൊള്ളയിട്ട 5
അവർ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു; പരാക്രമശാലി
കൾക്കു് ആർക്കും കൈക്കരുത്തില്ലാതെ പോ
യി. യാക്കോബിൻറെ ദൈവമേ, നിൻറെ 6
ശാസനയാൽ തേരും കുതിരയും ഗാഢനിദ്ര
യിൽ വീണു. നീ ഭയങ്കരനാകുന്നു; നീ 7
ഒന്നു കോപിച്ചാൽ തിരുമുമ്പാകെ നില്ക്കാ
കുന്നവൻ ആർ? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നീ
വിധി കേൾപ്പിച്ചു; ഭൂമിയിലെ സാധുക്ക 8
ളെയൊക്കെയും രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവം ന്യാ 9
യവിസ്താരത്തിന്നു് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ഭൂമി
ഭയപ്പെട്ടു് അമർന്നിരുന്നു. സേലാ. മനു 10
ഷ്യൻറെ ക്രോധം നിന്നെ സ്തുതിക്കും നി
ശ്ചയം; ക്രോധശിഷ്ടത്തെ നീ അരെക്ക
കെട്ടിക്കൊള്ളും. നിങ്ങളുടെ ദൈവമാ 11
യ യഹോവയ്ക്കു നേർച്ചകയും നിവർത്തിക്കയും
ചെയ്യുവിൻ; അവൻറെ ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ
വരും ഭയങ്കരനായവനു കാഴ്ച കൊണ്ടുവ
രട്ടെ. അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രാണനെ 12
ഛേദിച്ചുകളയും; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാ
ക്കു് അവൻ ഭയങ്കരനാകുന്നു.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; യെദൂഥൂന്യ
രാഗത്തിൽ ആസാഫിൻറെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിൻറെ പുരാതന വീണ്ടെടുപ്പു
ത്തികൾ കഷ്ടസമയങ്ങളിൽ
അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു

77 ഞാൻ എൻറെ ശബ്ദം ഉയർത്തി ദൈ
വത്തോടു, എൻറെ ശബ്ദം ഉയർത്തി
ദൈവത്തോടു തന്നേ നിലവിളിക്കും; അ

74: 12. സങ്കീ. 44: 4.
74: 13. യെശ. 51: 9, 10. **74: 20.** ലേവ്യ. 26: 44, 45. **75: 4.** സെഖ. 1: 21.
75: 7. 1 ശമൂ. 2: 7, 8. **75: 8.** വെളി. 14: 9, 10. **75: 10.** സങ്കീ. 101: 8.
76: 5. യെശ. 46: 12. **76: 6.** സെഖ. 12: 4. **76: 10.** പുറ. 9: 16. **76: 12.** സങ്കീ. 68: 35.

2 വൻ എനിക്കു ചെവിതരും. കഷ്ടദിവസ
ത്തിൽ ഞാൻ യഹോവയെ അന്വേഷി
ച്ചു. രാത്രിയിൽ എന്റെ കൈ തളരാതെ
മലർത്തിയിരുന്നു; എന്റെ ഉള്ളം ആശ്വാ
3 സം നിരസിച്ചു. ഞാൻ ദൈവത്തെ ഓ
ർത്തു വ്യാകുലപ്പെടുന്നു; ഞാൻ ധ്യാനിച്ചു,
എന്റെ ആത്മാവു വിഷാദിക്കുന്നു. [സേ
4 ലാ]. നീ എന്റെ കണ്ണിന്നു് ഉറക്കം തട്ട
ത്തിരിക്കുന്നു; സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാത
വണ്ണം ഞാൻ വ്യാകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
5 ഞാൻ പൂർവ്വദിവസങ്ങളെയും പണ്ടത്തെ
6 സംവത്സരങ്ങളെയും വിചാരിക്കുന്നു. രാ
ത്രിയിൽ ഞാൻ എന്റെ സംഗീതം ഓർക്ക
ുന്നു; എന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു ഞാൻ ധ്യാ
നിക്കുന്നു; എന്റെ ആത്മാവും ശോധന
7 കഴിക്കുന്നു. കർത്താവു് എന്നേക്കും തള്ളിക്ക
ളയുമോ? അവൻ ഇനി ഒരിക്കലും അനു
8 കൂലമായിരിക്കയില്ലയോ? അവന്റെ ദയ
സദാകാലത്തേക്കും പൊയ്പോയോ? അ
വന്റെ വാഗ്ദാനം തലമുറതലമുറയോളം
9 ഇല്ലാതെയായ്പോയോ? ദൈവം കൃപ കാ
ണിപ്പാൻ മറന്നിരിക്കുന്നുവോ? അവൻ
കോപത്തിൽ തന്റെ കരുണ അടെച്ചുകള
10 ഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ? [സേലാ.] എന്നാൽ
അതു് എന്റെ കഷ്ടതയാകുന്നു; അത്യുന്ന
തന്റെ വലങ്കൈ വരുത്തിയ സംവത്സര
11 ങ്ങൾ തന്നേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ
യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ വർണ്ണിക്കും;
നിന്റെ പണ്ടത്തെ അത്ഭുതങ്ങളെ ഞാൻ
12 ഓർക്കും. ഞാൻ നിന്റെ സകല പ്രവൃത്തി
യെയും കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കും; നിന്റെ ക്രി
13 യകളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിക്കും. ദൈ
വമേ, നിന്റെ വഴി വിശുദ്ധമാകുന്നു;
നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ വലിയ ദൈ
14 വം ആരുള്ളൂ? നീ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്ക
ുന്ന ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ ബലത്തെ
നീ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ട
15 ത്തിയിരിക്കുന്നു. തൃക്കൈകൊണ്ടു നീ
നിന്റെ ജനത്തെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു;
യാക്കോബിന്റെയും യോസേഫിന്റെയും
16 മക്കളെ തന്നേ. [സേലാ.] ദൈവമേ,
വെള്ളങ്ങൾ നിന്നെ കണ്ടു, വെള്ളങ്ങൾ
നിന്നെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു, ആഴികളും വിറെച്ചു
17 പോയി. മേഘങ്ങൾ വെള്ളം ചൊരി
ഞ്ഞു; ആകാശം നാദം മുഴക്കി; നിന്റെ
18 അസ്ത്രങ്ങൾ പരക്കെ പറന്നു. നിന്റെ ഇടി
മുഴക്കം ചുഴലിക്കാറ്റിൽ മുഴങ്ങി; മിന്ന
ലുകൾ ഭൂതലത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; ഭൂമി
19 കുലുങ്ങി നടുങ്ങിപ്പോയി. നിന്റെ വഴി
സമുദ്രത്തിലും നിന്റെ പാതകൾ പെരു
വെള്ളത്തിലും ആയിരുന്നു; നിന്റെ കാൽ
20 ചുവടുകളെ അറിയാതെയുമിരുന്നു. മോ
ശെയുടെയും അഹരോന്റെയും കയ്യാൽ
നീ നിന്റെ ജനത്തെ ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ
പ്പോലെ നടത്തി.

(ആസാഫിന്റെ ധ്യാനം.)

തന്റെ ജനം അനുസരണക്കേടു്
കാണിച്ചിട്ടും ദൈവം അവരെ
വഴിനടത്തി

78 എന്റെ ജനമേ, എന്റെ ഉപദേശം
ശ്രദ്ധിപ്പിൻ; എന്റെ വായ്മൊഴികൾ
ക്കു നിങ്ങളുടെ ചെവി ചായിപ്പിൻ.
2 ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ് തുറ
ക്കും; പുരാതന കടങ്കഥകളെ ഞാൻ പറ
3 യും. നാം അവയെ കേട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നമ്മോടു പറഞ്ഞി
4 രിക്കുന്നു. നാം അവരുടെ മക്കളോടു് അ
വയെ മറെച്ചു വെക്കാതെ വരുവാനുള്ള
തലമുറയോടു യഹോവയുടെ സ്തുതിയും
ബലവും അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തി
5 കളും വിവരിച്ചുപറയും. അവൻ യാക്കോ
ബിൽ ഒരു സാക്ഷ്യം സ്ഥാപിച്ചു; യിസ്രാ
യേലിൽ ഒരു ന്യായപ്രമാണം നിയമിച്ചു;
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു് അവയെ തങ്ങ
6 ളുടെ മക്കളെ അറിയിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. വരു
വാനുള്ള തലമുറ ജനിപ്പാനിരിക്കുന്ന
7 മക്കൾ തന്നേ, അവയെ ഗ്രഹിച്ചു എഴുന്നേ
റു തങ്ങളുടെ മക്കളോടറിയിക്കയും അ
8 വർ തങ്ങളുടെ ആശ്രയം ദൈവത്തിൽ
വെക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക
ളെ മറന്നുകളയാതെ അവന്റെ കല്പന
കളെ പ്രമാണിച്ചു നടക്കയും തങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ ശാഠ്യവും മത്സര
വും ഉള്ള തലമുറയായി ഹൃദയത്തെ സ്ഥി
രമാക്കാതെ ദൈവത്തോടു് അവിശ്വസ്ത
മനസ്സുള്ളോരു തലമുറയായി തീരാതിരിക്ക
9 യും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്നേ. ആയുധം
ധരിച്ചു വില്ലാളികളായ എഫ്രയീമ്യർ
10 യുദ്ധദിവസത്തിൽ പിന്തിരിഞ്ഞുപോയി.
അവർ ദൈവത്തിന്റെ നിയമം പ്രമാ
11 ണിച്ചില്ല. അവന്റെ ന്യായപ്രമാണ
ത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു നടന്നു. അവർ അ
വന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും അവരെ കാ
ണിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെയും മറന്നുകളഞ്ഞു.
12 അവൻ മിസ്രയീംദേശത്തു, സോവാൻവ
യലിൽ വെച്ചു അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
13 കാൺകെ, അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു. അവൻ
സമുദ്രത്തെ വിഭാഗിച്ചു, അതിൽ കൂടി
അവരെ കടത്തി; അവൻ വെള്ളത്തെ
14 ചിറപോലെ നില്പുമാറാക്കി. പകൽസ
മയത്തു അവൻ മേഘംകൊണ്ടും രാത്രി
മുഴുവനും അഗ്നിപ്രകാശംകൊണ്ടും അവ
15 രെ നടത്തി. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാറ
കളെ പിളർന്നു ആഴികളാൽ എന്നപോലെ
അവർക്കു ധാരാളം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു.
16 പാറയിൽനിന്നു് അവൻ ഒഴുക്കുകളെ പുറ
പ്പെടുവിച്ചു; വെള്ളം നദികളെപ്പോലെ
17 ഒഴുകുമാറാക്കി. എങ്കിലും അവർ അവ
നോടു പാപം ചെയ്തു; അത്യുന്നതനോടു
മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചു മത്സരിച്ചുകൊണ്ടി
രുന്നു. തങ്ങളുടെ കൊതിക്കു ഭക്ഷണം
18 ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ ഹൃദയത്തിൽ

77: 3. സങ്കീ. 142: 3; 143: 4. **77: 8.** റോമ. 9: 6. **77: 9.** യെശ. 49: 15.
77: 13. പുറ. 15: 11. **77: 15.** ആവ. 9: 29. **77: 17.** 2 ശമൂ. 22: 15.
77: 20. യെശ. 63: 11, 12. **78: 1.** യെശ. 51: 4. **78: 2.** മത്താ. 13; 13, 35.
78: 6. സങ്കീ. 102; 18. **78: 17.** ആവ. 9; 22. **78: 18.** പുറ. 16: 2.

19 ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു. അവർ ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി സംസാരിച്ചു; മരുഭൂമിയിൽ മേശ ഒരുക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയുമോ? അവൻ പാറയെ അടിച്ചു, വെള്ളം പുറപ്പെട്ടു; തോടുകളും കവിഞ്ഞൊഴുകി സത്യം; എന്നാൽ അപ്പവും കൂടെ തരുവാൻ അവന്നു കഴിയുമോ? തന്റെ ജനത്തിന്നു അവൻ മാംസം വരുത്തികൊടുക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ യഹോവ അതു കേട്ടു കോപിച്ചു; യാക്കോബിന്റെ നേരെ തീ ജ്വലിച്ചു; യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ കോപവും പൊങ്ങി. അവർ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കയും അവന്റെ രക്ഷയിൽ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്യായ്കയാൽ തന്നേ. അവൻ മീതെ മേഘങ്ങളോടു കല്പിച്ചു; ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകളെ തുറന്നു. അവക്കു തിന്മാൻ മന്ന വർഷിപ്പിച്ചു; സ്വർഗ്ഗീയധാന്യം അവക്കു കൊടുത്തു. മനുഷ്യർ ശക്തിമാന്മാരുടെ അപ്പം തിന്നു: അവൻ അവക്കു തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ആഹാരം അയച്ചു. അവൻ ആകാശത്തിൽ കിഴക്കൻ കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു; തന്റെ ശക്തിയാൽ കിഴക്കൻ കാറ്റു വരുത്തി. അവൻ അവക്കു പൊടിപോലെ മാംസത്തെയും കടൽപ്പുറത്തെ മണൽപോലെ പക്ഷികളെയും വർഷിപ്പിച്ചു. അവരുടെ പാളയത്തിന്റെ നടുവിലും പാപ്പിടങ്ങളുടെ ചുറ്റിലും അവയെ പൊഴിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ തിന്നു തൃപ്തരായ്തീർന്നു; അവർ ആഗ്രഹിച്ചതു അവൻ അവക്കു കൊടുത്തു. അവരുടെ കൊതിക്കു മതിവന്നില്ല; ഭക്ഷണം അവരുടെ വായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ, ദൈവത്തിന്റെ കോപം അവരുടെ മേൽ വന്നു; അവരുടെ അതിപുഷ്ടന്മാരിൽ ചിലരെ കൊന്നു യിസ്രായേലിലെ യൌവനക്കാരെ സംഹരിച്ചു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവർ പിന്നെയും പാപം ചെയ്തു; അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളെ വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവൻ അവരുടെ നാളുകളെ ശ്വാസംപോലെയും അവരുടെ സംവത്സരങ്ങളെ അതിവേഗത്തിലും കഴിയുമാറാക്കി. അവൻ അവരെ കൊല്ലുമ്പോൾ അവർ അവനെ അന്വേഷിക്കും; അവർ തിരിഞ്ഞു ജാഗ്രതയോടെ ദൈവത്തെ തിരയും. ദൈവം തങ്ങളുടെ പാറ എന്നും അത്യുന്നതനായ ദൈവം തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്നും അവർ ഓൎക്കും. എങ്കിലും അവർ വായ്കൊണ്ടു അവനോടു കപടം സംസാരിക്കും നാവുകൊണ്ടു അവനോടു ഭോഷ്കു പറയും. അവരുടെ ഹൃദയം അവങ്കൽ സ്ഥിരമായിരുന്നില്ല; അവന്റെ നിയമത്തോടു അവർ വിശ്വസ്തത കാണിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും അവൻ കരുണയുള്ളവനാകകൊണ്ടു അവരെ നശിപ്പിക്കാതെ അവരുടെ അകൃത്യം ക്ഷമിച്ചു; തന്റെ ക്രോധത്തെ മുഴുവനും ജ്വലിപ്പിക്കാതെ തന്റെ കോപത്തെ പലപ്പോഴും അടക്കിക്കളഞ്ഞു. അവർ ജഡമത്രെ എന്നും മടങ്ങിവരാതെ കടന്നുപോകുന്ന കാറ്റു എന്നും അവൻ ഓൎത്തു. മരുഭൂമിയിൽ അവർ എത്ര പ്രാവശ്യം അവനോടു മത്സരിച്ചു! ശൂന്യപ്രദേശത്തു എത്ര പ്രാവശ്യം അവനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു! അവർ പിന്നെയും പിന്നെയും ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു; യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനെ മുഷിപ്പിച്ചു; മിസ്രയീമിൽ അടയാളങ്ങളെയും സോവാൻ വയലിൽ അത്ഭുതങ്ങളെയും ചെയ്ത അവന്റെ കയ്യും അവൻ ശത്രുവിൻ വശത്തുനിന്നു അവരെ വീണ്ടുവിച്ച ദിവസവും അവർ ഓൎത്തില്ല. അവൻ അവരുടെ നദികളെയും തോടുകളെയും അവക്കു കുടിപ്പാൻ വഹിയാതവണ്ണം രക്തമാക്കിത്തീൎത്തു. അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ഈച്ചയെ അയച്ചു; അവ അവരെ അരിച്ചുകളഞ്ഞു: തവളയെയും അയച്ചു അവ അവക്കു നാശം ചെയ്തു. അവരുടെ വിളവു അവൻ തുള്ളന്നും അവരുടെ പ്രയത്നം വെട്ടുക്കിളിക്കും കൊടുത്തു. അവൻ അവരുടെ മുന്തിരിവള്ളികളെ കൽമഴകൊണ്ടും അവരുടെ കാട്ടത്തിവൃക്ഷങ്ങളെ ആലിപ്പഴം കൊണ്ടും നശിപ്പിച്ചു. അവൻ അവരുടെ കന്നുകാലികളെ കൽമഴയ്ക്കും അവരുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളെ ഇടിത്തീക്കും ഏല്പിച്ചു. അവൻ അവരുടെ ഇടയിൽ തന്റെ കോപാഗ്നിയും ക്രോധവും രോഷവും കഷ്ടവും അയച്ചു; അനൎത്ഥദൂതന്മാരുടെ ഒരു ഗണത്തെ തന്നേ. അവൻ തന്റെ കോപത്തിന്നു ഒരു പാത ഒരുക്കി, അവരുടെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കാതെ അവരുടെ ജീവനെ മഹാമാരിക്കു ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അവൻ മിസ്രയീമിലെ എല്ലാ കടിഞ്ഞൂലിനെയും ഹാമ്യകൂടാരങ്ങളിലുള്ളവരുടെ വീൎയ്യത്തിന്റെ പ്രഥമഫലത്തെയും സംഹരിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ ജനത്തെ അവൻ ആട്ടുകളെപ്പോലെ പുറപ്പെടുവിച്ചു; മരുഭൂമിയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ അവരെ നടത്തി. അവൻ അവരെ നിൎഭയമായി നടത്തുകയാൽ അവൎക്കു പേടിയുണ്ടായില്ല; അവരുടെ ശത്രുക്കളെ സമുദ്രം മൂടിക്കളഞ്ഞു. അവൻ അവരെ തന്റെ വിശുദ്ധദേശത്തിലേക്കും തന്റെ വലങ്കൈ സമ്പാദിച്ച ഈ പൎവ്വതത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവന്നു. അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു അവൻ ജാതികളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു; ചരടുകൊണ്ടു അളന്നു അവൎക്കു അവകാശം പകുത്തുകൊടുത്തു; യിസ്രായേലിന്റെ ഗോത്രങ്ങളെ അവരവരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ പാൎപ്പിച്ചു. എങ്കിലും അവർ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിച്ചു മത്സരിച്ചു; അവന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചതുമില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ പിന്തിരിഞ്ഞു ദ്രോഹം ചെയ്തു; വഞ്ചനയുള്ള വില്ലുപോലെ അവർ മാറിക്കളഞ്ഞു. അവർ തങ്ങളുടെ പൂജാഗിരികളെക്കൊണ്ടു

78: 21. സംഖ്യാ. 11: 1. **78: 24.** യോഹ. 6: 31. **78: 34.** ഹോശെ. 5: 15. **78: 37.** അ. പ്ര. 8: 21. **78: 39.** സങ്കീ. 103: 14, 16. **78: 40.** എബ്രാ. 3: 16, 17. **78: 44.** പുറ. 7: 20, 21. **78: 45.** പുറ. 8: 6, 24. **78: 51,** പുറ. 12: 29, **78: 55,** യോശു. 19; 51,

59 അവനെ കോപിപ്പിച്ചു; വിഗ്രഹങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടു് അവനു തീഷ്ണത ജനിപ്പിച്ചു.
ദൈവം കേട്ടു ക്രുദ്ധിച്ചു; യിസ്രായേലിനെ
60 ഏറ്റവും വെറുത്തു. ആകയാൽ അവൻ
ശീലോവിലെ തിരുനിവാസവും താൻ
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അടിച്ചിരുന്ന കൂടാ
61 രവും ഉപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ ബലത്തെ പ്ര
വാസത്തിലും തന്റെ മഹത്വത്തെ ശത്രു
62 വിന്റെ കയ്യിലും ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അ
വൻ തന്റെ അവകാശത്തോടു കോപിച്ചു;
തന്റെ ജനത്തെ വാളിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.
63 അവരുടെ യൌവനക്കാർ തീയ്യു ഇരയാ
യിത്തീർന്നു; അവരുടെ കന്യകമാർക്കു വി
64 വാഹഗീതം ഉണ്ടായതുമില്ല. അവരുടെ
പുരോഹിതന്മാർ വാൾകൊണ്ടു വീണു;
അവരുടെ വിധവമാർ വിലാപം കഴിച്ച
65 തുമില്ല. അപ്പോൾ കർത്താവു് ഉറക്കുണർന്ന
വരുന്നവനെപ്പോലെയും വീഞ്ഞു കുടിച്ചു്
ആർപ്പഹസിക്കുന്ന വീരനെപ്പോലെയും ഉണ
66 ർന്നു. അവൻ തന്റെ ശത്രുക്കളെ പുറകോ
ട്ടു് അടിച്ചുകളഞ്ഞു; അവർക്കു നിത്യനിന്ദ
67 വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൻ
യോസേഫിന്റെ കൂടാരത്തെ തൃജിച്ചു;
എഫ്രയീം ഗോത്രത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തതു
68 മില്ല. അവൻ യെഹൂദാഗോത്രത്തെയും
താൻ പ്രിയപ്പെട്ട സീയോൻപർവ്വതത്തെ
69 യും തിരഞ്ഞെടുത്തു. താൻ സദാകാലത്തേ
ക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെപ്പോലെ
യും സ്വർഗ്ഗോന്നതികളെപ്പോലെയും അവൻ
70 തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ പണിതു. അ
വൻ തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനെ തിര
ഞ്ഞെടുത്തു; ആട്ടിൻതൊഴുത്തുകളിൽനിന്നു്
71 അവനെ വരുത്തി. തന്റെ ജനമായ യാ
ക്കോബിനെയും തന്റെ അവകാശമായ
യിസ്രായേലിനെയും മേയിക്കേണ്ടതിന്നു്
അവൻ അവനെ തള്ളയാടുകളെ നോക്കുന്ന
72 വേലയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു. അങ്ങനെ
അവൻ പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ അവരെ
മേയിച്ചു; കൈമിടുക്കോടെ അവരെ ന
ടത്തി.

(ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

വിശുദ്ധമന്ദിരം അശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു:
ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്തിനു
വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

79 ദൈവമേ, ജാതികൾ നിന്റെ അവ
കാശത്തിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു; അ
വർ നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അശു
ദ്ധമാക്കുകയും യെരൂശലേമിനെ കൽക്കൂന
2 കളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ നി
ന്റെ ദാസന്മാരുടെ ശവങ്ങളെ ആകാശ
ത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും നിന്റെ വിശുദ്ധ
ന്മാരുടെ മാംസത്തെ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും ഇര
3 യായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ രക്ത
ത്തെ വെള്ളംപോലെ അവർ യെരൂശലേ
മിന്നു ചുറ്റും ചിന്തിക്കളഞ്ഞു; അവരെ
കുഴിച്ചിട്ടുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നതുമി
ല്ല. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാർക്കു് അപ 4
മാനവും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു നിന്ദയും പരി
ഹാസവും ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. യഹോ 5
വേ, നീ നിത്യം കോപിക്കുന്നതും നിന്റെ
തീഷ്ണത തീ പോലെ ജ്വലിക്കുന്നതും എത്ര
ത്തോളം? നിന്നെ അറിയാത്ത ജാതിക 6
ളുടെമേലും നിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേ
ക്ഷിക്കാത്ത രാജ്യങ്ങളുടെമേലും നിന്റെ
ക്രോധത്തെ പകരേണമേ. അവർ യാ 7
ക്കോബിനെ വിഴുങ്ങിക്കളകയും അവന്റെ
പുല്പുറത്തെ ശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.
ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളെ 8
ഞങ്ങൾക്കു കണക്കിടരുതേ; നിന്റെ കരു
ണ വേഗത്തിൽ ഞങ്ങളെ എതിരേല്ക്കുമാ
റാകട്ടെ; ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും എളിമപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയായ ദൈ 9
വമേ, നിന്റെ നാമമഹത്വത്തിന്നായി ഞ
ങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ; നിന്റെ
നാമംനിമിത്തം ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു്, ഞ
ങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ പരിഹരിക്കേണമേ.
അവരുടെ ദൈവം എവിടെ എന്നു ജാതി 10
കൾ പറയുന്നതു് എന്തിനു്? നിന്റെ ദാ
സന്മാരുടെ രക്തം ചിന്നിയതിന്റെ പ്ര
തികാരം ഞങ്ങൾ കാൺകെ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ. ബദ്ധ 11
ന്മാരുടെ ദീർഘശ്വാസം നിന്റെ മുമ്പാ
കെ വരുമാറാകട്ടെ; മരണത്തിന്നു വിധി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ നിന്റെ മഹാ
ശക്തിയാൽ രക്ഷിക്കേണമേ. കർത്താവേ, 12
ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാർ നിന്നെ നിന്ദിച്ച നി
ന്ദയെ ഏഴിരട്ടിയായി അവരുടെ മാറ്റിട
ത്തിലേക്കു പകരം കൊടുക്കേണമേ. എ 13
ന്നാൽ നിന്റെ ജനവും നിന്റെ മേച്ചല്പു
റത്തെ ആട്ടുകളുമായ ഞങ്ങൾ എന്നേക്കും
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. തലമുറതലമുറ
യോളം ഞങ്ങൾ നിന്റെ സ്തുതിയെ പ്രസ്താ
വിക്കും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; സാരസ
സാക്ഷ്യം എന്ന രാഗത്തിൽ;
ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

തങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും, മുന്തിരിവള്ളി
യായ യിസ്രായേലിനെ യഥാസ്ഥാന
പ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി

80 ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ യോസേ
ഫിനെ നടത്തുന്നവനായി യിസ്രായേ
ലിന്റെ ഇടയനായുള്ളോവേ, ചെവി
ക്കൊള്ളേണമേ; കെരൂബുകളിന്മേൽ അ
ധിവസിക്കുന്നവനേ, പ്രകാശിക്കേണമേ.
എഫ്രയീമും ബെന്യാമീനും മനശ്ശെയും 2
കാൺകെ നിന്റെ വീര്യബലം ഉണർത്തി

78: 63. യിരെ. 7: 34. **78: 64.** 1 ശമൂ. 4: 11; 22: 18.
78: 66. 1 ശമൂ. 5: 6—12. **78: 68.** സങ്കീ. 87: 2. **78: 70.** 2 ശമൂ. 7: 8.
78: 71. യെശ. 40: 11. **78: 72.** 1 രാജാ. 9: 4. **79: 1.** 2 രാജാ. 25: 9.
79: 2. യിരെ. 7: 33; 16: 4. **79: 3.** യിരെ. 14: 16; 16: 4; വെളി. 11: 9.
79: 5. സെഫ. 1: 18. **79: 6.** യിരെ. 10: 25. **79: 8.** യെശ. 64: 9; ആവ. 28: 43.
79: 12. സങ്കീ. 74: 18. **79: 13.** യെശ. 43: 21. **80: 1.** പുറ. 25: 20, 22.
80: 2. സംഖ്യാ. 2: 18—23.

ഞങ്ങളുടെ രക്ഷസ്സായി വരേണമേ. ദൈ
3 വമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേ
ണമേ; ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു തിരു
4 മുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ. സൈന്യ
ങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ
നിന്റെ ജനത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുനേരെ
5 എത്രത്തോളം കോപിക്കും? നീ അവർക്കു
കണ്ണുനീരിന്റെ അപ്പം തിന്മാൻ കൊ
ടുത്തിരിക്കുന്നു; അനവധി കണ്ണുനീർ അവ
6 ർക്കു കുടിപ്പാനും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നീ ഞ
ങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ അയല്ക്കാർക്കു വഴക്കാക്കി
തീർക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ തമ്മിൽ
7 പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്നു. സൈന്യങ്ങ
ളുടെ ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാന
പ്പെടുത്തേണമേ; ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടേണ്ട
തിന്നു തിരുമുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ.
8 നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഒരു മുന്തിരി
വള്ളി കൊണ്ടുവന്നു; ജാതികളെ നീക്കിക്ക
9 ളഞ്ഞു അതിനെ നട്ടു. നീ അതിന്നു തടം
10 എടുത്തു അതു വേരൂന്നി ദേശത്തു പടർന്നു.
അതിന്റെ നിഴൽകൊണ്ടു പർവ്വതങ്ങൾ മൂ
ടിയിരുന്നു; അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ ദിവ്യ
11 ദേവദാരുക്കൾ പോലെയും ആയിരുന്നു;
12 അതു കൊമ്പുകളെ സമുദ്രം വരെയും ചില്ലി
കളെ നദിവരെയും നീട്ടിയിരുന്നു. വഴി
പോകുന്നവരൊക്കെയും അതിനെ പറി
ച്ചുതിന്മാൻ തക്കവണ്ണം നീ അതിന്റെ വേലിക
13 ളെ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞതു എന്തു? കാട്ടു
പന്നി അതിനെ മാന്തിക്കളയുന്നു; വയ
ലിലെ മൃഗങ്ങൾ അതു തിന്നുകളയുന്നു.
14 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമേ, തിരിഞ്ഞു
വരേണമേ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കി
കടാക്ഷിച്ചു ഈ മുന്തിരിവള്ളിയെ സന്ദ
15 ർശിക്കേണമേ. നിന്റെ വലങ്കൈ നട്ടിട്ടു
ള്ളതിനെയും നീ നിനക്കായി വളർത്തിയ
തൈയെയും പാലിക്കേണമേ. അതിനെ
16 തീ വെച്ചു ചുടുകയും വെട്ടിക്കളകയും ചെ
യ്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ മുഖത്തിന്റെ ഭർത്സ
17 നത്താൽ അവർ നശിച്ചുപോകുന്നു.
നിന്റെ കൈ നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ
18 പുരുഷന്റെമേൽ നീ നിനക്കായി വള
ർത്തിയ മനുഷ്യപുത്രന്റെമേൽ തന്നേ ഇരി
ക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിട്ടു
പിന്മാറുകയില്ല; ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കേ
ണമേ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ നാമ
19 ത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. സൈന്യങ്ങള
ുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞങ്ങളെ യ
ഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ; ഞങ്ങൾ രക്ഷ
പ്പെടേണ്ടതിന്നു തിരുമുഖം പ്രകാശിപ്പി
ക്കേണമേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ഗഥ്യരാഗ
ത്തിൽ; ആസാഫിന്റെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം).

സത്യസന്ധതയില്ലാത്ത തന്റെ ജന
ങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
ദയയും വാത്സല്യവും

81 നമ്മുടെ ബലമായ ദൈവത്തിന്നു
ഘോഷിപ്പിൻ; യാക്കോബിന്റെ ദൈ
വത്തിന്നു ആർപ്പിടുവിൻ. തപ്പും ഇമ്പമായു 2
ള്ള കിന്നരവും വീണയും എടുത്തു സം
ഗീതം തുടങ്ങുവിൻ. അമാവാസിയിലും 3
നമ്മുടെ ഉത്സവദിവസമായ പൌർണ്ണമാ
സിയിലും കാഹളം ഊതുവിൻ. ഇതു യി 4
സ്രായേലിന്നു ഒരു ചട്ടവും യാക്കോബിൻ
ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രമാണവും ആകു
ന്നു. മിസ്രയീം ദേശത്തിന്റെ നേരേ പുറ 5
പ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവം അതു യോസേഫി
ന്നു ഒരു സാക്ഷ്യമായി നിയമിച്ചു; അവി
ടെ ഞാൻ അറിയാത്ത ഒരു ഭാഷ കേട്ടു.
ഞാൻ അവന്റെ തോളിൽനിന്നു ചുമട്ടു 6
നീക്കി; അവന്റെ കൈകൾ കൊട്ട വിട്ടു
ഒഴിഞ്ഞു. കഷ്ടകാലത്തു നീ വിളിച്ചു, 7
ഞാൻ നിന്നെ വിടുവിച്ചു: ഇടിമുഴക്ക
ത്തിന്റെ മറവിൽനിന്നും ഞാൻ നിനക്കു
ഉത്തരമരുളി: മെരീബാവെള്ളത്തിങ്കൽ
ഞാൻ നിന്നെ പരീക്ഷിച്ചു. [സേലാ.]
എന്റെ ജനമേ, കേൾക്ക, ഞാൻ നിന്നോ 8
ടു സാക്ഷ്യം പറയും. യിസ്രായേലേ, നീ
എന്റെ വാക്കു കേട്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരു
ന്നു. അന്യദൈവം നിനക്കു ഉണ്ടാകരുതു; 9
യാതൊരു അന്യദൈവത്തെയും നീ നമസ്ക
രിക്കരുതു. മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ 10
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയായ ഞാൻ നി
ന്റെ ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ വായ്
വിസ്താരത്തിൽ തുറക്ക: ഞാൻ അതിനെ
നിറെക്കും. എന്നാൽ എന്റെ ജനം 11
എന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിച്ചില്ല; യിസ്രാ
യേൽ എന്നെ കൂട്ടാക്കിയതുമില്ല. അതു 12
കൊണ്ടു അവർ സ്വന്ത ആലോചനപ്രകാ
രം നടക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരെ ഹൃദ
യകാഠിന്യത്തിന്നു വിട്ടുകളഞ്ഞു.
അയ്യോ എന്റെ ജനം എന്റെ വാക്കു 13
കേൾക്കയും യിസ്രായേൽ എന്റെ വഴിക
ളിൽ നടക്കയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ കൊള്ളാ
യിരുന്നു! എന്നാൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ 14
അവരുടെ ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കുമായിരുന്നു;
അവരുടെ വൈരികളുടെ നേരെ എന്റെ
കൈ തിരിക്കുമായിരുന്നു. യഹോവയെ 15
പകെക്കുന്നവർ അവനു കീഴടങ്ങുമായിരു
ന്നു; എന്നാൽ ഇവരുടെ ശുഭകാലം എ
ന്നേക്കും നില്ക്കുമായിരുന്നു. അവൻ മേത്തര 16
മായ കോതമ്പുകൊണ്ടു അവരെ പോഷി
പ്പിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ പാറയിൽനിന്നു
ള്ള തേൻകൊണ്ടു നിനക്കു തൃപ്തി വരുത്തുമാ
യിരുന്നു.

(ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

അനീതിയുള്ള ഭരണകർത്താക്കന്മാർ
തള്ളപ്പെടുന്നു

ദൈവം ദേവസഭയിൽ നില്ക്കുന്നു; **82**
അവൻ ദേവന്മാരുടെ ഇടയിൽ ന്യായം
വിധിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം നീതി 2
കേടായി വിധിക്കയും ദുഷ്ടന്മാരുടെ മുഖ
പക്ഷം പിടിക്കയും ചെയ്യും? [സേലാ.]
എളിയവനും അനാഥനും ന്യായം പാലി 3
ച്ചുകൊടുപ്പിൻ; പീഡിതനും അഗതി
ക്കും നീതി നടത്തിക്കൊടുപ്പിൻ. എളിയ 4

80: 5. യെശ. 30: 20. **80: 8.** യിരെ. 2: 21.
80: 14. യെശ. 63: 15. **80: 16.** സങ്കീ. 76: 7. **81: 4.** ലേവ്യ. 23: 24—26.
81: 9. പുറ. 20: 3—5. **81: 10.** പുറ. 20: 2. **81: 13.** യെശ. 48: 18.
81: 16. ആവ. 32: 31, 15. **82: 2.** ആവ. 1: 17. **82: 3.** യിരെ. 22: 3.

വനെയും ദരിദ്രനെയും രക്ഷിപ്പിൻ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് അവരെ വിട്ടു
5 വിപ്പിൻ. അവക്കു് അറിവില്ല, ബോധവുമില്ല; അവർ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നു; ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇളകി
6 യിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ ഒക്കെയും അത്യുന്നതന്റെ
7 പുത്രന്മാർ എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ മരിക്കും; പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ പട്ടു
8 പോകും. ദൈവമേ, എഴുന്നേറ്റു ഭൂമിയെ വിധിക്കേണമേ; നീ സകല ജാതികളെയും അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളുമല്ലോ.

(ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം; ഒരു ഗീതം.)

ശത്രുക്കളെ സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്

83 ദൈവമേ, മിണ്ടാതെയിരിക്കരുതേ; ദൈവമേ, മൌനമായും സ്വസ്ഥമായും
2 ഇരിക്കരുതേ. ഇതാ, നിന്റെ ശത്രുക്കൾ കലഹിക്കുന്നു; നിന്നെ പകെക്കുന്നവർ തല
3 ഉയർത്തുന്നു. അവർ നിന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരെ ഉപായം വിചാരിക്കയും നിന്റെ ഗൂഢന്മാരുടെ നേരെ ദുരാലോചന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വരുവി�ൻ, യിസ്രായേൽ
4 ഒരു ജാതിയായിരിക്കാതവണ്ണം നാം അവരെ മുടിച്ചുകളക; അവരുടെ പേർ ഇനി ആരും ഓർക്കരുതു് എന്നു് അവർ പറഞ്ഞു.
5 അവർ ഇങ്ങനെ ഐകമത്യത്തോടെ ആലോചിച്ചു, നിനക്കു വിരോധമായി സഖ്യത ചെയ്യുന്നു. ഏദോമ്യരുടെയും യിശ്മായേല്യരുടെയും കൂടാരങ്ങളും മോവാ
7 ബ്യരും ഹഗ്രീയരുംകൂടെ. ഗെബാലും അമ്മോനും അമാലേക്കും, ഫെലിസ്ത്യദേശവും
8 സോർനിവാസികളും; അശ്ശൂരും അവരോടു യോജിച്ചു; അവർ ലോത്തിന്റെ മക്കൾക്കു സഹായമായിരുന്നു. [സേലാ.] മിദ്യാ
9 ന്യരോടു ചെയ്തതുപോലെ അവരോടു ചെയ്യേണമേ; കീശോൻ തോട്ടിങ്കൽവെച്ചു സീസരയോടും യാബീനോടും ചെയ്തതു
10 പോലെ തന്നേ. അവർ എൻദോരിൽവെച്ചു നശിച്ചുപോയി; അവർ നിലത്തിന്നു വളമായിത്തീർന്നു.
11 അവരുടെ കുലീനന്മാരെ ഓരേബ്, സേബ് എന്നവരെപ്പോലെയും അവരുടെ സകല പ്രഭുക്കന്മാരെയും സേബഹ്, സൽമുന്നാ എന്നവരെ
12 പ്പോലെയും ആക്കേണമേ. നാം ദൈവത്തിന്റെ നിവാസങ്ങളെ നമുക്കു് അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളുക എന്നു് അവർ പറ
13 ഞ്ഞുവല്ലോ. എന്റെ ദൈവമേ, അവരെ ചുഴലിക്കാറ്റത്തെ പൊടിപോലെയും കാറ്റത്തു പാറുന്ന പതിർ പോലെയും
14 ആക്കേണമേ. വനത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീപോലെയും പർവ്വതങ്ങളെ ചുട്ടുകളയുന്ന
15 അഗ്നിജ്വാല പോലെയും നിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു് അവരെ പിന്തുടരേണമേ;
16 നിന്റെ ചുഴലിക്കാറ്റുകൊണ്ടു് അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കേണമേ. യഹോവേ, അവർ തിരുനാമത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
17 അവരുടെ മുഖത്തെ ലജ്ജാപൂർണ്ണമാക്കേണമേ. അവർ എന്നേക്കും ലജ്ജിച്ചു ഭ്രമിക്കയും നാണിച്ചു നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യട്ടെ.
18 അങ്ങനെ അവർ യഹോവ എന്നു നാമമുള്ള നീ മാത്രം സർവ്വഭൂമിക്കും മീതെ അത്യുന്നതൻ എന്നു് അറിയും.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ഗത്ഥ്യരാഗത്തിൽ; കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനയ്ക്കായുള്ള വാഞ്ഛ

84 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, തിരുനിവാസം എത്ര മനോഹരം! എന്റെ
2 ഉള്ളം യഹോവയുടെ പ്രാകാരങ്ങളെ വാഞ്ഛിച്ചു മോഹിച്ചുപോകുന്നു. എന്റെ ഹൃദയവും എന്റെ മാംസവും ജീവനുള്ള
3 ദൈവത്തെ നോക്കി ഘോഷിക്കുന്നു. കുരിക്കിൽ ഒരു വീടും മീവൽപക്ഷി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് ഒരു കൂടും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; എന്റെ രാജാവും എന്റെ ദൈവവുമായ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളെ തന്നേ. നിന്റെ ആലയ
4 ത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ നിന്നെ നിത്യം സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. [സേലാ.] ബലം നിന്നിൽ ഉള്ള മനു
5 ഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ സീയോനിലേക്കുള്ള പെരുവഴികൾ ഉണ്ടു. കണ്ണുനീർ താഴ്വരയിൽകൂടി കട
6 ക്കുമ്പോൾ അവർ അതിനെ ജലാശയമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. മുന്മഴയാൽ അതു് അനുഗ്രഹപൂർണ്ണമായ്തീരുന്നു. അവർ മേല്ക്കുമേൽ
7 ബലം പ്രാപിക്കുന്നു; എല്ലാവരും സീയോനിൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തുന്നു.
8 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ; യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, ചെവിക്കൊള്ളേണമേ. [സേലാ.]
9 ഞങ്ങളുടെ പരിചയായ ദൈവമേ നോക്കേണമേ; നിന്റെ അഭിഷിക്തന്റെ മുഖത്തെ കടാക്ഷിക്കേണമേ.
10 നിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ കഴിക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വേറെ ആയിരം ദിവസത്തെക്കാൾ ഉത്തമമല്ലോ; ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നതിനെക്കാൾ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ വാതിൽ കാവല്ക്കാരനായിരിക്കുന്നതു് എനിക്കു് ഏറെ ഇഷ്ടം.
11 യഹോവയായ ദൈവം സൂര്യനും പരിചയും ആകുന്നു; യഹോവ കൃപയും മഹത്വവും നല്കുന്നു; നേരോടെ നടക്കുന്നവക്കു് അവൻ ഒരു നന്മയും മുടക്കുകയില്ല.
12 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ, നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.

82: 6. യോഹ. 10: 34. **82: 8.** വെളി. 11: 15. **83: 2.** അ. പ്ര. 4: 25; യെശ. 37: 29. **83: 13.** യെശ. 17: 13, 14. **83: 18.** യെശ. 42: 8. **84: 9.** ഉല്പ. 15: 1.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിന്റെ കരുണയ്ക്കും അവനിലുള്ള ആശ്രയത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

85 യഹോവേ, നീ നിന്റെ ദേശത്തെ
കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; യാക്കോബിന്റെ
പ്രവാസികളെ തിരിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കു
2 ന്നു. നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അകൃത്യം നീ
മോചിച്ചു; അവരുടെ പാപം ഒക്കെയും
3 നീ മൂടിക്കളഞ്ഞു. [സേലാ.] നിന്റെ
ക്രോധം മുഴുവനും നീ അടക്കിക്കളഞ്ഞു;
നിന്റെ ഉഗ്രകോപം നീ വിട്ടുതിരിഞ്ഞി
4 രിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയുടെ ദൈവമേ,
ഞങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തേണമേ;
ഞങ്ങളോടുള്ള നിന്റെ നീരസം മതിയാ
5 ക്കേണമേ. നീ എന്നും ഞങ്ങളോടു കോ
പിക്കുമോ? തലമുറതലമുറയോളം നിന്റെ
6 കോപം ദീർഘിച്ചിരിക്കുമോ? നിന്റെ
ജനം നിന്നിൽ ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കയില്ലയോ?
7 യഹോവേ, നിന്റെ ദയ ഞങ്ങളെ കാ
ണിക്കേണമേ; നിന്റെ രക്ഷ ഞങ്ങൾക്കു
8 നല്കേണമേ. യഹോവയായ ദൈവം അ
രുളിച്ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കേൾക്കും; അവർ
ഭോഷത്വത്തിലേക്കു വീണ്ടും തിരിയാതി
രിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ തന്റെ ജനത്തോ
ടും തന്റെ ഭക്തന്മാരോടും സമാധാനം അ
9 രുളും. തിരുമഹത്വം നമ്മുടെ ദേശത്തിൽ
വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ രക്ഷ അ
വന്റെ ഭക്തന്മാരോടു അടുത്തിരിക്കുന്നു
10 നിശ്ചയം. ദയയും വിശ്വസ്തതയും തമ്മിൽ
എതിരേറ്റിരിക്കുന്നു; നീതിയും സമാധാ
11 നവും തമ്മിൽ ചുംബിച്ചിരിക്കുന്നു. വി
ശ്വസ്തത ഭൂമിയിൽനിന്നു മുളെക്കുന്നു; നീതി
12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നോക്കുന്നു. യഹോവ
നന്മ നല്കുകയും നമ്മുടെ ദേശം വിളവു തരി
13 കയും ചെയ്യും. നീതി അവന്നു മുമ്പായി
നടക്കയും അവന്റെ കാൽ ചുവടുകളുടെ
വഴി നോക്കുകയും ചെയ്യും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന.)

കഷ്ടതയിൽ ദൈവഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥന

86 യഹോവേ, ചെവി ചായിക്കേണ
മേ; എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ; ഞാൻ
2 എളിയവനും ദരിദ്രനും ആകുന്നു. എന്റെ
പ്രാണനെ കാക്കേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ
ഭക്തനാകുന്നു; എന്റെ ദൈവമേ, നി
നിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന അടിയനെ രക്ഷി
3 ക്കേണമേ. കർത്താവേ, എന്നോടു കൃപയു
ണ്ടാകേണമേ; ഇടവിടാതെ ഞാൻ നി
4 ന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു. അടിയന്റെ
ഉള്ളത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണമേ; യ
ഹോവേ, നിങ്കലേക്കു ഞാൻ എന്റെ
5 ഉള്ളം ഉയർത്തുന്നു. കർത്താവേ, നീ നല്ലവ
നും ക്ഷമിക്കുന്നവനും നിന്നോടു അപേ
ക്ഷിക്കുന്നവരോടൊക്കെയും മഹാ ദയാലു
വും ആകുന്നു. യഹോവേ, എന്റെ പ്രാ 6
ർത്ഥനയെ ചെവിക്കൊള്ളേണമേ; എന്റെ
യാചനകളെ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ. നീ എനി 7
ക്കുത്തരമരുളുകയാൽ എന്റെ കഷ്ടദിവസ
ത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കു
ന്നു. കർത്താവേ, ദേവന്മാരിൽ നിനക്കു തു 8
ല്യനായവനില്ല; നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
തുല്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയുമില്ല. കർത്താ 9
വേ, നീ ഉണ്ടാക്കിയ സകല ജാതികളും
തിരുമുമ്പിൽ വന്നു നമസ്കരിക്കും; അവർ
നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. നീ 10
വലിയവനും അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കു
ന്നവനുമല്ലോ; നീ മാത്രം ദൈവമാകുന്നു.
യഹോവേ, നിന്റെ വഴി എനിക്കു കാണി 11
ച്ചുതരേണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ
സത്യത്തിൽ നടക്കും; നിന്റെ നാമത്തെ
ഭയപ്പെടുവാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ഏകാ
ഗ്രമാക്കേണമേ. എന്റെ ദൈവമായ ക 12
ർത്താവേ, ഞാൻ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ നി
ന്നെ സ്തുതിക്കും; നിന്റെ നാമത്തെ എ
ന്നേക്കും മഹത്വപ്പെടുത്തും. എന്നോടുള്ള 13
നിന്റെ ദയ വലിയതല്ലോ; നീ എന്റെ
പ്രാണനെ അധമപാതാളത്തിൽനിന്നു ര
ക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, അഹങ്കാരി 14
കൾ എന്നോടു എതിർത്തിരിക്കുന്നു. ഘോര
ന്മാരുടെ കൂട്ടം എനിക്കു പ്രാണഹാനി വ
രുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു. അവർ നിന്നെ ല
ക്ഷ്യമാക്കുന്നതുമില്ല. നീയോ കർത്താവേ, 15
കരുണയും കൃപയും നിറഞ്ഞ ദൈവമാകു
ന്നു; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വ
സ്തതയുമുള്ളവൻ തന്നേ. എങ്കലേക്കു തിരി 16
ഞ്ഞു എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ;
നിന്റെ ദാസനു നിന്റെ ശക്തി തരുന്നു,
നിന്റെ ദാസിയുടെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കേ
ണമേ. എന്നെ പകെക്കുന്നവർ കണ്ടു ല 17
ജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു നന്മയ്ക്കായി ഒരു അടയാ
ളം എനിക്കു തരേണമേ; യഹോവേ, നീ
എന്നെ സഹായിച്ചു ആശ്വസിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നുവല്ലോ.

(കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു സങ്കീർത്തനം; ഒരു ഗീതം.)

ദൈവനഗരത്തിന്റെ മഹത്വം

87 യഹോവ, വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ച നഗരത്തെ, സീയോന്റെ 2
പടിവാതിലുകളെ തന്നേ; യാക്കോബി
ന്റെ സകല നിവാസങ്ങളെക്കാളും അധി
കം സ്നേഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നഗ 3
രമേ, നിന്നെക്കുറിച്ചു മഹത്വമുള്ള കാര്യ
ങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [സേലാ.]
ഞാൻ എന്റെ പരിചയക്കാരുടെ കൂട്ട 4
ത്തിൽ രഹബിനെയും ബാബേലിനെയും
ഫെലിസ്ത്യർ, സോർ, കൂശ് എന്നിവരെ
യും പ്രസ്താവിക്കും; ഇവൻ അവിടെ ജനി

85: 1. സങ്കീ. 77: 7. **85: 2.** കൊലൊ. 2: 13. **85: 6.** ഹബ. 3: 2.
85: 8. സെഖ. 9: 10. **85: 9.** യെശ. 46: 13; യോഹ. 1: 14. **85: 10.** യെശ. 32: 17.
85: 11. യെശ. 45: 8. **85: 13.** സങ്കീ. 89: 14.
86: 2. യെശ. 26: 3. **86: 5.** യോവേ. 2: 13. **86: 8.** പുറ. 15: 11.
86: 9. വെളി. 15: 4. **86: 10.** 1കൊരി. 8: 4, 6; ആവ. 32: 39. **86: 15.** സങ്കീ. 103: 8, 11.
86: 16. സങ്കീ. 116: 16. **87: 3.** യെശ. 54: 1—3; 60: 1. **87: 4.** യെശ. 51: 9.

5 ച്ചു. ഇവനും അവനും അവിടെ ജനിച്ചു
എന്നു സീയോനെക്കുറിച്ചു പറയും; അത്യു
ന്നതൻ തന്നേ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കു
6 ന്നു. യഹോവ വംശങ്ങളെ എഴുതുമ്പോൾ:
ഇവൻ അവിടെ ജനിച്ചു എന്നു കണക്കി
7 ടുന്നു. [സേലാ.] എന്റെ ഉറവുകൾ ഒ
ക്കെയും നിന്നിൽ ആകുന്നു എന്നു സംഗീത
ക്കാരും നൃത്തം ചെയ്യുന്നവരും ഒരുപോലെ
പറയും.

(ഒരു ഗീതം; കോരഹ്പുത്രന്മാരുടെ ഒരു
സങ്കീർത്തനം; സംഗീതപ്രമാണിക്കു;
മഹലത്ത്-രാഗത്തിൽ പ്രതിഗാന
ത്തിനായി; എസ്രാഹ്യനായ
ഹേമാന്റെ ഒരു ധ്യാനം.)

ഏകാന്തതയിൽ ഒരു രോഗിയുടെ
പ്രാർത്ഥന

88 എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവമായ യ
ഹോവേ, ഞാൻ രാവും പകലും തിരു
2 സന്നിധിയിൽ നിലവിളിക്കുന്നു. എന്റെ
പ്രാർത്ഥന നിന്റെ മുമ്പിൽ വരുമാറാകട്ടെ;
എന്റെ നിലവിളിക്കു ചെവി ചായിക്കേ
3 ണമേ. എന്റെ പ്രാണൻ കഷ്ടതകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ ജീവൻ പാ
4 താളത്തോടു സമീപിക്കുന്നു. കുഴിയിൽ
ഇറങ്ങുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ എ
ണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ തുണയില്ലാത്ത മനു
5 ഷ്യനെപ്പോലെയാകുന്നു. ശവക്കുഴിയിൽ
കിടക്കുന്ന ഹതന്മാരെപ്പോലെ എന്നെ മ
റിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരി
ക്കുന്നു; അവരെ നീ പിന്നെ ഓർക്കുന്നില്ല;
അവർ നിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു അറ്റുപോ
6 യിരിക്കുന്നു. നീ എന്നെ ഏറ്റവും താണ
കുഴിയിലും ഇരുട്ടിലും ആഴങ്ങളിലും ഇട്ടി
7 രിക്കുന്നു. നിന്റെ ക്രോധം എന്റെമേൽ
ഭാരമായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ എല്ലാ തിര
കളുംകൊണ്ടു നീ എന്നെ വലെച്ചിരിക്കു
8 ന്നു. [സേലാ.] എന്റെ പരിചയക്കാരെ
നീ എന്നോടു അകറ്റി. എന്നെ അവർക്കു
വെറുപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു; പുറത്തിറങ്ങു
വാൻ കഴിയാതവണ്ണം എന്നെ അടച്ചിരി
9 ക്കുന്നു. എന്റെ കണ്ണു കഷ്ടത ഹേതുവാ
യി ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു; യഹോവേ,
ഞാൻ ദിവസംപ്രതിയും നിന്നെ വിളി
ച്ചപേക്ഷിക്കയും എന്റെ കൈകളെ നിങ്ക
10 ലേക്കു മലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ മരി
ച്ചവർക്കു അദ്ഭുതങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടു
ക്കുമോ? മൃതന്മാർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നെ
11 സ്തുതിക്കുമോ? [സേലാ.] ശവക്കുഴിയിൽ
നിന്റെ ദയയെയും വിനാശത്തിൽ
നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും വർണ്ണിക്കുമോ?
12 അന്ധകാരത്തിൽ നിന്റെ അദ്ഭുതങ്ങളും
വിസ്മൃതിയുള്ള ദേശത്തു നിന്റെ നീതി
13 യും വെളിപ്പെട്ടുമോ? എന്നാൽ യഹോ
വേ, ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു;
രാവിലെ എന്റെ പ്രാർത്ഥന തിരുസന്നി
14 ധിയിൽ വരുന്നു. യഹോവേ, നീ എന്റെ
പ്രാണനെ തള്ളിക്കളയുന്നതെന്തിനു?
നിന്റെ മുഖത്തെ എനിക്കു മറെച്ചുവെക്കു
ന്നതും എന്തിനു? ബാല്യം മുതൽ ഞാൻ 15
അരിഷ്ടനും മരിപ്പാറായവനും ആകുന്നു;
ഞാൻ നിന്റെ ഘോരത്വങ്ങളെ സഹിച്ചു
വലഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഉഗ്രകോപം 16
എന്റെ മീതെ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ ഘോരത്വങ്ങൾ എന്നെ സംഹരി
ച്ചിരിക്കുന്നു. അവ ഇടവിടാതെ വെള്ളം 17
പോലെ എന്നെ ചുറ്റുന്നു; അവ ഒരുപോ
ലെ എന്നെ വളയുന്നു. സ്നേഹിതനെയും 18
കൂട്ടാളിയെയും നീ എന്നോടകറ്റിയിരി
ക്കുന്നു; എന്റെ പരിചയക്കാർ അന്ധകാ
രമത്രേ.

(എസ്രാഹ്യനായ ഏഥാന്റെ
ഒരു ധ്യാനം.)

ദാവീദിനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയ
മവും യിസ്രായേലിന്റെ അരിഷ്ടതയും

89 യഹോവയുടെ കൃപകളെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ എന്നേക്കും പാടും; തലമുറതല
മുറയോളം എന്റെ വായ്കൊണ്ടു നിന്റെ
വിശ്വസ്തതയെ അറിയിക്കും. ദയ എന്നേ 2
ക്കും ഉറച്ചുനില്ക്കും എന്നു ഞാൻ പറയു
ന്നു; നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ നീ സ്വർഗ്ഗ 3
ത്തിൽ സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ
വൃതനോടു ഞാൻ ഒരു നിയമവും എന്റെ
ദാസനായ ദാവീദിനോടു സത്യവും ചെ
യ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ സന്തതിയെ ഞാൻ 4
എന്നേക്കും സ്ഥിരപ്പെടുത്തും; നിന്റെ
സിംഹാസനത്തെ തലമുറതലമുറയോളം
ഉറപ്പിക്കും. [സേലാ.] യഹോവേ, സ്വർഗ്ഗം 5
നിന്റെ അദ്ഭുതങ്ങളെയും വിശുദ്ധന്മാരു
ടെ സഭയിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും
സ്തുതിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഹോവയോടു 6
സദൃശനായവൻ ആർ? ദേവപുത്രന്മാരിൽ
യഹോവെക്കു തുല്യനായവൻ ആർ? ദൈ 7
വം വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ ഏറ
വും ഭയങ്കരനും അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള എ
ല്ലാവർക്കും മീതെ ഭയപ്പെടുവാൻ യോഗ്യ
നും ആകുന്നു. സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവ 8
മായ യഹോവേ, നിന്നെപ്പോലെ ബല
വാൻ ആരുള്ളു? യഹോവേ, നിന്റെ വി
ശ്വസ്തത നിന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. നീ 9
സമുദ്രത്തിന്റെ ഗർവ്വത്തെ അടക്കി വാഴ
ുന്നു. അതിലെ തിരകൾ പൊങ്ങുമ്പോൾ
നീ അവയെ അമർത്തുന്നു. നീ രഹബിനെ 10
ഒരു ഹതനെപ്പോലെ തകർത്തു; നിന്റെ
ബലമുള്ള ഭുജംകൊണ്ടു നിന്റെ ശത്രുക്ക
ളെ ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. ആകാശം നിന 11
ക്കുള്ളതു, ഭൂമിയും നിനക്കുള്ളതു; ഭൂതല
വും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും നീ സ്ഥാപി
ച്ചിരിക്കുന്നു. തക്ഷിണോത്തര ദിക്കുകളെ 12
നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; താബോരും ഹെ
ർമ്മോനും നിന്റെ നാമത്തിൽ ആനന്ദിക്കു
ന്നു. നിനക്കു വീര്യമുള്ളോരു ഭുജം ഉണ്ടു; 13
നിന്റെ കൈ ബലമുള്ളതും നിന്റെ വ

87: 6. യെഹെ. 13: 9. 88: 7. സങ്കീ. 42: 7. 88. 8. ഇയ്യോ. 19: 13; 12: 14.
88: 10. യെശ. 38: 18. 88. 14. ഇയ്യോ. 13: 24. 88: 16. വെളി. 6: 17.
88: 18. ഇയ്യോ. 19: 13. 89: 3. സങ്കീ. 132: 11; അ. പ്ര. 2: 30. 89: 5. സങ്കീ. 19: 1,
89: 8. പുറ. 15: 11.

14 ലക്കെ ഉന്നതവും ആകുന്നു. നീതിയും
ന്യായവും നിൻറെ സിംഹാസനത്തിൻറെ
അടിസ്ഥാനമാകുന്നു; ദയയും വിശ്വസ്തത
15 യും നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു. ജയ
ഘോഷം അറിയുന്ന ജനത്തിന്നു ഭാഗ്യം;
യഹോവേ, അവർ നിൻറെ മുഖപ്രകാശ
16 ത്തിൽ നടക്കും. അവർ ഇടവിടാതെ
നിൻറെ നാമത്തിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കു
ന്നു. നിൻറെ നീതിയിൽ അവർ ഉയർന്നിരി
17 ക്കുന്നു. നീ അവരുടെ ബലത്തിൻറെ മഹ
ത്വമാകുന്നു; നിൻറെ പ്രസാദത്താൽ ഞ
18 ങ്ങളുടെ കൊമ്പു് ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ
പരിച യഹോവെക്കുള്ളതും നമ്മുടെ രാ
ജാവു് യിസ്രായേലിൻറെ പരിശുദ്ധന്നു
19 ള്ളവനും ആകുന്നു. അന്നു നീ ദർശനത്തിൽ
നിൻറെ ഭക്തന്മാരോടു് അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഞാൻ വീരനായ ഒരുത്തനു സഹായം ന
ല്കുകയും ജനത്തിൽനിന്നു് ഒരു വൃതനെ ഉയ
20 ർത്തുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ എൻറെ ദാസനാ
യ ദാവീദിനെ കണ്ടെത്തി; എൻറെ വി
ശുദ്ധതൈലംകൊണ്ടു് അവനെ അഭിഷേ
21 കം ചെയ്തു. എൻറെ കൈ അവനോടുകൂടെ
സ്ഥിരമായിരിക്കും; എൻറെ ഭുജം അവ
22 നെ ബലപ്പെടുത്തും. ശത്രു അവനെ തോല്പി
ക്കയില്ല; വഷളൻ അവനെ പീഡിപ്പിക്ക
23 യും ഇല്ല. ഞാൻ അവൻറെ വൈരികളെ
അവൻറെ മുമ്പിൽ തകൎക്കും; അവനെ പക
24 യ്ക്കുന്നവരെ സംഹരിക്കും; എന്നാൽ എൻറെ
വിശ്വസ്തതയും ദയയും അവനോടുകൂടെ ഇ
രിക്കും; എൻറെ നാമത്തിൽ അവൻറെ
25 കൊമ്പു് ഉയർന്നിരിക്കും. അവൻറെ കയ്യെ
ഞാൻ സമുദ്രത്തിന്മേലും അവൻറെ വലങ്ക
26 യ്യെ നദികളുടെമേലും നീട്ടമാറാക്കും. അ
വൻ എന്നോടു: നീ എൻറെ പിതാവു,
എൻറെ ദൈവം, എൻറെ രക്ഷയുടെ പാറ
27 എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചുപറയും. ഞാൻ അ
വനെ ആദ്യജാതനും ഭൂരാജാക്കന്മാരിൽ
28 ശ്രേഷ്ഠനുമാക്കും. ഞാൻ അവനു എൻറെ
ദയയെ എന്നേക്കും കാണിക്കും; എൻറെ
നിയമം അവനു സ്ഥിരമായി നില്ക്കും.
29 ഞാൻ അവൻറെ സന്തതിയെ ശാശ്വതമാ
യും അവൻറെ സിംഹാസനത്തെ ആകാശ
30 മുള്ള കാലത്തോളവും നിലനിൎത്തും. അ
വൻറെ പുത്രന്മാർ എൻറെ ന്യായപ്രമാ
ണം ഉപേക്ഷിക്കയും എൻറെ വിധികളെ
31 അനുസരിച്ചു നടക്കാതിരിക്കയും എൻറെ
ചട്ടങ്ങളെ ലംഘിക്കയും എൻറെ കല്പനക
32 ളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ
ഞാൻ അവരുടെ ലംഘനത്തെ വടികൊ
ണ്ടും അവരുടെ അകൃത്യത്തെ ദണ്ഡനംകൊ
33 ണ്ടും സന്ദർശിക്കും; എങ്കിലും എൻറെ ദയ
യെ ഞാൻ അവങ്കൽനിന്നു നീക്കിക്കളക
യില്ല; എൻറെ വിശ്വസ്തതയ്ക്കു ഭംഗം വരു
34 ത്തുകയുമില്ല. ഞാൻ എൻറെ നിയമത്തെ
ലംഘിക്കയോ എൻറെ അധരങ്ങളിൽനി
ന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്നു ഭേദം വരുത്തുകയോ
35 ചെയ്കയില്ല. ഞാൻ ഒരിക്കൽ എൻറെ
വിശുദ്ധിയെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തിരിക്കു
ന്നു: ദാവീദിനോടു ഞാൻ ഭോഷ്കു പറകയി
ല്ല. അവൻറെ സന്തതി ശാശ്വതമായും അ 36
വൻറെ സിംഹാസനം എൻറെ മുമ്പിൽ
സൂൎയ്യനെപ്പോലെയും ഇരിക്കും. അതു ചന്ദ്ര 37
നെപ്പോലെയും ആകാശത്തിലെ വിശ്വസ്ത
സാക്ഷിയെപ്പോലെയും എന്നേക്കും സ്ഥിര
മായിരിക്കും. [സേലാ.]
എങ്കിലും നീ ഉപേക്ഷിച്ചു തള്ളിക്കളക 38
യും നിൻറെ അഭിഷിക്തനോടു കോപി
ക്കയും ചെയ്തു. നിൻറെ ദാസനോടുള്ള നി 39
യമത്തെ നീ വെറുത്തുകളഞ്ഞു: അവൻറെ
കിരീടത്തെ നീ നിലത്തിട്ടു് അശുദ്ധമാ
ക്കിയിരിക്കുന്നു. നീ അവൻറെ വേലി ഒ 40
ക്കെയും പൊളിച്ചു; അവൻറെ കോട്ട
കളെയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. വഴിപോകുന്ന 41
എല്ലാവരും അവനെ കൊള്ളയിടുന്നു;
തൻറെ അയല്ക്കാൎക്കു് അവൻ നിന്ദ ആയി
ത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. നീ അവൻറെ വൈരി 42
കളുടെ വലങ്കൈ ഉയൎത്തി, അവൻറെ
സകല ശത്രുക്കളെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.
അവൻറെ വാളിൻ വായ്ത്തലയെ നീ 43
മടക്കി; യുദ്ധത്തിൽ അവനെ നില്പുമാറാ
ക്കിയതുമില്ല. അവൻറെ തേജസ്സിനെ നീ 44
ഇല്ലാതാക്കി; അവൻറെ സിംഹാസന
ത്തെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു. അവൻറെ യൌ 45
വനകാലത്തെ നീ ചുരുക്കി; നീ അവനെ
ലജ്ജകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു. [സേലാ.]
യഹോവേ, നീ നിത്യം മറഞ്ഞുകളയുന്ന 46
തും നിൻറെ ക്രോധം തീപോലെ ജ്വലിക്കു
ന്നതും എത്രത്തോളം? എൻറെ ആയുസ്സു 47
എത്ര ചുരുക്കം എന്നു് ഓൎക്കേണമേ;
എന്തു മിഥ്യാത്വത്തിനായി നീ മനുഷ്യ
പുത്രന്മാരെ ഒക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചു? ജീവി 48
ച്ചിരുന്നു മരണം കാണാതെയിരിക്കുന്ന മ
നുഷ്യൻ ആർ? തൻറെ പ്രാണനെ പാ
താളത്തിൻറെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്ന
വനും ആരുള്ളൂ? [സേലാ.] കൎത്താവേ, 49
നിൻറെ വിശ്വസ്തതയിൽ നീ ദാവീദി
നോടു സത്യം ചെയ്ത നിൻറെ പണ്ടത്തെ
കൃപകൾ എവിടെ? കൎത്താവേ, അടിയ 50
ങ്ങളുടെ നിന്ദ ഓൎക്കേണമേ; എൻറെ
മാറ്റിടത്തിൽ ഞാൻ സകല മഹാജാതി
കളുടെയും നിന്ദ വഹിക്കുന്നതു തന്നേ. യ 51
ഹോവേ, നിൻറെ ശത്രുക്കൾ നിന്ദിക്കുന്നു
വല്ലോ. അവർ നിൻറെ അഭിഷിക്തൻറെ
കാലടികളെ നിന്ദിക്കുന്നു.
യഹോവ എന്നേന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവ 52
രാകട്ടെ. ആമേൻ, ആമേൻ.

നാലാം പുസ്തകം

(ദൈവപുരുഷനായ മോശെയുടെ
ഒരു പ്രാൎത്ഥന.)

നിത്യനായ ദൈവം മനുഷ്യൻറെ സങ്കേതം

കൎത്താവേ, നീ തലമുറതലമുറയായി 90
ഞങ്ങളുടെ സങ്കേതമായിരിക്കുന്നു; പ

89: 14. സങ്കീ. 97: 2. **89: 20.** അ. പ്ര. 13: 22.
89: 22. 2 ശമൂ. 7: 13, 14. **89: 25.** സങ്കീ. 72: 8. **89: 27.** വെളി. 1: 5.
89: 30. 2 ശമൂ. 7: 14. **89: 35.** ആമോ. 4: 2. **89: 38.** 1 ദിന. 28: 9.
89: 41. സങ്കീ. 79: 4. **89: 46.** സങ്കീ. 78: 63. **89: 47.** ഇയ്യോ. 10: 9.
89: 48. എബ്രാ. 11: 5. **89: 50.** സങ്കീ. 69: 9, 10. **90: 2.** സദൃ. 8: 25, 26.

2 വ്തങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്നും നീ ഭൂമിയെയും
ഭൂമണ്ഡലത്തെയും നിർമ്മിച്ചതിന്നും മുമ്പെ
നീ അനാദിയായും ശാശ്വതമായും ദൈവം
3 ആകുന്നു. നീ മർത്യനെ പൊടിയിലേക്കു
മടങ്ങിച്ചെരുമാറാക്കുന്നു; മനുഷ്യപുത്രന്മാ
രേ, തിരികെ വരുവിൻ എന്നും അരുളി
4 ച്ചെയ്യുന്നു. ആയിരം സംവത്സരം നിന്റെ
ദൃഷ്ടിയിൽ ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവ
സംപോലെയും രാത്രിയിലെ ഒരു യാമം
5 പോലെയും മാത്രം ഇരിക്കുന്നു. നീ അവ
രെ ഒഴുക്കിക്കളയുന്നു; അവർ ഉറക്കംപോ
ലെ അത്രേ; അവർ രാവിലെ മുളച്ചുവരു
6 ന്ന പുല്ലുപോലെ ആകുന്നു. അതു രാവി
ലെ തഴെച്ചു വളരുന്നു; വൈകുന്നേരം
7 അതു് അരിഞ്ഞു വാടിപ്പോകുന്നു. ഞങ്ങൾ
നിന്റെ കോപത്താൽ ക്ഷയിച്ചും നിന്റെ
8 ക്രോധത്താൽ ഭ്രമിച്ചും പോകുന്നു. നീ ഞ
ങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ നിന്റെ മുമ്പിലും
ഞങ്ങളുടെ രഹസ്യപാപങ്ങളെ നിന്റെ
9 മുഖപ്രകാശത്തിലും വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഞ
ങ്ങളുടെ നാളുകളൊക്കെയും നിന്റെ ക്രോ
ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയി; ഞങ്ങളുടെ
സംവത്സരങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഒരു നെടുവീർപ്പു
10 പോലെ കഴിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാ
ലം എഴുപതു സംവത്സരം; ഏറെ ആയാൽ
എൺപതു സംവത്സരം; അതിന്റെ പ്രതാ
പം പ്രയാസവും ദുഃഖവുമത്രേ; അതു വേഗം
തീരുകയും ഞങ്ങൾ പറന്നു പോകയും
11 ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ കോപത്തിന്റെ ശ
ക്തിയെയും നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടവാങ്ങുവ
ണ്ണം നിന്റെ ക്രോധത്തെയും ഗ്രഹിക്കുന്ന
12 വൻ ആർ? ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനമുള്ളോരു
ഹൃദയം പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ
നാളുകളെ എണ്ണുവാൻ ഞങ്ങളെ ഉപദേ
13 ശിക്കേണമേ. യഹോവേ, മടങ്ങിവരേ
ണമേ; എത്രത്തോളം താമസം? അടിയ
14 ങ്ങളോടു സഹതാപം തോന്നേണമേ. കാ
ലത്തു തന്നെ ഞങ്ങളെ നിന്റെ ദയകൊ
ണ്ടു തൃപ്തരാക്കേണമേ; എന്നാൽ ഞങ്ങളു
ടെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ഘോ
15 ഷിച്ചാനന്ദിക്കും. നീ ഞങ്ങളെ ക്ലേശിപ്പി
ച്ച ദിവസങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ അനർത്ഥം അ
നുഭവിച്ച സംവത്സരങ്ങൾക്കും തക്കവ
ണ്ണം ഞങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണമേ.
16 നിന്റെ ദാസന്മാർക്കു നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും
അവരുടെ മക്കൾക്കു നിന്റെ മഹത്വവും
17 വെളിപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ ദൈ
വമായ യഹോവയുടെ പ്രസാദം ഞങ്ങളു
ടെമേൽ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; ഞങ്ങളുടെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ സാദ്ധ്യമാക്കി
തരേണമേ; അതേ ഞങ്ങളുടെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തിയെ സാദ്ധ്യമാക്കി തരേണമേ.

ദൈവം തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ
സംരക്ഷിക്കുന്നു

91 അത്യുന്നതന്റെ മറവിൽ വസിക്കു
യും സർവ്വശക്തന്റെ നിഴലിൻകീഴിൽ
പാർക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ യഹോവയെക്കു
റിച്ചു": അവൻ എന്റെ സങ്കേതവും കോട്ട 2
യും ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്ന എന്റെ ദൈവ
വും എന്നു പറയുന്നു. അവൻ നിന്നെ വേ 3
ട്ടക്കാരന്റെ കണിയിൽനിന്നും നാശകര
മായ മഹാമാരിയിൽനിന്നും വിടുവിക്കും.
തന്റെ തൂവലുകൾ കൊണ്ടു് അവൻ 4
നിന്നെ മറയ്ക്കും; അവന്റെ ചിറകിൻകീ
ഴിൽ നീ ശരണം പ്രാപിക്കും; അവന്റെ
വിശ്വസ്തത നിനക്കു പരിചയും പലകയും
ആകുന്നു. രാത്രിയിലെ ഭയത്തെയും പകൽ 5
പറക്കുന്ന അസ്ത്രത്തെയും ഇരുട്ടിൽ സഞ്ച 6
രിക്കുന്ന മഹാമാരിയെയും ഉച്ചയ്ക്കു നശി
പ്പിക്കുന്ന സംഹാരത്തെയും നിനക്കു പേടി
പ്പാനില്ല. നിന്റെ വശത്തു് ആയിരം 7
പേരും നിന്റെ വലത്തുവശത്തു പതിനാ
യിരം പേരും വീഴും. എങ്കിലും അതു നി
ന്നോടു് അടുത്തുവരികയില്ല. നിന്റെ കണ്ണു 8
കൊണ്ടുതന്നേ നീ നോക്കി ദുഷ്ടന്മാർക്കു വരു
ന്ന പ്രതിഫലം കാണും. യഹോവേ, നീ 9
എന്റെ സങ്കേതമാകുന്നു; നീ അത്യുന്ന
തനെ നിന്റെ വാസസ്ഥലമാക്കിയിരിക്കു
ന്നു. ഒരു അനർത്ഥവും നിനക്കു ഭവിക്ക 10
യില്ല; ഒരു ബാധയും നിന്റെ കൂടാരത്തി
നു് അടുക്കയില്ല. നിന്റെ എല്ലാ വഴിക 11
ളിലും നിന്നെ കാക്കേണ്ടതിന്നു് അവൻ
നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പി
ക്കും; നിന്റെ കാൽ കല്ലിൽ തട്ടിപ്പോകാ 12
തിരിക്കേണ്ടതിന്നു് അവർ നിന്നെ കൈ
കളിൽ വഹിച്ചുകൊള്ളും. സിംഹത്തിന്മേ 13
ലും അണലിമേലും നീ ചവിട്ടും; ബാല
സിംഹത്തെയും പെരുമ്പാമ്പിനെയും നീ
മെതിച്ചുകളയും. അവൻ എന്നോടു പററി 14
യിരിക്കയാൽ ഞാൻ അവനെ വിടുവി
ക്കും. അവൻ എന്റെ നാമത്തെ അറിക
യാൽ ഞാൻ അവനെ ഉയർത്തും. അവൻ 15
എന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ അവ
നു് ഉത്തരമരുളും; കഷ്ടകാലത്തു ഞാൻ
അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കും; ഞാൻ അവനെ
വിടുവിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തും. ദീർഘായു 16
സ്സുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനു തൃപ്തി വരുത്തും;
എന്റെ രക്ഷ അവനു കാണിച്ചുകൊ
ടുക്കും.

(ശബ്ബത്തു്നാൾക്കുള്ള ഒരു ഗീതം;
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവപരിപാലനത്തിനായി സ്തോത്രം
യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും **92**
അത്യുന്നതനായുള്ളോവേ, നിന്റെ നാ
മത്തെ കീർത്തിക്കുന്നതും പത്തു കമ്പിയുള്ള 2
വാദ്യത്തോടുകൂടെയും വീണകൊണ്ടും ഗംഭീര
സ്വരമുള്ള കിന്നരംകൊണ്ടും രാവിലെ 3
നിന്റെ ദയയേയും രാത്രിതോറും നിന്റെ
വിശ്വസ്തതയേയും വർണ്ണിക്കുന്നതും നല്ലതു്.
യഹോവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു 4
നീ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാൻ
നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറി

90: 3. ഉല്പ. 3: 19. **90: 4.** 2 പത്രൊ. 3: 8. **90: 5.** യെശ. 40: 6. **90: 6.** ഇയ്യോ. 14: 2.
90: 12. സദൃ. 4: 7. **90: 13.** ആവ. 32: 36. **90: 16.** ഹബ. 3: 2.
90: 17. യെശ. 26: 12. **91: 2.** സങ്കീ. 142: 5. **91: 5.** സങ്കീ. 121: 6. **91: 8.** മലാ. 1: 5.
91: 10. സദൃ. 12: 21. **91: 11.** മത്താ. 4: 6; ലൂക്കൊ. 4: 10, 11. **91: 12.** ഇയ്യോ. 5: 23.
91: 13. ലൂക്കൊ. 10: 19. **91: 15.** യെശ. 43: 2. **91: 16.** സദൃ. 22: 4.
92: 3. സങ്കീ. 71: 15.

5 ച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുന്നു. യഹോവേ,
നിൻെറ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര വലിയവ
യാകുന്നു; നിൻെറ വിചാരങ്ങൾ അത്യ
6 ന്തം അഗാധമായവ തന്നേ. മൃഗപ്രായ
നായ മനുഷ്യൻ അതു് അറിയുന്നില്ല;
7 മൂഢൻ അതു ഗ്രഹിക്കുന്നതുമില്ല. ദുഷ്പന്മാർ
പുല്ലുപോലെ മുളെക്കുന്നതും നീതികേട്ട
പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരൊക്കെയും തഴെക്കുന്ന
തും എന്നേക്കും നശിച്ചുപോകേണ്ടതിന്നാ
8 കുന്നു. നീയോ, യഹോവേ, എന്നേക്കും
9 അത്യുന്നതനാകുന്നു. യഹോവേ, ഇതാ,
നിൻെറ ശത്രുക്കൾ, ഇതാ, നിൻെറ ശത്രു
ക്കൾ നശിച്ചുപോകുന്നു; നീതികേട്ട പ്രവ
10 ൃത്തിക്കുന്ന ഏവരും ചിതറിപ്പോകും. എ
ങ്കിലും എൻെറ കൊമ്പു നീ കാട്ടുപോ
ത്തിൻെറ കൊമ്പുപോലെ ഉയൎത്തും: പു
11 തിയ എണ്ണ എന്നെ തേപ്പിക്കുന്നു. എൻെറ
കണ്ണു എൻെറ ശത്രുക്കളെ കണ്ടും എൻെറ
ചെവി എന്നോടു് എതിൎക്കുന്ന ദുഷ്പന്മാ
12 രെക്കുറിച്ചു കേട്ടും രസിക്കും. നീതിമാൻ
പനപോലെ തഴെക്കും; ലെബാനോനിലെ
13 ദേവദാരുപോലെ വളരും. യഹോവയുടെ
ആലയത്തിൽ നട്ടതലയായവർ നമ്മുടെ
ദൈവത്തിൻെറ പ്രാകാരങ്ങളിൽ തഴെ
14 ക്കും. വാൎദ്ധക്യത്തിലും അവർ ഫലം കാ
യിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ പുഷ്ടിവെ
15 ച്ചും പച്ചപിടിച്ചും ഇരിക്കും. യഹോവ
നേരുള്ളവൻ, അവൻ എൻെറ പാറ,
അവനിൽ നീതികേടില്ല എന്നു കാണി
ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

ദൈവത്തിൻെറ മഹത്വം

93 യഹോവ വാഴുന്നു; അവൻ മഹിമ
ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: യഹോവ ബലം ധ
രിച്ചു് അരെക്കു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭൂലോ
2 കം ഇളകാതെ ഉറെച്ചുനില്ക്കുന്നു. നിൻെറ
സിംഹാസനം പുരാതനമേ സ്ഥിരമായിരി
ക്കുന്നു. നീ അനാദിയായുള്ളവൻ തന്നേ.
3 യഹോവേ, പ്രവാഹങ്ങൾ ഉയൎത്തുന്നു;
പ്രവാഹങ്ങൾ ശബ്ദം ഉയൎത്തുന്നു; പ്രവാ
4 ഹങ്ങൾ തിരമാലകളെ ഉയൎത്തുന്നു. സമുദ്ര
ത്തിലെ വൻതിരകളായ പെരുവെള്ളങ്ങ
ളുടെ മുഴക്കത്തെക്കാളും ഉയരത്തിൽ യഹോ
5 വ മഹിമയുള്ളവൻ. നിൻെറ സാക്ഷ്യ
ങ്ങൾ എത്രയും നിശ്ചയമുള്ളവ; യഹോ
വേ, വിശുദ്ധി നിൻെറ ആലയത്തിന്നു്
എന്നേക്കും ഉചിതം തന്നേ.

പ്രതികാരത്തിനും രക്ഷണത്തിനും
വേണ്ടിയുള്ള പ്രാൎത്ഥന

94 പ്രതികാരത്തിൻെറ ദൈവമായ യ
ഹോവേ, പ്രതികാരത്തിൻെറ ദൈവ
2 മേ, പ്രകാശിക്കേണമേ. ഭൂമിയുടെ ന്യാ
യാധിപതിയേ എഴുന്നേല്ക്കേണമേ; ഡംഭി
കൾക്കു നീ പ്രതികാരം ചെയ്യേണമേ.
3 യഹോവേ, ദുഷ്പന്മാർ എത്രത്തോളം, ദുഷ്പ
ന്മാർ എത്രത്തോളം ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും?
4 അവർ ശകാരിച്ചു ധാൎഷ്ട്യം സംസാരിക്കു
ന്നു; നീതികേടു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏവരും
5 വമ്പു പറയുന്നു. യഹോവേ, അവർ
നിൻെറ ജനത്തെ തകൎത്തുകളയുന്നു;
നിൻെറ അവകാശത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു.
6 അവർ വിധവയെയും പരദേശിയെയും
കൊല്ലുന്നു; അനാഥന്മാരെ അവർ ഹനി
7 ക്കുന്നു. യഹോവ കാണുകയില്ല എന്നും
യാക്കോബിൻെറ ദൈവം ഗ്രഹിക്കയി
ല്ലെന്നും അവർ പറയുന്നു. ജനത്തിൽ മൃഗ
8 പ്രായരായവരേ, ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഭോഷന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു് എപ്പോൾ ബു
9 ദ്ധി വരും? ചെവിയെ നട്ടവൻ കേൾക്ക
യില്ലയോ? കണ്ണിനെ നിൎമ്മിച്ചവൻ കാണു
കയില്ലയോ? ജാതികളെ ശിക്ഷിക്കുന്ന
10 വൻ ശാസിക്കയില്ലയോ? അവൻ മനു
ഷ്യൎക്കു ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നി
ല്ലയോ? മനുഷ്യരുടെ വിചാരങ്ങളെ മായ
11 എന്നു യഹോവ അറിയുന്നു. യഹോവേ,
12 ദുഷ്പന്നു കുഴി കുഴിക്കുവോളം, അനൎത്ഥവ
സ്തിൽ നീ അവനെ വിശ്രമിപ്പിക്കേണ്ട
തിന്നു നീ ശിക്ഷിക്കയും നിൻെറ ന്യായ
13 പ്രമാണം നീ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്ന
മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. യഹോവ തൻെറ
14 ജനത്തെ തള്ളിക്കളകയില്ല; തൻെറ അവ
കാശത്തെ കൈവിടുകയുമില്ല. ന്യായവി
15 ധി നീതിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവരും; പര
മാൎത്ഥഹൃദയമുള്ളവരൊക്കെയും അതിനോ
ടു യോജിക്കും. ദുഷ്പന്മാരുടെ നേരെ ആർ
16 എനിക്കുവേണ്ടി എഴുന്നേല്ക്കും? നീതികേടു
പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരോടു് ആർ എനിക്കുവേ
ണ്ടി എതിൎത്തുനില്ക്കും? യഹോവ എനിക്കു
17 സഹായമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എൻെറ പ്രാ
ണൻ വേഗം മൌനവാസം ചെയ്യുമായി
18 രുന്നു. എൻെറ കാൽ വഴുതുന്നു എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ യഹോവേ,
19 നിൻെറ ദയ എന്നെ താങ്ങി. എൻെറ
ഉള്ളിലെ വിചാരങ്ങളുടെ ബഹുത്വത്തിൽ
നിൻെറ ആശ്വാസനങ്ങൾ എൻെറ പ്രാ
20 ണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു. നിയമത്തിന്നു
വിരോധമായി കഷ്ടത നിൎമ്മിക്കുന്ന ദുഷ്പ
സിംഹാസനത്തിന്നു നിന്നോടു സഖ്യത
21 ഉണ്ടാകുമോ? നീതിമാൻെറ പ്രാണനു
വിരോധമായി അവർ കൂട്ടം കൂടുന്നു; കു
റ്റമില്ലാത്ത രക്തത്തെ അവർ ശിക്ഷെക്കു
22 വിധിക്കുന്നു. എങ്കിലും യഹോവ എനി
ക്കു ഗോപുരവും എൻെറ ശരണശൈല
23 മായ എൻെറ ദൈവവും ആകുന്നു. അവൻ
അവരുടെ നീതികേടു് അവരുടെ മേൽ

92: 5. യെശ. 55: 9; റോമ. 11: 33, 34.
92: 7. ഇയ്യോ. 21: 7; മലാ. 3: 15. **92: 12.** സങ്കീ. 52: 8; ഹോശേ. 14: 5, 6.
92: 15. ആവ. 32: 4; റോമ. 9: 14. **93: 1.** യെശ. 52: 7; വെളി. 19: 6.
93: 2. സഭാപ്ര. 8: 22; സങ്കീ. 45: 6. **93: 4.** സങ്കീ. 89: 9. **93: 5.** വെളി. 21: 27.
94: 1. നഹൂം 1: 2; ആവ. 32: 35. **94: 2.** ഉല്പ. 18: 25. **94: 4.** യൂദാ. 15.
94: 8. റോമ. 3: 11. **94: 9.** പുറ. 4: 11. **94: 10.** യെശ. 28: 26.
94: 11. 1കൊരി. 3: 19, 20. **94: 12.** എബ്രാ. 12: 5. **94: 14.** റോമ. 11: 1, 2.
94: 17. സങ്കീ. 124, 1, 2. **94: 19.** 2കൊരി. 1: 3, 4.
94: 21. മത്താ. 27: 1; സദൃ. 1: 11, 16. **94: 23.** സദൃ. 5; 22.

തന്നേ വരുത്തും: അവരുടെ ദുഷ്ടതയിൽ
തന്നേ അവരെ സംഹരിക്കും; നമ്മുടെ
ദൈവമായ യഹോവ അവരെ സംഹരി
ച്ചുകളയും.

ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതി. അനുസരണ
ക്കേടിന്നു് എതിരായുള്ള മുന്നറിയിപ്പു്

95 വരുവിൻ, നാം യഹോവെക്കു് ഉല്ല
സിച്ചു ഘോഷിക്ക; നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ
2 പാറെക്കു ആർപ്പിടുക. നാം സ്തോത്രത്തോടെ
അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക; സങ്കീ
ർത്തനങ്ങളോടെ അവന്നു ഘോഷിക്ക.
3 യഹോവ മഹാദൈവമല്ലോ; അവൻ
സകല ദേവന്മാർക്കും മീതെ മഹാരാജാവു
4 തന്നേ. ഭൂമിയുടെ അഗാധഭാഗങ്ങൾ അ
വന്റെ കയ്യിൽ ആകുന്നു; പർവ്വതങ്ങളുടെ
5 ശിഖരങ്ങളും അവന്നുള്ളവ. സമുദ്രം അവ
ന്നുള്ളതു്; അവൻ അതിനെ ഉണ്ടാക്കി;
കരയെയും അവന്റെ കൈകൾ മനെഞ്ഞി
6 രിക്കുന്നു. വരുവിൻ, നാം വണങ്ങി നമ
സ്കരിക്ക; നമ്മെ നിർമ്മിച്ച യഹോവയുടെ
7 മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുക. അവൻ നമ്മുടെ
ദൈവമാകുന്നു; നാമോ അവൻ മേയിക്കു
ന്ന ജനവും അവന്റെ കൈക്കലെ ആടു
8 കളും തന്നേ. ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു എങ്കിൽ, മെരീബ്യയി
ലെപ്പോലെയും മരുഭൂമിയിൽ മസ്സാനാളി
ലെപ്പോലെയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
9 കഠിനമാക്കരുതു്. അവിടെവെച്ചു നിങ്ങ
ളുടെ പിതാക്കന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു;
എന്റെ പ്രവൃത്തി അവർ കണ്ടിട്ടും എന്നെ
10 ശോധന ചെയ്തു. നാല്പതു് ആണ്ടു എനിക്കു്
ആ തലമുറയോടു നീരസം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ തെറ്റിപ്പോകുന്ന ഹൃദയമുള്ളോരു
ജനം എന്നും എന്റെ വഴികളെ അറിഞ്ഞി
11 ട്ടില്ലാത്തവരെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു, ആക
യാൽ അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ എന്റെ
ക്രോധത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു.

സകല ഭൂവാസികളും ദൈവത്തെ
സ്തുതിക്കണം.

96 യഹോവെക്കു് ഒരു പുതിയ പാട്ടു പാ
ടുവിൻ! സകല ഭൂവാസികളുമായുള്ളോ
2 രേ, യഹോവെക്കു പാടുവിൻ. യഹോ
വെക്കു പാടി അവന്റെ നാമത്തെ വാഴ്ത്തു
വിൻ; നാൾതോറും അവന്റെ രക്ഷയെ
3 പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ. ജാതികളുടെ ഇട
യിൽ അവന്റെ മഹത്വവും സകല വംശ
ങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അവന്റെ അത്ഭുത
4 ങ്ങളും വിവരിപ്പിൻ. യഹോവ വലിയ
വനും ഏറ്റവും സ്തുത്യനും ആകുന്നു; അ
വൻ സകല ദേവന്മാരെക്കാളും ഭയപ്പെട്ട
5 വാൻ യോഗ്യൻ. ജാതികളുടെ ദേവന്മാ
രൊക്കെയും മിഥ്യാമൂർത്തികളത്രേ; യഹോ
വയോ ആകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.
6 ബഹുമാനവും തേജസ്സും അവന്റെ മുമ്പി
ലും ബലവും ശോഭയും അവന്റെ വിശു
ദ്ധമന്ദിരത്തിലും ഉണ്ടു്. 7 ജാതികളുടെ കു
ലങ്ങളേ, യഹോവെക്കു കൊട്ടുപ്പിൻ;
മഹത്വവും ബലവും യഹോവെക്കു കൊട്ടു
പ്പിൻ. 8 യഹോവെക്കു് അവന്റെ നാമ
ത്തിന്നു തക്ക മഹത്വം കൊട്ടുപ്പിൻ; തിരു
മുല്കാഴ്ചയുമായി അവന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ
ചെല്ലുവിൻ. 9 വിശുദ്ധവസ്ത്രാലങ്കാരത്തോ
ടെ യഹോവയെ നമസ്കരിപ്പിൻ; സകല
ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ, അവന്റെ
മുമ്പിൽ നടുങ്ങുവിൻ. 10 യഹോവ വാഴുന്നു
എന്നു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പറവിൻ;
ഭൂലോകവും ഇളകാതെ ഉറെച്ചു നില്ക്കുന്നു;
അവൻ ജാതികളെ നേരോടെ വിധിക്കും.
11 ആകാശം സന്തോഷിക്കയും ഭൂമി ആനന്ദി
ക്കയും സമുദ്രവും അതിന്റെ നിറവും
മുഴങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ. 12 വയലും അതിലു
ള്ളതൊക്കെയും ആഹ്ലാദിക്കട്ടെ; അ
പ്പോൾ കാട്ടിലെ സകല വൃക്ഷങ്ങളും ഉല്ല
സിച്ചു ഘോഷിക്കും. 13 യഹോവയുടെ സ
ന്നിധിയിൽ തന്നേ, അവൻ വരുന്നുവല്ലോ;
അവൻ ഭൂമിയെ വിധിപ്പാൻ വരുന്നു;
അവൻ ഭൂലോകത്തെ നീതിയോടും ജാതി
കളെ വിശ്വസ്തതയോടും കൂടെ വിധിക്കും.

കൊടുങ്കാറ്റിലും ദൈവത്തിന്റെ
ശക്തി കാണപ്പെടുന്നു

97 യഹോവ വാഴുന്നു; ഭൂമി ഘോഷി
ച്ചാനന്ദിക്കട്ടെ; ബഹുദ്വീപുകളും സ
ന്തോഷിക്കട്ടെ. 2 മേഘവും അന്ധകാരവും
അവന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു; നീതിയും
ന്യായവും അവന്റെ സിംഹാസന
ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു. 3 തീ അവ
ന്നു മുമ്പായി പോകുന്നു; ചുറ്റുമുള്ള അ
വന്റെ വൈരികളെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 അ
വന്റെ മിന്നലുകൾ ഭൂതലത്തെ പ്രകാശി
പ്പിക്കുന്നു; ഭൂമി കണ്ടു വിറെക്കുന്നു. 5 യഹോ
വയുടെ സന്നിധിയിൽ, സർവ്വഭൂമിയുടെയും
കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ, പർവ്വത
ങ്ങൾ മെഴുകുപോലെ ഉരുകുന്നു. 6 ആകാ
ശം അവന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കു
ന്നു; സകല ജാതികളും അവന്റെ മഹ
ത്വത്തെ കാണുന്നു. 7 വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവി
ക്കയും ബിംബങ്ങളിൽ പ്രശംസിക്കയും
ചെയ്യുന്നവരൊക്കെയും ലജ്ജിച്ചുപോകും;
സകല ദേവന്മാരുമായുള്ളോരേ, അവനെ
നമസ്കരിപ്പിൻ. സീയോൻ കേട്ടു സന്തോ
ഷിക്കുന്നു; യഹോവേ, നിന്റെ ന്യായ
വിധികൾ ഹേതുവായി യെഹൂദാപുത്രി
മാർ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു. 9 യഹോ
വേ, നീ സർവ്വഭൂമിക്കും മീതെ അത്യുന്നതൻ;
സകല ദേവന്മാർക്കും മീതെ ഉയർന്നവൻ
തന്നേ. 10 യഹോവയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരേ,
ദോഷത്തെ വെറുപ്പിൻ; അവൻ തന്റെ
ഭക്തന്മാരുടെ പ്രാണങ്ങളെ കാക്കുന്നു; ദുഷ്ട
ന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് അവരെ വിടുവി

95: 3. മലാ. 1: 14. 95: 6. 1 കൊരി. 6: 20. 95: 7. എബ്രാ. 3: 7—11, 15; 4: 3—11.
95: 10. എബ്രാ. 3: 10, 17. 96: 1. 1 ദിന. 16: 23—33. 96: 5. യിരെ. 10: 11, 12; 42: 5.
96: 8. മലാ. 1: 11; എബ്രാ. 13: 15. 96: 9. സങ്കീ. 46: 6, 10. 96: 10. വെളി. 19: 6.
96: 13. വെളി. 20: 13; 19: 11. 97: 3. ദാനീ. 7: 10. 97: 4. പുറ. 19: 18.
97: 5. മീഖാ. 1; 4. 97: 7. പുറ. 20: 4; എബ്രാ. 1: 6. 97: 10. റോമ. 12: 9.

11 ക്കുന്നു. നീതിമാന്നു പ്രകാശവും പരമാർത്ഥഹൃദയമുള്ളവർക്കു സന്തോഷവും ഉദിക്കും.
12 നീതിമാന്മാരേ, യഹോവയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; അവന്റെ വിശുദ്ധ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ.

(ഒരു സങ്കീർത്തനം)
ദൈവത്തിന്റെ നീതിനിമിത്തം അവനെ സ്തുതിക്കണം

98 യഹോവെക്കു ഒരു പുതിയ പാട്ടുപാടുവിൻ; അവൻ അത്ഭുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ വലങ്കയ്യും അവന്റെ വിശുദ്ധ ഭുജവും അവന്നു ജയം
2 നേടിയിരിക്കുന്നു. യഹോവ തന്റെ രക്ഷയെ അറിയിച്ചും ജാതികൾ കാൺകെ തന്റെ നീതിയെ വെളിപ്പെടുത്തിയുമിരിക്കുന്നു. അവൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്നു
3 തന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയും ഓർത്തിരിക്കുന്നു: ഭൂമിയുടെ അറുതികളൊക്കെയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ കണ്ടിരിക്കുന്നു.
4 സകല ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവെക്കു ആർപ്പിടുവിൻ; പൊട്ടിഘോഷിച്ചു കീർത്തനം ചെയ്യിൻ.
5 കിന്നരത്തോടെ യഹോവെക്കു കീർത്തനം ചെയ്യിൻ; കിന്നരത്തോടും സംഗീതസ്വരത്തോടും
6 കൂടെ തന്നേ. കാഹളങ്ങളോടും കൊമ്പുനാദത്തോടും കൂടെ രാജാവായ യഹോവയുടെ
7 സന്നിധിയിൽ ഘോഷിപ്പിൻ! സമുദ്രവും അതിന്റെ നിറവും ഭൂതലവും അതിൽ
8 വസിക്കുന്നവരും മുഴങ്ങട്ടെ. പ്രവാഹങ്ങൾ കൈകൊട്ടട്ടെ: പർവ്വതങ്ങൾ ഒരുപോലെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഉല്ലസിച്ചു
9 ഘോഷിക്കട്ടെ. അവൻ ഭൂമിയെ വിധിപ്പാൻ വരുന്നു; ഭൂലോകത്തെ നീതിയോടും ജാതികളെ നേരോടുംകൂടെ വിധിക്കും.

പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിനു സ്തുതി

99 യഹോവ വാഴുന്നു; ജാതികൾ വിറെക്കട്ടെ; അവൻ കെരൂബുകളുടെ മീതെ
2 വസിക്കുന്നു; ഭൂമി കുലുങ്ങട്ടെ. യഹോവ സീയോനിൽ വലിയവനും സകല ജാതികൾക്കും
3 മീതെ ഉന്നതനും ആകുന്നു. അവൻ പരിശുദ്ധൻ എന്നിങ്ങനെ അവർ നിന്റെ മഹത്തും ഭയങ്കരവുമായ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ.
4 ന്യായതല്പരനായ രാജാവിന്റെ ബലത്തെ നീ നേരോടെ സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നീ യാക്കോബിൽ നീതിയും ന്യായവും നടത്തിയിരിക്കുന്നു.
5 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ പുകഴ്ത്തുവിൻ; അവന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ നമസ്കരിപ്പിൻ; അവൻ പരിശുദ്ധൻ ആകുന്നു.
6 അവന്റെ പുരോഹിതന്മാരിൽ മോശെയും അഹരോനും, അവന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരിൽ ശമൂവേലും; ഇവർ യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അവർക്കു ഉത്തരമരുളി. മേഘസ്തംഭത്തിൽനിന്നു അവൻ അവരോടു സംസാരിച്ചു; അവർ അവന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളും അവൻ കൊടുത്ത ചട്ടവും പ്രമാണിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ അവർക്കുത്തരമരുളി; നീ അവർക്കു ക്ഷമ കാണിക്കുന്ന ദൈവവും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു പ്രതികാരകനും ആയിരുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ പുകഴ്ത്തുവിൻ; അവന്റെ വിശുദ്ധ പർവ്വതത്തിൽ നമസ്കരിപ്പിൻ; നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ പരിശുദ്ധനല്ലോ.

(ഒരു സ്തോത്രസങ്കീർത്തനം.)
സന്തോഷത്തോടെ യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ

100 സകല ഭൂവാസികളുമായുള്ളോരേ, യഹോവയ്ക്കു ആർപ്പിടുവിൻ. സന്തോഷത്തോടെ യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ; സംഗീതത്തോടെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുവിൻ. യഹോവ തന്നേ ദൈവം എന്നറിവിൻ; അവൻ നമ്മെ ഉണ്ടാക്കി; നാം അവന്നുള്ളവർ ആകുന്നു; അവന്റെ ജനവും അവൻ മേയിക്കുന്ന ആട്ടുകളും തന്നേ. അവന്റെ വാതിലുകളിൽ സ്തോത്രത്തോടും അവന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ സ്തുതിയോടുംകൂടെ വരുവിൻ; അവന്നു സ്തോത്രം ചെയ്തു അവന്റെ നാമത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ. യഹോവ നല്ലവനല്ലോ, അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു; അവന്റെ വിശ്വസ്തത തലമുറ തലമുറയായും ഇരിക്കുന്നു.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
നിഷ്കളങ്കനായിത്തീരാനുള്ള ഒരു ഭരണകർത്താവിന്റെ നിശ്ചയം

101 ഞാൻ ദയയെയും ന്യായത്തെയും കുറിച്ചു പാടും; യഹോവേ, ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം പാടും. ഞാൻ നിഷ്കളങ്കമാർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രദ്ധവെക്കും; എപ്പോൾ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരും? ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിൽ നിഷ്കളങ്കഹൃദയത്തോടെ പെരുമാറും. ഞാൻ ഒരു നീചകാര്യം എന്റെ കണ്ണിന്മുമ്പിൽ വെക്കുകയില്ല; ക്രമംകെട്ടവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; അതു എന്നോടു ചേർന്നുപറ്റുകയില്ല. വക്രഹൃദയം എന്നോടു അകന്നിരിക്കും; ദുഷ്ടതയെ ഞാൻ അറികയില്ല. കൂട്ടുകാരനെക്കുറിച്ചു ഏഷണി പറയുന്നവനെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും; ഉന്നതഭാവവും നിഗളഹൃദയവും ഉള്ളവനെ ഞാൻ സഹിക്കയില്ല. ദേശത്തിലെ വിശ്വസ്തന്മാർ എന്നോടുകൂടെ വസിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ദൃഷ്ടി അവരുടെമേൽ ഇരിക്കുന്നു; നിഷ്കളങ്കമാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കും. വഞ്ചന ചെയ്യുന്നവൻ എ

97: 11. സദൃ. 4: 18. **98: 2.** യെശ. 52: 10; ലൂക്കൊ. 2: 30; റോമ. 3: 25, 26. **98: 3.** ലൂക്കൊ. 1: 54. **98: 8.** യെശ. 55: 12. **98: 9.** വെളി. 1: 7. **99: 1.** സങ്കീ. 93: 1. **99: 4.** ഇയ്യോ. 36: 5—7. **99. 5.** 1 ദിന. 28: 2. **99: 6.** പുറ. 15: 25. **99: 7.** പുറ. 33: 9. **100: 3.** സങ്കീ. 119: 73; 95: 7. **100: 4.** സങ്കീ. 66: 13. **100: 5.** സങ്കീ. 136: 1; 89: 1. **101: 2.** യെശ. 33: 15. **101: 3.** സങ്കീ. 125: 5; 1 കൊരി. 15: 33. **101: 5.** സദൃ. 6: 17. **101: 7.** വെളി. 21: 27.

ന്റെ വീട്ടിൽ വസിക്കയില്ല; ഭോഷ്ക പറയുന്നവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ ഉറെച്ചു നില്ക്കയില്ല. 8 യഹോവയുടെ നഗരത്തിൽ നിന്നു സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു ദേശത്തിലെ ദുഷ്ടന്മാരെ ഒക്കെയും ഞാൻ രാവിലെതോറും നശിപ്പിക്കും.

(അരിഷ്ടന്റെ പ്രാർത്ഥന; അവൻ ക്ഷീണിച്ചു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ സങ്കടത്തെ പകരുമ്പോൾ കഴിച്ചതു.)
കരുണയ്ക്കുവേണ്ടിയും സീയോനുവേണ്ടിയുമുള്ള ഒരു അരിഷ്ടമനുഷ്യന്റെ പ്രാർത്ഥന

102 യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേണമേ; എന്റെ നിലവിളി 2 തിരുസന്നിധിയിൽ വരുമാറാകട്ടെ. കഷ്ടദിവസത്തിൽ നിന്റെ മുഖം എനിക്കു മറയ്ക്കരുതേ; നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്കു ചായിക്കേണമേ; ഞാൻ വിളിക്കുന്ന നാളിൽ വേഗത്തിൽ എനിക്കു ഉത്തരമരുളേ 3 ണമേ. എന്റെ നാളുകൾ പുകപോലെ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; എന്റെ അസ്ഥികൾ തീക്കൊള്ളി പോലെ വെന്തിരിക്കുന്നു. 4 എന്റെ ഹൃദയം അരിഞ്ഞ പുല്ലുപോലെ ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴി 5 പ്പാൻ മറന്നുപോകുന്നു. എന്റെ ഞരക്കത്തിന്റെ ഒച്ച നിമിത്തം എന്റെ അസ്ഥികൾ മാംസത്തോടു പറ്റുന്നു. ഞാൻ മരുഭൂമിയിലെ വേഴാമ്പൽ പോലെ ആകുന്നു; 6 ശൂന്യസ്ഥലത്തെ മൂങ്ങാപോലെ തന്നേ. 7 ഞാൻ ഉറക്കമില്ലാതിരിക്കുന്നു; വീട്ടിന്മുകളിൽ തനിച്ചിരിക്കുന്ന കുരികിൽപോലെ 8 ആകുന്നു. എന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇടവിടാതെ എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു; എന്നോടു ചീറുന്നവർ എന്റെ പേർ ചൊല്ലി ശപിക്കുന്നു; 9 ഞാൻ അപ്പംപോലെ ചാരം തിന്നുന്നു; എന്റെ പാനീയത്തിൽ കണ്ണുനീർ കലർക്കുന്നു. 10 നിന്റെ കോപവും ക്രോധവും ഹേതുവായിട്ടു തന്നേ; നീ എന്നെ എടുത്തു് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവല്ലോ. 11 എന്റെ ആയുസ്സു ചാഞ്ഞുപോകുന്ന നിഴൽപോലെയാകുന്നു; ഞാൻ പുല്ലുപോലെ ഉണങ്ങിപ്പോ 12 കുന്നു. നീയോ, യഹോവേ, എന്നേക്കുമുള്ളവൻ; നിന്റെ നാമം തലമുറതലമുറയോ 13 ളം നിലനില്ക്കുന്നു. നീ എഴുന്നേറ്റു സീയോനോടു കരുണ കാണിക്കും; അവളോടു കൃപ കാണിപ്പാനുള്ള കാലം അതേ, അതിന്റെ 14 സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ദാസന്മാർക്കു് അവളുടെ കല്ലുകളോടു താല്പര്യവും അവളുടെ പൂഴിയോടു അലിവും തോന്നുന്നു. 15 യഹോവ സീയോനെ പണികയും തന്റെ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകയും 16 അവൻ അഗതികളുടെ പ്രാർത്ഥന കടാക്ഷിക്കയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥന നിരസിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്തതു കൊണ്ടു് ജാതി 17 കൾ യഹോവയുടെ നാമത്തെയും ഭൂമിയിലെ സകല രാജാക്കന്മാരും നിന്റെ മഹത്വത്തെയും ഭയപ്പെട്ടും. വരുവാനിരിക്കുന്ന 18 തലമുറയ്ക്കു വേണ്ടി ഇതു് എഴുതിവെക്കും; സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവാനുള്ള ജനം യഹോവയെ സ്തുതിക്കും. യഹോവയെ സേവിപ്പാൻ 19 ജാതികളും രാജ്യങ്ങളും കൂടി വന്നപ്പോൾ സീയോനിൽ യഹോവയുടെ നാമത്തെ 20 യും യെരൂശലേമിൽ അവന്റെ സ്തുതിയെയും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു ബദ്ധന്മാരുടെ 21 ഞരക്കം കേൾപ്പാനും, മരണത്തിന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ടവരെ വിടുവിപ്പാനും യഹോവ 22 തന്റെ വിശുദ്ധമായ ഉയരത്തിൽനിന്നു നോക്കി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയെ തൃക്കൺപാർത്തുവല്ലോ. അവൻ വഴിയിൽ 23 വെച്ചു് എന്റെ ബലം ക്ഷയിപ്പിച്ചു; അവൻ എന്റെ നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദൈവമേ, ആയുസ്സിന്റെ 24 മദ്ധ്യത്തിൽ എന്നെ എടുത്തുകളയരുതേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായി ഇരിക്കുന്നു. പൂർവ്വകാലത്തു നീ ഭൂമിക്കു് അടിസ്ഥാനം 25 ഇട്ടു; ആകാശം നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. അവ നശിക്കും നീയോ 26 നിലനില്ക്കും; അവയെല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ പഴകിപ്പോകും; ഉടുപ്പുപോലെ നീ അവയെ മാറും: അവ മാറിപ്പോകയും ചെയ്യും. നീയോ അനന്യനാകുന്നു; നിന്റെ സംവ 27 ത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കയുമില്ല. നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കൾ നിർഭയം വസിക്കും; അവരുടെ സന്തതി നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലനില്ക്കും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ദയക്കായുള്ള വാഴ്ത്തൽ

103 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; എന്റെ സർവ്വാന്തരംഗവുമേ, അവന്റെ വിശുദ്ധ നാമത്തെ വാഴ്ത്തുക. 2 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; അവന്റെ ഉപകാരങ്ങൾ ഒന്നും മറക്കരുതു്. 3 അവൻ നിന്റെ അകൃത്യമൊക്കെയും ക്ഷമിക്കുന്നു; നിന്റെ സകല രോഗങ്ങളെയും സൌഖ്യമാക്കുന്നു; 4 അവൻ നിന്റെ ജീവനെ നാശത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നു; അവൻ ദയയും കരുണയും നിന്നെ അണിയിക്കുന്നു. 5 നിന്റെ യൌവനം കഴുകനെപ്പോലെ പുതുകി വരത്തക്കവണ്ണം അവൻ നിന്റെ വായ്ക്കു നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തി വരുത്തുന്നു. 6 യഹോവ സകല പീഡിതന്മാർക്കും വേണ്ടി നീതിയും ന്യായവും നടത്തുന്നു. 7 അവൻ തന്റെ വഴികളെ മോശെയെയും തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ യിസ്രായേൽമക്ക

101: 8. യിരെ. 21: 12. **102: 2.** സങ്കീ. 71: 2.
102: 3. ഇയ്യോ. 39: 29, 30; യാക്കോ. 4: 14. **102: 6.** യെശ. 34: 11.
102: 8. അ. പ്ര. 26: 11. **102: 10.** സങ്കീ. 30: 7. **102: 11.** സഭാ. 6: 12; യാക്കോ. 1: 10.
102: 12. വിലാ. 5: 19. **102: 13.** യെശ. 40: 2. **102: 18.** റോമ. 15: 4; 1കൊരി. 10: 11.
102: 25. എബ്രാ. 1: 10—12. **102: 26.** റോമ. 8: 20; യെശ. 51: 6; 2 പത്രൊ. 3: 7, 10, 12.
102: 27. മലാ. 3: 6; എബ്രാ. 13: 8. **102: 28.** സങ്കീ. 69: 36.
103: 3. മത്താ. 9: 2, 6; യിരെ. 17: 14. **103: 5.** യെശ. 40: 31.

8 ളെയും അറിയിച്ചു. യഹോവ കരുണയും
കൃപയും നിറഞ്ഞവൻ ആകുന്നു; ദീർഘ
ക്ഷമയും മഹാദയയും ഉള്ളവൻ തന്നേ.
9 അവൻ എല്ലായ്പോഴും ഭർത്സിക്കയില്ല; എ
10 ന്നേക്കും കോപം സംഗ്രഹിക്കയുമില്ല. അ
വൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം
നമ്മോടു ചെയ്യുന്നില്ല; നമ്മുടെ അകൃത്യ
ങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം നമ്മോടു പകരം ചെ
11 യ്യുന്നതുമില്ല. ആകാശം ഭൂമിക്കു മീതെ ഉ
യർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ അവന്റെ ദയ
അവന്റെ ഭക്തന്മാരോടു വലുതായിരിക്കു
12 ന്നു. ഉദയം അസ്തമയത്തോടു അകന്നിരി
ക്കുന്നതുപോലെ അവൻ നമ്മുടെ ലംഘന
13 ങ്ങളെ നമ്മോടു അകറ്റിയിരിക്കുന്നു. അ
പ്പൻ മക്കളോടു കരുണ തോന്നുന്നതുപോ
ലെ യഹോവെക്കു തന്റെ ഭക്തന്മാരോടു
14 കരുണ തോന്നുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ പ്രകൃ
തി അറിയുന്നവല്ലോ; നാം പൊടി എന്നു
15 അവൻ ഓർക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സു
പുല്ലുപോലെ ആകുന്നു; വയലിലെ പൂ
16 പോലെ അവൻ പൂക്കുന്നു. കാറു അതി
ന്മേൽ അടിക്കുമ്പോൾ അതു ഇല്ലാതെ
പോകുന്നു; അതിന്റെ സ്ഥലം പിന്നെ
17 അതിനെ അറികയുമില്ല. യഹോവയുടെ
ദയയോ എന്നും എന്നേക്കും അവന്റെ ഭ
ക്തന്മാർക്കും അവന്റെ നീതി മക്കളുടെ
18 മക്കൾക്കും ഉണ്ടാകും. അവന്റെ നിയമ
ത്തെ പ്രമാണിക്കുന്നവർക്കും അവന്റെ കല്പ
നകളെ ഓർത്തു ആചരിക്കുന്നവർക്കും തന്നേ.
19 യഹോവ തന്റെ സിംഹാസനത്തെ സ്വ
ർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ
20 രാജത്വം സകലത്തെയും ഭരിക്കുന്നു. അ
വന്റെ വചനത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു അ
വന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്ന വീരന്മാ
രായി അവന്റെ ദൂതന്മാരായുള്ളോരേ,
21 യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ. അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷകരായി അ
വന്റെ സകല സൈന്യങ്ങളുമായുള്ളോ
22 രേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ; അവന്റെ
ആധിപത്യത്തിലെ സകല സ്ഥലങ്ങളിലു
മുള്ള അവന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളുമേ,
യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ; എൻമനമേ,
യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക.

സൃഷ്ടിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം

104 എൻ മനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക: എന്റെ ദൈവമായ യഹോ
വേ, നീ ഏറ്റവും വലിയവൻ; മഹത്വ
2 വും തേജസ്സും നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. വസ്ത്രം
ധരിക്കുമ്പോലെ നീ പ്രകാശത്തെ ധരിക്കു
ന്നു; തിരശ്ശീലപോലെ നീ ആകാശത്തെ
3 വിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ മാളികകളു
ടെ ഉലാങ്ങളെ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിരത്തു
ന്നു; മേഘങ്ങളെ തന്റെ തേരാക്കി,
കാറ്റിൻ ചിറകിന്മേൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു.
അവൻ കാറ്റുകളെ തന്റെ ദൂതന്മാരും 4
അഗ്നിജ്വാലയെ തന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും
ആക്കുന്നു. അവൻ ഭൂമിയെ അതൊരിക്ക 5
ലും ഇളകിപ്പോകാതവണ്ണം അതിന്റെ
അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കു
ന്നു. നീ അതിനെ വസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നപോ 6
ലെ ആഴികൊണ്ടു മൂടി; വെള്ളം പർവ്വത
ങ്ങൾക്കു മീതെ നിന്നു. അവ നിന്റെ ശാ 7
സനയാൽ ഓടിപ്പോയി; നിന്റെ ഇടി
മുഴക്കത്താൽ അവ ബദ്ധപ്പെട്ടു—മലകൾ 8
പൊങ്ങി, താഴ്വരകൾ താണു—നീ അവ
ക്കു നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു വാങ്ങി
പ്പോയി. ഭൂമിയെ മൂടുവാൻ മടങ്ങിവരാ 9
തിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവക്കു കടക്ക
കൂടാത്ത ഒരു അതിർ ഇട്ടു. അവൻ ഉറവു 10
കളെ താഴ്വരകളിലേക്കു ഒഴുക്കുന്നു; അവ
മലകളുടെ ഇടയിൽകൂടി ഒലിക്കുന്നു. അവ 11
യിൽനിന്നു വയലിലെ സകല മൃഗങ്ങളും
കുടിക്കുന്നു; കാട്ടുകഴുതകളും തങ്ങളുടെ ദാ
ഹം തീർക്കുന്നു. അവയുടെ തീരങ്ങളിൽ 12
ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വസിക്കയും
കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിൽ പാടുകയും ചെ
യ്യുന്നു. അവൻ തന്റെ മാളികകളിൽനി 13
ന്നു മലകളെ നനെക്കുന്നു; ഭൂമിക്കു നിന്റെ
പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലത്താൽ തൃപ്തിവരുന്നു.
അവൻ മൃഗങ്ങൾക്കു പുല്ലും മനുഷ്യന്റെ 14
ഉപയോഗത്തിനായി സസ്യവും മുളെപ്പി
ക്കുന്നു; അവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു ആഹാര 15
വും മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷി
പ്പിക്കുന്ന വീഞ്ഞും അവന്റെ മുഖത്തെ
മിനുക്കുവാൻ എണ്ണയും മനുഷ്യന്റെ ഹൃദ
യത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന അപ്പവും ഉരുവി
പ്പിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു 16
തൃപ്തിവരുന്നു; അവൻ നട്ടിട്ടുള്ള ലെബാ
നോനിലെ ദേവദാരുക്കൾക്കു തന്നേ. അ 17
വിടെ പക്ഷികൾ കൂടുണ്ടാക്കുന്നു; പെരു
ഞ്ഞാറെക്കു സരളവൃക്ഷങ്ങൾ പാർപ്പിടമാ
കുന്നു. ഉയർന്ന മലകൾ കാട്ടാടുകൾക്കും 18
പാറകൾ കുഴിമുയലുകൾക്കും സങ്കേതമാ
കുന്നു. അവൻ കാലനിർണ്ണയത്തിന്നായി 19
ചന്ദ്രനെ നിയമിച്ചു; സൂര്യൻ തന്റെ അസ്ത
മാനത്തെ അറിയുന്നു. നീ ഇരുട്ടു വരുത്തു 20
ന്നു; രാത്രി ഉണ്ടാകുന്നു; അപ്പോൾ കാട്ടു
മൃഗങ്ങളൊക്കെയും സഞ്ചാരം തുടങ്ങുന്നു.
ബാലസിംഹങ്ങൾ ഇരെക്കായി അലറു 21
ന്നു; അവ ദൈവത്തോടു തങ്ങളുടെ ആഹാ
രം ചോദിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ 22
അവ മടങ്ങുന്നു; തങ്ങളുടെ ഗുഹകളിൽ
ചെന്നു കിടക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്റെ പ 23
ണിക്കു പുറപ്പെടുന്നു; സന്ധ്യവരെയുള്ള
തന്റെ വേലെക്കായി തന്നേ. യഹോ 24
വേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര പെരു
കിയിരിക്കുന്നു; ജ്ഞാനത്തോടെ നീ അ
വയെ ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഭൂമി
നിന്റെ സൃഷ്ടികളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

103: 8. യാക്കോ. 5: 11.
103: 9. യെശ. 57: 16. **103: 12.** യിരെ. 50: 20; യെശ. 38. 16. **103: 14.** സഭാ. 12. 7.
103: 15. യെശ. 40: 6, 8; യാക്കോ. 1: 10, 11. **103: 17.** ലൂക്കൊ. 1: 50.
103: 18. പുറ. 20: 6. **103: 20.** ദാനീ. 4: 34, 35. **104: 1.** വെളി. 1: 13.
104: 2. 1 തിമൊ. 6: 16. **104: 4.** എബ്രാ. 1: 7. **104: 6.** ഉല്പ. 7: 19.
104: 7. ഉല്പ. 8: 1—5. **104: 9.** ഇയ്യോ. 38: 10, 11.
104: 12. മത്താ. 13: 32; മർക്കൊ. 4: 32; ലൂക്കൊ. 13: 19. **104: 14.** ഇയ്യോ. 28: 5.

25 വലിപ്പവും വിസ്താരവും ഉള്ള സമുദ്രം അതാ കിടക്കുന്നു! അതിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന
26 ചെറിയതും വലിയതുമായ അസംഖ്യ ജന്തുക്കൾ ഉണ്ട്. അതിൽ കപ്പലുകൾ ഓടുന്നു,
27 അതിൽ കളിപ്പാൻ നീ ഉണ്ടാക്കിയ ലിവ്യാഥാൻ ഉണ്ട്. തക്കസമയത്തു തീൻ
28 കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഇവ ഒക്കെയും നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു. നീ കൊടുക്കുന്നതിനെ
29 അവ പെറുക്കുന്നു; തുറക്കെ തുറക്കുമ്പോൾ അവെക്കു നന്മകൊണ്ടു തൃപ്തിവരുന്നു. തിരുമുഖത്തെ മറെക്കുമ്പോൾ അവ ഭ്രമിച്ചുപോകുന്നു; നീ അവയുടെ ശ്വാസം എടുക്കുമ്പോൾ അവ ചത്തു പൊടിയിലേക്കു
30 തിരികെ ചേരുന്നു. നീ നിൻറെ ശ്വാസം അയയ്ക്കുമ്പോൾ അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു;
31 നീ ഭൂമിയുടെ മുഖത്തെ പുതുക്കുന്നു. യഹോവയുടെ മഹത്വം എന്നേക്കും നില്ക്കുമാറാകട്ടെ; യഹോവ തൻറെ പ്രവൃത്തികളിൽ
32 സന്തോഷിക്കട്ടെ. അവൻ ഭൂമിയെ നോക്കുന്നു, അതു വിറെക്കുന്നു; അവൻ മലകളെ തൊട്ടാൽ, അവ പുകയുന്നു.
33 എൻറെ ആയുഷ്കാലത്തൊക്കെയും ഞാൻ യഹോവെക്കു പാടും; ഞാൻ ഉള്ളേടത്തോളം
34 എൻറെ ദൈവത്തിന്നു കീർത്തനം പാടും. എൻറെ ധ്യാനം അവന്നു പ്രസാദകരമായിരിക്കട്ടെ; ഞാൻ യഹോവയിൽ സന്തോഷിക്കും.
35 പാപികൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു മുടിഞ്ഞുപോകട്ടെ; ദുഷ്ടന്മാർ ഇല്ലാതെയാകട്ടെ; എൻമനമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

യിസ്രായേലിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിൻറെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തനങ്ങൾ

105 1 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; തൻ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ; അവൻറെ പ്രവൃത്തികളെ ജാതി
2 കളുടെ ഇടയിൽ അറിയിപ്പിൻ. അവന്നു പാടുവിൻ; അവന്നു കീർത്തനം പാടുവിൻ; അവൻറെ സകല അത്ഭുതങ്ങളെയും കുറിച്ചു സംസാരിപ്പിൻ.
3 അവൻറെ വിശുദ്ധനാമത്തിൽ പ്രശംസിപ്പിൻ; യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയം സ
4 ന്തോഷിക്കട്ടെ. യഹോവയെയും അവൻറെ ബലത്തെയും തിരുവിൻ; അവൻറെ മുഖത്തെ ഇടവിടാതെ അന്വേഷി
5 പ്പിൻ. അവൻറെ ദാസനായ അബ്രാഹാമിൻറെ സന്തതിയും അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യാക്കോബിൻ മക്കളുമായുള്ളോരേ,
6 അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളും അവൻറെ അടയാളങ്ങളും അവൻറെ വായുടെ ന്യായ
7 വിധികളും ഓർത്തുകൊൾവിൻ. അവൻ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയാകുന്നു; അവൻറെ ന്യായവിധികൾ സർവ്വഭൂമിയി-
8 ലും ഉണ്ടു! അവൻ തൻറെ നിയമത്തെ എന്നേക്കും താൻ കല്പിച്ച വചനത്തെ ആ
9 യിരം തലമുറയോളവും ഓർക്കുന്നു. അവൻ അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത നിയമവും യിസ്ഹാക്കിനോടു ചെയ്ത സത്യവും തന്നേ.
10 അതിനെ അവൻ യാക്കോബിന്നു ഒരു ചട്ടമായും യിസ്രായേലിന്നു ഒരു നിത്യനിയമമായും നിയമിച്ചു. നിൻറെ അവകാ
11 ശത്തിൻറെ ഓഹരിയായി ഞാൻ നിനക്കു കനാൻ ദേശം തരും എന്നരുളിച്ചെയ്തു.
12 അവർ അന്നു എണ്ണത്തിൽ കുറഞ്ഞവരും അൾ ചുരുങ്ങിയവരും അവിടെ പരദേ
13 ശികളും ആയിരുന്നു. അവർ ഒരു ജാതിയെ വിട്ടു മറ്റൊരു ജാതിയുടെ അടുക്കലേക്കും ഒരു രാജ്യത്തെ വിട്ടു മറ്റൊരു ജനത്തിൻറെ അടുക്കലേക്കും പോകും.
14 അവരെ പീഡിപ്പിപ്പാൻ അവൻ ആരെയും സമ്മതിച്ചില്ല; അവരുടെ നിമിത്തം അവൻ
15 രാജാക്കന്മാരെ ശാസിച്ചു. എൻറെ അഭിഷിക്തന്മാരെ തൊടരുതു, എൻറെ പ്രവാചകന്മാർക്കു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു് എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അവൻ ദേശത്തു ഒരു ക്ഷാമം വരുത്തി. അപ്പമെന്ന കോലിനെ അശേഷം ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു.
17 അവർക്കു മുമ്പായി അവൻ ഒരാളെ അയച്ചു; യോസേഫിനെ
18 അവർ ദാസനായി വിറ്റുവല്ലോ. യഹോവയുടെ വചനം നിവൃത്തിയാകയും അവൻറെ അരുളപ്പാടിനാൽ അവനു ശോ
19 ധന വരികയും ചെയ്യുവോളം അവർ അവൻറെ കാലുകളെ വിലങ്ങുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കയും അവൻ ഇരിമ്പുചങ്ങലയിൽ
20 കിടക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവു് ആളയച്ചു് അവനെ വിടുവിച്ചു; ജാതികളുടെ അധിപതി അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കി.
21 അവൻറെ പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ബന്ധിച്ചുകൊൾവാനും അവൻറെ മന്ത്രിമാക്കു ജ്ഞാനം ഉപദേശിച്ചുകൊടുപ്പാനും
22 തൻറെ ഭവനത്തിന്നു് അവനെ കർത്താവായും തൻറെ സർവ്വസമ്പത്തിന്നും അധിപതിയായും നിയമിച്ചു.
23 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിലേക്കു ചെന്നു; യാക്കോബ് ഹാമിൻറെ ദേശത്തു വന്നു പാർത്തു.
24 ദൈവം തൻറെ ജനത്തെ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കയും അവരുടെ വൈരികളേക്കാൾ
25 അവരെ ബലവാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. തൻറെ ജനത്തെ പകെപ്പാനും തൻറെ ദാസന്മാരോടു് ഉപായം പ്രയോഗിപ്പാനും
26 അവൻ അവരുടെ ഹൃദയത്തെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു. അവൻ തൻറെ ദാസനായ മോശെയെയും താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത അഹരോ
27 നെയും അയച്ചു. ഇവർ അവരുടെ ഇടയിൽ അവൻറെ അടയാളങ്ങളും ഹാമിൻറെ ദേശത്തു അത്ഭുതങ്ങളും കാണിച്ചു.
28 അവൻ ഇരുൾ അയച്ചു ദേശത്തെ ഇരുട്ടാക്കി; അവർ അവൻറെ വചനത്തോടു മറുത്തതുമില്ല.
29 അവൻ അവരുടെ വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കി, അവരുടെ മത്സ്യങ്ങളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
30 അവരുടെ ദേശത്തു തവള വ്യാപിച്ചു രാജാക്കന്മാരുടെ പള്ളിയറകളിൽപോലും നിറഞ്ഞു.
31 അവൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ നായീച്ചയും അവരുടെ ദേശത്തെ

104: 29. സഭാ. 12: 7. **104: 30.** യെശ. 32: 14, 15. **104: 32.** പുറ. 19: 18. **104: 35.** സദൃ. 2: 22. **105: 1.** 1 ദിന. 16: 8—22. **105: 4.** ആമോ. 5: 4, 6. **105: 8.** ലൂക്കൊ. 1: 72. **105: 15.** ഉല്പ. 20: 7. **105: 16.** യെശ. 3: 1. **105: 19.** ഉല്പ. 41: 25. **105: 20.** ഉല്പ. 41: 14. **105: 23.** ഉല്പ. 46: 6, 7. **105: 24.** പുറ. 1: 7. **105: 26.** പുറ. 4: 12, 14. **105: 28.** പുറ. 10: 22. **105: 31.** പുറ. 8: 17, 24.

32 ല്ലാം പേനും വന്നു. അവൻ അവൎക്കു മഴെ
ക്കു പകരം കല്മഴയും അവരുടെ ദേശ
33 ത്തിൽ അഗ്നിജ്വാലയും അയച്ചു. അവൻ
അവരുടെ മുന്തിരിവള്ളികളും അത്തിവൃ
ക്ഷങ്ങളും തകൎത്തു; അവരുടെ ദേശത്തിലെ
34 വൃക്ഷങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു. അവൻ കല്പിച്ച
പ്പോൾ വെട്ടുക്കിളിയും തുള്ളനും അനവധി
35 യായി വന്നു. അവരുടെ ദേശത്തിലെ
സസ്യം ഒക്കെയും അവരുടെ വയലിലെ
36 വിളയും തിന്നുകളഞ്ഞു. അവൻ അവരു
ടെ ദേശത്തിലെ എല്ലാ കടിഞ്ഞൂലിനെ
യും അവരുടെ സൎവ്വവീൎയ്യത്തിൻ ആദ്യഫ
37 ലത്തെയും സംഹരിച്ചു. അവൻ അവരെ
വെള്ളിയോടും പൊന്നിനോടുംകൂടെ പുറ
പ്പെടുവിച്ചു; അവരുടെ ഗോത്രങ്ങളിൽ
38 ഒരു ബലഹീനനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അ
വർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മിസ്രയീം സന്തോ
ഷിച്ചു; അവരെയുള്ള പേടി അവരുടെ
39 മേൽ വീണിരുന്നു. അവൻ തണലി
ന്നായി ഒരു മേഘം വിരിച്ചു; രാത്രിയിൽ
40 വെളിച്ചത്തിന്നായി തീ നിറുത്തി. അവർ
ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ കാടകളെ കൊ
ടുത്തു. സ്വൎഗ്ഗീയഭോജനംകൊണ്ടും അവൎക്കു
41 തൃപ്തിവരുത്തി. അവൻ പാറയെ പിളൎന്നു,
വെള്ളം ചാടി പുറപ്പെട്ടു; അതു ഉണ
ങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി നദിയായി ഒഴുകി.
42 അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധ വചനത്തെയും
തന്റെ ദാസനായ അബ്രാഹാമിനെയും
43 ഓൎത്തു. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ സന്തോ
ഷത്തോടും താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ
ഘോഷത്തോടും കൂടെ പുറപ്പെടുവിച്ചു.
44 അവർ തന്റെ ചട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിക്ക
45 യും തന്റെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ ആചരി
ക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവൻ ജാതിക
ളുടെ ദേശങ്ങളെ അവൎക്കു കൊടുത്തു; അ
വർ വംശങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം കൈ
വശമാക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവയെ സ്തു
തിപ്പിൻ.

യിസ്രായേലിന്റെ പാപാവസ്ഥയും ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും

106 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ: യഹോ
വെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ
നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും
2 ഉള്ളതു. യഹോവയുടെ വീൎയ്യപ്രവൃത്തി
കളെ ആർ വൎണ്ണിക്കും? അവന്റെ സ്തുതി
3 യെ ഒക്കെയും ആർ വിവരിക്കും? ന്യായ
ത്തെ പ്രമാണിക്കുന്നവരും എല്ലായ്പോഴും
നീതി പ്രവൎത്തിക്കുന്നവനും ഭാഗ്യവാന്മാർ.
4 യഹോവേ, നീ തിരഞ്ഞെടുത്തവരുടെ
നന്മ ഞാൻ കാണേണ്ടതിന്നും നിന്റെ ജന
ത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ സന്തോഷി
ക്കേണ്ടതിന്നും നിന്റെ അവകാശത്തോടു
5 കൂടെ പുകഴേണ്ടതിന്നും നിന്റെ ജന
ത്തോടുള്ള കടാക്ഷപ്രകാരം എന്നെ ഓൎത്തു,
നിന്റെ രക്ഷകൊണ്ടു എന്നെ സന്ദൎശി
ക്കേണമേ.

ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ 6
പ്പോലെ പാപം ചെയ്തു; ഞങ്ങൾ അകൃ
ത്യവും ദുഷ്ടതയും പ്രവൎത്തിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ 7
പിതാക്കന്മാർ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു
നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കാതെയും
നിന്റെ മഹാദയയെ ഓൎക്കാതെയും കട
ല്തീരയിൽ ചെങ്കടൽതീരയിൽ വെച്ചു തന്നേ
മത്സരിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ തന്റെ 8
മഹാശക്തി വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
തന്റെ നാമം നിമിത്തം അവരെ രക്ഷിച്ചു
അവൻ ചെങ്കടലിനെ ശാസിച്ചു, അതു 9
ഉണങ്ങിപ്പോയി; അവൻ അവരെ മരുഭൂ
മിയിൽകൂടി എന്നപോലെ ആഴിയിൽ
കൂടി നടത്തി. അവൻ പകയന്റെ കയ്യിൽ 10
നിന്നു അവരെ രക്ഷിച്ചു; ശത്രുവിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു അവരെ വീണ്ടെടുത്തു. വെ 11
ള്ളം അവരുടെ വൈരികളെ മൂടിക്കളഞ്ഞു;
അവരിൽ ഒരുത്തനും ശേഷിച്ചില്ല. അ 12
വർ അവന്റെ വചനങ്ങളെ വിശ്വസി
ച്ചു; അവനു സ്തുതി പാടുകയും ചെയ്തു.
എങ്കിലും അവർ വേഗത്തിൽ അവന്റെ 13
പ്രവൃത്തികളെ മറന്നു; അവന്റെ ആലോ
ചനെക്കു കാത്തിരുന്നതുമില്ല. മരുഭൂമി 14
യിൽ വെച്ചു അവർ ഏറ്റവും മോഹി
ച്ചു; നിൎജ്ജനപ്രദേശത്തു അവർ ദൈവ
ത്തെ പരീക്ഷിച്ചു. അവർ അപേക്ഷിച്ച 15
തു അവൻ അവൎക്കു കൊടുത്തു; എങ്കിലും
അവരുടെ പ്രാണനു ക്ഷയം അയച്ചു. പാ 16
ളയത്തിൽ വെച്ചു അവർ മോശെയോടും
യഹോവയുടെ വിശുദ്ധനായ അഹരോ
നോടും അസൂയപ്പെട്ടു. ഭൂമി പിളൎന്നു 17
ദാഥാനെ വിഴുങ്ങി; അബീരാമിന്റെ കൂട്ട
ത്തെയും മൂടിക്കളഞ്ഞു. അവരുടെ കൂട്ട 18
ത്തിൽ തീ കത്തി; അഗ്നിജ്വാല ദുഷ്ട
ന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അവർ ഹോ 19
രേബിൽവെച്ചു ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാ
ക്കി; വാൎത്തുണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹത്തെ നമ
സ്കരിച്ചു. ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ മഹ 20
ത്വമായവനെ പുല്ലു തിന്നുന്ന കാളയോടു
സദൃശനാക്കിത്തീൎത്തു. മിസ്രയീമിൽ വ 21
ലിയ കാൎയ്യങ്ങളും ഹാമിന്റെ ദേശത്തു
അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ചെങ്കടലിങ്കൽ ഭയ 22
ങ്കര കാൎയ്യങ്ങളും ചെയ്തവനായി തങ്ങളുടെ
രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തെ അവർ മറന്നു
കളഞ്ഞു. ആകയാൽ അവരെ നശിപ്പി 23
ക്കുമെന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു; അ
വന്റെ വൃതനായ മോശെ കോപത്തെ
ശമിപ്പിപ്പാൻ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
പിളൎപ്പിൽ നിന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അവ
രെ നശിപ്പിച്ചുകളയുമായിരുന്നു. അവർ 24
മനോഹരദേശത്തെ നിരസിച്ചു; അ
വന്റെ വചനത്തെ വിശ്വസിച്ചതുമില്ല.
അവർ തങ്ങളുടെ കൂടാരങ്ങളിൽവെച്ചു 25

105: 32. പുറ. 9: 23, 25. **105: 34.** പുറ. 104: 13, 14.
105: 36. പുറ. 12: 29. **105: 38.** പുറ. 12: 33. **105: 39.** പുറ. 13: 21.
105: 41. പുറ. 17: 6; സംഖ്യ. 20: 11. **105: 42.** ഉല്പ. 15: 14. **105: 45.** യോശു. 21: 43.
106: 4. എഫെ. 1: 4; യെശ. 35: 10. **106: 7.** പുറ. 14: 11, 12. **106: 8.** പുറ. 9: 16.
106: 11. പുറ. 14: 27. **106: 14.** സംഖ്യാ. 11: 4, 33. **106: 15.** യെശ. 10: 16.
106: 16. സംഖ്യാ. 16: 1—3. **106: 18.** പുറ. 9: 23—25. **106: 20.** യിരെ. 2: 11.
106: 23. ആവ. 20: 8. **106: 27.** സങ്കീ. 44: 11. **106: 32.** സംഖ്യാ. 20: 2—13.

പിറുപിറുത്തു; യഹോവയുടെ വചനം
26 കേൾക്കാതെയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അ
വൻ മരുഭൂമിയിൽ അവരെ വീഴിക്കുമെന്നും
അവരുടെ സന്തതിയെ ജാതികളുടെ ഇട
27 യിൽ നശിപ്പിക്കുമെന്നും അവരെ ദേശ
ങ്ങളിൽ ചിതറിച്ചു കളയുമെന്നും അവക്കു
വിരോധമായി തന്റെ കൈ ഉയർത്തി
28 സത്യം ചെയ്തു. അനന്തരം അവർ ബാൽ
പെയോരിനോടു ചേർന്നു; പ്രേതങ്ങൾക്കു
29 ള്ള ബലികളെ തിന്നു. ഇങ്ങനെ അവർ
തങ്ങളുടെ ക്രിയകളാൽ അവനെ കോപി
പ്പിച്ചു; പെട്ടെന്നു് ഒരു ബാധ അവക്കു
30 തട്ടി. അപ്പോൾ ഫീനെഹാസു് എഴുന്നേ
റു ശിക്ഷ നടത്തി; ബാധ നിന്നുപോകയും
31 ചെയ്തു. അതു എന്നേക്കും തലമുറതലമുറ
യായി അവനു നീതിയായി എണ്ണിയിരി
32 ക്കുന്നു. മെരീബാവെള്ളത്തിങ്കലും അവർ
അവനെ കോപിപ്പിച്ചു; അവരുടെ നിമി
33 ത്തം മോശെക്കും ദോഷം ഭവിച്ചു. അവർ
അവന്റെ മനസ്സിനെ കോപിപ്പിച്ചതു
കൊണ്ടു് അവൻ അധരങ്ങളാൽ അവി
34 വേകം സംസാരിച്ചുപോയി. യഹോവ
തങ്ങളോടു നശിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോ
ലെ അവർ ജാതികളെ നശിപ്പിച്ചില്ല.
35 അവർ ജാതികളോടു ഇടകലർന്നു അവരു
ടെ പ്രവൃത്തികളെ പഠിച്ചു് അവരുടെ
36 വിഗ്രഹങ്ങളെയും സേവിച്ചു; അവ അവ
37 ക്കൊരു കണിയായിത്തീർന്നു. തങ്ങളുടെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും അവർ ഭൂത
38 ങ്ങൾക്കു ബലികഴിച്ചു. അവർ കുറ്റമി
ല്ലാത്ത രക്തം, പുത്രിപുത്രന്മാരുടെ രക്തം
തന്നേ ചൊരിഞ്ഞു; അവരെ അവർ കനാ
ന്യ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലികഴിച്ചു; ദേശം
രക്തപാതകംകൊണ്ടു് അശുദ്ധമായ്തീർന്നു.
39 ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ ക്രിയകളാൽ
മലിനപ്പെട്ടു തങ്ങളുടെ കൎമ്മങ്ങളാൽ പര
40 സംഗം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു യഹോവ
യുടെ കോപം തന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരേ
ജ്വലിച്ചു; അവൻ തന്റെ അവകാശത്തെ
41 വെറുത്തു. അവൻ അവരെ ജാതികളുടെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരെ പകെച്ചവർ
42 അവരെ ഭരിച്ചു. അവരുടെ ശത്രുക്കൾ
അവരെ ഞെരുക്കി; അവർ അവർക്കു കീഴ
43 ടങ്ങേണ്ടിവന്നു. പലപ്പോഴും അവൻ അ
വരെ വിടുവിച്ചു; എങ്കിലും അവർ തങ്ങ
ളുടെ ആലോചനയാൽ അവനോടു മത്സ
രിച്ചു; തങ്ങളുടെ അകൃത്യംനിമിത്തം അ
44 ധോഗതി പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ അവരു
ടെ നിലവിളി കേട്ടപ്പോൾ അവൻ അവ
45 രുടെ കഷ്ടതയെ കടാക്ഷിച്ചു. അവൻ അ
വർക്കായി തന്റെ നിയമത്തെ ഓൎത്തു;
തന്റെ മഹാദയപ്രകാരം അനുതപിച്ചു.
46 അവരെ ബദ്ധരാക്കി കൊണ്ടുപോയവ
ർക്കെല്ലാം അവരോടു കനിവു തോന്നുമാ
റാക്കി.
47 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, ഞ
ങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ; നിന്റെ വിശുദ്ധ
നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്വാനും നിന്റെ
സ്തുതിയിൽ പ്രശംസിപ്പാനും ജാതികള
ുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ശേഖരിക്കേ
ണമേ.
48 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോ
വ എന്നും എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാ
കട്ടെ;
ജനമെല്ലാം ആമേൻ എന്നു പറയട്ടെ.
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

അഞ്ചാം പുസ്തകം

ജനങ്ങളെ അത്ഭുതമായി ദൈവം വിടുവിച്ചതിനു കൃതജ്ഞത

107 യഹോവെക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ;
അവൻ നല്ലവനല്ലോ അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു! യഹോവ വൈരിയുടെ 2
കയ്യിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കയും കിഴക്കും പ
ടിഞ്ഞാറും വടക്കും കടലിലും ഉള്ള ദേശ 3
ങ്ങളിൽനിന്നു കൂട്ടിച്ചേൎക്കയും ചെയ്തവരാ
യ അവന്റെ വീണ്ടുകൊണ്ടവർ അങ്ങനെ പറ
യട്ടെ. അവർ മരുഭൂമിയിൽ ജനസഞ്ചാര 4
മില്ലാത്ത വഴിയിൽ ഉഴന്നു നടന്നു; പാ
ർപ്പാൻ ഒരു പട്ടണവും അവർ കണ്ടെത്തി
യില്ല. അവർ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഇരു 5
ന്നു: അവരുടെ പ്രാണൻ അവരുടെ ഉ
ള്ളിൽ തളൎന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടത 6
യിൽ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അ
വൻ അവരെ അവരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽ
നിന്നു വിടുവിച്ചു. അവർ പാർപ്പാൻ തക്ക 7
പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു് അവൻ അ
വരെ ചൊവ്വെയുള്ള വഴിയിൽ നടത്തി.
അവർ യഹോവയെ അവന്റെ നന്മയെ 8
ചൊല്ലിയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത
അത്ഭുതങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. അ 9
വൻ ആത്മിയുള്ളവനു് തൃപ്തി വരുത്തു
കയും വിശപ്പുള്ളവനെ നന്മകൊണ്ടു നിറെക്കു
കയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളോടു മത്സ 10
രിക്കയും അത്യുന്നതന്റെ ആലോചനയെ
നിരസിക്കയും ചെയ്തിട്ടു് ഇരുളിലും അന്ധ
തമസ്സിലും ഇരുന്നു് അരിഷ്ടതയാലും ഇരു 11
മ്പു ചങ്ങല യാലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവർ—
അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അവൻ കഷ്ടതകൊ 12
ണ്ടു താഴ്ത്തി; അവർ ഇടറിവീണു; സഹാ
യിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ 13
തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നി
ലവിളിച്ചു; അവൻ അവരുടെ ഞെരുക്ക
ങ്ങളിൽനിന്നു് അവരെ രക്ഷിച്ചു. അവൻ 14
അവരെ ഇരുട്ടിൽനിന്നും അസ്തമസ്സിൽ
നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചു: അവരുടെ ബ
ന്ധനങ്ങളെ അറുത്തുകളഞ്ഞു. അവർ യ 15
ഹോവയെ, അവന്റെ നന്മയെ ചൊല്ലി
യും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത അത്ഭുത
ങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. അവൻ
താമ്രകതകുകളെ തകൎത്തു, ഇരുമ്പോടാമ്പ 16
ലുകളെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

106: 33. യെശ. 66: 10. **106: 34.** ന്യായാ. 2: 2, 3. **106: 37.** യെഹെ. 16: 20.
106: 38. സംഖ്യാ. 35: 33. **106: 40.** വിലാ. 2: 7. **106: 41.** നെഹെ. 9: 27.
106: 43. ന്യായാ. 2: 16; ലേവ്യ. 26: 39. **106: 46.** എസ്രാ 9: 9.
106: 47—48. 1 ദിന. 16: 35, 36. **107: 4.** ആവ. 32: 10. **107: 6.** ഹോശെ. 5: 15.
107: 8. ലൂക്കൊ. 1: 53. **107: 9.** സങ്കീ. 146: 7. **107: 16.** യെശ. 45: 2.

17 ഭോഷന്മാർ തങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങൾ
ഹേതുവായും തങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ നി
18 മിത്തവും കഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർക്കു സകലവിധ
ഭക്ഷണത്തോടും വെറുപ്പു തോന്നി; അവർ
മരണവാതിലുകളോടു സമീപിച്ചിരുന്നു.
19 അവർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവ
യോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ അവരെ അ
വരുടെ ഞെരുക്കങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു.
20 അവൻ തന്റെ വചനത്തെ അയച്ചു അ
വരെ സൌഖ്യമാക്കി; അവരുടെ കുഴിക
21 ളിൽനിന്നു അവരെ വിടുവിച്ചു. അവർ
യഹോവയെ അവന്റെ നന്മയെ ചൊല്ലി
യും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ ചെയ്ത അത്ഭുത
22 ങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്കട്ടെ. അവർ
സ്തോത്രയാഗങ്ങളെ കഴിക്കയും സംഗീത
ത്തോട്ടങ്ങളുടെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ വ
ർണ്ണിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.

23 കപ്പൽ കയറി സമുദ്രത്തിൽ ഓടിയവർ,
പെരുവെള്ളങ്ങളിൽ വ്യാപാരം ചെയ്ത
24 വർ, അവർ യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തിക
ളെയും ആഴിയിൽ അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങ
25 ളെയും കണ്ടു. അവൻ കല്പിച്ചു കൊടുങ്കാ
റു് അടിപ്പിച്ചു, അതു് അതിലെ തിരക
26 ളെ പൊങ്ങുമാറാക്കി. അവർ ആകാശ
ത്തിലേക്കു് ഉയർന്നു, വീണ്ടും ആഴത്തിലേ
ക്കു താണു; അവരുടെ പ്രാണൻ കഷ്ട
27 ത്താൽ ഉരുകിപ്പോയി. അവർ മത്തനെ
പ്പോലെ തുള്ളി ചാഞ്ചാടി നടന്നു; അവ
28 രുടെ ബുദ്ധി പൊയ്പോയിരുന്നു. അവർ
തങ്ങളുടെ കഷ്ടതയിൽ യഹോവയോടു നി
ലവിളിച്ചു; അവൻ അവരെ അവരുടെ
29 ഞെരുക്കങ്ങളിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. അ
വൻ കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കി; തിര
30 മാലകൾ അടങ്ങി. ശാന്തത വന്നതുകൊ
ണ്ടു് അവർ സന്തോഷിച്ചു; അവർ ആഗ്ര
ഹിച്ച തുറമുഖത്തു് അവൻ അവരെ എ
31 ത്തിച്ചു. അവർ യഹോവയെ അവന്റെ
നന്മയെ ചൊല്ലിയും മനുഷ്യപുത്രന്മാരിൽ
ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ ചൊല്ലിയും സ്തുതിക്ക
32 ട്ടെ. അവർ ജനത്തിന്റെ സഭയിൽ അ
വനെ പുകഴ്ത്തുകയും മൂപ്പന്മാരുടെ സംഘ
ത്തിൽ അവനെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.

33 നിവാസികളുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം അ
34 വൻ നദികളെ മരുഭൂമിയും നീരുറവുകളെ
വരണ്ട നിലവും ഫലപ്രദമായ ഭൂമിയെ
35 ഉവർനിലവും ആക്കി. അവൻ മരുഭൂമിയെ
ജലതടാകവും വരണ്ട നിലത്തെ നീരുറ
36 വുകളും ആക്കി. വിശന്നവരെ അവൻ
37 അവിടെ പാർപ്പിച്ചു. അവർ പാർപ്പാൻ പ
ട്ടണം ഉണ്ടാക്കുകയും നിലം വിതെക്കയും
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കുകയും സമൃദ്ധി
യായി ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.
38 അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു് അവർ അത്യന്തം
പെരുകി; അവരുടെ കന്നുകാലികൾ കു
ഞ്ഞുപോകുവാൻ അവൻ ഇടവരുത്തിയി
ല്ല. പീഡനവും കഷ്ടതയും സങ്കടവും ഹേ 39
തുവായി അവർ പിന്നെയും കുറഞ്ഞു താ
ണുപോയി. അവൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെമേൽ 40
നിന്ദ പകരുകയും വഴിയില്ലാത്ത ശൂന്യ
പ്രദേശത്തു് അവരെ ഉഴലുമാറാക്കുകയും
ചെയ്തു. അവൻ ദരിദ്രനെ പീഡയിൽ 41
നിന്നു് ഉയർത്തി അവന്റെ കുലങ്ങളെ ആ
ട്ടിൻകൂട്ടം പോലെ ആക്കി. നേരുള്ളവർ 42
ഇതു കണ്ടു സന്തോഷിക്കും; നീതികെട്ടവർ
ഒക്കെയും വായ് പൊത്തും. ജ്ഞാനമുള്ള 43
വർ ഇവയെ ശ്രദ്ധിക്കും; അവർ യഹോ
വയുടെ കൃപകളെ ചിന്തിക്കും.

(ഒരു ഗീതം; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിനു സ്തുതിയും വിജയത്തിനാ
യുള്ള പ്രാർത്ഥനയും

108 ദൈവമേ, എന്റെ മനസ്സു് ഉറ
ച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ പാടും. എന്റെ
മനംകൊണ്ടു് ഞാൻ കീർത്തനം പാടും.
2 വീണയും കിന്നരവുമായുള്ളോവേ, ഉണരു
വിൻ; ഞാൻ അതികാലത്തെ ഉണരും.
3 യഹോവേ, വംശങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും; ജാതികളുടെ
മദ്ധ്യേ ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം പാടും.
4 നിന്റെ ദയ ആകാശത്തിനു മീതെ വലു
താകുന്നു; നിന്റെ വിശ്വസ്തത മേഘങ്ങ
ളോളം എത്തുന്നു. ദൈവമേ, നീ ആകാ 5
ശത്തിനു മീതെ ഉയർന്നിരിക്കേണമേ;
നിന്റെ മഹത്വം സർവ്വഭൂമിക്കും മീതെ
തന്നേ. നിനക്കു പ്രിയമുള്ളവർ വിടുവിക്ക 6
പ്പെടേണ്ടതിനു നിന്റെ വലങ്കൈകൊണ്ടു
രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു് ഉത്തരമരുളേണമേ.
7 ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ അരുളി
ച്ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദിക്കും;
ഞാൻ ശേഖേമിനെ വിഭാഗിച്ചു സുക്കോ
ത്തു് താഴ്വരയെ അളക്കും. ഗിലെയാദ് എ 8
നിക്കുള്ളതു; മനശ്ശെയും എനിക്കുള്ളതു;
എഫ്രയീം എന്റെ തലക്കോരികയും യെ
ഹൂദാ എന്റെ ചെങ്കോലും ആകുന്നു. മോ 9
വാബു് എനിക്കു കഴുകുവാനുള്ള വട്ടക;
ഏദോമിന്മേൽ ഞാൻ എന്റെ ചെരിപ്പു്
എറിയും; ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിന്മേൽ
ഞാൻ ജയഘോഷം കൊള്ളും. ഉറപ്പുള്ള 10
നഗരത്തിലേക്കു് എന്നെ ആർ കൊണ്ടു
പോകും? ഏദോമിലേക്കു് എന്നെ ആർ
വഴി നടത്തും? ദൈവമേ, നീ ഞങ്ങളെ 11
തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ലയോ? ദൈവമേ, നീ
ഞങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടെ പുറ
പ്പെടുന്നതുമില്ല. വൈരിയുടെ നേരെ ഞ 12
ങ്ങൾക്കു സഹായം ചെയ്യേണമേ; മനു
ഷ്യന്റെ സഹായം വ്യർത്ഥമല്ലോ; ദൈവ 13
ത്താൽ നാം വീര്യം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ
തന്നേ നമ്മുടെ വൈരികളെ മെതിച്ചു
കളയും.

107: 20. 2 രാജാ. 20: 5. **107: 21.** ലേവ്യ. 7: 12. **107: 25.** യോന. 1: 4.
107: 27. യെശ. 19: 3. **107: 28.** മത്താ. 8: 26. **107: 29.** സങ്കീ. 89: 9.
107: 33. 1 രാജാ. 17: 1, 7. **107. 35.** യെശ 41: 18. **107: 39.** 2 രാജാ. 10: 32.
107: 40. ഇയ്യോ. 12: 21, 24. **107: 41,** 1 ശമൂ. 2: 5, 8. **107: 42.** സങ്കീ. 63: 11.
107: 43. ഹോശെ. 14: 9; യിരെ. 9: 12.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

പ്രതികാരത്തിനായുള്ള അപേക്ഷ

109 എന്റെ പുകഴ്ചയായ ദൈവമേ,
2 മൌനമായിരിക്കരുതേ. ദുഷ്ടന്റെ
വായും വഞ്ചകന്റെ വായും എന്റെ
നേരെ തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഭോഷ്കുള്ള നാവു
കൊണ്ടു് അവർ എന്നോടു സംസാരിച്ചി
3 രിക്കുന്നു. അവർ ദ്വേഷവാക്കുകൾകൊ
ണ്ടു് എന്നെ വളഞ്ഞു. കാരണംകൂടാതെ
4 എന്നോടു പൊരുതിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ
സ്നേഹത്തിന്നു പകരം അവർ വൈരം കാ
ണിക്കുന്നു; ഞാനോ പ്രാർത്ഥന ചെയ്കൊ
5 ണ്ടിരിക്കുന്നു. നന്മയ്ക്കു പകരം തിന്മയും സ്നേ
ഹത്തിന്നു പകരം ദ്വേഷവും അവർ എ
6 ന്നോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ അവന്റെ
മേൽ ഒരു ദുഷ്ടനെ നിയമിക്കേണമേ;
എതിരാളി അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നി
7 ല്ക്കട്ടെ. അവനെ വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ അ
വൻ കുറ്റക്കാരനെന്നു തെളിയട്ടെ; അ
വന്റെ പ്രാർത്ഥന പാപമായി തീരട്ടെ.
8 അവന്റെ നാളുകൾ ചുരുങ്ങിപ്പോകട്ടെ;
അവന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരുത്തൻ ഏല്ക്ക
9 ട്ടെ. അവന്റെ മക്കൾ അനാഥരും അ
വന്റെ ഭാര്യ വിധവയും ആയിത്തീരട്ടെ.
10 അവന്റെ മക്കൾ അലഞ്ഞു തെണ്ടി നട
ക്കട്ടെ; തങ്ങളുടെ ശൂന്യഭവനങ്ങളെ വിട്ടു്
11 ഇരന്നു നടക്കട്ടെ. കടക്കാരൻ അവനുള്ള
തൊക്കെയും കൊണ്ടുപോകട്ടെ; അന്യ
ജാതിക്കാർ അവന്റെ പ്രയത്നഫലം കൊ
12 ള്ളയിടട്ടെ. അവനു ദയ കാണിപ്പാൻ
ആരും ഉണ്ടാകരുതേ; അവന്റെ അനാ
13 ഥരോടു് ആരും കൃപ തോന്നരുതേ. അ
വന്റെ സന്തതി മുടിഞ്ഞുപോകട്ടെ; അട
ത്ത തലമുറയിൽ തന്നേ അവരുടെ പേർ
14 മാഞ്ഞുപോകട്ടെ. അവന്റെ പിതാക്ക
ന്മാരുടെ അകൃത്യം യഹോവ ഓർമ്മമാറാ
കട്ടെ; അവന്റെ അമ്മയുടെ പാപം മാ
15 ഞ്ഞുപോകയുമരുതേ. അവ എല്ലായ്പോഴും
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കട്ടെ; അ
വരുടെ ഓർമ്മ അവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു
16 ഛേദിച്ചുകളയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവൻ
ദയ കാണിപ്പാൻ മറന്നുകളഞ്ഞുവല്ലോ;
ഏഴയിവനെയും ദരിദ്രനെയും മനം തകർന്ന
വനെയും മരണപര്യന്തം ഉപദ്രവിച്ചു.
17 ശാപം അവനു പ്രിയമായിരുന്നു; അതു്
അവനു ഭവിച്ചു; അനുഗ്രഹം അവനു്
അപ്രിയമായിരുന്നു; അതു് അവനെ വി
18 ട്ടകന്നുപോയി. അവൻ വസ്ത്രംപോലെ
ശാപം ധരിച്ചു; അതു വെള്ളംപോലെ
അവന്റെ ഉള്ളിലും എണ്ണപോലെ അ
വന്റെ അസ്ഥികളിലും ചെന്നു. അതു് 19
അവനു പുതെക്കുന്ന വസ്ത്രം പോലെയും
നിത്യം അരെക്കു കെട്ടുന്ന കച്ചപോലെ
യും ഇരിക്കട്ടെ. ഇതു് എന്റെ എതിരാ 20
ളികൾക്കും എനിക്കു വിരോധമായി ദോ
ഷം പറയുന്നവർക്കും യഹോവ കൊടുക്കുന്ന
പ്രതിഫലം ആകുന്നു. നീയോ കർത്താവാ 21
യ യഹോവേ, നിന്റെ നാമത്തിന്നുത്ത
മ്മം എന്നോടു ചെയ്യേണമേ; നിന്റെ
ദയ നല്ലതാകകൊണ്ടു് എന്നെ വിടുവിക്കേ
ണമേ. ഞാൻ അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും ആകു 22
ന്നു; എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ
മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചാഞ്ഞുപോകുന്ന നി 23
ഴൽ പോലെ ഞാൻ കടന്നുപോകുന്നു; ഒരു
വെട്ടുക്കിളിയെപ്പോലെ എന്നെ ചാടിക്കു
ന്നു. എന്റെ മുഴങ്കാലുകൾ ഉപവാസം 24
കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുന്നു. എന്റെ ദേഹം പുഷ്ടി
വിട്ടു ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവർക്കു് 25
ഒരു നിന്ദയായ്തീർന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ കാ
ണുമ്പോൾ അവർ തല കുലുക്കുന്നു.
എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, എന്നെ 26
സഹായിക്കേണമേ; നിന്റെ ദയെക്കു ത
ക്കവണ്ണം എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. യഹോ 27
വേ, ഇതു നിന്റെ കൈ എന്നും നീ ഇതു
ചെയ്തു എന്നും അവർ അറിയേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. അവർ ശപിക്കട്ടെ; നീയോ അനു 28
ഗ്രഹിക്കേണമേ; അവർ എതിർക്കുമ്പോൾ
ലജ്ജിച്ചുപോകട്ടെ; അടിയനോ സന്തോ
ഷിക്കും. എന്റെ എതിരാളികൾ നിന്ദ 29
ധരിക്കും; പുതപ്പു പുതയ്ക്കുംപോലെ അവർ
ലജ്ജ പുതയ്ക്കും ഞാൻ എന്റെ വായ് 30
കൊണ്ടു യഹോവയെ അത്യന്തം സ്തുതിക്കും;
അതേ, ഞാൻ പുരുഷാരത്തിന്റെ നടു
വിൽ അവനെ പുകഴ്ത്തും. അവൻ എ 31
ളിയവനെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുന്നവരുടെ
കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ അവന്റെ വല
ത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നു.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവം രാജാവിനു് അധികാരം നല്കുന്നു

യഹോവ എന്റെ കർത്താവി 110
നോടു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു; ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീ
ഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗ
ത്തിരിക്ക. നിന്റെ ബലമുള്ള ചെങ്കോൽ 2
യഹോവ സീയോനിൽനിന്നു നീട്ടും; നീ
നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മദ്ധ്യേ വാഴുക.
നിന്റെ സേനാദിവസത്തിൽ നിന്റെ 3
ജനം നിനക്കു സ്വമേധാദാനമായിരിക്കു
ന്നു; വിശുദ്ധ വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടുകൂടെ

108: 1—5. സങ്കീ. 57: 7—11. **108: 6—13.** സങ്കീ. 60: 5—12. **108: 8.** ഉല്പ. 49: 10.
108: 12. യെശ. 2: 22. **108: 13.** റോമ. 16: 20; 2 കൊരി. 2: 14.
109: 2. മത്താ. 26: 60. **109: 4.** ലൂക്കൊ. 6: 11, 12. **109: 7.** സദൃ. 28: 9.
109: 8. അ. പ്ര. 1: 20. **109: 9.** പുറ. 22: 24. **109: 11.** ഇയ്യോ. 18: 9, 19.
109: 12. സങ്കീ. 37: 28. **109: 14.** പുറ. 20: 5. **109: 17.** സദൃ. 14: 14.
109: 18. സംഖ്യാ. 5: 22. **109: 21.** സങ്കീ. 25: 11. **109: 23.** സംഖ്യാ. 102: 11.
109: 25. മത്താ. 27: 39; മർക്കൊ. 15: 29. **109: 28.** യെശ 65: 14. **109: 31.** സങ്കീ. 73: 23.
110: 1. മത്താ. 22: 44; 26: 64; മർക്കൊ. 12: 36; ലൂക്കൊ. 20: 42, 43; അ. പ്ര. 2: 34, 35; മർക്കൊ. 14: 62; 16: 19; ലൂക്കൊ. 22: 69; എബ്രാ. 1: 3, 13; 8: 1; 10: 12, 13; 12: 2; എഫെ. 1: 20, 22; കൊലൊ. 3: 1; 1 കൊരി. 15: 25.
110: 3. ന്യായാ. 5: 2; വെളി. 19: 14; 1 ദിന. 16: 29.

ഉഷസ്സിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു യുവാക്കളായ മഞ്ഞു നിനക്കു വരുന്നു. നീ മൽക്കീസേ
4 ദെക്കിന്റെ വിധത്തിൽ എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ എന്നു യഹോവ സത്യം
5 ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല. നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന കർത്താവു തന്റെ ക്രോധദിവസത്തിൽ രാജാക്കന്മാരെ തകർത്തുകളയും. അവൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
6 ന്യായം വിധിക്കും; അവൻ എല്ലാടവും ശവങ്ങൾകൊണ്ടു നിറയ്ക്കും; അവൻ വിസ്താരമായ ദേശത്തിന്റെ തലവനെ തകർത്തു
7 കളയും. അവൻ വഴിയരികെയുള്ള തോട്ടിൽനിന്നു കുടിക്കും; അതുകൊണ്ടു അവൻ തല ഉയർത്തും.

കർത്താവിന്റെ മാഹാത്മ്യവും നന്മയും

111 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ. ഞാൻ നേരുള്ളവരുടെ സംഘത്തിലും സഭയിലും പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ യഹോവയെ
2 സ്തോത്രം ചെയ്യും. യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികൾ വലിയവയും അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവരൊക്കെയും ശോധന ചെയ്യേണ്ടിയവയും ആകുന്നു.
3 അവന്റെ പ്രവൃത്തി മഹത്വവും തേജസ്സും ഉള്ളതു; അവന്റെ നീതി
4 എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു ഒരു ജ്ഞാപകം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ കൃപയും കരുണയും
5 ഉള്ളവൻ തന്നേ. തന്നെ ഭക്തന്മാർക്കു അവൻ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു: അവൻ തന്റെ നിയമത്തെ എന്നേക്കും ഓർക്കുന്നു.
6 ജാതികളുടെ അവകാശം അവൻ സ്വജനത്തിനു കൊടുത്തതിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ശക്തി അവർക്കു പ്രസിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
7 അവന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾ സത്യവും ന്യായവും ആകുന്നു; അവന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ എല്ലാം വിശ്വാ
8 സ്യം തന്നേ. അവ എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു; അവ വിശ്വസ്തതയോടും
9 നേരോടുംകൂടെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതു. അവൻ തന്റെ ജനത്തിനു വീണ്ടെടുപ്പു അയച്ചു, തന്റെ നിയമത്തെ എന്നേക്കുമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമം
10 വിശുദ്ധവും ഭയങ്കരവും ആകുന്നു. യഹോവാഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു; അവയെ ആചരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നല്ല ബുദ്ധി ഉണ്ടു; അവന്റെ സ്തുതി എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.

ദൈവജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം

112 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു, അവന്റെ കല്പനകളിൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ
2 ഭാഗ്യവാൻ. അവന്റെ സന്തതി ഭൂമിയിൽ ബലപ്പെട്ടിരിക്കും; നേരുള്ളവരുടെ
3 തലമുറ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. ഐശ്വര്യവും സമ്പത്തും അവന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകും; അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും 4
നിലനിൽക്കുന്നു. നേരുള്ളവർക്കു ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചം ഉദിക്കുന്നു; അവൻ കൃപയും കരുണയും നീതിയും ഉള്ളവനാകുന്നു.
കൃപതോന്നി വായ്പ കൊടുക്കുന്നവൻ ശുഭ 5
മായിരിക്കും; വ്യവഹാരത്തിൽ അവൻ തന്റെ കാര്യം നടത്തും. അവൻ ഒരുനാളും 6
കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല; നീതിമാൻ എന്നേക്കും ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കും. ദുർവ്വർത്തമാനം 7
നിമിത്തം അവൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല; അവന്റെ ഹൃദയം യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു ഉറെച്ചിരിക്കും. അവന്റെ ഹൃദയം 8
ഭയപ്പെടാതെ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു: അവൻ ശത്രുക്കളിൽ തന്റെ ആഗ്രഹം നിവർത്തിച്ചുകാണും. അവൻ വാരി വിതറി 9
ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു; അവന്റെ കൊമ്പു ബഹുമാനത്തോടെ ഉയർന്നിരിക്കും.
ദുഷ്ടൻ അതു കണ്ടു വ്യസനിക്കും; അവൻ 10
പല്ലു കടിച്ചു ഉരുകിപ്പോകും; ദുഷ്ടന്റെ ആശ നശിച്ചുപോകും.

അത്യുന്നതനായ ദൈവം എളിയവരെ ഉയർത്തുന്നു

113 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ ദാസന്മാരേ, സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിപ്പിൻ. യ 2
ഹോവയുടെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ; ഇന്നുമുതൽ എന്നെന്നേക്കും തന്നേ. സൂര്യൻ 3
റെ ഉദയംമുതൽ അസ്തമാനംവരെ യഹോവയുടെ നാമം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ. യഹോവ സകല ജാതികൾക്കും മീ 4
തെയും അവന്റെ മഹത്വം ആകാശത്തിന്നുമീതെയും ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. ഉന്നതത്തിൽ 5
അധിവസിക്കുന്നവനായി നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു സദൃശൻ ആരുള്ളു? ആ 6
കാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവ അവൻ കുനിഞ്ഞു നോക്കുന്നു. അവൻ എളിയവ 7
നെ പൊടിയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിക്കയും ദരിദ്രനെ കുപ്പയിൽനിന്നു ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ, തന്റെ ജന 8
ത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരോടുകൂടെ തന്നേ ഇരുത്തുന്നു. അവൻ വീട്ടിൽ മച്ചിയായവ 9
ളെ മക്കളുടെ അമ്മയായി സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുമാറാക്കുന്നു. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽനിന്നും ദൈവം വിടുവിക്കുന്നതു

114 യിസ്രായേൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നും യാക്കോബിൻഗൃഹം അന്യഭാഷയുള്ള ജാതിയുടെ ഇടയിൽനിന്നും പുറപ്പെ
2 ട്ടപ്പോൾ യെഹൂദാ അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരവും യിസ്രായേൽ അവന്റെ ആധി

110: 4. എബ്രാ. 7: 11, 15, 21; എബ്രാ. 6: 17, 18, 20; എബ്രാ. 5: 6; 7: 17, 21; എബ്രാ. 6: 20.
110: 5. റോമ. 2: 5; വെളി. 6: 17. **110: 7.** ന്യായാ. 7: 5, 6.
111: 2. വെളി. 15: 3. **111: 5.** മത്താ. 6: 26, 33. **111: 7.** സങ്കീ. 19: 7.
111: 9. മത്താ. 1: 21; 1 ശമൂ. 2: 1; **111: 10.** സദൃ. 9: 10; 1: 7.
112: 7. സദൃ. 1: 33. **112: 9.** 2 കൊരി. 9: 9. **112: 10.** ലൂക്കൊ. 13: 28.
113: 7. 1 ശമൂ. 2: 8. **113: 8.** ഇയ്യോ. 36: 7. **113: 9.** യെശ. 54: 1. **114: 2.** ആവ. 27: 9, 12.

3 പത്യവുമായി തീർന്നു. സമുദ്രം കണ്ടു് ഓടി;
4 യോർദ്ദാൻ പിൻവാങ്ങിപ്പോയി. പർവ്വതങ്ങൾ മുട്ടാടുകളെപ്പോലെയും കുന്നുകൾ കു
5 ഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും തുള്ളി. സമുദ്രമേ, നീ ഓടുന്നതെന്തു? യോർദ്ദാനേ, നീ പിൻ
6 വാങ്ങുന്നതെന്തു്? പർവ്വതങ്ങളേ, നിങ്ങൾ മുട്ടാടുകളെപ്പോലെയും കുന്നുകളേ നിങ്ങൾ കു
ഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും തുള്ളുന്നതു് എ
7 ന്തു? ഭൂമിയേ, നീ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ, യാക്കോബിൻദൈവത്തിന്റെ
8 സന്നിധിയിൽ വിറെക്ക. അവൻ പാറയെ ജലതടാകവും തീക്കല്ലിനെ നീരുറവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഭോഷത്വവും
ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതും
തമ്മിലുള്ള അന്തരം

115 ഞങ്ങൾക്കല്ല, യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കല്ല, നിന്റെ ദയയും വിശ്വസ്തതയും നിമിത്തം നിന്റെ നാമത്തിനു
2 തന്നേ മഹത്വം വരുത്തേണമേ. അവരുടെ ദൈവം ഇപ്പോൾ എവിടെ എന്നു ജാ
3 തികൾ പറയുന്നതെന്തിനു? നമ്മുടെ ദൈവമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടു; തനിക്കു് ഇഷ്ട
4 മുള്ളതൊക്കെയും അവൻ ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പൊന്നും വെള്ളിയും
ആകുന്നു; മനുഷ്യരുടെ കൈവേല തന്നേ.
5 അവയ്ക്കു വായുണ്ടെങ്കിലും സംസാരിക്കു
6 ന്നില്ല; കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കാണുന്നില്ല. അ
വയ്ക്കു ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും കേൾക്കുന്നില്ല;
7 മൂക്കുണ്ടെങ്കിലും മണക്കുന്നില്ല. അവയ്ക്കു കൈയുണ്ടെങ്കിലും സ്പർശിക്കുന്നില്ല; കാലുണ്ടെ
ങ്കിലും നടക്കുന്നില്ല; തൊണ്ടകൊണ്ടു സം
8 സാരിക്കുന്നതുമില്ല. അവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവയെപ്പോലെ ആകുന്നു; അവയിൽ
ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവനും അങ്ങനെ തന്നേ.
9 യിസ്രായേലേ, യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക; അവൻ അവരുടെ സഹായവും പരി
10 ചയും ആകുന്നു. അഹരോൻഗൃഹമേ, യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്ക; അവൻ അവരുടെ സഹായവും പരിചയും ആകുന്നു.
11 യഹോവാഭക്തന്മാരേ, യഹോവയിൽ ആശ്രയിപ്പിൻ; അവൻ അവരുടെ സഹാ
12 യവും പരിചയും ആകുന്നു. യഹോവ നമ്മെ ഓർത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും; അവൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും; അവൻ അഹരോൻഗൃഹ
13 ത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും. അവൻ യഹോവാഭക്തന്മാരായ ചെറിയവരെയും വലിയവ
14 രെയും അനുഗ്രഹിക്കും. യഹോവ നിങ്ങളെ മേല്ക്കുമേൽ വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; നിങ്ങളെ
15 യും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും തന്നേ. ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോ
വയാൽ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ
16 ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗം യഹോവയുടെ സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു; ഭൂമിയെ അവൻ മനുഷ്യർക്കു കൊ
ടുത്തിരിക്കുന്നു. മരിച്ചവരും മൌനതയിൽ 17
ഇറങ്ങിയവർ ആരും യഹോവയെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല. നാമോ, ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും 18
യഹോവയെ വാഴ്ത്തും. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

മരണത്തിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനായി
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതു്

116 യഹോവ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയും യാചനകളും കേട്ടതുകൊണ്ടു് ഞാൻ 1
അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ 2
ചെവി എങ്കലേക്കു ചായിച്ചതുകൊണ്ടു
ഞാൻ ജീവകാലമൊക്കെയും അവനെ വി
ളിച്ചപേക്ഷിക്കും. മരണപാശങ്ങൾ എ 3
ന്നെ ചുറ്റി, പാതാളവേദനകൾ എന്നെ
പിടിച്ചു; ഞാൻ കഷ്ടവും സങ്കടവും അനു
ഭവിച്ചു. അയ്യോ, യഹോവേ, എന്റെ 4
പ്രാണനെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു ഞാൻ
യഹോവയുടെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു.
യഹോവ കൃപയും നീതിയും ഉള്ളവൻ; 5
നമ്മുടെ ദൈവം കരുണയുള്ളവൻ തന്നേ.
യഹോവ അല്പബുദ്ധികളെ പാലിക്കുന്നു; 6
ഞാൻ എളിമപ്പെട്ടു, അവൻ എന്നെ രക്ഷിച്ചു. എൻ മനമേ, നീ വീണ്ടും സ്വസ്ഥമാ 7
യിരിക്ക; യഹോവ നിനക്കു് ഉപകാരം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീ എന്റെ പ്രാണനെ 8
മരണത്തിൽനിന്നും എന്റെ കണ്ണിനെ കണ്ണുനീരിൽനിന്നും എന്റെ കാലിനെ വീഴ്ച
യിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ജീ 9
വനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു യഹോവയുടെ മു
മ്പാകെ നടക്കും. ഞാൻ വലിയ കഷ്ടത 10
യിൽ ആയി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ
വിശ്വസിച്ചു. സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്ക് 11
പറയുന്നു എന്നു ഞാൻ എന്റെ പരിഭ്രമത്തിൽ പറഞ്ഞു. യഹോവ എനിക്കു 12
ചെയ്ത സകല ഉപകാരങ്ങൾക്കും ഞാൻ
അവനു് എന്തു പകരം കൊടുക്കും? ഞാൻ 13
രക്ഷയുടെ പാനപാത്രം എടുത്തു യഹോവ
യുടെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. യഹോ 14
വയ്ക്കു ഞാൻ എന്റെ നേർച്ചകളെ അ
വന്റെ സകല ജനവും കാൺകെ കഴിക്കും.
തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ മരണം യഹോവയ്ക്കു 15
വിലയേറിയതാകുന്നു. യഹോവേ, ഞാനോ 16
നിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു; നിന്റെ ദാസനും നിന്റെ ദാസിയുടെ മകനും തന്നേ;
നീ എന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ അഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രയാഗം കഴി 17
ച്ചു യഹോവയുടെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും. യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പ്രാ 18
കാരങ്ങളിലും യെരൂശലേമേ, നിന്റെ
നടുവിലും ഞാൻ യഹോവയ്ക്കു് എന്റെ 19
നേർച്ചകളെ അവന്റെ സകല ജനവും
കാൺകെ കഴിക്കും. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

114: 8. പുറ 17: 6; സംഖ്യാ. 20: 11. **115: 1.** യെശ. 48: 11. **115: 4.** യെശ. 40: 19.
115: 8. സങ്കീ. 135: 15—18; അ. പ്ര. 2: 18, 19. **115: 12.** യെശ. 44: 21.
115: 13. വെളി. 11: 18; 19: 5. **115: 17.** യെശ. 38: 18. **115: 18.** ദാനീ. 2: 20.
116: 3. യോന. 2: 2. **116: 7.** മത്താ. 11: 29. **116: 8.** യൂദാ 24.
116: 10. 2 കൊരി. 4: 13. **116: 13.** ലൂക്കൊ. 22: 17. **116: 15.** സങ്കീ. 72: 14.
116: 17. ലേവ്യ. 7: 12. **116: 18.** സ. പ്ര. 5: 5. **116: 19.** സങ്കീ. 96: 8; 100: 4.

കർത്താവിനെ സ്തുതി

117 സകല ജാതികളുമായുള്ളോരേ, യ
ഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; സകല വം
ശങ്ങളുമായുള്ളോരേ, അവനെ പുകഴ്ത്തു
2 വിൻ. നമ്മോടുള്ള അവന്റെ ദയ വല്ല
തായിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ വിശ്വസ്തത
എന്നേക്കും ഉള്ളതു. യഹോവയെ സ്തുതി
പ്പിൻ.

കർത്താവിന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്

118 യഹോവയ്ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ;
അവൻ നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ
2 ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു് എന്നു യിസ്രായേൽ പറ
3 യട്ടെ. അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്
എന്നു് അഹരോൻഗൃഹം പറയട്ടെ. അ
4 വന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു് എന്നു
5 യഹോവാഭക്തർ പറയട്ടെ. ഞെരുക്ക
ത്തിൽ ഞാൻ യഹോവയെ വിളിച്ചപേ
ക്ഷിച്ചു, യഹോവ ഉത്തരമരുളി എന്നെ
6 വിശാലസ്ഥലത്താക്കി. യഹോവ എ
ന്റെ പക്ഷത്തുണ്ടു; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല;
മനുഷ്യൻ എന്നോടു് എന്തു ചെയ്യും?
7 എന്നെ സഹായിക്കുന്നവരോടുകൂടെ യ
ഹോവ എന്റെ പക്ഷത്തുണ്ടു; ഞാൻ
എന്നെ പകയ്ക്കുന്നവരെ കണ്ടു രസിക്കും.
8 മനുഷ്യനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ
യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു നല്ലതു.
9 പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനെ
ക്കാൾ യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു ന
10 ല്ലതു. സകല ജാതികളും എന്നെ ചുറ്റി
വളഞ്ഞു; യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
11 ഞാൻ അവരെ ഛേദിച്ചുകളയും. അവർ
എന്നെ വളഞ്ഞു; അതേ, അവർ എന്നെ
വളഞ്ഞു; യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
12 ഞാൻ അവരെ ഛേദിച്ചുകളയും. അവർ
തേനീച്ചപോലെ എന്നെ ചുറ്റിവളഞ്ഞു;
മുൾതീപോലെ അവർ കെട്ടുപോയി; യ
ഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അവരെ
13 ഛേദിച്ചുകളയും. ഞാൻ വീഴുവാൻതക്ക
വണ്ണം നീ എന്നെ തള്ളി: എങ്കിലും യ
14 ഹോവ എന്നെ സഹായിച്ചു. യഹോവ
എന്റെ ബലവും എന്റെ കീർത്തനവും
ആകുന്നു; അവൻ എനിക്കു രക്ഷയായും
15 തീർന്നു. ഉല്ലാസത്തിന്റെയും ജയത്തിന്റെ
യും ഘോഷം നീതിമാന്മാരുടെ കൂടാരങ്ങ
ളിൽ ഉണ്ടു; യഹോവയുടെ വലങ്കൈ
16 വീര്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ
വലങ്കൈ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ
17 വലങ്കൈ വീര്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഞാൻ
മരിക്കയില്ല; ഞാൻ ജീവനോടെയിരുന്നു
യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തികളെ വർണ്ണിക്കും.
18 യഹോവ എന്നെ കഠിനമായി ശിക്ഷി
ച്ചു; എന്നാലും അവൻ എന്നെ മരണത്തി
ന്നു് ഏല്പിച്ചിട്ടില്ല. നീതിയുടെ വാതിലു 19
കൾ എനിക്കു തുറന്നു തരുവിൻ; ഞാൻ അ
വയിൽ കൂടി കടന്നു യഹോവയ്ക്കു സ്തോത്രം
ചെയ്യും. യഹോവയുടെ വാതിൽ ഇതു 20
തന്നേ; നീതിമാന്മാർ അതിൽ കൂടി കട
ക്കും. നീ എനിക്കു് ഉത്തരമരുളി എന്റെ 21
രക്ഷയായി തീർന്നിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിന
ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. വീടു പണിയുന്നവർ 22
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി തീർന്നിരി
ക്കുന്നു. ഇതു യഹോവയാൽ സംഭവിച്ചു 23
നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യം ആയിരിക്കു
ന്നു. ഇതു യഹോവ ഉണ്ടാക്കിയ ദിവസം; 24
ഇന്നു നാം സന്തോഷിച്ചു് ആനന്ദിക്ക.
യഹോവേ, ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ; 25
യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കു ശുഭത നല്കേണമേ.
യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ 26
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; ഞങ്ങൾ യഹോവയു
ടെ ആലയത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളെ അനു
ഗ്രഹിക്കുന്നു. യഹോവ തന്നേ ദൈവം; 27
അവൻ നമുക്കു പ്രകാശം തന്നിരിക്കുന്നു;
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളോളം യാ
ഗപശുവിനെ കയറുകൊണ്ടു കെട്ടുവിൻ.
നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു; ഞാൻ നിന 28
ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും; നീ എന്റെ ദൈവ
മാകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും. യഹോ 29
വയ്ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അവൻ നല്ലവ
നല്ലോ. അവന്റെ ദയ എന്നേക്കും ഉള്ള
താകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണ
ങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നതു്
ആലേഫ്.

119 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം അ
നുസരിച്ചു നടപ്പിൽ നിഷ്കളങ്കരായ
വർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവന്റെ സാക്ഷ്യ 2
ങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
അവനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാ
ന്മാർ. അവർ നീതികേടു പ്രവർത്തിക്കാ 3
തെ അവന്റെ വഴികളിൽ തന്നേ നടക്കു
ന്നു. നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ കൃത്യമായി 4
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവയെ കല്പി
ച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ 5
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു് എന്റെ നടപ്പു
സ്ഥിരമായെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
നിന്റെ സകല കല്പനകളെയും സൂക്ഷിക്ക 6
ുന്നേടത്തോളം ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയി
ല്ല. നിന്റെ നീതിയുള്ള വിധികളെ പ 7
ഠിച്ചിട്ടു ഞാൻ പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ
നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും. ഞാൻ നിന്റെ 8
ചട്ടങ്ങളെ ആചരിക്കും; എന്നെ അശേഷം
ഉപേക്ഷിക്കരുതേ.

ബേത്ത്.

ബാലൻ തന്റെ നടപ്പിനെ നിർമ്മലമാക്കു 9

117: 1. റോമ. 15: 11. **117: 2.** യോഹ. 14: 6; യെശ. 25: 1.
118: 5. സങ്കീ. 120: 1. **118: 6.** എബ്രാ. 13: 6. **118: 12.** ആവ. 1: 44.
118: 13. മീഖാ 7: 8. **118: 18.** 2 കൊരി. 6: 9. **118: 19.** യെശ. 26. 2.
118: 23. മത്താ. 21: 42. മർക്കൊ. 12: 10, 11; ലൂക്കൊ. 20: 17; അ. പ്ര. 4: 11.; എഫെ. 2: 20; 1 പത്രൊ. 2: 4, 7.
118: 26. മത്താ. 21: 9; 23: 39; യോഹ. 12: 13; മർക്കൊ. 11: 9, 10; ലൂക്കൊ. 13: 35; 19: 38; പുറ. 27: 2.
118: 27. 1 പത്രൊ. 2: 9; **118: 28.** യെശ. 25. 1. **119: 1.** സങ്കീ. 128: 1. **119: 4.** ആവ. 6: 17.

ന്നതു് എങ്ങനെ? നിൻെറ വചനപ്രകാ
രം അതിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ തന്നേ.
10 ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ അ
ന്വേഷിക്കുന്നു; നിൻെറ കല്പനകൾ വിട്ടു ന
11 ടപ്പാൻ എനിക്കു് ഇടവരുത്തേ. ഞാൻ
നിന്നോടു പാപം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതി
ന്നു് നിൻെറ വചനത്തെ ഹൃദയത്തിൽ
12 സംഗ്രഹിക്കുന്നു. യഹോവേ, നീ വാഴ്ത്ത
പ്പെട്ടവൻ; നിൻെറ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു്
13 ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ. ഞാൻ എൻെറ
അധരങ്ങൾകൊണ്ടു നിൻെറ വായുടെ വി
14 ധികളെ ഒക്കെയും വർണ്ണിക്കുന്നു. ഞാൻ
സ്വസമ്പത്തിലും എന്നപോലെ നിൻെറ
സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ വഴിയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു.
15 ഞാൻ നിൻെറ പ്രമാണങ്ങളെ ധ്യാനിക്ക
യും നിൻെറ വഴികളെ സൂക്ഷിക്കയും ചെ
16 യ്യുന്നു. ഞാൻ നിൻെറ ചട്ടങ്ങളിൽ രസി
ക്കും; നിൻെറ വചനത്തെ മറക്കയുമില്ല.

ഗീമെൽ.

17 ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു് അടിയനു
നന്മ ചെയ്യേണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ
18 നിൻെറ വചനം പ്രമാണിക്കും. നിൻെറ
ന്യായപ്രമാണത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളെ കാ
ണേണ്ടതിന്നു് എൻെറ കണ്ണുകളെ തുറക്കേ
19 ണമേ. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ പരദേശിയാകു
ന്നു; നിൻെറ കല്പനകളെ എനിക്കു മറെച്ചു
20 വെക്കരുതേ. നിൻെറ വിധികൾക്കായു
ള്ള നിത്യവാഞ്ഛകൊണ്ടു് എൻെറ മനസ്സു
21 തകർന്നിരിക്കുന്നു. നിൻെറ കല്പനകളെ വിട്ടു
നടക്കുന്നവരായി ശപിക്കപ്പെട്ട അഹങ്കാ
22 രികളെ നീ ഭർത്സിക്കുന്നു. നിന്ദയും അപ
മാനവും എന്നോടു് അകറ്റേണമേ; ഞാൻ
നിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നു.
23 പ്രഭുക്കന്മാരും ഇരുന്നു് എനിക്കു വിരോധ
മായി സംഭാഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും അടി
യൻ നിൻെറ ചട്ടങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുന്നു.
24 നിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എൻെറ പ്രമോദ
വും എൻെറ ആലോചനക്കാരും ആകുന്നു.

ദാലെത്ത്.

25 എൻെറ പ്രാണൻ പൊടിയോടു പറ്റി
യിരിക്കുന്നു; തിരുവചനപ്രകാരം എന്നെ
26 ജീവിപ്പിക്കേണമേ. എൻെറ വഴികളെ
ഞാൻ വിവരിച്ചപ്പോൾ നീ എനിക്കു
ഉത്തരമരുളി; നിൻെറ ചട്ടങ്ങളെ എനി
27 ക്കു ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. നിൻെറ പ്ര
മാണങ്ങളുടെ വഴി എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേ
ണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ നിൻെറ അത്ഭുത
28 ങ്ങളെ ധ്യാനിക്കും. എൻെറ പ്രാണൻ
വിഷാദംകൊണ്ടു് ഉരുകുന്നു; നിൻെറ വച
29 നപ്രകാരം എന്നെ നിവിർത്തേണമേ. ഭോ
ഷ്ടിൻെറ വഴി എന്നോടു് അകറ്റേണമേ;
നിൻെറ ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു കൃപ
30 യോടെ നല്കേണമേ. വിശ്വസ്തതയുടെ
മാർഗ്ഗം ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;
നിൻെറ വിധികളെ എൻെറ മുമ്പിൽ വെ
ച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങ 31
ളോടു പറ്റിയിരിക്കുന്നു; യഹോവേ,
എന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കരുതേ. നീ എൻെറ 32
ഹൃദയത്തെ വിശാലമാക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
നിൻെറ കല്പനകളുടെ വഴിയിൽ ഓടും.

ഹേ.

യഹോവേ, നിൻെറ ചട്ടങ്ങളുടെ വഴി 33
എന്നെ ഉപദേശിക്കേണമേ; ഞാൻ അതി
നെ അവസാനത്തോളും പ്രമാണിക്കും.
ഞാൻ നിൻെറ ന്യായപ്രമാണം കാക്കേ 34
ണ്ടതിന്നും അതിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നും എനിക്കു ബുദ്ധി
നല്കേണമേ. നിൻെറ കല്പനകളുടെ പാത 35
യിൽ എന്നെ നടത്തേണമേ; ഞാൻ അ
തിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ദുരാദായത്തി 36
ലേക്കല്ല, നിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു
തന്നേ, എൻെറ ഹൃദയം ചായുമാറാക്കേ
ണമേ. വ്യാജത്തെ നോക്കാതവണ്ണം എ 37
ൻെറ കണ്ണുകളെ തിരിച്ചു നിൻെറ വഴിക
ളിൽ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. നി 38
ന്നോടുള്ള ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായ
നിൻെറ വചനത്തെ അടിയനു നിവർത്തി
ക്കേണമേ. ഞാൻ പേടിക്കുന്ന നിന്ദയെ 39
അകറ്റിക്കളയേണമേ; നിൻെറ വിധി
കൾ നല്ലവയല്ലോ. ഇതാ, ഞാൻ നിൻെറ 40
പ്രമാണങ്ങളെ വാഞ്ഛിക്കുന്നു; നിൻെറ
നീതിയാൽ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ.

വൌ.

യഹോവേ, നിൻെറ വചനപ്രകാരം 41
നിൻെറ ദയയും നിൻെറ രക്ഷയും എങ്കലേ
ക്കു വരുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ നിൻെറ വച 42
നത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്നെ
നിന്ദിക്കുന്നവനോടു് ഉത്തരം പറവാൻ
ഞാൻ പ്രാപ്തനാകും. ഞാൻ നിൻെറ വി 43
ധികൾക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ സത്യ
ത്തിൻെറ വചനം എൻെറ വായിൽ
നിന്നു നീക്കിക്കളയരുതേ. അങ്ങനെ 44
ഞാൻ നിൻെറ ന്യായപ്രമാണം ഇടവിടാ
തെ എന്നേക്കും പ്രമാണിക്കും. നിൻെറ 45
പ്രമാണങ്ങളെ ആരായുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
വിശാലതയിൽ നടക്കും. ഞാൻ ലജ്ജി 46
ക്കാതെ രാജാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിലും നി
ൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കും.
ഞാൻ നിൻെറ കല്പനകളിൽ പ്രമോദിക്കു 47
ന്നു; അവ എനിക്കു പ്രിയമായിരിക്കുന്നു.
എനിക്കു പ്രിയമായിരിക്കുന്ന നിൻെറ ക 48
ല്പനകളിലേക്കു ഞാൻ കൈകളെ ഉയർത്തു
ന്നു; നിൻെറ ചട്ടങ്ങളെ ഞാൻ ധ്യാനി
ക്കുന്നു.

സയിൻ

നീ എന്നെ പ്രത്യാശിക്കുമാറാക്കിയതു 49
കൊണ്ടു് അടിയനോടുള്ള വചനത്തെ
ഓർക്കേണമേ; നിൻെറ വചനം എന്നെ 50
ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് എൻെറ കഷ്ടത

119: 10. 2 ദിന. 15: 15.
119: 12. സങ്കീ. 25: 4. **119: 19.** എബ്രാ. 11: 13; 1 ദിന. 29: 15. **119: 20.** സങ്കീ. 84: 2.
119: 27. സങ്കീ. 145: 5, 6. **119: 28.** സങ്കീ. 107: 26. **119: 29.** സദൃ. 30: 8.
119: 31. യെശ. 49: 23. **119: 32.** 2 കൊരി. 6: 11. **119: 33.** മത്താ. 10. 22; വെളി. 2: 26.
119: 36. എബ്രാ. 13: 5. **119: 37.** യെശ. 33: 15. **119: 38.** 2 ശമൂ. 7: 25.
119: 43. യെശ. 59: 21. **119: 46.** മത്താ. 10: 18, 19. **119: 49.** 1 പത്രൊ. 1: 13.

51 യിൽ എനിക്കു ആശ്വാസമാകുന്നു. അഹ
ങ്കാരികൾ എന്നെ അത്യന്തം പരിഹസിച്ചു;
ഞാനോ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വി
52 ട്ടുമാറീട്ടില്ല. യഹോവേ, പണ്ടേയുള്ള
നിന്റെ വിധികളെ ഓർത്തു ഞാൻ എന്നെ
53 ത്തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. നിന്റെ ന്യാ
യപ്രമാണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാർ നി
മിത്തം എനിക്കു ഉഗ്രകോപം പിടിച്ചിരി
54 ക്കുന്നു. ഞാൻ പരദേശിയായി പാർക്കുന്ന
വീട്ടിൽ നിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ എന്റെ കീർത്ത
55 നം ആകുന്നു; യഹോവേ, രാത്രിയിൽ
ഞാൻ തിരുനാമം ഓർക്കുന്നു; നിന്റെ ന്യാ
56 യപ്രമാണം ഞാൻ ആചരിക്കുന്നു. ഞാൻ
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു
എനിക്കു വിഹിതമായിരിക്കുന്നു.

ഹേത്ത്

57 യഹോവേ, നീ എന്റെ ഓഹരിയാ
കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ വചനങ്ങളെ പ്രമാ
58 ണിക്കും എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. പൂർണ്ണഹൃ
ദയത്തോടെ ഞാൻ നിന്റെ പ്രസാദം അ
പേക്ഷിക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം
59 എന്നോടു കൃപയുണ്ടാകേണമേ. ഞാൻ
എന്റെ വഴികളെ വിചാരിച്ചു, എന്റെ
കാലുകളെ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു
60 തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാ
ണിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ താമസിയാതെ
61 ബദ്ധപ്പെടുന്നു. ദുഷ്ടന്മാരുടെ പാശങ്ങൾ
എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ മറക്കുന്നില്ല താനും.
62 നിന്റെ നീതിയുള്ള ന്യായവിധികൾ ഹേ
തുവായി നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്വാൻ
63 ഞാൻ അർദ്ധരാത്രിയിൽ എഴുന്നേല്ക്കും. നി
ന്നെ ഭയപ്പെടുകയും നിന്റെ പ്രമാണ
ങ്ങളെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ
64 വർക്കും ഞാൻ കൂട്ടാളിയാകുന്നു. യഹോ
വേ, ഭൂമി നിന്റെ ദയകൊണ്ടു നിറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു; നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ.

തേത്ത്

65 യഹോവേ, തിരുവചനപ്രകാരം നീ
66 അടിയനു നന്മ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ
കല്പനകളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കയാൽ
എനിക്കു നല്ല ബുദ്ധിയും പരിജ്ഞാ
67 നവും ഉപദേശിച്ചു തരേണമേ. കഷ്ടത
യിൽ ആകുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ തെറ്റി
പ്പോയി; ഇപ്പോഴോ, ഞാൻ നിന്റെ വ
68 ചനത്തെ പ്രമാണിക്കുന്നു. നീ നല്ലവനും
നന്മ ചെയ്യുന്നവനും ആകുന്നു; നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു ഉപദേശിച്ചു തരേ
69 ണമേ. അഹങ്കാരികൾ എന്നെക്കൊണ്ടു
നുണ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി; ഞാനോ പൂർണ്ണ
ഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
70 അനുസരിക്കും. അവരുടെ ഹൃദയം കൊഴു
പ്പുപോലെ തടിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാനോ
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു.
71 നിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ പഠിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ കഷ്ടതയിൽ ആയിരുന്നതു എനിക്കു
ഗുണമായി. ആയിരം ആയിരം പൊൻ 72
വെള്ളി നാണ്യത്തെക്കാൾ നിന്റെ വാ
യിൽനിന്നുള്ള ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു
ത്തമം.

യോദ്

തൃക്കൈകൾ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി 73
യിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പനകളെ പഠി
പ്പാൻ എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ. തിരു 74
വചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശവെച്ചിരിക്ക
യാൽ നിന്റെ ഭക്തന്മാർ എന്നെ കണ്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു. യഹോവേ, നിന്റെ 75
വിധികൾ നീതിയുള്ളവയെന്നും വിശ്വസ്ത
തയോടെ നീ എന്നെ താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു
എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. അടിയനോ 76
ടുള്ള നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം നിന്റെ
ദയ എന്റെ ആശ്വാസത്തിന്നായി ഭവി
ക്കുമാറാകട്ടെ. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കേ 77
ണ്ടതിന്നു നിന്റെ കരുണ എനിക്കു വരു
മാറാകട്ടെ; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ഞാൻ രസിക്കുന്നു. അഹങ്കാരികൾ എ 78
ന്നെ വെറുതെ മറിച്ചിട്ടിരിക്കയാൽ ല
ജ്ജിച്ചു പോകട്ടെ; ഞാനോ നിന്റെ
കല്പനകളെ ധ്യാനിക്കുന്നു. നിന്റെ ഭക്ത 79
ന്മാരും നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ അറിയുന്ന
വരും എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ. ഞാൻ 80
ലജ്ജിച്ചു പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ
നിഷ്കളങ്കമായിരിക്കട്ടെ.

കഫ്

ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷയെ കാത്തു മൂർച്ഛി 81
ക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദാനം ഞാൻ പ്രതീ
ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എപ്പോൾ നീ 82
എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു
എന്റെ കണ്ണു നിന്റെ വാഗ്ദാനം കാത്തു
ക്ഷീണിക്കുന്നു. പുകയത്തു വെച്ച തുരുത്തി 83
പോലെ ഞാൻ ആകുന്നു. എങ്കിലും
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ മറക്കുന്നില്ല. അടി 84
യന്റെ ജീവകാലം എത്രയുള്ളു? എന്നെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നവരോടു നീ എപ്പോൾ ന്യാ
യവിധി നടത്തും? നിന്റെ ന്യായപ്രമാ 85
ണത്തെ അനുസരിക്കാത്ത അഹങ്കാരികൾ
എനിക്കായി കുഴി കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം വിശ്വാസ്യമാകു 86
ന്നു; അവർ എന്നെ വെറുതെ ഉപദ്രവി
ക്കുന്നു; എന്നെ സഹായിക്കേണമേ. അവർ 87
ഭൂമിയിൽ എന്നെ മിക്കവാറും മുടിച്ചിരി
ക്കുന്നു; നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ഞാൻ
ഉപേക്ഷിച്ചില്ലതാനും. നിന്റെ ദയെക്കു 88
തക്കവണ്ണം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ;
ഞാൻ നിന്റെ വായിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യ
ങ്ങളെ പ്രമാണിക്കും.

ലാമെദ്

യഹോവേ, നിന്റെ വചനം സ്വർ 89
ഗ്ഗത്തിൽ എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ വിശ്വസ്തത തലമുറതലമുറയോ 90

119: 51. ഇയ്യോ. 23: 11. **119: 53.** എസ്രാ. 9: 3. **119: 57.** യിരെ. 10: 16; വിലാ. 3: 24. **119: 58.** എബ്രാ. 10: 22. **119: 59.** വിലാ. 3: 40, 41. **119: 62.** അ. പ്ര. 16: 25. **119 67.** യിരെ. 31: 18, 19 **119: 70.** അ. പ്ര. 28: 27. **119: 71.** എബ്രാ. 12: 10, 11. **119: 72.** സദൃ. 8: 10, 11, 19. **119: 74.** സങ്കീ. 34. 2. **119: 75.** എബ്രാ. 12: 10. **119: 85.** സങ്കീ. 35: 7; സദൃ. 16. 27. **119: 86.** സങ്കീ. 38; 19. **119: 91.** യിരെ. 33: 25.

ളും ഇരിക്കുന്നു; നീ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചു,
91 അതു നിലനില്ക്കുന്നു. അവ ഇന്നുവരെ
നിന്റെ നിയമപ്രകാരം നിലനില്ക്കുന്നു;
സർവ്വസൃഷ്ടികളും നിന്റെ ദാസന്മാരല്ലോ.
92 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ പ്രമോ
ദം ആയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ
കഷ്ടതയിൽ നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു.
93 ഞാൻ ഒരുനാളും നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
മറക്കയില്ല; അവയെക്കൊണ്ടല്ലോ നീ
94 എന്നെ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ
നിനക്കുള്ളവനത്രേ; എന്നെ രക്ഷിക്കേണ
മേ; ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അ
95 ന്വേഷിക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്മാർ എന്നെ നശി
പ്പിപ്പാൻ പതിയിരിക്കുന്നു; ഞാനോ
നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊ
96 ള്ളും. സകല സമ്പൂർത്തിക്കും ഞാൻ അവ
സാനം കണ്ടിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പന
യോ അത്യന്തം വിസ്തീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു.

മേം

97 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എനിക്കു എത്ര
യോ പ്രിയം; ഇടവിടാതെ അതു എന്റെ
98 ധ്യാനമാകുന്നു. നിന്റെ കല്പനകൾ എ
ന്നെ എന്റെ ശത്രുക്കളെക്കാൾ ബുദ്ധിമാ
നാക്കുന്നു; അവ എപ്പോഴും എന്റെ പ
99 ക്കൽ ഉണ്ടു്. നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എ
ന്റെ ധ്യാനമായിരിക്കകൊണ്ടു് എന്റെ
സകല ഗുരുക്കന്മാരിലും ഞാൻ ബുദ്ധിമാ
100 നാകുന്നു. നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അനു
സരിക്കയാൽ ഞാൻ വയോധികന്മാരി
101 ലും വിവേകമേറിയവനാകുന്നു. നിന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സ
കല ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും കാൽ വില
102 ക്കുന്നു. നീ എന്നെ ഉപദേശിച്ചിരിക്ക
യാൽ ഞാൻ നിന്റെ വിധികളെ വിട്ടു
103 മാറീട്ടില്ല. തിരുവചനം എന്റെ അണ്ണാ
ക്കിന്നു എത്ര മധുരം! അവ എന്റെ വാ
104 യിക്കു തേനിലും നല്ലതു്. നിന്റെ പ്രമാ
ണങ്ങളാൽ ഞാൻ വിവേകമുള്ളവനാകു
ന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ സകല വ്യാജ
മാർഗ്ഗവും വെറുക്കുന്നു.

നൂൻ

105 നിന്റെ വചനം എന്റെ കാലിന്നു ദീപ
വും എന്റെ പാതെക്കു പ്രകാശവും ആ
106 കുന്നു. നിന്റെ നീതിയുള്ള വിധികളെ
പ്രമാണിക്കുമെന്നു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു;
107 അതു ഞാൻ നിവർത്തിക്കും. ഞാൻ മഹാ
കഷ്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു; യഹോവേ,
നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം എന്നെ ജീവി
108 പ്പിക്കേണമേ. യഹോവേ, എന്റെ വാ
യുടെ സ്വമേധാദാനങ്ങളിൽ പ്രസാദി
ക്കേണമേ; നിന്റെ വിധികളെ എനി
109 ക്കു ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. ഞാൻ പ്രാ
ണത്യാഗം ചെയ്യാൻ എല്ലായ്പോഴും ഒരു
ങ്ങിയിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിന്റെ ന്യാ
110 യപ്രമാണം ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല. ദുഷ്ട
ന്മാർ എനിക്കു കണി വെച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്നാലും ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നിന്റെ സാ 111
ക്ഷ്യങ്ങളെ ശാശ്വതാവകാശമാക്കിയിരി
ക്കുന്നു; അവ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ
ആനന്ദമാകുന്നു. നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ ഇട 112
വിടാതെ എന്നേക്കും ആചരിപ്പാൻ
ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ചായിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

സാമെക്

ഇരുമനസ്സുള്ളവരെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു; 113
എന്നാൽ നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എനി
ക്കു പ്രിയമാകുന്നു. നീ എന്റെ മറവിട 114
വും എന്റെ പരിചയും ആകുന്നു; ഞാൻ
തിരുവചനത്തിൽ പ്രത്യാശവെച്ചിരിക്കു
ന്നു. എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനക 115
ളെ ഞാൻ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു ദുഷ്പ്രവൃ
ത്തികളേ, എന്നെ വിട്ടുകന്നു പോകുവിൻ.
ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ 116
വചനപ്രകാരം എന്നെ താങ്ങേണമേ;
എന്റെ പ്രത്യാശയിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു
പോകരുതേ. ഞാൻ രക്ഷപ്പെടേണ്ടതി 117
ന്നു എന്നെ താങ്ങേണമേ; നിന്റെ ചട്ട
ങ്ങളിൽ ഞാൻ നിരന്തരം രസിക്കും.
നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ വിട്ടുപോകുന്നവരെ 118
ഒക്കെയും നീ നിരസിക്കുന്നു; അവരുടെ
വഞ്ചന വ്യർത്ഥമാകുന്നു. ഭൂമിയിലെ സ 119
കല ദുഷ്ടന്മാരെയും നീ കീടത്തെപ്പോലെ
നീക്കിക്കളയുന്നു; അതുകൊണ്ടു നിന്റെ
സാക്ഷ്യങ്ങൾ എനിക്കു പ്രിയമാകുന്നു.
നിങ്കലുള്ള ഭയംനിമിത്തം എന്റെ ദേഹം 120
രോമാഞ്ചംകൊള്ളുന്നു; നിന്റെ വിധി
കൾ നിമിത്തം ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

ആയിൻ

ഞാൻ നീതിയും ന്യായവും പ്രവർത്തി 121
ക്കുന്നു; എന്റെ പീഡകന്മാർക്കു എന്നെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കരുതേ. അടിയന്റെ ന 122
ന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉത്തരവാദി ആയിരിക്കേ
ണമേ; അഹങ്കാരികൾ എന്നെ പീഡി
പ്പിക്കരുതേ. എന്റെ കണ്ണു നിന്റെ 123
രക്ഷയെയും നിന്റെ നീതിയുടെ വചന
ത്തെയും കാത്തിരുന്നു ക്ഷീണിക്കുന്നു.
നിന്റെ ദയെക്കു തക്കവണ്ണം അടിയ 124
നോടു പ്രവർത്തിച്ചു നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ
എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. ഞാൻ 125
നിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു; നിന്റെ സാ
ക്ഷ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു ബുദ്ധി
നല്കേണമേ. യഹോവേ, ഇതു നിനക്കു 126
പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള സമയമാകുന്നു; അവർ
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ദുർബ്ബലമാക്കി
യിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ കല്പ 127
നകൾ എനിക്കു പൊന്നിലും തങ്കത്തിലും
അധികം പ്രിയമാകുന്നു. ആകയാൽ 128
നിന്റെ സകല പ്രമാണങ്ങളും ഒത്ത
തെന്നു എണ്ണുന്നു, ഞാൻ സകല വ്യാജമാർ
ഗ്ഗത്തെയും വെറുക്കുന്നു.

119: 98. ആവ. 4: 6, 8. **119: 100.** ഇയ്യോ. 32: 7, 8, 9. **119: 101.** സദൃ. 1, 15.
119: 103. സങ്കീ. 19: 10. **119: 105.** സദൃ. 6: 23. **119: 106.** നെഹെ. 10: 29.
119: 108. ഹോശെ. 14: 2. **119: 109.** ഇയ്യോ. 13: 14. **119: 118.** 1 യോഹ. 2: 21.
119: 119. യെഹെ. 22: 18. **119: 120.** ഹബ. 3: 16. **119: 122.** ഇയ്യോ. 17: 3.
119: 125. സങ്കീ. 116: 16.

പേ

129 നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ അതിശയകരമാ
കയാൽ എന്റെ മനസ്സു് അവയെ പ്രമാ
130 ണിക്കുന്നു. നിന്റെ വചനങ്ങളുടെ വി
കാശനം പ്രകാശപ്രദം ആകുന്നു; അതു്
അല്പബുദ്ധികളെ ബുദ്ധിമാന്മാരാക്കുന്നു.
131 നിന്റെ കല്പനകൾക്കായി വാഞ്ഛിക്കു
യാൽ ഞാൻ എന്റെ വായു് തുറന്നു കി
132 ഴെക്കുന്നു. തിരുനാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന
വർക്കു ചെയ്യുന്നതുപോലെ നീ എങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു എന്നോടു കൃപ ചെയ്യേണമേ.
133 എന്റെ കാലടികളെ നിന്റെ വചന
ത്തിൽ സ്ഥിരമാക്കേണമേ; യാതൊരു
134 നീതികേടും എന്നെ ഭരിക്കരുതേ. മനു
ഷ്യന്റെ പീഡനത്തിൽനിന്നു എന്നെ
വിടുവിക്കേണമേ; എന്നാൽ ഞാൻ
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കും.
135 അടിയന്റെ മേൽ നിന്റെ മുഖം പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചു നിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു
136 ഉപദേശിച്ചുതരേണമേ. അവർ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കായ്കകൊ
ണ്ടു് എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു ജലനദികൾ
ഒഴുകുന്നു.

സാദെ.

137 യഹോവേ, നീ നീതിമാനാകുന്നു; നി
138 ന്റെ വിധികൾ നേരുള്ളവതന്നേ. നീ
നീതിയോടും അത്യന്തം വിശ്വസ്തതയോ
ടുംകൂടെ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ കല്പിച്ചി
139 രിക്കുന്നു. എന്റെ വൈരികൾ തിരുവച
നങ്ങളെ മറക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്റെ എ
140 രിവു് എന്നെ സംഹരിക്കുന്നു. നിന്റെ
വചനം അതിവിശുദ്ധമാകുന്നു; അതു
കൊണ്ടു് അടിയന്നു് അതു പ്രിയമാകുന്നു.
141 ഞാൻ അല്പനും നിന്ദിതനും ആകുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ
142 മറക്കുന്നില്ല. നിന്റെ നീതി ശാശ്വത
നീതിയും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം സത്യ
143 വുമാകുന്നു. കഷ്ടവും സങ്കടവും എന്നെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിന്റെ ക
144 ല്പനകൾ എന്റെ പ്രമോദമാകുന്നു. നി
ന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നേക്കും നീതിയു
ള്ളവ; ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു്
എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണമേ.

കോഫ്.

145 ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ വിളിച്ച
പേക്ഷിക്കുന്നു; എനിക്കു് ഉത്തരം അരുളേ
ണമേ; യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ ച
146 ട്ടങ്ങളെ പ്രമാണിക്കും. ഞാൻ നിന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്നെ രക്ഷിക്കേ
ണമേ; ഞാൻ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്ര
147 മാണിക്കും. ഞാൻ ഉദയത്തിന്നു മുമ്പെ
എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; നിന്റെ വ
ചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശവെക്കുന്നു.
148 തിരുവചനം ധ്യാനിക്കേണ്ടതിന്നു് എ
ന്റെ കണ്ണു യാമങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ടി
149 രിക്കുന്നു. നിന്റെ ദയെക്കു തക്കവണ്ണം
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ; യ
ഹോവേ, നിന്റെ ന്യായപ്രകാരം എ
ന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. ദുഷ്കൃതയെ പി 150
ന്തുടരുന്നവർ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; നി
ന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടു് അവർ അ
കന്നിരിക്കുന്നു. യഹോവേ, നീ സമീപ 151
സ്ഥനാകുന്നു; നിന്റെ കല്പനകൾ ഒക്കെ
യും സത്യം തന്നേ. നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങ 152
ളെ നീ എന്നേക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ പണ്ടുതന്നേ അറിഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു.

രേശ്.

എന്റെ അരിഷ്ടത കടാക്ഷിച്ചു് എ 153
ന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തെ മറക്കുന്നില്ല. എന്റെ 154
വ്യവഹാരം നടത്തി എന്നെ വീണ്ടെ
ടുക്കേണമേ; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാ
രം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ. രക്ഷ ദു 155
ഷ്ടന്മാരോടു് അകന്നിരിക്കുന്നു; അവർ നി
ന്റെ ചട്ടങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ.
യഹോവേ, നിന്റെ കരുണ വലിയതാ 156
കുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രകാരം എന്നെ
ജീവിപ്പിക്കേണമേ. എന്നെ ഉപദ്രവി 157
ക്കുന്നവരും എന്റെ വൈരികളും വളരെ
യാകുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ നിന്റെ സാ
ക്ഷ്യങ്ങളെ വിട്ടുമാറുന്നില്ല. ഞാൻ ദ്രോ 158
ഹികളെ കണ്ടു വ്യസനിച്ചു; അവർ
നിന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നില്ലല്ലോ.
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ എനിക്കു് എത്ര 159
പ്രിയം എന്നു കണ്ടു, യഹോവേ, നിന്റെ
ദയെക്കു തക്കവണ്ണം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേ
ണമേ. നിന്റെ വചനത്തിന്റെ സാരം 160
സത്യം തന്നേ; നിന്റെ നീതിയുള്ള വി
ധികൾ ഒക്കെയും എന്നേക്കുമുള്ളവ.

ശീൻ.

പ്രഭുക്കന്മാർ വെറുതെ എന്നെ ഉപദ്ര 161
വിക്കുന്നു; എങ്കിലും നിന്റെ വചനം നി
മിത്തം എന്റെ ഹൃദയം പേടിക്കുന്നു.
വലിയ കൊള്ള കണ്ടുകിട്ടിയവനെപ്പോ 162
ലെ ഞാൻ നിന്റെ വചനത്തിൽ ആന
ന്ദിക്കുന്നു. ഞാൻ ഭോഷ്കു പകെച്ചു വെ 163
റുക്കുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണമോ എ
നിക്കു പ്രിയമാകുന്നു. നിന്റെ നീതിയു 164
ള്ള വിധികൾ നിമിത്തം ഞാൻ ദിവസം
ഏഴു പ്രാവശ്യം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു.
നിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടു് പ്രിയം 165
ഉള്ളവർക്കു് മഹാസമാധാനം ഉണ്ടു്; അ
വർക്കു വീഴ്ചയുടെ സംഗതി ഏതുമില്ല. യഹോ 166
വേ, ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷയിൽ പ്രത്യാശ
വെക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ
ആചരിക്കുന്നു. എന്റെ മനസ്സു നിന്റെ 167
സാക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രമാണിക്കുന്നു; അവ എ
നിക്കു അത്യന്തം പ്രിയമാകുന്നു. ഞാൻ 168
നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും സാക്ഷ്യങ്ങ
ളെയും പ്രമാണിക്കുന്നു; എന്റെ വഴികൾ
എല്ലാം നിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്നു.

119: 132, 133. 2 തെസ്സ. 1: 6, 7. **119: 135.** സംഖ്യാ. 6: 25, 26.
119: 136. യിരെ. 14: 17. **119: 137.** ദാനീ. 9: 7. **119: 139.** സങ്കീ. 69: 9; യോഹ. 2: 17.
119: 142. യോഹ. 17: 17. **119: 154.** മീഖാ 7: 9. **119: 165.** യോഹ. 14: 27.
119: 168. സദൃ. 5: 21.

തൌ.

169 യഹോവേ, എന്റെ നിലവിളി തിരു
സന്നിധിയിൽ വരുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ
വചനപ്രകാരം എനിക്കു ബുദ്ധി നല്കേണ
170 മേ. എന്റെ യാചന തിരുസന്നിധിയിൽ
വരുമാറാകട്ടെ; നിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാ
171 രം എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. നിന്റെ
ചട്ടങ്ങളെ എനിക്കു ഉപദേശിച്ചു തരു
ന്നതുകൊണ്ടു് എന്റെ അധരങ്ങൾ സ്തുതി
172 പൊഴിക്കട്ടെ. നിന്റെ കല്പനകൾ ഒ
ക്കെയും നീതിയായിരിക്കയാൽ എന്റെ
നാവു നിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ചു പാ
173 ടട്ടെ. നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ തിര
ഞ്ഞെടുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ കൈ എ
നിക്കു തുണയായിരിക്കട്ടെ. യഹോവേ,
ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി വാഞ്ഛിക്കു
ന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ
175 പ്രമോദം ആകുന്നു. നിന്നെ സ്തുതിക്കേ
ണ്ടതിന്നു് എന്റെ പ്രാണൻ ജീവിച്ചിരി
ക്കട്ടെ; നിന്റെ വിധികൾ എനിക്കു തു
176 ണയായിരിക്കട്ടെ. കാണാതെപോയ
ആടുപോലെ ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയിരിക്കു
ന്നു; അടിയനെ അന്വേഷിക്കേണമേ;
നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല.

(ആരോഹണഗീതം.)

വഞ്ചകന്മാക്കെതിരായുള്ള പ്രാർത്ഥന

120 എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ യ
ഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു; അവൻ
എനിക്കു് ഉത്തരം അരുളുകയും ചെയ്തു.
2 യഹോവേ, വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങളെയും
വഞ്ചനയുള്ള നാവിനെയും തട്ടിത്തു" എ
3 ന്റെ പ്രാണനെ രക്ഷിക്കേണമേ. വഞ്ച
നയുള്ള നാവേ, നിനക്കു് എന്തു വരും?
4 നിനക്കു് ഇനി എന്തു കിട്ടും? വീരന്റെ
മൂർച്ചയുള്ള അസ്ത്രങ്ങളും പൂവത്തിൻ കനലും
5 തന്നേ. ഞാൻ മേശെക്കിൽ പ്രവാസം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും കേദാർകൂടാരങ്ങളിൽ
പാർക്കുന്നതുകൊണ്ടും എനിക്കു് അയ്യോ
6 കഷ്ടം! സമാധാനദ്വേഷിയോടുകൂടെ പാ
7 ർക്കുന്നതു് എനിക്കു മതിമതിയായി. ഞാൻ
സമാധാനപ്രിയനാകുന്നു; ഞാൻ സംസാ
രിക്കുമ്പോഴോ അവർ കലശൽ തുടങ്ങുന്നു.

(ആരോഹണഗീതം.)

ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളുടെ
പരിപാലകൻ

121 ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു പർവ്വതങ്ങളി
ലേക്കു് ഉയർത്തുന്നു; എനിക്കു സഹാ
2 യം എവിടെനിന്നു വരും? എന്റെ സ
ഹായം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാ
ക്കിയ യഹോവയിങ്കൽനിന്നു വരുന്നു.
3 നിന്റെ കാൽ വഴുതുവാൻ അവൻ സമ്മ
തിക്കയില്ല; നിന്നെ കാക്കുന്നവൻ മയങ്ങു
4 കയുമില്ല. യിസ്രായേലിന്റെ പരിപാല
5 കൻ മയങ്ങുകയില്ല, ഉറങ്ങുകയുമില്ല. യ
ഹോവ നിന്റെ പരിപാലകൻ; യഹോ
വ നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിനക്കു ത
ണൽ. പകൽ സൂര്യനെങ്കിലും രാത്രി ചന്ദ്ര 6
നെങ്കിലും നിന്നെ ബാധിക്കയില്ല. യഹോ 7
വ ഒരു ദോഷവും തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ
പരിപാലിക്കും. അവൻ നിന്റെ പ്രാണ
നെ പരിപാലിക്കും. യഹോവ നിന്റെ 8
ഗമനത്തെയും ആഗമനത്തെയും ഇന്നമു
തൽ എന്നേക്കും പരിപാലിക്കും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു ആരോഹണഗീതം.)

യെരൂശലേമിന്റെ സമാധാന
ത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കു 122
നമുക്കു പോകാം എന്നു് അവർ എ
നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ സന്തോഷി
ച്ചു. യെരൂശലേമേ, ഞങ്ങളുടെ കാലുകൾ 2
നിന്റെ വാതിൽക്കകത്തു നില്ക്കുന്നു.
തമ്മിൽ ഇണക്കിയ നഗരമായി പണിതി 3
രിക്കുന്ന യെരൂശലേമേ! അവിടേക്കു ഗോ 4
ത്രങ്ങൾ യഹോവയുടെ ഗോത്രങ്ങൾ
തന്നേ, യിസ്രായേലിന്നു സാക്ഷ്യത്തിന്നാ
യി യഹോവയുടെ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം
ചെയ്വാൻ കയറിച്ചെല്ലുന്നു. അവിടെ ന്യാ 5
യാസനങ്ങൾ, ദാവീദ്-ഗൃഹത്തിന്റെ ന്യാ
യാസനങ്ങൾ തന്നേ ഇരിക്കുന്നു. യെരൂശ 6
ലേമിന്റെ സമാധാനത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥി
പ്പിൻ; നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ സ്വൈ
രമായിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ കൊത്തളങ്ങ 7
ളിൽ സമാധാനവും നിന്റെ അരമനക
ളിൽ സ്വൈരവും ഉണ്ടാകട്ടെ. എന്റെ 8
സഹോദരന്മാരും കൂട്ടാളികളും നിമിത്തം
നിന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു
ഞാൻ പറയും. നമ്മുടെ ദൈവമായ യ 9
ഹോവയുടെ ആലയം നിമിത്തം ഞാൻ
നിന്റെ നന്മ അന്വേഷിക്കും.

(ആരോഹണഗീതം.)

പ്രത്യാശയോടുകൂടെ ദൈവത്തിനായി
കാത്തിരിക്കുന്നതു്

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവനായു 123
ള്ളോവേ, നിന്നിലേക്കു ഞാൻ എന്റെ
കണ്ണു് ഉയർത്തുന്നു. ദാസന്മാരുടെ കണ്ണു് 2
യജമാനന്റെ കയ്യിലേക്കും ദാസിയുടെ
കണ്ണു് യജമാനത്തിയുടെ കയ്യിലേക്കും എ
ന്നപോലെ ഞങ്ങളുടെ കണ്ണു് ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു്, അവൻ
ഞങ്ങളോടു കൃപ ചെയ്യുവോളം നോക്കി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഹോവേ, ഞങ്ങളോ 3
ടു കൃപ ചെയ്യേണമേ, ഞങ്ങളോടു കൃപ
ചെയ്യേണമേ; ഞങ്ങൾ നിന്ദ സഹിച്ചു
മടുത്തിരിക്കുന്നു. സുഖിയന്മാരുടെ പരിഹാ 4
സവും അഹങ്കാരികളുടെ നിന്ദയും സഹി
ച്ചു ഞങ്ങളുടെ മനം ഏറ്റവും മടുത്തിരി
ക്കുന്നു.

---

119 173. യോശു. 24: 22. **119: 176.** യെശ. 53: 6; 1 പത്രൊ. 2: 25.
120: 1. യോനാ 2: 2. **120: 2.** ഉല്പ. 10: 2—5.
121: 1—2. യിരെ. 3: 23. **121: 3.** സദൃ. 3: 25, 26. **121: 5.** യെശ. 25: 4.
121: 6. യെശ. 49: 10; വെളി. 7: 16. **121: 7.** സങ്കീ. 97: 10. **121: 8.** ആവ. 28: 6,
122: 5. ആവ. 17: 8.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു ആരോഹണഗീതം.)
വിടുതലിനായുള്ള സ്തോത്രം

124 യിസ്രായേൽ പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ, യഹോവ നമ്മുടെ പക്ഷത്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മനുഷ്യർ നമ്മോട്
2 എതിർത്തപ്പോൾ, യഹോവ നമ്മുടെ പക്ഷത്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ കോ
3 പം നമുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചപ്പോൾ, അവർ നമ്മെ ജീവനോടെ വിഴുങ്ങിക്കളയുമായിരുന്നു; വെള്ളം നമ്മെ ഒഴുക്കിക്കളയു
4 മായിരുന്നു, നദി നമ്മുടെ പ്രാണന്മേൽ കവിയുമായിരുന്നു; പൊങ്ങിയിരുന്ന വെ
5 ള്ളം നമ്മുടെ പ്രാണന്മേൽ കവിയുമായിരുന്നു. നമ്മെ അവരുടെ പല്ലിന്നു ഇരയായി കൊടുക്കായ്കയാൽ യഹോവ വാഴ്ത്ത
7 പ്പെട്ടവൻ. വേട്ടക്കാരുടെ കണിയിൽനിന്നു പക്ഷിയെന്നപോലെ നമ്മുടെ പ്രാണൻ വഴുതിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു; കണി
8 പൊട്ടി നാം വഴുതിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഹായം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

(ആരോഹണഗീതം.)
ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ
ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു

125 യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ കുലുങ്ങാതെ എന്നേക്കും നില്ക്കുന്ന സീ
2 യോൻ പർവ്വതം പോലെയാകുന്നു. പർവ്വതങ്ങൾ യെരൂശലേമിനെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു;
യഹോവ ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും തന്റെ
3 ജനത്തെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാർ നീതികേടിലേക്കു കൈ നീട്ടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദുഷ്ടന്മാരുടെ ചെങ്കോൽ
നീതിമാന്മാരുടെ അവകാശത്തിന്മേൽ ഇ
4 രിക്കയില്ല. യഹോവേ, ഗുണവാന്മാർക്കും ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾക്കും നന്മ ചെയ്യേ
5 ണമേ. എന്നാൽ വളഞ്ഞ വഴികളിലേക്കു തിരിയുന്നവരെ യഹോവ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടുകൂടെ പോകുമാറാക്കട്ടെ. യിസ്രായേലിന്മേൽ സമാധാനം വരുമാറാകട്ടെ.

(ആരോഹണഗീതം.)
പ്രവാസത്തിൽനിന്നുള്ള തിരിച്ചുവരവു്

126 യഹോവ സീയോന്റെ പ്രവാസികളെ മടക്കി വരുത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം കാണുന്നവരെപ്പോലെ ആ
2 യിരുന്നു. അന്നു ഞങ്ങളുടെ വായിൽ ചിരിയും ഞങ്ങളുടെ നാവിന്മേൽ ആർപ്പും നിറഞ്ഞിരുന്നു. യഹോവ അവരിൽ വൻകാര്യങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ജാതികളുടെ
3 ഇടയിൽ അന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവ ഞങ്ങളിൽ വൻകാര്യങ്ങളെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.
4 യഹോവേ, തെക്കെനാട്ടിലെ തോട്ടകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവാസികളെ മടക്കി
5 വരുത്തേണമേ. കണ്ണുനീരോടെ വിതെക്കുന്നവർ ആർപ്പോടെ കൊയ്യും. വിത്തു ചുമന്നു കരഞ്ഞും വിതെച്ചുംകൊണ്ടു നടക്കുന്നു; കറ്റ ചുമന്നും ആർത്തുംകൊണ്ടു വരുന്നു.

(ശലോമോന്റെ ഒരു ആരോഹണഗീതം.)
സമൃദ്ധിയുടെ ദാതാവായ ദൈവം

127 യഹോവ വീടു പണിയാതിരുന്നാൽ പണിയുന്നവർ വ്യർത്ഥാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു; യഹോവ പട്ടണം കാക്കാതിരുന്നാൽ കാവല്ക്കാരൻ വ്യർത്ഥാ ജാഗരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ അതികാലത്തു് എഴുന്നേല്ക്കുന്നതും 2
നന്നാ താമസിച്ചു കിടപ്പാൻ പോകുന്നതും
കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്തു് ഉപജീവിക്കുന്നതും
വ്യർത്ഥമത്രേ; തന്റെ പ്രിയന്നോ, അവൻ
അതു് ഉറക്കത്തിൽ കൊടുക്കുന്നു. മക്കൾ, 3
യഹോവ നല്കുന്ന അവകാശവും ഉദരഫലം, അവൻ തരുന്ന പ്രതിഫലവും
തന്നേ. വീരന്റെ കയ്യിലെ അസ്ത്രങ്ങൾ 4
എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയാകുന്നു യൌവ്വനത്തിലെ മക്കൾ. അവയെക്കൊണ്ടു തന്റെ 5
ആവനാഴിക നിറെച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ
ഭാഗ്യവാൻ; നഗരവാതില്ക്കൽവെച്ചു ശത്രുക്കളോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ളവർ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല.

(ആരോഹണഗീതം)
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവഭവനം

128 യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു്, അവന്റെ വഴികളിൽ നടക്കുന്ന ഏവനും ഭാഗ്യവാൻ; നിന്റെ കൈകളുടെ അ 2
ദ്ധ്വാനഫലം നീ തിന്നും; നീ ഭാഗ്യവാൻ;
നിനക്കു നന്മ വരും. നിന്റെ ഭാര്യ 3
നിന്റെ വീട്ടിനകത്തു ഫലപ്രദമായ മുന്തിരിവള്ളിപോലെയും നിന്റെ മക്കൾ
നിന്റെ മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ഒലിവുതൈകൾ
പോലെയും ഇരിക്കും. യഹോവാഭക്തനാ 4
യ പുരുഷൻ ഇങ്ങനെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാകും. യഹോവ സീയോനിൽനിന്നു 5
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും; നിന്റെ ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ യെരൂശലേമിന്റെ
നന്മയെ കാണും. നിന്റെ മക്കളുടെ മക്ക 6
ളെയും നീ കാണും; യിസ്രായേലിന്മേൽ
സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

(ആരോഹണഗീതം.)
ശത്രുക്കളെ മറിച്ചുകളയുന്നതിനുള്ള
പ്രാർത്ഥന

129 യിസ്രായേൽ പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ: അവർ എന്റെ ബാല്യം മുതൽ പലപ്പോഴും എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു;
അവർ എന്റെ ബാല്യം മുതൽ പലപ്പോ 2
ഴും എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു; എങ്കിലും അവർ
എന്നെ ജയിച്ചില്ല. ഉഴവുകാർ എന്റെ 3
മുതുകിന്മേൽ ഉഴുതു; ഉഴവുചാലുകളെ അവർ നീളത്തിൽ കീറി. യഹോവ നീതി 4
മാനാകുന്നു; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ കയറുകളെ അറുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സീയോ 5
നെ പകെക്കുന്നവരൊക്കെയും ലജ്ജിച്ചു

124: 3. സങ്കീ. 56: 1. 124: 7. സദൃ. 6: 5. 124: 8. 121: 2.
125: 5. സദൃ. 2: 15. 126: 5—6. യിരെ. 31: 9—14. 127: 4. 1 ശമൂ. 2: 5.
128: 2. യെശ. 3: 10. 128: 3. യെഹെ. 19: 10. 128: 6. ഉല്പ. 50: 23.

6 പിൻതിരിഞ്ഞുപോകട്ടെ. വളരുന്നതിനു
മുമ്പെ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന പുരപ്പുറത്തെ
7 പുല്ലുപോലെ അവർ ആകട്ടെ. കൊയ്യു
ന്നവൻ അതുകൊണ്ടു തൻെറ കൈയാക
ട്ടെ കറ്റ കെട്ടുന്നവൻ തൻെറ മാറ്റിടം
8 ആകട്ടെ നിറെക്കയില്ല. യഹോവയുടെ
അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ; യഹോ
വയുടെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അ
നുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ വഴിപോകു
ന്നവർ പറയുന്നതുമില്ല.

(ആരോഹണഗീതം.)
ആഴത്തിൽനിന്നും

130 യഹോവേ, ആഴത്തിൽനിന്നു
ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നു;
2 കർത്താവേ, എൻെറ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കേ
ണമേ; നിൻെറ ചെവി എൻെറ യാചന
3 കൾക്കു ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കേണമേ. യഹോ
വേ, നീ അകൃത്യങ്ങളെ ഓർമ്മ വെച്ചാൽ
4 കർത്താവേ, ആർ നിലനില്ലും? എങ്കിലും
നിന്നെ ഭയപ്പെടുവാൻതക്കവണ്ണം നിൻെറ
5 പക്കൽ വിമോചനം ഉണ്ടു്. ഞാൻ യഹോ
വയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു; എൻെറ ഉള്ളം
കാത്തിരിക്കുന്നു; അവൻെറ വചനത്തിൽ
6 ഞാൻ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഉഷ
സ്സിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ
ഉഷസ്സിന്നായി കാത്തിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ
എൻെറ ഉള്ളം യഹോവയ്ക്കായി കാത്തിരി
7 ക്കുന്നു. യിസ്രായേലേ, യഹോവയിൽ പ്ര
ത്യാശ വെച്ചുകൊൾക; യഹോവയ്ക്കു കൃപ
യും അവൻെറ പക്കൽ ധാരാളം വീണ്ടെ
8 ടുപ്പും ഉണ്ടു്. അവൻ യിസ്രായേലിനെ അ
വൻെറ അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെയും
വീണ്ടെടുക്കും.

(ദാവീദിൻെറ ഒരു ആരോഹണ
ഗീതം.)
വിനയത്തോടുകൂടിയ ദൈവാശ്രയം

131 യഹോവേ, എൻെറ ഹൃദയം ഗർവ്വി
ച്ചിരിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ നിഗളിച്ച നോ
ട്ടങ്ങുന്നില്ല; എൻെറ ബുദ്ധിക്കെത്താത്ത വ
ങ്കാര്യങ്ങളിലും അത്ഭുതവിഷയങ്ങളിലും
2 ഞാൻ ഇടപെടുന്നതുമില്ല. ഞാൻ എൻെറ
പ്രാണനെ താലോലിച്ചു മിണ്ടാതാക്കിയി
രിക്കുന്നു; തൻെറ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ
മുലകുടി മാറിയ പൈതൽ എന്നപോലെ
എൻെറ പ്രാണൻ എൻെറ അടുക്കൽ മുല
3 കുടി മാറിയതുപോലെ ആകുന്നു. യിസ്രാ
യേലേ, ഇന്നുമുതൽ എന്നേക്കും യഹോവ
യിൽ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊൾക.

(ആരോഹണഗീതം.)
ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
തീക്ഷ്ണത

132 യഹോവേ, ദാവീദിനെയും അവ
ൻെറ സകല കഷ്ടതയെയും ഓർക്കേ
2 ണമേ. അവൻ യഹോവയോടു സത്യം
ചെയ്തു യാക്കോബിൻെറ വല്ലഭനോടു
3 നേർന്നതു എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവയ്ക്കു
ഒരു സ്ഥലം, യാക്കോബിൻെറ വല്ലഭനു
4 ഒരു നിവാസം കണ്ടെത്തുവരെ ഞാൻ
എൻെറ കൂടാരവീട്ടിൽ കടക്കയില്ല;
എൻെറ ശയ്യമേൽ കയറി കിടക്കുകയുമി
ല്ല. ഞാൻ എൻെറ കണ്ണിന്നു് ഉറക്കും
5 എൻെറ കൺപോളയ്ക്കു മയക്കവും കൊടു
ക്കയില്ല. നാം എഫ്രാത്തയിൽ അതിനെ
6 കുറിച്ചു കേട്ടു വനപ്രദേശത്തു് അതിനെ
കണ്ടെത്തിയല്ലോ. നാം അവൻെറ തിരു
7 നിവാസത്തിലേക്കു ചെന്നു് അവൻെറ
പാദപീഠത്തിങ്കൽ നമസ്കരിക്കുക. യഹോ
8 വേ, നീ നിൻെറ ബലത്തിൻെറ പെട്ടക
വുമായി നിൻെറ വിശ്രാമത്തിലേക്കു് എ
ഴുന്നള്ളേണമേ. നിൻെറ പുരോഹിത
9 ന്മാർ നീതി ധരിക്കയും നിൻെറ ഭക്ത
ന്മാർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.
10 നിൻെറ ദാസനായ ദാവീദിൻ നിമിത്തം
നിൻെറ അഭിഷിക്തൻെറ മുഖത്തെ തിരി
11 ച്ചുകളയരുതേ. ഞാൻ നിൻെറ ഉദരഫല
ത്തെ നിൻെറ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തു
12 മെന്നും നിൻെറ മക്കൾ എൻെറ നിയമ
ത്തെയും ഞാൻ അവർക്കു് ഉപദേശിച്ച സാ
ക്ഷ്യത്തെയും പ്രമാണിക്കുമെങ്കിൽ അവരു
ടെ മക്കളും എന്നേക്കും നിൻെറ സിംഹാ
സനത്തിൽ ഇരിക്കും എന്നും യഹോവ ദാ
വീദിനോടു് ആണയിട്ട സത്യം; അവൻ
13 അതിൽനിന്നു മാറുകയില്ല. യഹോവ സീ
യോനെ തെരഞ്ഞെടുക്കയും അതിനെ
തൻെറ വാസസ്ഥലമായി ഇച്ഛിക്കയും
14 ചെയ്തു. അതു് എന്നേക്കും എൻെറ വിശ്രാ
മം ആകുന്നു; ഞാൻ അതിനെ ഇച്ഛിച്ചി
രിക്കയാൽ ഞാൻ അവിടെ വസിക്കും.
15 അതിലെ ആഹാരം ഞാൻ സമൃദ്ധിയായി
അനുഗ്രഹിക്കും; അതിലെ ദരിദ്രന്മാർക്കു്
16 അപ്പംകൊണ്ടു തൃപ്തി വരുത്തും. അതിലെ
പുരോഹിതന്മാരെയും രക്ഷ ധരിപ്പിക്കും;
അതിലെ ഭക്തന്മാർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും.
17 അവിടെ ഞാൻ ദാവീദിന്നു് ഒരു കൊമ്പു
മുളെപ്പിക്കും; എൻെറ അഭിഷിക്തനു്
18 ഒരു ദീപം ഒരുക്കീട്ടുമുണ്ടു്. ഞാൻ അവ
ൻെറ ശത്രുക്കളെ ലജ്ജ ധരിപ്പിക്കും; അ
വൻെറ തലയിലോ കിരീടം ശോഭിക്കും.

(ദാവീദിൻെറ ഒരു ആരോഹണഗീതം.)
സഹോദരൈക്യം

133 ഇതാ, സഹോദരന്മാർ ഒത്തൊരു
മിച്ചു വസിക്കുന്നതു് എത്ര ശുഭവും
എത്ര മനോഹരവും ആകുന്നു! അതു വ
സ്ത്രത്തിൻെറ വിളുമ്പിലേക്കു നീണ്ടുകിടക്കു
ന്ന താടിയിലേക്കു, അഹരോൻെറ താടി
യിലേക്കു തന്നേ, ഒഴുകുന്നതായി അവൻെറ
തലയിലെ വിശേഷ തൈലം പോലെയും
2 സീയോൻപർവ്വതത്തിൽ പെയ്യുന്ന ഹെ
3 ർമ്മോന്യ മഞ്ഞുപോലെയും ആകുന്നു; അ
വിടെയല്ലോ യഹോവ അനുഗ്രഹവും ശാ
ശ്വതമായുള്ള ജീവനും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

129: 6. മത്താ. 13: 6, 21. **130: 3.** സങ്കീ. 143: 2; റോമ. 3: 20—24; ഗലാ. 2: 16.
130: 4 ദാനീ. 9: 9. **131: 2.** 1 കൊരി. 14: 20.
132: 7. സങ്കീ. 99: 5. **132: 11.** സങ്കീ. 89: 3, 4; അ. പ്ര. 2: 30. **132: 12.** 1 രാജാ. 8: 25.
132: 15. ലൂക്കൊ. 1: 53. **132: 17.** 2 ദിന. 21: 7.

(ആരോഹണഗീതം.)

രാത്രികാലങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുന്നതു്

134 അല്ലയോ, രാത്രികാലങ്ങളിൽ യ
ഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നില്ക്കുന്ന
വരായി യഹോവയുടെ സകല ദാസന്മാരു
മായുള്ളോരേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
2 വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കലേക്കു കൈ ഉയർത്തി
3 യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ. ആകാശവും ഭൂ
മിയും ഉണ്ടാക്കിയ യഹോവ സീയോനിൽ
നിന്നു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും വിഗ്രഹ
ങ്ങളുടെ കഴിവില്ലായ്മയും

135 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോ
വയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിപ്പിൻ; യ
ഹോവയുടെ ദാസന്മാരേ, അവനെ സ്തുതി
2 പ്പിൻ. യഹോവയുടെ ആലയത്തിലും ന
മ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൻ പ്രാ
കാരങ്ങളിലും നില്ക്കുന്നവരേ, യഹോവയെ
3 സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോവ നല്ലവൻ അല്ലോ.
അവന്റെ നാമത്തിന്നു കീർത്തനം ചെ
4 യ്യിൻ; അതു മനോഹരമല്ലോ. യഹോവ
യാക്കോബിനെ തനിക്കായിട്ടും യിസ്രായേ
ലിനെ തന്റെ നിക്ഷേപമായിട്ടും തെര
5 ഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. യഹോവ വലിയ
വൻ എന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു സകല ദേ
വന്മാരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നും ഞാൻ അറി
6 യുന്നു. ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും സമുദ്ര
ങ്ങളിലും എല്ലാ ആഴങ്ങളിലും യഹോവ
തനിക്കു് ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെയും ചെയ്യുന്നു.
7 അവൻ ഭൂമിയുടെ അറുതിയിൽനിന്നു നീരാവി
പൊങ്ങുമാറാക്കുന്നു; അവൻ മഴയ്ക്കായി
മിന്നലുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു; തന്റെ ഭണ്ഡാ
രങ്ങളിൽനിന്നു കാറ്റു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.
8 അവൻ മിസ്രയീമിലെ കടിഞ്ഞൂലുകളെ
മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും ഒരുപോലെ
9 സംഹരിച്ചു. മിസ്രയീമേ, നിന്റെ മദ്ധ്യേ
അവൻ ഫറവോന്റെ മേലും അവന്റെ
സകല ഭൃത്യന്മാരുടെമേലും അടയാളങ്ങ
10 ളും അത്ഭുതങ്ങളും അയച്ചു. അവൻ വലിയ
ജാതികളെ സംഹരിച്ചു; ബലമുള്ള രാ
11 ജാക്കന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു. അമോര്യരുടെ
രാജാവായ സീഹോനെയും ബാശാൻരാ
ജാവായ ഓഗിനെയും സകല കനാന്യ
12 രാജ്യങ്ങളെയും തന്നേ. അവരുടെ ദേശ
ത്തെ അവൻ അവകാശമായിട്ടു, തന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്നു് അവകാശമാ
13 യിട്ടു കൊടുത്തു. യഹോവേ, നിന്റെ നാമം
ശാശ്വതമായും യഹോവേ, നിന്റെ ജ്ഞാ
പകം തലമുറതലമുറയായും ഇരിക്കുന്നു.
14 യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു ന്യായപാല
നം ചെയ്യും; അവൻ തന്റെ ദാസന്മാ
രോടു സഹതപിക്കും.
15 ജാതികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പൊന്നും വെ
ള്ളിയും മനുഷ്യരുടെ കൈവേലയും ആകു
16 ന്നു. അവയ്ക്കു വായുണ്ടെങ്കിലും സംസാരി
17 ക്കുന്നില്ല; കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കാണുന്നില്ല; അ
വയ്ക്കു ചെവിയുണ്ടെങ്കിലും കേൾക്കുന്നില്ല;
അവയുടെ വായിൽ ശ്വാസവുമില്ല. അവ 18
യെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവയെപ്പോലെയാ
കുന്നു; അവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവനും
അങ്ങനെ തന്നേ. യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ, 19
യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; അഹരോന്റെ ഗൃ
ഹമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക. ലേവി 20
ഗൃഹമേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക; യഹോവാ
ഭക്തന്മാരേ, യഹോവയെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
യെരൂശലേമിൽ അധിവസിക്കുന്ന യഹോ 21
വ സീയോനിൽനിന്നു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാ
കട്ടെ. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രദയയ്ക്കായി
സ്തോത്രം

136 യഹോവയ്ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ;
അവൻ നല്ലവനല്ലോ; അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. ദൈവാധിദൈവ 2
ത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ; അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. കർത്താധികർത്താവി 3
ന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ; അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു്. ഏകനായി മഹാത്ഭുത 4
ങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു്— അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. ജ്ഞാനത്തോടെ 5
ആകാശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവന്നു്— അവ
ന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. ഭൂമിയെ വെ 6
ള്ളത്തിന്മേൽ വിരിച്ചവന്നു്— അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. വലിയ വെളിച്ച 7
ങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവന്നു്—അവന്റെ ദയ
എന്നേക്കുമുള്ളതു്. പകൽ വാഴുവാൻ സൂ 8
ര്യനെയും—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ള
തു. രാത്രി വാഴുവാൻ ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്ര 9
ങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കിയവന്നു് — അവന്റെ
ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. മിസ്രയീമിലെ ക 10
ടിഞ്ഞൂലുകളെ സംഹരിച്ചവന്നു്—അ
വന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. അവരുടെ 11
ഇടയിൽനിന്നു യിസ്രായേലിനെ പുറപ്പെ
ടുവിച്ചവന്നു്—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കു
മുള്ളതു. ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും നീട്ടിയ 12
ഭുജംകൊണ്ടും തന്നേ—അവന്റെ ദയ എ
ന്നേക്കുമുള്ളതു. ചെങ്കടലിനെ രണ്ടായി 13
വിഭാഗിച്ചവന്നു്—അവന്റെ ദയ എന്നേ
ക്കുമുള്ളതു്. അതിന്റെ നടുവിൽകൂടി യി 14
സ്രായേലിനെ കടത്തിയവന്നു്— അവ
ന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു. ഫറവോ 15
നെയും സൈന്യത്തെയും ചെങ്കടലിൽ ത
ള്ളിയിട്ടവന്നു്—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കു
മുള്ളതു. തന്റെ ജനത്തെ മരുഭൂമിയിൽ 16
കൂടി നടത്തിയവന്നു്—അവന്റെ ദയ എ
ന്നേക്കുമുള്ളതു. മഹാരാജാക്കന്മാരെ സം 17
ഹരിച്ചവന്നു് അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമു
ള്ളതു. ശ്രേഷ്ഠരാജാക്കന്മാരെ നിഗ്രഹി 18
ച്ചവന്നു്— അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമു
ള്ളതു്. അമോര്യരുടെ രാജാവായ സീ 19
ഹോനെയും—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമു
ള്ളതു. ബാശാൻരാജാവായ ഓഗിനെ 20
യും—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. അ 21
വരുടെ ദേശത്തെ അവകാശമായി കൊടു
ത്തു — അവന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു.

134: 2. 1 തിമൊ. 2: 8. 135: 6. ദാനീ. 4: 35. 135: 7. യിരെ. 10: 13. 135: 8. പുറ. 12: 12, 29. 135: 14. ആവ. 32: 36; എബ്രാ. 10: 30. 135: 15—18. സങ്കീ. 115: 4—8. 136: 5. ഉല്പ: 1: 14. 136: 7. പുറ. 12: 29. 136: 16. ആവ. 8: 15.

22 തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിന്നു് അവ
കാശമായി തന്നേ — അവന്റെ ദയ എ
23 ന്നേക്കുമുള്ളതു്. നമ്മുടെ താഴ്ചയിൽ നമ്മെ
ഓർത്തവന്നു്—അവന്റെ ദയ എന്നേക്കു
24 മുള്ളതു്. നമ്മുടെ വൈരികളുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു നമ്മെ വിടുവിച്ചവന്നു്—അവന്റെ
25 ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. സകല ജഡത്തിന്നും
ആഹാരം കൊടുക്കുന്നവന്നു് — അവന്റെ
26 ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ; അ
വന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു്.

ബാബേൽപ്രവാസത്തിന്റെ
കയ്പേറിയ അനുഭവം

137 ബാബേൽ നദികളുടെ തീരത്തു ഞ
ങ്ങൾ ഇരുന്നു, സീയോനെ ഓർത്ത
2 പ്പോൾ ഞങ്ങൾ കരഞ്ഞു. അതിന്റെ ന
ടുവിലെ അലരിവൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ
3 ഞങ്ങളുടെ കിന്നരങ്ങളെ തൂക്കിയിട്ടു. ഞ
ങ്ങളെ ബദ്ധരാക്കിക്കൊണ്ടു പോയവർ:
സീയോൻഗീതങ്ങളിൽ ഒന്നു ചൊല്ലുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു ഗീതങ്ങളെയും ഞങ്ങളെ
4 പീഡിപ്പിച്ചവർ സന്തോഷത്തെയും ഞ
ങ്ങളോടു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ യഹോവ
യുടെ ഗീതം അന്യദേശത്തു പാടുന്നതെ
5 ങ്ങനെ? യെരൂശലേമേ, നിന്നെ ഞാൻ മ
റക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ വലങ്കൈ മറന്നു
6 പോകട്ടെ. നിന്നെ ഞാൻ ഓർക്കാതെപോ
യാൽ, യെരൂശലേമിനെ എന്റെ മുഖ്യ
സന്തോഷത്തെക്കാൾ വിലമതിക്കാതെ
പോയാൽ, എന്റെ നാവു് അണ്ണാക്കി
7 നോടു പറ്റിപ്പോകട്ടെ. ഇടിച്ചുകളവിൻ,
അടിസ്ഥാനംവരെ അതിനെ ഇടിച്ചുക
ളവിൻ! എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ ഏദോമ്യ
ർക്കായി യഹോവേ, യെരൂശലേമിന്റെ
8 നാൾ ഓർക്കേണമേ. നാശം അടുത്തിരിക്ക
ുന്ന ബാബേൽ പുത്രിയേ, നീ ഞങ്ങളോടു
ചെയ്തതുപോലെ നിന്നോടു ചെയ്യുന്നവൻ
9 ഭാഗ്യവാൻ. നിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പി
ടിച്ചു പാറമേൽ അടിച്ചുകളയുന്നവൻ ഭാ
ഗ്യവാൻ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവപ്രീതിക്കുവേണ്ടി സ്തോത്രം

138 ഞാൻ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന
ക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും; ദേവന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ ഞാൻ നിന്നെ കീർത്തിക്കും.
2 ഞാൻ നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ നോ
ക്കി നമസ്കരിച്ചു, നിന്റെ ദയയും വിശ്വ
സ്തതയും നിമിത്തം തിരുനാമത്തിന്നു സ്തോ
ത്രം ചെയ്യും. നിന്റെ നാമത്തിന്നു മീതെ
ഒക്കെയും നീ നിന്റെ വാഗ്ദാനം മഹിമ
3 പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വിളിച്ചപേ
ക്ഷിച്ച നാളിൽ നീ എനിക്കുത്തരം അരുളി;
എന്റെ ഉള്ളിൽ ബലം നല്കി എന്നെ
4 ധൈര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. യഹോവേ,
ഭൂമിയിലെ സകല രാജാക്കന്മാരും നിന്റെ
വായിൻ വചനങ്ങളെ കേട്ടിട്ടു നിനക്കു
5 സ്തോത്രം ചെയ്യും. അതേ, അവർ യഹോ
വയുടെ വഴികളെക്കുറിച്ചു പാടും; യഹോ
വയുടെ മഹത്വം വലിയതാകുന്നുവല്ലോ.
യഹോവ ഉന്നതനെങ്കിലും താഴ്ചയുള്ളവ 6
നെ കടാക്ഷിക്കുന്നു; ഗർവ്വിയെയോ അവൻ
ദൂരത്തുനിന്നു് അറിയുന്നു. ഞാൻ കഷ്ടത 7
യുടെ നടുവിൽ നടന്നാലും നീ എന്നെ ജീ
വിപ്പിക്കും; എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ക്രോധ
ത്തിന്നു നേരെ നീ കൈ നീട്ടും; നിന്റെ
വലങ്കൈ എന്നെ രക്ഷിക്കും. യഹോവ 8
എനിക്കുവേണ്ടി സമാപ്തി വരുത്തും; യ
ഹോവേ, നിന്റെ ദയ എന്നേക്കുമുള്ളതു;
തൃക്കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഉപേക്ഷി
ക്കരുതേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ
ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

സർവ്വവും അറിയുന്നവനും സർവ്വ
വ്യാപിയുമായ ദൈവം

യഹോവേ, നീ എന്നെ ശോധന **139**
ചെയ്തു് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ 2
ഇരിക്കുന്നതും എഴുന്നേല്ക്കുന്നതും നീ അറിയു
ന്നു; എന്റെ നിരൂപണം നീ ദൂരത്തുനിന്നു
ഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ നടപ്പും കിടപ്പും നീ 3
ശോധന ചെയ്യുന്നു; എന്റെ വഴികളൊ
ക്കെയും നിനക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. യ 4
ഹോവേ, നീ മുഴുവനും അറിയാതെ ഒരു
വാക്കും എന്റെ നാവിന്മേൽ ഇല്ല. നീ 5
മുമ്പും പിമ്പും എന്നെ അടുത്തു നിന്റെ
കൈ എന്റെമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ 6
പരിജ്ഞാനം എനിക്കു് അത്യത്ഭുതമാകു
ന്നു; അതു് എനിക്കു ഗ്രഹിച്ചുകൂടാതവണ്ണം
ഉന്നതമായിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ആത്മാവി 7
നെ ഒളിച്ചു് ഞാൻ എവിടേക്കു പോകും?
തിരുസന്നിധി വിട്ടു ഞാൻ എവിടേക്കു്
ഓടും? ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിയാൽ 8
നീ അവിടെ ഉണ്ടു; പാതാളത്തിൽ
എന്റെ കിടക്ക വിരിച്ചാൽ നീ അവിടെ
ഉണ്ടു; ഞാൻ ഉഷസ്സിൻ ചിറകു ധരിച്ചു, 9
സമുദ്രത്തിന്റെ അറ്റത്തു ചെന്നു പാ
ർത്താൽ അവിടെയും നിന്റെ കൈ എന്നെ
നടത്തും; നിന്റെ വലങ്കൈ എന്നെ പി 10
ടിക്കും. ഇരുട്ടു് എന്നെ മൂടിക്കളയട്ടെ; 11
വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും രാത്രിയായ്തീ
രട്ടെ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ ഇരുട്ടുപോ 12
ലും നിനക്കു മറവായിരിക്കയില്ല; രാത്രി
പകൽപോലെ പ്രകാശിക്കും; ഇരുട്ടും
വെളിച്ചവും നിനക്കു് ഒരുപോലെതന്നേ.
നീയല്ലോ എന്റെ അന്തരംഗങ്ങളെ നി 13
ർമ്മിച്ചതു്. എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ
നീ എന്നെ മെടഞ്ഞു. ഭയങ്കരവും അതി 14
ശയവുമായി എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു; നി
ന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അത്ഭുതകരമാകുന്നു;
അതു് എന്റെ ഉള്ളം നല്ലവണ്ണം അറിയു
ന്നു. ഞാൻ രഹസ്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടക 15
യും ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിൽ നിർമ്മി
ക്കപ്പെട്ടകയും ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ അ
സ്ഥികൂടം നിനക്കു മറവായിരുന്നില്ല.
ഞാൻ പിണ്ഡാകാരമായിരുന്നപ്പോൾ നീ 16

136: 23. ലൂക്കൊ. 1: 48. **136: 25.** സങ്കീ. 145: 15. **137: 8.** വെളി. 18: 6.
138: 6. യെശ. 57: 15; 66: 1, 2. **139: 2.** മത്താ. 9: 4; യോഹ. 2: 25.
139: 7. യിരെ. 23: 24. **139: 8.** ആമോ. 9: 2. **139: 15.** സഭാ. 11: 5.

ന്റെ കണ്ണ് എന്നെ കണ്ടു; നിയമിക്കപ്പെട്ട നാളുകളിൽ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അവയെല്ലാം നിന്റെ പുസ്തക
17 ത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ വിചാരങ്ങൾ എനിക്ക് എത്ര ഘനമായവ! അവയുടെ ആകെത്തുകയും എത്ര
18 വലിയതു! അവയെ എണ്ണിയാൽ മണലിനെക്കാൾ അധികം; ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ ഇനിയും ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
19 ഇരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നീ ദുഷ്ടനെ നിഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; രക്തപാതകന്മാരേ, എന്നെ വിട്ടു പോകുവിൻ.
20 അവർ ദ്രോഹമായി നിന്നെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു; നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്റെ
21 നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നു. യഹോവേ, നിന്നെ പകയ്ക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകയ്ക്കേണ്ടതല്ലയോ? നിന്നോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവ
22 രെ ഞാൻ വെറുക്കേണ്ടതല്ലയോ? ഞാൻ പൂർണ്ണദ്വേഷത്തോടെ അവരെ ദ്വേഷിക്കുന്നു; അവരെ എന്റെ ശത്രുക്കളായി എ
23 ണ്ണുന്നു. ദൈവമേ, എന്നെ ശോധനചെയ്തു എന്റെ ഹൃദയത്തെ അറിയേണമേ; എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു എന്റെ നിനവുകളെ
24 അറിയേണമേ. വ്യസനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നിൽ ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കി, ശാശ്വതമാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ നടത്തേണമേ.

(സംഗീതപ്രമാണിക്കു; ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
സാഹസക്കാരനിൽനിന്നും പരിപാലനത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

140 യഹോവേ, ദുഷ്ടമനുഷ്യന്റെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ വിടുവിച്ചു സാ
2 ഹസക്കാരന്റെ പക്കൽനിന്നു എന്നെ പാലിക്കേണമേ. അവർ ഹൃദയത്തിൽ അനർത്ഥങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നു; അവർ ഇട
3 വിടാതെ യുദ്ധത്തിന്നു കൂട്ടം കൂടുന്നു. അവർ സർപ്പംപോലെ തങ്ങളുടെ നാവുകളെ കൂർപ്പിക്കുന്നു; അവരുടെ അധരങ്ങൾക്കു കീഴെ
4 അണലിവിഷം ഉണ്ടു. [സേലാ.] യഹോവേ, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ കാക്കേണമേ; സാഹസക്കാരന്റെ പക്കൽനിന്നു എന്നെ പാലിക്കേണമേ; അവർ എന്റെ കാലടികളെ മറിച്ചുകളവാൻ ഭാ
5 വിക്കുന്നു. ഗർവ്വികൾ എനിക്കായി കണിയും കയറും മറെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; വഴിയരികെ അവർ വല വിരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കായി കൂട്ടുകൾ വെച്ചിരിക്കുന്നു. [സേലാ.]
6 നീ എന്റെ ദൈവം എന്നു ഞാൻ യഹോവയോടു പറഞ്ഞു; യഹോവേ, എന്റെ യാചനകളെ കേൾക്കേണമേ.
7 എന്റെ രക്ഷയുടെ ബലമായി കർത്താവായ യഹോവേ, യുദ്ധദിവസത്തിൽ നീ
8 എന്റെ തലയിൽ ശിരസ്ത്രം ഇട്ടുന്നു. യഹോവേ, ദുഷ്ടന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ നല്കരുതേ; നിഗളിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ ദുരുപായം സാധിപ്പിക്കയും അരുതേ. [സേലാ.] എന്നെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുടെ തലയോ,— അവരുടെ അധരങ്ങളുടെ ദ്രോഹം അവരെ മൂടിക്കളയട്ടെ. തീക്കനൽ അവരുടെമേൽ വീഴട്ടെ; 10
അവൻ അവരെ തീയിലും എഴുന്നേല്ക്കാത്ത വണ്ണം കുഴിയിലും ഇട്ടുകളയട്ടെ. വാവി 11
ഷ്ണാക്കാരൻ ഭൂമിയിൽ നിലനില്ക്കയില്ല; സാഹസക്കാരനെ അനർത്ഥം നായാടി ഉന്മൂലനാശം വരുത്തും. യഹോവ പീഡി 12
തന്റെ വ്യവഹാരവും ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായവും നടത്തും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
അതേ, നീതിമാന്മാർ നിന്റെ നാമത്തി 13
ന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യും; നേരുള്ളവർ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വസിക്കും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)
ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന

141 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു; എന്റെ അടുക്കലേക്കു വേഗം വരേണമേ; ഞാൻ നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ. എന്റെ പ്രാർത്ഥന 2
തിരുസന്നിധിയിൽ ധൂപമായും എന്റെ കൈകളെ മലർത്തുന്നതു സന്ധ്യായാഗമായും തീരട്ടെ. യഹോവേ, എന്റെ വായ്ക്കു 3
ഒരു കാവൽ നിർത്തി, എന്റെ അധരദ്വാരം കാക്കേണമേ. ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരോടു 4
കൂടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ ഇടപെടുവാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിന്നു ചായ്ക്കരുതേ; അവരുടെ സ്വാദുഭോജനം ഞാൻ കഴിക്കയുമരുതേ. നീതിമാൻ എന്നെ അ 5
ടിക്കുന്നതു ദയ; അവൻ എന്നെ ശാസിക്കുന്നതു തലയ്ക്കു എണ്ണ; എന്റെ തല അതിനെ വിലക്കാതിരിക്കട്ടെ; ഇനി അവർ ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങൾക്കെതിരേ എനിക്കു പ്രാർത്ഥനയേയുള്ളു. അവരുടെ ന്യായാധി 6
പന്മാരെ പാറമേൽനിന്നു തള്ളിയിട്ടും; എന്റെ വാക്കുകൾ ഇമ്പമുള്ളവയാകയാൽ അവർ അവയെ കേൾക്കും. നിലം ഉഴുതു 7
മറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ അസ്ഥികൾ പാതാളത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. കർത്താവായ യഹോ 8
വേ, എന്റെ കണ്ണു നിങ്കലേക്കു ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ ശരണമാക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണനെ തൂകിക്കളയരുതേ. അവർ എ 9
നിക്കു വെച്ചിരിക്കുന്ന കണിയിലും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ കൂട്ടുകളിലും അകപ്പെടാതവണ്ണം എന്നെ കാക്കേണമേ. ഞാൻ ഒഴി 10
ഞ്ഞുപോകുമ്പോഴേക്കു ദുഷ്ടന്മാർ സ്വന്തവലകളിൽ അകപ്പെടട്ടെ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു ധ്യാനം; അവൻ ഗുഹയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ കഴിച്ച പ്രാർത്ഥന.)
പീഡനത്തിൽനിന്നും വിടുതലിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

142 ഞാൻ യഹോവയോടു ഉറക്കെ നിലവിളിക്കുന്നു; ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ യഹോവയോടു യാചിക്കുന്നു. അവന്റെ 2
സന്നിധിയിൽ ഞാൻ എന്റെ സങ്കടം പകരുന്നു, എന്റെ കഷ്ടത ഞാൻ അവനെ

139: 23. ഇയ്യോ: 31: 6. 140: 3. റോമ. 3: 13.
140: 5. യിരെ. 18: 22. 140: 10. സങ്കീ. 11: 6. 141: 2. വെളി. 5: 8; 8: 3, 4.

3 ബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു് എന്റെ ഉള്ളിൽ വിഷാദിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നീ എന്റെ പാതയെ അറിയുന്നു. ഞാൻ നടക്കുന്ന പാതയിൽ അവർ എനിക്കു് ഒരു കണി ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. 4 വലത്തോട്ടുനോക്കി കാണേണമേ; എന്നെ അറിയുന്നവൻ ആരുമില്ലല്ലോ. ശരണം എനിക്കു പൊയ്പോയിരിക്കുന്നു; എന്റെ പ്രാണനുവേണ്ടി ആരും കരുതുന്നില്ല. 5 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്നോട്ടു നിലവിളിച്ചു; നീ എന്റെ സങ്കേതവും ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തു് എന്റെ ഓഹരിയും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 6 എന്റെ നിലവിളിക്കു ചെവി തരേണമേ. ഞാൻ ഏറ്റവും എളിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ എന്നിലും ബലവാന്മാരാകയാൽ അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ. 7 ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു് എന്റെ പ്രാണനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെടുവിക്കേണമേ; നീ എന്നോടു് ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കയാൽ നീതിമാന്മാർ എന്റെ ചുറ്റും വന്നുകൂടും.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

വിടുതലിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന

143 യഹോവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു്, എന്റെ യാചനകൾക്കു ചെവി തരേണമേ; നിന്റെ വിശ്വസ്തതയാലും നീതിയാലും എനിക്കുത്തരമരുളേണമേ. 2 അടിയനെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ; ജീവനുള്ളവൻ ആരും തിരുസന്നിധിയിൽ നീതിമാനാകയില്ലല്ലോ. 3 ശത്രു എന്റെ പ്രാണനെ ഉപദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെ നിലത്തിട്ടു തകർത്തിരിക്കുന്നു; പണ്ടേ മരിച്ചവരെപ്പോലെ അവൻ എന്നെ ഇരുട്ടിൽ 4 പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ എന്റെ മനം എന്റെ ഉള്ളിൽ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ 5 സ്തംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പണ്ടത്തെ നാളുകളെ ഓർക്കുന്നു; നിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളെയും ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ ചിന്തി 6 ക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ കൈകളെ നിന്നിലേക്കു മലർത്തുന്നു; വരണ്ട നിലംപോലെ എന്റെ പ്രാണൻ നിനക്കായി ദാഹിക്കുന്നു. [സേലാ.] 7 യഹോവേ, വേഗം എനിക്കു് ഉത്തരമരുളേണമേ; എന്റെ ആത്മാവു കാംക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരെപ്പോലെ ആകാതിരിപ്പാൻ നിന്റെ മുഖത്തെ എനിക്കു മറയ്ക്കരുതേ. 8 രാവിലെ നിന്റെ ദയ എന്നെ കേൾക്കുമാറാക്കേണമേ; ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി എന്നെ അറിയിക്കേണമേ; ഞാൻ എന്റെ 9 ഉള്ളം നിങ്കലേക്കു് ഉയർത്തുന്നുവല്ലോ. യഹോവേ, എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു് എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; നിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ മറവിന്നായി വരുന്നു. 10 നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമേ. നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ നല്ല ആത്മാവു നേർനിലത്തിൽ എന്നെ നടത്തുമാറാകട്ടെ. 11 യഹോവേ, നിന്റെ നാമം നിമിത്തം എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ; നിന്റെ നീതിയാൽ എന്റെ പ്രാണനെ കഷ്ടതയിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിക്കേണമേ. 12 നിന്റെ ദയയാൽ എന്റെ ശത്രുക്കളെ സംഹരിക്കേണമേ; എന്റെ പ്രാണനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും നശിപ്പിക്കേണമേ; ഞാൻ നിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നുവല്ലോ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ഉദ്ധാരണത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന, സന്തോഷമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം

144 എന്റെ പാറയാകുന്ന യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ: അവൻ യുദ്ധത്തിന്നു് എന്റെ കൈകളെയും പോരിന്നു് എന്റെ വിരലുകളെയും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു. 2 എന്റെ ദയയും എന്റെ കോട്ടയും എന്റെ ഗോപുരവും എന്റെ രക്ഷകനും എന്റെ പരിചയും ഞാൻ ശരണമാക്കിയവനും എന്റെ ജനത്തെ എനിക്കു കീഴാക്കിത്തരുന്നവനും അവൻ തന്നേ. 3 യഹോവേ, മനുഷ്യനെ നീ ഗണ്യമാക്കുവാൻ അവൻ എന്തു? മർത്യപുത്രനെ നീ വിചാരിപ്പാൻ അവൻ എന്തുമാത്രം? 4 മനുഷ്യൻ ഒരു ശ്വാസത്തിന്നു തുല്യമത്രേ. അവന്റെ ആയുഷ്കാലം കടന്നുപോകുന്ന നിഴൽപോലെയാകുന്നു. 5 യഹോവേ, ആകാശം ചായിച്ചു് ഇറങ്ങിവരേണമേ; പർവ്വതങ്ങൾ പുകയുവാൻ തക്കവണ്ണം അവയെ തൊടേണമേ. 6 മിന്നലിനെ അയച്ചു് അവരെ ചിതറിക്കേണമേ; നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ എയ്തു് അവരെ തോല്പിക്കേണമേ. 7 ഉയരത്തിൽനിന്നു നിന്റെ തൃക്കൈ നീട്ടി എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ; പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്നും അന്യജാതിക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ! 8 അവരുടെ വായ് ഭോഷ്കു സംസാരിക്കുന്നു; അവരുടെ വലങ്കൈ വ്യാജമുള്ള വലങ്കയ്യാകുന്നു. 9 ദൈവമേ, ഞാൻ നിനക്കു പുതിയോരു പാട്ടു പാടും; പത്തു കമ്പിയുള്ള വീണകൊണ്ടു ഞാൻ നിനക്കു കീർത്തനം ചെയ്യും. 10 നീ രാജാക്കന്മാർക്കു ജയം നല്കുകയും നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനെ ദോഷകരമായ വാളിങ്കൽനിന്നു രക്ഷിക്കയുംചെയ്യുന്നവല്ലോ. 11 അന്യജാതിക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു് എന്നെ വിടുവിച്ചു രക്ഷിക്കേണമേ; അവരുടെ വായ് ഭോഷ്കു സംസാരിക്കുന്നു; അവരുടെ വലങ്കൈ വ്യാജമുള്ള വലങ്കയ്യാകുന്നു. 12 ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ ബാല്യത്തിൽ തഴച്ചു വളരുന്ന തൈകൾപോലെയും ഞങ്ങളുടെ പുത്രിമാർ അരമനയുടെ മാതിരിയായി കൊത്തിയ മൂലത്തൂണുകൾപോലെയും ഇരിക്കട്ടെ. 13 ഞങ്ങളുടെ കളപ്പുരകൾ വിവിധ ധാന്യം നല്ല

143: 2. സങ്കീ. 130: 3; റോമ. 3: 20, 23; ഗലാ. 2: 26. **143. 10.** നെഹെ. 9: 20; യെശ. 26: 10. **144: 4.** സങ്കീ. 39: 5. **144: 5.** യെശ. 64: 1. **144: 12.** സങ്കീ. 128: 3.

വാൻ തക്കവണ്ണം നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ ആട്ടുകൾ ഞങ്ങളുടെ പുല്പുറങ്ങളിൽ ആയിരമായും പതിനായിരമായും
14 പെറുപെരുകട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ കാളകൾ ചുമടു ചുമക്കട്ടെ. മതിൽ തകർക്കുന്നതും പടുക്കുപുറപ്പെടുന്നതും ഞങ്ങളുടെ വീഥികളിൽ നിലവിളിയും ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ.
15 ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം ഭാഗ്യമുള്ളതു; യഹോവ ദൈവമായിരിക്കുന്ന ജനം ഭാഗ്യമുള്ളതു തന്നേ.

(ദാവീദിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം.)

ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും നന്മയും

145 എന്റെ ദൈവമായ രാജാവേ, ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും; ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തും.
2 നാൾതോറും ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തും; ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും സ്തുതി
3 ക്കും. യഹോവ വലിയവനും അത്യന്തം സ്തുത്യനും ആകുന്നു; അവന്റെ മഹിമ അ
4 ഗോചരമത്രേ. തലമുറതലമുറയോടു നിന്റെ ക്രിയകളെ പുകഴ്ത്തി നിന്റെ വീര്യ
5 പ്രവൃത്തികളെ പ്രസ്താവിക്കും. നിന്റെ പ്രതാപത്തിന്റെ തേജസ്സുള്ള മഹത്വത്തെയും നിന്റെ അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെയും
6 ഞാൻ ധ്യാനിക്കും. മനുഷ്യർ നിന്റെ ഭയങ്കര പ്രവൃത്തികളുടെ ബലം പ്രസ്താവിക്കും; ഞാൻ നിന്റെ മഹിമയെ വർണ്ണി
7 ക്കും. അവർ നിന്റെ വലിയ നന്മയുടെ ഓർമ്മയെ പ്രസിദ്ധമാക്കും; നിന്റെ നീതി
8 യെക്കുറിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും. യഹോവ കൃപയും കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും
9 മഹാദയയും ഉള്ളവൻ. യഹോവ എല്ലാവർക്കും നല്ലവൻ; തന്റെ സകല പ്രവൃത്തി
10 കളോടും അവന്നു കരുണ തോന്നുന്നു. യഹോവേ, നിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യും; നിന്റെ ഭക്ത
11 ന്മാർ നിന്നെ വാഴ്ത്തും. മനുഷ്യപുത്രന്മാരോടു അവന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികളും അവന്റെ രാജത്വത്തിൻ തേജസ്സുള്ള മഹത്വ
12 വും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ മഹത്വം പ്രസിദ്ധമാക്കി നിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചു സം
13 സാരിക്കും. നിന്റെ രാജത്വം നിത്യരാജത്വം ആകുന്നു; നിന്റെ ആധിപത്യം തല
14 മുറതലമുറയായി ഇരിക്കുന്നു. വീഴുന്നവരെ ഒക്കെയും യഹോവ താങ്ങുന്നു; കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും അവൻ നി
15 വിർത്തുന്നു. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു നിന്നെ നോക്കി കാത്തിരിക്കുന്നു; നീ തക്കസമയത്തു
16 അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. നീ തുറക്കുമ്പോൾ
17 പ്രസാദംകൊണ്ടു തൃപ്തി വരുത്തുന്നു. യഹോവ തന്റെ സകല വഴികളിലും നീതിമാനും തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും ദയാലു
18 വും ആകുന്നു. യഹോവ, തന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവർക്കും, സത്യമായി തന്നെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവർക്കും സമീപസ്ഥനാകുന്നു. തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ 19
ആഗ്രഹം അവൻ സാധിപ്പിക്കും; അവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു അവരെ രക്ഷിക്കും.
യഹോവ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവരെയും 20
പരിപാലിക്കുന്നു; എന്നാൽ സകല ദുഷ്ടന്മാരെയും അവൻ നശിപ്പിക്കും. എന്റെ 21
വായ് യഹോവയുടെ സ്തുതിയെ പ്രസ്താവിക്കും; സകല ജഡവും അവന്റെ വിശുദ്ധനാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തട്ടെ.

മനുഷ്യരുടെ വലിയ സഹായിയായ ദൈവം

യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; എൻ **146**
മനമേ, യഹോവയെ സ്തുതിക്ക. ജീ 2
വനുള്ളേടത്തോളം ഞാൻ യഹോവയെ സ്തുതിക്കും; ഞാൻ ഉള്ള കാലത്തോളം എന്റെ
ദൈവത്തിന്നു കീർത്തനം ചെയ്യും. നിങ്ങൾ 3
പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ആശ്രയിക്കരുതു; സഹായിപ്പാൻ കഴിയാത്ത മനുഷ്യപുത്രനിലും
അരുതു. അവന്റെ ശ്വാസം പോകുന്നു; 4
അവൻ മണ്ണിലേക്കു തിരിയുന്നു; അന്നുതന്നേ അവന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ നശിക്കുന്നു. യാക്കോബിന്റെ ദൈവം സഹായമാ 5
യി തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ ആ 6
കാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള
സകലവും ഉണ്ടാക്കി; അവൻ എന്നേക്കും
വിശ്വസ്തത കാക്കുന്നു. പീഡിതന്മാർക്കു അ 7
വൻ ന്യായം പാലിച്ചുകൊടുക്കുന്നു; വിശപ്പുള്ളവർക്കു അവൻ ആഹാരം നല്കുന്നു; യ
ഹോവ ബദ്ധന്മാരെ അഴിച്ചു വിടുന്നു.
യഹോവ കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നു; 8
യഹോവ കുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരെ നിവിർത്തുന്നു; യഹോവ നീതിമാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. യഹോവ പരദേശികളെ പരിപാ 9
ലിക്കുന്നു; അവൻ അനാഥനെയും വിധവയെയും സംരക്ഷണ ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ വഴി അവൻ മറിച്ചുകളയുന്നു.
യഹോവ എന്നേക്കും വാഴും; സീയോനേ, 10
നിന്റെ ദൈവം തലമുറതലമുറയോളം തന്നേ. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കും യിസ്രായേലിനോടുള്ള അവന്റെ കരുണയ്ക്കും സ്തോത്രം

യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; നമ്മുടെ **147**
ദൈവത്തിന്നു കീർത്തനം പാടുന്നതു
നല്ലതു; അതു മനോഹരവും സ്തുതി ഉചിതവും തന്നേ. യഹോവ യെരൂശലേമിനെ 2
പണിയുന്നു; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ
ഭ്രഷ്ടന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. മനംതകർന്ന 3
വരെ അവൻ സൌഖ്യമാക്കുകയും അവരുടെ മുറിവുകളെ കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അ 4
വൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കുന്നു;
അവയ്ക്കു ഒക്കെയും പേർ വിളിക്കുന്നു. ന 5
മ്മുടെ കർത്താവു വലിയവനും ശക്തിയേറിയവനും ആകുന്നു. അവന്റെ വിവേകത്തിന്നു അന്തമില്ല. യഹോവ താഴ്മയുള്ള 6

145: 16. സങ്കീ. 104: 28: **145: 19.** യോഹ. 9. 31. **145: 20.** സങ്കീ. 97: 10.
146: 3. യെശ. 2: 22; യിരെ. 17: 5. **146: 4.** സഭാപ്ര 12: 7.
146: 7. സങ്കീ. 68: 8. **146: 9:** സങ്കീ. 147: 6. **147: 5.** യെശ. 40. 28.

വനെ ഉയർത്തുന്നു; അവൻ ദൃഷ്ടന്മാരെ നി
7 ലത്തോളം താഴ്ത്തുന്നു. സ്തോത്രത്തോടെ യ
ഹോവയ്ക്കു പാടുവിൻ; കിന്നരത്തോടെ ന
മ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ.
8 അവൻ ആകാശത്തെ മേഘംകൊണ്ടു മൂടു
ന്നു; ഭൂമിക്കായി മഴ ഒരുക്കുന്നു; അവൻ
9 പർവ്വതങ്ങളിൽ പുല്ലു മുളപ്പിക്കുന്നു. അവൻ
മൃഗങ്ങൾക്കും കരയുന്ന കാക്കക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ
ക്കും അതതിന്റെ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു.
10 അശ്വബലത്തിൽ അവന്നു് ഇഷ്ടം തോന്നു
ന്നില്ല; പുരുഷന്റെ ഊരുക്കളിൽ പ്രസാ
11 ദിക്കുന്നതുമില്ല. തന്നെ ഭയപ്പെടുകയും
തന്റെ ദയയിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവരിൽ യഹോവ പ്രസാദിക്കുന്നു.
12 യെരൂശലേമേ, യഹോവയെ പുകഴ്ത്തുക;
സീയോനേ, നിന്റെ ദൈവത്തെ സ്തുതി
13 ക്ക. അവൻ നിന്റെ വാതിലുകളുടെ ഓടാ
മ്പലുകളെ ഉറപ്പിച്ചു നിന്റെ അകത്തു
നിന്റെ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.
14 അവൻ നിന്റെ ദേശത്തു സമാധാനം വ
രുത്തുന്നു; വിശേഷമായ കോതമ്പുകൊ
15 ണ്ടു നിനക്കു തൃപ്തി വരുത്തുന്നു. അവൻ
തന്റെ ആജ്ഞ ഭൂമിയിലേക്കു് അയയ്ക്കുന്നു;
അവന്റെ വചനം അതിവേഗം ഓടുന്നു.
16 അവൻ പഞ്ഞിപോലെ മഞ്ഞു പെയ്യിക്കു
ന്നു; ചാരംപോലെ നീഹാരം വിതറുന്നു.
17 അവൻ നീർക്കട്ട കഷണംകഷണമായി എ
റിയുന്നു; അവന്റെ കളിർ സഹിച്ചുനില്പാ
18 ൻ ആർ? അവൻ തന്റെ വചനം അയ
ച്ചു് അവയെ ഉരുക്കുന്നു; കാറ്റു് അടിപ്പി
19 ച്ചു വെള്ളത്തെ ഒഴുക്കുന്നു. അവൻ യാ
ക്കോബിന്നു തന്റെ വചനവും യിസ്രായേ
ലിന്നു തന്റെ ചട്ടങ്ങളും വിധികളും വെ
20 ളിപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ യാതൊരു ജാ
തിക്കും അവൻ ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ
വിധികളെ അവർ അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; യ
ഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

സകല സൃഷ്ടിയും യഹോവയെ സ്തുതിക്കട്ടെ

148 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽനിന്നു യഹോവയെ സ്തുതി
പ്പിൻ; ഉന്നതങ്ങളിൽ അവനെ സ്തുതി
2 പ്പിൻ. അവന്റെ സകല ദൂതന്മാരുമായു
ള്ളോരേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; അവന്റെ
സൈന്യമേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ.
3 സൂര്യചന്ദ്രന്മാരേ, അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ;
പ്രകാശമുള്ള സകല നക്ഷത്രങ്ങളുമായു
4 ള്ളോവേ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. സ്വർഗ്ഗാധി
സ്വർഗ്ഗവും ആകാശത്തിന്നു മീതെയുള്ള വെ
5 ള്ളവും ആയുള്ളോവേ, അവനെ സ്തുതി
പ്പിൻ. അവൻ കല്പിച്ചിട്ടു് അവ സൃഷ്ടി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ അവ യഹോവയുടെ
6 നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ. അവൻ അവയെ
സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥിരമാക്കി; ലംഘി
ക്കരുതാത്ത ഒരു നിയമം വെച്ചുമിരിക്കുന്നു.
7 തിമിംഗലങ്ങളും എല്ലാ ആഴികളുമായു
ള്ളോവേ, ഭൂമിയിൽനിന്നു യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ. തീയും കല്മഴയും ഹിമവും 8
ആവിയും അവന്റെ വചനം അനുഷ്ഠിക്കു
ന്ന കൊടുങ്കാറ്റും, പർവ്വതങ്ങളും സകല കു 9
ന്നുകളും, ഫലവൃക്ഷങ്ങളും സകല ദേവദാ
രുക്കളും, മൃഗങ്ങളും സകല കന്നുകാലിക 10
ളും, ഇഴജന്തുക്കളും പറവജാതികളും, ഭൂമി 11
യിലെ രാജാക്കന്മാരും സകല വംശങ്ങളും,
ഭൂമിയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും സകല ന്യായാ
ധിപന്മാരും, യുവാക്കളും, യുവതികളും, വൃ 12
ദ്ധന്മാരും, ബാലന്മാരും, ഇവരൊക്കെയും 13
യഹോവയുടെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ; അ
വന്റെ നാമം മാത്രം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നതു്.
അവന്റെ മഹത്വം ഭൂമിക്കും ആകാശത്തി
ന്നും മേലായിരിക്കുന്നു. തന്നോടു് അടുത്തി 14
രിക്കുന്ന ജനമായി യിസ്രായേൽമക്കളായ
തന്റെ സകല ഭക്തന്മാർക്കും പുകഴ്ചയാ
യി അവൻ സ്വജനത്തിന്നു് ഒരു കൊ
മ്പിനെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

യിസ്രായേൽ യഹോവയെ സ്തുതിക്കട്ടെ

149 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; യഹോ
വെക്കു പുതിയോരു പാട്ടും ഭക്തന്മാ
രുടെ സഭയിൽ അവന്റെ സ്തുതിയും പാടു
വിൻ. യിസ്രായേൽ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയ 2
വനിൽ സന്തോഷിക്കട്ടെ; സീയോന്റെ
മക്കൾ തങ്ങളുടെ രാജാവിൽ ആനന്ദിക്ക
ട്ടെ. അവർ നൃത്തം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അ 3
വന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കട്ടെ; തപ്പിനോ
ടും കിന്നരത്തോടുംകൂടെ അവന്നു കീർത്തനം
ചെയ്യട്ടെ. യഹോവ തന്റെ ജനത്തിൽ 4
പ്രസാദിക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവരെ അവൻ
രക്ഷകൊണ്ടു് അലങ്കരിക്കും. ഭക്തന്മാർ 5
മഹത്വത്തിൽ ആനന്ദിക്കട്ടെ; അവർ ത
ങ്ങളുടെ ശയ്യകളിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്ക
ട്ടെ. അവരുടെ വായിൽ ദൈവത്തിന്റെ 6
പുകഴ്ചകളും അവരുടെ കയ്യിൽ ഇരുവാ
യ്ത്തലയുള്ള വാളും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.
ജാതികൾക്കു പ്രതികാരവും വംശങ്ങൾക്കു 7
ശിക്ഷയും നടത്തേണ്ടതിന്നും അവരുടെ രാ
ജാക്കന്മാരെ ചങ്ങലകളാലും അവരുടെ
പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇരിമ്പുവിലങ്ങുകളാലും ബ
ന്ധിക്കേണ്ടതിന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്ന 8
വിധി അവരുടെമേൽ നടത്തേണ്ടതിന്നും
തന്നെ. അതു് അവന്റെ സകല ഭക്തന്മാ 9
ർക്കും ബഹുമാനം ആകുന്നു. യഹോവയെ
സ്തുതിപ്പിൻ.

യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ

150 യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; ദൈവ
ത്തെ അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദി
രത്തിൽ സ്തുതിപ്പിൻ; അവന്റെ ബലമുള്ള
ആകാശവിതാനത്തിൽ അവനെ സ്തുതി
പ്പിൻ. അവന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ നി 2
മിത്തം അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ; അവന്റെ

147: 14. സങ്കീ. 81: 16. **147: 20.** ആവ. 4: 32—34.
148: 4. 1 രാജാ. 8: 27. **148: 14.** എഫെ. 2: 17.
149: 1. യെശ. 42: 10; വെളി. 14: 1—3. **149: 4.** സങ്കീ. 147: 11.
149: 6. എബ്രാ. 4: 12; എഫെ. 6: 17. **150: 1.** 1 കൊരി. 3: 16.

മഹിമാധിക്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണം അവനെ
3 സ്തുതിപ്പിൻ. കാഹളനാദത്തോടെ അവ
നെ സ്തുതിപ്പിൻ; വീണയോടും കിന്നര
4 ത്തോടുംകൂടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. ത
പ്പിനോടും നൃത്തത്തോടുംകൂടെ അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ. തന്ത്രിനാദത്തോടും കുഴലി
നോടും കൂടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. ഉച്ച 5
നാദമുള്ള കൈത്താളങ്ങളോടെ അവനെ
സ്തുതിപ്പിൻ, അത്യുച്ചനാദമുള്ള കൈത്താ
ളങ്ങളോടെ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ. ജീവനു 6
ള്ളതൊക്കെയും യഹോവയെ സ്തുതിക്കട്ടെ.
യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.

150: 4. സങ്കീ. 149: 3. **150: 6.** വെളി. 5: 13; അ. പ്ര. 17: 25.

PUBLIC LIBRARY * KOTTAYAM *

PRINTED AT THE C. M. S. PRESS, KOTTAYAM, 1964.

പുതിയ നിയമകാലത്തെ
പലസ്തീൻ നാട്ട്

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 260 B.I.B.—B Acc. No. 134032

This book should be returned on or before the date last stamped below.

If the book is not returned on due date
a fine of 25 Ps. per day will be charged

Cl. No. 260
BIB-B
Acc. No. 134032
Author
Title

260
BIB-B
134032

തൈബ്ബിൾ

പുതിയനിയമവും

സങ്കീർത്തനങ്ങളും.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
Call No. 220 BIB.B Acc. No. 134032
Author. ബൈബിൾ
Title. പരിശുദ്ധ ബൈബിൾ
സത്യവേദപുസ്തകം

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org